Con Dâu Nhà Giàu

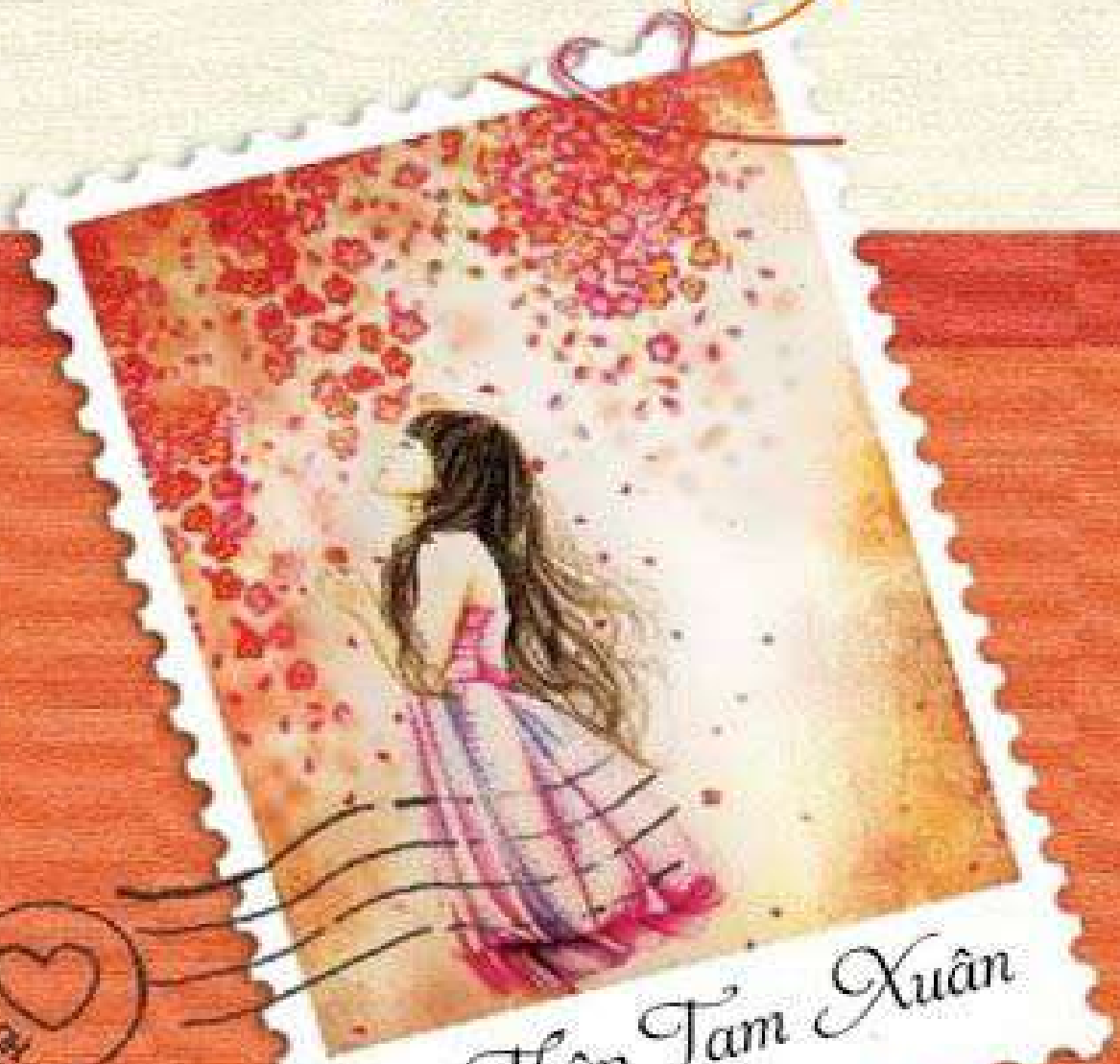

Thập Tam Xuân

Công ty cổ phần sách Văn Việt

Nhà xuất bản Văn Học vh

Mục lục

Chương 1: Tai Nạn

Chương 2: Linh Hồn Của Chu Thiến Bám Vào Phu Nhân Nhà Giàu

Chương 3: Ông Chồng Triệu Hi Thành Họa Thủy

Chương 4: Tổng Thiệu Lâm Không Hạnh Phúc

Chương 5: Tình Nhân Của Chồng

Chương 6: Sự Dịu Dàng Bất Ngờ

Chương 7: Lần Đầu Đến Nhà Họ Triệu

Chương 8: Cậu Em Chồng Triệu Hi Tuấn Đẹp Trai

Chương 9: Trở Về Nhà Lớn

Chương 10: Nhược Điểm Của Triệu Hi Thành

Chương 11: Nấm Càng Đẹp Thì Độc Tính Càng Cao

Chương 12: Là Đàn Bà Của Triệu Hi Thành Tôi Thì Phải Ở Bên Cạnh Tôi

Chương 13: Về Sau Không Cho Phép Em Cười Với Người Đàn Ông Nào Khác

Chương 14: Tôi Dựa Vào Chính Mình

Chương 15: Tần Tranh (1)

Chương 16: Tần Tranh 2

Chương 17: Tiệc Rượu

Chương 18: Có Lẽ Chúng Ta Có Thể Bắt Đầu Lại Một Lần Nữa

Chương 19: Kiều Tranh 1

Chương 20: Kiều Tranh 2

Chương 21: Kiều Tranh 2

Chương 22: Lửa Giận Bừng Bừng

Chương 23: Cô Vĩnh Viễn Là Đàn Bà Của Triệu Hi Thành Tôi

Chương 24: Vũ Khí Bí Mật 1

Chương 25: Chinh Triệu Hi Thành Thê Thảm

Chương 26: Chinh Triệu Hi Thành Thê Thảm 2

Chương 27: Đố Bệnh Nặng

Chương 28: Nói Chuyện Lúc Sáng Sớm 1

Chương 29: Nói Chuyện Lúc Sáng Sớm 2

https://thuviensach.vn

Chương 30: Sức Quyến Rũ Không Giảm

Chương 31: Điều Văn Phương Đi 1

Chương 32: Gặp Lại Kiều Tranh 1

Chương 33: Gặp Lại Kiều Tranh 2

Chương 34: Gặp Lại Kiều Tranh 3

Chương 35: Gặp Lại Kiều Tranh 4

Chương 36: Mình Sẽ Li Hôn

Chương 37: Điều Văn Phương Đi 2

Chương 38: Siêu Sao Tuấn Hi 1

Chương 39: Siêu Sao Tuấn Hi 2

Chương 40: Siêu Sao Tuấn Hi 3

Chương 41: Sự Phiền Não Của Hi Tuấn 1

Chương 42: Về Muộn

Chương 43

Chương 44: Cuộc Sống Của Phu Nhân Hào Môn

Chương 45: Tìm Chút Việc Mà Làm

Chương 46: Học Nghề

Chương 47

Chương 48: Kế Hoạch Của Văn Phương 1

Chương 49: Kế Hoạch Của Văn Phương 2

Chương 50: Kế Hoạch Của Văn Phương 3

Chương 51: Chuyện Cũ 1

Chương 52: Hại Người Không Lợi Mình

Chương 53: Nhật Kí Của Tống Thiệu Lâm

Chương 54

Chương 55: Trường Học

Chương 56: Bí Mật Của Hi Tuấn Bị Bại Lộ

Chương 57: Sự Lựa Chọn Của Hi Tuấn

Chương 58: Say Rượu Tỏ Tình

Chương 59: Cô Ta Chết Còn Hơn Tôi Chết!

Chương 60: Lòng Chu Thiến Hỗn Loạn

Chương 61: “Cao Nhân”

https://thuviensach.vn

Chương 62: Cái Xác Không Hồn

Chương 63: Rốt Cuộc Không Thể Quay Về

Chương 64: Anh Sẽ Luôn Ở Phía Sau Em

Chương 65: Bản Thân Chết

Chương 66: Đến Bên Anh

Chương 67: Tình Cảm Bí Ẩn Nơi Đáy Lòng

Chương 68: Con Đường Của Chúng Ta

Chương 69: Cuộc Sống Tràn Ngập Ánh Mặt Trời

Chương 70

Chương 71: Cuộc Sống Hạnh Phúc

Chương 72: Cuộc Sống Hạnh Phúc

Chương 73

Chương 74: Yến Hội 1

Chương 75: Yến Hội 2

Chương 76: Yến Hội 3

Chương 77: Cậu Chủ, Phát Hiện Ra Gian Tình Của Phó Tổng Thư Thì Xử Lý Ra Sao?

Chương 78: Giấu Diếm

Chương 79: Lựa Chọn

Chương 80: Tranh Chấp

Chương 81: Khiêu Vũ

Chương 82: Đối Sách Của Văn Phương

Chương 83: Chân Tướng

Chương 84: Phẫn Nộ

Chương 85: Mơ Hồ

Chương 86: Mặt Đỏ Mặt Trắng

Chương 87: Uy Hiếp

Chương 88: Bỏ Đi

Chương 89: Sương Đêm

Chương 90: Tống Gia

Chương 91: Tống Phu Nhân

Chương 92: Lợi Ích Của Tống Gia

Chương 93: Nói Chuyện 1

https://thuviensach.vn

Chương 94: Nói Chuyện 2

Chương 95: Chủ Trọ Kì Quái

Chương 96: Cạnh Tranh

Chương 97: Quán Bar

Chương 98: Triệu Hi Thành Trong Bóng Tối

Chương 99: Em Sống Tốt Chứ?

Chương 100: Tình Cảm Anh Dành Cho Em Mãi Mãi Không Thay Đổi

Chương 101: Nam Nữ Phối Hợp

Chương 102: Cảnh Giác

Chương 103: Gặp Lại Triệu Hi Tuấn

Chương 104: Tình Hình Gần Đây Của Hi Tuấn

Chương 105: Trả Giá

Chương 106: Chứng Bệnh Nghĩ Mình Bị Hãm Hại

Chương 107: Ánh Trời Chiều

Chương 108: Hoàn Toàn

Chương 109: Sẩy Thai 1

Chương 110: Sẩy Thai 2

Chương 111: Sẩy Thai 3

Chương 112: Ác Mộng 1

Chương 113: Ác Mộng 2

Chương 114: Ảnh Chụp

Chương 115: Nắm Giữ Hạnh Phúc

Chương 116: Cái Gọi Là Tôn Trọng

Chương 117: Cùng Nhau Cố Gắng

Chương 118: Không Thể Hiểu

Chương 119: Vỡ Vụn

Chương 120: Hào Quang

Chương 121: Ôm

Chương 122: Giương Cung Bạt Kiếm

Chương 123: Thương

Chương 124: Thế Giới Nhỏ

Chương 125: Sắc Thái

https://thuviensach.vn

Chương 126: Cạnh Tranh

Chương 127: Bộc Lộ Bản Thân

Chương 128: Kiều Diễm

Chương 129: Cùng Đi Mua Sắm

Chương 130: Chuyện Gái Bao

Chương 131: Triệu Hi Thành Nổi Giận

Chương 132: Không Thể Cúi Đầu

Chương 133

Chương 134: Hẹn Hò

Chương 135: Khắc Y

Chương 136: Thành Bại

Chương 137: Âm Mưu Đen Tối

Chương 138: Bài Kiểm Tra Cuối Cùng

Chương 139: Vì Sao Xảy Ra Sự Cố

Chương 140: Công Bằng

Chương 141: Nhu Tình Mật Ý

Chương 142: Trợ Lý Thực Tập Khác Lạ

Chương 143: Dạy Dỗ 1

Chương 144: Dạy Dỗ 2

Chương 145: Giải Quyết

Chương 146: Xử Phạt

Chương 147: Tai Họa Ngầm

Chương 148: Vương Tử

Chương 149: Dạ Yến 1

Chương 150: Dạ Yến 2

Chương 151: Dạ Yến 3

Chương 152: Vang Động

Chương 153: Biến Cố

Chương 154: Máu Mủ Tình Thâm

Chương 155: Cùng Nhau Đối Mặt

Chương 156: Họp Báo

Chương 157: Nói Dối

https://thuviensach.vn

Chương 158: Có Thai

Chương 159: Phỏng Vấn

Chương 160: Thi Tuyển

Chương 161: Kẻ Bịt Mặt

Chương 162: Kế Hoạch

Chương 163: Manh Mối

Chương 164: Nghĩ Cách Cứu Viện

Chương 165: Một Lưới Bắt Hết

Chương 166: Đau Đớn

Chương 167: Châu Châu

Chương 168: Về Nhà 1

Chương 169: Về Nhà 2

Chương 170: Thân Nhân

Chương 171: Cách Trở

Chương 172: Gặp Lại Tiểu Mạt

Chương 173: Người Phụ Nữ Phiền Phức

Chương 174: Thế Duy

Chương 175: Gặp Lại Hi Thành

Chương 176: Hàng Nhái

Chương 177: Bế Cái Nào!

Chương 178: Bảo Mẫu

Chương 179: Mẹ Cười

Chương 180: Chuyện Cũ

Chương 181: Mâu Thuẫn

Chương 182: Chuyển Vào Triệu Gia

Chương 183: Quế Tẩu

Chương 184: Thất Vọng

Chương 185: Tâm Cơ

Chương 186: Khiêu Khích

Chương 187: Hi Tuấn Về Nhà

Chương 188: Ánh Trăng

Chương 189: Mệt Mỏi

https://thuviensach.vn

Chương 190: Ràng Buộc

Chương 191: Chơi Đụng Xe

Chương 192: Mua Chuộc

Chương 193: Mê Hoặc

Chương 194: Đồ Sứ Với Mảnh Ngói

Chương 195: Bảo Mẫu Và Thiếu Gia

Chương 196: Phòng

Chương 197: Bỏ Qua

Chương 198: Kì Thi Toàn Quốc

Chương 199: Bị Ốm

Chương 200: Rung Động

Chương 201: Ngọt Ngào

Chương 202: Mâu Thuẫn

Chương 203: Tiêm

Chương 204: Khuyên Nhủ

Chương 205: Chia Tay

Chương 206: Thổ Lộ

Chương 207: Tự Sát

Chương 208: Quá Khứ

Chương 209: Hòa Nhau

Chương 210: Giá Họa

Chương 211: Mắc Bẫy

Chương 212: Ánh Lệ

Chương 213: Đuổi Việc

Chương 214: Mục Tiêu

Chương 215: Trống Vắng

Chương 216: Buổi Biểu Diễn Thời Trang

Chương 217: Sóng Ngầm Lại Nổi

Chương 218: Bữa Ăn Khó Chịu

Chương 219: Ác Mộng

Chương 220: Đi Dạo Phố

Chương 221: Không Thể Khống Chế

https://thuviensach.vn

Chương 222: Cuộc Thi Lớn

Chương 223: “Ác Khẩu”

Chương 224: Bất Ngờ

Chương 225: Người Mẫu

Chương 226: Phòng Hóa Trang

Chương 227: Tăng Hạng

Chương 228: Nhất Thời Hồ Đồ

Chương 229: Chống Đối

Chương 230: Vua Hạng Chót

Chương 231: Tạo Hình Cuộc Sống Hàng Ngày

Chương 232

Chương 233: Trận Chung Kết

Chương 234: Đổ Dầu Vào Lửa

Chương 235: Kết Thúc Hoàn Mỹ

Chương 236: Chê Cười

Chương 237: Nửa Năm Sau

Chương 238: Động Đất

Chương 239: Dư Chấn

Chương 240: Lời Nói Tận Đáy Lòng Trong Màn Đêm 1

Chương 241: Lời Nói Tận Đáy Lòng Trong Màn Đêm 2

Chương 242: Em Là Thiệu Lâm

Chương 243: Ngọt Ngào Trong Đố Nát

Chương 244: Thoát Hiểm

Chương 245: Tỉnh Lại

Chương 246: Khảo Nghiệm

Chương 247: Tiệc Sinh Nhật

Chương 248: Chấp Nhận

Chương 249: Nồng Nàn

Chương 250: Hôn Lễ 1

Chương 251: Hôn Lễ 2

Chương 252: Động Phòng

Chương 253: Phiên Ngoại 1: Chu Thiến

https://thuviensach.vn

Chương 254: Phiên Ngoại Hi Tuấn: Chu Thiến

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 1: Tai Nạn

Chương 1: Tai nạn

Mai đi thi là mai đi thi.

Truyện mới của Thập Tam Xuân, đồng tácgiả với Thế gia, mong các bạn nhiệt tình ủng hộ,ment động viên kịpthời, có gì sau này Heo có lên cơn thì còn cho đọc triện tiếp:)). Xonglời mở đầu câument rẻ tiền, các bạn cứ nhiệt tình ném đá:)) Nhà hơibuồn:)) Nhưng mà các thành phần như bạn Wun thì xin mời — BIẾN!

- Cuối cùng cùng được nghỉ rồi.

Chu Thiến vươn vai, xoa xoa cổ. Trang điểm cho năm người khách xong tay như sắp gãy lìa. Tiểu Mạt đi đến nói:

- Mệt chết mất thôi. Cô ấy lại xoa xoa bả vai cho Chu Thiến

Lâm Tiểu Mạt là bạn tốt nhất của ChuThiến, cũng là đồng nghiệp của cô. Hai người là nhân viên trang điểmtrong Thẩm mỹ viện “Lady”.

Cô ấy vừa xoa vai giúp Chu Thiến vừa nói:

- Cậu xem, mấy người phụ nữ này đem mấy ngàn vạn đập lên người mà mắt cũng không thèm chớp.

Cô nhẹ thở dài một hơi:

https://thuviensach.vn

- Thật hâm mộ quá đi! Chẳng biết đời này mình có được một lần xa xỉ như thế không?

Cô ấy đến gần Chu Thiến đùa giỡn:

- Hay là chúng ta đổi mục tiêucuộc sống sang việc câu lấy một "chàng rể kim quy"? Trải nghiệm cuộcsống làm một quý bà hào phóng

Chu Thiến gõ nhẹ lên đầu cô ấy nói:

- Về nhà năm mơ đi! Quý bà hào phóng… Dựa vào nhan sắc này, có con rùa vàng nào thèm nhìn đến chúng ta?

Chu Thiến nhìn đồng hồ rồi nói:

- Sắp mười giờ rồi, nhanh lên không lỡ xe bus mất.

Trên đường đi, Tiểu Mạt không phục nói:

- Có lẽ có người có tiền sẽ để ýđến con gái nhà nghèo, nhan sắc bình thường nhưng tâm hồn lương thiện.Trong TV đều diễn như thế!

Chu Thiến lườm cô ấy một cái. Cô nhóc này bị phim thần tượng tiêm nhiễm quá nhiều. Không thực tế chút nào cả.

Tiểu Mạt vẫn còn lải nhải, Chu Thiếnkhông còn chút kiên nhẫn nào nghe cô ấy ca bài "chàng rể kim quy" mỗingày đến nghìn lần nữa, chỉ về bên kia đường nói:

- Xe đến rồi, nhanh lên thôi

Nói rồi không quay đầu lại cứ thế chạy đi.

Khi Chu Thiến sắp chạy đến trạm xe bus đối diện đường thì đột nhiên Tiểu Mạt hét lớn:

https://thuviensach.vn

- Thiến Thiến…

Ngay sau đó, một chiếc ô tô màu đỏ như mãnh thú lao về phía cô. Cô sửng sốt, đầu óc trống rỗng……

Giây sau, cô bay lên cao rồi ngã xuống.Trong nháy mắt khi bóng đen bao phủ, Chu Thiến muốn nói với Tiểu Mạt:“Thực sự mình cũng mong sống cuộc sống giàu có, nhưng cơ hội này chẳngbao giờ có nữa rồi”

Khi Chu Thiến khôi phục lại ý thức thìchỉ cảm thấy đầu đau đến vỡ tung. Sau đó ngửi thấy mùi thuốc sát trùngnồng nặc. Mí mắt nặng trĩu, Chu Thiến rên rỉ một tiếng, cố gắng mở mắt.

Đập vào mắt là một mảnh trắng xóa, tường nhà trắng, trần nhà trắng, giường trắng.

Đây là bệnh viện sao?

Đúng rồi. Cô bị xe đâm nên phải vào bệnhviện. Mạng lớn thật, thế mà còn chưa chết. Giờ nghĩ lại cảnh chiếc xemàu đỏ lao về phía cô mà vẫn toát mồ hôi lạnh! Mọi người thường nói, đại nạn không chết tất có hồng phúc! Không biết ông trời sẽ cho Chu Thiếnphúc gì đây? Nhưng ông trời à, nếu ông thật sự thương cô thì đừng bắt cô sống trong cảnh thiếu tiền đi.

Trước kia, Tiểu Mạt nói chuyện này vớiChu Thiến cô vẫn không cho là đúng, bởi vì nếu Chu Thiến cũng hùa vàovới giấc mộng rể kim quy với cô ấy thì không biết cô ấy còn ảo tưởngnhững gì nữa. Nói cô tuy yêu tiền, dù sao có ai không yêu tiền nhưng côvẫn có chút thực tế. Cô ấy là người suốt ngày muốn gặp kim quy có đôimắt tinh tường, chỉ để ý đến tấm lòng lương thiện của cô ấy chứ khôngcần vẻ bề ngoài. Chu Thiến luôn cảm thấy đây là chuyện rất khó.

Đang lúc suy nghĩ, có người đẩy cửa đivào, chậm rãi bước tới. Chu Thiến hơi ngẩng đầu nhìn người đi tới, kếtquả là cả hai bên cùng sửng sốt.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến sững sờ là vì người đến làngười đàn ông vô cùng vô cùng đẹp trai. Xin thứ cho cô vốn từ thiếuthốn, cô chỉ biết rằng anh ta là người đẹp nhất mà cô từng được gặp trên đời này. Ừm… ngoài anh Tần Tranh ra, anh Tần Tranh là người đẹp nhấttrong lòng Chu Thiến

Chu Thiến nghĩ lúc này ánh mắt của mìnhnhư dán lên người anh ta, tuy rằng đầu vẫn còn đau nhưng vẫn cố gắng mỉm cười thật xinh đẹp nhất với người mới đến. Ừm… đúng thế, cô nghĩ nên để anh chàng đẹp trai đó có ấn tượng tốt với cô, đừng khinh thường cô.

Nhưng không ngờ, người đẹp trai nhìn nụ cười thiện ý của cô lại tỏ vẻ chán ghét, lạnh lùng nói:

- Tỉnh rồi?

Chu Thiến tuy rằng không xinh đẹp đếnnghiêng nước nghiêng thành nhưng nụ cười tuyệt đối sáng lạn, là bạn bèvà khách hàng đều nhận xét như thế, tuyệt đối không thể để đối phương tỏ vẻ như thế được. Hỏng rồi, chẳng lẽ mặt mày cô bị xây xát

Cô vội sờ mặt, mịn màng, không có sẹo,ngay cả mụn trứng cá cũng không có. Chẳng lẽ ở trong bệnh viện nghỉ ngơi tốt nên lặn rồi? Chỉ cần không sứt xát mặt mày là cô yên tâm. Chu Thiến còn chưa lấy anh Tần Tranh, không thể bị phá tướng được

Anh ta ngạo mạn ngồi xuống. Chu Thiếnnhìn theo anh ta. Đẹp trai quá, xem ra có thể so sánh với mỹ nam phươngTây đó, đôi mắt đen láy, cao như người mẫu. Cô liên tục tán thưởng trong lòng, cực phẩm ơi là cực phẩm!

Anh chàng đẹp trai này là bác sĩ sao?Không giống, anh ấy không mặc áo blu nhưng vẻ mặt thì rõ ràng là có quen biết cô, sao cô không nhớ rằng mình từng quen người đẹp trai như thếnhỉ.

https://thuviensach.vn

Đang lúc cô đoán thân phận của anh ta thì anh ta mở miệng. Đôi mắt đen đầy lửa giận, đôi mày đẹp nhíu lại. Ai,thật đúng là không công bằng, vì sao anh ta đến khi tức giận cũng đẹptrai như thế?

Anh ta lớn tiếng nói:

- Cô làm cái gì thế? Say rượu còn lái xe? Đâm người ta thành người thực vật. Lần này tôi xem xem cô xử lý chuyện thế nào? Đừng hi vọng tôi sẽ giải quyết cho cô. Hừ, cô làm mấtmặt Triệu gia.

Chu Thiến bị anh ta mắng đến trợn mắt, há hốc mồm. Phản ứng đầu tiên là nhìn quanh, không phải đang nói chuyệnvới cô chứ? Nhưng trong phòng bệnh chỉ có một chiếc giường cô đang nằm,ánh mắt chán ghét kia đang nhìn cô.

Nhưng anh chàng đẹp trai này, không phải anh nhận nhầm người chứ, cô không biết anh mà

Theo bản năng, những lời này nói ra miệng

Có phải là rất yếu rồi không, giọng nói quá nhỏ, anh ta không nghe được sao? Vì sao còn hung tợn như thế?

Anh ta lại cao giọng quát:

- Tống Thiệu Lâm! Cô đang làm cái gì, còn không chịu yên đi.

Chu Thiến phì cười, chẳng lẽ anh chàng đẹp trai này mắt có vấn đề.

- Anh à, anh nhận sai người rồi. Đây là bệnh viện lớn không được làm ồn, xin ra ngoài đi, tôi đau đầu, muốn nghỉ ngơi.

Sắc mặt anh ta trở nên xanh mét, bướcnhanh về phía cô. Từ người anh ta tản ra sát khí khiến cô sợ hãi. ChuThiến lùi về phía sau, hoảng sợ nhìn anh

https://thuviensach.vn

ta. Hay là thần kinh anh ta cóvấn đề? Nhìn thì đẹp trai mà não có vấn đề, thật đúng là đáng tiếc.

Đang lúc khẩn cấp, một bàn tay kéo anh ta lại.

Bàn tay đó thon dài, trắng nõn, cô nhìn theo, đó là một anh chàng đẹp trai như ánh mặt trời. Anh chàng này nói:

- Anh, anh bình tĩnh lại đi, chị dâu đang bị thương

Sau đó quay lại nói với Chu Thiến:

- Chị dâu, chị bình tĩnh đi, đừng nói những lời tức giận với anh nữa.

Chị dâu? Bảo cô? Làm ơn, cô mới 21 tuổi, còn chưa có bạn trai

Chu Thiến nghi hoặc nhìn họ

Anh chàng đẹp trai như mặt trời kia trông trẻ hơn người đang gào thét, mày rậm mắt to, nhưng đôi mắt rất trongsáng, khi nhìn cô có sự ấm áp mà anh chàng đang gào thét kia không có.

- Chị dâu. Thấy cô ngẩn người, anh ta lại gọi một tiếng

Giờ Chu Thiến cảm thấy có gì đó không ổn. Một người nhận nhầm, hai người cũng nhận nhầm? Hơn nữa hình như cònnhầm sang vợ của người đẹp trai đang gào thét kia. Vợ mà cũng nhận saiđược ư?

Chu Thiến cố gắng suy nghĩ, anh chàng đẹp trai như ánh mặt trời kia lập tức đi tới hỏi:

- Chị dâu, sao thế?

Nhưng người đẹp trai kia vẫn chỉ đứng tại chỗ, lạnh lùng trừng mắt nhìn cô, động cũng không động.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến ngượng ngùng nói với anh chàng đẹp trai kia:

- Tôi muốn đi toilet

Anh ta thấy anh mình không có dấu hiệu muốn giúp thì nói:

- Em đỡ chị

Chu Thiến xuống giường, phát hiện ngoàiđau đầu, những bộ phận khác không có gì đáng ngại, chỉ hơi bị trầy da.Cảm giác nghi hoặc, trong trí nhớ, hình như bị đâm rất nghiêm trọng…

Chu Thiến từ chối ý tốt của anh ta, tuyrằng đẹp trai nhưng dù sao cũng là người xa lạ. Ừm… da mặt cô vốn mỏng…Đi vào toilet, liền thấy ngay cái gương lớn, tùy tiện liếc mắt một cái…

A?

A! A! A!

Giây sau, cả người cô dán vào cái gương.

Sao lại thế này? Sao lại thế này!! ChuThiến khiếp sợ nhìn chằm chằm bản thân mình trong gương, khuôn mặt tráixoan, lông mày cong, lông mi dài, mắt to, mũi cao.

Mày rậm mắt to của cô đâu? Cái đầu xùtượng trưng cho trí tuệ của cô đâu? Mỹ nữ yểu điệu trong gương này làai. Lúc này, mỹ nữ trong gương há hốc miệng nhỏ, bộ dáng như thấy quỷ

Đây không phải là cô! Đây không phải là cô!

Vốn dĩ đã vô cùng đau đầu, giờ lại không chịu nổi sự đả kích này, mắt Chu Thiến tối sầm lại, ngã xuống

https://thuviensach.vn

Khi tỉnh lại đã là đêm khuya. Ánh trăng xuyên qua cửa kính, tỏa ánh sáng bàng bạc

Anh chàng đẹp trai như ánh mặt trời đang ngủ gật trên ghế bên giường Chu Thiến. Mà anh của cậu ấy chẳng thấy bóng dáng.

Chu Thiến vừa ngồi dậy, cậu đã tỉnh giấc, vội nói:

- Chị dâu ổn không? Khi nãy chị té xỉu

Chu Thiến nói:

- Có thể cho tôi mượn cái gương không?

Anh ta nghi hoặc nhìn cô rồi đứng dậy, đi ra ngoài, chốc lát sau mang gương vào nói:

- Mượn y tá

Sau đó đưa cho Chu Thiến. Cô nhận lấy,nhắm mắt lại, hít sâu một hơi rồi mới chậm rãi mở to mắt. Trong gươngchiếu ra vẫn là khuôn mặt xinh đẹp mà xa lạ đó. Nước mắt cô trào ra

Cậu ta hoảng hốt, vội tìm khăn tay đưa cho cô nói:

- Chị dâu đừng sợ, chuyện sẽ được giải quyết. Anh cả sẽ không mặc kệ đâu, lúc nãy chỉ là tức giận nói thế thôi. Em biết anh ấy đã đi liên hệ với người bị thương.

Chu Thiến ôm mặt khóc, trong lòng vô cùng hoảng sợ, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, vì sao bị tai nạnxe cộ rồi cô lại đổi thành hình dạng khác

Chu Thiến cầm lấy tay của cậu ấy, bất chấp nước mắt nước mũi trên mặt, nơm nớp lo sợ nói với cậu:

https://thuviensach.vn

- Tôi không phải chị dâu cậu…tôi… tôi cũng không biết đã xảy ra chuyện gì…… tôi chắc chắn không phảichị dâu của cậu… tôi không biết cậu, cũng không biết anh cậu. Thật đấy…là thật đấy.

Cậu ấy nhìn cô, trong mắt lộ vẻ bất đắcdĩ, cẩn thận rút tay về (sau đó lén lút dùng khăn tay chùi chùi – lờitác giả J), khẽ nói:

- Chị dâu, chị định giả ngây giảdại sao? Chị khiến anh cả tức giận, chưa biết chừng anh ấy sẽ đưa chịvào bệnh viện tâm thần đấy

Bệnh viện tâm thần? Chu Thiến sửng sốt.Chỗ đó không phải là nơi nên đến. Nghĩ lại, người anh kia vẻ mặt ngoanlệ, loại chuyện này chưa biết chừng hắn ta cũng dám làm lắm.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 2: Linh Hồn Của Chu Thiến Bám Vào Phu Nhân Nhà Giàu

Chương 2: Linh hồn của Chu Thiến bám vào phu nhân nhà giàu

Anh chàng đẹp trai trước mặt có vẻ khôngtin mà cũng không ủng hộ, xem ra chủ nhân của khối thân thể này thật sựtừng có lần làm trò giả ngây giả dại

Chu Thiến lau nước mắt, trong lòng vô cùng uể oải. Cô nói với cậu ta:

- Muộn thế này rồi, cậu chắc cũng mệt, đi về trước đi. Tôi muốn một mình yên tĩnh một chút

Cậu ta đứng lên, hai mắt tối đen lộ ra vẻ đồng tình nói:

- Được, chị dâu nghỉ ngơi cẩn thận

Cậu ta đi rồi, Chu Thiến thở dài, sau đó vùi đầu vào chăn. Cô phải bình tĩnh suy nghĩ.

Đầu tiên, đã xảy ra chuyện gì?

Cô bị tai nạn xe, người đâm cô chính làchủ nhân của cơ thể này, Tống… Tống tiểu thư (Chồng cô ta có nhắc đếntên một lần nhưng Chu Thiến quên rồi). Hơn nữa, vì lần đụng xe này màlinh hồn của Chu Thiến bám vào người Tống tiểu thư

Vậy linh hồn của Tống tiểu thư ở đâu?

https://thuviensach.vn

Hắn là ở trong cơ thể cô rồi, bởi vì cô bị đâm thành người thực vật nên không có tỉnh lại

Có nên nói ra chân tướng không?

Thật ra Chu Thiến đã nói nhưng bọn họkhông tin, nếu đổi là cô cô cũng không tin, không thể tưởng tượng. Chonên cô cũng chẳng định tiếp tục kiên trì nữa. Hơn nữa hình như quan hệgiữa Tống tiểu thư này với chồng mình không được tốt cho lắm. Nếu chọcgiận hắn ta, tống Chu Thiến vào viện tâm thần thì cô đúng là chết chắc.

Nhưng về sau phải làm thế nào?

Trước khi "Chu Thiến" tỉnh lại, đành phải đi bước nào tính bước đó.

Nghĩ thông suốt rồi, Chu Thiến cũng không lo lắng nhiều, cảm giác buồn ngủ ập đến. Khi tỉnh lại, một người đàn bà hơn 40 tuổi, ăn mặc khéo léo, vẻ mặt nghiêm túc bưng đồ ăn sáng đến, bà nói:

- Phu nhân, ăn sáng đi, chút nữa, mẹ cô sẽ đến thăm

Phu nhân?!

Chu Thiến ở là phòng bệnh riêng, lại cóngười hầu hạ, gọi cô là phu nhân, có phải nhà Tống tiểu thư này rấtnhiều tiền! Nhận thức được điều này khiến cô vui vẻ vô cùng, vậy là côcó thể trải nghiệm cuộc sống của người lắm tiền rồi.

Chu Thiến ăn bữa sáng

Cô ăn sáng xong được một lúc thì có mộtngười phụ nữ đi vào. Bà khoảng chừng hơn 50 tuổi. Mặc một bộ váy màuxanh đậm bằng tơ lụa, ngực dùng kim tuyến thêu hoa, nhìn trông vừa hoalệ lại vừa cao quý. Phía sau bà là một người phụ nữ khác ăn mặc giản dị, có vẻ lớn tuổi hơn bà

https://thuviensach.vn

Bà nói với Chu Thiến:

- Lần này chọc giận cha con rồi

Đại khái bà là mẹ đẻ của Tống tiểu thư.

Bà ngồi xuống ghế bên cạnh giường, ngườiphụ nữ khi nãy bưng trà lên cho bà. Tống phu nhân bưng chén trà lên nhấp một ngụm, không ngẩng đầu lên nói tiếp:

- A Dung, sao chỉ có mình cô? Hi Thành đâu?

A Dung kia mặt không đổi sắc nói:

- Cậu chủ đi làm rồi

Tống phu nhân hừ một tiếng rồi không để ý đến bà nữa

Bà buông chén trà nhìn Chu Thiến, nhíu mày:

- Sao lại không cẩn thận như thế? Lái xe đâm người, báo chí, truyenfull.vn đều đưa tin! Cái gì mà phu nhân nhà giàu oán hận uống rượu rồi đâm phải người qua đường…Tuy không nói rõtên họ nhưng những người biết hai nhà Tống Triệu ai mà không biết! Bacon giận đến một ngày không ăn cơm. Ai… mất hết mặt mũi.

Chu Thiến không khỏi kinh ngạc, đây thậtsự là mẹ đẻ của Tống tiểu thư sao? Từ lúc vào phòng đến giờ, nói này nói nọ, chẳng những không hỏi xem con gái có khỏe không mà ngược lại cònnhư đang chỉ trích con gái khiến bà mất mặt.

Chu Thiến nhìn bà nói:

- Cháu không nhớ rõ về bác lắm? Xin hỏi, bác là mẹ đẻ cháu sao?

https://thuviensach.vn

Đối với Tống phu nhân, cô thực sự không biết nên nói thế nào.

Tống phu nhân nhìn Chu Thiến, khuôn mặt trắng mịn đầy vẻ kinh ngạc, nói:

- Thiệu Lâm, con làm sao thế?

Chu Thiến kiên trì nói:

- Cháu không nhớ rõ chuyện trước kia, cháu cũng không nhớ bác.

Tống phu nhân hồ nghi nhìn cô, trầm giọng nói:

- Thiệu Lâm, con định đùa cái gì nữa? Con gây họa còn chưa kịp giải quyết, đừng gây chuyện nữa!

Lại một người không tin. Tống Thiệu Lâm này làm người thật thất bại, ngay cả mẹ đẻ cũng không tin tưởng cô ta!

Cũng đúng, say rượu lái xe có thể làngười tốt được sao? Lòng Chu Thiến căm giận. Cô cố gắng che dấu sự tứcgiận trong lòng, cố gắng dùng vẻ mặt chân thành nhất nói:

- Cháu không đùa. Cháu thực sự không nhớ rõ! Vì sao mọi người không tin tưởng cháu? Cháu không biết nên làm gì bây giờ?

Nói xong, Chu Thiến òa khóc. Đây không phải diễn, quả thật, cô rất hoảng loạn.

Cô vạn phần hận Tống Thiệu Lâm, đều là cô ta hại Chu Thiến thành ra thế này.

Tống phu nhân giật mình, cũng kích động theo, bà nói với người phụ nữ theo sau:

https://thuviensach.vn

- Quế Lan, đi gọi bác sĩ đến!

Chu Thiến nhỏ giọng khóc nức nở, trong lòng bồn chồn. Gọi bác sĩ đến, không lòi đuôi chứ?

Bác sĩ tiến vào giúp cô kiểm tra, hỏi rõtình huống rồi gọi Tống phu nhân ra ngoài. Khi bà đi vào, ánh mắt cóchút thương tiếc. Bà nắm tay Chu Thiến nói:

- Thiệu Lâm, đến cả mẹ con cũng không nhớ sao?

Cô lắc đầu.

Bà lại gọi người phụ nữ đằng sau:

- Thế còn Quế Lan? Chẳng phải con thích nhất Lan tẩu sao? Không có ấn tượng gì hết sao?

Cô tiếp tục lắc đầu.

Tống phu nhân nắm chặt tay cổ tay cô, sốt ruột nói:

- Con nghĩ kĩ xem

Chu Thiến bị bắt ép, đành phải dùng chiêu mà người mất trí nhớ hay dùng nhất, khóc lóc kêu lớn:

- Tôi đau đầu, tôi đau đầu quá!

Bác sĩ vội vào giải cứu cô, khuyên can bà:

- Đừng gây áp lực lớn cho bệnhnhân, kết quả sẽ ngược lại. Để bệnh nhân nghỉ ngơi trong hoàn cảnh thoải mái, tiếp xúc với những người, vật trước kia quen thuộc thì mới có thểkhôi phục trí nhớ

- Vậy phải mất bao lâu mới có thể khôi phục? Tống phu nhân lo lắng hỏi

https://thuviensach.vn

- Cái này không thể chắc chắn được, phải kiên nhẫn!

Lan tẩu đi tới, vuốt ve cổ tay bị nắm đến đỏ ửng của cô, nước mắt lưng tròng:

- Tiểu thư đáng thương. Đừng sợ,không nhớ Lan tẩu không sao, Tiểu thư chỉ cần nhớ Lan tẩu là người hiểurõ tiểu thư nhất…Có một số việc, quên cũng tốt. Tiểu thư nghỉ ngơi chotốt, đừng nghĩ ngợi nhiều.

Tống phu nhân đi tới, sắc mặt hơi tái nhợt, bà dặn dò:

- Nghỉ ngơi cẩn thận, lần sau mẹ lại đến thăm con

Sau đó cùng Lan tẩu rời đi.

Trong phòng chỉ còn lại Dung tẩu đang nghi hoặc nhìn Chu Thiến.

Chu Thiến hỏi bà:

- Xin hỏi bà là ai?

- Phu nhân, tôi là quản gia nhà cô

Lúc nói chuyện, vẻ mặt bà chẳng có tháiđộ gì, không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh. Cô cảm thấy bà ấy hẳn không đơn giản chỉ là quản gia.

Chu Thiến lại hỏi:

- Khi nào tôi có thể xuất viện?

- Bác sĩ nói phải quan sát thêm hai ngày nữa.

- Tôi muốn đi thăm người bị hại

Chu Thiến rất muốn biết “cô” bị thương nghiêm trọng không. Cha chắc chắn rất đau lòng! Còn mẹ kế? Bà ấy có khóc vì cô không?

https://thuviensach.vn

Dung tẩu nghe Chu Thiến nói thì nhăn mặt:

- Phu nhân, không nên đi thì hơn, nếu không, chờ thiếu gia đến rồi cùng đi.

Chu Thiến cẩn thận nhìn bà, vẻ mặt bàkhông giống như quan tâm. Nhất định là chồng Tống Thiệu Lâm dặn dò bàxem chừng cô, phòng cô gây sự. Nhớ tới cơn tức hôm qua của anh ta, bộdánh giương nanh múa vuốt, cô không khỏi bật ra:

- Tôi không thèm đi cùng anh ta. Giờ tôi muốn đi.

Nói xong cũng không để ý tới bà lập tức đi ra phòng bệnh.

Hỏi rõ y tá rồi cô đi về phía phòng bệnhnhân nặng. Cánh lớp của thủy tinh, cô thấy cô – Chu Thiến, cả người đầydây nhợ, lằng lặng nằm trên giường bệnh.

Chu Thiến không thể nào hình dung tâmtình bản thân lúc này. Rõ ràng "cô" ở trong không khí, lằng lặng nhìnthấy "cô", thế là thế nào? Đúng rồi, như phim truyền hình, khi linh hồnxuất hiện, cảm giác thật vừa quái dị lại có chút nực cười

Đột nhiên phía sau một tiếng kêu khẽ! Chu Thiến nhìn lại, một cô gái trẻ đang trợn tròn mắt hạnh, nghiến răngnghiến lợi nhìn cô. Chẳng phải là Lâm Tiểu Mạt bạn cô. Lúc này Tiểu Mạtnắm chặt tay thành nắm đấm, nhìn như hận không thể xông lên ăn tươi nuốt sống cô.

Cô lớn tiếng nói:

- Cô còn dám lại đây! Quân giết người!

Cô xông lên, dùng hết sức đẩy Chu Thiến ngã xuống, mông đau đớn, mắt hoa lên.

https://thuviensach.vn

Cô chỉ về phía “Chu Thiến” trên giường bệnh, đau buồn nói:

- Nhìn thấy không, cô ấy mới 21 tuổi, vốn rất hạnh phúc, chỉ vì cô say rượu lái xe mà hại cô ấy như thế…

Giọng Tiểu Mạt run run, nước mắt lặng lẽ rơi xuống. Cô nhìn Chu Thiến, trong mắt đầy sự phẫn hận:

- Cô chờ đi. Cô nhất định sẽ ngồi tù. Chúng tôi không bỏ qua cho cô đâu!… Đừng tưởng có tiền là xong. Chờ mà xem! Chờ mà xem!

Cô ấy quá mức kích động nên cả người runrẩy. Tuy rằng hung tợn với Chu Thiến nhưng trong lòng Chu Thiến vô cùngcảm động, cô khẽ gọi:

- Tiểu Mạt…

- Cô chờ… Á! Cô gọi tôi là gì? Cô mở to mắt nhìn Chu Thiến.

Chu Thiến đứng dậy, chậm rãi đi tới, kéo tay cô nói:

- Tiểu Mạt, là mình, mình là Thiến Thiến

Cô nhìn Chu Thiến, ngây người mấy giây rồi lập tức tỉnh táo lại. Gỡ tay Chu Thiến:

- Cô đùa cái gì? Coi tôi là đứa ngu sao?

Chu Thiến lẳng lặng nhìn cô, chậm rãi nói:

- Chúng ta là bạn thân nhất. Từba tuổi đã biết nhau. Học cùng nhau từ nhà trẻ đến trung học. Sau khitốt nghiệp trung học thì cùng đến thành phố này sống, cùng làm việc.Tiểu Mạt, cậu phải tin mình. Sau khi bị tai nạn, tỉnh lại mình đã pháthiện linh hồn mình bám vào cơ thể này. Mình biết điều này rất khó tinnhưng là thật. Cậu nhất định phải tin mình!

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Tiểu Mạt tái nhợt, liên tục lắc đầu:

- Không thể nào, không thể nào.Thiến Thiến nằm trong kia. Nhất định là quỷ kế của các người, muốn đểchúng ta không kháng án. Tôi sẽ không mắc bẫy, các người lắm tiền, điềutra mấy việc này có gì khó?

- Vậy chuyện khi cậu lên cấp hai, tỏ tình với người ta rồi bị cự tuyệt, sau đó ôm mình khóc cả đêm có tra được không? Còn cả khi lên cấp ba cậu thích thầy giáo thực tập, ở mộtbên lén lút nhìn thầy. Cả mấy ngày trước cậu từ chối lời tỏ tình của một người. Cậu nói, loại đàn ông đó coi mười đồng tiền như trời, cả đờichẳng có tiền đồ… Những cái đó, có thể tra được không?

Tiểu Mạt ngã xuống đất, mắt trợn tròn, miệng há hốc đủ để nhét một quả trứng gà vào.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 3: Ông Chồng Triệu Hi Thành Họa Thủy

Chương 3: Ông chồng Triệu Hi Thành họa thủy

- Chuyện này rất khó tin! Làm sao có thể xảy ra chuyện này! Cũng chẳng phải là đóng phim. Quá cẩu huyết

Hai người ngồi trên ghế ở hành lang, Tiểu Mạt ngồi cạnh Chu Thiến, miệng không ngừng thì thầm.

Chu Thiến không thể nhịn được nữa:

- Cậu nói xong chưa thế?

Cô liếc nhìn Chu Thiến rồi lại quay đi:

- Thật chẳng quen, nhìn khuôn mặt này nói chuyện cũng mất tự nhiên

Chu Thiến chậm rãi quay mặt Tiểu Mạt lại:

- Cậu quen dần đi! Mình cũngchẳng quen! Lúc soi gương, vừa ngẩng đầu đã gặp người khác. Có cách gìđâu? “Mình” còn chẳng biết bao giờ sẽ tỉnh lại, có lẽ “mình” vừa tỉnhlại thì hồn sẽ về với xác.

- Trời ạ! Cô xoa trán

- Cha mình đâu?

- Mấy hôm nay chú ấy đều không ngủ, mình bảo chú về phòng trọ của bọn mình nghỉ tạm

https://thuviensach.vn

Cô đột nhiên thấp giọng nói:

- Những người đâm phải cậu thậtkhó lường! Bọn họ sai người nói với cha cậu, chỉ cần có thể áp chếchuyện này thì sẽ mời bác sĩ tốt nhất chữa trị cho cậu, tiền thuốc menhọ trả. Hơn nữa, sẽ bồi thường 100 vạn, 100 vạn đó. Nếu cậu chết, phiphi phi, mình nói là nếu, bọn họ sẽ bồi thường thêm 100 vạn nữa. Mẹ kếcậu nghe được mắt sáng bừng.

Một trăm vạn thật sự không phải con sốnhỏ. Có nó, cha cô sẽ mua được nhà lớn hơn mà ở, không cần ba người chen chúc trong căn hộ nhỏ có 20 m2 nữa. Bọn họ cũng chẳng cần vì lớn tuổikhông tìm được việc mà lo lắng, không cần buồn bã vì học phí của em trai cô.

Khi Chu Thiến 8 tuổi, mẹ cô qua đời. Chacô gà trống nuôi con, chẳng giàu có gì vất vả lắm mới lấy được mẹ kế côlàm cùng xí nghiệp. Nhưng chẳng lâu sau, xí nghiệp đóng cửa. Cha cô sống thật sự rất vất vả. Nếu có thể cho tuổi già của ông được thoải mái, coi như đây là an ủi lớn nhất trong cơn biến cố này với Chu Thiến.

Chu Thiến thở dài:

- Cha mình đồng ý rồi sao?

Vẻ mặt Tiểu Mạt đầy kính trọng:

- Cha cậu không để ý đến mẹ kếcậu, chỉ nghiêm nghị nói “tôi không thể đem mạng của con gái tôi để đổilấy tài lộc. Người hại con gái tôi nhất định phải chịu trừng phạt”

Chu Thiến nóng nảy:

- Nói thì thế nhưng mình sẽ ngồi tù đó! Tiểu Mạt, cậu nói xem mình có nên nói sự thật cho cha không?

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt đảo mắt rồi nghiêm túc nói:

- Tuyệt đối không được nói. Chacậu biết thì mẹ kế cậu cũng biết. Mẹ kế cậu biết thì cả thiên hạ cũngbiết! Đến lúc đó, không chừng cậu sẽ thành đối tượng nghiên cứu khoahọc, thành quái nhân cả người cắm đầy dây nhợ.

Khóe miệng Chu Thiến giật giật. Cô sai rồi, cần gì trưng cầu ý kiến của Tiểu Mạt! Chu Thiến nói:

- Vậy cậu đi thuyết phục cha đi!Bây giờ mình không tiện ra mặt. Ông nhìn thấy mình thế này không chừnggiết mình mất. Chờ thêm đoạn thời gian nữa, tâm tình bình ổn mình đếnthăm cha

Cha tuy yêu thương cô nhưng sẽ có cách để thuyết phục. “Cô” còn cần tiền trả viện phí, em trai còn cần tiền họa. Có Tiểu Mạt và mẹ kế khuyên bảo, cha sẽ đổi ý.

- Phu nhân

Dung tẩu từ hành lang bên kia đi tới nói:

- Cậu chủ đến rồi

- Phu nhân? Tiểu Mạt kinh ngạc nhìn cô.

Chu Thiến đứng lên, bất đắc dĩ cười cười:

- Đúng vậy! Mình có chồng!

Chu Thiến quay về phòng, đẩy cửa ra đãthấy bóng người con trai cao lớn quay lưng về phía cô, anh ta đứng trước cửa sổ thủy tinh. Ánh mặt trời xuyên qua lớp cửa kính khiến người anhnhư có lớp hào quang.

Từ Tống phu nhân, Chu Thiến biết được tên của anh ta – Triệu Hi Thành

https://thuviensach.vn

Anh nghe có tiếng động, xoay người lại.

Cả người như người mẫu, mặc bộ âu phụcmàu đậm chỉ nhìn đã bất xa xỉ. Giống như pho tượng Hi Lạp, lông mày đenrậm, hai mắt đen nhánh. Dưới ánh chiều tà, mà hắn đứng ngay giữa ánh hào quang, khiến người ta nhìn choáng váng.

Họa thủy, họa thủy! Về sau cô phải sốngvới người đàn ông này sao? Cùng nhau ăn cơm, cùng nhau ngủ… mặt cô nhấtthời nóng rực, tim đập loạn.

Bình tĩnh, bình tĩnh! Cô không thể bị sắc đẹp quyến rũ, cô còn Tần Tranh, cũng không được đứng núi này trông núinọ! Với tình yêu, cô là người rất chung thủy.

Nhưng với gương mặt đẹp đẽ của anh ta, cô vẫn lén lút nuốt nước miếng. Ừm… chỉ là nhìn thôi… Chỉ là nhìn, thuầntúy chỉ là thưởng thức thôi!

So với vẻ nhiệt tình của cô, anh ta mặt âm trầm, ánh mắt nhìn Chu Thiến lạnh như băng. Giọng nói không lớn nhưng đầy sự giận dữ:

- Cô đi gặp người bị thương?

Người đẹp tính xấu. Trong tiểu thuyếtchẳng phải hay miêu tả về đàn ông như thế sao? Cho nên cô quyết định tha cho anh. Cô cười với anh, nụ cười của cô là luyện mà có, khi làm việc ở thẩm mỹ viện, với những khách hàng hay gây khó dễ, cô đều cười sángbừng như hoa. Cho nên khách hàng tìm đến cô nhiều nhất, thành tích tốtnhất! Lợi hại chưa!

Giờ cô lại dùng chiêu này, tươi cười nói với anh:

- Xảy ra chuyện này, tôi vẫn phải đến hỏi thăm chứ!

Anh giật mình, lập tức rít gào:

https://thuviensach.vn

- Cô có đầu óc không? Giờ là lúc hỏi thăm sao? Cô xuất hiện chỉ khiến bọn họ thêm kích động! Cô muốn ngồi tù à?

Sao anh ta cứ động một tí là mắng cô. Có người đối xử với vợ mình thế sao? Quan hệ vợ chồng của bọn họ tệ đến mức này?

Xuất phát từ thói quen nghề nghiệp, Chu Thiến vội trấn an anh ta:

- Không đâu không đâu! Vừa rồitôi đến xin lỗi bọn họ, xin bọn họ tha thứ, bọn họ có lẽ thấy tôi thànhtâm nên đáp ứng sẽ suy nghĩ điều kiện của anh rồi

Anh ta nhìn cô, ánh mắt lạnh lùng, ngực hơi hơi phập phồng, qua một lúc, anh ta lạnh lùng nói:

- Giờ cô xuất viện đi, về nhà nghỉ. Đỡ gây phiền phức cho tôi nữa!

Anh ta không nói thêm gì đã gọi Dung tẩuvào thu dọn đồ đạc. Chu Thiến cũng có chút tò mò không biết kẻ có tiềnsống ở nơi thế nào, vì thế nên ngoan ngoãn theo bọn họ ra viện.

Đi theo bọn họ ngồi vào một chiếc ô tômàu đen. Chu Thiến vốn không am hiểu ô tô nhưng nhìn cũng thấy chiếc xenày rất khí phái, xa hoa.

Anh ta mở cửa xe cho cô, khi chuẩn bịngồi vào thì đột nhiên trượt chân, anh ta ở đằng sau vừa khéo giữ chặtcô. Cô đứng vững, quay đầu cười với anh nói:

- Cám ơn!

Anh ta sửng sốt, lập tức cười lạnh, nói:

- Đến giờ thì tôi tin cô mất trí nhớ thật rồi. Kết hôn hơn năm, chưa từng thấy cô cười như thế với tôi.

https://thuviensach.vn

Ánh mặt trời mùa hè nóng bỏng khiến mọi người không thể chịu được.

Xe vững vàng đi, bên trong mát mẻ thoảimái, so với bên ngoài như hai thế giới hoàn toàn khác biệt. Điều nàykhiến Chu Thiến không khỏi nhớ lại trước kia đi xe bus. Chật chội, mùimồ hôi bốc lên, còn phải luôn luôn cảnh giác kẻ móc túi và những tênbiến thái.

Hai cuộc sống hoàn toàn khác biệt!

Chu Thiến nhớ lại những lời Triệu HiThành vừa nói. Kết hôn hơn một năm, vợ không cười với chồng sao? Thế làthế nào? Bọn họ không yêu nhau sao? Trách không được tình cảm không tốt.

Nhưng tình cảm của bọn họ không tốt liênquan gì đến cô? Chu Thiến chẳng phải thay thế Tống Thiệu Lâm đến làm vợanh ta. Tuy rằng anh ta rất đẹp trai nhưng dù sao cũng là người xa lạ,hơn nữa cô đã có người trong lòng. Cô rất nguyên tắc. Chỉ là dùng tạm cơ thể này, chờ linh hồn Tống Thiệu Lâm tỉnh lại sau đó đổi cơ thế rồi đitìm Tần Tranh của cô. Bây giờ chỉ là tiện thì hưởng thụ mấy ngày cuộcsống của người giàu có, không có gì là quá.

Trong lúc cô miên man suy nghĩ, xe dừnglại trước cánh cổng sắt cao ba thước. Anh ta ấn còi, cửa sắt từ từ mởra. Chu Thiến nhìn qua lớp kính, chỉ thấy trước cửa có một tấm đá khắcchữ rồng bay phượng múa “Khu biệt thự XX”. Cái tên này cô đã từng nghekhách hàng nói chuyện phiếm nhắc đến. Nghe nói đây là khu biệt thự xahoa. Trong đó, mỗi nhà ít nhất cũng phải hơn một ngàn vạn. Rất nhiềungôi sao ở đây. Có thể nói đây là chỗ người giàu tụ hợp.

Tâm tình của cô rất kích động, cô nghĩ,ánh mắt cô nhất định sáng rực lên. Đừng cười Chu Thiến, Chu Thiến ởtrong những căn phòng chưa bao giờ lớn hơn 30m2. Đột nhiên có ngày cóthể sống trong biệt thự, cô có thể không kích động sao?

https://thuviensach.vn

Xe chậm rãi đi qua cổng lớn. Cô trợn tròn mắt nhìn cảnh hai bên. Con đường nhỏ cho xe chạy, cây cối xanh tươi mọc quanh, hồ nước trong suốt, những biệt thự lớn nhỏ xa hoa, mỗi nhà mộtvẻ, khí thế bất phàm.

Xe dừng lại ở trước cửa một biệt thự hai tầng. Triệu Hi Thành đánh xe vào gara, Dung tẩu từ sau vội tới mở cửa cho tôi.

Triệu Hi Thành chẳng để ý đến Chu Thiến, xuống xe rồi lập tức đi vào nhà. Cô đâu thèm để ý anh ta. Trong lòng tràn đầy hân hoan.

Đi vào nhà, đổi dép ở cửa rồi bước vào phòng khách rộng lớn.

Thứ đầu tiên đập vào mắt là chiếc đèntrùm thủy tinh sáng lóe. Sàn nhà sáng loáng, cửa sổ thủy tinh trongsuốt, bộ sô pha màu vàng, TV LCD lớn. Nhớ tới phòng của nhân vật nữchính ở trong TV, xa hoa, ấm áp. Chu Thiến hưng phấn nắm chặt tay Dungtẩu nói:

- Dung tẩu, mau đưa tôi về phòng.

Bộ dạng cô lúc này kì quái lắm sao? Vì sao ánh mắt Triệu Hi Thành nhìn cô có sự khác lạ? Dung tẩu lại mỉm cười nói:

- Phu nhân, đi theo tôi

Bà đưa tôi đến cầu thang dài trải thảm đỏ, đi đến một căn phòng ở tầng hai, cửa mạ vàng nói:

- Đây là phòng của phu nhân và cậu chủ.

Chu Thiến đẩy cửa đi vào.

Giường lớn trải ga trắng như tuyết, nhìnqua vừa thoải mái vừa mềm mại. Tủ lớn mặt thủy tinh, còn cả bàn trangđiểm, trên đó là đủ các loại mỹ phẩm. Còn có cả ban công lớn, ngoài bancông có bàn trà, mùa hè ngắm trăng, mùa mùa đông phơi nắng.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến thật sự rất thích!

Lúc này, Triệu Hi Thành từ ngoài đi vào, sau đó đóng cửa lại. Mà Dung tẩu đã chẳng thấy bóng dáng.

Anh ta đi đến bên giường, chậm rãi cởi áo vest rồi áo sơ mi, để lộ ra khuôn ngực tinh tráng, cơ bụng săn chắc.Màu da nâu đầy khêu gợi. Chu Thiến đột nhiên cảm thấy những lời "mặtthiên thần, dáng người ma quỷ" thật thích hợp để miêu tả về anh ta. Bởivì thật sự rất gợi cảm.

Cô nhìn đến trợn mắt há hốc mồm. Cuốicùng bắt đầu ý thức được nguy cơ. Anh ta muốn làm gì? Cô vừa mới xuấtviện, nhưng là ban ngày ban mặt, anh ta hẳn không vội vã muốn làm chuyện gì đó chứ. Sao mà làm được. Chu Thiến không phải vợ của anh ta, tuyrằng thân thể thì đúng nhưng tư tưởng và cảm giác không phải, cho dù anh ta đẹp đến mờ mắt thì cũng không được!

- Dừng lại!

Chu Thiến kêu to, cô lấy hai tay che ngực (mời tham khảo trong phim truyền hình cảnh thiếu nữ gặp phải sắc lang – lời tác giả). Cô mở to mắt lắp bắp nói:

- Anh… anh muốn làm gì?

Anh ta hơi sửng sốt, ngẩng đầu nhìn cô,mắt chợt lóe. Bỗng dưng Triệu Hi Thành cười thật tà mị, nụ cười như hoamùa xuân nở rộ, khiến mắt cô chói lóa. Hơi thở không khỏi đông lại.

Triệu Hi Thành bán nude ngạo mạn, thong thả đi tới.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 4: Tống Thiệu Lâm Không Hạnh Phúc

Chương 4: Tống Thiệu Lâm không hạnh phúc

Ánh sáng mặt trời chiếu lên da dẻ trơn bóng của anh ta, phản chiếu ánh sáng mê người

Anh ta nhìn Chu Thiến, đôi mắt thâm thúy chợt lóe ra ánh sáng trong suốt, đôi môi trầm gợn lên nụ cười gợi cảm.

Chu Thiến vừa sợ vừa hoảng, còn cả cảm xúc khác lạ khó nói khiến tim cô đập loạn, điên cuồng mà đập.

Anh ta từng bước đi tới, cô từng bước lùi về phía sau. Chậm rãi bị anh ta dồn tới góc tường, không còn chỗ lui

Anh ta nghiêng người, vươn đôi tay rắnchắc gác lên tường, vây Chu Thiến vào giữa. Hơi thở nóng rực phun lênmặt cô từng đợt, cô cảm giác nổi da gà.

Bất giác cô vươn tay chống trên lồng ngực anh, định đẩy Triệu Hi Thành ra xa nhưng bàn tay nóng rực, mơ hồ có thể cảm nhận được nhịp tim đập mạnh mẽ khiến tim cô cũng đập loạn

Chu Thiến như bị điện giật, thu tay về, mặt như bị lửa đốt nóng bừng.

Triệu Hi Thành nhân cơ hội tiến tới, lồng ngực rắn chắc dính sát vào cô, hơi thở dồn dập, ánh mắt nóng bỏng. Haitay Triệu Hi Thành ôm thắt lưng

https://thuviensach.vn

Chu Thiến, bàn tay nóng bỏng như thiêuđốt da thịt cô. Triệu Hi Thành làm bộ chuẩn bị hôn cô.

Cô nóng nảy, trong lòng xấu hổ. Lớn nhưvậy chưa bao giờ bị đàn ông bỡn cợt như thế. Cô ra sức giãy dụa, hai tay không ngừng đánh Triệu Hi Thành, hét lớn:

- Đồ sắc lang này, anh buông ra, tôi không phải vợ anh

Lời vừa nói ra, Chu Thiến ngây ngẩn người mà Triệu Hi Thành cũng ngây người. Anh ta nhìn cô, đột nhiên cười cợt,trong mắt là sự châm chọc, nói:

- Cho dù cô mất trí nhớ cũngkhông thay đổi được sự thật cô là vợ tôi. Cô yên tâm, tôi sẽ không bắtcô làm chuyện này. Trước tôi không có hứng thú với cô, về sau cũng càngkhông

Triệu Hi Thành buông Chu Thiến, khoanhtay trước ngực, động tác này khiến cơ bắp của anh lộ rõ, hai điểm hồngdưới cánh tay như ẩn như hiện.

Chu Thiến mặt đỏ bừng. Triệu Hi Thành cười lười nhác:

- Nhưng mà phản ứng của cô thật thú vị. Không, phải nói sau khi mất trí nhớ, cô trở nên thú vị hơn.

Triệu Hi Thành xoay người đi đến bên tủquần áo. Cửa tủ mở ra, Chu Thiến mới biết bên trong còn có khoảng khôngrộng lớn, hình như là gian phòng thay quần áo, chia làm hai bên, một bên là quần áo con trai, một bên là con gái. Những giầy dép, ví da đắt tiền khiến ánh mắt cô mơ hồ.

Triệu Hi Thành vừa mặc quần áo vừa nói:

- Tôi chỉ là muốn thay quần áo ra ngoài thôi

Sau đó nhìn Chu Thiến cười cười, ý tứ rõ ràng: – cô tự đa tình.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến hung hăng lườm Triệu Hi Thành, chẳng thích cũng đùa cợt người ta, đúng là đồ biến thái!

Anh thay bộ quần áo thoải mái, T-shirt màu đậm, quần cùng màu. Khí chất đàn ông lại thêm hơi thở thanh xuân, rất đẹp.

Anh thay quần áo rồi đi ra ngoài, trước khi ra khỏi cửa, đột nhiên quay người nói với cô:

- Vậy cô còn nhớ Kiều Tranh không?

Chu Thiến sửng sốt, không hiểu. Kiều Tranh? Tranh cái gì?

Triệu Hi Thành cười lạnh, mắt đen láy lộ vẻ châm chọc, nói:

- Không nghĩ tới có ngày cô quên hắn ta.

Triệu Hi Thành đi ra ngoài, chỉ nghe tiếng bước chân cộp cộp xuống lầu, bỏ lại Chu Thiến ngây ngẩn đứng đó.

Chu Thiến đi xuống nhà, Dung tẩy đứng trong phòng khách nói với cô:

- Phu nhân, cậu chủ nói tối cậu không về ăn cơm

Chu Thiến quản gì anh ta có về hay không. Tốt nhất là đừng về. Nhớ lại chuyện đã xảy ra, trong lòng cô vẫn còn sợ hãi.

Chu Thiến cười nói với bà:

- Không sao, chúng ta ăn là được rồi. Cơm chiều cần tôi giúp gì không?

Dung tẩu sửng sốt, lập tức cười lắc đầu:

- Không cần, trong nhà có đầu bếp.

Chu Thiến thầm cắn lưỡi, còn có đầu bếp riêng.

https://thuviensach.vn

Nhàn rỗi vô sự, Chu Thiến nhân cơ hội hỏi dò. Chu Thiến kéo Dung tẩu ngồi xuống sô pha, hỏi:

- Dung tẩu, bác luôn làm quản gia ở đây sao?

Dung tẩu nói:

- Trước tôi ở nhà lớn, đi theo bà chủ cũng chính là mẹ chồng của cô. Bà thấy hai người mới cưới kiênquyết muốn ở riêng nên lo lắng, sai tôi đến đây giúp đỡ.

Đến giúp đỡ? Nói như vậy, nhất cử nhất động của con dâu không thoát khỏi mắt mẹ chồng rồi

Chu Thiến lại hỏi:

- Trước đây tôi là người như thế nào? Hi Thành nói sau khi mất trí nhớ tôi thay đổi rất nhiều, tôi rất ngạc nhiên!

Dung tẩu nhìn nhìn Chu Thiến, ánh mắt khôn khéo có chút nghi hoặc:

- Nói cũng lạ, sau khi cô tỉnhlại như đổi thành người khác vậy. Trước kia cô suốt ngày nhốt mình trong thư phòng, một năm nói chuyện với tôi cũng chẳng nhiều bằng hôm nay.Với cậu chủ cũng chẳng quan tâm. Ngoài thỉnh thoảng vui vẻ đi dạo vớiVăn thư kí thì những lúc khác đều rầu rĩ không vui.

- Văn thư ký? Chu Thiến mặt nhăn nhíu mày, đó là ai?

- Là bạn của cô, cũng là thư kí của cậu chủ.

Lúc này, điện thoại vang lên. Dung tẩuđứng dậy nghe điện thoại. Chu Thiến lúc này đột nhiên muốn xem thưphòng, xem xem trong đó có gì hấp dẫn Tống Thiệu Lâm?

https://thuviensach.vn

Lúc rồi khỏi phòng khách, nghe được Dung tẩu khẽ nói chuyện điện thoại:

- Đúng vậy, đã trở về… chắc chắn mất trí nhớ… cậu chủ ra ngoài…

Chu Thiến tìm được thư phòng.

Thư phòng rất rộng rãi. Một bên tường là cửa thủy tinh, ánh mặt trời chiếu xuống phản xạ ra ánh hào quang chói lọi

Bên kia là một giá sách lớn, mặt trêntoàn sách là sách. Chu Thiến xem, tất cả đều là sách văn học, cái gì màthơ cổ, văn cổ. Chu Thiến bĩu môi, không có hứng thú. Tiểu thuyết còntạm được.

Cô ngồi xuống bàn bên giá sách, trên bàn là chiếc máy tính mà đèn bàn, thêm ống đựng bút và chiếc túi màu đen.

Chu Thiến mở ra, bên trong có chiếc ví màu xanh lá cây và di động, cùng với một số đồ dùng linh tinh của con gái.

Chu Thiến mở ví, bên trong có tập tiềndày, còn cả mấy thẻ ngân hàng và những giấy tờ tùy thân của Tống ThiệuLâm. Cô nhìn rồi lại đặt xuống.

Sau đó, cô mở máy tính, muốn qua đó tìmđược dấu vết của Tống Thiệu Lâm. Dù sao cô cũng tạm thời nương nhờ trong cơ thể Tống Thiệu Lâm, hiểu biết cô ấy một chút cũng không phải làchuyện xấu! Được rồi, cô thừa nhận là cô tò mò, là cô có thói xấu thíchtìm hiểu bí mật của người khác.

Cô tìm kiếm khắp trong máy tính nhưng cũng không tìm được cái gì đáng chú ý, ngay cả ảnh của Tống Thiệu Lâm cũng không có.

Không bao lâu, một văn bản khiến cô chúý, Chu Thiến mở ra… nhưng lại khóa mã! Là sinh nhật của Tống Thiệu Lâmsao? Cô xem chứng minh thư của Tống Thiệu Lâm rồi gõ vào…

https://thuviensach.vn

- Trong đó có gì? Tiểu Mạt trợn to mắt nhìn cô.

- Làm sao mình biết được? Căn bản không mở được, sai mật mã! Chu Thiến thở dài một hơi.

Lúc này, hai người đang ngồi trong quáncà phê sa hoa. Quán cà phê này, trước kia cho tiền bọn họ cũng tiếc vào. Nhưng giờ không như thế, Chu Thiến sờ sờ ví da, bên trong có một tậptiền dày.

Tiền này Chu Thiến tiêu thoải mái, giờ cô thay thế Tống Thiệu Lâm sống, trong lúc đó, mọi phí tổn đương nhiênTống Thiệu Lâm phải chịu.

Trong không khí tràn ngập mùi hương ngọt ngào, âm nhạc du dương khiến người ta thư thái vô cùng.

Tiểu Mạt thần bí ghé sát vào Chu Thiến, khẽ hỏi:

- Nha đầu, lần này cậu đúng là vận cứt chó gì thế! Cậu có biết thân phận của cơ thể này là gì không?

- Là kẻ đã có chồng.

Chu Thiến tức giận, tuy là kẻ có tiền nhưng chẳng còn là khuê nữ thì tốt đẹp gì.

- Là người phụ nữ có chồng vôcùng có tiền! Tiểu Mạt rất khoa trương: – Cậu biết không? Nhà chồng cậulà tập đoàn Triệu thị nổi tiếng, tài sản hơn một ngàn triệu. Mà nhà mẹđẻ cậu cũng không bình thường, là Tống thị chuyên bất động sản, nắm giữnhiều bất động sản nhất thành phố này. Giờ cậu chính là kẻ có tiền thậtsự, là phu nhân nhà giàu có

Chu Thiến bĩu môi:

- Thế thì sao? Mình chỉ là nươngnhờ thân thể này hưởng thụ một chút cuộc sống của kẻ có tiền. Sớm haymuộn mình cũng trở về thành Chu

https://thuviensach.vn

Thiến! Mình còn phải đi tìm anh TầnTranh

Tiểu Mạt lườm cô:

- Anh Tần Tranh, anh TầnTranh…Cậu đến đây hai năm đã gặp anh ấy chưa? Hơn nữa từ đầu đến cuốiđều là cậu yêu đơn phương thôi, người ta chỉ coi cậu là em gái. Anh ấygiờ cũng 27 tuổi, có lẽ đã sớm kết hôn!

Tiểu Mạt không cho là đúng nói tiếp:

- Cậu tỉnh táo lại đi! Tần Tranhchỉ là giấc mơ của cậu mà thôi, cậu vẫn nên nghĩ làm thế nào để nắm bắtlấy cơ hội này thay đổi cuộc sống của mình đi. Cho dù sau này cậu trởlại làm Chu Thiến cũng không phải vất vả như trước nữa. Đúng rồi! Cậuvới chồng cậu ở chung thế nào? Hai người có…

Cô cười với vẻ mặt xấu xa

Chu Thiến lườm cô một cái:

- Cậu nghĩ đi đâu thế, sao mìnhcó thể để anh ta chạm vào được. Hơn nữa, mấy hôm nay anh ta đều không về nhà, trở về cũng chỉ thay quần áo, tắm rửa thôi. Mình chắc chắn là anhta có đàn bà bên ngoài. Cậu sớm bỏ ý định lấy chồng giàu có đi!

Là vì như thế cho nên Tống Thiệu Lâm mới cả ngày rầu rĩ không vui rồi! Cô uống rượu lái xe có phải cũng vì như thế?

Tiểu Mạt nói:

- Đàn ông lăng nhăng không phảivì có tiền hay không, đó là vấn đề nhân phẩm. Là chồng cậu tồi tệ thôi!Cậu đừng nói thế, mình còn định nhờ cậu giới thiệu người có tiền chomình nữa!

https://thuviensach.vn

Nha đầu này, hết thuốc chữa! Thật chẳngchịu bỏ qua cơ hội nào. Chu Thiến cũng không muốn lại bàn về đề tài này, nếu không hết ngày cũng không xong.

Chu Thiến nhìn trần nhà nói:

- Mau uống cà phê đi, xong rồi mình đi dạo phố, cậu thích gì mình mua cho cậu.

- Thật không?

Mắt Tiểu Mạt sáng bừng, một hơi uống cạn li cà phê, sau đó kéo Chu Thiến nói:

- Thế đi nhanh đi, mình thích nhiều thứ lắm! Đúng là một người đắc đạo, gà chó thăng thiên.

Chu Thiến dở khóc dở cười với sự so sánh của cô.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 5: Tình Nhân Của Chồng

Chương 5 : Tình Nhân Của Chồng

Lúc về nhà, đã gần đến giờ cơm chiều

Bất ngờ là Triệu Hi Thành đang ngồi trong phòng khách. Đối diện anh ta là một người phụ nữ vô cùng thời trang.

Chu Thiến giật mình, cái gì thế nào? Anhta công nhiên đưa tình nhân về nhà? Lòng cô không khỏi dâng lên sự tứcgiận. Anh ta đúng là không coi vợ ra gì. Loại đàn ông này thật tồi tệ!Đáng tiếc cho ngoại hình đẹp đó.

Ai ngờ "tình nhân" kia ngẩng đầu lên thấy Chu Thiến, khuôn mặt trang điểm cẩn thận tươi cười, cô ta đứng lên,bước nhanh đến trước mặt Chu Thiến, kéo tay cô nói:

- Thiệu Lâm, cậu không sao thật tốt quá! Biết mình lo lắng cho cậu thế nào không?

Á… Đây là tình huống gì? Giờ tình nhân mặt có thể dày đến mức độ này?

Cô ta thấy Chu Thiến ngây ngốc nhìn mình thì nói:

- Thiệu Lâm, ngay cả mình cậucũng không nhớ sao? Mình là Văn Phương! Chúng mình lớn lên bên nhau! Nếu cậu quên mình thì mình buồn lắm

https://thuviensach.vn

Giọng nói của cô ta vừa ngọt ngào vừa vui vẻ, nghe nói giọng nói thế này đàn ông rất thích .

Trong đầu Chu Thiến đột nhiên nhớ lại lời Dung tẩu nói: “ Ngoài thỉnh thoảng vui vẻ đi dạo với Văn thư kí thì những lúc khác đều rầu rĩ không vui”

Văn Phương, Văn thư kí?

Chu Thiến đánh giá cô ta, cơ thể khôngtồi, đầy đặn nhưng không mập mạp, da không trắng nhưng cũng mịn màng,hẳn là có đầu tư. Ngũ quan tuy đẹp nhưng thân là người chuyên trangđiểm, Chu Thiến nhìn một cái đã biết cô ta đã từng phẫu thuật thẩm mỹ.Mắt, mũi đều đã chỉnh sửa.

Cô ta mở to mắt nhìn Chu Thiến, trong ánh mắt có sự thận trọng, dò hỏi:

- Cậu thực sự không nhớ rõ mình sao? Chuyện trước kia không nhớ sao?

Chu Thiến lắc đầu, cô ta tỏ vẻ rất thấtvọng, Chu Thiến lại cảm thấy như cô ta đang thở phào nhẹ nhõm. Theo bảnnăng, Chu Thiến sinh ra tâm lý cảnh giác với cô ta. Chu Thiến khôngthích cô ta.

Triệu Hi Thành đi tới, khuôn mặt đẹp trai lộ vẻ bất mãn:

- Cô đi đâu? Di động không mở. Văn Phương chờ cô từ chiều.

Trong mắt Văn Phương hiện lên tia đắc ý, ngẩng đầu lên thấy Chu Thiến đang nhìn thì lập tức tỏ vẻ vô tội:

- Không sao, đợi cũng không lâu

Chu Thiến cười cười:

- Chiều đi dạo phố, di động hết pin

https://thuviensach.vn

- Dạo phố? Trước kia không phải cậu ghét đi dạo phố nhất sao? Văn Phương kinh ngạc nói.

Chu Thiến lại cười:

- Ở trong nhà rất buồn, bên ngoài vui vẻ như thế, sao không ra ngoài?

Văn Phương kinh ngạc nói:

- Chẳng phải cậu sợ phơi nắng sao?

Chu Thiến đi đến bên cửa sổ, ánh mặt trời rực rỡ xuyên qua cửa sổ thủy tinh trong suốt bao phủ lên người cô. ChuThiến híp mắt, quay đầu lại cười nói:

- Đâu quản nhiều như thế, vui vẻ quan trọng hơn!

Triệu Hi Thành nhìn Chu Thiến, đôi mắt đen nhánh lóe ra ánh sáng, anh ta cứ thế nhìn cô, không nói gì, thật lâu không dời mắt.

Văn Phương nhíu nhíu mày, đi tới, vừa vặn ngăn trở tầm mắt của anh ta, cô cười nói:

- Vậy lần sau đi dạo phố nhớ gọi mình

Chu Thiến cười, không nói gì.

Lúc này Dung tẩu đến báo có thể ăn cơm rồi.

Bọn họ ngồi xuống bàn ăn hình chữ nhật thủy tinh trong bếp

Chu Thiến và Văn Phương chia ra ngồi hai bên bàn. Triệu Hi Thành ngồi xuống bên cạnh Chu Thiến.

Giờ cô trăm phần trăm khẳng định, bọn họ có gian tình.

https://thuviensach.vn

Dựa vào cái gì nói như vậy?

Chỉ bằng ánh mắt ngọt ngào mà Văn Phươngnhìn Triệu Hi Thành, chỉ bằng ý xuân từ đầu mày khóe mắt cô ta. Nếu bọnhọ không có gian tình, cô ta dám không kiêng nể gì mà mắt qua mày lạivới chồng Chu Thiến trước mặt cô sao? Mà Chu Thiến là vợ lại ngồi đốidiện cô ta.

Tống Thiệu Lâm này thật vô dụng, lại tự rước con hồ ly tinh này đến. Cái gì mà bạn tốt chơi từ nhỏ, đúng là mắt bị mù!

Một đôi cẩu nam nữ!

Chu Thiến chán ghét nhíu nhíu mày, không dấu vết lặng lẽ né xa Triệu Hi Thành.

Cũng tốt, tốt nhất là cô ta cuốn lấyTriệu Hi Thành thật chặt thì anh sẽ không có thời gian chạm vào cô. ĐểChu Thiến có thể bình an đợi Tống Thiệu Lâm tỉnh lại, đến lúc đó cụcdiện này để cô ta thu dọn đi, Chu Thiến chỉ hưởng thụ cuộc sống trướcmắt thôi.

- Chuyện của em đã giải quyết xong rồi. Đột nhiên Triệu Hi Thành trầm thấp nói.

Chu Thiến đang hết sức chuyên chú ăn đồ ngon nghe vậy thật sửng sốt, nhất thời không rõ anh ta nói đến chuyện gì.

Bên kia, Văn Phương cười dịu dàng nói tiếp:

- Cậu chỉ cần bồi thường người bị hại thôi. Có thể giải quyết là được rồi, chuyện này làm không khéo sẽ phải ngồi tù đó.

Chuyện này từ chỗ Tiểu Mạt cô đã biết cho nên cũng không thấy bất ngờ.

https://thuviensach.vn

Nhưng là tác dụng tâm lý sao? Sao cô cảm thấy cô ta rất tiếc nuối khi Chu Thiến không phải ngồi tù vậy?

Xuất phát từ tâm lý ghét kẻ thứ ba vàthương hại người yếu, hơn nữa, giờ Chu Thiến đang sử dụng cơ thể củaTống Thiệu Lâm nên đương nhiên đứng về phía cô, chung một mối thù!

Cô đột nhiên muốn đùa dai, xoay người nhìn Triệu Hi Thành cười ngọt ngào, giọng nói dịu dàng vô cùng:

- Hi Thành đương nhiên sẽ không trơ mắt nhìn mình ngồi tù. Mình biết nhất định anh ấy sẽ giúp mình

Những lời này nói ra đến cô cũng nổi da gà.

Triệu Hi Thành nhìn Chu Thiến, đôi mắt thâm thúy hiện lên sự mê hoặc, khóe miệng hơi cười, ý cười lại có chút yêu chiều

Chu Thiến cũng chẳng để ý đến thái độ của anh ta, thứ cô quan tâm là vẻ mặt của người khác. Chu Thiến quay đầu,nhướng mày nhìn Văn Phương.

Quả nhiên không phụ hi vọng của cô, VănPhương giận tái mặt, mắt to cắt mí hiện lên sự đố kị nhưng vừa tiếp xúcvới ánh mắt Chu Thiến, cô ta lại thay vẻ mặt dịu dàng tươi cười. Nếukhông nhìn rõ, Chu Thiến còn nghĩ chớp mắt đó là bản thân hoa mắt màthôi!

Hồ ly tinh, tôi phục cô rồi. Diễn xuất của cô có thể đến Hollywood phát triển! Đúng là hồ ly tinh thì cũng phải có tư chất.

Lúc này, Triệu Hi Thành còn nói:

- Ngày mai đừng ra ngoài, mai là thứ 7, thứ 7 chúng ta phải về nhà lớn ăn cơm.

- Nhà lớn?

https://thuviensach.vn

Chỗ này Chu Thiến cũng nghe Dung tẩu nhắc đến. Là nhà của cha mẹ Triệu Hi Thành sao?

Triệu Hi Thành nói:

- Là nhà của anh, bố mẹ và em trai anh đều ở đó. Lúc đầu chúng ta muốn có không gian riêng nên mới cố ý tách ra

Chu Thiến cười gật đầu:

- Được

Nhà tổ, nghe đã có cảm giác đầy tính likì. Chu Thiến vô cùng hứng thú. Huống chi có thể gặp lại anh chàng đẹptrai như ánh mặt trời kia, thật vui.

Chu Thiến lơ đãng nhìn Văn Phương mộtcái, chỉ thấy trên mặt cô ta không che dấu được sự cô đơn. Có phải là vì nơi đó cô ta không thể đến?

Chu Thiến cười lạnh, nếu đã chọn là kẻthứ ba thì nên biết, kẻ thứ ba vĩnh viễn không thể ra ngoài sáng! Nhữngnơi mang tính chất chính thức vĩnh viễn không có phần của cô ta.

Ăn cơm xong, bọn họ ngồi ngoài phòng khách một lúc. Văn Phương không tiện ngồi lâu nên đành đứng dậy từ chối.

Lúc Văn Phương đứng dậy chào tạm biệt hai người, ánh mắt nhìn Triệu Hi Thành vô hạn lưu luyến, tình cảm nói không hết. Nhìn mà Chu Thiến thấy dựng hết tóc gáy.

Chu Thiến cười nói với Triệu Hi Thành:

- Khuya rồi, anh đưa Văn Phương về đi. Chỗ này không tiện đón xe

Tốt nhất là đi rồi đừng về, đi mà hưởng thụ thế giới hai người các ngươi đi.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Văn Phương vui mừng nói:

- Không cần, cũng muộn rồi, không dám làm phiền Tổng giám đốc

Ánh mắt lại liếc nhìn Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Thành đang cười như không cười nhìn Chu Thiến, trong mắt lóe ra ánh sáng khó hiểu.

Chu Thiến mặc kệ anh ta, một lòng chỉmuốn tống phần tử nguy hiểm này ra khỏi nhà. Chu Thiến không dám nghĩ cả đêm ở cùng anh ta sẽ có hậu quả gì. Anh ta là chồng hợp pháp của khốicơ thể này, muốn làm gì cô thì cô có thể đi kiện anh ta sao? Chẳng lẽ cô nói với cảnh sát là chồng tôi cưỡng hiếp tôi?

Chu Thiến đẩy Triệu Hi Thành nói:

- Cần cần! Chính là vì không còn sớm mới cần đưa! Đây là phong độ của đàn ông

Văn Phương, tôi cho cô cơ hội để sáng tạo. Nếu đêm nay không thể giữ được thằng đàn ông này thì cô không đáng làm hồ ly tinh!

Đến lúc này, Triệu Hi Thành không hề hoang mang lấy cái chìa khóa đưa cho Văn Phương, thủng thẳng nói:

- Văn Phương đi xe tôi về là được rồi, đêm nay tôi hơi mệt

Anh ta quay đầu nhìn Chu Thiến, ánh mắt có sự giảo hoạt, khóe môi cười nghiền ngẫm nói:

- Kỹ thuật lái xe của Văn Phương rất tốt, em có thể yên tâm.

Nụ cười của Văn Phương cứng lại, sau đó gượng gạo nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu Tổng giám đốc mệt thì không dám làm phiền.

Chu Thiến nóng nảy, còn cố cãi:

- Không được, Văn Phương lấy xe rồi mai mình về nhà tổ kiểu gì?

Triệu Hi Thành cười như con hồ ly:

- Em yên tâm, nhà chúng ta không phải chỉ có một cái xe

Triệu Hi Thành quay đầu nói với Văn Phương:

- Vậy cô lái xe cẩn thận

Giọng nói không cho người khác từ chối

Văn Phương oán hận nhìn Triệu Hi Thànhmột cái, lúc nhìn về phía Chu Thiến, trong mắt ẩn hiện tia sáng lạnhlùng nhưng không nói gì, nhận chìa khóa xe rồi yên lặng rời đi.

Trong phòng khách chỉ còn lại hai người, đám người hầu và Dung tẩu không biết đã đi đâu.

Chu Thiến nhìn Triệu Hi Thành, anh đứngtrước mặt cô, khuôn mặt đẹp như tượng thần Hi Lạp, anh cười rộ để lộ rahàm răng trắng như tuyết, giống như… con sói trong truyền thuyết. ChuThiến chỉ thấy da đầu run lên, bàn tay chảy mồ hôi.

Triệu Hi Thành nhướng mày nói:

- Chúng ta ở một chỗ rất đáng sợ sao? Em sợ cái gì?

Người gặp sói, dù sợ hãi thế nào cũngkhông thể để lộ ra vẻ yếu đuối, nếu không sói sẽ chẳng chút nể nang màtiến tới, ăn sạch ngươi, chẳng thừa cái gì.

https://thuviensach.vn

Cho nên dù giờ Chu Thiến vô cùng lo lắng vẫn ưỡn ngực tươi cười:

- Tôi làm gì phải lo lắng, thật buồn cười, tôi sợ cái gì. Anh ăn thịt tôi chắc

Nhưng nói thật tim vô cùng bồn chồn. Hắn là không sao đi. Anh ta đã nói anh ta không có hứng thú với cô.

Nhưng anh lại đi tới, chậm rãi vươn tay, xoa mặt cô, trong mắt đầy sự mê hoặc, anh lẩm bẩm nói:

- Không ngờ sau khi mất trí nhớ em lại như thành người khác, lại có thể tươi cười xinh đẹp như thế này.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 6: Sự Dịu Dàng Bất Ngờ

Chương 6: Sự dịu dàng bất ngờ

Tay Triệu Hi Thành ẩm ướt khiến cô khôngthoải mái, nháy mắt cả người nổi da gà. Chu Thiến gạt tay Triệu Hi Thành ra, lùi về phía sau vài bước, gượng cười nói:

- Trời nóng nực, đừng có dựa gần như thế.

Anh ta cười:

- Điều hòa nhiệt độ trong nhà luôn ổn định 24 độ, sao mà nóng được?

Chu Thiến vô cùng chăm chú theo dõi anh, thần kinh căng ra, cảm giác mình như con mồi sắp bị sói ăn thịt.

Anh ta lại tiến sát lại, đột nhiên ômthắt lưng Chu Thiến, cánh tay cường tráng không cho người ta chống đối.Chu Thiến mở to mắt, sợ tới hét lớn.

Triệu Hi Thành dùng tay nhẹ nhàng bưng miệng cô lại, khóe môi cười, trong mắt đầy ý trêu đùa nói:

- Đừng lo lắng như thế, chúng ta dù sao cũng là vợ chồng, có một số việc không thể tránh được.

Chu Thiến liều chết giãy dụa, đầu lắcloạn, thành công tránh khỏi bàn tay che miệng của Triệu Hi Thành. Nhưngtay kia lại ôm chặt eo cô, hai tay chặt chẽ giam cầm cô, khiến cô dánchặt vào lồng ngực nóng bỏng của anh. Chu Thiến càng giãy dụa, Triệu HiThành càng dùng sức. Cả người Triệu Hi

https://thuviensach.vn

Thành toát ra khí thế vô cùng,trong mắt có sự hung ác của đàn sói đói. Sau đó, Triệu Hi Thành cúixuống, hung hăng bịt kín môi Chu Thiến.

Triệu Hi Thành điên cuồng cọ xát môi cô,dường như vẫn chưa đủ, bắt đầu xâm nhập vào bên trong, anh cứng rắn épcô hé mở, thành công đoạt đất, không chút nào ngừng càn quét trong miệng cô.

Đầu Chu Thiến nổ tung, sự nhục nhã dângđầy trong lòng. Cô giãy dụa, không chịu để yên, hai tay sống chết đánhTriệu Hi Thành, nhưng đổi lại chỉ càng khiến anh mạnh mẽ áp chế, điêncuồng phóng túng

Chu Thiến hoảng sợ mở bừng hai mắt, cônghĩ lúc này sắc mặt mình nhất định trắng bệch dọa người. Lực lượng haibên chênh lệch, chẳng lẽ đêm nay cô phải chịu nhục sao?

Dưới tình thế cấp bách, Chu Thiến cái khó ló cái khôn, hung hăng cắn thẳng vào đầu lưỡi Triệu Hi Thành, mùi máu tươi dâng lên.

Triệu Hi Thành hét lớn một tiếng, bất đắc dĩ buông Chu Thiến ra, một tia máu đỏ sẫm trào ra từ khóe miệng anh,dưới ánh đèn, đôi mắt Triệu Hi Thành lóe ra ánh sáng quái dị, khóe miệng lại cười tà mị tựa như con yêu tinh thấy máu.

Chu Thiến vội lùi về phía sau, sự nhục nhã và phẫn nộ vô hạn khiến cô liều lĩnh mắng:

- Vợ chồng con mẹ nó! Tôi căn bản không phải vợ anh, tôi không biết anh! Với tôi mà nói anh chỉ là ngườixa lạ! Anh đừng gặp tôi nữa! Đi mà tìm đàn bà khác! Đi mà tìm Văn Phương

Nói xong, Chu Thiến chạy thẳng lên lầu, cô định chạy nhanh về phòng ngủ rồi khóa cửa nhốt Triệu Hi Thành ở ngoài.

https://thuviensach.vn

Phía sau truyền đến tiếng chạy lên lầudồn dập, Triệu Hi Thành chạy nhanh đuổi theo Chu Thiến, sau đó ôm ngangngười cô lên. Chu Thiến hét một tiếng. trong lòng tràn ngập nỗi sợ hãi!

Triệu Hi Thành khẽ cười bên tai Chu Thiến:

- Thì ra em thật sự nhìn ra anhvà Văn Phương có quan hệ. Mất trí nhớ rồi em thông minh hơn! Phản ứngbây giờ của em anh có thể hiểu là ghen không?

Cái này đúng là trò cười lớn nhất thiênhạ, vì sao anh ta có thể vô sỉ tự kỉ đến mức độ này? Nhưng giờ cô khôngcười nổi bởi vì Triệu Hi Thành ôm cô vào phòng rồi vứt cô lên giường.Giây sau, anh ta đã đè lên người cô

Chu Thiến rơi vào sự hoảng sợ và tuyệt vọng đến cùng cực.

Triệu Hi Thành nhào lên người Chu Thiến, cúi đầu hôn cô, bàn tay tiến vào trong quần áo cô, vuốt ve nơi mềm mại trước ngực cô.

Chu Thiến giãy dụa nhưng anh như một hòn núi lớn đè lên người cô khiến cô không thể nhúc nhích.

Chu Thiến cảm thấy sự nhục nhã lớn nhấttừ trước đến nay, nỗi nhục nhã đâm sâu vào lòng cô, cô dùng hết sức lựctát Triệu Hi Thành một cái

- Bốp!

Một tiếng trong trẻo vang lên rốt cuộc cũng khiến Triệu Hi Thành dừng lại. Chu Thiến giận dữ khôn cùng trừng mắt, quát lớn:

- Chẳng phải anh nói anh không ép tôi làm chuyện này sao? Giờ tôi nói cho anh, tôi không muốn! Tôi khôngmuốn! Sau này chỉ cần anh không chạm đến tôi, tôi mặc kệ bên ngoài anhcó bao nhiêu tình nhân, tôi không quan tâm! Tôi không cần!

https://thuviensach.vn

Sự phẫn nộ khiến người cô run lên.

- Em không quan tâm?…

Triệu Hi Thành nghiến răng nghiến lợi lặp lại những lời này, cả người tản mát ra hơi thở lạnh như băng.

Chu Thiến không ý thức được đại họa sắp đổ xuống, vẫn không biết sống chết gào lớn:

- Đúng thế! Tôi mặc kệ! Anh chỉlà người xa lạ với tôi! Tôi không cho anh chạm vào người tôi, sự đụngchạm của anh khiến tôi thấy ghê tởm.

Dưới ánh trăng sáng, khuôn mặt Triệu HiThành nửa sáng nửa tối nhưng Chu Thiến có thể thấy rõ lửa giận hừng hựccháy trong mắt Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Thành nhìn Chu Thiến, ánh mắtnhư một con dã thú đang nổi cơn thịnh nộ, lạnh lùng, hung ác khiến timChu Thiến thắt lại. Cô lặng lẽ rụt người về phía sau. Triệu Hi Thànhcười lạnh:

- Bất kể là trước hay sau khi mất trí nhớ em đều không thèm nhìn tôi! Tôi đụng chạm làm em thấy ghê tởmsao? Vậy về sau em nên tập cho quen, tôi sẽ cho em biết, không nhìn tôi, chống đối tôi có kết quả gì?

Triệu Hi Thành đứng thẳng dậy, thô bạo xé rách quần áo Chu Thiến. Quần áo mùa hè mỏng manh dưới cơn phẫn nộ củaTriệu Hi Thành mà biến thành đống vải vụn. Chu Thiến bị lột trần trướcmặt Triệu Hi Thành.

Chu Thiến cuộn người lại, hai tay giữchặt trước ngực. Triệu Hi Thành nghiêng người đè lên người cô, gầm nhẹrồi ép lên ngực cô, hôn như mưa xuống da thịt Chu Thiến.

Chu Thiến bất lực, rơi vào nỗi tuyệt vọng khôn cùng, cảm xúc hoàn toàn bị vỡ vụn. Chu Thiến khóc lớn.

https://thuviensach.vn

Sự nhục nhã này là cô tự tìm, nếu côkhông tham hư vinh, nếu không vì hưởng thụ vinh hoa phú quý, nếu khitỉnh lại biết chuyện rồi trốn đến một nơi khác… hôm nay cô đã không bịnhục nhã thế này.

Cô càng nghĩ càng đau lòng, càng nghĩ càng hối hận, cuối cùng tất cả chỉ có thể hóa thành nước mắt trào dâng.

Chu Thiến vừa khóc vừa mắng:

- Anh là đồ điên! Anh là đồ trứng thối!

Nước mắt Chu Thiến như mưa, cả người run rẩy, dần dần, Triệu Hi Thành dừng động tác lại.

Mà Chu Thiến vẫn tiếp tục khóc, nước mắt rơi không ngừng.

Triệu Hi Thành dựa vào người Chu Thiến, thở phì phò, hơi thở nóng rực phun lên người khiến Chu Thiến có cảm giác tê dại.

Một lát sau, anh thở dài một hơi, ngẩng đầu lên, nói:

- Được rồi, đừng nói nữa, để người ta nghe được còn tưởng anh đang cưỡng gian em

Chu Thiến tức giận khóc càng lớn:

- Đúng thế còn gì, anh đang cưỡng gian tôi… òa òa…

Triệu Hi Thành khẽ cười, nhẹ nhàng ôm lấy cô rồi dịu dàng lau nước mắt cho cô, khẽ nói:

- Được rồi, đừng khóc, chẳng phải anh chưa làm gì đấy sao?

Chu Thiến bị sự dịu dàng bất thình lình làm cho choáng váng, nhất thời quên khóc, mở to mắt nhìn Triệu Hi Thành.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn cô, trong mắt lóesáng. Anh đột nhiên hôn xuống đôi mặt cô, nụ hôn nhẹ như lông chim, saođó, nhẹ nhàng liếm sạch những giọt nước mắt của cô

Cả người Chu Thiến khẽ run lên, theo bản năng né tránh anh

Triệu Hi Thành ôm chặt cô, nhẹ quát:

- Đừng động đậy

Giọng nói ấm ách.

Triệu Hi Thành nắm chặt tay cô, ép cô sờ về nơi cứng rắn như sắt của anh, khàn khàn nói:

- Ở đây lửa nóng vẫn còn, nếu em không muốn xảy ra chuyện gì thì ngoan ngoãn đừng cử động.Phiên ngoại của Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Thành nhìn người con gái trong lòng.

Cô mở to mắt nhìn anh, đôi mắt bị nướcmắt khiến cho trong suốt, lóe ra ánh sáng như ngọc. Ánh mắt tinh thuầntrong suốt, ba phần kinh ngạc, bẩy phần cảnh giác dường như con vật nhỏbị thương khiến người ta không tự chủ được mà sinh lòng thương tiếc.

Bên gò mà cô còn mấy giọt nước mắt trongsuốt khiến da dẻ càng trắng như bạch ngọc. Cổ họng anh căng thẳng, nhưma nhập, cẩn thận liếm những giọt nước mắt trên mặt cô.

Cả người cô run lên, trong mắt là sựhoảng sợ vô cùng. Lòng anh cứng lại, có sự thương tiếc vô cùng, có cả sự áy náy, chua xót. Xem ra, anh đã khiến cô sợ hãi.

Thân thể cô bất an giãy dụa trong lònganh, cơ thể trần trụi ấm áp, mịn màng tỏa ra mùi hương thản nhiên khiếncho lửa dục anh vốn chưa tắt càng

https://thuviensach.vn

thêm nóng cháy.

Anh có khát vọng tràn ngập với cơ thể cô, cơ thể cô là dòng suối mát lạnh, trong lành nhất, có thể dập tắt lửadục hừng hực trong người anh. Anh chỉ cần xoay người qua là có thể thỏamãn bản thân mà cô căn bản không có sức chống cự.

Nhưng nhìn đôi mắt hoảng sợ, nhìn cô khóc nức nở, người run run như đứa trẻ sơ sinh bất lực lại khiến anh khôngnỡ làm tổn thương cô.

Anh – Triệu Hi Thành là kẻ nổi tiếng làngoan tâm thủ lạt trên giới thương trường. Anh có thể vì lợi ích củaTriệu thị mà không từ thủ đoạn đẩy đối phương vào chỗ chết. Chỉ cần làđối thủ của anh đều sẽ nghiến răng, nghiến lợi, hận anh thấu xương.

Người như vậy sao biết cái gì gọi là nhân từ? Cái gì gọi là mềm lòng?

Nhưng hôm nay anh lại có sự tiếc thươngvới cô gái này, lại không đành lòng làm tổn thương cô. Ngay cả bản thânanh cũng thấy kinh dị!

Cô tuy là vợ anh nhưng bọn họ lấy nhauchỉ là kết hợp lợi ích hai nhà, mà cô là đại tiểu thư của Tống thị cũngxứng với thân phận anh. Bọn họ vốn không có tình cảm. Kết hôn hơn nămcũng không từng can thiệp chuyện riêng của nhau, không quan tâm đếnnhau. Khi anh biết cô vốn yêu một người khác, xuất phát từ sự tôn nghiêm của đàn ông mà cũng từng tức giận nhưng không để trong lòng. Thậm chíkhi bạn thân nhất của cô là Văn Phương chủ động anh cũng chẳng hề do dựmà đón nhận, hoàn toàn không nghĩ đến cảm giác của cô. Đàn bà trong mắtanh chỉ là đồ chơi trên giường, chẳng có địa vị gì trong lòng nên anhcũng sẽ chẳng phí tâm tư mà nghĩ về một người phụ nữ.

Nhưng hôm nay anh làm sao thế này?

https://thuviensach.vn

Người con gái trong lòng vẫn còn đang bất an vặn vẹo, Triệu Hi Thành bất đắc dĩ phải cầm tay cô đặt lên nơi nóngrực khiến anh phát cuồng, cảnh cáo cô nói:

- Ở đây lửa nóng vẫn còn, nếu em không muốn xảy ra chuyện gì thì ngoan ngoãn đừng cử động.

Đầu tiên, cô sửng sốt hồi lâu sau đó nhưbị đánh mà rút vội tay về. Dưới ánh trăng, mặt cô đỏ bừng như sắp chảymáu, cuối cùng cũng không dám lộn xộn thêm. Cô chu đôi môi nhỏ nhắn hồng nhuận căm tức lườm anh. Bộ dáng đó vừa đáng yêu lại vừa cá tính khiếntâm tình anh tốt hơn nhiều.

Bóng đêm đã sâu, ánh trăng rải khắp phòng.

Khuôn mặt cô dưới ánh trăng tỏa ra ánhsáng nhu hòa, da dẻ trắng như ngọc, sáng bóng. Lông mi dài cong vút, đôi mắt trong suốt. Vì sao anh chưa bao giờ phát hiện, thì ra cô đẹp đếnvậy?

Sau khi mất trí nhớ cô luôn khiến anh bịmê hoặc. Cô không còn là người lạnh lùng như băng giá mà là người tràngập tinh thần, luôn phấn chấn vui vẻ, nụ cười tỏa nắng của cô thườngxuyên khiến anh hoa mắt, không tự chủ được mà bị nhấn chìm trong đó.

Anh nhìn cô, trong lòng dâng lên cảm giác dịu dàng chưa từng có. Khóe miệng gợn cười, có lẽ, anh nên một lần nữatìm hiểu vợ của mình.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 7: Lần Đầu Đến Nhà Họ Triệu

Chương 7: Lần đầu đến nhà họ Triệu

áng sớm, tiếng chim hót ríu ríu và hương hoa nồng nàn đánh thức Chu Thiến.

Mở mắt ra đã thấy một vòm ngực rắn chắc,cánh tay cường tráng nhẹ nhàng ôm lấy người cô, chóp mũi là hơi thở củangười đàn ông đó quấn quanh.

Đầu óc của Chu Thiến đột nhiên trống rỗng rồi dần dần tỉnh táo lại.

Chu Thiến đang khỏa thân nằm trong lòng Triệu Hi Thành cũng như mình. Cô lại dám ngủ! Cô dám ngủ trong lòng sói đói.

Cô vội kéo chăn bao quanh người, ánh mắt tức tối lườm người con đang ngủ.

Triệu Hi Thành đang ngủ bình yên, dườngnhư không còn chút nào vẻ lạnh lùng thường nhật. Đôi mi dày, môi khêmhếch, nhìn qua không hiểu sao cô lại có cảm giác… đáng yêu…

Đáng yêu? Sao cô có thể dùng từ này đểhình dung về một con sói! Đã nghe ai nói đến sói đáng yêu chưa? ChuThiến lạnh người, da gà nổi hết lên.

Huống chi, hôm qua cô còn suýt bị TriệuHi Thành cưỡng gian! Nhưng may sau đó anh đã dừng lại. Nhất định là vìcô khóc rất thảm thiết nên nếu

https://thuviensach.vn

để ai biết sẽ không tốt cho thanh danhcủa anh ta. Loại người như anh ta hẳn là để ý đến danh dự, uy tín nhất.

Vẫn nên nhân lúc anh ta chưa tỉnh mà mặc quần áo, nếu không ai biết được thú tính của anh ta lại trỗi dậy?

Chu Thiến rón ra rón rén định bò xuốngdường như một góc chăn bị Triệu Hi Thành đè lên, cô lại không dám trầntruồng đi lại nên đành cẩn thận kéo chăn.

Đột nhiên, Triệu Hi Thành xoay người, Chu Thiến chỉ cảm thấy trời rung đất chuyển, sau đó bị anh đè lên.

Triệu Hi Thành ngẩng đầu nhẹ nhàng cười, đôi mắt hẹp dài đầy ý trêu tức:

- Buổi sáng tốt lành, vợ thân yêu, sáng sớm tinh mơ định đi đâu?

Có lẽ là vừa tỉnh lại, giọng nói có chút khàn khàn nhưng nói thật là rất gợi cảm.

May mà trên người Chu Thiến quấn chănbằng không cô sợ đến chết nhưng như thế cũng không có nghĩa là an toàn…Chu Thiến không dám động đậy, cảnh giác nhìn Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Thành hừ một tiếng, trong mắt tràn ngập sự tức giận:

- Không cần nhìn tôi như thế, nếu tôi dùng sức mạnh thì tối qua cô đã chẳng thoát.

Chu Thiến nói:

- Vậy anh mau dậy đi, tôi muốn mặc quần áo

Mắt Triệu Hi Thành lóe sáng:

https://thuviensach.vn

- Đã cầu Triệu Hi Thành tôi thì phải cho tôi chút lợi ích

Nói rồi cúi đầu hôn Chu Thiến.

Lòng Chu Thiến căng thẳng, trong đầu chợt nhớ đến bộ dáng dữ tợn của anh khi xé rách quần áo cô, cả người khôngtự chủ được mà run lên khe khẽ.

Nhưng anh cũng không thô bạo như tối qua, nhẹ nhàng hôn, vô cùng dịu dàng

Chu Thiến vẫn cắn chặt răng không choTriệu Hi Thành tiến sâu, trong lòng có một cảm giác ngứa ngáy buồn buồnnhư có chiếc lông chim cọ xát.

Triệu Hi Thành thở hổn hển ngẩng đầu, ánh mắt mê ly.

Tim Chu Thiến đập mạnh, lửa cháy bừngtrên mặt. Vì che giấu sự xấu hổ này, trước mặt Triệu Hi Thành, Chu Thiến ra sức cọ môi, cau mày nói:

- Sáng sớm ra còn chưa đánh răng, anh không ngại bẩn!

Mặt Triệu Hi Thành lập tức trầm xuống nói:

- Nhìn cô đã thấy mất hứng

Sau đó, Triệu Hi Thành đứng dậy, xuống giường, không hề xấu hổ mà phơi bày cơ thể trước mặt cô.

Ánh mặt trời bên ngoài xuyên qua cửakính, chiếu lên người anh khiến da dẻ màu nâu rắn chắc như phủ thêm tầng ánh sáng vàng nhạt.

Tuy rằng Chu Thiến tự nhắc nhở mình philễ chớ nhìn phi lễ chớ nhìn nhưng mắt như dính chặt vào người anh, không thể di chuyển, đây đúng là bức tranh mỹ nam sống động, đầy hương sắc.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt vô cùng tuấn tú, bả vai rộng,cơ bắp rắn chắc, bụng phẳng, eo thon, chân dài săn chắc, còn cả chỗ giữa bắp đùi hùng dũng… Chu Thiến không nhìn được nữa, mặt đỏ bừng, dùngchăn bịt mắt, trái tim đập loạn. Quá biến thái, quá vô sỉ, dám dùng mỹsắc dụ cô.

Bên tai truyền đến tiếng cười mị hoặc của Triệu Hi Thành:

- Chỗ cô nhìn được có thấy hài lòng không? Nếu cô thích, tôi rất vui phối hợp cùng

Trong lòng Chu Thiến có sự xao động khiến cô vô cùng xấu hổ, sống chết đè nén cảm xúc, lớn tiếng nói:

- Cuồng khỏa thân, mau mặc quần áo vào

- Giờ chưa mặc được, phải đi tắm cái đã

Sau đó nghe được tiếng bước chân rất nhỏ của Triệu Hi Thành rồi đến tiếng mở cửa phòng tắm

Đồ biến thái này hẳn là đã vào! Chu Thiến kéo chăn xuống, cẩn thận mở mắt đã thấy Triệu Hi Thành đứng trước phòng tắm, vật lớn ở bụng dưới nhẹ run lên khiến tim cô đập loạn, không thởnổi. Triệu Hi Thành nhướng mày nhìn Chu Thiến cười tà mị để lộ ra hàmrăng trắng bóng khiến cô đầu váng mắt hoa. Triệu Hi Thành nói:

- Có muốn tắm cùng không? Chúng ta tắm uyên ương

Giọng nói vô cùng mê hoặc.

Chu Thiến cầm chiếc gối sau lưng, dùng hết sức ném về phía Triệu Hi Thành kêu lớn:

- Cuồng dâm, đi chết đi.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành né được đòn tập kích của Chu Thiến, cười lớn rồi vào nhà tắm

Chu Thiến vội vàng xuống giường, tìm quần áo mặc

Quần áo của Tống Thiệu Lâm chỉ có ba màuđen, trắng, xám, dường như đang để tang cho ai vậy. Mặc vào khác gì bàmẹ chồng. Chu Thiến vất vả lắm mới tìm được bộ quần áo vừa mắt.

Đó là bộ váy màu trắng, trông đơn giản nhưng chất liệu tốt, cắt may khéo léo khiến đường cong tuyệt diệu trên người cô lộ rõ.

Chu Thiến nhìn bóng dáng xinh đẹp tronggương, da như tuyết, mặt như hoa, dáng người yểu điệu, tóc dài như mựckhiến người ta có cảm giác sở sở động lòng người. Nhất là đôi mắt vôcùng linh động, đầy sức sống, kết hợp lại tạo nên vẻ mê hoặc khó nói.

Chu Thiến nói với gương:

- Tống Thiệu Lâm, tôi thừa nhậncô xinh đẹp, giàu có hơn tôi nhưng tôi trẻ hơn cô, tự do hơn cô. Hơnnữa, cô còn có ông chồng biến thái như thế, tôi sắp không trụ nổi nữa.Cô mau tỉnh lại đi, nếu không khiến vợ chồng hai người li hôn cũng đừngtrách tôi.

Nhưng những lời này Chu Thiến cũng chỉthuận miệng nói mà thôi. Đây dù sao cũng là cuộc sống của cô ấy, ChuThiến không tiện can dự. Tuy rằng Tống Thiệu Lâm hại cô rất thảm nhưngTống Thiệu Lâm cũng bị hại, hơn nữa rất đáng thương. Bị bạn thân nhất và chồng phản bội. Ai! Chu Thiến vẫn cố nhịn chờ Tống Thiệu Lâm tỉnh lạirồi nói

Nhưng, trong lúc đó…

Lúc này, cửa phòng tắm mở ra, Triệu HiThành quấn khăn tắm quanh người bước ra, cả người bao phủ trong làn hơinước, bọt nước trên người

https://thuviensach.vn

chiếu ra ánh sáng mê người. Triệu Hi Thànhnhìn Chu Thiến thì giật mình, ánh mắt bừng sáng.

Chu Thiến thầm nuốt nước miếng, cảm thấyvô cùng khinh bỉ chính mình: Rất không có tiền đồ, luôn bị sắc đẹp củaTriệu Hi Thành mê hoặc. Không được, vì sự trong sạch của bản thân, côphải học cách miễn nhiễm với mị lực của anh

Chu Thiến bộc lộ khí thế đặc công bị bắt không nhìn sự dụ hoặc của địch, kiên định nói:

- Triệu Hi Thành, tôi muốn chia phòng ngủ với anh. Từ đêm nay tôi sẽ đến phòng khách ngủ.

Triệu Hi Thành trừng mắt nhìn cô, lập tức biến sắc, đôi mắt đen lộ ra ánh sáng lạnh như băng, ngay cả bọt nướctrên người cũng như ngưng kết lại thành băng

- Cô thử chuyển xem! Bất kể cô chuyển đến đâu tôi cũng có thể bắt cô trở về, không gì có thể cản được tôi

Khi nói chuyện cả người Triệu Hi Thành toát ra khí phách khiến tim Chu Thiến run rẩy.

Nhưng vì sự an toàn và trong sạch củamình, đêm qua Triệu Hi Thành buông tha cô nhưng dù sao anh ta cũng làđàn ông, là chồng của cơ thể này, anh ta có thể nhịn được bao lâu? Aibiết lúc nào anh ta lại nổi cơn thú tính.

Cô nhất định phải kiên trì đến cùng.

Chu Thiến không chút yếu thế nhìn thẳng vào mắt Triệu Hi Thành, khẩn thiết nói:

https://thuviensach.vn

- Tuy rằng anh là chồng tôi nhưng nói thật với tôi mà nói anh cũng chỉ là một người xa lạ. Sao tôi có thể chung chăn chung gối với một người xa lạ, anh phải cho tôi thời gian.

Triệu Hi Thành nói:

- Không được, không thương lượng!

Chu Thiến không khỏi bốc hỏa, anh ta làm loạn cùng phụ nữ khác ở ngoài mà còn có mặt mũi làm như thế với vợ. Chu Thiến trầm mặt:

- Tôi không phải thương lượng với anh, tóm lại đêm nay tôi sẽ ra phòng khách

Chu Thiến mím miệng, quật cường nhìn Triệu Hi Thành.

Chỉ cần là người gần gũi với Chu Thiếnđều biết, khi cô lộ ra vẻ mặt này có nghĩa là cô đã hạ quyết tâm, chíntrâu cũng không kéo lại được.

Trong mắt Triệu Hi Thành lại lộ ra vẻngoan lệ như sói, Triệu Hi Thành trừng mắt nhìn Chu Thiến, Chu Thiếncũng không khách khí trừng mắt nhìn lại. Thật ra cô cũng chỉ là miệngcọp gan thỏ mà thôi, ánh mắt của Triệu Hi Thành khiến bàn tay giấu saulưng Chu Thiến run lên nhè nhẹ.

Một lát sau, Triệu Hi Thành quay đầu nói:

- Chuyện này chờ buổi tối trở về nói sau, giờ chúng ta phải về nhà tổ

Hai người ăn điểm tâm rồi lên đường.

Triệu Hi Thành lái một chiếc xe thể thao rất đẹp từ gara ra. Lên xe, xe chậm rãi lên đường.

Dọc đường đi, Chu Thiến nhìn cảnh vật bên ngoài đang lùi dần về phía sau, trong xe là bầu không khí yên tĩnh đến khó thở.

https://thuviensach.vn

Xe đi qua con đường lớn rồi đến một ngôi nhà cửa sắt cao ba mét, hai bên tường cao vô cùng khí phái.

Xe đến gần, cửa sắt tự động mở, Triệu Hi Thành lái xe thẳng vào trong.

Chu Thiến nghĩ nhà tổ hẳn phải là ngôinhà cổ kính nhưng trước mắt cô lại là một tòa nhà ba tầng rộng lớn theophong cách châu Âu.

Hai bên đường xe chạy là hai thảm cỏ xanh mượt, Chu Thiến mở to mắt tò mò nhìn quanh

- Trước có sân tennis, sau nhà là vườn hoa và bể bơi.

Triệu Hi Thành bên cạnh vốn đang yên lặng đột nhiên mở miệng nói.

- Bể bơi!

Chu Thiến quay đầu lại, mắt sáng bừng.Trước kia Chu Thiến rất thích bơi lội, bạn bè cô đều nói cô xuống nướcsẽ thành mỹ nhân ngư. Ha ha, tuy rằng hai chữ "mỹ nhân" còn cần châmchước nhưng "ngư" là rất chính xác

Ai ngờ Triệu Hi Thành lườm cô một cái:

- Cô vui cái gì? Cô căn bản chính là con vịt lên cạn, thấy nước đã run.

Chu Thiến nhất thời ảm đạm, trong lòng hung hăng mắng Tống Thiệu Lâm thật vô dụng. Bơi cũng không biết, cướp mất lạc thú của cô

Xe dừng lại, bên ngoài có người hầu mặc áo trắng quần đen mở cửa cho cô, mỉm cười nói với hai người:

- Cậu chủ, cô chủ, hai người đã về. Phu nhân chờ hai người đã lâu.

Triệu Hi Thành ném chìa khóa xe cho người hầu, chẳng buồn liếc mắt đi thẳng vào cửa lớn. Chu Thiến ở đằng saulườm anh một cái, tỏ vẻ gì thế

https://thuviensach.vn

không biết? Chẳng phải nhà anh cũng làlàm dịch vụ sao? Nghĩ mình hơn người chắc.

Chu Thiến mỉm cười với người hầu xem như chào hỏi rồi theo Triệu Hi Thành đi vào.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 8: Cậu Em Chồng Triệu Hi Tuấn Đẹp Trai

Chương 8: Cậu em chồng Triệu Hi Tuấn đẹp trai

Hai người vào phòng khách, căn phòng rộng lớn trang trí vô cùng tráng lệ, chỗ nào cũng bộc lộ vẻ tôn quý vô cùng.

Trong phòng khách, một người phụ nữ lớntuổi và một người đàn ông trẻ tuổi ngồi trên sô pha. Người con trai trẻtuổi chính là anh chàng đẹp trai như nắng ở trong bệnh viện.

Nhìn thấy hai người, người phụ nữ kia vui mừng nói:

- Cuối cùng đã đến, mẹ đợi từ sáng.

Chu Thiến nhìn bà, bà hẳn là mẹ của Triệu Hi Thành, mẹ chồng của Tống Thiệu Lâm.

Theo đạo lý bà đã hơn 50 tuổi nhưng nhìncũng chỉ khoảng tầm 40. Tóc rất đẹp, khuôn mặt càng vô cùng xinh đẹp, da dẻ trắng nõn, khi trẻ nhất định là một đại mỹ nhân. Khuôn mặt đẹp củaTriệu Hi Thành phần lớn là được thừa hưởng từ mẹ.

Bà mặc một bộ sườn xám màu xanh nhạt, cổáo và chỗ xẻ tà đều dùng kim tuyến thêu hoa văn tinh mỹ, cúc áo cũng làhoa văn như vậy khiến bà càng thêm sang trọng quý phái.

Bà kéo tay Chu Thiến, tươi cười nói:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm không sao là tốt rồi, mất trí nhớ cũng chẳng có gì là to tát, chỉ qua một thời gian là sẽkhỏi, con đừng lo lắng, nghĩ thoải mái đi.

Giọng nói của bà rất nhu hòa, ánh mắt đầy vẻ quan tâm, Chu Thiến thấy vậy nghĩ hẳn bà vẫn rất thích cô con dâuTống Thiệu Lâm này.

Bà kéo Chu Thiến ngồi xuống sô pha rồi nói:

- Hôm nay mặc quần áo này thậtđẹp. Mẹ đã bảo mà, con gái trẻ sao cứ thích mặc già dặn hơn cả bà giànày, người không xám thì đen. Nhìn đi, giờ thế này có phải là đẹp không.

Chu Thiến cười với bà thật ngọt ngào:

- Mẹ sao lại là bà già được, nhìn da mẹ còn đẹp hơn cả da thiếu nữ hai mươi. Mẹ nói con bí quyết đi, conphải học hỏi mới được

Nịnh bợ là sở trường của Chu Thiến, những quý bà hào phóng đến thẩm mỹ viện lần nào chẳng vui vẻ, ngoan ngoãn bỏtiền ra mua sản phẩm Chu Thiến đề cử.

Quả nhiên, Triệu phu nhân cười như hoa nở, nói với người con trai trẻ tuổi bên cạnh:

- Thiệu Lâm mất trí nhớ rồi nói năng thật ngọt ngào

Sau đó lại chỉ vào anh ta rồi nói với Chu Thiến:

- Đây là em chồng con, rỗi rãibảo nó đưa đi thăm thú, chắc con cũng không còn nhớ rõ ở đây. Làm quenlại lần nữa đi. Mẹ có chuyện muốn nói với Hi Thành

Bà đứng lên khẽ bảo Triệu Hi Thành

- Con theo mẹ vào phòng một lát

https://thuviensach.vn

Bọn họ lên lầu, trong phòng khách chỉ còn lại Chu Thiến và anh chàng đẹp trai kia.

Chu Thiến mỉm cười nhìn anh, cô rất có cảm tình với anh, khi cô cảm thấy bàng hoàng, bất lực nhất, anh đã cho cô một chút ấm áp.

Hôm nay anh mặc bộ quần áo ở nhà màu trắng khiến da dẻ càng trắng nõn, tóc dài buộc sau gáy lộ ra vầng trán rộng.

Khuôn mặt trông thâm thúy, góc cạnh sắcnét không đẹp trai như Triệu Hi Thành nhưng ánh mắt vô cùng ấm áp, trong sáng như ánh mặt trời khiến người ta có cảm giác vui vẻ thoải mái. Đâylà điều Triệu Hi Thành không thể so sánh

Anh đứng lên mỉm cười với Chu Thiến:

- Đi thôi, em dẫn chỉ đi thăm thú.

Chu Thiến vui vẻ gật đầu đi theo.

Anh đi đằng trước, thỉnh thoảng quay đầu nói với cô:

- Tầng một là phòng khách vớiphòng ăn, đi qua bên này là phòng khiêu vũ, rất lớn. Nhà ta thường haymở tiệc tại nhà. Tầng hai là phòng ngủ và thư phòng.

Chu Thiến mở to mắt, sự xa hoa ở đâykhiến cô không thể tưởng tượng, thì ra kẻ có tiền sống cuộc sống nhưvậy. Tống Thiệu Lâm cũng coi nhưng tốt số, sinh ra đã ngậm thìa vàng lại lấy được người giàu có nhưng sao cô còn buồn bã không vui? Là vì chồnglăng nhăng sao? Nhưng làm gì có ai được thập toàn thập mỹ. Cô ấy chưatừng chịu khổ, chút việc nhỏ này đã coi như trời sập. Đổi lại làm ChuThiến, cô sẽ ly hôn, chia nửa tài sản của Triệu Hi Thành sau đó sốngnhững tháng ngày thoải mái. Cần gì ngày nào cũng sầu não

https://thuviensach.vn

Sau này, nhớ đến suy nghĩ khi đó, Chu Thiến thở dài thật sâu, thì ra khi ấy cô thật quá ngây thơ.

Anh đi đằng trước, phát hiện Chu Thiến dừng bước thì sẽ dừng lại, kiên nhẫn đợi cô bắt kịp.

Thật là người dễ khiến người khác có cảmtình. Anh có được tâm tư chu đáo, Triệu Hi Thành cho dù có cưỡi ngựacũng không thể đuổi kịp. Triệu Hi Thành vừa bá đạo, âm ngoan thậm chícòn vô sỉ. Vừa nghĩ đến đã bốc hỏa. Nếu chồng của Tống Thiệu Lâm làngười trước mắt này thì tốt biết bao, ngày của cô sẽ thoải mái hơnnhiều. Chu Thiến cảm giác anh sẽ không giống Triệu Hi Thành, đây là trực giác của cô.

Chu Thiến cười hỏi:

- Chị còn chưa biết tên em?

Anh cười cười, vô cùng ôn hòa, tinh thuần:

- Em là Triệu Hi Tuấn

- Thế về sau chị gọi em là Hi Tuấn được không? Gọi em rể quá cổ lỗ sĩ

Anh cười:

- Chị dâu thích thế nào cũng được.

Chu Thiến lại hỏi:

- Vậy em bao nhiêu tuổi? Cô rất tò mò về anh.

Triệu Hi Tuấn luôn có hỏi có đáp:

- Năm nay em 24 tuổi

A, lớn hơn cô 3 tuổi, nhỏ hơn Tống Thiệu Lâm 2 tuổi

https://thuviensach.vn

- Vậy anh của em bao nhiêu tuổi?

Anh dừng bước, nhìn cô kinh ngạc:

- Chị dâu, chị xuất viện về nhà đã lâu, chuyện đó còn chưa biết sao?

Chu Thiến thản nhiên nói:

- Anh của em thường không về nhà, chị muốn hỏi cũng không có cơ hội

Chu Thiến còn mong Triệu Hi Thành vĩnh viễn không về, biết hay không có gì đâu?

Anh nhìn Chu Thiến, vẻ mặt đồng tình, Chu Thiến không chịu nổi ánh mắt này, vội nói:

- Không sao, chị không cần

Triệu Hi Tuấn khẽ nói:

- Anh 29 tuổi… anh ấy hẳn là nên quan tâm đến chị hơn.

Anh ta bớt quan tâm tôi đi thì mới tốt, tốt nhất nên coi tôi như không khí.

Triệu Hi Tuấn nói:

- Chị dâu, đi ra vườn hoa sau nhà không? Cảnh rất đẹp, nhưng giờ mặt trời có vẻ lớn

Chu Thiến cao hứng nói:

- Được, nắng thì sợ gì, chị còn muốn xem bể bơi.

- Bể bơi ngay bên kia

https://thuviensach.vn

Trong vườn hoa, hương thơm ngập tràn, hoa đua sắc thắm, cảm giác thật thư thái.

Chu Thiến đứng đó nhìn, cảm giác rất vui vẻ. Triệu Hi Tuấn tươi cười đi cùng cô.

Bọn họ ngồi xuống trong đình hóng mát trong vườn hoa. Không lâu sau còn có người hầu mang đồ uống mát lạnh đến

Chu Thiến vô cùng kinh dị

- Bọn họ làm sao biết chúng ta ngồi đây, lúc chúng ta đến đây cũng có thấy ai đâu

Triệu Hi Tuấn cười toe toét:

- Chị dâu, sao chị lại trở nênthú vị như thế. Em nói cho chị nhé, nhà mình chỗ nào cũng có camera, điđến đâu người hầu cũng biết

Chu Thiến càng ngạc nhiên

- Như vậy chẳng phải là rất mất tự do.

Triệu Hi Tuấn nhìn Chu Thiến bưng miệngcười lớn, đôi mắt đẹp giật giật Chu Thiến mới biết bị anh đùa, vẻ mặtxấu hổ. Thì ra anh cũng chẳng phải là người tốt. Bị vẻ ôn hòa lừa gạt.Hừ, đúng là em của sói thì cũng chỉ là sói đội đội lốt cừu!

Triệu Hi Tuấn vội nói:

- Chị dâu đừng giận, em chỉ đùa chút thôi

Cô không nhịn được ăn miếng trả miếng, công kích lại:

- Thật ra em cũng không đẹp bằng anh trai em

https://thuviensach.vn

Hai mắt Triệu Hi Tuấn sáng bừng sau đó làm ra vẻ khổ sở:

- Đúng thế, mọi người đều nói thế. Anh lớn lên trông giống mẹ, em thì giống cha

Chu Thiến lập tức mềm lòng, cảm thấy mình cũng quá nhỏ nhen, sao phải chọc ngoáy vào nỗi đau của anh ấy? Nhìn anh khổ sở…

Vội vàng an ủi:

- Đàn ông quá đẹp cũng không tốt, trông đẹp đẽ hơn phụ nữ thì chẳng phải muốn tuyệt đường của phụ nữ sao. Thật ra em cũng rất tuấn tú.

- Thật sao?

Chu Thiến kiên định gật đầu:

- So với trân châu còn thật hơn.

Triệu Hi Tuấn quay đầu đi, bả vai run run, chỉ nghe anh hừ hừ cười, tiếng cười càng lúc càng lớn

Ai, lại bị anh đùa giỡn, nhưng lần nàyChu Thiến cũng nhịn không được cười khanh khách. Hồi lâu sau anh mớiquay đầu lại, vẻ mặt vẫn còn mấy tia đỏ ửng khiến làn da trắng nõn càngthêm diễm lệ.

Triệu Hi Tuấn nói:

- Chị dâu thay đổi thật nhiều!Trước kia nếu trở về đây chị chỉ trốn vào thư phòng của cha, giống nhưchỉ có sách ở đó mới gây được hứng thú cho chị. Nhưng bây giờ chị còn có thể đùa giỡn với em.

Lúc này, Chu Thiến đột nhiên có cảm giáckì quái, đó là cảm giác bị người khác nhìn trộm, lưng toát mồ hôi lạnh.Chu Thiến quay đầu nhìn quanh nhưng chẳng thấy ai.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn hỏi:

- Sao thế ạ?

Cảm giác này đột nhiên lại biến mất, là ảo giác sao?

Cô nói:

- Không có gì

Một người hầu đi tới nói:

- Cậu hai, thiếu phu nhân, đến giờ ăn rồi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 9: Trở Về Nhà Lớn

Chương 9: Trở về nhà lớn

Khi bọn họ quay về nhà ăn thì Hi Tuấn đang kể về chuyện vui của hai anh em khi còn nhỏ:

- Lúc đó em và anh trai đi dựtiệc, lúc ấy, anh mười tuổi nhưng vẫn để tóc dài, trên trán còn cả tócmái, mặc áo lông màu xanh da trời, còn có một cậu bé đến nói với em:“chị của em xinh lắm, có thể giới thiệu cho anh biết không?”

Có thể tưởng tượng cảnh Triệu Hi Thành bá đạo âm ngoan bị nhận nhầm thành con gái có vẻ mặt gì sao? Nhất định làrất phấn khích. Chu Thiến không hề khách khí cười khanh khách

Một ánh mắt sắc bén bắn về phía cô, cônhìn qua, khuôn mặt Triệu Hi Thành đen thui nhìn cô, cả người tản ra hơi thở lạnh đến thấu xương, ánh mắt như hàn băng khiến cả người Chu Thiếnrun lên

Nụ cười của cô lập tức bị đông lạnh, theo bản năng, cô luôn có tâm lý sợ hãi với Triệu Hi Thành, trước mặt anh cô không dám làm càn.

Triệu phu nhân thấy không khí nặng nề thì oán trách lườm Hi Tuấn:

- Hi Tuấn lại lấy anh ra làm trò đùa

Rồi cười nói với Chu Thiến:

https://thuviensach.vn

- Đều tại mẹ, lúc đó Hi Thành rất đáng yêu, có lúc không nhịn được mới cho nó ăn mặc như con gái. Mau lại đây ngồi, cha con có việc, không ăn cơm nhà

Bà xếp Chu Thiến ngồi cạnh Triệu Hi Thành còn mình và Hi Tuấn thì ngồi ở phía đối diện.

Ngồi gần Triệu Hi Thành như vậy khiến Chu Thiến có phần mất tự nhiên. Cô lặng lẽ ngồi lui ra xa một chút, anhquay lại trừng mắt nhìn cô, trong mắt hiện rõ vẻ tức giận

Cô làm gì mà anh cứ thái độ như thế? Từ khi cô vào đã nghiêm mặt, trừng mắt… hừ! Đạp chết anh!

Đồ ăn rất phong phú, Chu Thiến để ý thấybát đĩa đều là đồ sứ, hoa văn tinh xảo, nước men đẹp, bóng loáng như tác phẩm nghệ thuật khiến người nhìn đã thích

Triệu phu nhân cười gắp đồ ăn cho Chu Thiến nói:

- Ăn nhiều một chút, đừng kháchsáo, tuy rằng con mất trí nhớ nhưng có những chuyện không thể thay đổi,chúng ta cuối cùng vẫn là người một nhà

Là cô đa tâm sao? Sao cô cảm thấy trong lời nói của bà có ẩn ý?

Đồ ăn hương vị không tệ, nói thật, với Chu Thiến, những đồ ăn này có sức mê hoặc rất lớn.

Chu Thiến đánh giá ba người. Triệu phunhân ăn uống tao nhã, nhai chậm nuốt chậm. Triệu Hi Tuấn khi ăn thì cóngười hầu ở sau thường xuyên đổi món cho anh. Còn Triệu Hi Thành thìlạnh lùng, lúc hạ đũa thì bình tĩnh, nhắm chuẩn mục tiêu, gắp một cái là xong.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến lại nhìn về phía Triệu Hi Tuấnvừa lúc anh ngẩng đầu lên nhìn cô. Chu Thiến nhìn anh cười, anh cũngcười lại với cô. Lúc này, Triệu Hi Thành vốn đang thoải mái đột nhiêncứng người lại, chiếc đũa trên tay bất ngờ rơi xuống. Anh hơi dừng lạirồi như không có chuyện gì tiếp tục ăn cơm

Triệu phu nhân ngẩng đầu lên, nhìn Chu Thiến cười tủm tỉm nói:

- Hay là hai con quay về đây ởđi, cha con bọn họ thường xuyên về muộn, mẹ ở đây một mình cũng buồn.Các con về đây, Thiệu Lâm có thể làm bạn với mẹ, hơn nữa cũng sẽ có íchcho việc không phục trí nhớ của Thiệu Lâm. Nhưng trở về thì phải có quycủ, Hi Thành không thể qua đêm ở ngoài, dù muộn thế nào, tối định phảivề nhà ngủ!

- Không được!

Chu Thiến lập tức phản đối. Cái gì? MuốnTriệu Hi Thành ngủ ở nhà. Cô chẳng phải sẽ thành linh dương đợi làmthịt, sớm muộn cũng bị anh ta ăn sạch cả da lẫn xương?

Tất cả mọi người nhìn Chu Thiến, ngay cả người hầu cũng tỏ vẻ kinh dị.

Triệu phu nhân bị cô từ chối thẳng như thế thì có phần mất mặt, tức giận nói:

- Sao? Không muốn ở cùng bà già này?

Thân phận của bà hẳn là đã quen với việcra lệnh, ngay cả chồng và con cũng phải nể mặt. Sao có thể chịu được Chu Thiến từ chối thẳng thừng như thế.

Chu Thiến vội chữa cháy:

https://thuviensach.vn

- Không phải, không phải, sao có thể được? Nhưng mà… nhưng mà Hi Thành thích tự do, sợ anh ấy không quen thôi.

Chu Thiến đổ mọi tội lỗi lên đầu Triệu Hi Thành. Chắc chắn anh sẽ không đồng ý, bắt anh ta đêm nào cũng về chẳngphải muốn mạng anh ta sao? Tình nhân của anh ta làm thế nào? Anh ta bỏđược cô ả phòng đơn gối chiếc sao?

Triệu Hi Thành lạnh lùng lườm Chu Thiến một cái, mắt lóe sáng rồi thản nhiên nói:

- Con không có ý kiến.

Chu Thiến thiếu chút nữa thì nhảy dựnglên, trừng mắt nhìn anh, hận không thể bóp chết Triệu Hi Thành. Anh tacó ý gì? Định mặc kệ tình nhân sao?

Chu Thiến lập tức tỉnh ngộ lại. Cô thậtsự quá ngây thơ rồi. Anh ta tìm tình nhân với buổi tối có về nhà ngủkhông thì liên quan gì? Giờ anh ta nhất định cảm thấy vợ mình khác vớiquá khứ, lại một lần nữa có hứng thú với Tống Thiệu Lâm. Anh ta định ăncả hai sao? Nếu là thế này, ở chỗ nào cũng như nhau thôi

Bây giờ cô nên làm gì? Cô không muốn cóquan hệ với người vô sỉ như thế. Vừa nghĩ đến chuyện đêm hôm qua cô đãrun cả người. Cô không muốn chịu đựng chuyện như thế thêm một lần nữa.

Triệu phu nhân nghe vậy cao hứng:

- Nếu thế thì đêm nay thôi khôngvề nữa, mai bảo A Dung giúp các con thu dọn hành lí. Những quần áo cũcủa Thiệu Lâm thôi bỏ đi, mua mới đi con. Các con sợ chúng ta sẽ quấyrầy thế giới của hai người sao? Vậy hai đứa ở tầng ba đi.

https://thuviensach.vn

Hi Tuấn cũng cười nói:

- Anh chị về nhà lại vui rồi

Đầu óc Chu Thiến lộn xộn, không biết đáp lại thế nào

Triệu Hi Thành nói với em trai:

- Em về nước lâu thế rồi cũng nên đi làm đi. Lớn thế này rồi cả ngày chơi bời còn ra thể thống gì. Thếnày đi, hai ngày nữa đến công ty làm

Khuôn mặt tuấn tú của Triệu Hi Tuấn nhăn nhó lại:

- Cha còn chưa thúc giục em thì anh vội cái gì? Em ở văn phòng cả ngày chẳng thoải mái gì cả

Triệu Hi Thành buông đũa, lập tức có người hầu mang khăn lên, anh ta vừa lau tay vừa nói:

- Đây là ý của cha, em chuẩn bị rồi ngày kia đi làm đi.

Hi Tuấn bực mình nói:

- Anh dã man giống hệt cha. Rõ ràng biết em không thích còn cố ép em

Triệu phu nhân buông đũa nói:

- Được rồi, đừng cãi nhau nữa, chuyện đó nói sau

Bà lại nhìn Chu Thiến nói:

- Rỗi thì đi xem phòng của cáccon đi. Đã bài trí cả rồi, ngay cả phòng trẻ con mẹ cũng chuẩn bị rồi,chỉ chờ bế cháu cho các con thôi

Cháu? Khóe miệng Chu Thiến giật giật. Từ này quá đáng sợ. Chuyện này tuyệt đối không thể xảy ra.

https://thuviensach.vn

Những chuyện này bọn họ đều đã quyết định rồi, bất kể Chu Thiến có đồng ý hay không cũng phải làm theo đó. Thìra, Tống Thiệu Lâm chỉ như đứa trẻ để mặc bọn họ sắp đặt.

Nhưng Chu Thiến không phải là Tống ThiệuLâm, cô không muốn làm con rối gỗ của bọn họ. Chu Thiến nhất định phảirời khỏi đây, né tránh bọn họ, đến khi Tống Thiệu Lâm tỉnh lại, linh hồn tráo đổi thì mọi việc sẽ chẳng liên quan gì đến cô nữa

Nhưng ai mà biết được sự kiện sau đó đã thay đổi quyết định của cô…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 10: Nhược Điểm Của Triệu Hi Thành

Chương 10: Nhược điểm của Triệu Hi Thành

Ăn cơm xong, Triệu Hi Thành nhận được một cú điện thoại gấp nên vội vàng đến công ty, Chu Thiến thì bị Triệu phunhân gọi vào phòng bà

Phòng của bà ở tầng hai, vừa vào cửa đãthấy cửa sổ thủy tinh lớn, xuyên qua đó có thể nhìn thấy vườn hoa saunhà muôn hồng nghìn tía, mà lương đình khi nãy Chu Thiến và Triệu HiTuấn ngồi nói chuyện phiếm cũng trong tầm nhìn.

Triệu phu nhân bảo Chu Thiến ngồi xuốngchiếc ghế khắc hoa, bà ngồi bên bàn trang điểm, lấy trong ngăn kéo ramột quyển sổ tiết kiệm màu đỏ

Bà đưa cuốn sổ đó cho Chu Thiến

Chu Thiến nhận lấy cuốn sổ, nghi hoặc nhìn bà.

Bà ngồi xuống đối diện cô, thong dong mỉm cười nói:

- Cuốn sổ này có 10 vạn, về sauhàng tháng mẹ sẽ chuyển 10 vạn vào đó cho con coi như tiền tiêu vặt.Triệu gia chúng ta sẽ không bạc đã con dâu nên con cũng thoải mái mà ởTriệu gia làm đại thiếu phu nhân. Tuy rằng con mất trí nhớ nhưng con vàHi Thành là vợ chồng là chuyện không thể thay đổi. Về phần những đàn bàvớ vẩn bên ngoài của nó, con đừng so đo, đàn ông nhất là những người cóthân phận, địa vị khó tránh khỏi chuyện ở ngoài gặp dịp thì chơi

https://thuviensach.vn

Bà huyên thuyên nói rất nhiều nhưng trong đầu Chu Thiến chỉ còn lại ba chữ “10 vạn tệ”. Mười vạn tệ! Đây làchuyện gì? Nó tương đương tiền lương trong 5 năm của cô, ngoại trừ chitiêu cần thiết, tiết kiệm lắm cũng phải mất mười năm mới tiết kiệm đượcsố tiền này. Nhưng giờ cô có thể không cần tốn sức mà có được nó. Lạicòn hàng tháng, mỗi tháng mười vạn (tức là 100.000NDT @)

Tim Chu Thiến đập loạn, cả người vì sự vui mừng bất ngờ mà nóng lên, tay toát mồ hôi

Thật ra trong khoảng thời gian này, ngoài tiền mặt trong ví tiền của Tống Thiệu Lâm cô vốn không có tiền. Đoạnthời gian đó Triệu Hi Thành cũng không để ý đến cô, đương nhiên nếu côxin Triệu Hi Thành chắc hẳn sẽ cho nhưng nói thật, sao cô có thể mởmiệng với anh ta? Chu Thiến trốn Triệu Hi Thành còn chẳng kịp. Huống hồChu Thiến chưa từng nghĩ đến việc kiếm chác gì ở Triệu gia, tuy rằng cônghèo nhưng không hề muốn lừa gạt tiền của ai. Lòng tham của cô cũng chỉ là muốn hưởng thụ chút cuộc sống của người giàu có mà thôi.

Nhưng 10 vạn tệ này không giống thế, nótương đương như tiền công của cô khi ở Triệu gia, chờ khi cô rời khỏikhối thân thể này, cô có thể công khai mang nó đi, không hổ thẹn vớilương tâm!

Chỉ cần cô ở đây, chỉ cần ngây ngốc ở đây một tháng thì sẽ có 10 vạn. Đến lúc đó, cô và Tiểu Mạt có thể mở mộtthẩm mỹ viện của chính mình. Cuộc sống của Chu Thiến cũng sẽ thay đổi.

Cái này có sức dụ hoặc rất lớn với Chu Thiến, cả đời cô cũng chỉ có một cơ hội này, bỏ qua nó, nhất định cô sẽ hối hận.

Lúc này Triệu phu nhân thấy cô không có phản ứng thì nói:

- Thiệu Lâm, còn có nghe không? Sao mặt đỏ thế, nóng lắm à?

https://thuviensach.vn

Lúc này cô mới bừng tỉnh, nhưng lúc này, cô đã quyết định xong xuôi.

Cô cười nói với bà:

- Không có, con bình thường. Mẹ nói đi, con đang nghe.

Bà gật đầu, có vẻ rất vừa lòng với sự ngoan hiền của Chu Thiến, tiếp tục nói:

- Mẹ biết mấy ngày này nó cũngkhông về nhà nên khi nãy đã nói với nó rồi. Mẹ bảo các con trở về nhàchẳng phải là vì muốn tốt cho con sao? Thiệu Lâm, trước kia con lúc nàocũng lạnh lùng, dường như chẳng có hứng thú với chuyện gì, khó trách HiThành tìm đàn bà khác. Nhưng may sau khi mất trí nhớ tính cách con thayđổi, mẹ thấy nó cũng rất để ý đến con, chờ hai đứa có con rồi nhất địnhnó sẽ không làm loạn nữa.

Chu Thiến nghe thế nào cũng cảm thấy nhưđang diễn kịch cổ trang vậy. Trong kịch, mẹ chồng chẳng phải sẽ dạy condâu như thế sao: muốn nắm bắt được trái tim chồng thì phải học cách làmchồng vui vẻ, chồng lăng nhăng thì không cần để ý, mau chóng sinh contrai là có thể củng cố địa vị của mình…

Chu Thiến thấy bà rõ ràng là một người phụ nữ sành điệu nhưng sao lại có tư tưởng thủ cựu như thế?

Chu Thiến nghĩ một chút đã hiểu ra, phụnữ bất kể ở thời nào, chỉ cần phụ thuộc vào đàn ông, rời khỏi người đànông đó, cô sẽ chẳng là gì cả, có lẽ bà cũng là bất đắc dĩ mới phải chọncuộc sống như thế.

Nhưng Tống Thiệu Lâm không phải thế, côkhông làm Triệu phu nhân thì còn là Tống tiểu thư, sao cô phải tìnhnguyện ôm cuộc hôn nhân đau khổ này mà còn không li hôn?

Chu Thiến kể chuyện này với Tiểu Mạt qua điện thoại, Tiểu Mạt nói:

https://thuviensach.vn

- Đừng, đừng. Cậu nói ông chồng kia đáng sợ thế rồi thì sao còn phải nhảy vào hố lửa làm gì

Chu Thiến nói với cô như thế này:

- Tiểu Mạt, chẳng lẽ cả đời nàychúng mình chỉ làm nhân viên thẩm mỹ thôi sao? Chờ khi chúng ta hơn 30tuổi, tay thô ráp thì ai còn muốn mời chúng ta? Đến lúc đó chúng ta làmgì? Chỉ cần có chút tiền này, bọn mình có thể có cửa hàng của chínhmình, cẩn thận làm ăn, cả đời cũng không phải lo, cho dù có bạn traicũng không phải lo bị đối phương xem thường!

Cô yên lặng. Tiểu Mạt biết những lời Chu Thiến nói là đúng, hồi lâu sau cô mới nhẹ nhàng nói:

- Nhưng phải trả giá rất lớn, chắc chắn cậu sẽ bị anh ta ăn sạch. Chẳng phải cậu còn muốn tìm Tần Tranh à

Chu Thiến đã có dự định trước nên đáp:

- Không đâu, mình sẽ nghĩ cách làm cho anh ta ghét mình, làm cho anh ta nhìn mình như nhìn ruồi bọ, cố mà né

Cứ như vậy, kế hoạch chạy trốn của ChuThiến bị đạp chết từ trong đầu, vì mười vạn tệ tiền lương, cô quyết định đi làm ở nhà họ Triệu

Nhưng làm thế nào mới làm cho Triệu Hi Thành chán ghét mình?

Đầu tiên phải biết anh ta ghét cái gì? Cái gì gọi là biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng.

Chu Thiến tìm Triệu Hi Tuấn. trong căn nhà này, cô hay nói chuyện với anh nhất

Lúc tìm được Triệu Hi Tuấn, anh đang luyện đàn dương cầm trong phòng

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành ngồi trước chiếc đàn dương cầm trắng, âm nhạc tuyệt vời theo những ngón tay thon dài của anhtruyền ra. Khuôn mặt tươi cười như đang chìm trong giấc mộng đẹp, ánhmặt trời xuyên qua cửa sổ thủy tinh chiếu từ phía sau nhuộm lên ngườiTriệu Hi Thành một tầng anhs áng mênh mông. Một khắc này, Triệu Hi Tuấntựa như vương tử cao quý mà tao nhã.

Chu Thiến đứng dựa cửa, không đành lòngphá hỏng hình ảnh xinh đẹp này. Bản nhạc chậm rãi chảy xuôi vào lòng cô, cô như đặt mình trong mơ. Đến khi khúc nhạc chấm dứt, tiếng đàn như vẫn còn quanh quẩn trong lòng cô

Bravo!

Chu Thiến khẽ vỗ tay:

- Rất hay, không ngờ em còn đánh đàn giỏi như thế

Triệu Hi Tuấn ngẩng đầu lên, thấy là Chu Thiến thì cười:

- Chị dâu, trước mặt chị em làmsao dám nói là đánh đàn giỏi. Ai chẳng biết Tống gia đại tiểu thư đànhay nổi tiếng. Không biết em có vinh hạnh được nghe không?

Chu Thiến giật mình, mặt xịu xuống. Cô?Đàn piano? Cô đâu biết chơi! Nhưng may mà cô có cái cớ hoàn hảo để vinvào. Chu Thiến xịu mặt nói:

- Chị chẳng nhớ gì cả, với chị mà nói, đàn dương cầm giờ rất xa lạ.

Triệu Hi Tuấn tỏ vẻ tiếc nuối:

- Không sao, chắc tay chị vẫn còn quen với đàn, luyện nhiều thì được thôi

Khóe mắt Chu Thiến giật giật, muốn cô luyện đàn piano thà giết cô đi còn hơn.

https://thuviensach.vn

Vội chuyển đề tài, Chu Thiến nói:

- Em nói cho chị anh em ghét nhất là cái gì được không?

Triệu Hi Tuấn nhìn cô, nhướng mày, cười xấu xa:

- Em biết rồi, chị dâu muốn lấy lòng anh đúng không

- Coi như thế đi! Chuyện này sao nói rõ với cậu ta được.

Triệu Hi Tuấn vuốt cằm nghĩ, mặt mày vui vẻ, cười nói:

- Anh thích ăn canh, thích đánh golf, thích…

- Dừng lại.

Ai để ý anh ta thích cái gì:

- Chị muốn biết anh ấy ghét cáigì, ừm… em cũng biết chị mất trí nhớ, nếu không biết anh ấy ghét cái gìthì sẽ dễ chọc giận anh ấy lắm

- Tỏi

Triệu Hi Tuấn lập tức nói, vẻ mặt nghiêm túc:

- Cái này nhất định phải nhớ kỹ, anh rất mẫn cảm với mùi tỏi, ngửi thôi sẽ nôn đó

Tỏi! Hừ, hừ, hừ, cô cười gian trong lòng

Triệu Hi Thành, tôi sẽ làm cho anh thấy tôi là sợ!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 11: Nấm Càng Đẹp Thì Độc Tính Càng Cao

Chương 11: Nấm càng đẹp thì độc tính càng cao

Thời gian sau đó, Chu Thiến đều cố côngtìm tỏi. Nhưng mãi đến khi Triệu Hi Thành trở về, đừng nói là tỏi, ngaycả thủy tiên cũng không có lấy một cây.

Nghĩ cũng đúng, đại thiếu gia nhà họTriệu ghét tỏi như thế, nhà họ Triệu làm gì có thể xuất hiện tỏi được?Đáng chết chính là, khu vực này Chu Thiến hoàn toàn không quen thuộc,ngay cả chợ đi đằng nào cô cũng không biết. Hỏi thăm đám người hầu, bọnhọ đều mỉm cười lịch sự nói:

- Thiếu phu nhân muốn mua gì sai chúng tôi đi mua là được

Nhất thời cô không nói nên lời, chẳng lẽbảo tôi muốn đi mua tỏi mà đại thiếu gia nhà các người ghét nhất sao? Cô nôn nóng như kiến bò trên chảo nóng, không có tỏi, đêm nay sao cô cóthể bình an mà sống?

Cùng Triệu Hi Thành trở về là một ngườiđàn ông trung niên cao lớn, cả người mặc âu phục, nhìn qua rất phong độ. Hai mai tóc hoa râm, khuôn mặt lạnh lùng, đôi mắt sắc bén có sự uynghiêm của những người luôn đứng từ cao nhìn xuống.

Triệu phu nhân lập tức tươi cười chạy ra đón, ngay sau đó cũng có mấy người hầu đi theo

Triệu phu nhân đón lấy cặp tài liệu trong tay ông, đưa cho người hầu bên cạnh, đỡ ông ngồi xuống sô pha rồi lạicầm tách trà từ tay người hầu khác

https://thuviensach.vn

đưa cho ông nói:

- Hồng trà ông thích nhất đó

Tất cả những động tác đó rất thuần thục, tự nhiên

Triệu Hi Thành đi đến bên Chu Thiến, cau mày nói:

- Cô còn thất thần cái gì?

Anh ta đưa cặp tài liệu cho Chu Thiến, ýbảo cô cầm. Cô đưa cặp cho người hầu ở bên, trong lòng tức giận: đưathẳng cho người hầu không được à mà phải qua tôi, chẳng lẽ muốn biểuhiện địa vị trong nhà sao?

Nhưng giờ Chu Thiến nhận tiền lương của bọn họ, Triệu Hi Thành chính là ông chủ của cô, phục vụ ông chủ… nên làm, nên làm!

Triệu Hi Thành ngồi xuống ghế sô pha nhìn Chu Thiến, trong mắt không có sự sắc bén, lạnh lùng như bình thườngnhưng lại ẩn chứa một ý tứ khó hiểu khiến lòng Chu Thiến hoảng sợ, dađầu run lên, không khỏi cúi đầu

Nhưng tầm mắt của Triệu Hi Thành vẫn bao phủ cô, dường như một loại áp lực vô hình khiến cô không thở nổi.

May Triệu phu nhân đúng lúc giải cứu Chu Thiến, bà ngoắc cô nói:

- Thiệu Lâm, lại đây gặp cha con

Chu Thiến chạy nhanh tới, ngọt ngào gọi một tiếng “cha”, Triệu lão gia tử gật gật đầu, bộ dáng kiệm lời nhưng sắc mặt rất ôn hòa

Cô không nhịn được quay đầu nhìn về phíaTriệu Hi Thành, lúc này Hi Tuấn đang ở bên cạnh anh nói gì đó mà TriệuHi Thành nghe xong lại nhìn về phía cô, khóe miệng cười dịu dàng.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt đó, khuôn mặt lạnh lùngcủa anh được nụ cười này nhuộm thêm một lớp ánh sáng thản nhiên, tựa như đóa hoa đột nhiên nở rộ trong giá lạnh, đẹp kinh hồn.

Mặt Chu Thiến rất kém cỏi, nhanh chóng bị thiêu đốt, cô vội cúi đầu, che dấu vẻ quẫn bách của mình. Cái này không thể trách cô, chỉ đổ thừa tại anh ta rất yêu nghiệt, bất tri bất giáccũng có thể dụ hoặc người khác

Bên tai tựa hồ nghe tiếng ai đó cười khẽ.

Bữa cơm chiều vì có thêm Triệu lão gia tử mà yên tĩnh hơn rất nhiều. Mọi người đều vùi đầu ăn cơm, quán triệtnguyên tắc "ăn thì không nói chuyện"

Trong lúc này chỉ có Hi Tuấn cẩn thận nói chuyện hoãn đi làm ở công ty, đại lão gia đảo mắt qua nhìn, Hi Tuấn imbặt không nói gì nữa cũng chẳng có ý phản đối

Thì ra trong nhà này, Triệu lão gia chính là hoàng đế, ai cũng là thuộc hạ kiếm cơm ăn dưới trướng của ông nên ai cũng phải nghe lời ông.

Sau khi ăn xong, Triệu Hi Thành bị lãogia tử gọi vào thư phòng còn Hi Tuấn không biết chạy đi đâu. Chu Thiếnvà Triệu phu nhân xem tivi, hàn huyên một chút, lòng Chu Thiến vẫn nhưlửa đốt, càng muộn cô càng sốt ruột đã vậy còn phải lấy tinh thần ứngđối với Triệu phu nhân. Cũng may không lâu sau bà kêu mệt, nói muốn vềphòng. Mà lúc này Triệu Hi Thành còn chưa ra khỏi thư phòng, Chu Thiếnnhẹ nhàng thở phào, lập tức trở về tầng 3.

Tầng 3 có một phòng khách, một phòng đọcsách. Phòng trẻ con bố trí rất đáng yêu, trên tường có treo ảnh một bétrai đang cười có thể thấy là Triệu phu nhân rất chờ mong có cháu trai

https://thuviensach.vn

Phòng ngủ rất lớn, một mặt tường là cửasổ thủy tinh lớn, có thể nhìn rõ bầu trời đêm đẹp như nhung, những ánhsao như những viên ngọc lấp lánh tỏa sáng.

Khiến cho Chu Thiến không còn gì để nóilà phòng tắm ở trong phòng ngủ, ánh sáng từ đèn màu cam ái muội, một bồn tắm cực kì lớn, đáng xấu hổ nhất là bốn vách tường toàn gương là gương…

Không biết như thế nào, trong đầu ChuThiến lại xuất hiện một hình ảnh, cả phòng đầy hơi nước, sương mù lượnlờ, dưới ánh đèn màu cam, cả người anh lộ ra vẻ gợi cảm mơ hồ, tronggương soi rõ dáng người hoàn mỹ không một mảnh vải của anh…

Cả người Chu Thiến nóng lên, trong gươngcũng soi rõ vẻ mặt đỏ hồng của cô. Chu Thiến hận không thể đập đầu tựtử. Cô đang nghĩ cái gì thế này, thật xấu hổ… Tuy rằng trông anh ta rấtđẹp trai nhưng cũng như nấm vậy, càng đẹp thì càng là nấm độc.

Giống như đêm đó… ánh mắt âm ngoan củaanh ta lập tức hiện lên trong đầu Chu Thiến, cô không khỏi rùng mình.Không được! Cô tuyệt đối không thể ở cùng một phòng với Triệu Hi Thành.

Cũng may tầng 3 còn có phòng khách. Chu Thiến chọn một phòng cách phòng ngủ của chủ xa nhất, khóa trái cửa lại.

Cô không biết Triệu Hi Thành có thể vàohay không, dựa vào tính cách của anh ta thì là chuyện có thể lắm. Nhưngcòn cha mẹ anh ta nữa, hẳn Triệu Hi Thành sẽ không làm càn quá đi…

Chu Thiến tắm giặt bằng tốc độ nhanh nhất rồi thay quần áo ngủ Triệu phu nhân chuẩn bị sẵn…

Mẹ nó! Chu Thiến không nhịn được mà chửi. Thế này thì mặc với không mặc khác gì nhau

https://thuviensach.vn

Đây là bộ áo ngủ bằng lụa màu hồng, vảitrong suốt, chỉ thêu mấy đóa hoa trước ngực và vùng tam giác như ẩn nhưhiện… cái này không phải là để câu dẫn người sao?

Nhưng quần áo của cô chưa mang đến, đêm nay đành phải tạm chấp nhận, mai lấy quần áo rồi tính

Cô tắt đèn, nằm xuống giường nhưng thần kinh không hề buông lỏng, luôn dỏng tay lắng nghe động tĩnh bên ngoài

Chỉ chốc lát, đã nghe được tiếng bước chân người lên tầng

Tim cô đập dồn. Trong bóng đêm, Chu Thiến mở to mắt

Sau đó là tiếng Triệu Hi Thành đi vào phòng ngủ, bước chân rất nhẹ, không cẩn thận thì hầu như không nghe được

Sau đó là tiếng mở cửa lách cách, cũng rất nhẹ, dường như sợ đánh thức ai đó

Lúc này tim cô nhảy lên đến cổ họng, giờ này Triệu Hi Thành chắc chắn đã phát hiện Chu Thiến không ở trong phòng……

Đột nhiên ầm một tiếng! Đó là tiếng sập cửa cực lớn, Chu Thiến ngồi bật dậy, nhìn chằm chằm ra cửa

Chỉ nghe tiếng bước chân nặng nề kianhanh chóng tới gần, càng lúc càng gần, biểu hiện rõ sự tức giận của chủ nhân của tiếng bước chân

Sự khủng hoảng nặng nề như sợ chỉ vô hình siết chặt tim Chu Thiến, Chu Thiến sống chết nắm chặt lấy chăn, congười lại, mồ hôi lạnh từ thái dương ứa ra

Chu Thiến có sự sợ hãi với Triệu HiThành, cảm giác đó ăn sâu trong linh hồn cô mà cô nghĩ đến chết cũngkhông quên được ánh mắt lạnh lùng như

https://thuviensach.vn

tu la của Triệu Hi Thành khi xérách quần áo của cô đêm đó.

Tiếng bước chân dừng lại trước cửa phòng

Chu Thiến cảm thấy rất khó tin, nhiều phòng như vậy, sao anh ta biết cô ở đây?

Bên ngoài vang lên giọng nói của Triệu Hi Thành:

- Mở cửa

Giọng nói cố ý đè thấp, lạnh lùng nhưng vẫn bộc lộ được sự phẫn nộ và mất kiên nhẫn của anh.

Cô hơi yên lòng, vẫn may anh ta không dám làm càn ở đây

Chu Thiến lau mồ hôi lạnh, sợ sệt đáp lời:

- Tôi không mở! Về sau tôi ngủ lại phòng này. Giọng nói có hơi run run

Vừa dứt lời, liền nghe được ầm một tiếng

Cửa phòng bị Triệu Hi Thành một cước đạp tung

Triệu Hi Thành đứng ở cửa, sắc mặt lạnh lùng, hai mắt tràn ngập lửa giận nhìn cô chằm chằm

Chu Thiến hoảng sợ nhìn Triệu Hi Thành,trên lưng toát mồ hôi lạnh, Chu Thiến muốn trốn nhưng hai chân như nhũnra, không thể động đậy.

Triệu Hi Thành đi vào, cửa ở phía sau lại ầm một tiếng rồi đóng sập lại.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 12: Là Đàn Bà Của Triệu Hi Thành Tôi Thì Phải Ở Bên Cạnh Tôi

Chương 12: Là đàn bà của Triệu Hi Thành tôi thì phải ở bên cạnh tôi

Chu Thiến mở to mắt nhìn Triệu Hi Thành từng bước từng bước đến gần, hai mắt anh lóe ra ánh sáng ngoan lệ trong bóng đêm

Toàn thân cô không tự chủ được mà run lên. Không, cô không thể ngồi chờ chết được

Cô cố bước xuống giường, nhắm thời cơchạy ra cửa phòng. Triệu Hi Thành duỗi tay đã ngăn được cô dừng lại, một tay đẩy cô về phía tường. Ầm, lưng của Chu Thiến bị đập vào tường đaudớn, còn chưa kịp phản ứng lại thì Triệu Hi Thành đã đến gần, một tay đè bả vai cô, tay kia gắt gao nắm chặt cằm cô. Triệu Hi Thành chăm chúnhìn cô, ánh mắt âm ngoan, tiếng nói ra như rít qua kẽ răng:

- Tôi nói gì cô nên ngoan ngoãnlàm theo, đừng có khiêu chiến với tôi, người khiêu chiến với tôi chưabao giờ có kết cục tốt, cô nên nhớ kĩ điểm này.

Nghe xong lời của Triệu Hi Thành, ChuThiến chỉ cảm thấy máu dồn hết lên não, lửa giận trong lòng không thểkhống chế, trong nháy mắt cô quên cả sợ hại, dùng hết sức giãy khỏi tayTriệu Hi Thành, sau đó trừng mắt, lạnh lùng nói:

- Anh coi vợ là gì? Là nô lệ củaanh? Nếu không nghe lời anh sẽ có kết cục đáng sợ? Anh thì là cái gì?Anh như thế là rất giỏi sao? Theo ý tôi, anh

https://thuviensach.vn

chẳng có gì hay ho, bá đạo, vô sỉ vô đức! Chơi đùa đàn bà cũng đi một nhẽ, đằng này còn chơi cả bạn thân của vợ! Lấy người như anh là chuyện đáng buồn nhất trên đời!

- Câm mồm!

Triệu Hi Thành hét lớn, tay giơ lên như sắp tát cô

Khí thế của Chu Thiến lập tức ỉu xìu,trong lòng vô cùng hối hận, nhất định cô động kinh mới nói những lờichọc giận anh ta. Giả nghĩa khí gì chứ, cái này chẳng phải tự mình chịuthiệt

Cô vội nhắm chặt mắt, chờ đợi cái tát kia buông xuống, dựa vào sự âm ngoan của Triệu Hi Thành, chắc mặt cô bị vạc đi một nửa là ít

Lòng Chu Thiến run lên, nhưng đợi hồilâu, bàn tay đó chưa có hạ xuống. Cô cẩn thận khẽ mở mắt thì thấy tayTriệu Hi Thành đã hạ xuống từ bao giờ. Trong bóng đêm, ánh mắt anh sángbừng

Qua một hồi, Triệu Hi Thành nói:

- Thì ra trong lòng cô tôi là người như vậy…

Thật ngạc nhiên, dường như anh bình tĩnh lại chỉ trong nháy mắt

Chu Thiến nhìn anh, không dám nói tiếp, cô sợ vừa mở miệng lại khiến lửa giận trong anh bừng bừng.

Bởi vì cô rất muốn nói: “chỉ sợ không phải trong mắt tôi, có lẽ trừ người nhà anh ra thì ai cũng thấy anh là người chẳng ra gì”

Tay Triệu Hi Thành xoa má Chu Thiến, tóc gáy dựng lên trong nháy mắt.

Lúc này, ngoài cửa có tiếng Triệu Hi Thành:

https://thuviensach.vn

- Anh cả, chị dâu, hai người làm gì? Sao ầm ỹ thế? Ba không vui đâu?

Lòng Chu Thiến mừng như điên. Cứu tinhđến rồi! Cô vội chạy ra mở cửa nhưng Triệu Hi Thành ở đằng sau ôm ngangngười cô. Chu Thiến vội hét lớn

Hi Tuấn nghe Chu Thiến kêu vội hỏi:

- Sao thế?

Triệu Hi Thành phía sau lạnh lùng nói:

- Bọn anh không sao. Ở đây không có chuyện của em, đi xuống nhà đi!

Chu Thiến sao có thể để cứu tinh bỏ đi, vội gọi:

- Hi Tuấn… ưm…

Vừa kêu hai chữ đã lại bị Triệu Hi Thành bịt miệng

- Chị dâu?

Giọng Triệu Hi Thành lạnh hơn:

- Sao? Chuyện vợ chồng anh em cũng muốn quản?

Ngoài cửa, Triệu Hi Tuấn yên lặng hồi lâu rồi thoáng nghe tiếng bước chân anh bỏ đi.

Vị cứu tinh duy nhất đã rời đi mà Chu Thiến không biết làm thế nào

Triệu Hi Thành cúi đầu khẽ nói vào tai Chu Thiến:

- Cô thật có bản lĩnh, mới ở chung cùng Hi Tuấn một ngày mà đã làm nó quan tâm cô như thế

https://thuviensach.vn

Hơi thở nóng rực theo câu nói của anhphun ra cổ Chu Thiến khiến cô tê dại. Cô muốn giãy khỏi vòng ôm của anhnhưng lại càng bị anh ôm chặt hơn

Hơi thở Triệu Hi Thành dồn dập, ngực nóng bỏng kề sát lưng Chu Thiến, lồng ngực phập phồng kịch liệt

Chu Thiến không dám động đây, tim đập như nổi trống.

Triệu Hi Thành chậm rãi quay người cô lại, để cô đối mặt với anh

Trong bóng đêm, Triệu Hi Thành gắt gao kề sát cô, sau đó, nụ hôn lặng lẽ rơi xuống

Tay Triệu Hi Thành gắt gao ôm chặt cô, độ ấm từ lòng bàn tay xuyên thấu qua lớp áo ngủ, đốt nóng da thịt Chu Thiến.

Lúc đầu, Chu Thiến cố gắng chống cự, giãy dụa mãi đến khi kiệt sức, cô đành để mặc Triệu Hi Thành hôn mình

Nụ hôn của Triệu Hi Thành càng lúc càng cuồng nhiệt, mang theo sự bá đạo, thiêu đốt mọi thứ

Dần dần, người Chu Thiến càng lúc càngnóng như có gì đó trong máu thiêu đốt, cả người mềm nhũn vô lực, hoàntoàn phải dựa vào Triệu Hi Thành mới không ngã.

Cô không khỏi vươn tay ôm cổ Triệu HiThành, động tác này hoàn toàn là vô thức nhưng với Triệu Hi Thành lại là sự cổ vũ lớn, anh ôm cô càng chặt, môi càng nồng nhiệt, hơi thở càngnóng bỏng. Môi chạm môi, tiếng rên rỉ khiến người khác đỏ mắt

Chu Thiến bị hôn đến không biết phương hướng, mơ màng, đầu óc trống rỗng

https://thuviensach.vn

Mãi đến khi tay anh bắt đầu dao động trên người cô, đến khi Triệu Hi Thành định cởi áo ngủ của cô, đến khi côcũng kìm lòng không nổi mà rên rỉ mê hồn thì mới đột nhiên tỉnh táo lại

Chu Thiến dùng sức lực toàn thân đẩy Triệu Hi Thành ra

Bất ngờ không kịp phòng bị, Triệu HiThành bị cô đẩy lùi mấy bước. Trong bóng đêm, không thấy rõ vẻ mặt củaanh, chỉ nghe tiếng thở nặng nề

Cô vỗ vỗ ngực đang đập loạn, lớn tiếng nói:

- Anh đừng chạm vào tôi! Nếu anh có nhu cầu, hoàn toàn có thể đi tìm người khác!

Triệu Hi Thành đột nhiên bước đên, một tay ôm ngang người Chu Thiến.

Chu Thiến hét lớn, quát:

- Buông ra, thả tôi xuống!

Hai tay đấm thùm thụp lên người anh

Triệu Hi Thành cả giận nói:

- Nếu cô còn kêu nữa tôi lập tức cùng cô! Cô cũng biết cô không cản được tôi rồi. Ai cũng không cản nổi tôi

Cơ bắp Triệu Hi Thành banh ra, hiểu nhiên anh đang cực lực khắc chế cơn giận của mình

Triệu Hi Thành không phải đang nói đùa, anh ta nói thật

Chu Thiến vốn luôn thức thời, lập tức im bặt

Cũng không biết anh mở cửa như thế nào, Triệu Hi Thành ôm cô ra khỏi phòng, trở về phòng ngủ rồi vứt cô lên giường lớn.

https://thuviensach.vn

Trong phòng ngủ có ánh sáng nhu hòa, ánh mắt Triệu Hi Thành nhìn Chu Thiến chăm chú

Chu Thiến nhìn theo mắt Triệu Hi Thành,không xong rồi, áo ngủ chết tiệt này, lúc này làn váy cuốn lên lộ ra cặp đùi thon dài trắng nõn mà ngực vì mồ hôi mà dính chặt lại, lộ ra đườngcong mê người…

Mắt Triệu Hi Thành hơi tối lại, khẽ nuốt nước bọt

Chu Thiến thầm kêu thảm, vội dùng chăn che kín người, cảnh giác nhìn Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Thành hừ lạnh một tiếng, môi mím chặt, sau đó không nhìn Chu Thiến. Anh cởi áo, sau đó cởi quần, cuốicùng trên người chỉ còn lại có một cái quần lót

Chu Thiến khẩn trương nhìn Triệu Hi Thành, chăn cuốn càng chặt

Triệu Hi Thành nhìn cô, mắt lạnh như băng nói:

- Giờ tôi đi tắm, cô tốt nhấtđừng rời khỏi đây! Mặc kệ cô nghĩ tôi thế nào cô cũng không thể thay đổi chuyện cô là đàn bà của tôi. Là đàn bà của Triệu Hi Thành thì phải ởbên cạnh tôi. Trừ phi…

Triệu Hi Thành đột nhiên đến gần Chu Thiến, hai mắt hung hăng nhìn cô chằm chằm, có ánh sáng sáng quắc:

- Trừ phi tôi ghét cô, nếu không đừng hòng rời xa tôi…

Chu Thiến bị khí thế của Triệu Hi Thành áp chế nói không nên lời, chỉ có thể ngây ngốc nhìn anh.

Triệu Hi Thành thẳng đứng dậy, nhìn xuống Chu Thiến, trong mắt đầy sự khinh thường và trào phúng, tựa như việcđối nghịch với Triệu Hi Thành là việc của kẻ không biết tự lượng sức!

https://thuviensach.vn

Sau đó Triệu Hi Thành xoay người, đi vào phòng tắm.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 13: Về Sau Không Cho Phép Em Cười Với Người Đàn Ông Nào Khác

Chương 13: Về sau không cho phép em cười với người đàn ông nào khác

Chu Thiến lập tức nhảy dựng lên, tìmtrong phòng thay đồ một bộ quần áo rộng, cũng mặc kệ có thoải mái haykhông, cô tự bọc kín mình lại

Sau đó, cô ngồi xuống bên giường, đầu óc bắt đầu suy nghĩ

Ta lập tức nhảy dựng lên, theo thay quầnáo gian tìm được nhất kiện đại quần áo, cũng không quản hay không thoảimái, đem chính mình kín khỏa đứng lên

Cô nên làm gì bây giờ? Ở lại bên cạnhTriệu Hi Thành thật là chuyện nguy hiểm, có lẽ như Tiểu Mạt nói, cứ thếsớm muộn cũng bị anh ta ăn sạch. Nếu không, cầm 10 vạn chạy? Nhưng chưalàm việc đã cầm tiền lương của người ta có phải là rất vô đạo đức (chịthật là). Nhưng quan trọng là thân phận này thì cô có thể trốn đi đâu,dựa vào thế lực của Triệu Hi Thành thì tìm cô là việc đơn giản. Mà kếtquả có phải sẽ càng khiến anh ta tức giận? Triệu Hi Thành là loại ngườibá đạo, muốn nắm trong tay mọi thứ, đến lúc đó anh ta sẽ đối xử với côthế nào? Càng nghĩ, Chu Thiến không rét mà run

Vì sao Tống Thiệu Lâm còn chưa tỉnh lại?Đã qua một tuần từ lâu, chỉ cần cô ấy tỉnh lại, việc đổi cơ thể đã không có gì phiền não nữa rồi

Đang lúc do dự, Triệu Hi Thành bước ra khỏi phòng tắm.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến vừa nghe tiếng mở cửa đã vộilăn về phía góc giường, bọc chăn vô cùng kín. Cô chẳng có tâm tìnhthưởng thức bức tranh “mỹ nam xuất dục đồ” này

Chu Thiến quay lưng về Triệu Hi Thành, nhắm chặt mắt, không nhúc nhích, thần kinh căng thẳng

Cô cảm giác Triệu Hi Thành dần đi về phía giường, sau đó vị trí bên cạnh hơi lõm xuống, có lẽ là anh ta đã nằm xuống

Chóp mũi ngửi được mùi sữa tắm thản nhiên mà tươi mát, Chu Thiến không khỏi thở sâu

Bên tai nghe được tiếng Triệu Hi Thành xoay người, cánh tay anh vươn tới, ôm chặt eo cô.

Chu Thiến chấn động toàn thân, mở to mắt, giãy dụa định rời ra xa một chút

Tay Triệu Hi Thành dùng lực một chút côđã không thể động đậy, trong lòng Chu Thiến rối bời, lưng tứa mồ hôi,chẳng lẽ lần này không trốn nổi sao

Bên tai lại truyền đến tiếng Triệu Hi Thành mất kiên nhẫn:

- Đừng lộn xộn! Ngủ!

Triệu Hi Thành ôm Chu Thiến càng chặt,cánh tay cô tiếp xúc với da thịt trần trụi của anh, cảm nhận được sựlạnh lẽo, trong nháy mắt, cảm giác đó trấn an sự nôn nóng trong lòng cô. Hơn nữa, Triệu Hi Thành cũng không có động tác gì khác, cô dần bìnhtĩnh lại.

Bên tai cô dần truyền đến tiếng hít thở nhè nhẹ của Triệu Hi Thành, cả người căng lên, mở to mắt

https://thuviensach.vn

Cô nằm đó, đối diện với cửa sổ thủy tinh

Ngoài cửa sổ, ánh trăng như nước, lănglặng rải ánh sáng bàng bạc xuống mặt đất. Trời đêm đầy sao sáng lấplánh, ánh sáng trong veo như ngọc, lại như đôi mắt tinh nghịch đang nhấp nháy…

Chu Thiến như bị thôi miên, xem nhẹ người bên cạnh, xem nhẹ cái tay trên lưng, cơ thể dần thả lỏng, mí mắt cànglúc càng nặng, dần dần nhắm mắt lại…

Trong lúc mông lung, dường như có người ở bên tai cô khẽ nói: “Sau này không cho em cười với người đàn ông nàokhác… cho dù là Hi Tuấn cũng không được… nụ cười của em, chỉ có thểthuộc về anh…”

Chu Thiến mơ mơ màng màng nghĩ: là ai bá đạo vậy? Không cho cô cười? Thật đáng ghét……

Màn đêm lặng lẽ bao phủ, toàn bộ thế giới chỉ còn lại sự yên tĩnh vô cùng…

Ngày hôm sau, lúc tỉnh lại, Triệu Hi Thành bên cạnh chẳng biết đã đi đâu

Chu Thiến thay quần áo, tắm rửa nhanh rồi đi xuống lầu.

Trong phòng sẽ có người hầu thu dọn, từ khi ở biệt thự riêng cùng Triệu Hi Thành, Chu Thiến đã biết

Nói thật, cuộc sống làm hào môn phu nhân của Tống Thiệu Lâm thật sự quá nhàn nhã

Không cần lo lắng mưu sinh, không cần làm việc, chẳng lo chuyện nội trợ, chỉ cần hưởng thụ cuộc sống vật chất đủ đầy

Nhưng cuộc sống nhàn nhã này cũng không làm Tống Thiệu Lâm vui vẻ, đó là đạo lý gì

https://thuviensach.vn

Mà Chu Thiến chỉ là khách qua đường,chung quy cô vẫn muốn trở về thế giới của mình. Mọi thứ ở đây dù thế nào cô cũng không thể trầm mê bởi vì những thứ đó vốn không thuộc về cô.

À, ngoài 10 vạn tệ kia

Đi xuống lầu mới biết cô dậy cũng không sớm. Triệu Hi Thành và bố chồng cô đều đã đến công ty

Triệu phu nhân đang gọi điện thoại hẹn bạn chơi mạt chược, thấy Chu Thiến thì buông điện thoại nói:

- Rỗi rãi thì bảo lái xe đưa con về Tống gia đi, mẹ con gọi điện đến nói con xuất viện còn chưa về nhà, trở về xem đi!

Bà cũng không hỏi chuyện tối quá, nhưngtừ ánh mắt bà Chu Thiến biết nhất định việc tối qua bà cũng biết. Nhưngnếu bà không hỏi thì cô cũng giả như chẳng có chuyện gì. Dù sao chiềuqua mới lấy của bà 10 vạn tệ, tối đã gây chuyện chắc chắn bà không vui.

Nhưng, Triệu phu nhân đừng có trách cô.Mọi phương diện khác cô đều sẽ cố gắng làm tốt, chỉ riêng chuyện đó… vẫn chờ con dâu chân chính của bà trở về rồi nói…

Lái xe đứng thẳng trước chiếc xe sang trọng màu đen. Đồng phục màu đen, cúc áo bạc lóe sáng dưới ánh mặt trời.

Lái xe thấy cô đã cung kính cúi người mở cửa xe cho cô khiến cô rất ngượng ngùng.

Xe yên ổn đi suốt một đường. Không lâu sau, đã đến một con đường nhỏ

Cuối đường là một biệt thự màu trắng rộng lớn. Chu Thiến xuống xe, xe được cất vào gara, có người dẫn lái xe đinghỉ ngơi uống trà.

https://thuviensach.vn

Biệt thự tư gia có khí phái xa hoa tấtnhiên Chu Thiến không cần nhiều lời, vẻ mặt cô đã chẳng còn sự sợ hãikhi bước chân đến những nơi lộng lẫy như vậy nữa

Nhưng vẫn có chỗ khiến cô để ý, đó là một góc vườn, có một cây cổ thủ lớn, cành lá xum xuê, dưới tán cây có mộtchiếc đu bằng gỗ sơn đỏ, đây hoàn toàn là sản phẩm thủ công, xem ra cũng được một thời gian khá dài.

Chu Thiến nhìn chiếc đu mà ngẩn người

Tuổi thơ của Tống Thiệu Lâm nhất định rất hạnh phúc. Nói thật, tuổi thơ của Chu Thiến, trong nhà ngay cả chỗ đểtreo dây đu cũng không có. Cũng có những ngày hành phúc, đó là khi mẹ cô vẫn còn sống, bà sẽ thường xuyên đưa Chu Thiến đến công viên chơi xíchđu. Nhưng từ sau khi mẹ qua đời, tuổi thơ của cô dường như cũng biến mất trong chớp mắt. Mây đen phủ kín cả gia đình, suy sụp, đau lòng, cha mất phương hướng khiến Chu Thiến dù chỉ là đứa trẻ 10 đã phải sớm trưởngthành.

Mãi đến khi mẹ kế xuất hiện nhưng chung quy không phải là mẹ ruột, trên đời này không có bất luận ai có thể thay thế mẹ của cô…

- Tiểu thư…

Một tiếng gọi mừng rỡ

Chu Thiến quay đầu lại, là một người phụ nữ hiền lành, Chu Thiến nhớ lại, cô đã từng gặp bà trong bệnh viện.

Bà bước nhanh tới, kéo tay cô nói:

- Tiểu thư, cuối cùng cô đã về,phu nhân ngày nào cũng nhớ ngươi. Để Lan tẩu xem… vẫn tốt, không bị gầy. Tiểu thư sống ổn không?

https://thuviensach.vn

Có lẽ là sự thân thiết trong mắt bà rất giống mẹ, Chu Thiến chỉ thấy hốc mắt nóng lên, cô vội quay đầu lén lau khóe mắt.

- Tôi rất ổn

Nói thật lòng, ngoài sự hoảng sợ mà Triệu Hi Thành ban tặng, cô sống thực sự không tồi.

Bà rất cao hứng gật đầu. Có thể thấy, Lan tẩu này rất thương Tống Thiệu Lâm

Bà kéo tay Chu Thiến đi vào nhà, vừa đi vừa nói:

- Phu nhân, tiểu thư đã về

Sau đó liền thấy Tống phu nhân thong dong đi xuống lầu:

- Gọi cái gì? Cả nhà đều nghe được! Thiệu Khang (Móa trùng tên với anh khỉ kìa, nhưng nhân vật này chả ra gì hết) tối qua uống rượu, còn đang ngủ

Lan tẩu ở một bên nhỏ giọng nói:

- Phu nhân đang nói đến cậu chủ, là anh cả của cô.

Tống phu nhân nhìn Chu Thiến, vẻ mặt tương tự giống Tống Thiệu Lâm tươi cười:

- Thiệu Lâm đã về rồi, Lan tẩu đi bảo phòng bếp làm một ít đồ ăn tiểu thư thích đi

Lan tẩu vui tươi hớn hở đi vào phòng bếp.

Tống phu nhân bảo Chu Thiến cùng bà lên lầu. Bà dẫn Chu Thiến vào phòng, sau đó đóng cửa lại.

Bà kéo Chu Thiến ngồi xuống giường, chưa gì đã hỏi:

https://thuviensach.vn

- Nghe nói, con đòi chia phòng ngủ với Hi Thành

Vẻ mặt đầy ý bất mãn.

Chu Thiến hiểu, bà là thuyết khách do Triệu phu nhân nhờ

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 14: Tôi Dựa Vào Chính Mình

Chương 14: Tôi dựa vào chính mình

Chu Thiến lẳng lặng rút bàn tay bị bà nắm về nói:

- Con hoàn toàn không nhớ gì vềanh ta, con không chấp nhận được việc một người hoàn toàn xa lạ là chồng của mình, con cũng không muốn cùng người xa lạ chung chăn chung gối

Đạo lý rõ ràng như vậy Chu Thiến không tin bà không hiểu nhưng dường như bà không để ý đến cảm nhận của con gái

Tống phu nhân thở dài nói:

- Nhưng Hi Thành là chồng củacon, đó là sự thực không thể thay đổi, nếu con cứ mặt lạnh với nó, sớmmuộn gì cũng có biến

Chu Thiến hừ lạnh:

- Anh ta sớm đã thay đổi, không,phải nói là từ trước đến giờ anh ta luôn là loại người đó. Bên ngoài cóphụ nữ cũng không buồn giấu diếm con, hơn nữa, người đó còn là bạn củacon. Có thể thấy anh ta cũng chẳng coi con ra gì, loại đàn ông này, conchẳng cần.

Bà nhíu mày:

- Ý con là Văn Phương?

- Mẹ cũng biết?

https://thuviensach.vn

Trong mắt Tống phu nhân hiện lên sự khinh miệt, hừ một tiếng:

- Con bé đó, chẳng qua chỉ là nha đầu mẹ nuôi cho con, con lại rất thích nó nên mẹ mới để nó ở gần con.Không ngờ lại nuôi ong tay áo. Nhưng con việc gì phải để ý đến nó, dù nó có thế nào cũng không thay đổi được thân phận, là con gái của bợm rượucòn muốn bay lên làm phượng hoàng! Nếu không nhờ Tống gia chúng ta nógiờ chẳng biết thế nào

Chu Thiến có chút vội vàng:

- Quan trọng không phải cô ta là loại đàn bà gì, thân phận gì mà quan trọng là Triệu Hi Thành đã phản bội hôn nhân

Bà tức giận đứng lên:

- Cái đó không phải trách con!Nếu lúc trước con không giới thiệu Văn Phương đến làm việc ở Triệu thịthì có cơ hội cho nó sao?

Đúng là ông nói gà bà nói vịt, Chu Thiến có cảm giác mệt mỏi, thở dài nói:

- Loại chuyện này phải cho con thời gian, nếu anh ta thực sự bất mãn thì ly hôn là xong!

- Nói bậy!

Bà đứng phắt dậy, hai hàng lông mày nhíu chặt, lạnh lùng nói:

- Hai chữ ly hôn con đừng cónghĩ! Con có biết tập đoàn Triệu thị có bao nhiêu cổ phần trong Tống thị không? Con có biết công trình của anh cả con có bao nhiêu vốn đầu tư là của Triệu thị không? Con có biết nhà mình và nhà họ có bao nhiêu hợpđồng làm ăn không? Chuyện hôn nhân này không đơn giản như con nghĩ đâu

Chu Thiến trợn to mắt nhìn bà, có phần hơi bị dọa

https://thuviensach.vn

Bà thấy vẻ mặt cô kinh hoảng thì giọng nói dịu lại:

- Con mất trí nhớ, nghĩ nhữngchuyện đó cũng không trách. Nhưng về sau đừng tùy hứng như thế. Đàn ông ở bên ngoài có phụ nữ con không cần để ý, trên thương trường, đàn ông nào chẳng thế. Như cha con đấy thôi, bên ngoài chẳng thiếu đàn bà. Nhưng mẹ vẫn là Tống phu nhân đấy thôi? Những con đàn bà bên ngoài không thể uyhiếp được địa vị của con. Nếu muốn trói chặt tim Triệu Hi Thành, conphải có chút công phu nữa chứ

- Hơn nữa, nếu con thực sự lyhôn, tổn hại lợi ích hai nhà, làm mất thể diện hai bên thì cha con sẽ bỏ mặc con, con sau này phải làm thế nào? Còn có thể lấy ai nữa, ai sẽ lấy phụ nữ mà Triệu gia vứt bỏ? Con nói xem con sẽ thế nào? Con luôn sốngan nhàn sung sướng, về sau phải làm thế nào?

Nói cách khác, nếu ly hôn thì ngay cả nhà họ Tống cũng bỏ mặc cô sao? Không thể nào! Đó chỉ là dọa Chu Thiến thôi đúng không? Dù sao cũng là con gái ruột? Nhưng khi nãy bà đã nói Tốngtiên sinh có rất nhiều đàn bà… có bỏ đi một đứa con gái không nghe lờicó lẽ ông cũng chẳng tiếc

Nhưng Chu Thiến sao dễ dàng khuất phục, cô quật cường đáp:

- Con không cần dựa vào bất kì ai, con tự dựa vào bản thân mình!

Tống phu nhân ngửa đầu cười, giống như nghe được truyện cực buồn cười. Cười xong, bà nhìn Chu Thiến, ánh mắt lạnh như băng:

- Thiệu Lâm, từ nhỏ đến lớn conđã kiếm được một đồng tiền? Con từng chịu qua chút khổ cực nào, con thực sự mười ngón tay chẳng chạm đến nước. Dựa vào chính mình? Con nghĩ dễdàng lắm sao? Con có biết một tháng con tiêu hết bao nhiêu tiền? Có biết giờ một sinh viên kiếm được bao nhiêu tiền? Dựa vào chính mình?

Bà cười lạnh liên tục

https://thuviensach.vn

Chu Thiến bị bà cười đến tim cũng lạnh.Đúng thế! Tống Thiệu Lâm không phải là Chu Thiến, Chu Thiến từ 16 tuổiđã đi làm thêm. Vì học phí của em trai, một tháng có thể không ăn cơm,chỉ ăn bánh bao, mì sợi mà sống. Tống Thiệu Lâm không thế, cô ấy khôngbiết khó khăn của cuộc đời, cô ấy sống trong tháp ngà, cuộc sống hoa lệchói mắt đã ăn mòn ý chí chiến đấu của cô ấy. Cô ấy đã chẳng có dũng khí tự lập nên dù biết chồng không chung thủy cũng chỉ có thể mượn rượutiêu sầu nhưng lại không có quyết tâm ly hôn bởi vì cô ấy biết, nếukhông làm thiếu phu nhân của Triệu thị thì cô ấy cũng chẳng phải là Tống đại tiểu thư, đến lúc đó không có chỗ dựa dẫm, cuộc sống thê lương.

Thật sự là không thể ly hôn cho TốngThiệu Lâm, đến lúc cô tỉnh lại phát hiện mình thành người li dị chồng,ngay cả nhà mẹ đẻ cũng cấm cửa thì Chu Thiến không dám nghĩ cô ấy sẽ cóphản ứng gì

Giờ Chu Thiến đã chẳng còn hâm mộ TốngThiệu Lâm như trước. Thì ra cuộc sống lấp lánh của cô ấy không phải làkhông cần trả giá. Cái giá đó chính là cuộc hôn nhân của cô ấy, hạnhphúc và tự do của cô ấy. Đời này chẳng bao giờ có đồ miễn phí cho ai

Chu Thiến cúi đầu, hồi lâu không nói. Trong lòng có chút buồn cho Tống Thiệu Lâm.

Tống phu nhân lại ngồi xuống bên cạnh Chu Thiến, xoa lưng cô, vỗ nhẹ hai cái rồi dịu dàng nói:

- Mẹ nói với con nhiều như thếchẳng phải vì muốn tốt cho con. Cuộc sống giờ mới là thích hợp nhất vớicon. Đời làm gì có chuyện thập toàn thập mỹ? Đàn bà trong gia đình quyền quý ai mà chẳng như vậy lâu cũng thành quen…

Bà khẽ thở dài, trong giọng nói dường như có sự đau khổ mà thản nhiên

https://thuviensach.vn

Lòng Chu Thiến càng lúc càng nặng nề, giống như có tảng đá lớn đè nặng, ép cô không thở nổi

Chu Thiến đứng lên nói:

- Con đi đây!

Cô cảm thấy nơi đây khiến cô bị áp lực, chỉ muốn mau chóng rời khỏi

Tống phu nhân không nể mặt nói:

- Ở lại ăn cơm trưa đi! Sao, mẹ nói hai câu đã khó chịu?

Có lẽ bà thật sự nghĩ cho con gái nhưngChu Thiến lại không hề cảm nhận được chút dịu dàng nào từ bà. Tất cả chỉ là lợi ích, lợi ích.

Chu Thiến biết nên ứng phó thế nào, cô nói dối:

- Trưa nay con hẹn Hi Thành ăn cơm.

Tống phu nhân lập tức mặt mày hớn hở:

- Vậy thì nhanh đi, đúng rồi, ở bên nó nhiều vào, không cho bọn đàn bà khác có cơ hội

Chu Thiến rời khỏi nhà họ Tống, lúc gầnđi, cô lại nhìn thoáng qua chiếc xích đu màu đỏ kia, trong lòng khôngkhỏi cảm thán, có lẽ Tống Thiệu Lâm chỉ có tuổi ấu thơ là hạnh phúc, một khi trưởng thành sẽ phải gánh vác trách nhiệm của mình. Dù có muốn haykhông nàng cũng không thể phán kháng.

Mặt trời bắt đầu rực rỡ hơn, thiêu đốtmặt đường. Trên đường đi, cây cối ủ rũ. Người đi đường phơi nắng đều đỏmặt, ướt đẫm mồ hôi

https://thuviensach.vn

Mà Chu Thiến lại đang thoải mái ngồitrong xe hơi hưởng thụ không khí mát mẻ. Có khi nào cô cũng sẽ vì hiệntại thoải mái mà phải trả giá không?

Chu Thiến không muốn nghĩ đến vấn đề này, như con đà điểu. Cô sợ phãi nghĩ nhiều rồi bản thân sẽ sợ hãi, sẽ mấtđi dũng khí kiếm 10 vạn tệ kia. 10 vạn tệ đó rất quan trọng với cô.

Chu Thiến lắc đầu như muốn lắc sạch những tạp niệm đó ra khỏi đầu

Cô nhìn ra ngoài cửa sổ nhằm phân tán lực chú ý của mình

Chu Thiến nhìn cảnh vật lướt qua bên đường, đột nhiên, một bóng người anh tuấn, cao lớn thoáng qua trước mắt.

Chu Thiến không thể tin nổi vào mắt mình, sự ủ dột hóa thành hư không, trong lòng vui mừng như điên, tựa như được uống thuốc kích thích, cả người run lên

- Dừng xe! Dừng xe!

Chu Thiến kêu lớn, sự kích động tronglòng không thể hình dung. Lúc này, trong đầu Chu Thiến chẳng còn lại ýnghĩ gì, bóng dáng anh tuấn kia đã chiếm hữu tâm hồn cô…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 15: Tần Tranh (1)

Chương 15: Tần Tranh (1) Lái xe dừng xe ở ven đườngXe còn chưa dừng lại, cô đã vội vã nhảyxuống. Chạy về hướng khi nãy. Chưa được vài bước đã mồ hôi mồ kê đầmđìa. Mọi người đi đường đều nhìn Chu Thiến, cô biết hiện giờ vẻ mặt củacô rất hưng phấn, mắt sáng bừng, trong lòng cô là niềm vui mừng khó tả,trong mừng vui lại có chút sợ hãi. Chu Thiến sợ sự chờ đợi của mình rồisẽ chỉ là thất bại, Chu Thiến sợ cô sẽ chỉ là mừng hụtCô đứng ở đầu đường khi nãy, tìm kiếmchung quanh nhưng giữa dòng xe cộ, trong dòng người đông đúc nhưng không tìm thấy bóng dáng quen thuộc đóChu Thiến sốt ruột nhìn quanh. Không có! Không có! Anh như bong bóng đã tan biến trong biển người mờ mịtChu Thiến dùng hết sức hô lớn:- Anh Tần Tranh!Nhưng tiếng kêu sớm bị chìm lấp trong dòng xe cộ ồn àoChu Thiến thất hồn lạc phách đứng ở bên đường. Nhiệt tình dần biến mất, sự thất vọng vô tận nhấn chìm côLái xe đuổi theo, hỏi:- Sao vậy phu nhân?Chu Thiến mờ mịt nhìn anh ta, hồi lâu sau mới như bừng tỉnhĐúng, giờ cô là Triệu phu nhân, cô khôngphải là cô em gái nhỏ Chu Thiến mà Tần Tranh biết, cho dù gặp anh ấy thì cô có thể làm gì?Nhưng thật sự vất vả lắm mới nhìn thấyanh ấy. Sở dĩ Chu Thiến chọn làm việc ở thành phố này chính là vì TầnTranh ở đây. Nhưng suốt hai năm qua, Chu Thiến không hề gặp Tần Tranhđược một lần, ngay cả chút tin tức về anh cũng không có. Hôm nay, vất vả lắm mới nhìn thấy bóng dáng anh…Tần Tranh, có phải cô và anh ấy thực sựkhông có duyên? Mỗi khi Chu Thiến nghĩ sắp bắt được góc áo anh thì anhlại biến mất không thấy. 8 năm trước là thế, 8 năm sau vẫn là như thế…Tim Chu Thiến thắt lạiLái xe nói:- Phu nhân, về xe đi, chỗ này mặt trời quá nóng, rất dễ bị cảm nắng, tôi thấy sắc mặt cô không ổn lắmChu Thiến theo lái xe quay về xe, không khí mát mẻ ùa tới, trong nhát

https://thuviensach.vn

mắt, nước mắt Chu Thiến rơi xuốngMột ít đoạn kí ức như những thước phim hiện lên trong đầu côThiến Thiến 10 tuổi, Thiến Thiến mớimất mẹ, ngồi ở mép cửa khóc. Một cậu bé dịu dàng nâng cô bé dậy, giọngnói nhẹ nhàng như làn gió ấm áp:- Em à, sao lại khóc?Cô nhóc ngẩng đầu nhìn cậu bé, mộtkhắc đó, cậu bé ấy dịu dàng cười, ánh mắt ấm áp khắc sâu trong trí óc cô bé, cả đời cũng không thể quên.- Phu nhân, cô không sao chứ! Lái xe quan tâm hỏiChu Thiến lắc đầu, lau khô nước mắtChu Thiến hẹn Tiểu Mạt tới quán cà phê bên cạnh thẩm mỹ viện mà hai người làm việc.Tiểu Mạt khoan thai bước đến, cô vừa ngồi vừa nói:- Lúc cậu gọi cho mình mình đang trang điểm cho khách, làm xong mới đi đượcSau đó nhìn Chu Thiến một cái, ngạc nhiên nói:- Mặt cậu sao thế, sắc mặt rất đáng sợ, gặp quỷ à!Chu Thiến nhẹ nhàng nói:- Tiểu Mạt, mình thấy anh Tần Tranh, nhưng chỉ chớp mắt thôi đã không thấy tăm hơi đâu cảTiểu Mạt trợn mắt há hốc mồm, hồi lâu mới nói:- Cậu chắc nhìn nhầm rồi!Chu Thiến nhìn cô, nước mắt lưng tròngTiểu Mạt thở dài nói:- Đúng, sao cậu nhìn nhầm được, người đó như khắc sâu trong đầu cậu… cũng khó trách, anh ấy đối tốt với cậu như thế- Rõ ràng là ngay cũng một thànhphố, vì sao mãi mình không thể gặp anh ấy… nhưng dù gặp được thì thếnào? Giờ mình thành ra thế này, là phụ nữ đã kết hôn…Chu Thiến vô cùng khổ sợ, tim như dao cắtTiểu Mạt cầm tay Chu Thiến:- Đừng quá buồn, nói không chừng ngày mai người phụ nữ kia sẽ tỉnh lại, ngày kia cậu sẽ gặp anh Tần Tranh…Giọng cô càng lúc càng nhỏ, hiển nhiên cũng không tin tưởng vào lời nói của chính mình. Cuối cùng, cô sốt ruột nói:- Sao lại bất tỉnh mãi thế? Ngaycả bác sĩ cũng nói vết thương không có trở ngại, hẳn là phải tỉnh lạirồi. Vì sao còn chưa tỉnh?Chu Thiến cúi đầu, trong lòng lại mơ hồ hiểu được, có lẽ cô ấy muốn trốn tránh thực tế này đi!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 16: Tần Tranh 2

Chương 16: Tần Tranh 2

Ăn cơm trưa cùng Tiểu Mạt rồi, Chu Thiến trở về nhà họ Triệu

Triệu phu nhân đang vui vẻ cùng mấy cô gái mặc đồng phục chọn lựa giữa đống quần áo lớn. Ngẩng đầu thấy Chu Thiến thì cười nói:

- Thiệu Lâm, về đúng lúc lắm, mẹ vừa định gọi điện cho con. Mau lại đây xem, con thích bộ nào?

Chu Thiến miễn cưỡng cười, giờ cô làm gìcó tâm tình chọn quần áo cho bà nhưng dù sao bà cũng là bà chủ của cô,thế nào cũng vẫn phải làm

Chu Thiến đi tới nhìn, đều là trang phục dạ hội, chất sa tanh, đủ các kiểu dáng màu sắc, trông vô cùng hoa mỹ

Chu Thiến chọn ra một bộ váy dài màunhạt, đơn giản, dưới ánh đèn hơi sáng lên, mặc vào nhất định rất nổi bật mà không mất đi sự trang trọng, cô nói:

- Mẹ, con thấy cái này không tệ

Bà cầm lấy nhìn nhìn, nhíu mày nói:

- Cái này kiểu dáng quá bảo thủ, mẹ mặc còn được, con mặc trông già đi đấy

- Con mặc? Chu Thiến chỉ vào mũi mình

https://thuviensach.vn

Bà cười:

- Có gì mà phải kinh ngạc thế?Đêm nay con phải cùng Hi Thành tham gia một buổi dạ tiệc, nó đã gọi cửahàng lễ phục tốt nhất thành phố mang quần áo đến cho con chọn. Con xem,Hi Thành rất để ý đến con đó

- Dạ tiệc?

Chu Thiến cảm thấy đầu phình to như cáiđấu, Chu Thiến không quen biết bất kì ai ở đó, cũng không phải người của giới thượng lưu, thật sự sẽ làm trò cười cho thiên họ. Chu Thiến cẩnthận hỏi:

- Con không đi không được sao?

Triệu phu nhân nhíu mày:

- Vậy sao được? Con là phu nhântổng giám đốc tập đoàn Triệu thị, một số buổi tiệc quan trọng con bắtbuộc phải tham gia, đó cũng là việc của con dâu Triệu gia

Nếu là nhiệm vụ không thể trốn tránh thì cố làm đi, đến lúc đó, cô cười nhiều nói ít là được

Đợi khi Triệu Hi Thành quay về đón thì Chu Thiến đã trang điểm xong

Lễ phục màu vàng nhạt, trước ngực là samỏng, cắt may vô cùng khéo léo lộ ra đường cong duyên dáng, càng khiếncô trông xinh đẹp, mềm mại. Nghe nói đây là tác phẩm của một nhà thiếtkế người Pháp

Tóc Chu Thiến cũng là do stylist chuyênnghiệp chải búi, tóc dài đen nhánh búi thành búi đơn giản, có mấy lọntóc lơ đáng, lúc đi lại, những lọn tóc khẽ bay bay khiến cô trông vôcùng kiều mỵ, linh động

Khuôn mặt cũng trang điểm đơn giản.Chuyên gia trang điểm chỉ trang điểm nhẹ đã khiến làn da của cô càngsáng mịn, hai mắt long lanh ẩn tình,

https://thuviensach.vn

môi hồng nhuận, căng đầy

Chu Thiến vô cùng khâm phục stylist này, sau này có cơ hội nhất định phải bái ông ấy làm thầy.

Khi Chu Thiến đi ra đại sảnh, đối mặtTriệu Hi Thành, anh sửng sốt nhìn cô chằm chằm suốt mấy giây. Vẻ mặttrừng mắt, cứng lưỡi ngây ngốc này chưa từng xuất hiện trên con ngườiluôn bình tĩnh âm ngoan như anh, điều đó quả thực khiến Chu Thiến cóchút tự hào, tuy rằng cơ thể này không phải của cô

Hôm nay, Triệu Hi Thành cũng ăn mặc rấtchỉnh tề, một thân âu phục Armani, mặc lên người anh thật giống mặtngười dạ thú. Chu Thiến không nhịn được nhìn thoáng qua mấy lần, cuốicùng không thể không thừa nhận, người này dù đáng ghét nhưng quả thật là yêu nghiệt, một con sói cực kì xinh đẹp

Triệu Hi Thành thấy cô nhìn mình thì khôi phục lại vẻ mặt bình thường, mỉm cười với cô. Chu Thiến cảm thấy nụcười đó mang theo ý câu dẫn vô sỉ bởi vì cô lập tức đỏ mặt

Triệu Hi Thành đi tới, ôm eo cô rồi khẽ thì thầm vào tai cô:

- Hôm nay đẹp lắm

Giọng nói của anh tràn ngập ý cười, xem ra, tâm tình rất tốt.

Lúc này, tư thế của hai ngươi vô cùng ái muội mà cô lại cũng không giãy dụa. Có thể thấy được uy lực của “sắc” đáng sợ cỡ nào.

- Nghe nói hôm nay em về nhà mẹ đẻ? Anh lơ đãng hỏi

Một câu liền nhắc tới chuyện đau lòng của cô, bóng dáng thanh nhã chợt thoáng qua trong đầu cô. Tâm tình ChuThiến lập tức trở nên ảm đạm.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 17: Tiệc Rượu

Chương 17: Tiệc rượu

Hai mắt cô lập tức rũ xuống, Triệu Hi Thành nhíu mày, sao tâm tình đột nhiên chuyển xấu đi vậy?

Triệu Hi Thành ôm eo cô chặt hơn, hỏi:

- Sao thế, có chuyện gì à?

Chu Thiến vội lắc đầu, việc này làm sao có thể cho anh biết, cô miễn cưỡng lấy tinh thần nói:

- Không sao, không xảy ra chuyện gì cả.

Cô ấy nhất định có việc gạt anh. Triệu Hi Thành không khỏi tức giận, cô chưa từng mở lòng với anh. Vừa nghĩ đếnvẻ mặt xa cách với anh, anh liền bốc hỏa. Anh buông tay, bỏ lại cô, mộtmình đi ra cửa lớn.

Chu Thiến nhìn bóng dáng của anh, hunghăng trừng mắt một cái. Cầm thú này, trở mặt hơn trở bàn tay. Hừ! Nếtình 10 vạn tệ, tôi nhịn anh. Sau đó cô cũng đi theo Triệu Hi Thành rangoài

Ngoài cửa, Triệu Hi Thành đã ngồi trên xe chờ cô. Hôm nay anh không tự lái xe, Chu Thiến nhìn nhìn, lái xe chínhlà người đã đưa cô về nhà mẹ đẻ

Lái xe mở cửa cho cô, cô mỉm cười cảm ơn rồi ngồi lên.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành cũng chẳng nhìn cô lấy một lần, xị mặt ra. Chờ cô ngồi xuống, anh mới lạnh lùng mở miệng:

- Tiệc rượu đêm nay rất quantrọng, giám đốc khu vực Châu Á của công ty Hoa Thái đến dự, đó là đốitượng công ty muốn hợp tác, cho nên…

Anh nhìn cô, con mắt đen láy tỏa ra ánh sáng lạnh:

- Cho nên tốt nhất cô đừng có bảy vẻ mặt buồn bã rủ rũ đó nữa, làm mất mặt Triệu thị.

Chu Thiến cũng hơi giận. Thái độ gì thế?Không muốn nhìn cô thì bảo cô đi làm gì. Nhưng cô cũng không dám nóinhững lời này. Chu Thiến nhìn anh, vẻ mặt đột nhiên tươi cười cực kì dối trá, ánh mắt mị mị thành đường chỉ, khóe miệng kéo đến tận mang tainói:

- Anh yên tâm, tối nay lúc nào tôi cũng thế này cho anh nở mặt

Triệu Hi Thành như đột nhiên bị ngườidùng phép định thân làm đông cứng người, kinh ngạc nhìn cô. Khuôn mặttuấn mỹ lộ ra vẻ cổ quái, như đang cố gắng khắc chế điều gì đó.

Triệu Hi Thành quay mặt đi, nhìn rangoài cửa sổ, sau đó dùng tay che miệng lại, đáy lòng cười lớn, nửa ngày cũng vẫn buồn cười. Cô gái này, cô ấy nghĩ cô đi để làm vợ xấu của anhsao? Xấu muốn chết… Khóe miệng anh tươi cười không ngừng được. Khônghiểu vì sao, hình tượng trầm ổn bao nhiêu năm qua suýt nữa bị hủy vì cô.

Chu Thiến thấy anh vẫn nhìn ngoài cửa sổkhông thèm nhìn cô, nghĩ chắc lại chọc giận anh nên thầm khinh bỉ lòngdạ Triệu Hi Thành hẹp hòi, cũng không để ý đến anh, ngược lại hỏi láixe:

- Anh lái xe, năm nay anh bao nhiêu tuổi rồi!

https://thuviensach.vn

Một câu này lại làm mặt Triệu Hi Thành co giật

Bên tai anh là tiếng cô và lái xe tào lao:

- Anh Vương, anh lái xe giỏi thật, cảm giác như ngồi một chỗ vậy

- Anh Vương đã kết hôn chưa

- Ôi, không nhìn ra được anh đãcó con lớn thế đâu, nhìn anh trông cũng chỉ khoảng 30 tuổi thôi… Cái gì? 40! Thật nhìn không ra, vợ anh chăm anh thế nào vậy?

Mới đầu, lái xe Vương còn nhìn sắc mặtTriệu Hi Thành qua gương chiếu hậu sau thấy anh không có phản ứng thìdần dần lớn mật, cùng Chu Thiến tán gẫu đôi câu. Dù sao cũng đang láixe, cũng chẳng ảnh hưởng gì

Triệu Hi Thành nhìn ra cửa sổ nhưng tâmtrí lại hướng về Chu Thiến, nghe giọng nói thanh thúy mà dịu dàng củacô, thỉnh thoảng cười nhẹ lại như chiếc lông chim khẽ cọ vào tim anh, nụ cười anh càng lúc càng nhu hòa, trong lòng vô cùng an tĩnh

Triệu Hi Thành đột nhiên nghĩ, bao giờ thì cô có thể thoải mái nói chuyện phiếm với mình như vậy

Xe đến nơi, ngay cả trong nhà lái xe Vương có bao nhiêu cái TV Chu Thiến cũng biết

Bọn họ xuống xe, lúc này Chu Thiến mớibiết bọn họ đến là khách sạn xa hoa nhất thành phố. Khách sạn này, cô và Tiểu Mạt từng đi qua vô số lần, cũng từng cực kì hâm mộ nhìn những vịkhách ăn mặc thời thượng qua lớp cửa thủy tinh đó mà chưa dám bước vào.Không ngờ lại cũng có ngày cô xinh đẹp, ngẩng cao đầu bước vào. Lần khác cũng phải đưa Tiểu Mạt đến, sau đó ăn uống thoải thích, thuê phòng hạng nhất mới không uổng phí lúc cô làm kẻ có tiền

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành khuỳnh tay ra đợi hồi lâucũng không thấy cô vịn vào thì quay người nhìn. Thấy Chu Thiến đang ngẩn người nhìn khách sạn thì không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười, vì saotừ sau khi mất trí nhớ cô như biến thành người khác? Phong phạm thục nữkhi xưa đâu? Không còn nhớ sao? Nhưng cô như thế này lại càng thú vị!

Triệu Hi Thành đi tới, đem tay cô khoác vào tay mình rồi nói:

- Ngây ngốc cái gì? Ngốc cũng phải đi vào theo tôi, người không biết thì cười gật đầu là được rồi

Triệu Hi Thành dường như có chút lo lắng lại bỏ thêm một câu:

- Đây không phải là chợ, đừng có cười nói loạn với người khác

Chu Thiến bĩu môi, khó chịu đáp lại:

- Biết rồi!

Trong lòng lại nghĩ: Không cho tôi nói chuyện thì muốn tôi đến làm gì? Làm bình hoa chắc!

Bọn họ cùng nhau đi vào khách sạn, đạisảnh khách sạn rộng lớn sang trọng, sàn đá cẩm thạch sáng ngời, đèn thủy tinh lớn như chuỗi ngọc lóng lánh, bên cạnh là những bồn cảnh xanh um,nhân viên làm việc tới lui đều mặc đồng phục chỉnh tề

Chu Thiến đang nhìn đông nhìn tây độtnhiên thấy tay tê rần, ngẩng đầu nhìn thì thấy đôi mắt đẹp của Triệu HiThành đang lườm mình, cắn răng nói:

- Đừng có nhìn đông nhìn tây như nhà quê thế, mất mặt lắm

Giọng nói vô cùng nhỏ. Chu Thiến bị anh nói thì vội vàng cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ Triệu Hi Thành đáng ghét kia lại nói, lần này giọng nói hình như có chút bất đắc dĩ:

- Cô cúi đầu làm gì? Trên đất có tiền à?

Chu Thiến lại vội vã ngẩng đầu, vội nắm chặt tay áo Triệu Hi Thành, bộ dáng như gặp kẻ thù lớn

Khóe mắt Triệu Hi Thành giật giật, độtnhiên có chút hối hận vì đã đưa cô đến. Anh dừng bước, khẽ vỗ vỗ lên tay cô, nhẹ giọng nói:

- Đừng khẩn trương, thôi… cô cứ như bình thường thì được rồi

Mặt Chu Thiến đau khổ:

- Tôi quay về là được

Cô là Chu Thiến bình thường không phải là Tống Thiệu Lâm danh môn khuê tú. Cô chưa từng gặp qua trường hợp này,sao mà biết nên làm thế nào? 10 vạn tệ đúng là không dễ kiếm

Khuôn mặt tuấn tú của Triệu Hi Thành tức giận, anh không kìm lòng được cao giọng:

- Giờ cô chạy bảo tôi kiếm đâu ra cô vợ đến thay thế?

Một câu khiến cho những người xung quanhchú ý, không ít người quay lại nhìn anh. Cũng không ít cô gái thấy anhtuấn tú thì liên tục quay đầu lại nhìn

Triệu Hi Thành chưa từng mất mặt như thế, dù luôn bình tĩnh, tàn nhẫn nhưng mặt cũng đỏ bừng lên

Chu Thiến nhìn vẻ quẫn bách của anh, trong lòng vô cùng vui mừng, không chút khách khí cười rộ lên.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành vừa quẫn vừa giận vừa hận, hung hăng nhìn chằm chằm cô. Thấy cô cười, mắt cong cong, hai má ửnghồng, trông vô cùng xinh đẹp, quyến rũ. Trong lòng như có gì kích thích, cả người bủn rủn, một cảm giác nói không nên lời dâng lên

Sắc mặt anh dần nhu hòa, anh nhìn cô, đáy mắt như có ngọn lửa mãnh liệt. Sau đó, anh cũng cười lớn

Những người bên cạnh đều nhìn thấy mộthình ảnh, tuấn nam mỹ nữ, quần áo hoa mỹ, khí chất cao nhã. Bọn họ nhìnnhau cười, không khí chung quanh có vẻ ái muội của đôi tình nhân, giốngnhư bức tranh động lòng người, rất đẹp, rất ấm áp khiến người khác vôcùng hâm mộ

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 18: Có Lẽ Chúng Ta Có Thể Bắt Đầu Lại Một Lần Nữa

Chương 18: Có lẽ chúng ta có thể bắt đầu lại một lần nữa

Yến tiệc tổ chức tại tầng 15

Vừa mới vào cửa lớn đã có rất nhiều người vây quanh, vẻ mặt tươi cười, tay bắt mặt mừng chào hỏi Triệu Hi Thành.

- Sếp Triệu, sau này xin được chiếu cố hơn

- Sếp Triệu, về hợp đồng với công ty chúng tôi xin anh dành chút thời gian quan tâm

- Nghe nói tửu lượng của sếp Tổng rất tốt, lúc nào có dịp tụ tập cùng nhau?

- Sếp Triệu…

Chu Thiến dần dần bị đẩy lui khỏi người anh. Cô ở một bên lẳng lặng nhìn.

Lúc này, Triệu Hi Thành đã khôi phục sựtrẩm ổn bình thường. Anh bình tĩnh bắt tay với từng người, thần sắc tựnhiên nói chuyện với từng người, đùa vui thoải mái. Trên người anh tảnra sự tự tin vô cùng, khí thế bừng bừng khiến cho anh có một mị lực độcđáo, dường như tất cả mọi chuyện đều ở trong lòng bàn tay anh, không gìcó thể đánh bại được anh. Lại thêm bề ngoài chói mắt càng khiến các côgái ở đây như xiêu như đổ. Ánh mắt

https://thuviensach.vn

của các cô đều tập trung trên ngườiTriệu Hi Thành, vẻ mặt ai cũng như thất hồn lạc phách.

Chu Thiến thầm nghĩ: lúc trước cô thấyanh ta có phải cũng là bộ dáng háo sắc này không? Thoạt nhìn thật giốngcon ngốc. Yêu nghiệt này thật đúng là tai họa

Nhìn anh bận rộn không rảnh để ý đến mình, Chu Thiến liền chậm rãi tránh ra một bên

Giữa sân nhảy, âm nhạc du dương tràn ngập khắp căn phòng, trong không khí có hương rượu nồng nà. Mọi người tụmnăm tụm ba khe khẽ trò chuyện. Một bên có một bàn dài trải khăn trắng,trên bài bày đủ loại đồ ăn ngon. Có những người phục vụ mặc đồng phụctrắng bưng khay đi qua đi lại. Trên khay là những ly thủy tinh trongsuốt, bên trong là những chất lỏng đủ các màu sắc

Bồi bàn đi đến bên cạnh cô, cô học theongười khác lấy ra một ly rượu màu sắc đặc biệt nhất. Cô uống một ngụm,không tệ, ngọt ngào, rất ngon

Lúc này Triệu Hi Thành đã phát hiện bênngười không còn bóng dáng vợ mình. Anh vừa trò chuyện với mọi người vừalắng lặng tìm kiếm bóng dáng vợ mình. Rất nhanh chóng đã thấy cô cầmtrong tay chén rượu, ánh mắt híp lại, vẻ mặt vô cùng thỏa mãn

Triệu Hi Thành khẽ cười. Cô gái này còncó thể tự đắc vui vẻ đến mức này cơ đấy. Không giống trước kia, luôn một mình ngẩn người, vẻ mặt hoảng hốt, nhìn đã muốn phát hỏa.

Anh thấp giọng xin lỗi mọi người xung quanh rồi rời đi, đi về phía Chu Thiến

- Sao lại chạy ra đây? Tôi còn chưa kịp giới thiệu cô với mọi người

https://thuviensach.vn

Chu Thiến uống cạn chén rượu rồi mới nói:

- Bọn họ nhìn thấy anh như ruồi bọ thấy thịt mà bu lấy. Trong mắt làm gì có ai thấy tôi. Sớm đã đẩy tôi qua một bên

- Có người so sánh như cô sao?

Ruồi bọ nhìn thấy thịt… Triệu Hi Thành đột nhiên cảm thấy trên người mình tản ra mùi hôi thối…

Thấy cô lại lấy một chén rượu thì nói:

- Chưa ăn gì mà uống là không tốt, đi ăn cái gì đi

Sau đó, đoạt lấy chén rượu trong tay nàng

Chu Thiến đi về phía bàn, đột nhiên lại quay đầu nói:

- Anh cũng chưa ăn gì đúng không. Cùng đi đi!

Chẳng qua là cô thuận miệng nói, dù sao danh nghĩa vợ chồng, lại còn là sếp của cô, quan tâm một chút chắc cũng được

Nhưng Triệu Hi Thành nghe được lại thấy trong lòng ấm áp, anh lặng lẽ đi đến bên cạnh cô, khẽ nói:

- Cũng được. Vậy cô giúp tôi chọn đi

Chu Thiến nghe xong câu này, vụng trộmlườm anh, thì ra anh ta mang mình đến chỉ là làm nha hoàn tùy thân. Thật đúng là đại thiếu gia. Ai, ai bảo mình bắt người tay ngắn?

Chu Thiến nhận lệnh đi đến bên bàn ăn, cầm lấy chiếc đĩa nhỏ chọn đồ ăn

Một lát sau, Triệu Hi Thành đen mặt nói:

https://thuviensach.vn

- Cô đang nghiên cứu cấu tạo của bọn họ sao? Lật tới lật lui, tùy tiện chọn là được rồi

Chu Thiến buông cái kẹp lớn, vẻ mặt tủi thân nói:

- Tôi đang xem loại thức ăn nào không có tỏi. Thật là phiền, còn không thể đưa lên mũi ngửi

Triệu Hi Thành hơi hoảng lên, nhất thờinhớ tới những lời trước kia Hi Tuấn nói với mình: “Thật ra chị dâu cũngrất để ý đến anh, ngay vừa nãy còn hỏi em về sở thích của anh!”

Tim của anh đột nhiên có cảm giác khónói. Cảm giác xa lạ này đến bất ngờ khiến anh thiếu chút nữa thất thố.Để che giấu cảm xúc, anh cầm lấy nhíp, rồi nói:

- Mọi người đều biết tôi dị ứng tỏi nên chỉ cần yến tiệc có tôi tham dự sẽ không có tỏi.

Chu Thiến ngừng động tác trong tay, nhìn anh, vẻ mặt lộ ra sự khó tin, sau hồi lâu mới nói:

- Tất cả mọi người đều nhân nhượng anh, anh đúng là sung sướng

Anh đột nhiên cười lạnh một tiếng, nghĩ rằng: Bọn họ nhân nhượng anh là gì, chẳng qua là muốn đạt được lợi ích từ anh mà thôi

Anh nhìn về phía cô, cô đang cúi đầu chọn đồ ăn, đường cong xinh đẹp hiện lên

Dường như chỉ có cô chưa bao giờ muốn đạt được điều gì từ anh

Mà cô ấy lại là vợ anh! Anh dường như chưa bao giờ thật sự hiểu biết cô, anh đã bỏ lỡ chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Ngay tại giờ khắc này, không biết có gì sai khiến hoặc là anh bị ma xui, anh đột nhiên nói với cô:

- Có lẽ, chúng ta có thể bắt đầu lại một lần nữa

Chu Thiến sửng sốt, có lẽ người bên cạnhnói chuyện quá lớn ảnh hưởng đến tai cô? Anh ta sao có thể nói với cônhững lời này, chẳng phải anh ta luôn chẳng coi Tống Thiệu Lâm ra gì?

Cô đứng thẳng dậy nhìn anh, hai mắt trong suốt tràn đầy sự kinh ngạc:

- Anh nói gì?

Triệu Hi Thành nhìn cô, hai mắt tản ra ánh sáng trong suốt, anh đến gần cô, đang định nói gì thì cửa lớn đột nhiên ồn ào

Mày rậm của Triệu Hi Thành khẽ nhăn, anh quay đầu nhìn về phía cửa nói:

- Thì ra là Sếp Kiều của Hoa Thái đến, khó trách náo nhiệt như thế, chúng ta đi trước một chút đi

Anh buông kẹp trong tay, tự nhiên ôm eo cô rồi khẽ nói vào tai cô:

- Chuyện vừa rồi về nhà rồi nói. Anh nhìn cô mỉm cười.

Chu Thiến hơi rung động người, tim đậpmạnh, cảm giác khó mà nói nên lời. Cô mờ mịt đi theo anh, trong đầu vẫnquanh quẩn những lời anh vừa nói. Anh ta nói bắt đầu một lần nữa? Cô nên làm gì bây giờ? Nếu cô từ chối anh có phải là bất công với Tống ThiệuLâm, đây có lẽ là cơ hội duy nhất cải thiện cuộc hôn nhân bất hạnh củacô ấy. Có lẽ cô ấy thực sự cần cơ hội này.

Nhưng bảo cô đồng ý… cô lại không làmđược… Ai, Tống Thiệu Lâm, sao cô mãi chưa tỉnh lại? Chuyện của mình phải tự mình giải quyết chứ.

https://thuviensach.vn

Đang trong lúc miên man suy nghĩ, TriệuHi Thành dừng bước, chỉ nghe thấy anh và đối phương bắt tay, dùng ngữđiệu bình bình nói:

- Sếp Kiều, lần đầu gặp mặt, hân hạnh

Bên cạnh có người nhiệt tình giới thiệu, Triệu Hi Thành còn nói:

- Để tôi giới thiệu, đây là vợ tôi – Tống Thiệu Lâm.

Lúc này, Chu Thiến ngẩng đầu lên nhìn đối phương

Sau đó, cô như bị sét đánh, đứng ngây người, hai mắt nhìn thẳng về phía người đàn ông đối diện, mắt như nhòe đi

Thời gian như ngưng đọng lại.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 19: Kiều Tranh 1

Chương 19: Kiều Tranh 1

Đã hàng vạn lần Chu Thiến nghĩ đến cảnhgặp lại Tần Tranh sẽ là tình huống như thế nào. Nhưng dù nghĩ nát óc côcũng không thể ngờ được lại có tình cảnh như bây giờ. Cô có một thânphận khác, bị một người đàn ông khác giới thiệu với anh rằng mình là vợcủa anh ta. Giờ trong đầu cô hỗn độn, đủ các loại cảm xúc, vui mừng,ngọt ngào, chua xót. Cuối cùng tất cả hóa thành trống rỗng, chỉ có tiếng gào thét trong lòng cô: Anh Tần Tranh, anh Tần Tranh… Cô muốn gọi nhưng lại chẳng có cách nào nói nên lời

Cô si ngốc nhìn anh, Tần Tranh đã khôngcòn vẻ ngây ngô của một thiếu niên ngày nào, thay vào đó là mị lực thành thục của đàn ông. Cả người mặc âu phục xám đắt tiền khiến dáng ngườicàng thêm cao lớn, vừa cao nhã lại vừa tự phụ. Ngũ quan tuấn tú, anh khí ngời ngời như trước kia nhưng lại thêm nét tang thương

Anh Tần Tranh, nhiều năm qua anh ở đâu?Vì sao anh không xuất hiện sớm một chút? Giờ, gặp lại anh, cô cũng chỉlà một người xa lạ…

Nước mắt Chu Thiến thiếu chút nữa tràn mi, tim đau đớn

Cùng lúc đó, vẻ mặt đối phương cũng tránngập khiếp sợ, anh nhìn cô, hai mắt ẩn chứa cảm xúc mãnh liệt, thật lâusau mới khống chế được cảm xúc của mình. Anh vươn tay về phía cô, cốgắng áp chế sự chấn động trong lòng nói:

- Tôi là Kiều Tranh

https://thuviensach.vn

Kiều Tranh? Chu Thiến đầu tiên là nghihoặc, sau đó lập tức hiểu ra. Nhất định là cha mẹ li hôn, anh theo mẹchuyển đến thành phố này rồi sửa theo họ mẹ. Nhưng cái tên này hình nhưquen quen. Nhưng lúc này cô cũng chẳng có tâm tình mà nghĩ.

Cô nhìn bàn tay anh vươn ra, bàn tay thon dài, khớp xương cân xứng. Bàn tay đó đã vô số lần nắm lấy bàn tay nhỏcủa cô, mang đến sự ấm áp vô cùng cho cô. Khoảng thời gian xa cách, côđã vô số lần mơ được nắm bàn tay ấm áp của anh. Nhưng hôm nay, bàn taychờ đợi đã lâu vươn tới trước mặt nhưng cô lại không có dũng khí để nắmlấy nó. Cô sợ, cô sợ mình sẽ mất khống chế, sẽ khóc lớn trong vòng tayanh. Giống như trước đây, mỗi lần bị tủi thân, cô sẽ vùi mặt trong bàntay anh, lặng lẽ khóc…

Vì thế, không khí trở nên có chút gượng gạo

Triệu Hi Thành thấy cô vừa gặp Kiều Tranh mặt trắng bệch thì đã thấy lạ lại thấy Kiều Tranh cũng thất thố thìcàng ngạc nhiên. Sau đó nghe anh ta tự giới thiệu là Kiều Trạnh, hai chữ này như ánh sáng lóe ra trong đêm đen, nhất thời anh hiểu ra…

Tim anh chìm xuống, vẻ mặt vẫn bình tĩnh nhưng ánh sáng lóe ra khi nhìn bọn họ lại khiến người khác hoảng sợ.

Thì ra là người yêu cũ gặp nhau. Sớm đãnghe Văn Phương nói trong lòng cô có người đàn ông khác là Kiều Tranh.Trước kia anh cũng không để ý, cũng mặc kệ, nhưng người con gái này làvợ anh, sao anh để cô ấy lộ vẻ si mê với người đàn ông khác được

Không đúng! Thiệu Lâm không phải đã mấttrí nhớ sao? Cô sao còn có thể nhớ được Kiều Tranh? Chẳng lẽ cô vốnkhông mất trí nhớ, từ đầu đến cuối chỉ là diễn kịch?

Trong lòng anh càng lúc càng sinh nghinhưng lúc này không phải là lúc chất vấn cô. Hơn nữa Kiều Tranh trướcmặt cũng có giá trị lợi dụng, không

https://thuviensach.vn

thể trở mặt ngay được

Lập tức anh bình tĩnh, thậm chí còn khẽ cười nói:

- Sếp Kiều, vị bên cạnh này là vợ anh?

Lúc này Chu Thiến mới để ý bên cạnh anh còn có một cô gái xinh đẹp, thời thượng.

Cô gái này khoảng hơn 20 tuổi, mặc lễphục màu đỏ như lửa, lộ ra đường cong duyên dáng và lưng trần gợi cảmcùng vùng ngực như ẩn như hiện. Mi cong thanh tú, mắt to long lanh, khóe mắt hơi nhướng lộ ra vẻ cao ngạo, môi đỏ mọng, khóe miệng cười vừa xacách lại vừa cao nhã

Tim Chu Thiến đột nhiên thắt lại. Cô gáinày thật sự là vợ của Tần Tranh sao? Tần Tranh đã kết hôn? Môi cô táinhợt, vẻ mặt thê lương

Triệu Hi Thành thấy cô như vậy thì trong lòng giận dữ, vẻ mặc cứng ngắc lại

Lại nghe Kiều Tranh nhẹ giọng nói:

- Vị này là Thượng Quan Nhược Tuyết – Thượng Quan tiểu thư.

Những lời này là nhìn Chu Thiến mà nói. Ngay cả Thượng Quan Nhược Tuyết cũng mất tự nhiên

Thượng Quan tiểu thư?

Chu Thiến âm thầm thở dài nhẹ nhõm mộthơi, vẫn may, chỉ là Thượng Quan tiểu thư. Nhưng cho dù anh chưa kết hôn thì với thân phận này của cô có thể làm gì?

Cô đau khổ nhìn về phía Kiều Tranh, nhưng lại chạm ngay ánh mắt của anh. Ánh mắt anh sâu như đầm nước không thấyđáy, bên trong dường như

https://thuviensach.vn

có những đợt sóng ngầm dữ dội. trong lòng ChuThiến bỗng nhiên dâng lên cảm giác khác thường, cô cảm thấy dường nhưanh biết mình nhưng anh sao biết linh hồn cô trú ngụ trong cơ thể này.Chẳng lẽ là anh biết Tống Thiệu Lâm?

Triệu Hi Thành lại trầm trầm nói:

- Thì ra là thiên kim tiểu thư của ông chủ Thượng Quan, rất vui được quen biết

Thượng Quan Nhược Tuyết dường như cũng bị nụ cười của Triệu Hi Thành mê hoặc, cô hơi sửng sốt rồi vươn tay ra bắt tay anh

Còn Chu Thiến và Kiều Tranh lẳng lặng nhìn nhau, mỗi người có tâm sự riêng

Không lâu sau, lại có một đám người đếnchào hỏi Kiều Tranh. Triệu Hi Thành nhân cơ hội kéo Chu Thiến đang tâmthần hoảng hốt ra ngoài

Tay anh như kìm sắt gắt gao nắm lấy tay cô, kéo cô đến một góc sáng không người rồi vung tay cô ra

Chu Thiến bị anh làm cho lảo đảo thiếuchút nữa ngã xuống. Cánh tay đau đớn vô cùng, nhìn lại thấy bàn tay bịanh nắm đến tím bầm thì tức giận nói:

- Anh làm cái gì?

Triệu Hi Thành nhìn cô cười lạnh:

- Sao, hoàn hồn rồi? Nhìn thấy người yêu cũ đã kích động thế sao? Đừng quên, giờ cô là vợ tôi

- Người yêu cũ?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến ngây người. Cô nhìn Triệu Hi Thành không chớp mắt, nhất thời không thể tiêu hóa những lời này.

Trong mắt Triệu Hi Thành là sự khinh miệt, trào phúng:

- Sao, cô còn định giả bộ? Cô còn định giả vờ đến lúc nào? Khả năng diễn xuất của cô thật sự không tệ, ai cũng tin cô. Nhưng cuối cùng, tình cảm của cô đã bán đứng cô…

Anh nói đến đây, trong lòng đột nhiêndâng lên sự đau đớn. Cảm giác đau đớn xa lại này lại khiến anh vốn luônbình tĩnh, âm ngoan trở nên kích động

Từ nhỏ, cha anh đã dạy, muốn lăn lộn trên thương trường thì phải có trái tim sắt đá, lạnh lùng. Ngoài lợi ích thì chẳng có gì có thể tồn tại, nếu không sẽ có nhược điểm, bị người khácnắm bắt.

Cho nên, anh rất thành công khi trở thành người máu lạnh, vô tình.

Cô gái này chẳng qua là người vợ anh lấy vì lợi ích, lấy về cũng chỉ để trang trí, từ bao giờ lòng anh đã bị ảnh hưởng vì cô?

Không. Không thể nào. Cái này chẳng qualà anh có chút hứng thú với cô mà thôi, giống như hứng thú với nhữngngười đàn bà khác, loại hứng thú này chẳng được bao lâu. Anh vẫn sẽ mãilà Triệu Hi Thành không có nhược điểm

Anh thở sâu, nhìn Chu Thiến vẫn đang ngây ngốc, ánh mắt sắc như dao:

- Cô giả mất trí nhớ là vì mục đích gì!

Anh chậm rãi tới gần cô, trên người tản ra hơi thở lạnh thấu xương khiến cả người cô lạnh run

Chu Thiến không biết nên giải thíchchuyện này thế nào, hoảng đến độ trên lưng đầm đìa mồ hôi lạnh. Cô rấtsợ anh, trước khi rời khỏi cơ thể này,

https://thuviensach.vn

cô thật sự không muốn chọc giậnanh. Nhưng giờ nên giải thích thế nào?

Đang lúc mấu chốt, đột nhiên có tiếng bước chân truyền đến

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 20: Kiều Tranh 2

Triệu Hi Thành nghe tiếng thì dừng bước, xanh mặt quay đầu đi, nhìn về phía người đi tới, trong mắt lóe ra ánh sáng lạnh

Người tới là một người đàn ông xa lạ, vừa đi vừa lấy trong túi ra một bao thuốc lá, xem ra là kẻ nghiện thuốc lá, định ra đây hút. Vừa quay đầu thấy Triệu Hi Thành đã bị ánh mắt của anh làm cho ngây người, sống lưng lạnh toát, anh ta sượng sùng nói:

- Sếp Triệu, xin lỗi quấy rầy rồi, hai người tiếp tục đi, tôi đi chỗ khác

Rồi anh ta khoát tay, xoay người bước đi. Anh ta đi rồi, Triệu Hi Thành ý thức được hiện tại thật sự không phải là lúc ép hỏi. Anh áp chế lửa giận trong lòng, lạnh lùng nhìn Chu Thiến nói:

- Chuyện này đợi về nhà rồi nói, tôi muốn xem xem lần này cô diễn thế nào cho hết vở kịch.

Triệu Hi Thành sửa lại quần áo rồi xoay người bước đi, đi được vài bước lại quay đầu, vẻ mặt mất kiên nhẫn:

- Còn đứng đó làm gì, không mau đi ra ngoài

Chu Thiến thầm thở phào một hơi, cuối cùng cũng tránh được một kiếp. Nhưng lúc về nhà nên ứng phó thế nào? Ai, binh đến thì tướng chặn, nước đến thì đất ngăn, cùng lắm thì liều mạng với anh! Huống chi cô đã có vũ khí bí mật

https://thuviensach.vn

Sau khi đi vào, vẻ âm trầm tàn nhẫn của Triệu Hi Thành biến mất không còn tăm hơi, khôi phục lại vẻ bình tĩnh thường nhật. Sự biến hóa sắc mặt cực nhanh khiến Chu Thiến không khỏi bái phục

Chu Thiến thầm oán:

- Trong con người này không biết giấu bao nhiêu cái mặt nạ. Đúng là gian thương

Lúc này, gian thương cầm chén rượu qua kẽ tay, thần sắc tự nhiên đi đến trước mặt Kiều Tranh, khẽ nói gì đó với anh, không khí vô cùng hài hòa dường như người đàn ông trước mặt này chính là tri kỉ của Triệu Hi Thành chứ không phải là tình địch mà anh hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Chu Thiến lại cười ngất một phen. Bội phục Triệu Hi Thành sát đất

Chu Thiến không đi đến cùng, cô đi đến một góc tối mà khó người phát hiện, sau đó chăm chú nhìn Kiều Tranh.

Nhìn anh, trong lòng Chu Thiến có cảm giác chua xót vô cùng

Tần Tranh, không, giờ hẳn là phải gọi anh ấy là Kiều Tranh. Anh ấy thật sự là người yêu của Tống Thiệu Lâm sao? Anh ấy và Tống Thiệu Lâm đã có kỉ niệm gì? Vì sao bọn họ chia tay? Vì sao Tống Thiệu Lâm lại lấy Triệu Hi Thành?

Anh ấy yêu Tống Thiệu Lâm ư? Rất yêu, rất yêu sao?

Anh đã quên Chu Thiến rồi sao? Người em gái nhỏ từng coi anh ấy là tất cả. Những lời cô từng nói với anh anh đã quên rồi sao?

Trong lòng Chu Thiến chua chát vô cùng

Cô nhớ rõ đoạn thời gian mẹ mới qua đời, cha thường xuyên uống say, sau đó cãi lộn, đập phá. Cô không dám bước đến cản cha, chỉ có thể cuộn

https://thuviensach.vn

mình trong góc, mở to mắt sợ hãi nhìn mọi thứ, tay nhỏ gắt gao bịt miệng, không dám khóc.

Anh Kiều Tranh nghe tiếng chạy đến, bế cô đang run rẩy ra khỏi nhà, bế cô về nhà mình

Anh cầm tay cô, nhẹ giọng nói:

- Rất sợ hãi à?

Cô ngẩng đầu lên nhìn anh, đôi mày dài của anh giản ra, ánh mắt anh thâm thúy mà sáng ngời, khi đó, cô đã coi anh ấy là người đàn ông đẹp trai nhất thế giới này

Cô gật đầu, sau đó, nước mắt lặng lẽ rơi xuống. Anh rất dịu dàng lau khô nước mắt cho cô rồi nói:

- Đói chưa? Ăn cơm chưa?

Cô chưa ăn cơm, cha thường xuyên quên nấu cơm nên cô lắc đầu.

Anh thở dài:

- Em có đói không, anh chuẩn bị rất nhiều đồ ăn ngon, em ăn đi cho đỡ đói

Cô nóng nảy, lắc rồi lại gật đầu

Anh nhìn cô, trong mắt là sự dịu dàng và thương tiếc:

- Em gật rồi lắc, bảo anh nên hiểu thế nào? Thiến Thiến, nói chuyện đi. Nếu không nói chuyện thì sẽ quên mất nói như thế nào đấy

Đúng thế, từ sau khi mẹ mất, suốt một tháng cô cũng không nói chuyện. Cha cô chỉ lo cho bản thân đau lòng mà không có thời gian để ý đến cô.

https://thuviensach.vn

Không có ai phát hiện chuyện này, cũng không có ai quan tâm cô có đau lòng hay không

Ngoại trừ anh

Cô vừa nín thì nước mắt lại rơi xuống, thì ra vẫn còn có người quan tâm đến cô

Dưới ánh mắt mong chờ của anh, cuối cùng cô lắp bắp nói:

- Em đói… em sợ… mẹ đã mất… Thiến Thiến không có mẹ nữa…

Cô vùi mặt vào lòng bàn tay ấm áp của anh rồi khóc òa.

Sau đó, cô chợt nghe thấy anh nhẹ nhàng nói:

- Đừng sợ, sau này Thiến Thiến còn có anh

Anh mãi mãi không biết, chỉ câu nói nhẹ nhàng đó của anh đã mang đến cho cuộc sống sau này của cô sự hi vọng và an ủi vô cùng. Khi cô vất vả, đau lòng nhất, cô tự nhủ với bản thân:

- Không có chuyện gì cả, mình còn có anh

Như vậy, mọi thứ đều trở nên nhẹ nhàng

- Nghĩ cái gì mà thất thần như vậy?

Một giọng nói lạnh nhạt vang lên bên cạnh Chu Thiến, cắt ngang hồi ức của cô.

Chu Thiến nhìn lại, váy đỏ da trắng, mắt phượng đang nhíu, chẳng phải chính là Thượng Quan Nhược Tuyết lạnh lùng xinh đẹp đi cùng Kiều Tranh sao?

Chu Thiến lễ phép cười với cô:

https://thuviensach.vn

- Không có gì, chỉ là nhàm chám thôi

Thượng Quan Nhược Tuyết gật gật:

- Không sai, tiệc rượu này thật sự rất nhàm chán, tôi cũng ngấy nhưng đám đàn ông đều thích, bọn họ có thể có được thứ mình muốn nhờ nó.

Cô nhìn về phía Triệu Hi Thành và Kiều Tranh rồi nói:

- Bọn họ là hai người đàn ông xuất sắc nhất ở đây, trong đó một người là chồng cô. Thật sự chúc mừng!

Cô quay đầu nhìn Chu Thiến, khóe miệng khẽ cười, ý cười không đến mắt bởi mắt cô luôn lạnh lùng, giọng nói cũng như băng tuyết.

- Cho nên sau này xin cô đừng đến gần Kiều Tranh nữa

Chu Thiến ngừng cười, tim như bị kim đâm:

- Lời này của Thượng Quan tiểu thư là có ý gì?

Thượng Quan Nhược Tuyết nghe được bốn chữ "Thượng Quan tiểu thư" thì mặt cứng đờ, sau đó trầm giọng nói:

- Tống Thiệu Lâm. Tôi biết cô. Cô chiếm trái tim Kiều Tranh suốt sáu năm, cô không thể tưởng tượng lúc mới sang Mỹ anh ấy đau khổ thế nào đâu. Giờ vất vả lắm anh ấy mới quyết định dứt bỏ quá khứ, bắt đầu lại từ đầu, cô đừng làm nhiễu loạn anh ấy nữa

Chu Thiến càng nghe càng không hiểu, chỉ khẽ nói:

- Anh ấy đi Mỹ?

Khó trách không thể tìm được anh. Khó trách chẳng có tin gì của anh

https://thuviensach.vn

- Tống Thiệu Lâm, cô giả hồ đồ cái gì. Trước chẳng phải vì cô đá anh ấy nên anh mới đi Mỹ sao? Cũng khó trách, Kiều Tranh không có tiền, có quyền như thái tử của tập đoàn Triệu thị, cô đã chọn thì đừng có như mất hồn trước mặt anh ấy như thế. Làm người thì đừng quá ti tiện

Ánh mắt Thượng Quan Nhược Tuyết nhìn cô tràn ngập sự chán ghét và khinh thường. Nhìn sắc mặt cô càng lúc càng trắng thì mới vênh mặt bỏ đi.

Trong lòng Chu Thiến đau đớn không thôi. Tuy rằng cô không rõ những gì Kiều Tranh và Tống Thiệu Lâm đã trải qua nhưng có một số việc cô có thể hiểu được

Kiều Tranh rất yêu Tống Thiệu Lâm.

Hơn nữa đến giờ cũng chưa hề quên

Chuyện này như cơn sóng nhấn chìm Chu Thiến, sắc mặt cô trắng bệch, cảm giác không thể thở nổi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 21: Kiều Tranh 2

Chương 20: Kiều Tranh 2

Triệu Hi Thành nghe tiếng thì dừng bước, xanh mặt quay đầu đi, nhìn về phía người đi tới, trong mắt lóe ra ánh sáng lạnh

Người tới là một người đàn ông xa lạ, vừa đi vừa lấy trong túi ra một bao thuốc lá, xem ra là kẻ nghiện thuốc lá, định ra đây hút. Vừa quay đầu thấy Triệu Hi Thành đã bị ánh mắt của anh làm cho ngây người, sống lưng lạnh toát, anh ta sượng sùng nói:

- Sếp Triệu, xin lỗi quấy rầy rồi, hai người tiếp tục đi, tôi đi chỗ khác

Rồi anh ta khoát tay, xoay người bước đi. Anh ta đi rồi, Triệu Hi Thành ý thức được hiện tại thật sự không phảilà lúc ép hỏi. Anh áp chế lửa giận trong lòng, lạnh lùng nhìn Chu Thiếnnói:

- Chuyện này đợi về nhà rồi nói, tôi muốn xem xem lần này cô diễn thế nào cho hết vở kịch.

Triệu Hi Thành sửa lại quần áo rồi xoay người bước đi, đi được vài bước lại quay đầu, vẻ mặt mất kiên nhẫn:

- Còn đứng đó làm gì, không mau đi ra ngoài

Chu Thiến thầm thở phào một hơi, cuốicùng cũng tránh được một kiếp. Nhưng lúc về nhà nên ứng phó thế nào? Ai, binh đến thì tướng chặn, nước

https://thuviensach.vn

đến thì đất ngăn, cùng lắm thì liều mạngvới anh! Huống chi cô đã có vũ khí bí mật

Sau khi đi vào, vẻ âm trầm tàn nhẫn củaTriệu Hi Thành biến mất không còn tăm hơi, khôi phục lại vẻ bình tĩnhthường nhật. Sự biến hóa sắc mặt cực nhanh khiến Chu Thiến không khỏibái phục

Chu Thiến thầm oán:

- Trong con người này không biết giấu bao nhiêu cái mặt nạ. Đúng là gian thương

Lúc này, gian thương cầm chén rượu qua kẽ tay, thần sắc tự nhiên đi đến trước mặt Kiều Tranh, khẽ nói gì đó vớianh, không khí vô cùng hài hòa dường như người đàn ông trước mặt nàychính là tri kỉ của Triệu Hi Thành chứ không phải là tình địch mà anhhận đến nghiến răng nghiến lợi.

Chu Thiến lại cười ngất một phen. Bội phục Triệu Hi Thành sát đất

Chu Thiến không đi đến cùng, cô đi đến một góc tối mà khó người phát hiện, sau đó chăm chú nhìn Kiều Tranh.

Nhìn anh, trong lòng Chu Thiến có cảm giác chua xót vô cùng

Tần Tranh, không, giờ hắn là phải gọi anh ấy là Kiều Tranh. Anh ấy thật sự là người yêu của Tống Thiệu Lâm sao?Anh ấy và Tống Thiệu Lâm đã có kỉ niệm gì? Vì sao bọn họ chia tay? Vìsao Tống Thiệu Lâm lại lấy Triệu Hi Thành?

Anh ấy yêu Tống Thiệu Lâm ư? Rất yêu, rất yêu sao?

Anh đã quên Chu Thiến rồi sao? Người em gái nhỏ từng coi anh ấy là tất cả. Những lời cô từng nói với anh anh đã quên rồi sao?

Trong lòng Chu Thiến chua chát vô cùng

https://thuviensach.vn

Cô nhớ rõ đoạn thời gian mẹ mới quađời, cha thường xuyên uống say, sau đó cãi lộn, đập phá. Cô không dámbước đến cản cha, chỉ có thể cuộn mình trong góc, mở to mắt sợ hãi nhìnmọi thứ, tay nhỏ gắt gao bịt miệng, không dám khóc.

Anh Kiều Tranh nghe tiếng chạy đến, bế cô đang run rẩy ra khỏi nhà, bế cô về nhà mình

Anh cầm tay cô, nhẹ giọng nói:

- Rất sợ hãi à?

Cô ngẩng đầu lên nhìn anh, đôi mày dài của anh giản ra, ánh mắt anh thâm thúy mà sáng ngời, khi đó, cô đã coianh ấy là người đàn ông đẹp trai nhất thế giới này

Cô gật đầu, sau đó, nước mắt lặng lẽ rơi xuống. Anh rất dịu dàng lau khô nước mắt cho cô rồi nói:

- Đói chưa? Ăn cơm chưa?

Cô chưa ăn cơm, cha thường xuyên quên nấu cơm nên cô lắc đầu.

Anh thở dài:

- Em có đói không, anh chuẩn bị rất nhiều đồ ăn ngon, em ăn đi cho đỡ đói

Cô nóng nảy, lắc rồi lại gật đầu

Anh nhìn cô, trong mắt là sự dịu dàng và thương tiếc:

- Em gật rồi lắc, bảo anh nên hiểu thế nào? Thiến Thiến, nói chuyện đi. Nếu không nói chuyện thì sẽ quên mất nói như thế nào đấy

https://thuviensach.vn

Đúng thế, từ sau khi mẹ mất, suốt mộtthángcô cũng không nói chuyện. Cha cô chỉ lo cho bản thân đau lòng màkhông có thời gian để ý đến cô. Không có ai phát hiện chuyện này, cũngkhông có ai quan tâm cô có đau lòng hay không

Ngoại trừ anh

Cô vừa nín thì nước mắt lại rơi xuống, thì ra vẫn còn có người quan tâm đến cô

Dưới ánh mắt mong chờ của anh, cuối cùng cô lắp bắp nói:

- Em đói… em sợ… mẹ đã mất… Thiến Thiến không có mẹ nữa…

Cô vùi mặt vào lòng bàn tay ấm áp của anh rồi khóc òa.

Sau đó, cô chợt nghe thấy anh nhẹ nhàng nói:

- Đừng sợ, sau này Thiến Thiến còn có anh

Anh mãi mãi không biết, chỉ câu nóinhẹ nhàng đó của anh đã mang đến cho cuộc sống sau này của cô sự hi vọng và an ủi vô cùng. Khi cô vất vả, đau lòng nhất, cô tự nhủ với bản thân:

- Không có chuyện gì cả, mình còn có anh

Như vậy, mọi thứ đều trở nên nhẹ nhàng

- Nghĩ cái gì mà thất thần như vậy?

Một giọng nói lạnh nhạt vang lên bên cạnh Chu Thiến, cắt ngang hồi ức của cô.

Chu Thiến nhìn lại, váy đỏ da trắng, mắtphượng đang nhíu, chẳng phải chính là Thượng Quan Nhược Tuyết lạnh lùngxinh đẹp đi cùng Kiều Tranh

https://thuviensach.vn

sao?

Chu Thiến lễ phép cười với cô:

- Không có gì, chỉ là nhàm chám thôi

Thượng Quan Nhược Tuyết gật gật:

- Không sai, tiệc rượu này thậtsự rất nhàm chán, tôi cũng ngấy nhưng đám đàn ông đều thích, bọn họ cóthể có được thứ mình muốn nhờ nó.

Cô nhìn về phía Triệu Hi Thành và Kiều Tranh rồi nói:

- Bọn họ là hai người đàn ông xuất sắc nhất ở đây, trong đó một người là chồng cô. Thật sự chúc mừng!

Cô quay đầu nhìn Chu Thiến, khóe miệng khẽ cười, ý cười không đến mắt bởi mắt cô luôn lạnh lùng, giọng nói cũng như băng tuyết.

- Cho nên sau này xin cô đừng đến gần Kiều Tranh nữa

Chu Thiến ngừng cười, tim như bị kim đâm:

- Lời này của Thượng Quan tiểu thư là có ý gì?

Thượng Quan Nhược Tuyết nghe được bốn chữ “Thượng Quan tiểu thư” thì mặt cứng đờ, sau đó trầm giọng nói:

- Tống Thiệu Lâm. Tôi biết cô. Cô chiếm trái tim Kiều Tranh suốt sáu năm, cô không thể tưởng tượng lúcmới sang Mỹ anh ấy đau khổ thế nào đâu. Giờ vất vả lắm anh ấy mới quyếtđịnh dứt bỏ quá khứ, bắt đầu lại từ đầu, cô đừng làm nhiễu loạn anh ấynữa

Chu Thiến càng nghe càng không hiểu, chỉ khẽ nói:

- Anh ấy đi Mỹ?

https://thuviensach.vn

Khó trách không thể tìm được anh. Khó trách chẳng có tin gì của anh

- Tống Thiệu Lâm, cô giả hồ đồcái gì. Trước chẳng phải vì cô đá anh ấy nên anh mới đi Mỹ sao? Cũng khó trách, Kiều Tranh không có tiền, có quyền như thái tử của tập đoànTriệu thị, cô đã chọn thì đừng có như mất hồn trước mặt anh ấy như thế.Làm người thì đừng quá ti tiện

Ánh mắt Thượng Quan Nhược Tuyết nhìn côtràn ngập sự chán ghét và khinh thường. Nhìn sắc mặt cô càng lúc càngtrắng thì mới vênh mặt bỏ đi.

Trong lòng Chu Thiến đau đớn không thôi.Tuy rằng cô không rõ những gì Kiều Tranh và Tống Thiệu Lâm đã trải quanhưng có một số việc cô có thể hiểu được

Kiều Tranh rất yêu Tống Thiệu Lâm.

Hơn nữa đến giờ cũng chưa hề quên

Chuyện này như cơn sóng nhấn chìm Chu Thiến, sắc mặt cô trắng bệch, cảm giác không thể thở nổi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 22: Lửa Giận Bừng Bừng

Chương 21: Lửa giận bừng bừng

Lúc gần đi, Chu Thiến lại chạm mặt Kiều Tranh một lần. Lúc ấy, Triệu Hi Thành đang bắt tay chào tạm biệt Kiều Tranh, anh nói:

- Kiều tổng xin hãy nghĩ về lời đề nghị khi nãy của tôi, chuyện này rất có lợi với cả hai chúng ta

Kiều Tranh mỉm cười, nho nhã mà lại khiêm tốn:

- Tôi nhất định sẽ suy nghĩ thận trọng, Sếp Triệu đi từ từ

Nói xong, ánh mắt nhìn về phía Chu Thiến, đôi mắt thâm thúy như có ngàn vạn lời muốn nói, cuối cùng chỉ dồn vàocâu nói nhẹ nhàng:

- Triệu phu nhân, đi thong thả.

Chu Thiến chưa từng thấy ánh mắt này củaanh, dường như có áp lực, vô cùng ưu thương, chân tình sâu sắc và sự bất đắc dĩ vô cùng. Cô không khỏi ngây người, chỉ có thể ngơ ngác nhìn mànói không nên lời.

Đột nhiên, Triệu Hi Thành ôm thắt lưngcô, tay căng thẳng rồi hung hăng bấm eo cô. Chu Thiến đau đến thiếu chút nữa kêu lớn nhưng lập tức cũng tỉnh táo lại

Cô phẫn nộ nhìn về phía Triệu Hi Thành, chỉ thấy vẻ mặt Triệu Hi Thành thoải mái nói với Kiều Tranh và Thượng Quan Nhược Tuyết:

https://thuviensach.vn

- Vợ tôi hôm qua ngủ không ngon, cho nên tinh thần có chút bất an, thật ngại quá

Nghe xong lời này, sắc mặt Kiều Tranh trắng bệch, mà ánh mắt Thượng Quan Nhược Tuyết nhìn cô sắc như đao

Chu Thiến càng tức giận. Anh ta cố ý, anh ta cố ý làm cho anh Kiều Tranh hiểu lầm!

Triệu Hi Thành nhìn biểu hiện của tất cả mọi người, trong lòng cười lạnh rồi quay đầu nhìn Chu Thiến, giọng dịu dàng:

- Còn không mau nói lời từ biệt với sếp Kiều

Nhưng Chu Thiến không có cách nào bỏ quahàn băng trong ánh mắt thâm trầm của Triệu Hi Thành, điều này khiếntrong nháy mắt, máu cô đông cứng lại

Nguy rồi, cô quá sơ suất, giờ cô là vợcủa Triệu Hi Thành, anh ta là người bá đạo như vậy sao có thể cho phépvợ mình thất thố khi gặp lại tình nhân cũ như vậy. Kẻ trời sinh tàn nhẫn như anh ta sẽ làm gì với cô đây?

Vừa nghĩ đến đó, Chu Thiến cảm thấy như ngã vào hầm băng, lạnh thấu xương, mặt tái mét

Cô nhìn về phía Kiều Tranh, lúc này trong mắt Kiều Tranh đầy sự thân thiết, cô vừa chạm đến ánh mắt đó tim đã đau đớn, chỉ đành cúi đầu, giọng như muỗi kêu:

- Tạm biệt

Sau đó bị Triệu Hi Thành đưa đi

Bọn họ đi rồi, Kiều Tranh vẫn đứng ở đó nhìn bóng dáng cô, hồi lâu không động đậy. Không ngờ, vừa về nước đã gặp lại cô…

https://thuviensach.vn

- Kiều Tranh

Thượng Quan Nhược Tuyết khẽ gọi anh, vẻ mặt u buồn:

- Anh đã nói đã quên cô ấy, muốn bắt đầu lại từ đầu

Bọn họ đứng ở ngoài hành lang, lúc này khách khứa đã vãn, chỉ còn mấy nhân viên đang dọn dẹp

Cho nên giọng nói của cô vang lên trongđại sảnh vô cùng rõ ràng, rõ ràng đến độ Kiều Tranh không thể bỏ qua nó. Bên tai lại như nghe được giọng nói dịu dàng kia:

- Kiều Tranh, em thích anh, anh thích em không?

- Kiều Tranh, chỉ vì em là con gái nhà giàu nên anh không dám yêu em sao? Anh là kẻ nhu nhược!

- Kiều Tranh, gặp được anh là điều tuyệt vời nhất đời em

- Kiều Tranh, cho dù cả thế giới phản đối chúng ta bên nhau em cũng sẽ không rời bỏ anh

- Kiều Tranh, chia tay đi! Chúng ta không hợp

Tim Kiều Tranh như có con dao chầm chậm cứa qua, đau thấu xương. Anh cười thảm:

- Thì ra có một số việc không hề dễ như anh vẫn nghĩ

Sắc mặt Thượng Quan Nhược Tuyết tái nhợt:

- Nhiều năm như vậy, em vẫn luôn ở bên anh, em vẫn chờ, vẫn chờ, vất vả lắm mới có hi vọng… Kết quả, trong mắt anh vẫn chẳng có em!

Trong giọng nói của cô có nỗi đau khôn cùng

https://thuviensach.vn

Trong mắt Kiều Tranh là sự áy náy:

- Nhược Tuyết, xin lỗi, là anhkhông tốt. Rời khỏi anh, đi khắp nơi, em sẽ phát hiện, thì ra Kiều Tranh cũng chẳng là gì, mấy năm qua căn bản không đáng!

- Không! Kiều Tranh, em sẽ khôngbuông tay. Giờ cô ấy đã kết hôn, hai người đã không có khả năng, cuốicùng sẽ có ngày anh phát hiện, thì ra Tống Thiệu Lâm cũng chẳng là gì,mấy năm qua căn bản không đáng!

Lúc Chu Thiến và Triệu Hi Thành rời đi thì đã khuya, trăng tròn vằng vặc giữa đêm đen, vô cùng sáng rỡ

Lái xe đã đứng ở cửa khách sạn chờ bọn họ.

Dọc đường đi, mặt Triệu Hi Thành xanh mét, trong xe là không khí yên tĩnh đáng sợ khiến người ta kinh hồn táng đảm.

Chu Thiến không dám trêu chọc anh, cônhìn cảnh vật chạy lùi về phía sau, trong đầu nhớ lại ánh mắt Kiều Tranh nhìn mình. Chu Thiến rất hiểu, là anh ấy nhìn Tống Thiệu Lâm, sự ưuthương và chân tình cũng là cho Tống Thiệu Lâm.

Trong lòng cô chua chát. Anh Kiều Tranhchưa bao giờ nhìn cô với ánh mắt đó… Ánh mắt anh nhìn Chu Thiến chỉ cósự thương tiếc và thân thiết, trong mắt anh, cô chẳng qua chỉ là cô gáinhỏ đáng thương…

Chu Thiến khẽ thở dài.

Lại nghe Triệu Hi Thành bên canh hừ lạnh một tiếng, bên trong xe, độ ấm lại giảm xuống vài phần.

Lái xe Vương nghiêm túc lái xe, trên lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

Sau khi về nhà, dường như là Triệu Hi Thành lôi Chu Thiến lên lầu

https://thuviensach.vn

Lúc này Triệu phu nhân đã ngủ, Triệu lãogia đang ở trong thư phòng , Hi Tuấn buổi tối chẳng biết đi đâu mà đámngười hầu đều sợ cậu chủ nên không ai có thể cứu cô.

Mặt Chu Thiến trắng bệch

Cô giãy dụa, muốn thoát khỏi sự khống chế của anh nhưng tay anh như kìm sắt, nắm chặt cổ tay cô. Đau đớn vô cùng, đau đến độ khiến cô rơi nước mắt

Bọn họ vào phòng, Triệu Hi Thành đẩy cô xuống rồi xoay người khóa cửa lại

Chu Thiến bị anh ta đá xuống đất, may mà thảm dầy, nhưng dù như thế lưng và mông vẫn rất đau

Đến lúc này, Chu Thiến cũng bốc hỏa:

- Vì sao anh không thể nói chuyện bình thường? Dù gì cũng là đàn ông, động một tí lại động tay động chân với vợ!

- Vợ?

Triệu Hi Thành cười lạnh, mắt lóe ra ánh sáng đáng sợ:

- Thì ra cô còn biết cô là vợ tôi! Vậy lúc cô và anh ta mắt qua mày lại còn nhớ cô là vợ Triệu Hi Thành!

- Tôi chẳng cùng ai mắt qua mày lại

Triệu Hi Thành đi đến bên cô, nắm lấy cằm cô khiến cô không thể không ngẩng đầu nhìn thẳng vào anh. Trán ChuThiến toát mồ hôi vì đau

Triệu Hi Thành không hề thương tiếc, anh trừng mắt nhìn cô, trong mắt lóe ra sự ngoan lệ:

https://thuviensach.vn

- Căn bản cô không hề mất trí nhớ. Giờ cô nói cho tôi biết, cô giả mất trí nhớ là có mục đích gì?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 23: Cô Vĩnh Viễn Là Đàn Bà Của Triệu Hi Thành Tôi

Chương 22: Cô vĩnh viễn là đàn bà của Triệu Hi Thành tôi

Chu Thiến chỉ cảm thấy ngực như có ngọnlửa bốc thẳng lên. Anh ta dựa vào cái gì mà đối xử với cô như vậy, chỉvì thân thể này là của vợ anh ta sao? Đúng là kẻ biến thái!

Chu Thiến hung hăng trừng mắt nhìn, trong mắt đầy sự căm hận và khinh thường, cô lạnh lùng nói:

- Chẳng phải anh ỷ vào mình làđàn ông sao? Chẳng phải ỷ vào sức khỏe hơn tôi sao? Anh kiêu ngạo cáigì! Buông tay, buông tay!

Triệu Hi Thành giật mình, ánh mắt của côlàm tim anh trầm xuống. Vì sao, với một lái xe cô cũng có thể cười nóivui vẻ, với gã kia thì dịu dàng tình cảm mà với người chồng như anh thìlại chẳng nói được một câu dễ nghe?

Anh cảm thấy tim như bị một bàn tay bóp chặt, vô cùng đau đơn

Anh buông tay ra, mặt cô bị anh bóp cóvết xanh tím, trên da dẻ trắng như tuyết trông vô cùng đáng sợ. Tronglòng anh dâng lên cảm giác thương xót, hình như ra tay quá nặng. Anhvươn tay định đỡ cô dậy nhưng Chu Thiến lại hiểu lầm là anh định ra tay, cô dùng sức gạt tay anh, ánh mắt càng thêm phẫn hận!

Mắt Triệu Hi Thành nheo lại, sắc mặt âm trầm đáng sợ:

https://thuviensach.vn

- Sao? Người tình cũ đã trở lại, có núi dựa vào thì bắt đầu cứng đầu?

Chu Thiến đứng dậy, cô cố gắng nhịn đau,lưng thẳng tắp, lạnh lùng nhìn Triệu Hi Thành, hai mắt như hai viên bảothạch lóe sáng kinh người. Hai má vì phẫn nộ mà ửng hồng. Lúc này cô cóthần thái xinh đẹp khiến người ta mê hồn, đoạt phách

Cơn tức giận của Triệu Hi Thành lập tức bị dập tắt một nửa

- Tôi nói lần cuối, tôi không giả mất trí nhớ, tôi căn bản không biết quan hệ của mình với Kiều Tranh.

- Nếu cô không nhớ anh ta thì sao lại như mất hồn lạc phách thế. Tống Thiệu Lâm, cô cho tôi là thằng ngốc?

Chu Thiến nhất thời nghẹn họng, cái này thật khó giải thích

Triệu Hi Thành cười lạnh:

- Diễn đi, sao không diễn tiếp

Chu Thiến ngồi xuống giường, hồi lâu sau mới nói:

- Tin hay không tùy anh, tôi không muốn giải thích

- Tống Thiệu Lâm, tôi mặc kệ cômất trí nhớ thật hay mất trí nhớ giả, về sau không cho cô gặp anh ta. Cô là đàn bà của tôi, điều này cô phải nhớ kĩ lấy

Anh hơi ngừng lại, khuôn mặt tuấn tú đầy tà khí và âm ngoan

- Cô cũng biết tính tôi rồi, chọc giận tôi không chỉ cô, ngay cả Kiều Tranh… hừ hừ… Triệu Hi Thành liên tục cười lạnh

Lời này vô cùng kích thích Chu Thiến, đầu cô như có sấm nổ, bật thốt:

https://thuviensach.vn

- Không được làm thương tổn anh ấy

Triệu Hi Thành đột nhiên ngừng lại. Anh chỉ gắt gao nhìn cô, đôi mắt tối đen như hang động sâu đáng sợ, có thể nuốt trôi vạn vật

Sau đó anh đột nhiên vươn tới, đẩy cô xuống giường, chân thon dài gắt gao chặn cô lại, sau đó hung hăng hôn cô

Nụ hôn này thô bạo, dã man như muốn pháhủy điều gì đó, lại như muốn cướp lấy cái gì. Có sự phẫn nộ vô cùng vàcả sự đau đớn vô cùng

Môi Chu Thiến bị anh cắn sinh đau. Cô tức giận đến run người, hai tay ra sức nắm tóc Triệu Hi Thành, sức lớn đếngiật tung một nắm tóc

Triệu Hi Thành ngẩng đầu, trong mắt là sự phẫn nộ và thô bạo, nếu nhìn kĩ sẽ thấy cả sự đau đớn nữa

Nhưng Chu Thiến cũng không phát hiệnnhững điều đó. Lúc này trong lòng cô chỉ có sự chán ghét và oán hận, ánh mắt nhìn anh như nhìn thứ ghê tởm nhất trên đời. Cô nghiến răng nghiếnlợi nói:

- Buông! Đừng đem thân thể dơ bẩn của anh chạm vào tôi!

Vẻ đau đớn trong mắt Triệu Hi Thành càng đậm:

- Cô sớm biết anh ta sẽ về nước rồi, vẫn không cho tôi chạm vào là thủ thân vì anh ta!

- Triệu Hi Thành, anh đừng vô sỉnhư vậy, đừng có dùng đầu óc dơ bẩn của anh mà nghĩ người khác cũng nhưanh. Anh gian díu cùng bạn thân của tôi, với hôn nhân anh không hề cóchút quan niệm đạo đức nào, anh nghĩ ai cũng hạ lưu như anh

- Câm miệng!

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành hét lớn, sau đó hai tay gắt gao bóp cổ cô. Sắc mặt vô cùng đáng sợ:

- Cho tới nay tôi luôn thông cảmcô mất trí nhớ mà sợ hãi với hoàn cảnh xa lạ nên kháng cự tôi. Tôi vẫnnghĩ nên cho cô chút thời gian nên không ép buộc cô. Nhưng tôi sai rồi,cô chính là loại đàn bà không có tim! Hôm nay tôi sẽ để cho cô làm đànbà của tôi, tôi phải bắt cô hiểu được, cô vĩnh viễn là đàn bà của TriệuHi Thành, cả đời này đừng hòng trốn thoát

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 24: Vũ Khí Bí Mật 1

Chương 23: Vũ khí bí mật 1

Chu Thiến bị anh ta bóp cổ không thởđược, trước mặt tối sầm, đầu óc trống rỗng. Lúc này trong lòng cô khônghề sợ hãi, thậm chí cô còn nghĩ, cũng tốt, cứ bóp chết cô đi, như vậylinh hồn cô được tự do, trở về thân thể của mình, có thể chính đại quang minh xuất hiện trước mặt Kiều Tranh….

Ý thức của cô càng lúc càng mơ hồ, ngay lúc cô sắp ngất thì Triệu Hi Thành đột nhiên buông tay

Cổ họng Chu Thiến nới lỏng, lập tức ho sặc sụa. Ho đến không thở được, cả người cuộn tròn lại

Triệu Hi Thành đứng thẳng dậy, bắt đầucởi quần áo, động tác vô cùng thô bạo, đến chỗ cúc áo khó cởi thì kéothẳng. Nhất thời, cúc áo bị giật đứt văng tung tóe

Ánh mắt anh nhìn cô chằm chằm, trong mắt có sự điên cuồng, có lửa giận như muốn thiêu đốt mọi thứ

Chu Thiến nằm trên giường thở yếu ớt, sắc mặt trắng bệch, lạnh lùng nhìn chăm chú những độc tác của anh, trongmắt đầy sự thù hận, coi thường

- Triệu Hi Thành, tôi chỉ là vợanh chứ không phải là nô lệ của anh, không phải anh muốn đối xử với tôithế nào cũng được. Anh có tôn trọng tôi chút nào không?

https://thuviensach.vn

Cô vừa nói vừa chậm rãi lùi về phía sau

Triệu Hi Thành nhanh chóng cởi sạch áo, lộ ra cơ bắp săn chắc, dưới ánh đèn, làn da nâu sáng bóng đầy gợi cảm

Triệu Hi Thành cúi người, hai tay chống hai bên cô, nhốt cô vào giữa. Anh cúi đầu nhìn cô, ánh mắt thâm u:

- Tôn trọng cô? Nhìn cô và ngườiyêu cũ liếc mắt đưa tình mà thờ ơ chính là tôn trọng cô à? Cô coi TriệuHi Thành tôi là cái gì? Tống Thiệu Lâm, cô chấp nhận số mệnh đi! Dù chết cô cũng là vợ của Triệu Hi Thành tôi. Giờ cô nên thực hiện chức tráchcủa một người vợ đi

Anh dùng sức kéo lễ phục của cô. Xoạc một tiếng, bộ ngực của cô hiện ra trước mặt anh. Hai điểm hồng trước ngựcnổi bật trên làn da trắng như tuyết tựa như hai đóa hoa hồng mảnh mai

Hơi thở của Triệu Hi Thành lập tức trởnên dồn dập, yết hầu anh nuốt mạnh, dưới bụng như có lửa đốt. Anh cúiđầu điên cuồng hôn lên đóa hồng đóa, tay xoa đùi cô, cấp tốc chuyển lênphía trên, động tác thô bạo

Triệu Hi Thành chỉ thấy trong lòng như có lửa cháy bừng bừng, chỉ muốn phát tiết ra

Đây là đàn bà của anh, cô vĩnh viễn chỉ có thể thuộc về anh. Ở đây, ở đây, cả đây nữa. Đều là của anh

Nụ hôn của anh rơi nhanh, vừa hôn vừa căn, không chút nể tình, da dẻ trắng nõn đã để lại vết hồng ái muội

Nhất thời, trong phòng chỉ còn tiếng hít thở nặng nề của Triệu Hi Thành.

Sau tiếng xoạc kia, Chu Thiến không tựchủ được mà run người. Sự đáng sợ đêm đó lại xuất hiện trong đầu cô, sựsợ hãi và xấu hổ vô cùng nhanh

https://thuviensach.vn

chóng lấp đầy lòng cô

Nhưng cô nhanh chóng tỉnh táo lại. Côbiết, lần này dù khóc lớn anh ta cũng sẽ không buông tha. Lúc này, anhnhư con dã thú điên cuồng. Không, anh ta vốn là một con thú đội lốtngười!

Nhưng anh ta nghĩ cô sẽ để anh ta khinhthường cô hết lần này đến lần khác sao? Triệu Hi Thành, tôi sẽ làm choanh không dám chạm vào tôi!

Cô cố gắng bỏ qua cảm giác đau đớn, ngứangáy trên người, đưa tay về phía gối đầu, sau đó lo lắng sờ soạng. Nhưng cô thật sự quá khẩn trương, cũng quá sợ hãi, sờ soạng một hồi cũng chưa tìm được thứ cô muốn

Mà đúng lúc này, Triệu Hi Thành lại xoa lên chỗ bí mật của cô, chỗ mẫn cảm nhất, vô cùng có kĩ xảo

Chu Thiến chỉ cảm thấy cả người như bịthiêu cháy, cảm giác tê dại như điện giật lan khắp toàn thân. Đồng thờicảm giác hưng phấn đầy xa lạ khiến cả người cô run lên

Chu Thiến không nhịn được khẽ rên rỉ

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 25: Chỉnh Triệu Hi Thành Thê Thảm

Chương 24: Chỉnh Triệu Hi Thành thê thảm

Chu Thiến 21 tuổi chưa từng có quan hệnhư thế này với bất kì người đàn ông nào. Nhiều năm qua, không phảikhông có người từng theo đuổi cô nhưng vì trong lòng cô từ trước đến giờ chỉ có một mình Kiều Tranh nên chưa từng cho ai cơ hội. Cho nên trướckhi xảy ra tai nạn xe, ngay cả nụ hôn đầu tiên cô cũng không có. Vớichuyện nam nữ, cô hoàn toàn không có kinh nghiệm

Cho nên khi Chu Thiến nghe được tiếng rên rỉ của chính mình thì vừa thẹn vừa quẫn, hận không thể đập đầu mà chết. Thật không hiểu vì sao mình rõ ràng rất ghét anh ta nhưng lại có khoáicảm này. Tivi, trong sách chẳng phải đều nói lưỡng tình tương duyệt mớicảm thấy khoái hoạt sao?

Cô lấy gối đầu che đi khuôn mặt nóng bỏng của mình, nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có một kết luận: – đây nhất địnhlà thân thể Tống Thiệu Lâm tác quái, không liên quan đến cô! Nghĩ nhưvậy mới khiến sự xấu hổ trong lòng hơi giảm bớt

Bên tai lại nghe được tiếng cười nhạo của Triệu Hi Thành:

- Xem ra thân thể cô rất hoan nghênh tôi đấy

Sau đó là tiếng anh ta tháo thắt lưng

Cùng lúc đó, môi Chu Thiến cũng chạm được đến thứ cô muốn – tỏi!

https://thuviensach.vn

Đó là lần trước về nhà mẹ đẻ cô lấy đượctỏi, cô vì dùng lúc khẩn cấp lại sợ người hầu quét dọn phát hiện nêngiấu nó vào trong gối đầu mình. Không ngờ phát huy công dụng nhanh nhưvậy

Cô dùng tốc độ nhanh nhất lấy tỏi ra, vội cho vào miệng, ra sức nhai. Trong nháy mắt, vị cay nồng của tỏi kíchthích giác quan của cô, nước mắt trào ra

Lúc này, thân thể nóng bỏng của Triệu Hi Thành áp tới, chặt chẽ tiếp xúc với cơ thể nóng bừng của cô, hai người cùng run lên

Triệu Hi Thành kéo gối đầu trên mặt cô xuống, không nhịn được cười khẽ:

- Xấu hổ cái gì? Đây cũng chẳng phải lần đầu tiên của chúng ta!

Bởi vì Chu Thiến không còn phản đối kịchliệt như trước nên lửa giận của Triệu Hi Thành rút đi không ít, hơn nữacô ngây ngô như vậy khiến anh có cảm giác mới mẻ, giống như đêm tân hôncủa hai người vậy. Trong lòng Triệu Hi Thành dấy lên chút chờ mong, cólẽ qua lúc này, quan hệ của bọn họ sẽ cải thiện, chẳng phải vẫn nõi, vợchồng đánh nhau đầu giường, giảng hòa cuối giường sao? Có lẽ bọn họ cóthể bắt đầu lại một lần nữa!

Lòng anh nhất thời dâng lên cảm giác dịu dàng, động tác cùng dịu dàng hơn

Triệu Hi Thành cúi xuống hôn môi cô…

Giây sau, anh vội vã ngẩng đầu lên, ánhmắt trừng lớn, trong mắt là sự khó tin vô cùng. Máu trên mặt rút sạch,tái nhợt như tờ giấy

Miệng cô lại có tỏi

Dạ dày anh bị càn quấy như ai đó bài sơn đảo hải

https://thuviensach.vn

Anh bưng miệng, vội nhảy xuống giường, như tên bắn chạy vào nhà vệ sinh, ngồi xổm ở toilet mà nôn

Chu Thiến cũng ngồi dậy, tùy tiện chọnlấy một bộ quần áo mặc vào, sau đó đi đến trước cửa nhà vệ sinh, dựacửa, lạnh lùng nhìn bộ dạng nôn mửa chật vật của Triệu Hi Thành, cười vô cùng đắc ý

- Rất khó chịu đúng không! Cáinày cũng không trách tôi được, ai bảo anh quá đáng như vậy, tôi chỉ tựphòng vệ thôi! Xem anh sau này còn dám tùy tiện chạm vào tôi nữa không!

Trong lòng cô chỉ có hai chữ: đáng đời!

Buổi tối Triệu Hi Thành vốn không ăn gì, nôn mấy lần nhưng dạ dày vẫn cuộn lại, cho nên vẫn cứ nôn khan, nôn cả ra mật.

Cả người toát mồ hôi lạnh, mồ hôi tránđầm đìa như mưa, cả người co rút lại, tay nắm bồn cầu vì dùng sức màtrắng xanh. Cả người khó chịu vô cùng, hơn nữa sự khó chịu, đau đớndường như không dừng lại! Triệu Hi Thành hận không ai có thể một gậy đập ngất mình đi! Chu Thiến nhìn, cũng thấy rằng quá không ổn, sao nôn lâunhư vậy? Lúc đó Hi Tuấn cũng không nói sẽ nôn nhiều như thế này mà

Giờ sắc mặt anh tái nhợt như tro tàn,nhìn trông cũng sắp té xỉu, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ! Cô cũng chỉlà muốn dạy dỗ anh ta một chút thôi chứ đâu muốn lấy mạng anh ta!

Cô bước lên, ngồi xổm xuống bên cạnh, vỗvỗ lưng Triệu Hi Thành, bàn tay chạm đến lưng cảm giác lạnh lẽo vô cùng. Cô hoảng sợ, sốt ruột hỏi:

- Anh thế nào rồi? Sao nôn kinhnhư vậy? Chỉ là tỏi thôi mà, có phải độc dược đâu! Sao khoa trương vậy!Này! Đừng có làm tôi sợ

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 26: Chỉnh Triệu Hi Thành Thê Thảm 2

Chương 25: Chỉnh Triệu Hi Thành thê thảm 2

Ai ngờ Triệu Hi Thành lại nôn càng ghê hơn, anh vừa nôn khan, vừa thở hổn hển, đứt quãng nói:

- Cô… cô tránh xa tôi một chút… miệng cô… miệng có mùi tỏi…

Chu Thiến vội vàng đứng lên chạy đi xúc miệng, chờ cô xúc miệng xong thì Triệu Hi Thành cũng dần dịu xuống

Triệu Hi Thành chậm rãi đứng lên, anh cảm thấy cả người như bị rút sức, không còn tí sức lực nào, cảm giác ngườirét đến thấu xương, cả người khẽ run lên

Chu Thiến có chút áy náy nhìn anh, côkhông nghĩ sẽ nghiêm trọng như vậy, làm anh khổ sở như vậy. Anh giờthoạt nhìn trông tái mét, rất suy yếu, làm gì còn khí phách mười phần,uy phong lẫm lẫm như thường

Cô rụt cổ, nhỏ giọng hỏi:

- Anh không sao chứ? Có cần đến bệnh viện xem không?

Anh chậm rãi ngẩng đầu, chậm rãi nhìn vềphía cô, lông mi dày khẽ nhíu lại, đôi mắt bình thường đầy ánh đào hoagiờ mất đi sự sáng rọi, mắt tối sầm, như có hơi nước phủ. Trong đó không có lửa giận như Chu Thiến tưởng tưởng, chỉ là thần sắc lạnh như băngcùng với cảm xúc mà nàng không thể hiểu được

https://thuviensach.vn

Đôi môi mỏng khêu gợi khẽ nhếch, hơi thởgấp. Thân thể trần trụi đầy mồ hôi, ngực thở phập phồng. Nhìn anh nhưvậy vừa có cảm giác yếu ớt suy sụp mà lại có loại phong tình động lòngngười

Anh cứ lẳng lặng nhìn cô như vậy, khôngtức giận, không chất vấn, không nói câu gì. Nhưng thần sắc như hận, nhưbuồn trong mắt anh lại khiến tim Chu Thiến như bị trói chặt lại

Chu Thiến cúi đầu

Triệu Hi Thành chậm rãi đi tới, Chu Thiến nghĩ anh định động thủ với cô, vai không khỏi hơi run lên nhưng côkhông né tránh. Giờ cô muốn né tránh, thậm chí là chống đối lại vô cùngdễ dàng nhưng chẳng hiểu sao cô cũng không bước đi

Là vì áy náy nên cô nguyện ý cho anh xả giận. Cô tự nhủ với mình

Nhưng Triệu Hi Thành đi đến bên cô nhưngcũng không dừng bước, lướt qua cô, đi vào phòng tắm, đóng cửa lại, không quay đầu liếc cô lấy một lần

Sau đó nghe thấy tiếng xả nước trong phòng tắm

Chu Thiến ngẩn người. Cô nhìn cửa phòng tắm, trong lòng rối loạn, mơ hồ

Sự bình tĩnh quá mức này căn bản khôngphải là tính cách của Triệu Hi Thành. Hay là anh ta chờ khôi phục sứckhỏe lại thì đối phó với cô?

Cô đi ra ngoài, giúp anh lấy một bộ áo ngủ, đặt ở ngoài phòng tắm rồi khẽ nói:

- Quần áo anh tôi để ngoài cửa

Trong phòng tắm yên tĩnh, ngay cả tiếng nước chảy cũng không có. Chu Thiến hơi dừng lại rồi nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Tôi không biết phản ứng của anh lại nghiêm trọng như vậy, hại anh như thế này… tôi xin lỗi!

Câu xin lỗi này của cô là thành tâm thành ý. Chuyện hôm nay, đổi lại góc nhìn khác, anh ta cho rằng cô là vợ củaanh ta, làm chuyện đó là đương nhiên. Hơn nữa… thân thể này cảm thấysung sướng là thật, đổi lại làm Tống Thiệu Lâm chưa chắc sẽ từ chối anhta….

Trong phòng tắm vẫn chỉ im ắng. Chu Thiến không khỏi cao giọng:

- Này! Anh có nghe không? Nói gì đó đi được không!

Yên lặng. Trả lời cô vẫn chỉ là sự yên lặng

Chu Thiến cảm thấy lạ, cô gõ cửa phòng tắm, gọi lớn:

- Triệu Hi Thành, Triệu Hi Thành, anh có ổn không! Trả lời tôi đi

Vẫn không có gì đáp lại.

Chu Thiến nóng nảy, đẩy cửa phòng tắm ra. Tình cảnh bên trong khiến tim cô như vọt ra ngoài.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 27: Đổ Bệnh Nặng

Chương 26: Đổ bệnh nặng

Trong phòng tắm sương mù lượn lờ.

Dưới ánh đèn màu cam, Triệu Hi Thành ngãtrong bồn tắm lớn. Đầu ngoẹo sang một bên, tay vắt trên thành bồn, vôlực cúi xuống, mặt tái như tuyết

Mặt Triệu Hi Thành ửng hồng hơi mất tựnhiên, hai mắt hơi mấp máy, lông mi rậm hơi rung, mặt nhăn lại, dườngnhư đang phải chịu nỗi đau cực lớn.

Khi Chu Thiến nhìn thấy cảnh này thì tim như nhảy ra ngoài.

Cô vọt tới bên ngoài anh, kích động vỗ vỗ cánh tay lộ ra ngoài. Chu Thiến hoảng sợ phát hiện, da anh nóng bừng.Anh bị sốt, Chu Thiến gấp đến độ nói lắp bắp

- Triệu Hi Thành, anh… anh sao vậy? Anh mau… mau tỉnh lại! Đừng làm tôi sợ!

Cô lại nhẹ vỗ mặt anh:

- Tỉnh đi, tỉnh lại nào!

Lông mày Triệu Hi Thành giật giật, khẽ rên lên một tiếng, vẻ mặt đau đớn, sau đó gục đầu sang một bên

https://thuviensach.vn

Chu Thiến bị dọa đổ mồ hôi lạnh, tim nhưnhảy ra ngoài, cô run run vươn tay sờ mũi anh, xác định anh chưa tắtthở, chỉ mới hôn mê thì lòng mới thoáng lơi lỏng

Chu Thiến đứng lên, hoảng đến độ chạyquanh, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Đưa đến bệnh viện? Đánh thứcmọi người? Gọi xe cứu thương? Nhất thời cô không biết nên làm gì mớitốt, thái dương toát mồ hôi lạnh

Bình tĩnh, bình tĩnh, cô hít sâu, cố gắng để bản thân bình tĩnh lại. Trước tiên kéo Triệu Hi Thành trong nước ra, nước đã dần lạnh, anh ta ngâm mình trong nước lạnh chắc chắn sẽ càngthêm bệnh

Cô đi đến bên bồn tắm, hai tay luồn quanách anh, muốn đỡ anh lên nhưng anh thực sự quá nặng, sức của cô khôngthể đỡ lên được. Phải gọi người giúp, cô nghĩ

Cô chạy ra khỏi phòng, vội vã chạy xuốngdưới lầu, vừa vặn gặp Hi Tuấn đi từ ngoài vào. Chu Thiến như gặp đượccứu tinh. Cô nhào tới trước mặt anh, lo lắng nói:

- Hi Tuấn, mau đi theo chị!

Hi Tuấn thấy vẻ mặt cô kinh hoàng, vừa định hỏi cô đã xảy ra chuyện gì thì đã bị cô kéo lên tầng

Triệu Hi Tuấn không hiểu ra sao, chạytheo cô vào phòng, đến phòng tắm, thấy anh mình té xỉu ở bồn tắm thìbiến sắc, hoảng sợ nói:

- Có chuyện gì đây?

Chu Thiến đi đến bên cạnh Triệu Hi Thành, vội la lên:

https://thuviensach.vn

- Giờ không phải lúc nói chuyện đó. Anh ấy giờ đang sốt, chúng ta đỡ anh ấy lên giường đã!

Cuối là là đàn ông, Triệu Hi Thành có thể một mình vững vàng ôm Triệu Hi Thành đến giường. Chu Thiến cầm khăn tắm lau khô nước trên người Triệu Hi Thành, giúp anh mặc quần áo, đắp chăn. Lúc này cũng chẳng có chỗ để mà ngại ngùng.

Triệu Hi Tuấn sờ trán anh mình, nhíu mày:

- Sao sốt kinh vậy, ban ngày chẳng phải vẫn tốt sao?

Chu Thiến cúi đầu:

- Anh ấy gặp tỏi, nôn rất ghê, sau đó thì sốt

Triệu Hi Tuấn kinh ngạc:

- Anh ấy biết rõ bị dị ứng tỏi, sao lại ăn phải tỏi?

Chu Thiến hổ thẹn nói không nên lời. Triệu Hi Tuấn thấy cô như vậy thì ngầm hiểu chuyện gì xảy ra, cũng không gạn hỏi

- Giờ có phải nên đưa anh ấy đến bệnh viện không? Chu Thiến nhỏ giọng hỏi.

Triệu Hi Tuấn lấy điện thoại di động ra, vừa bấm số vừa nói:

- Gia đình mình có bác sĩ, rất quen thuộc với bệnh trạng của anh

Anh gọi điện thoại, sau đó đi đến một bên, nhỏ giọng nói gì đó. Cuối cùng còn mãi nhấn mạnh bảo bác sĩ phải nhanh đến

Chu Thiến nhìn Triệu Hi Thành trên giường, trong lòng vô cùng áy náy, không ngừng nói thầm trong lòng:

https://thuviensach.vn

- Xin lỗi… xin lỗi…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 28: Nói Chuyện Lúc Sáng Sớm 1

Chương 27: Nói chuyện lúc sáng sớm 1

Triệu Hi Tuấn đứng ở cửa lớn chờ bác sĩ,bác sĩ vừa đến đã lặng lẽ đưa anh ta vào phòng Triệu Hi Thành, không làm náo động đến bất kì ai

Bác sĩ xem qua tình hình Triệu Hi Thành rồi nói:

- Không có gì đáng ngại, tôi tiêm cho anh ấy rồi, chờ anh tỉnh lại thì cho uống thuốc, nghỉ ngơi một chút là không sao!

Nghe bác sĩ nói như vậy thì lòng Chu Thiến mới thoải mái hơn. Bác sĩ đi rồi, Chu Thiến nhìn Triệu Hi Tuấn vẻ mặt mệt mỏi nói:

- Hi Tuấn, em đi nghỉ đi, chị trông anh ấy là được rồi, chờ anh ấy tỉnh lại chị sẽ cho anh ấy uống thuốc

Hi Tuấn gật gật đầu, lúc gần đi, anh bỗng nhiên xoay người nhẹ nhàng nói với Chu Thiến:

- Chị dâu, em biết trước kia anhchị ở chung có vấn đề nhưng em thấy, sau khi chị mấy trí nhớ, anh rấtthành ý muốn bắt đầu lại với chị. Lần này anh chịu về đây chính là minhchứng tốt nhất. Cho nên chị dâu có thể cho hai người một cơ hội không?

Anh nói xong nhìn Chu Thiến thật sâu rồi mới xoay người rời đi.

Chu Thiến nghe được mấy chữ “bắt đầu lại” thì tim không khỏi khẽ run lên. Mấy từ này dường như Triệu Hi Thànhcũng nói qua với cô nhưng bọn

https://thuviensach.vn

họ không biết, cô không phải là Tống Thiệu Lâm mà là Chu Thiến. Cô vốn không liên quan gì đến bọn họ, nếu khôngphải vì tan nạn thì cả đời cũng sẽ không quen biết bọn họ. Giờ cô chỉ là tạm thời sống trong thân thể này, sớm hay muộn cũng phải rời đi. Chonên cô không muốn quyết định bất kì điều gì thay Tống Thiệu Lâm, cũngkhông muốn xâm nhập cuộc sống của bọn họ, chỉ cần duy trì trạng thái bên ngoài, cho đến khi Tống Thiệu Lâm tỉnh là được.

Nhưng những chuyện đó nên giải thích saovới bọn họ? Chu Thiến thở dài, ngồi xuống bên giường. Sau này nên đốimặt với Triệu Hi Thành thế nào? Bảo cô dùng tỏi đối phó, cô vạn vạnkhông làm được. Chuyện lần này đủ khiến cô hoảng sợ. Có lẽ cô nên thửnói chuyện với anh, để anh ta cho cô chút thời gian

Chu Thiến nhìn Triệu Hi Thành, có lẽ tiêm đã có tác dụng, hơi thở dần ổn định, mặt cũng giãn ra, trán bắt đầu toát mồ hôi.

Cô vội chạy vào nhà tắm, lấy một chậunước ấm, ngâm khăn mặt rồi lau mồ hôi cho anh. Động tác vô cùng mềm nhẹ. Khăn mặt lạnh thì lại làm ấm, hết lần này đến lần khác, không hề mấtkiên nhẫn

Lại thấy miệng Triệu Hi Thành khô thì tìm nước đến thấm ướt môi anh

Thời gian lặng lẽ trôi đi, cô không hề dừng lại. Cô hoàn toàn là vì áy náy mà chăm sóc anh. Không có lấy một câu oán hận.

Gần tảng sáng, phía đông mặt trời dâng cao, Triệu Hi Thành đột nhiên khẽ hừ nhẹ một tiếng.

Chu Thiến dựa vào bên giường ngủ lập tức tỉnh lại

Cô ngẩng đầu, vui mừng nhìn Triệu Hi Thành nói:

- Anh tỉnh rồi sao? Cảm thấy đỡ hơn không?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành vừa mở mắt đã thấy vẻ mặtmệt mỏi nhưng đầy vui mừng của Chu Thiến, trong căn phòng u ám, hai mắtcô như hai viên bảo thạch tỏa sáng, bên tai cũng vang lên giọng nói thân thiết của cô

Ngoài cửa sổ gió nhẹ nhàng thổi rèm cửa,ngẫu nhiên một tia gió nhẹ xuyên qua rèm cửa, khẽ thổi lên khuôn mặt anh tựa như bàn tay dịu dàng của người tình

Bốn phía im lặng

Ngay trong nháy mắt này, anh đột nhiên có cảm giác kì lạ. Cảm giác này làm cho người vốn luôn trầm ổn như anhthiếu chút nữa rơi nước mắt

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 29: Nói Chuyện Lúc Sáng Sớm 2

Chương 28: Nói chuyện lúc sáng sớm 2

Triệu Hi Thành ho nhẹ một tiếng để che dấu sự thất thố của mình, anh chậm rãi ngồi lên

Chu Thiến rót một chén nước cho anh rồi đưa anh mấy viên thuốc, khẽ nói:

- Bác sĩ dặn anh tỉnh lại thì phải uống thuốc

Triệu Hi Thành nhìn cô một cái, yên lặng đón lấy viên thuốc, uống một ngụm nước. Sau đó, đưa chén nước lại cho cô

Chu Thiến đón lấy cái chén, đặt một bên,sau đó cô ngồi xuống cạnh anh, cẩn thận nhìn anh. Sắc mặt anh dù cònchút tái nhợt nhưng khá hơn hôm qua rất nhiều, trong lòng thầm thở phào. Bộ dạng đêm qua của anh đúng là khiến cô rất sợ

Lúc này, mặt anh không chút thay đổi nhìn thẳng phía trước, khuôn mặt tuấn mỹ dưới ánh sáng mỏng manh bên ngoàichiếu vào, nửa sáng nửa tối, trông như bức tranh tương phản, có vẻ đẹpthần bí.

Mặt cô hơi nóng lên, không khỏi cúi đầu, qua hồi lâu sau mới khẽ nói:

- Xin lỗi, tôi không biết lại nghiêm trọng như vậy…

Sau khi nói xong, cô vẫn cúi đầu, lănglặng chờ lửa giận của anh. Cô đã hạ quyết tâm, cho dù bị anh bạt tai thì cũng sẽ chỉ lặng lẽ chấp nhận bởi vì

https://thuviensach.vn

so với sự đau khổ tối qua của anh, thật sự chẳng đáng là gì

Nhưng cô đợi hồi lâu cũng không thấy gì, Triệu Hi Thành thậm chí còn chẳng có động tĩnh.

Bên trong yên lặng khiến người hít thởkhông thông. Ngay tại lúc Chu Thiến không nhịn được, như định nói gì thì Triệu Hi Thành trầm trầm nói. Giọng nói của anh có sự ấm ách vì bị ốmnhưng lại có vẻ gợi cảm mơ hồ. Trong không gian yên tĩnh này vô cùng mêngười. Anh nhẹ nhàng nói:

- Giờ tôi đã tin em thật sự mấttrí nhớ. Trước kia tuy rằng em không biết sở thích của tôi nhưng vớichuyện tôi bị dị ứng tỏi em rất rõ, căn bản không cần phải hỏi Hi Tuấn.

Chu Thiến hơi chấn động, thì ra anh ta biết hết…

- Hôm đó vừa về nhà, Hi Tuấn nóivới tôi, em hỏi thăm sở thích của tôi với nó, tôi nghe xong thật vui vẻ, về sau tôi luôn nghĩ có thể quan hệ của chúng ta sẽ được cải thiện. Cólẽ chúng ta có thể bắt đầu lại một lần nữa, không ngờ, sự thật lại khiến tôi khó xử như thế này…

Anh cười tự giễu, trong tiếng cười có sựthê lương thản nhiên. Tiếng cười này khiến Chu Thiến cảm thấy rất khóchịu, cô ngẩng đầu lên nhìn anh. Vừa vặn Triệu Hi Thành cũng quay đầulại, hai mắt anh tối đen như đầm nước sâu không thấy đáy

Anh nói tiếp:

- Tôi và Hi Tuấn đều tự cho làđúng mà nghĩ em đang hỏi về sở thích của tôi, lại không biết, thì ra emchỉ là hỏi xem tôi ghét thứ gì, em muốn tôi chán ghét em. Biết được tôidị ứng tỏi chẳng qua là niềm vui của em, nói cách khác, cho dù em mấttrí nhớ thì cũng không từng nghĩ muốn sống bên tôi. Cũng chưa từng nghĩmuốn lấy lòng tôi.

https://thuviensach.vn

Anh nhìn cô thật sâu:

- Chẳng lẽ tôi khiến em chán ghét đến vậy?

Trong giọng nói dần có khí phách. Anhthật sự không nghĩ ra. Bất kể là phương diện nào, gia thế, tài lực, năng lực, thậm chí cả ngoại hình anh đều là người lý tưởng trong mắt phụ nữ. Anh làm chồng cô thì có gì khiến cô không hài lòng, phải tìm mọi cáchđể chống đối anh

Lúc đầu Chu Thiến thấy anh đoán lòng côchuẩn xác như vậy thì có chút sợ hãi về năng lực của anh nhưng sau khinghe hết, chỉ cảm thấy vừa bực mình vừa buồn cười. Nếu là trước kia nghe được lời này cô sẽ không chút nể nang mà nhạo báng anh, miệt thị anh!Nhưng cô vừa mới chỉnh anh rất thê thảm, thật chẳng dám bày ra vẻ mặt đó trước mặt anh. Trong lòng cô thậm chí vẫn còn nghĩ, người như thế nêndạy bảo cẩn thận một chút.

Cô ra sức ép mình bình tĩnh, cô nhìn thẳng anh nói:

- Anh đã bao giờ muốn sống an lành với tôi?

- Lời này của em là ý gì, tôi nhớ tôi từng nói với em rằng tôi mong chúng ta có thể bắt đầu lại một lần nữa!

- Trong mắt anh vợ chỉ là con rối để anh đùa nghịch sao? Anh không có hứng thú thì gạt sang một bên, cùng người phụ nữ khác vui vẻ, khi anh thấy có chút hứng thú, muốn bắt đầulại là bắt đầu lại sao? Lúc vợ mới ra viện, là lúc cần được chồng quantâm nhất thì kẻ làm chồng như anh đang ở đâu? Để tôi đoán nhé! Anh đang ở trên giường của bạn thân của vợ! Tôi nói đúng chứ!

Chu Thiến nhìn anh, trong mắt lóe ra tia châm chọc

Ai ngờ, Triệu Hi Thành phì cười nói:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm, em cũng lớn lêntrong nhà giàu có, loại chuyện này hẳn em nhìn cũng quen mắt. Trước khibị tai nạn, em chẳng bao giờ hỏi tôi chuyện này, sao giờ lại để ý nhưvậy?

Anh nói thật nhẹ nhàng, không chút nào để ý, dường như thấy cô đang chuyện bé xé ra to vậy. Chu Thiến lắc đầu,thở dài, cô cảm thấy bọn họ như người ở hai hành tinh khác nhau, hoàntoàn không có tiếng nói chung, không thể thấu hiểu nhau. Nhưng vì nhữngngày tháng sau này có thể an ổn, cô vẫn mong anh hiểu ý mình:

- Tôi mặc kệ cuộc sống của ngườikhác như thế nào nhưng tôi mong chồng tôi phải trung thành với hôn nhân. Chẳng phải anh mong tôi chung thủy sao? Đây là chính là đạo lý. Tôikhông nhớ rõ chuyện trước kia nhưng tôi tin rằng tôi không hỏi chẳng qua vì tôi không buồn để ý mà thôi

Triệu Hi Thành nghe cô nói vậy thì timhơi nhói lên, anh tựa vào thành giường, áo ngủ hơi hé ra da thịt bóngloáng, khóe miệng khẽ cười, ánh mắt nhìn cô như có sương mù:

- Nói như vậy, giờ em để ý

Chu Thiến thầm mắng một tiếng: yêunghiệt. Ánh mắt mơ hồ, mãi đến khi nhìn thẳng vào ánh mắt đắc ý của anhthì mới ép mình không quay mặt đi, tim đập loạn. Cô không khỏi mặt đỏtai hồng, cảm thấy vô cùng khinh bỉ bản thân, vì sao lâu như vậy vẫnkhông thể chống cự lại sắc đẹp của anh ta?

Cô hít sâu một hơi, chờ nhịp tim ổn định lại mới nói:

- Không, tôi cũng không để ý, tôi không để ý một người xa lạ có đàn bà khác hay không nhưng nếu người đólà chồng tôi, tôi sẽ không có cách nào ở chung với anh. Triệu Hi Thành,tôi rất công bằng, tôi chưa bao giờ có ý định muốn thay đổi anh, tôicũng không hề yêu cầu anh, tôi chỉ không thể nào chấp nhận anh thôi.Cuộc hôn này này, anh cũng nên công bằng một chút, cứ ép tôi phải chấpnhận anh như vậy thì có ý nghĩa gì?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành ngồi thẳng dậy, vẻ quyến rũ khi nãy biến mất trong chớp mắt, cả người toát ra hơi thở âm ngoan

- Em không thể chấp nhận thì sao? Chẳng lẽ em cho rằng em có thể rời khỏi tôi. Anh cười lạnh, ngữ khí vô cùng bá đạo.

Chu Thiến nhíu mày, sao nói cả buổi mànhư chẳng được tác dụng gì? Cô có hơi bực mình, cô lại hít sâu, tự nhủvới chính mình: bình tĩnh, bình tĩnh, anh ta vẫn là bệnh nhân, hơn nữachọc giận anh ta mình cũng không có đồ ngon mà ăn.

Vì thế, cô nhẫn nại nói với anh:

- Tôi không có ý này, tôi khôngnói sẽ rời bỏ anh, tôi chỉ mong anh cho tôi chút thời gian, cũng là chochúng ta chút thời gian. Đừng ép tôi làm việc tôi không muốn! Tôi khôngmong chuyện đêm qua lại xảy ra.

- Em đang uy hiếp tôi?

Anh tới gần cô, gắt gao nắm chặt bả vai cô:

- Em nghĩ rằng tôi sẽ để chuyện đêm qua xảy ra lần nữa?

Anh trừng mắt nhìn cô, ánh mắt lạnh lùngâm trầm, nhưng thoáng thấy cô đau đớn nhíu mày thì lập tức buông tay.Anh nghiêm mặt, xốc chăn, xuống giường, đi vào phòng tắm. Ầm một tiếng,cửa đóng chặt lại.

Chu Thiến nhìn bóng lưng anh, vẻ mặt bấtđắc dĩ. Lần đầu tiên cố gắng nói chuyện thẳng thắn với anh ta lại thànhra thế này. Con người này là từ sao Hỏa đến sao? Bằng không sao nghe màkhông hiểu lời cô nói?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 30: Sức Quyến Rũ Không Giảm

Chương 29: Sức quyến rũ không giảm

Triệu Hi Thành hầm hầm đi ra khỏi phòngtắm, lập tức đi vào phòng thay đồ, chỉ nghe mấy tiếng loạt xoạt. Lúc trở ra đã thay âu phục màu xám, thắt cà vạt, tóc chải qua, người cũng sạchsẽ. Cả người thần thái sáng láng, càng thêm đẹp trai.

Chu Thiến nói:

- Anh mới khỏe lại đã đến công ty à? Bác sĩ nói anh cần nghỉ ngơi thêm!

Triệu Hi Thành hừ nhẹ một tiếng, cũngchẳng thèm nhìn cô một cái, đi thẳng ra ngoài. Chu Thiến bĩu môi nhưngcũng không tức giận. Ai bảo cô chỉnh anh thảm như vậy? Giờ chẳng qua bịthái độ thôi, thế là may lắm rồi.

Hơn nữa cũng phải nói lại, dựa vào tínhtình của anh sao không phản ứng gì? Cô đã chuẩn bị sẵn tinh thần bị anhnổi cơn lôi đình nhưng không ngờ lại sóng êm biển lặng đến vậy

Tối hôm qua chẳng qua cô có hơi bị hoảng, suýt thì bị bóp chết nhưng lại thành ra để anh ta chịu khổ, ngược lạibản thân lại chẳng sao. Quả nhiên là người từ sao Hỏa đến, cô là ngườitrái Đất, hoàn toàn không hiểu được.

Triệu Hi Thành một đường đi như bay, tức giận vô cùng.

Người phụ nữ kia rốt cuộc nghĩ cái gì?Chỉ vì bên ngoài anh có một hai người đàn bà thì chống đối anh? Đây làđạo lý gì? Cha anh nhiều năm qua

https://thuviensach.vn

phụ nữ cũng hết người này đến ngườikhác, giờ cũng không dừng lại, mẹ chẳng phải cũng giả câm điếc, nhìnthấy cha vẫn phải tươi cười lấy lòng, thậm chí còn tận tâm hơn vì sợ tạo cơ hội cho kẻ khác. Sao lại có người như cô, hao hết tâm tư mà chốngđối?

Thật muốn vặn bung đầu cô ra xem bêntrong rốt cuộc là cấu tạo bằng cái gì? Cô chẳng lẽ không sợ anh ở chỗngười khác không về? Nhưng xem bộ dáng đó của cô thì hình như thật sựước anh không trở lại!

Triệu Hi Thành nghĩ đến đó không khỏi khẽ mắng một tiếng, chân nhấn ga, chiếc ô tô như bay đến thẳng cao ốc Triệu thị.

Cao ốc tập đoàn Triệu thị tọa lạc ở giữakhu phố phồn hoa. Tòa nhà cao ngất, cửa sổ thủy tinh chói lọi, trước làvườn hoa quảng trường, trong quảng trường còn có đài phun nước lớn. Dưới ánh nắng ban mai, tất cả đều có khí thế bức người, vô cùng đồ sộ.

Triệu Hi Thành đem xe vào bãi đỗ xe, bảo vệ thấy anh thì tươi cười chào:

- Triệu tổng, hôm nay đi làm sớm vậy!

Triệu Hi Thành lạnh lùng nhìn anh ta một cái rồi chạy xe thẳng qua. Bảo vệ ngượng chín người đứng đó, nhìn bóng xe lẩm bẩm:

- Lên mặt cái gì! Chẳng qua đầu thai tốt hơn người khác thôi.

Triệu Hi Thành đỗ xe rồi đi vào thang máy.

Lúc này, trong đầu anh vẫn còn đang tự hỏi: chẳng lẽ sức cuốn hút của anh bị giảm sút?

Đúng lúc này thang máy “đinh” một tiếngrồi dừng lại, cửa từ từ mở ra, đi vào là một cô gái trẻ mặc váy công sở, tay cầm tập công văn dày. Ngẩng

https://thuviensach.vn

đầu thấy Triệu Hi Thành thì sửng sốt,hoảng sợ gọi:

- Sếp Tổng…

Triệu Hi Thành đột nhiên nảy ra ý nghĩ mới. Anh nhìn cô gái trẻ mỉm cười, nói:

- Vào đi!

Cô gái kia mặt lập tức ửng hồng. Cô singốc nhìn anh, tài liệu trong tay rơi lả tả. Triệu Hi Thành giúp cô nhặt lại giấy tờ, đưa cho cô, cười khẽ, lộ ra hàm răng trắng bóng:

- Cẩn thận!

Vẻ mặt cô gái trẻ kia như sắp ngất đếnnơi. Lúc này mặt Triệu Hi Thành mới giãn ra một chút. Vẫn may, sức quyến rũ của anh chưa giảm…

Cả ngày hôm đó, cô gái kia lúc nào cũng như trong mơ, luôn luôn tự cười, chỉ nghĩ đến nụ cười khiến vạn vật lu mờ của sếp Triệu…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 31: Điều Văn Phương Đi 1

Chương 30: Điều Văn Phương đi 1

Văn phòng của Triệu Hi Thành ở tầng cao nhất.

Khi tới nơi, cả tầng vẫn yên lặng. Cũng đúng, giờ còn chưa đến 8h, là anh đến sớm.

Anh đi vào văn phòng, đóng cửa lại.

Văn phòng của tổng giám đốc đương nhiênlà vô cùng rộng rãi, ở giữa là bàn ghế sô pha, bên cạnh cửa kính là bànlàm việc lớn, bên cạnh còn có một quầy bar với đủ loại rượu thượng hạng.

Triệu Hi Thành đi đến trước quầy bar, rót một ly rượu vang, sau đó mang ly rượu đến trước cửa sổ quan sát. Toànbộ thành phố đều trong mắt anh. Anh rất thích cảm giác cao cao tạithượng này, mọi thứ đều nắm trong tay.

Lúc này, ánh nắng buổi sớm nhuộm lênkhung cảnh một tầng ánh sáng vàng, con đường chật chội, chỗ nào cũng lànhững chiếc ô tô như những bao diêm, còn cả đám người màu đen nhấp nhô.

Dần dần, ngoài văn phòng cũng bắt đầuđông đủ, nhóm thư kí của anh bắt đầu chuẩn bị công tác. Anh có bốn thưkí, nghe giọng thì chỉ có ba người, tiếng các cô líu ríu nói chuyệnphiếm tựa như tiếng ếch kêu, anh không thể nghe rõ

- Này, hôm nay các cậu có đọc báo buổi sớm không?

https://thuviensach.vn

- Có chứ có chứ. Một người hưng phấn đáp: – Ảnh chụp hai đại mỹ nam bắt tay chiếm toàn bộ trang báo!

Bọn họ đang nói ai vậy?

- Ai! Người còn lại than nhẹ: –Thật không ngờ, trên thương trường còn có người đàn ông đẹp trai có thểso sánh với tổng giám đốc của chúng ta…

Có thể tưởng tưởng lúc này mắt nàng nhất định đang long lanh long lanh

- Càng quý đó là chưa kết hôn!

- Nghe nói là kim quy biển (rùavàng nhưng ở nước ngoài), vốn làm việc ở công ty đầu tư bên Mỹ, lần nàyđược bổ nhiệm đến làm giám đốc công ty ở khu vực Châu Á! Thật quá ảo,chính là bạch mã vương tử đó

Thì ra đang nhắc đến tiểu tử Kiều Tranhkia, hừ, tiểu tử đó tốt như các cô bình luận sao? Thật đúng là mắt mọcđằng sau, không có kiến thức, mất mặt anh quá!

- Nhưng dù thế nào cũng chỉ là người làm công, thủy chung cũng còn kém vương tử một chút, không đủ cao quý!

Lời này coi như có trình độ, có kiến giải, tháng sau tăng lương cho cô này.

- Anh hùng không bàn đến xuấtthân, anh ấy không xuất thân cao quý nhưng có bao nhiêu người cũng gâydựng sự nghiệp từ bàn tay trắng? Trái lại, còn hơn đám công tử tự cho là cao quý, ai cũng chỉ biết ăn chơi trác táng!

- Cậu đừng vì công tử nhà họ Lýmà vơ đũa cả nắm. Ai nói công tử nhà giàu thì sẽ phải ăn chơi tráchtáng. Nhìn tổng giám đốc của chúng ta kìa.

https://thuviensach.vn

Nhưng trên thương trường cũng đủ thủ đoạn. Còn cả ánh mắt anh ấy nữa, rất uy nghiêm

Triệu Hi Thành nghe được thì liên tục gật đầu, đúng là nên để Tống Thiệu Lâm đến nghe mấy lời này

- Này, Tiểu Lợi! Tổng giám đốckhông ở đây, có cần vuốt đuôi ngựa (nịnh nọt) như vậy không? Tổng giámđốc đúng là có năng lực, quyết đoán nhưng cũng quá lăng nhăng, còn cảchuyện anh ta và Văn Phương…

- Ây dà, ây dà, đừng nói nữa, chị Phương đến kìa!

Lúc này nghe được tiếng giày cao gót vang lên, phụ trợ cho giọng nói sắc bén của Văn Phương:

- Còn tán gẫu cái gì, tổng giám đốc cũng sắp đến, mau chuẩn bị đi!

Thật kì quái, trước kia chưa bao giờ cảmgiác giọng của cô sắc bén như vậy? Trước mặt anh cô ta luôn luôn dịudàng đáng yêu. Thì ra giọng nói cũng có thể có mặt nạ!

Văn Phương lại tiếp:

- Tiểu Lợi à, cô đi mua đồ ăn sáng đến đây cho tôi

Tiểu Lợi:

- Ngại quá chị Phương, em còn phải dọn văn phòng cho tổng giám đốc

Văn Phương nói:

- Văn phòng tổng giám đốc không cần cô dọn, tôi chuẩn bị là được, cô mau đi đi

Tiểu Lợi bất mãn “A” một tiếng.

https://thuviensach.vn

Sau đó, tiếng giày cao gót của Văn Phương lại vang lên rồi biến mất ở toilet bên kia. Tiểu Lợi thấy cô ta đi rồi thì khẽ mắng:

- Sao lần nào cũng bắt người khác mua đồ ăn sáng cho cô ta. Cô ta không tiện đường mua đi lên được à!

- Như vậy mới có thể bộc lộ được địa vị, sự tự phụ của cô ta đó

- Cái gì chứ? Chẳng lẽ thật sự nghĩ mình là bà chủ!

- Mình khuyên cậu đi nhanh đi!Cậu khiến cô ta không vui, chỉ cần cô ta thủ thỉ bên gối với tổng giámđốc thì sẽ bất lợi cho cậu đó!

Tiểu Lợi vừa nghe vậy thì nóng nảy, đâylà chuyện nghiêm trọng đó, công việc này có tiền đồ, tương lai còn phảidựa vào nó mà câu rùa vàng, không thể bỏ lớn lấy bé được:

- Mình đi đây.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 32: Gặp Lại Kiều Tranh 1

Chương 31: Gặp lại Kiều Tranh 1

Không lâu sau, Văn Phương đẩy cửa đi vàođã thấy Triệu Hi Thành đang ngồi sau bàn làm việc, cười như có như không nhìn cô, ánh mắt lạnh lùng. Cô ta thoáng ngẩn ngơ nhưng chưa đến mộtgiây đã lại bình thường, vẻ mặt dịu dàng, giọng nói đáng yêu:

- Hi Thành, hôm nay sao đến sớm vậy

Cô ta vừa nói vừa đóng cửa. Sau đó nhẹlắc eo, lả lướt đi tới. Hôm nay cô ta mặc một bộ váy màu đen bó sátkhiến dáng người càng gợi cảm, vô cùng dụ hoặc.

Cô ta đi đến bên cạnh Triệu Hi Thành, ngồi trên đùi anh, tay ôm cổ anh, cười kiều mỵ, sóng mắt lưu chuyển, vô cùng quyến rũ.

- Có biết em nhớ anh lắm không! Giọng nói mềm mại khiến người ta miên man bất định.

Không thể không nói, Văn Phương là caothủ dụ dỗ đàn ông, lơ đãng thôi cũng có thể khơi mào dục vọng nguyên thủ của đàn ông. Đây cũng là nguyên nhân cô ta có thể ở lại bên cạnh anhthời gian dài như vậy. Nhưng mà, giờ xem ra, quả thật thời gian cô ta đã ở bên cạnh anh quá dài.

Mặt Triệu Hi Thành lạnh xuống, nhẹ đẩy cô ta ra, cô ta đành phải rời xa ra. Anh lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

- Đây là văn phòng, chú ý đến ngôn hành của cô đi! Còn nữa, về sau phải gọi tôi là Tổng giám đốc

Mặt Văn Phương cứng đờ nhưng lập tức cười quyến rũ. Cô dựa lưng lên bàn làm việc, mông tròn lẳn khẽ nhếch lên,ngực như ẩn như hiện. Trước kia thấy tư thế này của cô ta, anh sẽ đứngdậy ôm cô ta vào lòng…

Cô ta cười mềm mại, đáng yêu vô cùng:

- Chẳng phải giờ còn chưa đến giờ làm việc sao?

Nhưng Triệu Hi Thành lại làm như khôngthấy, thờ ơ, ánh mắt nhìn cô ta càng lạnh lùng. Trong lòng Văn Phươngkhông khỏi lạnh run, lúc này mới ngượng ngùng đứng dậy, vẫn vớt vát:

- Chắc anh còn chưa ăn sáng! Em đi mua cho anh!

Triệu Hi Thành cười lạnh:

- Bữa sáng của cô vẫn là người khác đi mua cho cô, sao tôi lại không biết xấu hổ mà phiền đến cô được!

Sắc mặt Văn Phương tái lại. Cô ta quanh co:

- Vừa rồi em quên… vừa khéo Tiểu Lợi phải xuống dưới, em bảo cô ấy tiện đường mua…

Triệu Hi Thành hừ lạnh một tiếng, nghĩcũng chỉ là lòng hư vinh của đàn bà phát tác, nghĩ bay lên được cành cao thì không nhịn được mà tác oai tác quái, hận không thể để cho cả thếgiới biết mình lợi hại cỡ nào. Lại nói tiếp, nếu không phải cô ta khôngbiết thu liễm trước mặt Thiệu Lâm thì Thiệu Lâm mất trí nhớ rồi sao cònbiết chuyện của bọn họ!

Nghĩ vậy anh liền bốc hỏa!

https://thuviensach.vn

Loại đàn bà này cứ giữ ở bên người, sớm hay muộn cũng thành chuyện xấu!

Lập tức, anh bình thản, nhẹ vung tay với cô ta rồi nói:

- Giờ cô đi ra ngoài đi.

Văn Phương còn định nói gì đó, trong lòng cô ta rất bất an, luôn cảm thấy không ổn nhưng thoáng nhìn sắc mặt âmtrầm của anh thì biết lúc này không thể lại trêu chọc anh được. Dù không tình nguyện cũng phải ra ngoài.

Cô ta vừa bước ra, Triệu Hi Thành đã gọi điện cho phòng quản lý nhân sự…

****

Chu Thiến chờ Triệu Hi Thành đi vốn định ngủ tiếp một chút nhưng vừa nằm xuống, suy nghĩ lại ùa đến, đầu óc hỗn loạn vô cùng.

Cô dứt khoát ngồi dậy, thay quần áo. Độtnhiên cô rất muốn đến bệnh viện nhìn xem, cô muốn xem xem vì sao mãi đến giờ “cô” còn chưa tỉnh lại?

Đi xuống tầng, đại sảnh đang có người hầu quét dọn, không thấy Triệu phu nhân và Hi Tuấn, hẳn là chưa ngủ dậy.

Chu Thiến không gọi lái xe. Cô không muốn người nhà họ Triệu biết mình đến bệnh viện. Cô ra khỏi biệt thự, khunày rất khó gọi taxi, cô phải đi bộ một đoạn mới có xe.

Đến bệnh viện đã gần 9h

Chu Thiến tìm được phòng bệnh, nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào.

https://thuviensach.vn

Trong phòng bệnh ánh sáng u ám, không khí yên tĩnh. Thân thể của cô nằm cô độc ở giường bệnh. Trên tay cắm dâytruyền, người cũng bớt đi khá nhiều máy móc.

Cô nhẹ nhàng đi tới

"Chu Thiến" nằm trên giường bệnh, ánh mắt nhắm chặt, sắc mặt vô cùng tái nhợt, hai má hóp vào, nhìn qua khôngchút tức giận, vui mừng, nếu không phải máy móc vẫn chạy bên cạnh thìthật sự cô đã nghĩ nằm ở đây là một người chết.

Chu Thiến ngồi xuống bên cạnh, sắc mặtcũng không tốt đi đâu được. Ngày nào cô cũng bảo dưỡng tốt cho thân thểTống Thiệu Lâm mà thân thể mình lại thành ra thế này, vừa tức giận lạivừa khổ sở.

- Vì sao cô còn không tỉnh lại? Cô còn định tránh tới bao giờ? Cô khẽ nói.

Giọng nói phiêu đãng trong không gian tạo thành cảm giác quỷ dị.

- Cô hại tôi thành ra thế này lại còn muốn trốn tránh trách nhiệm sao? Cô mau tỉnh lại trả thân xác lại cho tôi!

Chu Thiến nhìn cô nhưng cô lại như con rối gỗ cũ kĩ, không có chút phản ứng.

- Anh Kiều Tranh đã quay về, côkhông muốn gặp anh ấy sao? Thì ra chúng ta lại có duyên như vậy, lạicùng đi thích một người…

Cô vươn tay nắm tay "Chu Thiến". Tay côvô cùng gầy yếu, quả thật là da bọc xương, làn da tái nhợt, xanh mướt,gân xanh, mạch máu nổi đầy.

Tay Chu Thiến khẽ run. Cô buồn bã, nước mắt tràn mi:

https://thuviensach.vn

- Xin cô mau tỉnh lại đi, tôi khó khăn lắm mới gặp lại anh ấy, tôi không muốn dùng thân phận của cô đểđối mặt với anh ấy. Cô có biết tôi chờ anh ấy bao lâu rồi không. Nhưnggiờ anh ấy ngay trước mặt, nhưng mắt anh ấy nhìn không phải là tôi… Côđừng ích kỉ như vậy, đừng trốn tránh nữa. Cô tình lại đi, cho tôi cơ hội cạnh tranh công bằng…

Cô ôm mặt, nước mắt chảy dài qua kẽ tay. Nỗi buồn từ khi gặp lại Kiều Tranh úc kết, một khắc này như vỡ òa.

Đúng lúc này, cửa mở ra.

Chu Thiến theo phản xạ ngẩng đầu nhìn ra, nước mắt vẫn đọng trên khóe mi. Thấy người đến, cô kinh hoảng đứng dậy.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 33: Gặp Lại Kiều Tranh 2

Chương 32: Gặp lại Kiều Tranh 2

Đứng trước cửa là khuôn mặt tiều tụy của cha, phía sau là khuôn mặt kinh ngạc của Kiều Tranh!

Cha gầy đi rất nhiều, tóc cũng bạc đi.Chu Thiến nhìn ông, trong lòng vô cùng áy náy. Cha nhất định rất đaulòng! Rõ ràng ở ngay trước mặt ông nhưng lại không thể nhận thức ông,Tống Thiệu Lâm, cô nhẫn tâm vậy sao?

Chu Minh Xa nghi hoặc nhìn Chu Thiến đang khóc, chần chừ hỏi:

- Tiểu thư, cô là ai? Cô biết con gái tôi sao?

Chu Thiến kinh ngạc, chẳng lẽ cha khôngbiết người gây tai nạn? Nghĩ lại, cũng hiểu ngay được. Từ sau khi tỉnhdậy cô chưa từng lộ diện, Triệu gia lại phong tỏa tin tức, vấn đề bồithường cũng do luật sư làm nên cha cô không nhận ra cô cũng không lạ.

Một khi đã như vậy, cũng không nên phá hư không khí. Lâu như vậy mới gặp lại cha, cô cũng không muốn vừa gặp đãbị ông chửi mắng. Chu Thiến lau nước mắt nói:

- Cháu là bạn của Chu Thiến… chú…

Chữ “cha” thiếu chút nữa thốt ra.

Mũi Chu Minh Xa cay cay, nức nở nói:

https://thuviensach.vn

- Cảm ơn cháu đến thăm nó, nhưng mà, Thiến Thiến cũng không biết…

Ông quay đi lau nước mắt. Chu Thiến thấy cha khổ sở như vậy thì tim như dao cắt. Cô đi tới, cầm tay cha:

- Chú đừng đau lòng, Thiến Thiến nhất định sẽ tỉnh lại.

Kiều Tranh nhìn cô đầy ý vị rồi cũng an ủi Chu Minh Xa:

- Chú Chu, chú đừng buồn phiềnquá, Thiến Thiến rất hiếu thảo, nhất định không nỡ để chú đau lòng, nênem ấy nhất định sẽ tỉnh lại.

Chu Minh Xa khổ sở nói không nên lời, chỉ liên tục gật đầu. Sau đó ông đi đến bên giường bệnh, bắt đầu rửa mặtcho "Chu Thiến". Ông nhẹ nhàng lau trán cô, hai má, khóe mắt, động tácvô cùng nhẹ nhàng, đầy từ ái

- Các cháu nhìn xem, gầy đến da bọc xương…

Ông không nhịn được lại khóc:

- Tôi cũng không cho hộ lý lau rửa cho nó, hô lý chân tay thô lậu, giờ Thiến Thiến mỏng manh như vậy…

Nước mắt Chu Thiến lại rơi, cô lén quayđi lau nước mắt lại bắt gặp ánh mắt Kiều Tranh. Ánh mắt ấy có chút nghihoặc lại cũng có sự thân thiết vô cùng

Chu Thiến quay đi, trong lòng vô cùngchua xót. Trong lòng cô khẽ nói: "Tống Thiệu Lâm, nhìn thấy không, anhKiều Tranh đến đây, anh ấy… vẫn quan tâm cô như vậy, cô bỏ được anh ấysao? Mau tỉnh lại nhìn anh ấy đi!

Bên kia, Chu Minh Xa vẫn đang nói:

- Từ nhỏ Thiến Thiến đã là đứatrẻ hiếu thuận, là chú không có khả năng làm người cha tốt, không cho nó được sống thoải mái. Học trung học đã

https://thuviensach.vn

phải ra ngoài làm thêm, kiếm được tiền đều đưa cho chú mà chú không thể cho nó đi học đại học… Đứa nhỏnày chưa từng yêu cầu cái gì, sinh nhật ngay cả bánh sinh nhật cũng chưa từng được ăn… Làm chú rất đau lòng… Đứa trẻ ngoan như vậy mà giờ lạithành thế này, mà người làm cha lại chẳng thể giúp nó trị người gây họa…

Ông ngồi xuống, nước mắt tuôn rơi.

Chu Thiến vội bước đến, ngồi xổm bên cạnh ông, cầm tay ông, chân thành nói:

- Chú ơi, chú đừng bao giờ nghĩnhư vậy, Thiến Thiến nhất định hiểu sự khó xử của chú. Tiền thuốc mencho cô ấy nhất định không ít, cô ấy nhất định biết chú làm vậy là bị bất đắc dĩ!

Chu Minh Xa như được an ủi, vươn tay vỗ vỗ lưng cô, gật gật đầu.

Chu Thiến nhân cơ hội hỏi:

- Bác sĩ nói như thế nào, cơ hội tỉnh lại nhiều không ạ?

Chu Minh Xa trả lời:

- Thật ra vết thương của ThiếnThiến đều tốt, theo đạo lý hắn là đã tỉnh. Sở dĩ còn chưa tỉnh, bác sĩnói có thể là do đầu óc bị chấn thương. Nhưng cứ bất tỉnh như vậy rấtnguy hiểm, cơ thể sẽ suy yếu, cơ bắp sẽ teo lại, lúc nào cũng có thể gây nguy hiểm đến tính mạng!

Chu Thiến nghe xong lời ông nói, cảm thấy cả người như bị dội gáo nước lạnh, rét thấu xương.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 34: Gặp Lại Kiều Tranh 3

Chương 33: Gặp lại Kiều Tranh 3

Ra khỏi phòng bệnh, tâm tình Chu Thiến vô cùng nặng nề. Cô vẫn nghĩ, vẫn muốn trở lại với thân thể của mình. Cuộc sống hiện tại với cô mà nói cũng chỉ như một bộ phim, cô chỉ nhìn bằngánh mắt của người xem chứ không muốn lấn sâu bởi vì biết sớm muộn gìcũng tàn cuộc chơi.

Nhưng mãi đến hôm nay cô mới ý thức được, có lẽ vận mệnh còn có an bài khác.

Cô phải suy nghĩ cẩn thận một chút, nếu nhất định về sau cô chỉ có thể làm Tống Thiệu Lâm thì nên làm gì mới tốt?

Lúc này, phía sau có người gọi:

- Thiệu Lâm.

Giọng nói trầm thấp, hùng hậu

Chu Thiến xoay người, Kiều Tranh đứngphía sau cô không xa, khuôn mặt tuấn lãng dưới ánh mặt trời chiếu rọi có vẻ đẹp như thật như ảo. Khóe miệng khẽ cười, nụ cười như sương khói, ấm áp, mông lung khiến cho mọi thứ như an tĩnh hơn.

Tâm tình nặng nề của Chu Thiến vì vậy mà dần thư hoãn lại.

Kiều Tranh đi đến bên cô, lẳng lặng nhìn cô, ánh mắt của anh khiến không khí trở nên nóng rực. Mặt Chu Thiến lặng lẽ ửng hồng

https://thuviensach.vn

Hồi lâu sau anh mới chậm rãi nói:

- Đã lâu không gặp, chúng ta có thể nói chuyện được không?

Anh cười:

- Ở đây thực sự quá nóng.

Người đàn ông tươi cười ấm áp trước mặtnày chính là người Chu Thiến ngày nhớ đêm mong. Tuy rằng cô biết anhnhìn là nhìn Tống Thiệu Lâm nhưng có sao đâu? Chỉ cần được ở bên anhchuyện trò, có thể nhìn anh thì đã thấy mỹ mãn lắm rồi.

Chu Thiến nhẹ nhàng gật đầu, cô không thể từ chối lời mời này.

Bọn họ đến bãi đỗ xe lấy xe, Kiều Tranhđi chiếc xe hơi màu đen giản dị, cũng giống như con người anh, khiến cho người ta có cảm giác trầm ổn.

Xe đi ra đường lớn, Chu Thiến nhìn anhgần trong gang tấc, động tác thành thục, tao nhã, bỗng nhiên có cảm giác như trong giấc mơ.

Lúc này, Kiều Tranh hỏi:

- Anh rất ngạc nhiên, sao em và Thiến Thiến lại là bạn?

Chu Thiến hỏi lại anh:

- Sao anh xuất hiện ở đây?

- Anh về nước, mẹ nói cho anh tin xấu này, trước kia bọn anh là hàng xóm, Chu Thiến là cô em gái nhỏ haychơi với anh, cô ấy… là đứa trẻ rất đáng thương, không ngờ nhiều nămkhông gặp lại thành ra thế này…

Anh khẽ thở dài một tiếng, vô cùng tiếc nuối

https://thuviensach.vn

Tim Chu Thiến trầm xuống, tuy rằng cô sớm biết anh coi mình như em gái nhưng nghe chính miệng anh nói vậy vẫnkhiến cô thấy đau. Cô đã từng nói với anh nhưng anh quên rồi sao? Côquay đầu đi, nhìn ra ngoài cửa xe, suy nghĩ quay trở về một đêm nhiềunăm trước…

Cha nói cô chưa từng ăn bánh sinh nhật, thực ra cô đã được ăn, chỉ là cha không biết mà thôi.

Sau khi mẹ qua đời, sinh nhật 11 tuổicủa cô, cha căn bản không nhớ rõ sinh nhật của cô nhưng cô biết cha rấtbận cũng rất buồn nên cô không trách cha.

Cô co người ngồi dưới lầu nhìn trăngngẩn người, nhớ lại khi mẹ còn sống, một nhà ba người cùng chúc mừngsinh nhật, không nhịn được mà khóc. Cô nhỏ giọng nói với chính mình:

- Thiến Thiến, sinh nhật vui vẻ.

Lúc này, giọng Kiều Tranh vang lên phía sau:

- Thiến Thiến, hôm nay là sinh nhật em à?

Cô quay đầu, nước mắt lưng tròng nhìn anh, gật gật đầu.

Anh thở dài, khẽ lau nước mắt cho cô nói:

- Sao lại trốn ở đây khóc? Mẹ em biết em khóc nhất định sẽ rất buồn

Dưới ánh trăng trong sáng, khuôn mặt anh thật dịu dàng

- Em ngồi ở đây chờ anh, anh đi một tí rồi quay lại

Một lát sau, Kiều Tranh mang theo mộthộp giấy tròn đi đến. Anh kéo cô đến trước bàn đá trong sân, mở hộp ra,bên trong là chiếc bánh ngọt nhỏ đầy

https://thuviensach.vn

bơ, hương thơm vô cùng. Anh thắpmười một ngọn nến, ánh nến khiến nụ cười của anh càng tỏa sáng

Anh nói:

- Thiến Thiến, sinh nhật vui vẻ! Mau ước đi!

Cô nhìn anh rồi nhắm mặt lại, trong lòng thầm nguyện cầu

Sau khi thổi tắt ngọn nến, anh cười hỏi cô:

- Thiến Thiến, ước gì nói cho anh được không?

Cô ngẩng đầu nhìn anh, rất thành thật nói:

- Em ước sau này có thể lấy anh

…

Lời cô nói anh Kiều Tranh nhất định không nhớ rõ rồi, cho dù nhớ cũng chỉ coi như trò đùa của trẻ con, không để trong lòng đi!

Chu Thiến khẽ thở dài

- Nghe nói người gây họa rất có tiền. Anh đột nhiên nói

Lời Kiều Tranh cắt ngang suy nghĩ của cô, anh tiếp tục nói:

- Xã hội bây giờ chỉ cần có tiền thì làm gì cũng được

Anh hừ nhẹ một tiếng, trong giọng nói tràn ngập sự khinh thường. Chu Thiến nói:

- Em chính là người gây họa! Chu Thiến bị em đâm

https://thuviensach.vn

Trong lòng cô có sự tức giận, cô rất muốn biết, nếu anh biết người gây họa là ý trung nhân của mình thì anh sẽ có phản ứng gì?

Nhưng lời vừa nói ra cô lại hơi hối hận,giờ cô như kẻ đang ghen ghét vậy mà cô có tư cách gì để ghen tỵ? Từ đầuđến cuối đều là cô đơn phương, hơn nữa anh vẫn đối xử tốt với cô như vậy sao lại làm anh không vui.

Quả nhiên, Kiều Tranh nghe xong câu này, vẻ mặt khiếp sợ, anh đột nhiên dừng xe "két" lại

- Em nói gì?

Anh quay người nhìn cô, trong mắt đầy sự khó tin

Trong quán cà phê u nhã, âm nhạc dudương, không khí tràn ngập mùi hương cà phê. Bên cửa sổ thủy tinh sángngời, Kiều Tranh và Chu Thiến ngồi đối diện.

- Trước kia em không uống rượu, sao lại để đến say rượu lái xe

- Chuyện hôm đó thế nào em đã không nhớ rõ. Sau tai nạn, em mất trí nhớ

Chu Thiến cúi đầu, cô chưa từng nói dối trước mặt anh, cô sợ anh nhìn thấy sự kích động trong mắt mình

- Mất trí nhớ? Kiều Tranh kinh ngạc.

Chu Thiến cười khổ:

- Nhiều chuyện đều mơ mơ hồ hồ, giống phim truyền hình đúng không?

- Nhưng em còn nhớ anh, đừng lừa anh, Thiệu Lâm, anh biết em còn nhớ anh

https://thuviensach.vn

Giọng nói nhẹ nhàng mang theo sức hút mêhoặc khiến tim Thiệu Lâm gợn sóng. Cô không nhịn được ngẩng đầu nhìnanh, ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ thủy tinh chiếu vào đôi mắt anh, phản xạ ra ánh sáng trong suốt, đáy mắt là tình cảm chất chứa.

Dù biết không phải nhìn mình nhưng tim cô vẫn đập loạn

- Em không nhớ rõ trước kia chúng ta có chuyện gì, chỉ là cảm thấy anh rất quen

Cô cúi đầu, chậm rãi quấy cà phê.

- Không nhớ rõ sao?

Kiều Tranh thầm thở dài. Trong lòng mất mát

- Em cũng không nhớ quán cà phê này sao?

Chu Thiến mờ mịt nhìn anh, nhẹ nhàng lắc đầu.

Kiều Tranh nhìn cô, đôi mắt trong sángnhư có vẻ buồn bã. Bảy năm trước, khi mới quen, đôi mắt xinh đẹp của côđầy sự linh động, trí tuệ. Cô hẹn anh dến quán cà phê này, cũng ngồiđúng bàn này. Ánh mặt trời khiến cô như chìm trong lớp hào quang. Côcười với anh thật ngọt ngào, như hoa bách hợp, sau đó nói với anh:

- Kiều Tranh, em rất thích anh, anh cũng thích em có được không?

Một khắc đó, tim anh nhảy lên.

Mà tất cả, cô không hề nhớ sao?

- Quên cũng tốt, quên cũng tốt!

Anh thì thào, nhớ rõ thì cũng được gì? Cô đã buông tay anh rồi…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 35: Gặp Lại Kiều Tranh 4

Chương 34: Gặp lại Kiều Tranh 4

Trong quán cà phê bật một bài hát, giọng nam ca sĩ trầm như đang kể chuyện: "… đừng quên anh, đừng quên anh, nhiều năm sau gặp lại, xin khẽ gọi anh…"

Lòng Kiều Tranh đau đớn nhưng cố nhịn,trong mắt là sự u tối, ưu thương. Những điều này Chu Thiến đều thất rõ,lòng cô cũng càng đau. Phải yêu cô ấy biết bao nhiêu mới có thể mãikhông quên dù bị cô làm tổn thương? Đã nhiều năm như vậy, Tống Thiệu Lâm đã kết hôn chẳng lẽ anh còn chưa thể buông tay? Anh vẫn cứ đau lòng như thế sao? Gương mặt dịu dàng ôn nhuận trong trí nhớ kia sao có thể ubuồn như vậy!

Đột nhiên cô rất muốn biết Tống Thiệu Lâm có gì tốt, đáng để anh yêu đến vậy? Trong miệng người khác Tống ThiệuLâm cũng chỉ là mỹ nhân lạnh lùng quái gở, anh Kiều Tranh chẳng lẽ thích loại con gái này sao?

Hay là, Tống Thiệu Lâm không phải tính cách đó, là vì nguyên nhân nào mà thành ra như vậy

Tống Thiệu Lâm có bí mật gì?

Chuyện này như lớp sương mù dày đặc, Chu Thiến muốn gạt nó ra. Cô không khỏi nhớ lại file word bí ẩn trong máy tính kia…

Qua hồi lâu, Kiều Tranh mới bình tĩnh lại nhưng anh không thể xem nhẹ vẻ đau đớn trong mắt cô. Anh sớm nghe nóiđại thiếu gia của tập đoàn Triệu

https://thuviensach.vn

thị là công tử phong lưu, anh ta đối xử với cô tốt không? Anh không nhịn được hỏi:

- Giờ em sống tốt chứ? Anh ta… tốt với em không?

Giọng của anh đầy sự thân thiết, ChuThiến không khỏi nghĩ, nếu anh ấy biết Tống Thiệu Lâm sống không tốt thì sẽ thế nào? Có thể cướp cô lại không? Nhưng dựa vào tính chiếm hữu lớncủa Triệu Hi Thành lại thêm sự bá đạo, âm ngoan sao có thể dễ dàng buông tay? Chỉ sợ anh Kiều Tranh còn bị thương tổn?

Vì thế Chu Thiến trả lời anh:

- Anh ấy… tốt với em lắm. Em sống rất ổn

Mặc kệ Tống Thiệu Lâm có thể tỉnh lại hay không bọn họ đều không có khả năng, cô hi vọng anh không đau lòng nữa.Cô thầm nói trong lòng: “Tống Thiệu Lâm, nếu trước kia cô đã buông tayanh ấy, làm tổn thương anh ấy thì về sau chắc hẳn không ở bên nhau đượcnữa! Nếu cô từng thật lòng yêu anh Kiều Tranh thì nhất định sẽ hiểu vìsao tôi làm thế này!

Chu Thiến ngẩng đầu, nhìn Kiều Tranh nói:

- Kiều Tranh, tuy rằng em khôngnhớ rõ chuyện trước kia nhưng em biết trước kia chúng ta nhất định rấtquen thuộc. Nhưng bây giờ với em mà nói quá khứ thế nào cũng không quantrọng. Giờ em đã kết hôn, đã là vợ người khác cho nên em cũng hi vọnganh có thể quên đi, bắt đầu lại từ đầu. Quá khứ đẹp đến mấy cũng khôngthể lấy lại được mà tương lai có rất nhiều hi vọng, nếu cứ đắm chìmtrong quá khứ thì sẽ bỏ qua những thứ tốt đẹp khác. Em tin đạo lý nàyanh nhất định hiểu. Hôm nay em gặp anh chính là vì cảm giác quen thuộcvới anh khiến em rất ngạc nhiên. Nhưng nếu chúng ta từng có quá khứ nhưvậy thì sau này cũng không tiện gặp riêng nữa. Hi Thành dường như cũngbiết chuyện quá khứ của chúng ta. Em không muốn làm anh ấy không vui.

https://thuviensach.vn

Cô hơi dừng lại, chân thành nói:

- Em sống rất tốt cho nên cũng mong anh được hạnh phúc!

Cô đứng lên, cười cười:

- Em còn có hẹn, phải đi trước, có lẽ sau còn có thể gặp lại, nhất định phải vui vẻ

Cô vươn tay nhìn anh.

Kiều Tranh nhìn cô, vẻ mặt phức tạp, tựanhư cô đơn lại như mất mát, ánh mắt ảm đảm, hồi lâu sau mới đứng lên nắm tay cô, ngón tay lạnh, hồi lâu không nói nên lời.

Chu Thiến thấy anh như vậy, trong lòng vô cùng khó chịu nhưng vẫn quyết tâm, nhìn anh cười nói:

- Tạm biệt!

Sau đó đi ra khỏi quán cà phê không quay đầu lại.

Kiều Tranh nhìn theo bóng cô, cảm giáctim như bị cắt đi một miếng lớn, trống rỗng, đau đớn. Cô đã quên hết quá khứ… cô đã là vợ người khác… nụ cười tươi sáng của cô từng chỉ thuộc về anh nhưng giờ lại cười vì người đàn ông khác, anh và cô đã không thểquay lại…

Anh suy sụp ngồi xuống, ảm đạm đau đớn.Bảo anh quên sao? Không, anh không muốn quên, quá khứ của hai người tựanhư pháo hoa rực rỡ, tuy ngắn ngủi nhưng đã thiêu đốt những nhiệt huyếttuổi trẻ của anh. Anh sẽ cất giữ nó cẩn thận ở trong đáy lòng, mãi mãi…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 36: Mình Sẽ Li Hôn

Chương 35: Mình sẽ li hôn

- Cậu nói với anh ấy như vậy! Tiểu Mạt vừa ăn khoai tây vừa nói

Sau khi Chu Thiến rời khỏi quán cà phê thì đi tìm Lâm Tiểu Mạt, trong lòng cô buồn phiền, người tâm sự cũng chỉ có Tiểu Mạt.

Lúc này, hai người ngồi ở KFC, trên bàn đầy khoai tây, đùi gà rán

Chu Thiến vẻ mặt đau khổ:

- Mình thực sự không muốn nhìn anh ấy đau lòng vì Tống Thiệu Lâm, chỉ có như thế anh ấy mới hết hi vọng!

Tiểu Mạt thở dài:

- Thật không biết đây là duyên phận gì, anh ấy lại thích Tống Thiệu Lâm như vậy

Cô đột nhiên trợn mắt nhìn Chu Thiến:

- Nhưng mà bây giờ cậu chính làTống Thiệu Lâm mà, nếu Tống Thiệu Lâm không thể tỉnh lại thì cả đời nàycậu chỉ là Tống Thiệu Lâm, đến lúc đó, cậu chỉ cần ly hôn với ông chồngbiến thái kia là có thể ở bên Kiều Tranh rồi đó thôi?

Chu Thiến nhẹ nhàng lắc đầu, vẻ mặt côđơn vô cùng. Làn da trắng nõn sáng bóng dưới ánh đèn, mắt to như giăngsương mùa, mông lung, sợ hãi,

https://thuviensach.vn

nhìn vô cùng động lòng

Tiểu Mạt nhìn mà lóa mắt, không khỏi cảmthán, khó trách Kiều Tranh thích cô như vậy. Vẻ ngoài xinh đẹp, làm bấtcứ điều gì cũng có thể đoạt hồn đoạt phách người ta.

Chu Thiến nói:

- Nhưng mình không phải là TốngThiệu Lâm, trong mắt anh ấy nhìn không phải mình, người anh ấy gọi không phải mình, suy nghĩ cũng không phải là mình. Tình cảm lừa gạt đó mìnhkhông cần. Hơn nữa, chưa đến cuối cùng thì mình không mất hi vọng. Mìnhmuốn dùng thân phận của Chu Thiến để giành lại anh Kiều Tranh.

Ánh mắt Tiểu Mạt lưu chuyển:

- Cậu nói xem, giờ chúng ta có thể tìm đạo sĩ, hòa thượng cao nhân nào đến xem, có lẽ bọn họ sẽ có cách

Chu Thiến tròn mắt, người nghiêng về phía trước:

- Cao nhân?

Tiểu Mạt gật đầu lia lịa:

- Loại chuyện này căn bản khôngthể giải thích bằng khoa học nên cũng đừng ngại thử. Mình có người thâncó quen biết, mình nhờ người ta giúp

Chu Thiến cảm thấy có đạo lý, chuyệnchiếm linh hồn kì dị như vậy còn có thể xảy ra không chừng những ngườicao nhân thực sự có cách! Trong lòng Chu Thiến nhất thời tràn ngập hivọng, tâm tình dần thoải mái hơn

Tâm tình tốt, cô bắt đầu kể chuyện mình chỉnh Triệu Hi Thành bằng tỏi cho Tiểu Mạt.

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt nghe xong kích động vỗ bàn, khoai tây rơi hết:

- Làm hay lắm! Mình sớm đã không vừa mắt với anh ta! Đồ biến thái, ăn vụng không chùi mép còn định cưỡng gian…

Chu Thiến vội bưng miệng cô lại, oán trách:

- Cậu nhỏ giọng tí đi, để người ta nghe được xấu hổ lắm!

Chu Thiến buông tay, Tiểu Mạt lè lưỡi nói:

- Ngại quá, mình hơi kích động!

Lại hỏi:

- Cậu chỉnh anh ta thảm như vậy, anh ta không trả thù cậu sao? Nghe cậu nói thì anh ta có vẻ là người đáng sợ mà!

- Ban đầu mình cũng sợ lắm nhưng không có gì cả, anh ta chẳng làm gì hết!

Chu Thiến tay chống cằm, vẻ mặt mơ hồ:

- Thật sự rất kì quái!

Tiểu Mạt nhìn cô, đột nhiên nói:

- Có phải là anh ta thích cậu rồi không?

Chu Thiến cả kinh:

- Làm sao có thể? Bọn họ tình cảm rất xấu, lúc mình mới ra viện anh ta căn bản chẳng để ý gì đến mình hết

- Anh ta không có cảm tình vớiTống Thiệu Lâm nhưng cậu thì khác, có lẽ qua một đoạn thời gian ở chunganh ta đã thích cậu đấy – Chu Thiến.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến kiên định lắc đầu:

- Loại người chuyên coi phụ nữnhư hàng hóa, vừa bá đạo vừa dã man hoàn toàn không biết tôn trọng người khác thì sao có thể thật tình thích ai. Có lẽ anh ta phát hiện mìnhkhác với Tống Thiệu Lâm trước kia nên mới có chút hứng thú, chỉ là hứngthú thôi, mình đâu phải đồ chơi của anh ta, thèm vào mà đi thỏa mãn hứng thú của anh ta.

Tiểu Mạt gật đầu:

- Có lẽ chính là như vậy, càng không có được càng thích, trong TV chẳng phải đều diễn như vậy sao

Cô cười:

- Có vẻ thú vị đây!

Chu Thiến lườm cô:

- Sớm đã bảo cậu đừng xem phimtruyền hình nhiều quá làm gì. Nhìn xem đầu toàn bọt biển. Mình và anh ta tuyệt đối không thể nào, mình và anh ta chỉ là kẻ xa lạ, nếu mình không thể quay lại…

Chu Thiến nhớ tới gương mặt âm ngoan, ánh mắt lãnh liệt của anh ta, nhớ tới cảm giác khi bị anh ta bóp cổ thìkhông khỏi rùng mình

- Nếu mình không thể quay về được thì mình sẽ li hôn!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 37: Điều Văn Phương Đi 2

Chương 36: Điều Văn Phương đi 2

ao ốc Triệu thị, tầng cao nhất, văn phòng Tổng giám đốc.

Triệu Hi Thành ngồi sau bàn làm việc rộng lớn. Ánh nắng chiều xuyên qua cửa sổ phủ lên người anh một lớp ánh sáng vàng nhạt.

Anh còn đang chăm chú phê duyệt hồ sơ, bên trong vô cùng tĩnh lặng, chỉ nghe tiếng kim đồng hồ trên bức tường trắng chạy.

Lúc này, cửa đột nhiên bị người bật mở, lạch cạch.

Triệu Hi Thành nhíu mày, là ai dám to gan lớn mật vào văn phòng anh mà không gõ cửa? Anh tức giận nhìn người đến

Vọt vào là Văn Phương thần sắc kinh hoàng, cô ta chạy tới trước bàn công tác thì dừng lại, hổn hển nói:

- Em nhận được thông báo của phòng nhân sự, bảo chuyển em đi khỏi phòng thư kí, là ý của anh, đúng không?

Triệu Hi Thành lạnh lùng nhìn cô ta một cái rồi lại cúi đầu, tiếp tục nhìn hồ sơ trong tay, chậm rãi nói:

- Không sai, là ý của tôi

Văn Phương khó tin nhìn anh:

https://thuviensach.vn

- Vì sao Hi Thành? Vì sao anh đột nhiên làm như vậy! Em làm sai cái gì?

Vất vả lắm cô ta mới có được địa vị ngàyhôm nay, ngay cả một số giám đốc nhìn thấy cô cũng cung kính, đơn giảnvì mọi người đều biết cô ta là người được Tổng giám đốc sủng ái nhất.Giờ đột nhiên điều cô ta đi, lại còn đến một bộ phận nhỏ, làm viên chứcbình thường thì người ta sẽ nghĩ gì? Những kẻ từng ghen tỵ cô ta, từngbị cô ta chèn ép không biết sẽ cười nhạo cô ta thế nào!

Triệu Hi Thành chẳng buồn nhìn cô ta, thản nhiên nói:

- Lỗi lớn nhất của cô chính làkhông biết bản thân làm sai cái gi. Nhiều lời vô ích, không hài lòng thì có thể xin thôi việc, giờ đi ra ngoài được rồi.

Văn Phương quả thực không dám tin vào lỗ tai mình, trong mắt toát ra sự kinh hoàng. Cô đi lên trước, ôm lấy anh, dịu dàng nói:

- Hi Thành, đừng đối xử với em như vậy, nếu em làm sai chuyện gì, anh nói với em, em nhất định sẽ sửa!

Cô ta đầy kì vọng nhìn người đàn ông đẹptrai này. Quan hệ bọn họ chặt chẽ như vậy, dù cô ta có làm gì sai, chỉcần cô làm nũng có lẽ anh sẽ đổi ý.

Ai ngờ anh ra sức gạt cô ta ra, chán ghét nói:

- Văn Phương, chẳng lẽ cô cònkhông hiểu? Chúng ta hết rồi! Tôi sẽ chuyển một số tiền vào tài khoảncủa cô, nếu cô còn lằng nhằng không rõ thì người chịu thiệt chính là cô!

Văn Phương sợ hãi, sắc mặt tái nhợt, cô ta ôm lấy tay Triệu Hi Thành, lớn tiếng nói:

- Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, anhvì sao đột nhiên thay đổi? Trước đó chúng ta vẫn tốt mà, Hi Thành, emyêu anh, anh đừng đối xử với em như

https://thuviensach.vn

vậy…

Nói xong bắt đầu rơi lệ.

Triệu Hi Thành dùng sức gạt cô ta ra, côta lảo đảo ngã xuống đất. Lúc này tóc tai toán loạn, khuôn mặt trangđiểm nhòe nước mắt, vô cùng chật vật, đáng tiếc cô ta còn không tự biếtbản thân, vẫn giả bộ đáng yêu.

Triệu Hi Thành nhìn cô ta, trong mắt đầy sự khinh thường, hừ lạnh một tiếng, trào phúng:

- Văn Phương, giữ lại nước mắtcủa mình đi, giả vờ đáng thương cái gì? Lúc trước cô tới quyến rũ tôinên sớm nghĩ đến ngày hôm nay. Chẳng lẽ, cô cho rằng có thể ở lại bêntôi vĩnh viễn? Hay là…

Anh cười lạnh:

- Hay là cô còn có dã tâm khác?

Văn Phương nghe xong biến sắc, vội chạy tới bên cạnh, dựa vào đùi anh khóc:

- Không phải, không phải, emkhông có dã tâm gì cả. Em chỉ là quá yêu anh, Hi Thành, em không thểkhông có anh, anh đừng rời bỏ em, về sau em sẽ ngoan ngoãn, sẽ nghe lờianh, anh đừng bỏ em!

Triệu Hi Thành đứng lên, lùi về phía sau vài bước, cô ta ngã luôn xuống đất

Triệu Hi Thành đã mất kiên nhẫn, nhìn cô ta đầy âm ngoan, giọng nói lạnh như băng tuyết:

- Nói thật với cô, tôi chưa từngyêu cô, điều này chẳng phải cô rất hiểu sao? Hơn nữa, giờ tôi nói rõ cho cô, tôi đã chán ghét cô rồi, tôi không thích nhìn thấy cô trước mặt tôi nữa. Cô cũng kiếm chác được không ít từ tôi,

https://thuviensach.vn

cũng nên biết đủ! Cho nênnhân lúc tôi chưa nổi giận thì mau biến đi, nếu không, tính tôi cô cũngbiết rồi đấy…

Anh tới gần cô ta, cả người tản ra hơi thở lạnh băng.

Văn Phương liên tục lùi về sau, trong mắt đầy sợ hãi, môi không ngừng mấp máy. Cô đương nhiên biết anh là loạingười nào, trước có một ngôi sao nhỏ không cam lòng bị anh đá nên đembăng ghi hình chuyện ân ái của hai người ra uy hiếp anh, đòi số tiềnlớn. Cứ tưởng rằng anh sẽ vì hình tượng công ty mà khuất phục, ai ngờanh lại sai người tìm được máy quay đó, sau đó che mặt anh, đem tungđoạn clip lên mạng tung tin đạo diễn ngôi sao tằng tịu. Ngôi sao kia ăntrộm gà không được còn mất nắm gạo, thân bại danh liệt, từ đó biến khỏilàng giải trí, vô cùng khốn cùng.

Anh tâm địa ngoan độc, thủ đoạn âm độc, nếu chọc giận anh thì hậu quả không thể tưởng tượng.

Nhưng cô ta sao cam tâm? Cô ta không lừaanh, quả thật cô thật lòng yêu anh. Từ lần đầu tiên nhìn thấy anh cô đãyêu anh rồi. Tống Thiệu Lâm kia ngoài việc đầu thai tốt hơn cô thì cóđiểm nào so được với cô? Cô hao tổn tâm sức tới gần anh, trở thành người đàn bà của anh, thời gian anh ở trên giường cô tuyệt đối hơn Tống Thiệu Lâm nhiều. Cô ta vốn nghĩ có thể nắm bắt được tim anh, nghĩ chỉ cần cóngày có con là có thể đá văng Tống Thiệu Lâm đi.

Nhưng trong nháy mắt, giấc mộng cô ta cố gắng xây dựng sập đổ. Nhanh khiến cô ra trở tay không kịp!

Tất cả là thế nào? Đúng rồi, từ sau khiTống Thiệu Lâm mất trí nhớ, chuyện có vẻ bất đồng. Thần thái trong mắtcô ta đoạt lòng người như vậy, nhất định là cô ta đã mê hoặc Hi Thành,đúng nhất định là vậy! Cho nên Hi Thành mới về nhà lớn, mới không thểqua đêm ở nhà cô, đúng, nhất định là như vậy!

https://thuviensach.vn

Cô ta ngồi đó, tóc dài che đi ánh mắt phẫn hận

Đều là cô sơ suất mới để Tống Thiệu Lâmnhân lúc chen chân nhưng cô sẽ không nhận thua. Cô không tin mình sẽthua Tống Thiệu Lâm. Từ nhỏ đến lớn, ngoài gia thế, Thiệu Lâm luôn thuakém cô. Bất kể là thành tích, xã giao hay năng lực, cô đều hơn Thiệu Lâm nhiều. Cô sẽ không thua Thiệu Lâm!

Cô ta không thể buông tha Triệu Hi Thànhbởi vì cô yêu anh cũng vì anh có thể cho cô những thứ cô ta muốn. Khôngcòn anh, rất nhanh cô sẽ bị đánh về nguyên hình, mọi người sẽ lại cườinhạo, khinh thường cô.

Không sai, anh cho cô nhà cửa, xe đẹpnhưng sao so được với những gì cô mất đi! Cô không cam lòng! Cô khôngcam lòng! Cô muốn mọi người đều tôn trọng cô, hâm mộ cô! Cô muốn cảmgiác cao cao tại thượng! Cô muốn Triệu Hi Thành! Cô muốn trở thành người phụ nữ tôn quý nhất bên cạnh anh.

Cô ta thất thể đứng lên, sắc mặt trắngbệch, trong mắt có sự điên cuồng. Triệu Hi Thành lạnh lùng nhìn cô, mãiđến khi cô ta đi ra ngoài mới làm như không có gì mà ngồi xuống bàn tiếp tục chăm chú làm việc

Khi ra khỏi cửa, Văn Phương quay đầu nhìn anh một cái, thấy anh không buồn nhìn cô thì lòng đau xót lại cùng điên cuồng. Một ngày nào đó, Hi Thành, một ngày nào đó anh sẽ lại là của cô.

Cô ta ra ngoài, đi về bàn làm việc, bắtđầu thu dọn đồ. Những đồng nghiệp bên cạnh nhìn cô khẽ thì thầm rồi cười lớn. Tay cô khẽ run, lưng ướt đẫm mồ hôi lạnh, bên tai như nghe vô sốtiếng cười nhạo

- Mau đến xem, tiểu nha đầu nhà Tống Thiệu Lâm kìa!

- Đúng thế! Giả bộ cái gì, chẳng qua là người hầu của Tống Thiệu Lâm, nha đầu xách cặp cho Tống Thiệu Lâm.

https://thuviensach.vn

- Ha ha! Chủ của mày ở bên kia, còn không đi theo hầu hạ!

- Ha ha! Chủ mày bị phạt đứng, có phải mày cũng có thể đi thay nó!

- Ha ha ha…

Thái dương Văn Phương toát mồ hôi lạnh.Cô lắc lắc đầu muốn đánh bay tiếng cười nhạo đó đi. Cô làm nhanh hơn,tay đột nhiên chạm phải một tờ báo. Liếc nhìn một cái rồi vội cầm lên,vẻ mặt vô cùng kích động.

Đây là báo buổi sáng, trên đó là bức ảnh hai mỹ nam bắt tay, trong đó, một là Triệu Hi Thành, người còn lại là

Kiều Tranh!

Kiều Tranh, người Tống Thiệu Lâm từng yêu đến chết đi sống lại!

Tuy rằng cô ta đã mất trí nhớ nhưng ai dám cam đoan cô ta sẽ không lại yêu Kiều Tranh?

Khóe miệng Văn Phương cười quỷ dị, một kế hoạch dần hình thành…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 38: Siêu Sao Tuấn Hi 1

Chương 37: Siêu sao Tuấn Hi 1

Sau khi tan tầm, Triệu Hi Thành bỏ qua mấy buổi xã giao, đi thẳng về nhà

Chuyện xã giao đó không thiếu giai nhân,rượu ngon, trước kia anh sẽ không từ chối nhưng hôm nay anh không có tâm tình. Anh chỉ muốn về nhà, dường như nơi đó có bảo vật quý báu hấp dẫnanh.

Trên đường về nhà, anh nghĩ, nếu cô biếtanh và Văn Phương đã cắt đứt thì sẽ thế nào? Hẳn là… sẽ rất vui… Cô để ý chuyện đó như vậy. Nay anh nguyện ý quay đầu, cô hẳn là vừa lòng!

Anh mỉm cười, sau đó mở nhạc lớn, thậm chí còn hát theo nhạc

Về nhà, anh vẫn còn rên theo lời bài hát nhưng không thấy vợ ra đón. Anh nhíu mày hỏi người hầu:

- Phu nhân đâu?

Người hầu thấy sắc mặt anh thì hơi nao núng, nhỏ giọng đáp:

- Từ sáng phu nhân đã đi ra ngoài, vẫn chưa về

Mặt Triệu Hi Thành nhất thời bị mây đen che kín.

Thật ra, Chu Thiến không phải cố ý về muộn, chỉ vì Tiểu Mạt kéo cô đi chơi:

https://thuviensach.vn

- Đi đi, Thiến Thiến, cậu nhấtđịnh sẽ thấy không uổng phí. Tuấn Hi thực sự rất đẹp, giọng hát của anhấy thật sự rất mê người, cậu nhất định cũng sẽ thích anh ấy.

Vẻ mặt Chu Thiến đen lại:

- Đừng có bô lô ba la trên đường như vậy, khó coi lắm đó.

- Đi thôi Thiến Thiến, cậu xem, khó khăn lắm chúng mình mới gặp nhau, cậu đừng vội về

Cô kéo tay Chu Thiến lắc lắc, vẻ mặt như cún con đang vẫy đuôi chờ mong. Chu Thiến dở khóc dở cười:

- Nhà này quy củ rất nghiêm, về muộn quá không tốt!

Hơn nữa, cô không dám tưởng tượng phản ứng của Triệu Hi Thành, thêm chuyện không bằng bớt chuyện.

Tiểu Mạt bĩu môi không vui

Chu Thiến mềm lòng, đây chính là bạn thân nhất của cô, cô ấy có hứng như vậy, về phần Triệu Hi Thành… kệ anh ta,sao phải xoắn, cô có phải là bị bán cho anh ta làm nô lệ đâu!

Chu Thiến cười:

- Thật sự rất đẹp trai?

Mắt Tiểu Mạt sáng bừng:

- Thật đấy, thật đây! Đẹp traibậc nhất luôn! Từ khi Tuấn Hi đến hát ở quán bar đó, quán bar đó thànhquán bar đông khách nhất, ngày nào cũng tấp nập. Mình cùng đồng nghiệpđến đó một lần, ngồi ở góc khuất, nhìn

https://thuviensach.vn

không rõ. Chỗ đó rất đắt! Nhưnghôm nay có đại gia cậu ở đây, chúng ta nhất định phải ngồi chỗ VIP

Khuôn mặt của cô vì quá hưng phấn mà đỏ bừng. Khóe miệng Chu Thiến giật giật, thì ra là thế… cô đến là để xì tiền…

Vì thế, hai người ăn bữa chiều đơn giảnrồi đến quán bar kia. Chu Thiến hoài nghi, có cần đến sớm thế không?Tiểu Mạt gật đầu như gà mổ thóc:

- Cần, cần chứ, đi trước chiếm chỗ!

Lúc này, Chu Thiến cũng trở nên vô cùngtò mò với "Tuấn Hi" kia, cảm giác này như siêu sao vậy! Nếu thực sự được hoan nghênh như vậy sao không có công ty quản lý nào tìm? Còn cần làmviệc trong bar

Chu Thiến liếc Tiểu Mạt một cái, nhất định là mắt người này có vấn đề!

Quán bar nằm ở nơi náo nhiệt nhất thànhphố, cực phồn hoa. Lúc này, mặt trời còn chưa hoàn toàn xuống núi màtrong quán đã chật ních người. Tiểu Mạt thở dài:

- Vẫn là đến muộn, trước đã có người cả rồi!

Chu Thiến thấy cô tiếc nuối thì gọi người phục vụ, đưa cho anh ta 500 tệ nói:

- Nếu anh có thể xếp cho chúng tôi ở phía trước thì số tiền này là của anh

Người phục vụ không chút do dự nhận tiền, chốc lát sau đã đưa hai người đến chiếc bàn phía trước nói:

- Nếu là bình thường thì khôngđược nhưng hôm nay hai người gặp may. Đây vốn là bàn của bạn tôi, giờnhường cho hai người

Tiểu Mạt cười:

https://thuviensach.vn

- Là anh gặp may ấy chứ!

Phục vụ cũng cười:

- Đôi bên đều có lợi cả.

Phục vụ đi rồi, Tiểu Mạt nhìn Chu Thiến tặc lưỡi:

- Giờ thật khí phái! Người có tiền đúng là khác!

Chu Thiến nhún nhún vai, cười nói:

- Mình đâu có biết làm trò khí phái gì, cái này học theo TV thôi, không ngờ lại dùng được!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 39: Siêu Sao Tuấn Hi 2

Chương 38: Siêu sao Tuấn Hi 2

Trong quán bar ánh sáng hôn ám, âm nhạc đinh tai nhức óc. Đèn bảy màu nhấp nháy, có những cô gái sexy múa cột ở trên.

Theo thời gian trôi qua, người đến càngnhiều, chỗ nào cũng kín người. Mọi người uống rượu nói chuyện phiếm, nói bé cười to. Ánh mắt đều cố ý nhìn về phía vũ đài trước mặt

Chu Thiến uống một ly cooktail rực rỡ rồi hỏi Tiểu Mạt:

- Mỹ nam cậu nói bao giờ thì xuất hiện?

Tiểu Mạt vừa nghe nhạc vừa rung đùi đắc ý, nói:

- Còn sớm, Tuấn Hi là át chủ bài. Trước sẽ có vài tiết mục, tuy rằng không phấn kích bằng Tuấn Hi nhưngcũng không tệ lắm!

- Át chủ bài!

Chu Thiến đứng lên:

- Thế chẳng phải là đã khuya sao, hay là mình về trước, cậu ở lại xem

Tuy rằng cô luôn miệng nói mình không bán cho Triệu Hi Thành, không phải sợ nhưng vừa nhớ đến ánh mắt âm ngoankia của anh thì trong lòng vẫn hoảng…

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt lại giả vờ đáng thương:

- Ở lại cùng mình chút đi, không phải còn sớm sao? Ngồi một chút thôi

- Mình chỉ ngồi một chút thôi rồi đi đấy nhé!

Tiểu Mạt nhìn cô cười, thì thầm vào tai cô:

- Cậu đúng là sợ chồng

Chu Thiến vừa nghe thì như bị dẫm phải đuôi mà nhảy dựng lên:

- Ai thèm sợ anh ta, còn nữa, anh ta không phải chồng mình! Mình chỉ là, chỉ là…

Chu Thiến nhất thời không tìm được lí do tốt, đứng đó mặt lúc hồng lúc trắng. Tiểu Mạt cười lớn nói:

- Coi như xong, ở trước mặt mình giả vờ cái gì. Sợ thì nói là sợ, loại người biến thái như thế không sợ mới là lạ!

Chu Thiến phì cười, càng cười càng vui, cười đến không thở được:

- Đúng, loại người biến thái như thế không sợ mới là lạ!

Cười rồi, cảm thấy sự phiền muộn tiêu tan đi không ít.

Tiểu Mạt nhìn cô, ánh mắt to tròn dưới ánh đèn hôn ám đầy dịu dàng:

- Tâm tình tốt hơn rồi chứ, cả ngày buồn bã, chẳng giống cậu chút nào

Lòng Chu Thiến như có dòng nước ấm chảyqua. Cô bỗng nhiên hiểu Tiểu Mạt kiên trì muốn cô đến đơn giản là muốncho cô vui vẻ. Cô tiến lên, ôm Tiểu Mạt, khẽ thì thầm:

- Cảm ơn cậu, Tiểu Mạt, may mà có cậu

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt khẽ vỗ lưng cô, lo lắng nói:

- Này… Thiến Thiến, cậu mau thả mình ra, để người ta nhìn được lại tưởng là les

Khóe miệng Chu Thiến giật giật, sự cảm động biến mất trong nháy mắt

Qua mấy chén rượu, không khí trong quánbar càng lúc càng nóng. Tiết tấu nhạc như đánh vào lòng người, khiếnngười ta có cảm giác điên cuồng. Hơn nữa, cô gái múa cột biểu diễn những động tác nóng bỏng, đám người nhảy nhót điên cuồng, hò hét chói tai.Tất cả những điều này khiến cảm xúc Chu Thiến dâng cao. Cô cũng nhảytheo mọi người, hò hét theo. Tạm thời quên đi mọi phiền não, cũng vứtchuyện về nhà ra sau gáy…

Ngay lúc không khí trong quán đến caotrào, nhạc đột nhiên dừng lại, đèn bẩy màu cũng tắt, mọi thứ trở nên hôn ám, ai nấy đều yên lặng, không hẹn mà nhìn về phía sân khấu nhỏ ở giữa, trong mắt là sự chờ mong và cuồng nhiệt.

Tiểu Mạt đột nhiên nắm chặt tay Chu Thiến, mở to mắt nhìn sân khấu, vẻ mặt si mê, lẩm bẩm nói:

- Đến rồi, đến rồi, là Tuấn Hi đến!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 40: Siêu Sao Tuấn Hi 3

Chương 39: Siêu sao Tuấn Hi 3

Trong quán bar vô cùng yên tĩnh.

Đột nhiên, sân khấu có một chùm sáng tráng chiếu lên bóng người tuấn nhã khiến đám đông vốn yên tĩnh lại sôi trào!

- Tuấn Hi…

- Là Tuấn Hi!

- Tuấn Hi… em yêu anh

Nhất thời, fan nữ la hét chói tai

Mà Chu Thiến ngây ngốc nhìn người trên sân khấu, dụi mắt mấy lần vẫn không thể tin vào mắt mình

Trên sân khấu là thanh niên tuấn nhã mặc áo trắng, thiết kế bó sát lộ rõ cơ bắp, cúc áo ngực hơi mở lộ ra da dẻ trắng nõn. Quần jean xanh đậm khiến đôi chân dài lộ rõ. Trang phục đơn giản nhưng vô cùng gợi cảm.

Anh chậm rãi ngẩng đầu lên, tóc dài như mực thả trên vai (móa ơi, vẫn còn thời trang tóc kiểu F4 đó hả) khiến da dẻ càng trắng nõn, mắtphượng dài hơi nhíu, ánh mắt rất có thần.

Đây… đây chẳng phải là em chồng cô, Triệu Hi Tuấn sao?

https://thuviensach.vn

Ngón tay Chu Thiến chỉ lên sân khấu run run, đường đường là nhị côngtử của Triệu gia sao lại chạy đến quán bar đến ca hát? Chu Thiến kinhngạc há hốc mồm.

Lúc này, Triệu Hi Tuấn nhìn xuống dưới cười nhẹ, mắt phượng congcong, đôi mắt vốn tinh thuần lại có cảm giác rất đẹp, đôi mắt lưu chuyển mang theo sự quyến rũ, thành công cướp lấy trái tim của các thiếu nữ.Tiếng thét chói tai lại vang lên.

Triệu Hi Tuấn vươn tay, ý bảo mọi người yên lặng, động tác đó vô cùng thoải mái tao nhã, tiêu sái thong dong. Fan girl nghe lời, lập tức antĩnh lại

Anh cầm lấy mic trước mặt nói:

- Buổi tối vui vẻ! Giọng nói qua mic có sức hút đặc biệt.

Fan nữ hưởng ứng:

- Buổi tối vui vẻ! Tuấn Hi!

Triệu Hi Tuấn lại cười khẽ, người như chiếu ra hào quang muôn trượng:

- Cảm ơn mọi người ủng hộ, hi vọng mọi người cùng tôi trải qua đêm phấn khích này

Tiếng nhạc lại vang lên, tiết tấu điên cuồng châm ngòi cảm xúc, ánhmắt ai nấy như si như say nhìn về dáng người với hào quang chói lọi kia.

Triệu Hi Tuấn nhanh chóng hòa mình theo âm nhạc mà nhảy múa, mỗi động tác đều hoàn mỹ, đều gợi cảm (Tác giả này viết miêu tả đàn ông lúc nàocũng rất khoa trương)

Fan girl nhiệt tình hò hét

https://thuviensach.vn

Đây là một ca khúc tiết tấu nhanh, Triệu Hi Tuấn vừa hát vừa nhảy,giọng hát có nội lực, mạnh mẽ, vũ đạo dứt khoát, tóc dài bay bay, vàigiọt mồ hôi lấm tấm lại càng thêm gợi cảm.

Chu Thiến kinh ngạc nhìn con người vừa quen vừa lạ kia, Triệu Hi Tuấn này không ôn nhu như nước giống như Triệu Hi Tuấn cô từng biết. Tuấn Hi trên sân khấu đầy sức sống và cuốn hút giống như một nguồn sáng với ánh hào quang chói sáng.

Lúc này, trong lòng Chu Thiến đột nhiên xúc động, vì Triệu Hi Tuấn đang hết sức mình sống với tuổi thanh xuân.

Bên cạnh, Lâm Tiểu Mạt hét khàn cả giọng, chuẩn bị ngồi xuống uốngngụm rượu cho đỡ khô (Má ơi) thoáng nhìn thấy cô đang ngây người thì đắc ý nói:

- Thế nào, mình nói không sai chứ, Tuấn Hi đẹp trai chứ! Tuấn Hi hát hay không! Nếu anh ấy mà làm ngôi sao nhất định sẽ nổi tiếngkhắp Trung Quốc, không đúng, có khi nổi tiếng khắp Châu Á, cho mấy thiên vương gì gì đó xếp xó.

Vẻ mặt Tiểu Mạt kích động, mắt lấp lánh

Lúc này Chu Thiến lại cảm thấy cô không hề nói quá, cô nhìn con người trên sân khấu kia, gật đầu.

Cô đột nhiên có cơn xúc động, cô gọi bồi bàn, thì thầm đôi câu, chỉ chốc lát sau, bồi bàn đưa đến một bó hoa tươi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 41: Sự Phiền Não Của Hi Tuấn 1

Chương 40: Sự phiền não của Hi Tuấn 1

Hát xong một bài, trán Triệu Hi Tuấn lấmtấm mồ hôi, khẽ thở dốc, ngực hơi phập phồng. Chỉ như vậy thôi cũng đủmê hoặc các fan nữ.

Nhưng vào lúc này, dưới ánh mắt kinh ngạc của Tiểu Mạt, Chu Thiến cầm đóa hoa tươi, mỉm cười đi lên sân khấu, đến trước mặt Triệu Hi Tuấn.

Triệu Hi Tuấn vừa thấy Chu Thiến, đầutiên là sửng sốt, sau đó vội nhìn xuống dưới, thấy không có anh cả thìmới nhìn Chu Thiến cười ngượng ngùng.

- Bị chị phát hiện!

Một khắc này, hào quang trên người anh biến mất, cô lại thấy một thanh niên dịu dàng dễ gần như ánh mặt trời.

Chu Thiến đưa hoa cho anh, thoải mái mà chân thành nói:

- Ít nhiều chị phát hiện được,nếu không sao được thưởng thức màn trình diễn tuyệt vời thế này. Từ naytrở đi, em lại có thêm 1 fan rồi

Sau đó, cô xoay người xuống dưới, lớn tiếng nói:

- Mọi người nói xem, Tuấn Hi có phải là người biểu diễn hay nhất không!

Fan bên dưới lập tức điên cuồng đáp:

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy!

- Tuấn Hi tuyệt nhất!

- Tuấn Hi đẹp trai nhất!

Tiếng hò hét liên tiếp. Chu Thiến quay đầu, nháy mắt với anh:

- Xem đi, em được hoan nghênh quá thôi!

Triệu Hi Tuấn lẳng lặng nhìn cô, trong mắt vô cùng cảm động. Chu Thiến nói:

- Chị xuống trước, không làm phiền em biểu diễn nữa, fan của em không tha cho chị mất

- Được, đợi kết thúc em đến tìm chị

Sau đó, Triệu Hi Tuấn lại hát thêm mấybài, không khí vẫn rất nóng bỏng. Mãi đến cuối khi hát một bài tình cathì quán mới an tĩnh lại

Lúc anh hát tình ca, giọng hát như có sức xuyên thấu, dường như có thể chạm vào tim mỗi người. Khi ánh mắt anhtiếp xúc với ai thì dù là ý chí sắt đá cũng tim đập loạn. Vì thế, ai nấy đều say mê, thần hồn điên đảo. Cho đến khi bài hát chấm dứt còn vẫnchìm đắm trong đó.

Không khí im lặng, không biết ai vỗ tay đầu tiên thì mọi người mới như tỉnh mộng, tiếng vỗ tay nhiệt liệt vang lên.

Triệu Hi Tuấn đi vào hậu trường cùng với hoa tươi và tiếng vỗ tay của mọi người

Một lát sau, anh thay bộ quần áo bìnhthường, tóc buộc sau đầu, đội mũ lưỡi trai đen. Dưới ánh đèn mờ ảo củaquán bar, không nhìn kĩ tuyệt đối không nhận ra anh chính là người đãkhiến mọi người điên cuồng.

https://thuviensach.vn

Anh đi đến bên bàn Chu Thiến, ngồi xuống đối diện cười nói với cô”

- Mời em uống một chén đi!

Chu Thiến còn chưa kịp phản ứng thì Tiểu Mạt đã nã pháo:

- Chúng tôi không thích thân cận như thế, không thích đùa giỡn, càng không mời đàn ông uống rượu! Tạm biệt, không tiễn!

Trong nhận thức của cô, đàn ông trongquán bar cơ bản không ai tốt cả, để tránh phiền toái không cần thiết nên cần có thái độ cứng rắn ngay từ đầu. (sau này, Tiểu Mạt lén giải thíchvới Chu Thiến, chủ yếu là tại đèn trong quán bar quá mờ, không thấy rõngười đến là mỹ nam, bằng không thế nào cũng phải cho người ta cơ hội)

Triệu Hi Tuấn bị cô oanh tạc mà trợn mắthá hốc mồm, lớn như vậy nhưng chưa từng bị phụ nữ từ chối bao giờ, nhấtthời không khỏi xấu hổ.

Chu Thiến ngồi đó bưng miệng cười, sau thoáng nhìn khuôn mặt tuấn tú của Triệu Hi Tuấn thì mới nói với Tiểu Mạt:

- Tiểu Mạt, cậu nhìn kĩ xem đó là ai?

Tiểu Mạt nhìn rõ rồi thì thiếu chút nữaté ngã xuống đất. Cô chỉ vào Triệu Hi Tuấn, ngón tay run run, kích độngnói không nên lời.

Chu Thiến cười:

- Để mình giới thiệu hai người!

Cô chỉ vào Triệu Hi Tuấn:

- Đây là em chồng mình, tên thật là Triệu Hi Tuấn, đây là… bạn mới quen của chị, Lâm Tiểu Mạt.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn vươn tay:

- Xin chào, tôi là Triệu Hi Tuấn, Tuấn Hi là tên giả của tôi

Tiểu Mạt còn chưa hoàn hồn, cô run run cầm tay anh:

- Tuấn… Tuấn… Tuấn Tuấn Hi?

Triệu Hi Tuấn nháy mắt với cô rồi đưa ngón trỏ lên miệng, nhẹ giọng nói:

- Suỵt! Nói khẽ thôi, đừng để người khác phát hiện.

Tiểu Mạt bị luồng điện của anh làm cho ngất tại trận.

Chu Thiến nói ra sự nghi hoặc trong lòng:

- Hi Tuấn, sao em lại hát ở quán bar, trong nhà biết không?

Triệu Hi Tuấn thở dài, lắc đầu:

- Để lão gia tử biết thì chắc chắn sẽ đoạn tình cha con với em mất!

Anh hơi ngừng lại rồi nói:

- Chỗ này là quán bar bạn em mở, về nước rồi em vẫn hát ở đây

Chu Thiến ngạc nhiên nói:

- Lâu như vậy cũng chưa bị trong nhà phát hiện?

- Em sống ở nước ngoài lâu, vềnước rồi cũng ít khi xuất hiện cho nên cũng không mấy người biết em lànhị công tử nhà họ Triệu. Nhưng em sắp phải đến công ty đi làm rồi,không thể tới đây hát nữa.

https://thuviensach.vn

Trong giọng nói tràn ngập sự tiếc nuối. Tiểu Mạt ở bên chỉ dùng ánh mắt sùng bái chăm chú nhìn anh, không quấy nhiễu câu chuyện.

Chu Thiến còn nói:

- Em bỏ được sân khấu sao? Trên sân khấu em vô cùng tỏa sáng, chị cảm thấy đó mới là nơi dành cho em.

Triệu Hi Tuấn cảm động nói:

- Cảm ơn chị, chị dâu, cảm ơn chị đã công nhận em. Chị không biết, điều này rất quan trọng với em. Nếuđổi lại làm anh cả hay cha thì chắc chắn bọn họ sẽ nghĩ em làm mất mặthọ.

Vẻ mặt anh cô đơn, ánh mắt liếc nhìn Tiểu Mạt, muốn nói lại thôi. Chu Thiến biết anh ngại Tiểu Mạt nên không hỏi tiếp

Ba người ngồi một hồi, Chu Thiến và Triệu Hi Tuấn thoải mái trò chuyện còn Tiểu Mạt chỉ ở một bên si ngốc nhìn anh.

Sau đó, Chu Thiến nói:

- Không còn sớm nữa, chị phải về rồi

Triệu Hi Tuấn nói:

- Em cũng đi được rồi, về cùng đi, đi xe em luôn cho tiện

Chu Thiến nhìn Tiểu Mạt, trưng cầu ýkiến. Tiểu Mạt sao lại không muốn, vội gật đầu. Không ngờ Tuấn Hi lạiđưa cô về nhà, là Tuấn Hi đó, Tiểu Mạt cảm thấy máu trong người như sôitrào.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 42: Về Muộn

Chương 41: Về muộn

răng sáng treo cao, trời sao lóng lánh. Ánh đèn đường rực rỡ như những viên ngọc, ồn ào náo nhiệt.

Triệu Hi Tuấn lái chiếc xe thể thao màu trắng tới.

Anh đưa Tiểu Mạt về nhà trước. Tiểu Mạt đỏ mặt, lưu luyến không rời mãi đến khi Chu Thiến cười nói:

- Được rồi. Mau về đi thôi, sau này vẫn còn dịp gặp lại.

Lúc này cô mới hân hoan nhảy nhót trở về nhà. Triệu Hi Tuấn nhìn bóng dáng cô cười nói:

- Đây là bạn chị dâu quen sau khi mất trí nhớ sao? Một cô gái thú vị!

Chu Thiến nghĩ rồi nói:

- Đây là người hay trang điểm cho chị, chơi khá thân

Triệu Hi Tuấn nói:

- Quen biết nhiều bạn bè cũngtốt, trước kia những danh môn thục nữ hẹn chị đi dạo phố uống trà, chịluôn tìm lý do từ chối, lâu dần, mọi người đều nói Triệu phu nhân làngười tính cách lạnh lùng, cũng ít người ở bên. Bên chị có thể nói cũngchỉ có Văn thư kí.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến không lên tiếng, trong lòng lại suy nghĩ: Văn Phương này, tâm cơ cũng quá sâu, da mặt quá dày, câu dẫnchồng người ta rồi mà vẫn còn bạn bạn bè bè. Triệu Hi Tuấn lái xe, giữađêm hè gió thổi khiến người ta cảm thấy vô cùng thoải mái mát mẻ. TriệuHi Tuấn nói:

- Chị dâu, xin chị giấu chuyện đêm nay cho em

Chu Thiến tiếc cho anh:

- Em thật sự muốn bỏ qua sao?

Triệu Hi Tuấn thở dài:

- Em sao muốn bỏ qua, trước cũngcó mấy công ty quản lí liên hệ nhưng em vẫn không dám nhận lời. Em ráthiểu tính cha, ông nhất định không đồng ý. Ông luôn cho rằng ngôi sao dù nổi tiếng cũng chỉ là con hát. Ông là người sĩ diện như vậy, sao chịuđể con mình đi làm con hát!

Chu Thiến nhịn không được nói:

- Nhưng em đã lớn như vậy, chuyện của mình hoàn toàn có thể tự mình quyết định

Triệu Hi Tuấn cười khổ:

- Thì sẽ là đối nghịch với cha!Chị dâu, em không sợ chị cười nhưng quả thực em không dám chống đối cha, chọc giận cha. Đến lúc đó, cha sẽ đuổi em ra khỏi nhà họ Triệu, ôngcũng không phải là chỉ có mình em là con trai

Anh yên lặng, gió thổi tóc anh bay vềphía sau lộ ra chiếc cổ tinh tế. Đôi lúc có mấy sợ tóc làm chắn tầmnhìn, anh dùng tay khẽ gạt đi. Tay anh cũng rất mịn màng.

Chu Thiến như hiểu được điều gì, quay đầu đi, nhìn ra ngoài cửa sổ không nói gì. Một lát sau, giọng Triệu Hi Tuấn nhẹ vang lên:

https://thuviensach.vn

- Hào quang em có đều là nhà họTriệu cho. Rời khỏi Triệu gia, em chẳng là gì cả, cũng chẳng phải làTuấn Hi thong dong tao nhã. Cuộc sống của nghệ sĩ rất vất vả, để thànhdanh cũng phải đi qua con đường chông gai. Nếu hoàn toàn do em tự mìnhphấn đấu, em… thật sự không có dũng khí đó! Em như con chim nuôi trongnhà đã quen cũng sớm đã quên cách tự ra ngoài kiếm ăn.

Gió đêm như tiếng thở dài khẽ

Chu Thiến đột nhiên nghĩ: Giờ cô cũng làcon chim nuôi trong nhà đó sao? Để cô quen với cuộc sống này, cô còn cóthể trở về làm Chu Thiến tay làm hàm nhai sao?

Sau đó, hai người đều có tâm sự nặng nề, không ai nói gì.

Về nhà, đại sảnh đèn đuốc sáng trưng.

Triệu Hi Thành ngồi trên sô pha trước cửa lớn, vẻ mặt u ám. Khi nhìn thấy Chu Thiến và Triệu Hi Tuấn cùng vào thì mặt trầm lại. Anh lạnh lùng nói:

- Hai người vẫn đi cùng nhau?

Chu Thiến thấy sắc mặt anh thì tim run lrrn. Lại nghe anh nói như vậy, biết anh đã hiểu lầm, vội nói:

- Không phải, không phải, chúng tôi gặp nhau ở ngoài cửa.

Triệu Hi Thành trừng mắt nhìn cô:

- Vậy cả ngày hôm nay em đi đâu, vì sao về muộn như thế?

Triệu Hi Tuấn có chút lo lắng nhìn ChuThiến. Chu Thiến thầm nghĩ: Không nên nói đến quán bar thì hơn, vạn nhất anh ta hỏi đi quán bar nào thì phải nói thế nào? Bệnh viên cũng khôngđược, càng không được nói chuyện

https://thuviensach.vn

đã gặp Kiều Tranh, nghĩ tới nghĩ luicũng không biết nên trả lời anh ta như thế nào?

Sự do dự này càng khiến Triệu Hi Thành bực tức, anh cười lạnh:

- Sao thế, có gì không thể nói sao?

Trước mặt người hầu và Triệu Hi Tuấn, Chu Thiến bị anh ta nói đến không xuống được thang, cô nổi giận nói:

- Vớ vẩn, tôi đi đâu sao phải báo cáo với anh

Nói xong, thấy sắc mặt anh càng lúc càngâm trầm thì không khỏi chột dạ, vội xoay người lên lầu. Triệu Hi Thànhtức giận, đang chuẩn bị đuổi theo thì bị Hi Tuấn kéo lại.

Triệu Hi Tuấn thấy chị dâu vì giúp mình mà bị anh nghi ngờ thì không khỏi áy náy, anh nói:

- Anh ơi, có chuyện gì thì từ từ nói

Triệu Hi Thành cười lạnh:

- Giờ em có vẻ càng ngày càng thích quản chuyện vợ chồng anh. Hừ… đây không phải thói quen tốt.

Nói rồi gạt tay Triệu Hi Tuấn, đi lênlầu. Anh đẩy cửa phòng, thấy Chu Thiến đang ngồi trên giường. Cô vừathấy anh thì run bắn lên, vội trốn vào phòng tắm.

Triệu Hi Thành nhanh tay giữ chặt cô lại, đang định phát hỏa lại thoáng nhìn thấy sự hoảng sợ trong mắt cô, không hiểu sao cơn tức lại biến mất. Anh thoáng hòa hoãn nói:

- Em trốn cái gì? Em sợ tôi như vậy sao? Tôi ăn em được sao?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nghe xong, đột nhiên nhớ tớicâu: “Loại người biến thái đó không sợ mới là lạ!” thì không nhịn đượcphì cười. Nụ cười đó như ánh mặt trời đầu xuân, nhanh chóng hòa tankhông khí lạnh lùng giữa hai người

Triệu Hi Thành nhìn chằm chằm nụ cười của cô, chỉ cảm thấy vô cùng quyến rũ đáng yêu, lửa giận còn lại cũng biếnmất sạch. Anh nghĩ, sao trước kia không cảm thấy cô ấy đẹp như vậy?Trong lòng nóng lên, muốn ôm cô vào lòng nhưng vừa nghĩ đến sự kháng cựcủa cô với anh thì cố gắng đè nén lại.

Chu Thiến thấy anh chăm chú nhìn mình,đôi mắt đen như cơn lốc xoáy sâu có thể hút cô vào. Tim không khỏi nhảydựng, mặt nóng như lửa đốt.

Cô vội cúi đầu, che dấu vẻ quẫn bách củamình, trong lòng lại nghĩ: sức quyến rũ của Hi Tuấn trên sân khấu tuyệtđối không thua anh ta nhưng sao khi gặp Hi Tuấn cô không có cảm giác mặt đỏ, tim đập? (Chậc…) Cho dù là với Kiều Tranh cũng không khiến cô quẫnbách như vậy

Nhất định là vì cao thủ tình trường này am hiểu cách câu dẫn, cô là cô gái thuần khiết không phải đối thủ của anh ta…

Cô đang miên man suy nghĩ, giọng Triệu Hi Thành trầm thấp vang lên từ đỉnh đầu:

- Lần này thì thôi, lần sau đừngvề muộn như thế,… ít nhất cũng phải gọi điện thoại chứ! Không nói khôngrằng chạy ra ngoài, cả ngày không thấy người, tôi… mẹ lo lắng gần chết!Trong giọng nói có chút mất tự nhiên.

Nhưng Chu Thiến cũng không nghe ra, lúcấy cô nghĩ: đúng thế, sao không gọi điện thoại về trước? Nói đến nói điđều là vì cô chưa từng coi nơi đây là nhà, chưa từng coi bọn họ là người nhà, không nghĩ bọn họ cũng lo lắng vì cô.

Chu Thiến cảm thấy áy náy, liền nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Biết rồi, sau này tôi không thế nữa. Mai tôi đi xin lỗi mẹ

Lần đầu tiên Triệu Hi Thành thấy cô nhuthuận như vậy, cảm thấy vô cùng sung sướng, liền cười dịu dàng với cô.Nụ cười dịu dàng hiếm có này như có mồi châm lửa lòng người khiến mặtChu Thiến vừa bình thường đã lại đỏ bừng, nóng cháy.

Tim cô đập loạn, vội nói:

- Tôi đi tắm đây

Xong vội vàng trốn vào phòng tắm.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 43

Chương 42

Chu Thiến ngâm mình trong bồn tắm lớn hồi lâu không chịu đi ra ngoài. Cô có chút bất ngờ, Triệu Hi Thành lạikhông truy cứu chuyện cô về muộn. Dựa vào tính chiếm hữu của anh ta, hắn là tra đến ngọn ngành, vợ mình đã đi đâu, gặp ai, sao về muộn. Anh tahắn là phải truy cứu mới đúng.

Nhưng không có. Anh ta cũng chỉ nhẹ nhàng trách cứ cô vài câu, giọng điệu thậm chí cũng không nghiêm khắc. Còncười dịu dàng như thế với cô! Rất quái lạ! Sự quỉ dị đó khiến cô hoảngloạn.

Chẳng lẽ anh ta không biến thái như cô nghĩ?

Nhưng anh ta quả thật không trung thành với hôn nhân! Nhưng thế cũng liên quan gì đến cô? Cô đâu phải vợ anh ta.

Anh ta có mấy lần định cưỡng gian cô!Nhưng trong mắt anh ta thì chỉ là chuyện muốn gần gũi vợ, hơn nữa anh ta cũng không hề bắt ép cô quá…

Nhưng anh ta thiếu chút nữa bóp chết cô!Nhưng anh ta chẳng qua là thịnh nộ mà mất lí trí, chung quy cũng khôngra tay nặng… Ngược lại, là cô chỉnh anh ta thê thảm, nhưng anh ta cũngchẳng làm gì cô hết…

Có lẽ, anh ta không đáng sợ như cô nghĩ…

Cuối cùng cô đang nghĩ gì thế! Cô độtnhiên té nước vào mặt, việc gì phải nghĩ nhiều như vậy? Anh ta khôngbiến thái hay không đáng sợ đâu liên

https://thuviensach.vn

quan gì đến cô? Cô là Chu Thiến,không phải Tống Thiệu Lâm, không liên quan gì đến nhau hết.

Mà nếu cô không quay về được? Nếu cả đời này cô chỉ có thể là Tống Thiệu Lâm?

Không không không, cô vẫn có hi vọng trởvề, cho dù không thể quay về, cô cũng không muốn làm con dâu nhà giàu,nhìn chồng làm loạn bên ngoài mắt nhắm mắt mở.

Cô đứng dậy, lau không người, mặc vào bộ áo ngủ bảo thủ do Dung tẩu đưa đến rồi mới ra ngoài.

Đi ra ngoài thấy Triệu Hi Thành đang ngồi trên giường đọc sách, ánh đèn trên tường bao phủ tạo thành ánh sáng nhu hòa.

Nghe thấy tiếng động, anh ngẩng đầu nhìn cô nói:

- Tôi còn đang nghĩ, nếu em không ra, tôi có nên vào ôm em ra không

Cô lườm anh một cái, yên lặng đi tới góc giường bên kia, nằm đó, quay lưng về phía anh.

Mỗi ngày, buổi tối là lúc Chu Thiến lo lắng nhất.

Cô theo bản năng sờ xuống đầu gối. Kỳthật cô cũng không nghĩ lại dùng tỏi đối phó với anh, động tác đó chẳngqua chỉ là tự tìm cảm giác an toàn.

Triệu Hi Thành nhìn thấy, lạnh giọng nói:

- Khỏi tìm. Về sau trong phòng này không bao giờ xuất hiện tỏi nữa

Nghe anh nói như vậy, thần kinh Chu Thiến lập tức căng thẳng. Anh ta nói vậy có ý gì, chẳng lẽ là anh ta còn định cưỡng ép cô? Thì ra cô không nhìn nhầm, anh ta chính là kẻ biến thái!Cô rụt người lại, vô cùng lo lắng.

https://thuviensach.vn

Trong lòng trăm ngàn ý nghĩ xoaychuyển nhưng không có ý nghĩ nào có thể giải vây cho cô.

Bên tai nghe được tiếng anh buông sách,tắt đèn, nằm xuống rồi như lần trước, đặt tay lên lưng cô rồi ôm cô vàolòng. Ngoài động tác này cũng không làm thêm gì.

Trong phòng chìm trong bóng tối, sau đó,ánh trăng sáng lặng lẽ chiếu vào, rải lớp ánh sáng bạc lên căn phòng.Trong lúc yên tĩnh, anh nhẹ nhàng nói vào tai co:

- Em không cần lo lắng, chuyện lần trước… sau này sẽ không xảy ra nữa, anh sẽ đợi đến khi em cam tâm tình nguyện

Rồi lại cười khẽ:

- Hi vọng đừng quá lâu… em không thể để anh là hòa thượng mãi được!

Hơi thở ấm áp đừng đợt phun vào tai côkhiến cả người cô như tê dại. Nhưng bởi vì lời anh nói khiến thần kinhcô hơi thả lỏng xuống.

Cô không nhịn được châm chọc:

- Anh sẽ làm hòa thượng? Anh mà chịu bạc đãi mình sao, anh sẽ đi tìm phụ nữ khác thôi!

Những lời này Triệu Hi Thành nghe lạithành một hương vị khác. Anh mừng thầm trong lòng, thì ra còn có thểghen, xem ra cô ấy với mình không phải hoàn toàn vô cảm. Lập tức, anhnhư thản nhiên nói:

- Sao còn có đàn bà nào? Văn Phương đã bị anh điều đi, anh và cô ta kết thúc rồi!

Anh lặng lẽ nhỏm người dậy, nương theoánh trăng nhìn lén sắc mặt cô. Chu Thiến nghe xong không khỏi chấn động. Kết thúc? Nhưng trên mặt

https://thuviensach.vn

cũng không tỏ vẻ gì. Triệu Hi Thành có chútthất vọng, không nhịn được hỏi:

- Chẳng lẽ em không thấy vui?

Chu Thiến xoay người, nhìn anh:

- Vì sao tôi phải vui vẻ, người cũ đi người mới lại đến. Sao nào, lại coi trọng ai?

Triệu Hi Thành đột nhiên cao giọng:

- Anh đã nói anh không có người phụ nữ nào khác, không có, một người cũng không!

Khuôn mặt tuấn tú dưới ánh trăng có vẻ vô cùng chân thật. Chu Thiến giật mình, hồi lâu mới nói:

- Thế thì làm sao? (haha =))

Triệu Hi Thành thở dài, lại nằm xuống, một lát sau mới nhẹ giọng nói:

- Anh biết em không thích anh có phụ nữ khác, anh đã nghĩ làm như thế em sẽ vui

Anh xoay người sang chỗ khác, trong lòngcười khổ, rất mất mặt, câu này sao có thể xuất phát từ miệng Triệu HiThành anh? Thật là, rõ ràng là vợ mình sao lại khó giải quyết đến vậy?

Chu Thiến trong lòng chấn động khôngthôi, Triệu Hi Thành không ai bì nổi, bá đạo âm ngoan lại có thể nói ranhững lời yếu đuối như vậy? Anh ta đáng lẽ phải nói: Tôi thích làm gì là việc của tôi, cô đừng xen vào; cô dù bất mãn cũng đừng hòng rời khỏitôi! Nói câu đó mới hợp với anh.

https://thuviensach.vn

Cô nhìn lưng anh, tóc ngắn cũn, bờ vai rộng, eo nhỏ. Hồi lâu hồi lâu cũng không nói được gì.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 44: Cuộc Sống Của Phu Nhân Hào Môn

Chương 43: Cuộc sống của phu nhân hào môn

Buổi sáng Chu Thiến tỉnh lại đã khôngthấy Triệu Hi Thành đâu. Chu Thiến cảm thấy lạ, vì sao mỗi lần anh rờigiường cô đều không biết? Trong đầu không khỏi hiện lên cảnh anh nhẹnhàng rời giường. Lập tức lại lắc đầu, anh ta mà biết chăm sóc như vậy?Sao có thể? Nhất định là vì cô ngủ quá sâu.

Đi xuống lầu, Chu Thiến tìm được Triệuphu nhân đang cùng người hầu tỉa hoa ở sau vườn. Lúc này, bà đang cầmkéo tập trung tỉa cây. Từng chút từng chút, từ bồn hoa này sang chậu câu kia. Chuyện nặng nề như vậy mà bà làm rất thuần thục.

Chu Thiến đi tới bên bà, khẽ gọi:

- Mẹ!

Sau đó, trong lòng thầm nghĩ nên xin lỗi chuyện hôm qua như thế nào. Triệu phu nhân ngẩng đầu nhìn cô một cái, vẻ mặt bình thản:

- Dậy rồi! Ăn sáng chưa?

Sau đó lại tiếp tục tỉa hoa

Chu Thiến đi theo bà nói:

- Con vừa ăn… Mẹ, tối qua con về muộn cũng không gọi điện thoại làm mẹ lo lắng… xin lỗi mẹ. Cô cúi đầu

https://thuviensach.vn

Triệu phu nhân ngừng tay, xoay người lại, nhìn cô nói:

- Hôm qua mẹ có lo lắng nhưng người lo lắng cho con nhất không phải là mẹ.

Chu Thiến nghe vậy ngẩng đầu lên nhìn bà, rất là khó hiểu. Triệu phu nhân cười:

- Là Hi Thành! Sau khi đi làm vềcứ ở trong đại sảnh đi tới đi lui, lúc nào cũng nhìn đồng hồ, cơm ăncũng không ngon! Càng muộn nó càng lo lắng, con lại không có bạn bè gì,nó muốn tìm con cũng không biết nên đi đâu tìm, chỉ có thể gọi về nhà mẹ đẻ con hỏi nhưng cũng không có kết quả. Tuy rằng ngoài miệng tỏ ra tứcgiận nhưng thực tế nó rất lo cho con!

Chu Thiến sửng sốt, anh ta mà lại lo lắng cho cô. Triệu phu nhân thấy vậy không khỏi nhíu mày:

- Thiệu Lâm! Vẻ mặt con sao thế?Nó là chồng con đó! Nó lo lắng cho con thì kì quái thế sao? Đúng, trướcđó nó không đúng với con nhưng trong đó cũng có trách nhiệm của con. Con quá lạnh lùng với nó. Nhưng sau khi con mất trí nhớ, tâm tư của nó vớicon mọi người đều thấy. Ngày nào cũng về nhà, bên người không còn đámphụ nữ bát nháo, chứng tỏ nó muốn sống an ổn với con. Thiệu Lâm, concũng phải mở rộng lòng với nó mới được, dù sao hai đứa là vợ chồng, hạnh phúc sau này của con đều ở trên người nó. Con cứ cố chấp khiến nó lạnhlùng thì có lợi gì đâu?

Những lời này khiến lòng Chu Thiến lạirối loạn. Trong đầu tựa hồ lập tức trào dâng rất nhiều ý nghĩ, lộn xộn,hỗn loạn, nhất thời trở nên mơ hồ.

Triệu phu nhân thấy cô không nói gì nghĩ cô nghe hiểu, ôn hòa cười, tiếp tục nói:

- Mẹ nói nhiều như vậy con đừngtrách mẹ dài dòng, mẹ cũng là muốn tốt cho các con. Nếu con cảm thấy ởtrong nhà quá nhàm chán thì có muốn chơi

https://thuviensach.vn

mạt chược với chúng ta không?Đây chính là thứ giết thời gian tốt nhất. Vừa khéo, chiều nay có mộtngười không thể tới

Chu Thiến vội nói:

- Chơi mạt chược? Con không biết chơi

Cô liên tục xua tay nhưng Triệu phu nhân rất cao hứng:

- Sợ cái gì, mẹ dạy, học là được.

Triệu phu nhân lôi kéo cô đi vào đạisảnh, bảo Dung tẩu gọi điện thoại cho cô. Từ khi bọn họ chuyển về, Dungtẩu cũng chuyển về đây, xem ra Triệu phu nhân rất coi trọng bà.

Triệu phu nhân thừa dịp Dung tẩu gọi điện thì nói:

- Nhất thời thiếu chân, mẹ cònđang nghĩ chiều nên làm thế nào cho qua ngày, có con thế vào là đượcrồi. Mau hẹn với Trương phu nhân và Vương phu nhân nếu không bọn họ sẽcó kế hoạch khác mất

Chu Thiến hỏi:

- Ngày nào mẹ cũng chơi mạt chược?

Triệu phu nhân thở dài:

- Không chơi thì sao qua ngàyđược. Đàn ông có chuyện của mình, ban ngày không ở nhà, các con đều lớn, có chuyện của mình. Loại phụ nữ không cần đi làm như chúng ta, trongnhà cũng có người hầu làm việc nhà, có thể làm gì? Chẳng phải đi dạo phố với bạn bè, uống trà, chơi mạt chược cho qua ngày?

Sau đó bà nhìn Chu Thiến cười:

https://thuviensach.vn

- Nếu các con sớm cho mẹ đứa cháu thì mẹ cũng không nhàm chán như vậy

Chu Thiến cũng không dám tiếp lời, chỉ cười cho qua.

Ăn cơm trưa không lâu, hai vị phu nhân Triệu phu nhân hẹn đến.

Đều là khoảng 50 tuổi, quần áo tinh tế,đẹp đẽ. Triệu phu nhân giới thiệu Chu Thiến cho hai người. Trong đó cóngười mặt tròn, hơi mập là Trương phu nhân, dung nhan thanh tú, vóc dáng mảnh mai là Vương phu nhân.

Trương phu nhân giọng khá lớn, bà nhìn Chu Thiến nói:

- Nguyệt Cầm (tên của Triệu phu nhân), con dâu của bà đẹp thật, kết hôn cùng Hi Thành cũng đã lâu như sao chưa gặp?

Triệu Nguyệt Cầm cười nói:

- Trước kia không ở chung, giờ thấy tôi ở một mình buồn nên mới chuyển về đây bầu bạn.

Vương phu nhân thì khẽ nói:

- Nguyệt Cầm thật có phúc, condâu hiếu thảo như vậy. Chẳng như con dâu tôi, ngày nào mặt trời chưa lặn thì không về, chẳng biết bên ngoài có gì hấp dẫn nó

Dung tẩu dẫn người hầu bưng trà, đồ ăn lên. Không lâu sau, mọi thứ đã được chuẩn bị kĩ.

Triệu phu nhân đón khách đến bàn mạt chược. Trương phu nhân uống một ngụm trà:

- May mà Nguyệt Cầm tìm tôi chơi bài, bằng không chiều nay tôi cũng không biết làm gì.

https://thuviensach.vn

Triệu Nguyệt Cầm ngạc nhiên nói:

- Không phải bà định đi spa với con dâu à

Trương phu nhân nói:

- Con dâu sáng sớm đã về nhà mẹ đẻ!

Đột nhiên có tin bát quái này khiến Triệu, Vương đều tò mò, không hẹn cùng hỏi:

- Sao lại thế này?

Có thể thấy bọn họ vô cùng nhàm chán.

Trương phu nhân vẻ mặt không cho là đúng:

- Chẳng qua là vì tối qua con tôi không về nhà! Chẳng biết gây loạn bao nhiêu lần rồi, nó không ngại phiền.

Vương phu nhân vừa vuốt mạt chược vừa nói:

- Chỉ cần là phụ nữ, chuyện nàysao có thể hoàn toàn nhìn thoáng. Năm ấy, chồng tôi có phụ nữ bên ngoài, tôi cũng chẳng làm loạn nhưng có tác dụng gì đâu? Ông ta được mấy ngàylại như cũ, sau này tôi cũng nghĩ thông. Chỉ cần nữ chủ nhân nhà họVương là tôi, con tôi là người thừa kế thì chuyện khác tôi cũng mặc kệ.Có quản cũng không được

Triệu phu nhân đánh ra một con rồi nói:

- Đúng, chính là đạo lý này

Nói xong như lơ đãng mà liếc nhìn Chu Thiến một cái.

Chu Thiến làm bộ không phát hiện, tronglòng lại suy nghĩ, nếu sống như vậy thì có ý nghĩa gì! Đơn giản là bọnhọ cung cấp cuộc sống tốt thì mình

https://thuviensach.vn

phải khúm núm? Thậm chí mặc kệ mọithứ? Vậy cô là sống cuộc sống bình thường.

Chu Thiến càng ngày càng cảm thấy mình không thích hợp làm con dâu nhà giàu, thứ cô theo đuổi không phải cuộc sống này.

Đột nhiên trương phu nhân kêu to:

- Ha ha, thắng rồi, trả tiền đây.

Trả tiền? Lúc này Chu Thiến mới ý thứcđược bọn họ chơi ăn tiền. Nghe tới con số Trương phu nhân nói cô suýtthì phun máu. Chỉ một chút công phu mà mất đi 2000 tệ.

Cô đau lòng sắp khóc…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 45: Tìm Chút Việc Mà Làm

Chương 44: Tìm chút việc mà làm

Sau đó Chu Thiến tính toán, một buổichiều, tổng cộng thua hơn hai vạn tệ. Chu Thiến nhìn Trương phu nhâncười hơ hớ thu tiền của mình vào ví mà khóc không ra nước mắt. Trươngphu nhân còn vỗ bả vai cô nói:

- Mới học thì phải nộp học phí thôi.

Chu Thiến ai oán nhìn bà, còn chẳng phảilà từ chiều đến giờ bà cứ bô lô ba la không ngừng, cái gì mà ông chủ xínghiệp Lưu thị lại bao một diễn viên, vợ ông ta muốn ly hôn, kết quảkhông được chia nhiều tài sản rồi hối hận. Cái gì mà vợ bé của ông chủGiang sinh con trai, vợ ông ta vì không có con sợ bị ngồi lên đầu… Nếukhông vì bà cứ kể chuyện bát quái khiến cô mất tập trung thì đã khôngthua thảm như vậy.

Nhưng mà như thế khiến cô hiểu thêm vàichuyện. Thứ nhất, về sau tuyệt đối không chơi mạt chược với các bà, bằng không mười vạn tệ kia của cô chẳng đủ tiền thua! Tuy rằng Vương phunhân nhắc nhở cô có thể đến chỗ chồng đòi tiền nhưng cô không thực hiệnnghĩa vụ làm vợ nên cũng ngại mở mồm đòi tiền.

Thứ hai, cô không thể cứ nhàn nhã mãiđược, không khỏi trở thành loại người dựa dẫm chỉ biết ngồi bàn chuyệnbát quái, chơi mạt chược, dạo phố để giết thời gian. Cô phải tìm chútchuyện để làm phong phú cuộc sống của mình. Nếu cô có thể quay về làmChu Thiến thì không thể có cuộc sống thoải mái như vậy được, cái gì cũng phải tự dựa vào bản thân, không thể lười biếng được.

https://thuviensach.vn

Nhưng nên làm gì bây giờ? Mở cửa hàng?Không được, nếu cô quay trở về làm Chu Thiến, thì cửa hàng đó lại khôngthuộc về cô, chuyện làm ăn này không ổn. Ra ngoài làm công? Không được,cô bằng cấp không cao, chỉ biết trang điểm. Mà nhà họ Triệu sẽ để condâu đi làm người trang điểm sao? Dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết làkhông thể.

Nhưng làm gì thì tốt? Mấy ngày tiếp đó cô cũng chỉ nghĩ vấn đề này. Trong thời gian đó lại bị Triệu phu nhân kéođi làm người thế chân. Đám phu nhân đó dường như thích thắng lắm, ChuThiến vận may cực tệ, mỗi khi bắt đầu chơi đều sẽ nghĩ đến cô. Chu Thiến giả bệnh thoát được một lần nhưng không thể lúc nào cũng giả bệnh được, cứ như vậy bị bọn họ bóc lột thì Chu Thiến nhảy lầu mất.

Tính tính, mới mấy ngày mà tiền riêng đã hụt một nửa, Chu Thiến không nhịn nổi mà khóc. Càng kiên định tìm việc mà làm.

Điều an ủi lớn nhất là Triệu Hi Thành làlãnh đạo cao cấp của Triệu thị, nói là làm. Mỗi tối anh ta cũng chỉ ômcô vào lòng, không có động tác gì khác. Dần dần, Chu Thiến cũng quen với vòng ôm ấm áp của anh ta. Không còn căng thẳng như trước, có khi thậmchí còn xoay người nói chuyện phiếm với anh ta. Tựa như hôm nay. ChuThiến nói:

- Em muốn tìm chuyện gì đó làm, ngày nào cũng vậy rất nhàm chán.

Triệu Hi Thành nhíu mày:

- Chỉ mình em bận rộn, đám phunhân khác chẳng thế, đi dạo phố, uống trà, spa, đánh bài, còn nhiều tròmà… Bọn họ đều vui vẻ thoải mái, sao em lại coi là nhàm chán?

Vẻ mặt Chu Thiến đau khổ:

- Anh thử ngày nào cũng lặp đi lặp lại những việc đó xem, chắc chắn còn không chịu được hơn em.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành ngẫm lại cảm thấy cũng cóđạo lý. Hơn nữa rất khó khăn cô mới chịu nói chuyện phiếm với anh, không khi bình tĩnh ấm áp này chưa bao giờ có. Anh phát hiện rằng mình cũngrất thích cho nên cũng không muốn làm cô mất hứng, vì thế hỏi:

- Vậy em muốn làm gì?

Chu Thiến nhìn anh, mắt to chớp chớp:

- Em còn chưa nghĩ ra, anh có ý kiến gì không?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 46: Học Nghề

Chương 45: Học nghề

Triệu Hi Thành nghĩ, đại tiểu thư nàychưa từng làm chuyện gì, kiếm tiền, cô có thể làm gì? Hơn nữa nếu thựcsự để cô ra ngoài làm việc chẳng phải là làm mất mặt Triệu gia, chẳng lẽ con dâu nhà họ Triệu còn cần phải ra ngoài làm việc? Chỉ sợ cha sẽ làngười phản đối đầu tiên.

Anh nghĩ rồi nói:

- Nếu không em đi học cái gì đóđi, anh thấy đám phu nhân tiểu thư hay học cái gì cắm hoa, nấu nướng gìđó, em cũng đăng kí lấy lớp học! Dù sao chỉ cần giết thời gian là được

Vừa không vất vả cũng không tính là xuấtđầu lộ diện, cha sẽ không quản. Hơn nữa những người tiếp xúc cũng toànlà phu nhân, tiểu thư, mình cũng yên tâm. Nói không chừng cô học đượchai ngày sẽ mất hứng, Triệu Hi Thành càng nghĩ càng thấy đó là ý hay.

Chu Thiến đen mặt. Học cắm hoa? Nấunướng?… Học mấy cái này có lợi ích gì, chẳng lẽ sau này cô mở cửa hànghoa hay làm đầu bếp? Nhưng cái này cũng nhắc nhở cô, đúng vậy, cô có thể đi học nghề! Nghề đó phải có ích, nhân lúc giờ có tiền, có thời gianthì học, tương lai sẽ có ích.

Nhưng học gì bây giờ? Cái này cần phải nghĩ cẩn thận, phải học môn học hữu dụng, có thể kiếm tiền!

https://thuviensach.vn

Đôi mắt to của Chu Thiến lưu chuyển, dưới ánh đèn nhu hòa tựa như hai viên bảo thạch lóng lánh, phát ra ánh sángtrong suốt. Triệu Hi Thành yêu nhất là đôi mắt linh động của cô, tránngập sức sống, linh động. Anh nhìn cô, trong lòng dạt dào tình cảm, hậnkhông thể để cô ở dưới thân mà hung hăng ra sức (Nghĩ hay thế cha nội)

Anh cũng không biết mình đã xảy ra chuyện gì, vì sao mình lại để ý cảm thụ của cô gái này như thế. Dựa vào tínhcách của anh, muốn sao thì sao, việc gì phải để ý đến suy nghĩ của mộtngười con gái! Đương nhiên không phải anh không biết theo đuổi phụ nữ.Cũng từng gặp loại thanh cao nhưng nhà ở, xe, kim cương đủ khiến cô tahoảng hốt nhưng nếu không thì cũng thôi, anh cũng chẳng buồn theo đuổi.Chẳng phải chỉ là một mỹ nữ sao? Người hối hận đâu phải anh.

Nhưng người con gái này, mua chuộc thếnào, anh đã cho cô những gì tốt nhất, cho cô địa vị mà người phụ nữ nàocũng muốn. Nhà ở, xe cộ, châu báu có thiếu thứ gì. Căn bản mua không nổi

Đáng lẽ anh phải không để ý đến cô nhưnglại không làm được. Không thấy cô là nhớ, nhìn thấy cô rồi lại muốn ômcô vào lòng. Nghiêm khắc lạnh lùng với cô chỉ càng khiến cô ghét anh, đó không phải là điều anh muốn, anh phải làm sao?

Cứng không được thì chỉ đành mềm! Áp dụng chính sách dụ dỗ, để cho cô dần dần tiếp nhận anh, quen thuộc với anh.Hiệu quả không tệ, xem giờ đó, chẳng phải giờ cô có thể yên lặng nằmtrong lòng anh nói chuyện phiếm cùng anh sao?

Anh đột nhiên nghĩ, cảm giác lo được lomất, cẩn cẩn thận thận này có phải là tình yêu trong truyền thuyết? Anhbật cười, trò chơi nhàm chán đó cũng xảy ra với anh?

Nhưng mà, hình như… cảm giác cũng không tệ!

https://thuviensach.vn

Về phần “nhược điểm” như cha nói… Hừ, cho dù có nhược điểm thì Triệu Hi Thành cũng không phải là người dễ dàng chịu thua.

Nói tóm lại, anh sẽ không buông tay người con gái này. Bất kể là con người hay tâm hồn cô, anh phải có được tấtcả. Triệu Hi Thành một khi đã quyết thì chưa bao giờ thất bại

Lần này cũng sẽ không là ngoại lệ

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 47

Chương 46

Chu Thiến đang nằm ở phòng khách VIPtrong thẩm mỹ viện, hưởng thụ Tiểu Mạt mát xa. Cô mua thẻ kim cương ởđây, chỉ định riêng Tiểu Mạt. Vẻ mặt bà chủ như nở hoa, phải biết rằngthẩm mỹ viện bình thường này không có nhiều khách sộp như vậy. Bà ta cho rằng đó là công của Tiểu Mạt, ánh mắt nhìn Tiểu Mạt đầy tán thưởngkhiến Tiểu Mạt cũng được hãnh diện một hồi

Sở dĩ Chu Thiến bỏ số tiền lớn mua vì một là có thể giúp Tiểu Mạt tăng công trạng, hai là cái này có thể quẹtthẻ, do Triệu Hi Thành thanh toán, không cần động đến tiền riêng của cô. Chỉ cần không phải để cô gặp mặt Triệu Hi Thành mở miệng đòi tiền thìcô sẽ chẳng khách khí.

Chu Thiến nói với Tiểu Mạt:

- Nghĩ ngơi một hồi đi, làm mãi thế mệt lắm

Tiểu Mạt cười:

- Ai bảo thế, trong mắt mình, cậu chính là áo cơm cha mẹ, phải hầu hạ chu đáo. Mình còn nhờ vào cậu để mua chút đồ nữa.

Chu Thiến nắm tay cô kéo cô ngồi xuống cười nói:

- Cậu đừng ba hoa nữa, yên tâm, đồ cậu giới thiệu mình sẽ mua.

Tiểu Mạt cười híp mắt lại:

https://thuviensach.vn

- Cái này đúng là khiến mình vênh mặt. Hai tháng trước, thành tích mình không tốt, không biết bị bà chủtrút giận bao nhiêu lần, giờ vừa thấy mình đã cười, thật đã đời

Chu Thiến nhìn cô nói:

- Tiểu Mạt, mình muốn đi học stylist, cậu có muốn đi học cùng mình không? Học phí mình chi

Tiểu Mạt ngạc nhiên nói:

- Sao đang yên lành lại muốn đi học stylist?

Chu Thiến nói:

- Thứ nhất là vì cuộc sống quá nhàm chán, thứ hai là học nghề thì sau này sẽ có lợi. Giờ stylist là nghề khá nổi

Cô đột nhiên nhớ ra chuyện gì, lại hỏi:

- Không phải cậu bảo giúp mình tìm cao nhân sao? Có tin tức gì không?

- Người quen của mình đã tìm được một người, rất nổi tiếng, nhưng vị cao nhân đó đã đến Ngũ Hành Sơn, đầu tháng sau mới về được

Ngũ Hành Sơn! Nghe qua có vẻ rất bản lĩnh, Chu Thiến không khỏi càng tin tưởng. Tiểu Mạt không nhịn được nhắc nhở cô:

- Thiến Thiến, cũng không chắcchắn thành công đâu! Cậu phải chuẩn bị tâm lý, vạn nhất không quay vềđược thì làm thế nào

Chu Thiến hơi trầm xuống. Mỗi khi nghĩđến vấn đề này đầu cô lại như muốn nổ tung, sau lại không nghĩ gì nữa,một lòng một dạ trông cậy vào cao nhân kia.

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt tiếp tục nói:

- Theo mình, nếu thực sự không về được thì cứ ở lại nhà họ Triệu đi. Ở đó cả đời không phải lo ăn mặc,hơn nữa Triệu Hi Thành cũng không đối xử tệ với cậu mà? Anh ta cũng làanh của Tuấn Hi, nói vậy trông cũng đẹp trai đi, kiểu chồng vừa giàu,vừa có năng lực lại đẹp trai khó tìm lắm. Đương nhiên, Kiều Tranh cũnglà lựa chọn không tồi nhưng cậu lại để ý người anh ấy yêu không phải làcậu… Mình thấy, cậu vẫn nên nghĩ thoáng mà ổn định cuộc sống làm con dâu nhà giàu đi.

Chu Thiến cúi đầu, một lát sau mới nhẹ nhàng nói:

- Vẫn nên chờ cao nhân xem qua rồi tính

Có thể trở về thì phải về, dù sao mìnhcòn có người thân, trở về cũng còn có hi vọng với anh Kiều Tranh. Nhưngnếu thực sự trở về thì sẽ thành người xa lạ với Triệu Hi Thành…

Nghĩ vậy, lòng Chu Thiến đột nhiên cảm thấy rầu rĩ, khó chịu kì lạ. Cô chuyển đề tài:

- Cậu nghĩ kĩ về đề nghị của mình đi! Học thêm cái gì đó luôn tốt!

Tiểu Mạt quả nhiên bị cô dẫn dắt:

- Chồng cậu chịu cho cậu đi học?

- Mình sẽ nói với anh ta, gần đây hình như anh ra rất dễ nói chuyện

Thật sự, như thay đổi thành người khác…

Lúc gần đi, Tiểu Mạt đỏ mặt kéo tay cô nói:

- Lúc nào thì đưa cậu đi gặp em chồng cậu đây!

https://thuviensach.vn

Nhắc tới Hi Tuấn, Chu Thiến không nhịn được thở dài:

- Giờ nó bắt đầu đến công ty làm, chắc về sau sẽ rời khỏi sân khấu

Vẻ mặt Tiểu Mạt như đến ngày tận thế:

- Sao lại như vậy, thật đáng tiếc! Đám fan hâm mộ Tuấn Hi như bọn mình phải làm thế nào?

Chu Thiến lại thở dài:

- Cũng không rõ

***

Đang lúc Chu Thiến tích cực lên mạng tìm hiểu tư liệu về học stylist thì lại nhận được cuộc điện thoại bất ngờ

Giọng nói qua điện thoại mềm mại, ngọt đến phát ngấy:

- Lâu rồi chúng mình không cùng đi dạo phố, hôm nay thời tiết đẹp, không quá nắng, đi dạo một chút đi!

Chu Thiến nghe chẳng hiểu gì hỏi:

- Xin hỏi cô là ai?

Trong điện thoại yên lặng một hồi rồi lại nói:

- Thiệu Lâm, mình là Văn Phương đây! Đi ra ngoài đi, bọn mình đi dạo phố! Giờ mình đang ở ngay trước cửa nhà cậu.

Văn Phương? Chu Thiến cảm thấy chán ghét, thật chẳng hiểu sao có loại đàn bà vô sỉ đến nước này, còn không biếtxấu hổ gọi điện cho cô tự xưng là bạn tốt, còn hẹn cô đi dạo phố!

https://thuviensach.vn

Chu Thiến vốn định cúp máy mặc kệ cô tanhưng lại nghĩ, đi xem cô ta định làm gì cũng tốt! Hơn nữa, Triệu HiThành nói đã cắt đứt với cô ta, cũng chẳng biết có thật không…

Nhưng, sao cô lại để ý đến chuyện này? Bọn họ chấm dứt hay không liên quan gì đến cô…

Tuy tự nhủ như vậy nhưng sự tò mò trỗidậy, cô thay quần áo, xuống lầu nói một tiếng với Triệu phu nhân. Triệuphu nhân thấy cô gần đây ngoan như vậy, ở chung với con rất hòa hợp,trong lòng rất thích, liền nói:

- Ra ngoài gặp gỡ bạn bè cũng tốt, ngày nào cũng ở nhà với mẹ chắc con buồn lắm. Nhưng đừng về muộn như lần trước

Chu Thiến cười đồng ý. Cô đi ra cửa đãthấy Văn Phương dựa vào chiếc xe thể thao màu đỏ. Chu Thiến nhìn thấy cô ta thì ngẩn ra, cô ta… gầy đi rất nhiều.

Sáng sớm vừa có mưa to, trời đất có phần u ám, không khí vừa ẩm ướt vừa nóng khiến người ta thấy không thoải mái.Văn Phương mặc bộ váy màu đỏ rực, mặt trang điểm kĩ nhưng không che dấuđược sự tiều tụy của cô ta.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 48: Kế Hoạch Của Văn Phương 1

Chương 47: Kế hoạch của Văn Phương 1

Văn Phương đứng ở bên ngoài, nhìn cửa sắt cao ba thước chạm trổ kia mà ngẩn người, qua cánh cổng đó có thể nhìnthấy thảm cỏ xanh mượt và căn biệt thự ba tầng kiểu Âu màu trắng đó.

Trong mắt Văn Phương là sự hâm mộ vôcùng, nếu cô cũng có thể ở trong căn nhà này thì thật tốt biết bao. Lậptức trong lòng lại phẫn hận, nếu không phải Thiệu Lâm ngáng chân ở giữathì nguyện vọng này cũng không quá khó để thực hiện. Thiệu Lâm đã cónhiều thứ như vậy, sao còn muốn giành giật với cô. (Suy nghĩ của nó làsuy nghĩ gì thế không biết)

Sau đó, cô thấy Thiệu Lâm đi ra. Hôm nay, Thiệu Lâm mặc bộ váy liền màu vàng nhạt, tóc dài đen mượt đến thắt lưng càng khiến làn da cô như sương tuyết, cả người tựa như đóa hoa dịu dàng

Lòng Văn Phương vừa đố kị vừa hận. Sốngtrong hoàn cảnh như vậy đương nhiên là giống đóa hoa! Mệnh cô thật tốt,gia đình phú quý hiển hách, từ nhỏ đến lớn chưa từng chịu khổ, sống nhưcông chúa còn Văn Phương cô trong mắt người khác chỉ là nha hoàn choTống Thiệu Lâm. Cô không tin, Tống Thiệu Lâm mệnh tốt cả đời mà đè ép cô được.

Không đúng! Trước kia cô ta chẳng phảikhông để ý trang điểm gì sao? Khi nào thì bắt đầu chú trọng hình thức?Quả nhiên là có ý định câu dẫn Hi Thành, nhưng theo tính cách của HiThành thì sự mê hoặc đó sẽ chỉ là nhất thời, rất nhanh sẽ chán! Đến lúcđó, chỉ cần kế hoạch của cô thành công thì cô không tin, Tống Thiệu Lâmcòn có thể ở bên anh.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến chậm rãi bước đên, Văn Phương thu hồi sự ghen ghét, đổi lại vẻ mặt tươi cười:

- Thiệu Lâm, hôm nay cậu thật đẹp, quần áo này là mới đúng không?

Chu Thiến nhìn cô, vẻ mặt cô dày phấn,lúc cười rộ lên khóe mắt có mấy nếp nhăn, trong mắt còn có tơ máu đỏ, cả người như già đi đến 5 tuổi. Chu Thiến không đành lòng nhìn tiếp, quaymặt đi. Phải có bao nhiêu kích thích mới khiến cho một phụ nữ biến thành dạng này chỉ trong một thời gian ngắn? Giờ cô đã tin lời Triệu HiThành.

Có lẽ, tình cảm của Văn Phương với TriệuHi Thành là chân thành. Nhưng có là chân tình thì thế nào? Yêu người đãcó vợ thì cho dù bị muôn vàn tủi nhục cũng không được đồng tình.

Văn Phương mở cửa xe, Chu Thiến cảm ơn rồi bước lên. Văn Phương sửng sốt nói:

- Trước giờ cậu chưa bao giờ nói cảm ơn.

Chu Thiến cười cười:

- Trước chúng ta là bạn, đương nhiên không cần cảm ơn

- Giờ chúng ta cũng là bạn mà!

Chu Thiến liếc nhìn cô một cái rồi hỏi:

- Cậu cho rằng giờ chúng ta còn có thể là bạn?

Văn Phương nhìn phía trước nói:

- Thiệu Lâm, cậu biết đúng không

- Cậu cho rằng có thể giấu được tôi?

https://thuviensach.vn

Văn Phương không nói gì nhưng trong lòngcười thầm. Trước còn phải giấu diếm cô một năm, nếu không phải Thiệu Lâm đến nhà cô gặp cô và Triệu Hi Thành ở chung thì chỉ sợ là vẫn chưa biết gì. Nhưng từ sau khi cô mất trí nhớ, hình như khôn khéo lên rất nhiều!Xem ra phải cẩn thận ứng phó mới được.

Cô ta dịu dàng nói:

- Thiệu Lâm, mình biết là mìnhkhông tốt, mình không phải với cậu nhưng chuyện tình cảm này không thểvãn hồi, mình cũng kìm lòng không đậu. Giờ mình biết sai rồi, mình và Hi Thành đã kết thúc, xin cậu tha thứ cho mình! Chúng ta là chị em tốtnhiều năm như vậy, cậu nể tình chúng ta cùng lớn lên, đừng giận mìnhnữa!

Vẻ mặt cô ta mười phần sám hối. Giờ côkhông thể trở mặt với Tống Thiệu Lâm, phải hòa hảo với Tống Thiệu Lâmthì kế hoạch tiếp theo mới tiến hành được.

Theo hiểu biết về Tống Thiệu Lâm của côthì Tống Thiệu Lâm luôn coi trọng tình cảm. Nhiều năm qua Tống Thiệu Lâm chỉ có một người bạn là cô, chỉ cần cô mềm giọng nhờ vả thì Tống ThiệuLâm sẽ tha thứ cho mình. Cô cúi đầu, nhẹ nhàng khóc nức nở.

Chu Thiến mở to mắt nhìn cô ta biểu diễn, chẳng lẽ hôm nay cô ta gọi cô đến là để sám hối. Chẳng lẽ cô ta nghĩnói mấy câu như vậy, rơi vài giọt nước mắt thì cô sẽ tha thứ? Tiếp tụclàm bạn? Cô dễ coi thường vậy sao?

Chu Thiến giận đến phì cười, đang định mở cửa xuống xe, không muốn dây dưa. Nhưng nghĩ lại, tuy rằng trước đó chỉ gặp nhau một lần nhưng cô ta vô cùng kiêu ngạo với mình, có vẻ là người không biết thu liễm, khiêm tốn. Nay đột nhiên ăn nói khép nép khôngbiết là có ý gì, chỉ sợ còn định sinh sự. Vẫn nên ở lại nhìn xem cô tamuốn chơi trò gì thì hơn.

Lập tức, cô nhẹ nhàng thở dài một hơi nói:

https://thuviensach.vn

- Chuyện tình cảm quả thực rấtkhó nói, mình có thể hiểu, giờ đã đến lúc cậu nên quay đầu rồi. Chia tay Triệu Hi Thành, đương nhiên cũng là còn coi trọng tình bạn này, tronglòng cậu đã khó chịu như vậy, mình cũng không trách cậu

Cô giữ chặt tay Văn Phương, cười thật dịu dàng.

Hừ! Chẳng lẽ mình cô biết diễn sao? Tôi diễn cũng chẳng kém cô đâu! Chu Thiến nói trong lòng.

Văn Phương nghe cô nói vậy thì mắt sáng bừng, giả bộ áy náy, cảm kích run giọng nói:

- Cảm ơn cậu, Thiệu Lâm, cảm ơn cậu chịu tha thứ cho mình, về sau mình nhất định không làm chuyện gì có lỗi với cậu!

Trong lòng lại đang đắc ý cười: Đàn bà ngu ngốc, mãi mãi bị tao trêu đùa!

Cô ta lái xe, vừa nhanh vừa chắc chắn, Triệu Hi Thành nói Văn Phương chạy xe tốt quả không sai.

Chu Thiến hỏi:

- Giờ chúng ta đi đâu?

- Đến cửa hàng quần áo trước chúng ta hay đi, là hãng quần áo trước kia cậu thích nhất

Văn Phương mở nhạc sau đó hát theo, ChuThiến ở bên nhìn bộ dáng hưng phấn của cô ta, càng lúc càng cảm thấymình đoán đúng. Cô ta có vấn đề!

Văn Phương như lơ đãng mở miệng:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm, cậu có biết hai hôm trước mình gặp ai không?

- Ai?

Giọng Văn Phương đầy hưng phấn:

- Là đàn anh Kiều Tranh! À, đúng rồi, cậu còn nhớ Kiều Tranh không?

Văn Phương quay đầu nhìn cô chằm chằm. Chỉ thấy Chu Thiến bình tĩnh nói:

- Ai? Mình không nhớ rõ!

Văn Phương quay đi, trong lòng có chútthất vọng, xem ra cô thực sự không nhớ Kiều Tranh. Nhưng cô từng yêu anh ấy như vậy, có lẽ để bọn họ gặp nhau mấy lần cô ta nhớ ra chưa biếtchừng! Nghĩ vậy, cô ta có chút kích động, giờ Kiều Tranh còn chưa kếthôn, nếu hai người tình cũ không rủ cũng đến, cô không tin nhà họ Triệucần cô con dâu hồng hạnh vượt tường.

Chu Thiến dù miễn cưỡng bình tĩnh nhưngtrong lòng cũng gợn sóng. Cô ta đột nhiên nhắc tới Kiều Tranh là có ýgì? Bên tai lại nghe cô ta nói tiếp:

- Anh ấy học cùng đại học với bọn mình, hơn bọn mình hai khóa, là nhân vật nổi tiếng trong trường, vừađẹp trai, học giỏi, tính tốt, rất nhiều nữ sinh mê muội, lúc ấy, cậucũng là một trong số đó mà!

Chu Thiến nhìn cô cười:

- Vậy sao?

Càng lúc càng cảnh giác. Văn Phương nói:

- Khi đó, cậu thích anh ấy,thường xuyên tới trước mặt anh ấy nhưng lại giả vờ không hẹn mà gặp.Nhưng anh ấy luôn thản nhiên với cậu, khi cậu biết anh ấy đi chung vớimột cô gái khác thì mất bình tĩnh…

https://thuviensach.vn

Văn Phương quay đầu cô nhìn cười, trong mắt chợt lóe sáng:

- Cậu hẹn anh ấy ra rồi tỏ tình!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 49: Kế Hoạch Của Văn Phương 2

Chương 48: Kế hoạch của Văn Phương 2

- Tỏ tình?

Chu Thiến kinh ngạc, tính cách Tống Thiệu Lâm lạnh lùng như vậy là cũng sẽ có chuyện "tỏ tình"? Tống Thiệu Lâmđúng là phụ nữ khó nắm bắt

- Cậu không cho mình đi theo nênmình cũng không biết cậu nói gì với anh ấy nhưng anh ấy đồng ý hẹn hòvới cậu. Năm ấy, bóng dáng hai người xuất hiện ở khắp nơi trong trường,tình cảm vô cùng, thành cặp đôi được mọi người ngưỡng mộ. Thiệu Lâm, đólà lúc mình thấy cậu hạnh phúc nhất. Giờ cậu không còn vẻ tươi cười hạnh phúc đó nữa

Cô ta thở dài, vô cùng tiếc nuối:

- Thật tiếc, cậu đã quên!

Chu Thiến lạnh lùng nói:

- Đây đều là chuyện quá khứ, mình không nhớ rõ. Huống chi giờ mình đã kết hôn, cậu còn nói chuyện này làm gì.

Văn Phương vội xin lỗi:

- Xin lỗi, mình không nên nhắcđến. Nhưng mình chỉ cảm thấy đáng tiếc, đó là mối tình đầu tuyệt đẹp của cậu, vậy mà không nhớ, khi đó cậu yêu anh ấy…

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhíu mày, nghĩ rằng: vì sao côta hết lần này đến lần khác nhắc đến chuyện tình cảm của Kiều Tranh vớiTống Thiệu Lâm? Chẳng lẽ cô ta định giở trò? Nhưng chỉ cần cô khẳng định không nhớ thì cô ta làm được gì?

Xe dừng trước một cửa hàng quần áo.

Chu Thiến đi vào thì biết quần áo trướckia Tống Thiệu Lâm mặc đều từ cửa hàng này mà ra. Đây là một nhãn hàngtừ Pháp, chất lượng không tệ nhưng màu sắc chỉ có ba màu: đen, trắng,xám. Màu trắng thì thôi nhưng đen và xám thì Chu Thiến không thích, dáng vẻ già nua nặng nề, chẳng có tí sức sống nào hết

Chu Thiến không khỏi nhíu mày. Tống Thiệu Lâm này đúng là kì quái. Nhân viên thấy cô đến thì lập tức cười:

- Triệu phu nhân, Văn tiểu thư, đã lâu không tới.

Văn Phương nói:

- Còn không đem đồ mới nhất ra cho Triệu phu nhân xem!

Nhân viên vừa đón hai người ngồi xuốngvừa gọi mang trà lên, có người khác đem đồ mới đến trước mặt hai người.Dường như cả quán chỉ phục vụ riêng hai người

Chu Thiến cũng quen với điều này. Còn nhớ lần đầu tiên ra ngoài dạo phố cùng Triệu phu nhân thiếu chút nữa bị dọa nhảy dựng. Nhân viên tươi cười giới thiệu:

- Tất cả chỗ này đều là đồ mới nhất, Triệu phu nhân thích thì có thể mặc thử

Văn Phương chỉ vào một bộ váy màu đen, nói với Chu Thiến:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm. Cái này không tệ, rất hợp với cậu

Trước kia Tống Thiệu Lâm rất nghe lời cô, cô bảo mặc gì đẹp thì Thiệu Lâm mua cái đó. Trên người không đen thì là xám, lại thêm vẻ mặt lạnh lùng, Hi Thành nhìn cô cũng lười. Nhưng giờcô vô cùng xinh đẹp, Văn Phương liếc nhìn bộ váy màu vàng của cô, nhấtđịnh là mình đã lâu không đi dạo phố cùng Tống Thiệu Lâm. Ai ngờ ChuThiến lắc đầu, nói:

- Quần áo màu này mình có nhiều rồi, hơn nữa giờ mình không thích màu này

Văn Phương vội nói:

- Nhưng trước kia cậu rất thích nhãn hiệu này, quần áo đều mua từ đây

Chu Thiến đứng dậy cười cười:

- Nhưng thú thật là bây giờ mình không thích, mình lại thấy nó hợp với cậu hơn, cậu chọn lấy hai bộ đi.

Văn Phương cười gượng:

- Mình sao so với cậu được, quần áo ở đây đắt như vậy

Chu Thiến đi ra ngoài, Văn Phương chẳng có cách nào cũng đành đi theo.

Phía sau, nhân viên vẻ mặt buồn bã, một người khẽ nói:

- Xem ra về sau chúng ta mấtkhách quen này rồi. Trước kia cô ấy hàng tháng đều mua bao nhiêu quần áo cho chúng ta, Văn tiểu thư nói cái gì đẹp thì cô ấy đều mua, mắt chẳngbuồn chớp. Không nói nhiều, không soi mói lại hào phóng, ai, xem ra sẽkhông đến cửa hàng của chúng ta nữa

https://thuviensach.vn

- Nhưng tôi cũng hiểu, phong cách của cửa hàng chúng ta không hợp với cô ấy, xem đi, hôm nay đồ cô ấy mặc thật xinh đẹp.

- Tôi thấy không phải vì quần áo. Cô không thấy Triệu phu nhân thay đổi rất nhiều sao? Trước kia cô tớiđây, cả người lạnh như băng, dường nhưng không có hứng thú với cái gì.Văn tiểu thư giới thiệu quần áo, cô không nhìn đã bảo được, dường nhưchẳng cần. Nhưng hôm nay, cả người tràn ngập sức sống, miệng cười, ánhmắt đầy thần thái, như hai người khác nhau vậy!

- Tôi cũng thấy thế, có phải cô ấy có việc gì vui?

- Tôi thấy nhất định là thế, Triệu phu nhân vốn đã rất đẹp, giờ như vậy càng thêm hấp dẫn.

***

Ra khỏi cửa hàng quần áo, trời lất phất mưa, sắc trời càng trầm xuống. Văn Phương ngẩng đầu nhìn trời nói:

- Chúng ta kiếm chỗ ngồi đi! Xem ra sắp có mưa to rồi

Chu Thiến gật đầu. Hôm nay Văn Phương đềnghị gì cô cũng đi theo, xem xem cô ta định giở trò gì. Văn Phương láixe đến quán trà đạo. Văn Phương nói:

- Đây là chỗ mình mới phát hiện, rất hay! Cậu sẽ thích!

Văn Phương nói đúng, Chu Thiến vừa vào đã thích chỗ này. Vào cửa có một hòn giả sơn nhỏ, từ trên có nước róc rách chảy xuống. Trong quán trà chạm trổ cổ kính. Góc sáng sủa bày cây cảnhxanh um, trong không khí là mùi trà thản nhiên.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cảm thấy nháy mắt, cả người thư thái hơn rất nhiều. Nghĩ thầm, lần khác cũng phải đưa Tiểu Mạt đến đây. Văn Phương nói với phục vụ

- Tôi có đặt phòng trước, tôi họ Văn

Chu Thiến liếc nhìn cô ta một cái, quả nhiên là đã có dự tính từ trước. Nhưng cô ta đưa cô tới đây thì thế nào?

Đáp án này, vào phòng đã được giải đáp.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 50: Kế Hoạch Của Văn Phương 3

Chương 49: Kế hoạch của Văn Phương 3

Phòng trang trí cổ kính, trên trần treomột chiếc đèn kiểu cung đình, sơn đỏ. Trên giá gỗ lim đặt những gói tràtinh mĩ, bên kia là các loại dụng cụ pha trà. Bàn chạm khắc cổ kính.Trong không khí có tiếng nhạc dễ nghe.

Nhưng những cái đó Chu Thiến không cólòng nào thưởng thức. Toàn bộ sự chú ý của cô đều tập trung vào ngườiđàn ông thành thục, tao nhã ngồi đó.

Văn Phương nhìn hết những phản ứng của cô, mừng thầm, đi tới nói với người đàn ông kia:

- Tiền bối, ngại quá, bắt anh đợi lâu rồi

Trong lòng Chu Thiến dâng lên cỗ lửagiận, Văn Phương này lúc trước vẫn nhấn mạnh tình cảm đậm sâu của TốngThiệu Lâm và Kiều Tranh, giờ còn hẹn Kiều Tranh tới là có ý gì? Chẳng lẽ cô ta định giở trò gì? Cô đi tới, trong lòng hạ quyết tâm, bất kể cô ta định làm gì cũng quyết không thể để cô ta lôi Kiều Tranh xuống nước!

Kiều Tranh thấy hai người thì đứng dậychào hỏi. Hôm nay anh mặc bộ âu phục đậm màu, vào phòng đã cởi áo vest,giờ anh mặc chiếc áo sơ mi trắng, caravat hoa đậm màu, cổ tay có cúc áobạc lóe sáng, cả người nhìn qua vừa cao nhã lại vừa thoải mái. Anh nhìnChu Thiến có phần hơi kinh dị, dường như không ngờ cô xuất hiện ở đây.

https://thuviensach.vn

Anh nói:

- Không có, anh cũng vừa tớithôi. Văn Phương, lâu như vậy không ngờ em còn nhớ đàn anh khóa trênnày, còn hẹn anh đi uống trà

Văn Phương bị phong thái của anh mê hoặc, nhiều năm như vậy Kiều Tranh vẫn đẹp trai như năm nào! Nếu không phảivì Hi Thành, cô ta chẳng hi vọng gì bên cạnh Thiệu Lâm có người con trai xuất sắc như vậy. Năm đó, khi bọn họ hẹn hò, vẻ hạnh phúc của Thiệu Lâm khiến cô ta ghen tỵ đến phát cuồng! Vì sao chuyện tốt đều cho cô ấy?Nhưng vì đoạt lại Hi Thành nên đành vậy. Văn Phương cười:

- Sao em không nhớ được, lúc ấy em hay làm bóng đèn giữa anh và Thiệu Lâm, anh còn mời em ăn không ít đồ ngon.

Kiều Tranh nghe xong, vẻ mặt ôn hòa cóchút mất tự nhiên, nhất thời Chu Thiến cũng không biết làm thế nào, mọingười cùng yên lặng. Bên trong yên tĩnh, chỉ còn tiếng nước chảy rócrách. Văn Phương rất hài lòng với điều này. Nó nói lên rằng Kiều Tranhvẫn còn tình cảm với Thiệu Lâm. Kế hoạch đã thành công một nửa, cũngkhông uổng cô tốn bao nhiêu tiền hối lộ thư ký của Kiều Tranh mới cóđược cuộc gặp này.

Nhưng không biết cảm giác của Thiệu Lâmthế nào? Người con trai ôn nhuận như nước này có thể khiến cô nhớ lạiđiều gì? Cô ta quay đầu nói với Chu Thiến:

- Thiệu Lâm, đây là đàn anh khóa trên Kiều Tranh, cậu có ấn tượng không?

Chu Thiến nhìn đôi mắt đầy âm mưu của cô ta, đột nhiên cười nói:

- Thì ra người cậu nhắc đến là Kiều tổng, trước đó chúng ta đã gặp qua rồi, đúng không Kiều tổng?

https://thuviensach.vn

Cô nhìn Kiều Tranh, anh đang nhìn cô, hai mắt sâu không thấy đáy như có thiên ngôn vạn ngữ. Tim Chu Thiến khẽ run lên, vội quay đầu, âm thầm nhắc nhở bản thân, hôm nay tuyệt đối khôngđược thất thố!

Văn Phương ngẩn ra:

- Sao? Hai người từng gặp?

- Đúng vậy, bọn mình gặp trêntiệc rượu, sau đó cũng gặp nhau tình cờ một lần. Chẳng qua khi đó mìnhkhông biết lại là cùng trường.

Chu Thiến nói đầy thoải mái:

- Đều ngồi xuống đi, nếu đã học cùng trường thì cũng có nhiều chuyện để nói.

Ba người ngồi xuống rồi liền có một người mặc sườn xám màu xanh lục tiến vào pha trà cho bọn họ.

Văn Phương nhìn hai người nhưng không hềtìm được bất kì dấu vết ái muội gì. Hai người đều đã gặp, chẳng lẽ không xảy ra cái gì? Thiệu Lâm mất trí nhớ nhưng Kiều Tranh đâu có mất trínhớ. Năm đó anh ta yêu Thiệu Lâm như vậy, thậm chí vì cô mà bỏ qua cả cơ hội xuất ngoại. Chẳng lẽ gặp lại cô không tỏ chút gì sao?

Tình cảm của bọn họ chẳng nhẽ biến mất theo thời gian?

Người pha trà ngâm trà cho bọn họ, nhất thời chỉ nghe tiếng nước trà róc rách.

Văn Phương nhấp một ngụm, lại chuẩn bị diễn:

- Chúng ta cũng đã lâu không gặp. Khi còn đi học, thường xuyên ra ngoài ăn vặt, hai người ngồi cùng nhaukhông coi ai ra gì, anh một miếng, em một miếng, không biết bao nhiêungười đố kị mà chết! Còn…

https://thuviensach.vn

Kiều Tranh nghe vậy, sắc mặt ảm đạm, anhrũ mắt nhìn xuống, tươi cười đầy chua sót. Chu Thiến nhìn mà vừa đaulòng lại vừa tức giận. Văn Phương này còn chưa dừng. Cô bình thản cắtlời:

- Văn Phương, đừng nhắc đếnchuyện tôi không nhớ! Hơn nữa, đã qua lâu như vậy, cô nói những cái nàyđể chúng tôi xấu hổ sao? Giờ chúng tôi ai cũng có cuộc sống riêng,chuyện quá khứ đừng nhắc lại nữa

Văn Phương cười gượng:

- Đúng vậy, đúng vậy, giờ nói cũng không hợp

Trong lòng cô ta vừa vội vừa tức, ThiệuLâm này, rõ ràng cô yêu Kiều Tranh như si như cuồng, sao có thể bìnhtĩnh như vậy. Chẳng lẽ, mất trí nhớ rồi, quên Kiều Tranh nên mới độnglòng với Hi Thành? Nhất định là vậy, Hi Thành nổi bật như vậy, động lòng với anh chẳng quá khó khăn.

Nhưng như vậy kế hoạch của cô ta chẳngphải là không thể thành công? Lòng Văn Phương vô cùng phẫn hận, độtnhiên cảm thấy Thiệu Lâm này thật khó nắm bắt, không còn là Tống ThiệuLâm mình có thể tùy ý đùa nghịch.

Không được, cô ta tuyệt đối không dễ dàng buông tay. Nếu Hi Thành đã hạ quyết tâm chia tay cô thì dù có đến dâydưa với anh cũng không được, thậm chí còn khiến anh tức giận. Lửa giậncủa anh cô không thể gánh vác được. Giờ hi vọng duy nhất chỉ là khiếncho Tống Thiệu Lâm không có tư cách làm con dâu nhà họ Triệu thì cô tamới có hi vọng. Nên làm thế nào? Nếu Thiệu Lâm không thể đánh bại thìchỉ có thể nhằm về phía Kiều Tranh.

Lúc này, Chu Thiến và Kiều Tranh đang nói chuyện phiếm, tán gẫu về cuộc sống ở nước ngoài của anh. Cô đang cốgắng thể hiện với bọn họ rằng: Cô quả thật không nhớ chuyện trước kia,hơn nữa cũng rất hài lòng với cuộc sống hiện tại. Vất vả lắm cô mới nóiđược những lời tuyệt tình đó với Kiều

https://thuviensach.vn

Tranh, để anh hết hi vọng với Tống Thiệu Lâm, giờ há có thể để Văn Phương lại thổi bùng ngọn lửa tàn đó.

Kiều Tranh nói:

- Ở nước ngoài nhiều năm như vậy, thật ra vẫn luôn muốn về, dù sao ở đây có bạn bè, người thân, gốc rễmình ở đây, sinh hoạt ở quê hương vẫn là thoải mái hơn.

Văn Phương:

- Nhưng nước Mỹ cũng rất tốt! Chế độ phúc lợi cũng tốt, nếu tôi có cơ hội định cư nước ngoài, nhất địnhkhông trở lại nữa! (Đây là ý kiến của Văn Phương, không phải của tácgiả). Tiền bối, anh ở chỗ nào tại Mỹ!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 51: Chuyện Cũ 1

Chương 50: Chuyện cũ 1

iều Tranh thản nhiên trả lời:

- Đầu tiên anh ở ở Boston, sau ở New York.

Vẻ mặt Văn Phương hào hứng:

- Thành phố em muốn đến nhất là New York, ở đó phồn hoa, hiện đại lắm.

Cô nhìn Chu Thiến:

- Thiệu Lâm, cậu đến New York chưa?

Chu Thiến lắc đầu:

- Cho dù đã đến tôi cũng khôngnhớ rõ. Nhưng cũng chẳng sao, vừa khéo hôm qua Hi Thành hỏi tôi muốn đidu lịch ở đâu. Bởi vì tôi mất trí nhớ nên anh ấy nói đó coi như tuầntrăng mật khác. Nhưng tôi cảm thấy đi trong nước là được rồi, phong cảnh trong nước còn chưa thăm quan hết, cần gì vứt tiền cho người ta. Côcười đầy ngọt ngào.

Văn Phương đang cười đột nhiên cứng đơ,trong mắt hiện lên vẻ đố kị, hận không thể xé nát khuôn mặt hạnh phúccủa Chu Thiến. Bọn họ… tình cảm của bọn họ đã tốt đến thế sao?

https://thuviensach.vn

Kiều Tranh thì chỉ hơi giật mình rồi bình tĩnh lại. Có lẽ, sự lựa chọn của cô không hề sai. Nếu khi đó cô chọnanh, rời bỏ gia đình, đi theo anh với hai bàn tay trắng, như vậy anh đãkhông phải là Kiều Tranh bây giờ mà cô cũng không được sống thoải máinhư vậy. Cô nói đúng, bọn họ chung quy là không hợp… Chỉ cần cô ấy sốngtốt, chỉ cần cô ấy hạnh phúc, quá khứ không quan trọng… Anh khẽ thở dài, mắt nhìn Chu Thiến có sự thoải mái khó nói.

Chu Thiến nhìn thần sắc của anh tronglòng vừa vui lại vừa buồn. Vui là Kiều Tranh rốt cục có thể buông quákhứ nhưng buồn là nếu cô không thể trở về thân phận Chu Thiến thì khócòn cơ hội gặp gỡ Kiều Tranh. Cảm xúc của cô cũng trầm xuống. Nhất thời, ba người không ai nói gì. Ai có tâm sự người đó.

Chỉ có tiếng suối chảy róc rách quấn quanh. Chu Thiến bỗng nhiên đứng dậy nói:

- Ngại quá, tôi đi toilet một chút

Cô lo lắng nhìn Văn Phương, để bọn họ ở lại, Văn Phương sẽ không nói hươu nói vượn gì chứ

- Văn Phương. Cùng đi đi, tôi không quen chỗ này

Văn Phương lập tức đứng dậy nói với phục vụ:

- Phiền cô đưa cô ấy đi toilet

Rồi nói với Chu Thiến:

- Cậu đi trước đi, mình còn chưa muốn đi.

Cô ta cười cười. Chu Thiến không có cáchnào, cũng không thể cứng rắn ép cô ta đi nhưng lại nghĩ, có thể phòngđược bao lâu? Cô ta kiểu gì chẳng

https://thuviensach.vn

cố tiếp cận Kiều Tranh. Thôi, tin rằng Kiều Tranh không phải dễ dàng bị cô ta đầu độc.

Cô đi theo phục vụ ra ngoài

Chu Thiến vừa đi, Văn Phương liền thở dài, buồn bã nói:

- Thiệu Lâm mãi như vậy, có khổ gì cũng âm thầm nín nhịn không chịu nói ra.

Kiều Tranh nghe vậy ngẩng đầu, kinh ngạc:

- Khổ?

Văn Phương rót trà cho anh nói:

- Chồng của cô ấy nổi tiếng lăngnhăng, ngôi sao, người mẫu không biết bao người đã qua tay anh ta, trước kia thường không về nhà, em nhiều lần thấy Thiệu Lâm khóc thầm

Kiều Tranh chấn động:

- Nhưng cô ấy nói cô ấy sống rất tốt, tình cảm với chồng cũng rất êm đẹp!

Văn Phương nói:

- Cô ấy nói thể để anh an tâmthôi! Cô ấy không muốn anh lo lắng vì mình. Tiền bối, năm đó nếu khôngphải mẹ anh tìm Thiệu Lâm, xin cô ấy đừng cản trở tiền đồ của anh thìThiệu Lâm cũng sẽ không bỏ anh. Ngày anh đi, cô thiếu chút nữa tự sát mà chết… Nếu không phải như vậy, con của hai người đã rất lớn, thật đángtiếc…

Vẻ mặt Văn Phương tiếc hận, liên tục thở dài.

https://thuviensach.vn

Kiều Tranh quả không tin nổi tai mình.Anh đứng bật dậy, chén trà vì thế mà rơi xuống đất vỡ tan. Anh gắt gaonhìn Văn Phương, sắc mặt trắng bệch, tay khẽ run lên.

Cả người anh tản ra khí thế vô cùng, hai mắt sắc dọa người. Anh gian nan hỏi:

- Cô… cô vừa nói gì? Nói lại đi…

Văn Phương bị phản ứng này của anh màhoảng sợ nhưng không nhịn được mà vui mừng. Đúng, chính là phản ứng này, phản ứng này là đúng rồi, phản ứng này cô ta mới có hi vọng!

Cô ta nhìn Kiều Tranh nói:

- Tất cả những cái đó anh khôngbiết đâu! Năm đó, Thiệu Lâm vì anh chịu bao nhiêu khổ sở, thậm chí vìanh mà cãi nhau với gia đình. Nhưng mẹ anh tìm cô ấy nói rằng anh vì côấy mà bỏ qua cơ hội ra nước ngoài, xin cô ấy buông tha cho anh, đừng cản trở tiền đồ của anh cho nên Thiệu Lâm mới chia tay anh. Ngày hai ngườichia tay, cô ấy khóc suốt một đêm, sau đó bị bệnh một thời gian. Ngàyanh xuất ngoại, cô ấy định uống thuốc ngủ tự tử, may mà em phát hiện,bằng không…

Kiều Tranh nghe xong, cả người không nhịn được run run, mồ hôi lạnh ướt đầm lưng áo.

Lúc Chu Thiến đẩy cửa vào thì nhìn thấy cảnh tượng này, cô nhìn chén nhỏ vỡ tan, hoảng hốt nói:

- Sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?

Mới chỉ trong chốc lát, sao vẻ mặt Kiều Tranh lại như đến ngày tận thế?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 52: Hại Người Không Lợi Mình

Chương 51: Hại người không lợi mình

Phục vụ phòng thấy tình huống không đúng, nghĩ hai người tranh một người đàn ông mà nặng tay, vội quay đầu tìmông chủ. Chu Thiến nhìn Văn Phương, ánh mắt sắc bén như đang hỏi: “Rốtcuộc cô làm gì?”

Văn Phương không chút che giấu vẻ đắc ýtrên mặt. Cô ta nhìn Chu Thiến, khóe miệng cười ác độc. Chu Thiến cảmthấy nổi da gà. Chu Thiến không nhìn cô, chạy tới trước mặt Kiều Tranh,lo lắng hỏi:

- Kiều Tranh, anh sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?

Vẻ quan tâm lộ rõ. Văn Phương cười lanh lảnh:

- Anh thấy chưa, đến giờ Thiệu Lâm vẫn rất quan tâm đến anh

Chu Thiến cả giận nói:

- Cô câm mồm. Bằng không tôi xé nát mồm cô.

Văn Phương nhướng mày, vẻ mặt đầy điên cuồng. Chu Thiến nhìn sắc mặt Kiều Tranh càng lúc càng tái, lòng như lửa đốt, cô khẽ gọi:

- Kiều Tranh! Kiều Tranh!

Kiều Tranh chậm rãi ngẩng đầu, sắc mặttrắng bệch rất đáng sợ càng khiến hai mắt tối đen, như động sâu khôngđáy, trong đó chứa sự bi thương vô tận. Chu Thiến bị vẻ mặt này của anhdọa, kinh ngạc nhìn.

https://thuviensach.vn

Kiều Tranh vươn tay, khẽ vuốt tóc cô, sự đau khổ trong mắt bao trùm lấy cô, anh run run:

- Thiệu Lâm… Thiệu Lâm…

Anh nhẹ nhàng mà ra sức gọi, dường nhưkhắc cái tên đó vào linh hồn. Chu Thiến chỉ cảm thấy tim như bị kim đâmnhưng đành bó tay, chỉ có thể nhìn anh lo lắng. Kiều Tranh buông cô ra,nhẹ nhàng đẩy cô, lẩm bẩm:

- Anh muốn yên tĩnh một chút… anh muốn nghĩ kĩ một chút…

Anh chậm rãi rời khỏi phòng, bước chân lảo đảo.

Chu Thiến định đi theo nhưng Kiều Tranh khoát tay với cô, vẻ mặt mỏi mệt. Chu Thiến đành dừng bước.

Chờ Kiều Tranh biến mất, Chu Thiến xoay người, hung hăng trừng mắt nhìn Văn Phương, lớn tiếng hỏi:

- Rốt cuộc cô đã làm gì?

Văn Phương ngửa đầu cười đắc ý:

- Tôi chẳng qua chỉ nói chútchuyện anh ấy không biết mà cô cũng đã quên. Khi anh ấy biết chuyện đó,không thể nào lại buông tha cho cô! Ha ha…. Thiệu Lâm, xem ra, KiềuTranh còn rất yêu cô, cô có muốn ôn lại mộng uyên ương! Ha…

Trong lòng Chu Thiến cực hận, cô xônglên, sét đánh không kịp bưng tai, vả vào mặt Văn Phương (Đang ức chế nên edit kiểu chợ búa). Bốp một tiếng, tiếng cười điên cuồng của Văn Phương ngừng bặt.

Văn Phương ôm mặt, khó tin, thét chói tai:

- Cô đánh tôi! Cô dám đánh tôi

https://thuviensach.vn

Chu Thiến chỉ vào cô ta, tức giận nói:

- Cô đáng ăn đòn! Văn Phương, côquá ti tiện! Mặc kệ vì mục đích gì cô cũng không nên dụ dỗ Kiều Tranh!Tốt nhất cô nên thành thật nói cho tôi biết, cô đã nói gì với KiềuTranh, nếu không tôi sẽ không bỏ qua cho cô!

Trong mắt Văn Phương như có ngọn lửa điên cuồng:

- Muốn biết sao? Cô có thể tự đi mà hỏi Kiều Tranh

Cô ta bỗng nhiên đảo mắt cười:

- Thì ra còn để ý Kiều Tranh như vậy, sao phải che đây. Giờ cô có thể cùng anh ta ở chung rồi.

Chu Thiến nhìn cô ta, ánh mắt lạnh như băng:

- Cô làm thế là vì Triệu Hi Thành!

- Đúng!

Văn Phương đi đến trước mặt Chu Thiến, oán hận nói:

- Cô cái gì cũng có, còn tôi chỉcó Hi Thành mà thôi, vì sao cô còn giành Hi Thành với tôi? Chỉ có cô rời đi, tôi mới có cơ hội! Mà cô có tổn thất gì? Kiều Tranh giờ công thànhdanh toại, hoàn toàn có thể cho cô sống tiếp cuộc sống công chúa! Cô còn gì không hài lòng? Có lẽ sau này cô còn biết ơn tôi chưa biết chừng!

Chu Thiến cảm thấy cô ta không thể nói lý lẽ. Cô cười lạnh, nhìn cô ta đầy khinh thường:

- Văn Phương, tôi quá coi trọngcô rồi! Thì ra cô không có não, trong óc cô chỉ toàn cỏ rác! Cô nghĩrằng tôi rời khỏi Triệu Hi Thành thì cô có thể chòi lên sao? Nằm mơ!

https://thuviensach.vn

Cô nhìn Văn Phương, ánh mắt sắc như đao, chém thẳng vào lòng cô ta khiến sắc mặt cô ta tái mét

- Cô có ý gì!

Chu Thiến cực hận cô ta làm Kiều Tranh đau khổ như vậy nên nói không chút nể tình:

- Cô là ai? Cô tính là cái gì?Muốn vào nhà họ Triệu. Nhà họ Triệu sẽ để loại phụ nữ như cô làm condâu? Cho dù tôi đi thì bọn họ vẫn sẽ tìm một con dâu khác môn đăng hộđối, thế nào cũng sẽ không đến lượt cô. Trước kia cô có thể làm tìnhnhân của Triệu Hi Thành nhưng giờ anh ta đã chán ghét cô! Bên anh ta sẽkhông bao giờ có vị trí cho cô nữa. Hôm nay cô làm thế này hoàn toàn lại hại người không lợi mình!

Mặt Văn Phương cắt không còn hột máu,liên tục lui về sau, cuối cùng ngã xuống, cả người run run. Cô ta khôngthể không thừa nhận Chu Thiến nói rất có đạo lý. Chuyện đó không phải cô ta chưa nghĩ đến nhưng cô ta quá khát vọng vị trí đó, chỉ cần có chúthi vọng cũng sẽ không buông tay.

Chu Thiến nhìn cô ta rồi tiếp:

- Vốn dĩ Triệu Hi Thành chia taycô với cô mà nói cũng là điều may mắn, chắc chắn cô nhận được không íttừ anh ta, hoàn toàn có thể bắt đầu cuộc sống mới. Nhưng lòng tham khiến cô quá ngu xuẩn, cô biến chuyện thành thế này hoàn toàn không có lợi gì cho cô hết. Nếu tôi nói cho Hi Thành cô đứng giữa phá rối. Tính cáchanh ấy cô thừa biết, anh ta sẽ làm gì cô nhỉ?

Văn Phương ngẩng đầu kinh hãi nhìn cô,trong mắt tràn ngập sợ hãi, môi run nhẹ, cô ta chạy tới trước mặt ChuThiến, nắm chặt tay cô:

- Thiệu Lâm… Thiệu Lâm… cô đừng… nể tình chúng ta là bạn bè…

https://thuviensach.vn

Cô ta kinh hoảng nói không nên lời. Triệu Hi Thành hận nhất là có kẻ phá rối sau lưng anh, nếu để anh ấy biết, cô ta không tưởng tưởng nổi hậu quả sẽ thế nào

Chu Thiến chán ghét gỡ tay cô ta:

- Văn Phương, từ hôm nay trở đichúng ta không còn là bạn vè! Tôi không bao giờ coi kẻ tính kế sau lưngtôi là bạn. Tự gây hậu quả thì tự chịu đi.

Cô không muốn dây dưa với cô ta, xoay người bỏ đi. Ra ngoài, nhìn thấy ông chủ đang phiền não chạy đến, Chu Thiến nói:

- Tổn thất gì thì tìm tiểu thư bên trong tính toán.

Nói rồi lướt qua ông ta, đi ra ngoài.

Sau khi cô đi rồi, người Văn Phương nhưnhũn ra, ngồi chồm hỗm trên mặt đất, hai mắt trống rỗng vô thần, tóctrên trán bết mồ hôi lạnh

Cô ta không thể ngờ chuyện lại thành nhưvậy. Thiệu Lâm lại nói những lời tuyệt tình như vậy. Giờ nên làm thếnào? Nếu cô thực sự nói chuyện này cho Hi Thành, nếu Hi Thành biết cô ta sau lưng anh tác hợp cho vợ anh với tình nhân cũ… Cô ta ra sức đánh đầu mình, cô ta quá ngu ngốc, sao phải ngả bài với Thiệu Lâm? Nếu cô tabiết ẩn nhẫn có lẽ sẽ không khiến Thiệu Lâm làm đến bước này.

Giờ đã thành công chôn bom ở chỗ KiềuTranh nhưng đúng như Thiệu Lâm nói, dù Kiều Tranh có lòng thì thế nào,dù Thiệu Lâm bỏ đi thì mình có lợi gì?

Chẳng lẽ không có cách nào sao? Chẳng lẽchỉ có thể trơ mắt mà nhìn người đàn ông vĩ đại đó rời xa? Tiếp tục bịngười khinh bỉ sao?

https://thuviensach.vn

Mặt cô ta trắng bệch như tờ giấy, gắt gao cắn chặt môi dưới đến chảy máu mà không tự hay biết.

Đột nhiên, dạ dày quay cuồng, cô ta vộibò lên, chạy về toilet, còn chưa được mấy bước đã nôn. Nôn sạch, cô tadựa vào tường thở dốc, mồ hôi lạnh lấm tấm trên trán. Đột nhiên trongđầu lóe lên, hình như… đã lâu chưa có nguyệt sự…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 53: Nhật Kí Của Tống Thiệu Lâm

Chương 52: Nhật kí của Tống Thiệu Lâm

Lúc rời đi, trời đột nhiên mưa lớn, khắpđất trời hỗn độn, vạn vật như bị nhấn chìm. Chu Thiến đứng dưới máihiên. Mưa lớn rất nhanh thấm ướt chiếc váy mỏng của cô. Cảm giác lạnhlạnh, váy dán lên người cực khó chịu.

Nhưng giờ Chu Thiến sao còn tâm trí nghĩđến chuyện đó. Trong lòng cô đầy những suy nghĩ, rốt cuc Văn Phương đãnói gì với Kiều Tranh? Để mà anh vốn thong dong tao nhã lại thất thố như vậy?

Sự đau đớn, bi thương trong mắt anh nhưquả trùy nặng đập vào lòng cô. Từ nhỏ cô vẫn tôn kính, ái mộ anh nhưthiên sứ, anh như mặt trời sưởi ấm cho cô, cô vẫn hi vọng được ở bênanh, giống như khi còn nhỏ, cô sẽ khiến anh hạnh phúc vui vẻ. Cho dù bây giờ không thể ở bên anh cô cũng không muốn thấy anh bị thương tổn gì.Giờ anh như vậy mà chuyện gì xảy ra cô cũng không biết, trong lòng không khỏi dâng lên cảm giác thất bại, áy náy.

Cô lo cho anh nhưng vì trước kia cố ýlạnh nhạt với anh nên không biết số điện thoại hay địa chỉ của anh. Vìthế lúc này chỉ đành lo lắng suông, hoàn toàn không biết nên làm gì.Trong lòng thầm mắng Văn Phương hàng trăm ngàn lần.

Văn Phương này thực sự rất đáng ghét, quá ti tiện! Nếu Kiều Tranh vì cô ta mà bị thương tổn gì, cô tuyệt đối sẽkhông tha cho cô ta!

Đột nhiên trong đầu cô chợt lóe, có lẽ có thứ sẽ giúp được cô…

https://thuviensach.vn

Cô lao ra mái hiên, bất chấp mưa tuôn xối xả, chạy đến bên quốc lộ, ngăn một chiếc taxi. Vừa lên xe, bất chấp cảngười ướt sũng, vội vàng nói địa chỉ biệt thự trước kia cô và Triệu HiThành ở.

Mưa to tầm tã, cần gạt nước không ngừng qua lại nhưng vẫn không thể ngăn mưa to che khuất tầm nhìn.

Xe đi rất chậm. Chu Thiến lòng nóng như lửa đốt, càng không ngừng thúc giục:

- Lái xe, phiền anh nhanh một chút!

Lái xe bất đắc dĩ trả lời:

- Tiểu thư à, chẳng có cách nào, thời tiết thế này an toàn mới là quan trọng.

Lái xe nói vậy, Chu Thiến cũng không tiện thúc giục. Cô đành phải dời lực chú ý, quay đầu, nhìn những hạt mưa đập vào cửa kính, trong đầu không ngừng suy nghĩ. Chỉ cần biết quá khứ Tống Thiệu Lâm đã xảy ra chuyện gì thì sẽ có cách giải quyết, bất luận thếnào cũng không thể để Kiều Tranh rơi vào bẫy của Văn Phương. Càng khôngthể để cho anh và Triệu Hi Thành có xung đột, người quân tử như anh saođấu lại con sói Triệu Hi Thành.

Cuối cùng xe cũng đến nơi, Chu Thiếnthanh toán xong vội nhảy xuống, lấy chìa khóa mở cửa thì lại thấy ngườihầu chạy ra. Lúc này Chu Thiến mới nhớ lại, ở đây vẫn để lại một ngườihầu để quét dọn. Người hầu thấy cô vội vàng, sắc mặt khác lạ, cả ngườibị mưa thấm ướt thì hỏi:

- Phu nhân, sao đột nhiên tới đây

Chu Thiến không dừng bước, vừa đi vừa nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi đến đây… tìm chút đồ. Cô pha chén trà nóng mang vào thư phòng cho tôi.

Người hầu ở phía sau nói:

- Phu nhân có cần thay quần áo trước…

Còn chưa nói xong, Chu Thiến đã biến mất ở góc khuất.

Vẻ mặt người hầu hồ nghi, hôm nay phunhân quá lạ, có cần gọi điện cho Dung quản gia không? Sau đó lại lắcđầu, cũng chẳng có gì to tát, không nên để phu nhân nghĩ mình là kẻ lắmmiệng

Chu Thiến vào thư phòng vội bật máy tính, tìm được file word thần bí trước kia. File này không chừng ghi lại cáigì, cho dù là chút dấu vết cũng còn hơn là không có manh mối. Nhưng sauđó cô lại bị mật mã làm khó.

Lần trước đưa sinh nhật của Tống ThiệuLâm vào thì thất bại, nếu cô ấy yêu Kiều Tranh như vậy, liệu mật mã cóphải là sinh nhật của Kiều Tranh?

Sinh nhật của Kiều Tranh cô biết, cô gõ dãy số đó vào. Vẫn là sai.

Chu Thiến vừa vội vừa phiền, cố gắng épbản thân bình tĩnh lại, nghĩ nghĩ, đột nhiên linh cảm vừa lóe, cô gõ vào sinh nhật Tống Thiệu Lâm và Kiều Tranh…

Thành công!

Trong lòng Chu Thiến kích động vô cùng, cô mở văn bản, bên trong chính là nhật kí của Tống Thiệu Lâm.

Chu Thiến mừng như điên.

Người hầu đẩy cửa tiến vào, mang trà nóng lên, thấy cô mừng rỡ như vậy thì không khỏi nghi hoặc nhìn mấy lần. Chu Thiến phát hiện ra thì nói:

https://thuviensach.vn

- Cô đi xuống trước đi, có gì cần tôi sẽ gọi.

Người hầu gật gật đầu, đi ra ngoài, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Sau đó, Chu Thiến hoàn toàn đắm chìm trong nhật kí của Tống Thiệu Lâm.

Nhật kí của Tống Thiệu Lâm ghi lại nhữngchuyện từ đại học về sau, trong đó ghi tường tận về Kiều Tranh. Tronglời văn đầy sự vui vẻ, hạnh phúc, ngọt ngào nhưng hạnh phúc đó chẳngđược bao lâu. Rất nhanh, tình cảm của hai người đã bị khảo nghiệm. Đầutiên là gia đình Tống Thiệu Lâm phản đối, cãi cọ với gia đình, phong tỏa kinh tế… Chu Thiến càng đọc càng kinh hãi, càng xem càng khổ sở. Thì ra tiểu thư này si tình như vậy, tình cảm của cô ấy với Kiều Tranh vượtquá sự tưởng tượng của cô. Cô ấy vì tình cảm này mà chịu bao nhiêu đaukhổ khiến lòng Chu Thiến chua xót. Cô không khỏi có cảm giác đồng tình,kính nể, thương tiếc Tống Thiệu Lâm. Rồi sau đó, đến khi cô ấy và KiềuTranh chia tay đau khổ đến thế nào, uống thuốc tự tử càng khiến ChuThiến đau lòng

Thời gian từng giây từng phút trôi qua,Chu Thiến hoàn toàn chìm vào thế giới của Tống Thiệu Lâm, cùng cô ấycười, cùng cô ấy đau lòng, cùng cô ấy khóc. Tống Thiệu Lâm là cô gái chí tình chí nghĩa, thế giới của cô ấy quá đơn giản, vì tình yêu mà xem nhẹ những điều tốt đẹp khác của cuộc sống cho nên về sau buồn bực khôngvui, cam chịu, suy sút, lạnh lùng, cuộc sống chìm trong u ám, cuối cùnggây ra bi kịch, còn liên lụy người vô tội là Chu Thiến. Giờ còn phảigiúp cô ấy thu dọn bãi chiến trường.

Chu Thiến liên tục thở dài.

Giờ cô đã hiểu vì sao Văn Phương đắc ýnhư vậy. Mọi người đều nghĩ Tống Thiệu Lâm vì tiền mà bỏ Kiều Tranh, đến Kiều Tranh cũng cho rằng như vậy nên anh ấy mới có thể buông tay. Giờanh đã biết nguyên nhân hai người chia ta, còn vì anh thiếu chút nữa tựtử thì dù anh không giành lại

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Lâm cũng sẽ không thể bình tĩnh mà đối diện với cô. Nếu linh hồn trong cơ thể này là Tống Thiệu Lâm,hai người thường xuyên qua lại, chưa biết chừng tình cũ lại bừng cháy.Dựa vào tính cách Tống Thiệu Lâm nhất định sẽ quay lại bên Kiều Tranh.

Văn Phương thật quá giảo hoạt, quá độc địa!

Văn Phương, cô vạn vạn không thể ngờ thân thể này đã đổi linh hồn. Tôi há có thể vì tư dục của cô mà lợi dụngKiều Tranh, đảo loạn tâm hồn khó khăn lắm mới bình ổn lại được của anh?

Chu Thiến oán hận nghĩ, hoàn toàn không để ý tới bên ngoài trời đã tối sẫm.

Mãi đến khi Triệu Hi Thành đẩy cửa vào, mãi đến khi anh ta đi đến bên cạnh cô, đến khi anh ta đột nhiên nói với cô:

- Em ở đây làm gì?

Chu Thiến mới bừng tỉnh khỏi giấc mộng.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 54

Ánh trăng bị mây đen che kín, ngoài cửa sổ một mảnh đen kịt.Trong thư phòng yên tĩnh tăm tối, chỉ có ánh sáng mỏng manh từ máy tính chiếu vào Chu Thiến khiến trông cô tái nhợt điTriệu Hi Thành đẩy cửa vào thư phòng, đi đến bên cạnh Chu Thiến vẫn không hay biết.Anh không khỏi nhíu mày, nói:- Em làm gì ở đây thế? Muộn rồi còn không về?Chu Thiến bị giọng nói bất thình lình dọa nhảy dựng, cô ngẩng đầu, thấy Triệu Hi Thành thì vội đóng file kia lại.Đó dù sao cũng là bí mật của Tống ThiệuLâm, cô nhìn lén là đã không nên rồi, không nên tiết lộ nó ra ngoài. Hơn nữa, cô cũng không muốn cho anh ta biết tình cảm của Tống Thiệu Lâm vàKiều Tranh sâu đậm như thế. Cô cảm thấy nếu anh ta biết thì không phảilà chuyện tốt với Kiều Tranh.Triệu Hi Thành thấy vẻ mặt cô lo lắng thì thăm dò:- Đang xem cái gì? Sao chăm chú vậy?Chu Thiến vội tùy tiện mở một văn bản trong đó, mở ra thì thấy là một cuốn tiểu thuyết.Chu Thiến trấn định cười cười nói:- Trước có bộ tiểu thuyết vẫn chưa đọc hết, giờ nhớ đến nên đến đây xemTriệu Hi Thành liếc mắt một cái, thấy quả thực là tiểu thuyết thì cũng không nghĩ ngợi gì. Anh cười:- Ở nhà không phải cũng có máy tính sao? Còn chạy đến tận đây.Chu Thiến bật đèn bàn rồi tắt máy tính, đứng lên nói:- Đột nhiên nhớ ra, muốn đến thì đến thôiCô hơi dừng lại rồi hỏi tiếp:- Sao anh lại đến đây?Cô nhìn anh mới phát hiện anh cũng bị mưa thấm ướt, tóc ngắn ướt hết, trên trán có mấy sợi tóc bết trên trán,nước chảy xuống lông mi, dưới ánh đèn mỏng manh lấp lánh lấp lánh.Anh khẽ cười, ánh đèn khiến khuôn mặt nửa sáng nửa tối, trong mắt như có ánh lửa, Chu Thiến thầm than. Đàn ôngcon trai sao đẹp trai đến thế làm gì? Lúc nào cũng quyến rũ người khácđược.Ai, cũng khó trách Văn Phương như si như cuồng……Bên tai nghe anh nói:- Người hầu thấy em đột nhiênquay về sau

https://thuviensach.vn

lại nhốt mình trong thư phòng mấy tiếng đồng hồ nên lo lắnggọi cho Dung tẩu, là Dung tẩu nói cho anh.- Thì ra là thế, khiến mọi ngườilo lắng rồi, em chỉ là chăm chú đọc quên mất thời gian. Chu Thiến ngượng ngùng cười cười.Anh dường như phát hiện cái gì, đến gần, sờ tóc cô, nhíu mày nói:- Đã lâu như vậy còn không khô, chắc chắn lúc mới đến là ướt sũngAnh có chút tức giận:- Người hầu làm gì mà cũng không biết lấy quần áo cho em đổi à? Nói rồi liền xoay người, hình như muốn đi gây phiền toái cho cô hầu kia.Chu Thiến vội giữ anh ta lại, cười khổ:- Cô ấy có bảo em thay quần áo,chỉ là em thấy thời tiết không lạnh nên không thay. Là ý của em, khôngliên quan gì đến cô ấy. Hơn nữa, em cũng là người lớn, ngay cả chuyệnnày cũng trách cô ấy thì còn ra cái gì.Triệu Hi Thành quay đầu lại:- Em cũng biết xấu hổ à!Anh cầm tay cô, tay anh nóng như lửa càng thấy rõ tay cô lạnh như băng- Không được, em nên đi tắm nướcnóng ngay đi. Giờ thời tiết tuy còn nóng nhưng dầm mưa ướt đẫm cả buổichiều, sợ vẫn bị lạnhAnh đi ra ngoài, sai người hầu chuẩn bị nước. Chu Thiến nói:- Nhưng về muộn quá mẹ sẽ lo lắng- Không sao, anh gọi điện thoại về là được. Cho dù quá muộn, chúng ta ngủ ở đây cũng đượcAnh nhìn cô, trong mắt có vẻ chắc chắn. Ngủ ở đây? Vẻ mặt Chu Thiến cứng đờ. Triệu Hi Thành cười:- Đùa em thôi, chúng ta đương nhiên phải về, đây là quy củ mẹ đề ra, nếu đã ở nhà, dù muộn thế nào cũng phải vềNgười hầu tiến vào nói, mọi thứ đều đãchuẩn bị tốt. Triệu Hi Thành kéo cô đi về phía phòng tắm. Khi tới gần,Chu Thiến bỗng nhiên nhẹ nhàng nói:- Không ngờ anh cũng biết quan tâm người khácTriệu Hi Thành nhân cơ hội thổ lộ:- Cũng phải xem là với anh, anh không phải là loại người đối tốt với tất cả phụ nữ.Chu Thiến đi vào phòng tắm, đóng cửa lại. Đúng là hoa hoa công tử, ngay cả nói cũng phải thêm vào mấy câu tán tỉnh.Chắc chắn anh ta rất không cam lòng, theo anh ta thấy, phụ nữ yêu thương anh ta là chuyện đương nhiên, không yêuanh ta mới là chuyện lạ. Từ sau khi cô tỉnh lại, luôn luôn đề phòng, từchối anh ta khiến lòng hư vinh của anh ta bị thương tổn nên mới nghĩ đủmọi cách chinh phục cô, cứng có mềm có. Trước khi cô chưa phục tùngđương nhiên phí tâm sức nhưng đến khi có được rồi… Văn Phương không phải là bằng chứng sống sao?Đương nhiên, cô còn có thân phận này

https://thuviensach.vn

bảovệ, anh ta đương nhiên không thể đuổi cô nhưng về sau sẽ lại sống nhữngtháng ngày của Tống Thiệu Lâm trước kia. Trong nhật kí của Tống ThiệuLâm viết rất rõ ràng. Anh ta chỉ ở nhà lớn với cô một tháng thì chánghét cô. Sau đó chuyện ra ngoài, từ đó về sau thường xuyên cả đêm khôngvề, tình cảm nhạt nhẽo.Anh ta từ nhỏ đã sống trong hoàn cảnh đó, căn bản không có khái niệm chung thủy với hôn nhân. Hơn nữa, anh tathực sự là nhà tư bản lớn, mọi thứ đều chỉ là biểu hiện giả dối, chẳngbao lâu nữa sẽ lại chứng nào tật nấy. Bạn có thể mong chờ anh ta vì mộtcái cây mà bỏ qua muôn hoa sao? Sẽ chỉ khiến bạn thất vọng mà thôi. Màcô không phải là Tống Thiệu Lâm, cô biết, bất kể vì cái gì, cô khôngsống được cuộc sống như thế.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 55: Trường Học

Chương 54: Trường học

Mấy ngày tiếp, phía Kiều Tranh không cótin tức gì, Chu Thiến cũng hiểu anh cần thời gian để đối mặt với chuyệnnày. Cô lẳng lặng chờ đợi, đến lúc đó cô sẽ cho anh hiểu, bất kể là quákhứ thế nào thì cô mãi mãi không phải là Tống Thiệu Lâm lúc trước. Trừphi Tống Thiệu Lâm có thể tỉnh lại.

Mà trong lúc này, Chu Thiến và Triệu HiThành vẫn duy trì quan hệ ôn hòa, không trêu chọc anh nhưng cũng khôngquá né tránh anh. Đối xử với anh như những người bình thường, vẫn duytrì khoảng cách nhất định.

Cô cũng không nhắc tới chuyện Văn Phươngvới Triệu Hi Thành, lúc ấy cô chỉ định hù dọa Văn Phương mà thôi. Côkhông dến mức tuyệt tình như vậy, theo tính cách Triệu Hi Thành thì cólẽ Văn Phương khó mà được yên. Bức cô ta đến đường cùng còn không biếtsẽ gây ra chuyện gì. Hơn nữa, đó cũng chẳng phải là chuyện tốt gì chomình và Kiều Tranh.

Cô vẫn tiếp tục tìm tư liệu về họcstylist, tìm tòi trên mạng được rất nhiều trường học. Cô phát hiện rastylist trước kia giúp cô trong bữa tiệc có mở riêng một trường học. Chu Thiến vốn rất nể phục bản lĩnh của ông, có thể nói, sở dĩ cô muốn họcstylist cũng là vì hi vọng có thể được như ông. Cảm giác thành công thật thích.

Cô ghi lại địa chỉ trường và số điện thoại, ngày hôm sau kéo Tiểu Mạt đến trường dạy stylist Yêu Ti Lệ.

https://thuviensach.vn

Trường Yêu Ti Lệ là một tòa nhà nằm giữa khu mua sắm. Tiểu Mạt nhìn tòa nhà cao tầng tặc lưỡi nói:

- Trường học ở khu này, học phí chắc chắn hù chết người!

Chu Thiến cười nói:

- Không bảo cậu nộp tiền thì cậu hoảng cái gì?

Tiểu Mạt hâm mộ:

- Có tiền thật tốt, muốn làm gìcũng được. Thiến Thiến, sau này làm thiếu phu nhân là được rồi, đừng tìm cao nhân gì nữa, Tống Thiệu Lâm tỉnh lại hay không mặc kệ cô ta

Chu Thiến lắc đầu:

- Làm gì có chuyện tốt như thế.

Chu Thiến kể đơn giản chuyện của Văn Phương:

- Cậu thấy đó, chẳng có chỗ nàokhông phải lo, nếu mình tiếp tục ở đó làm thiếu phu nhân, còn không biết sẽ gặp phải bao nhiêu chuyện như vậy, phiền muốn chết. Mình thà thiếuthốn một chút, làm người bình thường thôi. Thật sự muốn sống ở căn nhàlớn đó, đầu tiên phải học được chữ "nhẫn". Mình tự biết mình không cóbản lĩnh đó. Đúng rồi, phía cao nhân kia cậu nhanh lên giúp mình, ông ấy đến thì báo ngay cho mình.

Tiểu Mạt có chút bị đả kích:

- Chẳng lẽ đàn ông có tiền đều như vậy?

- Cũng không nhất định nhưng đànông có tiền thì có nhiều sự dụ dỗ hơn, lập trường khó kiên định. Làm vợcủa bọn họ, nhất là nếu phụ thuộc hoàn

https://thuviensach.vn

toàn vào bọn họ, muốn giữ gìncuộc hôn nhân đó nhất đinh phải nhìn thoáng, nếu không mất chỗ dựa nhưchơi

Đây là đạo lý cô nghe được từ đám phu nhân kia.

Hai người đi vào thang máy, Chu Thiến bấm tầng 10, sau đó nhìn Tiểu Mạt cười:

- Cho nên nhân lúc mình chưa bịcuộc sống xa hoa ăn mòn thì phải nhanh chóng tìm lại nhiệt huyết khitrước. Về sau mất chỗ dựa vẫn có thể sống tốt.

Tiểu Mạt:

- Cũng đúng trên đời chẳng có gì hoàn mỹ cả.

Cửa thang máy vừa mở đã thấy biển chữ vàng của Yêu Ti Lệ lóe sáng.

Trước bàn là một vị tiểu thư mặc đồngphục màu da trời, quàng khăn lụa cùng tông màu trông rất cao nhã, hàophóng, hơn nữa nụ cười ngọt ngào khiến người ta có ấn tượng rất tốt.

Tiểu Mạt khẽ thì thầm vào tai Chu Thiến:

- Thoạt nhìn cũng không tệ

Tiểu thư đó hỏi lí do đến rồi có nhân viên đưa hai người vào phòng khách, giới thiệu về tình hình cơ bản của khóa học.

Chu Thiến hiểu, thì ra đào tạo stylist có ba loại, một là một năm thành tài, hai là ba tháng và cuối cùng là đàotạo cấp tốc trong một tháng.

Chu Thiến nghĩ, một năm thì quá dài, cólẽ chẳng bao lâu nữa cô sẽ quay về thân thể của mình, đến lúc đó chỉ sợkhông có đến 1 năm mà học, 1 tháng có vẻ thích hợp nhưng học quá nhanhchỉ sợ chẳng được gì. Chu Thiến và Tiểu Mạt thương lượng, vẻ mặt TiểuMạt khổ sở:

https://thuviensach.vn

- Thôi mình không học đâu, mình phải đi làm, sao có thời gian?

Chu Thiến nhỏ giọng nói:

- Nếu cậu có hứng thú với nghềnày thì nghỉ việc đi, công việc ở thẩm mỹ viện dễ tìm nhưng cơ hội họctập thì khó. Về phần sinh hoạt phí thì đã có mình rồi

Hai người khe khẽ thì thầm, nhất trí với phương án ba tháng.

Nhưng nhân viên công tác dường như rấtmuốn hai người chọn khóa một năm. Cô lấy ra mấy tấm ảnh, trên đó là mộtsố học viên và các ngôi sao chụp ảnh chung. Cô nói:

- Học sinh tốt nghiệp khóa họcmột năm của chúng tôi có rất nhiều người được làm trong công ty Yêu TiLệ, có nhiều cơ hội thiết kế, tạo hình cho các ngôi sao, làm tốt thunhập một tháng đến vạn tệ cũng không thành vấn đề. Đến khi các cô làmlâu, chúng tôi còn có thể cử ra nước ngoài đào tạo, giống như những bậcthầy của chúng tôi, đều từng đi học ở nước ngoài. Mà Chủ tịch, thầy Khắc Y rất nối tiếng trong làng giải trí, một lần tạo hình cho người khácthù lao lên đến 30 vạn. Ông cũng là cố vấn của khóa đào tạo 1 năm. Chinên, muốn thực sự phát triển trong ngành này thì theo học khóa đó là tốt nhất.

Những lời nói đó quả thực khiến hai người động tâm, tuy rằng biết cô ta nói đa số là để quảng cáo nhưng nếu thựcsự được thầy chủ tịch chỉ dẫn thì vẫn khiến người ta động lòng. ChuThiến nghĩ nghĩ rồi nói:

- Chúng tôi về nghĩ thêm đã

Về nhà cô nghĩ cho kĩ, chi phí sinh hoạtmột năm của hai người thì cần bao nhiêu. Còn có chuyện quan trọng hơnphải nghĩ, nếu cô thực sự trở về thì sẽ không còn là hình dạng này, đếnlúc đó học tiếp được sao? Tất cả đều phải nghĩ cho chu toàn.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến thấy đầu to như cái đấu (Câu này lấy của cô Kun =))

Nhân viên công tác nói:

- Được rồi, hai người có thể suynghĩ cho kĩ nhưng lớp học mới của trường tháng sau sẽ mở nên đừng nghĩlâu quá, chúng tôi vẫn luôn hạn chế số lượng, giờ đã gần đủ rồi, chậm sẽ phải chờ qua nửa năm nữa mới có lớp. Không bằng giờ tôi đưa hai ngườiđi thăm quan?

Tiểu Mạt lập tức tán thành.

Diện tích trường rất lớn, chiếm hết tầng10, 11, 12 của tòa nhà. Tường trắng sạch sẽ, sàn lát đá cẩm thạch, cửasổ sáng ngời. Nhân viên vừa đi vừa giới thiệu:

- Đây là phòng học, lớp học lí thuyết ở tại đây

Sau đó đi đến một căn phòng có biển:Phòng thực hành. Cô đẩy cửa ra, chỉ thấy ở trong toàn gương là gươngcùng với vô số đồ hóa trang, rất nhiều học sinh đang trang điểm chongười khác, làm tóc, làm móng. Bên cạnh còn có chiếc tủ lớn treo đủ loại quần áo

- Đây chính là phòng thực hành, hôm nay thầy giáo đứng lớp chính là Khắc Y.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 56: Bí Mật Của Hi Tuấn Bị Bại Lộ

Chương 55: Bí mật của Hi Tuấn bị bại lộ

Chu Thiến và Tiểu Mạt nhìn theo tay chỉcủa cô, chỉ thấy một người đàn ông da dẻ trắng nõn, ngũ quan rất thanhtú, mặc chiếc áo sơ mi in hoa, giơ tay nhấc chân đều khiến người ta cócảm giác nghệ thuật.

Lúc này, ông đang bình phẩm những tácphẩm của học trò. Giọng không cao không thấp, không nhanh không chậmnhưng lại có khí thế của bậc thầy lớn.

- Em đang làm kiểu tóc gì thế,cho dù kiểu tóc làm đẹp nhưng không hợp với khuôn mặt thì cũng là tácphẩm thất bại. Chú trọng đến sự thanh khiết đi.

- Em chọn quần áo cho người mẫunhư thế này đúng là thất bại, màu sắc rực rỡ, vô cùng rối mắt, đang định diễn tuồng sao? Nhớ kỹ, quần áo mặc trên người tốt nhất không nên vượtquá ba loại.

- Thiết kế của em rất đơn điệu,quá bình thường, không đặc sắc, nếu phải đi tham gia vũ hội thật sự thìnhất định sẽ trở thành tiểu thư làm nền. Nhưng nếu có thêm đôi khuyêntai đỏ…

Vừa nói chuyện vừa đeo khuyên tai màu đỏbằng ngọc lưu ly cho người mẫu, khuyên tai lắc lư lóe sáng màu đỏ khiếncho người mẫu vốn đơn điệu trở nên đẹp hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Ai nấy gật dù liên tục, tâm phục khẩu phục, ánh mắt nhìn ông đầy vẻ sùng kính.

Nhân viên công tác quay đầu lại, thấy vẻ mặt của Chu Thiến sợ hãi thì không khỏi đắc ý:

- Thầy Khắc Y là quán quân của kì thi thiết kế toàn quốc mấy năm trước, cũng từng đạt nhiều giải thưởngquốc tế, những người từng được thầy dạy được lợi không phải là ít. Thậtsự muốn học được kỹ thuật giỏi thì tìm được thầy tốt là rất quan trọng!

Chu Thiến nói:

- Cô nói rất có đạo lý, tôi nhất định sẽ suy nghĩ kỹ.

Ra khỏi trường học, Tiểu Mạt liền nói:

- Có thể được thầy Khắc Y dạyđương nhiên là tốt nhưng thời gian cũng quá dài, một năm liền không làmviệc có được không?

Chu Thiến nói:

- Mình vẫn còn mấy vạn tệ, nếu chúng ta kiếm thêm việc làm thêm chắc cũng không thành vấn đề

Chỉ là thân phận của cô có chút phiềntoái, xem có thể thương lượng với trường học, cô đi học một đoạn thờigian, giữa chừng có việc, đến lúc đó có thể kêu bạn đến học tiếp đượckhông. Như vậy, nếu cô có quay về thân phận thật của mình cũng vẫn đihọc tiếp được

***

Chia tay với Tiểu Mạt rồi, Chu Thiến quay về biệt thự lớn. Quay về đã là gần hoàng hôn. Ánh nắng từ chân trờichiếu ra từng mảnh đỏ như lửa, cả biệt thư như chìm trong tầng ánh sángda cam

https://thuviensach.vn

Lúc vào đại sảnh, Triệu phu nhân vừa buông điện thoại, ngẩng đầu thấy Chu Thiến thì nói:

- Về vừa khéo, sắp ăn cơm rồi. Vừa rồi Hi Thành gọi điện thoại về bảo buổi tối phải đi xã giao, không thể trở về ăn cơm.

Chu Thiến nghĩ thầm: “Thật sự là xã giaosao? Chỉ sợ là không nhịn được lạ ra ngoài ăn chơi đàng điếm. Từ sau khi cô đọc nhật kí của Tống Thiệu Lâm thì luôn cảm thấy Triệu Hi Thành làmlãng tử quay đầu chẳng qua chỉ là vì muốn chinh phục cô trong thoángchốc mà thôi, chẳng bao lâu sẽ lại chứng nào tật nấy. Loại người chuyênđi tầm hoa vấn liễn như anh ta sao có thể có ngày không có đàn bà bênngười.”

Trong lòng Chu Thiến vô cùng khinh thường. Cô chỉ hỏi:

- Vậy cha và Hi Tuấn đâu ạ?

Dung tẩu bên cạnh Triệu phu nhân đáp:

- Tiên sinh và thiếu gia hắn là cũng sắp về rồi.

Đang nói thì Triệu lão gia và Triệu Hi Tuấn một trước một sau đi vào.

Triệu lão gia vẻ mặt tức giận, mà TriệuHi Tuấn thì vô cùng ảm đạm. Gần đây, Chu Thiến luôn bận việc của mình,cũng không có thời gian tâm sự cùng Hi Tuấn, chỉ biết là anh đã đến công ty làm, rời bỏ sân khấu. Không biết dạo này anh thế nào.

Mà giờ không khí thế này là đã xảy ra chuyện gì?

Triệu phu nhân đón ông rồi hỏi ra nghi vấn của cô:

- Thế này là thế nào?

Bà nhìn Triệu lão gia tử:

https://thuviensach.vn

- Đang tức giận cái gì?

Lại nhìn về phía Triệu Hi Tuấn:

- Con lại làm cha tức giận à?

Triệu lão gia tử mặt trầm xuống, hừ lớn một tiếng:

- Xem bà dạy con tốt chưa kìa

Triệu phu nhân nghe ông nói vậy thì nhìn Dung tẩu một cái, Dung tẩu lập tức hiểu ý, vội mang người hầu rời khỏi phòng khách

Chờ người hầu đi hết, Triệu phu nhân mới dịu dàng hỏi:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Triệu lão gia tử chỉ vào Hi Tuấn, tức giân bừng bừng:

- Bà hỏi nó mà xem! Bà đi mà hỏi nó! Tôi nói ra cũng thấy ngại.

Khuôn mặt tuấn tú của Hi Tuấn lúc trắnglúc hồng, im lặng không nói. Anh đi đến sô pha ngồi xuống. Chu Thiếnnhìn anh, Hi Tuấn như cảm nhận được ánh mắt của cô, ngẩng đầu nhìn cômột cái, trong mắt như vô cùng tuyệt vọng, lại cúi đầu.

Triệu phu nhân thấy chồng tức giận như vậy biết chuyện không nhỏ, vội hỏi Hi Tuấn:

- Con đã làm gì?

Hi Tuấn vẫn không nói gì

Triệu lão gia tử hừ lạnh một tiếng:

- Mày cũng biết những chuyện mày làm là xấu hổ mà không dám nói à

https://thuviensach.vn

Hi Tuấn nghe xong những lời này, lập tức ngẩng đầu phản đối:

- Lên sân khấu biểu diễn không có gì là xấu hổ cả! Đây là sở thích của con, là chuyện con thích làm,không có già phải xấu hổ

Chu Thiến ngẩn ra, sao vậy, anh lại đến quán bar biểu diễn? Đó chẳng phải là dễ bị phát hiện nhất sao?

- Cái gì?

Triệu phu nhân cả kinh, vội đi về phía anh:

- Lên sân khấu biểu diễn? Biểudiễn cái gì? Sân khấu nào? Con đường đường là nhị thiếu gia nhà họ Triệu mà lại đi làm con hát biểu diễn mua vui cho người?

Khó trách chồng tức giận như vậy. Ông là người cực sĩ diện, nếu để người biết thì chẳng phải là đeo mo vào mặt

Triệu lão gia tử tức giận đến giận sôi lên, ông trừng mắt nhìn Triệu Hi Tuấn:

- Sở thích? Hứng thú? Chuyện đứng đắn không làm. Hôm nay còn làm sai hợp đồng, hại công ty tổn thất không nhỏ, phạm phải những lỗi sơ đẳng. mất hết mặt vì mày mà mày còn dám nói cái gì hứng thú, cái gì sở thích?

Vẻ mặt Hi Tuấn bất đắc dĩ:

- Cha à, con vốn không thích làmviệc ở công ty, con ngồi ở văn phòng thì mất tinh thần, cha để cho conđược làm chuyện con thích đi.

Triệu lão gia tử tức giận đi qua đi lại trong phòng khách, vất vả lắm mới chịu dừng bước, chỉ vào Triệu Hi Tuấn nói:

https://thuviensach.vn

- Cho mày làm chuyện mày thích để mày làm mất mặt nhà họ Triệu, mất mặt tao à? Tao nói cho mày, sớm bỏ ýtưởng này đi, ổn định làm trong công ty, theo anh mày mà học hỏi, nếukhông…

Ông thoáng ngừng lại, nhìn Triệu Hi Tuấnđầy vẻ ngoan lệ. Chu Thiến thấy thần sắc này của ông thì không khỏi rùng mình, thần sắc này cũng không khác Triệu Hi Thành là bao. Thì ra, đâylà di truyền của nhà họ Triệu, trong máu nhà họ Triệu đã có mầm mống của những con sói.

Cô theo bản năng nhìn về phía Triệu Hi Tuấn, dường như chỉ có cậu ấy là ngoại lệ.

Bên kia, Triệu lão gia tử tiếp tục nói:

- Nếu không, mày cút khỏi nhà họTriệu, đến lúc đó, mày thích làm gì thì làm, tao không cần đứa con không có tiền đồ như mày

Triệu Hi Tuấn run người, mặt trắng bệch.Chu Thiến thầm sốt ruột, muốn nói đỡ cho cậu nhưng lại không biết nênnói gì. Từ đáy lòng cô vẫn có phần sợ hãi Triệu lão gia tử. Mà Triệu phu nhân thấy ông nói nặng như vậy cũng lắp bắp kinh hãi nhưng vẫn đau lòng con mình, vội hòa giải:

- Hi Tuấn, nghe lời cha con đi,con làm giám đốc ở Triệu thị, ai nấy hâm mộ lại không làm, đi làm chuyện thấp kém kia làm gì? Không chỉ lộ thân phận còn làm người chê cười!Nghe lời đi, nhân lúc chuyện chưa lớn thì chấm dứt đi.

- Lớn chuyện rồi! Bà nghĩ tôi làm sao biết được, là nhân viên công ty đến quán bar gặp nó, giờ ở công tyđang huyên náo cả lên! Cái gì mà “Tuấn Hi là vương tử tao nhã”, thậtkhông biết phải làm sao? Mất hết mặt mũi.

Triệu phu nhân biến sắc, lập tức cười gượng hai tiếng, nói:

https://thuviensach.vn

- Nhưng đó cũng không phải chuyện gì lớn lắm, ngày mai bảo Hi Thành đến công ty nói với chủ quản bộ phậnquan hệ xã hội áp chế chuyện này là được.

Trong mắt Triệu lão gia tử lóe ánh sáng sắc lạnh:

- Lại làm cho nhà họ Triệu mất mặt thì đừng làm con tao nữa!

Khuôn mặt tuấn tú của Hi Tuấn vô cùng khó coi, anh đứng bật dậy rồi chạy lên tầng. Triệu lão gia chỉ vào anh, tay run run:

- Bà xem, thái độ nó thế kia là sao?

Triệu phu nhân dịu dàng an ủi:

- Được rồi, đừng tức giận, làm ảnh hưởng đến sức khỏe, Hi Tuấn sẽ nghe lời

- Đúng là con hư tại mẹ. Nó bị bà chiều quá sinh hư rồi!

Lúc này, Dung tẩu bước ra nói:

- Phu nhân nhân, cơm chiều đã chuẩn bị xong rồi.

Triệu phu nhân nói với Triệu lão gia

- Ăn cơm đã rồi nói sau!

Triệu lão gia tử phất tay áo:

- Tức đến no rồi, còn ăn cơm được? Hừ, không ăn!

Rồi cũng xoay người đi lên lầu.

Triệu phu nhân chỉ thở dài một hơi, sau đó nói với Dung tẩu:

https://thuviensach.vn

- Đem cơm của chúng ta lên phòng:

Sau đó đi theo chồng. Chỉ còn lại Chu Thiến và Dung tẩu nhìn nhau. Chu Thiến nói:

- Tôi đi xem Hi Tuấn thế nào.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 57: Sự Lựa Chọn Của Hi Tuấn

Chương 56: Sự lựa chọn của Hi Tuấn

Chu Thiến lên lầu hai, đi đến trước cửa phòng Triệu Hi Tuấn. Cửa phòng anh đóng chặt, bên trong lặng yên không một tiếng động.

Chu Thiến gõ gõ cửa, nhẹ giọng nói:

- Hi Tuấn, chị có thể vào không?

Một lát sau, bên trong truyền ra tiếng khe khẽ:

- Vào đi, cửa không khóa.

Chu Thiến đẩy cửa đi vào, trong phòngkhông có bật đèn. Triệu Hi Tuấn ngồi cạnh cửa sổ, đầu tựa vào cửa kính,ánh trăng thản nhiên chiếu vào người anh. Mái tóc dài đen nhánh xõaxuống mặt, vẻ mặt cô đơn mất mát. Nhìn như một bức tranh duy mỹ (Lúc đầu đọc thoáng nhìn chữ duy mỹ thành đam mỹ @)

Trong lòng Chu Thiến không khỏi cảm thán, gen di truyền của nhà họ Triệu quá tốt, sinh hai con trai đều vô cũngtuấn tú, thật họa thủy, chẳng biết đã mê hoặc bao nhiêu cô gái. May mình nhìn mãi thành quen, bằng không chẳng phải tim đập nhanh quá mà chết?

Cô đi tới, ngồi xuống bên cửa sổ. Ngoài cửa sổ là cảnh ở hậu hoa viên, ánh trăng rải lên hoa viên, bóng cây lắc lư, mơ hồ.

Chu Thiến quay đầu nhìn Hi Tuấn đầy thân thiết:

https://thuviensach.vn

- Hi Tuấn, em có ổn không?

Hi Tuấn vẫn ngồi tư thế ban đầu, động cũng không động, một lúc sau mới lặng lẽ nói:

- Chị dâu, có phải em vô dụng lắm không? Trước mặt cha ngay cả chút dũng khí phản đối cũng không có,trước mặt cha em chỉ có thể nghe lời hoặc trốn tránh.

Chu Thiến cười:

- Trong nhà này có ai dám phảnđối ông? Cho dù là anh của em cũng e là không dám đối nghịch với cha em! Nhưng Hi Tuấn à, em lại lên sân khấu biểu diễn sao?

Triệu Hi Tuấn vuốt tóc, khuỷu tay chống lên đỡ mặt, ngón tay thon dài vuốt vuốt tóc, khẽ thở dài, có vẻ phong tình khác

- Em ở trong văn phòng luôn cảmthấy đứng ngồi không yên, cả người mất tự nhiên, như chịu hình, tan tầmtự nhiên muốn đến quán bar cho thoải mái. Vốn không định lên sân khấunhưng không khí ở đó khiến em phấn khích, mơ mơ hồ hồ lên sân khấu từlúc nào không hay. Cũng chỉ có lần đó nhưng lại xui xẻo bị nhân viêncông ty nhận ra…

Vẻ mặt Triệu Hi Tuấn uể oải.

Trong lòng Chu Thiến đã coi anh là bạn,thấy anh không vui thì cũng khó chịu, muốn an ủi nhưng lại không thể nào an ủi, cũng không biết nghĩ cách gì cho anh. Cô thực sự hi vọng anh cóthể làm chuyện mình thích bởi vì đời người tìm được chuyện mình thíchlàm là việc vô cùng may mắn. Nhưng gia đình anh phản đối như thế, anhlại là công tử sống sung sướng từ nhỏ có thể rời khỏi gia đình sao?Huống hồ bản thân anh đã chẳng có dũng khí này thì cô có thể nói cái gì?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nói:

- Cha hẳn chỉ dọa em thôi, dù sao em cũng là con đẻ, ông sẽ không nhẫn tâm vậy đâu.

Triệu Hi Tuấn lắc đầu:

- Cha em nói được thì sẽ làm được, nếu ông thật sự là loại người khẩu xà tâm phật thì đã không có thành tựu như bây giờ

- Vậy em tính sao?

Triệu Hi Tuấn ngẩng đầu nhìn cô, đôi mắt đẹp đầy tuyệt vọng:

- Em còn có thể làm sao? Em không có dũng khí chống đối cha, chỉ có thể làm theo ông thôi.

Chu Thiến khuyên:

- Nếu em thực sự quyết tâm thìđừng chần chừ, vẫn nên để tâm đến công việc, đừng phân tâm nghĩ gì nữa,tránh buồn khổ sau này.

Nếu không thể thoát ly khỏi gia đình thìnên ngoan ngoãn sống theo cuộc sống cha mẹ đã sắp đặt. Nếu còn tiếc nuối giấc mộng của mình thì chỉ khiến bản thân phân vân, tự thêm phiền nãomà thôi

- Nhưng chị ơi, em rất yêu sân khấu…

Chu Thiến không nhịn được nói:

- Nhưng em không yêu nó đến độ có thể hi sinh vì nó.

Khuôn mặt tuấn tú của Triệu Hi Tuấn trắng bệch, giật mình, sau đó mới suy sụp cười:

- Chị nói đúng, là em vô dụng, không trách được ai

https://thuviensach.vn

Chu Thiến vội nói:

- Chị không có ý đó… Hi Tuấn, chuyện này không thể trách em, đổi thành chị, chị cũng không có dũng khí đó.

Triệu Hi Tuấn cúi đầu.

- Hi Tuấn, xuống ăn cơm đi, tối em còn chưa ăn gì

- Chị dâu đi ăn đi, em ăn không vô.

Chu Thiến cảm thấy giờ anh cũng nên cần yên tĩnh suy nghĩ nên đứng dậy, rời khỏi phòng anh.

Phòng ăn lớn như vậy cuối cùng cũng chỉcòn một mình Chu Thiến ăn cơm, nhìn bàn đầy đồ ăn mà không có cảm giácngon. Miễn cưỡng ăn một chút rồi cũng về phòng.

Về phòng, Chu Thiến nhớ lại vừa rồi mìnhnói với Hi Tuấn, không khỏi liên tưởng, nếu nhà họ Triệu biết mình đihọc stylist thì sẽ có phản ứng gì? Bọn họ ngay cả ngôi sao cũng khôngcoi vào mắt thì càng không để ý đến nhà thiết kế phục vụ ngôi sao. Nếulúc đó họ cực lực phản đối thì mình nên làm gì?

Nhưng chỉ chốc lát, Chu Thiến đã có đápán. Đừng nói cô còn không muốn ở cả đời tại nhà họ Triệu, cho dù có nhưvậy thì cũng sẽ không để mặc bọn họ can thiệp đến con đường của mình!Chẳng phải cùng lắm là đuổi cô đi sao? Cô cóc sợ!

(Đây là điều mình yêu nhất ở nhân vật nữ này, rất độc lập ^^)

Cô không muốn ỷ lại vào bọn họ, không muốn kiếm chác gì từ họ thì đương nhiên sẽ chẳng sợ họ.

https://thuviensach.vn

Buổi tối, Chu Thiến đọc qua mấy mấy cuốn sách, đang chuẩn bị ngủ thì đột nhiên người hầu gõ cửa:

- Phu nhân, cậu chủ đã về, uống rượu say, phu nhân có thể xuống xem không

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 58: Say Rượu Tỏ Tình

Chương 57: Say rượu tỏ tình

Chu Thiến cùng người hầu đi xuống lầu.Chỉ thấy lái xe cùng bảo vệ đang cùng dìu Triệu Hi Thành vào. Triệu HiThành say bất tỉnh nhân sự, đầu gục xuống. Bọn họ đỡ anh nằm xuống sôpha, để anh nằm đó, mệt mỏi đến toát mồ hôi.

Mắt Triệu Hi Thành nhắm chặt, mặt ửng hồng, cả người đầy mùi rượu, hiển nhiên là uống không ít.

Chu Thiến ngạc nhiên nói:

- Sao say thành thế này?

Thường chưa bao giờ thấy anh say như vậy, theo cô biết, Triệu Hi Thành cũng không uống giỏi, mỗi lần xã giao đềuđem theo cấp dưới có tửu lượng tốt đi, mà cũng hiếm người dám ép rượuanh

Lái xe lau mồ hôi trên trán nói:

- Nghe nói là đối tác lớn từ nước ngoài, vẫn mời mọc cậu chủ uống rượu, cậu chủ không tiện từ chối

Vậy nhất định là khách hàng rất quan trọng, nếu không sao Triệu Hi Thành lại phải như thế?

Dung tẩu đi ra, gọi người hầu mang nước ấm, pha trà giải rượu nói:

https://thuviensach.vn

- Nên đỡ đại thiếu gia vào phòng trước đi, giờ cậu chủ cần nghỉ ngơi cho tốt

Lái xe và bảo vệ lại đỡ anh lên tầng ba, đưa vào phòng, đặt nằm trên giường.

Chu Thiến thấy bọn họ thở hổn hển như trâu, mồ hôi ướt đẫm thì nói:

- Hôm nay làm phiền hai người, hai người đi xuống nghỉ ngơi trước đi, ở đây có tôi là được rồi.

Hai người vội vàng nói:

- Đó đều là việc chúng tôi nên làm

Sau khi rời khỏi phòng, Dung tẩu nói với bọn họ:

- Chuyện hôm nay tôi sẽ nói với phu nhân, cuối tháng chắc chắn sẽ thưởng cho hai người

Bọn họ không nghĩ tới còn được thưởng, ai nấy mừng rỡ

Chỉ chốc lát, người hầu bưng trà giải rượu lên, Chu Thiến lấy khăn mặt ấm lau mặt cho anh. Dung tẩu tiến vào nói:

- Phu nhân, cô giúp cậu chủ laungười đi, nóng nực như vậy, lại uống nhiều rượu, cứ thế mà ngủ nhất định là không thoải mái

Rồi gọi người hầu giúp cởi áo vest:

- Còn lại xin giao cho phu nhân.

Nói xong mang đám người hầu rời khỏi phòng.

Trong phòng chỉ còn lại hai người bọn họ, bên trong yên tĩnh không tiếng động, trên tường là chiếc đèn chiếu raánh sáng vàng rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến từng thấy nhiều người uống say, đều thích cãi nhau hoặc là vô cùng hưng phấn nói năng luyên thuyên.Uống say rồi ngủ như Triệu Hi Thành thì dường như hiếm

Lúc này, anh nằm trên giường, nhíu mày,hai mắt nhắm nghiền, lông mi như hai cây quạt nhỏ, môi có hơi khô, khêhé ra. Chu Thiến nhìn anh một hồi rồi bĩu môi nói:

- Được rồi, nể tình anh là ông chủ của tôi, hôm nay hầu hạ anh.

Chu Thiến cởi quần áo của anh, cả ngườichỉ còn lại cái quần lót. Quần lót bó sát, vật nam tính nổi rõ. Mặt ChuThiến đỏ bừng, vội quay mặt đi.

Cô lấy nước ấm lau người cho anh. Da anhbị cồn kích thích mà có hơi ửng hồng, khăn mặt ấm áp lướt qua da để lạinhững vệt nước càng khiến anh thêm quyến rũ. Cơ thể thon dài, cơ bắp săn chắc, ngón tay vô tình đụng chạm như có luồng điện xông thẳng vào tim.Tim Chu Thiến mất tần suất mà đập loạn

Triệu Hi Thành lại nhè lúc này khẽ rên rỉ một tiếng, giọng ái muội lộ ra sự gợi cảm vô cùng. Lúc này Chu Thiếnmới phát hiện tay mình đặt trên đùi anh. Cô quẫn bách, như điện giật mànhảy lui lại, cả người như bị lửa đốt.

Cũng may anh vẫn không tỉnh lại, thoáng cau mày, mi hơi run rồi lại ngủ tiếp.

Chu thiến thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếugiờ anh tỉnh lại cô chắc xấu hổ đến tìm lỗ mà chui mất. Cuối cùng, côkhông có dũng khí chạm vào người anh nữa, cũng may người anh đã được lau qua, cô luống cuống lấy chăn đắp lên cơ thể trần trụi của anh

Ánh mắt đảo qua tủ đầu giường, mới phát hiện trà tỉnh rượu còn không uống, thử độ ấm thấy đã vừa

https://thuviensach.vn

Có cần gọi anh dậy uống không? Giờ nhìnanh ngủ rất say sưa, hay là chờ lúc nào tỉnh thì uống? Nhưng Dung tẩudặn nhất định phải để anh uống để bớt đau đầu.

Chu Thiến ngồi bên cạnh, cúi đầu, nhẹ nhàng kêu:

- Này, tỉnh lại đi, tỉnh lại đi

Không phản ứng

Chu Thiến vỗ vỗ mặt anh, đầu tiên là nhẹnhàng, thấy anh không phản ứng, sức càng lúc càng lớn, cuối cùng, mặtanh bị cô tát sưng đỏ:

- Tỉnh lại, dậy uống trà giã rượu!

Trong lòng cười trộm, cuối cùng đã có cơ hội báo thù! Hoàn toàn quên mất trước kia đã từng chỉnh anh đến chết đi sống lại.

Triệu Hi Thành hừ một tiếng, lông màynhíu chặt, đột nhiên nắm lấy tay cô, dùng sức kéo rồi xoay người. Trờirung đất chuyển, Chu Thiến đã bị anh đặt dưới thân. Trong đầu cô hiệnlên hai chữ:” Nguy rồi!”

Còn chưa lấy lại tinh thần anh đã hung hăng hôn cô.

Nụ hôn này kích tình mà lại lưu luyến, bá đạo mà lại triền miên. Hơi thở nóng rực, lời lẽ nóng bỏng, mơ hồ, ChuThiến đã bị anh cạy mở hàm răng, khiến cho lưỡi anh điên cuồng càn quéttrong miệng cô

Chu Thiến chỉ thấy đầu như nổ tung, cảngười như bị kim châm, nóng bừng. Cả thế giới như xoay tròn. Mũi tràngập hương rượu như làm thần kinh cô mê say, khiến cho cô luân hãm trong cơn lốc kích tình do anh tạo ra…

Thật lâu sau, anh mới ngẩng đầu lên, nặng nề mà thở hào hển. Anh nhìn cô, ánh mắt mê ly.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cũng thở hổn hển, mặt ửng hồng, hai mắt khép hờ như có lớp sương bao phủ, đôi môi kiều diễm khẽ nhếch,phun ra hơi thở ấm áp.

Triệu Hi Thành rung động, bụng dưới sưng lên.

Cả người anh nóng rực dính sát vào cô,tuy rằng ở đó có lửa thiêu nhưng cũng không dám dùng sức mạnh như trước, anh nhìn cô, anh mắt cực nóng, nhẹ nhàng nói:

- Thiệu Lâm, em còn bắt anh phải chờ bao lâu…

Giọng nói khàn khàn ám muội, lộ ra tình dục nồng đầm. Anh cúi đầu, khẽ cắn lên tai cô, khẽ rên rỉ:

- Anh không nhịn được.

Chu Thiến bị anh cắn mà cả người run rẩy, người như có một khát vọng xa lạ, tựa như chờ mong anh vuốt ve, ôm hôn. Đây là cảm giác cô chưa từng có! Cô bỗng nhiên cảm thấy vô cùng sợ hãigiống như cô sẽ bị trầm luân, sẽ bị hủy diệt. Cô theo bản năng đẩy anhra, giãy dụa kịch liệt!

Triệu Hi Thành gắt gao ôm chặt cô, áp chế sự phản kháng của cô. Anh nhìn cô, đôi mắt đen u ám, sâu không đáy, nơi đó toát ra sự cô đơn vô cùng. Vẻ mặt này chưa từng xuất hiện ở anh. Anh luôn âm ngoan, bá đạo, con người cưỡng hãn như thế cũng có vẻ mặt này?Chu Thiến không khỏi ngây người, trong lúc nhất thời quên giãy dụa.

- Thiệu Lâm, em còn định chống đối anh đến bao lâu?

Giọng anh vì say rượu mà có chút mơ hồ không rõ, trầm thấp khàn khàn, chứa sự đau xót như có thể xao động lòng người

- Chúng ta là vợ chồng, chẳng lẽem muốn chống đối anh cả đời sao? Anh… là người đàn ông bình thường…Ngay đêm nay thôi cũng có người

https://thuviensach.vn

tỏ lòng yêu thương với anh, anh… khôngmuốn em không vui nên liều mạng cùng khách hàng uống rượu để tránh côta. Thiệu Lâm, chẳng lẽ em còn không hiểu lòng anh?

Tim anh nặng nề đập như thấu đến lòng cô, có cảm giác đau đớn. Những điều này đều khiến cô vô cùng bối rối, cônhìn anh, trong đầu trống rỗng, hoàn toàn khó hiểu.

Anh và cô lẳng lặng nhìn nhau, trongkhông khí như có loại hơi thở kì dị. Dần dần, mí mắt Triệu Hi Thành càng lúc càng trầm, cuối cùng không giữ được mà ngã xuống người cô. Trướckhi mất ý thức, anh khẽ nói một câu vào tai cô, giọng nói nhẹ như tiếngthở dài nhưng lại khiến mắt cô mở lớn.

Chỉ chốc lát, bên tai truyền đến tiếnganh thở đều, da thịt nóng rực dần chuyển lạnh. Chu Thiến nhẹ nhàng đẩyanh ra, để cho anh nằm thẳng rồi đắp chăn cho anh. Bản thân lại trơ mắtnhìn trần nhà, thật lâu không thể ngủ.

Trong đầu vẫn quanh quẩn câu nói cuối cùng của anh: “Thiệu Lâm… anh nghĩ là anh yêu em…”

Không không không, công tử đào hoa saohiểu được tình yêu. Tình yêu của anh ta chẳng qua là sự mê hoặc nhấtthời, là sự chiếm hữu, là loại chinh phục, không thể vượt qua thời giankhảo nghiệm. Một khi có được sẽ mất hứng thú. Chu Thiến ơi Chu Thiến,trăm ngàn lần mày đừng tin tưởng anh ta, trăm ngàn lần đừng động lòng…

Cô xoay người sang chỗ khác, quay lưng về phía anh, nhìn ánh trăng sáng ngoài cửa, lại tự nhủ:

- Mình chỉ yêu anh Kiều Tranh mà thôi… người mình yêu chỉ có anh Kiều Tranh…

https://thuviensach.vn

Nhưng cơn sóng tình xa lạ trước đó là thế nào? Cô vội nói với mình, dù sao thân thể này đã là phụ nữ 26 tuổi, cóquan hệ vợ chồng với anh ta, có phản ứng với anh ta là chuyện bìnhthường. Những cái đó không liên quan đến cô, chẳng liên quan gì đến côhết.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 59: Cô Ta Chết Còn Hơn Tôi Chết!

Chương 58: Cô ta chết còn hơn tôi chết!

Văn Phương quẹo vào một ngõ nhỏ hẻo lánh, ngõ nhỏ dơ bẩn, u ám, lúc nào cũng có thể thấy phân người lẫn súc vật.Văn Phương cau mày bịt mũi, cẩn thận đi vào ngõ nhỏ này. Trong lòng tràn ngập chán ghét.

Cuối ngõ nhỏ là dãy nhà trệt cũ nát, đólà tập thể của cơ quan cũ của cha cô, nhà một gian, bếp và toilet chung. Sau khi cơ quan đóng cửa, chỗ này cũng chẳng ai ngó ngàng. Những ngườitrước kia có điều kiện đều đã chuyển đi, chỉ còn lại mấy hộ, là ngườicao tuổi không có con cháu hoặc người nghèo khó, trong đó có cha mẹ VănPhương.

Cô ta đi đến trước cửa phòng, gõ cửa gỗ đã cũ nát, sơn bong từng mảng:

Cốc Cốc Cốc

Tiếng nặng nề. Trước cha còn gọi điện đòi cô tiền sửa phòng, hừ, cửa này còn có gì mà sửa, chỗ này cho dù mời kẻtrộm đến thì trộm cũng chẳng buồn. Nghĩ cô ta không biết chắc? Còn chẳng phải là kiếm cớ đòi tiền cô! Đúng là lòng tham không đáy!

Chỉ chốc lát liền có một người đàn bà ăn mặc cũ kĩ, tóc hoa râm, mặt mày tiều tụy mở cửa, thấy Văn Phương thì mừng rỡ:

- Phương Nhi, con đã về

Văn Phương gật gật đầu, vẻ mặt lạnh lùng kêu một tiếng mẹ rồi đi vào.

https://thuviensach.vn

Trong phòng hỗn độn, có mùi hôi thối, còn cả mùi rượu gay mũi. Đồ dùng cũ nát, đồ điện cũng hoảng không biết cóthể dùng không. Văn Phương cũng từng mua đồ cho gia đình nhưng đều bịcha là con sâu rượu bán đổi lấy rượu, nếu không phải những đồ còn lại vô giá trị thì có lẽ cũng bị ông ta đem bán!

Văn Phương nhìn căn phòng, không khỏi liên tưởng đến căn nhà tráng lệ của Tống Thiệu Lâm, lòng bốc lên.

Mẹ Văn Phương không biết tìm đâu được cái ghế, lấy khăn lau lau để Văn Phương ngồi. Vừa chuẩn bị đi pha trà, VănPhương vội giữ chặt bà nói:

- Thôi mẹ, con không phải là khách. Ngồi xuống đi, con có lời muốn nói với mẹ.

Mẹ Văn Phương ngồi xuống đối diện nhìn con gái hỏi:

- Chuyện gì thế?

Văn Phương nhìn quanh:

- Ông ấy đâu?

Mẹ Văn Phương thở dài:

- Lại đi uống rượu rồi, cả ngày ngoài uống rượu gây sự thì có làm được gì?

Nói xong nâng tay lau nước mắt.

Văn Phương để ý thấy trên trán bà có vết thương thì nhíu mày:

- Ông ấy lại đánh mẹ? Mẹ, li hôn đi, sau này ở cùng còn.

Mẹ Văn Phương lắc đầu, trong mắt có một chút sợ hãi:

https://thuviensach.vn

- Không được, cha con sẽ không bỏ qua mẹ! Bị ông ta tìm được chắc chắn sẽ đánh chết mẹ. Hơn nữa cả đờicũng đã vậy rồi. Thân thể cha con ngày càng yếu, giờ cũng ít khi độngthủ

Văn Phương ngẫm lại cũng đúng. Nếu cha ba ngày hai lượt tìm đến thì cũng đau đầu. Vì thế cũng không nói gì nữa.

Đang nói, cửa cót két mở ra. Cha cô talắc lư tiến vào, miệng lẩm bẩm gì đó, người đầy mùi rượu. Ngẩng đầu thấy Văn Phương thì hai mắt đục ngầu sáng ngời, lè nhè nói:

- Phương Nhi đã về!

Văn Phương chán ghét quay đầu, mặc kệ ông ta.

Cha Văn Phương cũng không để ý, cười một tiếng quái dị, lại lắc lư đi đến cạnh cô ta nói:

- Là đến đưa tiền à! Cha bảo rồi, tháng này sao chỉ cho tí tiền như thế, thì ra là con chia làm hai lần,cho luôn một lần chẳng tiện hơn à?

Lúc nói chuyện, hơi rượu phả ra, VănPhương buồn nôn, cúi đầu nôn ọe một trận. Mẹ Văn Phương kinh hoảng nhìncô ta, sau đó đứng dậy đẩy cha cô ra, vỗ lưng Văn Phương thử hỏi:

- Phương Nhi, không phải con…

Văn Phương ngẩng đầu, lấy khăn trong túi ra lau miệng, còn chưa kịp đáp lời thì cha cô ta ngay phía sau chưa từ bỏ ý định hỏi:

- Phương Nhi, tiền

Lòng Văn Phương phiền muộn, gào lớn:

https://thuviensach.vn

- Chẳng có gì cả, chẳng có gì cả! Con gái ông bị người ta vứt bỏ rồi, sau này chúng ta cùng ăn không khí!

Cha Văn Phương cả kinh:

- Cái gì? Tỉnh đến một nửa

Mẹ Văn Phương cũng nóng nảy:

- Đã xảy ra chuyện gì

Văn Phương oán hận:

- Còn không phải vì Thiệu Lâm, từ sau khi cô ta mất trí nhớ, không biết dùng cách gì mê hoặc Hi Thành,giờ Hi Thành không chỉ bỏ con mà bên cạnh không có phụ nữ nào, một lòngmột dạ với cô ta

Trong mắt cô ta hiện rõ vẻ ghen ghét.

Từ sau khi Văn Phương tìm được chỗ dựa là Triệu Hi Thành, vui sướng kể chuyện này với mẹ. Mẹ cô ta cũng chẳng cóvăn hóa, mình vì gả cho loại đàn ông không ra gì mà chịu khổ, tuy rằngcon dây dưa với người đã có vợ nhưng anh ta mụa xe, mua nhà cho con, đồcon mặc cả đời bà chưa từng thấy. Hơn nữa, hàng tháng con cho không íttiền. Tuy rằng đều bị chồng đem đi nhưng nói tóm lại con gái sống tốtnhư vậy thì bà cũng chẳng nói gì.

Người đó ra tay hào phóng như vậy hẳn làyêu con gái nhưng sao nói bỏ là bỏ? Vậy con bà nên làm gì? Mẹ Văn Phương lo lắng. Nhưng cha Văn Phương lại quan tâm chuyện khác:

- Nếu nó đá mày thì hẳn có phí chia tay chứ

Mắt ông ta hiện rõ sự tham lam:

- Có bao nhiêu?

https://thuviensach.vn

Nếu người đàn ông trước mắt này khôngphải là cha mình thì cô ta chắc chắn đã tát cho ông ta hai tát. Nhưnggiờ cô ta chỉ đành áp chế lửa giận nói:

- Cho dù có cũng không liên quan đến ông! Đừng hòng moi tiền nữa

Cha cô nóng nảy nhảy dựng lên, xông lênđịnh đánh người bị mẹ cô gắt gao giữ chặt. Cha cô ta hai mắt đỏ bừng như dã thú, rít gào:

- Mày là con gái tao, là tao nuôi lớn, tiền của mày là của tao

Lại xoay mặt trút giận lên đầu vợ:

- Mày buông ngay ra, để tao đi dạy dỗ con nha đầu chết tiệt kia. Nếu không mày tao cũng đánh

Văn Phương cũng không sợ hãi, cô ta trừng mắt nhìn ông ta, nói từng câu từng chữ:

- Ông đánh đi, tốt nhất đánh chết đứa bé trong bụng tôi, cháu ngoại ông, cốt nhục của Triệu Hi Thành bịđánh chết thì vinh hoa phú quý của chúng ta cũng hết.

Lời này vừa nói ra, cha mẹ cô ta đều sửng sốt, cha cô tay giơ lên quên cả buông xuống, mở to mắt nhìn cô. Sau đó, mặt đỏ lên, mừng như điên:

- Thật sao? Con gái, là thật sao?

Mẹ cô ta cũng vui mừng nhìn. Văn Phương gật gật đầu, đắc ý nói:

- Là thật, tôi đã đi kiểm tra, đã hai tháng.

Cha cô ta hưng phấn xoa tay, ánh mắt nhìn bụng cô như nhìn vàng:

- Thế thật tốt, còn không mau nói cho Triệu Hi Thành. Tuy không danh không phận nhưng phú quý thì không cần nghĩ.

https://thuviensach.vn

Văn Phương lắc đầu nói:

- Giờ còn không vội, đợi bốn tháng có thể biết trai gái thì tôi đi tìm Triệu phu nhân.

Văn Phương suy tính, nếu đi tìm Hi Thànhkhông chắc anh sẽ có phản ứng gì. Nếu vì để Thiệu Lâm vui lòng mà bắt cô phá thai thì chẳng phải là công cốc? Mà Triệu phu nhân muốn có cháu bếđến phát điên cũng chẳng phải là bí mật, nếu để cô ta may mắn có contrai nhất định sẽ được bà coi trọng. Nếu Thiệu Lâm và Kiều Tranh thực sự có bị lộ ra cái gì, ai nói cô ta không thể làm con dâu trưởng nhà họTriệu.

Giờ những người trong công ty thấy cô bịTriệu Hi Thành vứt bỏ thì châm chọc khiêu khích, ai cũng khinh thường cô ta. Nếu cô ta có cơ hội xoay người thì nhất định sẽ cho bọn họ ăn đủ.

Nghĩ vậy, cô ta đắc ý cười. Sau đó nói:

- Thời gian này con tìm phòng cho hai người, hai người nhanh chuyển ra khỏi chỗ này. Còn cha, cha cũngphải kiêng rượu, chúng ta phải cho Triệu gia ấn tượng tốt.

Mẹ Văn Phương thở dài:

- Nhưng thế này đúng là có lỗivới Thiệu Lâm. Trước con và chồng con bé cặp kè, tuy rằng mẹ áy náynhưng nghĩ không phải con thì cũng có người khác, đàn ông có tiền saochịu an phận, nghĩ vậy trong lòng cũng có chút thoải mái. Giờ còn muốnsinh con cho chồng nó… Con bé Thiệu Lâm có ân với chúng ta. Trước nếukhông phải nó giúp con trả học phí, giới thiệu việc làm thì con đã không có ngày hôm nay. Cha và mẹ mấy lần nằm viện cũng đều nhờ nó chi tiền.Giờ chúng ta làm vậy với nó, trong lòng thật…

Mặt Văn Phương lúc trắng lúc đỏ, sau hồi lâu mới cắn răng nói:

https://thuviensach.vn

- Nhưng không làm thế thì bấthạnh sẽ là con. Cô ta mệnh tốt, sinh ra cái gì cũng có sẵn. Con thì phải hao hết tâm tư mới có được. Khó khăn lắm mới có cơ hội này, con tuyệtsẽ không buông. Cô ta chết còn hơn con chết!

Che Văn Phương cũng lườm vợ:

- Bà nói cái gì khó nghe vậy. Côta chi tiền là đúng rồi, Phương Nhi của chúng ta mấy năm trời vẫn theosau nó, như tiểu nha đầu, chẳng lẽ bọn họ không trả tiền lương sao? Tiền đó là tiền công của con

Nói xong quay sang nhìn con gái cười nịnh bợ:

- Con gái, đừng nghe lời mẹ, chúng ta không nợ nó, nên làm gì thì làm cái đó

Văn Phương nghe xong lời cha nói, mặttrắng bệch. Ngay cả cha cũng cho rằng mình là tiểu nha đầu của Thiệu Lâm sao? Trong lòng không khỏi oán hận. Mà mẹ Văn Phương cũng nhanh chóngtìm được lí do, áy náy trong lòng cũng tiêu tan. Nói đến nói đi, con gái mình vẫn là quan trọng

Lời Heo: Đọc chương này có thể có bạnthương Văn Phương này nọ nhưng mình thấy con người như vậy tuyệt đốikhông đáng thương 1 tí nào. Cha nào con nấy, Văn Phương có thừa sự vô sỉ của cha cô ta, lại thêm người mẹ hay AQ kia nữa. Cũng đầy người có hoàn cảnh khó khăn như cô ta nhưng vẫn có thể vươn lên chân chính đấy thôi.Huống chi nào phải cô ta không có cơ hội đổi đời, gia đình Tống ThiệuLâm cho cô ta cơ hội ăn học, giúp đỡ cô ta bao nhiêu, nếu cô ta biết tận dụng nó mà sống cho tốt thì đâu cần phải dựa dẫm, làm những trò ti bỉmà ai cũng khinh ghét để rồi sau này hứng đủ quả đắng. Loại người nhưthế, dù chết cũng chẳng biết hối cải, lúc nào cũng đổ lỗi tại số phận,tại người khác. Chết là đáng lắm =)). Làm gì có chuyện chen chân vào vợchồng người ta, đến khi chồng quay lại với vợ thì vô sỉ mà chửi bới nóivợ người ta quá đáng, giành giật đồ của mình. Là ai giành của ai trước.Đúng là ngu si còn thêm tự kỉ, chậc.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 60: Lòng Chu Thiến Hỗn Loạn

Chương 59: Lòng Chu Thiến hỗn loạn

Từ đêm Triệu Hi Thành say rượu tỏ tìnhvới Chu Thiến, Chu Thiến mỗi lần gặp anh đều cảm thấy tâm hoảng ý loạn.Loại cảm giác này khiến cô có chút kinh hoảng, trong lòng thầm nghĩ.Chẳng lẽ mình đã động lòng với đại thiếu gia lăng nhăng này? Nhưng không đúng, rõ ràng mình thích Kiều Tranh, hơn nữa thích bao nhiêu năm nhưvậy, chẳng lẽ chính mình thay lòng đổi dạ? Vậy mình và Triệu Hi Thànhkia có gì khác nhau? Cũng chỉ là kẻ tiểu nhân vô sỉ mà thôi.

Chu Thiến liên tục lắc đầu, chết cũng không muốn đánh đồng mình với công tử lăng nhăng kia.

Nhưng hiện giờ mình như vậy là thế nào?Nói lại, hai người đàn ông cho cô hai cảm giác khác nhau. Khi đối mặtvới Kiều Tranh, cô cảm thấy thật ấm áp, bình an, nhìn thấy anh bị tổnthương vì Tống Thiệu Lâm thì mong anh có thể hạnh phúc, sống thật tốt vì thế cô nguyện ý làm bất cứ chuyện gì vì anh. Nhìn thấy anh bị tổnthương thì còn tức giận hơn cả bản thân, hận không thể giết chết kẻ đó.

Nhưng khi đối mặt với Triệu Hi Thành, tim cô sẽ đập loạn, ánh mắt anh tùy ý liếc tới cũng khiến cô đỏ tai hồng,khi anh cười cùng khiến cô đầu váng mắt hoa, mà sự đụng chạm và nụ hôncủa anh… Nghĩ đến đó, cả người cô có phần nóng lên, đúng đúng, chính làloại phản ứng xấu hổ chết người này, sao lại thế này?

https://thuviensach.vn

Còn nữa, vì sao cô luôn nghĩ đến anh ta? Mỗi khi nghĩ đến thì trong lòng lại có cảm giác ê ẩm?

Trời ạ, chẳng lẽ cô là kẻ háo sắc sao?

- A! Chu Thiến phiền chán bất an không nhịn được kêu lớn

- Sao thế! Triệu phu nhân ở bên hoảng sợ nhìn cô

Chu Thiến bưng miệng, lúc này mới nhớ ralà đang ở trong phòng Triệu phu nhân. Sáng sớm, bà đã gọi cô vào phòngnói có việc cần thương lượng

Thật rõ ràng, mình vừa thất thần!

Chu Thiến nhìn Triệu phu nhân cười xin lỗi:

- Không có gì… chỉ là.. chỉ là… đột nhiên cảm thấy… ngứa họng…

Mất nửa ngày cô mới nói được lí do xiên xẹo này. Triệu phu nhân hồ nghi nhìn cô, bỗng nhiên hiểu ý cười:

- Gần đây ở chung cùng Hi Thành tốt chứ! Mẹ thấy dạo này tâm tình của Hi Thành rất tốt, lúc nào cũng cười

Bà cầm tay Chu Thiến:

- Như vậy là được rồi, cuộc sốngnhư vậy không phải là rất tốt, giờ Hi Thành cũng đã toàn tâm toàn ý vớicon. Với phụ nữ mà nói thì có gì hơn nữa? Chờ sau này các con cho mẹ đứa cháu bế thì đúng là quá hoàn mỹ!

Chu Thiến cười gượng hai tiếng, nghĩrằng: Triệu phu nhân, bà nghĩ quá xa rồi. Nhưng những ý nghĩ rối rắm này nghĩ mãi cũng không ra.

Cũng may, mấy ngày này Triệu Hi Thành đều phải đi dự tiệc xã giao với khách nước ngoài nên về muộn. Tuy rằngngười đầy mùi rượu nhưng cũng

https://thuviensach.vn

không say như lần trước. Mà cô cũng lêngiường sớm, anh vừa về đã giả bộ ngủ say, tránh gặp anh cho xấu hổ.Triệu Hi Thành cũng không đánh thức cô, tắm rửa xong thì lên giường, gắt gao ôm chặt cô vào lòng. Sau đó, cũng sẽ không thành thật như trướckia, cả người cọ xát với người cô, tay cũng nghịch ngợm vuốt ve tới luikhiến cô không thể giả vờ tiếp. Vừa định chống đối thì anh sẽ nhân cơhội mà hôn cô, nhu tình mật ý quên cả trời đất, cô cũng không nhịn đượcmà ý loạn tình mê. Có mấy lần còn suýt thì bị anh ăn sạch nhưng luôn ởthời khắc mấu chốt cô tỉnh táo lại, ra sức chống đối. Anh cũng khôngmiễn cưỡng, đứng dậy đi vào phòng tắm dội nước lạnh rồi đi ra. Sau đólên giường ôm cô ngủ tiếp, vẻ mặt không những không khó chịu mà còn cười sung sướng khiến cô cảm thấy rất quỷ quái.

Có một lần, cô thật sự không nhịn được, liền hỏi:

- Anh không tức giận sao?

Tuy rằng cô không hiểu rõ về phương diệnnày nhưng cũng có mơ hồ hiểu, đúng lúc khẩn cấp mà bị cản là chuyện rấtkhó chịu, điều này khiến cô có phần áy náy.

Anh xoay người cô lại, nhìn cô, đôi mắt đen trong bóng đêm như lấp lánh:

- Không tức giận, anh sẽ chờ đến ngày em cam tâm tình nguyện

Nghe câu này, trong lòng cô không cảm động thì là giả.

- Nếu không có ngày đó?

Anh cười, nụ cười dưới ánh trăng có ánh sáng mê người, lặng lẽ đầu độc lòng người:

- Không đâu, em đã dần dần đón nhận anh, em sẽ không bắt anh làm hòa thượng lâu nữa đâu

https://thuviensach.vn

Sau đó lại nhẹ nhàng hôn cô, nụ hôn như cơn gió ấm áp khiến lòng cô gợn sóng.

Không thể suy nghĩ, không thể suy nghĩ, càng nghĩ càng rối loạn! Chu Thiến ra sức lắc đầu.

Thật ra cũng không thể trách cô hồ đồtrong chuyện này. Chu Thiến từ nhỏ không có mẹ, không thể như những đứatrẻ bình thường, kể những tâm tình của con gái cho mẹ. Tuy rằng sau nàycó mẹ kế chăm sóc chuyện cơm nước, quần áo nhưng những cái khác cũngbình thường. Đặc biệt, sau khi bà có con thì càng không để ý đến ChuThiến nhiều. Bạn thân Tiểu Mạt cũng chỉ như cô nên với phương diện nàyChu Thiến tỉnh tỉnh mê mê. Thế cho nên Kiều Tranh cho cô chút dịu dàngcô đã coi anh là thần thánh cả đời.

Sau này cũng không tiếp xúc nhiều vớingười khác giới, đột nhiên trở thành vợ người ta mà người đó lại là caothủ tình trường, lại còn đặc biệt dụng tâm với cô, hơn nữa hai người sớm chiều bên nhau, cô sẽ có cảm giác hỗn loạn này là đương nhiên.

Mà bên kia, Triệu phu nhân còn đang dệt mộng đẹp:

- Tốt nhất là sinh lấy mấy đứavào, cả trai cả gái mới vui. Như mẹ chỉ có mỗi hai thằng con trai, tuyrằng nghe lời nhưng lúc nào cũng thấy cô đơn. Nếu có đứa con gái ở bênlàm nũng, tâm sự thì tốt biết mấy. Giờ cũng chỉ đành trông chờ vào con

Chu Thiến nghe xong đầu to như cái đấu, vội chuyển đề tại:

- Mẹ, mẹ gọi con đến không phải có chuyện muốn nói với con sao?

Triệu phu nhân hơi ngừng lại rồi mới cười nói:

- Xem mẹ này, quên cả chuyệnchính. Hơn tháng nữa là đến sinh nhật cha Hi Thành, vừa vặn cũng là kỉniệm 40 năm ngày kết hôn của chúng ta

https://thuviensach.vn

Nói đến đó, mặt Triệu phu nhân hơi ửng đỏ:

- Mẹ muốn chuẩn bị làm một yếnhội long trọng ở nhà, cũng phải chuẩn bị dần từ giờ, một tháng tới contheo mẹ học mấy chuyện này, chờ thêm vài năm nữa mọi việc đều có thểgiao cho con rồi, mẹ cũng được nghỉ

Chu Thiến không khỏi cảm thán:

- Bốn mươi năm rồi… Mẹ chúc mừng mẹ

Cũng xem như bạch đầu giai lão.

- Thoáng cái đã 40 năm…

Triệu phu nhân nhẹ nhàng thở dài mộttiếng, vẻ mặt hoảng hốt, bà tựa vào ghế, híp mắt nhìn về phía trước,dường như nhìn xuyên về quá khứ. Bà cũng là tiểu thư nhà giàu, có thểnói thành công hôm nay của chồng có một nửa là công của bà, cho nên tuybà mắt mở mắt nhắm với việc chồng có tình nhân nhưng cũng không cho phép chồng có con riêng mà tranh đoạt tài sản với con bà. Bốn mươi năm nàycũng dùng bao thủ đoạn, hao bao tâm sức…

Trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy hứng thú rã rời, bà thở dài, vẫy vẫy tay:

- Không còn việc gì nữa, con ra ngoài trước đi.

Chu Thiến thấy bà vốn đang tốt đột nhiên trở nên u ám thì cảm thấy kỳ lạ nhưng cũng không tiện hỏi, đành đứng dậy đi ra ngoài.

Không bao lâu sau đã nhận được điện thoại của Tiểu Mạt. Trong điện thoại, Tiểu Mạt đầy vui mừng:

- Thiến Thiến, đại sư lần trướcmình nói với cậu đã về rồi. Mình đã gọi cho ông ấy, ông ấy rất có hứngthú với chuyện của cậu, nói hai ngày nữa sẽ tới.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nghe tin này, phát hiện mình cũng không vui mừng như trong tưởng tượng.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 61: “Cao Nhân”

Chương 60: “Cao Nhân”

Đại sư trong tưởng tượng của Chu Thiếnhắn là: trang trọng, nghiêm túc, bí hiểm, mắt có thần quang, giơ taynhấc chân đều vô cùng thần bí

Nhưng… người trước mặt là thế nào?

Người trước mặt ước chừng 3,40 tuổi. Đầubóng loáng, bụng như mang thai, mặc T-shirt nam màu lông chuột và chiếcquần đùi rộng, người đeo theo túi vải đen bẩn, chân đeo dép lê to bản.Đứng đó, miệng chóp chép nhai kẹo cao su, chân rung rung.

Chu Thiến đen mặt thì thầm với Tiểu Mạt:

- Cậu chắc chắn người này là cao nhân? Đại sư?

Tiểu Mạt lau mồ hôi lạnh trên trái:

- Mình đứng đợi ở nhà ga, gọiđiện thoại liên hệ, hắn là ông ấy! Cậu mình nói. Cậu mình nói ông ấy rất có bản lĩnh. Cao nhân… chắc là… đều không câu nệ tiểu tiết……

Chu Thiến ừm một tiếng rồi lại liếc nhìnvề phía đại sư, hình tượng phiêu dật xuất trần trong tưởng tượng bị đậpnát trong nháy mắt.

Đại sư vươn bàn tay to về phía Chu Thiến, tự giới thiệu:

https://thuviensach.vn

- Xin chào, tôi họ Cao, tên Nhân (Ôi máJ), tôi nghe nói chuyện của cô thì rất có hứng thú, hy vọng có thể giúp cô.

Chu Thiến thiếu chút nữa té xỉu, thì raông ấy tên là Cao Nhân, cũng không phải là "cao nhân" trong tưởng tượngcủa cô. Chu Thiến bị đả kích liên tiếp nên có hơi mất tin tưởng vị "caonhân" này. Cô không khỏi nhìn Tiểu Mạt đầy ai oán, ý tứ rõ ràng: "đây là "cao nhân" mà cậu nói?

Tiểu Mạt cười gượng hai tiếng, nhỏ giọng nói:

- Đừng để ý tướng mạo… cậu để ông ấy thử xem, dù sao cũng chẳng có gì hại

Lúc này "cao nhân" dùng vạt áo lau mồ hôi, áo trắng lập tức thấm mồ hôi vàng khè, ông nói:

- Mau dẫn tôi đến bệnh viện đi. Tôi nóng sắp chết! Hai nha đầu này to nhỏ cái gì? Có phải không tin tôi là cao nhân?

Tiểu Mạt vội nói:

- Không phải, không phải. Mời ông từ xa xôi đến sao có thể không tin

Cô véo lưng Chu Thiến, Chu Thiến đành phụ họa:

- Đúng! Đúng.

Chu Thiến vẫy xe taxi, ba người lên xe, Chu Thiến nói địa chỉ bệnh viện cho lái xe.

Trên đường, Cao Nhân vẫn nhìn chăm chúkhung cảnh bên ngoài, Tiểu Mạt hỏi ông mấy câu nhưng ông cũng mặc kệ.Khóe miệng Chu Thiến giật giật, Tiểu Mạt chỉ đành cười xuề xòa:

- Là cao nhân tính tình ai chẳng có chút cổ quái…

https://thuviensach.vn

Đến lúc này, Chu Thiến hoàn toàn mất hi vọng với vị “cao nhân” này.

Ba người tới bệnh viện, Chu Thiến tuyrằng không còn hi vọng nữa nhưng nếu đã mời đến thì cảm thấy nên để ôngnhìn xem sao. Hoặc đúng như lời Tiểu Mạt nói: “Chân nhân bất lộ tướng”.Cho dù chẳng được gì nhưng trời nóng như vậy, ông từ xa đến cũng nênchăm sóc chu đáo.

Nghĩ như vậy, lòng Chu Thiến thoải máihơn. Cô dẫn ông vào phòng bệnh, đẩy cửa vào đã thấy một người phụ nữ hơn 50 tuổi đang ngồi bên giường, cúi đầu xem báo, chính là mẹ kế Lý Maicủa cô. Trên giường, “Chu Thiến” nằm bất động, máy móc khẽ báo tín hiệu. Cũng không thấy cha, Chu Thiến cả kinh: Mẹ kế không phải đã về rồi sao? Sao đột nhiên lại đến?

Lý Mai thấy động thì ngẩng đầu, thấy cô thì nghi hoặc hỏi:

- Chuyện gì? Tìm ai?

Phía sau, Tiểu Mạt nghe giọng bà cũng thấy lạ, khẽ nói thầm với Chu Thiến:

- Sao mẹ kế cậu lại ở đây? Bà ấy không phải đã về rồi sao? Giờ bà ở đây thì làm thế nào?

Chu Thiến nói:

- Cậu nghĩ cách dụ bà ấy đi ra chỗ khác đi

Tiểu Mạt gật đầu sau đó đi đến bên Lý Mai nói:

- Dì Lý, là cháu, cháu đến thăm Thiến Thiến.

Lý Mai thấy là Tiểu Mạt thì chỉ hơi gật đầu, bình thản:

- À, là Tiểu Mạt.

https://thuviensach.vn

Lại cúi đầu đọc báo

Chu Thiến và Cao Nhân cùng đi vào, Tiểu Mạt lại hỏi Lý Mai:

- Dì, sao dì lại ở đây, sau khi Thiến Thiến qua cơn nguy hiểm không phải dì đã về rồi sao? Đúng rồi, chú đâu?

Lý Mai ngẩng đầu nhưng vẫn cầm tờ báo:

- Chẳng phải gần đây Thiến Thiến lại không tốt sao? Cha nó bảo dì lên. Chú của cháu đến chỗ bác sĩ rồi

Nói xong thì thở dài, thoáng lộ tia đau lòng. Tim Chu Thiến nhảy dựng, thất thanh:

- Không ổn? Có ý gì?

Chẳng lẽ, bệnh tình có chuyển biến xấu? Lý Mai lúc này mới buông tờ báo trong tay, nhìn cô hỏi:

- Cháu là ai?

Chu Thiến hơi bình tĩnh lại rồi nói:

- Cháu cũng là bạn của Thiến Thiến, hôm nay đến thăm cô ấy

Cô nghĩ rồi lấy 500 tệ ra đưa cho Lý Mai:

- Dì, đây là chút lòng thành của con, dì nhận lấy đi

Lý Mai từ chối không nhận nhưng Chu Thiến luôn kiên trì thì mới cười nhận tiền. Sắc mặt hiển nhiên tốt hơn nhiều, cũng nhiệt tình lên không ít.

Tiểu Mạt nhân cơ hội hỏi:

- Dì, vừa rồi dì nói Thiến Thiến không ổn là sao?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến lo lắng nhìn chằm chằm Lý Mai. Trong lòng van xin không phải là đáp án đó.

Sắc mặt Lý Mai buồn bã, thở dài một hơi, lắc đầu nói:

- Nghe cha nó nói là bị biếnchứng, các cơ quan bắt đầu bị suy kiệt, để lâu thì nguy hiểm đến tínhmạng. Đáng thương quá, còn trẻ như vậy mà mạng khổ, đều là bọn người xấu gây họa.

- Cái gì?

Sắc mặt Chu Thiến trắng bệch, vội lui mấy bước, đánh rơi cả ví. Mà Tiểu Mạt cũng khiếp sợ vô cùng

Hai người bị tin xấu này bất ngờ đánh tới không nói nên lời, cũng không để ý đến Cao Nhân đang chăm chú nhìn "Chu Thiến" trên giường bệnh da bọc xương, ánh mắt lóe sáng.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 62: Cái Xác Không Hồn

Chương 61: Cái xác không hồn

Ngoài cửa sổ ánh mặt trời nóng bừng thiêu đốt vạn vật mà trong phòng bệnh lại vô cùng mát mẻ, thậm chí còn như có từng đợt khí lạnh ùa vào.

Chu Thiến cảm thấy máu toàn thân đông lại trong nháy mắt, tay chân lạnh buốt, người run lên. Tiểu Mạt đến bêngiường, cầm tay “Chu Thiến” bưng miệng khóc

Lý Mai cũng lấy khăn tay chấm khóe mắt,trong lòng cũng có chút bi thương. Người ta nói, mẹ kế khó làm. Quantâm, thương yêu thì bị bảo giả vờ giả vịt, giáo dục, trách mắng thì coilà ngược đãi. Cho nên vào cửa, bà không đánh không mắng không nghe không thấy không hỏi, ngoài chăm sóc chuyện ăn mặc của cô cũng không quan tâm nhiều. Nhất là sau khi sinh con, một lòng lo cho con, cũng càng lơ làcô. Giờ nghĩ lại, lòng cũng áy náy.

Nhưng cảm giác áy náy này cũng chẳng duytrì bao lâu, tâm tư Lý Mai chuyển biến. Bà nhớ tới bên gây chuyện hứahẹn, chỉ cần Chu Thiến chết bọn họ sẽ lại cho thêm 100 vạn, trong lòngthầm tính, sau này con tốt nghiệp đại học, ở lại thành phố, số tiền đócó thể dùng để mua nhà cho con. 100 vạn trước đó bà đã dùng 20 vạn muanhà mới, chồng nói vốn để 50 vạn lại cho Chu Thiến nhưng giờ Chu Thiếnnhư vậy, có lẽ 50 vạn kia cũng…

Ánh mặt trời chói mắt xuyên qua cửa kínhhiện rõ vẻ mặt đau đớn của bà nhưng càng hiện rõ khóe miệng bà khẽnhếch. Nhưng giờ còn ai quan tâm bà nghĩ gì?

https://thuviensach.vn

Qua cơn hoảng sợ, Chu Thiến đột nhiên nhớ tới Cao Nhân, trong lòng tuy không mang nhiều hi vọng nhưng cũng làchiếc cọc duy nhất cô có thể trông cậy. Cô không thể nói rõ mình muốngì, muốn về nhưng lại có chút do dự. Nhưng chuyện này cô đã lên kế hoạch lâu như vậy, hơn nữa vừa nhớ đến mái tóc bạc và khuôn mặt tiều tụy củacha thì không khỏi hạ quyết tâm. Cô là Chu Thiến, hoàn toàn là ChuThiến, cuộc sống vinh hoa phú quý, dung nhan xinh đẹp, còn cả người đànông đa tình đó đều không phải của cô… vẫn nên quên đi!

Chu Thiến hạ quyết tâm, cô nhìn Cao Nhânlại phát hiện vẻ mặt ông nghiêm túc, hai mắt sáng bừng nhìn “Chu Thiến”trên giường bệnh thì trong lòng hơi động. Cô nhìn Tiểu Mạt, Tiểu Mạtthấy ánh mắt cô thì hiểu ý

Tiểu Mạt lau nước mắt, đi đến bên Lý Mai:

- Dì, con muốn đến chỗ bác sĩ hỏi xem thế nào, dì có thể đi cùng con không?

Lý Mai đang do dự thì Chu Thiến tiến lên tiếp lời:

- Dì đi cùng cô ấy đi, cô ấy cũng là quan tâm Thiến Thiến. Chỗ này có cháu để ý rồi, dì cứ yên tâm

Lý Mai rất có hảo cảm với cô gái hào phóng này, nghe cô nói vậy thì gật đầu đồng ý, cùng Tiểu Mạt đi ra phòng bệnh.

Hai người vừa đi, Chu Thiến vội đến bên Cao Nhân nói:

- Đại sư, thời gian rất gấp, ông mau xem giúp

Cao Nhân gột sạch bộ dạng lười nhác trước đó, vẻ mặt nghiêm túc, ông gật đầu đi đến bên “Chu Thiến”, lấy một sợitơ hồng trong túi đen ra buông vào ngón trỏ của “Chu Thiến”. Tay kia lấy trong túi một cái chuông nhỏ,

https://thuviensach.vn

buộc vào dây tơ hồng, động tác vô cùng tự nhiên, đầy tính thần thánh khiến Chu Thiến nhìn ông với cặp mắt khácxưa, không khỏi thêm chút tin tưởng.

Cao Nhân gắt gao nắm chặt dây tơ hồng,trong miệng lẩm bẩm, tiếng chuông kêu không ngừng, hiện tượng thần kìnày khiến Chu Thiến mở to mắt, sự tin tưởng với Cao Nhân tăng khôngngừng. Cũng không bao lâu, chuông đột nhiên dừng lại, nhưng đột nhiênmất sức sống. Cao Nhân liên tục thử mấy lần, đều là kết quả này, khônglâu sau, đầu ông toát mồ hôi.

Cao Nhân nhăn mày, vẻ mặt nghiêm túc chưa từng thấy, ông nhìn thẳng "Chu Thiến" trên giường bệnh hồi lâu. Sau đó, rút dây tơ hồng và chuông về, sau đó lại lấy áo lau mồ hôi, lúc này,Chu Thiến không biết có gì không ổn, vội hỏi:

- Đại sư, sao rồi? Tôi có thể trở về thân xác của mình không?

Nhưng đại sư lại ngồi xuống ghế, thở phì phò:

- Nha đầu, tôi vừa mệt vừa khát, cô có thể cho tôi chén nước không, để tôi nghỉ một chút rồi nói?

Chu Thiến tuy nóng vội nhưng có thể thấyvẻ uể oải của ông, ánh mắt ông cũng mất thần thái thì cũng không phảiloại không biết xấu hổ mà thúc giục. Cô rót cho ông chén nước, đứng bêncạnh lo lắng chờ đợi.

Cao Nhân đại sư uống một ngụm nước, nhắmmắt dưỡng thần một hồi rồi mở mắt, dù chưa thể hồi phục về trạng tháitinh quang bắn ra bốn phía nhưng cũng khôi phục không ít.

Ông thở dài một hơi, lúc này mới chuyển mắt nhìn Chu Thiến, chậm rãi mở miệng:

- Nha đầu, nếu cô muốn tráo đổi linh hồn về vốn cũng không phải không thể

https://thuviensach.vn

Ông nói đến đây thì ngừng lại, uống một ngụm nước.

Chu Thiến thấy ông nói nửa chừng thì càng sốt ruột:

- Đại sư, ông nói vậy là có gì gì?

Đại sư không nhanh không chậm mở miệng:

- Nếu chỉ là trao đổi linh hồn thì tôi có thể dẫn hồn trao đổi. Nhưng tôi thấy cô ấy…

Ông chỉ "Chu Thiến" rồi nói tiếp:

- Thấy rất kì quái, ấn đường côấy biến thành đen, hơi thở không đều, tam hỏa không đủ, dường như làngười không có hồn phách. Tôi nghĩ mình nhìn nhầm nên thử lại lần nữa,chuông chiêu hồn không có phản ứng gì…

Nói đến đây, ông thở dài, vốn định lạiuống nước nghỉ ngơi, vừa rồi mấy lần chiêu hồn thật sự tiêu hao không ít nguyên khí nhưng thấy vẻ mặt lo lắng của Chu Thiến thì nói tiếp:

- Nha đầu, giờ nằm trên giườngkia chỉ là khối thể xác mà thôi, bên trong không có hồn phách gì, giờlinh hồn của thân thể cô đang ở nhờ này không có ở trong cơ thể cô.

Nói đến đây, ông lại thở hồng hộc. Chu Thiến thấy vậy, cảm thấy áy náy, vội vàng nói:

- Đại sư cứ nghỉ đi, tôi không vội

Giờ cô đã tâm phục khẩu phục Cao Nhân, còn nói:

- Trước tôi trông mặt mà bắt hình dong, không kính trọng đại sư, xin thứ lỗi

https://thuviensach.vn

Cao Nhân khoát tay tỏ vẻ không để ý. Lạitiếp tục nhắm mắt dưỡng thần. Đến lúc này, Chu Thiến đã hiểu vì sao Tống Thiệu Lâm còn chưa tỉnh lại. Trước kia cô vẫn nghĩ là vì cô ấy có lòngmuốn trốn ai ngờ không biết linh hồn cô ấy đã đi đâu, có lẽ đã bắt đầulại với một cơ thể khác? Vậy cô có thể quay lại không?

Chu Thiến nghi hoặc.

Nhưng nghe giọng của đại sư thì có vẻ mình khó có thể trở trở về. Không hiểu sao, cô thấy dường như mình khẽ thở dài nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 63: Rốt Cuộc Không Thể Quay Về

Chương 62: Rốt cuộc không thể quay về

Đại sư Cao Nhân nghỉ ngơi một hồi, lại mở mắt. Chu Thiến vội vàng hỏi:

- Đại sư, vậy tôi có thể quay về thân thể của mình không?

Cao Nhân nhẹ nhàng thở dài, nhíu mày nói:

- Nha đầu, nếu để linh hồn các cô trở về nguyên thể, là chuyện có lợi cho cả hai người đương nhiên tôiđồng ý giúp. Nhưng giờ linh hồn ở trong khối thân thể này của cô khôngbiết đã đi đâu, nếu tôi cứng rắn ép linh hồn cô trở về đó.

Ông chỉ vào “Chu Thiến” trên giường bệnh, lắc đầu:

- Vậy giờ thân thể này của cô sẽvì đột nhiên mất linh hồn mà rơi vào trạng thái người thực vật, vẫn sẽhôn mê giống hệt như cô ấy. Cho dù dựa vào kĩ thuật hiện đại mà duy trìsự sống nhưng cuối cùng cũng đều chết. Loại việc hại người này tôi vạnlần cũng không làm

Chu Thiến nhìn mình trên giường bệnh,người gầy như quỷ, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, chẳng vui buồn tứcgiận, đó chẳng phải là người thực vật sao? Nhớ tới bản thân trước kiakhỏe mạnh an khang mà không khỏi tức giận.

https://thuviensach.vn

- Đại sư, cũng không phải là tôilàm mọi chuyện như vậy, tôi là người bị hại, vì sao nhất định phải làtôi chịu trách nhiệm? Đây rõ là cơ thể của tôi, linh hồn của tôi, saotôi phải trơ mắt nhìn mình chết? Đại sư, như vậy quá không công bằng!

Trong mắt Cao Nhân lộ ra vẻ thương hại, nhẹ giọng nói:

- Cô gái, mọi thứ đều có ông trời an bài. Thân thể của cô đã bị phá hủy, cho dù quay về sợ cũng khó sống, hơn nữa linh hồn của cô và thân thể mới cũng hoàn toàn hợp nhất, âucũng là duyên phận. Mặt khác, linh hồn kia không hề có phản ứng gì vớichuông chiêu hồn của tôi, còn chẳng biết đã lưu lạc đến chốn nào, coinhư đó là trừng phạt với cô ấy. Nha đầu, việc đã đến nước này, chúng tachỉ đành giảm thiểu thương tổn, thuận theo ý trời đi

Nói xong, ông đứng lên uống một hơi cạn sạch chén nước rồi xoay người định bỏ đi. Chu Thiến vội kéo ông lại:

- Đại sư, ông định đi sao? Ông thực sự mặc kệ? Chẳng lẽ không còn cách nào sao?

Cô sẽ chết, sẽ chết đó! Tuy rằng việc đãđến nước này nhưng cô sao có thể thoải mái đối mặt với cái chết củamình? Cha cô sẽ đau lòng cỡ nào, cô dường như có thể nhìn thấy sự đauđớn của cha khi người đầu bạc tiễn người đầu xanh. Nghĩ vậy lòng cô nhưbị đao cắt.

Cao Nhân nhìn cô bất đắc dĩ lắc đầu. Anhvỗ nhẹ tay cô, ý bảo cô buông tay. Chu Thiến buồn bã, biết chuyện khôngcòn hi vọng, chẳng những mình không thể trở về mà còn sắp phải đối mặtvới cái chết của mình, trong lòng hỗn loạn, bất tri bất giác buông tay

Cao Nhân thấy vẻ mặt mờ mịt của cô thì không khỏi khuyên nhủ:

- Cô gái, chuyện đời luôn có hai mặt, khi hoang mang thì tốt nhất hãy nghĩ về hướng tốt, lòng sẽ thoải mái hơn nhiều

https://thuviensach.vn

Nói xong, liền đi ra khỏi phòng. Nghĩ vềhướng tốt sao? Không hiểu sao trong đầu Chu Thiến lại xuất hiện nụ cườituấn mỹ như hoa xuân của Triệu Hi Thành… mặt cô nóng bừng lên, sao lạinghĩ đến anh ta…

Cô quay đầu nhìn chính mình nằm trêngiường bệnh, trong lòng như có trăm ngàn cảm xúc, nói không nên lời. Côngây ngốc một hồi, đột nhiên nhớ ra một chuyện, vội chạy theo đại sư vừa đi. Vừa ra đến cửa đã thấy Cao Nhân quay lại, lúc này ông đầu toát mồhôi nhìn Chu Thiến cười ngượng ngùng:

- Vừa rồi đi hơi nhanh, quên mất lấy thù lao… tôi cũng phải trả tiền xe…

Ông cào cào tóc. Chu Thiến không nói gì, phiền não trong lòng tiêu tan một nửa.

Cô mỉm cười, nụ cười như ánh sáng mặttrời, vô cùng ấm áp. Cho dù là đại sư lòng luôn tĩnh lặng cũng ngâyngười, nghĩ rằng phương diện tốt nhất chính là dung mạo thay đổi đẹp hơn trước rất nhiều.

Chu Thiến lấy phong bì chuẩn bị sẵn trong túi nói:

- Đại sư, cho dù ông không quaylại tôi cũng đuổi theo ông. Cảm ơn ông ngàn dặm xa xôi đến đây. Ông nóiđúng, cho dù tôi không thể quay về cơ thể cũ nhưng tôi cũng phải sốngtốt cuộc sống sau này, nghĩ cách cho cha không quá đau lòng. Đại sư, cảm ơn ông.

Trong mắt Chu Thiến tràn đầy cảm kích.Đại sư Cao Nhân cũng không khiêm tốn, cầm phong bì rồi mỉm cười bỏ đi.Chu Thiến nhìn bóng lưng ông mà đầy kính trọng, ai có thể ngờ con ngườilôi thôi lếch thếch không chút ưa nhìn đó lại có tuyệt kỹ như vậy, nhiệt tình, chân thành như vậy? Xem ra người đúng là không thể nhìn tướngmạo!

Đang nghĩ thì Tiểu Mạt, Chu Minh Xa, LýMai đi về phía phòng bệnh, vẻ mặt ảm đạm. Tiểu Mạt ngẩng đầu nhìn ChuThiến, nước mắt lưng tròng lập

https://thuviensach.vn

tức rơi xuống. Chu Thiến vừa thấy đãhiểu, nhất định bác sĩ nói kết quả không tốt. Cho dù cô đã chuẩn bị tâmlý nhưng lòng vẫn trầm xuống.

Chu Minh Xa nhìn thấy Chu Thiến, nhận racô là người bạn từng đến thăm Thiến Thiến, gật đầu coi như chào hỏi.Nhìn thấy con gái nhà người ta khỏe mạnh an khang mà con mình nửa sốngnửa chết nằm đó, lúc nào cũng có thể chết thì vẻ bi thương càng sâu.

Chu Thiến không đành lòng hỏi lại tìnhhuống của "Chu Thiến" với ông, bắt ông nhắc lại lời bác sĩ là chuyện quá tàn nhẫn. Đợi hỏi Tiểu Mạt cũng được.

Cô dịu dàng an ủi cha một hồi, thấy đã muộn thì cùng Tiểu Mạt quay về.

Vừa rời khỏi phòng, Chu Thiến đã kể lạinhững lời đại sư nói cho Tiểu Mạt, Tiểu Mạt nghe tin cô không thể quayvề thì cũng mơ hồ. Chung quy đó là người bạn cùng cô lớn lên, nghĩ khuôn mặt làm bạn cùng mình bao năm qua đột nhiên biến mất cũng vô cùng khổsở.

Sau đó, Chu Thiến hỏi thân thể bản thân.Nói đến đây, Tiểu Mạt cũng mặc kệ bệnh viện nhiều người mà òa lên khóc.Chu Thiến hoảng sợ, vội kéo cô tới chỗ vắng người.

Tiểu Mạt vừa khóc vừa thút thít nói:

- Bác sĩ nói thận, gan, phổi củaThiến Thiến đều đã suy kiệt, cho dù mổ cũng không được, lúc nào cũngnguy hiểm đến tính mạng… Thiến Thiến, cậu thật đáng thương… oa.. oa

Cô dựa vào vai Chu Thiến mà khóc òa.Trong lòng Chu Thiến cũng buồn bã, dù sao là thân thể của mình sao cóthể không để ý? Cô nhẹ vỗ vỗ lưng Tiểu Mạt, an ủi cô:

https://thuviensach.vn

- Tiểu Mạt, đừng khóc, chẳng phải mình vẫn sống sao? Chẳng qua là đổi thân phận thôi, mình vẫn là mìnhđấy thôi? Về sau mình sẽ ở bên cậu. Được rồi, đừng khóc, mọi người đangnhìn.

Lúc này Tiểu Mạt mới dần ngừng khóc. Cô ngẩng đầu nhìn Chu Thiến, nhỏ giọng hỏi:

- Về sau cậu chỉ có thể làm Tống Thiệu Lâm, cậu tính sao bây giờ? Còn ở lại Triệu gia sao?

Nhớ trước kia, Tiểu Mạt cũng từng hỏi côcâu này, lúc ấy cô không do dự mà nói nếu cô không thể quay về thì sẽ ly hôn cùng Triệu Hi Thành. Nhưng giờ chuyện xảy ra trước mắt, cô lại cóchút chần chừ. Câu ly hôn kia không hiểu sao không thể nói nên lời. Mộtlát sau cô mới nói:

- Giờ đừng nói vội, mình phải suy nghĩ thật kĩ. Hơn nữa, thời gian này mình muốn đến bệnh viện cùng cha,chuyện đó… để sau rồi nói..

Cô nhìn cửa sổ cuối hành lang, ánh mặttrời đang dần lặn xuống, chân trời hồng rực. Chờ qua đêm đen, mặt trờilại dâng lên, sẽ là một ngày mới…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 64: Anh Sẽ Luôn Ở Phía Sau Em

Chương 63: Anh sẽ luôn ở phía sau em

Khoảng thời gian tiếp đó, Chu Thiến ngoài việc giúp Triệu phu nhân xử lý việc tổ chức sinh nhật, vừa có thời gian thì sẽ đến bệnh viện. Cũng may sinh nhật Triệu lão gia còn một đoạnthời gian, Triệu phu nhân tuy nói muốn cô giúp đỡ nhưng trên thức tế chỉ là nhân cơ hội này dạy dỗ cô thành chủ nhân tương lai của Triệu giathôi. Huống hồ bên cạnh bà còn có trợ thủ đắc lực là Dung tẩu, cũngchẳng phải thực sự trông cậy vào cô. Chỉ cần mục đích dạy dỗ đạt đượcthì cũng không so đo chuyện thường không thấy Chu Thiến. Chỉ cho rằngngười trẻ tuổi ngại mấy chuyện vụn vặt này, ra ngoài giải sầu. Nhưngcũng có lần ngầm trách với Dung tẩu:

- Thiệu Lâm này, trước kia ngàynào cũng trốn trong nhà, đuổi cũng không đi, giờ thì ngày nào cũng chạyra ngoài, thật không trầm ổn.

Dung tẩu cười nói:

- Phu nhân, đó là vì hiện giờtính cách của thiếu phu nhân thay đổi rất nhiều. Cũng chính vì thế màđại thiếu gia mới để ý đến cô ấy, giờ vợ chồng son hòa thuận vui vẻkhông phải là điều phu nhân mong nhất sao? Người trẻ tuổi thường hamvui, giống như con tôi ngày nào cũng ra ngoài chơi, nếu cứ ở trong nhàbà lại phải lo lắng rồi.

Triệu phu nhân nghĩ nghĩ, cũng đúng làđạo lý này, giờ đôi trẻ như vợ chồng son khiến bà cũng thoải mái hơnnhiều. Đứa con dâu này bà rất vừa ý, môn đăng hộ đối, dung mạo, tínhcách cũng rất tốt, lại nghe lời, không điêu ngoa tùy hứng như những tiểu thư nhà giàu khác. Quan trọng nhất là

https://thuviensach.vn

nó có thể khiến con trai mình đếý, xem ra không lâu sau là đã có cháu bế rồi.

Nghĩ vậy, Triệu phu nhân cười thỏa mãn, cũng không để trong lòng chuyện Chu Thiến thường xuyên ra ngoài.

Mà Chu Thiến căn bản không thể bận tâmđến suy nghĩ của Triệu phu nhân, giờ lòng cô chỉ nghĩ chuyện làm sao đểcha mình không quá đau lòng?

Sắc mặt "Chu Thiến" càng ngày càng kinhkhủng, máy móc đặt lên người cũng ngày càng nhiều. Sắc mặt của cha cũngcàng thêm lo lắng, càng ngày càng gầy, đến Lý Mai cũng thở dài ngày càng nhiều. Có lần, Lý Mai khẽ nói thầm vào tai Chu Thiến: "Bác sĩ nói cũngchỉ hai ngày nữa… ai, thật đáng thương"

Chu Minh Xa luôn túc trực bên giường congái, ngoài đi toilet thì không dễ dàng rời đi, sợ lúc mình không có mặtcon sẽ qua đời, có đôi khi cơm Lý Mai mang đến cũng không ăn.

Chu Thiến nhìn rõ mọi việc, tim như dao cắt, mỗi lần như vậy, cô luôn bưng cơm đến bên cha, mắt ánh lệ nói:

- Chú à, chú nên ăn chút gì đi.Thiến Thiến ở ngay đây nhìn chú, cô ấy thấy chú vì chăm sóc mình mà cơmkhông ăn, ngủ cũng không ngủ nhất định sẽ khó chịu. Giờ cô ấy nhất địnhrất phiền não.

Chu Minh Xa nghe cô nói, lại nhìn con gái trên giường bênh thì vội bưng cơm, run run nuốt xuống.

Chu Thiến hận không thể nói mọi chuyệnra, nói cho cha rằng mình không chết, mình vẫn ở ngay bên ông. Nhưng mỗi khi nhìn thấy Lý Mai thì ý nghĩ này lại tắt ngóm. Nếu nói cho cha biết, cha vui vẻ nhất định sẽ

https://thuviensach.vn

không giấu nổi Lý Mai, mà Lý Mai là người côkhông thể tin được, ai biết bà ta sẽ có phản ứng gì?

Cứ như vậy, Chu Thiến chịu đủ sự dày vò, sắc mặt cùng càng ngày càng tiều tụy.

Triệu Hi Thành là người đầu tiên pháthiện sự khác thường của cô. Anh thầm thấy lạ, gần đây mình không làm gìmà, không ở ngoài ăn chơi đàng điếm, cũng không ép buộc cô như trước.Chẳng lẽ có chuyện gì khác?

Anh lặng lẽ hỏi người hầu thân cận cũngkhông có được đáp án. Hôm nay, anh gác lại mọi chuyện, về nhà sớm. Ngaycả anh cũng tự thấy lạ, từ khi nào cô trở nên quan trọng với anh nhưvậy?

Về nhà, anh vội hỏi thăm về cô, người hầu đáp:

- Phu nhân vừa về, đang ở trên lầu.

Anh đi lên, nhẹ nhàng mở cửa phòng đãthấy Chu Thiến đứng ngoài hành lang. Cô mặc chiếc váy trắng dài, tóc đen như tơ lụa buông sau lưng. Ánh chiều ta chiếu lên vóc người mảnh maicủa cô càng khiến cô có vẻ cô đơn, gió khẽ thổi khiến tóc dài, góc váybay bay.

Lòng Triệu Hi Thành bất tri bất giác dâng lên sự dịu dàng, khóe miệng khẽ cười, ánh mắt vô cùng ôn nhu. Anh lặnglẽ đi tới, từ sau ôm eo cô. Cảm giác giai nhân trong lòng run rẩy, cúiđầu khẽ hôn lên cổ cô nhưng là đang dịu dàng an ủi.

Anh khẽ nói thầm vào tai cô:

- Đang nhìn cái gì mà xuất thần vậy? Anh về cũng không biết?

Chu Thiến vừa rồi luôn nghĩ chuyện ở bệnh viện, quả thật không phát hiện anh đã về, còn bị động tác của anh dọanhảy dựng. Cô lấy lại bình tĩnh

https://thuviensach.vn

nói:

- Chỗ này cảnh rất đẹp, nhìn một chút thì bất tri bất giác quên mọi thứ.

Bàn tay nóng rực của anh dán sát lên bụng cô, hơi thở ấm áp phun lên cổ cô, những nụ hôn ẩm ướt, nóng bỏng cứ rơi xuống khiến cô tim đập nhanh, thở hổn hển.

Đang lúc hai người càng lúc càng nóng thì Triệu Hi Thành dừng mọi sự khiêu khích, khẽ thở dốc. Trong lòng thầm tự mắng mình không tự khống chế. Chẳng lẽ bởi vì cấm dục đã lâu sao? Haylà vì cơ thể cô như cây thuốc phiện, có sức hấp dẫn chết người với anh?Anh áp chế dục vọng bản thân. Hôm nay về sớm như vậy là muốn tâm sự vớicô, không thể cứ như vậy mà làm hỏng không khí tốt được. Anh thở sâu,sau đó nhẹ nhàng xoay cô lại, để cô đối mặt với mình rồi nói:

- Gần đây em sao vậy? Có tâm sự gì sao?

Lòng Chu Thiến hoảng loạn, không khỏi xoa mặt mình, rõ ràng vậy sao? Nhưng tâm sự của cô sao có thể nói ra được?Cô vội lắc đầu nói:

- Không có, em làm gì có tâm sựgì, có lẽ gần đây bận chuẩn bị tiệc sinh nhật cho cha. Anh cũng biết emkhông nhớ gì hết, dù có mẹ dạy, Dung tẩu giúp đỡ nhưng vẫn thấy quá sức. Cảm thấy mình vô dụng

Cô cũng chỉ nói tình hình thực tế, quả thật cô cũng có cảm giác này

- Chỉ vì thế thôi sao?

Triệu Hi Thành có chút hoài nghi, anh cảm thấy dường như cô có chuyện gì đó giấu anh, điều này khiến anh có chútbuồn bực. Chẳng lẽ anh làm nhiều việc như vậy còn không đủ để cô mở lòng với anh sao? Ánh mắt anh dần lạnh xuống.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhìn sắc mặt dần âm trầm củaanh, lòng khẽ thở dài. Dường như lại chọc tức anh. Gần đây, cô thấyđược, anh luôn cố gắng thu liễm bản thân, rất cố gắng để hàn gắn quan hệ của bọn họ, điều này khiến cô cũng có chút cảm động. Nhưng điều nàycũng không đại biểu rằng anh cái gì cũng không đổi, không tức giận! Anhnhất định nhìn ra được cô có việc giấu anh, vì sao anh luôn có thể dễdàng nhìn thấu cô như vậy? Nhưng chuyện này không thể nói cho anh, aibiết nói rồi anh sẽ đối xử với cô ra sao?

Chu Thiến chỉ đành cúi đầu đáp:

- Đúng là như vậy.

Cô có thể cảm nhận được tay anh nắm bảvai mình chặt hơn, cả người như tỏa ra hơi thở lạnh thấu xương. Cô không nhịn được khẽ run lên. Như là cảm nhận được cô khẽ run, tay anh bỗngnhiên buông lỏng, sự lạnh lùng nháy mắt biến mất hoàn toàn.

Chu Thiến ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn anh,vừa vặn tiếp xúc với đôi mắt thâm u khó dò. Ánh nắng chiều như lửa chiếu vào đôi mắt tối đen của anh, chiếu ra loại ánh sáng hoa mỹ khiến cô hoa mắt.

- Thôi bỏ đi… Anh khẽ than

Hai tay anh khẽ dùng lực ôm cô vào lòng,anh gắt gao ôm chặt cô, như muốn cô khảm vào người anh, bên tai truyềnđến giọng khàn khàn:

- Thiệu Lâm, em phải nhớ rằng bất kể có chuyện gì, anh đều ở phía sau em. Khi nào em không thể chống đỡđược cứ dựa lại đây, anh sẽ ủng hộ em

Cô tựa vào ngực anh, cằm anh cọ lên tóccô, cô có thể nghe được tiếng tim đập mạnh mẽ của anh. Tim Chu Thiến như bị cái gì xiết lại, lòng bị cảm xúc khó nói dâng đầy, bất tri bất giáccũng vươn tay ôm chặt anh.

https://thuviensach.vn

Tia nắng cuối chiều lặng lẽ chiếu lên người bọn họ khiến bức tranh động lòng người này có thêm một tầng ánh sáng nhu hòa.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 65: Bản Thân Chết

Chương 64: Bản thân chết

Hai ngày sau, vào một đêm giông tố, “Chu Thiến” qua đời

Sáng sớm hôm sau, Chu Thiến nhận được tin vội cùng Tiểu Mạt chạy tới bệnh viện.

Trước cửa phòng bệnh đã thấy giường bệnhphủ vải trắng, vải trắng che lên bóng dáng gầy gò. Máy móc dày đặc đã bỏ hết, giường bệnh vắng vẻ càng khiến người nằm đó thêm phần lạnh lẽo.

Chu Thiến kinh ngạc ngây người. Nhìn bảnthân chết đi, nhìn thi thể của mình, cảm giác quỷ dị này không thể hìnhdung, không phải nói đôi câu là có thể nói rõ được.

Cha Chu Minh Xa ngồi ở một bên nhưa đứatrẻ đang khóc, tóc hoa râm chỉ qua một đêm đã bạc trắng. Lý Mai cũng lau nước mắt, vẻ bi thương trên mặt bà lúc này có thể thấy là thật tình. Mà khiến cho Chu Thiến ngạc nhiên là Kiều Tranh còn đến sớm hơn cả cô, vẻmặt đau đớn đang an ủi Chu Minh Xa. Anh thoạt nhìn trông vô cùng tiềutụy, ánh mắt có chút u buồn, cũng gầy đi không ít. Khi thấy Chu Thiến,trong mắt có chút buồn bã, môi khẽ động, thiếu chút nữa đã gọi tên cônhưng đột nhiên nhớ lại cô là người gây họa, tuy rằng nhà Thiến Thiếnkhông biết cô nhưng không khó để biết tên cô. Giờ cảm xúc của Chu MinhXa rất kích động, rất có thể sẽ làm tổn thương đến cô, vội nuốt ngượchai chữ “Thiệu Lâm” vào trong.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cũng có rất nhiều lời muốn nóivới Kiều Tranh nhưng biết giờ không phải lúc nói chuyện nên cũng nhịnxuống việc muốn đến chỗ anh. Tiểu Mạt vừa vào cửa đã bắt đầu lau nướcmắt. Chu Thiến thoáng an ủi cô rồi đi đến bên cha. Cô ngồi xổm xuốngtrước mặt cha nói:

- Chú à, chú đừng quá đau lòng.Thiến Thiến đi rồi, chú còn có dì, còn có Đông Đông mà (Em trai ChuThiến), bọn họ rất cần chú chăm lo, chú phải giữ gìn sức khỏe.

Chu Minh Xa ngẩng đầu, nhìn cô gái tựnhận là bạn của Thiến Thiến. Lúc này, vẻ mặt cô thân thiết, lo lắng, ông nhớ tới thời gian này, cô luôn ở bên cạnh nhẹ nhàng khuyên giải, an ủi, cẩn thận chăm sóc mình. Trong lòng ông đột nhiên dâng lên cảm giác kìdị. Cô gái này có đôi mắt trong suốt đầy sự quan tâm thật giống con gáimình, nếu Thiến Thiến vẫn còn, hẳn cũng sẽ như cô, ngồi xổm bên mình màan ủi.

Dần dần, trong mắt ông, cô gái xinh đẹp trước mặt biến thành khuôn mặt bình thường của con gái mình, ông đau lòng nói:

- Là tôi có lỗi với nó, tôi chưatừng chăm sóc tốt cho nó, quan tâm nó, tôi khiến nó dù chỉ là đứa congái nhỏ đã phải chạy đi xa như vậy làm thuê, mới khiến nó gặp tai nạn,tôi có lỗi với nó, có lỗi với người mẹ đã mất của nó…

Trong lòng ông vô cùng áy náy và đau xót, ông cảm thấy nói trước mặt cô gái này cũng như đang sám hối trước congái mình vậy. Ông nắm chặt tay Chu Thiến, nước mắt như mưa.

Thấy cha đau lòng như vậy, tim Chu Thiến cũng vô cùng khó chịu. Cô khẽ nói với cha:

- Chu Thiến chưa từng nghĩ nhưvậy, cô ấy thường nói với cháu, cha của cô ấy tốt như thế nào, lúc đihọc, mỗi khi trời mưa đều đến đón cô ấy, cô ấy ốm cũng là cha cõng đếnbệnh viện, khi sinh nhật, dù nhà nghèo thế nào cha cũng sẽ làm đồ ănngon cho cô ấy. Cô ấy nói, cha cô ấy là người cha tốt

https://thuviensach.vn

nhất, nguyện vọnglớn nhất của cô ấy là có thể giúp cha sống vui vẻ, an nhàn tuổi già. Chú à, cháu biết chú mất đi con gái sẽ rất đau lòng nhưng cháu tin, ThiếnThiến không muốn thấy chú khổ sở như vậy. Xin chú nhất định phải giữ gìn sức khỏe. Như vậy Thiến Thiến đi mới an tâm. Về sau, chúng cháu sẽthường xuyên đến thăm chú, chú có thể coi chúng cháu như con gái, chúngcháu đều nguyện ý thay Thiến Thiến chăm sóc chú.

Nghe lời cô nói, lòng Chu Minh Xa như có chút an ủi, ông liên tục gật đầu, nói:

- Cô gái tốt, cảm ơn cháu, cảm ơn cháu hôm nay nói với chú những lời này, cảm ơn những việc cháu đã làm.

Chu Thiến còn đang định nói tiếp thì LýMai vẫy Chu Minh Xa. Bọn họ ngẩng đầu, thấy ở bên cạnh Lý Mai là haingười đàn ông mặc âu phục đen, tay cầm túi công văn, mặt không chút thay đổi. Chu Minh Xa thấy bọn họ, vẻ mặt giận dữ, oán hận nói:

- Tin tức của bọn họ cũng nhanh nhạy lắm!

Chu Thiến thấy thần sắc của ông thì kì quái hỏi:

- Bọn họ là ai?

Chu Minh Xa nghiến răng nghiến lợi nói:

- Còn chẳng phải luật sư của bêngây chuyện, cho tới giờ cũng thôi, lái xe gây chuyện mặt mũi cũng khôngộ, cứ như không mảy may suy nghĩ gì. Nghĩ cho chút tiền là có thể xongsao? Tôi thật muốn trở mặt đi kiện!

Chu Thiến bị dọa nhảy dựng, đang khôngbiết nên khuyên thế nào thì Kiều Tranh đã kéo Chu Minh Xa qua, khe khẽnói một hồi, chỉ thấy vẻ mặt ông càng lúc càng bất đắc dĩ, cuối cùng thở dài, cúi đầu đi đến chỗ luật sư. Chu Thiến đến bên Kiều Tranh hỏi:

https://thuviensach.vn

- Anh nói gì với chú ấy?

Kiều tranh nhìn Chu Minh Xa cùng luật sư nói chuyện, nói:

- Anh nói với ông, cho dù có đikiện bọn họ cũng chỉ tùy tiện đưa ra một người khác gánh tội thay, màchú Chu sẽ phí vô số tiền tài, sức lực. Có đôi khi, con người phải biếtkhuất phục

Nói đến đó, anh quay đầu nhìn Chu Thiến đầy ý vị, đôi mắt lóe ra ánh sáng:

- Mà anh cũng có lòng riêng, bất kể thế nào cũng không thể để em bị tổn thương.

Cảm giác trong lòng Chu Thiến lạ lạ, cô yên lặng hồi lâu mới khẽ nói:

- Thật sự là em hại chết Thiến Thiến, anh không nghĩ em đáng bị trừng phạt sao?

Kiều Tranh nhìn "Chu Thiến" trên giường:

- Chuyện của Thiến Thiến đã không thể cứu vãn, hơn nữa cũng là ngoài ý muốn, anh biết em cũng rất khổ sở, có thể thấy em đã cố hết sức để bù đắp. Thiệu Lâm, em yên tâm, bọn họsẽ không kiện em

Chu Thiến nghe xong vừa đắng vừa chát,nói tới nói lui, trong cảm nhận của anh, Tống Thiệu Lâm quan trọng hơnem gái Chu Thiến nhiều. Cô cúi đầu không nói. Kiều Tranh nghĩ cô áy náy, định an ủi cô nhưng khuôn mặt trắng như tuyết nằm trên giường kia nhưlửa châm mắt anh, anh khẽ thở dài, không nói được gì.

Sau đó, Triệu gia phụ trách chuyện hậu sự cho "Chu Thiến". Chu Minh Xa quyết định hỏa táng sau đó mang tro cốt về quê nhà. Chu Thiến thật sự không thể nào đối mặt với lễ hỏa táng củachính mình nên không tham gia.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc Chu Minh Xa về nhà cô vẫn tiễnra ga. Trước khi lên xe lửa, Chu Minh Xa không nhịn được nói:

- Không hiểu sao, chú thấy cháuluôn có cảm giác thân thiết, như nhìn thấy người thân của mình vậy, rấtthích, cô bé, chú nói như vậy cháu cũng đừng trách.

Chu Thiến sao trách ông được, trong lòng kích động, nắm tay ông nói:

- Từ nay về sau, chú cứ coi cháu như con gái đi, cháu cũng sẽ tới thăm chú

Hai người nắm tay nhau, nước mắt lưng tròng.

Nhìn xe lửa dần đi xa, cuối cùng hóa thành chấm nhỏ biến mất trong tầm mắt, Chu Thiến không nhịn được mà khóc

Từ nay về sau, cuộc đời của Chu Thiến đãxong nhưng cuộc đời của cô chưa kết thúc. Cô sẽ sống bằng thân phậnkhác, hơn nữa, phải cố gắng sống thật tốt.

Cô không muốn dẫm vào vết xe đổ của TốngThiệu Lâm, cô không muốn sống bám vào người khác, cuộc sống của cô phảido cô tự làm chủ.

Bản thân có muốn ở bên Triệu Hi Thành không? Vấn đề này cũng đến lúc phải nghĩ rồi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 66: Đến Bên Anh

Chương 65: Đến bên anh

Sau hôm Chu Minh Xa đi, Chu Thiến liềnnhận được điện thoại của Kiều Tranh. Cuộc điện thoại này nằm trong dựkiến của cô. Lần trước ở bệnh viện, lúc gần đi, ánh mắt anh như có ngànđiều muốn nói cũng như cô vậy, dường như anh cũng muốn nói với cô điềugì đó.

Chu Thiến tuyệt đối không lạ vì sao anhbiết số điện thoại của cô. Người làm ăn như anh, nếu thực sự muốn liênhệ với ai hẳn là chuyện dễ dàng.

Địa điểm Kiều Tranh hẹn là trường đại học của của bọn họ. Chu Thiến không dùng lái xe trong nhà. Cô đi đến địađiểm hẹn, vừa xuống xe đã thấy Kiều Tranh đứng trước cửa trường đại học, tựa vào chiếc ô tô màu đen. Hôm nay anh mặc quần áo bình thường, áo cộc xám, quần màu nhạt, giầy cùng màu, tay đúc túi quần, vẻ mặt tao nhã tựa như bạch mã hoảng tử trong mộng của các thiếu nữ. Đi qua anh, không ítnhững cô gái đều quay lại nhìn.

Anh dường như cảm nhận được ánh mắt củaChu Thiến, ngẩng đầu nhìn về phía cô. Khi thấy cô, ánh mắt lộ ra vẻ dịudàng, dường như cơn gió ấm áp thổi qua khiến cô cảm cảm giác yên tĩnh vô cùng

Chu Thiến mỉm cười nhìn anh, đi đến bên anh hỏi:

- Đợi lâu chưa?

Kiều Tranh cười nói:

https://thuviensach.vn

- Không có, anh cũng vừa đến!

Chu Thiến đột nhiên có cảm giác kì quái,sao cô cảm thấy bọn họ nói chuyện như nam nữ hò hẹn vậy? Cảm giác nàykhiến cô có chút chột dạ, có phần như đang làm chuyện xấu sau lưng chồng vậy. Vốn trước khi đi cô còn chút do dự, dù sao bất kể thế nào giờ côlà vợ của Triệu Hi Thành, sau lưng anh ta gặp "tình nhân" cũ, tuy rằngchính đại quang minh nhưng cũng không phải là điều nên làm. Nhưng bảnthân thật sự lo lắng cho Kiều Tranh, quan tâm đến phản ứng của anh sauchuyện lần đó nên mới muốn gặp mặt anh như vậy. Nhưng giờ cảm giác đóđột nhiên ùa tới lại khiến cô có phần mất tự nhiên.

Kiều Tranh thấy được sự mất tự nhiên củacô, ánh mắt buồn bã, giờ cô đã thích ứng với cuộc sống là vợ người ta,ngay cả gặp anh cũng có điều cố kỵ… Lòng Kiều Tranh đau đớn, anh nói với cô:

- Đi vào trong xem một chút, về đã lâu anh cũng chưa thăm lại trường

Nói xong xoay người chậm rãi đi về phíatrước, Chu Thiến hơi run lên rồi vội đuổi theo, đến khi cách anh vàibước thì bước chậm lại.

Bọn họ đi trên con đường cây xanh trongtrường, cây cối cao lớn xanh um, lá cây rung rinh trong gió, trong không trung có những gợn mây trắng nõn, ánh mặt trời sáng lạn chiếu ra muônvàn sợi tơ vàng. Đám sinh viên đi lại trên đường, những tiếng cười vuivẻ, đơn thuần truyền đến

Dọc đường đi, bọn họ đều yên lặng khôngnói gì. Chu Thiến là không biết nên nói gì còn Kiều Tranh thì chỉ nhìnquanh, vẻ mặt phức tạp, như dịu dàng lại như đau đớn, giống như đắm chìm trong mộng ảo vừa ngọt ngào lại vừa đắng cay.

Chu Thiến nghĩ nghĩ, bước lên hai bước, sóng vai cùng anh:

https://thuviensach.vn

- Kiều Tranh, lần trước ở phòng trà, bất kể Văn Phương nói gì, anh cũng đừng để ý, em…

- Em nhìn bên kia kìa!

Kiều Tranh đột nhiên cắt ngang. Chu Thiến theo tay anh chỉ mà nhìn qua, chỉ thấy là một tán cây lớn, cũng không có gì đặc biệt.

Kiều Tranh không chớp mắt nhìn cô. Thấycô ngoài vẻ khó hiểu cũng chẳng có gì đặc biệt thì cảm thấy đau xót, quả thật cô đã quên mọi thứ… Kiều Tranh cố kìm cơn đau trong lòng, chậm rãimở miệng:

- Đây là cây hoa anh đào, đến mùa xuân sẽ nở hoa rất đẹp. Trước kia, trong mắt anh nó cũng chỉ như nhữngloài hoa bình thường, không có gì đặc biệt. Mãi cho đến một ngày…

Anh nói đến đây thì hơi dừng lại, nhìncây anh đào kia, trong mắt vô cùng dịu dàng nhưng Chu Thiến biết, anhđang nghĩ về kí ức đẹp của mình, mà không nghi ngờ gì, đoạn thời gianđẹp nhất đó nhất định có Tống Thiệu Lâm. Kiều Tranh tiếp tục nói:

- Mãi cho đến một ngày, anh điqua đây, nhìn thấy một cô gái tóc dài đang nhảy muốn hái một nhánh anhđào ở cao. Những cánh đào rơi xuống như tuyết. Tóc cô ấy bay bay trongmàn mưa hoa rực rỡ cùng gió. Anh bất tri bất giác dừng bước, cũng khôngngờ cô gái đó nhảy xuống vừa khéo ngã vào anh. Anh đỡ lấy cô ấy, cô ấyquay đầu nhìn anh cười, nụ cười ấy còn đẹp hơn hoa anh đào, khiến anhchói mắt, xuyên thẳng vào tim anh…

Sau đó, anh quay đầu, lẳng lặng chăm chú nhìn Chu Thiến, đôi mắt thâm thúy đầy chân tình. Anh cầm tay cô khẽ nói:

- Thiệu Lâm, đó là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau, sao em có thể quên?

https://thuviensach.vn

Tay anh ấm áp mềm nhẹ, đôi mắt thâm u ủdột, giọng anh chân tình mà u buồn. Trong nháy mắt, Chu Thiến như bị mêhoặc, trong đầu lại đột nhiên xuất hiện một đôi mắt đen thâm thúy, cóánh mặt trời chiếu vàng, lòng cả kinh, vội tỉnh táo lại. Cô nhẹ nhàngrút tay mình về, khẽ nói:

- Kiều Tranh, đừng như vậy!

Kiều Tranh kích động nắm lấy hai vai Chu Thiến, giọng có chút vội vàng:

- Thiệu Lâm, chúng ta vốn là mộtcặp đẹp đôi, nếu lúc đó giữa chúng ta không xảy ra nhiều chuyện như vậythì giờ chúng ta hẳn là đã rất hạnh phúc. Thiệu Lâm, anh biết giờ emsống cũng không tốt, đến bên anh! Thiệu Lâm, đến bên anh đi! Quá khứ của chúng ta không thể vùi lấp, rất nhanh thôi anh sẽ tìm lại kí ức cho em.

Ánh mặt trời xuyên qua kẽ lá rơi xuốngánh mắt Kiều Tranh chiếu ra ánh sáng quắc. Từ sau khi nghe những lời Văn Phương nói anh vội tìm mẹ chứng thực. Sau đó, lòng anh vẫn luôn bị dàyvò. Nhớ nhung và tình cảm khi xưa bị anh áp chế giờ như núi lửa bùng nổ. Hôm nay anh hẹn cô ra, mục đích cũng không phải để nói những lời này.Anh chỉ là không nhịn được muốn gặp cô, muốn trò chuyện với cô, muốn đểcô nhìn lại những kí ức của bọn họ. Nhưng đi đến dưới tàng cây anh đàonày, chuyện cũ như thủy triều nhấn chìm anh, anh không khống chế đượcbản thân mà nói ra những lời này.

Chu Thiến nhìn đôi mắt đầy chờ mong củaanh, nhớ tới tình yêu trắc trở của anh và Tống Thiệu Lâm, trong lòngthực sự khổ sở, đau lòng vì anh. Nhưng có thể thế nào đây? Tống ThiệuLâm không thể quay lại nữa, tình ý này của anh cũng chỉ là thất bại. Dùcô có yêu thương anh thế nào cũng không thể làm thế thân cho Tống ThiệuLâm.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 67: Tình Cảm Bí Ẩn Nơi Đáy Lòng

Chương 66: Tình cảm bí ẩn nơi đáy lòng

Chu Thiến nhẹ nhàng giãy khỏi hai tay anh nói:

- Kiều Tranh, nếu em vĩnh viễn không thể nhớ lại?

Cô nhìn anh, hai mắt trong suốt, chậm rãi nói:

- Em không nhớ rõ Kiều Tranh,cũng không nhớ rõ cây anh đào, không nhớ rõ tất cả những chuyện trướckia của chúng ta. Em chỉ biết chồng em là Triệu Hi Thành, em là con dâunhà họ Triệu. Anh thấy đấy, em đã không còn là Tống Thiệu Lâm toàn tâmtoàn ý vì anh như trước, Tống Thiệu Lâm đó sẽ không thể quay lại. KiềuTranh, quên những lời Văn Phương nói đi, những cái đó đều vô nghĩa. Tấtcả đều đã qua, hơn nữa, giờ em rất vừa lòng với cuộc sống hiện tại, emsống rất tốt, em không muốn thay đổi gì cả.

Sự chờ đợi trong mắt Kiều Tranh dần biếnmất, mỗi một câu nói của cô khiến tim anh trầm đi một phần, cuối cùngnhư chìm vào vực sâu không đáy, không còn nhìn nổi mặt trời. Sắc mặt anh tái nhợt, lắc lắc đầu:

- Không, Thiệu Lâm, em đang lừa anh, Triệu Hi Thành nổi danh đào hoa, anh ta sao có thể mang lại hạnh phúc cho em?

Chu Thiến lui về phía sau hai bước, ánhmặt trời vàng rỡ bị lá cây chắn thành những vệt lốm đốm nhẹ rơi trênngười cô khiến cô như con bươm bướm rực rỡ, lúc nào cũng có thể bay đi

https://thuviensach.vn

- Đó đều là chuyện quá khứ.

Cô nhẹ nhàng nói:

- Trước kia đúng là Hi Thành nhưvậy nhưng giờ anh ấy đã dần thay đổi, anh ấy không còn ngang ngược, cốgắng học cách tôn trọng em, tôn trọng cuộc hôn nhân của em và anh ấy…

Nói tới đây, Chu Thiến nghĩ đến nhữngchuyện mà bọn họ ở chung gần đây, nhớ tới sự ẩn nhẫn của Triệu Hi Thành, nhớ tới cái ôm của anh, nhớ tới những lời anh nói với cô vào hoàng hônấy, khóe miệng bất tri bất giác cười dịu dàng, giọng nói cũng thêm nhuhòa:

- Em rất vui, cho nên em nguyện ý cho hôn nhân của em một cơ hội nữa.

Vốn dĩ Chu Thiến muốn Kiều Tranh hết hivọng với mình nhưng lại phát hiện những lời vừa nói dường như là nhữnglời ẩn sâu trong đáy lòng. Trước kia cô cố ý xem nhẹ nó, lại nhân cơ hội này mà nói ra khiến chính cô cũng giật mình.

Tia sáng cuối cùng trong mắt Kiều Tranhbị dập tắt, anh chỉ cảm thấy tim như bị con dao sắc nhọn xẹt qua, có sựkhổ sở anh không thể chịu đựng được. Bờ môi anh khẽ giật như còn muốnnói gì đó nhưng khi thấy ý cười hạnh phúc khóe miệng cô thì ánh mắt anhđau đớn. Kiều Tranh cúi đầu, cuối cùng không nói gì.

Chu Thiến thấy anh đau khổ tuyệt vong thì cũng vô cùng khổ sở, cô rất muốn bước lên an ủi anh nhưng cô biết nếulàm vậy thì những lời khi nãy đều là uổng phí. Cho nên, cô chỉ có thể hạ quyết tâm đứng đó nhìn anh đau khổ.

Anh Kiều Tranh, đây mới là lựa chọn tốtnhất cho anh. Anh và Thiệu Lâm vĩnh viễn không có khả năng mà em cũngkhông thể thay thế được địa

https://thuviensach.vn

vị của cô ấy trong lòng anh, cho dù chúng ta miễn cưỡng bên nhau cũng chỉ khiến cả hai cùng đau khổ.

Lúc này, sắc mặt Kiều Tranh tái nhợt,thần sắc đau đớn, yên lặng không nói gì mà Chu Thiến hoàn toàn tập trung vào người đối diện. Hai người không phát hiện, ở cây tùng cách đó không xa, có một người đang lén lút chụp trộm bọn họ…

Từ lần Chu Thiến vô tình nói ra tâm sựcủa mình trước mặt Kiều Tranh, khi đối mặt với Triệu Hi Thành cô bớt mấy phần lạnh lùng lại thêm chút dịu dàng, tươi cười. Triệu Hi Thành sao có thể không nhìn ra biến hóa trong đó. Anh âm thầm vui sướng nhưng cũngkhông vì thế mà đòi tiến thêm một bước. Anh đang chậm rãi chờ đợi, chờđợi ngày trái tim cô hoàn toàn thuộc về anh.

Đương nhiên, cái này cũng cần phải có chất xúc tác.

Hôm nay, anh sai thư kí Tiểu Lợi giúp anh đặt nhà ăn và hoa tươi qua điện thoại. Tiểu Lợi vừa buông điện thoại,ba thư ký còn lại liền ngừng việc, mở to mắt nhìn cô đầy tò mò.Trong đócó người nói:

- Sao vậy, Tổng giám đốc ở ẩn lâu như vậy giờ lại muốn tái xuất giang hồ?

Tiểu Lợi cười:

- Đừng nói oan Tổng giám đốc, anh ấy hẹn vợ mình.

Thư kí khi nãy hỏi mắt nghi hoặc:

- Cái gì? Bữa tối lãng mạn cùnghoa hồng dành cho bà xã? Không phải ngôi sao? Không phải người mẫu?Không phải vị tiểu thư xinh đẹp Giáp Ất nào? Rất không đáng tin!

https://thuviensach.vn

Tiểu Lợi nói:

- Đừng nói lung tung nữa, Tổnggiám đốc giờ toàn tâm toàn ý với phu nhân, những lời này của cậu nếu đểngười có lòng xấu nghe được cẩn thận mất việc như chơi

Thư kí kia le lưỡi, lập tức khóa miệng.

Chu Thiến nhận được điện thoại của Triệu Hi Thành, trong điện thoại anh nói:

- Trang điểm một chút rồi đi với lái xe, đừng hỏi gì cả

Nói xong cúp máy, hoàn toàn không cho Chu Thiến cơ hội nói chuyện.

Vẻ mặt Chu Thiến hồ nghi nhưng vẫn theolời anh trang điểm qua một chút. Ở trên xe, mấy lần cô muốn moi tin từlái xe nhưng lái xe giữ miệng vô cùng, một chữ cũng không nói, chỉ mỉmcười. Chu Thiến đành từ bỏ, lòng như bị mèo cào.

Cũng may xe đi không bao lâu đã dừng lại, lập tức có phục vụ mặc đồng phục mở cửa xe cho cô. Chu Thiến xuống xe,phát hiện đây như một nhà hàng ăn phương Tây. Còn chưa kịp ngắm cảnh thì phục vụ đã chìa tay mời.

Chu Thiến cười với anh ta rồi đi vào trong.

Trong nhà ăn bài trí xa hoa, phía tườngđá cẩm thạch có một lò sưởi, trần nhà loang loáng đèn thủy tinh, bàn ăntrải khăn trắng muốt, trên bàn có ánh nến đỏ lấp lánh lóe ra ánh sángnhu hòa. Mà Triệu Hi Thành mặc âu phục đứng chờ bên bàn, khuôn mặt tuấnmỹ được ánh nến chiếu vào lúc sáng lúc tối, khóe miệng khẽ cười độnglòng người, đôi mắt chăm chú nhìn cô đầy vẻ rạng rỡ.

https://thuviensach.vn

Anh đứng đó tựa như hoàng tử cao nhã, tự phụ đang chờ đón công chúa mình yêu.

Mặt Chu Thiến dần ửng đỏ. Cô chậm rãi bước đến, tim đập loạn.

Hôm nay cô mặc bộ váy màu hồng, tóc dàibuộc lên đỉnh đầu lộ ra chiếc gáy thanh tú. Đuôi tóc đen nhánh buông bên vai càng khiến làn da trắng như tuyết.

Hai mắt cô như ngọc lưu ly lóe ra ánhsáng linh động, đôi môi cô mềm mại như cánh hoa hồng. Ánh nến chiếu lênngười cô, đẹp như ảo ảnh.

Triệu Hi Thành cảm thấy mình như đang trong giấc mộng đẹp mà anh nguyện ý vĩnh viễn chìm đắm trong đó.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 68: Con Đường Của Chúng Ta

Chương 67: Con đường của chúng ta

Cửa hàng ngoài bọn họ thì không còn khách nào khác.

Triệu Hi Thành kéo ghế giúp cô, Chu Thiến mỉm cười ngồi xuống:

- Hôm nay là ngày gì đặc biệt sao?

Triệu Hi Thành khẽ cười, hai mắt lóe ra ánh sáng:

- Anh chỉ muốn cùng vợ mình ăn tối mà thôi, còn cần lí do sao?

- Không phải, em chỉ là thấy lạ thôi, dù sao từ sau khi em xuất viện, đây là lần đầu tiên anh đưa em ta ngoài ăn cơm

Triệu Hi Thành nhíu mày:

- Anh nghe thì có vẻ vợ anh thầm trách anh không lãng mạn đúng không? Xem ra sau này cần thêm chút tâm tư mới được.

Mặt Chu Thiến hơi nóng lên:

- Em … không có ý này

Nói xong đã thấy ý cười của Triệu HiThành càng lúc càng đậm, cô cũng không nhịn được cười rộ lên, trong lòng dâng lên cảm giác ngọt ngào

Phục vụ bắt đầu mang đồ ăn lên, món chính là bít tết cùng rượu vang Pháp, hương vị không tệ. Triệu Hi Thành nhìnphục vụ một cái, không lâu

https://thuviensach.vn

sau nhà ăn vang lên tiếng đàn violon dudương. Chu Thiến nhìn theo, thấy cách đó không xa có một nghệ sĩ mặc áomangto trắng chăm chú chơi đàn violon.

Triệu Hi Thành nói:

- Thích không?

Chu Thiến gật đầu:

- Em rất thích

Vừa dứt lời lại thấy bồi bàn cầm một bó hoa hồng đưa tới. Triệu Hi Thành đón lấy rồi nói:

- Anh vẫn ngại việc tặng hoa quá tục khí nhưng hôm nay cũng muốn thử một lần.

Anh đưa tặng cho cô:

- Tặng em, mong rằng nó có thể làm em vui vẻ.

Chu Thiến đón lấy, trong lòng vô cùng hân hoan. Lớn như vậy đây là lần đầu tiên cô nhận được hoa từ người khácgiới, mà người đàn ông này không phải ai khác, người đó có lẽ sẽ là bạnđời của mình, hoa hồng đại biểu cho tình yêu sao cô có thể không vui

- Cảm ơn anh, em rất thích

Chu Thiến cười tươi như hoa hồng, vô cùng kiều diễm khiến Triệu Hi Thành hoa mắt, mê hồn.

- Sớm biết em sẽ vui như vậy thì dù tục khí thế nào anh cũng tặng hoa cho em mỗi ngày

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhướng mày:

- Anh đang mắng xéo em là tục?

Hai mắt lấp lánh như bảo thạch. Triệu Hi Thành cười to, giọng sang sảng:

- Chỉ cần anh thích, em có tục khí thế nào cũng được

Chu Thiến không nói gì, người này đúng là quá tự đại.

Rượu vang Pháp hương thuần rất ngon, uống nhiều cũng có chút men say. Mặt Chu Thiến ửng hồng. Bởi vì men rượu, cô cũng bắt đầu nói nhiều hơn. Cô hơi nâng cằm, cắn nhẵn:

- Trương phu nhân kia đúng làkhắc tinh của em, chỉ cần chơi mạt chược với bà ấy em nhất định thua thê thảm, thế mà bà ấy còn cười tủm tỉm nói với em đó là học phí chứ! Đếnhộc máu mất!

Triệu Hi Thành nhìn cô, dưới ánh nến, hai má cô ửng hồng, hai mắt cũng sáng ngời, giọng cô nhẹ nhàng, thư sướngtựa như nước chảy róc rách, chảy vào lòng anh. Anh lắng lặng nghe, đáylòng cảm giác thật bình yên.

- Còn nữa, có lần đi dạo phố cùng con dâu của Vương phu nhân, vốn dĩ em không muốn đi nhưng cô ấy gọiđiện mời mấy lần rõ nhiệt tình nên không tiện từ chối. Kết quả hối hậnmuốn chết! Đi cùng cô ấy hai giờ thì phải nửa tiếng cô ấy dành để chửimắng chồng mình. Nói chồng cô ấy lăng nhăng thế nào, vô sỉ thế nào. Emnghe xong chỉ hận không thể tông cửa mà chạy, lúc ấy còn nghĩ, nếu không vừa mắt với chồng mình như vậy thì sao không ly hôn? Ở bên ngoài nóixấu chồng chẳng phải cũng tự làm mình mất mặt? Nếu chồng em mà cũng lăng nhăng như vậy…

Chu Thiến nói đến đây thì vội im bặt.Trời ạ, vừa rồi cô nói cái gì thế? Đều là rượu say hỏng việc mà, nói lỡmiệng, phá hỏng không khí rồi…

https://thuviensach.vn

Cô cẩn thận, len lén nhìn anh, sợ anh trở mặt giữa chừng, dựa vào sự hiểu biết của cô về anh thì dám có khả năngnày lắm. Nhưng vẻ mặt Triệu Hi Thành lại bình tĩnh, thấy cô xấu hổ thìkhông khỏi mỉm cười, vươn tay nắm tay cô, nhẹ nhàng nói:

- Về sau anh sẽ không để cho em có cơ hội nói anh như vậy.

Chu Thiến ngẩn ra, lập tức hiểu được ýanh. Chỉ cảm thấy yết hầu như có cái gì đó bị chặn lại, lồng ngực cũngcó cảm giác kì lạ dâng trào. Cô kinh ngạc nhìn anh, hồi lâu không nóigì.

Dưới ánh đèn thủy tinh, tiếng violon dudương, ánh nến mong manh, hai người nhìn nhau, tay nắm tay dường như tim cũng hòa chung một nhịp.

Sau khi rời khỏi nhà ăn thì trăng đã treo cao. Trời đêm đầy sao tựa như những viên kim cương đính trên tấm thảm nhung.

Ban đêm đã không còn nóng nực như ngày,gió khẽ thổi qua thật mát mẻ. Chu Thiến hít sâu một hơi, cảm thấy cảngười thoải mái. Cô đề nghị:

- Hay là chúng ta đi bộ về nhà đi

Triệu Hi Thành gật đầu đồng ý. Nụ cườicủa cô như rượu ngon làm anh mê say, giờ cho dù bắt anh lấy trăng trêntrời xuống, cho dù biết là không thể anh cũng sẽ thử sức một lần vì cô.Bọn họ nắm tay đi trên đường, tài xế lái xe chầm chậm theo sau.

Hai người như đang hưởng thụ sự bình thản này, đều rất ăn ý không nói gì. Đột nhiên Triệu Hi Thành dừng lại, anhnắm chặt tay Chu Thiến, Chu Thiến quay đầu nhạc nhiên nhìn anh

Dưới ánh trăng, vẻ mặt anh mơ hồ không rõ nhưng hai mắt lại sáng như sao. Anh nói:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm, từ sau khi em bị mất trí nhớ, anh cảm thấy trong lòng như có gì đó biến hóa. Sự thay đổi đókhiến anh trở tay không kịp nên mới làm những chuyện khiến em tổnthương. Nhưng bây giờ anh đã hiểu sự thay đổi đó là gì, anh cũng biếtnên đối mặt với điều đó như thế nào. Thiệu Lâm, cho anh một cơ hội, quên tất cả những gì đã qua đi, bắt đầu lại từ đầu được không em?

Anh nhìn cô, ánh mắt đầy mong chờ.

Chu Thiến nhìn anh, trong lòng cảm thấythật nhẹ nhàng, những gì thời gian qua anh làm quả thực cũng khiến côcảm động. Hơn nữa, trong nhật kí Tống Thiệu Lâm kể về đoạn tình yêutriền miên của cô ấy và Kiều Tranh khiến cô hiểu rõ được, cả đời này anh Kiều Tranh có lẽ sẽ yêu thương người phụ nữ khác nhưng chắc chắn khôngphải là người phụ nữ bề ngoài là Tống Thiệu Lâm nhưng bên trong là ChuThiến. Cho nên cô cũng dần buông xuôi tình yêu mơ hồ từ nhỏ với anh, dần dần để cho Triệu Hi Thành tiếp cận với mình. Nếu không phải trong nhậtký Tống Thiệu Lâm viết về anh chẳng ra gì thì chưa biết chừng cô đã mềmlòng.

Triệu Hi Thành thấy cô không nói gì thì dần dần có chút nôn nóng:

- Thiệu Lâm, sao em không nói gì, em vẫn không muốn sao?

Chẳng lẽ những việc anh làm trong thờigian qua chưa khiến cô động lòng? Chẳng lẽ tim cô là sắt đá? Chẳng lẽ cô còn muốn rời bỏ anh? Nghĩ đến đó, tim anh như bị bóp lại, không tự chủnắm tay cô mạnh hơn.

- Thiệu Lâm, anh biết em khôngthích anh có phụ nữ khác, anh có thể cam đoan về sau anh sẽ không háihoa bẻ cành nữa, cho dù là xã giao anh cũng sẽ không nhìn bất kì ai,anh… anh…

Triệu Hi Thành bình thường vốn uy phonglẫm lẫm không ai sánh kịp, âm ngoan thủ đoạn nhưng lúc này lại như đứatrẻ con, hận không thể lấy tim của mình ra cho đối phương nhìn thấu.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến bị đau nhưng không nói gì. Lòng bàn tay anh ướt đẫm, có thể thấy được lúc này anh lo lắng cỡ nào. LòngChu Thiến bỗng dâng lên cảm giác hạnh phúc, cô lặng lẽ mỉm cười. Cô dịudàng nói:

- Đừng hứa cũng đừng thề, conđường sau này của chúng ta còn rất dài, không phải hứa hẹn là có thể duy trì cuộc hôn nhân này. Sự thật lòng của anh, thái độ với hôn nhân củaanh sẽ phải dùng thời gian để khảo nghiệm

Triệu Hi Thành ngây người, lập tức nắm được mấu chốt:

- Con đường của chúng ta?

Ánh mắt anh vui mừng. Chu Thiến cười gậtđầu. Đúng vậy, công tử đào hoa đúng là không thể tin nhưng cảm giác hạnh phúc, ngọt ngào hôm nay của cô rõ ràng như vậy, cô nguyện ý mạo hiểmmột lần.

Trong lòng Triệu Hi Thành mừng như điên,cho tới giờ anh cũng không hề biết thì ra trên đời này lại có niềm hạnhphúc lớn lao như vậy. Anh không kiềm chế được sự kích động trong lòng,ôm chặt cô quay một vòng tròn khiến Chu Thiến sợ hãi kêu lớn.

Cách đó không xa, tài xế vốn đã dừng xeđang ngáp ngủ, chợt thấy cảnh này thì không khỏi mở to mắt. Đại thiếugia bình thường luôn âm trầm, nghiêm túc lại có động tác trẻ con như vậy khiến cho anh vô cùng ngạc nhiên. Nhưng sau đó lập tức vui vẻ thayTriệu Hi Thành, dường như cậu chủ chưa bao giờ vui vẻ như vậy!

Chỉ là, sao bọn họ mãi không về nhà? Đi tí đường mà mất hơn một tiếng, lái xe đáng thương này khi nào mới được nghỉ đây!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 69: Cuộc Sống Tràn Ngập Ánh Mặt Trời

Chương 68: Cuộc sống tràn ngập ánh mặt trời

Sáng sớm

Ánh mặt trời ấm áp xuyên qua cửa sổ thủytinh, chiếu rọi khắp căn phòng. Trong không khí tràn ngập hương cỏ hoathơm ngát. Ngoài cửa sổ, trên cành cây cao, những chú chim non đang ríurít hót nhưng hát những khúc ca hạnh phúc

Chu Thiến cảm giác môi ngứa ngứa nên dầntỉnh giấc. Mở mắt ra đã thấy Triệu Hi Thành đang cúi đầu, dịu dàng hônmôi cô. Đôi mi dày khép lại, hơi hơi run rẩy

Thấy cô tỉnh lại, Triệu Hi Thành ngẩng đầu, mỉm cười, nói:

- Tối hôm qua ngủ có ngon không?

Nụ cười tươi như thấm đẫm ánh mặt trời, lộ ra ánh sáng chói mắt.

Chu Thiến hơi đỏ mặt, khẽ gật đầu. Côkhông khỏi nhớ lại tình hình chiến đấu ác liệt đêm qua, nhiệt tình củaTriệu Hi Thành chất chứa lâu như vậy, dường như mãnh liệt bộc phát hếttrong đêm qua. Tuy rằng đây là lần đầu tiên của Chu Thiến nhưng khốithân thể này lại vô cùng phù hợp với anh. Chi tiết và cảm giác khi ấy,chỉ cần hơi nghĩ lại thôi cũng khiến Chu Thiến cảm thấy mặt đỏ tai hồng.

Triệu Hi Thành nhíu mày:

https://thuviensach.vn

- Hóa ra ngủ rất ngon, xem ra là anh chưa đủ cố gắng rồi!

Mặt Chu Thiến đen lại, còn chưa đủ cốgắng… Giờ cả người cô vô lực, lưng như bị đứt lìa, đó chẳng phải là kếtquả của sự cố gắng của anh?

Cô giơ tay lên, cánh tay ngọc trắng nhưtuyết có lấm lấm mấy vết hồng, những vệt này trên người còn có rấtnhiều. Cô oán giận nói:

- Xem đi, anh còn nói được! Tối qua anh như sói đói…

Mắt Triệu Hi Thành chan chứa tình cảm, bên trong hiện rõ khuôn mặt cô:

- Anh sai rồi, để anh bù lại…

Giọng anh càng lúc càng khàn, anh kéochăn mỏng trên người cô ra, da thịt trắng như tuyết đầy dấu hôn ửnghồng, tựa như một đóa hồng mê người khiến ánh mắt anh ngây dại. Anh chỉcảm thấy, dưới bụng càng lúc càng nóng.

Anh cúi đầu, từ từ dịu dàng hôn những dấu hôn đó, từ cổ đến ngực rồi đến bụng, tiếp tục đi xuống… Một lần rồi lại một lần, hơi thở nóng rực, nụ hôn dịu dàng, lưu luyến triền miên

Hơi thở của Chu Thiến càng lúc càng dồndập, cả người nóng lên, cảm giác từng đợt cảm xúc tê dại truyền đếnkhiến cô không nhịn được mà khẽ rên rỉ. Tiếng rên này như sự kích thíchmãnh liệt với anh. Hơi thở của anh đột nhiên trở nên nặng nề, nụ hôn dịu dàng trở nên nóng bỏng, khiêu khích. Anh nghiêng người tới, nhẹ nhàngdán chặt lên thân mình nóng bỏng của cô.

Chu Thiến cảm nhận được nơi đó của anhnóng rực, cứng như sắt,trong lòng thầm kêu thảm. Tối hôm qua bị anh épbuộc lâu như vậy, giờ chắc chắn không chịu nối sự “cố gắng” của anh. Cômở miệng phản đối:

https://thuviensach.vn

- Đừng. Lưng em đau…

Nhưng khi nói ra giọng nói lại vô cùngmềm mại, dịu dàng, nghe như là lời dụ hoặc. Triệu Hi Thành cúi đầu bịtkín miệng cô, trong lúc dây dưa khẽ nói:

- Anh sẽ nhẹ nhàng hơn…

Chu Thiến bị anh hôn đến mức thiên hônđịa ám, như rơi vào cơn lốc tình yêu, chỉ có thể ôm chặt lưng anh mớikhông bị cơn lốc ấy nhấn chìm…

Ánh mặt trời ngoài cửa sổ càng lúc càng chói mắt, khiến không khí bên trong càng thêm nóng bỏng, diễm lệ.

Những ngày sau đó là những tháng ngàyhạnh phúc nhất trọng cuộc đời Chu Thiến. Triệu Hi Thành luôn bỏ qua mộtsố cuộc gặp xã giao, sớm về nhà với cô. Hai người sẽ cùng nhau ngắm hoatrong hoa viên, ngắm hoàng hôn, ngắm trăng sáng. Hai người chìm đắmtrong nụ cười của đối phương. Có khi đặc biệt hưng phấn thì sẽ đi tản bộ ở gần đó như đêm ấy. Chu Thiến sẽ kể lại những chuyện xảy ra trong ngày cho anh nghe. Cho dù chỉ là những chuyện vụn vặt, nhàm chán nhưng Triệu Hi Thành cũng rất thích nghe.

Mà sự biến hóa của Triệu Hi Thành mọingười đều thấy rõ. Người phát hiện điều này sớm nhất chính là thư kí vànhóm trợ lí của anh. Bọn họ phát hiện Tổng giám đốc bình thường vốn rấtnghiêm túc, âm trầm gần đây tâm tình rất tốt. Khóe mắt đuôi mày lúc nàocũng ẩn hiện ý cười như gió mùa xuân không thể che dấu. Có khi, lúc bọnhọ vào báo cáo công việc, anh còn đang ngẩn người, sau đó đột nhiên phìcười. Lúc mới đầu, bọn họ cảm thấy thật quỷ dị, thật khủng bố, chẳngbiết nên làm gì. Tổng giám đốc bình thường vốn rất tài trí sao đột nhiên lại bị thế này? Nhưng rất nhanh, bọn họ nhận thấy Tổng giám đốc rất hay gọi điện về nhà, càng ngày càng nhiều lần bảo thư kí đặt hoa, đặt nhàhàng thì mới hiểu ra. Thì ra tổng giám đốc đang

https://thuviensach.vn

yêu. Mà đối tượng yêucủa của anh chính là vợ của Tổng giám đốc. Điểm này có vẻ hơi khó tin

Nhưng mà, quản anh yêu ai làm gì? Chỉ cần Tổng giám đốc vui vẻ, mọi người đều được thoải mái! Thật hi vọng tâmtình này của tổng giám đốc có thể giữ vững

Chu Thiến cũng có phiền não. Sự phiền não của cô chính là, mỗi ngày nên mặc quần áo gì mới che được dấu hôn trên người?

Trên cánh tay thì có thể mặc áo dài taymà che nhưng còn cổ? Chẳng lẽ những ngày nóng đỉnh điểm còn định quàngkhăn sao? Chu Thiến vô cùng oán hận. Đều là tại con sói đói… háo sắc…mỗi tối đều "cố gắng" như thế làm gì. Muốn "cố gắng" cũng nên chọn chỗkín kín! Giờ hại cô không dám gặp ai…

Cô cố gắng đối mặt với ánh mắt ái muộicủa Triệu phu nhân, Dung tẩu, Hi Tuấn, thậm chí cả người hầu. Chu Thiếnđỏ mặt, cười gượng giải thích:

- Hơi bị cảm nắng, cạo gió…

Vừa nói xong thì há hốc mồm. Cái này có phải là càng xóa càng đen không?

Quả nhiên, Triệu phu nhân và Dung tẩu chỉ cười không nói. Nhưng xú tiểu tử Hi Tuấn lại cười nói:

- Chị dâu à, vị trí cạo gió không đúng lắm, chắc anh cả cạo gió cho chị à. Để về bảo anh ấy, những chỗ đó không nên cạo gió mà dùng lực cũng hơi mạnh.

Triệu phu nhân và Dung tẩu nghe vậy cườilớn mà mặt Chu Thiến đỏ bừng như máu. Cô trợn mắt nhìn Hi Tuấn: "Tiểu tử chết tiệt, dám bóc mẽ cô"

https://thuviensach.vn

May có Triệu phu nhân giải vây cho cô:

- Được rồi, Hi Tuấn, đừng trêu chị dâu con nữa

Rồi quay đầu nói với Chu Thiến:

- Mùa hè tích cực "cạo gió" là chuyện tốt, có ích cho sức khỏe đó!

Chu Thiến ôm mặt mà chạy trong tiếng cười của bọn họ.

Chu Thiến đi rồi, Dung tẩu cười nói với Triệu phu nhân:

- Phu nhân, chúc mừng ngài cuối cùng đã được như ý, sắp ôm cháu nội rồi

Triệu phu nhân cao hứng gật đầu, cười tươi như hoa nở.

Công tác chuẩn bị cho yến hội cũng hừnghực khí thế chuẩn bị. Giờ Chu Thiến cũng chăm chú để ý hơn. Lúc này mớiphát hiện, những gì trước kia cô tiếp xúc chỉ là chút da lông mà thôi,công việc này so với cô nghĩ còn khó hơn nhiều. Danh sách khác mời cùngsở thích của từng người, còn cả có ai bị dị ứng gì không, giống nhưTriệu Hi Thành dị ứng tỏi vậy. Còn cả thực đơn, nước uống, rượu, đồ điểm tâm, trang trí yến hội, mời dàn nhạc, người hầu không đủ còn phải thuêthêm người, còn phải chỉ bảo thêm cho bọn họ…

Chu Thiến thở dài, làm con dâu nhà giàuthật chẳng dễ dàng! Nhưng nếu đã quyết định ở lại đây thì cô sẽ hết sứclàm, hơn nữa còn cố gắng làm tốt nhất.

Nói tóm lại, Chu Thiến cảm thấy cuộc sống của mình tràn ngập ánh mặt trời.

Mà bên kia, Văn Phương ngồi trong phòng hành chính tổng hợp, vểnh tai nghe hai đồng nghiệp nói chuyện.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 70

Phòng hành chính tổng hợp của tập đoànTriệu thị chuyên quản lí những việc vặt trong công ty như mua đồ dùngvăn phòng, sửa chữa đồ đạc và vệ sinh. Cho nên sau lưng mọi người haygọi là phòng tạp vụ.Văn Phương vốn ngồi ở vị trí thư kí Tổnggiám đốc ai nấy đều hâm mộ giờ bị đẩy xuống làm viên chức nho nhỏ ởphòng tạp vụ, sao cô ta cam tâm? Hơn nữa cũng không thể thích ứng. Trước kia cho dù là giám đốc nhìn thấy cô ta cũng phải tươi cười, khách khách khí khí, giờ thì bất kì ai cũng có thể sai bảo cô. Những kẻ từng đỏ mắt đố kị cô ta giờ không kiêng nể gì cười nhạo cô ta, đến những người cũng phòng nhìn cô cũng đầy khinh miệt. Tất cả những thứ đó đều khiến ngọnlửa oán hận trong lòng cô ta bốc ngùn ngụtGiờ đứa trẻ trong bụng cũng hơn 3 tháng,bụng đã dần nổi lên nhưng còn chưa rõ, mặc quần áo rộng rãi thì nhìncũng không ra, nhìn qua chỉ có hơi béo lên mà thôi. Cho nên dưới sự giấu diếm của cô ta cũng chẳng có ai biết. Nhưng trong lòng cô ta đã có chút lo lắng, nếu bụng lớn hơn thì không giấu được ai nữa, đến lúc đó truyền tới tai Triệu Hi Thành thì ai biết anh sẽ phản ứng thế nào?Vì thế cô ta bắt đầu tìm mọi đường dâyliên hệ với Triệu phu nhân, muốn có được cái ô dù chắc chắn. Nhưngchuyện không hề đơn giản như cô ta nghĩ, Triệu phu nhân như vương hậutrong cổ tích, ở trong tòa thành kín, không phải loại người như cô ta là gặp được. Thậm chí cô ta còn mấy lần tới cửa tìm lại bị bảo vệ ngănkhông cho vào, cũng không chịu thông báo, ánh mắt nhìn cô ta đầy khinhthường. Văn Phương đều nhận định là do Tống Thiệu Lâm phá rối, tronglòng càng hận.Đang lúc cô ta hết đường xoay xở, lòng nóng như lửa đốt thì vô tình nghe được một tin khiến cô ta nhất thời mừng rỡ.Đó là hai đồng nghiệp trong phòng hànhchính tổng hợp thích chuyện bát quái đang nói chuyện phiếm. Bình thườnghai người cũng chẳng buồn nể mặt cô

https://thuviensach.vn

ta, cô ta cũng không để ý bọn họnhưng nội dung nói chuyện của họ lại khiến cô ta chú ý.Trong đó một người đại khái hơn ba mươituổi, xương gò má cao, môi mỏng, bình thường mọi người đều gọi cô là chị Lý. Cô ngồi ở bàn làm việc, người ngả về phía trước, nhìn cô gái trangđiểm khá cầu kì nói:- Biết không, trong nhà chủ tịch sẽ tổ chức yến hội long trọng.Cô gái trang điểm cẩn thận kia họ Vương,nổi danh là muốn lấy chồng. Ai chẳng biết mục đích đi làm của cô là muốn tìm chồng ở Triệu thị này. Lúc này, nghe xong lời chị Lý nói, cô lườm:- Em cũng biết rồi, em còn biếtlần này không chỉ là sinh nhật chủ tịch mà còn kỉ niệm 40 kết hôn. Nghenói các nhân vật nổi tiếng đều tham gia. Lúc đó nhất định không thiếunhưng thiếu niên tài tuấn, nếu em cũng tham gia được thì tốt rồiLúc nói. Hai mắt cô sáng bừng lên. Chị Lý phì cười:- Em bớt mơ mộng hão huyền đi,yến hội này muốn vào phải có danh thiếp, không phải là người làm tạp vụnhư em có thể tùy tiện đi vào, nhất định bảo vệ kĩ lưỡng, ruồi cũngkhông lọt.Cô gái họ Vương biết cô nói thật, thở dài:- Đúng là xã hội thương lưu, thật hâm mộ. Nếu em có thể đến nhất định phải dùng toàn lực mà tìm một người đàn ông vừa đẹp trai, nhiều tiền mà chung tình như Tổng giám đốc mớiđược.Chị Lý mở to mắt kêu:- Tổng giám đốc chung tình? Em có nhầm không vậy? Lại còn nói Tổng giám đốc chung tình? Tổng giám đốc nổi tiếng là công tử phong lưu đó!Vừa nói vừa liếc nhìn Văn Phương một cái, sau đó chậm rãi nói đủ to cho Văn Phương nghe được:- Vừa mới vứt bỏ một người ngây ngốc ở đây mà em còn nói thế được- Cho nên mới nói tin tức của chị không nhạy rồi. Theo nguồn tin tức tin cậy, Tổng giám đốc giờ vô cùngtốt với vợ, ngày nào ngoài xã giao quan trọng ra thì đều đúng giờ vềnhà. Những phụ nữ trước kia đều cắt đứt, một lòng một dạ với vợ. Ngay cả thư kí bên cạnh cũng nói còn chưa thấy Tổng giám đốc tốt với người phụnữ nào như vậy, nói lần này Tổng giám đốc động chân tình. Chị nói xem,loại đàn ông này tìm đâu có dễ, Triệu phu nhân thật có phúc, thật ngưỡng mộ quá đi.Văn Phương nghe đến đó, ngọn lửa đố kịlại bùng lên, tay gõ bàn phím càng lúc càng nặng, lách ca lách cách.Miệng cô ta mím chặt, trừng mắt nhìn màn hình như đang nhìn kẻ thù không đội trời chung. “Hay cho Tống Thiệu Lâm cô! Quá thủ đoạn! Trước kia xem thường cô

https://thuviensach.vn

rồi!” Cô ta sờ sờ bụng mình, may mà ở đây còn có quân cờ tốt. “Tống Thiệu Lâm, chúng ta chờ xem, chưa biết kết quả thế nào đâu”Cô ta gây ồn khiến hai người để ý nhìn lại, bọn họ nhìn nhau, trong mắt là vẻ khinh thường. Chị Lý cười lạnh, thoáng cao giọng:- Em ấy à, phải tự hiểu lấy, emnghĩ rằng ai cũng có thể lấy người đàn ông tốt như Tổng giám đốc? Cũngchỉ có Triệu phu nhân có gia thế, có dung mạo, có tu dưỡng mới có thể ởbên Tổng giám đốc. Chuyện cô bé lọ lem cũng chỉ là cổ tích mà thôi.Huống hồ, em nghĩ ai cũng có thể là cô bé lọ lem sao, em đi mua truyệncổ tích mà xem, cô bé lọ lem cũng vừa xinh đẹp vừa thiện lương đâu phảilà loại phụ nữ tục tằng chỉ mong bay lên đầu cành làm phượng hoàng.Cô gái họ Vương cười phụ họa:- Chị Lý nói đúng, em nên sớm từ bỏ ý nghĩ này đi, không lại thành trò cười cho mọi người như ai đó“Cười đi, cười đi, giờ cứ cười nhạo tao đi, châm chọc tao đi. Không lâu sau chúng mày sẽ phải hối hận với những lời này”Văn Phương oán hận nghĩ: “Đến lúc đó, tao sẽ bắt chúng mày phải trả giá”Nhưng những lời các cô nói lại là cơ hội tốt của cô ta. Ánh mắt Văn Phương nhìn chằm chằm máy tính, lặng lẽ cười.Nhìn nụ cười quỷ dị của cô ta, tuy làgiữa hè nhưng hai người đều thấy lạnh lẽo. Hai người nhìn nhau, thoángyên lặng. Tục ngữ nói đúng: có thể đắc tội quân tử, chớ đắc tội tiểunhân..Bên kia, Yến hội Triệu gia đã chuẩn bịkhông sai biệt lắm. Phụ nữ họ Triệu và người hầu mệt muốn chết. Hôm nay, Triệu phu nhân và Dung tẩu đều nghỉ ngơi sớm, Chu Thiến cũng mệt mỏinằm lăn trên giường. Tuy rằng mọi chuyện bọn họ đều không cần nhúng tayvào làm nhưng có bao nhiêu chuyện cần quan tâm, đám người hầu có chuyệngì cũng đều hỏi ý kiến của cô. Mấy ngày như vậy, Chu Thiến cảm thấy nãonhư banh ra.Triệu Hi Thành đi xã giao về chỉ thấy vợđang nằm trên giường. Anh đi tới, đầu tiên hôn cô thật nồng nàn, đến khi hai người thở dốc thì mới buông cô ra.Anh khàn khàn hỏi cô:- Hôm nay làm sao vậy, buồn bã ỉu xìu, mệt chết à?Vừa nói anh vừa ôm cô vào lòng. Chu Thiến giật giật, tìm vị trí thoải mái nhất, nghe nhịp tim đập của anh, thỏamãn hừ một tiếng rồi mới nhỏ giọng trả lời:- Đúng vậy, mệt mỏi quá, cũng không muốn làm gì cả.Triệu Hi Thành ôm chặt cô, cằm vuốt vetóc cô, mũi tràn ngập hương thơm từ mái tóc cô, trong lòng vô cùng hạnhphúc.

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên cảm thấy, cứ ôm cô như vậy cả đời cũng là chuyện mỹdiệu. Anh bị ý nghĩ của mình làm rung động, chưa từng nghĩ mình cũng sẽcó những ý nghĩ lãng mạn này.Anh khẽ cười, tim đập mạnh, gọi:- Thiệu Lâm!- Ưm?Chu Thiến nằm trong lòng anh nhẹ nhàng đáp một tiếng. Ánh mắt Triệu Hi Thành dịu dàng vô cùng:- Chờ yến hội xong, anh xin nghỉ phép, chúng ta đi lịch được không?- Đi du lịch? Chu thiến giọng mơ mơ hồ hồTriệu Hi Thành nhìn ánh trăng sáng bên ngoài, khẽ cười:- Đúng, chúng ta đi hưởng thụ thế giới hai người, coi như là tuần trăng mật, em muốn đi đâu?- Cửu Trại Câu, em muốn đi Cửu Trại Câu…Ý thức của Chu Thiến càng lúc càng mơ hồ.Khóe miệng Triệu Hi Thành càng tươi cười:- Được, chúng ta đến Cửu TrạiCâu, ở đó phong cảnh rất đẹp, còn đến cả Hoàng Sơn ngắm mặt trời mọc,đến Tây Song Bản Nạp, đến Tây Tạng ngắm tuyết, đến Mông Cổ xem thảonguyên…Chu Thiến dần chìm trong giấc mơ xinh đẹp này của anh, để mặc anh ôm càng lúc càng chặt. Khóe miệng cô khẽ mỉmcười, dường như có giấc mơ ngọt ngàoÁnh trăng dịu dàng như nước lặng lẽ tiến vào, rải lên hai người đang ôm chặt nhau một tầng ánh sáng hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 71: Cuộc Sống Hạnh Phúc

Chương 70: Cuộc sống hạnh phúc

Sáng sớm, Chu Thiến bị tiếng động nhỏ làm thức giấc. Mở mắt ra thấy Triệu Hi Thành rón rén ngồi dậy. Anh cả người chỉ mặc chiếc quần tam giác, rón ra rón rén khiến người ta buồn cườinhưng Chu Thiến thì không cười. Cô biết anh làm vậy là vì không muốnđánh thức cô. Lòng cô đầy cảm động, thì ra anh cũng là người rất biếtquan tâm đến người khác.

Bất giác cô mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Chào buổi sáng

Triệu Hi Thành ngẩn ra, quay đầu cười xin lỗi:

- Là anh đánh thức em à

- Không phải, tối qua ngủ sớm nên dậy sớm

Ánh mặt trời buổi sớm chiếu lên làn datrần của anh khiến da anh như phủ thêm lớp ánh sáng bóng loáng. ChuThiến nhìn mà có hơi ngây người, nói thật ra, dáng người của anh… thậtsự là rất được!

Triệu Hi Thành thấy cô ngây ngốc như vậythì cười tà mị, sau đó không hề xấu hổ mà bắt đầu đứng tạo dáng như lựcsĩ, phô bày cơ bắp của mình trước mặt cô

- Thế nào, dáng người của chồng em không tệ chứ! Không kém chút nào đúng không?

https://thuviensach.vn

Sau đó quay sang nhìn cô, hơi nhíu mày, khuôn mặt tuấn mỹ như tượng Hy lạp đầy đắc ý.

Khóe miệng Chu Thiến giật giật, thật đúng là đồ siêu cấp tự kỉ…. Chu Thiến lau mồ hôi lạnh ở thái dương:

- Mau mặc quần áo vào đi, đừng để bị cảm.

Triệu Hi Thành đi tới, ngồi bên cạnh cô,sau đó nghiêng người tới gần, đôi mắt thâm thúy lưu chuyển có vẻ đẹp mêhồn. Anh cười tà mị với cô:

- Cô gái, em thừa nhận rằng em bị anh mê hoặc rồi đi, vừa rồi em còn chảy nước miếng

Chu Thiến vội vàng sờ miệng, may mà không đụng phải chất lỏng khả nghi gì, Triệu Hi Thành khẽ cười dựa vào ngườiChu Thiến, Chu Thiến thẹn quá hóa giận, lấy chiếc gối phía sau nện lênđầu anh.

Triệu Hi Thành nhảy dựng lên, vừa cười vừa nói:

- Em mưu sát chồng!

Chu Thiến lại cầm gối đầu ném tới, lần này gối đầu phi thẳng về chỗ hiểm của anh. Triệu Hi Thành ôm gối đầu than thở, khóc lóc:

- Bà xã ơi, giơ cao đánh khẽ đi! Em đang hủy diệt hạnh phúc nửa đời của chúng ta đấy

Mặt Chu Thiến như bị lửa đốt, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Triệu Hi Thành, anh quá vô sỉ

Triệu Hi Thành cười lớn đi vào phòng tắm. Rửa mặt chải đầu xong lại đi thay quần áo, khi ra ngoài đã mặc Âu phục, rất phong độ.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành đi tới bên giường, cúi người hôn môi cô rồi nói:

- Trưa bảo lái xe đưa em đến công ty nhé, chúng ta cùng đi ăn cơm

- Sớm như vậy anh đã đi làm rồi sao?

Chu Thiến xem đồng hồ, thấy mới chỉ hơn 7h chút xíu. Triệu Hi Thành vuốt tóc cô nói:

- Lão gia nhà chúng ta là ngườicuồng làm việc, mỗi ngày hơn 8h đều đã đến công ty. Anh và Hi Tuấn ngàynào cũng đi làm cùng ông, trước đó nửa giờ đều phải ở trong văn phòngnghe ông dạy bảo

Anh cười bất đắc dĩ:

- Được rồi, sắp đến giờ ăn sáng rồi, anh xuống trước, em ngủ thêm đi.

Nghe anh nói như vậy Chu Thiến nào ngủtiếp được. Ai cũng chăm chỉ như vậy, Chu Thiến thầm nghĩ, Triệu thị cóđược ngày hôm nay cũng là có đạo lý cả. Xem ra sau này cô còn phải cốgắng làm tốt công việc của mình. Lớp huấn luyện cũng đến lúc phải đăngkí, giờ cô đã xác định sẽ ở lại nhà họ Triệu, như vậy là vừa khéo để đihọc. Nhưng chuyện này phải thương lượng với Hi Thành một chút mới được.Nhân lúc trưa nay đi ăn cơm nói với anh thì hơn, chắc anh sẽ không phảnđối.

Chu Thiến cười với anh, sóng mắt dịu dàng như nước mùa xuân, cô nói:

- Em cũng dậy đây, anh xuống trước đi, em rửa mặt rồi xuống

Ăn điểm tâm rồi, Chu Thiến và Triệu phu nhân tiễn cha con họ đi làm.

Sau đó, bọn họ tiếp tục bận rộn chuẩn bịyến tiệc. Qua hai ngày nữa là tới rồi, không còn bận rộn như trước, giờchỉ còn phải làm vệ sinh cho biệt thự. Chu Thiến và Dung tẩu chỉ huy đám người hầu quét dọn, có đôi khi không đủ người Chu Thiến cũng phải tựxắn tay làm.

https://thuviensach.vn

Triệu phu nhân rất vừa lòng với những biểu hiện của cô, lúc chơi bài với bạn luôn khen con dâu mình ngoan ngoãn thế nào.

Triệu phu nhân thấy Chu Thiến đầu mướt mồ hôi thì đi tới bên cô nói:

- Thiệu Lâm, nghỉ chút đi, không còn việc gì nữa, để bọn họ tự làm

Nói rồi kéo cô ngồi xuống sô pha.

Chu Thiến cười nói:

- Con không sao, là kỉ niệm 40 kết hôn của cha mẹ, bữa tiệc quan trọng như vậy nhất định phải thật chu đáo mới được

Triệu phu nhân nghe xong trong lòng vui mừng, cười toe tóet. Dung tẩu ở bên nói:

- Phu nhân, tôi thật hâm mộ bà, có cô con dâu ngoan như vậy.

Triệu phu nhân nắm tay Chu Thiến, hiền lành nói:

- Đúng vậy, như con gái của tôi. Đây là phúc của tôi.

Chu Thiến cũng rất cảm động, xét vềphương diện một mẹ chồng mà nói, Triệu phu nhân cũng là rất tốt. Khi côcòn làm thuê ở thẩm mỹ viện thường xuyên nghe khách hàng oán giận, kểxấu mẹ chồng mình đáng ghét, soi mói thế nào. Triệu phu nhân không quásoi mói cô, cũng không muốn thay đổi cô, cho cô tự do rất nhiều. Tuyrằng về vấn đề Triệu Hi Thành lăng nhăng thì bà luôn nói cho anh nhưngtrên lập trường của bà đó cũng là chuyện bình thường. Cô cũng không thểép bà coi mình quan trọng hơn con của bà được.

Cũng may, giờ Triệu Hi Thành không lăngnhăng, cô và Triệu phu nhân cũng không có xung đột. Về phần Triệu HiThành có kiên trì được không thì cũng cần cả cô và anh cùng cố gắng. Bangười đang nói chuyện, người hầu gọi Triệu phu nhân nghe điện thoại:

https://thuviensach.vn

- Là cậu hai!

Triệu phu nhân nghe điện thoại, chỉ nghe bà nói:

- Trong phòng? Lập tức đưa đến? … Được, được

Bà buông điện thoại, Chu Thiến hỏi:

- Là Hi Tuấn ạ? Có việc gì?

Triệu phu nhân nói:

- Đúng thế, thằng bé này khôngbiết cả ngày nghĩ được cái gì mà quên cả công văn quan trọng ở nhà, đếnlúc cần không thấy, lại bị cha nó mắng. Giờ đang gọi điện nhờ mẹ gửingười hầu đưa đến.

Nói xong, đang định kêu người hầu thì Chu Thiến nói:

- Để con đưa cho em ấy là được,đằng nào chút nữa con cũng đến công ty đi ăn trưa với Hi Thành, tiệnđường đem qua là được rồi

Triệu phu nhân nghe cô nói như vậy, lập tức cười, ánh mắt nhìn cô đầy thâm ý

- Được, con mang qua cho em nhé

Sau đó không nhịn được lại nói tiếp:

- Cố lên, cố lên! Sang năm là năm Heo vàng, tranh thủ sinh lấy thằng cu.

Mặt Chu Thiến đen lại.

Triệu phu nhân sai người hầu vào phòng tìm tài liệu:

- Ngay ở đầu giường nó, bìa màu lam.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cầm lấy tập văn kiện từ tayngười hầu, sau đó lảo đảo chạy đi dưới tiếng cười đầy thâm ý của Triệuphu nhân và Dung tẩu.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 72: Cuộc Sống Hạnh Phúc

Chương 70: Cuộc sống hạnh phúc

Lái xe đưa Chu Thiến đến cao ốc Triệuthị. Chu Thiến xuống xe, ngẩng đầu nhìn tòa nhà chọc trời này, cửa sổthủy tinh lóe ra ánh sáng dưới mặt trời, tựa như lâu đài thủy tinh, sáng ngời, chói mắt

Chu Thiến đi vào đại sảnh, sau đó gọi điện thoại cho Hi Tuấn:

- Hi Tuấn! Chị mang văn kiện đến cho em, em đang ở đâu?

Trong điện thoại vang lên tiếng anh chán nản:

- Em đang ở tầng 10, còn phiền chị dâu mang đến tận đây, thật ngại quá

- Không sao, chị tiện đường mà.

Chu Thiến vào cầu thang máy đi đến tầng10, sớm đã có thư kí đứng đó chờ cô, đưa cô vào phòng phó tổng. Vừa vàođã thấy Triệu Hi Tuấn ngồi ủ rũ ở bàn làm việc, ánh mặt trời bên ngoàixuyên qua cửa sổ, chiếu vào anh một tầng ánh sáng vàng.

Anh nghe được tiếng động thì quay ghế lại, nhìn Chu Thiến cười, trong nụ cười lại có vẻ ủ rũ. Anh nói

- Cảm ơn chị dâu, sao hôm nay lại đến đây, là hẹn với anh cả ạ?

Chu Thiến đi tới, đặt văn bản lên bàn của anh, sau đó cười nói:

https://thuviensach.vn

- Đúng, hẹn anh ấy ăn cơm trưa

Cô nhìn khuôn mặt Triệu Hi Tuấn suy sụp, không khỏi thân thiết hỏi:

- Sao thế, cha mắng em?

Hi Tuấn cười nhẹ nhàng:

- Có ngày nào cha không mắng, em quen rồi, là vấn đề bản thân em thôi

Anh đứng dậy, đi tới cửa sổ, ánh mặt trời chiếu vào, bộ dạng lười nhác nhưng lại vô cùng phong lưu. Anh nhìn bênngoài, ánh mặt trời chiếu vào đôi mắt nâu, chiết xạ ra ánh sáng trongsuốt

- Em càng ngày càng cảm thấykhông thích hợp với nơi này. Ở đây, mỗi ngày đều là đám giấy tờ, hợpđồng đó, họp hành nhàm chán, tiếp xúc với đủ loại người lòng dạ thâmtrầm. Tất cả đều khiến em thấy áp lực, em cảm thấy sắp không thở nổinữa, đây không phải là cuộc sống mà em muốn. Em không muốn cả đời đều bị giam giữ trong nhà giam này.

Anh quay đầu, nhìn Chu Thiến, ánh mắt sáng vô cùng:

- Em muốn rời khỏi đây, em hận không thể rời xa chỗ này.

Lòng Chu Thiến hoảng sợ, sau đó đi đến bên cạnh anh, nhìn anh nói:

- Nếu em thực sự đã quyết tâm, thật sự chấp nhận vượt mọi khó khăn thì chị sẽ ủng hộ, chúc phúc cho em

Cô hơi dừng lại, giọng nói cũng trầm xuống:

- Nhưng nếu em chỉ là vì trốntránh công việc mệt mỏi mà lấy cớ, chị khuyên em tốt nhất nên nghĩ chorõ. Em có biết rời khỏi đây nghĩa là gì, cha tuy rằng sẽ không cắt đứttình cha con với em nhưng ông tuyệt đối sẽ khiến em rơi vào cảnh tứ cốvô thân, đến lúc đó em chỉ có thể dựa vào chính

https://thuviensach.vn

mình, những khó khăn,tủi cực em phải chịu còn nhiều hơn tưởng tượng của em. Hi Tuấn, em nhấtđịnh phải hiểu điều đó

Nếu đến lúc đó, anh ấy vì không đối mặtđược với sự cạnh tranh tàn khốc bên ngoài, không thể không nản lòng màtrở về nhà thì sẽ là sự đả kích lớn vào lòng tự trọng của anh. Một côngtử nhà giàu, mẫn cảm như vậy có thể chịu đựng được?

Triệu Hi Tuấn nhìn Chu Thiến, khuôn mặtxinh đẹp của cô dưới mặt trời như có ánh sáng bao phủ, đôi mắt trong như ngọc đầy sự thân thiết. Trong lòng anh như có dòng nước ấm chảy qua,mắt phượng xinh đẹp thoáng dịu dàng, anh cười nói:

- Chị dâu, bất kể là thế nào, đều cảm ơn chị đã quan tâm cho em, em sẽ không làm việc thiếu suy nghĩ, emnhất định sẽ nghĩ kĩ

Anh ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo tường:

- Cũng không còn sớm nữa, chị đến tìm anh em đi, anh ấy nhất định đang đợi.

Chu Thiến gật đầu, cô như trưởng bối vỗvỗ bả vai anh khiến Triệu Hi Tuấn không biết nên khóc hay cười. Anh vuốt vuốt mũi, cau mày khẽ cười, bộ dáng đó có chút hương vị của một Tuấn Hi tỏa sáng trên sân khấu.

Thấy anh có chút tinh thần, Chu Thiến vui vẻ nói:

- Được rồi, mặc kệ em chọn lựa thế nào, chị đều mong em vui vẻ

Cô quay người đi ra ngoài, đến cửa đột nhiên nghĩ ra một điều, quay đầu cười xấu hổ:

- Hi Tuấn, trưa có muốn cùng ăn không

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn dựa vào cửa thủy tinh, tay đúc túi quần, tóc đen xõa xuống khuôn mặt trắng nõn. Anh cười lớn:

- Chị dâu, em chờ câu này của chị đã lâu, còn nghĩ chị không định cho em tham gia cùng

Mặt Chu Thiến đỏ lên, người này, miệng lưỡi quá xấu! Triệu Hi Tuấn cười lớn:

- Đừng lo lắng, nghe nói làm bóng đèn sẽ bị trời phạt, em không có hứng đâu

Chu Thiến chạy ra văn phòng, cửa cũng quên khép, phía sau truyền đến tiếng cười lớn của anh.

Ra khỏi phòng Triệu Hi Tuấn là khu văn phòng, mọi người đều đang bận rộn, toàn tiếng điện thoại reo và tiếng gõ chữ lách cách.

Ở cửa thấy một nhân viên làm việc đang oán trách một người con gái đẩy xe:

- Gọi lâu như vậy sao giờ mới đưa đến

- Nhiều chỗ phải đi, muộn một chút cũng là bình thường

Người con gái đẩy xe mất kiên nhẫn đáp. Sau đó giao một tệp giấy cho cô gái kia.

Chu Thiến đi tới, đang định đi qua bọn họ thì người con gái đẩy xe kia quay đầu lại, đối mặt với cô, chẳng phảilà Văn Phương? Chu Thiến ngẩn ra.

Văn Phương mặc chiếc váy suông màu đen,buộc tóc đuôi ngựa. Sắc mặt cô ta tiều tụy, nhìn qua thì béo hơn trướcmột chút. Cô ta thấy Chu Thiến thì cũng sửng sốt, hiển nhiên không nghĩsẽ gặp cô ở đây, sắc mặt lập tức trầm

https://thuviensach.vn

xuống, trong mắt có tia mất tựnhiên, dường như không muốn Chu Thiến thấy tình cảnh này của mình. ChuThiến không muốn dây dưa gì với cô ta, chỉ lạnh lùng nhìn cô ta một cáirồi bỏ đi về phía thang máy

Không bao lâu, Văn Phương đẩy xe đi về phía cô.

Chu Thiến nhìn con số trên thang máy,không để ý đến cô ta. Cửa thang máy mở ra, Chu Thiến đi vào, lúc quaynguời lại thì thấy Văn Phương cũng đẩy xe đi vào.

Chu Thiến ấn nút tầng cao nhất, sau đó đi qua một bên coi như không thấy cô ta. Văn Phương ấn tầng 11, sau đónhìn chằm chằm nút Chu Thiến vừa ấn, sắc mặt càng lúc càng tốt, rốt cuộc không nhịn được nói:

- Hôm nay đến công ty là hẹn Hi Thành

Giọng nói sắc bén.

Chu Thiến coi như không nghe thấy. Loạingười này càng để ý thì cô ta sẽ càng đắc ý, nghĩ rằng mình rất quantrọng. Nếu coi cô ta vô hình thì cô ta sẽ thấy mất hứng. Chu Thiến nhìnphía trước, trong lòng nghĩ, người này cũng hay thật, cô hẹn ai liênquan gì đến cô ta, chẳng lẽ giờ cô ta còn không muốn buông tay?

Văn Phương thấy cô không để ý đến mình thì có cảm giác bị coi thường. Cô nhìn Chu Thiến, oán hận nói:

- Tống Thiệu Lâm, cô đừng đắc ý, không lâu nữa tôi sẽ cho cô lễ vật quý báu.

Thang máy dừng lại, cửa từ từ mở ra, Văn Phương lại hung hăng nhìn Chu Thiến một cái rồi đẩy xe ra ngoài

https://thuviensach.vn

Mãi đến khi cửa thang máy đóng lại thìChu Thiến mới nhẹ nhàng thở dài một hơi. Nhớ tới ánh mắt oán độc khi nãy của Văn Phương không khỏi hoài nghi. Văn Phương này thực sự là bạnthanh mai trúc mã với Tống Thiệu Lâm? Lại nghĩ tới lễ vật mà cô ta nói,cảm thấy đơn giản chỉ là việc của Kiều Tranh, giờ cô và Kiều Tranh đãnói rõ ràng, hắn cô ta cũng chẳng gây được sóng gió gì nên cũng không để ý.

Thang máy tới tầng cao nhất, cô điều chỉnh tốt tâm tình, vui vẻ đi về phía phòng Triệu Hi Thành.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 73

Chương 72

Chu Thiến ra khỏi thang máy, đã có một cô thư ký dáng người bé nhỏ chào đón. Cô cười nói với Chu Thiến:- Triệu phu nhân, Tổng giám đốc đang chờ cô!Có ba cô gái trẻ khác cũng đang tươi cười nhìn cô, trong mắt đầy tò mò.Chu Thiến cười chào hỏi các cô. Thư kí đẩy cửa cho cô, Chu Thiến cảm ơn sau đó đi vào.Chu Thiến vừa vào, bên ngoài đám thư kí bắt đầu khẽ bình luận.- Đây là lần đầu tiên tôi gặpTriệu phu nhân, thì ra xinh đẹp như vậy a! Trách không được Tổng giámđốc yêu cô ấy như thế! Thư kí mới tới nói- Người còn rất hòa nhã nữa! Một người khác phụ họa.Tiểu Lợi là người có thâm niên nhất nói:- Triệu phu nhân rất ít khi đếnđây, tôi ở đây lâu như vậy cũng ít khi thấy cô ấy nhưng cô ấy giờ càngngày càng đẹp. Phải nói thế nào nhỉ? Là cả người như bừng sáng!Lý Mai cũng có thâm niên như Tiểu Lợi nói:- Đúng vậy, thay đổi cực lớn, trước kia rất lạnh lùng…Thư kí mới tới nháy mắt:- Chắc chắn là vì Tổng giám đốc cuối cùng chịu hồi tâm chuyển ý, mây tản ra thì sẽ thấy trăng sáng thôi.Tiểu Lợi bực mình:- Tiểu nha đầu, đừng có nói lung tung, đi làm việc đi!Chu Thiến vừa vào đã ngã vào lồng ngực ấm áp. Người ôm cô ai oán:- Sao giờ mới đến? Chờ em lâu quáChu Thiến vừa ngẩng đầu, định đáp lời đãbị Triệu Hi Thành hôn lên đôi môi anh đào, tình ý kéo dài, một phen nồng nhiệt, mãi đến khi Chu Thiến sắp ngất mới lưu luyến buông cô ra.Triệu Hi Thành nhìn cô, hai mắt đen như tỏa sáng, khóe miệng mỉm cười động lòng người, khàn khàn giọng:- Đây là hình phạt cho em!Khuôn mặt trắng nõn của cô ửng hồng, haimắt như có lớp sương mỏng dăng qua, đôi môi kiều diễm ướt át. Cô mỉmcười với anh, nụ cười như hoa khiến tim Triệu Hi Thành run lên,

https://thuviensach.vn

vội ômchặt cô.Chu Thiến đẩy anh ra cười nói:- Đừng làm loạn, đây là văn phòngCô kéo anh ngồi xuống sô pha, anh lại kéo cô lại, bắt cô ngồi lên đùi mình, sau đó vùi đầu vào gáy cô.Chu Thiến nói:- Vừa rồi em mang văn kiện đến cho Hi Tuấn, tiện đường thì trò chuyện với nó một lúc, có vẻ nó không vuiTriệu Hi Thành ngẩng đầu bất đắc dĩ cười:- Thằng em này của anh, cả ngàychẳng biết nghĩ cái gì, tâm tư căn bản không đặt vào công việc, luôn gây ra lỗi. Cha là người sĩ diện, con mình làm việc không tốt khiến ông mất mặt trước các cổ đông, hai ngày ba lượt gọi nó qua mắng, nó có thểkhông phiền não sao?Chu Thiến trầm mặc một hồi mới nói:- Em thấy chủ yếu là vì nó khôngthích công việc hiện tại, cha vì sao không cho nó làm chuyện nó thích,theo ý em, ca hát biểu diễn cũng chẳng có gì là mất mặt!- Làm nghề đó, nhất cử nhất độngđều bị để ý, cha sẽ không chịu nổi việc con mình trở thành đề tài tronglúc trà dư tửu hậu của mọi người. Hơn nữa, nếu nó thực sự nổi tiếng,Triệu gia sau lưng nó nhất định cũng sẽ thành đề tài bàn tán, chúng tasẽ thành đối tượng để truyền thông bới móc. Thực sự có ngày đó thì chỉsợ cha sẽ tức đến phát bệnh tim mất. Hi Tuấn phải từ bỏ chuyện đó thôi,trừ phi nó thực sự muốn chống đối chaChu Thiến thở dài:- Thật đáng tiếc, cậu ấy ở trênsân khấu hào quang tỏa sáng, cậu ấy là người rất có tài hoa, ở đây lạinhư bị nhốt trong lồng sắt, không còn tức giận mà cũng chẳng có ý chíchiến đấuTriệu Hi Thành nhìn cô chằm chằm:- Làm sao em biết nó tỏa sáng trên sân khấu?Chu Thiến cười gượng hai tiếng, nói lỡ miệng… vội nói qua chuyện khác:- Chúng ta đi ăn cơm đi, em đói rồi!Triệu Hi Thành cũng không buông tha cô, anh ôm chặt cô, nói:- Em đã sớm biết nó lên sân khấu biểu diễn đúng không? Em giúp nó giấu diếm mọi người?Chu Thiến cúi đầu:- Xin lỗi, em cảm thấy nó cố gắng làm việc mình thích cũng không phải là chuyện xấu, hắn là nên ủng hộ.Triệu Hi Thành tức giận nói:- Về sau em đừng nhắc chuyện lung tung này nữa, để cha biết, cẩn thận ông ấy giận chó đánh mèo sang em đấy!Chu Thiến đứng dậy khỏi người anh nói:- Sao lại là nói lung tung? Đều là người một nhà, quan tâm một chút cùng nên màTriệu Hi Thành nghe cô nói ba chữ “người một nhà” thì trong lòng ấm áp. Vẻ mặt dịu xuống:- Em nói đúng, chúng ta là người một nhà, chuyện này anh sẽ tìm cơ hội nói chuyện với Hi Tuấn.Chu Thiến

https://thuviensach.vn

gật gật đầu, đột nhiên có nhớ tới một chuyện khác, cô do dự một chút nhưng vẫn nói ra:- Trước đó em không phải nói với anh rằng em muốn tìm chút việc làm sao?Triệu Hi Thành đi đến giá áo cầm lấy áo khoác mặc vào, nghe cô nói như vậy, tiện miệng nói:- Không phải bảo em học cắm hoa sao? Sao rồi, tìm được lớp vừa ý à?Chu Thiến đi đến bên cạnh anh nói:- Không phải, em muốn nói với anh, em không muốn học cắm hoa, em muốn học stylist!- Stylist? Là thế nào?- Chính là giúp mọi người tìm ra hình tượng phù hợp nhất, nói đơn giản chính là giúp người khác làm đẹpTriệu Hi Thành nhíu mày:- Cha biết chỉ sợ sẽ không vui.Anh quay đầu nhìn cô:- Em thực sự muốn học? Thật ra ởnhà cùng mẹ học quản gia không phải tốt rồi sao? Có rỗi thì đi dạo phốđánh bài, sao phải vất vả như thế- Quản gia em cũng sẽ học, dạophố, đánh bài rất nhàm chán, em không thích. Hơn nữa học stylist khôngphải là chuyện gì xấu. Mọi người trong trường sẽ không biết em, cho nêncũng không làm mất mặt Triệu gia, cha cũng sẽ không khó chịu.Chu Thiến kéo ống tay áo anh, vẻ mặt đáng thương, dùng tuyệt chiêu làm nũng, cô ngọt ngào nói:- Hi Thành, đồng ý em đi…Chiêu này là từ trước khi cô còn làm ởthẩm mỹ viện, một khách quen dạy cô. Cô ấy nói: “Khi quan điểm của côvào chồng bất đồng, nếu hợp lý, không quá ảnh hưởng đến mọi thứ thì trăm ngàn lần đừng có cãi cọ. Phải nói chuyện dịu dàng với anh ấy, thậm chílà làm nũng, như vậy càng dễ đạt được mục đích. Đương nhiên, em có thểcho rằng mọi chuyện em đều có thể tự quyết định mà không cần anh ấy đồng ý, muốn thế nào cũng được nhưng như thế sẽ khiến tình cảm vợ chồng cóvết nứt. Cho dù em đạt được mục đích thì cũng có ý nghĩa gì đâu?”Giờ Chu Thiến cũng nghĩ như vậy, nếu đãquyết định cùng Triệu Hi Thành bên nhau thì không nên để chút chuyện nhỏ này đã gây gổ, thử làm theo tuyệt chiêu như lời người đó nói xem cóhiệu nghiệm không?Triệu Hi Thành nhìn vẻ mặt cô như con mèo con, cảm thấy tim mềm nhũn, vẻ mặt đắt đắc dĩ nói:- Được rồi, em thích học thì học, mỗi ngày ở nhà cũng rất nhàm chán, phía cha anh tạm thời không nói,chắc cũng không có chuyện gìTriệu Hi Thành nghĩ, chẳng qua chỉ là học trong trường học thêm chút kiến thức, cũng không phải ra ngoài hầu hạngười khác, nếu không ảnh hưởng tới toàn cục thì sao không theo cô ấy,để cho cô ấy vui vẻ?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cao hứng ôm cánh tay anh, cười mắt híp lại:- Cảm ơn anh đã ủng hộ em!Triệu Hi Thành thấy cô vui vẻ như vậy, trong lòng cũng vui mừng. Anh khẽ vỗ vỗ mặt cô, cười nói:- Xem em vui vẻ kìa, như đứa trẻ con, càng lớn lại càng trẻ con- Ai cần anh lo! Đúng rồi, trưa nay ăn gì?- Anh chọn rồi: tôm hùm, canh nhân sâm gà, bồi bổ cho em, thời gian này em cũng vất vả rồi!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 74: Yến Hội 1

Chương 73: Yến hội 1

Ngày tổ chức yến hội là một ngày trờinắng đẹp sau cơn mưa. Trời xanh thẳm dường như chưa từng có mưa bão,trong không khí có mùi cỏ cây sau cơn mưa, gió nhẹ thổi qua từng đợtkhiến người ta cảm thấy mát mẻ, dễ chịu.

Biệt thự nhà họ Triệu trên dưới vui mừng, bởi vì tiết trời đẹp cho nên trên mặt cỏ xanh mượt ở vườn sau cùngnhững bồn hoa muôn hồng nghìn tía được bố trí thêm mấy cái bàn để khách mời trò chuyện. Lúc này, khách mời lục tục kéo đến, đều ra quần hoa áolệ, vô cùng đẹp đẽ. Mọi người chào hỏi với chủ nhà xong đều tụ tập tốpnăm tốp ba, thỉnh thoảng lại truyền đến tiếng cười vui vẻ.

Anh em nhà họ Triệu mặc tây trang đứng ởtrước phòng khách đón khách. Mà Chu Thiến và Triệu phu nhân, Triệu lãogia cùng nhau ở trong phòng khách chiêu đãi mọi người.

Hôm nay Triệu lão gia mặc bộ áo dài cổmàu xanh đậm, ngực cài miếng ngọc quan âm phỉ thúy xanh biếc. Còn Triệuphu nhân mặc bộ sườn xám thêu hoa đỏ, cổ đeo chuỗi vòng trân châu, giữavòng cổ là một miếng ngọc hình phật bằng phỉ thúy. Vừa nhìn đã biết đólà một đôi ngọc quý. Đó là quà vợ chồng Chu Thiến tặng hai người.

Bên kia, triệu lão gia đang thân thiệntiếp một số khách làm ăn quen thuộc. Bên này, Triệu phu nhân và ChuThiến đang trò chuyện với các phu

https://thuviensach.vn

nhân, tiểu thư khác. Dung tẩu thì dẫnngười hầu bưng trà rót nước cho mọi người. Ai nấy cười nói vui vẻ, vôcùng náo nhiệt.

Các phu nhân khác đều rất thích chiếcvòng cổ của Triệu phu nhân khiến bà rất đắc ý, ánh mắt nhìn Chu Thiếncàng nhu hòa. Khi rỗi rãi, Chu Thiến cười nói với Triệu phu nhân:

- Mẹ, mẹ xem, thời tiết thật đẹp, ngay cả ông trời cũng chúc phúc hai người!

Triệu phu nhân nhìn sảnh đường đầy khách, vui vẻ cười. Nói cười một hồi đã thấy Tống phu nhân và một người đànông trung tuổi đi tới. Triệu lão gia nhìn thấy bọn họ thì bước lên đó,vươn tay nói:

- Anh Tống, mời vào mời vào!

Đối phương cũng bắt tay ông:

- Chúc mừng chúc mừng, hôm nay đúng là song hỷ lâm môn!

Hai người khách khí một hồi, Triệu lão gia dẫn ông đến chỗ một đám khách, bắt đầu giới thiệu, trò chuyện

Chu Thiến nhìn người kia có hơi mập, haimai tóc hoa râm, biết ông ta chính là cha của Tống Thiệu Lâm – Tống TríHào. Đây vẫn là lần đầu tiên cô gặp “cha ruột” của mình. Cô có chút tòmò nên không khỏi nhìn mấy lần.

Tống Trí Hào cao lớn, ngũ quan đoanchính, ánh mắt rất giống mắt Tống Thiệu Lâm, lúc trẻ hẳn cũng là mỹ nam. Nhưng có lẽ vì chìm đắm trong tửu sắc (nghe nói có vợ bé, có conriêng), dáng người đã bắt đầu xuống cấp, bắt đầu già nua. Nhưng trongmắt vẫn có tinh quang, vẫn nhìn ra ông là người khôn khéo

- Thiệu Lâm! Thiệu Lâm! Là Triệu phu nhân gọi cô

https://thuviensach.vn

Chu Thiến quay đầu lại thấy Tống phu nhân đang cười nhìn cô, sắc mặt hiền lành, chắc hẳn khi nãy Triệu phu nhânđã nói cho bà không ít “tin tốt”

Bên cạnh Tống phu nhân còn một đôi namnữ, nhìn có vẻ là đôi vợ chồng. Người đàn ông cao to tuấn tú nhưng môiquá mỏng, mũi quá thô khiến người ta có cảm giác không tốt. Cô gái bêncạnh anh ta xinh xắn lanh lợi, mắt to, mũi cao, không nói gì chỉ đangmỉm cười, có vẻ dịu dàng hào phóng, lại khiến người khác rất có cảmtình.

Chu Thiến đi qua, nhìn Tống phu nhân gọimột tiếng “mẹ”. Tống phu nhân hôm nay mặc một bộ váy màu nhạt, kiểu dáng khác lạ, rất tinh tế. Chu Thiến biết đó hẳn là đồ hiệu mới nhất, rất xa xỉ. Bà mẹ này của Tống Thiệu Lâm luôn rất chú trọng ăn mặc.

Tống phu nhân sẵng giọng:

- Con nha đầu này, cũng không biết về thăm mẹ!

Chu Thiến cười gượng hai tiếng:

- Dạo này con bận…

Cô thiếu chút nữa đã quên mình còn có nhà mẹ đẻ. Xem ra về sau vẫn nên thỉnh thoảng quay lại đó, nếu lấy thân thể của Tống Thiệu Lâm thì cũng nên hiếu thuận với cha mẹ của cô ta.

Tống phu nhân thấy cô nhìn qua bên cạnh thì kéo cô tới, cười nói:

- Sao, ngay cả anh cả, chị dâu con cũng không nhớ? Cũng phải, con mất trí nhớ rồi

Bà chỉ vào người đàn ông nói:

- Đây là anh con Thiệu Khang (Đây là tác giả lười đặt tên nhân vật nhất mà mình biết, ôi anh Cận ThiệuKhang của iem bị trùng tên với cái thằng

https://thuviensach.vn

công tử nát bét này sao?)

Anh cả Tống Thiệu Khang nhìn cô cười, vẻmặt có chút thân thiết. Chu Thiến cũng ngọt ngào gọi một tiếng anh.Người phụ nữ bên cạnh lại đi đến nắm tay cô nói:

- Chị là chị dâu em, Bạch tư Mẫn, trước kia chúng ta rất hay tâm sự, trò chuyện thế mà giờ em lại quênchị, chị không chịu đâu

Chu Thiến lập tức có hảo cảm với cô gái này.

Bên kia, Tống Trí Hào vẫy Tống ThiệuKhang ý bảo anh đến. Bên này, Tống Triệu đang trò chuyện vui vẻ, thỉnhthoảng còn nhìn Chu Thiến cười ái muội khiến Chu Thiến nổi da gà. BạchTư Mẫn dường như nhận ra cô mất tự nhiên nên kéo cô qua một bên nói:

- Các mẹ nói chuyện với nhau thìđều thích nói chuyện bát quái, không cần nghe cũng biết bọn họ đang nóivề em. Nghe nói, em và Triệu Hi Thành rất ổn. Cô nhìn Chu Thiến, vẻ mặtthiếu kỳ.

Chu Thiến đen mặt… Chuyện này, chị dâu, thật ra chị cũng rất tò mò mà…

Bạch Tư Mẫn cười khẽ, nói:

- Đều là người một nhà, có cái gì phải ngượng, thật ra nghe tin này chị thấy mừng cho em! Triệu Hi Thànhnguyện ý quay đầu, nói vậy nó vẫn rất yêu em, chị thật hâm mộ em.

Nói đến đây, thần sắc cô buồn bã. ChuThiến nhìn cô, trong lòng hơi động, chẳng lẽ, anh trai mình là ngườikhông biết an phân? Nghĩ lại, cô lặng lẽ nhìn anh mình một cái, lúc này, anh ta đứng cạnh cha mình, hai cha con rất giống nhau.

https://thuviensach.vn

Cũng đúng, thượng bất chính hạ tắc loạn,có cha như vậy con cũng chẳng tốt đi đâu được. Nghĩ vậy, cô không khỏithương cảm cho người chị dâu hào sảng của mình, Chu Thiến nắm chặt taycô. Bạch Tư Mẫn hiểu ý cười nói:

- Thiệu Lâm. Em vẫn tinh tế nhưtrước. Trước kia chị có gì phiền não đều không dám nói với ai, sợ ngườikhác nghe xong lại đem ra bàn tán, khiến người ngoài chê cười. Cũng chỉcó em tâm sự cùng chị, về sau chúng ta gặp gỡ nhiều một chút, em đừng vì bị mất trí nhớ mà nghĩ chị xa lạ.

- Không đâu, chị dâu, em vừa nhìn chị đã thấy rất gần gũi, cảm giác chúng ta như bạn bè lâu năm vậy.

Bạch Tư Mẫn nắm chặt tay cô, gật gật đầu. Chu Thiến thấy cô tuổi cũng không trẻ, liền hỏi:

- Chị dâu, chị và anh cả có con chưa?

Vẻ mặt Bạch Tư Mẫn bừng sáng:

- Có một đứa con trai 8 tuổi và một đứa con gái 5 tuổi. Rất nghịch ngợm nhưng cũng siêu cấp đáng yêu.

Giọng nói của cô đầy tự hào

- Chị dâu có nếp có tẻ, thật có phúc. Chu Thiến vội vàng nói

- Bọn chúng là tất cả hy vọng của chị

- Sao hôm nay không thấy đưa đến, em cũng rất muốn gặp các cháu

Bạch Tư Mẫn nói:

- Đứa lớn bị cảm lại lây sang đứa bé, không tiện mang theo, để ở nhà cho Lan tẩu chăm.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến còn định nói gì thì thấy có một người hầu vội vàng đi đến bên Dung tẩu, nói gì đó vào tai cô, sắc mặtDung tẩu lập tức thay đổi, nói với người kia gì đó, sau đó theo anh tađi ra ngoài. Dù vẻ mặt bà bình tĩnh nhưng Chu Thiến có thể thấy qua ánhmắt bà rằng: đã có chuyện xảy ra!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 75: Yến Hội 2

Chương 74: Yến hội 2

Một chiếc taxi màu đỏ dừng trước biệt thự nhà họ Triệu, không lâu sau, một cô gái mặc váy đỏ, tay xách túi đen đi xuống. Cô gái này người mượt mà nhưng bộ váy đó mặc trên người có không vừa, đặc biệt chỗ bụng có hơi căng.

Cô ta chính là Văn Phương.

Văn Phương xuống xe, taxi lập tức đi, cô ta nhìn cổng lớn nhà họ Triệu

Hôm nay Triệu gia rất náo nhiệt, ngoàicửa đầy những chiếc xe xa xỉ, thỉnh thoảng còn có những xe tiếp tục đến, dừng lại đã có người mặc đồng phục tiến lên mở cửa xe, đón khách vào.Sau đó lại có người giúp bọn họ đánh xe, tất cả đều ngay ngắn, trật tự

Trong mắt Văn Phương đầy vẻ hâm mộ, đâylà cuộc sống của người có tiền, quá xa hoa. Cô ta theo bản năng sờ vàobụng mình, khóe miệng cười đắc ý, rất nhanh thôi cô ta cũng có thể sốngcuộc sống này.

Cô ta đi về cửa nhà họ Triệu, chưa đến cổng đã bị người vệ sĩ cao lớn ngăn lại, anh ta lạnh lùng nhìn cô một cái:

- Tiểu thư, xin cho xem giấy mời

Văn Phương trừng mắt nhìn anh ta một cái, trong lòng oán hận, cô làm gì có danh thiếp, vệ sĩ này, nhiều khách như vậy sao phải ngăn cô lại. Cô ta

https://thuviensach.vn

tức giận nói:

- Tôi cũng là khách, sao lại cản tôi, có loại đãi khách như các người sao? Để tôi vào

Nhưng vệ sĩ vẫn như bức tường sắt, chắn trước mặt cô, mặt không chút thay đổi nói:

- Xin lỗi, tiểu thư, hôm nay là tiệc riêng, nếu cô không có danh thiếp thì không vào được

Bên kia, bảo vệ nghe được động tĩnh điđến, nhìn thấy cô thì lập tức nhận ra đây chính là người mấy lần đã tìmtới nhà. Đại thiếu gia từng đem ảnh của cô ta đưa cho anh nói tuyệt đốikhông được cho phép cô ta đến quấy rầy người nhà nên anh chưa bao giờcho cô ta vào, cũng không thông báo cho cô ta. Sau này, cô ta không tới, anh tưởng cô ta đã thôi nhưng không ngờ hôm nay lại dẫn xác đến.

Bảo vệ nhíu mày, nói:

- Sao lại là cô, cô lại đến làmgì, tôi đã nói rồi, Triệu gia không phải là nơi cho những người làm tạpvụ như cô có thể tùy tiện đi vào. Mau đi đi, không nay không thể để côlàm loạn được

Vệ sĩ bước lên trên:

- Tiểu thư, mời cô đi cho!

Văn Phương hận đến nghiến răng, thầmnghĩ, hay cho cái thằng bảo vệ, mấy lần phá hoại chuyện của tao, mắt chó không thấy người, chờ tao thành chủ ở đây thì nhất định cho mày sống dở chết dở (Con này tự kỉ nặng rồi các bác ạ, ai quét nó đi hộ em với,edit mấy chương có mặt nó mà muốn băm quá)

https://thuviensach.vn

Nhưng hôm nay cô ta đến có chủ đích, sao dễ dàng bỏ cuộc. Văn Phương ngang ngược nói:

- Tôi muốn gặp Triệu phu nhân.

Bảo vệ nhìn cô ta khinh thường, mất kiên nhẫn:

- Cô bị làm sao vậy? Đã nói với cô nhiều lần rồi, Triệu phu nhân không gặp cô

Anh ta xua tay:

- Mau đi đi

Văn Phương cười lạnh một tiếng:

- Hôm nay tôi bắt buộc phải gặpTriệu phu nhân, các anh tốt nhất thông báo cho tôi một tiếng, bằng không nếu tôi làm loạn lên…

Văn Phương nhìn bốn phía cười lạnh.

Bảo vệ nhìn quanh, thấy không ít kháchđang nhìn về phía này tò mò. Cảm thấy khó xử, anh nghĩ: cô gái này chắctrước kia bị công tử chơi đùa rồi đá, không cam lòng nên mới tìm đến.Nếu cô ta thực sự làm loạn, nói những lời không đứng đắn, bình thườngthì cũng thôi nhưng giờ có nhiều khách như vậy, đều là người sang trọng, để bọn họ nghe được chẳng phải là làm mất mặt nhà họ Triệu? Lão gia làngười cực sĩ diện, đến lúc đó chẳng phải mình cũng không gặp may? Tiềnlương ở đây cao, phúc lợi tốt, còn có bảo hiểm, công việc tốt như vậy mà mất thì quá uổng

Anh trầm ngâm sau hồi lâu. Văn Phươngthấy anh ta không phản ứng thì nghĩ anh ta không làm, liền nghĩ: Mày cho rằng bà đây ngồi không! Lúc này, vệ sĩ lại bước lên định đuổi cô đi,Văn Phương bất đắc dĩ lùi về phía sau hai bước, lập tức kêu to:

https://thuviensach.vn

- Ai da, Triệu gia đánh người…

Còn chưa nói xong đã bị bảo vệ bước lênngăn cản. Văn Phương cũng không muốn làm to chuyện, đắc ý nhìn anh ta.Bảo vệ tức giận, kéo cô ta qua một bên:

- Được rồi, đừng làm loạn, tôi đi thông báo cho cô.

Văn Phương bỏ tay anh ra, khinh thường mà phủi phủi chỗ bị anh ta kéo, hừ lạnh một tiếng:

- Sớm làm vậy không phải tốt sao? Rượu mời không uống đòi uống rượu phạt.

Bảo vệ tức giận nhưng không biết làm thếnào, chỉ đánh khẽ cắn môi, gọi một người bồi bàn, nói có người gâychuyện, muốn gặp Triệu phu nhân, bảo anh ta đi báo với Dung tẩu mộttiếng. Người hầu đi tồi, anh ta nghĩ rồi gọi người khác đi báo cho đạithiếu gia (Làm sớm hơn có phải tốt k). Anh ta thì đứng đó trông chừngVăn Phương, tránh cô ta lại gây sự.

Bên kia, Dung tẩu nghe tin này thì biếnsắc, thầm nghĩ: hôm nay ai đến gây sự? Bà nhìn thoáng qua Triệu phu nhân thấy bà đang vui vẻ trò chuyện với khách thì quyết định tự mình đitrước xem sao. Nếu không có gì quan trọng thì không nên làm phu nhân mất vui. Bà theo người hầu ra ngoài.

Bà vừa ra đã có người hầu khác đi đến bên nói thầm vào tai Triệu Hi Thành: “Thiếu gia, anh Vương nói người phụ nữ kia lại đến, đang ở cửa gây rối đòi gặp phu nhân, anh ấy không biết làm thế nào đành phải báo Dung tẩu, giờ Dung tẩu đang đến”

Sắc mặt Triệu Hi Thành trầm xuống, trongmắt hiện vẻ tàn khốc. Anh dặn dò Triệu Hi Tuấn mấy câu rồi đi ra ngoài.Triệu Hi Tuấn thấy vẻ mặt anh không ổn nhưng không tiện hỏi cũng chỉ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành đi ra lại nghe bảo vệ báo, cô gái kia đã được Dung tẩu dẫn vào. Triệu Hi Thành giận dữ nhìn bảo vệ một cái, một cái liếc mắt này khiến bảo vệ run người. Anh ta nói:

- Đại thiếu gia, tôi cũng chẳng có cách nào, cô ta gây rối, để khách nghe thấy…

Ánh mắt Triệu Hi Thành lạnh lùng:

- Anh không biết báo tôi sao? Sao làm kinh động đến Dung tẩu. Chút chuyện nhỏ cũng làm không xong! Hừ…

Anh cũng biết, những người này chẳng qualà sợ liên lụy. Nhưng anh không hiểu vì sao Văn Phương kia cứ muốn gặpmẹ anh? Chẳng lẽ cô ta nghĩ mẹ anh sẽ làm chủ cho cô ta? Quá ngu xuẩn

Không đúng! Nếu là như vậy, Dung tẩu làmsao có thể dẫn cô ta vào? Triệu Hi Thành biến sắc, đột nhiên dâng lên dự cảm bất ổn, cũng không trách bảo vệ nữa, vội đi vào.

Bảo vệ thấy anh đi vào mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 76: Yến Hội 3

Chương 75: Yến hội 3

hu Thiến vừa chiêu đãi khách, vừa lặng lẽ theo dõi mọi thứ. Dung tẩu và Triệu Hi Thành đều sắc mặt âm trầm rờiđi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Trong lòng Chu Thiến đầy nghi hoặc.

Không lâu sau đã thấy Dung tẩu vội vàngđến bên Triệu phu nhân, thì thầm gì đó, Triệu phu nhân bất ngờ rồi vộinhìn thoáng qua Chu Thiến, thấy Chu Thiến đang nhìn qua thì nhìn cô cười trấn an sau đó dặn dò Dung tẩu mấy câu rồi đi vào trong.

Chu Thiến có cảm giác chuyện này có liênquan đến mình. Cô hơi chần chừ nhưng vẫn định theo sau xem có chuyện gì. Vừa đi được vài bước thì Dung tẩu đi đến, đứng ở vị trí vừa khéo chặnđường cô lại, bà cười nói với cô:

- Phu nhân đột nhiên có việc gấp, bà dặn tôi giúp cô chiêu đãi khách cho tốt.

Nói xong nhìn về phía cửa:

- Nhà Vương phu nhân đến rồi

Chu Thiến nhìn qua, đó chẳng phải là bạnchơi mạt chược của Triệu phu nhân, Chu Thiến đành áp chế sự hồ nghi, đivề phía khách. Dù sao, chiêu đãi khách, làm cho yến tiệc tiến hành thuận lợi là việc quan trọng nhất.

https://thuviensach.vn

Nếu thực sự có chuyện liên quan đến cô,chắc bọn họ cũng không gạt cô. Nghĩ vậy, Chu Thiến tĩnh tâm, hết sứcchuyện chú tiếp khách.

- Vương phu nhân, hoan nghênh hoan nghênh, hôm nay bác thật xinh đẹp

Bên kia, Triệu phu nhân đi vào thư phòngbên trong, ở đó không chiêu đãi khách, xung quanh rất yên lặng. Triệuphu nhân đẩy cửa đi vào.

Đi vào đã thấy một người phụ nữ đang lolắng ngồi trên ghết, thấy bà vào thì vội bước lên, lúc vội vã đánh rơiví xuống đất, cô ta xấu hổ xoay người nhặt lên.

Triệu phu nhân mặt nhăn nhíu mày, hỏi:

- Cô chính là Văn Phương?

Bà đi tới, ngồi xuống trước mặt Văn Phương rồi lại hỏi:

- Cô muốn gặp tôi? Có chuyện gì?

Thật ra, trước đó Dung tẩu đã nói với bàrằng có cô gái tự xưng là mang cốt nhục Triệu gia cho nên bà mới vộivàng tới xem, nhưng khi đối mặt với Văn Phương phải bày ra vẻ mặt bìnhthản để tránh cho cô ta lên nước. Nhưng lúc nói, ánh mắt của bà vẫnkhông nhịn được liếc về phía bụng của cô ta, thấy bụng hơi nhô ra, cảmthấy có sự vui mừng dâng lên.

Văn Phương vẫn nhìn theo ánh mắt bà, thấy bà thường xuyên nhìn về phía bụng mình thì biết bà rất để ý chuyện mình mang thai, liền nảy sinh ra sự hi vọng vô hạn.

Vẻ mặt Văn Phương tỏ ra đau khổ, mắt đỏ hoe, tiến lên hai bước, quỳ xuống trước mặt Triệu phu nhân, vừa khóc vừa nói:

https://thuviensach.vn

- Triệu phu nhân, xin bà giúptôi, tôi cũng không biết nên làm gì? Tôi có con của Hi Thành, đã gần 4tháng! Ô…ô… Hi Thành đã chia tay, tôi cũng không biết phải làm thế nào,tôi biết tôi không xứng với anh ấy nhưng giờ tôi đã có con, đó là mộtsinh mệnh, tôi thật sự không nỡ nhưng Hi Thành lại bỏ mặc tôi, tôi hếtcách mới đến cầu xin bà!

Cô ta nắm lấy tay Triệu phu nhân, khóc rất thương tâm.

Triệu phu nhân rút tay ra, vẻ mặt phiền chán:

- Được rồi, đừng khóc, bên ngoàinhiều khách như vậy, bị người ngoài nghe được chẳng ra cái gì đâu. Côkhông biết xấu hổ nhưng tôi cần mặt mũi

Văn Phương thút thít lau nước mắt nói:

- Triệu phu nhân, tôi chỉ là rất đau lòng, bà đừng trách tôi.

Triệu phu nhân lạnh lùng nhìn cô ta nói:

- Cô đứng lên đi!

Văn Phương đứng lên, cúi đầu, thỉnh thoảng lại lau nước mắt, làm bộ thật điềm đạm.

Triệu phu nhân thấy cô ta như vậy thì rất không vui, nghĩ thầm tại sao Hi Thành lại chọn người phụ nữ kém nhưvậy. Nhìn xuống bụng cô ta mới thở dài một hơi nói:

- Cô nói đứa trẻ trong bụng cô là của Hi Thành, là thật?

Văn Phương vội vàng gật đầu:

- Là thật đó! Phu nhân không tin, chờ đứa trẻ sinh ra có thể xét nghiệm ADN… hơn nữa…

https://thuviensach.vn

Cô ta hơi cúi người, nhìn bà, từng chữ từng câu nhấn nhá:

- Tôi tìm người quen trong viện làm siêu âm, bác sĩ nói cho tôi đó là con trai

Văn Phương vội nhìn chằm chằm sắc mặtTriệu phu nhân, thành công phát hiện vẻ vui mừng của bà, trong lòngkhông khỏi vô cùng đắc ý. Quả nhiên đúng như truyền thuyết, Triệu phunhân rất mong có cháu bế.

Triệu phu nhân trong lòng quả thực là vạn phần chấn động, bà muốn có cháu bế từ lâu, mỗi ngày đều mong Thiệu Lâmcó tin mừng nhưng Thiệu Lâm và Hi Thành kết hôn lâu như vậy vẫn không có quan hệ tốt, giờ quan hệ cải thiện khiến khao khát có cháu của bà càngmãnh liệt, không ngờ giờ lại có niềm vui bất ngờ lớn như vậy. Tính tính, qua năm tháng sẽ có đứa cháu mập mạp để bế.

Lúc này, sắc mặt Triệu phu nhân cũng nhu hòa lại, bà nói với cô ta:

- Cô đứng lâu như vậy rồi, ngồi xuống đi

Văn Phương ngồi xuống cạnh bà. Triệu phunhân đánh giá cô ta, thấy cô ta ngũ quan cũng được, đứa trẻ sinh ra chắc cũng đáng yêu, trong lòng càng thêm nóng nảy:

- Cô đến bệnh viện kiểm tra rồi, thế nào? Đứa trẻ mạnh khỏe sao?

Văn Phương lấy ra giấy báo cáo trong ví đưa cho bà, khẽ nói:

- Mọi thứ đều rất tốt, đứa bé rất khỏe mạnh

Triệu phu nhân cầm giấy siêu âm, nhìn hình vẽ mơ hồ, khóe miệng khẽ cười:

- Ôi! Còn nhỏ như vậy, nhìn không ra cái gì cả

https://thuviensach.vn

Bà quay đầu nhìn Văn Phương nói:

- Cô trước tiên cứ chú ý sinh đứa trẻ cho tốt, Triệu gia sẽ không bạc đãi cô.

Bà vỗ vỗ tay cô ta

Văn Phương nghe xong, đang nghĩ xem lời này có ý gì thì cửa thư phòng đột nhiên bị bật mở.

Hai người ngẩng đầu nhìn, người đi vào là Triệu Hi Thành đang giận dữ. Anh đóng cửa đi vào. Anh đã đứng ngoàinghe hồi lâu, nghe được chuyện Văn Phương có con của mình thì vô cùngkhiếp sợ, trong đầu vô số ý nghĩ chạy qua nhưng vừa nghĩ đến Thiệu Lâmthì chỉ còn sót lại một suy nghĩ – quyết không để đứa nhỏ này sinh ra.Cho nên khi anh nghe mẹ quyết định cho sinh đứa bé này thì không nhịnđược vọt vào.

Anh đi đến trước mặt Văn Phương, liếcnhìn cô ta, ánh mắt sắc như dao bắn về phía cô ta khiến Văn Phương kinhhãi, người lên, vội rụt vào bên Triệu phu nhân. Triệu Hi Thành cườilạnh, sau đó nhìn về phía mẹ, kiên quyết nói:

- Không được, đứa trẻ này không thể giữ lại! Mẹ, mẹ muốn cháu về sau Thiệu Lâm sẽ sinh

Sau đó, anh chỉ vào Văn Phương, mắt ngoan tuyệt:

- Thứ trong bụng cô ta tuyệt đối không thể giữ lại

Văn Phương quá sợ hãi, gắt gao nắm chặt tay Triệu phu nhân:

- Phu nhân, phu nhân, giúp tôi với! Đừng hại chết con trai tôi

Cô ta cố ý nhấn mạnh hai chữ con trai.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 77: Cậu Chủ, Phát Hiện Ra Gian Tình Của Phó Tổng Thư Thì Xử Lý Ra Sao?

Chương 76: Cậu chủ, phát hiện ra gian tình của phó tổng Thư thì xử lý ra sao?

Triệu phu nhân nhíu mày ánh mắt nhìn Văn Phương hiện lên chút chán ghét, lạnh lùng nói:

- Được rồi, cô đừng làm ầm, tôi sẽ không bắt cô phá thai, cô im lặng chút đi.

Sau đó bà quay đầu nhìn Triệu Hi Thành, rất nghiêm túc nói:

- Hi Thành, con nói chuyện vôliêm sỉ gì vậy! Trong bụng cô ta là cốt nhục của con! Là cốt nhục nhà họ Triệu! Cha con biết cũng sẽ không đồng ý cho con làm như thế. Mẹ sẽkhông để cháu trưởng của Triệu gia có mệnh hệ gì

Văn Phương nghe xong lời bà, mắt sángbừng, lòng mừng thâm, Triệu phu nhân quả nhiên là cái ô tốt nhất của côta. Nhưng mà… Văn Phương nhìn về phía Triệu Hi Thành, anh hung hăng nhìn cô, ánh mắt vô cùng lạnh lẽo khiến cô ta như ngã vào hầm băng, lòng côta run rẩy, sau đó lại oán hận. Triệu Hi Thành thực sự vì Tống Thiệu Lâm mà con cũng không cần, Tống Thiệu Lâm rốt cuộc đã dùng yêu pháp gì vớianh? Khiến cho công tử lăng nhăng có thể thủy chung như nhất?

Triệu Hi Thành nhìn mẹ mình, khuôn mặt tuấn mỹ kiên định:

https://thuviensach.vn

- Mẹ, mẹ nghĩ thử cảm thụ củaThiệu Lâm đi, nếu cô ấy biết chuyện này thì sẽ đau lòng. Bất luận thếnào đứa bé này cũng không thể giữ lại

Triệu phu nhân cười lạnh một tiếng, nhíu mày, nói:

- Giờ con mới biết lo lắng đếncảm xúc của Thiệu Lâm? Nếu con thực sự suy nghĩ vì nó thì đã không có sự xuất hiện của đứa nhỏ này. Giờ sắp có con, con chỉ nghĩ trốn tránhtrách nhiệm mà không tiếc giết chết con mình, muốn làm thế để phủi sạchtất cả sao? Hi Thành, con làm mẹ quá thất vọng.

Triệu Hi Thành dưới sự trách cứ của mẹ mà áy náy cúi đầu, trong lòng cũng vạn phần hối hận. Trước kia anh saobiết được có ngày anh sẽ yêu Thiệu Lâm như vậy? Lúc ấy Thiệu Lâm với anh chẳng qua chỉ như một người phụ nữ xa lạ, anh thậm chí còn quên cả việc mình đã kết hôn. Hơn nữa, những người đàn ông ở tầng lớp của anh có aikhông chơi đùa bên ngoài. Cha anh giờ già như vậy vẫn còn bao tình nhân, anh cũng chỉ coi đó là chuyện đương nhiên, sao biết sẽ có hậu quảnghiêm trọng, khó xử như bây giờ?

Anh không thể tưởng tượng phản ứng củaThiệu Lâm khi biết chuyện này. Trước kia, khi cô biết quan hệ của anh và Văn Phương đã kháng cự, bài xích thậm chí là chán ghét anh. Giờ anh hao hết tâm tư, vất vả lắm mới có được sự tha thứ của cô, bắt đầu lại từđầu, nếu cô biết thì có còn tha thứ cho anh? Anh đứng đó, sắc mặt dầntái nhợt lại, cả người như bị dội nước lạnh, lạnh đến thấu xương.

Triệu phu nhân thấy anh như vậy thì mềm lòng, bà đi đến bên anh, khẽ vỗ lưng anh rồi nói:

- Con cũng không cần lo lắng,chuyện này chúng ta tạm thời có thể giấu Thiệu Lâm, chờ Văn Phương sinhcon rồi sẽ tìm cơ hội nói cho nó

Bà đưa giấy báo cáo siêu âm cho anh:

https://thuviensach.vn

- Con xem, đứa trẻ đã sắp bốntháng, không lâu sau sẽ thành hình, có thể thấy tim đập. Đây chính làcốt nhục của con, là con đẻ con đó. Không lâu sau nó sẽ cười, gọi con là cha, ngồi trên lưng con cưỡi ngựa, con thực sự nhẫn tâm giết chết nó?

Triệu Hi Thành mờ mịt cầm lấy tờ giấy,hình ảnh mơ hồ… đó là con của mình sao? Nhìn như đám thịt… bên tai những lời của mẹ khiến anh hỗn loạn. Ánh mắt anh dần nhu hòa lại. Lại nóitiếp, anh cũng sắp 30 tuổi, đương nhiên cũng mong có con, nhưng… vì saongười đàn bà đó lại mang thai con của anh. Anh phẫn hận nhìn về phía Văn Phương, cô ta hoảng sợ lùi về mấy bước.

Triệu phu nhân xoay người, nhìn Văn Phương, ánh mắt lợi hại, bà trầm giọng nói:

- Văn Phương, cô đừng coi chúngtôi là ngốc, cô nghĩ tôi không biết cô có chủ ý gì sao? Tôi nói cho cô,cô an phận cho tôi một chút, nếu không người chịu thiệt chỉ có cô thôi

Bà đi đến bên Văn Phương, từ cao nhìn xuống cô ta:

- Tôi sẽ tìm nhà cho cô, an bàingười chăm sóc cô, cô lặng lẽ sinh con rồi tôi sẽ cho cô chút tiền, chút tiền đó đủ cho cô sống cả đời thoải mái. Nhưng đứa trẻ phải giao chochúng tôi. Cô rời xa nhà họ Triệu, vĩnh viễn không được gặp đứa nhỏ,vĩnh viễn không được nói chuyện này với ai. Nếu cô không làm theo…

Triệu phu nhân cười lạnh, sắc mặt trầm xuống, chậm rãi nói:

- Cô cũng biết, cô sẽ không thể sinh được đứa trẻ, chẳng còn gì cả, chỉ có kết cục bi thảm chờ đợi mà thôi

Mồ hôi lạnh trên lưng Văn Phương tứa ra,cô ta đột nhiên cảm giác người phụ nữ bề ngoài hiền lành này mới làngười đáng sợ nhất. Văn Phương

https://thuviensach.vn

ngoài mặt thì ra vẻ nhu thuận, sợ hãinhưng trong lòng vô cùng hận. Bọn họ nghĩ hay lắm, coi cô là máy đẻ sao? Chỉ cần đứa trẻ không cần mẹ, tùy tiện cho chút tiền là đuổi được côđi? Cũng may chuyện này cô ta đã sớm lường trước nên cũng không bất ngờ. Cô ta cũng không mong một bước lên trời, giờ chỉ cần Triệu phu nhân bảo vệ để sinh đứa trẻ bình an, sau đó kéo Tống Thiệu Lâm xuống bùn. Đếnlúc đó, mẹ của cháu trai duy nhất của Triệu gia là cô dựa vào cái gìkhông thể làm con dâu họ Triệu?

Văn Phương đứng lên, nhìn Triệu phu nhân, mắt đỏ hoe:

- Triệu phu nhân, tôi tuyệt đốikhông có ý gì, tôi chẳng qua không muốn giết chết một sinh linh mà thôi, những gì bà nói tôi đều đồng ý.

Triệu phu nhân không nghĩ tới cô ta sẽ đồng ý thoải mái như vậy thì có chút bất ngờ, lạnh lùng nhìn cô ta, hơi nhướng mày nói:

- Tôi biết cô nghĩ gì nhưng tôi nói cho cô, cô sẽ không thành công đâu.

Triệu Hi Thành nghe Triệu phu nhân an bài, tuy rằng cũng hơi động lòng nhưng luôn cảm thấy không ổn, anh không khỏi nói:

- Mẹ, đừng như vậy…

Triệu phu nhân quay đầu nhìn về phía con, cắt lời anh:

- Xử lý như vậy là thích hợp nhất, con đừng làm loạn nữa. Chẳng lẽ con thực sự muốn giết chết con mình?

Bà lại nói với Văn Phương:

- Hôm nay cô về trước đi, ngày mai tôi sẽ cho người đi đón cô. Bên ngoài nhiều khách, cô đi cổng sau đi, đừng để lộ ra

Sau đó giọng đột nhiên lạnh lùng:

https://thuviensach.vn

- Còn nữa, chuyện cô mang thai đừng để lộ cho bất kì ai, nhất là Thiệu Lâm, nếu không cô sẽ không được gì hết

Văn Phương cắn môi nhưng vẫn gật đầu.

Triệu phu nhân sắc mặt hơi hòa hoãn lại, bà nói với Triệu Hi Thành:

- Mẹ ra ngoài trước, con cũng đi nhanh đi, bên ngoài có nhiều khách, thấy chúng ta như vậy không biết sẽ nghĩ gì

Bà nói xong liền mở cửa đi ra ngoài.

Sau khi Triệu phu nhân bỏ đi, Triệu HiThành đóng cửa lại. Anh xoay người nhìn Văn Phương, ánh mắt lạnh lùng,cả người tản ra luồng khí lạnh, đi về phía cô ta.

Tim Văn Phương co lại, trán toát mồ hôi lạnh, cô theo bản năng bảo vệ bụng mình, liên tục rút lui về phía sau, run giọng nói:

- Anh…anh định làm gì…

Tác giả: Có rất nhiều bạn đọc nhắn lạivới tôi, nói ý kiến của mọi người, 13 rất cảm kích. Có người lo lắng 13là mẹ kế, tôi chỉ muốn nói, 13 tuyệt đối không phải là mẹ kế, mong mọingười tiếp tục ủng hộ…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 78: Giấu Diếm

Chương 77: Giấu diếm

riệu Hi Thành đi từng bước đến bên VănPhương, trong mắt đầy lửa giận, anh đột nhiên vươn tay nắm chặt cằm côta, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Hay cho Văn Phương cô, trướckia tôi quả thật xem thường cô, cô cho rằng cô làm vậy thì được cái gì?Tôi cảnh cáo cô, thu hồi tâm địa của mình đi, nói cách khác…

Anh hung hăng trừng mắt nhìn bụng cô:

- Tôi cũng chẳng quan tâm đứa trẻ này, tôi sẽ làm cho cô phải chịu cảnh thê thảm hơn cả cô tưởng tượng.

Mặt Văn Phương lập tức trắng bệch lại,mặt cô ta bị anh cào đau, nước mắt rơi xuống, trong mắt lộ rõ vẻ đauđớn, cô ta khó khăn nói:

- Hi Thành, em thật lòng yêu anh… em thật lòng muốn sinh con cho anh… trước kia ở bên nhau chúng ta thậtvui vẻ… vì sao anh đột nhiên không để ý đến em… Đều tại Thiệu Lâm, đềulà lỗi của Thiệu Lâm, bằng không một nhà ba người chúng ta…

- Câm mồm!

Triệu Hi Thành hét lớn, anh vung tay, Văn Phương ngã lăn xuống đất. Cô ta vội bảo vệ bụng mình, sợ làm hại đứabé, giờ đây chính là mọi hy vọng của cô ta, tuyệt đối không thể gặpchuyện bất trắc.

https://thuviensach.vn

Văn Phương ôm bụng ngồi đó, khó tin nhìn anh, hai mắt hoảng sợ:

- Hi Thành, anh thật độc ác, bụng em là cốt nhục của anh, anh đối với em như vậy sao!

Triệu Hi Thành chỉ vào Văn Phương. Gân xanh trên trán nổi rõ, ánh mắt dữ tợn đáng sợ, anh nén giọng nói:

- Giờ tôi hận không thể đá vàobụng cô mấy đá! Cô còn có mặt mũi nhắc đến Thiệu Lâm. Loại đàn bà titiện như cô, đoạn thời gian có quan hệ với cô là sai lầm lớn nhất đờitôi. Cô đừng có nói tình yêu gì đó với tôi. Đó chỉ khiến tôi càng thêmghê tởm! Trước là cô tự mình dâng lên cửa, tôi cũng chỉ coi cô là kỹ nữ. Tôi thanh toán cho cô cũng đủ tiền thế mà cô dám chơi tôi. Văn Phương,nếu cô đủ thông minh thì ngoan ngoãn đi, đừng có đùa bỡn tôi, sinh conxong thì cút đi cho tôi! Bằng không… hừ hừ… Văn Phương, cô biết tôi rồiđó, nếu sau này cô có kết cục bi thảm gì thì cũng do cô tự tìm!

Mặt Văn Phương trắng như tuyết, tay gắtgao nắm chặt quần áo mình, mắt sắc ghê người, phát ra thần sắc cuồngloạn. Cô nhìn anh, oán hận nói:

- Đến tột cùng tôi có gì không bằng Thiệu Lâm, vì sao tất cả các người đều khinh thường tôi?

Triệu Hi Thành cười tàn nhẫn:

- Cô còn dám tự so mình với Thiệu Lâm? Cô quá coi trọng bản thân rồi, cô chỉ xứng làm kẻ hầu người hạ cho cô ấy thôi, cái gì cô cũng thua kém cô ấy hết!

Anh ngồi xổm xuống, tới gần cô, ánh mắt ngoan lệ nhìn chằm chằm cô ta, giống như muốn nhìn thấy lòng cô:

- Chuyện này nếu cô để Thiệu Lâm biết, Văn Phương…

https://thuviensach.vn

Anh vỗ vỗ mặt cô ta:

- Tôi sẽ cho cô ngày nào cũng sống trong tù đày!

Nói xong anh đứng lên, cực kỳ khinh miệt nhìn cô ta một cái rồi bỏ ra ngoài

Văn Phương nhìn bóng anh rời đi, tim nhưdao cắt. Cô ta gắt gao cắn chặt môi dưới, cắn đến chảy cả máu, máu đỏtươi chảy dài xuống càng khiến mặt cô ta trắng bệch, ánh mắt điên cuồng, trông như con quỷ dữ.

Anh coi Tống Thiệu Lâm là bảo bối, coitôi là kỹ nữ! Triệu Hi Thành, anh quá đáng lắm. Tôi sẽ không cho anh vừa lòng, tôi muốn xem xem, để cho bảo bối của anh biết tôi có con của anhrồi thì sẽ như thế nào. Tôi cũng không tin, tôi mang thai cháu nhà họTriệu, có Triệu phu nhân bảo vệ thì anh có thể làm gì được tôi. Cứ khinh thường tôi đi, tôi sẽ giành được thứ mà tôi muốn.

Cô ta chậm rãi ngồi dậy, nhìn lại bảnthân, thấy không có chỗ nào khó chịu thì mới yên lòng. Lúc trước cô tavào cửa lớn, trong lòng nghĩ có nên nhân cơ hội này nói chuyện này choTống Thiệu Lâm nhưng giờ khách đông như vậy, làm như thế có thể khiếnTriệu lão gia tức giận không? Đang do dự, cô ta mở cửa ra đã thấy mộtngười phụ nữ trung niên đứng đó. Bà nhìn Văn Phương ra, mặt không đổisắc nói:

- Xin mời đi theo tôi, phu nhân sợ cô không tự tìm được đường ra, bảo tôi dẫn cô ra ngoài.

Văn Phương hừ nhẹ một tiếng, xem ra bọnhọ cũng sợ cô gây chuyện, không cho cô ta cơ hội. Thôi đi, hôm nay cũngkhông phải thời cơ tốt, về sau còn nhiều cơ hội!

Văn Phương ngoan ngoãn theo Dung tẩu đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến đang chiêu đãi các khách mờingồi vào vị trí đã thấy Triệu phu nhân sầm mặt đi ra. Triệu phu nhânthấy cô, đầu tiên là sửng sốt sau đó cười cười. Chu Thiến định đi đếnhỏi thì đã thấy bà quay đầu đi, tìm Vương phu nhân nói gì đó. Chu Thiếnđành phải dừng bước, trong lòng có chút nghi ngờ. Sao cô cảm thấy Triệuphu nhân như đang trốn tránh cô? Nhất định là cô đa tâm rồi, sao Triệuphu nhân phải làm thế!

Đang nghĩ thì Triệu Hi Thành cũng từ sauđi ra, sắc mặt cũng rất khó coi. Chu Thiến vội đi tới, Triệu Hi Thànhngẩng đầu thấy cô, ánh mắt hiện lên vẻ phức tạp rồi lập tức bình tĩnhlại.

- Hi Thành, đã xảy ra chuyện gì? Chu Thiến hỏi

Triệu Hi Thành đi đến bên người cô, vuốt eo cô, cúi đầu khẽ nói vào tai cô:

- Không có chuyện gì, chỉ là… cómột người bạn cũ của mẹ đến, bà ấy không muốn gặp nhiều khách nên muốngặp riêng mẹ, nói chuyện một hồi rồi đi. Bởi vì anh từng gặp bà nên bàấy cũng muốn gặp lại. Khi nãy là anh đi gặp bác ấy!

Triệu Hi Thành nghĩ, chuyện này vẫn không thể để cô biết. Sau này đứa trẻ sinh ra sẽ cho nuôi ở ngoài, anh sẽ lừa cô cả đời. Trong lòng anh cũng cảm thấy có lẽ nói thẳng ra thì tốt hơn, có lẽ sẽ được cô hiểu và thông cảm nhưng anh không dám mạo hiểm nhưvậy, anh không thể đoán được phản ứng của cô, cũng không có cách nào đối mặt với hậu quả khó lường đó. Anh không chắc chắn nên chỉ có thể chọncách giấu diếm cô, giấu giếm cô cả đời!

Chu Thiến không nghi ngờ lời anh nói, cô cười nói:

- Đó chắc chắn là bạn tốt của mẹ rồi, nhiều năm như vậy còn nhớ cả ngày kỉ niệm kết hôn của mẹ, bỏ đi như vậy thật tiếc!

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành cười cười:

- Đúng vậy….

Bọn họ đi vào bàn tiệc, Hi Thành đỡ ChuThiến ngồi xuống sau đó đi tiếp khách, có người kính rượu thái độ củaanh cũng khác lạ, ai đến cũng tiếp, rất nhanh mặt đã đỏ ửng.

Triệu phu nhân thấy vậy thì gọi Hi Tuấn đến đưa anh vào phòng rồi giải thích với mọi người:

- Chắc hẳn hôm nay quá vui đây mà!

Chu Thiến cũng đi theo vào phòng, Hi Tuấn đỡ anh lên giường, Chu Thiến lấy gối đầu cho anh. Hi Tuấn có chút trách cứ nói:

- Anh đúng thật là, rõ ràng không uống được rượu còn cố uống, chẳng phải đã có người uống thay

Khóe miệng Triệu Hi Thành cong cong, trong tươi cười dường như có chút chua xót. Anh nhắm mắt lại, không lên tiếng.

Chu Thiến nhìn anh, trong lòng đột nhiêndâng lên một cảm giác kì gị. Cô cảm thấy dường như Hi Thành có tâm sự.Cô trầm ngâm một hồi rồi nói với Hi Tuấn:

- Hi Tuấn, em xuống trước đi, ởdưới còn nhiều khác, anh ấy để chị chăm sóc là được rồi, nếu không có gì thì bọn chị nghỉ ngơi một chút rồi sẽ xuống nhà

Triệu Hi Tuấn gật gật đầu, xoay người đi ra ngoài.

Trong phòng cũng chỉ còn lại hai người bọn họ, nhất thời vô cùng yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 79: Lựa Chọn

Chương 78: Lựa chọn

Rèm cửa màu tím che đi ánh mặt trời, khe rèm cửa tỏa ra tia sáng vô hạn. Bên trong mát mẻ, yên tĩnh.

Chu Thiến lấy khăn mặt ấm giúp Triệu HiThành lau mặt. Triệu Hi Thành nhắm mắt lại, lông mi dài run rẩy giốngnhư hai chiếc quạt nhỏ. Ngũ quan góc cạnh rõ ràng, bộ dáng tuấn tú khiến anh đẹp như thần Hy Lạp (Bắt đầu ngấy với việc suốt ngày tả đẹp như HiLạp rồi, giờ cắt hết, có đẹp như Việt Nam thì tả tiếp =)))

Lòng Chu Thiến dâng lên tình cảm trìu mến, cô nhẹ nhàng lau mặt cho anh, ôn nhu nói:

- Hi Thành, hôm nay anh làm sao vậy? Có tâm sự gì sao? Hay là nói cho em biết đi, có lẽ sẽ thoải mái hơn nhiều

Triệu Hi Thành cảm nhận được động tác dịu dàng của cô, nghe lời nói thân thiết của cô thì tim như bị người cấuxé, đau đớn không thôi. Anh nắm bàn tay cô, hơi dùng lực rồi kéo cô vàolòng, gắt gao ôm chặt, tựa như ôm bảo bối quý giá nhất đời mình

Khóe miệng Chu Thiến tươi cười, dù cảmthấy lạ với sự nhiệt tình bất ngờ này của anh nhưng cũng thấy rất ngọtngào. Cô vươn tay ôm anh, nhẹ nhàng nói:

- Làm sao vậy? Anh nhất định là có tâm sự đúng không?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành vùi mặt vào mái tóc dàicủa cô, hơi thở cô thơm như lan, yết hầu anh như bị chặn lại, trong lòng có xúc động, hận không thể nói hết mọi chuyện với cô sau đó xin cô thathứ nhưng cuối cùng anh vẫn không thể nói ra miệng. Bắt anh phải nói thế nào? Nói cho người mình yêu rằng có người phụ nữ khác đã mang thai vớianh? Anh nói không nên lời…… Anh trong lòng vạn phần thống khổ, vạn phần dày vò, sau một lúc lâu anh mới có thể bình phục lại cảm xúc, chậm rãinói:

- Tâm sự của anh chỉ có một, đólà phải làm thế nào mới có thể khiến em mãi mãi bên anh, không bao giờrời xa, sau đó như cha mẹ, làm lễ kỉ niệm 10 năm, 30 năm, 50 năm thậmchí là 60.70 năm!

Nói đến lời cuối, giọng dần dần có chút nghẹn ngào.

Chu Thiến lại chỉ nghĩ rằng anh uống rượu nên giọng mới thay đổi. Cô khẽ cười, sau đó ngẩng đầu, nhìn anh nói:

- Chỉ cần cả đời này anh thực lòng với em, tôn trọng em, tin tưởng em, không lăng nhăng thì cả đời này em sẽ ở bên anh!

Cô nhìn anh mỉm cười, da như tuyết trắng, mắt như sao sáng, đẹp như tranh vẽ.

Trong lòng Triệu Hi Thành bối rối, chuyện này anh thực sự có thể giấu diếm cô cả đời sao? Văn Phương kia chẳng hề đơn giản, nếu cô ta muốn làm chuyện quỷ gì thì anh cũng khó lòng phòngbị. Không, anh không thể mạo hiểm như vậy! Đứa trẻ trong bụng Văn Phương tuyệt đối không thể giữ lại!

Tuy rằng đó là con của anh, tuy rằng nóvô tội nhưng nếu phải lựa chọn giữa đứa trẻ và Tống Thiệu Lâm anh chỉ có thể chọn Thiệu Lâm. Anh không thể vì đứa trẻ đó mà mất đi Thiệu Lâm.

https://thuviensach.vn

Anh cúi đầu, trong mắt có ánh lệ. Đừng trách anh tàn nhẫn, vì người anh yêu, anh đành phải làm như vậy

Khi ngẩng đầu, anh đã bình tĩnh lại, vuốt mặt Chu Thiến rồi nói:

- Ở dưới nhiều khách khứa, em xuống trước đi! Anh ở đây nghỉ ngơi một lát rồi sẽ xuống

Chu Thiến tươi cười càng thêm ngọt ngào, cô gật gật đầu:

- Vâng, em xuống trước, anh nghỉ ngơi nhiều một chút, chờ em bảo người hầu mang trà giải rượu cho anh

Sau khi Chu Thiến rời khỏi đây, Triệu HiThành đứng dậy, đi đến cửa sổ gọi điện thoại. Sau hai tiếng tút tút,trong điện thoại truyền đến giọng nam thoải mái:

- A lô! Là sếp Triệu sao? Lại có chuyện gì đây

- A Thêm, lần này lại phải nhờ cậu, cậu giúp tôi làm một chuyện…

Triệu Hi Thành xoay người, khe rèm cửa sổ lộ ra tia nắng mặt trời chiếu vào nửa mặt anh, bên sáng bên tối càngkhiến ánh sáng lạnh lùng trong mắt anh tỏa rõ, nụ cười tàn nhẫn khiếncho anh như quỷ Tu la chốn địa ngục.

Sau khi tiệc trưa kết thúc, có một số người ra về, đại đa số đều ở lại tham gia vũ hội buổi tối

Những khách ở lại có một số ở trong đạisảnh nói chuyện phiếm cũng có một số kéo đi chơi mạt chược. Mà Chu Thiến thật bất hạnh lại bị các phu nhân kéo đi làm chân chia bài. Chu Thiếnthấy hôm nay mọi người đều vui vẻ như vậy cũng không tiện từ chối, đànhphải cố gắng ra trận.

Bàn này đều là người quen, ngoài Triệuphu nhân còn có Trương phu nhân thích nói chuyện bát quái cùng với Vương phu nhân xinh đẹp. Qua

https://thuviensach.vn

mấy ván, Chu Thiến thua thê thảm. Trương phunhân và Vương phu nhân đều cười toe toét, chỉ có Triệu phu nhân nhìn qua có vẻ không vui.

Vương phu nhân không khỏi hỏi:

- Bà hôm nay sao vậy, sắc mặt không được tốt lắm

Trương phu nhân nói:

- Sáng nay vẫn tốt mà

Chu Thiến cũng thân thiết nhìn ton nói:

- Mẹ, có phải mẹ mệt rồi, hay là đi nghỉ ngơi một chút?

Triệu phu nhân nghe xong lời cô nói, ngẩng đầu nhìn cô một cái rồi cười cười, thần sắc có chút mất tự nhiên, bà nói:

- Mẹ không sao, chắc là uống nhiều rượu nên dạ dày không thoải mái

Sau đó quay đầu nói với đám Vương phu nhân:

- Đừng nghiên cứu tôi nữa, cẩn thận không để ý tôi vơ hết tiền của các người

Trương phu nhân cười:

- Cũng phải xem cô có bản lĩnh này không

Lúc Triệu Hi Thành xuống lầu, Chu Thiến đã thua xanh cả mặt. Triệu Hi Thành ở bên người nhìn cô một hồi thì đen mặt nói:

- Em đứng lên đi, để anh đánh

Chu Thiến vội vàng đứng dậy, vẻ mặt như rời khỏi bể khổ mênh mông, ba người còn lại cười rộ. Vương phu nhân trêu ghẹo bọn họ:

https://thuviensach.vn

- Chúng ta cũng nên cẩn thận, người ta nói thuận vợ thuận chồng, tát biển Đông cũng cạn

Chu Thiến ngồi ở bên Triệu Hi Thành, nghe xong lời của bà thì đỏ mặt, có chút ngượng ngùng trốn ra sau Triệu HiThành. Triệu Hi Thành một tay chơi mạt chược, tay kia thì gắt gao nắmchặt tay cô ở dưới bàn, khóe môi mỉm cười thong dong.

Chu Thiến sợ mọi người nhìn thấy, vội rút tay ra nhưng Triệu Hi Thành quyết nắm chặt, trong lúc nhất thời vừathẹn vừa quẫn, mặt ửng đỏ. Cũng may mọi người đều chỉ để ý đến bàn mạtchược, lúc này Chu Thiến thở dài nhẹ nhõm một hơi, thuận theo ý anh.

Triệu phu nhân thỉnh thoảng nhìn con mộtcái, thấy anh thoải mái tự tại thì không khỏi thầm thấy may mắn, may màbà hiểu tính con mình…

Sau đó, hoàn toàn là thời gian biểu diễncủa Triệu Hi Thành, anh thi triển hùng phong, chẳng những lấy được tiềnChu Thiến thua về mà còn thắng không ít khiến cho Chu Thiến trợn mắt háhốc mồm, có cảm giác tự hào. Ánh mắt nhìn anh đầy sủng bái. Nhưng khiếncô vui vẻ nhất chính là nhìn thấy vẻ ủ dột của Trương phu nhân.

Triệu Hi Thành vẫn cười thoải mái ungdung như tất cả đều nằm trong lòng bàn tay, không gì có thể làm khó anh. Mãi cho đến lúc tiệc tối, anh nhận được cú điện thoại.

Anh nhìn số điện thoại, liền đứng dậy rồi bảo Chu Thiến tiếp tục đánh. Sau đó anh đi ra ngoài đại sảnh, đến chỗ vắng người.

- A lô, A Thêm, có phải chuyện đã thành công?

Anh mỉm cười gật đầu chào khách đi qua, nhưng hơi nhíu mày, vô cùng căng thẳng chờ đợi đáp án của đối phương.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 80: Tranh Chấp

Chương 79: Tranh chấp

A Thêm tên thật là Lý Thêm, vốn là một kẻ côn đồ sau tình cờ gặp Triệu Hi Thành, Lý Thêm nhờ lòng gan dạ và mưutrí hơn người mà được Triệu Hi Thành thưởng thức. Sau đó bọn họ vẫn luôn duy trì quan hệ hợp tác. Triệu Hi Thành giúp Lý Thêm mở rộng thế lực,đẩy anh lên vị trí số 1,2 trong giới hắc đạo. Lý Thêm thì giúp Triệu HiThành làm một số việc anh không tiện ra mặt.

Giống như chuyện lần này, Triệu Hi Thànhnghĩ nhân hôm nay Văn Phương còn chưa bị Triệu phu nhân đưa đi thì để Lý Thêm nghĩ cách làm cô ta sẩy thai mà không ảnh hưởng tính mạng. Loạichuyện này với người khôn khéo như Lý Thêm thì hẳn là dễ dàng. Nhưngkhông ngờ đầu bên kia trầm ngâm một hồi mới nói:

- Sếp Triệu, chuyện này không thành……

- Không thành?

Triệu Hi Thành đột nhiên cao giọng khiến người xung quanh nhìn. Anh vội nén giọng nhưng sắc mặt vô cùng khó coi

- Cậu làm sao thế? Có chút việc nhỏ cũng không làm được.

Giọng tuy không lớn như rét lạnh nhưbăng. Vừa nói vừa đi đến chỗ vắng người. Đầu bên kia Lý Thêm lau mồ hôilạnh trên trán. Hợp tác nhiều năm, anh rất hiểu thủ đoạn của Triệu HiThành này, tuy rằng giờ đã có vị trí này

https://thuviensach.vn

nhưng trong lòng anh vẫn luôncó sự sợ hãi thâm căn cố đế với Triệu Hi Thành. Lý Thêm xoay người,không muốn để các anh em khác thấy vẻ quẫn bách của mình.

- Sếp Triệu, tôi theo địa chỉ anh đưa đến, sớm đã nhà trống rồi. Hỏi thăm thì mới biết trước chúng ta đãcó một nhóm người đưa cô ta đi. Bọn họ đều nói là người lạ, không biếttừ đâu đến nhưng cô ta hoàn toàn tự nguyện đi theo. Sếp Triệu, anh bảotôi nhất thời tìm đâu ra người đây? Nếu không, cho tôi chút thời gian,tôi sai các anh em hỏi thăm một chút.

Triệu Hi Thành ngẩng đầu thấy Chu Thiếnđang nhìn qua, ánh mắt thân thiết thì sắc mặt không khỏi dịu lại, giọngnói cũng hòa hoãn:

- Được, cậu tiếp tục phái người điều tra. Có tin gì thì báo ngay. Tôi cúp đây.

- Vâng, sếp Triệu, em biết rồi, anh yên tâm.

Triệu Hi Thành cất điện thoại đi về phía Chu Thiến. Chu Thiến hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì? Sao bực mình vậy?

Triệu Hi Thành ngồi xuống cạnh cô cười nói:

- Không có gì, là chuyện trong công ty

Lúc nói, ánh mắt anh liếc qua Triệu phu nhân, bà cảm nhận được ánh mắt của anh thì ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn thẳng mắt anh

Triệu Hi Thành trầm xuống, lòng đã hiểu chuyện hôm nay vấn đề là từ đâu. Anh mím môi, trong lòng tức giận.

Sau tiệc tối, mọi người nghỉ ngơi rồi đến phòng khiêu vũ

https://thuviensach.vn

Phòng khiêu vũ nhà họ Triệu rất rộng, cóthể chứa đến mấy trăm người. Dưới ánh đèn thủy tinh như ngọc, sàn gỗbóng loáng, dàn nhạc đang chơi một bản nhạc vui vẻ. Đột nhiên, căn phòng chìm trong bóng tối, sau đó ở giữa sân có một ánh đèn trắng chiếu lênhai người, nhìn trang phục thì đúng là vợ chồng Triệu chủ tịch. Bọn họđứng gần nhau, mười ngón tay nắm chặt, bắt đầu khiêu vũ

Trong không khí, tiếng nhạc réo rắt chảy xuôi.

Mọi người cũng dần tham gia sân nhảy,nhất thời váy áo tung bay như những cánh bướm. Chu Thiến cũng bị TriệuHi Thành kéo vào sân nhảy, bản nhạc chậm này Chu Thiến miễn cưỡng có thể ứng phó nhưng thỉnh thoảng vẫn đạp phải chân Hi Thành. Mấy lần, TriệuHi Thành dù không nói gì nhưng Chu Thiến đã xấu hổ nói:

- Em không nhớ khiêu vũ, hay là chúng ta thôi đi.

Triệu Hi Thành thật ra cũng rất bất an,tâm tư của anh đều đặt lên phía mẹ đang khiêu vũ như con bướm kia, thấyChu Thiến nói vậy thì gật gật đầu, cùng cô rời đi.

Chờ bản nhạc dừng lại, Triệu Hi Thành vội vã đến bên mẹ, nhân lúc mọi người không để ý, kéo bà vào thư phòngtrước đó đã gặp Văn Phương. Anh đóng cửa, ngăn mọi ồn ào bên ngoài, bêntrong vô cùng tĩnh lặng.

Anh xoay người tức giận nhìn mẹ. Mà Triệu phu nhân thì lạnh lùng nhìn anh. Triệu Hi Thành trầm giọng nói:

- Mẹ, là mẹ đón Văn Phương đi rồi? Không phải mẹ nói ngày mai sao?

Triệu phu nhân cười khẽ:

- Nếu mẹ không đi sớm một chút thì cháu của mẹ đã mất, Hi Thành, mẹ nói đúng chứ?

https://thuviensach.vn

Bà vỗ vỗ vai Triệu Hi Thành:

- Con là con của mẹ, mẹ sớm biết không ổn cho nên mới đi đón cô ta sớm

Giọng bà chuyển lạnh:

- Về sau chuyện này con đừng xenvào, cũng đừng nghĩ muốn giết đứa bé, con cứ việc sống thế giới haingười vui vẻ với Thiệu Lâm, đứa trẻ này mẹ sẽ lo, sẽ không thành chướngngại vật của các con.

Triệu Hi Thành vội la lên:

- Mẹ, đứa bé này tuyệt không thểgiữ lại, mẹ còn sợ không có cơ hội ôm cháu sao? Chỉ cần đứa bé này tồntại một ngày thì quả bom giữa con và Thiệu Lâm lớn lên một ngày, lúc nào cũng có thể nổ. Con không thể mạo hiểm như vậy! Mẹ, mẹ nói cho conbiết, Văn Phương ở chỗ nào

Triệu phu nhân thấy anh cố chấp như thế, không khỏi giận tím mặt, bà chỉ vào Triệu Hi Thành, mở to mắt nhìn:

- Hổ dữ cũng không ăn thịt con,đó là con đẻ của con mà con lại vì một người phụ nữ khác mà muốn giếtchết nó. Hi Thành, tim con là sắt đá sao? Con không sợ báo ứng?

Triệu Hi Thành nhìn thẳng mắt mẹ, vẻ mặt kiên quyết, trong mắt tràn đầy đau đớn:

- Bất kể là báo ứng gì con cũngchấp nhận, so với sự đau khổ khi mất đi Thiệu Lâm thì có đáng là gì? Mẹ, mẹ không hiểu, cảm giác đó con chưa từng có, con không thể mất đi côấy, con không muốn có chút mạo hiểm nào. Đứa bé này tuyệt không thể sinh ra.

Triệu phu nhân kiên định nói:

https://thuviensach.vn

- Không được, không thương lượng! Chuyện này mẹ đã nói cho cha con rồi, ông ấy rất vui, cũng đồng ý vớimẹ. Con đừng nghĩ nữa

- Mẹ

Triệu Hi Thành không nhịn được cao giọng hét:

- Suy bụng ta ra bụng người, mẹchẳng phải cũng không chấp nhận được người khác có con với cha sao? Lúctrước mẹ chẳng phải không chớp mắt ép người khác phá…

Bốp!

Một tiếng vang lên ngăn cản câu nói tiếptheo, Triệu phu nhân tức đến mặt trắng bệch, cả người run run, tay chỉvào anh cũng run, nói lắp bắt:

- Vô liêm sỉ.. con nói cái gì…con dám nói lời này với mẹ… Mẹ làm thế là vì ai… còn không phải vì cáccon sao? Địa vị của con ở Triệu thị ổn định như vậy là nhờ cái gì? Là vì cha con chỉ có hai đứa con, không có ai đến giành quyền với con cả! Con dám nói lời này với mẹ, Hi Thành, con làm mẹ quá đau lòng…

Nói xong, nước mắt bà rơi xuống, bắt đầu kích động:

- Con nghĩ rằng mẹ muốn làmchuyện đó sao? Nhiều năm qua mẹ luôn bị ác mộng làm cho thức giấc… Connghĩ mẹ không thương Thiệu Lâm sao? Nó cũng là con dâu mẹ, mẹ không muốn nó đau lòng. Nhưng Hi Thành, đó là cốt nhục Triệu gia chúng ta, qua 5tháng nữa đã chào đời, mẹ tạo nghiệt quá nhiều, mẹ không muốn xuống tayvới cả cháu mình nữa

Triệu phu nhân bưng mặt khóc, ngã xuống sô pha.

Triệu Hi Thành thấy mẹ đau lòng như vậycũng hối hận những lời nói trước đó. Anh đi đến bên cạnh mẹ, ngồi xổmxuống, ôm bà vào lòng, vô

https://thuviensach.vn

cùng áy náy nói:

- Mẹ, xin lỗi, con không cố ý nói những lời này, tất cả đều do con, đều là con tự làm tự chịu. Được…

Anh cắn răng:

- Mọi chuyện tùy mẹ, con không xen vào nữa!

Triệu phu nhân ngẩng đầu, hai mắt đẫm lệ mơ hồ nhìn anh, gật gật đầu:

- Con yên tâm, mẹ sẽ để ý kĩ VănPhương kia, không để cô ta gây chuyện, đứa trẻ sinh xong cũng sẽ có cách khiến cô ta không dám nói lung tung. Đứa nhỏ chúng ta nuôi bên ngoài,tạm thời không cho Thiệu Lâm biết, chờ Thiệu Lâm có con thì chúng ta nói cũng không muộn!

Triệu Hi Thành nhìn khuôn mặt đầy nướcmắt của mẹ đành nhịn đau mà gật đầu đồng ý. Nhưng thật sự có thể giấuThiệu Lâm sao? Lòng anh mờ mịt.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 81: Khiêu Vũ

Chương 80: Khiêu vũ

Vũ hội đang tiến hành.

Phòng khiêu vũ đèn đuốc sáng trưng như ban ngày. Trong sảnh mọi người đều thoải mái, phấn chấn, tiếng cười không dứt bên tai.

Chu Thiến ngồi một mình ở đó, tay xiếtchặt ly rượu thủy tinh, chất lỏng màu đỏ bên trong dưới ánh đèn phảnchiếu ra ánh sáng đầy màu sắc

Cô mỉm cười nhìn giữa sàn nhảy, tìm đượcbóng dáng cha mẹ và anh chị cả mình. Chị dâu Bạch Tư Mẫn nhìn thấy côcòn lườm lại. Chu Thiến cười càng vui vẻ. Đột nhiên có một bóng ngườicao lớn phủ lấy cô. Chu Thiến ngẩng đầu nhìn thì thấy Triệu Hi Tuấn đang cười cười nhìn cô, đôi mắt phương lưu chuyển, anh hỏi:

- Chị dâu sao ngồi một mình ở đây? Anh cả đâu?

Nói xong anh duỗi chân ngồi xuống bên cô. Chu Thiến lắc đầu:

- Không thấy anh ấy, vừa nãy còn ở đây, đột nhiên lại mất tích

Triệu Hi Tuấn nhìn quanh:

- Em cũng không thấy mẹ, vốn đang định mời bà nhảy

Nói xong quay đầu nhìn cô, mắt phượng mỉm cười:

https://thuviensach.vn

- Không biết em có vinh hạnh mời chị dâu nhảy một bản không?

Chu Thiến vội xua tay:

- Đừng đừng, chị quên cách nhảyrồi, vừa rồi chân Hi Thành bị chị đạp chẳng còn hình dạng gì, chị khôngmuốn lại giết hại em đâu.

Triệu Hi Tuấn bật cười:

- Không sao, em không sợ, thực ra anh cả không nhảy đẹp bằng em đâu, đảm bảo chị không đạp được chân em

Nói xong đứng dậy, lịch thiệp vươn tay nói:

- Chị dâu, cho đứa em này chút thể diện đi, mọi người đều đang nhìn

Nói rồi lại nháy mắt nhìn cô. Chu Thiếncó thể nói gì nữa, đành phải cười đặt tay vào tay anh. Triệu Hi Tuấn nhẹ nhàng nắm tay cô, tay kia ôm eo Chu Thiến, đưa cô vào sàn nhảy.

Chu Thiến có chút lo lắng, không ngừngcúi đầu nhìn chân mình, sợ sẽ đạp vào chân Hi Tuấn. Bên tai truyền đếntiếng cười bất đắc dĩ của Triệu Hi Tuấn:

- Chị dâu, đừng lo lắng, tin em đi

Chu Thiến ngẩng đầu, mặt ửng hồng cườixấu hổ với anh đã thấy anh đang dịu dàng nhìn cô, khuôn mặt tuấn lãngtrấn định, lòng Chu Thiến cũng bình tĩnh lại theo.

Bàn tay ấm áp của Triệu Hi Tuấn nhẹ nhàng đặt ở eo cô, nhẹ nhàng nắm tay cô khiêu vũ, dần dần Chu Thiến quenbước, càng lúc càng nhẹ nhàng, vẻ mặt cũng thoải mái hơn. Chu Thiến vôcùng vui vẻ, cảm thấy đây là công lao của Triệu Hi Tuấn, không khỏingẩng đầu mỉm cười với anh

https://thuviensach.vn

Đôi tuấn nam mỹ nữ này dần dần trở thành tiêu điểm toàn hội trường

Nhất là Triệu Hi Tuấn, anh ngẩng đầu ưỡnngực, tư thái tiêu sái như vương tử cao quý tao nhã, vẻ mặt luôn mỉmcười dịu dàng. Lúc chuyển động, mái tóc dài như đám mây duyên dáng. Trên người anh tỏa ra ánh sáng lóa mắt, hấp dẫn mọi ánh nhìn của những côgái nơi đây, có một số người còn nhìn anh như say như mê.

Mà tất cả điều này Triệu Hi Tuấn lại nhưkhông phát hiện. Toàn bộ tâm tư của anh đều chú ý đến người con gáitrước mặt này. Dưới ánh đèn thủy tinh, làn da Chu Thiến trắng nõn nhưngọc, gò mà ửng hồng khiến cô đẹp như đóa hoa mới nở. Hai mắt long lanhnhư viên mã não đen. Khóe miệng cười thật xinh đẹp chiếu thẳng vào lònganh. Anh vốn biết chị dâu xinh đẹp nhưng không ngờ rằng cô lại đẹp đếnmức độ này. Anh nhìn Chu Thiến chăm chú, xung quanh là mùi hương dịudàng bao phủ, Triệu Hi Tuấn như bị mê hoặc, quên tất cả xung quanh,trong đầu chỉ còn đôi mắt sáng như sao kia, sau đó máy móc mà xoay tròntheo điệu nhạc…

Khúc nhạc kết thúc, mọi người đều dừnglại, nhiệt tình vỗ tay cho bọn họ. Lúc này Triệu Hi Tuấn mới bừng tỉnh,anh nhìn quanh, trong lòng mờ mịt.

Chu Thiến dù có chút ngượng ngùng nhưngtrong lòng vẫn rất đắc ý. Cô và Triệu Hi Tuấn rời khỏi sàn nhảy trongtiếng vỗ tay. Cô vỗ vai anh nói:

- Hi Tuấn, em thật lợi hại, khiêu vũ với em đúng là khiến chị có cảm giác mình cũng thành vũ sư, cảm ơnem, hôm nay chị rất vui

Trong lòng Triệu Hi Tuấn đột nhiên bối rối, anh cúi đầu không dám nhìn mặt cô, tim đập như nổi trống.

- Chị dâu, chị vui là được rồi

Anh quay đầu nhìn qua chỗ khác, nói vội:

https://thuviensach.vn

- Hình như bên kia có bạn của em, em đi trước

Nói rồi không chờ Chu Thiến đáp lại đã đi như chạy trốn, bỏ lại Chu Thiến sững sờ đứng đó. Chờ đến khi vũ hội kết thúc, Triệu Hi Tuấn không xuất hiện trước mặt Chu Thiến nữa.

Sau đó, Chu Thiến lại gặp Triệu Hi Thành, cùng anh nhảy mấy điệu. Triệu Hi Thành vẫn không vui vẻ, Chu Thiến nghĩ đó là vì anh không thích nhảy nên trong lòng có chút tiếc nuối.

Mãi cho đến đêm khuya vũ hội mới chấmdứt, người Triệu gia đều trong tình trạng kiệt sức nhưng vẫn lấy tinhthần vui vẻ tiễn khách

Khách khứa ra về, Triệu gia từ cao xuốngthấp đều mệt mỏi, nhìn cả phòng bừa bãi, đám người hầu ủ rũ. Triệu phunhân thấy thế thì nói:

- Đều đi nghỉ đi, sáng mai dậy sớm dọn là được, hôm nay ai cũng có tiền thưởng, cuối tháng sẽ thanh toán

Lúc này đám người hầu mới tươi cười được chút.

Chu Thiến và Triệu Hi Thành về phòng, Chu Thiến tắm rửa xong nằm xuống ngủ luôn. Cả đêm ngủ thật ngon, căn bảnkhông phát hiện người bên gối trằn trọc cả đêm không ngủ.

Bên kia, Văn Phương theo Dung tẩu đi cửasau, chỉ thấy bên ngoài có chiếc xe đen đợi sẵn. Dung tẩu vào Văn Phương lên đó. Dọc theo đường đi, Văn Phương nhìn khuôn mặt lạnh lùng của Dung tẩu, không nhịn được mà hỏi:

- Định dẫn tôi đi đâu? Đưa tôi về sao?

- Phu nhân dặn tôi đưa cô về thu dọn đồ đạc, sau đó đưa cô đến nơi phù hợp dưỡng thai

https://thuviensach.vn

Văn Phương hồ nghi:

- Bây giờ, không phải nói mai sao?

Dung tẩu liếc nhìn cô ta một cái, khôngtrả lời. Văn Phương lén lườm lại bà, thầm nghĩ: chẳng phải là người hầuthôi sao? Lên mặt cái gì? Nhưng chung quy vẫn không dám đắc tội "tâmphúc" của Triệu phu nhân.

Nhà Văn Phương ở bây giờ là căn hộ chung cứ trước kia Triệu Hi Thành mua cho cô ta, diện tích không lớn nhưng cũng không tệ.

Về nhà, Văn Phương chỉ thu dọn lấy một số đồ quan trong. Quần áo chẳng mang theo gì, cô ta nghĩ Triệu gia có tiền đương nhiên sẽ mua mới cho mình, cần gì mang theo. Cho nên chẳng quabao lâu đã thu doạn xong, cả căn nhà cũng chỉ gói gọn trong cái vali nhỏ

Toàn bộ quá trình Dung Tẩu đều chỉ lạnh lùng nhìn không nói gì.

Thu dọn xong, lái xe đón lấy vali của Văn Phương đi trước, Dung tẩu theo sau

Một số hàng xóm hóng hớt nghe động mở cửa ra xem. Văn Phương thấy vẻ kinh ngạc của bọn họ thì không khỏi đắc ý,ngẩng cao đầu, giờ cô ta cũng có lái xe, có người hầu, là quý phu nhân

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 82: Đối Sách Của Văn Phương

Chương 81: Đối sách của Văn Phương

Dung tẩu đưa Văn Phương đến một biệt thựđộc lập. Chỗ này là ở ngoại thành, ở đây không có cao ốc, cũng không cóxí nghiệp, xung quanh là đồng ruộng, hồ nước nên vô cùng trong lành.

Biệt thự hai tầng, nhỏ hơn biệt thự Triệu gia nhiều nhưng có hoa viên rộng lớn với đủ loại thực vật xanh tốt, hoa nở rộ. Văn Phương không hài lòng, oán giận nói với Dung tẩu vì saokhông để cô ta ở nội thành. Ở đây không náo nhiệt, đi lại không tiện…

Dung tẩu mặc kệ lời cô ta, đi gọi điện thoại nói với Triệu phu nhân một chút rồi nói với Văn Phương:

- Tí nữa sẽ có quản gia và ngườihầu đến đây, cũng sẽ mời bác sĩ khoa sản đến đây kiểm tra định kì chocô, về sau cô phải nghe lời bọn họ.

Chỉ chốc lát, quản gia cùng người hầu đến đây, đều là phụ nữ ngoài 40 tuổi. Dung tẩu kéo bọn họ qua một bên,nghiêm túc dặn dò bọn họ, Quản gia và người hầu nghiêm túc, gật gật đầu. Sau đó Dung tẩu ra về.

Văn Phương không nghe được bọn họ nói gìcũng chẳng để ý chuyện này, cô ta luôn tưởng tượng nếu gặp Thiệu Lâm thì nên tỏ vẻ thế nào, nói năng thế nào để lộ chuyện mình mang thai, cònThiệu Lâm sẽ hoảng sợ thế nào. Nghĩ đến đoạn đắc ý thì không khỏi vui vẻ cười ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Nhưng sau đó, Văn Phương phát hiện mọichuyện không đơn giản như cô ta nghĩ. Đầu tiên là điện thoại bị quản gia tịch thu, lý do di động có phóng xạ, không tốt cho thai nhi. Mà biệtthự này tuy có dây điện thoại nhưng không có máy bàn. Hỏi quản gia, quản gia nói vì ở đây vốn không có ai ở nên không có.

- Tôi muốn gọi điện thì làm thế nào? Văn Phương bất mãn hỏi.

Quản gia thản nhiên trả lời:

- Tiểu thư có chuyện nói với tôi là được, chúng tôi sẽ làm thỏa đáng, không cần gọi điện thoại.

Văn Phương khẽ cắn môi.

Được rồi, điện thoại không thể gọi thìthôi. Nhưng đáng giận là bọn họ luôn theo dõi cô ta gắt gao, không chocô ta ra ngoài. Cho dù là mỗi ngày tản bộ cũng chỉ đi gần đó, hơn nữabên người còn có hai người theo sát với lí do tốt đẹp là vì an toàn củacô ta.

Bị bọn họ theo dõi như vậy sao có cơ hộitìm Thiệu Lâm? Trong lòng cô ta vô cùng lo lắng, chẳng lẽ thực sự đợisinh đứa bé rồi để bọn họ mang đi sao? Đến lúc đó gây chuyện càng khó,chẳng phải cô ta kiếm củi ba năm đốt một giờ sao?

Đương nhiên không được!

Rốt cục có một ngày, cô ta không nhịn được mà phát hỏa:

- Tôi muốn ra ngoài, mỗi ngày ởđây buồn muốn chết, tôi muốn đi dạo phố, tìm bạn bè trò chuyện. Cácngười dựa vào cái gì mà không cho tôi ra ngoài, đây là bắt giữ ngườitrái pháp luật

https://thuviensach.vn

Quản gia kia dường như sớm đã dự đoán sẽ có ngày cô ta lên cơn nên thoải mái nói:

- Triệu phu nhân nói, nếu côkhông hài lòng với sự sắp đặt này của bà thì đi lúc nào cũng được. Chúng tôi tuyệt đối không ngăn cản nhưng đi thì đừng về nữa.

Văn Phương yên lặng, cô ta vất vả lắm mới kiếm được chiếc ô dù này, sao có thể dễ dàng buông tay? Cô ta vừa nghĩtới khuôn mặt âm ngoan của Triệu Hi Thành thì hoảng sợ đến rùng mình,không được, cô ta sẽ không rời khỏi đây

Văn Phương nói không nên lời. Lúc này, cô ta hiểu Triệu phu nhân đã hạ quyết tâm sẽ giam cô ta ở đây cho đến khiđứa bé sinh ra. Bà làm như vậy chắc cũng là để ngăn cản mình đến tìmThiệu Lâm. Trong lòng cô ta cười lạnh, chẳng lẽ bọn họ nghĩ chỉ cầnkhông cho cô ta ra ngoài thì sẽ không có cách gì sao? Từ nhỏ đến lớn,chưa có chuyện gì cô ta muốn mà không làm được.

Từ đó về sau, Văn Phương dần dần ăn ítđi, vẻ mặt buồn bực không vui. Quản gia thấy cô ta mỗi ngày ăn một ítthì cũng lo lắng. Bà nói với Văn Phương:

- Tiểu thư, cô phải ăn nhiều hơn, cô giờ rất cần bồi bổ cơ thể, không ăn không được!

Vẻ mặt Văn Phương ai oán:

- Tôi thật sự ăn không vô, ngàynào cũng buồn bực ở đây, nói cũng chẳng có người nói chuyện cùng, tronglòng rất khó chịu

Cô ta nắm tay quản gia, khẩn cầu:

https://thuviensach.vn

- Chị à, chị nói với phu nhân,cho mẹ em đến thăm em được không? Để cho mẹ em đến cùng em, nếu phu nhân lo lắng thì mọi người có thể ở bên theo dõi, có được không? Có lẽ tâmtình tốt lên thì cũng ăn được nhiều

Quản gia do dự một hồi, nghĩ rằng, nếu vẫn cứ như vậy có sai lầm gì bà đúng là không thể gánh vác. Vì thế gật đầu nói:

- Được, để tôi hỏi thử cô xem

Quản gia đi qua một bên, gọi điện cho Dung tẩu, cũng không để ý nụ cười giả dối của Văn Phương.

Chỉ chốc lát, quản gia đi tới, nói:

- Này, phu nhân đồng ý rồi, mai sẽ đón mẹ cô đến

Văn Phương vội bày ra vẻ mặt cảm kích:

- Chị à, cảm ơn chị.

Quản gia nhìn cô ta, vẻ mặt cũng có chútđồng tình. Tuy rằng kẻ thứ ba thật đáng khinh nhưng cô ta giờ là lúc cần được quan tâm nhất lại bị giam cầm ở đây, ngay cả muốn gặp mẹ cũng phải xin phép, ngẫm lại cũng đáng thương. (Thương cái xương, tự đâm đầu vào, nó không thấy tội việc gì phải đi thương cho nó). Nghĩ vậy quản giacũng không khỏi thở dài. Con gái bây giờ suy nghĩ sao vậy? Đây chẳngphải là tự mình chịu tội sao?

Ngày hôm sau đã có lái xe đưa mẹ VănPhương đến. Mẹ Văn Phương vừa thấy cô ta thì bắt đầu khóc. Văn Phươngkéo tay mẹ ngồi xuống phòng khác. Quản gia tự mình bưng trà nhưng khônglui xuống, đứng một bên, không xa không gần, vừa vặn có thể nghe được mẹ con bọn họ nói chuyện.

Nghe Văn Phương và mẹ chỉ nói việc nhà,rồi nói tình trạng cơ thể gần đây, sức khỏe cha mẹ, lại lảm nhảm nhữngchuyện vô bổ. Nói một hồi đã

https://thuviensach.vn

đến trưa. Sau đó, đưa mẹ đi ăn cơm, sau khi ăn xong mới lưu luyến không rời mà tạm biệt mẹ.

Lúc gần đi, Văn Phương đưa túi quần áo cho mẹ ngay trước mặt quản gia nói:

- Đây là quần áo lần trước họ mua cho con, con ngại có vẻ già, mẹ lấy mà mặc, đẹp lắm, chất cũng tốt,nhất là túi trước ngực thiết kế rất đẹp

Cô ta nhìn mẹ, nói đầy thâm ý. Mẹ VănPhương hơi run lên nhưng hiểu ý, đón lấy túi quần áo rồi đi theo quảngia ra ngoài. Văn Phương đứng ở cửa nhìn bóng mẹ, thầm nghĩ: hẳn có thểhiểu đi, cho dù không hiểu, mẹ nghe lời mình, chỉ cần để ý đến túi trước của áo là có thể phát hiện.

Đó là phong thư hôm qua cô ta hao hết tâm tư mới có thể thoát được cặp mắt những người này mà viết đưa cho mẹ.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 83: Chân Tướng

Chương 82: Chân tướng

Gần đây, Chu Thiến cảm thấy Triệu HiThành rất khác. Biến hóa lớn nhất là ít nói đi, có đôi khi còn rất bấtan. Tối ngủ cũng trằn trọc. Chu Thiến mấy lần hỏi nhưng anh đều chỉ thản nhiên đáp đó là chuyện công ty. Chu Thiến hồ nghi, có thể khiến anh như vậy hẳn là chuyện không nhỏ nhưng sao không thấy cha và Hi Tuấn nhưvậy. Nhất là cha, gần đây còn mặt mày hồng hào, khí sắc còn rất tốt.

Trong lòng Chu Thiến dù thấy lạ nhưngnhìn khuôn mặt càng ngày càng tiều tụy của anh thì lo lắng, cố ý saiphòng bếp đun canh an thần bổ khí cho anh uống, hi vọng tối có thể ngủngon hơn chút.

Chuyện khác khiến Chu Thiến thấy là chính là Triệu phu nhân và Dung tẩu. Có mấy lần cô thấy bọn họ nghiêm túc nhỏ giọng bàn cái gì nhưng chỉ cần cô đến gần thì bọn họ sẽ trông rất mấttự nhiên, sau đó cao giọng, nói một số đề tài nhàm chán. Hiển nhiên làđang kiêng kị cô

Những chuyện đó càng khiến Chu Thiến nghi ngờ.

Cẩn thận nghĩ lại, sự biến hóa này đều là sau yến hội. Chu Thiến không khỏi nhớ lại lúc bọn họ biến mất thần bítrong yến hội, chẳng lẽ hôm đó đã xảy ra chuyện gì? Chuyện này dường như liên quan đến cô nhưng rõ ràng bọn họ không muốn cô biết.

Nhưng có thể là chuyện gì? Lại khiến Triệu Hi Thành phiền não như vậy?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến muốn tìm đáp án nhưng lại mơ hồ cảm thấy nếu bọn họ đã cố ý gạt mình, không muốn cô biết thì có phải cô cứ để như vậy sẽ tốt hơn? Có phiền não đều là tự tìm, bọn họ khổ sởgiấu diếm cô hẳn cũng là tốt cho cô, vậy sao cô không giả hồ đồ?

Có đôi khi phiền não lại không thể tránh được, cho dù giả hồ đồ cũng không thể giả mãi được

Đó là một buổi trưa nóng bức, tuy rằng đã cuối hè sang thu nhưng thời tiết chỉ hơi dịu đi chứ ánh mặt trời vẫn rất chói chang.

Triệu phu nhân luôn có thói quen ngủ trưa, hôm nay bà ăn xong cũng đi nghỉ sớm. Chu Thiến ngồi xem TV một mình trong phòng khách

Lúc này, có người hầu đi đến bên nói:

- Thiếu phu nhân, bên ngoài có người muốn gặp cô

Chu Thiến ngẩng đầu, hỏi:

- Là ai?

- Là một người phụ nữ lớn tuổi, không nói tên mà chỉ nói là có quen cô, có chuyện quan trọng muốn nói.

Chu Thiến kinh ngạc nghĩ: là ai? Chẳng lẽ là người quen cũ của Tống Thiệu Lâm? Cô nói với người hầu:

- Cô dẫn bà ta vào đi

- Thiếu phu nhân, người đó rất lạ, bà ta nói muốn cô ra ngoài gặp, có vẻ khá vội?

Hử? Những chuyện xảy ra gần đây sao quỷ dị vậy?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến đi theo người hầu ra ngoài,thấy ở chỗ râm mát bên ngoài có một người phụ nữ quần áo giản dị, tóchoa râm, vẻ mặt tiều tụy, mồ hôi tứa ra. Bà nhìn thấy Chu Thiến thì mắtsáng lên, vội chạy tới trước mặt Chu Thiến, nắm tay cô, lo lắng nói:

- Thiệu Lâm, may cháu chịu ra, cô sợ cháu không chịu gặp cô, cô biết là chúng tôi có lỗi với cháu

Chu Thiến nghe mà không hiểu gì, ngườiphụ nữ đó tay đầy mồ hôi, vừa nóng vừa ướt, bị bà ta nắm thật khó chịu.Hơn nữa cô cũng không biết bà ta, thật sự không thể chịu nổi sự thân mật này. Cô cẩn thận rút tay, nhìn bà ta nói:

- Xin hỏi, bác là ai, chúng ta… biết nhau?

Người phụ nữ kia ngẩn ra rồi lại gật đầu lầu bầu:

- Đúng, cháu mất trí nhớ, không biết cô cũng không lạ.

Chu Thiến càng thấy lạ, biết cô mất trínhớ chỉ có người quen thân, bà ta sao biết được. Người đàn bà kia lạinắm cổ tay cô, vẻ mặt vội vàng:

- Thiệu Lâm, cháu nhất định phảicứu Văn Phương, cô biết là Văn Phương có lỗi với cháu nhưng giờ nó bịTriệu gia giam lỏng, muốn cướp đi đứa bé trong bụng nó. Thiệu Lâm, nểtình bạn bè giữa hai đứa, cháu cứu nó đi, giờ chỉ có cháu cứu được nóthôi. (Vô sỉ từ mẹ sang con)

Chu Thiến nghe xong thì sắc mặt đại biến, cô nắm chặt tay bà ta, hai mắt nhìn chằm chằm bà:

- Bà nói gì? Văn Phương mang thai? Là con ai

Người phụ nữ kia kinh hãi:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm, chẳng lẽ cháu khôngbiết sao? Văn Phương mang thai con của Triệu Hi Thành. Bọn họ ép PhươngNhi sinh đứa bé, giam lỏng nó, ngay cả cô muốn gặp nó cũng bị người theo dõi.

Nói xong bắt đầu khóc:

- Đứa con đáng thương của tôi…

Chu Thiến chỉ cảm thấy trời đất chao đảo, đầu óc mông lung, sắc mặt tái mét, tay chân lạnh lẽo như rơi vào hầmbăng. Thì ra là thế, thì ra là thế, đây là nguyên nhân Triệu Hi Thành ăn không ngon ngủ không yên. Đây là chuyện bọn họ cố gắng giấu cô. Thì rachân tướng lại khó có thể chấp nhận như vậy.

Cô nắm lấy tay người phụ nữ kia, tay khẽ run, bà ta cảm nhận được, nắm chặt tay cô, run run nói:

- Thiệu Lâm, Phương Nhi dù ngànsai vạn sai thì Triệu gia cũng không thể đối xử với nó nhưu thế. PhươngNhi viết trong thư nói, nó không có chút tự do nào, rất đau khổ, nó cònnói nó không muốn sống… Thiệu Lâm, cô xin cháu cứu nó, cứu nó đi

Người phụ nữ kia nước mắt như mưa

- Bà dẫn tôi đi. Văn Phương ở đâu, bà dẫn tôi đi gặp cô ta

Sắc mặt Chu Thiến tái như giấy trắng,giọng không khống chế được mà trở nên sắc bén. Cô bắt taxi rồi kéo người phụ nữ kia lên xe. Trên xe, Chu Thiến vẫn im lặng, hai mắt sáng dọangười. Người đàn bà kia lén nhìn trộm cô. Chu Thiến đột nhiên mở miệng:

- Bà là mẹ Văn Phương? Giọng nói khẽ run

- Đúng… Người phụ nữ kia cúi đầu.

https://thuviensach.vn

- Văn Phương bảo bà tới tìm tôi?

- Nó lén gửi thư cho cô, nói chỉ có cháu mới cứu được nó…

Giọng bà ta thoáng bồn chồn như đang chột dạ.

- Sao? Cô ta không muốn đứa bé?

Chu Thiến cười lạnh:

- Hay là cô ta muốn tự nuôi đứa bé?

- Chuyện đó…

Người phụ nữ kia cúi thấp đầu, nói khôngnên lời. Lúc bà đọc lá thư này cũng thấy lạ. Vì sao trong thư Phương Nhi nói muốn đi? Nó chẳng phải rất vui khi có thai sao? Hơn nữa cũng muốnđưa đứa bé này cho Triệu gia mà? Bà tuy nghi ngờ nhưng vẫn làm theo lờicon gái. Con gái nói thế nhất định có lý của nó. Bà còn mang cả thư định cho Thiệu Lâm xem.

Chu Thiến chỉ cảm thấy rất lạnh rất lạnhkhiến người cô run lên. Đúng, cô sớm biết quan hệ của Triệu Hi Thành vàVăn Phương, khi Triệu Hi Thành nguyện ý cắt đứt quá khứ, thành tâm vớicô thì cô cũng nguyện ý tha thứ, tin tưởng anh. Nhưng cái đó không đạibiểu cho việc cô chấp nhận người phụ nữ khác sinh con cho anh, có cốtnhục gắn bó chặt chẽ anh với người phụ nữ khác. Chẳng lẽ Triệu Hi Thànhnghĩ anh có thể vừa để kẻ khác sinh con cho mình vừa lén gạt cô, tiếptục anh anh em em với cô? Anh ta coi cô là cái gì? Thì ra trong lòng anh ta, cô chỉ là con rối có thể tùy tiện sắp đặt?

Tim Chu Thiến đau đớn, đau đến cô không thể tự vấn, đau không thể thở, dường như, trong tim đang bị ai đào xới.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 84: Phẫn Nộ

Chương 83: Phẫn nộ

Taxi theo chỉ dẫn của mẹ Văn Phương dừng ở trước một biệt hự. Chu Thiến xuống xe, nhìn quang cảnh thanh bình ở đó, tuy cô chưa có con nhưng cũng biết không khí tươi mát, cảnh trí tuyệtđẹp ở đây quả thực rất hợp để dưỡng thai

Xem ra, Triệu gia vô cùng chờ mong đứa bé này chào đời. Chu Thiến chua xót nghĩ.

Bọn họ chẳng lẽ cũng không lo lắng cảmnhận của cô sao? Cả nhà cùng giấu diếm cô, đến ngay cả Hi Tuấn bìnhthường luôn hòa hợp với cô cũng không nói gì. Khó trách gần đây cậu ấyluôn tránh xa cô, thì ra là chột dạ! Trong lòng Chu Thiến dâng lên sựphẫn nộ khi bị lừa gạt. Mẹ Văn Phương nói:

- Thiệu Lâm, chính là đây, Phương Nhi bị bọn họ giam ở đó, không chịu cho nó đi.

Chu Thiến đi tới, cửa sắt thực sự khóachặt, cô ra sức ấn chuông, chỉ chốc lát đã có một người phụ nữ hơn 40 mở hé cửa nhìn ra hỏi:

- Tìm ai?

Chu Thiến không dài dòng, đột nhiên đẩythẳng cổng. Người phụ nữ kia không đề phòng, bị cô đẩy mà lùi về sau mấy bước, cả giận nói:

https://thuviensach.vn

- Sao cô dám tự tiện xông vào?

Mặt Chu Thiến lạnh lùng, liếc mắt nhìn cô ta một cái rồi đi thẳng vào trong. Người kia bị khí thế của cô hù dọa,thoáng do dự nhưng vẫn lớn tiếng nói:

- Cô là ai, mau đi ra ngoài, nếu không tôi báo cảnh sát

Nói rồi bước lên giữ Chu Thiến lại.

Mẹ Văn Phương vội cản bà ta lại, người kia biết mẹ Văn Phương, thấy vậy dừng bước hỏi:

- Sao lại thế? Cô ta là ai?

Mẹ Văn Phương khẽ nói thân phận của Chu Thiến với bà ta. Người kia biến sắc, thầm oán nói:

- Sao bà dẫn cô ấy đến? Nguy to rồi!

Sau đó vội xoay người đi tìm quản gia.

Chu Thiến đi vào phòng khách đã thấy VănPhương đang ngồi ở sô pha xem phim, trong tay là đồ ăn vặt, thần tháinhàn nhã, làm gì có sự thống khổ của giam lỏng. Chu Thiến lạnh lùng nhìn cô ta.

Văn Phương thấy động, ngẩng đầu nhìn thấy Chu Thiến thì mắt sáng bừng, khóe miệng tươi cười. Cô ta đứng lên, điđến bên Chu Thiến, nhướng mày nói:

- Cô đến rồi?

Chu Thiến nhìn về phía bụng cô ta, bụngcô ta hơi nhô lên khiến mắt Chu Thiến như bị đâm, sắc mặt đại biến. Khóe miệng Văn Phương càng cười rộ:

https://thuviensach.vn

- Cô đã biết?

Chu Thiến hừ lạnh một tiếng:

- Cô hao tâm tổn sức chẳng phải muốn tôi biết?

Văn Phương vừa nhẹ nhàng vuốt bụng, vừa ra vẻ tự hào nói:

- Cái thai này của tôi là contrai. Hi Thành biết thì mừng lắm, nhất định bắt tôi sinh nó. Triệu phunhân cười vui vẻ, còn nói tuyệt đối sẽ không bạc đãi tôi. Thiệu Lâm, côxem, chúng ta thực sự có duyên, làm bạn nhiều năm như vậy, sau này cònlàm chị em cả đời, sau này xin cô để ý hơn…

Chu Thiến vung tay, không chút do dự tát cô ta. Một tiếng bốp vang lên, cắt ngang sự đắc ý của Văn Phương

- Vô sỉ!

Chu Thiến cắn răng nói được hai chữ, sắc mặt càng tái nhợt, cô lạnh lùng nói:

- Cô cho là như vậy thì có thể có được thứ cô muốn? Cô cứ tự lừa dối bản thân đi. Nếu bọn họ để ý cô nhưvậy thì đã chẳng bắt cô trốn đến đây, không cho tôi biết

Văn Phương bưng mặt, vẻ mặt lúc hồng lúc trắng, cô ta nhìn Chu Thiến, trong mắt đầy sự oán độc, lớn tiếng nói:

- Cô đánh đi, cứ đánh đi, tôi nói cho cô biết, tôi không sợ cô đâu

Nói xong, cô ta buông tay nhìn Chu Thiến chằm chằm, trong mắt là sự điên cuồng vô hạn:

- Vậy sao? Đúng như cô nói sao?Cô chắc chắn thế sao? Đúng thế, bọn họ chỉ muốn đứa bé rồi sẽ dùng tiềnđuổi tôi đi, nhưng thế thì sao?

https://thuviensach.vn

Cô ta chỉ vào bụng mình:

- Bất kể thế nào cũng không thayđổi được sự thực này. Nơi đây là con của Hi Thành, cũng là con tôi, đứabé này là mối liên hệ chặt chẽ giữa chúng tôi, sau này Hi Thành nhìn nósẽ nhớ tới tôi. Sau này con tôi lớn sẽ biết đến mẹ của nó là ai, đến lúc đó sẽ muốn nhận lại người mẹ này. Cả đời này tôi đều bám lấy các người. Mà cô, Tống Thiệu Lâm, mỗi ngày nhìn con tôi cô sẽ nghĩ đến trước kiachúng tôi từng ân ái thế nào, chờ đến lúc cô khổ cực nuôi con tôi khônlớn chẳng qua cũng chỉ là may áo cưới cho tôi thôi (Làm 1 việc chỉ đểlợi cho người khác). Thiệu Lâm! Cô nói xem tôi nói đúng hay sai?

Chu Thiến kinh hoàng đứng đó, nửa ngày mới nói:

- Văn Phương, chẳng lẽ cả đời này cô muốn sống như thế? Còn muốn biến con mình thành công cụ, chỉ vì mộtngười đàn ông không yêu cô. Đánh bạc cuộc đời bản thân và đứa trẻ nhưthế có đáng sao?

Văn Phương cười sầu thảm:

- Từ nhỏ cô đã sống an nhàn sungsướng, cuộc sống thoải mái, ngay cả một ngày chỉ ăn bánh bao đã khôngchịu nổi. Cô sao hiểu được sự khổ cực của tôi, tôi vất vả lắm mới có cơhội này, có thể làm người cao cao tại thượng, đổi lại làm ai cũng sẽkhông bỏ qua

Cô ta tới gần Chu Thiến, trong mắt lóe sáng:

- Tống Thiệu Lâm, tôi cá cô không độc ác bằng tôi, tôi cũng cá cô sẽ không dây dưa cả đời với tôi. Tôicũng cá cô sẽ không chịu được tình huống này. Cho dù chỉ có chút hivọng, tôi dùng cả đời đánh cược cũng có sao?

Chu Thiến đột nhiên như mất đi sức lực,Văn Phương gằn từng tiếng như những chiếc đinh đóng vào màng nhĩ ChuThiến, hung hăng đánh thẳng vào lòng cô. Cảm giác đau đớn này không thểdùng từ ngữ mà hình dung. Bắt cô

https://thuviensach.vn

trả lời thế nào? Nói cô không sợ, sẽdây dưa với cô ta cả đời, bất chấp cả đời đau khổ cũng không cho cô tanhư ý?

Cô cố gắng duy trì vẻ bình tĩnh, lưngthẳng tắp, cằm ngẩng cao, không muốn lộ vẻ yếu đuối trước mặt Văn Phương nhưng sự thất vọng, đau khổ trong lòng lại vét sạch cô, cô hao hết sứclực mới chống đỡ không ngã quỵ.

Cô nhìn Văn Phương, bình tĩnh, đạm mạckhiến lòng Văn Phương co rút. Văn Phương hoảng hốt bất định, vì sao côlại bình tĩnh như vậy. Chẳng lẽ Thiệu Lâm thật sự cùng mình đấu đá? Nếucô ấy và Triệu gia đồng lòng thì sẽ phiền toái nhiều đây. Văn Phương oán giận. Thế thì sao? Bọn họ nghĩ có thể phủi sạch mọi thứ về cô, TốngThiệu Lâm không cho cô ta đường sống thì cô ta cũng không để cô đượcyên.

Tưởng cho chút tiền là cô sẽ thôi sao?Sao có thể? Cho dù Tống Thiệu Lâm cắn chặt vị trí con dâu cả không thathì ít nhất Văn Phương này cũng sẽ phải được mọi người nhận thức, hàohoa xuất hiện trước mặt mọi người. Cho dù không có danh phận chính thứcnhưng cũng không để ai coi thường. Nếu chỉ là vì tiền thì cô ta cần gìtốn sức như vậy.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 85: Mơ Hồ

Chương 84: Mơ hồ

Quản gia nghe tin vội chạy đến, vẫn nghĩsẽ nhìn thấy cảnh vợ chính cùng bồ nhí đánh nhau, thậm chí còn lo lắngĐại thiếu phu nhân nhà họ Triệu sẽ gây bất lợi cho đứa bé. Nhưng khi bàtoát mồ hôi chạy đến thì chỉ thấy cảnh im lặng đến quỷ dị này. Đại thiếu phu nhân sắc mặt tuy có chút tái nhợt nhưng hờ hững. Văn Phương thì vặn vẹo, oán hận. Hai bên nhìn nhau chằm chằm.

Quản gia thầm thở phào nhẹ nhõm. Chỉ cầnkhông đánh nhau là được, chỉ cần đứa nhỏ không có việc gì là tốt rồi.Quản gia vội ho một tiếng, đi đến bên Chu Thiến nói:

- Đại thiếu phu nhân, sao cô đến đây?

Nhất thời cũng không biết nói gì, vô cùng xấu hổ.

Chu Thiến không nhìn bà ta, cô vẫn gắt gao nhìn Văn Phương, lạnh giọng nói:

- Văn Phương, cô cần gì nói mìnhđáng thương? Cô chẳng qua vì sự tham lam giàu có mà tìm cớ thôi. Nhữngcô gái nghèo rất nhiều, cô cho rằng ai cũng vô sỉ như cô, có thai vớingười đã có chồng mà còn không biết liêm sỉ, còn ở đây mà đắc ý, giươngnanh múa vuốt. Cho dù là con cô thì sau này nó cũng sẽ thấy hổ thẹn vìcó người mẹ như cô. Văn Phương, người như cô đáng bị người khác coithường. Cho dù có ngày cô đạt được thứ mình muốn nhưng người khác sẽkhinh bỉ cô, cô vĩnh viễn sẽ chẳng được hạnh phúc, kết

https://thuviensach.vn

quả cô sẽ biết,những thứ cô đánh đổi được chẳng qua chỉ là hư ảo, giả dối mà thôi.

Chu Thiến nói xong, hít sâu một hơi, không hề để ý đến cô ta nữa, hờ hững xoay người bỏ đi.

Văn Phương nhìn vẻ mặt đạm mạc của cô mànôn nóng. Vì sao, vì sao cô ấy đến lúc này còn trấn tĩnh, thong dong như vậy? Rõ ràng mình chiếm thượng phong nhưng sao ngược lại lại có cảmgiác thảm bại như vậy. Không đâu, chuyện sẽ không như cô ấy nói. Thếgiới này vốn chỉ cười nghèo không cười giàu. Chỉ cần cô được Triệu giachấp nhận thì sẽ thành đối tượng được người khác tôn trọng, hơn nữa condẻ của cô sao có thể xấu hổ vì cô? Cô ấy chẳng qua là cố ý nói vậy để đả kích mình, bức mình buông tha thôi. Quá buồn cười, cô ta nghĩ chỉ haiba câu đó có thể khiến cô bỏ qua cơ hội hiếm có này sao?

Văn Phương tiến lên hai bước, nhìn theo Chu Thiến gào lớn:

- Mặc kệ cô nói gì, tôi tuyệt đối không buông tay. Tống Thiệu Lâm, chúng ta chờ xem. Đến lúc đó, haichúng ta ai đau khổ, ai vui vẻ còn chưa chắc đâu

Chu Thiến thoáng dừng lại, tim như bị kim đâm, cô đứng thẳng lưng, càng tao nhã mà bước đi.

Mẹ Văn Phương vẫn đứng ngoài cửa nghe bọn họ nói chuyện, trong lòng quả thực cũng áy náy nhưng đó là con gáimình, hơn nữa giờ còn có đứa bé, bà có thể nói gì. Bà thấy Chu Thiến đira thì vội đi theo cô, ngập ngừng nghĩ gì đó nhưng lại ngại mở miệng.

Chu Thiến có chút cảm giác, xoay ngườinhìn bà, hai mắt như sao sáng chiếu vào lòng bà ta, mẹ Văn Phương khôngchống đỡ được vội cúi đầu. Chu Thiến lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

- Bà đã đạt được mục đích, còn theo tôi làm gì?

Mẹ Văn Phương ngẩng đầu, mắt ngấn lệ:

- Thiệu Lâm, cháu đừng trách VănPhương, nó cũng là bất đắc dĩ, nó vẫn luôn muốn được nổi bật nhưng nhàcô điều kiện quá tệ, không thể tạo điều kiện cho nó nên nó mới thế này.Nó không cướp vị trí của cháu, cháu cho mẹ con nó chút không gian đi

Vẻ mặt đạm mạc của Chu Thiến cuối cùng bị đánh nát. Cô như nghe được chuyện nực cười nhất trên đời. Cô không nhịn được mà liên tiếp cười lạnh, cuối cùng đành phải day day thái dương đểbình ổn cảm xúc của mình. Cô nhìn mẹ Văn Phương, tức giận nói:

- Tôi vẫn thấy lạ, Văn Phương cũng là người có học sao lại vô sỉ đến vậy, giờ tôi đã hiểu, thì ra là do gia giáo…

Cô lắc đầu, khinh thường việc dây dưa với bọn họ, xoay người đi thẳng, chỉ để lại mẹ Văn Phương mặt trắng bệch đứng đó.

Chu Thiến cứ đi, đi đến nơi không còn thấy biệt thự kia nữa thì không thể chống đỡ, bả vai sụp xuống.

Mặt trời chói lóa, cả thế giới hỗn độn,tất cả đều mơ mơ hồ hồ. Bóng nắng kia, hồ nước kia như đều phủ trong ánh sáng xám xịt, không chút sức sống.

Cả người cô run run, toàn thân như mất đi sức lực. Cô chậm rãi đi về phía trước cũng chẳng biết nên đi đâu, haimắt nhìn phía trước nhưng không có tiêu điểm. Cô cảm thấy rất đau lòngnhưng đau đến cùng cực lại thành chết lặng, trống rỗng. Sự trống rỗngnày khiến cô càng đau khổ, càng mê mang.

https://thuviensach.vn

Ánh mặt trời bỏng rát chiếu lên người cô, đầu cô choáng váng, mắt tối sầm từng đợt, cả người đổ mồ hôi lạnh, tócướt đẫm trên trán.

Mọi người đi ngang qua đều nhìn cô vớiánh mắt tò mò nhưng cô mặc kệ, cô đờ đẫn đi về phía trước, coi mọi thứxung quanh là hư vô.

Trong đầu cô lần lượt suy nghĩ, cô nên làm gì bây giờ? Nên làm gì bây giờ? Sau đó lại hiện lên những hình ảnh chớp nhoáng

Trong bóng đêm yên tĩnh, anh nhẹ nhàng thì thầm vào tai cô: “anh sẽ đợi đến khi em cam tâm tình nguyện”

Dưới ánh trăng sáng, hai mắt anh sáng như sao, vẻ mặt như đứa trẻ: “Thiệu Lâm, anh biết em không thích anh có phụ nữ khác, anh có thể cam đoan về sau anh sẽ không hái hoa bẻ cành nữa,cho dù là xã giao anh cũng sẽ không nhìn bất kì ai, anh… anh…

Dưới ánh hoàng hôn, anh dịu dàng ôm cô vào lòng, trịnh trọng nói: “Anh sẽ luôn ở bên em…”

Sau đó khuôn mặt vặn vẹo của Văn Phương lại xuất hiện: “Cô cái gì cũng có sao còn giành Hi Thành với tôi”

Cô ta oán độc nhìn cô: “Cả đời này tôi sẽ dây dưa với cô…”

Cô ta nhẹ nhàng vuốt bụng, đắc ý nhìn cô: “Tôi mang thai con của Hi Thành, về sau anh ấy nhìn con sẽ nhớ đến tôi…”

Sau đó là đủ các tiếng nói chen chúc:

“Thiệu Lâm, anh nghĩ là anh yêu em”

“Tôi cá rằng cô không ác độc bằng tôi…”

https://thuviensach.vn

“Tâm sự của anh chỉ có một, đó là phảilàm thế nào mới có thể khiến em mãi mãi bên anh, không bao giờ rời xa,sau đó như cha mẹ, làm lễ kỉ niệm 10 năm, 30 năm, 50 năm thậm chí là60.70 năm!”

“Phụ nữ trong hào môn có ai chẳng vậy, lâu rồi thành quen… làm gì có chuyện thập toàn thập mỹ…”

“Tôi tuyệt đối sẽ không buông tay!… Chúng ta ai đau khổ, ai vui vẻ còn chưa chắc chắn đâu”

Cuối cùng những giọng nói đó dần biến mất, một giọng nói trầm thấp khác càng lúc càng rõ ràng:

“Chúng ta đến Cửu Trại Câu, ở đó phongcảnh rất đẹp, còn đến cả Hoàng Sơn ngắm mặt trời mọc, đến Tây Song BảnNạp, đến Tây Tạng ngắm tuyết, đến Mông Cổ xem thảo nguyên…”

Tim Chu Thiến đau đớn, đầu như bị búa bổ, cô chỉ cảm thấy trời rung đất chuyển, đất trời tăm tối, rốt cuộc khôngnhịn được mà ngã khuỵu xuống đất, đau khổ khóc òa.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 86: Mặt Đỏ Mặt Trắng

Chương 85: Mặt đỏ mặt trắng

Chu Thiến cũng không rõ đã ở bên ngoàibao lâu, mãi đến khi đêm đen buông xuống, mãi đến khi cô kiệt sức, chânnhũn ra thì mới ngẩng đầu nhìn quanh, cũng không biết là đang ở đâu.Đúng lúc nào có chiếc taxi ngang qua, cô vẫy lại. Xe dừng lại, cô ngồilên, lái xe hỏi:

- Tiểu thư, cô đi đâu?

Chu Thiến nói ra địa chỉ biệt thự nhà họTriệu, có một số việc dù sao cũng phải đối mặt, không phải trốn tránh là có thể giải quyết. Xe đi thật lâu mới đến nơi, đèn xe quét qua cổng, mơ hồ thấy được một bóng người cao gầy.

Bóng dáng đó thấy chiếc taxi dừng lại thì nhanh chóng chạy đến. Qua cửa kính xe, Chu Thiến thấy đó là Triệu HiTuấn. Vẻ mặt anh vô cùng lo lắng, khi thấy là Chu Thiến thì thở phào một hơi. Anh mở cửa xe, còn chưa kịp nói thì Chu Thiến đã thản nhiên:

- Trả tiền xe cho chị, hôm nay chị ra ngoài hơi vội, không mang tiền theo.

Hi Tuấn thấy cô, có chút lạ vì sự lạnhlùng của cô, sau đó lấy tiền thanh toán cho cô. Chu Thiến xuống xe, taxi nhanh chóng rời đi, xung quanh nhanh chóng rơi vào bóng tối, dần dầncánh cổng lớn mở ra, chiếu chút ánh sáng từ bên trong.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cũng chẳng nhìn anh mà đi thẳng vào trong, Triệu Hi Tuấn nói với theo:

- Chị dâu, trưa nay chị đi đâu,muộn thế này mới về, anh rất lo lắng, suốt cả chiều đều tìm chị, mẹ gọiđiện thoại khắp chiều. Chị dâu, chị nên gọi về mới đúng

Giọng nói có chút trách cứ.

Chu Thiến nghe xong thì tức giận đến bậtcười. Chẳng lẽ bọn họ nghĩ chuyện thế này, cô không ngoan ngoãn quay vềkhông được? Cô dừng bước, tức giận nhìn anh. Triệu Hi Tuấn nương theoánh đèn mỏng manh, phát hiện sắc mặt Chu Thiến tái nhợt, tiều tụy, tóctai hỗn độn, quần áo bụi bặm thì thoáng hoảng hốt. Đến khi thấy vẻ phẫnnộ của cô thì hoảng sợ, trong đầu anh hiện lên vô số ý tưởng không tốt,mỗi một ý nghĩ đều khiến anh hốt hoảng. Anh không khỏi bước lên, lo lắng hỏi:

- Chị dâu, sao lại thế nào? Đã xảy ra chuyện gì?

Chu Thiến nhìn khuôn mặt thân thiết kia, nghĩ rằng anh đang diễn trò thì không khỏi mắng to:

- Triệu Hi Tuấn, chẳng lẽ giờ phút này em còn muốn giả ngu nữa sao? Chị là người dễ bị coi thường thế sao?

Khuôn mặt tuấn tú của Triệu Hi Tuấn biến sắc nói:

- Chị dâu, chị có ý gì? Em giả bộ gì?

Trong lòng anh ấm ức, anh về nhà thấy cảnhà đều lo lắng tìm chị dâu thì cũng lo lắng, đứng chờ suốt ngoài cổnghi vọng sớm thấy cô. Vì sao đổi lại là những lời lẽ sắc nhọn này của cô? Chu Thiến nhìn anh cười lạnh một tiếng, đi vào nhà.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn đứng đó sửng sốt một hồithì mới gọi điện cho anh đang tìm kiếm Tống Thiệu Lâm khắp nơi, nói choanh chị dâu đã quay về nhưng có vẻ không ổn. Khiến cho anh ngạc nhiên là đầu bên kia anh trai không hề kinh ngạc, thậm chí còn chẳng hỏi anh đãxảy ra chuyện gì, chỉ vội vàng cúp máy, giống như mọi chuyện đều ở trong dự kiến của anh ấy.

Trong lòng Triệu Hi Tuấn nghi ngờ, anh đột nhiên cảm thấy thái độ khi nãy của chị dâu hẳn là có lý do. Anh nhíu mày đi vào.

Chu Thiến đi vào đại sảnh thấy vợ chồngTriệu thị đang ngồi trên sô pha. Triệu lão gia đang nhận ly trà ngườihầu bưng đến, Triệu phu nhân thì day day trán, Dung tẩu đứng bên Triệuphu nhân xoa dầu cho bà. Là Dung tẩu phát hiện ra cô đầu tiên, bà ngẩngđầu khẽ gọi:

- Đại thiếu phu nhân.

Triệu phu nhân nghe vậy lập tức ngẩng đầu:

- Thiệu Lâm, trưa nay con đi đâu, làm mọi người lo muốn chết

Bà đứng lên đi đến bên Chu Thiến, nhìn cô, kéo tay cô, đau lòng nói:

- Sao lại thành ra thế này, đã ăn chưa? Có cần đi tắm trước không?

Chu Thiến nhẹ nhàng rút tay về, nhìn bà nói:

- Quản gia bên kia hẳn đã nói hết với mẹ rồi chứ! Vì sao mẹ còn giả như chưa xảy ra chuyện gì?

Triệu phu nhân nhìn bàn tay trống rỗng của mình có chút xấu hổ. Dung tẩu thấy vậy vội dẫn người hầu ra ngoài.

Triệu lão gia nghe cô nói vậy thì buông ly trà, trầm giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Mẹ là quan tâm con, hơn nữa đây cũng chẳng phải chuyện gì lớn, con yên tâm, con vĩnh viễn là con dâutrưởng của Triệu gia, điều này tuyệt đối không bị thay đổi vì chút việcđó.

Triệu phu nhân cũng ở bên cạnh ôn nhu nói:

- Mẹ biết con không vui nhưngviệc đã đến nước này, trong bụng Văn Phương là cốt nhục nhà họ Triệu, mẹ sao có thể bỏ mặc? Chúng ta chỉ là muốn đứa bé này thôi, tuyệt đốikhông cho Văn Phương cơ hội gì, về sau Hi Thành và Văn Phương sẽ khôngchút liên quan, tương lai đứa bé sẽ không biết chân tướng, mọi thứ không có gì thay đổi cả, mọi thứ vẫn sẽ như trước kia.

Chu Thiến nhẹ nhàng lắc đầu, sầu thảm cười nói:

- Mọi thứ sao có thể như trước?Có người phụ nữ khác sinh con cho chồng con, thế mà mẹ còn nói mọichuyện không có gì thay đổi

- Đây là ý gì? Có người đàn bà khác sinh con cho anh? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Hi Tuấn vừa tiến vào, nghe được lời Chu Thiến thì hoảng sợ.

Triệu lão gia tử giận tái mặt, ông đứng lên:

- Vậy con muốn thế nào, muốnchúng ta buông đứa bé này sao? Con cũng là con gái nhà giàu, sao khônghiểu chuyện như vậy. Chỉ là đứa trẻ con thôi, có ảnh hưởng gì đến con,đứa bé sinh ra sẽ để con nuôi, đến lúc đó khác gì con đẻ của con.

Triệu Hi Tuấn nghe đến đó, cuối cùng hiểu ra, anh không khỏi lớn tiếng:

- Chuyện đó sao có thể? Mọi người sao lại để đứa trẻ đó sinh ra? Cha mẹ không lo lắng cảm xúc của chị dâu sao? Người phụ nữ kia sao có thể dễ

https://thuviensach.vn

dàng buông tay.

Triệu lão gia tử giận tím mặt, ông chỉ vào Triệu Hi Tuấn quát:

- Mày ở đây lắm lời cái gì, biếtcái gì! Chuyện của mình không lo xong còn mặt mũi quản chuyện ngườikhác, cút lên lầu cho tao.

Khuôn mặt tuấn tú của Triệu Hi Tuấn trắng bệch nhưng vẫn kiên định nói:

- Chị dâu chẳng phải là ai khác, là người một nhà với chúng ta, mọi người coi thường cảm xúc của chị dâu là không đúng.

Triệu lão gia tử tức giận đến mặt đỏbừng, ông ném ly trà về phía Triệu Hi Tuấn. Choang một tiếng, chén tràrơi xuống bên chân Triệu Hi Tuấn rồi vỡ tan, nước trà bắn tung tóe.

Chu Thiến và Triệu phu nhân thấy Triệulão gia tử đột nhiên nóng nảy thì hoảng sợ. Lúc này Chu Thiến cũng biếtmình trách nhầm Triệu Hi Tuấn, cô nhìn Triệu Hi Tuấn với vẻ xin lỗi,thấy anh không bị làm sao cũng yên lòng.

Cô hít sâu một hơi, tiến lên vài bước,nhìn thẳng ánh mắt phẫn nộ của Triệu lão gia tử. Hai mắt trong vắt,trong suốt, tựa như vì sao sáng chói, lóe ra sự kiên định, tuyệt khôngkhuất phục.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 87: Uy Hiếp

Chương 86 Uy HiếpTriệu Hi Thành nhận được điện thoại củaem thì hỏa tốc chạy về nhà, đi đường lái xe nhanh đến suýt thì gây tainạn mấy lần. Lúc anh chạy về nhà, vào đến phòng khách thì vừa vặn nghеđược những lời Chu Thiến nói.

Chu Thiến quay lưng về phía anh, lưngthẳng biểu hiện sự quật cường của cô, cô đối mặt với cha, giọng khôngcao không thấp, không nhanh không chậm, trong trấn định có sự kiênquyết:

- Cái gì gọi là độ lượng? Ngầmđồng ý cho người phụ nữ khác sinh con cho chồng là độ lượng? Đem conriêng của chồng về nuôi còn lừa mình dối người rằng đó là con đẻ mìnhthì gọi là độ lượng? Quản gia cố ý lừa gạt phải nghĩ rằng đó là quan tâm mình thì gọi là độ lượng? Như vậy con chẳng cần sự độ lượng đó. Mọingười coi như con không hiểu chuyện là được.

Những lời cô nói lanh lảnh, nhẹ nhàngnhưng sâu sắc khiến ai nấy sợ ngây người. Triệu Hi Thành đứng đó, sắcmặt trắng bệch. Triệu Phu Nhân ảm đạm như nghĩ tới chuyện gì đó mà cúiđầu. Triệu Hi Tuấn thì tán thưởng, mắt lóe sáng còn Triệu lão gia tử thì nghẹn họng nhìn cô trân trối. Bất kể là ở đâu ông luôn luôn là ngườiđưa ý kiến, tuyệt đối không ai dám cãi lời. Từ trên xuống dưới ai cũngđều kính sợ ông, chỉ cần ông trầm mặt là không ai dám nói gì, cho dù như đứa con lớn nổi tiếng tâm ngoan thủ lạt cũng không dám làm càn trướcmặt ông. Nhưng hôm nay đứa con dâu vốn luôn dịu dàng nhu thuận lại dámchống đối ông, thậm chí còn có ý châm chọc sao có thể không khiến ônghoảng sợ?

https://thuviensach.vn

Mặt ông lúc xanh lúc trắng, hai mắt hung hăng nhìn chằm chằm Chu Thiến, có vẻ ác độc. Giọng ông vô cùng bén nhọn, sắc lạnh:

- Con nói thế là có ý gì?

Chu Thiến hơi ngẩng đầu, không chút yếuthế nhìn ông, đôi mắt trong suốt như ngọc lưu ly sáng như sao. Cô chỉcảm thấy lửa giận trong lòng càng đốt càng bùng to, máu nóng sôi trào.Cô nói từng câu từng chữ, vô cùng rõ ràng:

- Con không nhận đứa bé đó, cũngkhông chấp nhận sự an bài của mọi người. Bất kể trước kia con lớn lêntrong hoàn cảnh nào, con từng thật sự coi mọi người là người nhà, thậtlòng đối tốt với mọi người nhưng mọi người hoàn toàn không tôn trọngcon. Chuyện này con phải là người được biết nhất nhưng mọi người hợp lực che dấu con. Con biết mọi người nghĩ gì, mọi người cho rằng chỉ cần đứa trẻ sinh ra đến lúc đó con không muốn cũng phải chấp nhận đúng không.Mọi người làm thế thật khiến lòng người lạnh lẽo.

Triệu lão gia tử sắc mặt càng lúc càngkhó coi, càng lúc càng âm trầm. Triệu Phu Nhân cực hiểu chồng biết rằngđây là biểu hiện khi ông cực tức giận. Bà không muốn mọi chuyện khôngthể cứu vãn, tiến lên giữ chặt Chu Thiến nói:

- Thiệu Lâm, con hiểu lầm rồi,chúng ta tuyệt đối không có ý đó. Chúng ta cũng coi con như con gái,cũng thật lòng đối tốt với con. Chúng ta ở chung lâu như vậy con cũnghiểu mà.

Chu Thiến nhìn bà mặt không thay đổi.Đúng, tốt lắm nhưng sự tốt đẹp đó quá yếu ớt, không vượt qua nổi chútkhảo nghiệm. Có chuyện xảy ra họ sẽ lo lắng cho bản thân mình đầu tiên.Cô chưa bao giờ mong bọn họ thật sự coi mình như con gái nhưng cô vẫnmong bọn họ có thể đặt cô vào trong

https://thuviensach.vn

lòng, chân thành đối đãi chứ khôngphải lừa dối, đến khi chuyện đã rồi thì ép cô phải chấp nhận. Chẳng lẽnói chốn hào môn yêu cầu đó là quá xa vời?

Triệu phu nhân thấy cô không lên tiếng, tưởng mình đã đả động được cô thì tiếp:

- Chúng ta cũng không nhất địnhbắt con nuôi đứa bé này, con không muốn cũng không sao, chúng ta sẽ nuôi ở bên ngoài, con không phải gặp nó. Chúng ta sẽ không làm con khó xử

- Phải không? Thật thế sao?

Chu Thiến nhẹ nhàng cười cười, tươi cười lại như băng tuyết:

- Mẹ, sao phải lừa mình dốingười? Đó là cháu trưởng của Triệu gia các người, các người sao có thểđể nó ở ngoài cả đời. Chỉ e rằng trong cảm nhận của mọi người con cònkhông quan trọng bằng nó. Chẳng lâu sau mọi người sẽ đưa nó về Triệugia, nó sẽ là trung tâm, đến lúc đó con chỉ đành thừa nhận điều đó thôi.

Vẻ mặt Triệu Phu Nhân cứng đờ giật mìnhđứng đó nói không nên lời. Thật ra lòng bà chính là có ý này, đó là cháu bà sao bà không coi trọng. Bà chỉ nghĩ chờ Thiệu Lâm cũng sinh con thì nói cho cô, đón đứa bé kia về. Thiệu Lâm phải nghĩ cho con cũng sẽkhông gây rối gì nữa, đến lúc đó phải chấp nhận sự an bài đó. Không ngờlại bị Thiệu Lâm nhìn thấy, Thiệu Lâm trở nên khôn khéo từ bao giờ?Hay là mình vẫn luôn coi thường nó? Triệu phu nhân cảm thấy hồ nghi

Triệu lão gia tử nghe đến đó, thì tức đến run người. Ông chưa bao giờ bị người khác phản đối kịch liệt như vậy,cảm thấy tôn nghiêm của mình bị giẫm nát. Tình huống này ông quyết không để nó xảy ra.

Ông cả giận nói:

https://thuviensach.vn

- Đủ rồi, Thiệu Lâm, con đừng có không biết phân biệt, con nghĩ rằng Triệu gia chúng ta không có conkhông được, Triệu gia chúng ta phải nhìn sắc mặt Tống gia sao. Nói thậtcho con biết, chuyện này quyết định thế rồi, con chấp nhận cũng được,không chấp nhận cũng được, chúng ta quyết không vì con mà thay đổi. Tựcon nghĩ đi.

Triệu Hi Thành nghe cha nói vậy thì biết không ổn. Anh rất hiểu Thiệu Lâm, cô vẻ ngoài dịu dàng nhưng vô cùngcứng cỏi, áp lực càng lớn thì sức phản kháng càng mãnh liệt, anh vộitiến lên định ngăn cô lại. Còn chưa kịp đi đến bên cô thì đã nghe côkiên quyết nói:

- Đúng, con không thể ngăn cảnquyết định của mọi người, con cũng không thể thay đổi suy nghĩ của mọingười nhưng con có thể thay đổi chính mình, có thể chọn cuộc sống mà con muốn. Con không cần vị trí con dâu nhà họ Triệu, những thứ từng hấp dẫn con ở lại đây xem ra chỉ là ảo ảnh mà thôi. Con không muốn sống cả đờitrong ảo ảnh.

Chu Thiến vô cùng phẫn nộ, thì ra đây làvận mệnh của con dâu nhà giàu. Ánh hào quang của Tống Thiệu Lâm dù chóilợi thế nào cũng chỉ là thứ phụ thuộc vào Triệu gia mà thôi. Làm gì cóai quan tâm đến cảm xúc của kẻ phụ thuộc? Trước kia cô quá ngây thơ,nghĩ rằng có thể tìm kiếm hạnh phúc ở nơi đây.

Triệu Hi Thành chấn động, cảm giác khủnghoảng nhanh chóng nuốt chửng anh. Triệu Hi Tuấn vẫn không lên tiếng cũng lo lắng, trong mắt Triệu phu nhân thoáng hiện tia lạnh lùng.

Triệu lão gia tử nhìn cô, sắc mặt âm hàn, khóe miệng cười cười:

- Vậy con muốn sao?

Trái tim Chu Thiến kinh hoàng, gương mặt trắng nõn lại thêm sự trấn định mà tản ra ánh sáng chói mắt:

https://thuviensach.vn

- Con muốn ly hôn!

- Thiệu Lâm

Triệu Hi Thành vội hét lớn để áp chếgiọng cô. Anh kéo cô lại, để cô đối mặt với mình, hai tay như gọng kìmnắm lấ bả vai cô. Vẻ mặt anh đầy sự kinh hoảng, giọng run run:

- Thiệu Lâm, đừng nói lung tung, đừng nói những lời thiếu suy nghĩ. Anh biết đều là anh sai, anh biếtanh không nên giấu em nhưng anh cũng sợ em đau lòng. Em sao có thể xóasạch mọi thứ chúng ta từng có.

Chu Thiến nhìn Triệu Hi Thành, khuôn mặtanh tái nhợt như giấy, thái dương toát mồ hôi lạnh, mắt anh đầy sự kinhhoàng, bàn tay anh nắm bả vai cô lạnh băng. Trong nháy mắt đó, sự cứngrắn của Chu Thiến thoáng vỡ ra nhưng vừa nghĩ đến cái bụng hơi nhô lêncủa Văn Phương thì lại cứng rắn. Cô nhìn anh, nhẹ nhàng nói:

- Hi Thành, từ khi anh quyết định giấu diếm em để cho Văn Phương sinh đứa bé đó, chúng ta đã chẳng còn gì…

Đôi mắt như mã não của Chu Thiến lộ ra vẻ đau đớn nhìn anh.

Ngực Triệu Hi Thành như bị ai đập búa tạvào. Sự đau đớn lan tràn khắp người. Anh buông lỏng tay, lảo đảo lùi vềphía sau hai bước. Yết hầu như có gì chặn lại, nói không nên lời

Bên kia Triệu lão gia tử giận không thể nén, ông chỉ vào Chu Thiến, hai mắt trừng trừng, ông quát lớn:

- Cô đang uy hiếp tôi sao? Tống Trí Hào dạy cô như vậy?

Chu Thiến quay đầu, nhìn ông, bình tĩnh nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi không có ý uy hiếp bất kìai, huống hồ trong mắt mọi người tôi chỉ như vật trang trí vô giá trị,uy hiếp có tác dụng gì?

Triệu lão gia tử cười lạnh:

- Vậy cô quyết tâm ly hôn?

Chu Thiến vừa định trả lời thì Triệu HiTuấn cắt lời cô. Anh đi đến bên Chu Thiến, vẻ mặt lo lắng, giọng nói vừa thân thiết lại có chút đau lòng. Anh nhẹ nhàng nói:

- Chị dâu bình tĩnh lại đi đã,chuyện không đến nước này đâu. Tình cảm của anh chị rất tốt, chị nên nói chuyện với anh, có lẽ tìm được cách giải quyết hợp lý.

Tuy rằng anh rất bội phục chị dâu có canđảm chống đối lại cha nhưng anh cũng rất hiểu cha mình, giờ cha anh tuổi càng lớn thì càng hẹp hòi, càng ngày càng không dễ dàng chấp nhận aichống đối mình. Nếu cha thực sự tức giận thì sau này chị dâu cũng khósống

Lời Triệu Hi Tuấn nói như ánh sáng trongđêm đen, mang đến cho Triệu Hi Thành chút hi vọng, trong đầu anh thoánghiện lên suy nghĩ, đúng, mọi chuyện đều là từ đứa bé đó. Nếu đứa bé đólà nguyên nhân, chỉ cần nó không tồn tại thì không phải mọi chuyện đềuđơn giản sao?

Trong mắt anh lại sáng bừng, anh nắm chặt tay Chu Thiến, vội vàng nói:

- Đúng, Thiệu Lâm, anh không cần đứa bé đó, giờ anh bắt Văn Phương phá thai. Thiệu Lâm, em đừng rời bỏanh, nhớ những ngày chúng ta từng vui vẻ, sau này chúng ta vẫn sẽ hạnhphúc như vậy. Thiệu Lâm, chỉ cần không có đứa bé này, chúng ta vẫn lạinhư xưa.

Triệu lão gia tử nghe được lời này thìtức đến tái mét mặt, ông vội bước đến, vươn tay tát Triệu Hi Thành mộtcái. Bốp một tiếng, Triệu Hi Thành lui

https://thuviensach.vn

về sau mấy bước, thiếu chút nữakhông đứng nổi, mặt còn hằn mấy vết tay đỏ bừng.

Trong lúc nhất thời, ai nấy đều sợ ngây người.

Triệu lão gia tử chỉ vào anh, tay run run, sắc mặt hung dữ. Ông nghiến răng nghiến lợi nói:

- Đồ hư hỏng… bị đàn bà làm mêmuội, ngay cả con mình cũng xuống tay được. Tao nói cho mày, mày đừngmơ. Đừng có ai mơ mà động chạm đến đứa bé kia, tao sẽ sai người bảo vệmẹ con nhà nó. Tao không tin Triệu Quốc Xương tao không bảo vệ được cháu mình. Còn cô…

Ông quay đầu nhìn Chu Thiến, ánh mắt lạnh lùng:

- Cô có biết li hôn có ý nghĩa gì không? Tôi sẽ có cách khiến cô không lấy được một xu nào, quét cô racửa. Đến lúc đó xem xem Tống Trí Hào còn có thể tiếp nhận cô. Cho nên,nếu là người thông minh thì thành thật một chút, Triệu gia chúng ta sẽkhông bạc đãi cô. Nếu không… Thiệu Lâm, không có chỗ để cô hối hận đâu.

Triệu phu nhân thấy tình huống càng lúccàng căng thẳng thì vội bước lên hòa giải. Bà đi đến bên chồng, vỗ vỗlưng ông cho ông bình tĩnh lại. Bà nói với chồng:

- Được rồi, ông già, làm gì nóinặng như vậy để Thiệu Lâm sợ. Thiệu Lâm luôn là người thức thời, giờchẳng qua con bé nổi nóng, cho nó chút thời gian thì sẽ suy nghĩ cẩnthận, ông nói thế với con làm gì. Dù gì cũng là chuyện của bọn trẻ, đểbọn chúng nói chuyện đi.

Nói xong quay đầu nhìn Triệu Hi Thành nói:

- Con đưa Thiệu Lâm lên lâutrước đi, Thiệu Lâm ở ngoài lâu như vậy hẳn cũng mệt rồi, đưa vợ conlên nhà nghỉ ngơi đi, mẹ sẽ sai người hầu

https://thuviensach.vn

mang đồ ăn đến.

Triệu lão gia tử cũng không muốn làm tochuyện, nếu thực sự ly hôn thì Triệu gia sẽ mất thể diện. Những đối thủcủa ông chẳng biết sẽ nói gì. Hơn nữa bình thường Thiệu Lâm là đứa condâu ngoan, an phận thủ thường, nếu Thiệu Lâm thật sự có thể suy nghĩtốt thì không gì có thể tốt hơn. Sắc mặt ông cũng hòa hoãn lại, hừ mộttiếng rồi không nói gì.

Triệu Hi Thành đến bên Chu Thiến, cầm tay cô, nhẹ giọng nói:

- Thiệu Lâm, chúng mình đi lên trước đi, em rửa mặt rồi ăn gì đi,

Chu Thiến ở bên ngoài suốt cả ngày, phơinắng cả trưa vốn cũng vừa mệt vừa đói, trở về lâu như vậy cũng chỉ dựavào ý chí mà chống đỡ nhưng chung quy cũng là máu thịt, cơn mệt mỏi đánh úp về cô. Hơn nữa, cô cũng rất muốn nói chuyện với Hi Thành, nghe xem Hi Thành sẽ giải thích thế nào.

Cô nhẹ nhàng rút tay anh ra rồi một mình đi lên lầu.

Mắt Triệu Hi Thành buồn bã, anh thấy cô chịu về phòng thì thấy còn có chút hi vọng, thở dài nhẹ nhõm một hơi, đi theo lên lầu.

Sau khi bọn họ lên lâu, Triệu phu nhân nghiêm khắc nói với Triệu Hi Tuấn:

- Con cũng về phòng đi, chuyện này đừng có xen vào

Triệu lão gia tử hung hăng trừng mắt nhìn cô một cái, sắc mặt rất khó coi:

- Thành việc không đủ, hỏng chuyện có thừa

Nói xong nhìn anh một cái rồi xoay ngườivề phòng. Triệu phu nhân nhìn vẻ mặt tủi thân của con thì khẽ thở dàirồi đi theo sau chồng.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành đờ đẫn đứng đó, bên taivang vọng câu nói của cha: “Được việc không đủ, hỏng việc có thừa”. Anhvô cùng buồn bã, cúi đầu, chậm rãi lên lầu.

Chu Thiến lên lầu, đầu tiên rửa mặt rồi uống chút nước, người hầu bưng điểm tâm lên, Chu Thiến ăn hai miếng liền cảm thấy vô vị.

Triệu Hi Thành luôn ở một bên yên lặng nhìn cô.

Chu Thiến gọi người hầu bưng xuống, sau đó cô ngồi xuống bàn trà ở ban công, nhìn ánh trăng sáng tỏ ở chân trời kia.

Triệu Hi Thành đi đến, ngồi xuống bên cô, nhìn dưới ánh trăng, khuôn mặt cô càng trắng nõn, nhẹ nhàng nói:

- Thiệu Lâm, chuyện này anh biết là anh không đúng, anh và Văn Phương đã chia tay, không ngờ cô ta lạimang thai, còn đến tìm mẹ anh mới khiến anh trở tay không kịp. ThiệuLâm, đó là chuyện ngoài ý muốn, đây là chuyện trước khi anh yêu em, nếuem đã tha thứ chuyện anh và Văn Phương thì sao phải bận tâm đứa bé đó?Cho dù đứa bé đó cũng chẳng có thể thay đổi điều gì. Người anh yêu chỉcó một, trong lòng anh đứa bé đó chẳng có ý nghĩa gì, nó chẳng qua chỉlà cháu nhà họ Triệu mà thôi. Chỉ có con của chúng ta mới là quan trọngnhất, đó mới là con của anh. Thiệu Lâm, mọi thứ đều không thay đổi gìhết. Nếu em thực sự không muốn thấy nó thì chúng ta chuyển ra ngoài, coi như nó không tồn tại là được. Thiệu Lâm, đừng nói lời chia tay dễ dàng như vậy, chẳng lẽ tình cảm của chúng ta với em không là gì? Em có thểdễ dàng buông tay sao?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 88: Bỏ Đi

Chương 87: Bỏ đi

Chu Thiến quay đầu nhìn anh, đáy mắt cóánh sáng như ngọc. Cô chậm rãi mở miệng, trong bầu trời đêm hư ảo, giọng nói như từ cõi mơ vọng về

- Hi Thành, em thích thời giantrước kia ở bên anh, chúng ta tản bộ dưới ánh trăng, ngắm sao trên bancông, chúng ta nắm tay trò chuyện những chuyện nhàm chán, những nămtháng đó thật bình dị mà cũng thật ấm áp, là cuộc sống em vẫn mơ ước,mỗi khi nhớ lại ngày tháng ấy, em sẽ thấy thật ngọt ngào…

Cô nói đến đây, khóe miệng khẽ mỉm cườinhư đang nhớ về thời gian ngọt ngào đó. Triệu Hi Thành kích động, anhcầm tay cô, dịu dàng nói:

- Mọi thứ sẽ không thay đổi, về sau chúng ta còn rất nhiều thời gian, ngày nào chúng ta cũng sẽ hạnh phúc như vậy.

Chu Thiến nhìn khuôn mặt đẹp như tạctượng của anh, đôi mắt đầy tình cảm dịu dàng của anh mà cảm giác buồnrầu. Cô rút tay về, nhẹ nhàng nói:

- Hi Thành, anh sai rồi, những ngày đó sau này không thể có nữa, chúng ta không thể quay về được…

Giọng cô chua chát:

- Cho dù đó là ngoài ý muốn, chodù em có thể tha thứ cho sự lừa gạt của anh thì mọi việc đều xong sao?Không, đó mới chỉ là bắt đầu thôi. Đứa bé

https://thuviensach.vn

đó sẽ thành trở ngại tronglòng chúng ta. Chúng ta sẽ chẳng bao giờ có thể toàn tâm toàn ý vì đốiphương như trước đây. Đứa bé ngày một lớn, cốt nhục thân tình anh sao có thể nói là không cần nó? Văn Phương cũng chẳng dễ dàng bỏ qua như vậy,cô ta sẽ tiếp tục gây ra sóng gió khác, đó là nguồn gốc của mọi sự đaukhổ sau này. Em không muốn dùng hết sức lực để đối phó chuyện này, cuộcsống em muốn không phải như vậy. Em không muốn đến khi hao hết sức lực,tuổi trẻ thì mới hối hận, cho nên, Hi Thành…

Ánh mắt Chu Thiến ngấn lệ, lúc cô nóinhững lời này tim như bị ai cắt ra từng mảnh, đau thấu xương nhưng côvẫn nén đau nói tiếp:

- Cho nên, Hi Thành à, chúng taly hôn đi. Đừng khiến hai ta phải tổn thương mãi mãi, chấm dứt nhữngtranh cãi này đi, đừng để đến khi tình cảm chẳng còn gì mới kết thúc, để cho chúng ta đều có hồi ức đẹp về nhau đi.

Mặt Triệu Hi Thành dần tái như tuyết,trong mắt đau khổ và tuyệt vọng như muốn nhấn chìm cô. Đưa ra quyết định này đâu phải là dễ dàng gì cho cô, dù sao cô cũng thật lòng đón nhậnanh nhưng đã biết rõ con đường sắp tới đầy đau khổ thì sao phải cố chấpđi vào, vì yêu sao? Nhưng có lẽ sau này tình cảm đó cũng sẽ bị nhữngsóng gió khác nhấn chìm.

Chu Thiến hạ quyết tâm, mím chặt môi, ánh mắt buồn bã lại kiên định nhìn anh.

Triệu Hi Thành lắc đầu, ánh mắt thê lương, giọng nói run run:

- Không, Thiệu Lâm, chúng ta sẽkhông như vậy, nếu Văn Phương dám giở trò, anh tuyệt đối sẽ không thacho cô ta. Anh sẽ cảnh cáo cô ta, cô ta hiểu rõ thủ đoạn của anh, sẽkhông dám.

- Chung quy thì đó cũng là mẹ của con anh, anh có thể làm gì cô ta? Sau này anh đối mặt với con mình thếnào. Hi Thành, tất cả chỉ là uổng công thôi, chúng ta không thể… ChuThiến cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Chút hi vọng cuối cùng trong mắt Triệu Hi Thành dập tắt, đầu óc trống rỗng, tăm tối giống như cuộc sống lúc nàychỉ còn lại băng giá.

Anh khó khăn mở miệng, giọng nói đầy bi thương, thậm chí cả cầu xin:

- Thiệu Lâm, em đừng nhẫn tâmnhư vậy, sao em có thể dễ dàng gạt bỏ mọi thứ. Cho dù có chút khó khănchúng ta nhất định có thể vượt qua. Chúng ta còn chưa thử sao biết là sẽ đau đớn. Thiệu Lâm, xin em, xin em đừng dễ dàng buông tay.

Chu Thiến ôm mặt, lắc đầu:

- Nhưng những thứ đó không thểvượt qua khó khăn, đứa bé kia sẽ luôn nhắc nhở em chuyện anh và VănPhương ân ái, em muốn bỏ qua cũng không được. Em không muốn tiếp tục đấu đá với Văn Phương, em không muốn lúc nào cũng đề phòng những âm mưu của cô ta, cuộc sống đó em sống không được

Cô ngẩng đầu nhìn anh:

- Hi Thành, cho dù là vì anh cũng không được!

Cô đứng lên, đi đến phòng thay đồ, bắt đầu thu dọn một số quần áo đơn giản. Triệu Hi Thành cả kinh vội đến bên giữ chặt cô lại:

- Thiệu Lâm, em làm gì vậy?

Giọng nói đầy khủng hoảng. Chu Thiến không quay đầu:

- Em không muốn tiếp tục ở đây, nơi này khiến em không thoải mái

Biệt thự Triệu gia hào nhoáng xa họa nhưng chỉ toàn sự dối trá, lừa gạt.

Triệu Hi Thành gắt gao nắm chặt cô, hai mắt nhìn cô:

https://thuviensach.vn

- Anh đưa em về biệt thự của chúng ta

Giọng nói bén nhọn, hơi hơi run run.

Chu thiến quay đầu lại, nước mắt cuối cùng rơi xuống, cô nhẹ giọng nói:

- Hi Thành, buông tay đi, em rất đau… để cho em sống thoải mái đi

Triệu Hi Thành tuyệt vọng đến điên cuồng, anh gào lên:

- Anh không buông, em là của anh, cả đời anh sẽ không buông tay, anh sẽ không ly hôn, anh sẽ không chấpnhận ly hôn, cả đời này em đừng hòng rời khỏi anh

Chu Thiến lắc đầu:

- Hi Thành, anh vẫn luôn bá đạonhư vậy, từ đầu đến cuối anh vốn chẳng hề lo lắng cho em, mặc kệ là quan hệ trước kia của anh và Văn Phương hay là chuyện anh lừa em để cho VănPhương sinh đứa bé kia, thậm chí là lúc này anh ngăn cản em rời đi anhđều không suy nghĩ đến cảm nhận của em. Hi Thành, em rất thất vọng vìanh.

Triệu Hi Thành ngẩn ngơ, vẻ mặt phức tạp, dần dần buông lỏng tay

Chu Thiến xách hành lý đi ra ngoài, rađến cửa, gió đêm thổi khiến cửa phòng sập mạnh. Lúc này Triệu Hi Thànhgiật mình, lập tức liền điên cuồng đuổi theo. Anh có cảm giác, nếu lúcnày cứ để cô ấy đi thì sẽ mất cô vĩnh viễn.

Anh mở cửa, lao xuống cầu thang, lớn tiếng gọi:

- Thiệu Lâm, Thiệu Lâm!

Bước chân lảo đảo, suýt té ngã

https://thuviensach.vn

Chu Thiến ở dưới lầu nghe được tiếng kêuthê lương của anh thì tim co rút lại. Cô hơi dừng lại, cửa lớn ngaytrước mặt, đi ra ra ngoài cô có thể xây dựng cuộc sống tốt đẹp nhưng nếu quay đầu lại thì chỉ có sự đau khổ mãi mãi mà thôi.

Cô ngẩng đầu, bình tĩnh, hít sâu rồi đi ra cửa lớn.

Đi được vào bước, Triệu lão gia tử cùngTriệu phu nhân mặc áo ngủ đi xuống, ông nhìn vẻ mặt kinh hoàng của Triệu Hi Thành, nhíu mày nói:

- Muộn thế này rồi còn ầm ỹ cái gì.

Triệu phu nhân nhìn thấy Chu Thiến xách hành lý đứng ở cửa lớn thì hoảng hốt nói:

- Thiệu Lâm, con mang hành lý đi đâu?

Chu Thiến trả lời:

- Con muốn ra ngoài ở, con muốn ly hôn!

Sắc mặt Triệu Hi Thành trắng bệch, hoàntoàn không còn chút phong độ thường nhật. Anh định chạy lên giữ ThiệuLâm lại nhưng vừa bước đã bị cha kéo chặt lại. Triệu lão gia tử cả giậnnói:

- Nhìn lại mày đi, chính vì màynhư vậy nên nó mới kiêu ngạo như thế. Mày sợ không có đàn bà sao? Ngườimuốn gả vào Triệu gia còn nhiều, lo cái gì?

Triệu lão gia tử cũng không nghĩ tới đứacon dâu bình thường dịu dàng giờ lại cứng rắn như vậy, càng không nghĩcô không để tâm lời ông nói thì không khỏi nổi nóng, lạnh lùng nói:

- Cô nghĩ cho kỹ, Triệu gia chúng tôi không phải nơi cô muốn đến thì đến muốn đi thì đi, hôm nay cô bướcra khỏi đây nửa bước, sau này đừng

https://thuviensach.vn

hòng trở về

(Má nó, sau này là ai tự mình đi đón Chu Thiến về)

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 89: Sương Đêm

Chương 88: Sương đêm

Chu Thiến vốn đã bước một chân ra ngoài,nghe được lời Triệu lão gia tử nói thì thật sự không nhịn được, thuchân, xoay người nhìn Triệu lão gia tử đang nổi giận đùng đùng, nhíu mày nói:

- Triệu lão gia, ông luôn cao cao tại thượng, duy ngã độc tôn (Chỉ có biết bản thân là nhất), ông thíchnắm giữ vận mệnh của mọi người trong lòng bàn tay mình, cho tới giờ ôngcũng rất thành công, ai cũng bị ông quản chế gắt gao. Ông dựa vào cáigì, chẳng qua là dựa vào tài phú trong tay ông mà thôi nhưng cũng khôngphải ai cũng ham tiền tài của ông cả. Không phải ai cũng vì tài phú củaông mà phải khom lưng chịu sự khống chế của ông. Tôi không cần tiền củaông, cũng không để ý có thể quay lại Triệu gia hay không, tôi có thểdùng hai bàn tay của mình mà gây dựng cuộc sống mà tôi muốn. Sự uy hiếpcủa ông không có chút tác dụng gì với tôi cả. Hơn nữa, tôi cũng xinkhuyên ông, ông đừng chỉ biết dùng thủ đoạn này mà uy hiếp những ngườibên cạnh. Ông từng quan tâm đến suy nghĩ của bọn họ chưa? Ông biết bọnhọ muốn gì sao? Ông quá bá đạo, một ngày nào đó, ông sẽ khiến cho bọn họ phải rời bỏ ông, đến lúc đó, ông còn có thể uy hiếp được ai?

Người trong đại sảnh bị lời nói của côlàm cho chấn động, sợ đến há hốc mồm. Triệu lão gia tái mét mặt, trongmắt ánh lên tia nhìn đáng sợ, ngực thở dốc nhưng không nói gì. Ở sau đó, cách ông không xa, Triệu Hi Tuấn đứng trên cầu thang, thần sắc kíchđộng, hai mắt sáng bừng. Còn Triệu phu nhân thì vẻ mặt phức tạp, có chút đăm chiêu.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành dần dần bình tĩnh lại. Anh nhìn Chu Thiến, lúc này ánh sáng trên người cô thật rung động, anh độtnhiên cảm thấy, vợ mình như một kho báu, càng tìm hiểu sẽ càng khiếnngười ta kinh ngạc, vui mừng. Cô gái này bề ngoài dịu dàng như nướcnhưng tính cách cứng rắn như sắt đá, hai sự tương phản dung hợp trênngười cô lại thành lực hấp dẫn trí mạng, có lẽ đây là nguyên nhân khiếnanh bị thu hút. Cô gái này từng rộng lòng với anh, dịu dàng, chân thànhdâng hiến nhưng giờ anh đã tự tay phá hoại tất cả. Cô khiến anh phải trả giá đắt cho sự hoang đường trước kia của mình, chẳng lẽ cứ để cô rời xa anh như vậy sao? Không, cô gái này đã khắc sâu vào tim anh, nếu muốnquên cô đi trừ phi bắt anh moi tim gan mình. Nhưng cô gái này cũng không phải là người dễ dàng chịu khuất phục trước những thủ đoạn cứng rắn.Điều này anh hiểu hơn ai hết. Nếu cô cảm thấy tạm thời rời đi sẽ vui vẻthì để cô đi thôi, một ngày nào đó, nhất định anh sẽ đưa được cô quayvề.

Nhân lúc này, anh nên giải quyết chuyện của Văn Phương cho tốt.

Triệu Hi Thành khôi phục lại vẻ bìnhtĩnh, chỉ yên lặng nhìn cô, trong mắt đầy sự nhớ nhung lưu luyến, dườngnhư muốn truyền đạt tất cả tình cảm của mình đến cô.

Lúc Chu Thiến tiếp xúc đến ánh mắt của anh thì cúi đầu, xoay người, kiên quyết rời đi, không quay đầu lại

Anh em Hi Thành một trước một sau đuổitheo, đi tới cửa thì không hẹn mà cùng dừng bước nhìn bóng dáng yểu điệu đó biến mất trong màn sương mông lung.

Triệu Hi Tuấn nhìn bóng đêm dày đặc bên ngoài hỏi anh:

- Anh, đã muộn thế này rồi chị dâu đi đâu? Có nguy hiểm không, có nên để lái xe đưa chị đi?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn bầu trời sương đen hi vọng có thể nhìn được bóng dáng của cô:

- Chị dâu em còn có thể đi đâu?Chắc chắn là về nhà mẹ đẻ, giờ cô ấy đang tức giận sao có thể để lái xeđưa đi. Nhưng em nói đúng…

Anh lấy di động ra, cúi đầu bấm số:

- Anh gọi xe taxi đến, em ra ngoài nhìn xem, xác định cô ấy lên xe rồi hẵng về

Triệu Hi Tuấn gật đầu rồi lập tức biến mất trong màn đêm đen.

Triệu Hi Tuấn ra ngoài cổng, thấy ChuThiến xách hành lý, vừa đi vừa nhìn xem có xe qua không. Ở đây khó gọixe, hơn nữa muộn thế này, chắc cô phải ra đường lớn mới có.

Triệu Hi Tuấn bước lên vài bước, đón lấy hành lý trong tay cô, Chu Thiến quay đầu ngạc nhiên nhìn anh. Triệu Hi Tuấn nói:

- Chị dâu, anh gọi xe cho chị, sắp đến rồi, chị đợi một chút đã

Anh xách hành lý đi đến bên cột đèn đường, Chu Thiến nghĩ nghĩ rồi cũng đi theo.

Hai bên đường là hai hàng cây xanh, bọnhọ đứng song song dưới ánh đèn, ngọn đèn mờ nhạt bao phủ trên người họ,màn sương đêm lượn lờ xung quanh, trời đất thật tĩnh lặng.

Chu Thiến phá vỡ sự yên tĩnh này, cô xoay người nhìn anh nói:

- Ngại quá, Hi Tuấn, trước hiểu lầm em, nghĩ em cũng đang lừa chị nên nói với em những lời quá đáng, em đừng để bụng

Triệu Hi Tuấn lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Không sao, chuyện này vốn là nhà em không đúng, hơn nữa chị nghĩ như vậy cũng bình thường mà

Chu Thiến nói:

- Quả thật không thể trách chị, ai bảo trước em cứ luôn trốn tránh chị, hại chị nghĩ em chột dạ.

Cô hơi dừng lại, nghi hoặc hỏi:

- Mà nói lại, sao trước em cứ trốn tránh chị?

Khuôn mặt tuấn tú của Triệu Hi Tuấn độtnhiên xuất hiện vẻ mất tự nhiên, anh ho khan, dưới ánh đèn mỏng manh, vẻ mặt anh thoáng đỏ bừng, anh vội quay đầu đi, không cho cô nhìn thấy vẻquẫn bách của mình. Anh nói:

- Làm gì có, chị nghĩ nhiều rồi

- Chị nghĩ nhiều sao? Chu Thiến lẩm bẩm

Triệu Hi Tuấn kiên định:

- Đúng thế, đúng thế, nhất định lúc đó em có việc khác nên mới khiến chị có ảo giác đó

- Thôi đi!

Chu Thiến cười cười, vỗ vỗ bả vai Triệu Hi Tuấn:

- Tóm lại chị xin lỗi em là được rồi.

Dưới ánh đèn, nụ cười của cô có ánh sángnhu hòa, khuôn mặt tuấn tú của Triệu Hi Tuấn nóng bừng, cũng may trongbóng tối anh không sợ bị cô phát hiện, phát hiện ra điều khác lạ trongmắt anh, bí mật trong lòng anh.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, Triệu Hi Tuấn còn nói:

- Chị dâu, hôm nay chị thật sựkhiến em kinh ngạc, em nghĩ cha em nửa đời rồi không có ai dám nói lớntiếng với ông như vậy, em thật sùng bái chị.

Sau đó, giọng anh trở nên nhẹ nhàng như đang trôi trong đêm đen:

- Em càng bội phục dũng khí củachị, thành thật với bản thân mình, làm những gì mình muốn, không như emnhu nhược, chẳng giống một người đàn ông. Chị nói đúng, em căn bản làtham sự thoải mái, phú quý của Triệu gia, không buông tha được tài phúcủa cha, càng sợ thế giới bên ngoài gian khổ. Người như em có gì mà cứphải oán trách mình không thể thực hiện được giấc mộng của mình. Giờ emmới biết em thật quá thơ ngây.

Chu Thiến nhìn anh, lúc này vẻ mặt Triệu Hi Tuấn uể oải như một đứa bé bất lực. Cô không khỏi mềm giọng:

- Hi Tuấn, tuổi trẻ rất ngắnngủi, đừng để thời gian qua đi mới hối hận. Có một số việc em không thửsao biết là không làm được? Mặc kệ em làm gì cũng đều phải trả giá vìnó, một khi đã vậy, vì sao không thực hiện mơ ước của bản thân, ít nhấtvì khát vọng đó mà trả giá cũng hạnh phúc hơn nhiều.

Trong lòng Triệu Hi Tuấn vừa cảm động lại vừa chua chát khiến giọng anh hơi ấm ách:

- Chị dâu, cảm ơn những lời nàycủa chị, nhưng em thấy rất lạ, rõ ràng chị cũng là người được nuôngchiều từ bé, dũng khí này của chị là từ đâu mà có?

Chu Thiến nghĩ thầm, bởi vì cô chưa baogiờ là người sinh ra đã ngậm thìa vàng, cô luôn hiểu rõ cuộc sống là như thế nào, bởi vì cô biết cô muốn sống cuộc sống như thế nào. Cô chỉ đápđơn giản:

https://thuviensach.vn

- Có lẽ vì chị từng được sống lại một lần nữa.

Triệu Hi Tuấn nghĩ cô chỉ chuyện tai nạnxe, ngẫm lại cũng đúng, sau vụ tai nạn, chị dâu đã thay đổi rất nhiều,quan hệ của chị và anh cả tốt lên cũng là sau sự kiện đó. Anh không khỏi hỏi:

- Chị dâu, chị thực sự muốn ly hôn với anh sao? Thật ra anh đã thay đổi nhiều lắm, có một số việc…

Chu Thiến cắt ngang lời anh:

- Hi Tuấn, nếu em coi chị là bạn thì đừng hỏi chuyện này

Cô ảm đạm cúi đầu:

- Có một số việc không thể chấpnhận, có một số việc không thể thỏa hiệp, sự đau khổ của chị, mọi ngườikhông hiểu được đâu.

Một ánh sáng màu trắng xuyên qua mànsương chiều đến, sau đó có tiếng bóp còi, trong ban đêm yên tĩnh lạicàng thêm vang dội, Chu Thiến nói:

- Xe đến rồi, chị đi đây

Cô đón lấy hành lý trong tay Triệu Hi Tuấn:

- Bảo trọng nhé, mong em có thể sống cuộc sống mà em muốn.

Chu Thiến ngồi trên xe, cửa xe đóng lại,taxi quay đầu rồi nhanh chóng biến mất trong màn đêm, chỉ còn tiếng còithỉnh thoảng vọng lại.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 90: Tống Gia

Chương 89: Tống gia

- Sao bọn họ có thể như vậy chứ?Khinh người quá đáng! Cậu chuyển đi là đúng, chẳng lẽ còn cứ phải ở đómà mặc bọn họ coi thường sao?

Tiểu Mạt tức giận bất bình nói.

Sau khi Chu Thiến rời khỏi Triệu gia cũng không như suy nghĩ của Triệu Hi Thành là quay về Tống gia mà đi tới nhà ở trước kia thuê cùng với Tiểu Mạt.

Đây là căn hộ nhỏ khoảng 20m2, tuy nhỏnhưng có đủ phòng bếp, toilet, bởi vì hơi cũ nên tiền thuê cũng khôngđắt. Từ sau khi chuyển đến thành phố này, hai cô vẫn luôn ở đây

Trong phòng bài trí đơn giản, một chiếcgiường đôi, một tủ quần áo nhỏ, còn lại có một chiếc bàn ăn cơm. Trướckia làm việc ở Thẩm mỹ viện được bao một bữa cơm trưa, bữa tối vì tiếtkiệm nên hai cô vẫn luôn ăn ở nhà.

Lúc này Chu Thiến và Tiểu Mạt nằm trêngiường, Chu Thiến kể lại nguyên nhân cô rời Triệu gia cho Tiểu Mạt. Tiểu Mạt vội nghiêng người nhìn cô, chống tay hỏi:

- Cậu thực sự định ly hôn với anh ấy, chẳng lẽ cậu cứ vậy mà buông tay?

Chu Thiến nhìn trần nhà loang lổ, đột nhiên cảm thấy có cảm giác nặng nề:

https://thuviensach.vn

- Tiểu Mạt, không ly hôn thì làmthế nào? Đứa bé đó luôn tồn tại, giờ bọn mình vui vẻ, có lẽ anh ấy sẽ vì mình mà không để ý đến nó nhưng đến khi tình cảm lắng lại, anh ấy sẽnhớ đến đứa bé, lúc đó mình phải làm sao? Chờ đứa bé không cam tâm màgọi mình là mẹ? Chờ Văn Phương khiêu khích? Đến lúc đó tuổi xuân đã qua, nhiệt tình đã hết thì mình còn dũng khí bỏ đi? Nếu thỏa hiệp thì VănPhương kia sẽ được một tấc mà tiến thêm một bước, sẽ là sự đau khổ vôtận. Sao phải như thế? Đau nhất thời không bằng đau cả đời.

Tiểu Mạt thở dài một hơi:

- Thiến Thiến, cậu luôn nghĩ sâu xa hơn mình, nghĩ ra lí trí, chẳng biết là bất hạnh hay không…

Tất cả đều đã rõ như vậy, chắc hẳn sẽ bớt đi nhiều niềm vui. Tiểu Mạt nhìn khuôn mặt tái nhợt của cô, trong lòngcó chút buồn phiền. Cũng chỉ là cô gái hơn 20 tuổi mà phải chịu bao đaukhổ, thể nghiệm bao nhiêu cay đắng của cuộc đời mới có cái nhìn từngtrải đó

- Nghe cậu nói, Triệu lão gia kia rất lợi hại, nói không chừng ông ta sẽ không chia tiền cho cậu, vậy sau này cậu có tính toán gì không

- Vẫn sống cuộc sống như trướcthôi, chúng ta trước chẳng phải vẫn dựa vào chính mình sao? Muốn có tiền của Triệu gia thì phải đánh đổi bằng thứ khác, thật ra cũng chẳng lãichút nào. Trước kia tuy rằng có vất vả nhưng thật đơn giản, tự do tựtại, thật vui vẻ, đúng rồi…

Chu Thiến ngồi dậy, lấy ví tiền ra, tìm kiếm một hồi, sau đó lấy ra mấy tờ giấyL

- Hôm trước mình đến trường họcbáo danh, đây là biên lai thu tiền, hình như cũng sắp nhập học, mìnhmuốn học cho tốt, mình không tin, rời khỏi Triệu gia thì không thể sốngtốt?

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt nhìn cô cầm hóa đơn trong taylật qua lật lại mấy lần, ánh mắt ngơ ngác thì không khỏi thở dài, ngồidậy cầm lấy hóa đơn, cầm tay Chu Thiến nói:

- Thiến Thiến, thật ra cậu cũngrất buồn đúng không. Mình và cậu lớn lên bên nhau, sao có thể khôngbiết. Từ nhỏ cậu đã vậy, có chuyện gì buồn cũng không nói, cũng chỉ trốn đi đâu đó mà khóc. Thiến Thiến, nếu muốn khóc thì cứ khóc cho thoải mái đi

Chu thiến tựa đầu vào vai Tiểu Mạt, nhẹ nhàng nói:

- Tiểu Mạt, may mà có cậu, cậuyên tâm, chỉ là tạm thời thôi, qua mấy ngày sẽ không sao, mình sẽ dầnquên đi Triệu gia, quên Triệu Hi Thành, sau đó bắt đầu cuộc sống mới

Nhưng đoạn thời gian hạnh phúc cùng Triệu Hi Thành có thể quên? Chu Thiến không có đáp án, dù sao thời gian đó,hai người đều chân thành khiến cho cô vô cùng trân trọng thời gian đó.Cô sẽ cẩn thận chôn sâu đoạn thời gian đó trong tim, có lẽ mỗi đêm dài,chuyện cũ xinh đẹp sẽ lại hiện ra…

Tiểu Mạt dùng sức gật đầu, nắm chặt tay:

- Đúng, chúng ta sẽ trở thành stylist hàng đầu, sau đó dựa vào bản thân mà sống thật hạnh phúc.

Chu Thiến nắm tay cô, cũng dùng sức gật gật đầu, trò chuyện một hồi, cả hai đều mệt nên chuẩn bị nghỉ ngơi.

Sắp ngủ, Tiểu Mạt đột nhiên nói:

- Thiến Thiến, thân thể này cócha mẹ, liệu bọn họ có nhúng tay vào chuyện của cậu không? Còn nữa, cậubỏ nhà đi có nên nói với bọn họ không?

https://thuviensach.vn

Câu này quả thực đã nhắc nhở Chu Thiến,hôm nay cô rời khỏi Triệu gia, người nhà họ Triệu chắc chắn sẽ nghĩ côvề nhà mẹ đẻ. Nếu Triệu gia gọi đến hỏi mà cô không về thì người nhà họTống có lo lắng không? Cô nghĩ nghĩ, giờ đã quá muộn, mai gọi về cho cha mẹ Tống Thiệu Lâm khỏi lo cũng được

Ngày hôm sau, Tiểu Mạt làm ca sáng, sángsớm đã đến thẩm mỹ viện, Chu Thiến vì hôm qua thực sự mệt mỏi nên ngủdậy muộn. Đến khi cô dậy, vệ sinh cá nhân, gọi điện về Tống gia cũng đãhơn 10h sáng.

Nhận điện thoại là Tống phu nhân, giọng và vội vàng:

- Là Thiệu Lâm sao?

- Mẹ, là con

Tống phu nhân rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi:

- Con bé này, bị tủi thân saokhông về nhà? Hôm qua Hi Thành gọi điện đến, biết con không về nó rất lo lắng, giờ con đang ở đâu? Mẹ bảo lái xe đón con về.

- Không cần, mẹ, giờ con đang ở nhà bạn, con ổn lắm, mẹ đừng lo

Tống phu nhân oán trách nói:

- Con bé này, xảy ra chuyện lớnnhư vậy cũng không thượng lượng với cha mẹ đã tự quyết định, còn làm mọi chuyện rối tung lên. Cha con rất tức giận. Giờ con về nhà ngay đi,chuyện này Hi Thành cũng không nói rõ, con về nói lại cho rõ ràng đi.

Chu Thiến nghĩ, chuyện này hẳn cũng nênnói rõ với Tống gia, dù sao bọn họ cũng là cha mẹ của Tống Thiệu Lâm,không thể để con gái li hôn mà cha mẹ không biết. Bên kia Tống phu nhântiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

- Con đang ở đâu, mẹ bảo lái xe đến đón

Chu Thiến không muốn bọn họ biết chỗ này tránh sau này ảnh hưởng đến công việc của mình:

- Không cần phiền, con tự đi là được.

Chu Thiến ra ngoài, mua hai chiếc bánhbao với một bịch sữa đậu nành làm bữa sáng, vừa định vươn tay vẫy taxithì nhớ sau này đã không còn làm đại thiếu phu nhân nhà họ Triệu nữa,sau này một đồng một hào là tự mình làm ra, không thể tiêu xài như trước nữa. Cô buông tay, đi đến bến xe bus chờ, nhìn biển xe, phát hiện không có xe đến thẳng nhà họ Tống, phải đi nhiều chặng. Xe bình thường 1 tệ,xe có điều hòa 2 thậm chí 3 tệ, nhìn lại mình cả người hàng hiệu. Cuốicùng cô vẫn chọn xe không điều hòa.

Cô lên xe, tìm vị trí ngồi xuống, tronglòng lại nghĩ, sau này nếu sống cuộc sống bình thường thì bớt mặc mấy bộ quần áo đắt tiền này thì hơn, tiền giặt cũng quá tội.

Chu Thiến chuyển xe hai lượt rồi, xuốngxe còn phải đi bộ một đoạn. Cũng sắp trưa, mặt trời dần chói chang, côngẩng đầu, lấy tay che mắt, nhìn ánh mặt trời kia mà không khỏi hối hậnđã không mang theo ô. Hôm qua đã phơi nắng cả ngày, da đã bắt đầu bị ửng đỏ, nếu làn da trắng nõn của Tống Thiệu Lâm bị cô phơi nắng mà đen đithì thật đáng tiếc.

Đang nghĩ thì đột nhiên phía sau có tiếng còi ô tô, Chu Thiến nhìn lại thì là một chiếc xe màu đen, chị dâu BạchTư Mẫn của cô vươn đầu qua kính nhìn cô cười:

- Thiệu Lâm, hôm nay sao rảnh rỗi về nhà thế, chị còn tưởng em nói chiếu lệ với chị chứ chẳng đến thămchị thật, không ngờ gặp em

Cô mở cửa xe:

https://thuviensach.vn

- Mau lên xe đi

Có xe miễn phí đương nhiên phải ngồi

Chu Thiến lên xe, trong lòng thở phào, cuối cùng không phải hành hạ làn da nữa.

Bạch Tư Mẫn hỏi:

- Em đi đường nào vậy, sao không đi xe?

Xem ra cô ấy còn chưa biết biết đã xảy ra chuyện gì. Chu Thiến cũng không vội đáp, chỉ cười cười:

- Chút nữa nói cho chị

Trong xe mát mẻ, cả người thoải mái. Nếu ở Triệu gia, cả đời có thể hưởng thụ cuộc sống thoải mái này nhưng cũngphải chịu biết bao khổ sở khác. Tóm lại, cái gì cũng có giá của nó.Nhưng như những gì cô đã nói với Hi Tuấn, sự trả giá đó cô có thể vui vẻ chấp nhận.

Xe nhanh chóng vào đến biệt thự nhà họ Tống, hai người xuống xe, đi qua vườn cỏ vào đến phòng khách.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 91: Tống Phu Nhân

Chương 90: Tống phu nhân

hu Thiến cùng Bạch Tư Mẫn đi vào phòng khách. Bạch Tư Mẫn nói:

- Hôm qua chị về nhà mẹ đẻ, vốnđịnh chiều mới về nhưng mẹ gọi cho chị bảo chị về sớm, chị còn đang bựcbội thì ra là em về nhà. Cô vui mừng nói.

Chu Thiến nghĩ nhất định là Tống phu nhân thấy chị dâu và cô quan hệ tốt nên mới gọi chị dâu về hát đệm nhưng côthấy Bạch Tư Mẫn vui vẻ khi gặp cô như vậy thì trong lòng cũng rất cảmđộng, thầm nghĩ, sau này có rỗi nhất định sẽ trò chuyện với cô ấy nhiềuhơn

Đang nói, Tống phu nhân đi ra, nhìn hai người thì nhíu mày:

- Thiệu Lâm, sao đi lâu vậy?

Chu Thiến cũng không nói chuyện mình đi xe bus, cô chỉ nói:

- Bị tắc đường ạ!

Bạch Tư Mẫn vội hát đệm:

- Đúng vậy, con đi cũng bị tắc, vốn chỉ mất 10’ mà phải nửa tiếng mới đến nơi.

Tống phu nhân cũng không nói cái gì nữa, bà gọi Lan tẩu đến, bảo bà sai phòng bếp làm thêm nhiều đồ ăn rồi nói với Chu Thiến:

https://thuviensach.vn

- Ở đây ăn cơm đi, giữa trưa ba con và anh đều về

Đều trở về? Lòng Chu Thiến nhảy dựng, xem ra hôm nay cô phải đối mặt với tam đại thẩm phán rồi. Nhưng mà cô cũngbiết hôm nay về nói chuyện này không phải là chuyện thoải mái. Bọn họ có thể hiểu đương nhiên là tốt nhưng nếu bọn họ không ủng hộ thì cô cũngmặc kệ. Dù sao trong lòng cô, bọn họ mãi mãi không thể như người thân,cha mẹ đẻ của cô được

Tống phu nhân dặn dò Lan tẩu xong, Lantẩu nhìn Chu Thiến, vẻ mặt có chút lo lắng, nghĩ hẳn bà đã biết chuyệnmình rời khỏi nhà họ Triệu. Chu Thiến biết Lan tẩu này thực sự yêuthương Thiệu Lâm, trong lòng cũng có cảm tỉnh với bà cho nên mỉm cườinhìn bà, trong nụ cười có chút ý an ủi. Lúc này, sắc mặt Lan tẩu mới hòa hoãn một chút

Sau khi Lan tẩu rời đi, Tống phu nhân nói với Chu Thiến:

- Con đi theo mẹ

Sau đó xoay người đi lên lầu, chưa được hai bước lại quay đầu nói với Bạch Tư Mẫn:

- Con cũng lên đi

Bạch Tư Mẫn khó hiểu mở to mắt nhìn Chu Thiến, Chu Thiến khẽ vỗ lưng cô cười nói:

- Không có gì nghiêm trọng đâu, là chuyện của em thôi

Bạch Tư Mẫn càng nghi hoặc nhưng cũng không hỏi nhiều, đi theo lên lầu.

Tống phu nhân dẫn bọn họ đi vào thư phòng ở lầu hai

https://thuviensach.vn

Rèm cửa sổ che khuất ánh mặt trời, bêntrong u tối râm mát, bên trong chủ yếu là bày những giá sách lớn, mộtbàn học gỗ nâu lớn và một bộ sô pha cùng màu.

Tống phu nhân bật đèn sau đó ngồi xuống sô pha:

- Các con cũng ngồi đi

Hai người ngồi xuống rồi, Tống phu nhân hỏi Chu Thiến:

- Sao con đột nhiên rời khỏiTriệu gia? Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Hi Thành cũng đã thay đổi rấttốt, cãi nhau cái gì?

Tống phu nhân trong lòng rất rõ ràng,trước tình cảm của con gái và con rể không hề tốt nhưng cũng chưa từngbỏ nhà ra đi, lần này đột nhiên như vậy chắc chắn là đã có chuyện nhưnghôm qua nghe giọng Hi Thành qua điện thoại thì vẫn rất để ý đến ThiệuLâm. Chỉ cần trong lòng nó có Thiệu Lâm thì không có gì to tát, khuyênnhủ con gái sớm quay về là được.

Bạch Tư Mẫn nghe vậy thì kinh dị nhìn Chu Thiến nói:

- Em bỏ nhà đi?

Giọng nói đầy sự bất ngờ, không thể tin cô sẽ làm như vậy

Chu Thiến thản nhiên nói:

- Không phải cãi nhau, là con muốn ly hôn!

Câu nói này khiến Tống phu nhân cả kinh nhảy dựng lên, Bạch Tư Mẫn cũng hoảng sợ

- Ly hôn?! Hai người đồng thanh hỏi

Tống phu nhân cả giận nói:

https://thuviensach.vn

- Con đang nói chuyện ngu xuẩn gì? Ly hôn? Con cho rằng đó là chuyện đơn giản?

Bạch Tư Mẫn nắm chặt tay Chu Thiến nói:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà phải nghiêm trọng đến ly hôn, không phải trước đó các em vẫn hòa thuận? Hôm yến hội còn rất hạnh phúc mà

Lúc này Lan tẩu gõ cửa đi vào, bưng tràlên cho mọi người, bà bưng cho Chu Thiến một ly trà hoa hồng, hương hoahồng ngào ngạt khiến sự chua xót trong lòng Chu Thiến thoáng dịu lại.Bạch Tư Mẫn nói:

- Đây là trà hoa trước kia em thích nhất, cũng khó cho Lan tẩu vẫn còn nhớ

Chu Thiến ngẩng đầu nhìn khuôn mặt dịu dàng của Lan tẩu, trong lòng ấm áp:

- Cảm ơn Lan tẩu

Lan tẩu lui ra ngoài, Chu Thiến bưng lytrà lên, sương mù lượn lờ trước mặt cô, cô dùng giọng nói bình tĩnh nhất kể lại chuyện từ đầu đến cuối. Nhưng cô tránh đoạn Triệu lão gia nói về nhà họ Tống.

Tống phu nhân nghe xong thì hơi bình tĩnh lại, ánh mắt bà lóe lên, bưng trà lên, uống một ngụm, trầm ngâm một hồi rồi nói:

- Lần này con bỏ đi là đúng, chuyện này không thể thỏa hiệp như vậy được

Chu Thiến bất ngờ nhìn bà, không ngờ người luôn phản đối cô ly hôn, muốn cô nhẫn nại nhất lại là người ủng hộ cô

Bạch Tư Mẫn rất tức giận, cô căm tức nói:

https://thuviensach.vn

- Không nghĩ Triệu gia coi thường người khác như vậy, chẳng coi Tống gia chúng ta ra gì. Hi Thành nàythật làm chị quá thất vọng, anh ta sao có thể để người phụ nữ khác cócon của mình, đàn ông đúng là chẳng có ai tốt!

Câu cuối như lời cảm khái của cô

Tống phu nhân vội ho một tiếng, Bạch Tư Mẫn ý thức được mình nói lỡ, vội cúi đầu. Tống phu nhân cũng nói:

- Đứa trẻ trong bụng Văn Phươngtuyệt đối không thể sinh. Sinh ra sẽ là đích tôn nhà họ Triệu, nếu nóthông minh lanh lợi lại càng không được. Con của con có thể có địa vịgì, đều bị nó chèn ép, làm không tốt sẽ không giữ được quyền lực nhà họTriệu. Không được, chuyện này tuyệt đối không để mặc bọn họ làm như vậyđược

Bà cẩn thận nhìn Chu Thiến, vẻ mặt tán thường:

- Thiệu Lâm, giờ con làm việcthành thục, ổn trọng hơn nhiều rồi, con không thỏa hiệp còn biết nhânlúc Hi Thành đang chiều chuộc mà dùng ly hôn kích thích nó, hù dọa nó.Đúng, phải làm như thế, cho nó lo lắng cũng tốt bằng không nó nghĩ nólàm gì cũng được. Ừm, chuyện này con làm tốt lắm

Chu Thiến cảm thấy mỗi lần nói chuyện với Tống phu nhân đều có cảm giác bất lực. Ý nghĩ của hai người mãi mãi như hai đường thẳng song song, vĩnh viễn không có điểm chung. Cô thở dàimột hơi nói:

- Con không hù dọa anh ấy, cũngkhông kích thích anh ấy, con thật sự sẽ ly hôn, con đã bắt đầu viết đơnly hôn rồi, qua mấy ngày sẽ đưa cho anh ấy kí. Mẹ, con nói thật đấy

- Cái gì?

https://thuviensach.vn

Mày liễu của Tống phu nhân dựng thẳng, chén trà cầm trong tay nặng nề vứt xuống, ba một tiếng, nước trà văng tung tóe:

- Con nổi cơn điên cái gì, hù dọa nó là được.Con mà thật sự đi thì đến lúc đó con có được cái gì? Vạnnhất nó thực sự đồng ý ly hôn, đến lúc đó chỉ có con khổ thôi. Chỉ cầnlàm cho bọn họ bỏ đứa bé đó đi là được rồi. Ly hôn với con thì có gìtốt, có gì tốt cho Tống gia, chỉ thành tiện nghi cho Văn Phương thôi

Nói xong, Tống phu nhân nhìn cô, trong mắt có chút sắc bén:

- Văn Phương kia, chúng ta đúnglà xem thường cô ta, năm đó cô ta giả bộ ngoan ngoãn được mẹ tin tưởng,giờ liên tiếp ngáng đường chúng ta, hừ, mẹ phải xem xem nó có thể sinhđược con không, đến lúc đó, chỉ cần nó mất chỗ dựa, xem mẹ xử lý nó thếnào.

Sắc mặt Tống phu nhân lạnh lùng, giọng nói lạnh băng, Chu Thiến và Bạch Tư Mẫn đều thấy lạnh người. Tống phu nhân vỗ bàn:

- Mẹ phải gọi điện thoại cho Nguyệt Cầm, xem xem bà ta giải thích chuyện này thế nào!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 92: Lợi Ích Của Tống Gia

Chương 91: Lợi ích của Tống gia

Tống phu nhân đi đến bên bàn học, cầm lấy điện thoại, ngón tay nặng nề bấm số, chỉ chốc lát sau, bên kia đã cóngười nhận. Giọng Tống Triệu Phu Nhân âm trầm:

- Là Nguyệt Cầm sao? Đúng, ThiệuLâm đã quay về. Nguyện Cầm, chúng ta làm bạn lâu năm như vậy, tôi giaocon gái duy nhất cho bà, không ngờ gia đình bà đối xử với nó như vậy

Trong điện thoại, không rõ Triệu Phu Nhân nói gì, sắc mặt Triệu Phu Nhân dần dịu xuống nhưng giọng nói vẫn nặng nề:

- Nay con gái tôi làm ầm lên muốn ly hôn, tôi thấy nó đau lòng như vậy cũng rất buồn, tôi không muốn nó chịu tủi nhục.

Sau đó Chu Thiến thấy Tống phu nhân gật gật đầu, thản nhiên nói:

- Được rồi, chuyện này găp rồi nói thì tiện hơn,vừa khéo trưa nay chồng tôi cũng về

Trong chốc lát, Tống phu nhân cúp máy, vẻ mặt vui mừng nói với Chu Thiến:

- Đợi mẹ chồng con đến trao đổi xem sao, xem ra bọn họ vẫn rất thích con không muốn con rời khỏi Triệu gia

Nói xong bà nghiêm mặt:

https://thuviensach.vn

- Lúc mẹ chồng con đến thì conchỉ cần ngồi yên tỏ vẻ đau lòng là được, chuyện còn lại để cho mẹ. Mẹcảnh cáo con, đừng có lúc nào cũng ly hôn ly hôn, chuyện này nhắc 1 lầnlà đủ, lúc nào cũng nói, bà ấy là người sĩ diện, nếu để bà ấy tức giậnthì phiền đó.

Chu Thiến đứng lên, nhíu mày nói:

- Mẹ, đây là chuyện của con, xinđể con tự giải quyết. Con đã lớn như vậy, nên làm như thế nào, sống nhưthế nào con đều tự có chủ trương. Hơn nữa bọn họ sẽ không bỏ qua đứa békia, Triệu lão gia rất quyết tâm,cho dù bọn họ miễn cưỡng chịu bỏ đứa bé đó….

Giọng cô thấp dần lộ ra vẻ chua xót:

- Đến lúc đó, trong lòng ai cũng đều có nút thắt, không vui vẻ gì.

Bạch Tư Mẫn đứng lên, nhẹ nhàng nắm chặttay cô, mắt tỏ vẻ thương xót. Chu Thiến gắt gao nắm chặt tay cô rồi cười với cô như đang nói với Bạch Tư Mẫn rằng cô không sao, không cần lolắng vì cô.

Tống phu nhân lại giận tím mặt, tính bàvốn nóng nảy nếu không vì con gái đã lớn như vậy thì chỉ sợ đã tát ChuThiến. Bà tức đến mặt trắng bệch sau đó tiến lên chỉ vào Chu Thiến nói:

- Cái gi là chuyện của con. Thiệu Lâm, trước kia mẹ đã nói với con rồi, cuộc hôn nhân của các con ảnhhưởng đến cả hai nhà. Con có biết Tống gia chúng ta có ràng buộc chặtchẽ với Triệu gia không? Còn nữa, anh cả con có thể đứng vững ở công tychủ yếu là vì có Triệu thị đằng sau, nếu con thực sự ly hôn thì tổn thất chỉ có chúng ta thôi, chỉ là là chúng ta thôi. Ly hôn sao, con chớ xemthường.

Chu Thiến nghe đến đó thì nổi nóng, cô phản đối:

- Chẳng lẽ chỉ vì chút chuyện đó mà con phải tiếp tục ở lại Triệu gia?

https://thuviensach.vn

Cô vô cùng tức giận, giờ là thời đại nàomà còn có chuyện cẩu huyết, phong kiến kiểu lấy hạnh phúc của con cáilàm mục đích trao đổi chính trị?

Tống phu nhân cười lạnh:

- Thiệu Lâm, đạo lý đơn giản đócon còn không biết? Chỉ có Tống gia tốt thì ngày tháng của con mới anlành, nếu vì con mà công ty bị tổn thất, địa vị của anh con bị tụtxuống, con ly hôn rồi, Thiệu Lâm, sau này con ở Tống gia sẽ đối mặt vớicha, anh con thế nào?

Thực ra lời của Tống phu nhân tuy khónghe nhưng cũng là nói thật, cũng không thể nói bà không lo lắng cho con gái, không nghĩ cho con gái. Bà làm Tống phu nhân nhiều năm như vậycũng là một đường chông gai.

Chồng luôn là kẻ phong lưu, bà lại khôngcó thủ đoạn như Triệu Phu Nhân khiến con tư sinh của chồng hết đứa nàyđến đứa khác ra đời. Nếu không vì nhà mẹ đẻ bà từng giúp Tống thị, bà có cổ phần của Tống thị, hơn nữa sau này bà cũng học được cách tàn nhẫnthì có lẽ ba chữ Tống phu nhân đã không còn là của bà nữa. Bà có mộttrai một gái, nay con đều dựa vào Triệu thị mà đứng vững ở Tống thịnhưng bên cạnh vẫn còn không ít anh em như hổ rình mồi. Nếu thật sự mấtđi thông gia này thì chỉ sợ địa vị của bà và các con ở Tống gia xuốngdốc không phanh. Theo bà nghĩ, Thiệu Lâm ly hôn rồi cũng sẽ nhờ vào nhàmẹ đẻ, đến lúc đó chồng và con chỉ sợ sẽ không để Thiệu Lâm sống thoảimái. Về sau Thiệu Lâm muốn lấy được chồng tốt chỉ sợ cũng không dễ dànggì.

Nhưng bà ngàn suy vạn nghĩ cùng khôngbiết rằng Tống Thiệu Lâm bây giờ không còn là đứa con gái nhu nhượctrước kia nữa. Tống Thiệu Lâm bây giờ rất mạnh mẽ, sẽ không để mặc bọnhọ sắp đặt.

Chu Thiến nghe bà nói xong thì đứng thẳng, ngẩng cao đầu nói:

- Con không hề nghĩ ly hôn rồi phải dựa vào Tống gia. Con đã là người trưởng thành, hoàn toàn có thể dựa vào chính mình.

https://thuviensach.vn

Lý luận “dựa vào chính mình” của con gáiTống phu nhân không phải lần đầu tiên nghe được. Trước kia bà chỉ coi đó là chuyện cười nhưng giờ nhìn thần sắc kiên định, ánh mắt rạng rỡ củacon gái thì bà có cảm giác không ổn. Bà cảm thấy con gái nói thật, bắtđầu nôn nóng. Nếu Thiệu Lâm thực sự muốn ly hôn thì chuyện này chẳng dễ dàng. Bà đành dịu giọng:

- Thiệu Lâm, con biết cái gì,con cho rằng thế giới bên ngoài tốt đẹp lắm sao? Con được nuông chiều từ bé, có nuôi sống được bản thân không cũng là một vấn đề, Thiệu Lâm,đợi xem mẹ chồng con có ý gì, nếu bọn họ thực sự buông tha đứa bé đó thì con trở về tiếp tục làm đại thiếu phu nhân đi. Có chồng yêu, người nhàbao bọc thật tốt, sao phải tự mình chịu khổ.

Chu Thiến không thể chấp nhận được suy nghĩ của bà, môi hơi động thì Tống phu nhân đã bực bội chặn đứng cô, giọng lạnh lùng:

- Nếu con không nghe mẹ, sau này chịu khổ còn muốn quay về thì đừng trách cha mẹ nhẫn tâm

Tống phu nhân đi ra cửa, đến cửa thì dừng lại nói:

- Giờ mẹ xuống dưới chờ mẹ chồng con, con cũng xuống đi

Nói xong nhìn Bạch Tư Mẫn:

- Con khuyên em đi, giờ nó đang hôn mê mất rồi

Tống phu nhân đi ra ngoài, miệng vẫn lẩm bẩm:

- Ly hôn, ly hôn, không biết trời cao đất rộng, ly hôn thực sự tốt như vậy mẹ đã sớm ly hôn.

Tống phu nhân đi xuống rồi, Bạch Tư Mẫn kéo Chu Thiến ngồi xuống rồi nói:

- Em chờ gặp mẹ chồng đi, nghe xem bà ấy nói gì cũng tốt mà.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cười khổ:

- Gặp thì cũng được nhưng em biết sẽ chẳng có gì thay đổi, bọn họ sẽ chỉ nghĩ mọi cách sinh đứa bé đó ra, suy nghĩ mọi cách ép em chấp nhận đứa bé đó. Trong mắt họ em chỉ là vật trang trí, chẳng qua em khiến bọn họ yêu thích nên mới cần tốn chútcông phu mà thôi. Nhưng chuyện sẽ chẳng vì một vật trang trí như em màcó gì thay đổi. Thật đáng ghét là bọn họ còn nghĩ rằng em không biếtphân biệt, không hiểu chuyện! Chị dâu, em không muốn sống cuộc sống nhưvậy

Chu Thiến lẳng lặng nhìn cô, trong lòngthầm nghĩ đối phương sẽ trả lời thế nào. Sẽ vì chồng mà khuyên cô làmchuyện cô không muốn sao? Nếu thực sự như vậy thì cô nhất định rất thấtvọng, dù sao cô cũng thực lòng coi cô ấy là bạn bè.

Chu Thiến biết mình sẽ không vì lợi ích Tống gia mà bỏ qua nguyên tắc của chính mình.

Ai ngờ Bạch Tư Mẫn quyết đoán nói:

- Thiệu Lâm, chị quyết không vìmình mà ép em làm chuyện em không muốn. Thiệu Khang có được vị trí hômnày đều nhờ vào em nên mọi người đều nghĩ em hi sinh vì Tống gia làchuyện đương nhiên. Như vậy quá tủi cực cho em. Em hãy cứ làm những việc em muốn. Thiệu Khang cũng phải học cách tự dựa vào chính mình, có lẽsau này anh ấy nên dùng thời gian để làm việc, tránh chuyện chơi bời lêu lổng.

Tư Mẫn cười rồi nhìn Chu Thiến, chân thành nói:

- Chỉ hy vọng quyết định của emlà đúng, hy vọng em có thể hạnh phúc. Có một số việc, chị cũng khôngthực sự hiểu nhưng chị biết, phụ nữ đều mong có người chồng thật lòngvới mình. Chị cũng vậy thôi, chỉ là giờ chị đã có con…

https://thuviensach.vn

Cô thở dài:

- Hơn nữa chị không có dũng khínhư em, Thiệu Lâm, em thực sự khiến chị nhìn bằng cặp mắt khác xưa, như đổi thành người hoàn toàn khác, giờ em tràn đầy sức sống khiến chongười ta thật hâm mộ!

Chu Thiến nghe cô nói thì trong lòng vô cùng cảm động. Cô ôm chặt Tư Mẫn, nghẹn ngào nói:

- Chị dâu, cảm ơn những lời này của chị, cảm ơn chị ủng hộ em

Thật lâu sau, hai người tách ra, pháthiện mắt đối phương đỏ hồng thì không khỏi nhìn nhau cười, Chu Thiến lau khóe mắt, sau đó nói:

- Giờ chúng ta xuống lầu xem mẹ chồng em nói gì đi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 93: Nói Chuyện 1

Chương 92: Nói chuyện 1

Lúc Chu Thiến và Bạch Tư Mẫn xuống lầu thì Tống Trí Hào và Tống Thiệu Lâm đang một trước một sau đi vào.

Vẻ mặt TốngTrí Hào mệt mỏi, Tống phu nhân đi tới giúp ông cởi áo khoác đưa chongười hầu. Tống Trí Hào đi đến sô pha ngồi xuống, thở dài một hơi, nhắmmắt dưỡng thần một hồi. Tống Thiệu Khang cũng ngồi xuống. Lan tẩu nhanhchóng bưng trà lên cho bọn họ. Tống Thiệu Khang đón chén trà, khẽ nhấp 1 ngụm rồi nói:

- Thiệu Lâm đâu, không phải bảo là nó sẽ về?

Lúc này Chu Thiến đang xuống lầu, Bạch Tư Mẫn nắm tay Chu Thiến đi tới, vừa đi vừa nói:

- Sớm đã đến, vừa rồi bọn em ở trên lầu

Chu Thiến đi đến bên cha, thản nhiên chào:

- Cha, anh cả

Đối với cặp cha con này cô thực sự không có cảm tình mấy.

Tống Trí Hào nhẹ nhàng ừm một tiếng rồi ngẩng đầu nhìn cô, vẻ mặt lạnh lùng:

- Rốt cuộc là có chuyện gì mà phải bỏ nhà ra đi.

https://thuviensach.vn

Tống phunhân sợ con gái nói sẽ làm chồng tức giận nên nhỏ giọng kể lại mọichuyện một lần. Chu Thiến thì chăm chú nhìn Tống Trí Hào.

Tống Trí Hào nghe xong vợ kể thì phì cười rồi nhìn Chu Thiến:

-Cha còn tưởng chuyện gì lớn, chẳng phải là chỉ 1 đứa bé sao? Bọn họ chỉmuốn đứa bé đó chứ đâu cần con đàn bà kia. Con sợ cái gì. Còn bỏ nhà đi? Triệu Quốc Xương chắc chắn sẽ cho rằng nhà chúng ta không gia giáo

Ông trầm mặt:

- Giờ mau quay về xin lỗi cha mẹ chồng con, đừng gây rối nữa

Chu Thiếnnhìn ông mà thầm cười lạnh. Quả nhiên cô sớm biết từ miệng ông ta sẽchẳng có lời gì hay. Cô cũng chẳng phản đối chỉ lạnh lùng đứng đó bởi vì cô biết nói chuyện với người như vậy chẳng được gì. Ông ta vốn bấtchính đương nhiên sẽ chẳng cho rằng người khác làm vậy thì có gì sai.Nghĩ đến Triệu gia cũng có suy nghĩ đó, cho nên mới cho rằng cô khôngbao dung. Dù sao mình chẳng cầu xin gì ông ta, ông ta nói cứ coi như gió thổi qua ta là được. Chống đối ông ta, nếu ông ta nhất thời tức giậnlại tát mình như Triệu lão gia tử tát Triệu Hi Thành thì đúng là lỗ to.

Tống phunhân nghe xong lời chồng nói, chắc tự nghĩ đến mình mà thần sắc rất khócoi nhưng bà không thể phát tác trước mặt chồng, chỉ nhẹ nhàng nói rasuy nghĩ của mình. Tống Trí Hào nghe bà nói xong thì thoáng yên lặng rồi nói:

- Bà nói cũng đúng nhưng tôi đoán Chủ Tịch Triệu sẽ không bỏ mặc đứa bé đóđâu. Ông ta đã già như vậy mới có đứa cháu nội đầu tiên, sao bỏ được…

Ông nặng nề hừ một tiếng, trầm giọng với Chu Thiến:

https://thuviensach.vn

-Nói đến nói đi đều chẳng phải do con, kết hôn với Hi Thành lâu như vậycùng không có con. Nếu con sinh cháu cho Triệu gia thì bọn họ đươngnhiên coi con như bảo bối, giờ xảy ra chuyện này còn trách được ai?

Tống phunhân nghe xong lời chồng thì khẽ thở dài nhưng vẻ mặt hiển nhiên cũngnghĩ như vậy. Bạch Tư Mẫn ở bên cạnh vỗ vỗ lưng cô an ủi. Trong lòng dùbực mình thay Chu Thiến nhưng chuyện này cô vốn không có tư cách nói.Tống Thiệu Khang thì chỉ hờ hững nhìn.

Chu Thiếnthiếu chút nữa tức đến ngất, đây đúng là lời nói của cha mình? Nếu không nể bọn họ là trưởng bối và có chút tò mò xem Triệu Phu Nhân sẽ nói gìthì cô đã sớm phất tay áo bỏ đi.

Nhưng cô vẫn nhịn không được lạnh lùng nói:

-Chuyện con tư sinh con tuy thấy nhiều nhưng không có nghĩa là con sẽchấp nhận. Con chẳng trách ai, cũng chẳng cầu gì, chỉ muốn bỏ đi thôi,ai có thể trách con?

Tống Trí Hào bị câu này của cô làm tắc nghẹn, vẻ mặc phẫn nộ, kinh ngạc nhìn cô. Chu Thiến cũng lạnh lùng nhìn lại, môi mím chặt, trong lòng thầm cảnh giác, nếu phát hiện ông có dấu hiệu đánh người thì phải né cho nhanh.Tuyệtkhông thể để loại người đó tát mình được.

Bên kia, Tống Thiệu Khang vẫn không nói chuyện đột nhiên xen vào:

- Em à, em đừng chống đối cha, chúng ta còn không phải vì em? Nếu em thực sự li hôn thì sau này đau khổ chỉ có em chịu thôi. Nghe lời cha mẹ, đợiTriệu Phu Nhân đến thì xuống thang đi, bà ấy tự mình đến đón em thì đãquá nể mặt em rồi

Trên tay anh ta có mấy công trình đều chờ Triệu gia đầu tư, có thể nói anh ta làngười không muốn thấy cô ly hôn nhất. Nhưng về sau còn phải dựa vào cônhiều nên giọng nói vẫn khách khí. Đang nói thì Lan tẩu vào báo:

https://thuviensach.vn

- Triệu phu nhân đã đến.

Tống phu nhân đứng lên nói:

- Trước hết nghe xem Triệu gia có tính toán gì đã

Người hầudẫn Triệu Phu Nhân vào, hôm nay bà mặc bộ váy ngắn màu đậm, tóc uốn khácầu kì vừa nhìn đã biết là mới từ thẩm mỹ viện về. Tống phu nhân thấythế thầm nghĩ, con dâu bỏ đi mà còn có tâm tư đến thẩm mỹ viện? Xem rabà không để ý chuyện này như mình nghĩ thì thoáng chột dạ.

Triệu phu nhân tiến vào liền cười nói:

- Ôi, cả nhà đều ở đây đón tôi sao, thật không dám nhận

Sau đó bà nhìn Chu Thiến cười nói:

- Thiệu Lâm, con về nhà an toàn là tốt rồi, tối đó biết con không về, cả nhà ai cũng lo lắng.

Chu Thiến thản nhiên đứng đó nói:

- Để mẹ lo lắng, thật ngại quá.

Tống phu nhân mời Triệu phu nhân ngồi xuống, người hầu rất nhanh mang trà lên. Tống Trí Hào nhìn ra ngoài cửa nói:

- Bà thông gia, chỉ có mình bà đến? Cậu cả không đến?

Triệu phu nhân chớp mắt:

- Nó không biết tôi đến đây, tôi không nói cho nó, hôm nay là tôi muốn nói chuyện với mọi người

Sau khiThiệu Lâm bỏ đi, chồng vô cùng tức giận, mấy hôm nay sắc mặt rất khó coi nhưng quyết tâm giữ đứa bé càng kiên định, kiên quyết không

https://thuviensach.vn

chấp nhậnuy hiếp này của con dâu. Nếu không phải bà luôn nói tốt cho Thiệu Lâm,hơn nữa quá khứ quả thật Thiệu Lâm rất được bọn họ yêu thích, con cũngthật sự yêu Thiệu Lâm thì có lẽ mọi chuyện cũng để mặc cô. Nhưng chuyện này không thể thương lượng cho nên hôm nay bà đến đây không cho conbiết. Con thật lòng với Thiệu Lâm bà biết, nếu để nhà thông gia biếtthì chỉ sợ mục đích hôm nay đến khó mà đạt được.

Tống Trí Hào mở miệng nói:

-Bà thông gia, hai nhà chúng ta giao tình thâm sâu, tôi vẫn luôn tintưởng mọi người, yên tâm giao con gái cho bà không ngờ lại xảy ra chuyện này, thật khiến chúng tôi thất vọng. Nhà bà giữ đứa bé kia lại chẳngphải khiến con gái tôi khó xử?

Ông nghe vợnói xong cũng hiểu được tính nghiêm trọng của chuyện này, vạn nhất saunày Triệu gia không do cháu mình làm chủ thì không phải là chuyện tốt.

Triệu phunhân cũng không phải không biết chuyện của Tống Trí Hào, nghe ông ta nói xong thì chỉ thấy buồn cười. Để người khác nói thì thật nghiêm túc…Nhưng vẻ mặt bà vẫn rất khẩn thiết:

-Chuyện này nói thế nào cũng là chúng tôi không đúng, là chúng tôi sai.Nhưng việc đã đến nước này, cũng xin mọi người thông cảm. Chúng tôi tuổi đã lớn, vẫn luôn mong có cháu, nay đứa trẻ kia đã hơn 4 tháng, mọingười bảo chúng tôi sao có thể nhẫn tâm

Bà thở dài cúi đầu, lời nói tha thiết

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 94: Nói Chuyện 2

Chương 93: Nói chuyện 2

riệu phu nhân xoay người nhìn Tống phu nhân bên cạnh nói:

- Ngọc Quyên, bà đừng lo lắng,tôi biết mọi người lo lắng chuyện gì. Thiệu Lâm dịu dàng hào phóng,chúng tôi vẫn rất thích, chúng tôi cũng vẫn luôn vui mừng vì có đứa condâu tốt. Địa vị của nó ở Triệu gia không ai thay thế được, chuyện này bà cứ yên tâm. Giờ tình cảm của nó và Hi Thành rất tốt, chắc không lâu sau sẽ có con. Thiệu Lâm thông minh lại xinh đẹp, sau này sinh con nhấtđịnh cũng thông minh lanh lợi, ai có thể làm tổn hại vị trí của mẹ conThiệu Lâm. Nhưng hai ông bà già chúng tôi cũng không thể làm được chuyện kia. Đứa bé kia dù sao cũng là cốt nhục nhà họ Triệu nên chúng tôi mớigiữ lại. Mẹ của nó là loại người nào mọi người cũng biết… Cho nên nhữngchuyện đó mọi người hoàn toàn không cần phải lo lắng.

Những lời này khiến sắc mặt vợ chồng nhàhọ Triệu đều thoải mái lại, Tống phu nhân cũng yên lòng không ít. Giacảnh nhà Văn Phương kia thế nào bà quá rõ, cha cô ta là sâu rượu vô cùng thô bỉ, bản thân cô ta cũng chẳng có chỗ nào hơn người, căn bản khôngthể so với con gái mình. Thiệu Lâm có con chắc cũng chỉ là chuyện sớmmuộn, đến lúc đó nhất định Triệu gia sẽ lại sủng ái Thiệu Lâm.

Triệu phu nhân thấy thần sắc bà dịu đi thì biết những lời mình nói đã đả động bà, vội ngồi sát lại rồi nói:

- Bà cũng biết Triệu gia chỉ cóhai đứa con, đứa nhỏ lại không giỏi bằng Hi Thành, Triệu thị sớm muộncũng giao cho Hi Thành. GiờThiệu Lâm nắm

https://thuviensach.vn

chặt được trái tim Hi Thành,đến lúc đó con của nó mới là quan trong nhất. GiờThiệu Lâm vì Triệu gia mà chịu tủi cực chúng ta đều ghi tạc trong lòng. Hi Thành cũng ghi tạctrong lòng, sau này chỉ có càng đối xử tốt, lo lắng cho nó. Ngọc Quyên,bà nghĩ lại xem tôi nói đúng không? Nếu chúng tôi không có thành ý thìtôi cần gì phải đến đây?

Lúc này vợ chồng Tống thị hoàn toàn bị bà thuyết phục, kể cả Tống Thiệu Khang cũng thoải mái hơn. Bọn họ vốnkhông muốn con ly hôn, cũng không muốn trở mặt với Triệu gia. Chẳng qualà lo lắng cho con sẽ bị ảnh hưởng, cháu ngoại tương lai có đối thủ.Nhưng giờ nghe giọng Triệu Phu Nhân thì hẳn sẽ không xảy ra chuyện đó.Nghĩ cũng đúng, cháu của Chủ tịch tập đoàn Tống thị chẳng lẽ thua cháucủa sâu rượu.

Tống Trí Hào gật gật đầu nói:

- Bà thông gia nói như vậy, chúng ta đương nhiên là tin. Lần nàyThiệu Lâm bỏ đi là không đúng, vừa rồichúng tôi đã phê bình nó. Đợi nó về rồi xin lỗi Chủ tịch Triệu.

Tống phu nhân ngồi bên nói:

- Làm che mẹ đương nhiên là monghôn nhân của con mỹ mãn, lần trước tham gia yến hội thấy chúng ở bênnhau hạnh phúc tôi cũng rất mừng. Thật ra chúng tôi không yêu cầu gì,chỉ mong mọi người đối tốt với Thiệu Lâm thì chúng tôi cũng an lòng. Về phần đứa bé kia… Ai, cũng là một sinh mệnh, chúng tôi không nói gì…

Vẻ mặt Triệu Phu Nhân vui mừng, bà nghĩchỉ cần làm công tác tư tưởng cho cha mẹThiệu Lâm là thành công, condâu lập tức cùng về. Trong nhà nhanh chóng khôi phục lại vẻ hòa thuậnvui vẻ trước. Vì thế, bà vui mừng nhìn về phía Chu Thiến nhưng lại tiếpxúc với ánh mắt lạnh băng của Chu Thiến, Triệu Phu Nhân không khỏi ngẩnngười, trong lòng bất an.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến luôn đứng đó lạnh lùng nhìn bọn họ nói chuyện, cảm giác như đang xem kịch, chuyện bọn họ nói không liên quan đến mình.

Nhìn bọn họ nói hai ba câu đã quyết địnhvận mệnh của mình, không ai muốn hỏi ý kiến của mình. Trong lòng cô lạnh lẽo, cũng may cô chẳng kì vọng gì nhiều ở bọn họ cho nên cũng không cócảm giác đau lòng gì.

Chu Thiến đi đến trước mặt bọn họ, lạnh lùng nói:

- Mọi người bàn bạc xong rồi? Giờ có phải lúc đến lượt con phát biểu ý kiến?

Tống phu nhân thấy con gái chỉ nghe bọnhọ nói chuyện, không nói gì thì nghĩ cô nghe lời Triệu Phu Nhân mà anlòng nhưng giờ cô đột nhiên bước ra, vẻ mặt lạnh băng thì cảm giác không ổn. Bà biết con gái lại muốn nổi điên, vội vàng quát:

- Con thì có ý kiến gì? Sắp xếp như vậy chẳng nhẽ con còn không vừa ý? Chúng ta đều là muốn tốt cho con, đừng làm loạn.

Triệu phu nhân lại kiềm chế Tống phu nhân đang tức giận, nhìn Chu Thiến cười cười nói:

- Không sao, chuyện này vốn liênquan đến hạnh phúc cả đời nó, có ý kiến gì thì đương nhiên có thể nói.Tôi tin Thiệu Lâm tuyệt đối là đứa trẻ thức thời.

Chu Thiến khẽ cười một tiếng, nói:

- Triệu Phu Nhân, con không hiểuthức thời theo lời mẹ là ý gì. Con nghĩ con chắc chắn không phải là loại người mà mẹ nói đó. Thực cảm ơn mẹ ưu ái, cố ý đến đây khuyên bảo con.Nhưng xin lỗi, ý nghĩ của con sẽ không thay đổi. Con biết mọi người sẽcho rằng con không biết tốt xấu nhưng mặc kệ mọi người nghĩ gì, con cónguyên tắc riêng của con. Con không có cách

https://thuviensach.vn

nào chấp nhận đứa bé đó,cũng không có cách nào đối mặt với sự lừa dối của Hi Thành, càng khôngmuốn tiếp tục ở Triệu gia nữa. Con muốn ly hôn. Hôm nay con về cũng chỉmuốn nói cho cha mẹ chuyện này thôi

Cô thở dài:

- Lời cần nói con đã nói, con biết mọi người cũng không muốn nhìn con nữa, con đi trước

- Đứng lại!

Tống Trí Hào đứng phắt dậy, tức giận đến mặt trắng bệch, miệng co rúm, ông chỉ vào Chu Thiến, tức giận nói:

- Con nha đầu chết tiệt, não mày hỏng à? Ly hôn? Tao tuyệt đối không đồng ý, mày đừng mơ

Sắc mặt Triệu Phu Nhân cũng cực kỳ khócoi, bà đã hết lời, chẳng nhẽ cô nghĩ Triệu gia không có cô không được?Xem ra mình đã quá dung túng cô nên cô mới dám lên mặt. Bà nhíu mày, mím chặt môi không nói gì.

Tống phu nhân nhìn sắc mặt bà thì thầmsốt ruột, trong lòng mắng to con gái không hiểu chuyện, nhất thời khôngbiết nên vãn hồi cục diện thế nào, chỉ đành thở dài.

Tống Thiệu Khang cũng đứng dậy, đang nghĩ có nên giữ em gái lại không. Vừa nghĩ đến việc em ly hôn rồi mình sẽmất đi đứa em rể chống lưng thì không khỏi tức giận. Còn Bạch Tư Mẫn thì nhìn cô đầy hâm mộ.

Chu Thiến vốn đã xoay người đi ra ngoài, nghe được lời cha nói thì xoay người, bình tĩnh nói:

- Cha, con đã lớn như vậy, chuyện này không cần cha đồng ý hay không.

https://thuviensach.vn

Tống Trí Hào bị cô nói làm cho không thởnổi, ông hung hăng trừng mắt nhìn cô, mặt đỏ bừng, lòng thầm hoảng loạn. Đứa con gái này tính cách luôn ngoan hiền, nhất là sau chuyện đó thì vô cùng phục tùng, để mặc họ bài bố, nay sao lại cứng rắn như vậy.

Nửa ngày sau ông ta mới nói được một câu:

- Thiệu Lâm, con không nghe lời người lớn nói mà làm bậy, sau này bị khổ sở thì mọi người mặc kệ con.

Giọng nói sắc bén như đao

Chu Thiến yên lặng một hồi, môi giậtgiật, vốn định nói cô không cần dựa vào bọn họ vẫn sống được nhưng vừanghĩ nói cũng chẳng được gì. Sau này để bọn họ thấy mình sống tốt thìmới là lời phản bác có sức mạnh nhất

Cô không nói gì nữa, xoay người đi rangoài, bước chân trầm ổn, lưng thẳng, không quay đầu. Chỉ nghe đằng sautiếng Tống phu nhân lo lắng gọi và tiếng Tống Trí Hào quát tháo.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 95: Chủ Trọ Kì Quái

Chương 94: Chủ trọ kì quái

Không lâu sau, trường học bắt đầu khai giảng, trọng tâm cuộc sống của Chu Thiến chuyển dời, tâm tình chua xót dần bình phục lại.

Chương trình học cũng không quá nặng,bình thường buổi sáng học lý thuyết, buổi chiều học thực hành, cũngkhông học nhiều, chiều khoảng 4h sẽ tan học. Trong ngân hàng cô chỉ cònlại mấy vạn tệ, vốn Triệu Phu Nhân đã đồng ý tháng nào cũng cho cô 10vạn tệ tiêu vặt nhưng tháng trước mọi người đều bận chuẩn bị yến hội nên quên, sau đó lại xảy ra chuyện kia… Chẳng lẽ giờ bảo cô đến trước mặtTriệu Phu Nhân bảo bà là quên chưa trả lương tháng trước? Chu Thiến đành phải bỏ qua. Giờ Tiểu Mạt đã bỏ việc ở thẩm mỹ viện, hai người phải nộp tiền thuê nhà, còn sinh hoạt phí, không thể để miệng ăn núi lở được.Cho nên Chu Thiến nghĩ thời gian còn lại hẳn nên đi làm thêm.

Nhưng sau đó lại gặp phải chuyện rắc rối, chủ cho thuê nhà tìm tới nói giá phòng sắp tăng lên. Cái này khiến ChuThiến khó xử. Tuy rằng ở đây không tốt nhưng đi đến trường học cũngtiện, nếu tăng tiền nhà, còn cả tiền xe nữa thì sẽ rất tốn kém. Nhưngthật sự muốn tìm được phòng trọ khác thì cũng sẽ chẳng tiện bằng ở đây.Đang lo lắng thì bạn học Lý San nói với cô:

- Các cậu có thể ở trong Kí túc xá của trường mà, tiền không đắt, điện nước được bao.

Chu Thiến nghe thì nghĩ một chút, kí túcxá là khu nhà cũ gần trường học, nam nữ ở riêng, hai người ở không tiệnnhư trước nhưng có thể tiết

https://thuviensach.vn

kiệm tiền xe.

Tiểu Mạt nói:

- Nhưng quá nhiều người, rất phức tạp

Chu Thiến thở dài:

- Hơn nữa buổi tối còn tắt điệnđúng giờ, chỉ sợ sau này bọn mình làm đêm về rất bất tiện. Có cách gìđâu? Đành ở tạm vậy rồi tìm nhà sau.

Các cô làm tạp vụ ở quán bar, buổi tối đi làm, tuy rằng về muộn nhưng việc học vẫn thoải mái nên có thể chống đối.

Đến lúc hai người đang chuẩn bị thu dọn,sắp chuyển nhà thì chủ nhà đột nhiên tìm tới, nói nhà không tăng tiền,hai người không cần chuyển.

Chủ nhà là một giáo sư vừa về hưu, ông thấy hai cô gái trợn mắt há mồm nhìn thì ho khan giải thích:

- Là thế này, con tôi định cư ởnước ngoài, giờ sinh con nên đón tôi và bà nhà sang chăm con cho nó chonên một thời gian tới chúng tôi không về nước. Thời gian này tôi nghĩnên để người tôi tin thuê nhà. Tôi và cô…

Ông nhìn Tiểu Mạt rồi nói tiếp:

- Cũng quen biết vài năm, tuyrằng cô gái này chưa gặp nhưng xem ra cũng là người quy củ, tôi rất yêntâm với các cô. Thật ra tôi cũng không cần phải sống dựa vào chút tiềnnày. Như vậy đi, các cô đừng chuyển.

Ông đưa ra một con số về giá tiền nhà cả năm

- Các cô thấy sao?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cùng Tiểu Mạt mừng rỡ, chủ chothuê nhà nói ra con số còn thấp hơn tiền thuê nhà trước kia. Nếu thực sự như vậy thì bọn họ không cần ở chung với đám người không quen rồi. Hơnnữa ở một mình cũng tiện, không cần bận tâm cảm nhận của người khác, còn có thể tự nấu cơm, không phải ăn cơm ngoài thì cũng tiết kiệm được khánhiều tiền, thật không còn gì tốt hơn.

Trong lòng Chu Thiến có chút nghi ngờ.Theo đạo lý đón cha mẹ ra nước ngoài hẳn là phải chuẩn bị sớm mới đúng.Chủ nhà này mấy hôm trước còn khăng khăng đòi tăng tiền nhà giờ độtnhiên nói phải xuất ngoài, tiền thuê nhà không tăng còn giảm, hình nhưcó chút kì lạ… Nhưng mặc kệ thế nào, lợi ích thực tế các cô có được làthật, tác phong làm người của ông ấy cũng tin được. Về phần nguyên nhângì cũng chẳng cần quản.

Chủ trọ đưa ra tờ giấy:

- Về sau các cô chuyển tiền vàotài khoản này, nếu đến hạn không có đủ tiền cũng không sao, chỉ cần 1năm đủ số tiền đó là được

Tiểu Mạt đón lấy tờ giấy kia, luôn mồmcảm ơn, hai người không hiểu gì về sự hào phóng bất ngờ của chủ trọ mộtchút nào. Trước kia tiền nhà chậm mấy ngày đã đến nhắc nhở liên tục. Cólẽ sắp ra nước ngoài mà vui vẻ sao? Bất kể thế nào với các cô đều làchuyện tốt

Sau đó là chuyện ở trường học

Bạn học một lớp cũng không nhiều, khoảnghơn 30 người. Chu Thiến ngạc nhiên phát hiện rằng chủ yếu là con trai,hơn nữa đều chỉ tầm 17,18 tuổi hoặc 20. Người 25 tuổi cũng chỉ có hai ba người, hơn nữa đó đều là người có kinh nghiệm, muốn được thầy Khắc Ychỉ dẫn rồi sau đó qua kiểm tra mà vào làm ở Yêu Ti Lệ. Trong đó có mộtngười là Trương Bân, vóc dáng cao gầy, mi thanh mục tú, lúc nào cũngtươi cười rất được nữ giới hâm

https://thuviensach.vn

mộ. Bạn học nữ thì ít hơn, tính cả ChuThiến và Tiểu Mạt cũng chỉ hơn 10 người, tuổi cũng trẻ, Chu Thiến làngười lớn tuổi nhất.

Ngoài Lý San lần trước nói cho cô chuyện có thể ở ký túc xá thì còn một người là Triệu Viện Viện chơi cũng khá hợp.

Chương trình học đầu tiên là học về cơbản. Người đứng lớp chính là stylist trước kia đã trang điểm cho ChuThiến. Anh tự giới thiệu:

- Tôi là Trương Cường, tôi phụ trách lớp lý thuyết cơ bản của các bạn

Anh đảo mắt nhìn quanh lớp, Chu Thiếnhoảng sợ, sợ anh nhận ra mình. Đáng mừng là vì để tiện cho cuộc sống,Chu Thiến đã cắt tóc ngắn, buộc gọn sau gáy, quần áo cũng mặc rất giảndị, đã không còn là quý phu nhân sang trọng mà Trương Cường từng gặp cho nên Trương Cường nhìn cô cũng chẳng có gì khác lạ, chắc hẳn đã khôngcòn nhớ rõ cô.

Chu Thiến thầm thở phào, cô cũng khôngmong người khác biết chuyện quá khứ của mình. Tuy rằng không có gì ámmuội, nhưng cô không muốn bị người khác bàn tán, chỉ trỏ. Giờ cô chỉmuốn sống cuộc sống bình thường như bao người khác.

Trương Cường tiếp tục nói:

- Học stylist là dựa vào hìnhthể, khí chất, màu da, sở thích và hoàn cảnh sống của mỗi người mà đưara đề nghị phù hợp cho việc trang điểm, ăn mặc của khác hàng. Nhữngngười được gọi là stylist có chuyên môn chính là giúp khách hàng càngthêm nổi bật, tỏa sáng. Đây là ngành đang hot hiện nay.

Anh hơi dừng lại:

- Mọi người sẽ học nửa năm, nửanăm còn lại vào công ty thực tập, những người thành tích học tập tốt thì sẽ được công ty giữ lại làm việc. Chỉ

https://thuviensach.vn

tiêu không nhiều, chỉ có 15người, mọi người phải học hành nghiêm túc, tranh thủ những kì thi đượcthành tích tốt mà được vào top 15.

Nghe đến đó, mọi người nhìn nhau, nghĩ trong một năm tới, đối phương sẽ là đối thủ của mình thì đều lộ ra vẻ mặt cách giác.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 96: Cạnh Tranh

Chương 95: Cạnh Tranh

Sau khi tan học, đám học trò tụm năm tụmba rủ nhau đi ăn quà vặt. Trên đường có rất nhiều tiệm ăn nhanh, nhàhàng nhỏ, vừa đúng lúc đến giờ ăn cơm, nhân viên các công ty gần đó hầuhết đều ăn trưa ở đây. Nhất thời, con đường nhỏ vô cùng náo nhiệt.

Chu Thiến, Tiểu Mạt, Lý San và cả Triệu Viện Viện cùng đi ăn cơm trưa

Rất nhiều cửa hàng đã chật kín người, các cô đành phải chọn một gian hàng nhỏ. Bốn người chọn đồ ăn riêng, đếnlúc ăn thì chia ra ăn cùng nhau nên đồ ăn cũng rất phong phú. Đồ ănnhanh chóng được bưng lên, đĩa nhỏ, cũng không quá nhiều nhưng giá rẻnên cũng chẳng ai so đo.

Bốn người vừa ăn vừa nói chuyện phiếm.

Lý San là người đầu tiên mở miệng. Cô năm nay 20 tuổi, người cân đối, da không trắng lắm nhưng mặt mày thanh tú,nói chuyện nhẹ nhàng. Cô gắp một miếng rau vào bát nói:

- 38 người chỉ có thể giữ lại 15người tức là có đến 23 người bị đào thải. Cơ hội thật khó có được. Mìnhtốt nghiệp trung học ra ngoài làm thêm 2 năm, tích được chút tiền mớidám đến đây học, chính là muốn được ở lại công ty làm việc, xem ra là hi vọng xa vời rồi

Chu Thiến thích ăn trứng sốt cà chua, cô gắp một miếng, đang định ăn thì nghe được câu đó, Chu Thiến đặt bát xuống nói:

https://thuviensach.vn

- Vừa mới bắt đầu học tuyệt đốikhông được nhụt chí, chỉ cần chúng mình học tốt, thành tích xuất sắc thì sẽ được giữ lại thôi

Lý San lại nói:

- Học phí ở đây đắt như vậy, cóthể nói là đắt nhất trong các trường, mọi người đến đây học đều vì mụcđích được làm ở công ty, ai chẳng cố gắng học, đến lúc đó chỉ xem vậnmay của ai hơn ai thôi.

Tiểu Mạt miệng đầy cơm, lúng búng nói:

- Vì sao nhất phải ở lại công ty? Công ty tốt như vậy sao? Chẳng lẽ ở chỗ khác không tìm được việc?

Triệu Viện Viện vốn im lặng cũng nói:

- Đương nhiên, Yêu Ti Lệ là côngty nổi tiếng, bất kể là ngôi sao hay các tiểu thư, phu nhân nhà giàu đều muốn đến công ty để tạo hình. Lương của một stylist bình thường là hơnmột ngàn nhưng lương của stylist trong công ty phải hơn một vạn. Giờcông việc lương đến vạn tệ khó tìm lắm, ít nhất những người không cóbằng cấp như mình là tìm không ra. Cũng không phải là ở chỗ khác thìkhông tìm được việc nhưng thu nhập kém hơn nhiều, cao lắm cũng chỉ hơnba ngàn thôi.

Cô thoáng dừng lại rồi kiên quyết nói:

- Bất kể thế nào mình nhất định phải ở lại.

Chu Thiến đang ăn cơm, nghĩ thầm thật sựlàm thế nào để cạnh tranh. Nhưng mà cô chưa bao giờ sợ cạnh tranh, loạicạnh tranh này ngược lại càng có thể khiến ý chí chiến đấu của cô dângcao, cô cũng mong có thể dựa vào sự cố gắng của chính mình mà vào côngty làm việc.

https://thuviensach.vn

Lúc này có hai cô gái đi vào quán, ChuThiến ngẩng đầu nhìn thì thấy đó là hai bạn học khác nhưng không có giao tiếp. Trong đó có một cô gái tóc ngắn nói với cô gái tóc dài, dángngười mảnh mai bên cạnh:

- Giai Giai, cũng chỉ có chỗ này, chúng mình ở đây ăn cũng được, mình sắp chết đói rồi

Cô gái tên Giai Giai kia cũng tầm 20tuổi, da trắng, mắt to, mũi cao trông rất xinh đẹp. Lúc này cô khịt khịt mũi, nhỏ giọng nói:

- Ở đây bẩn quá, những thứ đó sao ăn được?

Mặc dù giọng không lớn nhưng đủ để bốnngười Chu Thiến nghe thấy. Mọi người không hẹn mà cùng nhíu mày. TiểuMạt nhỏ giọng nói với Chu Thiến:

- Cô ta hẳn là biết chúng mình mà nói những lời này trước mặt bọn mình chẳng biết là cố ý hay không nữa.

Triệu Viện Viện lườm một cái nói:

- Cô ta là em gái của một stylist trong công ty, cũng chẳng biết có phải dựa vào mình có lợi thế mà chẳng coi ai ra gì,

Lý San nói thầm:

- Em gái của stylist, đó chẳng phải là một vé chắc chắn vào công ty? Mất mất một vị trí rồi…

Chu Thiến vỗ vỗ tay cô, khẽ an ủi:

- Đừng vội, nếu Yêu Ti Lệ nổi tiếng như vậy thì hẳn rất quy củ, không có chuyện đi cửa sau đâu.

https://thuviensach.vn

Nhưng có thêm một gia sư lợi hại thì quả đúng là chiếm ưu thế hơn mọi người.

Bên kia, Giai Giai và cô cái tóc ngắn vẫn ngồi xuống, ngồi ở bàn bên cạnh Chu Thiến, chọn đồ ăn rồi chờ. Vị trícủa Giai Giai ngồi vừa khéo là đối diện với Chu Thiến, mấy lần nhìnthẳng mắt Chu Thiến rồi lại khinh khỉnh quay đi như không quen. ChuThiến thấy cô ta như vậy cũng có chút tức giận, cô cúi đầu ăn cơm, cũnglàm như không quen cô ta.

Bên tai lại nghe bọn họ đang nói chuyện phiếm

- Trương Bân kia có phải cũng học 1 năm không, hình như mình từng gặp anh ta.

Nghe giọng thì là cô gái tóc ngắn nói

- Đúng vậy, lúc anh ta thực tậpthì làm trợ lý cho anh mình, nhưng hôm kiểm tra thì công cụ bị đổi, kếtquả là không đạt tiêu chuẩn, thành tích không ổn nên bị loại

Chu Thiến cảm thấy trong giọng nói của Giai Giai có vẻ vui mừng khi người khác gặp tai họa.

- Thế thì anh ta định quay lại làm lại từ đâu sao?

- Làm gì có chuyện dễ như vậy?

Đồ ăn của bọn họ được bưng lên, sau đó nghe được Giai Giai kia khẽ chê đồ khó ăn, về sau đừng đến chỗ này ăn nữa.

Lúc này, bọn Chu Thiến đã ăn xong, thanhtoán rồi định rời đi. Lúc đi, bọn họ không nhìn qua bàn đó nhưng ngheloáng thoáng cô gái tóc ngắn nói:

- Ây, Giai Giai, kia hình như là bốn người trong lớp mình

https://thuviensach.vn

- À, không để ý lắm

Bốn người nhìn nhau, đều không thích cô gái thích giả vờ giả vịt này. Nhưng Tiểu Mạt nói:

- Trương Bân mà bọn họ nói thật sự học lại một năm sao? Chẳng phải là đốt không ba vạn tệ?

Lý San nói:

- Đúng vậy, nếu lần này lại không thông qua được thì làm thế nào? Nếu là mình thì mình đã tìm chỗ khác làm rồi

Chu Thiến lại nghĩ đến chuyện đổi công cụ bọn họ vừa nói. Không ngờ còn có thủ đoạn này, về sau phải cẩn thận một chút mới được.

Triệu Viện Viện ở bên yên lặng không nói, Chu Thiến ngẩng đầu nhìn cô, thấy cô cúi đầu như đang chăm chú nghĩ chuyện gì đó.

Buổi chiều đó học phác họa vật thể. Vìđây là nền tảng của việc học hóa trang sau này nên buổi chiều thực hànhmột số mẫu đơn giản, phác họa một số tượng thạch cao đơn giản.

Bởi vì Giai Giai nói nên Chu Thiến vẽxong thì lặng lẽ để ý người gọi là Trương Bân kia. Phát hiện tuy rằnganh ta đã học một năm nhưng khi thực hành phác họa lại rất chuyên chú,không hề qua loa. Hơn nữa cô còn phát hiện, sau khi học xong, anh cũngsẽ trò chuyện với bạn học, trêu đùa mọi người nhưng chỉ riêng Giai Giaikia là không để ý. Giai Giai kia hình như cũng không thiết tha nhưng khi nhìn Trương Bân thì luôn cười lạnh. Điều này khiến Chu Thiến cảm thấyrất hứng thú, bởi vậy lúc rảnh rỗi thì hay chú ý đến bọn họ.

Mãi đến mấy hôm sau, Trương Bân đi đến trước mặt cô trước cả lớp, mỉm cười, hai mắt tinh quái nhìn cô:

https://thuviensach.vn

- Bạn học này luôn nhìn trộmmình, nếu cậu có gì muốn nói thì nói thẳng đi. Cậu nhìn lén mình như vậy mọi người sẽ hiểu nhầm đó.

Trong nháy mắt, Chu Thiến cảm thấy máu trong người dồn hết lên mặt.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 97: Quán Bar

Chương 96: Quán bar

Chu Thiến cúi đầu, mặt nóng bừng, cô chưa bao giờ bị quẫn bách như lúc này. Cô vô cùng hối hận, sao lại muốn xenvào việc của người khác? Xem người ta náo nhiệt là được rồi, giờ mọingười đều nhìn mình làm trò cười. Cô lén ngẩng đầu nhìn quanh, phát hiện tất cả mọi người đều nhìn cô bằng ánh mắt ái muội, bởi vì đều là ngườitrẻ tuổi nên rất ồn ảo, có người còn đứng lên ghế gào:

- Trương Bân, có phải người ta thầm mến cậu không?

Bốn phía cười ầm, Chu Thiến vừa xấu hổvừa quẫn, trong lòng thầm mắng Trương Bân đến tỉ lần, chỉ là nhìn cậu ta mấy lần thôi sao? Có cần làm cô xấu hổ như vậy không? Nhưng nhất thờicũng không nói nên lời.

Trương Bân đối diện có vẻ không buông tha cho cô, tiếp tục nói:

- Sao vậy, cậu thực sự không có gì để nói với mình

Bốn phía lại cười ầm, ồn ào nói:

- Người ta xấu hổ đó.

Chu Thiến vất vả lắm mới ngẩng đầu, vừa định tùy tiện nói gì đó cho qua chuyện thì lại nghe Tiểu Mạt ở bên tức giận nói:

- Cậu nhìn người thế nào thế?Không có mắt à, nếu không biết nhìn thì lấy tất mà bịt mắt lại. Đàn ôngnói năng lỗ mãng với con gái. Tôi thấy cậu

https://thuviensach.vn

chỉ là dạng trêu đùa lăngnhăng thôi.

Bốn phía đầu tiên là im lặng đến quái lạ, sau đó một trận cười nổi lên, có người còn vỗ vỗ bàn ầm ỹ, vẻ mặtTrương Bân như ăn phải ruồi.

Chu Thiến thì ai oán nhìn Tiểu Mạt: cậu thực sự đang giúp mình sao?

Tiểu Mạt nhìn Trương Bân, vẻ mặt hung tợn như người phụ nữ chanh chua:

- Sao? Tôi nói sai à? Hơn nữa, ai nhìn cậu, cậu nghĩ cậu là mĩ nam sao, nhìn như cây sào trúc, quá đề cao bản thân rồi đấy.

Chu Thiến ở bên nhìn Tiểu Mạt, trong lòng cảm động vô cùng. Từ nhỏ đến lớn, chỉ cần cô bị bắt nạt thì Tiểu Mạtcòn tức giận hơn bản thân bị bắt nạt, sau đó sẽ ra mặt cho cô. Cũngkhông biết là vì sao, có lẽ cô ấy nghĩ rằng mình không có mẹ nên mới đặc biệt bảo vệ mình. Trong lòng cô có suy nghĩ, bản thân có người bạn nhưvậy thật là phúc trời ban

Trương Bân nhíu mày, lấy tay dụi mắt, vẻ mặt xấu hổ. Những người còn lại nhân cơ hội nói:

- Trương Bân, hôm nay đá phải bàn sắt rồi

Trương Bân bất đắc dĩ cười cười, sau đó nói với Chu Thiến:

- Được rồi, coi như tôi sai

Sau đó nhìn nhìn Tiểu Mạt, Tiểu Mạt trừng mắt nhìn lại:

- Nhìn cái gì, chưa thấy mỹ nữ bao giờ à

Trương Bân vuốt mũi, vẻ mặt như chợt hiểu ra điều gì:

- À, thì ra mỹ nữ là như vậy

https://thuviensach.vn

Nói rồi gật đầu bỏ đi. Tiểu Mạt tức đến giận sôi người, chỉ vào anh ta, tay run run, cả nửa ngày mới nói được một câu:

- Đồ sào trúc, anh có ý gì

Trương Bân đã ngồi về vị trí của mình,không trả lời cô mà chỉ cười cười nhìn cô. Tiểu Mạt tức giận đến thiếuchút nữa muốn lật bàn. Cũng may Chu Thiến vội đè cô lại, dịu dàng an ủimấy câu thì Tiểu Mạt mới bớt cơn tức

Chu Thiến đột nhiên cảm thấy có ánh mắtlạnh băng nhìn mình.Cô quay đầu lại đã thấy Hồ Giai Giai nhìn mình đầyđịch ý, thấy Chu Thiến nhìn thì vội quay đi. Trong lòng Chu Thiến nghingờ

Đến lúc này thì thầy Trương Cường vào sau đó nói với bọn họ một tin:

- Ngày mai là buổi kiểm tra đầutiên về những gì đã học. Trong nửa năm tới, mỗi tuần đều có bài kiểmtra, mười học sinh đứng đầu sẽ được làm trợ lý bên cạnh các thầy. Cáchọc sinh không thông qua thì không được thực tập, năm sau phải học lạitừ đầu.

Những lời này khiến mọi người không đùagiỡn nổi, vẻ mặt nghiêm túc lại. Mọi người đều biết nếu được làm trợ lýbên cạnh các thầy thì sẽ học được rất nhiều, cơ hội được giữ lại cũnglớn hơn nhiều. Đây là điều ai cũng mong muốn

Hôm nay, mọi người đều trở nên nghiêm túc khác thường, sau khi học xong cũng không gây rối, đều ngồi tại chỗ chăm chú đọc sách, chuẩn bị mai kiểm tra. Buổi chiều thực hành cũng chăm chú luyện tập hơn hẳn.

Trong bốn người Chu Thiến, Triệu ViệnViện là chăm chỉ nhất. Cô và Lý San đều ở kí túc xá của trường. Lý Sannói, buổi tối đều vẽ đến đem khuya, đến khi vẽ vừa ý thì mới nghỉ ngơi.Chu Thiến luôn cảm thấy bọn họ học phác họa không cần học vẽ cho giỏi mà chỉ cần học được kiến thức cơ bản để ứng dụng cho trang điểm.

https://thuviensach.vn

Sao Triệu Viện Viện lại tập trung sự chú ý vào việc vẽ vời này khiến Chu Thiến cảm thấy có chút rối loạn. Cô nóisuy nghĩ của mình với Triệu Viện Viện, Triệu Viện Viện không nói gì, chỉ gật gật đầu.

Đêm đó, lúc Tiểu Mạt cùng Chu Thiến làm ở quán bar, nói đến chuyện này, Tiểu Mạt nói:

- Lúc ấy mình thấy Triệu Viện Viện không tin cậu lắm thì phải.

Chu Thiến vừa đặt rượu và chén lên bàn vừa nói:

- Đó cũng chỉ là suy nghĩ của mình, không chắc chắn là đúng, mình chỉ không muốn thấy cô ấy lãng phí sức lực thôi

Dọn bàn xong, cô nói với Tiểu Mạt:

- Để mình mang ly đi cho.

- Được, cẩn thận, gặp phải thằng điên muốn cậu uống rượu thì cứ mắng đi, đừng khách khí

Chu Thiến cười cười:

- Biết rồi!

Tiểu Mạt lo lắng vậy cũng có lý do. Haingười vừa đi làm được mấy ngày, bởi vì Chu Thiến xinh đẹp, lúc mang rượu cho khách hay bị khách giữ lại làm khó. Đặc biệt có ngày có tên tửu quỷ cứ cố ép cô, còn nói cợt nhả: uống một chén thì cho 100 tệ, hôn một cái thì được 500 tệ khiến Chu Thiến tức giận hắt rượu vào mặt hắn ta. Nếukhông vì còn muốn làm việc thì cô đã đập cả chai rượu vào đầu hắn tarồi. Lúc đó, tên kia rất tức giận còn định đánh cô, may mà quản lý tớikịp nói hộ, còn hứa sẽ bồi thường cho bọn họ một chai rượu thì mới xongviệc.

https://thuviensach.vn

Sau đó ông chủ tức giận, mắng cô còn đòitrừ tiền lương của cô. Hai cô khăng khăng xin nghỉ. Về nhà, Chu Thiếnlại có chút hối hận, dù sao việc ban đêm cũng không dễ kiếm, hơn nữa giờ bọn họ làm ở quán bar lành mạnh đó tiền công cũng cao, nếu đến quánkhác làm gặp phải chuyện khó xử hơn thì càng phiền toái.

Nhưng kì lạ là hôm sao quản lý lại chủđộng gọi điện cho cô. Thái độ thay đổi đến 180 độ, thừa nhận chuyện hômqua anh ta xử lý không đúng, sẽ không trừ tiền lương của hai người, cònmời hai người quay về làm tiếp. Hai cô ngạc nhiên nhưng vẫn vui vẻ. Haingười thậm chí còn đùa đùa nói chẳng lẽ vì mình làm việc quá tốt?

Sau khi hai người quay lại quán bar thìdần phát hiện, thái độ của quản lý với hai người rất khách khí, hơn nữađều chỉ giao việc nhẹ, phục vụ khách lịch sự, không xảy ra chuyện nhưtrước nữa

Chu Thiến mang rượu đến phòng rồi cònđược boa 50 tệ, trong lòng thật vui mừng nhưng cũng thấy buồn cười.Trước kia ở Triệu gia, 5 ngàn 5 vạn cũng chẳng là gì, giờ chỉ vì 50 tệmà vui vẻ như vật, đúng là tiền mình làm ra thật quý giá.

Đi ra, cô gặp nhân viên tạp vụ Tiểu Lý. Tiểu Lý thấy cô thì vẫy vẫy cô lại. Chu Thiến đi tới, Tiểu Lý cười thần bí:

- Đoán xem vừa rồi mình nghe được khách nói gì?

Vẻ mặt Chu Thiến nghi hoặc.

Tiểu Lý tiếp tục nói:

- Kẻ từng vô lễ với cậu đó, nhớ không, mấy hôm trước hắn ta bị người đánh gãy tay đó

https://thuviensach.vn

Chu Thiến lắp bắp kinh hãi, đồng thờitrong lòng cảm thấy thoải mái, nhất định là làm chuyện xấu nhiều nên bịkẻ xác đánh. Chu Thiến cao hứng nói với cậu:

- Cảm ơn cậu nói chuyện này cho tôi biết, mai tôi có bài thi, đêm nay phải về sớm, mai sẽ mời cậu một bữa

Tiểu Lý cười đồng ý

Tan tầm, trên đường về nhà, Chu Thiến và Tiểu Mạt nhắc đến chuyện này. Tiểu Mạt nghe xong cũng thật vui vẻ, hô to:

- Báo ứng! Báo ứng!

Sau còn nói:

- Mình thấy gần đây mọi việc của bọn mình thật thuận lợi, có phải vì vận ma đã đến không?

Một câu nói vô tâm của Tiểu Mạt lại làmcho Chu Thiến suy nghĩ, trong lòng dâng lên một suy nghĩ khác. Cô thoáng dừng bước. Tiểu Mạt đi trước, thấy cô không theo kịp thì quay đầu lại,kinh ngạc nói:

- Sao thế?

Chu Thiến lắc đầu, còn chưa kịp nói gì thì chợt nghe phía sau có tiếng gọi khẽ:

- Thiệu Lâm…

Giọng nói này từng vô cùng quen thuộc nhưng giờ lại như trùy sắt đánh vào tim cô khiến cô vội xoay người đi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 98: Triệu Hi Thành Trong Bóng Tối

Chương 97: Triệu Hi Thành trong bóng tối

Triệu Hi Thành ngồi trong xe nhìn conđường nhỏ u tĩnh phía trước. Dưới đèn đường, bóng cây xung quanh layđộng, có đôi khi sẽ có một hai người đi qua rồi nhanh chóng biến mấttrong màn đêm

Triệu Hi Thành nhìn đồng hồ, đã bắt đầusang ngày mới, trong lòng có chút lo lắng vì cô vẫn chưa về. Đã muộn thế này, hai cô gái đi đêm rất nguy hiểm. Xem ra phải bảo ông chủ quán barcho bọn họ nghỉ sớm mới được

Càng nghĩ càng nôn nóng, anh đẩy cửa xe, xuống xe rồi tựa vào đó, khoanh tay trước ngực, hai mắt nhìn về phía cuối đường.

Đêm nay không trăng, trời đêm đen nhưnhung làm nổi bật những ngôi sao lấp lánh. Đầu thu tiết trời có chút selạnh, gió nhẹ thổi qua, bốn phía lá cây thổi sàn sạt, xa xa thỉnh thoảng có tiếng chó sủa, đánh tan sự yên tĩnh.

Anh theo ánh đèn đường nhìn quanh. Đây là khu tập thể cũ, phần lớn đều là phòng ở từ những năm 80, cũ kĩ, thấpbé, nhà cao nhất cũng chỉ năm tầng, có lẽ thêm mấy năm nữa sẽ phải phábỏ. Khi Lý Thêm đưa tình huống điều tra được cho anh anh không khỏi kinh ngạc. Anh không thể ngờ đại tiểu thư từ nhỏ được nuông chiều không biết sự khổ cực của nhân gian lại chịu ở nơi như vậy. Anh từng đến xem chỗcô ở, càng nhìn càng thấy lòng chua xót, căn phòng đó còn chẳng rộngbằng nhà tắm của anh, cũ nát vô cùng, còn lạnh lẽo, đến chút đồ dùng tửtế cũng không có. Ngay cả người hầu nhà anh ở còn tốt hơn. Anh khônghiểu sao cô cố chấp từ bỏ Triệu gia, từ bỏ anh chỉ để sống cuộc sống như vậy?

https://thuviensach.vn

Ngày đó, những tin tức về cô lần lượttruyền đến, cô học stylist, anh không lạ, cô đã nói với anh từ trước, đó là chuyện cô muốn làm. Cô tìm nhà ở để chuyển, anh rất đồng ý, nhà hiện tại cô ở là nhà cho người ở sao? Nhưng cô lại muốn đến ở kí túc xá? Ởchen chúc cùng gần chục người, ngủ giường tầng? Vậy sao được? Như thếanh thà để cô ở căn phòng hiện tại. Anh tìm đến chủ thuê nhà kia, muahẳn căn phòng trò nhưng dặn ông ta tuyệt đối không để cho ai biết, tùytiện tìm một lí do, chỉ cần để các cô an tâm ở đó là được. Về phần tiềnthuê nhà, anh đưa cho chủ nhà một số tài khoản, bảo chủ thuê nhà đưa cho các cô để gửi tiền vào đó, cũng không cho ông ta thúc ép các cô.

Lý Thêm còn nói cho anh, dãy nhà này đasố là khách trọ, hoàn cảnh phức tạp, loại người nào cũng có. Anh trầmngầm một hồi rồi dặn dò, bảo Lý Thêm nói với kẻ bảo kê ở đó một tiếng.Cuối cùng không yên tâm lại bảo Lý Thêm cho hai anh em đến đó bảo vệ cô. Nhưng làm việc rất bí ẩn, tuyệt đối không để Chu Thiến phát hiện.

Với việc này, Lý Thêm không hiểu gì, anh hỏi Triệu Hi Thành:

- Vì sao phải phiền toái như vậy, chọn nhà tốt rồi để chị dâu ở là được rồi còn gì? Hơn nữa sao phải giấu chị ấy, chị ấy sẽ chẳng biết những việc đại ca làm vì chị dâu?

Triệu Hi Thành chỉ cười khổ. Lý Thêm chưa từng thấy anh nản lòng như vậy bao giờ, anh cũng không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ là gần đây Triệu tổng luôn phái bọn họ thăm dòtin tức của chị dâu, lúc này anh mới lờ mờ hiểu vợ chồng họ cãi cọ.Nhưng Triệu Hi Thành luôn uy phong lẫm lẫm, tâm ngoan thủ lạt cũng cóngười khiến anh phải khuất phục, không biết đó có phải là chuyện tốt.

Triệu Hi Thành cười khổ cho qua, chỉ kinh ngạc nhìn phong cảnh bên ngoài qua cửa sổ thủy tinh mà không đáp lời.Nếu Thiệu Lâm chịu nhận sự sắp xếp của anh thì cô đã không rời khỏi anh. Những điều anh làm lúc này

https://thuviensach.vn

không phải muốn cho cô biết để cô vui vẻ màchẳng qua chỉ muốn làm cho cô sống tốt một chút. Nếu cô biết mọi thứ làdo anh sắp đặt, theo tính cách của cô thì hẳn cô sẽ dứt khoát bỏ đi, cókhi cuộc sống càng kém, càng khổ. Đây là điều anh tuyệt đối không muốnnhìn thấy.

Cô làm việc ở quán bar, mãi sau anh mớibiết. Anh thật sự không muốn cô làm việc ở hoàn cảnh đó, anh không thểtưởng tượng cảnh cô cúi đầu, khom lưng bưng bê phục vụ người khác. Chotới giờ cô vẫn luôn chẳng phải làm gì, mười ngón tay không dính nước.Nhưng anh chỉ có thể lặng lẽ nhìn mọi thứ mà chua xót, anh có thể épbuộc cô nhưng làm như vậy chỉ càng khiến cô chán ghét anh, đây là điềuanh không thể chịu đựng được.

Sau này, anh biết hai người thôi việc, để cho hai người không phải lo lắng tìm việc khắp nơi nên anh lại tìm ôngchủ quán bar kia, đáp ứng tham gia hợp tác, giúp anh ta mở rộng việc làm ăn nhưng điều kiện là phải mời hai người quay lại, hơn nữa đối xử tốt,tuyệt đối không để chuyện lần trước phát sinh nhưng cũng phải làm chokín đáo. Chủ quán không biết quan hệ giữa anh và hai người nhưng nếuthần tài đã đề nghị thì chắc cũng là họ hàng, người quen cho nên cũngchỉ bảo hai người làm những chuyện thoải mái, phục vụ một số vị kháchnhã nhặn. Mà tất cả những chuyện này anh cũng không muốn cho cô biết,chỉ cần dưới sự bảo vệ của anh, cô sống thoải mái hơn một chút thì anhcũng mừng.

Về phần Văn Phương, Lý Thêm không thể ratay, nói rằng cô ta được bảo vệ rất nghiêm ngặt, nghĩ đến quyết tâm củaTriệu lão gia tử anh cũng hiểu. Nhưng anh sẽ không để mặc mẹ con bọn họlàm trở ngại giữa anh và Thiệu Lâm.

Mấy ngày này Triệu gia như mất đi sựsống. Tiếng cười trước kia không dứt giờ không thấy đâu, vẻ mặt Triệulão gia dương nhiên không vui. Hi Thành lẳng lặng không nói, cha mẹ tuy không nói gì nhưng anh biết bọn họ cũng chẳng vui vẻ. Mẹ cũng lâu rồikhông chơi bài. Vì thế anh khẩn thiết trò chuyện với cha mẹ một lần, anh đề nghị đưa mẹ con Văn Phương ra nước

https://thuviensach.vn

ngoài, để bọn họ ở đó, vĩnh viễnkhông quay về. Nếu cha mẹ nhớ cháu thì có thể qua nước ngoài thăm. Lờinói của anh khẩn thiết mà kiên quyết, ban đầu Triệu lão gia không đồng ý nhưng qua một đêm, không biết là vì nguyên nhân gì mà cũng đồng ý.

Nhưng mẹ lại nói với anh:

- Thiệu Lâm thật kiên định, chỉ sợ làm vậy cũng chẳng được gì…

Nói xong bà thở dài, anh nhẹ nhàng cười cười:

- Cô ấy bởi vì quá kì vọng vàochúng ta mà mất tin tưởng, sau này cũng mất niềm tin vào cuộc sống saunày của bọn con, mất tin tưởng ở con nhưng con sẽ giúp cô ấy lấy lạiniềm tin với con, tin vào cuộc sống sau này.

Tuy rằng nói vậy nhưng trong lòng anh lại bất an. Anh dường như ngày nào cũng trốn trong góc đó chỉ để nhìn cômột lần. Nhìn cô tuy rằng mệt mỏi nhưng vẫn luôn tươi cười, trong lòngdâng lên cảm giác khó nói. Thì ra không có anh, không có Triệu gia, Tống gia cô cũng vẫn có thể sống vui vẻ, tự tại như trước. Có đôi khi anhnghĩ, trong lòng cô anh có vị trí gì, có cũng được mà không có cũng được sao? Cho nên cô mới có thể dứt khoát rời khỏi anh, cho nên cô không cóanh vẫn có thể sống vui vẻ. Hơn nữa, hình như chưa bao giờ cô nói thương anh.

Nghĩ vậy anh không khỏi cười khẽ, từ khi nào anh trở nên đa sầu đa cảm như vậy?

Nhưng là, anh có thể để cô sống cuộc sống đó nhưng quyết không thể để cô rời khỏi cuộc sống của mình. Bình thường anh luôn chỉ đứng ở đó lẳng lặng nhìn cô nhưng hôm nay anh lại nhậnđược món quà từ cô khiến anh hết hồn: đơn ly hôn

Xem ra anh đã quá chiều chuộng cô cho nên mới để cô dần rời khỏi quỹ đạo. Anh không thể cứ đứng từ xa quan sátnữa, anh phải hiện diện, phải

https://thuviensach.vn

kéo cô về quỹ đạo ban đầu, bắt lấy tim côchặt chẽ.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 99: Em Sống Tốt Chứ?

Chu Thiến xoay người, theo giọng nói nhìn qua, đó là dưới ngọn đèn đường, loáng thoáng có một chiếc ô tô và mộtbóng người cao lớnBóng người kia chậm rãi đi về phía cô,xuyên qua bóng đêm, từng bước từng bước xuất hiện dưới ánh đèn. Bóng tối mờ ảo nhuộm lên âu phục màu tối của anh khiến anh có cảm giác thần bí.Khuôn mặt anh dưới ánh đèn nửa sáng nửa tối, đẹp trai, lạnh lùng. Haimắt anh còn sáng hơn sao. Anh đi đến bên cô, cứ si ngốc nhìn cô như vậy, môi khẽ mấp máy gọi:- Thiệu Lâm… Giọng nói phiêu đãng trong đêm tối yên tĩnh như có loại ma lực, cuốn hútChu Thiến lùi về phía sau hai bước, khoảng cách quá gần khiến cô như không thở được. Cô lấy lại tinh thần, kinh ngạc hỏi:- Sao anh lại đến đây? Triệu Hi Thành khẽ cười, ánh đèn mờ ảo khiến nụ cười của anh thật nhu hòa:- Thiệu Lâm, nếu anh muốn tìm em thì dù em trốn đến chân trời góc biển cũng không làm khó được anhAnh thấy vẻ mặt cô không vui thì cười khổ:- Được rồi, anh nói thật, hôm đótaxi em đi là anh gọi, tối đó em lại không về nhà cho nên anh đến côngty đó tìm lái xe đó hỏi thăm. Anh chỉ lo cho em mà thôi, em đừng giậnPhía xa, Tiểu Mạt nhìn thấy bọn họ đang nói chuyện thì bước đến, vẻ mặt cảnh giác, lớn tiếng nói:- Thiến… Thiệu Lâm, sao thế? Có người tìm cậu gây rối à? Đại ca ở ngay sau, sắp tới rồiBởi vì về sau đều phải dùng thân phận“Tống Thiệu Lâm” này nên Chu Thiến muốn Tiểu Mạt sửa cách gọi mình nhưng Tiểu Mạt thường hay quên. Giờ dưới bóng đèn ảm đạm, Tiểu Mạt thấy cómột người đàn ông cản đường Chu Thiến, lại vì không nghe ra bọn họ nóigì, nghĩ Chu Thiến gặp phải kẻ háo sắc nên mới cố ý nói có đại ca đicùng để dọa sắc lang kiaTriệu Hi Thành nhìn cô gái bé nhỏ này,tuy rằng không biết là bạn Thiệu Lâm quen từ bao giờ nhưng trong thờigian này, theo tin Lý Thêm báo về thì cô gái này

https://thuviensach.vn

dường như là thật lòngtốt với Thiệu Lâm. Giờ thấy cô biết rõ nguy hiểm mà còn tới thì khôngkhỏi tăng thêm hảo cảm với côAnh nhẹ giọng cười cười, nói với Chu Thiến:- Em quen người bạn thú vị này từ bao giờ vậyChu Thiến nói:- Đây là người chuyên trang điểm cho em trước kia, rất hợp tính, giờ bọn em ở chungNói xong, cô kéo Tiểu Mạt tới nói:- Đừng lo. Là người quenTriệu Hi Thành rất không hài lòng với câu "người quen", anh vươn tay về phía Tiểu Mạt, bổ sung:- Tôi là chồng của Tống Thiệu Lâm. Rất vui được biết cô.- Chồng!Tiểu Mạt nhìn theo ánh đèn, phát hiệnđúng là một mỹ nam còn đẹp trai hơn cả Tuấn Hi, không khỏi trợn mắt hámồm nhưng vừa nghĩ đến những gì anh ta đã làm với Chu Thiến thì khôngkhỏi nổi trận lôi đình. Cô mặc kệ tay anh đang chìa ra, quay đầu nói với Chu Thiến:- Thiệu Lâm, chẳng phải cậu ly hôn rồi sao?Triệu Hi Thành lặng lẽ thu tay về.Chu Thiến biết Tiểu Mạt nóng tính, sợ cônói ra điều gì chọc giận Triệu Hi Thành, Triệu Hi Thành cũng chẳng phảilà Trương Bân, anh ta sẽ không dễ dàng buông tha người đắc tội với mình. Vì thế cô nói với Tiểu Mạt:- Tiểu Mạt, cậu về trước đi, tớ có chút chuyện nói với anh ta rồi sẽ vềTiểu Mạt vốn không muốn đi, sợ Triệu HiThành làm gì bất lợi với Chu Thiến nhưng nghĩ chuyện vợ chồng nhà ngườita, cho dù bạn bè thân thiết cũng không tiện nhúng tay. Nghĩ vậy, cô dặn Chu Thiến đôi câu, có việc gì cứ kêu lớn rồi mới quay về.Tiểu Mạt đi rồi, Triệu Hi Thành cô đơn nói:- Thiệu Lâm, sao em không chịu tin tưởng anh, bất kể thế nào anh sẽ không đối phó với bạn tốt của em.Chu Thiến cúi đầu:- Giờ nói tin hay không còn có ý nghĩa gì?Hai người yên lặng một hồi. Bóng đêm càng sâu, sương mù phiêu diểu bao trọn trời đất, bốn phía đen tối, chỉ cònchút ánh sáng mỏng mang dưới ánh đèn. Sự yên lặng bao phủ lấy hai người.Chung quanh im ắng, thỉnh thoáng gió thổi tạo nên tiếng lá cây xào xạc.Triệu Hi Thành nhìn cô, nếu không phảimỗi ngày anh đều đến đây nhìn trộm cô, chính mắt thấy sự thay đổi của cô thì chỉ sợ giờ đã không nhận ra cô. Mái tóc dài như lụa của cô đã cắtgọn, buộc túm sau đầu. Khuôn mặt trắng trẻo thuần khiết không có chútson phấn. Cằm gầy đi lại có chút thanh tú. Đồ mặc trên người là áophông, quần bò rẻ tiền, vai xách chiếc túi đen, đeo đôi giày vải. Quầnáo trên người không quá 100 tệ.Trong lòng anh đau xót, quần áo của Thiệu

https://thuviensach.vn

Lâm trước kia làm gì có bộ nào dưới vạn tệ, là đồ hạng nhất, giờ cô mặc như vậy có quen không? Anh nhẹ nhàng hỏi:- Em sống ổn không?Chu Thiến nghĩ một hồi rồi nhẹ nhàng đáp:- Em sống rất ổn, giờ tuy điềukiện vật chất kém nhưng thú thật em rất vui. Trước kia ở biệt thự tuyrằng cẩm y ngọc thực nhưng bị trói buộc nhiều lắm, không tự tại. Em hivọng sau này có thể sống cuộc sống bình thản này.Cô hơi dừng lại rồi nói:- Hôm nay anh đến đây có chuyệngì sao? Đúng rồi, đơn ly hôn em đưa anh nhận được chưa? Anh chỉ cần kílà được, hôm nào em tự mang đến Cục dân chính là được.Triệu Hi Thành hồi lâu không nói, vẻ mặtkhó mà nhìn rõ dưới ánh đèn hôn ám. Chu Thiến chỉ thấy môi anh mím chặt, cằm cứng ngắc, người tản ra hơi thở lạnh lẽo. Lúc này, một trận gióthổi đến, Chu Thiến không nhịn được hắt xì.Thân thể căng thẳng của Triệu Hi Thành lập tức thư thái lại, anh thở dài, cởi áo khoác trên người khoác cho cô:- Giờ đã sang thu, tối đi làm về phải mặc thêm mới được.Chu Thiến đột nhiên ngẩng đầu, hai mắt nhìn thẳng anh:- Làm sao mà anh biết em đi làm về?Triệu Hi Thành giật mình, nhất thời không nói được gì, thầm hận mình lắm lời.Chu Thiến nhìn anh:- Em hiểu rồi, đều là anh làm,nhà bọn em ở, quản lý quán bar đột nhiên tốt với bọn em, Trương Bàn bịngười đánh, đều là anh làm đúng không?Khi nãy cô còn thấy lạ, gần đây mọi thứđều thuận lợi đến quỷ dị, như có bàn tay vô hình ngầm khống chế mọi thứ. Giờ cô đã hiểu, người khống chế mọi chuyện đang ở ngay trước mặt.Trong lòng Chu Thiến tức giận, vì sao? Vì sao tới giờ anh còn muốn nắm giữ cô trong tay? Bên cạnh cô có bao nhiêu người của anh? Cho nên anh mới hiểu rõ về chuyện của cô như vậy? Anhlàm vậy là có ý gì? Đây là như lời anh, cô vĩnh viễn không thể rời khỏianh sao?Cô nhìn thẳng vào mắt anh, hai mắt chiếura ánh sáng trong suốt dưới ánh đèn. Hai tay nắm chặt, một trận gió thổi đến làm rơi áo khoác bên vai, lộ ra đôi vai gầy của cô, nhìn qua trôngvô cùng nhu nhược nhưng cô hơi nhíu mày, nhếch môi lại khiến cô có thêmvẻ kiên cường.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 100: Tình Cảm Anh Dành Cho Em Mãi Mãi Không Thay Đổi

Chương 99: Tình cảm anh dành cho em mãi mãi không thay đổi

Triệu Hi Thành biết việc này không thể giấu diếm cô được nữa, đành bất đắc dĩ thừa nhận:

- Đúng là anh làm, thật sự anh không có ý gì khác, anh chỉ muốn bảo vệ em, sợ em sống không thoải mái.

Chu Thiến lắc đầu:

- Triệu Hi Thành, anh không cầnthiết làm vậy. Chuyện này em hoàn toàn có thể tự giải quyết. Chẳng lẽsau này mỗi lần em gặp khó khăn đều phải nhờ anh sao? Chẳng lẽ cả đờinày anh muốn đi theo em sao? Vậy em bỏ đi thì tính cái gì? Khác gì tròđùa. Chúng ta đã xong, em không biết anh nghĩ thế nào nhưng em nói choanh, em rất không thích như vậy, em không muốn cuộc sống của em bị người khác nắm giữ, em không cần anh bảo vệ cũng sống ổn.

Ngực cô hơi phập phồng, tay nắm thậtchặt, hai mắt vì tức giận mà vô cùng sáng, dưới ánh đèn, cho dù mờ ảocũng lộ ra vẻ đẹp kinh tâm động phách. Triệu Hi Thành nhìn cô như vậy mà tim như bị bóp chặt, vừa đau vừa buồn, vừa chua vừa chát, vô cùng khóchịu.

Anh nhìn cô, mắt đen tối có sự đau xót, nặng nề:

- Thiệu Lâm. Vì sao em cứ nghĩkhông tốt về anh như vậy? Chẳng lẽ anh thực sự không đáng tin vậy sao?Cho dù là một chút? Anh chưa từng muốn

https://thuviensach.vn

nắm giữ cuộc sống của em. Chẳnglẽ em đột nhiên bỏ đi anh có thể không lo lắng sao? Chẳng lẽ anh sẽ đểmặc em phiêu bạt bên ngoài sao? Đúng, anh tuy sai người điều tra việccủa em nhưng chỉ là muốn biết em sống thế nào thôi. Anh đã ngăn cản emlàm gì chưa? Anh chỉ muốn em sống thoải mái, làm việc được ổn định mộtchút. Chẳng lẽ đó là thao túng cuộc sống của em? Anh cũng muốn tôn trọng em, ủng hộ em nhưng vì sao em không thể hiểu cho anh?

Giọng anh càng lúc càng bé, cuối cùng đau xót biến mất trong đêm.

Chu Thiến ảm đạm xoay người, nhẹ nhàng nói:

- Hi Thành, chúng ta đã thành rathế này, tôn trọng và thấu hiểu còn quan trọng sao? Từ nay về sau anh cứ coi em là người không tồn tại đi, đừng lo lắng cũng đừng xen vào cuộcsống của em. Chuyện của em em sẽ tự đối mặt. Em không muốn cả đời dựavào anh. Em sẽ sớm nghỉ việc, cũng sẽ chuyển chỗ khác, anh đừng làm thếnày nữa

Nói xong, cô hít sâu một hơi, đi về phía trước. Còn chưa đi được hai bước, đã bị Triệu Hi Thành đuổi theo, kéo tay cô lại

- Thiệu Lâm, em không nghĩ vì bản thân, chẳng lẽ cũng không nghĩ cho bạn em một chút sao? Em muốn cô ấyvì em mà phải đi ở trong kí túc xá mấy chục người đó? Muốn cô ấy phảibôn ba tìm việc như em?

Nghe lời này, Chu Thiến chần chừ, đúng,giờ không phải là chuyện của riêng cô mà còn có cả Tiểu Mạt nữa. Chẳnglẽ cô thật sự muốn Tiểu Mạt cũng chịu khổ như mình. Triệu Hi Thành thấycô thoáng lơi lỏng thì nói tiếp:

- Thật ra anh cũng chẳng làm gìnhiều. Phòng các em ở phải trả tiền thuê, việc các em phải làm mới cótiền lương. Anh chỉ mong em có thể sống thoải mái một chút, em nếu không thể tiếp nhận…

https://thuviensach.vn

Anh thoáng dừng, hơi cúi đầu:

- Em hoàn toàn có thể coi đó làbạn bè giúp nhau, không cần thấy nặng nề. Hơn nữa, em yên tâm, về sauanh sẽ không giấu em làm bất cứ chuyện gì…

Anh dài cười khẽ:

- Đúng là bị coi thường, anh chưa từng nghĩ có một ngày, Triệu Hi Thành muốn giúp người còn phải ăn nóikhép nép như vậy.

Triệu Hi Thành nhặt áo khoác rơi trên đất, trên áo khoác còn dấu chân Chu Thiến vừa giẫm phải. Chu Thiến nhìn thấy vậy, vội nói:

- Xin lỗi, khi nãy em không để ý…

Triệu Hi Thành nhẹ nhàng phủi dấu chân đó rồi khoác áo lên người cô, khẽ nói:

- Anh biết anh đã đạp một cướcvào tim em nên em mới không tin tưởng anh. Anh biết là anh sai nhưngtình cảm anh dành cho em mãi mãi không thay đổi, điều này em nhất địnhphải nhớ kĩ.

Chu Thiến nhìn anh đứng ngay trước mặt, trong lòng vô cùng chua xót, cô nắm lấy chiếc áo, lùi về phía sau:

- Hi Thành, đừng như vậy…

Giọng nói nhẹ nhàng rồi tan trong gió.

Triệu Hi Thành đứng đó, vẻ mặt mất mát, sau một hồi mới nói:

- Thực ra, hôm nay anh đến muốnnói với em, thời gian này công ty bận nhiều việc, sắp tới anh không cóthời gian đến Cục dân chính cùng em. Chờ anh xong việc sẽ báo lại cho em sau.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến kinh ngạc nhìn anh. Cô đươngnhiên biết anh chỉ là đang lấy cớ mà thôi. Nhưng Hi Thành, anh kéo dàinhư vậy có thể thay đổi được gì? Có thể làm mọi chuyện như trước sao?Không thể nào… Đến một ngày anh sẽ hiểu, chúng ta là không thể…

Nhưng Chu Thiến không nói gì, cô lặng lẽ đi qua anh, không lâu sau chợt nghe anh nói từ phía sau:

- Anh cử hai người bảo vệ em, ở gần em thôi, chuyện này anh không lừa em. Anh không có gì gạt em nữa

Chu Thiến không quay đầu, cô đi tiếp nhưng một giọt nước mắt bất tri bất giác rơi xuống.

Về nhà, Tiểu Mạt từ nhà tắm đi ra, thấy Chu Thiến thìquan tâm hỏi:

- Thế nào? Anh ta không làm khó cậu chứ.

Chu Thiến lắc đầu, không nói gì. Tiểu Mạt thấy sắc mặt cô không tốt thì cũng biết lòng cô không vui nhưng cũngkhông tiện mở miệng hỏi. Dù sao đây là việc riêng của cô, nếu cô ấy muốn nói thì tự nhiên sẽ nói. Tiểu Mạt nghĩ tìm đề tài khác để khiến ChuThiến chú ý, vừa lau tóc vừa nói:

- Cậu biết không? May mà bọn mình không ở kí túc xá trường. Nghe Lý San nói, bọn họ mấy chục người chỉ có 3 nhà vệ sinh, lúc tắm còn phải xếp hàng. Có người để tiết kiệm thờigian còn phải tắm chung. May mà chúng mình không bị như thế

Tiểu Mạt huýt sáo:

- Có thể ở riêng thật sự thoải mái quá.

Chu Thiến cười cười, gật gật đầu, tronglòng lại suy nghĩ, quả thật không thể để Tiểu Mạt chịu khổ cùng mình,thôi cứ chờ tìm được chỗ khác rồi nói.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nói:

- Ngủ sớm đi, chiều mai còn thi, phải chuẩn bị tốt đấy.

Chiều hôm sau chính là bài kiểm tra đầutiên. Nội dung là muốn học sinh phác họa theo chủ đề, sau đó sẽ có thầygiáo đi đến hỏi riêng mỗi người về lý thuyết.

Khi hỏi Chu Thiến thì chỉ là hai vấn đềđơn giản, một là yếu tố cơ bản của phác họa, hai là tỉ lệ vàng của khuôn mặt người. Chu Thiến nhất nhất trả lời, giáo viên gật đầu liên tục, hẳn là rất vừa lòng, Chu Thiến thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Bên kia, Tiểu Mạt cũng thông qua, thấy Chu Thiến nhìn thì lén giơ hai ngón tay làm kí hiệu thắng lợi với cô.

Kiểm tra kết thúc, bởi vì chỉ là lần đầu, kiến thức cơ bản cho nên chủ yếu là ưu, một số người trung bình nhưngkhông có ai không đạt. Ai cũng rất vui.

Lý San và Triệu Viện Viện đều được loạitốt, nghe bọn họ nói Hồ Giai Giai và Trương Bân cũng được loại tốt.Nhưng bài kiểm tra này với người từng học một năm và người có gia sưgiỏi mà nói thì chẳng có gì khó nên cũng không lấy làm lạ.

Lý San cười toe toét, với cô mà nói, được loại tốt đã cho cô sự động viên rất lớn:

- Thì ra mình chỉ cần cố gắng thì sẽ chẳng kém ai.

Triệu Viện Viện thì cười tủm tỉm nói với Chu Thiến:

- Thầy giáo khen mình phác họa rất đẹp

https://thuviensach.vn

Những lời này nghe vào tai Chu Thiến thìcó cảm giác khác. Cô nhìn kĩ sắc mặt cô ấy nhưng cũng không thấy có gìđặc biệt nên cũng chỉ nghĩ là mình đa tâm, không để vào lòng.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 101: Nam Nữ Phối Hợp

Chương 100: Nam nữ phối hợp

uần thứ hai là học tập yếu tố cơ bản củamake up. Nội dung bao gồm: sự phát triển của trang điểm trong thế giớivà Trung Quốc, kiến thức cơ bản về da, trình tự make up tiêu chuẩn, lựachọn đồ trang điểm, cách bảo vệ da và sắc thái học.

Đây là nội dung tất cả các cô gái đềuthích thú cho nên học cũng rất nghiêm túc. Chu Thiến cùng Tiểu Mạt trước kia từng học trang điểm, có nền tảng nên học cũng rất dễ vào. Lý Santhấy hai người có kinh nghiệm thì mừng rỡ xin hai người chỉ bảo. TriệuViện Viện thì tự vùi đầu nghiên cứu, không hay nói chuyện

Buổi chiều thực hành còn thú vị hơn, mọingười cứ hai người một nhóm, trang điểm cho nhau. Con gái thì không saonhưng con trai cũng bị trang điểm thì đúng là thật buồn cười.

Chu Thiến đương nhiên cùng Tiểu Mạt mộttổ, theo trình tự chính xác, đầu tiên là trang điểm mắt và môi sau đómới đến khuôn mặt. Dùng đồ chuyên nghiệp mà nhẹ nhàng tẩy trang. Độngtác nhất định rất nhẹ nhàng nếu không về lâu về dài sẽ hình thành nếpnhăn đáng sợ.

Bên kia, những học viên nam có hơi lúngtúng, lúc tẩy trang không thể nào thuận tay, cũng không biết nặng nhẹ,thường nghe bọn họ kêu la oai oái.

Người hướng dẫn thực hành là cô giáo văn nhã họ Lý. Cô giáo thấy vậy không khỏi nhíu mày rồi quyết định nhanh:

https://thuviensach.vn

- Giờ 4 người một tổ, ba nam mộtnữ, nam trang điểm, tẩy trang cho nữ, nhất định phải chú ý, làn da củacác bạn nữ rất mỏng manh.

Mới đầu mọi người đều có chút ngại ngùng, anh nhìn tôi tôi nhìn anh. Cô giáo Lý cười nói:

- Mọi người đừng thẹn thùng, nghĩ lại xem, về sau mọi người còn phải tiếp xúc với nhiều khách hàng khácnhau, giúp bọn họ trang điểm, chọn quần áo, chọn concept, làm stylistthì đừng xấu hổ. nếu mọi người không tự làm thì tôi sẽ phân tổ cho mọingười.

Cô giáo lập tức chia tổ, vì nhân số không đủ nên tổ cuối có 6 người, 4 nam 2 nữ. Hai nữ đó lại chính là Chu Thiến và Tiểu Mạt, một nam trong đó lại là Trương Bân, ba người còn lại không quen lắm. Tiểu Mạt nghe được phải chung tổ với Trương Bân thì lườm anhmột cái, sau đó thì thầm với Chu Thiến:

- Sao lại bị chia tổ với anh ta? Nói với cô đổi người đi, mình ghét thằng cha này lắm.

Chu Thiến cười:

- Về sau cậu làm stylist chuyênnghiệp, chẳng lẽ nhìn ai không thuận mắt thì không làm sao? Đừng bựcnữa, chỉ là thực hành thôi. Cậu ghét anh ta thì không nói chuyện làđược.

Chia tổ xong, mọi người đều xúm lại cùngnhau, bắt đầu luyện tập. Bởi vì chỗ Chu Thiến ánh sáng tốt nên 4 ngườikia đều đi đến đây.

Tiểu Mạt nhìn Trương Bân một cái sau đóquay đầu đi, không để ý đến anh. Giống như bọn trẻ trong lớp mầm non cãi nhau sau vênh mặt quay đi, không ai để ý đến ai. Chu Thiến phì cười lại cảm thấy Tiểu Mạt bây giờ rất đáng yêu.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ Trương Bân kia lại cố ý ngồi xuống cạnh cô, kêu một tiếng:

- Mỹ nhân!

Giọng nói pha chút trêu đùa. Sắc mặt Tiểu Mạt lập tức thay đổi, quay đầu căm tức nhìn anh, nghiến răng nghiến lợi đáp:

- Cây gậy tre

Trương Bân nhếch môi cười, mặt mày chớtnhả, cười rất chói mắt còn Tiểu Mạt thì thực sự tức giận. Cô tức đếnlông mày dựng ngược, ánh mắt trợn tròn. Chu Thiến vừa thấy đã biết đâylà điềm báo Tiểu Mạt sắp bùng nổ, vội chen vào nói:

- Chúng ta giới thiệu trước đi, tôi là Tống Thiệu Lâm, đây là Lâm Tiểu Mạt, còn mọi người?

Ba anh chàng khác cũng nói tên mình,trong đó có một người không cao lắm gọi là Lưu Văn Chí, một người giọngQuảng Đông là Vương Vĩ, người cao lớn là Vương Lâm.

Chu Thiến cười nói:

- Về sau cứ gọi thẳng tên đi.

Lời này tuy nói với mọi người nhưng lạinhìn Trương Bân, Trương Bân vuốt mũi cười cười. Sự thật chứng mình “namnữ phối hợp, làm việc không rắc rối”. Những lời này khá chính xác, dù có chút rắc rối nhưng cũng đạt hiệu suất cao. Con trai rất nhẹ nhàng khitrang điểm cho con gái mà con gái sợ con trai thô lỗ nên cũng luôn nhắcnhở bọn họ độ mạnh yếu thế nào. Ban đầu còn có chút ngượng ngùng, cóngười còn đỏ mặt nhưng dần dần quen, hơn nữa sau này cũng phải làm việcnên cũng dần thoải mái. Mọi người thảo luận, bàn bạc, đôi khi còn cườiđùa. Thực hành rất thuận lợi.

https://thuviensach.vn

Nhóm Chu Thiến, đầu tiên là hai cô gáilàm người mẫu. Chu Thiến ngồi trên ghế nhắm mắt chờ đợi bọn họ luyện tập trên mặt mình nhưng qua mất phút vẫn không thấy gì. Mở mắt ra đã thấytiểu tử Vương Vĩ mặt đỏ hồng nhìn mình, chần chừ không làm. Chu Thiếnkhông khỏi kinh ngạc nói:

- Làm sao vậy!

Vương Vĩ ngượng ngùng sờ sờ đầu, nói quanh co:

- Da cậu như đậu hũ, mình sợ vừa chạm vào đã hỏng

Tiểu Mạt ở bên tự hào nói:

- Da của Thiệu Lâm chúng ta có thể đi làm người mẫu quảng cáo mỹ phẩm đó. Ai, nhẹ chút, Trương Bân, anh cố ý đúng không?

- Ai bảo cô lắm lời, nhích tớinhích lui, còn đổ cho tôi. Lại động đậy, cẩn thận mà khoét cho nếp nhănbây giờ. Chẳng phải da cô đẹp, đắc ý gì không biết!

Tiểu Mạt tức giận đến nghiến răng nhưng mắt đang trang điểm nên không thể lườm anh, đành phải cãi:

- Còn đẹp hơn cái mặt rỗ của anh.

Lời này vừa nói, mấy người đều phì cười.Trương Bân mặt mũi sáng sủa mịn màng, chẳng qua là mấy hôm nay bị đen đi một chút, sao lại có thể dùng mặt rỗ mà hình dung. Quá khoa trương.

Nhưng nụ cười này đều khiến mọi người thoải mái hơn, bớt xa lạ. Chu Thiến cười nói với Vương Vĩ đối diện:

- Cậu đừng lo, nhẹ tay một chút là được

https://thuviensach.vn

Lúc này Vương Vĩ mới bắt tay vào làm, tay run run bắt đầu trang điểm mắt cô.

Lưu Văn Chí kia là người thích đùa, lần trước Trương Bân tìm Chu Thiến gây chuyện ồn ào, lúc này thấy vậy sao bỏ qua, cười nói:

- Không ngờ Vương Vĩ là người biết thương hương tiếc ngọc.

Lúc này Vương Vĩ càng xấu hổ, cầm đồ trang điểm đứng đó, mặt đỏ tai hồng, do dự không bước lên được.

Chu Thiến bất đắc dĩ cười, đứng lên nói với Vương Vĩ:

- Vậy để tôi làm cho cậu trước đi, cho cậu cảm nhận một chút

Vương Vĩ ngồi dưới ghế, thấy Chu Thiếnxoay người đi đến, khuôn mặt thanh tú ngay trước mắt, tim không khỏi đập loạn, lòng bàn tay toát mồ hôi, mặt càng đỏ.

Lưu Văn Chí phì cười nói:

- Vương Vĩ, cậu sao thế, mặt còn đỏ hơn mông khỉ

Vương Vĩ vốn hướng nội, bị Lưu Văn Chítrêu chọc hết lần này đến lần khác thì càng thêm quẫn bách, chân tayluống cuống, không biết nên làm thế nào cho tốt.

Chu Thiến cũng có chút tức giận, cô xoay người nghiêm túc nói với Lưu Văn Chí:

- Bạn học, mọi người ở đây đều nghiêm túc học tập, xin cậu tôn trọng chúng tôi một chút, như vậy với mọi người đều tốt.

Lưu Văn Chí đụng phải đinh nhọn thì xấu hổ nhưng anh cũng không phải người lòng dạ hẹp hòi, lập tức khẽ xin lỗi Vương Vĩ:

https://thuviensach.vn

- Xin lỗi, tôi không có ác ý, tôi thường không quản được cái miệng này, cậu đừng để bụng

Sau đó lại đùa Chu Thiến:

- Bạn học xinh đẹp đừng giận, về sau mình nhất định chú ý! Nhất định chú ý!

Nói xong giả vờ giả vịt vái chào khiếnChu Thiến phì cười. Mọi người lại cùng luyện tập, nhanh chóng nắm bắtđược cách thức trang điểm.

Kết thúc buổi thực hành, cô giáo Lý ráthài lòng với buổi thực hành. Cảm thấy đều là nhờ cách chia tổ này mà ranên quyết định về sau tiếp tục sẽ chia tổ để nam nữ phối hợp.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 102: Cảnh Giác

Chương 101: Cảnh giác

Bởi vì bên Tàu chỉ có ta – ngươi, hơn nữa phân bậc tuổi tác để edit sát sao với đứa lu bù nhiều việc như tớ thìlà không thể, vì thế với các nhân vật là bạn học cùng lớp Chu Thiến sẽxưng hô là mình- cậu ngang hàng nhé. Tớ không có nhớ đc ai bao nhiêutuổi đâuJ)

Bởi vì sau đó mọi người đều thực hànhcùng nhau nên tổ 6 người của Chu Thiến cũng dần thân thiết. Chỉ làTrương Bân và Tiểu Mạt như đôi oan gia lúc nào cũng cãi nhau. Nhưng mỗikhi Chu Thiến nhìn bọn họ lại luôn có cảm giác thật khác lạ.

Trong 6 người này, Trương Bân 25 tuổi,Vương Vĩ và Lưu Văn Chí đều 21, con ngựa cao to Vương Lâm nhỏ tuổi nhất, mới 20. Tuổi Chu Thiến cũng là lớn nhất, khi cô nói tuổi của mình,ngoài Tiểu Mạt, bốn người còn lại đều giật mình. Vương Vĩ có chút thấtvọng:

- Mình còn nghĩ là cũng bằng tuổi bọn mình

Trong lòng Chu Thiến ai oán, cô vốn bằng tuổi bọn họ mà, giờ lại thành chị cả…

Tiểu Mạt ở bên khẽ an ủi:

- Nhưng giờ cậu xinh đẹp thế này, lần làm ăn này cũng không lỗ

Chu Thiến dở khóc dở cười.

https://thuviensach.vn

Hôm nay mọi người cùng hẹn ăn cơm

6 người bọn họ thường cùng đi ăn cơm, Lý San cũng hay tham gia chỉ có Triệu Viện Viện thì rất hiếm khi tham gia cùng.

Vẫn là con phố nhỏ kia. Bởi vì đến sớm nên tìm được một cửa hàng ổn, thêm Lý San là 7 người, chiếm một cái bàn lớn.

Lúc mới đầu cùng ăn cơm, đám con trailuôn muốn trả tiền cho con gái, đại khái là thấy đi ăn cùng nhau mà đểcon gái trả tiền thì rất mất mặt. Sau này Chu Thiến kiên quyết từ chối.Chu Thiến nói:

- Một năm này chúng ta chắc hẳnsẽ đi ăn cùng nhau rất nhiều, không thể lúc nào cũng bắt mọi người mờiđược. Mọi người không ngại nhưng mình cũng ngại. Chúng mình không phảilà người không biết xấu hổ, về sau sẽ không dám đi với mọi người nữa.

Cánh con trai thấy hai cô kiên quyết như vậy thì cũng không kiên trì.

Nhiều người cùng ăn vừa tiết kiệm lại vừa vui. Trong lúc chờ đồ ăn mang lên, mọi người bàn tán chuyện rất vui vẻ. Tiểu Mạt nói:

- Gần đây không thấy Triệu Viện Viện nhỉ.

Lý San lau đũa bát rồi nói:

- Từ sau khi phân tổ cô ấy ít đi cùng bọn mình hẳn. Chắc là có bạn mới rồi.

Lưu Văn Chí thấy Lý San lau đũa thì đưa đôi đũa trong tay qua, cười tủm tỉm nói:

- Lau giúp mình đi

Tiểu Mạt nói:

https://thuviensach.vn

- Lưu Văn Chí, cậu quá lười rồi, tự mình không lau được sao? Sao lại coi Lý San như nha hoàn thế

Trương Bân ở bên xen vào:

- Người ta không bảo cô lau, cô lắm miệng cái gì. Lý San còn chưa nói thì cô đã xù lông rồi

Lưu Văn Chí thích Lý San, Trương Bân sớm đã phát hiện. Giờ Lưu Văn Chí chẳng qua là đang tìm cơ hội gần gũi với Lý San mà thôi.

Tiểu Mạt lườm anh nói:

- Trương Bân, ngày nào anh khônggây phiền phức với tôi thì không thoải mái à. Tôi ở đây nói chuyện anhcũng xen miệng vào làm gì. Cái gì là xù lông? Anh đừng tưởng tôi khôngbiết anh mắng tôi là gà mái.

Bên kia, Chu Thiến, Vương Lâm, Vương Vĩphì cười. Trương Bân nhìn cô bưng miệng cười như đang chỉ: "Thì ra cô tự mình hiểu lấy". Tiểu Mạt lại bắt đầu nhướng mày. Lý San vốn hiền lànhvội hòa giải:

- Được rồi, mọi người đừng ầm ỹ nữa cho tôi nhờ, chẳng phải là lau đôi đũa sao? Đến lấy đi này

Cô vương tay đưa cho Lưu Văn Chí, Lưu Văn Chí cười cầm lấy, không quên lấy lòng:

- Lý San thật hiền lành

Lý San không khỏi đỏ bừng mặt. Lúc này Tiểu Mạt cũng nhìn ra, phì cười một tiếng. Trương Bân khẽ nói thầm vào tai cô:

- Giờ mới nhìn ra, ngốc quá đi!

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt nổi trận lôi đình, xem ra muốn đánh người đến nơi, Chu Thiến vội đè cô lại, cười nói với Trương Bân:

- Trương Bân, sao cậu lại thế, nói chuyện với mọi người đều tốt sao cứ trêu chọc Tiểu Mạt hoài.

Lưu Văn Chí là người thích ồn ào nhưng bởi vì vừa được Trương Bân giúp nên không nói gì chỉ nhìn Trương Bân cười ái muội.

Vương Lâm, Vương Vĩ cũng hứng thú nhìn Trương Bân, Trương Bân lại nhàn nhã uống trà không nói gì.

Tiểu Mạt nổi giận đùng đùng tiếp lời:

- Đúng thế, sao cứ phải trêu tôi? Chẳng phải chỉ gọi anh là gậy tre thôi sao? Có cần phải thế không? Quá nhỏ mọn!

Trương Bân bưng chén trà, khóe môi khẽ cười làm như không nghe thấy cô nói gì.

Chu Thiến tỏ vẻ bất đắc dĩ bưng trán. Côgái này tâm tư còn không thông suốt sao! Cũng được, Trương Bân có vẻ rất thần bí, không biết rõ về anh ta, nếu Tiểu Mạt không hiểu thì không nên nhắc nhở cô ấy. Dù sao giờ quan trọng nhất là việc học rồi thi vào công ty.

Nghĩ vậy, Chu Thiến chuyển đề tài, trở về chuyện khi nãy:

- Đúng là đã lâu rồi chưa đi cùng Triệu Viện Viện.

Trương Bân như vô tình mà liếc nhìn cô một cái rồi nói:

- Ba người cùng tổ với Triệu Viện Viện có một người rất thân với tôi, nghe cậu ta nói, Triệu Viện Việnhình như… Anh đột nhiên ngừng lại.

Tiểu Mạt lập tức quên ân oán khi nãy, vội hỏi:

https://thuviensach.vn

- Hình như cái gì?

Trương Bân nhìn cô, cười cười, tiếp tục nói:

- Hình như Triệu Viện Viện quá đa nghi, người khác đưa ý kiến, tuy ngoài mặt đồng ý nhưng thực tế vẫn làm theo suy nghĩ của mình cho nên quan hệ với người trong tổ cũng khôngtốt.

Lý San ngạc nhiên nói:

- Vì sao thế? Có người chỉ lỗi sai cho mình chẳng phải tốt hơn sao?

Lúc này đồ ăn bưng lên, mọi người vừa ăn vừa nói chuyện.

Chu Thiến và Tiểu Mạt nhìn nhau, cùngnghĩ đến chuyện lần trước Chu Thiến góp ý với cô ấy. Chu Thiến nghĩ chắc lần đó thi được giáo viên khen vẽ đẹp thì chắc chắn nghĩ rằng mình làđúng. Cô ấy sẽ không cho rằng mình cố ý hại cô ấy chứu? Nghĩ vậy, tronglòng Chu Thiến không thoải mái. Cho đến giờ cô đều cho rằng mình khônglàm gì xấu, mình chỉ là có ý tốt, không muốn cô ấy quá vất vả mà thôi,không ngờ lại bị hiểu lầm.

Cô đột nhiên lại nhớ tới chuyện Trương Bân bị tráo dụng cụ nên hỏi:

- Nghe nói lần trước cậu đã thựctập làm trợ lý cho các thầy, vốn rất có cơ hội vào công ty nhưng ngàythi xét tuyển lại bị người trái dụng cụ nên kết quả không tốt. Rốt cuộcđã xảy ra chuyện gì?

Nói ra, mọi người đều dừng đũa, 6 cặp mắt đều nhìn Trương Bân. Thật ra mọi người đều rất tò mò chuyện này nhưngtrước kia không thân nên không tiện mở miệng hỏi. Giờ Chu Thiến hỏi đến, ai nấy đều muốn biết để tránh mình sau này cũng bị như vậy.

Trương Bân bị ánh mắt mọi người bủa vây, cười khổ, buông đũa nói:

https://thuviensach.vn

- Chuyện quá khứ mình không muốnnhắc lại. Tuy rằng không đồng ý với Triệu Viện Viện nhưng cũng có thểhiểu suy nghĩ của cô ấy. Nếu lúc đó mình cũng có tính cảnh giác cao nhưcô ấy thì giờ đã không ở đây. Nhưng cô ấy cũng hơi thái quá, ý tốt ý xấu đều không biết phân biệt… Nhưng mình nhắc nhở mọi người, lớp chúng tacó 38 người nhưng chỉ có 15 người được chọn. Người khác nghĩ gì chúng ta không biết. Không thể không đề phòng người khác, bất kể là quan hệ tốtđến đâu cũng không nên quá mức tin tưởng, tài liệu, dụng cụ học tập đềunên cẩn thận.

Anh thở dài, nhìn về phía trước:

- Vào công ty vừa có lương cao,phúc lợi tốt, còn có cơ hội ra nước ngoài đào tạo chuyên sau, với chúngta mà nói có khác nào một sự mê hoặc? Mọi người vẫn nên cẩn thận mộtchút đi!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 103: Gặp Lại Triệu Hi Tuấn

Chương 102: Gặp lại Triệu Hi Tuấn

ần kiểm tra thứ 3, tổ Chu Thiến 6 ngườiđều được loại tốt, Lý San, Hồ Giai Giai cũng loại tốt nhưng tổ TriệuViện Viện thì không ổn lắm. Có hai người chỉ vừa đủ qua, Triệu Viện Viện cũng được loại tốt. Kết quả, mấy học sinh nam đến tìm giáo viên nói làTriệu Viện Viện không chịu thảo luận cùng bọn họ, ảnh hưởng đến thànhtích của bọn họ nên muốn đổi người

Vấn đề là giờ đổi người nhưng không aimuốn cùng tổ với Triệu Viện Viện cả. Giáo viên khó xử, đành tìm gặpriêng Triệu Viện Viện, Triệu Viện Viện cũng sợ bị cô lập nên đồng ý vềsau sẽ phối hợp, thường xuyên trao đổi ý kiến cùng tổ viên

Mà từ sau tối đó, Triệu Hi Thành cũngkhông thấy xuất hiện nữa. Mỗi đêm quay về, Chu Thiến đều không nhịn được mà nhìn về góc tối đó, nhìn thấy chỗ đó có xe đâu thì sẽ bước nhanhhơn. Khi thấy nơi đó trống rỗng thì trong lòng lại có cảm giác mất mát.

Tiểu Mạt phân tích cảm xúc mâu thuẫn này của cô:

- Lý trí nói cho cậu là tuyệtkhông được dây dưa cùng anh ta, phải nhanh chóng cắt đứng đoạn tình cảmnày. Nhưng tình cảm của cậu lại không thể hoàn toàn quên anh ấy, cậuluôn không nhịn được mà nhớ đến anh ta. Cô gái à, không thể hoàn toàntách lý trí và tình cảm ra được…

Cô vỗ vỗ bả vai Chu Thiến:

https://thuviensach.vn

- Nhưng mà chúc mừng cậu, giờ lý trí chiếm thượng phong, cậu vẫn có hi vọng!

Chu Thiến nhướng mi nhìn cô, cô nhóc kia, chuyện của mình thì u u mê mê, chuyện của người khác thì lại rành mạch. Chẳng lẽ thực sự là người ngoài tỉnh táo, người trong cuộc u mê?

Lúc này, hai người đang đi làm ở quánbar. Giờ chính là lúc đông nhất. Trong quán bar ánh đèn mờ ảo, không khí đậm mùi rượu. Góc nào cũng đông kín khách ngồi. Tiếng nhạc đinh tainhức óc, người người nói cười, tiếng ly chạm nhau… Tất cả hòa một chỗkhiến không khí quán bar nóng hừng hực.

Hai người hiện giờ được rảnh rỗi nên đứng ở chỗ sang nói chuyện phiếm.

Tiểu Mạt tiếp tục nói:

- Mình nhớ trên một quyển sách có nói, muốn quên một người thì tốt nhất là yêu một người khác. Thiệu Lâm, nếu giờ cậu lại yêu thì sẽ yêu người thế nào nhỉ?

Chu Thiến lắc đầu:

- Nếu là để quên một người mà yêu một người thì chẳng phải quá bất công với người mới đó? Hơn nữa, giờmình làm gì có tâm tình nào mà yêu ai. Chuyện quan trọng nhất bây giờ là học giỏi, thi vào công ty, về phần yêu đương gì gì đó chẳng quá quantrọng. Hơn nữa chuyện này cũng rất phiền toái, không có tỉ lệ thành công nhất định, rất hao phí tâm sức. Hơn nữa mình còn chưa li hôn, lấy thânphận là vợ người khác mà đi yêu ai thì chẳng phải là quá thiếu đạo đứcsao?

- Giờ không phải chỉ là nói thôisao? Hơn nữa nếu hai người li hôn, chẳng lẽ cậu không yêu ai nữa? Mìnhchỉ muốn biết sau này cậu sẽ tìm người như

https://thuviensach.vn

thế nào thôi.

Chu Thiến nghĩ nghĩ nói:

- Mình mong có thể tìm một ngườibình thường một chút, có thu nhập ổn định, toàn tâm toàn ý với mình, coi trọng gia đình, coi trọng tâm hồn mình

Tiểu Mạt không nói gì, trong lòng lại nghĩ, đó chẳng phải là người hoàn toàn khác với Triệu Hi Thành? Đây là ý gì?

Đang nói thì ở bàn bên cạnh có khách ra dấu hiệu. Chu Thiến nhìn nói:

- Bên kia có khách gọi, mình qua xem sao

Chu Thiến đi tới, khách yêu cầu thêm mộtchai rượu. Chu Thiến đến quầy bar lấy rượu, đặt vào khay, vừa xoay người lại đụng phải một vòm ngực cứng rắn. Chu Thiến vội đỡ chai rượu, luônmiệng xin lỗi. Bên tai lại truyền đến tiếng cười quen thuộc. Chu Thiếnngẩng đầu thì thấy một đôi mắt phượng sáng bừng đang nhìn mình. Lúc này, đôi mắt đẹp đang mỉm cười nhìn cô.

Chẳng phải chính là Triệu Hi Tuấn!

- Hi Tuấn!

Chu Thiến vừa mừng vừa sợ:

- Em cố ý tới tìm chị sao? Sao biết chị ở đây?

- Là anh nói cho em. Hôm nay tới tìm chị là có việc vui muốn nói với chị.

Chu Thiến cười:

- Được, em ngồi trước đi, chị đưa rượu cho khách rồi tới tìm em

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn duỗi chân, ngồi ở bên quầy bar nhìn cô cười nói:

- Được, không vội, em chờ chị

Chu Thiến đưa rượu cho khách rồi tim Tiểu Mạt trước, nói chuyện này cho cô. Tiểu Mạt thường xuyên nhắc đến HiTuấn, nếu lần này Hi Tuấn đến mà không nói thì khi về phiền muốn chếtmất.

Tiểu Mạt biết đương nhiên rất vui mừng, sung sướng đi theo Chu Thiến đến gặp Triệu Hi Tuấn.

Triệu Hi Tuấn ngồi trước quầy bar, cảngười mặc quần áo bình thường màu đen, tóc dài buộc gọn sau đầu, đội mũi đen lụp sụp che kín mặt. Lúc này, ngón tay thon dài trắng nõn đang cầmchiếc ly thủy tinh chân dài. Dưới ánh đèn quầy bar, chất lỏng trong lyrực rỡ. Anh nhìn chất lỏng mà khẽ cười, khiến người ta có cảm giác thậtthần bí, cao nhã.

- Đúng là Hi Tuấn…

Tiểu Mạt nhìn anh cảm thán:

- Bất kể là góc độ nào cũng thật đẹp trai…

Lúc này, có một cô gái mặc đồ hở hang điđến bên anh, bàn tay móng sơn đỏ choét vuốt lên bờ vai anh. Cảnh này tuy bọn họ nhìn đã quen nhưng nếu là Hi Tuấn thì lại cảm thấy khó chịu.

Sau đó Hi Tuấn không quay đầu, chỉ khẽnghiên người nói gì đó, cô gái kia như ăn phải ruồi mà phẫn nộ rời đi.Chu Thiến kéo Tiểu Mạt đi tới:

- Hi Tuấn, đây là bạn chị, Tiểu Mạt, lần trước đã gặp rồi đó

Triệu Hi Tuấn cười chào hỏi:

- Hi!

https://thuviensach.vn

Không bất ngờ, mặt Tiểu Mạt đỏ bừng lên.

Chu Thiến kéo Tiểu Mạt đang trợn mắt há mồm ngồi xuống, sau đó tò mò hỏi Hi Tuấn:

- Hi Tuấn, vừa rồi em nói gì với cô gái kia mà mặt cô ta nhìn kinh vậy?

Triệu Hi Tuấn nhìn cô, nhíu mày nói:

- Em bảo cô ta là em đang đợi bạn trai

Sau đó nháy mắt nhìn cô.

Chu Thiến im lặng một hồi mới nói:

- Hi Tuấn, em quá giỏi

Bên kia, Tiểu Mạt đang cười lăn lộn. Chu Thiến chờ Tiểu Mạt bình thường lại mới hỏi tiếp:

- Em không phải bảo có chuyện vui sao? Là chuyện gì?

Triệu Hi Tuấn hơi nâng vành mũ, lộ ra khuôn mặt tuấn tú của mình, lúc này khuôn mặt anh tràn ngập ý cười:

- Em ký hợp đồng với một công ty quản lý, có phải là việc vui không?

Chu Thiến bảo bartender cho hai ly rượu. Một đưa Tiểu Mạt, sau đó quay đầu nói với Hi Tuấn:

- Cuối cùng em có thể theo đuổi giấc mơ của mình, đó là việc rất đáng mừng, đáng để uống một ly.

Tiểu Mạt cuối cùng cũng vượt qua được tâm lý ngượng ngùng, nâng ly rượu nói:

https://thuviensach.vn

- Nào, cụng ly vì tương lai đại minh tinh của Hi Tuấn nào!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 104: Tình Hình Gần Đây Của Hi Tuấn

Chương 103: Tình hình gần đây của Hi Tuấn

Dưới ánh đèn mờ ảo, tiếng nhạc ầm ỹ, mùirượu càng lúc càng nồng. Mọi người dưới tác dụng của rượu đều trở nênđiên cuồng. Có người bắt đầu cao giọng ồn ào, có người không kiêng nể gì cười lớn, có người còn ôm ấp tình nhân mà đùa cợt.

Triệu Hi Tuấn nhíu mày nhìn cảnh khó coi này:

- Chị dâu, sao lại làm việc ở chỗ phức tạp này? Khi anh nói cho em biết… em thật không tin vào tai mình,càng không thể tin được rằng anh cũng để mặc chị làm

Chu Thiến nhấp một ngụm rượu nhỏ, buông chén xuống rồi nói:

- Việc buổi tối cũng không dễtìm, dù có tiền công cũng thấp. Nhưng em yên tâm, anh em đã nói với ôngchủ ở đây, sẽ để ý bọn chị, không sao đâu.

Lúc này Triệu Hi Tuấn mới cười:

- Em bảo mà, sao anh mặc kệ chị được.

Đang nói lại có khách vẫy tay yêu cầu, Tiểu Mạt đứng lên nói:

- Hai người nói chuyện đi, mình đi xem sao

Nói xong đi về phía vị khách kia.

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt đi rồi, Chu Thiến nói:

- Nhưng bọn chị cũng không làm ởđây lâu, cũng chỉ khoảng nửa năm thoi. Nửa năm này kiếm chút tiền tíchlũy. Đến lúc bọn chị thực tập nghe nói cũng có lương, đến lúc đó chắccũng đủ dùng.

Triệu Hi Tuấn nhìn cô dưới ánh đèn, đôimắt cô có vẻ cứng rắn, trong lòng anh không khỏi cảm thán. Cô đã khôngcòn là dây leo phụ thuộc vào người khác nữa rồi. Giờ cô như một ngọn núi đón gió mà đứng, dẻo dai như hoa cúc dại, không còn vẻ nhu nhược nhưnglại có một phong tư mê người. Cũng không biết như thế nào, nhìn cô nhưvậy, trong lòng anh có cảm giác chua xót.

Anh thấp giọng nói:

- Ai có thể ngờ, thiên kim Tống gia, con dâu trưởng Triệu gia lại nói được những lời như vậy…

Chu Thiến lơ đễnh cười cười:

- Thiên kim Tống gia, con dâutrưởng Triệu gia, chẳng qua đó chỉ là hào quang trong mắt người khác,không có tiền tài chống đỡ thì cũng chỉ là người thường. Hi Tuấn, emđừng lo lắng cho chị. Không có hào quang đó chị sống càng tự do. Mà nóilại, em kí hợp đồng này cha em không phản đối sao?

Cô có thể tưởng tượng vẻ mặt của Triệu lão gia tử, nhất định là thần sắc khiến mọi người sợ run. Triệu Hi Tuấn nhẹ nhàng nói:

- Em đã rời khỏi Triệu gia…

Nói xong, vô thức sờ lên mặt:

https://thuviensach.vn

- Cha biết quyết định này thìkhông nói nhiều, tát em một cái rồi nổi cơn lôi đình đuổi em đi… Lão gia tử này, lớn tuổi vậy rồi mà ra tay vẫn nặng như vậy, giờ vẫn có cảmgiác đau…

Dưới vành mũ, mi mắt anh buông xuống, lông mi dày nhưng không dấu được sự ảm đạm trong mắt.

Chu Thiến biết tuy anh nói nhẹ nhàng bâng quơ như vậy nhưng anh vốn là thiếu gia từ nhỏ sống an nhàn sung sướng,giờ đột nhiên mất đi gia đình làm chỗ dựa chắc hẳn rất bàng hoàng. Ánhmắt cô trở nên rất nhu hòa, dịu dàng nói:

- Cha em chẳng qua là nổi giận,nhất thời không chấp nhận thôi, chờ sau này ông thấy được thành tựu củaem nhất định sẽ thay đổi định kiến, đồng ý với em.

Triệu Hi Tuấn nhướng mắt, hai mắt rạngrỡ, khuôn mặt như có ánh sáng chói lóa khiến người ta không dám nhìnthẳng. Anh hơi hơi cười, nhẹ nhàng nói:

- Chị dâu, vẫn luôn là chị có thể trấn an được sự lo lắng của em, cảm ơn chị vẫn luôn ủng hộ em…

Chu Thiến cười:

- Giờ chúng ta cùng cảnh ngộ rồi. Em hãy cố gắng làm siêu sao, chị cố gắng thành stylist nổi tiếng.

Triệu Hi Tuấn gật đầu, nụ cười càng lúc càng sáng rỡ:

- Được, đến lúc đó em sẽ mời chịlàm stylist cho em, lúc em nhận giải thưởng nhất định sẽ nói: “Cảm ơnstylist của tôi, cô Tống Thiệu Lâm!”

- Ha ha…

https://thuviensach.vn

Chu Thiến bật cười, nụ cười như hoa xuândiễm lệ. Triệu Hi Tuấn như không phòng bị trước, trong lòng đột nhiên có sự vui sướng, ấm áp tràn đầy.

- Đúng rồi, giờ em ở đâu? Ở công ty có quen không?

- Công ty sắp xếp cho em ở trongkí túc xá, rất tiện. Cũng đang bàn kế hoạch ra đĩa hát cho em, giờ đanghuấn luyện rất chặt chẽ.

Chính vì còn chưa nổi tiếng nên nhà trọrất bé, đồ dùng đều cũ. Còn cả quần áo thì đều phải tự mua, phòng tựdọn, tối đói phải tự nấu, nếu không làm thì đành phải ra ngoài ăn. Tómlại đều phải tự mình làm, không ai giúp được, cũng không có ai hầu hạcậu, thật sự … không quen cho lắm…

Ở trong công ty, anh vẫn là người mới,bởi vì được công ty coi trọng, cho nên bị những người mới khác xa lánh.Còn các sư ca, sư tỷ đã nổi tiếng đâu coi anh ra gì. Thầy giáo huấnluyện cũng mắng anh tơi bời. Anh không còn là nhị công tử Triệu gia được người người hầu hạ nữa. Giờ anh chỉ là người mới Triệu Hi Tuấn khôngđược người nể trọng.

Nhưng chuyện này cậu cũng sẽ không nóicho cô gái tươi cười trước mặt này. Cô nói rất đúng, mất đi ánh sángkia, bọn họ đều là người bình thường nhưng anh không muốn để cô thấy sựchật vật của mình. Anh chỉ mong cô nhớ mãi hình ảnh đẹp đẽ của anh. Chonên anh chỉ lắng lặng cười, nhẹ nhàng bâng quơ cho qua.

Chu Thiến nhờ người phục vụ lấy giấy bút, nói với Hi Tuấn:

- Em viết địa chỉ cho chị,sau này chị tìm em

Sau đó mở to mắt chờ đợi cậu.

Triệu Hi Tuấn đành phải đầu hàng dưới đôi mắt trong suốt này của cô, bất đắc dĩ nói địa chỉ của mình. Cho dù anhthực sự không muốn cho cô

https://thuviensach.vn

biết, giờ anh đang ở nơi chật hẹp, không cóngười hầu kẻ hạ như khi còn ở Triệu gia.

Không lâu sau, Tiểu Mạt làm xong lại gianhập câu chuyện, ba người cùng hàn huyên. Chu Thiến kể chuyện ở trườngcùng với cách phân tổ của giáo viên khi thực hành. Tiểu Mạt thì hào hứng kể chuyện cạnh tranh ở trường, sự đào thải tàn khốc và sự hãm hại củabạn học. Triệu Hi Tuấn nghe mà mở to mắt, rất lấy làm lạ. Không nghĩ đến ở trường dạy làm stylist cũng có chuyện này.

Mãi đến khi quán bar đóng cửa, ba ngườimới lưu luyến mà chia tay. Trước khi chia tay, Chu Thiến cười hỏi HiTuấn chuyện kinh tế thế nào?

Triệu Hi Tuấn im lặng một hồi rồi mới đáp:

- Ngay hôm sau em đi, tất cả tàikhoản ngân hàng đều đóng băng. Nhưng cũng may trước đó em có cổ phần ởquan bar kia, hơn nữa ở công ty cũng có tiền lương, tạm thời thì khôngthành vấn đề. Chị dâu, đúng như chị nói đó, bất kể em làm gì cũng đềuphải trả giá. Cho nên em đã chuẩn bị tư tưởng tốt, chị đừng lo lắng.

Chu Thiến gật gật đầu nói:

- Cuộc sống có gì khó khăn, em cứ nói với chị, có lẽ chị không giúp được gì nhưng cũng có thể nghĩ cách cùng em

Cô thoáng dừng rồi tiếp:

- Hi Tuấn, tuy rằng giờ chị không phải là chị dâu em nữa nhưng thế nào thì chị vẫn là bạn em, cho nênđừng băn khoăn. Sau này gọi chị là Thiệu Lâm đi, đừng gọi chị dâu

Một chiếc tắc xi đi qua, Triệu Hi Tuấn vẫy tay ngăn lại:

https://thuviensach.vn

- Em đi đây, có chuyện gì gọi điện nhé

Anh lên xe, vẫy tay qua cửa kính, sau đó taxi rời đi.

Tiểu Mạt nhìn bóng xe càng lúc càng xa nói:

- Còn có thể gọi taxi hẳn là sống không tệ…

Chu Thiến lại nghĩ, chỉ sợ Hi Tuấn lớn như vậy còn chưa đi xe bus bao giờ, thực sự không thể yêu cầu anh sống như bọn cô được.

Hai cô đi đến trạm chờ xe bus, vừa vặnđón chiếc xe cuối ngày. Chu Thiến và Tiểu Mạt ngồi ở chỗ ần cửa sổ. ChuThiến nhìn qua cửa xe, nhìn cảnh đêm bên ngoài, bên tai lại nghe TiểuMạt nói:

- Mình luôn cảm thấy Hi Tuấn có chút khác lạ

Chu Thiến quay đầu, ngạc nhiên nói:

- Khác lạ? Có gì khác

- Trước kia Hi Tuấn hăng hái, giơ tay nhấc chân đều có vẻ cao quý như hoàng tử nhưng hôm nay cảm thấy cậu ấy tinh thần sa sút nhiều, ánh mắt cũng không còn khí thế bức người như trước

- Thế sao?

Chu Thiến nhíu mày, cả tối cô đều để ý đến việc khác nên không chú ý:

- Chắc vì cậu ấy vừa rời gia đình.

Tiểu Mạt thở dài:

- Hi vọng là thế, cảm giác giờ Hi Tuấn dù đẹp trai nhưng thiếu đi hương vị trước kia

https://thuviensach.vn

Chu Thiến lặng yên, trong lòng lại vì những lời này của Tiểu Mạt mà có chút bất an.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 105: Trả Giá

Chương 104: Trả giá

Tuần thứ ba học thủ pháp trang điểm cơbản, trang điểm cô dâu. Trường học yêu cầu mỗi học sinh phải mua một bộtrang điểm chuyên nghiệp, bao gồm: phấn má, phấn mắt và cọ trang điểm,tính ra khoảng hơn 3 ngàn tệ một bộ. Đám học sinh ai nấy đều oán thán.Học phí Yêu Ti Lệ đã là đắt nhất, thế nhưng dụng cụ còn phải tự mìnhmua, nhưng giở hợp đồng ra xem, quả thực dụng cụ trang điểm bọn họ phảitự mua.

Đám học sinh chẳng có cách nào, điều kiện tốt thì mua luôn ở trong trường, điều kiện kém thì tự ra ngoài mua. Chu Thiến hỏi Trương Bân, Trương Bân nói cho cô rằng mua ở trường thì đầyđủ nhất, chuyên nghiệp và chất lượng cũng tốt nhưng hơi đắt. Chu Thiếnnghĩ mãi, khẽ nghiến răng mua ở trường, cũng may trong tài khoản còn mấy vạn tệ.

Bọn họ nghe Trương Bân nói như vậy thìđều quyết định mua ở trường. Nhà Vương Vĩ không tệ, gọi điện thoại chogia đình là có tiền mua. Vương Lâm, Lưu Văn Chí trong nhà hơi kém nhưngvẫn làm ra tiền. Lưu Văn Chí cắn răng nói:

- Coi như đầu tư cho tương lai, về sau vào làm trong công ty là kiếm lại được mà

Lý San lo lắng nhưng cuối cùng đem tiền tiết kiệm ra:

- Cũng chẳng còn cách nào, đều bị trường rút ruột…

https://thuviensach.vn

Trương Bân vốn đã có nên không cần mua.

Lý San và Triệu Viện Viện ở Kí túc xá, một giường trên một giường dưới nên cũng hiểu biết hoàn cảnh của cô ấy. Lý San nói:

- Hình như hoàn cảnh nhà TriệuViện Viện không tốt lắm, có lần mình thấy cô ấy gọi điện trong kí túc xá về nhà xin tiền nhưng hình như không được, còn thấy cô ấy khóc nữa.

Trong lòng Chu Thiến không khỏi cảm khái. Hơn ba ngàn tệ, ở Triệu gia chẳng đủ mua một bộ quần áo, còn chưa đủmột ván bài Triệu phu nhân thua nhưng ở đây lại đủ khiến mọi người sứtđầu mẻ trán. Chênh lệch giàu nghèo thật quá lớn…

Sau đó, Chu Thiến thấy sắc mặt Triệu Viện Viện vẫn không tốt, đáy mắt đen sì, vừa nhìn đã biết là do quá lo âu.Cô cũng hơi buồn, nghĩ đến quan hệ trước kia của hai người cũng không tệ nên có lòng muốn giúp. Có lần gặp Triệu Viện Viện ở toilet, không nhịnđược nói:

- Triệu Viện Viện, cậu còn chưa mua dụng cụ đúng không, mình có thể…

Chu Thiến vốn định nói cô có thể cho vay. Cô cảm thấy đều là vì giấc mơ của bạn bè, giờ cô có chút tiền có thểgiúp cô ấy. Nhưng còn chưa nói xong,Triệu Viện Viện đã cảnh giác, lạnhlùng cắt lời:

- Cảm ơn cậu quan tâm, mình tự thu xếp được.

Chu Thiến nổi nóng, mình có lòng tốt mà lại bị đối phương đề phòng nên xoay người bỏ đi, mặc kệ cô ấy.

Không lâu sau, trường học phân phát dụngcụ trang điểm, vô số đồ rực rỡ, chuyên nghiệp. Trong đó có một bộ cọtrang điểm gồm 18 cọ lớn nhỏ. Nhìn rất đẹp, rất xịn.

https://thuviensach.vn

Thầy Trương Cường nói:

- Để hiệu quả trang điểm đạt được cao nhất thì sử dụng đồ trang điểm tốt, cọ tốt là một phần rất quantrọng. Chúng ta phải hiểu rõ công dụng của những loại cọ này, sau đó sửdụng chuẩn xác. Đó không phải là bí mật mà là kĩ xảo mà mỗi stylist đềubiết.

Chu Thiến để ý đến Trương Bân đang cầmmột cây cọ lớn ngẫn người, vẻ mặt ảm đạm biết anh nhất định lại nhớ tớichuyện bị đổi đồ. Sau khi học xong, sáu người tụ họp, vẻ mặt Trương Bâncô đơn nhớ tới chuyện đó, cầm đồ trang điểm trong tay nói:

- Đây là cọ má hồng, quan trọngnhất là độ mềm của lông, cọ tốt đều là dùng lông dê thượng đẳng mà làm,nhằm làm cho màu má và màu da trở nên tiệp màu, không khiến người khácthấy quá khác biệt. Hôm kiểm tra đó, khi dùng đến cọ má hồng, lúc thửlên tay có cảm giác hơi ráp nhưng vì quá vội nên không để ý nhiều, chỉnghĩ là tại mình. Cuối cùng khiến má hồng của người mẫu vô cùng thêthảm, mất hết điểm…

Anh thở dài một hơi, nói:

- Các chiến hữu, từ giờ trở điphải luôn để ý dụng cụ của mình, đừng giao cho bất kì ai. Nhất là trướckhi kiểm tra thì nhất định phải để ý cẩn thận.

Những lời này khiến mọi người nhìn nhau,vẻ mặt lo lắng. Việc học dần trở nên phức tạp, không phải chỉ học ghinhớ là xong. Mấy hôm trước, giáo viên còn giảng kỹ xảo trang điểm mắt.Thầy Trương nói:

- Lúc trang điểm mắt phải sử dụng cọ mắt, sau đó trang điểm phối màu mắt hợp lý, cọ từ giữa sang trái,đây là điều cơ bản

Thực hành cũng là trang điểm mắt. ChuThiến để ý thấy đồ Triệu Viện Viện mua đều là mua ở quán nhỏ, khôngthành một bộ. Lý San nói:

https://thuviensach.vn

- Mấy thứ đó giá rẻ nhưng chất lượng rất kém

Cho nên lúc thực hành, các học sinh trong tổ cũng không muốn dùng đồ trang điểm của cô, đành phải dùng của mình,rất lỗ. Triệu Viện Viện bị các bạn trong tổ xem thường. Nhưng với việcnày Chu Thiến chỉ thờ ơ, cũng chẳng muốn làm Lã Đồng Tân lần nữa

Bởi vì đều mới học, trang điểm mắt lạirất khó cho nên thời gian này, bất kể ai mắt cũng đều như bị người đánhcho tím bầm. Trương Bân đã học qua 1 năm nên tốt hơn nhiều. Chu Thiến và Tiểu Mạt tuy đã làm trang điểm nhưng bình thường đều giúp khách dưỡngda là chính, ít khi có cơ hội trang điểm nên cũng không tốt lắm. ChuThiến vừa hỏi thầy vừa hỏi Trương Bân, vừa nhân thời gian rỗi luyện tập, ngay cả buổi tối lúc làm việc ở quán bar cũng tranh thủ luyện tập. Vẽrồi xóa, vẽ rồi xóa.

Tiểu Mạt ở bên thấy mà không đành lòng nói:

- Thiệu Lâm, cậu đừng làm nữa,mắt cậu đỏ hết lên rồi. Chắc hẳn là dị ứng, cứ mãi như thế là khôngđược. Lau nước lạnh đi.

Chu Thiến nhìn kỹ, quả đúng là thế, sởlên còn hơi rát, trong lòng cũng hơi sợ. Phải biết rằng vùng da quanhmắt rất mỏng, không cẩn thận thì sẽ bị nhăn. Cô vẫn không muốn còn trẻđã có nếp nhăn nên mới dừng lại.

Trước khi ngủ dùng khăn lạnh đắp mặtnhưng đến sáng tỉnh lại thấy mắt vẫn sưng đỏ. Đến khám ở phòng khám gầnđó, bác sĩ nói không có vấn đề nhưng trong thời gian ngắn không thểtrang điểm. Tiểu Mạt nhìn mắt cô mà đau lòng nói:

- Học tập thế này cũng phải trả giá quá đắt…

Chu Thiến thấy bác sĩ nói không sao nên cũng không để ý, thậm chí còn cười an ủi Tiểu Mạt:

https://thuviensach.vn

- Chẳng qua là khó coi mấy ngày thôi, không sao

Trong lòng cô vẫn rất vui vẻ vì cô đã nắm bắt tốt cách trang điểm mắt. Chắc hẳn kiểm tra được loại ưu là khôngthành vấn đề, nghĩ vậy trong lòng lại thoải mái.

Nhưng hôm sau, Chu Thiến rời giường mởcửa lại thấy ở ngoài có một hộp thuốc mỡ. Bên cạnh có một tờ giấy viết:“Bôi lên da mắt, ba ngày là khỏi”. Chữ viết rất quen, liếc mắt là cô đãbiết của ai. Cô cầm thuốc mỡ, nhẹ mở ra, thuốc màu xanh nhạt, tản ra mùi bạc hà thơm mát, thấm vào lòng.

Nhất thời cô giật mình đứng đó, ngơ ngácnhìn tuýp thuốc mỡ, trong lòng cảm giác lẫn lộn: chua chát mặn đắng giao tạp nhưng lại có chút ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 106: Chứng Bệnh Nghĩ Mình Bị Hãm Hại

Chương 105: Chứng bệnh nghĩ mình bị hãm hại

Mấy ngày kế tiếp là học trang điểm đơngiản, phối đồ trang sức trong cuộc sống bình thường, trang điểm cô dâuhiện đại và truyền thống. Từ đánh phấn, kẻ mi, vẽ mắt, má hồng, tô môiđều rất nhiều kiến thức. Chu Thiến lại phát huy tinh thần chăm chỉnghiên cứu của mình. Nhưng lần này Tiểu Mạt ở bên gắt gao coi chừng,thấy khi làn da bắt đầu có vấn đề thì lập tức ngăn lại nên không cóchuyện bị dị ứng nữa.

Đến thứ sáu kiểm tra, mắt Chu Thiến vì đã bôi thuốc mỡ Triệu Hi Thành đưa tới nên đã khỏi lại. Mấy ngày này, mắtcô khiến các tổ viên cười không biết bao nhiêu lần nhưng trong lòng cũng rất bội phục cô. Vương Vĩ nhìn mắt cô mà sùng bái. Lưu Văn Chí thấy vậy thì cười, lén nói với Trương Bân:

- Tiểu tử này đúng là khác người

Trương Bân hiểu thì cười nhưng không nói gì.

Lần này, trường học đã tìm người mẫu chomỗi người, sau đó quy định trong thời gian nhất định phải trang điểmxong. Chu Thiến bị chỉ định trang điểm cho người đi phỏng vấn xin việccòn Tiểu Mạt thì bị chỉ định trang điểm cho cô dâu Hàn Quốc.

Người mẫu của Chu Thiến là cô gái hơn 20tuổi, da dầu hơi đen, lông mi thưa, có mụn đầu đen. Chu Thiến đầu tiênbảo người mẫu rửa sạch mặt, bôi

https://thuviensach.vn

dung dịch kiềm dầu sau đó có cậy bớt mụn đầu đen nhưng vì sợ sẽ khiến làn da đỏ lên nên không làm nhiều.

Sắc mặt quan trọng nhất là tinh thần. Đẹp nhưng khiến người khác không nhận ra là mình trang điểm, tuyệt đốitránh trang điểm quá dày. Người mẫu này thoạt nhìn không có tinh thần,Chu Thiến tỉa lông mày cho cô dựa theo kết cấu khuôn mặt, nhìn qua sángsủa hơn nhiều.

Màu da người mẫu đen, dùng phấn trắng quá sẽ rất giả cho nên Chu Thiến chọn màu phấn tiệp với màu da nhất, chỗđen quá thì đánh phấn đậm lên để da được đều màu. Hơn nữa cũng rất chú ý vành tai và cổ, tuyệt đối không thể để cổ với mặt hai màu.

Như vậy, da người mẫu đã sáng lên nhiều.

Ánh mắt không quá sắc nét, phải vẽ mắtmới đẹp hơn được. Cho nên Chu Thiến chọn vẽ mắt nâu vàng. Sau đó lại gắn mi giả, ánh mắt đẹp hơn nhiều.

Má thì không thể quá nổi, vì da cô ấy vốn nâu nên Chu Thiến chọn màu đồng, tô lên xương gò má. Môi không nên quáđậm, vì đi phỏng vấn sẽ làm phân tán sự chú ý của người phỏng vấn nênChu Thiến chọn màu hồng nhạt, để ý vẽ viền môi, cũng đẹp hơn rất nhiều.

Bởi vì còn chưa học phối hợp trang phụcnên chỉ cần trang điểm xong là được, so với thời gian chỉ định thì cònthừa 10 phút. Người mẫu nhìn gương vui mừng, chưa từng nghĩ mình cũng có thể xinh đẹp như vậy mà nhìn lại không như đã trang điểm thì rất vuivẻ. Chu Thiến thấy cô vui mừng như vậy thì cũng có cảm giác như đã thành công.

Giáo viên đánh giá nhìn tác phẩm của côthì liên tục gật đầu, lại hỏi cô một số vấn đề chuyên nghiệp. Chu Thiếnđều đáp trôi chảy, giáo viên rất vừa lòng, nhìn cô tán thưởng, tất nhiên Chu Thiến đạt loại tốt. Chu Thiến vui vẻ liên miệng cảm ơn.

https://thuviensach.vn

Mà Tiểu Mạt tuy hơi lâu nhưng vì ở bênChu Thiến nên cũng chăm chỉ luyện tập mà cũng được điểm tốt. Trương Bâncó thực lực, đương nhiên loại tốt. Vương Vĩ, Vương Lâm loại khá. Lưu Văn Chí là loại tốt nhưng chấm vớt. Bởi vì khi thầy giáo nhìn tác phẩm củaanh thì trầm ngâm hồi lâu mới do dự cho ưu. Lý San cũng loại khá, vốn ủrũ nhưng thấy lần này cũng nhiều bạn học được loại khá, cảm thấy mìnhkhông phải kém cỏi nhất, vẫn còn cơ hội nên mới thở phào.

Mà Triệu Viện Viện là người có thành tích kém nhất. Bởi vì đồ dùng của cô quá kém nên má, mắt trang điểm lên nhìn không đẹp, mắt thì như bị đánh, má thì như mông khỉ, người mẫu cũng tái mặt. Giáo viên nhìn tác phẩm thì thẳng thắn nói nguyên nhân là do dụngcụ của cô nhưng nghĩ thành tích trước đó của cô cũng không tệ nên vẫncho qua. Có điều vẫn tế nhị nói:

- Muốn trang điểm tốt thì nênchuẩn bị đồ dùng cho tốt trước. Nếu em còn muốn tiếp tục làm nghề nàythì giai đoạn đầu nên đầu tư một chút

Những lời này khiến Triệu Viện Viện cúiđầu, sắc mặt trắng bệch. Bọn Chu Thiến ở cách đó không xa nhìn cô, trong lòng cũng không thoải mái.

Kiểm tra xong, mọi người lần lượt rờikhỏi phòng thực hành. Chu Thiến và Tiểu Mạt đi về được một quãng thì Chu Thiến đột nhiên nhớ đã để quên dung dịch kiềm dầu ở trường. Cô nhớ tớilời Trương Bân thì hơi hoảng, vội nói với Tiểu Mạt:

- Mình quên một thứ, cậu ở đây chờ nhé

Tiểu Mạt nói:

- Để mình đi cùng

Chu Thiến cười lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Không sao, hôm nay cậu vẫn không khỏe, đừng chạy. Mình đi nhanh thôi, không lâu đâu

Chu Thiến chạy tới phòng thực hành, vừađịnh đẩy cửa vào thì nghe thấy có tiếng khóc ri rỉ bên trong. Chu Thiếnnhẹ nhàng đẩy cửa đã thấy Triệu Viện Viện gục xuống bàn khóc. Chu Thiếnthở dài, trong lòng nghĩ đến an ủi nhưng vừa nghĩ đến ánh mắt cảnh giáctrước đó cô ấy nhìn mình, lời nói lại nghẹn lại.

Cô đi đến bàn mình lấy đồ, kiểm tra cẩn thận, xác định không có ai động chạm thì cất vào túi, chuẩn bị rời đi.

Nhưng vừa quay đầu lại thấy Triệu Viện Viện hai mắt rưng rưng, lạnh lùng nhìn cô nói:

- Giờ cậu vừa lòng chưa, cậu cố ý quay lại xem mình thê thảm thế nào đúng không? Cậu xem được rồi đó! Vừa lòng chưa

Chu Thiến nghe xong, giận vô cùng, hừ lạnh nói:

- Mình quay về lấy đồ để quên. Trong lòng mình cậu vốn chẳng quan trọng đến mức đó.

Triệu Viện Viện cười lạnh một tiếng, liền xoay người đi. Trong lòng Chu Thiến có lửa giận vô danh, cô bước đếnbên cô ấy, trầm giọng nói:

- Triệu Viện Viện, tôi vẫn coi cô là bạn, tự hỏi cũng chẳng làm chuyện gì quá đáng với cô, sao cô nói tôi như vậy.

Triệu Viện Viện đứng lên, thân mình gầy yếu vì khóc nhiều mà hơi run, điều này khiến cô ta có vẻ đáng yêu

- Coi tôi là bạn? Vậy sao cô muốn tôi đi sai đường?

- Chỉ sai đường?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến bất ngờ nhưng lập tức hiểu ra:

- Cô nói chuyện kiểm tra phác họa?

- Đúng

Triệu Viện Viện bị phẫn.

- Tôi cũng luôn coi cô là bạn nhưng không ngờ cô vì muốn vào công ty mà muốn hại tôi

- Hại cô?

Chu Thiến phì cười:

- Bạn học Triệu Viện Viện, có phải cô mắc chứng bệnh hoang tưởng luôn nghĩ mình bị hãm hại

Triệu Viện Viện đứng lên:

- Cô đừng có chối. Thầy giáo nóitôi phác họa đẹp, hơn nữa cũng được điểm tốt chứng tỏ phương pháp củatôi là đúng. Cô cũng được loại tốt, chưa biết chừng là dùng cách của tôi nhưng cậu lại muốn tôi không làm như thế. Đó chẳng phải hại tôi thì làthế nào? May mà tôi không tin cô.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 107: Ánh Trời Chiều

Chương 106: Ánh trời chiều

Phòng thực hành im ắng, thỉnh thoảng có một hai người đi qua, tò mò nhìn vào, thấy không khí cứng nhắc lại vội vàng tránh ra.

Ánh mặt trời chiều xuyên qua cửa sổ thủy tinh, bao phủ lên hai người.

Chu Thiến nhìn Triệu Viện Viện, sắc mặtcô ấy tái nhợt, không có vẻ hồng hào của những cô gái tuổi này, lông minhạt, tóc cũng không sáng bóng khiến người ta có cảm giác dinh dưỡngkhông đủ. Chu Thiến không khỏi nghĩ đến trước kia khi cũng ăn cơm, cô ấy luôn chọn rau, ít khi chọn thịt, lúc ấy còn tưởng là con gái giữ dáng,giờ xem ra hoàn toàn là vì kinh tế mà ra

Chu Thiến thầm thở dài, nhìn cô ấy nghiêm túc nói:

- Tôi chưa từng muốn hại cô, tuyrằng tôi muốn vào công ty làm việc nhưng nói thật tôi không muốn đạp lên ai để tiến lên hết. Tôi có tự tin mình có thể dùng năng lực của mình để làm được. Về chuyện phác họa kia đến giờ tôi vẫn nghĩ là tôi đúng.Đương nhiên, cô cũng chẳng sai chẳng qua là lãng phí sức lực. Chẳng quatôi không muốn cô quá mệt mỏi nên mới nói thế. Triệu Viện Viện, tôi vẫncoi cô là bạn, chưa từng có tâm tư gì với cô, tin hay không tùy cô.

Ánh mặt trời màu cam xuyên qua cửa sổchiếu lên người Chu Thiến khiến cô như có lớp hào quang màu vàng. Khuônmặt xinh đẹp thêm vẻ thánh khiết, đôi mắt như hắc ngọc đầy vẻ chânthành. Triệu Viện Viện đột

https://thuviensach.vn

nhiên có cảm giác tự xấu hổ, đối diện với ánh hào quang của Chu Thiến thì như bị chói mắt mà cúi đầu.

Chu Thiến nói xong thì định rời đi, nếuTriệu Viện Viện vẫn không tin cô, cứ muốn rúc đầu vào sừng trâu thì côcũng đành chịu. Đang lúc cô sắp mở cửa mà đi thì giọng Triệu Viện Việnrun run vang lên từ phía sau.

- Nhà tôi ở nông thôn, hồi đi học thành tích cũng tốt lắm, vốn định học đại học, sau này rời khỏi cảnhnghèo khó. Nhưng trời không thương tôi…

Giọng cô bi thống, Chu Thiến không khỏi dừng bước, xoay người lại.

- Cha tôi làm thợ, đúng lúc đólại bị ngã mà phải cưa chân, mất khả năng lao động. Khi đó tôi vừa đếnlúc tốt nghiệp, hoàn cảnh trong nhà bức tôi phải bỏ qua giấc mơ học hành mà đến Quảng Đông làm thêm, kiếm tiền nuôi gia đình. Học phí ở đây làdo tôi khổ cực mà tiết kiệm được. Tôi mong có thể vào công ty mà thayđổi vận mệnh. Bằng không tôi sẽ quay về lập gia đình. Nhà tôi đã chọnđối tượng, còn thúc giục tôi về sớm kết hôn, nghe nói đối phương tuytuổi lớn nhưng nhiều tiền, tiền sính lễ có thể dùng để cho anh tôi muanhà, lấy vợ…

Nói đến đây, nước mắt Triệu Viện Viện như trân châu rơi xuống. Chu Thiến nhìn cô, trong lòng cũng có chút khóchịu, không biết nên nói gì cho phải.

Triệu Viện Viện lau nước mắt rồi tiếp tục nói:

- Đó không phải là cuộc sống tôimuốn, tôi không muốn lấy người tôi không biết, thành cái máy đẻ. Tôikhông có đường lui, chỉ có mong vào được công ty. Nhưng Trương Bân từngbị hại làm tôi rất lo lắng, sợ hãi. Tôi sợ cũng như anh ấy, bị người đạp xuống. Tôi cũng chẳng phải là anh ấy mà có thể làm lại lần nữa, tôikhông có cơ hội… Tôi không muốn hại người nhưng cũng không muốn bị người khác hại. Tôi lo sợ, luôn đề phòng người khác, nhưng giờ tôi biết tôihiểu lầm cô rồi…

https://thuviensach.vn

Triệu Viện Viện tiến lên vài bước, dường như muốn đến bên Chu Thiến nhưng đi nửa đường thì lại dừng bước:

- Là mình hiểu lầm ý tốt của cậu, là mình nghi thần nghi quỷ, để tâm vào chuyện vụn vặt, tóm lại, TốngThiệu Lâm, xin lỗi, mình đã nói những lời quá đáng với cậu. Xin lỗi.Mình không mong cậu còn coi mình là bạn. Mình nói nhiều như vậy khôngphải muốn cậu thương hại…

Cô cúi đầu, giọng trở nên bi ai:

- Chỉ là con đường này mình không đi nổi nữa. Mình không có tiền, trong nhà cũng không có tiền cho mình.Đồ dùng của mình không phù hợp, không lâu sau sẽ bị đào thải, có lẽ sẽtheo vận mệnh mà quay về lập gia đình. Sự đau khổ này không ai lắngnghe, những người xung quanh đều chán ghét mình nên mình mới nói thế với cậu. Tống Thiệu Lâm, cậu đừng trách mình…

Triệu Viện Viện cười khổ rồi cúi đầu, đi qua Chu Thiến ra ngoài.

Chu Thiến sửng sốt, đến khi muốn gọi Triệu Viện Viện lại thì cô ấy đã biến mất ở cuối hành lang.

Tâm tình Chu Thiến nặng nề hồi lâu, đến khi gặp Tiểu Mạt, Tiểu Mạt thấy sắc mặt cô không ổn thì ngạc nhiên hỏi:

- Sao thế? Đồ bị đổi?

Chu Thiến cười cười, lắc đầu, nói:

- Không phải…

Cô nói những lời Triệu Viện Viện vừa nói cho Tiểu Mạt sau đó nói:

- Thật ra chuyện trước đó cũngkhông thể quá trách cô ấy, lòng cảnh giác này chúng ta ai cũng có, chẳng qua là cô ấy thái quá, mẫn cảm quá thôi.

https://thuviensach.vn

Chỉ là một cô gái mà vẫn kiêntrì đến bây giờ thì cũng rất đáng nể.

Chu Thiến nắm tay Tiểu Mạt, đi về phía trạm xe bus, mặt trời như lửa thiêu đốt cuối chân trời, nhuộm mặt đất thành màu cam bụi.

Chu Thiến nhìn nắng chiều như lửa khôngkhỏi nhớ đến Triệu Hi Thành, nhớ đến ban đêm yên tĩnh đó, nhớ lại sựbuồn bã của anh khi bị cô hiểu lầm. Thì ra lòng tốt bị người khác hiểulầm khó chịu như vậy… Vậy còn anh? Lúc đó anh nhìn cô kiên quyết rời đithì có tâm tình gì?

Sáng hôm sau, Chu Thiến đến ngân hàng rút tiền, đến mua một bộ dụng cụ ở trường. Cô gọi Triệu Viện Viện vào mộtgóc vắng, đưa đồ cho cô ấy rồi nói:

- Mình không thương hại cậu, cũng không giàu có, vĩ đại mà đem 3000 tệ để thương hại người khác. Mình chỉ là thích thái độ cố gắng với cuộc sống của cậu thôi. Tiền này cho cậuvay, cậu đừng thấy nặng nề, đồ này còn chưa mở, cũng không thể đổi gìđược, cậu có thể yên tâm. Còn nữa, nếu cậu thấy ngại thì về sau thi được vào công ty, trả tiền cho mình có thể trả cả lãi cũng được. Mình thấycậu cố gắng như vậy hoàn toàn có thể vào công ty nên mình cũng không lo. Được rồi, cũng sắp vào học, mình đi trước.

Chu Thiến một hơi nói xong liền xoayngười chuẩn bị về lớp học, vừa bước đi đã bị Triệu Viện Viện kéo lại.Chu Thiến bất đắc dĩ quay đầu, thực ra làm chuyện này cô cũng có chútngại ngùng

Triệu Viện Viện một tay gắt gao giữ chặtcô, tay kia thì nắm chặt bộ trang điểm, nước mắt thấm ướt bờ mi, vẻ mặtxấu hổ và cảm kích. Cô nhìn Chu Thiến, hồi lâu sau mới nói được một câu:

- Tống Thiệu Lâm, cậu…

Sau đó nước mắt rơi xuống, cô buông tay, bưng mặt khóc không thành tiếng.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 108: Hoàn Toàn

Chương 107: Hoàn toàn

Hôm nay, Chu Thiến và Tiểu Mạt tan tầm trở về, đi ngang qua góc yên lặng đó, Chu Thiến lại thấy có bóng xe mơ hồ.

Bóng đêm yên tĩnh, ánh trăng sáng tỏ (Mk, bắt đầu tìm lại cảm giác khi edit XPMT đây, đêm nào cũng trăng sángvằng vặc =.=’). Ở góc đó, chiếc xe cô đơn đỗ tại đó, trong xe có ánh lửa hồng lóe qua, bóng đêm lúc sáng lúc tối.

Chu Thiến không như bình thường vội vàngbước đi. Lần này, cô dừng bước đi qua đó. Tiểu Mạt rất nhanh phát hiệnsự khác lạ của cô, nhìn theo ánh mắt Chu Thiến phát hiện chiếc xe thầnbí kia thì biết có chuyện gì xảy ra. Cô nhìn bóng xe lại nhìn Chu Thiến, yên lặng một hồi, liền nói:

- Thiệu Lâm, mình về trước

Mắt Chu Thiến không có rời kia chiếc xe, gật gật đầu.

Triệu Hi Thành ngồi trong xe, nhìn bóngngười ngày nhớ đêm mong kia, trong lòng dâng lên sự kích động không thểkiềm chế, nhất thời trong đầu có ngàn vạn suy nghĩ khiến anh lúc vui lúc buồn. Cảm giác lo được lo mất, ruột mềm trăm mối này không thể dùng từngữ bình thường mà hình dung.

Từ đêm đó gặp cô, anh có thời gian rỗi thì đều ở đây chỉ để được nhìn cô một lần.

https://thuviensach.vn

Anh rất nhiều lần đùa cợt mình, đã nhiềutuổi thế này còn chơi trò chơi của thiếu niên. Nhưng những đứa trẻ đósao luôn được ban gái tha thứ mà mình lại chỉ nhận được sự lạnh lùng của cô? Trong lòng anh không phải không khó chịu. Nhưng khó chịu thì khóchịu, đau khổ thì đau khổ, hôm sau vẫn đúng giờ đứng chờ ở đó, cho dù là nhìn thấy bóng dáng cô cũng còn hơn là chẳng thấy gì, một mình dày vòtrong nhớ nhung.

Nhưng hôm nay cô lại dừng bước, thế có nghĩa là gì? Triệu Hi Thành cảm thấy tim mình đập loạn.

Anh mở cửa xe đi xuống, đi về bóng dángmảnh mai kia. Đầu tiên là chậm rãi nhưng sau đó không khống chế đượcmàbước càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, khuôn mặt cô càng lúccàng rõ ràng. Cô đang cười… cô cười với anh, cô đang cười với anh. Nụcười thản nhiên như cành mai lặng lẽ nở rộ trong đêm tuyết.

Triệu Hi Thành không nhịn được mà tim đập loạn. Anh vội bước đến bên cô.

Sao sáng đầy trời, ánh trăng sáng ngời, gió đêm dịu dàng, ánh đèn mờ ảo bao phủ lấy hai người

Chu Thiến nhìn anh, hơi thở của anh hỗn độn, khuôn mặt anh có chút tiều tụy, trong mắt còn thấy cả tơ máu.

Trong đêm đen, giọng Triệu Hi Thành trầm thấp:

- Thiệu Lâm, cuối cùng em cũng chịu gặp anh

Chu Thiến mỉm cười nói:

- Em muốn cảm ơn thuốc mỡ của anh

Cô chỉ vào mắt mình:

https://thuviensach.vn

- Rất hiệu quả, cảm ơn!

Triệu Hi Thành có chút thất vọng, nhưngcô chịu gặp anh, chịu cười với anh, bình tĩnh nói chuyện với anh như vậy có phải đã là đột phá lớn?

Trong lòng anh dâng lên cảm giác vui mừng khiến khuôn mặt anh bỗng sáng bừng.

Chu Thiến vẫn đang mỉm cười, tươi cườithản nhiên, khí trời dưới ánh đèn mờ ảo mà càng như mơ mơ hồ hồ, lại làm cho người ta có cảm giác ấm áp.

- Hi Thành.

Cô khẽ gọi anh, giọng nhẹ như gió đêm,anh cảm thấy tim như chìm trong hồ nước ấm, thật dịu dàng, ấm áp. Nhưngcâu nói sau đó của Chu Thiến lại như đẩy anh vào hầm đá, lạnh buốt tim.

Cô nói:

- Hi Thành, sau này đừng đến đây nữa.

Cô nhẹ nhàng mà nói, thản nhiên cười, vẻmặt bình tĩnh, lạnh nhạt. Tựa như đang nói chuyện hết sức bình thường.Lời của cô, vẻ mặt của cô khiến tim anh đột nhiên co rút lại

Anh tiến lên mấy bước, gắt gao nắm chặt vai cô, vội vàng nói:

- Thiệu Lâm, có phải em hiểu lầmđiều gì? Là tuýp thuốc mỡ đó sao? Em trách anh theo dõi em sao? ThiệuLâm, không như em nghĩ đâu, chẳng phải anh đã nói anh cho người bảo vệem sao? Bọn họ khá hiểu tình huống của em, anh chỉ lo lắng cho em thôi…nếu em không thích, anh lập tức bảo bọn họ thôi… Thiệu Lâm, em đừng nhưvậy…

https://thuviensach.vn

Câu nói cuối cùng của anh dường như đangcầu xin. Cho tới giờ anh vẫn luôn cho rằng không có gì trên đời có thểlàm khó mình. Nhưng chỉ khi đối mặt với cô gái này, anh luôn có sự bấtlực, khủng hoảng. Thì ra trên đời này khó nhất chính là lấy lòng cô gáitrước mặt này, cô gái thuần khiết, không chút mưu cầu nào. Nhưng đó lạilà thứ anh muốn có được nhất. Đây là kiếp số của anh, là báo ứng cho sựhoang đường trước kia của anh.

Chu Thiến nhíu mày, nhẹ nhàng giãy dụa,Triệu Hi Thành ý thức được mình làm đau cô nên lập tức buông tay, vộilui về phía sau hai bước, vẻ mặt thống khổ mà bất đắc dĩ.

Chu Thiến đi đến gần anh, nhẹ nhàng nói:

- Hi Thành, em không trách anh,trước là em hiểu lầm ý tốt của anh, còn nói những lời khó nghe, nhấtđịnh khiến anh đau lòng, là em không tốt, em xin lỗi.

Triệu Hi Thành ngẩng đầu, trong mắt mơ hồ, nếu cô không tức giận thì sao lại làm vậy?

Chu Thiến tiếp tục nói:

- Em hiểu ý tốt của anh nhưng cũng không có nghĩa là em chấp nhận nó. Hi Thành, tội gì phải lừa mình dối người?

Đôi mắt đen như ngọc của cô nhìn thẳng anh, dường như muốn xuyên thấu đến lòng anh:

- Không phải anh cứ như vậy thìmọi chuyện sẽ biến mất, không phải anh kiên trì thì em sẽ thay đổinguyên tắc của mình. Hi Thành, vô dụng thôi…

Giọng cô nhẹ nhàng, trong trời đêm lại có cảm giác đau đớn, nặng nề.

https://thuviensach.vn

- Hi Thành, anh nhìn anh bây giờđi, sao phải tự biến mình thành vậy? Anh là Triệu Hi Thành uy phong lẫmlẫm, là người thừa kế tập đoàn Triệu thị, không anh sánh nổi. Anh hiểunên làm nên không, anh hiểu được cái gì là vô dụng. Nhưng giờ anh đanglàm cái gì? Anh cưỡng cầu bản thân, cưỡng cầu chuyện không thể thay đổi. Anh làm vậy chỉ khiến mọi người càng đau khổ. Hi Thành, buông tay đi,anh sẽ vẫn là thiên chi kiêu tử (chỉ người cao quý) uy phong lẫm lẫm,thế giới của anh sẽ không vì mất em mà thay đổi!

- Sao lại không thay đổi…

Triệu Hi Thành cười thảm, liên tục lui về phía sau:

- Em đã sớm trở thành một phầnthế giới của anh, thiếu em thế giới của anh cũng không thể đầy đủ. Chodù có là thiên chi kiêu tử, cho dù là người thừa kế của Triệu thị thìcũng có ý nghĩa gì…

Triệu Hi Thành nhìn khuôn mặt xinh đẹpcủa cô, đôi mắt buồn bã, tim như bị lăng trì mà đau đến tận cùng, đauđến không thể hô hấp, đau đến cả người không thể tự chế run run.

- Thiệu Lâm

Trong đêm tối, giọng anh có vẻ yếu ớt, dường như chỉ chạm vào là sẽ vỡ tan:

- Vì sao em có thể bình tĩnh nhưvậy, vì sao em luôn có thể lý trí như thế. Em dạy anh đi! Em có bao giờmềm lòng không? Em lý trí đến đáng sợ, bình tĩnh đến anh không thể không nghĩ, em có từng yêu anh…

Chu Thiến cúi đầu, rũ mắt, che dấu sự đau xót của mình. Khi ngẩng đầu, mắt cô lại bình thản:

- Bởi vì trong hai chúng ta dù sao cũng phải có một người bình tĩnh, quá hiển nhiên, người đó không phải anh.

https://thuviensach.vn

Cô thở dài:

- Quay về đi, Hi Thành, đừng đến nữa, đừng làm chuyện vô nghĩa nữa…

Cô xoay người đi về nhà, bóng dáng kiênđịnh thể hiện quyết tâm của cô. Khác với quá khứ là sự sự kiên quyết này còn có chút lạnh nhạt, dường như giờ cô đã chẳng để chuyện này tronglòng.

Triệu Hi Thành nhìn bóng cô mà lòng lạnh lẽo, như chỉ trong nháy mắt, đất trời u tối, bóng tối vô hạn đang nhấn chìm anh.

Từ sau đó, Tiểu Mạt phát hiện, Chu Thiếnhình như có chút khác lạ. Vẻ ngoài thì rất bình tĩnh, cái gọi là bìnhtĩnh đó là cô vẫn chăm chỉ học tập, luyện tập, nói chuyện với bạn bè.Nhưng khi một mình, Chu Thiến sẽ luôn ngẩn người, buổi tối có khi cả đêm không ngủ được. Còn cả góc đó, không bao giờ xuất hiện chiếc xe thần bí kia nữa. Tiểu Mạt hơi hiểu, nhìn vẻ mặt Chu Thiến hoảng hốt thì có chút đau lòng nhưng chuyện này cô cũng chẳng có cách nào giúp. Đành phảithường xuyên cùng Chu Thiến nói chuyện, phân tán một chút lực chú ý củaChu Thiến

Mãi cho đến 1 ngày, Chu Thiến nhận được một cuộc điện thoại.

- Cái gì? Văn Phương xẩy thai? Có chuyện gì?

Tiểu Mạt nghe Chu Thiến kinh ngạc hỏi lại. Bắt đầu từ đó, mọi chuyện cũng thay đổi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 109: Sẩy Thai 1

Chương 108: Sẩy thai 1

Một tuần trước……

Văn Phương vẫn đang bị giam lỏng tại tòabiệt thự xinh đẹp kia. Phong cảnh bốn phía vẫn xinh đẹp như trước, câycối vẫn xanh tốt. Ngày vẫn nhàm chán như vậy, thời gian vẫn thật dài.Chỉ khác là bụng cô ta dần nổi lên, quanh biệt thự có nhiều người bảo vệ hơn, vẻ mặt lạnh lùng, còn cả thái độ của quản gia Lý tẩu cũng dần tốthơn.

Nói đến quản gia, Văn Phương cũng có chút tâm tư. Đầu tiên là nói chuyện phiếm với Lý tẩu, biết con bà vừa thi đỗ đại học, ngày hôm sau, Văn Phương đưa cho bà phong bì 2000 tệ. Đầu tiên Lý tẩu không nhận nhưng Văn Phương cứng rắn ép buộc nhét vào túi bà.Sau đó, khi Lý tẩu ra ngoài mua đồ, Văn Phương bảo bà mua nhiều mộtchút, ăn không hết Văn Phương đều cho bà mang về nhà hết. Đồ ăn Triệugia cung cấp đương nhiên là loại thượng hạng, nhà Lý tẩu hầu như khôngcần mua đồ ăn, ăn không hết đem cho họ hàng, cũng được nở mày nở mặt.Văn Phương còn thường mượn có này nọ mà nhét phong bì cho bà, đều hơn500 tệ. Lý tẩu dần nhận quen tay, bình thường, khi lấy tiền có ngườikhác thì cũng sẽ bịt miệng người ta lại. Lâu dần mọi người cũng dần quen với việc Lý tẩu và Văn Phương quá thân thiết.

Văn Phương như vậy cũng là có lý do, côta nghĩ, bản thân cả ngày bị nhốt ở đây, bên ngoài xảy ra chuyện gì cănbản không hề biết, mà Lý tẩu có người quen làm ở biệt thự Triệu gia, đối với chuyện của Triệu gia cũng có

https://thuviensach.vn

hiểu biết ít nhiều. Cô rất muốn biếtTống Thiệu Lâm sau khi biết cô ta có thai với Triệu Hi Thành thì có phản ứng gì. Có đôi khi cô ta cũng nói bóng gió với Lý tẩu nhưng bà dù cầmnhiều tiền của cô ta như vậy nhưng cũng chỉ cho cô ta thêm chút thờigian tản bộ còn lại không nói lời nào. Điều này khiến cho Văn Phương tức giận vô cùng. Nhưng hôm nay, Lý tẩu lại chủ động cung cấp cho cô ta một tin tuyệt vời.

Đó là lúc chạng vạng, trong hoa viên, Văn Phương nằm dài trên võng, nhớ tới cuộc sống bị giam lỏng, nhớ tới Triệu gia không có ai đến thăm mình, nghĩ tới vận mệnh của mình sau khi sinhcon thì không khỏi có chút hoảng loạn, rất bất an. Cô ta vỗ bụng, càngquyết tâm được ăn cả ngã về không.

Đúng lúc này, Lý tẩu cho mọi người lui, ngồi xuống ghế bên cạnh cô ta, vẻ mặt thần bí

- Tiểu thư, tôi có được một tin từ chỗ người quen.

Ánh mắt bà ta lóe sáng dưới ánh trờichiều, thần sắc dấu không được sự đắc ý. Văn Phương nghe giọng bà, nhìnvẻ mặt bà thì vội chú ý hỏi:

- Có tin gì?

- Người quen của tôi làm ở Triệugia, theo lời nó thì đại thiếu phu nhân đã bỏ nhà đi rồi, đã nhiều ngàychưa quay về. Phu nhân cố gắng phong tỏa tin tức, không cho người hầunói lung tung bên ngoài nhưng sao giấu được mãi? Người quen kia của tôihôm qua ở nhà tôi uống rượu quá chén nên nói hết ra. Bọn họ đều nói, đại thiếu phu nhân làm ầm ỹ lên, đòi ly hôn! Cái này khiến lão gia tức giận vô cùng! Đại thiếu gia muốn kéo đại thiếu phu nhân lại còn bị lão giatát nữa.

- Thật sao?

Văn Phương ngồi bật dậy

https://thuviensach.vn

- Ôi, tiểu thư, cô cẩn thận mộtchút, giờ cô đang mang thai, phải thật cẩn thận. Nghe nói Triệu lão giarất coi trọng đứa cháu này. Tiểu thư, thật chúc mừng cô, chưa biếtchừng…

Lý tẩu cũng không nói gì thêm nhưng cườiđầy thâm ý, trước bà cũng chẳng coi trọng cô ta, trong lòng còn có chútkhinh thường. Hơn nữa Triệu gia coi cô ta như phạm nhân, rõ ràng làTriệu gia chỉ muốn đứa bé mà thôi, cuối cùng cô ta cũng bị Triệu gia đem tiền bịt miệng thôi. Cho nên tuy rằng Văn Phương nhiều lần nhờ cậynhưng bà cũng mặc kệ, tránh đắc tội Triệu gia.

Nhưng giờ không vậy, đại thiếu phu nhânnếu thực sự ly hôn, Triệu gia lão gia lại coi trọng đứa cháu này nhưvậy, chuyện tương lai lại trở nên khó xác định. Người phụ nữ này thủđoạn không bình thường, nhìn cô ta dưới sự giám thị nghiêm mật của mìnhmà còn có thể dẫn đại thiếu phu nhân tới khiến cô ấy bỏ nhà đi thì rõ.Về sau cho dù cô ta không thể làm con dâu trưởng Triệu gia nhưng mẫubằng tử quý, địa vị sau này vẫn là không thể khinh thường, hiện tại mình giúp cô ta một chút, tương lai có lợi gì cũng chưa biết chừng

Lý tẩu nhớ đến Dung tẩu bên Triệu phunhân, tiền lương tương đương với giám đốc một công ty, đãi ngộ tốt vôcùng. Nghĩ vậy, lòng bà ta cũng vô cùng kích động.

Bên kia, Văn Phương vô cùng mừng rỡ,không thể tin vào tai mình. Ly hôn! Tống Thiệu Lâm muốn ly hôn! Ngườiđàn bà ngu xuẩn, lại đòi ly hôn! Phiền cô ta còn vắt óc nghĩ mưu kế lôiThiệu Lâm xuống ngựa, không ngờ Thiệu Lâm lại hợp tác như vậy

Văn Phương không thể nhịn được mà cười đến vỗ tay vỗ chân, cười đến run rẩy cả người, cười đến nước mắt chảy ra!

https://thuviensach.vn

Đúng là trời cũng giúp tôi. Đúng là trờicũng giúp tôi. Tống Thiệu Lâm, bất kể cô ly hôn thật hay dùng nó để uyhiếp Triệu gia thì giờ cô đâm lao phải theo lao. Triệu gia coi trọng con tôi rõ ràng còn hơn cả cô! Nếu cô không ầm ỹ, an an phận phận nhận đứabé này thì tôi còn khó nghĩ. Nhưng giờ cô gây chuyện, đắc tội với mọingười Triệu gia, đem thể diện Triệu gia quét đất, tôi xem cô thu dọnviệc này thế nào. Cho dù trái tim Hi Thành thuộc về cô thì thế nào, tình yêu của đàn ông yếu ớt lắm, nhanh chóng thôi, anh ấy sẽ quên cô. Tôi và anh ấy có đứa bé ràng buộc, chỉ cần tôi dùng chút công sức thì tôi chắc chắn sẽ đoạt lại được trái tim anh ấy. Tống Thiệu Lâm, chung quy cô vẫn chẳng thể là đối thủ của tôi (Bệnh kinh)

Văn Phương kích động nắm tay Lý tẩu, hai mắt sáng bừng, vội vàng hỏi:

- Giờ thì sao? Giờ thế nào? Triệu gia có phản ứng gì? Bọn họ ly hôn chưa?

Tay Lý tẩu bị cô nắm mà đau, rút mấy lần nhưng không được, đành phải nhịn đau trả lời:

- Chuyện này tôi không rõ lắmnhưng nghe người kia nói, Triệu gia vẫn chờ đại thiếu phu nhân quay về,giờ đang phong tỏa tin tức, người ngoài còn không biết Triệu gia đã xảyra chuyện gì.

Còn chờ cô ta trở về? Văn Phương cườilạnh, cô ta buông tay, Lý tẩu nhe răng xoa xoa chỗ bị nắm ửng hồng lại.Văn Phương nhìn phía trước như ở đó có cảnh tượng cô ta được sống trongvinh hoa phú quý. Nghĩ đến đó, lòng Văn Phương cũng sôi sục, mặt cũng đỏ bừng vì hưng phấn, khóe môi cười đầy đắc ý.

Không muốn để cho người ngoài biết? Cô ta sẽ cố tình để cho mọi người biết! Cô ta sẽ để tất cả mọi người biếtmình có con với Triệu Hi Thành, Tống Thiệu Lâm muốn ly hôn. Đến lúc đó,xem xem Tống Thiệu Lâm còn có cửa quay về Triệu gia?

https://thuviensach.vn

Ánh mặt trời như lửa, sắc trời chiếu rọi trên mặt cô ta khiến khuôn mặt vặn vẹo của cô ta càng đáng sợ.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 110: Sẩy Thai 2

Chương 109: Sẩy thai 2

hưng nên để lộ tin ra như thế nào? Đây là câu hỏi hai ngày nay Văn Phương luôn suy nghĩ. Dựa vào mẹ sao? Khôngđược, chuyện này mẹ sẽ làm không tốt. Hơn nữa tốt nhất là cô ta mangbụng bầu đứng trước mặt mọi người thì còn thuyết phục hơn. Thật muốnnhìn những kẻ từng xem thường mình thì thế nào, nhất định là rất phấnkhích. Bọn họ nhất định sẽ ghen tị hâm mộ phát cuồng đi! Nhất định sẽnghĩ mọi cách để lấy lòng đi

Nghĩ vậy, Văn Phương không nhịn được đắc ý cười ra tiếng. Cô ta lấy một trái nho, tung lên cao rồi há mồm đớpđược, trong lòng thật đắc ý (Xl vì dùng từ đớp =)))

Nhất định phải nghĩ mọi cách để đi rangoài một lần, nhất định phải thật xinh đẹp xuất hiện trước mặt bọn họ,sau đó đem chuyện đứa bé, chuyện Tống Thiệu Lâm ly hôn "không cẩn thận"lộ ra. Đến lúc đó khiến dư luận xôn xao, ai cũng biết cô ta là mẹ củađứa bé đó, Triệu gia sao có thể xóa sạch mọi thứ. Hơn nữa làm đến đó,dựa vào cá tính của Tống Thiệu Lâm ngu xuẩn kia thì nhất định sẽ càngmau chóng ly hôn. Chỉ cần vị trí đó còn trống, về sau cô ta sẽ nghĩ cách lấy lòng hai ông bà già, đoạt lại trái tim Hi Thành.

Nhưng làm như vậy liệu có khiến ông bàtức giận không? Văn Phương nhíu nhíu mày, không khỏi do dự. Chủ tịch làngười nổi tiếng sĩ diện, nếu làm vậy khiến ông mất mặt thì ông ta có tức giận mình không? Nếu không dẫn dụ phóng viên tới? Không được, VănPhương lắc đầu, Triệu thị không

https://thuviensach.vn

phải nhân vật trong làng giải trí, giátrị tin tức không lớn, nếu phóng viên vì lợi lộc mà tiết lộ cho Triệugia biết trước khiến Triệu gia tức giận là chuyện nhỏ nhưng bọn họ đềphòng mình mới là chuyện lớn.

Không được. Không thể cứ chần chần chừchừ, không thừa dịp Thiệu Lâm bỏ nhà đi, ép cô ta ly hôn, chờ đến khi cô ta hồi tâm chuyển ý thì thật phiền toái! Đây là điều rất khả năng, bàgià họ Tống kia nhất định sẽ khuyên cô ấy quay về. Đúng, không thể bỏqua cơ hội lần này. Bất cứ giá nào! Cho dù Chủ tịch trách cứ thì chờ đến khi mình sinh con rồi thì sẽ chẳng sao. Mặc kệ thế nào, trong tay mìnhcũng đã có con Át chủ bài.

Văn Phương vuốt bụng mình, mắt lóe sáng, miệng cười yêu dị.

Văn Phương bắt đầu lên kế hoạch ra ngoài. Nhưng giờ bảo vệ nghiêm mật, bên ngoài muỗi vào không được, bên trongruồi bọ cũng không thể bay ra đi. Nếu nhân lúc tản bộ bỏ trốn, đừng nóibị người quản lý chặt chẽ mà cô ta cũng không muốn mạo hiểm như vậy, vạn nhất không cẩn thận ngã thì xong đời.

Đúng lúc này, Lý tẩu nói muốn ra ngoài mua đồ, hỏi cô có gì cần mua.

Trong đầu Văn Phương chợt lóe, không khỏi nở nụ cười, trời cao đối với cô ta thật tốt, luôn đưa cơ hội đến trướcmặt. Cô ta bước lên kéo tay Lý tẩu nói:

- Lý tẩu, hai ngày nay tôi đặc biệt muốn ăn một thứ đến nỗi ngủ cũng không yên

Lý tẩu hỏi:

- Cái gì vậy?

- Tôi cũng không biết tên là gì, chỉ nhớ nó như thế này…

https://thuviensach.vn

Văn Phương làm bộ dáng khoa tay múa chân:

- Đại khái là hơi lớn, màu vàng, khó tả lắm

Lý tẩu không hiểu ra làm sao:

- Đó là cái gì? Tiểu thư của tôi, cô nói như vậy thì làm sao tôi biết nên mua cái gì?

Văn Phương kéo tay Lý tẩu, tự nhiên mà nói:

- Nếu không, tôi đi với bà, đãlâu rồi tôi cũng không đi ra ngoài, đường sá bên ngoài thế nào cũng sắpquên rồi. Tôi đi với bà, tôi nhớ rõ nó thế nào.

Văn Phương nhìn Lý tẩu, tận lực diễn xuất nhưng trong lòng thì rất bồn chồn

Nghe đến đó, Lý tẩu nhìn Văn Phương một cái, nghi ngờ:

- Tiểu thư, cô lại có ý gì? Tuyrằng cô tốt với tôi nhưng tôi không thể đưa cô ra ngoài. Tâm tư của côtôi đoán không ra, tôi không dám mạo hiểm như vậy, vạn nhất xảy ra sailầm gì tôi không thoát được liên lụy. Tôi vẫn muốn làm ở Triệu gia, contôi còn đang đi học, tôi không muốn mất việc.

Văn Phương chậc chậc hai tiếng, oán trách nói:

- Lý tẩu, xem bà nói gì này, bànghĩ đi đâu thế? Tôi chẳng qua chỉ là muốn ra ngoài chơi, tiện mua chútđồ ăn, bà thật đa nghi. Bà cũng không nghĩ xem, bà với người hầu đi theo bên cạnh, tôi làm được gì. Nếu bà không yên tâm thì cho vệ sĩ đi cùng.

Lý tẩu lặng im không lên tiếng, xem ra là không chịu đáp ứng. Văn Phương trầm mặt, lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi vẫn coi bà là người tốt,lâu như vậy cũng chỉ có bà tốt với tôi nên tôi cũng coi bà như ngườithân, không ngờ giờ bà lại từ chối chút yêu cầu này

Lý tẩu nghe được cô ta nói như vậy, vẻmặt ngượng ngùng, nhớ tới mình nhận của cô ta không ít lời, lại nghĩ sau này có lẽ cô ta thực sự có thể làm chỗ dựa, không thể đắc tội được. Bàtrầm ngâm một hồi, liền nói:

- Chuyện này tôi không làm chủ được, để hỏi Dung tẩu đã

Nói xong định gọi điện thoại.

Văn Phương vốn định ngăn lại nhưng nghĩ lại, nếu như vậy thì Lý tẩu sẽ không đồng ý, chẳng bằng thử xem

Thôi đi, chẳng qua là chuyện nhỏ, chắc Triệu gia cũng không phản đối.

Dung tẩu nhận được điện thoại sau đó hỏi ý kiến Triệu phu nhân. Triệu phu nhân suy nghĩ một hồi, thở dài nói:

- Để cô ta đi đi, dù sao giờ cũng không cần giấu Thiệu Lâm, cô ta bị cấm túc lâu vậy xem ra cũng rất buồn chán, tâm tình không thoải mái cũng không tốt cho đứa bé

Nói rồi lạnh giọng:

- Nhưng bà nói với quản gia bênkia phải mang theo nhiều người, nhất định phải để ý kỹ cô ta, mua đồxong về ngay, tuyệt đối không được đi linh tinh

Lý tẩu được đồng ý thì thoải mái hơn. Thực sự nếu có xảy ra sai lầm thì tội cũng không trách bà ta được.

Văn Phương thay bộ quần áo đẹp nhất. Giờquần áo đều là Triệu gia mua, đương nhiên là hàng hiệu. Về phần giầy, cô ta chọn đôi giày da khá đẹp. Lý tẩu nhìn nói:

https://thuviensach.vn

- Tiểu thư, đeo giầy vải thoải mái hơn

Giày vải? Bọn họ mua cho cô ta giày vải đều là loại thô kệch, còn lâu cô ta mới đeo để đến công ty.

Văn Phương nâng nhấc chân, nói:

- Cũng không cao, rất thoải mái

Lý tẩu thấy giầy quả thật cũng không cao, cũng không nói cái gì.

Một hàng sáu người, Lý tẩu thêm hai người hầu, lại thêm hai vệ sĩ, đi hai ô tô về phía nội thành. (Nhà giàu vãi,nuôi vợ bé còn hơn nhà người ta nuôi bố mẹ)

Văn Phương thấy phô trương như vậy thì có chút đau đầu. Cô ta chỉ thuận miệng nói thôi, Lý tẩu lại thực sự dẫntheo nhiều người như vậy. Lý tẩu này, nhận nhiều lợi của mình như vậynhưng lại không giúp được gì. Nhưng mà chỉ cần vào nội thành, cô ta sẽcó cách tìm được đến công ty.

Văn Phương nhìn cửa kính xe, bóng cây loang lổ chiếu lên cửa kính, xuyên qua đó có thể thấy được bầu trờitrong vắt cùng những đám mây trắng. Thế giới bên ngoài đột nhiên thậtđẹp trong mắt cô ta.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 111: Sẩy Thai 3

Chương 110: Sẩy thai 3

Đoàn người lái xe đến khu chợ tốt nhấtnội thành. Nơi đó hàng hóa đầy đủ, hải sản, thổ sản, cái gì cũng có. Các đặc sản cả nước đều có thể đến đây mua.

Chợ ồn ào tấp nập, đủ mọi tiếng ồn. Đoàn người chậm rãi đi tới. Lý tẩu gắt gao đi bên cạnh cô ta, lớn tiếng nói:

- Tiểu thư, cô nhìn xem cô muốn ăn gì. Ở đây đủ hết, nhất định có thể tìm được thứ cô muốn

Văn Phương nhìn bốn phía, ở đây nhiềungười, cũng khá tiện. Nhưng… cô chán ghét nhìn xung quanh, phía trước có người dẫn đường, phía sau có người theo sát, trái phải đều là ngườihầu, nếu đổi lại bình thường cô ta nhất định rất cao hứng khi phô trương như nữ vương, nhưng giờ thực sự là rất chán ghét. Có cần phải như thếkhông? Như đưa phạm nhân đi. Văn Phương thầm mắng.

Lý tẩu nghe được, nhìn cô nói:

- Tiểu thư, cô nói cái gì? Ở đây nhiều người, cô phải cẩn thận một chút, đừng để người khác đụng phải

Văn Phương lén lườm bà, bị các người vây như tường sắt thì có thể bị đụng chạm vào sao

https://thuviensach.vn

Mắt thấy Lý tẩu dần dần mua đủ các đồ, Văn Phương càng lúc càng lo lắng. Lý tẩu thấy Văn Phương nhìn quanh thì nói:

- Tiểu thư, còn không tìm được thứ cô muốn sao? Không còn sớm nữa, cô cẩn thận nhìn xem

Văn Phương không có cách nào khác, tình thế cấp bách thì nghĩ tới một chiêu trong TV hay chiếu nên vội nói:

- Tôi muốn toilet

Chắc bọn họ cũng không đi theo chứ

Không nghĩ tới bên cạnh có người hầu nói:

- Ai, tôi cũng thế, nhịn lâu quá rồi, tiểu thư cùng đi đi.

Văn Phương hận đến nghiến răng nhưng cũng chẳng có cách nào.

Nhưng đúng lúc này, trong đám người không biết có ai hô lớn:

- Bắt trộm, bắt trộm!

Đám người nhất thời rối loạn. Sau đó mộtbóng người nhanh nhẹn lao về phía Văn Phương, kẻ trộm kia luồn trái lách phải, chạy đến bên vệ sĩ của Văn Phương thì còn đẩy vệ sĩ khiến anh tagiận dữ đuổi theo. Ngay sau đó đã đuổi bắt được kẻ trộm. Lý tẩu và bọnngười hầu đều không nhịn được mà chạy lên xem náo nhiệt.

Văn Phương mừng rỡ, cô ta lặng lẽ ôm bụng rút lui, chờ cách bọn họ một quãng xa thì bắt đầu bước nhanh hơn, đi ra ngoài, vẫy xe taxi, kích động bảo lái xe đưa đến cao ốc Triệu thị. Côta hưng phấn đến hai má đỏ bừng, bàn tay ướt mồ hôi, cô ta có cảm giác,qua ngày hôm nay, cuộc đời cô ta sẽ có sự thay đổi trọng đại (Nghĩ đúnglắm, thay đổi lớn ghê =)))

https://thuviensach.vn

Bên Lý tẩu đến khi lấy lại tinh thần thìđã không còn thấy bóng dáng Văn Phương. Lý tẩu nhất thời sợ đến toát mồhôi lạnh, hối hận vì đã cả tin đưa cô tar a ngoài. Bà cùng mọi người tìm kiếm hồi lâu không có kết quả, đành phải gọi điện thoại cho Dung tẩu.

- Chị Dung, Văn tiểu thư không thấy đâu nữa

Giọng bà đầy lo lắng, thầm cầu nguyện đừng để xảy ra chuyện gì

Văn Phương ngẩng đầu ưỡn ngực đi vàoTriệu thị, dọc đường đi có rất nhiều người tò mò nhìn cô ta, thậm chícòn nhìn bụng cô ta. Văn Phương nhất nhất mỉm cười đáp lại. Đáng tiếcnhững người này cũng không quen, chẳng nói được gì. Cô ta nghĩ nghĩ rồiquyết định vào thang máy, đi lên tầng cao nhất.

Đến gặp Hi Thành trước đi, đã lâu rồikhông gặp anh. Còn cả những thư ký trước kia cùng làm, lúc đó cô ta bịđiều đi, ai cũng châm chọc, giờ xem bọn họ cười nổi không.

Ra thang máy, một cô gái lạ đón, cười đầy tính nghiệp vụ:

- Tiểu thư, xin hỏi có chuyện gì sao?

Văn Phương chậm rãi đi vào:

- Đều đổi người mới, tôi không biết, Tiểu Lợi còn ở đây không?

Đang nói, Tiểu Lợi đi ra khỏi phòng thư ký, thấy Văn Phương thì kinh ngạc:

- Văn Phương?

Sau đó nhìn về phía bụng cô ta, nghi hoặc:

- Cô có chuyện gì sao?

https://thuviensach.vn

Văn Phương vỗ vỗ bụng sau đó đi đến văn phòng tổng giám đốc:

- Tôi đến để gặp Hi Thành.

Tiểu Lợi vội vàng ngăn lại, nói:

- Thứ nhất, cô không có hẹn trước, thứ hai, tổng giám đốc không có trong văn phòng.

Văn Phương trừng mắt nhìn cô một cái:

- Tiểu Lợi, cô định lừa ai. Tổng giám đốc sao lại không có trong văn phòng? Hơn nữa…

Khóe miệng cô ta cười, khinh thường nhìn Tiểu Lợi:

- Con tôi muốn gặp cha, sao phải hẹn trước.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đềusợ đến ngây người, còn có mấy người ùa ra nhìn cô ta. Trong đó có mộtngười không biết Văn Phương, khó tin nói:

- Sao có thể? Tổng giám đốc yêu vợ như vậy, sao lại để người khác mang thai với mình.

Lại còn là một người phụ nữ kém xa Triệu phu nhân. Quá khó tin

Văn Phương cười đi đến bên cô:

- Cô em à, cô không hiểu sao,tình yêu của đàn ông đều chỉ là mây bay, trước đó còn cùng cô thề nonhẹn biển dưới trăng nhưng chớp mắt là sẽ quên thôi. Chẳng phải bọn họ ly hôn sao

- Ly hôn!

Lại một quả bom khác tung ra khiến mọi người trợn mắt há hốc mồm.

https://thuviensach.vn

Vẫn là Tiểu Lợi tỉnh táo, đi đến bên Văn Phương nói:

- Văn Phương, cô đi trước đi, ởđây là văn phòng, cô đừng ở đây nói những lời đó. Tôi không lừa cô, tổng giám đốc thật sự không có ở văn phòng.

Văn Phương thấy vẻ mặt cô không giống giả bộ, mục đích của cô ta đã đạt được, huống hồ vẫn còn chỗ khác cần đi.Nhìn vẻ mặt mọi người vừa kinh hãi vừa thoáng khinh thường thì cô takhông khỏi lạnh lùng hừ một tiếng, giả bộ cái gì, chẳng qua là ghen tyvới cô ta mà thôi! (Tự kỉ vậy)

Văn Phương vừa đi, phòng thư ký liền nổ tung.

- Trời ạ, đó không phải là thật chứ! Đây đúng là phá tan giấc mộng đẹp của em

- Có lẽ là thật, trước kia VănPhương và Tổng giám đốc quả thật có thời gian gian díu, Văn Phương vẫnluôn công khai điều đó

- Mắt tổng giám đốc thật kém, sao lại ở cùng loại đàn bà này. Thật không biết xấu hổ, còn dám tìm đếnđây, mất mặt phụ nữ chúng ta quá. Nhìn vẻ mặt đắc ý của cô ta kìa. Làmcho người ta hận không thể tát chết cô ta đi

- Trách không được thời gian nàytâm tình Tổng giám đốc không tốt, còn hay nổi cáu… Mà nói ra, tổng giámđốc thật sự là rất… Nửa câu sau không nói ra

- Triệu phu nhân thật sự muốn lyhôn? Thế chẳng phải là lợi cho con hồ ly tinh đáng chết này sao. Nếu làtôi thì đã cho cô ta chết rồi, không cho cô ta được như ý. Thời buổi gìvậy, sao tiểu tam lại có thể càn rỡ được như thế.

- Một cây làm chẳng nên non…… Ai bảo Triệu gia có tiền?

- Này, nói chuyện để ý một chút, giờ còn đang là giờ làm việc đó

https://thuviensach.vn

Văn Phương đi đến phòng hành chính tổnghợp trước kia đã làm việc, lúc này các đồng nghiệp đều đang ngồi. Chị Lý và chị Vương thích tám chuyện nhất đều ở đó. Văn Phương mừng rỡ, có hai cái loa lớn ở đây thì chắc chưa tan tầm tất cả mọi người đều biếtchuyện rồi

Cô ta đi vào chào hỏi mọi người:

- Chị Lý, chị Vương, đã lâu không gặp, thật nhớ mọi người quá.

Mọi người nghe tiếng đều quay đầu nhìn cô, sau đó không hẹn mà cùng nhìn xuống bụng cô ta. Chị Lý là người nói đầu tiên:

- Văn Phương, mới một tháng không gặp sao đã có thai?

Mọi người hầu như cũng đều tò mò, nhất thời bàn tán xôn xao.

Văn Phương cười nhìn mọi người, đắc ý nói:

- Tháng rồi tôi ở nhà dưỡng thai, đứa cháu đầu tiên của Chủ tịch, đương nhiên phải cẩn thận một chút

Nói xong, ánh mắt đảo qua mọi người,thưởng thức mọi vẻ mặt của mọi người: không tin, hâm mộ, ghen ty, hoảngsợ… Lòng cô ta vô cũng sung sướng.

Chị Vương đi tới nhìn cô:

- Đúng là của Tổng giám đốc sao…

Văn Phương vuốt bụng:

- Cũng không hẳn, là con trai đó! Chủ tịch rất vui

Nhìn vẻ phẫn nộ trên mặt chị Vương, Văn Phương càng cười vui vẻ:

https://thuviensach.vn

- Hi Thành còn nói sẽ cho đứa bé một gia đình đầy đủ, đang định ly hôn đó

(Hết thuốc, chết là đáng)

Mọi người ồ lên, nhất thời mỗi người một vẻ mặt, cực kì hâm mộ, ghen tỵ, khinh thường…

Văn Phương cao giọng:

- Cho nên mới nói, có một sốngười mắt chó xem thường người khác nhưng cũng chẳng biết thế nào đâu.Có ngày bị người từng bị mình xem thường đạp chết cho coi

Lúc này, không biết là ai lạnh lùng nói câu:

- Hồ ly lẳng lơ, còn không biết xấu hổ!

Văn Phương giận dữ, lớn tiếng nói:

- Ai? Có gan thì đứng trước mặt tôi mà nói

Cô ta nổi giận đi lên trước, chưa bước được hai bước thì đã có biến.

Chỗ Văn Phương bước vào không biết là bịai đổ cà phê lên, Văn Phương không để ý, bước chân hùng hổ, còn đi giàyda, đế hơi trơn. Kết quả bước lên, trượt chân, mất trọng tâm mà ngã vềtrước. Đến khi ý thức lại được thì bụng cô ta đã nặng nề đập vào cạnhbàn.

Văn Phương hét thảm một tiếng, một cơn đau đớn truyền tới

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 112: Ác Mộng 1

Chương 111: Ác mộng 1

Văn Phương ôm bụng dần dần ngồi dậy, côta cảm giác như có một bàn tay thò vào bụng cô ta mà dùng sức vò xé thai nhi. Cảm giác đau như rách người này cô ta không chịu nổi, kêu thảm một tiếng, cả người toát mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Rất nhanh, cô ta cảm thấy giữa bắp đùi âm ấm, một dòng máu đỏ tươi chảy ra, nhanh chóng tẩm ướt quần áo cô ta.Máu tươi đỏ như cơn ác mộng khiến cô ta run rẩy. Cảm giác sợ hãi chưatừng có bao phủ lấy cô ta, ánh mắt cô ta như nhìn thấy quỷ, thê lươnghét chói tai. Tiếng kêu vang khắp mấy tầng lầu khiến ai nghe được cũngrợn tóc gáy.

Trong văn phòng mọi người bị cảnh này làm cho sợ hãi, ai cũng tái mặt, há hốc miệng sợ hãi nhìn cô ta, luốngcuống đứng đó, nhất thời không biết nên làm cái gì.

Không biết là ai thì thào nói một câu:

- Không liên quan đến tôi, tôi vừa mới đến văn phòng, tôi không thấy gì hết

Sau đó chỉ thấy một người lảo đảo, hoảng sợ chạy khỏi văn phòng.

Mọi người nháy mắt tỉnh táo lại, chị nhìn em, em nhìn chị, trong đầu không hẹn mà cùng có một suy nghĩ: nếu đứabé có gì sơ xuất, Chủ tịch trách tội, chỉ sợ mọi người đều mất việc. Cómấy người gần cửa, nhân lúc

https://thuviensach.vn

mọi người không để ý lén chuồn ra, tronglòng thầm nghĩ, mặc kệ thế nào, chết cũng không nhận là mình đã có mặt ở đây

Mấy người còn lại ở gần Văn Phương, mọingười nhìn Văn Phương đang gào thét dần yếu giọng, máu tươi đã thấm đẫmquanh sàn, nhìn ghê người.

- Gọi xe cứu thương đi đã! Một người run giọng nói.

Văn Phương gắt gao ôm bụng, co rút ngườilại, cả người run rẩy, tóc ướt đẫm mồ hôi, đau đến chết lặng. Trong lòng cô ta cực sợ hãi. Con của cô ta, con của cô ta có sao không? Đây làtoàn bộ hi vọng của cô ta, trăm ngàn lần không thể có việc gì. Ai cứu cô ta đây!

Nhưng những người xung quanh chỉ lạnhlùng nhìn cô ta, không hỏi, tiến lên an ủi cô ta, tất cả đều cách cô vài bước giống như cô ta là virus đáng sợ. Qua cơn kinh hoàng, có người còn cười vui khi thấy người gặp họa.

Văn Phương nhìn tất cả chuyện này, trong lòng cực kì hận, dùng hết sức gào thét với bọn họ nhưng giọng như muỗi kêu:

- Các người cứ vui mừng khi người ta gặp họa đi! Tôi sẽ nói cho Chủ tịch… sẽ nói cho ông rằng các người hại tôi.

Chị Lý đứng bên lạnh lùng nói:

- Văn Phương, cô đừng có ngậm máu phun người, mọi người ở đây đều thấy là tự cô ngã. Là chúng tôi gọi xecứu thương cho cô, là chúng tôi cứu cô. Còn nữa, cô vẫn nên cố giữ chútsức đi. Cô nói thì máu chảy, cứ như vậy thì đứa bé sẽ chẳng còn nữa.

Văn Phương vô lực quỳ rạp trên mặt đất,cô ta chỉ cảm thấy người rét lạnh như băng, cả người sắp bị đông cứnglại. Cô cảm nhận được máu đang chảy ồ ạt, người dần run lên, như có tửthần đang cầm roi đánh mình. Ý thức cô ta dần mơ hồ, dường như còn nghebên tai có giọng nói bi thống:

https://thuviensach.vn

- Văn Phương, sao cô lại làm thế, tôi vẫn coi cô là bạn, cô làm thế khiến tôi quá đau lòng

Vì sao đột nhiên nhớ tới chuyện này, ngày đó cô ta thiết kể để cho Thiệu Lâm nhìn thấy cảnh nóng của cô ta và HiThành. Thiệu Lâm quay người bỏ đi, cô ta đuổi theo từ phía sau

- Thiệu Lâm, cô thực sự coitôi là bạn sao? Trong mắt cô tôi chẳng qua chỉ là kẻ hầu của cô thôi,tôi vẫn luôn bị cô chèn ép, chẳng lẽ cô cho rằng cả đời có thể chèn épcô sao

- Văn Phương, tôi chưa bao giờ biết cô lại nghĩ như vậy, tôi vẫn cho rằng chúng ta là bạn tốt. Giọng nói rất đau đớn.

- Đừng giả mù sa mưa! Nhà cô bố thí cho tôi chút ân huệ thì coi tôi như người hầu mà sai bảo, chẳng lẽ cô không biết?

- Văn Phương, nghe tôi mộtcâu, đừng tiếp tục với Hi Thành nữa, anh ta không hợp với cô đâu. Anh ta không thật tình với cô. Anh ta chỉ là kẻ máu lạnh vô tình, đến một ngày cô sẽ bị tổn thương thôi

- Thiệu Lâm, cô cho rằng tôisẽ tin lời cô? Tôi nói cho cô, Hi Thành yêu tôi, giờ hầu như tối nào anh ấy cũng ở bên tôi. Chẳng phải cô coi tôi là bạn sao? Được rồi, vậy côvà Hi Thành li hôn đi, tặng anh ấy cho tôi, dù sao cô cũng không yêu anh ấy. Sao, không muốn? Tôi thừa biết cô chỉ là giả vờ giả vịt. Nhưng tôinói cho cô, cả đời tôi sẽ không bị cô chèn ép. Còn nữa, Hi Thành là củatôi, trái tim anh ấy là ở chỗ tôi, với anh ấy mà nói, cô chỉ là người vợ trang trí. Nhìn bộ dạng này của cô mà muốn tranh giành đàn ôngvới tôi? Năm đó cô không giữ được Kiều Tranh, giờ cũng chẳng giữ được Hi Thành, Tống Thiệu Lâm, cô cả đời chính là người đàn bà thất bại.

Sau thì sao? Sau thì sao? Ý thức VănPhương càng lúc càng mơ hồ. Đúng rồi, tối đó Thiệu Lâm bị tai nạn. Nhưng đến khi cô ấy tỉnh lại thì mất trí

https://thuviensach.vn

nhớ. Sau đó, mọi chuyện không cònnhư trước, cơn ác mộng của cô ta cũng bắt đầu…

Vì sao lại nghĩ lại chuyện đó? Chẳng lẽtrời cao đang ám chỉ đây là báo ứng của tôi sao? Không, tôi không sai.Tôi có gì sai? Chẳng qua tôi muốn nắm bắt thứ tôi muốn. Thiệu Lâm bị tai nạn xe là cô ấy bất cẩn, đâu liên quan đến tôi? Hơn nữa giờ cô ta cũngchẳng có việc gì đó sao… Tôi không sai, đừng lấy đi con tôi, đây là hivọng duy nhất của tôi…

(Đứa bé mà có ý thức thì chắc cũng chả cần loại mẹ này đâu mà, thà nó k chào đời …)

Đột nhiên, bụng lại đau đớn vô cùng. Cuối cùng, Văn Phương không chống đỡ được, hét to một tiếng, hoàn toàn chết ngất.

Vợ chồng Chủ tịch vội chạy tới bệnh viện, tới đó đã thấy Triệu Hi Thành bình thản đứng ngoài phòng phẫu thuật.Bên cạnh đó là đôi vợ chồng già xa lạ. Người đàn bà tóc hoa râm, khuônmặt tiều tụy đang khóc. Người đàn ông đầy mùi rượu, cúi đầu thở dài,thỉnh thoảng ngẩng đầu mắng người phụ nữ bên cạnh.

Triệu lão gia tử không nhìn cho bọn họ, ông nổi giận đùng đùng đi đến bên Triệu Hi Thành nói:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Sao đột nhiên lại xảy ra chuyện này?

Sau đó chỉ vào anh:

- Có phải là mày giở trò không?

Triệu phu nhân đi tới, lo lắng hỏi:

- Đừng nói mấy cái đó, thai nhi thế nào rồi?

Triệu Hi Thành bình tĩnh trả lời:

https://thuviensach.vn

- Bác sĩ đang kiểm tra, còn chưa ra.

Vừa dứt lời, bác sĩ từ phòng giải phẫu đi ra, vẻ mặt bực bội nói:

- Đứa bé đã không còn giữ được,thai phụ giờ đang chảy máu rất nhiều, chỉ đành phải phẫu thuật cắt tửcung, ai là người nhà mời đi theo kí tên.

- Cái gì?

Người đàn bà vẫn ngồi khóc hét lớn, sauđó òa lên khóc, khóc nửa chừng thì ngất xỉu. Người đàn ông bên cạnh vộiđỡ lấy bà, kích động kêu:

- Bác sĩ, mau lại đây, vợ tôi bị xỉu

Y tá đỡ mẹ Văn Phương đến một gian phòngkhác, đặt bà nằm xuống. Triệu Hi Thành đưa giấy đảm bảo đến bên cha VănPhương, lạnh lùng nói:

- Ở đây chỉ có ông là người nhà, ký tên đi!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 113: Ác Mộng 2

Chương 112: Ác mộng 2

Cha Văn Phương đột nhiên đứng lên, xôngthẳng tới bên Triệu lão gia, vươn bàn tay dơ bẩn nắm chặt lấy áo trắngcủa ông, quần áo trắng như tuyết lập tức để lại mấy dấu vân tay. Triệulão gia bị ông ta đột nhiên giữ lại thì nhất thời sửng sốt, kinh ngạcnhìn lại

Cha Văn Phương hai mắt đục ngầu nhìn Triệu lão gia tử, nói:

- Triệu gia lão gia, con gái tôivì giúp Triệu gia các người sinh con mới thành ra thế này. Sau này không thể có con nữa, cả đời này của nó coi như bị hủy. Đứa con khỏe mạnh của tôi bị Triệu gia các người hại thành thế này, các người tính sao bâygiờ? Các người phải bồi thường, nếu không chuyện này không xong đâu.

Triệu lão gia sao coi sự uy hiếp của ôngta ra gì, ông cười lạnh một tiếng, hung hăng gạt ra rồi bực bội phủi chỗ bị cha Văn Phương chạm vào nói:

- Bồi cái gì? Là con gái ông tự muốn sinh con, cũng chính cô ta không cẩn thận mà sẩy thai

Vừa rồi Triệu Hi Thành đã kể lại chuyệncho ông. Đứa trẻ đang yên đang lành giờ không có, ông đã đủ tức giận,giờ gã đàn ông như sắt rỉ này còn dám tới uy hiếp ông. Được, vừa khéoông đang tìm chỗ trút giận.

Lập tức Triệu lão gia tử nhìn cha Văn Phương cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

- Không xong? Được, ông cứ việclàm. Tôi thử xem ông làm được gì? Tôi nói cho ông, chuyện này, Triệu gia chúng tôi bồi thường là nhân nghĩa, không bồi thường là đúng đạo lý.Một xu tôi cũng không cho ông, ông làm được gì?

Cha Văn Phương lập tức xụi người, vội đổi giọng khép nép:

- Triệu lão gia, ông đừng giận,tôi không có ý đó, chỉ là nhất thời lo lắng nên nói chuyện không đúngmực, ông đừng so đo với kẻ quê mùa như tôi.

Bác sĩ bên kia chờ sớm đã mất kiên nhẫn, lớn tiếng nói:

- Mấy người ai là người nhà, mau kí tên còn phẫu thuật. Giờ là lúc nào mà chỉ lo cãi nhau

Lúc này cha Văn Phương mới vội kí tên rồi đưa giấy bảo đảm cho bác sĩ

Triệu lão gia tử bị bác sĩ nói, tronglòng cực tức giận lại thêm chuyện vừa mất cháu trai, nhìn đâu cũng thấychướng mắt, vung tay nói với Triệu Hi Thành:

- Là mày gây sự. Hừ, tao mặc kệ

Triệu phu nhân nghe được thai nhi khôngcòn thì luôn thở dài, với chuyện của Văn Phương cũng chẳng mấy quan tâm, nghĩ cho chút tiền là được. Giờ thấy chồng đi rồi cũng dặn dò Triệu HiThành mấy câu, dặn anh chờ Văn Phương tỉnh lại, thu xếp chuyện cho thỏađáng. Sau đó cũng xoay người đi theo chồng.

…

Văn Phương như tỉnh khỏi cơn mê dài, mởto mắt nhìn, thấy xung quanh tường trắng như tuyết thì biết mình đang ởtrong bệnh viện. Cô ta theo bản năng sờ bụng, lại phát hiện bụng phẳnglì thì điên cuồng gào thét:

https://thuviensach.vn

- Con của tôi đâu? Con của tôi đâu?

Tay vung lên như muốn ngồi dậy nhưng cả người chẳng có chút hơi sức.

Lúc này, bên cạnh có một đôi tay đè lại, sau đó nghe tiếng mẹ khóc:

- Phương Nhi ơi, đứa con khốn khổ của mẹ…

Văn Phương nhìn mẹ, vẻ mặt kinh hoàng:

- Mẹ, có phải con của con đã không còn?

Mẹ Văn Phương vừa khóc vừa nói:

- Phương Nhi à, không chỉ đứa trẻ không còn, con chảy máu rất nhiều, vì bảo toàn tính mạng mà bác sĩ đành phải cắt tử cung của con rồi… sau này con không thể sinh con nữa…

Nói xong lại gào khóc

- Cái gì?

Mắt Văn Phương dại ra nhìn trần nhà không nhúc nhích, nửa ngày không nói gì. Sau đó, cô ta thê lương khóc nức nở như quỷ kêu

Mệ Văn Phương khóc càng đau lòng:

- Con của mẹ, sau này con phải làm thế nào…

Lúc này, Triệu Hi Thành ở ngoài nghe được tiếng động thì đẩy cửa đi vào. Đến bên giường Văn Phương, lạnh lùng nhìn cô ta.

Văn Phương nhìn thấy anh giống như thấy tia hi vọng, run run vươn tay về phía anh khóc:

- Hi Thành, Hi Thành…

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành lặng yên không động đậy, chỉ quay đầu nói với mẹ Văn Phương:

- Tôi muốn nói chuyện riêng với Văn Phương.

Mẹ Văn Phương biết tương lai con gái mình đều chỉ trong một suy nghĩ của người đàn ông này nên không dám cãi lời. Bà đi đến bên cạnh Hi Thành, hai mắt đẫm lệ, cầu khẩn:

- Thiếu gia Hi Thành, giờ Phương Nhi thành ra thế này, xin cậu đừng kích thích nó…

Sau khi mẹ Văn Phương rời đi, Văn Phươngnhìn Hi Thành không ngừng khóc. Cô ta khao khát anh bước đến ôm mình, an ủi mình, sau đó nói rằng đó không phải là sự thật

Nhưng bên tai lại chỉ nghe được giọng anh lạnh băng:

- Văn Phương, tôi từng nói vớicô, nếu có ngày cô phải chịu kết cục bi thảm thì đó đều là cô tự tìm.Thật đúng là hiệu nghiệm

Nước mắt Văn Phương thấm đẫm gối đầu, cô ta muốn ngồi nhưng không ngồi nổi, cuối cùng đành bất lực nằm đó, cả người đau đớn

Cô ta khóc, cầu xin:

- Hi Thành, anh đừng bỏ mặc em, em là vì anh mới thành ra thế này…

Triệu Hi Thành nghe xong cũng không tứcgiận dường như sớm đoán cô ta sẽ nói vậy. Anh chỉ lạnh lùng nhìn cô ta,ánh mắt không chút ấm áp, ngay cả giọng nói cũng lạnh như băng khiến côta có cảm giác lạnh thấu xương.

Anh nói:

https://thuviensach.vn

- Văn Phương, cô đừng nghĩ đổtrách nhiệm lên đầu người khác. Từ đầu đến cuối cô đều vì bản thân mìnhmà thôi. Từ đầu, quan hệ của chúng ta vốn chỉ là giao dịch, tôi chưatừng hứa hẹn gì với cô. Hơn nữa tôi cũng trả công cho cô đầy đủ. Chẳngqua cô nổi lòng tham, không thể tính tại tôi. Chuyện đó tôi không có lỗi với cô, người tôi phải xin lỗi chính là Thiệu Lâm. Về phần đứa bé này,lại có thêm chứng cứ về sự ích kỉ của cô. Đứa bé này, tôi chưa từng mong nó xuất hiện, cũng không mong nó sinh ra. Cô giấu tôi, vì ý muốn xấu xa của mình mà một tay khống chế vận mệnh của đứa bé.

- Cô vốn không cần chịu nỗi khổbây giờ, cô chỉ cần nói cho tôi tôi sẽ giúp cô phá thai, hơn nữa cũngbồi thường cho cô, đủ cho cô bắt đầu cuộc sống mới. Còn nữa…

Triệu Hi Thành nhìn cô ta, cái nhìn thấu đến tim gan:

- Vì sao cô sẩy thai? Vì sao côxuất hiện ở công ty? Lúc ấy cô nói gì với mọi người? Chủ ý trong lòng cô là gì cô nghĩ tôi không biết? Cô chỉ vì lòng tham nực cười của mình màcó kết cục bây giờ, cô còn trách được ai?

Mỗi câu nói của Triệu Hi Thành, sắc mặtVăn Phương tái đi một phần. Trong lòng cô ta dâng lên sự khủng hoảng,sau đó biến thành hận ý, như con rắn độc bò khắp người. Cô ta biết mìnhkhông thể làm gì, chỉ oán độc nhìn anh:

- Chẳng lẽ anh cho rằng anh có thể xóa sạch sao? Trong bụng em có con của anh, đó là chuyện thực.

Triệu Hi Thành cười lơ đãng:

- Đúng, tôi thừa nhận, cho nên tôi mới còn đứng đây nói nhiều với cô như vậy. Còn không… cô nghĩ tôi muốn thấy mặt cô?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 114: Ảnh Chụp

Chương 113: Ảnh chụp

Triệu Hi Thành đến gần vài bước, nhìn khuôn mặt trắng bệch như giấy của cô ta, đột nhiên mềm giọng:

- Văn Phương, trước chúng ta đềusai rồi. Chuyện nam nữ không nên dùng cơ thể tình dục để ràng buộc. Thìra tâm hồn mới là chuyện đẹp nhất. Văn Phương, giờ cô đã thành vậy, tuyrằng chủ yếu là vì cô gieo gió gặp bão nhưng chung quy cũng là do tôi.Tôi sẽ bồi thường cô, cho cô số tiền đủ để cô đến nơi khác bắt đầu cuộcsống mới, cả đời không lo. Văn Phương, cô đi đi, rời khỏi đây, đi đâucũng được, ra nước ngoài cũng được, đổi hoàn cảnh sống khác, quên mọithứ đi.

Anh dừng lại, nhẹ nhàng thở dài một tiếng:

- Mà tôi cũng không muốn lại gặpcô nữa, bởi vì cô quan hệ của tôi và Thiệu Lâm sắp tan vỡ. Tôi khôngmong cô lại xuất hiện trong cuộc sống của tôi nữa. Coi như cô tha chotôi, cũng tha cho chính mình đi.

Nước mắt Văn Phương lặng lẽ rơi xuống, cô ta giãy dụa nắm chặt tay Triệu Hi Thành nhưng vì bụng đau đớn mà cảngười run run. Sắc mặt cô ta tái nhợt, môi cũng tím lại, cô ta gắt gaogiữ chặt Triệu Hi Thành, móng tay đâm vào da anh, giọng đầy tuyệt vọng:

- Hi Thành, chúng ta từng vui vẻnhư vậy, anh từng thích em như vậy. Hi Thành, đừng đuổi em đi, giờ em đã thế này rồi còn đi đâu được. Hi Thành, anh đừng nhẫn tâm với em nhưthế, anh để em ở bên anh, em sẽ ngoan

https://thuviensach.vn

ngoãn, em sẽ nghe lời, tuyệt đốikhông gây phiền toái, cũng sẽ không để Thiệu Lâm biết. Hi Thành, coi như thương hại em, để cho em ở bên anh đi.

Triệu Hi Thành định gạt tay cô ta nhưngnhìn trên giường đầy vết máu loang lổ lại nhớ tới cô ta là bệnh nhân vừa cắt bỏ tử cung. Lực trên tay cũng giảm đi nhiều, anh nhẹ nhàng rút tayvề, lui về phía sau mấy bước. Văn Phương mất trọng tâm, nằm lại giường,tuyệt vọng khóc rống.

- Văn Phương, nhờ có Thiệu Lâm mà tôi biết tình yêu là gì. Giữa tôi và cô ấy không thể có kẻ khác chenchân nữa. Chuyện này xem ra cô không hiểu được rồi. Ngày mai tôi sẽchuyển tiền vào tài khoản cô, sau này cô tự lo liệu, sống cho tốt.

Triệu Hi Thành nói xong thì lạnh lùngxoay người, bóng lưng kiên định khiến tim Văn Phương như bị dao cắt. Côta thấy dường như mọi sự ấm áp trên đời đều biến mất, chỉ còn bóng tốilạnh lẽo nuốt dần lấy mình. Lòng cô ta cực sợ hãi, tuyệt vọng đến tộtcùng, mãi cho đến khi sự điên cuồng, oán hận dâng lên.

- Thiệu Lâm, Thiệu Lâm. Trong lòng anh chỉ có Thiệu Lâm nhưng anh chắc chắn rằng cô ta chỉ yêu anh.

Triệu Hi Thành xoay người, âm trầm nhìn khuôn mặt vặn vẹo của Văn Phương:

- Cô nói cái gì?

Giọng Văn Phương như quỷ, sắc bén, chói tai:

- Anh nghĩ rằng đứa trẻ khôngcòn, tôi rút lui thì Thiệu Lâm sẽ quay lại bên anh? Ha ha… thì ra TriệuHi Thành cũng là kẻ ngây thơ như vậy

Triệu Hi Thành trầm giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Văn Phương, chú ý lời nói của cô, cứ cố chấp thì người chịu thiệt chỉ là cô thôi.

Nhưng giờ Văn Phương bị oán hận và tuyệt vọng che mất lý trí, căn bản không quản được miệng mình

- Thiệu Lâm sẽ không quay lại với anh đâu. Cô ta yêu Kiều Tranh, không phải anh. Tình cảm của bọn họ sâuđến mức nào anh không biết được đâu. Cô ta trước khi lấy anh đã từng tựtử vì Kiều Tranh. Cô ta vì mất hi vọng sống mới lấy anh. Anh lấy vềchẳng qua chỉ là cái xác không hồn mà thôi. Anh không tin thì có thểđiều tra, anh đến trường đại học đó hỏi xem, đến giáo sư cũng biết bọnhọ yêu nhau cỡ nào

- Đúng thế, cô ta mất trí nhớnhưng còn chưa hoàn toàn quên Kiều Tranh. Bọn họ bây giờ còn lén lút gặp mặt. Tôi biết, tôi biết hết. Bởi vì tôi vẫn luôn mời thám tử tư theodõi bọn họ, tôi còn có ảnh của bọn họ nữa. Hi Thành, anh có muốn xemkhông

Mặt cô ta đột nhiên đỏ bừng lên, môi co rúm, giọng khàn khàn khó nghe:

- Ảnh rất đẹp nhé. Dưới tán cây,hai người yêu nhau ôm chặt nhau, nhìn nhau chân thành, đó là hình ảnhđẹp cỡ nào. Hi Thành, nhất định anh phải xem, nhất định anh phải xem,Thiệu Lâm có từng dùng ánh mắt đó nhìn anh chưa, Thiệu Lâm…

Bốp!

Văn Phương im bặt, mặt cô ta bị Triệu HiThành tát mạnh mà nghiêng sang một bên, cả người đổ rạp xuống giường.Khóe miệng cô ta chảy máu nhưng lại vẫn điên cuồng cười lớn, cười đếnkhông thở nổi.

Mẹ Văn Phương ở ngoài nghe tiếng vội chạy vào, thấy Văn Phương chảy máu thì biết đã xảy ra chuyện gì, vội đỡ congái nằm lại rồi khóc nói với Triệu Hi Thành:

https://thuviensach.vn

- Thiếu gia Hi Thành, nó vừa giãi phẫu xong, sao cậu có thể đánh nó?

Sau đó, bà nhấc chăn lên, đột nhiên cả kinh kêu lớn:

- Ai dà, chảy máu, chảy nhiều máu quá, tôi đi gọi bác sĩ

Mẹ Văn Phương hoang mang chạy đi

Triệu Hi Thành nhìn Văn Phương đang thở yếu ớt, hung hăng nói:

- Văn Phương, là cô tự chuốc lấy. Cô hết thuốc chữa. Vô sỉ tới cực điểm, còn dám mời thám tử theo dõiThiệu Lâm. Cô nghĩ rằng tôi sẽ tin cô sao? Văn Phương, tôi không tin cô, cô công cốc rồi. Vì cái mạng nhỏ này, cô tích chút đức đi.

Văn Phương nằm trên giường, khó khăn ngẩng đầu nhìn anh nói:

- Thiệu Lâm sẽ không trở lại bênanh. Cô ta sẽ từ chối anh! Khụ… khụ… Chờ cô ta khôi phục trí nhớ cô tasẽ không coi anh ra gì… khụ… cô ta sẽ vội tới bên Kiều Tranh.

Sau đó, không chống đỡ nổi nữa, Văn Phương hôn mê

Ngoài cửa truyền đến bác sĩ mắng:

- Sao lại chảy máu nữa? Khôngphải bảo các người để ý cô ta, đừng để bệnh nhân cử động sao? Nhà bàchăm sóc bệnh nhân kiểu gì thế…

Bác sĩ đi vào, kiểm tra rồi tức giận nói:

- Nhất định là để cô ta cử động,vừa cắt bỏ tử cung lại chảy máu nhiều, các người chờ mà kí giấy thôngbáo bệnh nguy kịch đi.

Bác sĩ, y ta đẩy Văn Phương hôn mê đi. Mẹ Văn Phương oán hận nhìn Triệu Hi Thành nhưng không dám nói gì, khóc lóc đi theo.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành một mình đứng giữa cănphòng đầy mùi máu tanh, vẻ mặt ngơ ngác, trong đầu nhó lại những lời Văn Phương vừa nói: … “Chờ cô ấy khôi phục trí nhớ cô ấy sẽ không coi anhra gì… khụ… cô ấy sẽ vội tới bên Kiều Tranh”…

Trong lúc nhất thời, trăm ngàn cảm xúc dâng lên trong lòng, mà cuối cùng bị sự sợ hãi thật sâu thay thế

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 115: Nắm Giữ Hạnh Phúc

Chương 114: Nắm giữ hạnh phúc

Chu Thiến cầm điện thoại, nửa ngày mất hồn. Sẩy thai? Sao đột nhiên lại sẩy thai?

Trong điện thoại, giọng Tống phu nhân đầy vui mừng khi người gặp họa:

- Thật khoái trá quá đi, mẹ sớmbiết con khốn này không sinh được con mà. Chỉ là không ngờ đứa bé chếttrên tay mẹ nó. Ấy, Thiệu Lâm à, con có đang nghe không đấy? Nói chuyệnđi

- Có, con đang nghe

- Thiệu Lâm, con về đi, mẹ có lời muốn nói với con

Về? Chu Thiến nhíu mày, cô hoàn toàn cóthể tưởng tượng người nhà Tống gia sẽ nói gì với cô. Cô thật sự khôngmuốn nghe nên từ chối:

- Thời gian này con không rảnh,tạm thời không thể về, chờ lúc nào rỗi con sẽ về. Ai, điện thoại sắp hết pin rồi, con cúp đây

Nói xong cũng không chờ Tống phu nhân đáp lời, vội vàng tắt điện thoại.

Quay đầu lại, thấy Tiểu Mạt chớp mắt tò mò nhìn mình. Cô hỏi:

- Sẩy thai? Ai sẩy thai?

https://thuviensach.vn

Sau đó giật mình:

- Là Văn Phương kia?

Cô gật gù:

- Quả nhiên là người làm trời nhìn, loại đàn bà phá hoại hạnh phúc gia đình người khác sẽ chẳng có kết cục tốt!

Tiểu Mạt đi đến bên Chu Thiến, kéo Chu Thiến ngồi xuống bên giường nói:

- Thiệu Lâm, trước kia sở dĩ cậurời khỏi Triệu Hi Thành là vì đứa bé, giờ đứa bé đã không còn, cậu vàTriệu Hi Thành đã không còn trở ngại gì, cậu có quay về Triệu gia không?

Chu Thiến suy nghĩ một hồi, cô đứng lên,đi đến bên cửa sổ, nhìn hoàng hôn bên ngoài đang bao phủ lên cảnh vậtánh sáng vàng rỡ, cây cối, nhà cửa đều phủ bóng hoàng hôn khiến người ta như bị áp lực nặng nề.

Chu Thiến dựa vào cửa sổ, tóc buông trênvai, gió nhẹ thổi qua, mấy sợi tóc xẹt qua má, cô vuốt tóc, động tác nhẹ nhàng, thong thả, sau đó khẽ nói:

- Tiểu Mạt, mình không muốn về.Nghe tin đó rồi lòng mình rất loạn. Trước kia mình rất hận Văn Phươngnhưng nghe cô ta sẩy thai mình cũng chẳng vui lên tí nào, chỉ có cảmgiác chết lặng. Thời gian này, mình vẫn luôn nghĩ, thật ra giữa mình vàHi Thành không chỉ là vấn đề đứa bé…

- Trước đó, mình từng nghĩ mìnhcó thể tìm được hạnh phúc trong căn phòng lớn đó. Ở đó, mình không cầnlo lắng kiếm sống, người nhà họ Triệu cũng tốt với mình lắm, Hi Thànhcũng vì mình mà tự thay đổi, có một thời gian, mình thật sự cảm thấymình là người hạnh phúc nhất trần đời. Nhưng đến khi xảy ra chuyện kia…Lúc đó mình mới hiểu, hạnh phúc nằm trong tay người khác là thứ hạnhphúc mong manh nhất. Mình cái gì cũng phải

https://thuviensach.vn

dựa vào Triệu gia, một đồngmột hào cũng là nhận từ họ cho nên tự nhiên phải nhận sự sắp đặt của bọn họ. Vừa có chuyện xảy ra, sự hi sinh của mình sẽ thành đương nhiên.

- Cho dù là trong lòng Hi Thành,anh ấy cũng sẽ cho rằng mình bỏ đi là quá đáng, trong lòng anh ấy có lẽcho rằng, cho dù mình có bị tủi thân thế nào cũng có thể chịu đựng vìtình cảm của hai người. Cậu xem, tiềm thức của bọn họ đều cho rằng mìnhlà thứ yếu, cảm thụ của mình cũng là thứ yếu. Xét đến cùng, chẳng phảilà vì mình dựa vào bọn họ nên bọn họ là chính, mình là phụ sao? Nếuchuyện này không thể thay đổi, chuyện Văn Phương qua rồi cũng sẽ vẫn cónhững chuyện khác ngăn cản bọn mình.

Những lời này khiến Tiểu Mạt như có cảmgiác rơi vào đám mây mù. Cô đi đến bên Chu Thiến, học theo cô dựa vàocửa sổ rồi nhìn vành tai cong cong của cô nói:

- Cậu nói nhiều như vậy nhưngmình không hiểu cậu muốn thế nào. Theo mình thấy, Triệu Hi Thành yêucậu, đó là chuyện rõ ràng. Cậu yêu Triệu Hi Thành, mình cũng nhìn rađược. Văn Phương có thai là chuyện trước kia linh hồn cậu bị thay đổi,anh ấy phản bội Tống Thiệu Lâm chứ không phải cậu. Hơn nữa, cậu đã thathứ chuyện quá khứ của anh ấy. Trước không có đứa bé, mọi thứ đều trongsáng, giờ chẳng phải phù thủy bị tiêu diệt, hoàng tử và công chúa sốngcuộc sống hạnh phúc sao? Cậu nói nhiều như vậy khiến mình hồ đồ mất rồi.

Chu Thiến cười cười rồi ôm cánh tay Tiểu Mạt, cùng nhau ngắm mặt trời đang dần khuất núi.

- Tiểu Mạt, cậu đừng lo lắng chomình, yên tâm, mình sẽ không tự làm khổ mình. Mình chỉ muốn nắm giữ hạnh phúc trong tay mình. Nếu thực sự muốn sống hạnh phúc cùng Hi Thành thìnhất định phải làm cho bọn họ học cách tôn trọng mình, đặt mình ở địa vị ngang hàng. Để làm được điều này,

https://thuviensach.vn

mình nhất định phải tự lập, không thể lại dựa vào bọn họ! Nếu không, cái gọi là tôn trọng chẳng qua chỉ lànói suông mà thôi

Chu Thiến nhìn ra ngoài cửa sổ, khóemiệng cười tự tin, đôi mắt đẹp sáng bừng. Ánh chiều tà chiếu lên mặt côkhiến khuôn mặt xinh đẹp của cô như tỏa sáng.

Lúc này, Tiểu Mạt đột nhiên kêu lớn:

- Ai, bị muộn rồi.

Chu Thiến cũng quay người, tối còn phảiđi làm nữa. Hai người quay về là chuẩn bị cơm nước, tắm rửa rồi đi làmnhưng Tống phu nhân vừa gọi điện thoại khiến hai người quên hết mọi thứ. Chu Thiến nhìn đồng hồ nói:

- Không kịp nấu cơm rồi, chúng mình tắm rửa đi, ra ngoài mua đồ ăn tạm vậy

Hai người tắm rửa rồi đến quán ăn ven đường ăn tạm, sau đó vội vàng đi làm.

Vẫn may, đến quán bar cũng chưa quá muộn, hai người thay đồng phục, bắt đầu chuẩn bị mở cửa.

Thời gian dần trôi, khách càng lúc càng đông. Đến 9h thì chỗ nào quán bar cũng có người, nhạc chát chúa, vô cùng náo nhiệt

Chu Thiến cùng mọi người xoay như chong chóng.

Quản lí đột nhiên tìm cô, bảo cô bưng một chai rượu vào phòng Vip. Chu Thiến mừng rỡ đồng ý, trước kia nhữngkhách mà quản lý kêu cô phục vụ đều rất hào phóng, boa không ít tiền.

Chu Thiến bưng khay đến trước cửa phòng,gõ cửa rồi mới vào, nhìn người bên trong thì không khỏi thoáng sửng sốt. Đây là phòng Vip rộng

https://thuviensach.vn

nhất, có thể chứa mấy chục người nhưng giờ ở đólại chỉ có một người ngồi.

Triệu Hi Thành.

Chu Thiến đoán anh sẽ đến tìm cô nhưng không ngờ anh lại đến đây.

Anh mặc bộ âu phục màu đen xa xỉ, khuônmặt lạnh lùng có chút tiều tụy, lẳng lặng ngồi ở trên sô pha, người anhtỏa ra hơi thở lạnh băng khiến độ ấm trong phòng giảm đi mấy phần. Anhnghe tiếng thì xoay người nhìn về phía cửa, khuôn mặt lạnh băng nháy mắt trở nên hiền hòa, vui mừng đứng lên nhìn cô khẽ gọi:

- Thiệu Lâm.

Chu Thiến đi tới, ngồi trước bàn trà, đặt khay lên bàn, chuẩn bị ly rồi hỏi:

- Có cần mở ra luôn không?

Triệu Hi Thành vội kéo cô lại:

- Thiệu Lâm, em đừng như vậy, anh đến đây là để tìm em chứ không phải để uống rượu

Chu Thiến ngẩng đầu nhìn anh, nói:

- Nhưng giờ là giờ làm việc của em. Anh đến đây chính là khách

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 116: Cái Gọi Là Tôn Trọng

Chương 115: Cái gọi là tôn trọng

Trong phòng ánh sáng mờ ảo, không giankhép kín vẫn loáng thoáng nghe được tiếng nhạc ồn ào bên ngoài. ChuThiến xoay người định mở chai rượu nhưng vừa quay người đã lại bị TriệuHi Thành từ phía sau ôm chặt lấy. Anh vùi đầu vào gáy cô, hơi thở nóngbỏng phun bên tai cô, bàn tay nóng rực ôm lấy bụng cô. Anh nhẹ nhànhnói:

- Là anh suy nghĩ không chu đáo,anh không nên đến đây tìm em nhưng quả thực đã lâu rồi không gặp em, anh rất nhớ em, một phút một giây anh cũng không chờ được

Giọng nói trầm thấp như có sức mê hoặc.

- Hi Thành, anh buông tay đi đã,đây là chỗ em làm việc, em còn phải ra ngoài làm việc, có chuyện gì chờem tan làm rồi nói

Triệu Hi Thành buông tay, kéo cô đối mặtvới mình. Tóc cô buộc gọn để lộ ra gương mặt xinh đẹp trắng nõn, mày như liễu, sóng mắt như nước, đẹp đến mê say.

Triệu Hi Thành kìm lòng không đậu vuốt ve mặt cô, động tác nhẹ nhàng như đang vuốt ve thứ đồ quý giá, vô cùng cẩn thận, thương yêu

Giọng anh dịu dàng như gió mùa thu:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm, theo anh quay về đi, đứa bé đã không còn. Anh nói như vậy có lẽ em cảm thấy anh rất lạnhlùng, nhưng nói thật anh chưa từng mong đứa bé đó xuất hiện, khi nghеđược nó không còn, thậm chí anh còn có chút vui mừng. Đứa trẻ này khôngđược chúc phúc, mẹ đẻ muốn lợi dụng, cha thì chưa từng để ý, kết cục này với nó mà nói có lẽ là tốt nhất. Hi vọng nó đầu thai sẽ gặp được cha mẹ tốt hơn… Ánh mắt anh dần ảm đạm

Chu Thiến nhẹ nhàng nói:

- Hi Thành, thực ra trong lòng anh vẫn là rất khó chịu!

Triệu Hi Thành nhìn cô khẽ cười, đôi mắt đen trong bóng tối như giếng không đáy:

- Thiệu Lâm, thật ra trong lòngem vẫn luôn lo lắng cho anh đúng không? Sở dĩ em rời đi chỉ là vì đứa bé thôi đúng không?

Anh nắm chặt vai cô, hai mắt gắt gao nhìn cô, ánh mắt sáng bừng:

- Giờ tất cả mọi thứ đã không tồn tại, chúng ta vẫn có thể sống cuộc sống như trước kia, không bao giờ có ai xen giữa nữa, Thiệu Lâm, theo anh về đi!

Anh nhìn cô, trong mắt tràn đầy chờ đợi, trong lòng lại rất lo lắng, sợ nghe được câu từ chối

Tim đập như trống dồn

Chu Thiến lại nhìn anh lắc đầu:

- Em không muốn quay về…

Tim anh đột nhiên co rút lại khiến anhthở không thông, trong đầu không khỏi nhớ lại những lời Văn Phương nói,tuy rằng anh rất muốn xóa sạch những lời nói đó, tuy rằng anh luôn dặnbản thân không thể tin Văn Phương

https://thuviensach.vn

nhưng lúc này, những lời nói đó khôngchịu khống chế mà buộc chặt tim anh.

- Vì sao? Thiệu Lâm, đứa bé đãkhông còn, vì sao em còn không chịu quay lại bên anh? Em có biết thờigian này anh sống thế nào không? Những gì anh làm cho em chẳng lẽ emkhông thấy? Rốt cuộc là vì cái gì mà em không muốn quay về bên anh

Chu Thiến gạt tay anh, lui về phía sau vài bước:

- Hi Thành, em rời khỏi anh không hẳn là vì đứa bé đó. Khi đứa bé tồn tại, mọi người vụng trộm sinh đứabé, khi em biết lại ép em phải nhận, giờ đứa bé không còn em đương nhiên phải quay về với anh sao? Trong lòng mọi người em là người dễ đùa bỡnthế sao? Mọi người rốt cuộc đặt em ở vị trí nào? Hi Thành, em không muốn trở về cùng anh là vì em không muốn sống với những người không tôntrọng em, kể cả anh, cha mẹ anh. Cha mẹ anh cũng chỉ là thứ yếu, chúngta có thể không sống cùng họ nhưng anh, Hi Thành, chúng ta muốn ở bênnhau cả đời thì chúng ta phải bình đẳng, ngang hàng, anh phải học cáchtôn trọng em mới được.

Triệu Hi Thành nghe xong lời cô nói thìdần bình tĩnh lại, bất kể thế nào, ít nhất cũng là vấn đề của hai ngườibọn họ, không liên quan đến người đó nhưng..

- Thiệu Lâm, sao anh lại khôngtôn trọng em, lần trước anh giấu em tuy rằng anh không đúng nhưng xuấtphát điểm là vì không muốn em đau lòng mà. Hơn nữa, em ở bên ngoài làmgì anh có ngăn cản em sao? Anh còn giúp em giấu cha mẹ, đó còn chẳngphải là tôn trọng em sao?

Chu Thiến thở dài, xem ra muốn để cho đại thiếu gia này hoàn toàn nhận thức được thế nào là tôn trọng người khácvẫn là một nhiệm vụ khó khăn

- Hi Thành, chuyện Văn Phương emkhông muốn nói, dù sao cũng sẽ nhắc đến sinh mệnh kia. Nhưng nếu anhthực sự tôn trọng em, nghĩ cho em

https://thuviensach.vn

thì anh sẽ không yêu cầu em quay vềthế này, anh có nghĩ đến cảm giác của em không? Chẳng lẽ em dễ dàng bỏqua tất cả? Tóm lại giờ em sẽ không về, nếu anh không chấp nhận thì kíđơn li hôn đi

Triệu Hi Thành có một cảm giác quái dị,trong thế giới của anh, người phụ nữ có thể nói với anh những lời nhưvậy chỉ e cũng chỉ có vị trước mặt này thôi.

Nếu đổi làm là người khác dùng giọng uyhiếp này nói với anh thì anh đã sớm tính kế dạy dỗ đối phương rồi. Nhưng giờ trong lòng anh lại có cảm giác vui vẻ, thế này có tính là bị coithường không? Bởi vì Thiệu Lâm nói vậy có phải đại biểu rằng cô sẽ không li hôn với anh? Giọng điệu này thật giống vợ chồng giận dỗi

Nhưng như thế cũng cho anh biết, trongthời gian ngắn muốn cô quay về là không thể được. Thiệu Lâm nhìn như nhu nhược nhưng khi nào cô đã hạ quyết tâm thì 10 con trâu cũng không kéonổi. Cứng rắn ép cô thì chuyện sẽ càng khó xử. Trước kia nghĩ cô yếuđuối không thể thích ứng với cuộc sống bên ngoài nhưng giờ cô lại sốngrất ổn khiến anh mở rộng tầm mắt cũng khiến anh kính nể cô. Đối vớingười phụ nữ hoàn toàn không cần dựa vào anh, hoàn toàn không cầu cạnhlại khiến anh có cảm giác đặc biệt.

Anh thở dài, chậm rãi đến gần cô, cầm tay cô, nhẹ giọng nói:

- Thiệu Lâm, chẳng lẽ em còn muốn ở căn nhà cũ nát, làm công việc đi hầu hạ kẻ khác này sao? Còn nữa, emhọc cái gì stylist, học chơi thì được nhưng chẳng lẽ em định làm nóthật? Làm khổ cực một tháng còn chẳng đủ tiền mua quần áo, tội gì phảithế.

Chu Thiến nhíu mày:

- Thứ anh khinh thường lại là thứ em rất muốn có. Anh chưa từng thử hiểu em, anh chỉ nghĩ theo cái nhìncủa anh mà yêu cầu em, Hi Thành, đến

https://thuviensach.vn

khi nào anh học được cách tôn trọng người khác thì em mới nghĩ đến việc có quay lại không.

Cô xoay người, cầm lấy khay trên bàn:

- Em ra ngoài trước, giờ đang làgiờ làm việc, bên ngoài rất bận. Còn nữa, nếu sau này không có chuyệnquan trọng thì đừng tới đây tìm em. Em không muốn người khác nghĩ emcông tư không rõ ràng.

Chu Thiến nói xong liền xoay người, rờikhỏi phòng. Triệu Hi Thành nhìn bóng dáng cô, tiến lên vài bước, tayvươn ra định ngăn cô lại nhưng lại không dám, cuối cùng nặng nề thở dàimột tiếng, ngồi xuống ghế, sau đó rót một chén rượu đầy, ngửa đầu uốngcạn. Dường như đang cố nuốt hết phiền muộn, uất ức lại.

Anh rất muốn nổi giận, anh rất muốn kêuto, sau đó cưỡng chế bắt cô về. Nhưng ai lại không dám, ai bảo anh không thể buông cô? Cho nên anh chỉ có thể ngồi đây buồn bực, uống rượu giảisầu.

Cô là khắc tinh của anh, cũng chỉ có cô mới khiến anh ủ rũ như vậy, ngoài việc thầm mắng cô nhẫn tâm thì cũng chẳng có cách nào.

Nhưng mà, cái gọi là tôn trọng, rốt cuộc là cái cái gì vậy?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 117: Cùng Nhau Cố Gắng

Chương 116: Cùng nhau cố gắng

Sau khi tan tầm, Chu Thiến vốn định vềnhà luôn nhưng lại sợ Triệu Hi Thành vẫn ở đó chờ nên quyết định đến đóxem. Đến nơi mới phát hiện, Triệu Hi Thành đã say, đang nằm trên sô pha. Chu Thiến nhìn bình rượu trên bàn, chai rượu đầy giờ đã gần hết.

Triệu Hi Thành ngã xuống sô pha, trên tay còn nắm chặt cái chén thủy tinh. Chu Thiến gỡ lấy cán chén, đôi mắtnhắm chặt của anh giật giật, lông mi run rẩy, khẽ nỉ non:

- Thiệu Lâm… Thiệu Lâm…

Nhạc trong quán đã tắt, khách cũng đềurời đi, chỉ còn vài nhân viên tạp vụ dọn vệ sinh. Trong phòng yên tĩnh,thỉnh thoảng truyền đến tiếng chén rượu va vào nhau.

Chu Thiến ngồi ở sàn sô pha, động tác nhẹ nhàng ngồi xuống bên anh, lẳng lặng nhìn anh. Trong mắt cô không còn vẻ bình tĩnh lạnh nhạt như khi nãy, giờ là vẻ dịu dàng vô cùng.

Dưới ánh đèn mờ, khuôn mặt anh tuấn bịche phủ, điều này khiến cho ngũ quan của anh có nét quyến rũ mơ hồ. Cônhớ lại cảm giác kinh ngạc lần đầu gặp anh.

Cô khẽ cười. Khi đó cô chẳng qua chỉ coianh là cảnh đẹp bên đường, thưởng thức, sững sờ qua đi thì sẽ chẳng cònliên hệ. Là từ khi nào mà cô

https://thuviensach.vn

dần để phong cảnh đó chìm vào lòng? Khi đórõ ràng cô rất ghét hoa hoa công tử này.

Chu Thiến cẩn thận nghĩ lại nhưng khôngrõ ràng được gì. Là những lần anh mỉm cười dịu dàng? Là những lần anhyên lặng kiên nhẫn? Là những cái ôm ấm áp nhẹ nhàng, cái nhìn chăm chúchân tình? Là sự kiên nhẫn chờ đợi và thay đổi của anh? Anh cứ vậy màdần dần tiến vào lòng cô, như cái cây dần cắm rễ nơi đó, cho nên nếumuốn nhổ cây thì lòng cô sẽ đau đớn vô cùng.

Cô không hiểu cảm xúc trước kia với KiềuTranh là thế nào nhưng cô biết tình cảm đó khác với tình cảm của cô vàHi Thành bây giờ, cũng không khác tình cảm của Kiều Tranh và Tống ThiệuLâm. Giữa cô và Hi Thành có ngọt ngào nhưng cũng có đắng cay, cảm xúc đó thật hấp dẫn. Giờ cô cũng không muốn dễ dàng buông tha tình cảm đó.

- Nhưng là…

Trong bóng tối, cô chậm rãi mở miệng, giọng nói nhẹ nhàng giữa không khí phảng phất mùi rượu:

- Chúng ta phải cố gắng hơn mới được, như vậy mới có thể tiến xa hơn

Lúc này, Tiểu Mạt đẩy cửa tiến vào:

- Thiệu Lâm, bọn họ nói cậu ở đây…

Nhìn thấy tình huống ấm áp kia thì câu nói kế tiếp bất giác nuốt vào miệng.

Tiểu Mạt cười khẽ:

- Các cậu đang đùa gì thế? Say rượu kể lể nỗi lòng?

Chu Thiến dứ nắm đấm một cái rồi mắng:

https://thuviensach.vn

- Nói bừa cái gì? Anh ấy say bất tỉnh nhân sự, kể lể cái gì

- Say?

Tiểu Mạt đi tới, đẩy đẩy thấy anh không có phản ứng gì thì nói:

- Đúng là say rồi, giờ làm thế nào?

Chu Thiến đứng lên, xoa xoa đôi chân đau nhức:

- Chỉ đành phiền Hi Tuấn vậy

Triệu Hi Tuấn nhận được điện thoại vội đến. Chu Thiến nhìn anh cười có lỗi:

- Hi Tuấn, ngại quá, phiền cậurồi. Giờ chị không muốn về biệt thự nên không thể đưa anh ấy về được.Chỗ chị lại quá nhỏ…

Khuôn mặt Triệu Hi Tuấn không tốt lắm,mắt thâm quầng, cũng gầy đi ít nhiều, trong lòng Chu Thiến nghi hoặc.định hỏi nhưng anh vội đi đến bên Triệu Hi Thành, đỡ anh dậy:

- Chị dâu. Chị không cần kháchkhí như vậy, anh ấy là anh của em, việc này em làm cũng là nên. Giờ đãmuộn, em đi trước. Chị cũng về sớm đi.

Nói xong tạm biệt rồi đi ra ngoài.

Tiểu Mạt đi đến bên Chu Thiến, nhìn bóng dáng bọn họ:

- Hi Tuấn gầy thật, nhất định là rất vất vả

Chu Thiến thầm nghĩ, chờ đến cuối tuần nhất định phải đến chỗ Hi Tuấn ở xem sao

***

https://thuviensach.vn

Sáng sớm, lúc Triệu Hi Thành tỉnh lại thì thấy mình đang nằm ở một căn phòng xa lạ.

Anh chậm rãi ngồi lên, chỉ cảm thấy đau đầu vô cùng, xoa xoa đầu rên rỉ hai tiếng thì chợt nghe một giọng nói quen thuộc.

- Anh à, anh có khỏe không? Có muốn uống nước?

Triệu Hi Thành ngẩng đầu thì thấy Hi Tuấn:

- Sao anh lại ở đây?

- Chị dâu gọi em đến. Em cũng không muốn về cho cha mắng nên đành đưa anh đến đây.

Triệu Hi Tuấn đứng ở bên bếp, mặc áo cộc bình thường với quần bò, đang cúi đầu mân mê làm gì đó.

Triệu Hi Thành hiếu kì đứng dậy đến bên hỏi:

- Em đang làm gì đấy

Trong nồi inox nhỏ không biết có những hổ lốn gì.

Triệu Hi Tuấn vung đũa nói:

- Em đang nấu mì ăn liền, vốn là không cần nấu nhưng không có nước sôi, nấu một chút là ăn được ngay

- Mì ăn liền?

Anh không thể tưởng tượng được, thứ này anh vốn chỉ thấy trên quảng cáo thôi. Triệu Hi Tuấn lại rất thoải mái:

- Anh, có muốn ăn cùng không?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn mớ hổ lốn kia, lại thấy Hi Tuấn đổ mấy gói gia vị, nồi mì đổi màu thì quả quyết từ chối ý tốt này:

- Không cần, anh về nhà thay quần áo rồi ăn sau

Sau đó lại hỏi:

- Bình thường em ăn thứ này

Triệu Hi Tuấn ngồi xuống bàn, vừa ăn vừa nói:

- Tiện, mà cũng không tệ đâu.

Triệu Hi Thành nhìn em trai gầy đi thì không khỏi có chút đau lòng:

- Hi Tuấn, về nhà đi, từ nhỏ emđã là đại thiếu gia được nuông chiều sao có thể thích ứng với hoàn cảnhbên ngoài? Em xem giờ em ở, ăn mặc có thể bằng trong nhà sao? Còn cả thứ em theo đuổi nữa, có ý nghĩa gì? Chẳng qua chỉ là hát hò nhảy nhót, khó trách cha tức giận. Về nhận sai đi, cha sẽ tha thứ thôi

Nói xong anh ngồi xuống cạnh Hi Tuấn.

Triệu Hi Tuấn ngẩng đầu nhìn anh một cái rồi nói:

- Tối qua anh nói như vậy với chị dâu đúng không? Chị dâu có đồng ý về cùng anh không?

- Anh nào muốn cô ấy nhận sai gì.

Triệu Hi Thành cười khổ:

- Anh chỉ cần cô ấy chịu theo anh quay về là tốt rồi. Nhưng cô ấy không chịu, còn nói muốn anh phải họccách tôn trọng cô ấy thì cô ấy mới nghĩ

https://thuviensach.vn

đến điều đó. Hi Tuấn, lúc ấy anh rất buồn bực, sao có người phụ nữ kiêu ngạo như vậy, chưa có người phụnữ nào đối với anh như vậy?

- Vậy sao anh không đi tìm bọn họ? Còn đứng đây thở ngắn than dài cái gì?

- Hi Tuấn, đừng có mỉa mai anh

Triệu Hi Tuấn buông đũa sau đó lau miệng nói:

- Bởi vì anh biết chị dâu là đặcbiệt chứ không như những người khác. Tình cảm của chị ấy dành cho anhkhông chứa tạp chất. Đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, chị ấy chịu cho anh cơ hội chứng tỏ chị ấy có tình cảm với anh. Hơn nữa nói thực, yêu cầucủa chị ấy không hề quá đáng. Anh à, anh không biết anh có bao nhiêu may mắn khi có được tình cảm chân thành đó đâu. Nếu đổi lại làm em, em nhất định sẽ cố gắng làm tốt các yêu cầu của chị ấy.

Triệu Hi Thành không nhịn được quay người lại:

- Hi Tuấn, chẳng lẽ em cũng cho rằng anh không tôn trọng cô ấy.

Triệu Hi Tuấn lắc đầu:

- Anh à, không phải anh không tôn trọng chị dâu mà vốn dĩ anh đã không có ý thức tôn trọng người khác.Anh giống hệt cha, lúc nào cũng lấy suy nghĩ của mình làm tiêu chuẩn.Chị dâu là người phụ nữ tự tôn như vậy sao mà chịu được

Anh đứng lên:

- Còn nữa, em chẳng biết là emsai cái gì cho nên em sẽ không quay về. Được rồi, không còn sớm nữa, emphải đến công ty, anh cứ tự nhiên.

Triệu Hi Thành cũng đứng lên:

https://thuviensach.vn

- Anh cũng đi đây, đi cùng đi, anh đưa em đi

Nói xong tìm được ví tiền ở trên giường, lấy ra một chiếc thẻ đưa cho Hi Tuấn:

- Đây là thẻ của anh, em cầm đi,cha không biết đâu. Tìm gian phòng tốt một chút mà ở, mời thêm người hầu lo chuyện cơm áo đi

Triệu Hi Tuấn chỉ nhìn chứ không nhận sau đó thở dài, nói:

- Anh à, giờ em đang cố gắngchống đỡ, ép bản thân phải thích ứng với mọi thứ cho nên đừng dụ dỗ em.Một khi em nhận tấm thẻ này thì mọi cố gắng của em đều thành vô nghĩahết. Em sẽ chẳng có tí hi vọng nào

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 118: Không Thể Hiểu

Chương 117: Không thể hiểu

Chu Thiến vốn định thứ bảy đến chỗ HiTuấn, Tiểu Mạt tuy rằng cũng muốn đi nhưng biết nếu có cô thì Hi Tuấn sẽ không tiện nói chuyện nên hẹn Lý San đi dạo phố, không đi cùng ChuThiến.

Chu Thiến gọi điện thoại với Hi Tuấn xong, vừa định đi thì Tống phu nhân tìm đến.

Bà mặc bộ đầm màu nhạt quý giá, vừa vào đã cau mày nhìn quanh, tức giận nói:

- Thiệu Lâm, sao con lại ở chỗ này?

Chu Thiến mời bà ngồi, Tống phu nhân nhìn chiếc ghế, ấn ấn một chút mới ngồi xuống. Chu Thiến pha trà cho bà:

- Mẹ, sao mẹ đến đây?

Tống phu nhân đón chén trà, tiện tay để lên bàn:

- Sao mẹ lại không tới được, conlà con mẹ, mẹ đến thăm con mình cũng không được? Mẹ phải hỏi Tư Mẫn mớibiết con ở chỗ này. Thiệu Lâm, sao con khách khí với mẹ như vậy?

Tống phu nhân rất là khó hiểu, con gái mình trước kia rất ngoan ngoãn, sao tai nạn xong thì lại thay đổi nhiều như vậy?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhìn gương mặt mịn màng củaTống phu nhân, có lẽ bà thực sự quan tâm đến con gái mình, chỉ là sựquan tâm đó cô không thể nhận.

Chu Thiến nói:

- Mẹ, sao mẹ không gọi cho con đã đến? Con có hẹn với bạn, nếu con đi sớm một chút chẳng phải mẹ đến công cốc rồi sao

Tống phu nhân nhíu mày:

- Mẹ biết con sợ mẹ dông dài nênmới không muốn về. Nhưng có một số lời mẹ luôn muốn nói nên đành tìm đến đây. Lần này dù con không ở thì lần khác mẹ đến là được, có vấn đề gì.Con ngồi xuống đi, không mất nhiều thời gian đâu

Chu Thiến bất đắc dĩ, mặc kệ thế nào, bà vẫn là mẹ của Tống Thiệu Lâm, không thể làm gì quá đáng nên đành ngồi xuống cạnh bà.

Tống phu nhân xoay người nhìn cô nhẹ giọng hỏi:

- Hi Thành có đến tìm con bảo con về không?

- Có nhưng con từ chối rồi. Chu Thiến nói thẳng

- Từ chối?

Tống phu nhân kêu lớn:

- Sao con lại từ chối? Giờ đứa bé đã chẳng còn, con còn muốn thế nào?

Chu Thiến biết chuyện này khó mà giải thích với bà, ý nghĩ của cô, Tống phu nhân không thể hiểu nên nói:

- Mẹ, chuyện này mẹ không cần quan tâm, chuyện của con con sẽ tự thu xếp. Con sẽ có cách sống thoải mái

https://thuviensach.vn

Tống phu nhân chỉ cảm thấy đau đầu, đứa con gái này sao suy nghĩ bà không thể nào nắm bắt được:

- Sống thoải mái? Ở chỗ như thếnày, làm việc hầu hạ người khác mà gọi là sống thoải mái? Con không thấy xấu hổ nhưng cha mẹ vẫn cần mặt mũi. Thiệu Lâm, con cứng rắn làm gì?Con tự biến mình vất vả như vậy làm gì? Con chỉ cần cúi đầu là có thểsống thoải mái, cứ thế này thì được gì đâu? Phụ nữ chúng ta cả đời cầucái gì? Chẳng phải là mong cuộc sống an ổn sao? Con cứ thế này sẽ là hại chính mình đó.

Chu Thiến lắc đầu:

- Mẹ, sống an ổn dễ lắm, con yêucầu chẳng cao, không cần lâu đài, kẻ hầu người hạ. Nhưng người làm bạnđời thì lại không dễ tìm, con cũng mong đó là Hi Thành nhưng giờ anh ấycòn chưa đạt được yêu cầu của con.

Tống phu nhân kinh ngạc:

- Hi Thành còn không đạt được yêu cầu của con? Thiệu Lâm, mẹ nói cho con, nó rất được lòng phụ nữ. Giờbên ngoài đang đồn ầm lên rằng các con đã li hôn, Triệu gia cũng khôngra mặt làm rõ, chỉ là đang đợi thái độ của con. Nếu con không mau quayvề để cho lời đồn tự tan thì chẳng khác nào cho người phụ nữ khác cơhội. Còn rất nhiều phụ nữ khác chủ động bám lấy Hi Thành đó. Hi Thành dù sao cũng là đàn ông, thậm chí còn là người cao ngạo, con cứ làm nó mấtmặt. Tính nhẫn nại và tình cảm của đàn ông có hạn, chờ đến khi nó khôngcòn nhẫn nại, thay lòng đổi dạ thì con chẳng còn đường lui nữa. Sao conlại tạo cơ hội cho người phụ nữ khác, cố đẩy chồng mình đi vậy?

Tống phu nhân vẻ mặt vô cùng lo lắng, bất kể suy nghĩ của bà đúng hay sai nhưng Chu Thiến vẫn cảm nhận được, bàthực lòng lo cho con gái.

Chu Thiến mềm lòng, cô cố gắng thử cho Tống phu nhân hiểu mình. Cô nắm tay bà, nhẹ nhàng nói:

https://thuviensach.vn

- Mẹ, nếu Hi Thành là người dễdàng thay đổi như vậy, con phòng được một lúc chứ sao phòng được cả đời. Loại đàn ông đó chẳng cần cũng được. Nếu anh ấy yêu con đương nhiên sẽvì tình cảm này mà cố gắng, nếu anh ấy chẳng muốn làm gì chứng tỏ controng cảm nhận của anh ấy chẳng là gì. Con trở lại bên anh ấy thì có gìvui vẻ? Ngay cả mỗi ngày cẩm y ngọc thực con cũng không vui.

Tống phu nhân nắm tay cô thở dài:

- Thiệu Lâm, mẹ không hiểu suynghĩ của con, tình cảm gì đó mẹ nhìn không hiểu. Những thứ đó quan trọng vậy sao? Mẹ chỉ mong con sống nhàn nhã, cơm áo không lo. Nếu con thựcsự mất Hi Thành thì tương lai con sẽ rất vất vả.

Chu Thiến cười khẽ:

- Mẹ, đừng lo cho con, con khôngcần dựa vào bất kì ai cũng có thể sống tốt. Nếu Hi Thành không đạt đượcyêu cầu của con thì trên đời này có nhiều đàn ông như vậy, sẽ luôn cóngười thích hợp với con. Cho dù mất anh ấy cũng chẳng có gì đáng sợ

- Tất cả đều tại Văn Phương kia

Giọng Tống phu nhân oán hận:

- Nếu không vì con bé đó, con vàHi Thành đã thật hạnh phúc. Con đàn bà thối tha đó, chúng ta nuôi dưỡngnó, không ngờ nó lấy oán trả ơn. Nó có kết cục này là xứng đáng. Nếu nórời khỏi thành phố này thì thôi, nếu còn dám ở lại lén lút gây rối thìxem mẹ có bóp nát nó không

Nói xong, Tống phu nhân đứng lên, vỗ vỗ quần áo trên người:

- Được rồi, mẹ đi đây, nếu con đã hạ quyết tâm mẹ cũng không nhiều lời chẳng qua cha con là người cốchấp, nếu con có vấn đề gì với Hi Thành thì

https://thuviensach.vn

chỉ sợ ông khó mà tha thứcho con

Bà hơi dừng lại, mặt thoáng chần chừ như có gì muốn nói mà không tiện mở miệng, do dự hồi lâu, cuối cùng vẫn nói ra:

- Gần đây cha con ít về nhà, đứaem gái kia chẳng biết có vận cứt chó gì mà lấy được Chủ tịch tập đoànquốc tế Hợp Hoa, tuy rằng lớn tuổi, là vợ lẽ nhưng cả đời cũng thoảimái. Con gái tốt, hồ li tinh kia không biết vui vẻ thành cái gì nữa,ngày nào cũng cuốn lấy cha con, cha con có thông gia thế cũng rất vui.Thiệu Lâm, nếu con thực sự cắt đứt với Hi Thành thì địa vị của mẹ conchúng ta trong lòng cha con đúng là xuống dốc không phanh.

Nói xong, bà nhẹ nhàng thở dài một tiếng, chậm rãi đi ra ngoài. Chu Thiến mới đầu còn đang suy nghĩ, cô có em gái bao giờ? Nhưng nhớ ra một điều, Tống Trí Hào có nhiều con riêng

Chu Thiến không biết nên nói gì, chỉ đi theo tiễn bà

Xe của Tống phu nhân chờ ở dưới lầu,trước khi lên xe, Tống phu nhân xoay người tạm biệt Chu Thiến. Dưới ánhmặt trời, Chu Thiến phát hiện dưới màu tóc nâu của bà loáng thoáng mấysợi tóc bạc, khóe mắt, khóe miệng cũng có chút nếp nhăn. Cũng như Tốngphu nhân không hiểu cô, cô cũng không thể hiểu suy nghĩ của bà. Rốt cuộc là nguyên nhân gì khiến cho bà chết cũng không buông người đàn ôngchẳng ra gì và cuộc hôn nhân rách nát đó? Chẳng lẽ bà có thể có niềmvui, hạnh phúc từ đoạn hôn nhân này? Cô thật sự là không thể hiểu.

Tống phu nhân đi rồi, Chu Thiến chuẩn bịđi đến chỗ Hi Tuấn. Còn chưa đi đã nhận được điện thoại của Hi Tuấn, thì ra anh có việc gấp cần đến công ty, có việc đột xuất

Không đến chỗ Hi Tuấn được, Chu Thiếntĩnh tâm ôn tập lại bài học tuần qua. Tuần này kiểm tra vì tâm trạngkhông ổn định nên không được loại tốt, chỉ được loại khá khiến cô rấthối hận. Cũng may cả lớp chỉ có Trương Bân,

https://thuviensach.vn

Hồ Giai Giai, Tiểu Mạt là từ trước đến giờ luôn được tốt, chỉ cần lần sau cố gắng thì vẫn có thể vào top 10.

Tiểu Mạt đi mãi đến trước giờ đi làm mớivề, đi dạo cả ngày chẳng mua gì cho mình nhưng lại mua cho Chu Thiến một chiếc cặp tóc pha lê

- Cái cặp kia của cậu cũ rồi, cái này mới đẹp. Tiểu Mạt cười tủm tỉm nói.

Chu Thiến cười nhận lấy, trong lòng cảmkích ý tốt của cô. Hai người ăn cơm rồi đến quán bar, mãi đến tối sắptan tầm, Chu Thiến mới nhận được điện thoại của Hi Tuấn.

Nhưng trong điện thoại lại có một giọng nói xa lạ:

- Xin hỏi cô có biết chủ nhân số điện thoại này không, giờ anh ấy say bất tỉnh ở quán bar của chúng tôi

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 119: Vỡ Vụn

Chương 118: Vỡ vụn

Chu Thiến cảm ơn người nọ rồi xin nghỉ sớm, vội vội vàng vàng đến quán bar kia. Nhân viên quán bar thấy cô thì nói:

- Vừa rồi người nói chuyện với tôi là cô à?

Chu Thiến gật đầu, nhân viên tạp vụ dẫn cô đến bên Triệu Hi Tuấn, lúc này Triệu Hi Tuấn gục xuống bàn, người đầy mùi rượu

- Chúng tôi sắp tan tầm rồi. Nhân viên kia khó xử

- Được, tôi lập tức đưa anh ấy đi

Nhân viên tạp vụ rời đi rồi, Chu Thiến vỗ vai Triệu Hi Tuấn:

- Hi Tuấn, Hi Tuấn, tỉnh lại đi

Vỗ một hồi, Hi Tuấn khó khăn ngẩng đầu, ánh mắt mơ hồ. Anh nhìn Chu Thiến một hồi rồi mới khẽ lẩm bẩm:

- Là chị dâu ạ

Chu Thiến nhìn mấy chai rượu trên bàn, nhíu mày nói:

- Hi Tuấn, sao em lại uống nhiều như vậy? Chị gọi anh cả đến được không?

Hi Tuấn nghe cô nói vậy thì vẻ mặt kích động, tay vung lớn, kêu to:

https://thuviensach.vn

- Đừng, đừng để bọn họ thấy em như thế này…

Anh lảo đảo đứng dậy:

- Em không muốn gặp bọn họ…

Anh đi về phía trước, nghiêng ngả lảo đảo, chỉ thoáng chốc đã đụng vào bàn, ngã xuống đất

Chu Thiến vội vàng chạy tới, nâng anhdậy. Lúc này, tóc tai Hi Tuấn rối bời, râu lởm chởm, ánh mắt rời rạc, vẻ mặt suy sụp đâu còn là Hi Tuấn tỏa sáng rạng ngời trên sân khấu nữa.Chu Thiến đau lòng, rốt cuộc là chuyện gì mà khiến anh trở thành dạngnày

Chu Thiến thấy anh không muốn gặp ngườinhà thì gọi nhân viên tạp vụ khi nãy đến, nhờ anh ta giúp mình cùng đỡHi Tuấn ra xe taxi. Vừa ra đến ngoài, gió lạnh ban đêm thổi tới, TriệuHi Tuấn đột nhiên né ra, ngồi xuống rồi bắt đầu nôn.

Nhân viên tạp vụ ở bên cạnh nói:

- Để anh ấy nôn ra thì sẽ khá hơn nhiều, hắn là tự lên xe được, tôi vào trước, bên trong còn phải làm vệ sinh

Chu Thiến gật gật đầu, vội cảm ơn. Đợingười kia đi vào, Chu Thiến tìm trong túi chiếc khăn tay đưa cho Hi Tuấn lau miệng. Hi Tuấn ngẩng đầu, vẻ mặt tái nhợt nhưng ánh mắt có chútỉnh táo. Anh nhìn Chu Thiến, thần sắc bối rối:

- Chị dâu phiền chị rồi

Chu Thiến dìu anh đứng lên:

- Chị đưa em về nhà đã

https://thuviensach.vn

- Không cần, em tự về là được rồi

- Em uống nhiều như vậy, bảo chị yên tâm thế nào được. Chu Thiến kiên quyết

Chu Thiến đỡ anh tới taxi, đi đến chỗ HiTuấn rồi lại đỡ anh lên. Dọc đường đi, tuy rằng Hi Tuấn rất cố gắng ổnđịnh bước đi nhưng vẫn không khỏi lảo đảo.

Hi Tuấn lấy ra chìa khó, tay run run nhưng không thể mở được. Sau đó vẫn là Chu Thiến đón lấy chìa khóa mở cửa đi vào

Chu Thiến tìm được công tắc điện ở bêntường, bật đèn, đỡ anh nằm lên giường, kê gối cho anh nằm thoải mái.Định pha trà giải rượu nhưng phát hiện trong nhà không có nước nóng cũng chẳng có trà. Chu Thiến nghĩ, người say rượu hẳn rất khát nước nên định đun cho anh một bình nước sôi. Tìm khắp quanh bếp lại không phát hiệnra ấm đun nước.

- Hi Tuấn, ấm đun nước nhà em ở đâu?

- Ấm đun nước? Là cái gì?

Giọng Hi Tuấn yếu ớt

Chu Thiến yên lặng nhìn anh một cái, được rồi, trước kia anh đã bao giờ phải đi đun nước… Vậy bình thường anhuống gì? Sau đó, Chu Thiến tìm được đáp án trong bãi rác, vỏ mấy lonbia, nước ngọt chất đầy

Cuối cùng Chu Thiến tìm được một cái nồi nhỏ nhưng cũng bám đầy mỡ, cô rửa nồi rồi dùng nó đun nước

Nhân lúc đợi nước sôi, Chu Thiến quan sát căn phòng của Hi Tuấn. Căn phòng này cũng không tệ, chỉ là không lớnnhưng còn tốt hơn chỗ cô ở nhiều. Tivi, tủ lạnh, máy giặt đều có chỉ hơi cũ một chút nhưng vẫn dùng

https://thuviensach.vn

tốt. Đồ dùng trong nhà có vẻ mới, tủ quần áo khá lớn. Nhưng Chu Thiến nhíu mày, có vẻ nhà đã lâu không quét dọn,quần áo giăng khắp nhà, máy giặt cũng vẫn còn mấy bộ quần áo chưa giặt.Trong tủ lạnh ngoài mì ăn liền và bia thì chẳng có gì khác

Triệu Hi Tuấn không biết tự chăm sóc bảnthân. Nhưng cũng không thể trách anh, anh từ nhỏ đến lớn đều được ngườihầu hạ nên vốn không có chuẩn bị cho mình kỹ năng này

Chu Thiến thở dài. Cô đi đến bên cửa sổ,cửa sổ rất lớn, đứng ở bên cửa sổ có thể nhìn ra cảnh đêm bên ngoài, đèn vẫn sáng rực như những chuỗi ngọc lấp lánh

- Hi Tuấn, em ở đây thật không tệ, cảnh rất đẹp

Hi Tuấn nhìn Chu Thiến đứng bên cửa sổ,ánh trăng lặng lẽ chiếu lên người cô tựa như phủ lên người cô một tầnglụa mỏng. Cô quay đầu nhìn anh mỉm cười, ánh mắt tỏa sáng động lòngngười

Dường như mọi chuyện trong mắt cô đều rất tốt đẹp. Cảnh nơi này đẹp sao? Vì sao anh chưa bao giờ phát hiện? Anhchỉ cảm thấy nơi này quá bé, quá cũ, quá…

Ánh mắt trong suốt của cô khiến cho anh có cảm giác xấu hổ

Nước đã reo, Chu Thiến đi qua, lấy chiếccốc, rửa sạch rồi đổ nước ra cho anh. Chu Thiến đưa đến rồi ngồi bêncanh. Ánh mắt cô dịu dàng nhìn anh:

- Hi Tuấn, có thể nói cho chị đã xảy ra chuyện gì không? Chị biết nhất định có chuyện, chị thấy em rất khổ sở

Triệu Hi Tuấn đón lấy chiếc cốc, cốc có hơi nóng, anh đặt nó ở bên giường. Anh cúi đầu, lông mi hơi rung như hai cây quạt nhỏ

https://thuviensach.vn

- Chị à, em thất bại rồi

Giọng anh vô cùng uể oải:

- Ca khúc vốn của em bị ngườikhác cướp mất, công ty nói với em, chuyện debut của em sẽ bị lùi lạinhưng em biết, bọn họ không còn coi trọng em, em đã chẳng còn hi vọng…thì ra em rời khỏi Triệu gia vốn là sai lầm

Anh ngẩng đầu, nhìn cô, mắt phượng hẹp dài đã mất đi sự sáng rọi bình thường:

- Chị dâu, em căn bản chỉ làthằng vô dụng, cha nói đúng, được việc không đủ, hỏng việc thì thừa…Người như em có tư cách gì để mà nói ước mơ…

Anh cười tự giễu, khóe miệng chua xót

- Cho nên em liền uống rượu, sau đó tự thương mình, hối hận? Hi Tuấn, em làm cho chị quá thất vọng

Vẻ mặt Chu Thiến đau lòng:

- Em nghĩ vừa rời khỏi Triệu gialà có thể gặp may mắn luôn sao? Giấc mơ của em chỉ là thế thôi sao? Bờivì tạm thời chưa thể debut mà em phủ định bản thân? Một chút khó khăncũng không chống đỡ nổi

Chu Thiến đứng lên, từ cao nhìn xuống Hi Tuấn:

- Trước chị từng gặp một Hi Tuấnhào quang tỏa sáng trên sân khấu, cậu ấy rất tự tin, có sức sống, cảngười có sức quyến rũ vô cùng, hấp dẫn tất cả mọi người khiến mọi ngườiđiên cuồng

Hi Tuấn cười sầu thảm:

https://thuviensach.vn

- Đó là công tử nhà họ Triệu,Triệu Hi Tuấn, rời khỏi Triệu gia, cậu ta cũng mất đi hào quang, chỉ làmột kẻ bình thường. Cậu ta ở trong phòng chật chội, quần áo giặt khôngsạch, ăn đồ ăn khó nuốt, bị người trong công ty châm chọc, khiêu khích,như vậy thì còn hào quang gì, như vậy mà còn muốn lên sân khấu, đúng làlàm trò cười…

- Hi Tuấn, chị nhìn nhầm em rồi. Chu Thiến nhẹ nhàng nói.

Triệu Hi Tuấn ngẩn ra, sắc mặt tái nhợt nhìn cô, trong mắt đầy đau xót, anh cảm thấy tim như bị cứa mạnh, đau đớn vô cùng

Triệu Hi Tuấn như bị kích thích lớn mà hét:

- Đúng, em đáng bị người khác coi thường, người như em còn nói cái gì mà giấc mộng, còn mơ hão thànhcông, không tự lượng sức mình mà rời khỏi Triệu gia, giờ em thế này thìđáng bị người khác cười nhạo, bị người khác…

Bốp

Chu Thiến nghiêm mặt, tát Triệu Hi Tuấn một bạt tai

Triệu Hi Tuấn bị cắt ngang, anh bưng mặt khó tin nhìn cô. Lúc này, trong đôi mắt lạnh băng của cô có sự tức giận ẩn sâu

- Hi Tuấn, nên có người đánh tỉnh em. Nếu em thực sự yếu ớt như vậy, một chút khó khăn cũng chấp nhậnthất bại thì để chị đánh em đi. Nhưng xin em hãy nhặt lại những cố gắngcủa mình, ghép chúng trở về đi. Dùng sự tự tôn của em mà gắn kết nó lại, em sẽ phát hiện, thì ra em có thể kiên cường hơn bản thân em nghĩ

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 120: Hào Quang

Chương 119: Hào quang

Trong phòng yên tĩnh, đèn huỳnh quang chiếu sáng như ban ngày, cùng chiếu sáng khuôn mặt tuấn tú của Triệu Hi Tuấn

Anh từ từ cúi đầu, tóc dài che khuất gương mặt

- Chị dâu, chị không thể hiểu sựtuyệt vọng trong lòng em đâu, Trong công ti, người mới nào cũng có thựclực, tuyệt đối không hề thua kém em. Tranh giành dùng đủ mọi thủ đoạn,có một số thủ đoạn em không thể nói ra nổi. Em đánh giá cao bản thân,cũng đánh giá cao năng lực thích ứng của mình. Nay album của em bị lùivề sau, có lẽ là vô thời hạn. Khi đó, em kiên quyết rời khỏi Triệu gia,nay em không thành công, thành ra thế này còn có mặt mũi nào gặp lạicha, gặp lại người nhà? Tự tôn? Giờ em còn có thể nói gì mà tự tôn, emcăn bản chẳng thể ngóc đầu dậy

Giọng anh vô cùng bi quan, nản lòng, ChuThiến thấy vậy, nhớ lại bộ dáng hăng hái trước kia của ảnh, tim khôngkhỏi mềm lại, sao có thể hoàn toàn trách anh được? Anh từ nhỏ đã đượcchăm sóc chu đáo nay đột nhiên mất đi tất cả chỗ dựa, một mình dấn thânvào hoàn cảnh khó khăn, trong lòng sợ hãi bối rối là có thể hiểu. Có thể dũng cảm cố gắng đến bây giờ đã không tệ. Giờ anh cần nhất là sự cổ vũ, mình khi nãy hình như có hơi quá đáng…

Chu Thiến ngồi xuống bên cạnh anh, dịu dàng nói:

https://thuviensach.vn

- Hi Tuấn, chuyện tuyệt đối không tồi tệ như em nghĩ, em có khả năng hơn em nghĩ nhiều, thực lực của emkhông ai có thể phủ nhận. Điều này em nhất định phải tin tưởng. Công tyem muốn kí hợp đồng với em chẳng phải là minh chứng tốt nhất sao? Cơ hội lần này mất thì chúng ta có thể chờ lần sau

Triệu Hi Tuấn ngẩng đầu, ánh mắt mê man:

- Em còn có thể chờ lần sau?

Chu Thiến không suy nghĩ, đôi mắt đen láy lóe ra ánh sáng kiên định:

- Nhất định là có, là vàng thìnhất định sẽ sáng lên. Không có cơ hội thì chúng ta sẽ tự tạo cơ hội.Nhưng trước đó, chúng ta nhất định phải làm tốt công tác chuẩn bị, làmcho vàng lộ ra ánh sáng của nó. Mà bây giờ, em cần chính là nghỉ ngơi.

Chu Thiến bưng chén nước lên:

- Uống nước đi đã, vừa rồi em nôn nhiều như vậy người nhất định rất thiếu nước, sẽ không tốt cho da, uống nước xong thì đừng nghĩ nhiều, cứ ngủ một giấc cho thoải mái

Đôi mắt như ngọc của cô lẳng lặng nhìnanh, trong giọng nói có sự kiên định không cho phép từ chối. Hi Tuấnlặng yên đón lấy chén nước rồi uống. Chu Thiến chỉnh gối, ý bảo anh nằmxuống rồi nói:

- Giờ cũng không còn sớm, chị phải về đã, mai sẽ lại đến xem em

Sau đó cô cười với anh, nụ cười bình thản xinh đẹp, khiến anh được trấn an rất nhiều. Anh chui đầu vào chăn, chỉchốc lát đã nghe tiếng cô đứng lên, tắt điện rồi đóng cửa. Đến lúc này,anh mới vươn đầu ra

Trong bóng đêm, anh thở dài một tiếng.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, khi Chu Thiến đến, tay cầm đủ các loại túi lớn túi nhỏ

Hi Tuấn hỏi:

- Chị dâu, cái gì đây?

Chu Thiến cười:

- Là đồ ăn chị mua, tí nữa sẽ nấu cho em

Chu Thiến nhìn nhìn Hi Tuấn, sắc mặt củaanh còn có hơi tái, tóc hỗn độn, trên người vẫn là quần áo hôm qua, hiển nhiên là vừa mới dậy

Chu Thiến nói với anh:

- Đi tắm đi đã, cạo râu cho sạch vào, như dân chạy nạn, khó coi chết đi được

Hi Tuấn sờ sờ cằm, ngượng ngùng cườicười. Anh cũng không định bẩn thỉu mà gặp cô nên rất nghe lời đi tắmrửa. Lúc đi ra, thấy Chu Thiến đang cúi người thu dọn quần áo các nơi.Hi Tuấn vội ngăn lại:

- Chị dâu, chị làm gì thế, chị không phải làm mấy cái này, để chút em dọn

Chu Thiến lại cười đẩy anh ra, cô cúi đầu, vừa thu dọn quần áo vừa nói:

- Hi Tuấn, đầu tiên chúng ta phải thật sự chăm sóc tốt cho cuộc sống của chính mình thì làm việc khác mới tốt được

Cô đặt quần áo lên giường, lọc ra bẩn một bên, sạch một bên, quần áo sạch thì gập gọn gàng

- Hi Tuấn, hoàn cảnh vật chấtsung túc sẽ khiến cho khí chất của con người tăng lên rất nhiều nhưnghào quang của chúng ta đều do chính mình

https://thuviensach.vn

tạo ra, cho dù em không phải là nhị thiếu gia của Triệu thị thì em cũng vẫn là em mà. Em phải thật sựsống thật tốt, thật sự đối xử tốt với chính mình, có lẽ bắt đầu sẽ cóchút khó khăn, nhưng trăm ngàn lần đừng nản chí, như vậy thì ánh sángcủa em sẽ tự nhiên mà tỏa sáng, ai cũng không che lấp được

Cô kéo anh đến trước gương, trong gương có hai khuôn mặt, một tươi cười rực rỡ, một tái nhợt gầy yếu.

Cô nhìn anh qua gương cười, nụ cười nhưánh mặt trời, hai mắt có sự nghiêm túc mà ấm áp. Triệu Hi Tuấn kinh ngạc nhìn nụ cười của cô mà như quên mất bản thân. Bên tai lại vang lêngiọng nói nhu hòa của cô

- Hi Tuấn, không phải là quý công tử cũng chẳng sao, cho dù chúng ta là người bình thường thì cũng sẽ cóánh sáng của chính mình.

Nói xong, cô xoay người, lấy trong túi ra một bộ dụng cụ gì đó

Hi Tuấn khó hiểu nhìn cô đã thấy cô mỉm cười, có chút ngượng ngùng nói:

- Chị học nghệ không tinh, nếu em có ý kiến gì thì cứ nói nhé

Sau đó, cô bắt đầu chuẩn bị. Đầu tiên làbôi kem dưỡng tóc cho anh, sau đó đắp mặt nạ cho anh. Nhân lúc chờ đợi,cô lại giúp anh sửa móng tay, lấy da chết. Sau đó lại chọn quần áo choanh

Một giờ sau, tóc Hi Tuấn trở lại vừa bóng vừa mượt, làn da cũng mềm mại dễ chịu. Bàn tay trắng nõn thon dài, móng tay trắng hồng chỉnh tề. Chu Thiến dùng nước dưỡng mi rồi chải mi choanh khiến lông mi anh dài hơn. Lại trang điểm môi cho anh, lúc ấy trongđầu Chu Thiến vang lên một câu trong quảng cáo “Hận không thể hôn mộtcái”. Chính là cảm giác đó

https://thuviensach.vn

Chu Thiến chọn cho anh một chiếc áo phông cộc tay in chữ, quần bò bình thường. Sau đó cô vuốt tóc anh ra đằngsau, để lộ ra vầng trán, dùng chiếc chun màu đen buộc tóc lại

Chu Thiến nghĩ nghĩ lại đeo một chiếc bấm nhỏ lên một bên tai anh rồi nói:

- Cái này chị từng dùng rồi, em đừng để ý. Chị chỉ muốn xem hiệu quả thế nào thôi

Sau đó cô tìm trong đống đồ của anh mộtchiếc vòng cổ kiểu dân tộc, vòng màu đen to, ở giữa là trang sức màubạc, nhìn qua có cảm giác thần bí, cổ xưa. Lại thêm chiếc đồng hồ da màu đen

Cả quá trình, Triệu Hi Tuấn không nói câu gì. Anh cảm nhận hơi thở ấm áp của cô, cảm nhận được cái nhìn chăm chúcủa cô, cảm nhận được đôi bàn tay mềm mại của cô mà tim đập loạn, cảmgiác ngọt ngào dâng lên. Anh thậm chí còn mong thời gian cứ dừng lại ởphút giây này

Điều này như một giấc mơ ngọt ngào khiến anh tình nguyện đắm chìm trong đó, vĩnh viễn không muốn tỉnh

Nhưng giấc mơ nào rồi cũng sẽ phải tỉnh,sau khi tạo hình xong, Chu Thiến ngừng tay, kéo Hi Tuấn đến trước gương, vô cùng vui mừng thưởng thức “kiệt tác” của chính mình

Triệu Hi Tuấn trong lòng có chút hoảnghốt, có thể nhìn thấy mình qua gương đang ngây dại. Tóc tai chỉnh tề,nét mặt tỏa sáng, ăn mặc đơn giản, bên tai chiếc khuyên hơi lóe sáng,lúc này anh như khôi phục thần thái, tỏa ra sức sống bừng bừng, khác hẳn với bản thân hôm qua

Chu Thiến nói:

https://thuviensach.vn

- Ai nói người bình thường thìkhông có hào quang? Chúng ta mặc quần áo bình thường nhưng biết phối hợp thì không thể tỏa sáng sao? Giờ em có khác gì người tình trong mơ củacác thiếu nữ đâu, tao nhã, dịu dàng, sáng sủa, đầy sức sống.

Triệu Hi Tuấn nhìn mình trong gương,trong mắt dần khôi phục thần thái khi xưa, lúc này tuy mình không mặcquần áo hàng hiệu nhưng lại khiến người ta có cảm giác thân thiết, tựnhiên. Trong lòng anh vô cùng cảm động

Chu Thiến nhìn anh qua gương rồi nói:

- Hi Tuấn, chăm sóc bản thân mình thật tốt, đừng nổi nóng, đừng trốn tránh, hãy sống thật trách nhiệm thì hào quang của em sẽ mãi còn, đó là ánh sáng lạc quan từ chính bản thânem chiếu ra, sẽ động lòng người hơn bất kì loại hào quang nào. Đến lúcđó, công ty em đương nhiên sẽ không để mai một nhân tài, giấc mộng củaem nhất định có thể thực hiện được

Trong lòng Triệu Hi Tuấn đột nhiên dânglên sự xúc động, anh xoay người, lẳng lặng nhìn cô, ánh mắt sáng ngời,anh nhẹ nhàng hỏi:

- Chị dâu, sao chị lại tốt với em như vậy?

Chu Thiến vỗ vỗ bờ vai của anh, thân thiết cười:

- Bởi vì em là bạn của chị

Đúng vậy, trừ cái đó ra còn có khả năngkhác sao? Cô là chị dâu của anh, người cô yêu là anh cả, tất cả anhchẳng phải quá biết sao? Nhưng trong tim như bị ai vét sạch, trống rỗngđến đáng sợ

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 121: Ôm

Chương 120: Ôm

Bên kia, Triệu Hi Thành đang ngồi trong văn phòng, gọi giật lại thư kí Tiểu Lợi đang định ra ngoài

- Tiểu Lợi, cô đừng đi vội

Thư kí Tiểu Lợi xoay người lại, đi đến bên bàn, đứng thẳng đó, nghĩ chắc hẳn Tổng giám đốc có chuyện muốn dặn dò

Ai ngờ Tổng giám đốc vốn luôn nghiêm túclại cười trấn an với cô, lòng Tiểu Lợi thoáng run lên, tuy rằng mỹ namcười rất đẹp nhưng nụ cười xuất hiện trên mặt Tổng giám đốc kiểu gì cũng thấy quỷ dị, nhất là thời gian gần đây vẻ mặt anh lúc nào cũng như muốn giết người

Triệu Hi Thành chỉ về phía ghế đối diện ý bảo cô ngồi xuống

Còn có thể ngồi xuống trước mặt Tổng giám đốc? Tiểu Lợi có chút hoảng sợ, trong lòng lo lắng, không biết tổnggiám đốc có chuyện gì? Nhất định không đơn giản…

Đang lúc Tiểu Lợi lén lau mồ hôi lạnh thì Triệu Hi Thành bắt đầu mở miệng, anh nghiêng người về phía trước, thần thần bí bí:

- Tiểu Lợi, hình như cô đã có bạn trai?

- Vâng…

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ công ty không cho nhân viên nữ có bạn trai? Hình như không có quy định biến thái đó

- Bạn trai của cô có tốt với cô không?

- Cũng tốt… Tiểu Lợi cẩn thận đáp

Triệu Hi Thành lại nghiêng người về phía trước thêm một chút:

- Anh ta… có tôn trọng cô không? Hai mắt nhìn Tiểu Lợi chằm chằm

Tiểu Lợi bị anh nhìn mà hoảng sợ, đây là tình huống gì, Tổng giám đốc sao lại có hứng thú với đời tư của cô?

- Tổng giám đốc, anh … rốt cuộc muốn biết cái gì?

Triệu Hi Thành đột nhiên thu người lại, ra vẻ thoải mái:

- À, cũng không có gì, tôi chỉmuốn biết hiện giờ đàn ông có tôn trọng phụ nữ không thôi, nó có lợi với kế hoạch sắp tới của tôi

À, thì ra là thế? Nhưng mà… có kế hoạchnày sao? Cô thân là thư kí của anh nhưng sao lại không hề biết gì? Chẳng lẽ cô không đủ tiêu chuẩn

Cô đáp:

- Bạn trai của tôi rất tôn trọng tôi

Mắt Triệu Hi Thành sáng bừng:

- A, vậy vì sao cô cho rằng anh ấy tôn trọng cô?

Nói đến bạn trai, vẻ mặt Tiểu Lợi hạnh phúc:

- Bất kể có chuyện gì, anh ấy đều thương lượng với tôi, cũng sẽ không tự mình quyết định mọi thứ…

https://thuviensach.vn

Mặt Triệu Hi Thành đen đi một phần, cái này hình như không giống cách làm của anh

- Anh ấy rất coi trọng cảm thụ của tôi, suy nghĩ cho tôi…

Mặt Triệu Hi Thành lại đen thêm chút nữa, Thiệu Lâm luôn trách anh không nghĩ đến cảm nhận của cô

- Sự lựa chọn của tôi anh ấy đềurất tôn trọng, cho dù không ủng hộ cũng sẽ cố gắng để hiểu tôi, đến khihiểu được suy nghĩ của tôi thì anh ấy sẽ luôn ủng hộ tôi

Mặt Triệu Hi Thành không thể nào đen hơn được nữa, dường như cho đến bây giờ anh chưa bao giờ thử cố gắng hiểu suy nghĩ của cô…

Nhìn vẻ mặt hạnh phúc của Tiểu Lợi, Triệu Hi Thành không thể không thừa nhận, Thiệu Lâm nói rất đúng, thì ra anhthật sự không tôn trọng cô. Anh luôn cho rằng anh có thể quyết định tốtmọi thứ, quyết định của anh là chính xác nhất, tốt nhất, giống nhưchuyện Văn Phương, anh luôn cho rằng anh suy nghĩ vì cô nhưng chưa từngnghĩ Thiệu Lâm cũng có quyền biết chuyện này, có quyền quyết định. Anhkhông cho cô quyền lợi này, anh chỉ là ích kỉ muốn giữ cô lại

Anh cũng chưa bao giờ thử hiểu cô, giốngnhư cuộc sống bây giờ cô lựa chọn, anh chưa bao giờ thử suy nghĩ vì saocô phải làm như vậy, anh chỉ cố chấp cho rằng cuộc sống đó không phù hợp với cô, thựa ra chỉ vì anh ích kỉ muốn đem cô quay về

Anh thở dài, trong lòng vô cùng uể oải, anh nghĩ đến rất nhiều chuyện đã làm, thì ra còn lâu anh mới làm tốt được

Muốn có một tấm chân tình nhất định bảnthân cũng phải chân tình, muốn được đối phương thấu hiểu thì mình nhấtđịnh cũng phải cố gắng hiểu đối phương

https://thuviensach.vn

Anh cúi đầu, khoát tay với Tiểu Lợi ýbảo cô lui ra ngoài, người sau thấy anh đột nhiên cảm xúc tụt thì thấynghi hoặc, kết hợp với những chuyện xảy ra gần đây, trong lòng cũng cóchút hiểu. Nhất định là Tổng giám đốc và vợ có vấn đề. Anh luôn vòng vèo ở đề tài tôn trọng, hẳn là Triệu phu nhân trách anh không tôn trọng cô. Tiểu Lợi là thư kí của anh đã nhiều năm, từ một thư kí nho nhỏ đến địavị hôm nay, biết anh trước kia vớ vẩn nhưng đối với vợ là chân tình, vừa rồi lại lòng vòng hỏi han mình, có thể thấy anh không muốn li hôn

Tiểu Lợi có lòng giúp đỡ, liền đi đến bên Tổng giám đốc cười nói:

- Phụ nữ đều dễ mềm lòng, cũng dễ dàng bị cảm động, chỉ cần có người thực sự để tâm mà muốn bước vào thếgiới của cô ấy, cố gắng hiểu những suy nghĩ của cô ấy thì đầu hàng làchuyện sớm muộn thôi…

Triệu Hi Thành ngẩng đầu gắt gao nhìn cô, hai mắt lóe sáng, sau một hồi lâu anh mỉm cười, nụ cười đầy tự tin, đầy kiên định, điều này khiến khuôn mặt anh tỏa ra ánh sáng chói mắt, rungđộng lòng người

Tiểu Lợi đi ra ngoài một hồi mới có thểthở bình thường lại. Cô vuốt tim, thầm thấy may mắn, may mà không phảingày nào cũng nhìn Tổng giám đốc cười nếu không sớm muộn cũng bị bệnhtim mà chết mất. Vẫn là thằng cha nhà mình thực tế hơn, tuy hơi xấu…

Chu Thiến từ nhà Hi Tuấn về đã là buổichiều. Cô ở chỗ Hi Tuấn nấu rất nhiều đồ ăn có thể để lâu, đủ cho anh ăn mấy ngày cũng dạy anh làm một số đồ ăn đơn giản như trứng xào thịt, rau xanh gì gì đó. Cuối cùng còn khuyên anh uống ít rượu và hạn chế ăn mìăn liền

Hi Tuấn dường như phục hồi cảm xúc, cả sáng đều vui vẻ khiến cô cũng an tâm rất nhiều. Cuối cùng lại có hương vị của mỹ nam.

Chu Thiến đi trên con đường nhỏ, giờ thời tiết mùa thu, cây cối chuyển màu vàng. Mặt trời dù không còn gay gắtnhư mùa hè nhưng vẫn còn chút

https://thuviensach.vn

nóng bức, thái dương cô lấm tấm mồ hôi

Đột nhiên cô dừng bước.

Trước mặt cô không xa, một chiếc ô tô màu đen quen thuộc cùng biển số quen thuộc, còn cả một bóng người cao gầydựa vào xe cũng rất quen thuộc

Áo sơ mi trắng như tuyết, cúc áo chỉnhtề. Quần dài màu đậm, dây lực màu bạc lóe sáng, đôi tay thon dài đút túi quần. Cả người nhìn tuấn dật tao nhã, dịu dàng như ngọc

Nhìn thấy anh, tim Chu Thiến không khỏiđập nhanh hơn một chút, đó dù sao cũng là người đàn ông từng chiếm giữtrái tim cô một thời gian rất dài, người cùng cô lớn lên trong nhữnggiấc mơ

Kiều Tranh nhìn thấy cô thì cười bìnhthản, ánh mắt chuyên chú nóng rực tựa như nhìn bảo vật mà anh trân trọng nhất đời. Anh nhìn Chu Thiến thoải mái đi về phía mình, khóe miệng cười càng sâu, hai mắt sâu như biển, dường như ẩn chứa những đợt sóng ngầmnhư muốn xoáy cô vào

Chu Thiến đi đến bên anh, đối mặt vớiKiều Tranh, lòng cô luôn bình tĩnh như vậy, đứng bên anh cô luôn có cảmgiác thật an toàn, cô biết, anh là người đáng tin cậy

Chu Thiến cười với anh, nụ cười bình thản

- Hình như tất cả mọi người đều biết em ở đây. Cô nói

Kiều Tranh nhìn cô, ánh mắt thâm thúy:

- Mọi người đến đều chỉ là quantâm đến người bọn họ muốn quan tâm thôi, Thiệu Lâm, em thật may mắn, xem ra có rất nhiều người quan tâm em

- Cũng không hẳn? Nhưng có lẽ em đúng là người may mắn

https://thuviensach.vn

Chu Thiến đi tới, học theo anh dựa vào xe

Cô vừa mới dựa vào, Kiều Tranh đột nhiênxoay người ôm cô vào lòng, tốc độ nhanh khiến Chu Thiến không phản ứngkịp. Đến khi cô ý thức lại thì đã bị anh ôm chặt trong lòng, cảm giác có chút khó thở, cũng nhanh chóng cảm nhận được tiếng tim đập mãnh liệtcủa anh

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 122: Giương Cung Bạt Kiếm

Chương 121: Giương cung bạt kiếm

rên người Kiều Tranh có mùi hương thảnnhiên thơm ngát tựa như không khí một buổi sớm mai trong lành. Cái ômnày Chu Thiến từng vô cùng mong nhớ nhưng đến giờ, cô thường xuyên bịanh ôm vào lòng như vậy, chỉ khác là trước kia đều là những cái ôm ấmáp, dịu dàng, lúc này cái ôm này lại quá điên cuồng, liều lĩnh.

Điều này khiến cho Chu Thiến có chút bối rối bất an.

Anh ôm Chu Thiến thật chặt đến nỗi xương sườn cô hơi đau, Chu Thiến định đẩy anh ra nhưng lại càng khiến anh ôm chặt hơn

Có đôi khi có người qua đường nhìn bọn họ nhưng nay xã hội hiện đại, mọi người thấy cũng chẳng trách cứ, xì xào,chỉ mau chóng đi qua

Chu Thiến đột nhiên có chút sợ hãi Kiều Tranh cuồng nhiệt như vậy, cô giãy dụa nói:

- Kiều Tranh, anh đừng như thế, buông em ra

Hai tay Kiều Tranh gắt gao ôm chặt cô, cằm anh cọ lên đỉnh đầu cô, nhẹ nhàng nói vào tai cô:

- Cái gì không nên? Chúng ta trải qua bao đau khổ, bao nhiêu nước mắt, vất vả lắm mới gặp lại em lại hếtlần này đến lần khác bức anh buông tay… nếu Triệu Hi Thành thật sự đốitốt với em thì anh cũng thôi. Thiệu Lâm,

https://thuviensach.vn

việc anh ta làm với em anh đềubiết, anh sẽ không buông tay! Thiệu Lâm, anh sẽ không bao giờ buông taynữa. Em không nhớ chuyện trước kia cũng không sao, chúng ta có thể bắtđầu lại lần nữa, chúng ta sẽ nhanh chóng lại có nhiều những kỉ niệm hạnh phúc

Giọng của anh trầm thấp lộ ra tình cảmsâu sắc và sự đau đớn mơ hồ khiến long Chu Thiến chua xót. Tình cảm củaanh với Thiệu Lâm sâu như vậy nhưng Thiệu Lâm mãi mãi không thể quay vềbên anh… Đó có phải nỗi đau cả đời của anh không?

Chu Thiến thầm thở dài trong lòng, đang chuẩn bị nói chuyện thì đột nhiên từ phía sau vang lên tiếng hét:

- Buông cô ấy ra!

Tiếp sau, một người như gió xoáy tiếnđến, dùng sức kéo Chu Thiến ra khỏi lòng Kiều Tranh, sau đó dùng tốc độsét đánh không kịp bưng tai mà đấm lên mặt Kiều Tranh. Kiều Tranh khôngkịp phản ứng đã bị đánh, khóe miệng chảy máu đỏ tươi

Dưới ánh mặt trời, ánh mắt hung ác củaTriệu Hi Thành nhìn chằm chằm vào Kiều Tranh đang ngã dưới đất, hai taynắm chặt, khớp xương ẩn hiện tơ máu, không biết là máu của anh hay làcủa Kiều Tranh.

Tay kia của anh như kìm sắt mà nắm chặt cổ tay Chu Thiến, gân xanh trên trán nổi rõ biểu lộ sự tức giận của anh

Anh đứng đó, từ cao nhìn xuống KiềuTranh, cả người tản ra hơi thở lạnh băng thấu xương dường như không khíxung quanh cũng bị đông lại. Giọng anh như rít từ kẽ răng, như dùng hếtsức lực mà áp chế lại, khiến người ta có cảm giác kinh hồn táng đởm.

- Kiều Tranh, tôi vẫn nghĩ anh là quân tử, thì ra chỉ là kẻ tiểu nhân đùa giỡn vợ người. Anh dám có ý đồvới vợ tôi. Anh nghĩ Triệu Hi Thành tôi

https://thuviensach.vn

chết rồi sao? Tôi nói cho anh,hôm nay một đòn này là tôi cảnh cáo anh, về sau không cho phép anh tiếpcận Thiệu Lâm nữa, nói cách khác, nếu anh còn dám có ý đồ thì tôi sẽ cho anh phải trả giá đắt

Chu Thiến thấy Kiều Tranh bị đánh ngã thì cũng muốn đỡ anh dậy nhưng nhìn cơn thịnh nộ của Triệu Hi Thành biếtmình làm vậy sẽ càng khiến anh tức giận, đến lúc đó anh có thể làm gìcũng không biết được. Cho nên cô chỉ có thể đứng đó, lo lắng nhìn KiềuTranh. Bất kể thế nào, cô cũng không mong Kiều Tranh vì cô mà bị tổnthương

- Hi Thành, anh bình tĩnh đi đã…

Cô đứng sau anh nhẹ nói, hi vọng có thểtrấn an cảm xúc của anh nhưng còn chưa nói xong, Triệu Hi Thành đã quayđầu lại, hai mắt đỏ ngầu như con mãnh thú bị thương, trong sự âm ngoancó sự thống khổ

- Em im đi, giờ em đừng nói gì cả. Một chữ cũng không cần nói

Anh rống giận, giọng đau đớn. Cho tới giờ anh cũng không thể chấp nhận nổi những gì mình đã nhìn thấy, Thiệu Lâmvà Kiều Tranh gắt gao ôm nhau. Rõ như ban ngày, bao người nhìn thấy. Cứnhư vậy tình cảm không thể khống chế mà không để ý gì sao? Dưới ánh mặttrời, hai người ôm chặt nhau, ngoại hình tương xứng, ai nhìn chẳng thấylà một đôi hoàn mỹ? Ý nghĩ đó khiến tim anh như bị dao cắt

Những lời Văn Phương từng nói lại như cơn ác mộng hiện lên trong đầu anh

- Đây mới là lí do chân chính khiến em không muốn quay lại phải không?

Giọng nói có hơi run run, khí huyết nơi ngực cuồn cuộn, tay anh nắm chặt tay cô khẽ run

https://thuviensach.vn

Sắc mặt anh tái nhợt, ánh mắt ảm đạm, đau khổ, ẩn chứa ngọn lửa thiêu đốt. Tim Chu Thiến như bị kim đâm, trongnháy mắt, tay chân lạnh toát

- Hi Thành, nếu em nói là hiểu lầm, nếu em nói chuyện không như anh nghĩ thì anh có tin không?

Hai mắt đẹp của Chu Thiến nhìn anh khôngchớp, trước mặt Kiều Tranh cô không thể nói là mình bị ép buộc. Tuy rằng cô biết điều này là khó tin nhưng trong lòng cô, cô vẫn mong anh có thể tin tưởng mình.

Triệu Hi Thành gắt gao mím môi không nói gì. Bên kia, Kiều Tranh thong thả đứng lên

Góc miệng của anh ửng hồng, sơ mi trắngnhư tuyết bị nhiễm bẩn nhưng vẻ mặt anh vẫn thong dong, động tác vẫn tao nhã. Anh lấy khăn tay lau máu ở khóe miệng sau đó vứt khăn xuống đất.Động tác này tuấn nhã vô cùng

Anh nhìn Triệu Hi Thành cười khẽ, trong nụ cười có sự châm chọc vô hạn:

- Triệu Hi Thành, tôi thật sự bội phục anh, bản thân anh làm ra những chuyện không ra gì nhưng còn ra vẻđàng hoàng mà chất vấn Thiệu Lâm. Làm đàn ông mà đến trình độ như anh,đúng là mất mặt đàn ông chúng tôi

Một câu nói lại khiến lửa giận trong lòng Triệu Hi Thành bốc cháy, anh như con mãnh thú nhào tới chỗ Kiều Tranh.Chớp mắt đã vung quyền đánh lên Kiều Tranh.

Lòng Chu Thiến hoảng sợ, thiếu chút nữa kêu lớn

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, KiềuTranh cũng nhanh chóng đón lấy quyền đó, tay kia nắm chặt hung hăng đấmlại, lực mạnh khiến Triệu Hi Thành không đứng nổi, ngã xuống đất

https://thuviensach.vn

Mọi thứ xảy ra quá nhanh, Chu Thiến ngẩnngơ đứng đó không kịp phản ứng. Đợi khi cô thấy vết thương trên mặt HiThành, tim đau đớn, cô định bước lên xem thì Kiều Tranh lại đi đến trước mặt Triệu Hi Thành.

Kiều Tranh lạnh lùng nhìn anh:

- Anh nghĩ rằng tôi chỉ biết đánh người như anh sao? Một quyền này là đánh vi những gì anh đã làm vớiThiệu Lâm. Thân là đàn ông, anh quá ti tiện. Anh không xứng ở bên ThiệuLâm, tôi sẽ không để Thiệu Lâm ở bên anh. Thiệu Lâm vốn thuộc về tôi,tình cảm của chúng tôi anh vĩnh viễn không thể hiểu được. Giờ tôi sẽkhông nhường bước, Triệu Hi Thành, anh có thủ đoạn gì thì cứ dùng.Chuyện của anh tôi cũng nghe phong thanh không ít, xem xem anh làm đượcgì tôi

Sắc mặt Triệu Hi Thành âm trầm đáng sợ,anh đứng lên, phun ra một búng máu, hung hăng nhìn chằm chằm Kiều Tranh, Người sau cũng lạnh lùng nhìn thẳng lại. Hồi lâu, Triệu Hi Thành độtnhiên cười

- Kiều Tranh, tình cảm của haingười dù sâu thế nào thì cũng đã là chuyện quá khứ. Giờ tình cảm củachúng tôi sớm đã ma sát đi tất cả rồi. Tôi và Thiệu Lâm chỉ là hiểu lầm, anh đừng tưởng rằng anh có thể nhân dịp chen chân. Nói ti tiện, anhcũng chẳng đàng hoàng lắm đâu. Nhưng tôi sẽ không cho anh cơ hội đó đâu

- Đủ rồi, các anh đừng nói nữa

Chu Thiến luôn yên lặng đứng đó đột nhiên mở miệng

Hai người giương cung bạt kiếm không hẹn mà cùng nhìn về phía nàng

Làn da Chu Thiến trong sáng như tuyết, ngũ quan tú lệ, quý khí bức người, đôi mắt như ngọc dưới ánh mặt trời chiếu sáng

Một khắc này, hai người đột nhiên cảm thấy bình tĩnh trở lại

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 123: Thương

Chương 122: Thương

Chu Thiến đi đến bên bọn họ nhìn bọn họ.Hai người đó vô luận là Kiều Tranh thanh nhã hay Triệu Hi Thành lạnhlùng đều là người có quan hệ chặt chẽ với Tống Thiệu Lâm, cũng có quanhệ chặt chẽ với Chu Thiến.

Bốn người này rốt cuộc là có duyên phận gì? Thật đúng là không thể nói rõ

Nhưng nàng biết, bốn người bọn họ không thể cứ dây dưa mãi như vậy được, cứ như vậy với bọn họ chính là một loại thương tổn.

Đầu tiên, Chu Thiến nhìn về phía KiềuTranh, góc miệng anh bầm lại, cánh tay trầy xước, cả người anh tỏa rahơi thở sắc bén, lạnh băng. Đây là lần đầu tiên cô thấy Kiều Tranh nhưvậy, cô chỉ biết Kiều Tranh rất ấm áp, thân thiết, thì ra với tình yêu,anh cũng không sợ hãi, hết sức tranh thủ, chỉ là cô không phải là ngườianh yêu. Kiều Tranh cảm nhận được ánh mắt của cô nhìn cô cười nhẹ, trong mắt là tình cảm sâu đậm không hề che dấu. Chu Thiến cảm nhận được hơithở của Triệu Hi Thành trở nên nặng nề hơn

Cô nói với Kiều Tranh:

- Kiều Tranh, em tuy rằng khôngbiết trước kia chúng ta đã có chuyện gì nhưng em thực sự cảm ơn anh. Anh nhất định đã cho em một thời gian hạnh phúc, cảm giác hạnh phúc ấy cólẽ cả đời em sẽ không nhớ lại được nhưng chung quy nó cũng từng tồn tại, nó có lẽ ẩn sâu trong lòng em, chỉ là em không tìm được chìa khóa để mở nó. Nhưng Kiều Tranh, cánh cửa đó

https://thuviensach.vn

khép lại quá khứ của em, cũng khéplại Tống Thiệu Lâm của quá khứ. Em đã quên Kiều Tranh, không còn làngười trong cảm nhận của anh nữa. Giờ em không muốn đặt suy nghĩ vàonhững thứ đã qua. Quá khứ với em không quan trọng, em cũng không muốntìm lại nó cho nên, Kiều Tranh, em như vậy không hợp với anh đâu. Cho dù em và Hi Thành có li hôn hay không thì điều này cũng không thể thayđổi, cho nên Kiều Tranh…

Cô lẳng lặng nhìn anh, hai mắt lưu chuyển dường như xuyên thấu đến lòng anh

- Đừng coi em là Tống Thiệu Lâmxưa nữa, cũng đừng đăt tình cảm vào em nữa, em không nhận nổi nó. Nhìnxung quanh anh mà xem, đừng xem nhẹ người thực sự quan tâm đến anh

Khóe miệng Kiều Tranh vẫn cười nhưng hai mắt ảm đạm u tối, anh đau đớn nhìn cô, ánh mắt này khiến tim cô co rút

Chu Thiến dời mắt, cô quay đầu nhìn Triệu Hi Thành, gò mà anh bị Kiều Tranh đánh bầm dập chảy máu nhưng ánh mắtanh vẫn luôn kiêu ngạo, có lẽ nghe xong những lời Chu Thiến vừa nói màánh mắt anh nhìn cô, mọi sự kiêu ngạo đều hóa thành tình cảm dịu dàng

Ánh mắt này khiến tim cô đập thật nhanh.Chu Thiến cố gắng lắm mới khắc chế xúc động muốn vuốt ve vết thương củaanh, cô nói với anh

- Hi Thành, em không trách anhhiểu nhầm em, dù sao nhìn cảnh khi nãy, mười người chỉ sợ chín người đều hiểu nhầm thôi. Nhưng em luôn hi vọng anh là người cuối cùng đó, nhưnganh cũng không hiểu em, chưa bao giờ thực sự tin tưởng em nên đươngnhiên anh sẽ không phải là người đó. Nhưng cũng không thể trách anh,chúng ta thực sự ở chung là sau khi em mất trí nhớ, thời gian thực sựquá ngắn ngủi, nếu không phải chúng ta đã kết hôn thì có lẽ sẽ chẳng cógì xảy ra. Hi Thành, đừng ép sát như vậy, cho nhau chút thời gian đi,có thể phai nhạt quá khứ, hiểu biết lại từ đầu

https://thuviensach.vn

Kiều Tranh vội kéo Chu Thiến hỏi:

- Thiệu Lâm, hắn ta làm ra chuyện đó, em còn có thể dễ dàng tha thứ, cho hắn cơ hội sao? Tính tình TriệuHi Thành như thế, hắn ta sẽ không thay đổi, sao em còn muốn cùng hắn dây dưa, em sẽ không hạnh phúc đâu

- Kiều Tranh, để ý lời nói của anh đi! Đây là chuyện giữa vợ chồng tôi, anh không có quyền nhúng tay!

Triệu Hi Thành nhìn Kiều Tranh, giọng gay gắt

- Chỉ cần liên quan đến Thiệu Lâm, tôi sẽ không khoanh tay đứng nhìn!

- Thiệu Lâm là vợ tôi, không liên quan đến anh

Kiều Tranh cười lạnh:

- Nghe nói hai người đang làm thủ tục li hôn

- Anh…

Triệu Hi Thành nắm chặt tay có vẻ như lại chuẩn bị vung lên nhưng Kiều Tranh lạnh lùng nhìn anh, không chút yếu thế

Chu Thiến vội chen vào giữa bọn họ, tay Triệu Hi Thành dần dần hạ xuống, Kiều Tranh cũng quay mặt đi.

- Xin hai người bình tĩnh một chút, đây là chỗ em ở, các anh muốn em bị bàn tán sao?

Cô nhìn sang Kiều Tranh:

- Kiều Tranh, em biết anh quantâm em, nhưng xin anh đừng lo chuyện này, Hi Thành là người thế nào emsẽ cố gắng hiểu, em sẽ không làm khó chính mình nhưng em cũng không muốn dễ dàng buông tay

https://thuviensach.vn

Cô nhìn về phía chân trời khẽ nói:

- Tình cảm giữa em và anh ấy emcũng không dễ dàng buông tay được. Giờ, trong lòng em không bao giờ còncó Kiều Tranh nữa…

Sắc mặt Kiều Tranh trong nháy mắt trở nên trắng bệch, sự bi thương trong mắt anh khiến Chu Thiến vô cùng khổ sởnhưng cô biết, nếu không làm anh ấy hết hi vọng với Tống Thiệu Lâm thìanh sẽ mãi mãi không thể hạnh phúc

- Thiệu Lâm, thì ra em có thể tàn nhẫn như vậy

Kiều Tranh cúi đầu, nhẹ giọng nói.

- Bởi vì em không còn là Thiệu Lâm của quá khứ

- Không, em vẫn là em, chỉ là trong lòng em không hề yêu anh…

Đôi mắt sâu của Kiều Tranh như động đenkhông đáy, tĩnh mịch vô cùng không chút ánh sáng, trống rỗng lộ ra sựtuyệt vọng tận cùng. Anh lặng lẽ xoay người, bóng dáng cứng ngắc đầy sựcô tịch, cảm giác như trong nháy mắt bị cướp hết mọi hi vọng khiến ChuThiến suýt khóc.

Cô cũng biết giờ mình hẳn là nên ngoantâm, lặng lẽ để anh rời đi. Nhưng bóng lưng anh cô đơn như vậy, ngườiđàn ông ấy đã cho cô sự ấm áp vô tận nhưng cô lại trả lại anh sự tànnhẫn xót xa

Chu Thiến không nhịn được bước lên mộtbước nhưng vừa bước lên thì phía sau có một bàn tay lớn nắm chặt tay cô. Triệu Hi Thành nhẹ kéo cô về phía mình:

- Để anh ấy đi thôi, đừng để anh ấy có chút hi vọng nào nữa, như thế mới là chuyện tàn nhẫn nhất với anh ấy

https://thuviensach.vn

Bọn họ lẳng lặng nhìn Kiều Tranh đi đến bên xe, ánh mặt trời yếu dần chiếu lên người anh, bóng đen cô đơn trải dài trên mặt đất

Kiều Tranh lên xe, nhìn chằm chằm vàobóng dáng đã khắc sâu vào tâm trí mình qua gương chiếu hậu. Nếu nhấtđịnh anh không thể có được cô thì vì sao lại để cho anh gặp cô? Mũi anhcay cay, cuối cùng không thể khắc chế, nước mắt lặng lẽ chảy xuống. Vậnmệnh đang trêu đùa anh sao? Sao chỉ là gặp gỡ thoáng qua

Anh thu hồi tầm mắt, khởi động xe, bóngngười yểu điệu càng lúc càng xa, càng lúc càng mơ hò. Anh không khỏi nhớ lại lần đầu tiên gặp nhau, dưới gốc anh đào, hoa rơi đầy trời, nhưtrong giấc mơ, cô như ánh sáng chiếu rọi lòng anh sau đó cười thản nhiên với anh…

Miệng cười rực rỡ như hoa đó, thì ra chính là vết thương khắc sâu trong lòng anh

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 124: Thế Giới Nhỏ

Chương 123: Thế giới nhỏ

hu Thiến nhìn bóng xe biến mất ở góc đường rồi mới quay đầu lại

Vừa quay đầu đã thấy đôi mắt vui mừng của Triệu Hi Thành đang nhìn mình chăm chú. Anh kìm lòng không đậu cầm taycô, khóe miệng không dấu được ý cười:

- Thiệu Lâm, hôm nay nghe được em nói những lời này anh thực sự rất vui. Em vẫn luôn lý trí như vậy, bình tĩnh như vậy đến độ anh không thể không hoài nghi địa vị của mình trong lòng em. Giờ anh đã hiểu trong lòng em có anh, cái này dáng vui hơn tất cả mọi thứ

Anh nhìn cô, đôi mắt đen thâm thúy sáng bừng, bên trong chiếu ra bóng dáng của cô.

Chu Thiến rút tay về nhẹ giọng hỏi:

- Hi Thành, em nói như vậy khôngcó nghĩa rằng em đã hoàn toàn quên đi mọi thứ, cũng không phải là em sẽđón nhận anh, em không thể xác định anh có phù hợp với em không, cũngkhông có tin tưởng vào tương lai của chúng ta

Triệu Hi Thành nhìn bàn tay trống rỗng, trong lòng buồn bã:

- Thiệu Lâm, trước kia anh báđạo, làm rất nhiều chuyện có lỗi với em nhưng giờ anh đã hiểu trước kiamình đã sai cỡ nào. Anh sẽ không yêu cầu

https://thuviensach.vn

em làm gì, cũng sẽ không ép emphải quyết định điều gì. Từ nay trở đi anh sẽ tôn trọng em, cố gắng hiểu em, anh sẽ để em dần dần tin tưởng anh, tin tưởng vào tương lai củachúng ta, sau đó cam tâm tình nguyện quay về bên anh

Giọng anh nhẹ nhàng, dịu dàng như cơn gió nhẹ thổi qua tim Chu Thiến. Chu Thiến nhẹ nhàng cười, khuôn mặt tươicười như đóa hoa bách hợp trắng muốt khiến anh chói mắt

Chu Thiến bị anh nhìn mà mất tự nhiên cúi đầu:

- Hi Thành, chuyện không đơn giản như anh nghĩ đâu, anh đừng ngoài thì nói rất dễ dàng nhưng hành động lại khác hẳn

- Chuyện cũng không phức tạp nhưem nghĩ, Triệu Hi Thành anh đã quyết làm chuyện gì thì chắc chắn sẽ làmđược. Anh lấy danh dự của Triệu thị mà cam đoan, Triệu Hi Thành tuyệtđối nói được thì làm được!

Chu Thiến nhìn anh, thần thái của anhchân thật hiếm thấy, anh nhìn chăm chú vào mắt cô. Lòng Chu Thiến như bị kích thích, mặt hơi nóng lên. Cô cúi đầu xoay người đi về phòng trọ,Triệu Hi Thành cũng nhanh chóng đuổi theo sau. Chu Thiến nói:

- Anh không về đi, theo em làm cái gì

Triệu Hi Thành đi đến bên cô giữ chặt tay cô, gắt gao nắm chặt nhưng lại làm bộ như không có chuyện gì, giống như đang làm một chuyện hết sức tự nhiên

Anh nhìn phía trước, phối hợp với bước chân của cô:

- Thiệu Lâm, anh phải hiểu emnhưng em cũng phải cho anh cơ hội chứ đúng không? Giờ anh muốn biết mỗingày em làm gì, em sẽ không từ chối anh đúng không?

https://thuviensach.vn

Anh quay đầu nhìn cô cười, tay nắm tay cô càng chặt, mười ngón tay đan vào nhau, Chu Thiến có thể cảm nhận đượclòng bàn tay nóng rực và chút mồ hôi của anh

Là vì thời tiết nóng bức hay là vì anh lo lắng? Chu Thiến không có đáp án nhưng nhìn đôi mắt đầy hi vọng của anh, câu từ chối không thể nói thành lời

Hơn nữa, vì sao phải từ chối? Cho dù là cho hai người một lần nữa hiểu lẫn nhau, một lần nữa làm lại thì có cái gì không tốt?

- Chỗ em ở rất đơn sơ, chỉ sợ anh không quen. Chu Thiến nói

- Kì lạ, đại tiểu thư như em có thể quen thì sao anh không thể quen?

Tuy rằng nói như vậy nhưng khi Triệu HiThành tới phòng cô thì thực sự không quen. Nơi này không phải anh chưatừng tới, trước kia chủ thuê nhà nhân lúc các cô không ở nhà đã mở cửacho anh vào xem nhưng khi đó anh chỉ đứng ở cửa liếc vội vào trong mấylần đã bị căn phòng đơn sơ làm cho chua xót đến tột cùng, vội bước rangoài

Nhưng hôm nay, anh đứng trong gian phòng nhỏ hẹp này, nhìn trần nhà mốc meo, cảm giác trần nhà lúc nào cũng có thể sập xuống

- Thiệu Lâm, chỗ em ở hình như còn nhỏ hơn chỗ Hi Tuấn.

Triệu Hi Thành đứng đó, có cảm giác luống cuống chân tay

Tiểu Mạt ở nhà, thấy Chu Thiến dẫn TriệuHi Thành về thì cũng giật mình. Giờ thấy anh không biết theo ai nhưnglại cứng rắn tỏ vẻ tự nhiên đột nhiên cảm thấy anh như vậy thật đáng yêu

Cô cười nói với Triệu Hi Thành:

- Anh đừng đứng, ngồi đi, ghế sau dựa được đó.

https://thuviensach.vn

Lúc này Triệu Hi Thành mới ngồi xuống

Ghế dựa là ghế bành bình thường không cótay vịn, Triệu Hi Thành ngồi xuống rồi, cảm giác hai tay không biết nênđặt đâu, sờ soạng một hồi cuối cùng chỉ đành đặt lên đùi mình, tư thếrất mất tự nhiên

Tiểu Mạt không nhịn được phì cười, Triệu Hi Thành vẻ mặt xấu hổ

Cũng may Chu Thiến vừa kịp đến giải cứu cho anh. Cô đặt một ly trà ở bên bàn cho anh rồi nói:

- Anh đã đến chỗ Hi Tuấn ở? Đi bao giờ

- Chính là ngày anh uống say đó

Chu Thiến nhớ lại lần trước cô nhờ Hi Tuấn đưa anh về nhà, thì ra Hi Tuấn không đưa anh về biệt thự mà mang về chỗ mình

Lúc này, Triệu Hi Thành bị công cụ trang điểm trên bàn hấp dẫn, anh tò mò cầm mấy món đồ lên xem rồi nói:

- Đây chẳng phải là đồ trang điểm của con gái sao? Nhiều thế? Cái này là cái gì

Anh cầm lấy bộ mi giả

- Đây là bộ lông mi giả, đó đều là công cụ trang điểm

Triệu Hi Thành lật xem từng thứ một, ChuThiến thấy anh hứng thú, mà đó lại là thứ mình thích nên cao hứng giớithiệu từng thứ với anh:

- Bọn em học stylist đều phảidùng những thứ này. Anh đừng xem có những thứ bé tí nhưng tác dụng rấtlớn đó. Ví dụ như mi giả này có thể khiến cho mắt trở nên sáng bừng, nếu biết cách sử dụng chính xác, phát

https://thuviensach.vn

huy công dụng thì dù là người con gái bình thường nhất cũng có thể tỏa sáng vô cùng

Chu Thiến giới thiệu từng thứ cho anhxem, tập trung tinh thần, thao thao bất tuyệt mà nói. Hai mắt cô sángbừng, thần thái chói mắt, lực chú ý của Triệu Hi Thành dần chuyển sangkhuôn mặt cô, lúc này cô hơi cúi đầu, lông mi dài đen bóng, hai má hơiửng hồng, đôi lúc ngẩng đầu nhìn anh một cái, đôi mắt đen láy trong suốt tựa như ánh sao trong đêm đen. Anh chưa bao giờ thấy cô chuyên chú nhưvậy, chân thật như vậy. Tựa như cô đang triển lãm báu vật của mình, vẻmặt đầy sự yêu thương mà nhiệt tình

Trong lòng Triệu Hi Thành bỗng dâng lênsự cảm động. Thì ra đây là chuyện mà cô yêu thích, chuyện này sẽ manglại cho cô nhiều niềm vui, thỏa mãn như vậy. Anh vẫn luôn nghĩ rằngchẳng qua cô không có việc gì làm, làm việc này chẳng thoải mái gì, chỉlà chuốc khổ vào thân. Nhưng xem ra, anh sai rồi. Cũng như anh thích làm việc, hưởng thụ thành công của công việc, cô cũng cần có chuyện vui vẻđể làm phong phú cuộc sống của mình

Không, anh không thể so cô với những phunhân hào môn khác được. Thiệu Lâm của anh là đặc biệt, cô có tư tưởngđộc đáo và sự cứng cỏi của mình, cô có dũng khí theo đuổi mọi thứ. Ánhhào quang của cô rực rỡ không thể che giấu như vậy. Nếu anh chỉ muốn nắm bắt lấy cô, giữ chặt cô thì càng xa cô hơn mà thôi.

- Chúng em sắp học thiết kế hìnhtượng chỉnh thế, thì ra thông qua ăn mặc có thể thay đổi khí chất củamột người, cũng có thể phát huy nhuần nhuyễn tính cách của người đó, đây là chuyện thật thú vị. Thử nghĩ mà xem, em có thể biến một người phụ nữ tính cách nghiêm cẩn thành một người con gái dịu dàng đa tình…

Cô mỉm cười tự tin, vẻ mặt này khiến cho Triệu Hi Thành như đang đắm chìm trong hồ nước ấm áp, thoải mái

https://thuviensach.vn

- Làm sao có thể, em đừng có bahoa lừa anh, bản thân người tính cách vốn nghiêm cẩn, thay đổi bề ngoàilàm sao mà biến thành nữ nhân dịu dàng, đa tình được?

Chu Thiến lắc đầu, hai mắt rạng rỡ:

- Cái này anh không hiểu đượcđâu, chỉ là phụ nữ thì trời sinh sẽ luôn có sự dịu dàng, chỉ là vì hoàncảnh hoặc nguyên nhân nào đó ngăn cản thôi. Chỉ cần thay đổi chút bềngoài cùng với quần áo của cô ấy thì sự dịu dàng của cô ấy sẽ tự nhiênmà bộc lộ ra.

- A, nói rất đúng, có vẻ có đạo lý đây

Tiểu Mạt ở bên nhìn bọn họ, lúc này haingười ngồi cùng nhau, đầu bất tri bất giác kề sát, đôi lúc bốn mắt nhìnnhau… Bọn họ như đang sống trong thế giới nhỏ của riêng họ, trong thếgiới đó, bọn họ chỉ có thể nhìn thấy nhau, không cho bất kì người ngoàinào xen vào. Hình ảnh ấm áp lãng mạn đó làm cho người ta thật ghen tị.

Nhìn thế nào cũng là một đôi yêu nhau …Một khắc này, Tiểu Mạt bỗng nhiên hiểu ra lời Chu Thiến, giờ mọi thứ côấy làm đều là vì mong có thể kéo dài sự ấm áp này…

Có cá tính riêng, kinh tế độc lập, khôngphải dựa vào bất kì ai thì mới được người khác tôn trọng, mới có thể duy trì tình cảm lâu dài

Tiểu Mạt cười cười, xoay người đi vàophòng bếp, xem ra tối nay phải nấu cơm nhiều một chút, không biết vị đại thiếu gia kia có quen ăn cơm rau dưa như bọn họ không nữa?

Chu Thiến thấy Tiểu Mạt bắt đầu nấu cơm thì ra giúp. Triệu Hi Thành vô cùng kinh ngạc:

- Thiệu Lâm, đừng nói rằng em còn có thể nấu cơm!

https://thuviensach.vn

Chu Thiến tự gào gật đầu:

- Em tuyệt đối lợi hại hơn anh nghĩ nhiều.

Triệu Hi Thành mở to mắt nhìn cô, như là một lần nữa quen biết cô, nhìn cô từ đầu đến chân rồi mới nói:

- Thiệu Lâm, em luôn khiến anh phải ngạc nhiên

Cơm chiều rất nhanh đã làm xong. Triệu Hi Thành nhìn đồ ăn nóng hổi trên bàn, trong lòng đột nhiên có cảm giác kì dị. Anh có thể ăn được đồ ăn Thiệu Lâm tự tay làm, thật thần kì…

Tiểu Mạt mang canh gà nấm đến trước mặt anh nói:

- Triệu Hi Thành, đồ ăn đơn giản thôi, anh đừng để bụng

Triệu Hi Thành nhìn Thiệu Lâm, nụ cườicủa cô giữa làn khói mỏng có sự dịu dàng vô cùng. Chỉ cần ăn được đồ ăncô tự nấu thì dù là gì anh cũng chẳng để ý

Ba người đi đến bên chiếc bàn nhỏ, lẳnglặng cơm mà không nói gì. Nhất thời chỉ nghe tiếng bát đũa chạm nhau.Triệu Hi Thành chưa từng nghĩ sẽ có ngày mình ngồi trong căn phòng đơnsơ này, ăn đồ ăn giản dị này. Nhưng vì bên anh có cô mà cảnh này trở nên vô cùng đẹp đẽ

Nếu có được sự tin tưởng của cô, bất kểtrả giá gì cũng phải cố gắng, cố gắng làm cho cô cam tâm tình nguyện trở lại bên anh. Người con gái xinh đẹp, tốt bụng, tinh thuần này, cho dùbắt anh hi sinh mọi thứ, kể cả mạng sống anh cũng phải trân trọng.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 125: Sắc Thái

Chương 124: Sắc thái

Tính ra, Chu Thiến đã học ở Yêu Ti Lệ được ba tháng

Qua mấy tuần tiếp, việc học càng ngàycàng phức tạp, không khí giữa các học viên cũng càng ngày càng khẩntrương, bởi vì mỗi lần kiểm tra, học viên được điểm tốt càng lúc càngít, loại khá và loại vừa đạt càng lúc càng nhiều. Cả lớp chỉ có TrươngBân và Hồ Giai Giai là luôn được loại tốt. Chu Thiến, Tiểu Mạt, Lý San,Lưu Văn Chí đều bị một lần được loại khá. Vương Lâm, Vương Vĩ có hailần, Triệu Viện Viện còn có một lần ở mức vừa qua. Ba người bọn họ đềucó ít cơ hội vào top mười hơn. Nhưng Triệu Viện Viện nói:

- Còn ba tháng, mình sẽ không buông tay đâu

Từ sau khi Chu Thiến cho Triệu Viện Việnvay tiền mua đồ, Triệu Viện Viện cũng dần dần gia nhập với 6 người bọnho. Tuy rằng không còn cảnh giác, cẩn thận như trước nhưng chỉ là chơivới mấy người Chu Thiến, Tiểu Mạt, những người khác thì Triệu Viện Việnnói:

- Lòng phòng người không thể không có, người khác cũng chẳng luôn đề phòng đó sao?

Cũng không phải không có đạo lý.

Lần này bắt đầu học tập về việc phối hợpsắc thái cơ thể với trang phục. Người đứng lớp Thẩm Già Lam là một giáoviên nữ mới. Sau này Trương

https://thuviensach.vn

Bân nói cho bọn họ, thì ra bà cũng là mộtbậc thầy trong công ty, chủ yếu nghiên cứu về sắc thái học, có rất nhiều ngôi sao nổi tiếng đều mời bà cùng đi mua sắm, lương tính theo giờ, mỗi giờ 1 vạn tệ. Nói tới đó, Lý San trợn tròn mắt, chậc chậc:

- Trời ơi, vậy tiền lương một tháng cao cỡ nào

Trương Bân cười nói:

- Người chuyên về sắc thái học ởnước ta không nhiều, hơn nữa người giỏi lại càng ít. Có kinh nghiệm,được đào tạo bài bản ở nước ngoài và được giải thưởng quốc tế như ThẩmGià Lam lại cực cực cực hiếm. Một vạn tệ một giờ tuyệt đối không uổngphí. So với Khắc Y, ba mươi vạn một tạo hình chỉnh thể thì cũng khôngquá đắt đâu.

Nhắc đến Khắc Y, Chu Thiến hỏi:

- Lúc nào Khắc Y mới dạy chúng ta?

- Hai tuần cuối thầy ấy mới xuất hiện, hơn nữa, thầy ấy còn là chủ khảo chấm thi của chúng ta đó

Stylist bậc nhất trong nước, ai nấy đều tỏ vẻ mong chờ

Chương trình học về sắc thái là một môn học rất thú vị. Thẩm Già Lam nói:

- Con người chúng ta có rất nhiều màu sắc khác nhau, màu da, tóc và mắt khác nhau sẽ quyết định việc màusắc nào phù hợp với chúng ta, màu sắc nào cần tránh. Nắm bắt tốt quy tắc này thì mới có thể sử dụng màu sắc linh hoạt, dùng nó để trang điểm, tô vẽ cho cuộc đời chúng ta

Bà hơi dừng, thoáng mỉm cười rồi nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Tuần này kiểm tra, tôi sẽ chọnhai học viên xuất sắc nhất để đi mua sắm cuối tuần cùng tôi, chọn quầnáo cho đại minh tinh Lý Hiểu Điệp đó, các bạn học có hứng thú cần phảicố gắng nhiều

Lời vừa nói ra như quả bom tấn ném vàogiữa đám học sinh, lập tức nổ tung. Cùng đi mua sắm, kinh nghiệm hiếm có cỡ nào, huống chi còn được gặp đại minh tinh Lý Hiểu Điệp, đó là ngườichỉ có thể nhìn thấy trên TV mà thôi, giờ còn có cơ hội cùng cô ấy đimua sắm. Ánh mắt ai nấy đều sáng bừng, vẻ mặt hừng hực quyết tâm.

Đây là tuần học tập nghiêm túc nhất củamọi người từ trước đến nay, Chu Thiến cũng dùng hết sức mà chuẩn bị cholần kiểm tra này. Cô ngoài học ở trường còn đến thư viện tìm tạp chí mới xem, đi trên đường còn phân tích về màu sắc phối hợp của từng người,cũng có đôi khi còn góp ý với người ta. Có lần có những cô gái trẻ nghеđược mà hứng thú, hai người còn thảo luận, bàn bạc hồi lâu

Chuyện ở quán Bar cũng không khác là mấy, đến quán bar đều là các cô gái tuổi trẻ, ăn mặc hợp mốt. Lúc Chu Thiếnbưng rượu còn dặn dò người ta cách ăn mặc, phối đồ, lại nhìn người tathật lâu khiến con gái nhà người ta còn tưởng rằng bản thân có gì quyếnrũ

Lúc ăn cơm với mọi người, Tiểu Mạt cườikể chuyện này cho mọi người nghe, còn nói Chu Thiến bị tẩu hỏa nhập ma.Nhưng phản ứng của mọi người mỗi người một khác. Triệu Viện Viện có chút đăm chiêu. Lý San và Vương Lâm đều bội phục. Lưu Văn Chí đùa đùa ChuThiến, Trương Bân chỉ yên lặng nhìn Chu Thiến, vẻ mặt suy nghĩ sâu xa.Vương Vĩ thì hoàn toàn là sự kính nể, sùng bái

Trương Bân thở dài:

- Lúc mình làm trợ lý cho anh của Hồ Giai Giai từng nghe anh ta kể về quá trình học tập của Khắc Y. Thiệu Lâm, nếu sau này cậu trở thành stylist

https://thuviensach.vn

nổi tiếng như Khắc Y thì mìnhtuyệt đối sẽ không cảm thấy ngạc nhiên!

Nghe Trương Bân nói xong, ai nấy đều kinh ngạc khó tin. Nhưng nghĩ Trương Bân là người duy nhất từng tiếp xúc với Khắc Y nên những lời này hắn cũng có chút căn cứ.

Chu Thiến bị mọi người nâng tầm mà mất tự nhiên cười nói:

- Trương Bân lại đùa mình rồi, cảnh giới của Khắc Y nào phải dễ dàng đạt đến

Vương Vĩ lại nói:

- Mình cảm thấy Thiệu Lâm nhất định có thể trở thành stylist kiệt xuất

Đối với điều này, mọi người đều đồng ý,Thiệu Lâm là người có tinh thần thép đáng sợ, cũng không phải ai cũng có thể làm được. Ít nhất những người ngồi đây cũng không thể đem toàn bộnhiệt tình dốc lòng học tập được như cô ấy.

Chu Thiến cười cười:

- Trở thành stylist ưu tú chẳng phải là giấc mơ của mỗi người chúng ta sao, chẳng có gì là không thể cả

Mọi người như bị sự tin tưởng của Chu Thiến dẫn dụ mà gật đầu. Triệu Viện Viện nói:

- Đúng, chỉ cần cố gắng, chúng ta đều có thể trở thành người ưu tú

Kì thi được chờ đợi cuối cùng cũng đến

Vẫn như mọi lần thi, trường học chuẩn bịngười mẫu cho bọn họ, sau đó chia cho các học viên. Yêu cầu là, học viên trong thời gian định sẵn phải dựa vào đặc điểm của người mẫu mà chọnquần áo thích hợp cho họ, sau đó

https://thuviensach.vn

phối hợp với cách trang điểm. Phòngthực hành có một tủ lớn, trong đó còn có đủ các loại quần áo để cho họcviên tùy ý chọn lựa

Người mẫu của Chu Thiến là cô gái trẻ,tóc dài, da vàng, mắt nâu đậm. Nhưng người mẫu lại nhuộm mái tóc dàithành màu vàng sáng. Điều này khiến cô ấy nhìn không có sức sống, màu da trở nên tối đi

Chu Thiến thầm than trong lòng, không khỏi hỏi người mẫu:

- Vì sao cô lại nhuộm tóc thành màu này

Người mẫu sờ sờ tóc mình trả lời:

- Không phải nói màu này sẽ cànglàm da trắng hơn sao? Màu da của tôi rất xấu. Mong cô có thể giúp tôitìm được những cách phối màu phù hợp nhất

Chu Thiến bất đắc dĩ thở dài, mái tóc dài vàng sáng này chính là điểm hỏng lớn nhất. Cho dù phối hợp quần áo màusắc phù hợp cũng không thể đạt được hiệu quả tốt nhất. Nên làm gì bâygiờ? Giờ không thể kịp để nhuộm lại tóc cho cô ấy được

Chu Thiến vừa suy nghĩ vừa đi đến bên tủ, chọn quần áo. Chu Thiến suy nghĩ, da người mẫu là da vàng, mắt nâu đậm, căn cứ thuyết sắc thái bốn mùa thì cô ấy thuộc loại người mùa thu. Chu Thiến tìm tòi cẩn thận, tuổi người mẫu không lớn, ánh mắt nhu hòa, tính cách hẳn là rất dịu dàng. Màu sắc đậm mà hoa lệ có thể khiến cô ấy caoquý hơn

Nhưng tóc thì làm thế nào? Đúng là chuyện hao tâm tổn trí.

Trước tủ lớn có rất nhiều học viên đangchọn quần áo, ai náy đều chăm chú suy nghĩ, cũng không nói chuyện, hơnnữa còn giữ chặt quần áo trong tay, tránh để người khác cướp được.

https://thuviensach.vn

Đang lúc này, có người đi đến bên ChuThiến, lấy đi bộ quần áo màu nâu đậm trước mặt Chu Thiến. Chu Thiến đang nghĩ có nên dùng bộ quần áo này không nên còn chưa kịp cầm lên. ChuThiến ngẩng đầu thì thấy là Hồ Giai Giai, cô ta không chút thay đổi cầmchắc quần áo, xem ra là không thể buông tay.

- Hồ Giai Giai, đây là quần áo tôi đã chọn

Hồ Giai Giai nhíu mày:

- Á, nếu thế sao cô không cầm trên tay, giờ nó trong tay tôi, chẳng liên quan gì đến cô nữa

Chu Thiến chán nản nhưng chuyện này cũngchỉ có thể tự trách mình không cẩn thận, ra tay quá chậm, cho nên cũngkhông nói gì, quay đầu lại chọn quần áo.

Bên tai lại nghe thấy Hồ Giai Giai phìcười. Chu Thiến quay đầu đã thấy cô ta đang nhìn người mẫu của mình màcười, ý cười đầy châm chọc, cô ta nói:

- Người mẫu của cô có màu tóc đẹp quá đi…

Cô ta quay đầu lại nhìn Chu Thiến, ánh mắt vui mừng khi thấy người gặp họa:

- Nếu tôi là cô thì sẽ buông tay rồi, như cô ta, mặc quần áo gì chẳng thế

Giọng Hồ Giai Giai không cao không thấp,có thể cho người chung quanh nghe thấy nhưng các giáo sư ở xa sẽ khôngnghe thấy. Các học viên xung quanh nhìn về phía người mẫu của Chu Thiến, đương nhiên cũng hiểu được ý của Hồ Giai Giai, những người quen biếtChu Thiến đều tỏ vẻ tiếc nuối, còn những người khác đều bưng miệng cườithầm vì bớt đi được một đối thủ mạnh. Bởi vì bất kì ai cũng đều nhìn ra, thời gian có hạn mà muốn thay

https://thuviensach.vn

đổi màu tóc của người mẫu là không thể,cho dù cẩn thận phối đồ thì hiệu quả cũng không cao. Một điểm khá khôngthành vấn đề nhưng để được điểm tốt, thậm chí thành một trong hai ngườixuất sắc nhất thì tuyệt đối không có khả năng.

Chu Thiến không để ý sự cười nhạo củangười xung quanh, cô chỉ lẳng lặng nhìn Hồ Giai Giai, khuôn mặt chấtchứa sự tức giận. Đang lúc mọi người nghĩ cô sẽ phát giận thì cô độtnhiên lại cười thản nhiên. Nụ cười thong dong khó mà nói hết, cô nhìn Hồ Giai Giai, giọng không cao không thấp, không nhanh không chậm:

- Hồ Giai Giai, là một stylist mà coi thường, làm nhục người mình phục vị là hành vi cực không nên. Tôntrọng đối tượng phục vụ là đạo đức cơ bản mà một stylist nên có. Đây làbài học đầu tiên chúng ta từng học, học giỏi như cô, không quên nhanhthế chứ

- Nói đúng lắm

Một giọng nói nhu hòa đột nhiên vang lên.

Nghe thế, mặt Hồ Giai Giai trắng bệch bởi vì cô ta nhận ra, đây chính là giọng của Thẩm Già Lam. Các học viênxung quanh đều quay đầu đi, lén lút rời xa hai người Chu Hồ, tỏ vẻ không liên quan đến mình

Thẩm Già Lam đi từ bên kia tới, khóe miệng cười tao nhã tự tin, cũng không biết bà đứng đó tự bao giờ

Hồ Giai Giai đứng sững ở đó, mặt lúc trắng lúc đỏ, không nói được gì.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 126: Cạnh Tranh

Chương 125: Cạnh tranh

Thẩm Già Lam khoảng hơn 30 tuổi, dángngười cao gầy, tóc ngắn sành điệu, khuôn mặt vô cùng thanh nhã. Cô bướcnhững bước đi tao nhã đến bên hai người

Cô thản nhiên nhìn Hồ Giai Giai một cái, dưới cái nhìn của cô, Hồ Giai Giai vội cúi đầu.

Thẩm Già Lam quay đầu nhìn Chu Thiến, trong mắt có ý tán thưởng. Cô nhẹ giọng nói:

- Bạn học này nói hay lắm, bất kể trước khi khách hàng đến tìm chúng ta trông như thế nào nhưng chúng tacũng không nên có lòng khinh thường. Bọn họ cần chúng ta thì mới tìmchúng ta, nếu bọn họ cái gì cũng biết thì ai còn cần chúng ta nữa

Nói xong, cô thoáng dừng rồi lại nhìn về phía Hồ Giai Giai:

- Hơn nữa, bạn học này nói nhữnglời châm chọc vô tình vô nghĩa như vậy rất không cần thiết, ngoài việckhiến mình có phần nông cạn đi thì chẳng có ý nghĩa gì.

Hồ Giai Giai há miệng, vẻ mặt xấu hổ, cô đi đến bên Chu Thiến nói:

- Xin lỗi, vừa rồi mình không nên nói như vậy, cậu đừng để bụng

https://thuviensach.vn

Chu Thiến với sự chuyển biến bất ngờ nàycủa cô ta thì rất hoài nghi nhưng nếu cô ấy đã xin lỗi thì còn nói gìđược nữa. Chu Thiến cười nói:

- Không sao đâu

Thẩm Già Lam hình như rất vừa lòng vớithái độ biết sai mà sửa của Hồ Giai Giai, ánh mắt nhìn nàng nhu hòa đinhiều. Sau đó cô lại hỏi Chu Thiến:

- Em có cảm thấy phân chia người mẫu không công bằng? Nếu cho em đổi người mẫu, em có đổi không?

Chu Thiến nhìn nhìn người mẫu của các học viên khác, dù có một số người cũng có khó khăn nhưng không có ai là khó thiết kế như Chu Thiến. Có thể nói, người mẫu của Chu Thiến thực sự làkhó làm nhất. Nói không công bằng thì cũng có chút chút.

Nhưng Chu Thiến cười nói với Thẩm Già Lam:

- Em không muốn đổi, em muốn thửxem sao. Stylist vốn để giúp người khác che đi khuyết điểm, tìm đượcconcept hợp với mình nhất. Nếu em không làm được thì là năng lực của emcòn hạn chế, không phải tại người mẫu

Thẩm Già Lam nhìn Chu Thiến mà khẽ cười,cô lăn lộn trong nghề đã nhiều năm, cũng tiếp xúc với không ít học viên. Mỗi lần thi đều cố ý trộn lẫn những người mẫu khó tạo hình, các họcviên chỉ biết kêu bất công, yêu cầu đổi người, chưa có ai nói được nhưChu Thiến.

Thẩm Già Lam như tìm được cảm giác củamình khi còn trẻ ở Chu Thiến, năm đó cô bướng bỉnh, không chịu thua, tựtin mà cũng lý trí. Cô thực sự thích cô gái này, gật gật đầu, nói:

- Hi vọng thành tích của em sẽ không khiến tôi thất vọng.

https://thuviensach.vn

Nói xong, xoay người tránh ra.

Thẩm Già Lam đi rồi, vẻ xấu hổ, ăn năncủa Hồ Giai Giai lập tức biến mất, cô ta lạnh lùng nhìn Chu Thiến mộtcái rồi đi tới bên kia bọn quần áo.

Chu Thiến chọn quần áo xong trở lại vị trí của mình. Tiểu Mạt, Trương Bân đi tới thân thiết nhìn nàng. Tiểu Mạt trách:

- Nếu cô giáo nói là có thể đổi người mẫu sao cậu không đổi? Cậu đó, quá bướng bỉnh

Trương Bân nhìn mái tóc của người mẫu, cũng cau mày:

- Cái này quá khó, thiết kế thế nào cũng khó mà đạt hiệu quả tốt, đúng rồi…

Trương Bân đột nhiên nghiêm túc hỏi Chu Thiến:

- Vừa rồi cậu và Hồ Giai Giai xảy ra chuyện gì?

- Không có chuyện gì, chỉ là có chút cãi cọ.

Chu Thiến không muốn nhắc lại những lời Hồ Giai Giai nói trước mặt người mẫu

- Hồ Giai Giai này, luôn tự caotự đại, hơn nữa không chấp nhận được việc có ai đó hơn mình. Vừa rồimình để ý mấy bộ quần áo đều bị cô ta đoạt đi. Dường như cô ta biết mình muốn quần áo gì, mỗi lần đều cướp đi trước mặt mình, rất đáng ghét.Trương Bân oán hận

Chu Thiến thấy bọn họ còn chưa làm xong mà vẫn quan tâm nàng thì rất cảm động nói:

- Các cậu đừng để ý mình, cứ làmtốt việc của mình đâu, dù mình không được đi mua sắm thì các cậu cũngphải đi, quay về kể cho mình nhé. Mau đi

https://thuviensach.vn

đi, mình mới tập trung nghĩđược

Lúc này hai người mới lo lắng rời đi

Người mẫu nghe được lời bọn họ nói, vẻ mặt có chút hối lỗi nói:

- Có phải màu tóc của tôi mang rắc rối cho cô? Vừa rồi mình thoáng nghe mọi người bàn về tóc của tôi.

Chu Thiến nhìn người mẫu qua gương, lắc đầu nói:

- Không phải tại cô

Cô nghĩ nghĩ rồi lại nói:

- Nhưng tôi đề nghị, về sau côđừng nhuộm màu này nữa, màu này không hợp với màu da của cô, người datrắng nõn mới hợp. Muộn màu nâu đậm đi, màu nâu đậm mới hợp

Người mẫu đó cũng tốt bụng:

- Có ảnh hưởng đến thành tích của cô không? Hay là… tôi buộc tóc lên?

Chu Thiến nhìn nàng buộc tóc lên qua gương rồi lắc đầu, vẫn không được. Cô mới nhuộm tóc, chân tóc cũng vàng rực rỡ.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút,Chu Thiến còn chưa nghĩ được là nên làm gì nên cũng lo lắng. Cô đànhphải bảo người mẫu thay đồ trước rồi trang điểm cho người mẫu

Trang điểm xong, Chu Thiến vẫn không nghĩ được cách gì với mái tóc của người mẫu. Mắt thấy thời gian sắp hết

Cách đó không xa, Hồ Giai Giai đã hoànthành thiết kế của mình, cô ta ngồi đó nhìn Chu Thiến, nhìn tóc ngườimẫu vàng óng mà cười lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến buồn rầu nằm gục lên bàn, ở bên người mẫu lầm bẩm:

- Nếu có thể che tóc đi thì tốt rồi, chẳng ai nhìn được gì nữa…

Che đi? Mắt Chu Thiến sáng bừng lên, lậptức đứng thẳng dậy. Đúng thế, vì sao không thử cách này, Chu Thiến nhưđược kích thích mà phấn chấn tinh thần, cô cười nói với người mẫu:

- Cảm ơn cô đã nhắc nhở tôi

Cô đứng dậy, vội chạy đến bên tủ lớn tìm đồ mình cần

Người mẫu không hiểu gì, đứng sững ở đó,lòng đang nghĩ, mình nhắc nhở được gì? Che đi? Không thể nào, cô ấykhông định che đầu mình đi chứ

Thời gian kết thúc, Chu Thiến cũng vừa ývới tạo hình của người mẫu, hai người nhìn bóng hình xinh đẹp tronggương mà vui vẻ cười

Lần này, vì để chọn ra hai thiết kế xuấtsắc nhất, cũng để cho công bằng mà Thẩm Già Lam quyết định để cho 6 họcviên một tổ, dẫn người mẫu lên bục. Như vậy, tất cả mọi người đều nhìnđược rồi để mọi người đánh giá, để tất cả được tâm phục khẩu phục.

Trong 6 người sẽ chọn ra một người, cuối cùng trong 6 người còn lại sẽ chọn ra hai người

Tổ thứ nhất, trong 6 người, Trương Bân trong đó. Mọi người đều giới thiệu thiết kế của mình. Đến lượt Trương Bân, anh nói:

- Người mẫu của em có làn da rámnắng khỏe mạnh, mắt màu nâu đâm, tóc cũng màu nâu, căn cứ sắc thái bốnmùa thì thuộc loại hình mùa hè. Làn da của cô ấy khỏe mạnh, có màu hồnghào, môi màu hồng nhạt khiến người ta cảm thấy rất nhu hòa, tao nhã.

Khóe miệng anh luôn tươi cười, trong mắt đầy sự tự tin:

https://thuviensach.vn

- Chọn nên em chọn cho cô ấy những màu nhu hòa, thanh nhã

Tay anh làm động tác mời xem rồi nói:

- Em chọn cho cô ấy áo màu xanhda trời nhạt và váy ngắn màu xanh đậm. Sự phối hợp cùng màu theo từngtông đậm nhạt này thích hợp nhất với những người thuộc loại hình mùa hànhưng cũng để tránh đơn điệu, em chọn cho cô ấy chuỗi vòng cổ màu trắngcàng khiến cô ấy thêm tao nhã, dịu dàng

Lời giới thiệu và thiết kế của anh đượcmọi người khen ngợi, không nghi ngờ gì chính là người xuất sắc nhấttrong tổ 6 người đó. Khi thầy giáo tuyên bố kết quả, vẫn có học viênnghi ngờ:

- Em không hiểu, thiết kế của em kém của Trương Bân ở chỗ nào

Thẩm Già Lam đi đến bên học viên kia, mỉm cười nói:

- Người mẫu của em da màu nâuvàng, mắt và tóc đều là màu đen, căn cứ theo sắc thái bốn mùa thì làngười mùa đông. Người thuộc mùa đông thích hợp nhất dùng màu trắng, đenvà xám. Em chọn màu đen cho cô ấy vốn cũng không sai nhưng em quên mấtviệc phối màu tương phản, chỉ có cách phối tương phản mới khiến ngườimẫu trở nên nổi bật. Em chọn cho người mẫu cả người đều màu đen cũngkhông khỏi quá nặng nề.

Những lời đó khiến học viên kia tâm phục, không còn ý phản đối

Hai tổ tiếp, Tiểu Mạt và Lý San đều không được nhất, chỉ được loại khá, bọn họ ủ rũ đi đến bên Chu Thiến, nhìnthấy thiết kế của Chu Thiến thì đều ngạc nhiên vô cùng. Lý San bội phục:

- Cách này mà cậu cũng nghĩ ra được, đúng là thua cậu rồi

Sau đó lại thở dài:

https://thuviensach.vn

- Thẩm Già Lam nói mình phối đồ quá câu nệ, người mùa thu không phải mặc màu đỏ là hợp nhất sao?

Chu Thiến nhìn người mẫu của cô rồi cười nói:

- Cô ấy tuổi còn trẻ, chỉ mặc màu đỏ không thì quá già rồi, nếu dùng màu cam thì đẹp hơn đó

Lý San nghiêng đầu nghĩ, lúc này mới như bừng tỉnh:

- Thì ra vấn đề là ở đây, mìnhhiểu rồi, không nên quá cứng nhắc trong việc chọn màu, còn phải dựa theo tuổi tác, khí chất nữa

Tổ tiếp, Hồ Giai Giai, Vương Vĩ, Lưu VănChí đều ở trong đó. Hồ Giai Giai dẫn người mẫu của mình đi lên trước,ngẩng đầu ưỡn ngực, vẻ mặt như một nàng công chúa kiêu ngạo. Nhưng cô ta quả cũng nên kiêu ngạo, chẳng những thành tích vẫn luôn số một số hailại còn trẻ tuổi, xinh đẹp, trở thành người nổi bất nhất trong các họcviên năm nay. Ngay cả các thầy giáo cũng đều thầm bàn tán, cô ta vàocông ty là chuyện hiển nhiên.

Cô ta đứng trên bục, đôi mắt như thủytinh long lanh sáng bừng, khóe miệng tươi cười kiêu ngạo. Làn da trắngnõn, ửng hồng, là người điển hình của người mùa xuân, người mang sắcthái mùa xuân thích hợp với màu vàng hoặc các màu ấm: vàng nhạt, hồngphấn, trắng sữa… Cô ta mặc áo mà vàng nhạt pha lẫn xanh nhạt, mặc váytrắng ngắn, tay đeo lắc bạc, trông vô cùng xinh đẹp, động lòng người.Trùng hợp là người mẫu của cô ta cũng giống cô ta, làn da trắng nõn, mắt màu nâu nhạt, tóc vàng mềm mại, cũng là người mùa xuân

Tiểu Mạt thì thầm với Chu Thiến:

- Nhìn cô ta may mắn chưa kìa, mình là người mùa xuân, người mẫu cũng vậy, nhất định là biết cách phối hợp tốt nhất

https://thuviensach.vn

Nhưng Chu Thiến để ý lại thấy Hồ GiaiGiai phối hợp rất sáng tạo khiến người ta cảm thấy như sáng bừng, khôngthể không nói, thực lực của Hồ Giai Giai không thể khinh thường

Hồ Giai Giai đứng đó nhìn ánh mắt tán thưởng của mọi người, trong lòng đắc ý. Đến lượt mình, cô ta hắng giọng rồi lớn tiếng nói:

- Người mẫu của tôi là ngườithuộc mùa xuân, hơn nữa cô ấy là phụ nữ văn phòng cho nên tôi chọn chocô ấy vest công sở màu cà phê, và áo trong màu lam nhạt thêu hoa, chọntúi xách cùng màu với áo vest, cuối cùng thêm vào đồ trang sức trang nhã sẽ khiến cô ấy càng thêm dịu dàng mà cũng rất trí thức.

Cô ta giới thiệu xong, ngầm để ý thần sắc của Thẩm Già Lam, thấy cô mỉm cười, vẻ mặt đồng ý thì lại kiêu ngạo. Từ nhỏ đến lớn, cô ta luôn là người xuất sắc nhất, nhất định cô ta cũngphải đạt được thành tích xuất sắc nhất mà vào công ty. Lần này, người có thể làm đối thủ của cô ta cũng chỉ có Trương Bân. Cô ta nhìn TrươngBân, Trương Bân nhìn thấy ánh mắt cô ta thì thản nhiên cười. Hồ GiaiGiai thầm cắn răng, lòng vô cùng hận.

Lúc thu hồi ánh mắt, lơ đãng nhìn đến chỗ Chu Thiến… đột nhiên, cô ta mở to mắt, vẻ mặt khó tin

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 127: Bộc Lộ Bản Thân

Chương 126: Bộc lộ bản thân

Tổ này, người xuất sắc nhất cũng không có gì lạ, chính là Hồ Giai Giai, Vương Vĩ và Lưu Văn Chí xuống dưới thìđều uể oải. Một người nói:

- Lại chung một tổ với Hồ Giai Giai…. Đúng là xui xẻo

Phân tổ là chia theo tên, cũng không phải là bất công, nên Lưu Văn Chí ngoài cảm thán mình không may cũng chẳng nói thêm gì

Hai người bọn họ chỉ ở mức khá, Vương Vĩ thở dài:

- Ba lần bị khá rồi, xem ra không thể vào top 10 nữa.

Lưu Văn Chí cũng thở dài:

- Mình cũng hai lần bị khá

Chu Thiến an ủi bọn họ:

- Thành tích của các cậu cũng không tệ, giờ hình như còn nhiều người chỉ được vừa qua, các cậu hẳn không sao đâu

Cô nói vậy thì sắc mặt hai người mới tốt lên một chút

Vương Vĩ nhìn thiết kế của cô mà sợ hãi, nhìn Chu Thiến sùng bái:

- Thiệu Lâm, thiết kế của cậu đẹp thật. Cậu nhất định sẽ được đi mua sắm đó

https://thuviensach.vn

Lưu Văn Chí cũng giơ ngón tay cái lên, chậc chậc khen ngợi:

- Cậu và Trương Bân nhất địnhphải đẩy Hồ Giai Giai kia xuống, nhìn vẻ mặt đắc ý của cô ta, lão tửkhông thoải mái chút nào

Chu Thiến chỉ cười. Quần áo của TrươngBân bị Hồ Giai Giai cướp đi nên không thể đạt được hiệu quả tốt nhất,trong lòng không thoải mái. Lý San, Tiểu Mạt vẫn luôn không thích HồGiai Giai cho nên đều rất đồng tình với lời nói của Lưu Văn Chí

Lý San hỏi Chu Thiến:

- Cậu ở tổ nào

Chu Thiến nói:

- Mình ở tổ cuối, cùng tổ với Triệu Viện Viện.

Tổ thứ 5 và tổ thứ 7 đều có 7 người, tổ thứ 6 là một học viên nam không thân, Vương Lâm cũng không được nhất.

Tổ cuối, Chu Thiến dẫn người mẫu lên, các bạn đều vỗ vai ủng hộ cô, Trương Bân trêu đùa:

- Đừng có vừa lên sàn đã lo đến líu lưỡi nhé

Tiểu Mạt lập tức đáp trả:

- Cậu đừng có nghĩ Thiệu Lâm cũng như mình

Trương Bân cười:

- Đúng, mình sai rồi, những lời này nói với cậu có vẻ hợp hơn

Lúc trước, Tiểu Mạt lên sân khấu giớithiệu vì lo lắng mà hơi lắp bắp, giờ lại bị Trương Bân đem ra mà đùa.Tiểu Mạt tức giận đến trợn tròn mắt, mọi

https://thuviensach.vn

người nhìn bọn họ cãi nhau mãicũng thành quen, coi như đang xem diễn

Chu Thiến vừa lên đài, mọi sự chú ý củamọi người đều tập trung ở người mẫu của cô. Trước cũng có nhiều ngườikhông xem trọng cô, có nhiều người còn vui mừng xem kịch hay nhưng lúcnày thì ai cũng ngạc nhiên. Bên dưới nhất thời náo động, các học viênchâu đầu, ghé tai nhau, thậm chí có người còn lấy di động ra chụp lại.Mà Hồ Giai Giai ở bên thì âm trầm mím chặt môi, sự đắc ý, kiêu ngạo khinãy không còn thấy đâu nữa

Thẩm Già Lam vui mừng, cô đi thẳng tới bên, kích động nói:

- Có thể giới thiệu một chút về thiết kế của em không?

Từ khi kiểm tra đến giờ, đây vẫn là lầnđầu tiên Thẩm Già Lam đến gần chủ động yêu cầu học viên giới thiệu, cóthể thấy được cô để ý thiết kế này thế nào. Học viên bên dưới mỗi ngườimỗi vẻ, những người quan hệ tốt như Tiểu Mạt, Lý San thì đều vui mừngcòn những người không quen thì đều có vẻ hâm mộ, thậm chí là đố lỵ. HồGiai Giai trong lòng tức giận, rõ ràng trước đó, cô ta vẫn là người xuất sắc nhất, nhưng giờ lực chú ý của mọi người đều thay đổi, ngay cả ThẩmGià Lam cũng có vẻ cực để ý, thiết kế của Tống Thiệu Lâm đẹp vậy sao?

Tuy rằng cô ta nghĩ vậy nhưng vẫn bị tácphẩm của Chu Thiến hấp dẫn, thiết kế độc đáo, nổi bật đó, dù là cô tacũng không thể bới móc

- Người mẫu của tôi màu da nâuvàng, mắt nâu đậm, là người mùa thu. Người mùa thu lúc chọn màu quantrọng nhất là phải chọn những màu ấm áp nên tôi chọn cho cô ấy áo màuvàng hoa cải, phối hợp với quần dài màu nâu đậm…

Thẩm Già Lam đầy ý tán thưởng:

- Vậy sao em nghĩ được cách để che đi màu tóc của người mẫu

https://thuviensach.vn

Ánh mắt mọi người đều nhìn lên đầu ngườimẫu, lúc này, tóc người mẫu được chiếc khăn lụa bóng họa tiết màu nâubao lấy, ở phần dưới mang tai có buộc thành chiếc nơ đơn giản, để lộ ratóc mái vàng rực trên trán

Lúc này, phần tóc vàng rực kia không hề chói mắt mà được chiếc khăn làm nổi bật mà cả người sáng bừng lên, vô cùng xinh đẹp

Chu Thiến mỉm cười, đôi mắt như lưu lytỏa ánh sáng trong như ngọc, nụ cười như tỏa sáng khiến người ta choángváng. Có rất nhiều học viên nam lúc này mới phát hiện, thì ra bạn họcbình thường giản dị này lại xinh đẹp như vậy, so với Hồ Giai Giai trẻtrung hoạt bát thì cũng không hề thua kém

- Ban đầu em cũng rất lo, khôngbiết nên làm sao để sửa lại tóc cho người mẫu nhưng tiểu thư đây nói một câu mà nhắc nhở em. Nếu màu tóc không thể thay đổi thì có thể dùng phụkiện để trang điểm cho nó. Với người mùa thu mà nói, màu tóc nâu đậm làthích hợp nhất cho nên em mới nghĩ đến việc dùng khăn lụa màu nâu để tân trang lại. Hớt tóc người mẫu về phía sau, chỉ để tóc mái lộ ra, ngượclại sẽ có hiệu quả như vẽ mắt cho rồng. màu khăn lụa có thể khiến cho vẻ cao quý của người mùa thu bộc lộ rõ nhất

Giọng của cô nhu hòa, trong suốt, nụ cười như ánh mặt trời, đôi mắt như bảo thạch, giọng nói êm tai, thoải mái,mọi người đều bị phong thái của cô mê hoặc, phảng phất như chìm vào thếgiới thần tiên khiến người ta vui vẻ thoải mái.

Nhất thời, trong phòng yên tĩnh không một tiếng động.

Bốp bốp bốp

Thẩm Già Lam bỗng nhẹ nhàng vỗ tay, mọingười lúc này mới như tỉnh mộng mà nhiệt liệt vỗ tay. Đám Tiểu Mạt hưngphấn đến đỏ mặt. Mấy giám khảo khác cũng mỉm cười gật đầu, đều cho ChuThiến điểm tốt

Thẩm Già Lam vươn tay ý bảo mọi người yên lặng rồi cười nói:

https://thuviensach.vn

- Giờ tôi tuyên bố, Tống Thiệu Lâm chính là một trong hai người xuất sắc nhất, tin chắc mọi người không có ý kiến gì chứ

Những học viên không được đứng đầu mỗi tổ đều không có cơ hội, hơn nữa thiết kế của Chu Thiến thực sự rất đẹp nên đều vui vẻ đồng ý. Mà năm người xuất sắc nhất, thấy cơ hội ít đi mộtphần, ngoài Trương Bân thì đều không thoải mái nhưng thực lực của ChuThiến như vậy, cho dù để cô tham gia đợt thi thứ hai tin chắc vẫn là kết quả đó cho nên đều gật đầu đồng ý. Chỉ có sắc mặt Hồ Giai Giai càng lúc càng khó coi, ánh mắt nhìn Chu Thiến có vẻ khác lạ. Trương Bân liếcnhìn cô ta một cái rồi nhăn mày

Chu Thiến đi xuống, bạn bè đều đến bên chúc mừng, Triệu Viện Viện cầm tay cô cười nói:

- Thua dưới tay cậu, mình tâm phục khẩu phục

Hồ Giai Giai đứng cách đó không xa, thỉnh thoảng lạnh lùng liếc mắt nhìn bọn họ. Bên cạnh, một cô gái tóc ngắn nói:

- Chẳng phải vì người mẫu có chỗthiếu sót mới làm cho cô ta chiếm tiện nghi sao? Nếu người mẫu này đưacho Giai Giai, nhất định cũng sẽ làm rất tốt

Hồ Giai Giai mặt không thay đổi, chỉ cúi đầu nhìn đồ hóa trang, không nói gì

Lúc Hồ Giai Giai và Chu Thiến khắc khẩu,Triệu Viện Viện đứng cách đó không xa, bọn họ thế nào cô rất biết, vìthế cô quay đầu phản kích:

- Lúc trước còn chẳng biết là aibảo Thiệu Lâm buông tay, còn nói cái gì mà phối màu gì cũng chẳng được.Thế mà giờ còn dám nói những lời này

Cô gái tóc ngắn không biết chuyện này,lập tức đỏ mặt, xoay người đi, ngượng ngùng lẩm bẩm gì đó. Hồ Giai Giaiquay phắt lại, lạnh lùng nhìn

https://thuviensach.vn

bọn họ, thần sắc càng lúc càng lạnh

Chu Thiến bị ánh mắt cô ta quét qua mà lạnh người, lúc này, nghe Trương Bân thì thầm vào tai:

- Về sau nhất định phải cẩn thậncô ta, cô ta đã coi cậu là đối thủ, cô ta để có thể đả kích đối thủ,không ngại thủ đoạn đâu

Chu Thiến ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn anh hỏi:

- Sao cậu biết? Chẳng lẽ…

Mắt cô lóe lên:

- Chuyện đồ dùng bị tráo của câucũng liên quan đến cô ấy? Nhưng cũng không đúng, lúc cậu đi học, cô tacòn chưa theo học mà

Lời này của Chu Thiến khiến Tiểu Mạt, Lý San đều để ý, đều mở to mắt nhìn anh

Trương Bân cười khổ một tiếng, sờ sờ mũi, vẻ mặt đột nhiên có chút mất tự nhiên, Tiểu Mạt đột nhiên giật mình:

- Khi đó cậu làm trợ lý cho anhtrai cô ta, nhất định cũng biết Hồ Giai Giai, chẳng lẽ hai người có cáigì? Cô ta yêu quá hóa hận mà mới làm thế?

Trương Bân chỉ nhìn mọi người, cũng không phủ nhận

Chu Thiến khó mà tin:

- Đúng thế sao?

Lưu Văn Chí vỗ vỗ vai hắn, đắc ý nói:

- Mỹ nam chính là mỹ nam, chuyện cẩu huyết này cũng xảy ra với cậu được

https://thuviensach.vn

Trương Bân thở dài:

- Cũng không hẳn là thế, mình sao có thể có gì với cô gái kém mình 6 tuổi được? Huống chi còn là lúc quan trọng nhất, lại còn là trợ lý cho anh trai cô ta… trí tưởng tượng củacậu phong phú quá

Anh lườm Tiểu Mạt một cái rồi nói:

- Tuy nói sau lưng một cô gáikhông tốt nhưng vì Thiệu Lâm cảnh giác mà mình nói qua một chút cũngđược. Thực ra khi đó thời gian gặp nhau có hơi nhiều, cô ta có thể cótình cảm thiếu nữ, có lần thổ lộ với mình. Khi đó mình nào có tâm tư yêu đương, huống chi lại là cô gái nhỏ như vậy nên đã từ chối. Cô ta vốnluôn cao ngạo, có thể là thấy lòng tự trọng bị tổn thương đi. Lúc ấymình cũng không chắc chắn nhất định là cô ta nhưng nghĩ lại, khả năng đó là lớn nhất. Tóm lại, Thiệu Lâm vẫn nên cẩn thận một chút thì hơn.

Bên kia, Thẩm Già Lam lại gọi 5 học viênkhi nãy lên. Trương Bân và Hồ Giai Giai một trước một sau đi lên. ThẩmGià Lam và mấy giáo viên còn lại cùng bình chọn, thỉnh thoảng lại hỏibọn họ vài câu hỏi. Trương Bân và Hồ Giai Giai không kém cạnh nhau làmấy. Cuối cùng Thẩm Già Lam nói, Trương Bân chọn màu sắc không sai nhưng quá câu nệ, không bằng Hồ Giai Giai đơn giản mà sáng tạo nên cuối cùnglà Hồ Giai Giai thắng

Nói cách khác, chủ nhật đi mua sắm sẽ là Hồ Giai Giai và Chu Thiến đi

Với kết quả này, Trương Bân rất tức giận, nếu không phải Hồ Giai Giai cố ý lấy quần áo anh cần thì sao anh phảicâu nệ. Chẳng qua, cô ta muốn cướp trước quần áo của anh thì nhất địnhphải nhanh nhẹn hơn anh. Trong thời khắc mấu chốt này mà vẫn có thể phân tâm làm chuyện này thì cũng không phải không đáng bội phục.

Hồ Giai Giai ở bên nhìn vẻ tức giận của anh mà lạnh lùng cười.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 128: Kiều Diễm

Chương 127: Kiều diễm

ừ đó tới nay, mỗi ngày cuối tuần, TriệuHi Thành sẽ đến phòng Chu Thiến. Tiểu Mạt thường né tránh đi. Có đôi khi anh xem cô học, khi rảnh thì cùng cô nói chuyện phiếm, hoàn toàn khôngcó hành vi quá trớn nào. Có đôi khi, anh cũng sẽ muốn ôm chặt lấy cônhưng mỗi khi định hành động lại bị đôi mắt trong sáng của cô cản lại,ngay cả anh cũng thầm mắng mình không làm được việc gì nên hồn.

Thứ sáu, anh ở văn phòng gọi điện thoạicho Chu Thiến, nói với cô rằng chủ nhật sẽ đến chỗ cô. Đổi lại là trước, sao mà anh phải gọi điện trước làm gì, cứ thế đi qua là được, còn gọicho hoa văn là tạo niềm vui bất ngờ. Nhưng giờ anh cũng biết, thỉnhthoảng bất ngờ thì có thể là gia vị cuộc sống nhưng nếu quá nhiều lầnbất ngờ thì lại thành không tôn trọng người khác

Đáng mừng là, Thiệu Lâm chưa từng từ chối yêu cầu của anh nên trong lòng anh cũng luôn vui vẻ, đầy hi vọng. Nhưng lần này, đầu dây bên kia dịu dàng nói:

- Chủ nhật á, không được, em bận rồi

Triệu Hi Thành xoay ghế, có việc? Chủ nhật chẳng phải cô được nghỉ sao

- Em bận gì?

Giọng anh nhẹ nhàng như đang hỏi em muốn ăn gì vậy.

https://thuviensach.vn

Đầu bên kia truyền đến tiếng Thiệu Lâmcười khẽ, dịu dàng, ấm áp như chiếc lông chim nhỏ cọ vào lòng anh khiếnlòng anh mềm mại vô cùng

- Chiều chủ nhật em được đi mua sắm, buổi sáng muốn đọc lại sách nên không có thời gian cho anh được.

Triệu Hi Thành thầm nói: trước kia đã bao giờ cô dành thời gian cho anh đâu, đều là anh lặng lẽ ngồi bên cô thôi.

- Vậy được rồi

Giọng nói có chút tủi thân, bình thườngvì không làm ảnh hưởng việc học của cô mà vẫn nhịn không gặp, chỉ mongcuối tuần đến thăm cô. Xem ra tuần này ngay cả cơ hội này cũng không có

Anh thở dài, chẳng có cách nào. Giờ anh phải học cách tôn trọng cô.

Ai ngờ Thiệu Lâm nói:

- Thứ bảy anh có rỗi không, hay là thứ bảy anh đến nhé

Triệu Hi Thành thoáng ngẩn ngơ, sau đó là mừng như điên. Thiệu Lâm đang hẹn anh, Thiệu Lâm đang hẹn anh? Đây làchứng tỏ cho điều gì? Chứng tỏ Thiệu Lâm đang dần đón nhận anh

- Có rỗi, có rỗi

Triệu Hi Thành liên thanh đáp, giọng nói kích động. Không rỗi cũng phải rỗi.

Chu Thiến khẽ cười:

- Vậy được rồi, thứ bảy anh đến nhé.

Sau đó cúp máy.

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt ở bên tặc lưỡi:

- Quá ngọt ngào, làm người ta ghen tỵ muốn chết mà.

Chu Thiến cười:

- Ngọt ngào? Cậu nhìn thấy ở đâu ra?

Tiểu Mạt kéo tay cô đến trước gương, chỉ vào bóng cô trong gương nói:

- Tự cậu nhìn đi, nụ cười này có ngọt ngào không

Chu Thiến nhìn gương, cô gái trong gương ánh mắt long lanh, hai má ửng hông, đầu mày khóe mắt không che khuất được ý cười

- Chẳng phải là cô gái đang yêu sao? Tiểu Mạt trêu ghẹo

Chu Thiến vuốt mặt như có chút đăm chiêu rồi nói:

- Bọn mình còn chưa đến bước đó, nhưng anh ấy rất cố gắng, mình có thể cảm nhận được.

- Vậy cậu cũng cố gắng một chút mới được, một người cố gắng sẽ rất vất vả.

Tiểu Mạt đi đến phòng bếp:

- Được rồi, không còn sớm nữa, phải nấu cơm rồi. Mai mình qua chỗ Triệu Viện Viện

Chu Thiến đi theo vào:

- Thật ra cậu không cần cố ý né đi đâu, bọn mình cũng có làm gì đâu

Tiểu Mạt bĩu môi:

https://thuviensach.vn

- Ai thèm làm bóng đèn chứ, Triệu Hi Thành tuy không nói nhưng mắt nhìn mình như đao ý, mình sợ lắm…

Cơm chiều chỉ nấu đơn giảm, Chu Thiến và Tiểu Mạt nấu nhanh. Tiểu Mạt vừa rửa rau vừa nói:

- Nói đi cũng phải nói lại, mìnhvẫn thắc mắc, cậu muốn cho Kiều Tranh hết hi vọng với Thiệu Lâm thì saokhông nói rõ chân tướng cho anh ấy biết? Như vậy anh ấy mới có thể hoàntoàn hết hy vọng!

Chu Thiến đang vo gạo, nghe xong thì thoáng dừng tay rồi nói:

- Mình không muốn để anh ấy biết sự thật.

- Vì sao? Thực ra, Kiều Tranh là người cần được biết nhất? Tiểu Mạt nghi hoặc

Chu Thiến lại vo gạo, vo gạo xong đổ vào nồi, cắm cơm rồi mới nói:

- Chuyện này mình muốn giấu anhấy cả đời. Nếu mình không nói, anh ấy vĩnh viễn không biết chân tướng.Anh ấy sẽ mãi mãi không biết Thiệu Lâm mà mình yêu đã biết mất. Anh ấysẽ chỉ nghĩ, Thiệu Lâm mất trí nhớ rồi thay lòng đổi dạ. Nghĩ do vậnmệnh trêu ngươi, tuy rằng có thể đau lòng nhưng chỉ là nhất thời. Nhưngnếu để cho anh ấy biết Thiệu Lâm vì anh mà sống không tốt, thậm chí cònqua đời thì đó mới là sự đả kích lớn nhất. Anh ấy sẽ mãi mãi sống trongđau khổ, tự trách, cả đời sẽ không thể giải thoát

Chu Thiến khẽ thở dài, sắc mặt ảm đạm:

- Đó là điều mình không muốn nhìn thấy nhất. Mình cũng sẽ không để chuyện này xảy ra. Với mình mà nói,mình thà để người mình yêu thay lòng đổi dạ, chỉ cần anh ấy còn sống,vui vẻ thì cũng hơn việc anh ấy mãi mãi dời xa nhiều. Anh Kiều Tranh hẳn cũng sẽ như vậy, mình hiểu anh ấy

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt khẽ gât đầu:

- Cậu nói cũng đúng, như vậy anhấy mới có thể bắt đầu cuộc sống mới, chỉ sợ sẽ không quên Tống Thiệu Lâm nhanh như vậy được

- Thời gian sẽ làm phai mờ mọithứ, chỉ cần mình sống tốt, anh ấy sẽ nghĩ rằng Thiệu Lâm sống tốt màdần buông tay, hơn nữa…

Chu Thiến nhớ tới cô gái xinh đẹp tên Thượng Quan Nhược Tuyết:

- Bên cạnh anh ấy thực ra cóngười con gái rất tốt, chỉ là anh vẫn không chịu mở lòng đón nhận màthôi. Chỉ cần cô gái đó đủ kiên nhẫn thì sẽ khiến anh ấy thay đổi.

Tiểu Mạt vỗ vai Chu Thiến:

- Cậu yên tâm, Kiều Tranh nhất định sẽ hạnh phúc, anh ấy… là người tốt…

Chu Thiến khẽ nói:

- Đúng thế, là người rất tốt, rất tốt

Người đàn ông tươi cười dịu dàng đó, người đàn ông đã cho cô sự ấm áp vô tận, là người mà cả đời này cô luôn chân thành chúc phúc

Ngày hôm sau, sáng sớm Tiểu Mạt đã mangsách và đồ trang điểm đến kí túc xá tìm Lý San và Triệu Viện Viện. ChuThiến nhân lúc Hi Thành còn chưa đến mà dọn dẹp lại phòng một lần, giặtgiũ quần áo

Khoảng 9h, Triệu Hi Thành đến

Anh mang theo sữa và một bịch nước hoa quả nói:

- Anh không đến sớm chứ

https://thuviensach.vn

Sáng sớm anh đã tỉnh giấc, cố ý nhịn đếnbây giờ mới tới. Để cho người khác nhiều thời gian chuẩn bị, nhất là con gái chính là bí kíp Tiểu Lợi lén truyền thụ cho anh

Chu Thiến nhận đồ trong tay anh, cười nói:

- Đến vừa khéo, em vừa làm xong việc nhà, giờ muốn đi chợ mua đồ ăn lại sợ anh đến mà không gặp, còn đang lo lắng

Triệu Hi Thành hứng thú:

- Mua đồ ăn?

Dường như chỉ cần ở bên cô, bất kể là làm gì cũng trở nên rất thú vị.

- Anh có muốn đi không?

- Được, anh rất hứng thú

Chu Thiến cười, đại thiếu gia này, chỉ sợ còn chẳng biết chợ là cái gì. Cô thấy trán anh có mồ hôi, nhớ tới việcanh phải xách đồ đi bộ đến tận tầng 5, đúng là làm khó Tổng giám đốcluôn đi thang máy

Lòng Chu Thiến có cảm giác ấm áp. Cô rót nước cho anh nói:

- Uống nước, nghỉ ngơi chút đi, đầu đầy mồ hôi rồi

Triệu Hi Thành đón lấy chén nước trong tay cô, chỉ là nước lọc bình thường mà cũng có cảm giác ngọt ngào thấu tim gan

Triệu Hi Thành nghỉ ngơi xong, hai ngườiđi chợ. Đi xuống tầng, Triệu Hi Thành định đi về phía xe của mình, ChuThiến vội giữ chặt anh lại cười nói:

- Không cần đi xe, đi bộ chỉ hết mấy phút thôi

https://thuviensach.vn

Cô kéo tay anh đi về phía trước vài bước, vừa định buông tay thì Triệu Hi Thành lại nắm lấy tay cô rồi đổi thànhanh kéo cô đi. Chu Thiến thoáng run lên nhưng cũng không giãy ra, khóemiệng cười dịu dàng, đi nhanh vài bước để đuổi kịp anh. Anh quay đầunhìn cô, dịu dàng cười, ánh mắt sáng trong

Ánh mặt trời sáng lạn, ấm áp chiếu vàobọn họ, hai người đều yên lặng, chậm rãi đi về phía trước, tay gắt gaonắm chặt, cũng đôi khi nhìn nhau. Hình ảnh này vô cùng ấm áp, lãng mạn

Ra ngoài khu nhà ở không quá xa chính làmột chợ truyền thống. Chợ rất lớn, có đủ mọi thứ. Ở dãy phố đầu chợ cònbày rất nhiều hàng bán đồ ăn sáng. Giờ là lúc đông người nhất, ồn ào náo nhiệt, tỉnh thoảng nghe tiếng mặc cả, tiếng người bán hàng la hét

Triệu Hi Thành nhìn quanh, rất hiếu kì.Chu Thiến dẫn anh đến chỗ bán gà, mua một con gà. Bà chủ quán cầm đaothành thục mà hạ sát tính mạng chú gà, Triệu Hi Thành nhăn mày, khôngđành lòng. Vẻ mặt này xuất hiện trên mặt anh, tuy có chút buồn cườinhưng Chu Thiến lại cảm thấy rất đáng yêu.

Sau đó, bọn họ đi mua ớt xanh, Triệu HiThành nhìn Chu Thiến mặc cả, cảm thấy rất thú vị nên lúc mua rau, anhcũng nóng lòng muốn thử.

Cải thìa hai đồng một cân, Triệu Hi Thành nói:

- Một đồng có bán không?

Mặt Chu Thiến biến thành 囧, có người mua rau mua nửa giá sao? Mặt chủ quán cũng tái mét:

- Không cần tiền, tặng cho cậu đó

Chu Thiến kéo tay anh đi, Triệu Hi Thành đắc ý:

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ anh đẹp trai đến mức này? Mua rau cũng không cần trả tiền?

Chu Thiến đen mặt, miệng giật giật

Phía sau, chủ quán lầu bầu:

- Mặc tây trang, mua đồ ăn mặc cả còn không nói nhưng còn cò kè hơn cả phụ nữ, đúng là thời đại thay đổi…

Lời nói truyền vào tai, mặt Triệu HiThành biến thành 囧, Chu Thiến cười to. Anh nhìn cô cười tươi như hoa thì cũng không kìm lòng được mà cười rộ lên theo

Về đến nhà đã gần 11 giờ

Chu Thiến nấu ăn, Triệu Hi Thành cũng chạy vào phòng bếp theo, la hét muốn giúp. Chu Thiến nhờ anh rửa rau

Anh cởi áo vest, bên trong lào áo sơ mi xanh nhạt, anh cởi bớt cúc cổ, xắn tay áo để lộ ra da dẻ nâu đồng.

Đây là lần đầu tiên anh làm chuyện này,chân tay lóng ngóng. Tuy rằng đã rất cẩn thận nhưng nước văng tung tóe,khắp bếp chỗ nào cũng có lá rau

Chu Thiến thấy vậy thì không khỏi than:

- Có đúng là anh đang giúp không vậy?

Cô đẩy anh ra khỏi phòng bếp. Đúng lúcnày, Chu Thiến không cẩn thận mà đạp phải một chiếc lá cây, cả người mất thăng bằng trượt chân. Triệu Hi Thành vội đỡ cô lại

Đến khi hai người phản ứng lại thì Chu Thiến đã bị Triệu Hi Thành ôm chặt vào lòng

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn cô, ánh mắt dần sâuthẳm. Hai má cô vì sự hoảng sợ khi nãy mà ửng hồng, ngực phập phồng, mắt long lanh như có một lớp sương mỏng, đôi môi phấn hồng mềm mại. TimTriệu Hi Thành đập loạn.

Chu Thiến hơi giãy, đang định bảo anh buông mình ra nhưng môi vừa hé thì Triệu Hi Thành đã cúi đầu, bịt kín môi cô

Nụ hôn cuồng nhiệt, bao nhiêu tình cảmchất chứa bùng nổ trong một khắc này. Hơi thở nóng rực, thân hình nóngbỏng, đôi môi cũng cực nóng, không khí khắp phòng vô cùng nóng

Chu Thiến chỉ cảm thấy đất trời hôn ám,đầu óc trống rỗng, bên tai là hơi thở dồn dập của anh, triền miên nỉnon. Một khắc này, tim cô cũng đập loạn. Cô nóng lòng, vươn tay ôm cổanh

Trong phòng bếp nhỏ hẹp, đôi nam nữ ômnhau gắt gao. Lửa nóng kiều diễm đó khiến cho mặt trời cũng phải thẹnthùng mà trốn sau những đám mây

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 129: Cùng Đi Mua Sắm

Chương 128: Cùng đi mua sắm

Cùng đi mua sắm là căn cứ vào cơ thể củakhách hàng, vóc dáng, nghề nghiệp, tính cách mà tổng hợp lại rồi đưa rahình tượng thích hợp với nhu cầu của khách hàng. Áp dụng theo cách mộtngười hoặc nhiều người cùng đi mua sắn, giúp khách hàng chọn ra thứ đồphù hợp nhất. Chọn cho khách hàng những món đồ phù hợp, tiết kiệm nhấtmà vẫn giúp họ bộc lộ sự thu hút của mình

Chu Thiến đến trường học rồi cùng Hồ Giai Giai đi theo Thẩm Già Lam xuống dưới lầu. Đợi quản lý của Lý Hiểu Điệpcho xe đến đón bọn họ. Trước mặt Thẩm Già Lam, Hồ Giai Giai vẫn luôn tỏvẻ hòa hợp với Chu Thiến, Chu Thiến cũng khách khí với cô ta. Thẩm GiàLam còn một trợ lý khác, là cô gái hơn 20 tuổi, ăn mặc rất thoải mái

Đến hẹn, xe của Lý Hiểu Điệp đã đến dưới lầu. Mở cửa đã thấy Lý Hiểu Điệp ngồi trong nhìn bọn họ mỉm cười

Bốn người lên xe, xe lập tức đi tới khu mua sắm cao cấp trong thành phố

Lý Hiểu Điệp là ngôi sao mới nổi tronghai năm qua, ca hát, đóng phim, MC đều có làm, hơn nữa, thành tích không tồi. Bộ phim điện ảnh đầu tiên cô làm nữ chính đã được giải nữ diễnviên xuất sắc nhất của giải Kim Chung. Lần này là cô chọn đồ để tham gia lễ trao giảo tháng sau

Lý Hiểu Điệp nói với Thẩm Già Lam:

https://thuviensach.vn

- Giờ tôi mới được thông báo, giờ ra nước ngoài để chọn đồ đã không kịp rồi, cũng may trong thành phốcũng bán nhiều đồ nước ngoài cao cấp, chỉ là phiền Già Lam chọn cho tôimấy bộ trang phục khiến mọi người đều ngạc nhiên, đến lúc đó, tôi mờiKhắc Y trang điểm, nhất định phải trở thành người nổi bật nhất thảm đỏđêm đó

Mọi người đều nghe nói, lần tranh giải nữ diễn viên chính xuất sắc nhất, Lý Hiểu Điệp còn có một đối thủ mạnh nên cô mới có thể đầu tư mạnh và hình ảnh để áp chế đối phương

Xe dừng lại trước một khu mua sắm lớn. Ởđây có đủ các mặt hàng cao cấp trong và ngoài nước. Trước kia Chu Thiếncũng là khách quen ở đây. Cô đang nghĩ, không nên để gặp người quen mớiđược nhưng lại nghĩ lại, gặp người quen thì sao? Cô có làm chuyện gì xấu đâu, không phải không thể gặp người…

Lý Hiểu Điệp khoảng 25 tuổi, dáng ngườikhông quá cao, ngực rất đầy đặn. Diện mạo ngọt ngào, da màu vàng đậm,tóc màu nâu, mắt nâu, là điển hình của người mùa thu

Hôm nay cô ăn mặc rất bình thường, áo sơmi hoa văn, quần bò, mặt mộc, còn đeo kính râm che nửa mặt. Không cẩnthận để ý thì đúng là không thể nhìn ra đây là ngôi sao Lý Hiểu Điệp

Đoàn người đến rất nhiều gian hàng, LýHiểu Điệp vẫn chưa chọn được quần áo phù hợp. Cô chọn đồ thì Thẩm GiàLam nói không hợp, Thẩm Già Lam chọn thì cô lại không thích.

Giống như một bộ váy màu đen hở lưng, trễ ngực cô thích thì Thẩm Già Lam nói màu đen khiến cô quá cứng nhắc, sẽche dấu đi hào quang của cô. Nói vậy thì Lý Hiểu Điệp cũng đành từ bỏ

Chu Thiến và Hồ Giai Giai vẫn đi theo sau hai người, nhìn Thẩm Già Lam tao nhã dùng kiến thức chuyện nghiệp củamình mà đưa ra các đề nghị

https://thuviensach.vn

với Lý Hiểu Điệp. Mà Lý Hiểu Điệp vốn luôn là VIP cũng tỏ vẻ thành kính học hỏi, trong mắt có sự thán phục thì cả hai đều hâm mộ, thầm có sự tự hào với công việc mình làm

Thời gian cứ trôi đi, mọi người đã đi qua hầu hết các cửa hàng mà vẫn không tìm được đồ phù hợp. Lý Hiểu Điệp mất kiên nhẫn, thở dài:

- Chẳng lẽ thực sự không có quần áo phù hợp với tôi

Thẩm Già Lam ở bên khuyên cô không nên vội, kiên nhẫn một chút sẽ tìm được…

Lúc này, Chu Thiến nghĩ đến một nhãn hiệu quần áo hẳn là rất phù hợp với Lý Hiểu Điệp, chỉ là cửa hàng kia vị trí không tốt nên vẫn chưa tìm được

Chu Thiến nghĩ rồi lặng lẽ đi đến bênThẩm Già Lam, nói ra ý nghĩ của mình. Hồ Giai Giai thấy vậy thì cũng vội đi theo, nghe Chu Thiến nói xong thì bĩu môi nói:

- Cô đừng có đề nghị linh tinh,giờ Lý Hiểu Điệp đã không vui, nếu hại cô ấy mừng hụt thì chưa biếtchừng sẽ nổi giận, liên lụy đến cô Thẩm chưa biết chừng

Thẩm Già Lam nghĩ rồi nói:

- Vẫn nên đi xem đi, có lẽ sẽ có đồ hợp cũng chưa biết chừng

Nói xong lại nhìn Chu Thiến cười cười:

- Tôi cũng muốn xem xem thẩm mỹ của em thế nào

Nói xong, cô đi đến bên Lý Hiểu Điệp, đưa ra đề nghị đó

https://thuviensach.vn

Thẩm Già Lam đi rồi, Hồ Giai Giai lườmChu Thiến rồi chạy đến bên Thẩm Già Lam, như không thích Chu Thiến lấysự chú ý của giáo viên

Chu Thiến cười bất đắc dĩ, cũng không so đo với trẻ con.

Bọn họ đi đến cửa hàng Chu Thiến nói. Cửa hàng đó Chu Thiến cũng chỉ đến 1,2 lần, cũng không phải khách quen nênkhông sợ nhân viên nhận ra

Vừa vào, Thẩm Già Lam đã liên tục gật đầu mỉm cười. Bởi vì quần áo của cửa hàng này phong cách giản dị, màu sắchoa lệ mà nồng ấm, quả thực vô cùng thích hợp với Lý Hiểu Điệp. Nhưng Lý Hiểu Điệp lại nhíu mày, nhìn giới thiệu nói:

- Hình như là hàng trong nước, sợ không đủ sang trọng

Vừa rồi, Hồ Giai Giai bị Chu Thiến cướpđi sự chú ý của giáo viên mà trong lòng khó chịu, giờ thấy Lý Hiểu Điệpkhông hài lòng với giới thiệu này thì mừng thầm, cố ý nói:

- Đúng thế, chỉ có hàng hiệu nổi tiếng thế giới mới hợp với thân phận của Lý tiểu thư.

Những lời này khiến Lý Hiểu Điệp rất vui, không khỏi nhìn Hồ Giai Giai mấy lần. Chu Thiến không muốn khắc khẩuvới cô ta trước mặt khách, hơn nữa, ở đây Thẩm Già Lam mới là nhân vậtchính, cô cũng không muốn lấy đi sự chú ý của khách hàng với Thẩm GiàLam nên chỉ mìm cười nhìn Hồ Giai Giai không nói

Thẩm Già Lam tức giận nhìn Hồ Giai Giai rồi mới nói với Lý Hiểu Điệp:

- Đồ trong nước cũng có nhiềuthiết kế đẹp, chất lượng tốt. Lý tiểu thư, quần áo quan trọng nhất làkhi mặc lên người sẽ cho hiệu quả gì, nếu không phù hợp, cho dù là hànghiệu của bậc thầy thiết kế cũng vô dụng

https://thuviensach.vn

Nói xong, cô nhìn quanh, chọn ra một bộ váy ngắn không tay màu lam, nhân viên vội đưa cho Lý Hiểu Điệp. Thẩm Già Lam nói:

- Lý tiểu thư, cô thử bộ này đi, xem xem thế nào.

Lý Hiểu Điệp do dự một hồi rồi quyết định nghe theo lời đề nghị của chuyên gia. Lý Hiểu Điệp và trợ lý vào phòng thay đồ

Lúc này, Thẩm Già Lam nghiêm mặt nhìn Hồ Giai Giai, giọng nói nghiêm khắc:

- Là một stylist chuyên nghiệpthì phải đưa ra ý kiến chuyện nghiệp cho khách hàng chứ không phải mùquáng nịnh bợ lấy lòng khác. Hồ Giai Giai, biểu hiện này của em khiếntôi rất thất vọng

Hồ Giai Giai tái mặt, vội cùng đầu, tuyrằng trông cô ta như rất hổ thẹn nhưng thực ra lại vô cùng tức giận. Từnhỏ đến lớn vẫn luôn được người khen thông minh, lanh lợi, hơn nữa dungmạo xuất chúng nên vẫn luôn là người được yêu chiều trong mắt gia đình,bạn bè. Nếu cô muốn học đại học cũng vẫn có thể đỗ vào trường tốt nhưngvì cô rất thích công việc đầy tính nghệ thuật này nên mới không lên đạihọc mà chú tâm học stylist. Mãi đến giờ, có ai mà không khen cô có thiên phú? Đây vẫn là lần đầu tiên có người nghiêm khắc phê bình mình nhưvậy.

Trong lòng Hồ Giai Giai không khỏi suynghĩ, có phải bởi vì mình đoạt sự chú ý của Lý Hiểu Điệp mà Thẩm Già Lam mới lấy cớ trách cứ mình? Nhất định là vậy. Cô cúi đầu, mắt lóe ra ánhsáng lạnh. Cô ta nghĩ vị trí bậc thầy đó là có thể ngồi cả đời sao? Saunày, mình nhất định phải thay thế, hạ bệ cô ta

Thẩm Già Lam thấy cô cúi đầu không nói,nghĩ cô ta đã nhận thức sự sai lầm nên chỉ thở dài, không nói gì thêm.Hồ Giai Giai vẫn là em của đồng nghiệp, hơn nữa vẫn luôn có thành tíchnổi trội, cô cũng vẫn rất xem trọng Hồ Giai Giai. Không ngờ, tuy rằngtài năng có thừa nhưng phẩm hạnh thực

https://thuviensach.vn

sự… Nhất định sẽ không thể đạt đến đỉnh cao. Nhưng thực ra… Thẩm Già Lam lại nhìn về phía Chu Thiến, lúcnày, Chu Thiến chăm chú nhìn quần áo trong cửa hàng, còn thỉnh thoảngchọn ra mấy bộ quần áo màu sắc khác nhau mà thử phối hợp, vẻ mặt rấtchuyên chú. Cô cũng luôn cười cảm ơn với nhân viên lấy hàng giúp mình

Nhưng Chu Thiến luôn bình thường này lạikhiến cô rất bất ngờ. Chẳng những chăm chỉ, chịu khó mà còn có thái độrất tốt với mọi người

Quan trọng nhất là cô ấy khiêm tốn, luônkhông dễ dàng chịu cúi đầu, cô gái này có thể phát triển đến trình độnào, ngay cả Thẩm Già Lam cũng không thể đoán trước.

Hồ Giai Giai ngẩng đầu, thấy Thẩm Già Lam đang nhìn Chu Thiến, ánh mắt đầy vẻ tán thưởng thì không phục, ánh mắtnhìn hai người cũng lạnh dần

Chỉ chốc lát sau, Lý Hiểu Điệp ra khỏi phòng thay đồ, vẻ mặt vui mừng, cô cười nói:

- Già Lam, cô nói đúng lắm, quần áo quan trọng nhất là hiệu quả khi mặc trên người, bộ này tôi thích lắm

Bộ váy dạ hội ngắn cô mặc lộ ra đườngcong duyên dáng, bờ vai đẹp và đôi chân thon. Quan trọng nhất là đườngcắt may khéo kéo giúp khuôn ngực đầy đặn của cô càng thêm hoàn mỹ, ẩnhiện vô cùng gợi cảm mà cũng không quá lố. Eo bó khiến cho dáng ngườivốn không mấy mảnh mai của cô trở nên thật cân đối

Quan trọng nhất là màu da cam hoa lệ khiến làn da vốn không trắng của cô nhìn như sứ, cả người tản ra khí chất cao quý

Lý Hiểu Điệp soi gương, cười tươi rạngrỡ, nếu thêm vào phần trang điểm của Khắc Y thì nhất định có thể nổi bật hơn đối thủ nhiều

https://thuviensach.vn

Thẩm Già Lam cũng rất vừa lòng với hiệu quả quần áo, cô nhìn kỹ rồi nói:

- Nếu phối hợp với khăn cùng màu thì sẽ càng thêm hoàn mỹ

Lý Hiểu Điệp nhìn qua gương:

- Già Lam, mọi thứ đều nghe lời cô, tôi tin tưởng cô

Hồ Giai Giai đang muốn lấy lại thể diện, cũng muốn bộc lộ năng lực trước mặt Lý Hiểu Điệp, đi đến bên Lý Hiểu Điệp nói:

- Cũng nên dùng giầy cao gót cùng màu để bộc lộ ra khí chất cao quý của tiểu thư. (Móe, váy cam, khăncam, giày cam =)))))

Lý Hiểu Điệp đang vui, nghe ca ngợi thì cười tít mắt:

- Già Lam, đúng là tướng mạnh không có thủ hạ yếu, trợ lý của cô rất khá

Cô vẫn luôn nghĩ, Chu Thiến và Hồ GiaiGiai là trợ lý của Thẩm Già Lam. Thẩm Già Lam còn chưa kịp trả lời thìHồ Giai Giai đã cười nói:

- Em không phải là trợ lý của côThẩm, em là học trò của cô ấy, sau này cũng sẽ là một stylist, nếu đếnlúc đó có thể phục vụ chị thì tuyệt đối là vinh hạnh của em

Lý Hiểu Điệp giật mình rồi cười nói:

- Các cô gái trẻ bây giờ đúng là có chí tiến thủ.

Bên kia, Chu Thiến đem quần áo mình đã chọn rồi đưa cho Thẩm Già Lam:

- Cô Thẩm, cô xem quần áo em chọn có hợp với Lý Tần Thiên không?

https://thuviensach.vn

Thẩm Già Lam nhìn quần áo trên tay Chu Thiến, Chu Thiến lại nói:

- Em cảm thấy quần áo này hợp để mặc lúc bình thường, cô Thẩm, em chọn có được không ạ?

Thẩm Già Lam nhìn cô một hồi cười nói:

- Không tồi đâu, quần áo này hợp lắm, em đưa cho cô ấy đi

Trong lòng Thẩm Già Lam có chút thấtvọng, thì ra cô ấy cũng là nhân cơ hội mà bộc lộ… Nhưng xã hội này, cóai mà không nghĩ mọi cách nổi danh? Các học viên trước kia đi mua sắmcũng cũng vậy, nghĩ chỉ cần được ngôi sao nhận biết thì dễ nổi danh hơn. Nhưng làm gì có chuyện đơn giản như vậy, nếu thế thì cô đã chẳng ngồivững ở vị trí này bao năm qua

Ai ngờ, Chu Thiến chỉ cười nói:

- Cô à, cô đưa cho Lý tiểu thư đi, chỉ sợ cô ấy không tin tưởng em đâu

Thẩm Già Lam có chút bất ngờ:

- Em đưa cho cô ấy, nếu cô ấy thích, nói với mọi người thì em nổi tiếng rồi đó

- Nổi tiếng? Chu Thiến cười sợ hãi: – Cô à, em chỉ là gà mù thôi, nổi gì được chứ, cô đừng cười em.

Nói xomg, có chút ngượng ngùng xoay người.

Thẩm Già Lam cười tươi, nụ cười từ đáy lòng, cô gái này, tâm tư thật tinh thuần

Thẩm Già Lam cầm quần áo đưa cho lý HiểuĐiệp, Lý Hiểu Điệp mặc thử rồi rất thích, liên thanh cảm ơn, Thẩm GiàLam nói cho cô rằng quần áo này đều cho Chu Thiến chọn.

https://thuviensach.vn

Lý Hiểu Điệp ngạc nhiên, cô nhìn ChuThiến, Chu Thiến có chút ngượng ngùng cười. Lý Hiểu Điệp thầm nghĩ, côgái này đứng đó, hoàn toàn không có cảm giác tồn tại, không ngờ lại cóbản lĩnh như vậy. Vừa có bản lĩnh vừa có lòng đoan chính đúng là khiếnngười ta ngạc nhiên

Mà Hồ Giai Giai ở bên thấy Lí Hiểu Điệptán thưởng Chu Thiến như vậy thì rất ghen tỵ mà không khỏi hối hận.Vừarồi chỉ lo nịnh hót Lý Hiểu Điệp mà quên chọn quần áo cho cô ấy? Bằngkhông, giờ người được khen ngợi chính là mình rồi. Cô ta lén trừng mắtnhìn Chu Thiến một cái, Tống Thiệu Lâm này, đúng là kẻ tâm cơ thâm trầm.

Lý Hiểu Điệp vô cùng vui vẻ. Chẳng nhữngthanh toán tiền theo giờ mà còn boa cho Chu Thiến và Hồ Giai Giai khôngít. Đoàn người vừa định ra ngoài, đột nhiên cách đó không xa có tiếngngười kích động gọi:

- Triệu phu nhân, Triệu phu nhân…

Tiếng gọi như hướng về phía các cô vậy. Mọi người theo bản năng quay đầu lại.

Một cô gái nhân viên bán hàng mặc đồngphục đứng trước một cửa hàng thời trang hàng hiệu có tiếng, nhiệt tìnhvẫy tay với các cô. Thấy bọn họ dừng lại thì vội đi tới.

Nhân viên kia đi lướt qua mọi người, thậm chí đi qua Lý Hiểu Điệp cũng chẳng nhìn cô ta một lần như là không quen biết, đi thẳng đến trước mặt Chu Thiến, vẻ mặt kích động mà nhiệt tình:

- Triệu phu nhân, đã lâu khôngthấy cô tới, lần trước quần áo cô chọn đã chuyển về rồi, để trong cửahàng đã lâu rồi, gọi cho cô cũng không thấy cô bắt máy, còn tưởng côquên rồi.

Chu Thiến nhớ ra trước đó đúng là có đặtquần áo ở đây, chẳng qua là gần đây có nhiều chuyện xảy ra nên cũng quên khuấy đi mất. Nghĩ vậy, cô cũng

https://thuviensach.vn

cười hối lỗi:

- Ngại quá, bận quá mà quên béng đi mất

Lời vừa nói ra, mọi người đều ngạc nhiên, nhất là Thẩm Già Lam và Hồ Giai Giai. Hồ Giai Giai không nhịn được lớn tiếng nói:

- Tống Thiệu Lâm, cô đã kết hôn.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 130: Chuyện Gái Bao

Chương 129: Chuyện gái bao

Quần áo thì phải mang về

Chu Thiến đi theo nhân viên vào cửa hàng. Lý Hiểu Điệp có việc đi trước, Thẩm Già Lam cũng có hẹn nên cũng đi. Hồ Giai Giai nghĩ nghĩ rồi đi theo sau Chu Thiến.

Chu Thiến vào cửa hàng, nhân viên tiếpđón vô cùng ân cần. Hồ Giai Giai thì lạnh chỉ thờ ơ lạnh nhạt. Cô ta đếý, quần áo ở đây đều rất sa hoa, người bình thường sao mua nổi. Nhânviên cửa hàng tuy luôn gọi Triệu phu nhân nhưng Tống Thiệu Lâm ở trườnglâu như vậy, đã bao giờ thấy chồng cô xuất hiện. Mà cô cũng chưa từngnói là đã kết hôn. Nhìn kỹ, trông cũng rất xinh đẹp… hay là… Khóe miệngHồ Giai Giai cười đầy đắc ý.

Chu Thiến lấy quần áo xong thì bỏ đi. HồGiai Giai cố ý tụt lại sau, chờ Chu Thiến đi xa thì quay lại hỏi thămnhân viên cửa hàng về Chu Thiến. Nhân viên đương nhiên không thể tiết lộ thông tin của khách hàng, bất kể Hồ Giai Giai hỏi thế nào cũng khôngnói. Hồ Giai Giai càng tự cho rằng đó là bí mật không dám nói cho ai nên càng chắc chắn suy nghĩ của mình.

Sáng thứ hai đi học, những học viên còn chưa thân quen với Chu Thiến đã nghe được tin tức chấn động về nàng

Tống Thiệu Lâm lại chính là hồ ly tinh được đại gia bao

https://thuviensach.vn

Tin vừa truyền ra, cả phòng như nổ tung. Hồ Giai Giai ở bên cười lạnh nghe mọi người bàn tán

- Không thể nào, Tống Thiệu Lâm không giống người như vậy, bình thường nàng cũng rất thành thật mà

- Nói thế nào được. Cậu xem đãbao giờ thấy cô ấy lo lắng vì tiền chưa. Nghe nói tiền mua dụng cụ trang điểm của Triệu Viện Viện cùng là do cô ấy đưa, còn nữa, quần áo cô ấymặc đều là hàng hiệu, áo mỏng thôi cũng đã mất vạn tệ rồi đó. Ngườithường sao mua được

Có kẻ ghen tỵ với tài năng của Chu Thiến mà nhân cơ hội nói:

- Mình thấy việc này đến tám phần là đúng rồi, các cậu nhìn cô ấy đó, làn da trắng nõn, đã từng chịu khổsao? Nhất định là được đại gia nuôi, đến học chỉ là giết thời gian thôi

Chu Thiến và Tiểu Mạt đến trường đều cảmthấy ánh mắt mọi người nhìn mình là lạ. Cô dù thấy kì nhưng cũng khôngquan tâm. Nhưng sắc mặt học viên càng lúc càng khác thường, thậm chí còn có những người nhỏ to bàn bạc ở sau lưng cô rồi lớn tiếng cười. Đếnngay cả bọn Trương Bân cũng nhìn cô đầy vẻ tò mò, cô càng thấy không ổn. Mãi đến khi Lý San kể cho cô lời đồn này thì Chu Thiến cảm thấy khôngbiết nên khóc hay cười. Mình vì kẻ thứ ba mà phải bỏ nhà đi, giờ lại bịngười ta coi mình là tiểu tam… Cô không cần nghĩ cũng biết là ai tungtin đồn.

Xem ra, có một số người không thể quádung túng, Mình dễ dàng bỏ qua cho cô ta thì cô ta càng càn rỡ. Ngườinhư thế phải mắng thẳng vào mặt

Cô bình tĩnh đi đến trước mặt Hồ Giai Giai, thấp giọng nói:

- Chúng ta ra ngoài, tôi có lời muốn nói với cô

https://thuviensach.vn

Chuyện này nói trước mặt nhiều người thì có phần bất tiện, vạn nhất gây lộn cũng rất khó coi

Ai ngờ Hồ Giai Giai ngẩng đầu, cười cợt nhìn cô, mắt đẹp mở to đầy vẻ khinh miệt, cố ý cao giọng nói:

- Có gì thì nói ở đây đi. Tôi đâu giống như ai đó, tôi có làm gì ám muội đâu

Giọng cô ta vừa sắc vừa nhọn khiến tất cả mọi người đều chú ý. Mọi người đều hứng trí mà nhìn hai người, nhưngánh mắt nhìn Chu Thiến thì lại có vẻ khinh thường. Lòng Chu Thiến như có lửa giận thiêu đốt, cô cố nén lại, trầm giọng nói:

- Được, chúng ta nói ngay tại đây.

Giọng cô không lớn không nhỏ nhưng đủ để tất cả mọi người nghe được

- Hồ Giai Giai, tôi biết là cô tung tin đồn về tôi, cô phải xin lỗi tôi trước mặt mọi người

Bên kia, Tiểu Mạt nghe tin đồn xong thìvốn cũng rất tức giận, nay biết được người tung tin đồn là Hồ Giai Giaithì giận dữ, xông tới cạnh Hồ Giai Giai tức giận nói:

- Hồ Giai Giai, không có bằng chứng mà cô dám nói những lời làm tổn hại danh dự của người khác sao.

Hồ Giai Giai ngồi tại chỗ, dùng kéo nhỏ sửa móng tay, nghe Tiểu Mạt nói thì cười lạnh, ngẩng đầu nhìn cô nói:

- Nếu muốn người không biết, trừphi mình đừng làm! Tống Thiệu Lâm nghĩ cô ta không nói là có thể giấuđược mọi người? Ngày nào cũng giả bộ thuần khiết dịu dàng, thật ghê tởm

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt tức giận đến đỏ mặt, chỉ vào mặt cô ta, lớn tiếng nói:

- Hồ Giai Giai, cô quá đáng rồi.

Chu Thiến giật kéo nhỏ trong tay Hồ GiaiGiai, nặng nề đập xuống bàn học. Học viên trong lớp đều ngạc nhiên mở to mắt nhìn, còn chưa từng thấy Tống Thiệu Lâm nổi giận, xem ra cô thực sự tức giận rồi. Mọi người đều chăm chú nhìn hai người.

Vẻ mặt Chu Thiến bình tĩnh, giọng nói lạnh như băng tuyết:

- Cô nhìn thấy sao? Cô thấy tôi được người khác bao sao? Là ai, cô nói ra xem nào

Hồ Giai Giai đầu tiên là bị động tác của Chu Thiến làm hoảng sợ, sau đó đứng phắt dậy, lớn tiếng nói:

- Cô cho là cô có thể chối sao?

Cô ta nhìn quanh, trong mắt có vẻ hung ác:

- Hôm nay tôi sẽ cho mọi ngườinhìn rõ con người thật của cô. Người bao cô họ Triệu. Phiền cô còn cómặt mũi mà bảo người khác gọi mình là Triệu phu nhân! Hắn ta giúp côđóng học phí, giúp cô mua hàng hiệu, Tống Thiệu Lâm…

Cô ta cười châm chọc:

- Cô cũng có bản lĩnh lắm

Tiểu Mạt lớn tiếng nói:

- Đó là chồng của Thiệu Lâm

https://thuviensach.vn

Những lời này vừa nói ra, xung quanh đều ồ lên, mọi người đều châu đầu ghé tai bàn tán, ai cũng không ngờ TốngThiệu Lâm đã kết hôn. Đám người Trương Bân nhìn nhau, không phân biệtđược là thật hay giả.

- Chồng?

Hồ Giai Giai như là nghe được chuyện cười mà cười lạnh:

- Hai người đừng có nói với tôilà Tống Thiệu Lâm là phu nhân hào môn nhé. Nếu như vậy thì còn ở đây làm gì? Nếu cô ta đã kết hôn sao chưa từng nhắc đến? Có ai đã gặp chồng côta chưa? Các nàng rõ ràng là muốn lừa gạt mọi người, che dấu chân tướng.

Tiểu Mạt nhất thời tức giận, chuyện nàychỉ trong phút chốc sao mà nói rõ được, hơn nữa dù sao cũng là việcriêng của Chu Thiến, sao có thể nói ra trước mặt bao người như vậy.

Hồ Giai Giai nói vậy, mọi người đều cảmthấy có lý. Sao chuyện kết hôn phải giấu diếm? Lại thấy Tiểu Mạt bị HồGiai Giai nói cho á khẩu thì lại thêm phần tin tưởng Hồ Giai Giai, ánhmắt nhìn Tống Thiệu Lâm lại thêm khinh thường

Có người thậm chí còn nói:

- Thế mà cô ta còn có mặt mũi mà ở đây tranh cãi…

Lý San và Triệu Viện Viện đều tin tưởng Chu Thiến nên đứng ra nói với mọi người. Triệu Viện Viện nói:

- Kết hôn hay không là việc riêng của Thiệu Lâm, sao cô ấy phải khai báo với mọi người.

Lý San nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi đã đến chỗ Thiệu Lâm vàTiểu Mạt ở, tuyệt đối không như Hồ Giai Giai nói, hơn nữa bọn họ còn làm thêm ở quán bar, nếu thực sự được bao nuôi thì Thiệu Lâm cần phải làmthêm sao?

Hồ Giai Giai càng đắc ý:

- Đó chẳng phải chứng minh Tống Thiệu Lâm không hề kết hôn? Nếu không cô ta sao phải ở với Tiểu Mạt, về phầntối cô ta ngủ đâu? Ai mà biết được.

Nói xong, không nhịn được mà cười lạnh.

Bốp một tiếng. Tiếng cười ngừng bặt, lànda trắng nõn của Hồ Giai Giai đột nhiên lăn năm vết ngón tay. Mọi ngườithấy vậy mà sợ ngây người, nhất thời đều yên tĩnh không nói.

Hồ Giai Giai bưng mặt, sắc mặt tái nhợt, trong mắt đầy sự khó tin và tức giận, cô ta gào lớn:

- Tống Thiệu Lâm, cô dám đánh tôi?

Nói xong vung tay lại định tát lại ChuThiến. Chu Thiến nhanh nhẹn nắm tay cô ta lại. Chu Thiến gắt gao nắmchặt cổ tay cô ta, lớn tiếng nói:

- Hồ Giai Giai, chẳng lẽ cô nghĩtôi sẽ để mặc cô làm nhục sao? Mỗi người đều có tâm sự không muốn nói.Tôi có nguyên nhân riêng nên không muốn nhắc đến chuyện kết hôn ra mànói nhưng tôi gây phiền phức gì đến cô sao?

Cô đảo đôi mắt đẹp nhìn mọi người rồi nói:

- Hay là tôi gây trở ngại gì cho mọi người?

Người chung quanh đều cúi đầu, không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

- Cô không biết gì thì đừng cótùy tiện phán đoán mà làm nhục tôi, làm tổn hại danh dự của tôi. Cô dựavào cái gì mà dám làm vậy? Hồ Giai Giai, cô đáng đánh lắm.

Hồ Giai Giai dùng sức rút tay về, tuy côta không nhỏ bé hơn Chu Thiến là mấy nhưng trong lúc tức giận, Chu Thiến dùng sức lớn. Hồ Giai Giai chỉ là phán đoán, cũng không có chứng cứ rõràng cho nên cũng có chút chột dạ. Cô ta cúi đầu, định rút tay mấy lầnnhưng đều không rút tay về được, lập tức rơi nước mắt

- Tống Thiệu Lâm, vì tôi vạchtrần bí mật của cô mà cô thẹn quá hóa giận sao? Cô còn có mặt mũi đánhtôi! Loại người vì tiền mà dám phá hoại gia đình người khác như cô, đádám làm chuyện như vậy còn sợ tôi nói ra sao? Mọi người xem đi, thì raTống Thiệu Lâm là kẻ vô sỉ như vậy

Cô gái tóc ngắn hay đi cùng Hồ Giai Giai bước ra, dùng sức kéo tay Chu Thiến rồi kêu lớn:

- Hồ ly tinh này, còn dám đánh người

Lúc cô ta kéo tay Chu Thiến còn nhân cơhội bấm Chu Thiến, Tiểu Mạt thấy thế tiến lên đẩy cô ta ra. Vì quá dùngsức mà cô ta bị đẩy ngã, giận dữ thét lớn:

- Thế nào, các người muốn đánh nhau sao? Giờ là đạo lý gì, hồ ly tinh mà cũng dám càn rỡ như vậy

Tiểu Mạt chỉ vào cô ta, giận run người:

- Này, cô đừng có hồ ly tinh này nọ, cô có chứng cứ sao?

Cô gái tóc ngắn trừng mắt:

https://thuviensach.vn

- Nếu đúng là trong sạch thì gọichồng cô ta đến đây, xem gian phu kia có dám đến không. Tôi thấy cô cũng chỉ là gái đứng đường thôi

Tiểu Mạt chỉ vào cô cười lạnh nói:

- Cô dám mắng anh ấy là gian phu, cô chết chắc rồi

Các học viên thấy chuyện càng lúc cànglớn, có một số người thấy Hồ Giai Giai khóc lóc đáng thương thì chỉtrích Tống Thiệu Lâm đánh người là sai. Có một số người nhân cơ hội công kích:

- Đánh nhau một trận đi!

Cũng có người đi qua khuyên Tống ThiệuLâm buông Hồ Giai Giai ra, đừng làm lớn chuyện. Trương Bân, Lưu Văn Chícũng đi qua khuyên Chu Thiến buông tay còn Vương Vĩ ở bên yên lặng không nói.

Phòng học nhất thời ầm ầm.

Chu Thiến buông tay, lạnh lùng nhìn Hồ Giai Giai, Hồ Giai Giai khóc như lê mang hoa vũ:

- Tôi sẽ không bỏ qua đâu, chưa có ai dám đánh tôi… tôi sẽ không bỏ qua cô…

Chu Thiến lạnh lùng nói:

- Cô chính là kẻ thiếu giáo dục. Nếu sau này còn dám gây sự thì sẽ còn nhiều đau khổ nữa

Hồ Giai Giai lau nước mắt, cô ta vốn nghĩ vạch trần chuyện riêng của Tống Thiệu Lâm thì cô sẽ không ngóc đầu lênđược, có lẽ vì mất mặt mà không dám học nữa. Cũng không ngờ thái độ củacô lại cứng rắn như vậy, còn tát mình một cái khiến mình mất mặt trướcbao người. Cô ta trong lòng

https://thuviensach.vn

vừa tức vừa hận, mơ hồ cảm thấy có lẽ thậtsự là tự mình nghĩ sai nhưng chuyện đã đến nước này thì sao có thể cúiđầu nhận thua?

Cô ta bất chấp mọi thứ, chỉ mong có thể áp chế được khí thế của đối phương trước mặt mọi người, chỉ vào Chu Thiến, oán hận nói:

- Tống Thiệu Lâm, cô chờ đi, tôi nhất định sẽ tìm ra gian phu kia, xem xem cô còn kiêu ngạo được không.

Vừa dứt lời, chợt nghe đến một giọng nóitrầm thấp đầy sức hút truyền tới, giọng nói như đóng băng khiến người ta có cảm giác không rét mà run.

- Ai dám nói Triệu Hi Thành tôi là gian phu!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 131: Triệu Hi Thành Nổi Giận

Chương 130: Triệu Hi Thành nổi giận

(Quá điêu toa, chỉ trong vài phút đã xuất hiện)

Giọng nói lạnh lùng khiến lớp học huyênnáo trở nên yên lặng. Ai nấy không hẹn mà cùng lặng yên nhìn về phíangười đứng ở cửa lớp học

Vừa nhìn, ánh mắt bọn họ đều không thể rời ra được.

Âu phục sẫm màu ôm khít dáng người caolớn, khuôn mặt tuấn tú, đôi mắt đen mà sáng như sao tràn ngập sự lạnhlùng, Khóe miệng cười trào phúng như có như không. Điều này khiến anhnhìn qua giống như Tu la trong truyền thuyết vậy, tuấn mỹ mà âm trầm,cao quý mà lại tàn nhẫn.

Triệu Hi Thành đảo mắt qua mọi người, mỗi người tiếp xúc với ánh mắt hắn thì đều có cảm giác lạnh như băng. Cómột số người thậm chí còn rụt người về phía sau, tự giảm bớt cảm giáctồn tại của bản thân

Tầm mắt của anh cuối cùng dừng lại trênngười Chu Thiến, ánh mắt âm trầm trong chốt lát lại trở nên dịu dàng như nước. Anh đi về phía cô, bước đi thong dong, cảm giác tao nhã như quýtộc khiến mọi người đều cảm thấy, người đàn ông này không đơn giản.

Anh đi đến bên Chu Thiến, đầu tiên là dịu dàng cười với cô, sau đó lại chuyển mắt nhìn Hồ Giai Giai bên canh, sắc mặt trở nên âm lệ:

- Là cô sao? Cô nói tôi là gian phu?

https://thuviensach.vn

Hồ Giai Giai chưa bao giờ gặp người đànông nào tuấn mỹ, cao quý như Triệu Hi Thành, nhất thời không khỏi ngâyngười. Miệng mở ra mà không nói được gì

Chu Thiến rất ngạc nhiên vì sự xuất hiện bất ngờ của anh, ngạc nhiên vô cùng nói:

- Sao anh đến đúng lúc như vây?

Trong lòng có sự ngạc nhiên, vui mừng. Triệu Hi Thành còn chưa kịp đáp lời thì Tiểu Mạt đã nói:

- Là vừa rồi mình gọi điện thoại cho anh ấy đến. Thiệu Lâm, không thể để mặc mọi người hiểu nhầm cậu

Cô lại chỉ vào Hồ Giai Giai, nói với Triệu Hi Thành:

- Chính là cô ta tung tin đồ, nói Thiệu Lâm là gái bao cao cấp, được người có tiền bao nuôi

Sau đó cô nhìn Hồ Giai Giai nói:

- Hồ Giai Giai, đây là chồng củaThiệu Lâm, Triệu Hi Thành, cô vì đố kỵ với Thiệu Lâm mà cố ý hại cô ấy.Cô mới là kẻ vô sỉ

Mọi ngươi xung quanh đều kinh ngạc, người đàn ông tuấn tú, nhìn rất giàu có này lại là chồng của Thiệu Lâm vốnluôn giản dị? Rất khó tin. Một số học viên nữ thì không che giấu nổi sựhâm mộ và đố kỵ.

Hồ Giai Giai cũng không ngờ Thiệu Lâm lại có người chồng vĩ đại như vậy. Lúc trước những lời cô ta nói trước mặtmọi người đều chẳng là gì. Các học viên đều nhìn cô ta với ánh mắt lạnhlùng, khinh thị. Cô ta vừa thấy khó xử lại vừa mất mặt, mà cũng vô cùngghen tỵ vì Thiệu Lâm lấy được người

https://thuviensach.vn

chồng vừa đẹp trai, vừa giàu có. Côta càng không muốn cúi đầu trước Thiệu Lâm. Lập tức vênh mặt, mạnh miệng nói:

- Ai biết các người có tìm ai đến giả mạo không

Cô gái tóc ngắn cũng phụ họa nói:

- Đúng, cô nói là chồng thì đúng là chồng sao. Đây chẳng qua chỉ là người các cô tìm tới giả mạo thôi

Chuyện tới nước này, ngay các các bạn học xung quanh cũng đều thấy là bọn họ cố chống đỡ. Chồng người ta đã đứng ở bên cạnh, không phải diễn kịch, có thể tìm được người giả mạo làm chồng đến? Có một số người bình thường cũng có chút thân thiết đi đến khuyênbọn họ xin lỗi Chu Thiến

Chu Thiến nhìn khuôn mặt đỏ bừng của HồGiai Giai, cô ta vênh mặt, chết cũng không chịu nhận sai mà Triệu HiThành ở bên sắc mặt càng lúc càng âm trầm, hơi thở càng lúc càng lạnhlùng. Cô biết, một khi Triệu Hi Thành nổi giận thì chuyện sẽ không dễgiải quyết. Hồ Giai Giai dù sao cũng là bạn học của mình, chuyện này tuy rằng là cô ta không đúng nhưng mình cũng đã ra tay dạy dỗ cô ta. Mìnhcũng không bị thương tổn gì quá. Vạn nhất Triệu Hi Thành vì chuyện nàymà gây rối cho cô ta, đem chuyện xáo tung lên thì cũng không tốt

Chu Thiến chậm rãi nói với Hồ Giai Giai:

- Chỉ cần bây giờ cô xin lỗi tôi trước mặc mọi người thì tôi sẽ coi như chưa có chuyện gì xảy ra.

Hồ Giai Giai cứng cổ không nói. Chuyện đã đến nước này, cô ta vốn cũng rất mất mặt rồi, còn bắt cô ta xin lỗi? Về sau còn có thể ngẩng đầu nhìn các bạn học khác sao?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nghe lời Tiểu Mạt nói,lòng vốn đã giận dữ, chỉ là dù sao cô ta cũng là bạn học của Thiệu Lâm.Nơi này cũng là nơi Thiệu Lâm học tập, anh chú ý đến cảm xúc của cô nênmới nhẫn nhịn không nói, xem Thiệu Lâm xử lý thế nào. Nhưng cô gái nàyti tiện như vậy, làm ra chuyện tổn thương Thiệu Lâm mà ngay cả câu xinlỗi tối thiểu cũng không chịu nói, anh cuối cùng cũng không khắc chếđược nữa

Anh hừ nhẹ một tiếng, lạnh lùng nói:

- Xem ra vị tiểu thư này vẫn làkhông tin thân phận của tôi. Vậy đi, cho công bằng, chúng ta giao việcnày cho tòa án nhé!

- Tòa án?

Ngoài Triệu Hi Thành, tất cả mọi người đều ngây dại, liên quan gì đến tòa án. Hồ Giai Giai cùng kinh ngạc vô cùng

Triệu Hi Thành cười khẽ:

- Lời vị tiểu thư này nói đã cấuthành tội phỉ báng. Tôi sẽ kiện cô ra tòa, đến lúc đó, tòa án sẽ điềutra rõ chuyện tình, thân phận của tôi cũng sẽ sáng tỏ

Mọi người đều hít phải một ngụm khí lạnh, không ngờ chồng của Thiệu Lâm lại ngoan độc như vậy, còn muốn kiện HồGiai Giai, ánh mắt nhìn Triệu Hi Thành thêm một phần kính nể. Mà Hồ Giai Giai tái mặt, lắp bắp nói:

- Tôi… tôi chẳng qua là… nói… nói mấy câu. Anh dựa vào cái gì… kiện… kiện tôi phỉ báng. Anh… không kiệnđược tôi đâu. Anh đang dọa tôi sao?

Triệu Hi Thành thoải mái nói:

https://thuviensach.vn

- Kiện được hay không thì thử qua là biết. Triệu gia tôi có đoàn luật sư lớn, ngay cả án phí báng đơngiản mà cũng không làm được thì tất cả từ chức đi là xong

Lúc anh nói chuyện, cả người tản ra khíthế lạnh thấu xương không gì sánh bằng. Sự tự tin vô cùng như có sức ápđảo khiến mọi người có cảm giác không ngóc nổi đầu lên. Mọi người thầmđoán, người đàn ông đẹp trai, thần bí này rốt cuộc có lai lịch gì. Khẩukhí thật lớn! Đoàn luật sư…

Chu Thiến biết anh thực sự tức giận nhưng những việc này anh làm đều là vì mình. Hơn nữa, Hồ Giai Giai cũng thậtđáng ghét, nhân cơ hội này dọa dẫm cô ta cũng được. Để cho cô ta sau này không dám làm bậy nữa. Chờ Hi Thành hết giận, sẽ khuyên anh bỏ chuyệnnày. Người ta dù sao cũng là cô gái trẻ, chỉ làm chút chuyện mà kiện ratòa cũng không hay. Cho nên Chu Thiến cũng chỉ lạnh lùng nhìn cô ta

Sắc mặt Hồ Giai Giai càng thêm tái mét,nước mắt lưng tròng, môi khẽ run lên, trông thật đáng thương. Cô gái tóc ngắn sớm đã biết tình hình không ổn, cũng sớm đã lui về phía sau cô ta, cúi đầu, không nói được một lời.

Đang lúc mọi người không biết nên làm gì thì giáo viên cùng một người đàn ông xa lạ đi vào

Hồ Giai Giai ngẩng đầu thấy người đàn ông kia thì hét to một tiếng:

- Anh ơi!

Sau đó nhào vào lòng người đàn ông kia òa khóc. Thầy giáo đi vào, nghiêm túc nói:

- Mời sáng sớm, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

https://thuviensach.vn

Thì ra có học viên thấy tình hình nghiêmtrọng thì đã đi mời giáo viên đến, mà giáo viên biết việc này có liênquan đến Hồ Giai Giai thì nghĩ một chút bèn gọi cả anh cô ta đến cùng

Hồ Gia Hào vẫn luôn thương yêu em gái, giờ thấy em gái khóc như vậy, trong cơn giận dữ, ngẩng đầu lạnh lùng nói

- Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

Trong ngữ khí có ý sẽ ra mặt cho em gái,mà khi ánh mắt anh ta đảo qua Triệu Hi Thành thì lửa giận trong nháy mắt biến mất, thay vào đó mắt lại sáng bừng. Anh ta đẩy em gái mình ra,bước nhanh đến bên Triệu Hi Thành, vẻ mặt kích động mà nói:

- Sếp Triệu sao lại đến đây? Là cần chúng tôi phục vụ sao?

Trước kia Triệu Hi Thành cũng từng mangmột số phụ nữ tới cửa hàng bọn họ trang điểm, anh ta cũng từng phục vụqua bọn họ, Triệu Hi Thành có đôi khi cũng ngồi bên cạnh nên anh biếtTriệu Hi Thành

Thấy anh trai cúi đầu khom lưng càng khiến Hồ Giai Giai thêm khiếp sợ, cô ta ôm mặt cả kinh:

- Anh ơi, anh ta coi thường em, còn nói sẽ kiện em

Hồ Gia Hào lắp bắp kinh hãi, nhìn muội muội:

- Sao em có thể khiến sếp Triệu tức giận

Hồ Giai Giai thấy anh ta nói vậy, tia hivọng cuối cùng cũng tan biết. Cô ta bắt đầu biết sợ hãi, đinh xin thanhưng quá mất mặt, vừa vội vừa tức vừa sợ, mấy cảm xúc dày vò, cô ta òalên khóc lớn

Mà Triệu Hi Thành chỉ lạnh lùng nhìn mọithứ, vẻ mặt xa cách như thể mọi việc không liên qua gì đến mình, TiểuMạt hừ lạnh một tiếng, nói nhỏ:

https://thuviensach.vn

- Đáng đời, ai bảo cô ta đáng ghét như vậy, thì ra là cũng biết sợ

Chu Thiến thấy Hồ Giai Giai bị cảnh cáo, cô cũng không định kiện cô ta thật nên muốn khuyên Hi Thành đổi ý

Bên kia, Hồ Gia Hào nghe cô gái tóc ngắnkể qua tình hình, lúc này đi đến bên Hồ Giai Giai, vung tay lên tát HồGiai Giai rồi mắng:

- Em cũng quá không hiểu chuyện,những lời này có thể tùy tiện mà nói sao? Mau đi xin lỗi Triệu phu nhânnếu không không có gì hay ho cho em đâu

Hồ Giai Giai bị anh đánh cho ngây người,từ nhỏ đến lớn, anh chưa bao giờ đánh mình, cũng chưa bao giờ lớn tiếngmắng mình như vậy. Cô ta bưng mặt, trong mắt đầy sự hoảng sợ, tủi thân,nhất thời quên cả khóc

Hồ Gia Hào thấy cô ta còn thất thần thì lại quát:

- Còn không mau đi!

Thực sự để sếp Triệu đem việc này lên tòa án thì đã không còn kịp rồi. Tuy nói tội phỉ báng không to nhưng họTriệu kia có thân phận, địa vị gì? Hoàn toàn có thể xử phạt em gái mình ở mức cao nhất, ngồi tù cũng có thể. Như thế tương lai của em mình hoàntoàn mất hết

Hồ Giai Giai cũng biết, nếu mình khôngcúi đầu thì sẽ là trát của tòa án chờ mình. So với gặp quan tòa thì nhục nhã hiện giờ có là gì. Cô ta áp chế sự phẫn hận trong lòng, cắn chặtmôi, cảm giác không cam lòng, nhục nhã này khiến cho cô ta không nhịnđược mà run người nhưng vẫn đi đến bên Chu Thiến.

Cô ta cúi đầu trước mặt Chu Thiến, tuy không cam tâm, tuy thông hận nhưng vẫn ép mình phải cúi đầu

https://thuviensach.vn

- Xin tha thứ cho tôi, là tôi không hiểu chuyện, tôi không nên nói những lời này hại cô, rất xin lỗi!

Cô ta nói xong, giọng nói như nghiến từkẽ răng mà qua, mỗi chữ đều khiến cô ta vô cùng nhục nhã, mỗi chữ đềukhiến cô ta hận thấu xương.

Chu Thiến thở dài, chẳng lẽ sẽ thực sựkiện cô ta lên tòa sao? Mặc kệ cô ta có thực sự nhận thức mình sai haykhông nhưng sau này hắn cũng sẽ không dám sinh sự nữa

Chu Thiến nhìn Triệu Hi Thành dịu dàng nói:

- Hi Thành, thôi đi, cô ấy còn nhỏ tuổi, hơn nữa em cũng không sao, không cần đem chuyện gây rối như vậy

Triệu Hi Thành âm ngoan đảo mắt nhìn anh em họ Hồ một cái nhưng đến khi nhìn Chu Thiến ánh mắt lại trở nên nhu hòa;

- Đều nghe lời em, em muốn xử lý sao thì làm vậy

Anh nói chuyện với cô, hoàn toàn là mộtcon người khác, ánh mắt ôn nhu, giọng nói dịu dàng khiến đám con trai mở rộng tầm mắt mà các cô gái thì ghen tỵ vô cùng

Sau đó, anh lại cao giọng nói:

- Triệu Hi Thành tôi không phảilà người dễ dàng bỏ qua cho ai, chẳng qua nể mặt Thiệu Lâm, chuyện nàytôi tạm thời cho qua. Nếu để cho tôi biết có ai lại gây chuyện làm tổnthương đến vợ tôi thì Thiệu Lâm dù tốt bụng nhưng Triệu Hi Thành tôicũng không phải là người chỉ biết nói suông

Khi nói chuyện, ánh mắt anh đảo qua tất cả những người đang ngồi, sự lạnh lùng trong mắt khiến ai nấy không rét mà run

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 132: Không Thể Cúi Đầu

Chương 131: Không thể cúi đầu

Chu Thiến đưa Triệu Hi Thành tới chỗthang máy, lúc này đã vào giờ học, thang máy ngoài bọn họ ra thì cũngchẳng có người nào khác. Chu Thiến thấp giọng nói:

- Hi Thành, cảm ơn anh đã tới

Triệu Hi Thành nắm chặt tay cô nói:

- Về sau xảy ra chuyện như vậy, đầu tiên em hãy nghĩ đến anh, có anh ở đây anh sẽ không để em bị ai coi thường

Anh thở dài cúi đầu:

- Nói đi nói lại cũng đều tại vìanh mà ra, nếu không xảy ra chuyện đó thì sao em phải giấu chuyện đã kết hôn? Nhìn em bị người khác hạ nhục như vậy, lòng anh rất khó chịu.Thiệu Lâm, anh luôn cảm thấy anh nợ em rất nhiều, rất nhiều, không biếtphải làm sao để bù đắp lại. Anh muốn đối tốt với em nhưng lại luôn cảmthấy không đủ tốt, có lẽ em rất thất vọng về anh?

Chu Thiến đột nhiên bị những lời cảm khái này của anh làm cho ngây người, cô cười:

- Hôm nay anh sao vậy, cảm xúc quá đi

Triệu Hi Thành chỉ nắm tay cô, khẽ lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Người mà anh hận không thể dùng cả tính mạng để trân trọng lại bị kẻ khác làm nhục còn anh lại chẳngthể làm gì, trong lòng anh thực sự rất hoảng loạn. Thiệu Lâm, thật sự bỏ qua cho cô ta sao? Anh có thể kiện cô ta ngồi tù, đây là chuyện rất dễdàng, nhưng dù là thế cũng không thể khiến anh nguôi giận

Khi anh nhìn cô, trong mắt là vẻ thương xót rất rõ, lòng Chu Thiến ấm áp, gắt gao nắm chặt tay anh, nhẹ nhàng nói:

- Tâm tình của anh em có thể hiểu, Hi Thành, biết anh quan tâm em như vậy, lòng em thực sự rất vui

Cô nhìn anh, nụ cười trên môi trong suốtnhư ánh mặt trời, dịu dàng như gió mùa xuân khiến cho anh có cảm giácnhư đang đắm chìm trong ánh nắng tháng ba, thật quá ấm áp

Chu Thiến lại nói:

- Hơn nữa, em nào có yếu đuối như vậy, không đến mức chỉ là chút lời đồn nhảm của người khác cũng khôngthể vượt qua. Việc này với em mà nói chỉ là chuyện nhỏ, làm sáng tỏ làđược rồi, không cần thiết phải kiện cô ấy ngồi tù. Cô ấy còn trẻ, sẽ ảnh hưởng rất lớn đến cuộc sống sau này của cô ấy. Hi Thành, nên độ lượngmột chút

Triệu Hi Thành nghe câu này của cô mà thoải mái lên nhiều:

- Đương nhiên anh sẽ tôn trọng ý kiến của em

Lúc này, thang máy dừng lại, Chu Thiến nói:

- Được rồi, anh đi trước đi, chắc cũng muộn giờ làm rồi đúng không?

Trước khi cửa thang máy mở, Triệu Hi Thành nhanh chóng in lên môi cô một nụ hôn rồi nói:

https://thuviensach.vn

- Trong lòng anh không gì quan trọng bằng em cả

Rõ ràng chỉ là một lời tâm tình giữanhững người yêu nhau nhưng lại khiến cho Chu Thiến vui vẻ vô cùng. ChuThiến nhìn theo anh đi vào thang máy, nhìn cửa thang máy dần khép lại nụ cười dịu dàng ấm áp của anh, lòng cô cảm thấy thật ngọt ngào

Đây là cảm giác yêu đương đúng không,khiến người ta thoải mái vô cùng, sự ngọt ngào dâng lên từ đáy lòngkhiến người ta choáng váng, như lúc nào cũng có thể chìm đắm, hòa tantrong đó

Ngày hôm sau, lại có một bạn học tiết lộ một tin tức càng đáng ngạc nhiên về Tống Thiệu Lâm.

Học viên kia cầm một tờ tạp chí tài chính và kinh tế, dùng cách nói cực khoa trương mà nói với các bạn học xung quanh:

- Tống Thiệu Lâm đúng là khôngđơn giản đâu. Trước kia chúng ta đúng là xem thường cô ấy rồi. Các cậubiết người đàn ông hôm qua là ai không?

Mắt cậu ta mở lớn, giọng nói như đang vô cùng sợ hãi

Các bạn học xung quanh lập tức tỏ vẻ hứng thú, Triệu Hi Thành để lại cho bọn họ ấn tượng quá sâu đậm. Bọn họ cũng rất muốn biết anh có thân phận gì mà có được khí thế cao cao tạithượng, xem thường mọi thứ như thế

Cậu học viên ban đầu ném tờ tạp chí kia xuống bàn, chỉ vào nhân vật trang bìa nói:

- Hôm qua mình đã thấy anh tanhìn quen mắt mà cũng không thể nhớ được, hôm qua về nhà tình cờ lạithấy quyển tạp chí này, mới nhớ anh ấy là tổng giám đốc tập đoàn Triệuthị chỗ chị mình làm việc, là người thừa kế tương lai của tập đoàn, đạicông tử Triệu thị – Triệu Hi Thành

https://thuviensach.vn

Mọi người xung quanh như hít phải ngụm khí lạnh, đều lộ vẻ khó tin, nhưng sự thật ngay trước mắt, không phải không tin là được

Tập đoàn Triệu thị là xí nghiệp nổi tiếng cả nước, thậm chí là cả nước ngoài. Đó là công ty mà mọi nhân tài trong lĩnh vực thương mại đều muốn được đầu quân, mà Triệu gia trong mắtngười thường luôn tạo cảm giác thần bí. Triệu Hi Thành là nhân vật trung tâm được chú ý nhất. Đó là những người mà người thường như bọn họ không thể chạm đến

Không ngờ người như vậy lại xuất hiện ở ngay bên cạnh bọn họ. Hơn nữa vợ của anh còn là bạn học của bọn họ, thật khó tin

- Tống Thiệu Lâm cũng không đơngiản đâu, cô ấy là con gái của một nhà chuyên kinh doanh bất động sản số một số hai thành phố này, là Tống thị đó.

Mọi người đều há hốc miệng mà trợn mắtnhìn nhau. Ban đầu họ cũng chỉ nghĩ Tống Thiệu Lâm gả cho người có tiềnmà thôi nhưng không ngờ lại là phú hào cấp cao nhất, Tống Thiệu Lâm làhào môn phu nhân thực sự.

Có người nghi hoặc hỏi:

- Thế sao Thiệu Lâm còn phải đến đây học tập?

Bạn trẻ đầu tiên đắc ý cười nói:

- Về chuyện này thì có chút tin tức, chị mình làm ở Triệu thị nên cũng biết một chút về mặt này đó

Sau đó lập tức đem chuyện Triệu Hi Thành có bồ, Tống Thiệu Lâm đòi ly hôn mà cô bồ bất ngờ sẩy thai mà kể ra.

Mọi người nghe xong thì gật đầu tấm tắc, những chuyện bí mật chốn thượng lưu này luôn rất hấp dẫn người thường

https://thuviensach.vn

- Khó trách Tống Thiệu Lâm không muốn nói chuyện mình đã kết hôn, quả thật khó mà mở miệng, không thể trách cô ấy được.

- Làm hào môn phu nhân cũng chẳng dễ gì, bề ngoài nhìn thì sung sướng nhưng bên trong thì thê lương

- Nhưng mình thấy chồng của TốngThiệu Lâm rất để ý đến cô ấy, lúc đối diện với cô ấy và lúc nhìn chúngmình như hai người hoàn toàn khác nhau. Minh cảm thấy anh ấy thực sự yêu Tống Thiệu Lâm

Một học viên nữ nói. Triệu Hi Thành đã để lại cho cô một ấn tượng khó có thể phai mờ. Cô cảm thấy anh chính làbạch mã vương tử trong mộng, mà Tống Thiệu Lâm chính là công chúa đượcvương tử cứu

Một học viên nam nói:

- Đúng là con gái, trong đầu lúcnào cũng chỉ có những suy nghĩ mơ mộng, cậu không thấy anh ta đối xử với Hồ Giai Giai thế nào à. Chỉ là bạn học cãi cọ mà đòi kiện lên tòa, mình thấy sau này chúng ta vẫn nên tránh xa Tống Thiệu Lâm một chút thì tốt, tránh lại gặp phiền phức gì

Mọi người đều gật đầu, cảm thấy cậu bạn này nói rất có đạo lý.

Cách đó không xa, Hồ Giai Giai đều nghedược hết những gì bọn họ nói, trong lòng vừa ghen tỵ lại vừa phẫn hận,cũng có cảm giác sỉ nhục vô cùng. Cô ta thầm hạ quyết tâm, một ngày nàođó, sẽ trả lại mọi sự sỉ nhục này cho Tống Thiệu Lâm. Có tiền thì sao?Cô ta sẽ không ngu xuẩn như trước mà tự đứng mũi chịu sào nữa.

Sau ngày đó, ánh mắt mọi người trong lớpnhìn Chu Thiến có vẻ xa cách và kính sợ hơn. Mọi người vẫn chào hỏi cônhưng không đùa bỡn với cô như trước. Hồ Giai Giai thì không còn hoạtbát như trước, luôn ngồi một mình, đầu cúi gằm, người khác nói chuyệncùng cô ta cũng mặc kệ, có lẽ là vì bị xấu mặt trước mọi người mà canhcánh trong lòng không

https://thuviensach.vn

Mà bọn Trương Bân thì cũng không còn tùyý, tự nhiên như trước. Vương Vĩ thì yên lặng, không nói chuyện với cô.Chỉ có Triệu Viện Viện và Lý San thì vẫn bình thường

Chu Thiến không muốn mất đi những ngườibạn này nên quyết định nói chuyện tử tế với bọn họ. Hôm đó, thực hànhxong, Chu Thiến nhân lúc bọn Trương Bân còn chưa đi thì nói:

- Có phải mọi người không còn coi mình là bạn không?

Sắc mặt Trương Bân có chút xấu hổ, anh vuốt vuốt mũi cười cười:

- Làm gì có chuyện đó

Lưu Văn Chí thì chỉ lạnh lùng nói:

- Mọi người sống hai thế giớikhác nhau, vốn không hợp làm bạn, trước đó là bọn mình có mắt như mù,hơn nữa cậu thật sự coi chúng ta là bạn sao? Cái gì cũng giấu diếm

Chu Thiến biết bọn họ trách mình việc che dấu thân phận, cô nói:

- Với chuyện này, mình cảm thấyrất có lỗi nhưng mình giấu giếm việc này là vì có lí do riêng, tuyệt đối không có ý lừa dối mọi người. Bất kể mình có kết hôn hay không, chồngmình là ai thì cũng sẽ không ảnh hưởng đến thành ý của mình với các cậu. Hơn nữa điều đó thực sự rất quan trọng sao? Chẳng lẽ Tống Thiệu Lâm đãkết hôn thì sẽ không thể là Tống Thiệu Lâm cùng ăn cơm, học tập với cáccậu như trước được sao?

Triệu Viện Viện ở bên nói:

- Đúng thế, đây là việc riêng của Thiệu Lâm, cô ấy cũng chẳng cần thiết phải nói cho chúng ta. Chúng takết bạn với cô ấy chứ không phải kết bạn với gia thế hay chồng của côấy. Bất kể cô ấy có thân phận gì thì cô ấy

https://thuviensach.vn

chẳng phải vẫn là Tống ThiệuLâm đã từng cố gắng phấn đấu cùng chúng ta sao? Mọi người làm sao vậy?Thực sự cần thiết dùng chuyện nhỏ này để trách cứ cô ấy sao?

Đám người Trương Bân nghe xong, nhớ tớitrước kia mỗi khi Thiệu Lâm ở bên bọn họ thì vẫn luôn bình dị gần gũi,chưa bao giờ tự cao tự đại, hơn nữa lại cố gắng, chịu khó như vậy. Vớichuyện của cô, bọn họ cũng có nghe nói, cũng quả thật là không thể trách cô. Chỉ là người mình vốn nghĩ có thân phận bình thường như mình độtnhiên lại thành người có thân phận phú quý như vậy thì trong thời gianngắn không thể chấp nhận nổi mà thôi

Trương Bân nói;

- Bọn mình cũng không trách Thiệu Lâm, chẳng qua chỉ có chút không quen. Anh mất tự nhiên mà sờ sờ mũi

Chu Thiến cười nói:

- Mọi người không trách mình là được rồi, mình vẫn là Thiệu Lâm trước kia, chẳng có gì thay đổi cả

Cô nói với Vương Vĩ:

- Vương Vĩ, cậu cũng không trách mình chứ?

Vương Vĩ ngẩng đầu nhìn cô cười rồi lại cúi đầu.

Không khí dịu đi, Lưu Văn Chí khó hiểu hỏi:

- Thiệu Lâm, nhà cậu hiển háchnhư vậy, sao phải tới đây học? Còn cố gắng như thế, cho dù cậu vào côngty cùng lắm chỉ được hơn vạn tệ một tháng, cậu cũng đầu cần chút tiềnnày

Đây cũng là nghi vấn trong lòng tất cảmọi người, lời vừa nói ra, đám Trương Bân, Triệu Viện Viện đều nghi hoặc nhìn cô. Chỉ có Tiểu Mạt biết

https://thuviensach.vn

rõ lí do nên không hề ngạc nhiên

Chu Thiến ngẩng đầu, nhìn mọi người nói:

- Ai nói mình không cần nhữngđồng tiền đó. Có lẽ mọi người không hiểu nhưng mình không muốn sống cuộc sống dựa dẫm. Mình muốn có được công việc mà mình yêu thích, muốn làmchủ vận mệnh của mình cho nên mình không muốn xòe tay xin tiền ai cả

Cô thở dài rồi nói tiếp:

- Chỉ cần dựa dẫm vào người khác, cho dù là cha mẹ của mình thì cũng sẽ có thói quen nắm quyền cuộc sốngcủa người khác, mọi thứ sẽ bị quản thúc. Muốn sống có tôn nghiêm thìphải tự nắm bắt vận mệnh của mình

Ánh mắt mọi người đều lộ rõ vẻ tán thưởng, Triệu Viện Viện nói:

- Nói đúng lắm, Thiệu Lâm hoàn toàn nói ra những gì mình nghĩ

Nhưng Trương Bân lại nhìn Chu Thiến nhẹ nói:

- Sống mạnh mẽ quá làm gì? Nhưvậy cậu sẽ rất vất vả, có đôi khi hơi cúi đầu cũng có thể được sốngthoải mái. Cậu nghĩ rằng ra ngoài làm việc là chuyện đơn giản sao. Cũngvẫn là bị người khác quản lý, nhìn sắc mặt người khác mà làm việc, sovới điều đó, chẳng mặc nhìn sắc mặt người thân mà sống

Chu Thiến lắc đầu, nhẹ nhàng nói

- Không giống, mình dựa vào chính mình, sẽ có niềm tin, cố gắng, dũng khí để đối mặt với mọi chuyện.Những người đó không thể ảnh hưởng đến vận mệnh của mình. Chỉ khi nàomình muốn dựa vào người khác thì sẽ hoàn toàn mất đi chính mình.

https://thuviensach.vn

Mọi người nghe cô nói xong, cẩn thận ngẫm lại, cuối cùng đều khẽ gật đầu đồng ý. Lại thêm phần kính nể Chu Thiến.

Tin con dâu trưởng của tập đoàn Triệu thị học tập ở Yêu Ti Lệ không chân mà chạy, nhanh chóng gây rối tập đoàn.Đám nhân viên bàn tán chuyện này ầm ỹ, nhanh chóng, tin tức này đã đểTriệu lão gia nghe thấy

Triệu Quốc Xương vốn vì chút việc này mà cảm giác hoàn toàn mất mặt, lần này đã nổi cơn thịnh nộ.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 133

Chương 132

ột buổi chiều, đang thực hành thì một người đàn ông trung niên mặc âu phục đen đi đến tìm Chu Thiến.

Ông thấy Chu Thiến, câu đầu tiên là:

- Triệu phu nhân, chủ tịch đang trên xe, đợi dưới lầu, ông muốn gặp cô

Chu Thiến ngây ra một hồi mới phản ứnglại, thì ra ông ta nhắc đến Triệu lão gia. Ông nếu đã tìm đến đây thìxem ra chuyện cô học ở đây ông đã biết. Chu Thiến không cần nghĩ cũngbiết ông đến tìm mình là vì chuyện gì. Cô tuy rất không muốn nghe ôngnói chuyện này nhưng thế nào đi nữa thì ông vẫn là cha của Triệu HiThành, cũng không thể không vì anh.

Chu Thiến xin phép giáo viên rồi đi theo người đàn ông kia xuống lầu

Xuống lầu đã thấy một chiếc xe limo dàimàu đen. Người đàn ông kia mở cửa xe cho cô, Chu Thiến lên xe, ngồi đốidiện Triệu lão gia

- Cha. Chu Thiến chào

Khoang xe rộng rãi mà thoải mái, trongkhông khí có mùi hương khiến người ta có cảm giác thoải mái. Triệu QuốcXương ngồi phía sau xe, mặt âm trầm nhìn cô, môi mím chặt, ánh mắt tránngập sự tức giận.

Chu Thiến coi như không thấy điều này, chỉ mỉm cười nhìn ông

https://thuviensach.vn

Triệu Quốc Xương hừ một tiếng, nhìn lái xe nói:

- Về nhà lớn trước

Xe vững vàng chuyển động, dọc đường điTriệu Quốc Xương vẫn luôn yên lặng, sắc mặt rất khó coi. Chu Thiến cũngkhông sốt ruột, thỉnh thoảng cô lại nhìn ra ngoài ngắm phong cảnh, cũngyên lặng không lên tiếng. Cuối cùng, vẫn là Triệu Quốc Xương mở miệngtrước:

- Con có biết cha tìm con vì chuyện gì không?

Chu Thiến gật đầu:

- Con biết

- Vậy chắc con hiểu ý của ta?

- Con biết

- Tốt lắm

Sắc mặt Triệu lão gia hơi hòa hoãn lại

- Con mau chuyển về nhà lớn ở, không được đến trường học kia nữa

Tất cả đều là giọng ra lệnh

Xe dần về đến nhà lớn

Chu Thiến nhìn cánh cổng sắt khắc hoa to càng lúc càng gần kia, ở đó, cô cũng từng có một đoạn thời gian rất vui vẻ, hạnh phúc.

Triệu Quốc Xương nói:

- Vốn cha không muốn xen vàochuyện của các con nữa nhưng con cũng hơi quá đáng rồi. Con vẫn là condâu nhà họ Triệu thì làm gì cũng phải biết

https://thuviensach.vn

chừng mực, không thể làm mấtmặt Triệu gia được. Giờ chuyện của Văn Phương đã qua, con đừng làm loạnnữa, chuyển về nhà đi

Con và con dâu cãi cọ, con dâu về nhà mẹđẻ vốn cũng không phải chuyện ông muốn nhúng tay vào. Theo ông thấy,Thiệu Lâm chẳng qua chỉ là làm cao chút thôi, qua một thời gian sẽ tựkhắc trở về, chỉ là con mình quá vô dụng, đã lâu như vậy cũng không thuphục được vợ mình. Tự mình đón con dâu về, chuyện như cổ vũ con dâu nàyvốn ông sẽ không làm, điều này với ông mà nói cũng là một chuyện rất mất mặt

Nhưng lời đồn trong công ty về Triệu HiThành càng lúc càng nhiều, truyền càng lúc càng xa. Con thứ thì cũng bỏnhà đi mà theo đuổi giấc mộng khỉ gió gì đó, giờ Thiệu Lâm lại thế này.Nay các đồng nghiệp đều chê cười sau lưng, đối thủ chốn thương trườngcòn cố ý nhắc tới chuyện này trước mặt ông khiến ông thấy rất mất mặt.Ông là người cực chú trọng thể diện, sao có thể chịu được điều này. Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ đành tạm đi khuyên Thiệu Lâm về nhà trước, bình ổnbớt những tin đồn.

Theo ông thấy, giờ con của Văn Phương đãchẳng còn, vấn đề mấu chốt chẳng còn tồn tại, mình lại bất chấp thể diện đi đón Thiệu Lâm, Thiệu Lâm hẳn là phải nghe theo sự sắp đặt của mìnhmới đúng

Nhưng ông lại nghe rất rõ ràng câu nói dịu dàng của Thiệu Lâm truyền đến từ phía sau:

- Cha, con không muốn bỏ qua việc học tập bây giờ, con không những muốn học, hơn nữa về sau con cũng muốn làm công việc này, cho nên con không thể đồng ý với cha được

Triệu Quốc Xương đang xuống xe, nghe được cô nói câu này thì quay phắt người giận giữ nhìn cô, tốc độ nhanh đếnthiếu chút nữa thì ngã sấp xuống, cũng may lái xe ở bên đỡ lại kịp. Ôngđứng vững người rồi, mặt tái xanh nhìn Chu Thiến:

https://thuviensach.vn

- Con nói cái gì? Nhắc lại lần nữa.

***

Đại sảnh Triệu gia, Triệu phu nhân vàTriệu lão gia ngồi trên sô pha, Chu Thiến đứng trước bọn họ. Sắc mặtTriệu lão gia rất khó coi, Triệu phu nhân ở bên cạnh châm trà rót nướccho ông. Triệu phu nhân nhìn Chu Thiến, vẻ mặt vui mừng:

- Trở về là tốt rồi, chuyện đã qua, con cũng đừng giận nữa, giờ trong nhà lạnh lẽo vắng vẻ, chẳng giống cái nhà gì cả

Triệu lão gia tử lại hừ lạnh một tiếng, nói:

- Nếu muốn trở về thì phải an an phận phân mà làm con dâu Triệu gia, những chuyện náo loạn này dẹp hết đi cho cha

Chu Thiến vốn định nói cô còn không muốnvề nhưng vừa nghĩ đến thời gian này Hi Thành vẫn luôn cố gắng thì cảmthấy không thể lại dùng tính cách của mình để xử lý việc này, khiến quan hệ với Triệu lão gia trở nên căng thẳng, với cô và Hi Thành mà nói thìcó gì tốt? Cô quyết định kiên nhẫn giảng giải, thuyết phục bọn họ, đểcho bọn họ chấp nhận chuyện này.

Nhưng cô chịu thuyết phục cũng không có nghĩa rằng cô sẽ khuất phục. Bất kể là vì ai, nguyên tắc đã định thì phải kiên trì

Cho nên cô đi đến bên cạnh bọn họ, đónlấy chén trà trong tay người hầu, tự mình đưa cho Triệu lão gia. Độngtác này thực sự khiến hai người bất ngờ. Triệu lão gia hi vọng con dâusẽ nghe lời nhưng qua chuyện lần trước ông cũng hiểu tính cách của cô,biết cô không phải là người dễ dàng khuất phục. Hàng động đột ngột nàycủa cô thật sự khiến ông khó hiểu, chỉ lạnh lùng nhìn cô

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Triệu phu nhân thì lại rất vuimừng, lòng thầm thở phào, bà thấy hai người có xung đột, rất sợ ThiệuLâm lại như lần trước mà chống đối chồng, như vậy chuyện sẽ chỉ càng rắc rối, không còn đường cứu vãn. Thiệu Lâm chịu làm thế này, có thể thấycô vẫn còn để ý đến Hi Thành

Chu Thiến đưa chén trà trong tay choTriệu lão gia. Ông yên lặng tiếp nhận. Chu Thiến cúi đầu, rất bình tĩnh, rất thành khẩn nói:

- Cha, con biết, thân là con dâuTriệu gia không nên làm những chuyện khiến Triệu gia mất mặt nhưng conchỉ là làm việc con muốn làm, không phải là trộm cắp giết người, concũng chẳng biết điều đó thì có gì là mất mặt

Giọng cô hòa hoãn lại có cả sự bình tĩnh. Rất ngạc nhiên, Triệu lão gia không tức giận, chỉ quả quyết nói:

- Con dâu Triệu gia ta còn phảiđi ra ngoài làm công việc hầu hạ người sao. Nói thế cũng nghe được.Không được, con phải lập tức quay lại, không được đến trường học kia nữa

Triệu phu nhân đã hiểu được là chuyện gìxảy ra, bà biết, trong chuyện này, chồng bà sẽ không đổi ý. Con mìnhmuốn vào làng giải trí cũng bị đuổi ra khỏi nhà thì sao ông lại chịu đểcon dâu ra ngoài làm việc. Stylist, nói thì thật hay, chẳng phải theođuôi người ta mà trang điểm chọn quần áo cho người. Nếu có ngày nào đóThiệu Lâm phục vụ mấy bà bạn mạt chược của bà thì mặt mũi bà để đi đâunữa. Không được, chuyện này đúng là không thể để mặc con bé được

Vì thế, Triệu phu nhân ôn nhu nói:

- Thiệu Lâm, Triệu gia chúng tanào cần con ra ngoài kiếm tiền. Con muốn cái gì thì có cái đó, căn bảnkhông cần vất vả. Con cảm thấy nhàm chán thì có thể tham gia một số hoạt động xã giao, trong thành phố không thiếu các câu lạc bộ, cuộc sống sẽthoải mái, thú vị hơn con cần gì vất vả đi kiếm chút tiền đó, còn chẳngđủ mua một bộ quần áo

https://thuviensach.vn

Với suy nghĩ của Thiệu Lâm, Triệu phu nhân quả thực không thể hiểu nổi

- Con chỉ là muốn làm công việcmà con thích, như vậy con sẽ cảm thấy sống có ý nghĩa, tiền lương trongmắt cha mẹ tuy rằng chẳng đáng gì nhưng với con mà nói, tiền tự tay mình kiếm được luôn rất có ý nghĩa. Hơn nữa con dùng kiến thức chuyện nghiệp của con phục vụ người khác đổi lấy thù lao chẳng phải là chuyện gì mấtmặt. Con đang làm việc, đó là chuyện hợp tình hợp lý, con thấy rất bìnhthường. Cha mẹ, vì sao hai người lại cho rằng đó là mất mặt? Là vì kiếmđược ít tiền sao? Nhưng tiền tài phải từ không đến có, từ ít đến nhiều.Hay vì con làm ngành dịch vụ? Nhưng cha ơi, công ty của cha cũng cókhách sạn, khách sạn, khu resort chẳng phải là dịch vụ sao? Có gì dọangười, có gì mất mặt?

Chu Thiến nói một hồi, có đạo lý cũng rất rõ ràng, đương nhiên là có lý do của cô. Nhưng trong cuộc sống có mộtsố việc rất khó nói. Đúng vậy, ngành dịch vụ không mất mặt nhưng ông làsếp tổng, còn cô thì phục vụ cho người khác, có thể đánh đồng sao? Xãhội bây giờ chỉ dùng tiền tài, địa vị mà luận phẩm chất, miệng nói thìhay lắm nhưng trong mắt người khác chỉ đến vậy mà thôi, nào có thể vìnhững lời nói hợp tình hợp lý của cô mà thay đổi suy nghĩ của người khác

Triệu Quốc Xương đau đầu, vì sao con nhàngười khác đều theo khuôn phép mà con nhà mình lại như vậy tất cả lượt?Ông không có kiên nhẫn dài dòng với cô, ông bình tĩnh nói lâu như vậy đã là quá nể mặt cô rồi, đổi lại làm con mình, sớm đã được hai cái tát cho tỉnh người

Ông đập mạnh chén trà lên bàn, giận đến tái mặt, nói:

- Dù sao cũng không được, conthân là con dâu Triệu gia, con phải thích ứng với cuộc sống Triệu gia,chuyện này, không thương lượng! Nếu con cứ cố chấp thì cũng chỉ có mộtkết quả. Triệu gia không cần đứa con dâu làm trò cười cho thiên hạ

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, một giọng nói mạnh mẽ chen ngang

- Chuyện này, con ủng hộ Thiệu Lâm

Mọi người quay đầu nhìn lại đã thấy Triệu Hi Thành đang từ cửa đi vào. Anh bước đến bên Chu Thiến, đầu tiên khẽvỗ vỗ tay cô, cảm giác đầy an ủi, sẻ chia. Chu Thiến quay đầu nhìn anh,tiếp xúc đến ánh mắt đầy ý trấn an của anh mà lòng thoải mái đi nhiều,cũng bình tĩnh lại.

Triệu lão gia lại bật dậy, nhìn Triệu Hi Thành cả giận nói:

- Mày nói cái gì?

Triệu Hi Thành nhìn cha mình, gằn từng tiếng mà nói:

- Con đã biết quyết định của củaThiệu Lâm từ lâu, con vẫn luôn ủng hộ cô ấy, con không phản đối cô ấylàm như vậy, cho nên cha à, con cũng mong cha sẽ hiểu

Triệu Quốc Xương nổi trận lôi đình:

- Đồ vô liêm sỉ. Mày khiến ngườikhác chê cười còn chưa đủ nhiều sao? Còn muốn gây chuyện nữa? Mày khôngbiết xấu hổ nhưng tao còn cần mặt mũi

- Cha à, cũng chỉ như chúng tacần công việc để làm phong phú cuộc sống của mình, Thiệu Lâm sao khôngthể làm công việc mình thích? Thiệu Lâm gả đến Triệu gia chúng ta chứcũng không phải bán mình cho Triệu gia ta. Cô ấy có thể làm chuyện mà cô ấy muốn, cô ấy thành khẩn thỉnh cầu cha mẹ hiểu là vì cô ấy tôn trọngcha mẹ chứ không phải cô ấy cần dựa dẫm vào Triệu gia chúng ta

Triệu Hi Thành nhìn về phía Chu Thiến, dùng ánh mắt kiêu ngạo, khen ngợi nhìn cô:

https://thuviensach.vn

- Cho dù không dựa vào ai, ThiệuLâm cũng có thể sống rất tốt, cho dù không cẩm y ngọc thực, nhà lầu xehơi cô ấy cũng vẫn sẽ sống rất vui vẻ. Chỉ cần cô ấy cảm thấy vui vẻ,sống thoải mái, ý nghĩ của người khác con không quan tâm

Anh quay đầu nhìn về phía cha mình:

- Cho nên cha à, chuyện này cha đừng ngăn cản, cái này sẽ chẳng phải là đề tài để người ta nói mãi được, cha đừng để ý

Chu Thiến nghe anh nói mà lòng nóng lên,cảm giác cảm động, vui mừng vì được thấu hiểu, được ủng hộ dâng đầytrong lòng. Cô cúi đầu, mắt hơi nóng lên

Thời gian này, quyền uy của Triệu QuốcXương liên tục bị khiêu khích sớm đã giận không thể nuốt trôi. Giờ đếnngay cả con lớn cũng không coi quyết định của ông ra gì, công nhiênkhiêu chiến, điều này khiến cho ông rốt cuộc không thể chịu đựng được,cơn giận hoàn toàn bộc phát.

- Được… được

Ông gật đầu, mặt đỏ bừng, tức giận để cả người phát run:

- Chúng mày, một đám cứng đầu, không coi tao ra gì. Lời của tao cũng không nghe phải không

Triệu phu nhân đi đến bên người ông, vừa vuốt ngực cho ông vừa nói:

- Quốc Xương, đừng giận, bọn chúng không có ý này đâu

Sau đó lại nhìn phía Hi Thành và Chu Thiến:

- Các con còn không mau xin lỗi cha đi. Theo ý cha không được sao?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn Chu Thiến một cái,trong đầu nhớ lại sự vui vẻ mỗi khi cô nhắc đến công việc, anh có lý dogì ép cô buông tha cho sự vui vẻ đó đây?

Lập tức anh lắc đầu nói:

- Mẹ, con không thể để Thiệu Lâmnhân nhượng chúng ta mãi được, cô ấy muốn có việc làm của mình cũngchẳng phải là chuyện quá đáng

Chu Thiến giữ chặt tay anh, khẽ nói với anh:

- Hi Thành, không cần nói nhiều nữa, cha đang nổi giận, chuyện này chúng ta sẽ nói sau

Những lời này bị Triệu Quốc Xương nghe được, ông cười lạnh vài tiếng:

- Không cần nữa. Chuyện chúng mày tao không quản nữa. Tao không có đứa con này, cũng không có con dâu như thế. Cút! Cút hết cho tao!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 134: Hẹn Hò

Chương 133: Hẹn hò

riệu Hi Thành kéo Chu Thiến rời khỏi nhà lớn

Xe Triệu Hi Thành đỗ ở cổng, lúc ra đếncổng, anh đi đến chỗ phòng bảo vệ, lấy trong ví da mấy tờ tiền mặt đưacho bảo vệ. Lúc quay lại nói với Chu Thiến:

- May mà ông Vương gọi điện cho anh nên anh mới về kịp

Bọn họ lên xe, Triệu Hi Thành cũng chưavội lái xe đi, anh cầm tay lái, quay qua nhìn cô, đôi mắt như tỏa sángtrong bóng tối, anh nhẹ nói:

- Thật ra anh đã sớm quay về, anh đứng ở ngoài phòng khách nghe em nói thì dừng ở đó một lúc

Anh vươn người qua nhẹ nhàng ôm Chu Thiến vào lòng, thì thầm vào tai cô:

- Lúc trước anh cũng rất lo, sợem và cha sẽ cãi cọ ầm ỹ nhưng sau khi về lại thấy em thật cố gắng, cũng rất thành ý mà giải thích cho bọn họ. Thiệu Lâm, cảm ơn em, anh biết em làm như vậy đều là vì anh

Lòng Chu Thiến dịu dàng, cô cũng vươn tay nhẹ ôm lấy anh nói:

- Em cũng không nghĩ hôm nay anh sẽ nói những lời đó, Hi Thành, cảm ơn anh đã ủng hộ và hiểu em

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành buông cô ra, nhìn cô cười:

- Vậy anh đã qua được bài kiểm tra của em chưa

Chu Thiến cười nhéo mũi anh:

- Còn phải tiếp tục theo dõi

Triệu Hi Thành tỏ vẻ buồn bã:

- Sao anh cảm thấy ngày tốt nghiệp càng lúc càng xa thế nhỉ?

- Anh không thích? Thế thì có thể tự hủy tư cách dự thi

- Vậy sao được, vất vả lắm anh mới có được tư cách này

Hai người nhìn nhau cười.

Triệu Hi Thành khởi động xe:

- Đưa em về nhà hay về trường?

- Về đi, ở trường chắc cũng tan rồi, em về nấu cơm trước cho Tiểu Mạt

Chu Thiến quay lại nhìn anh:

- Phía cha thì làm sao bây giờ? Ông hình như rất giận

Triệu Hi Thành nhìn phía trước:

- Ông cụ rất cố chấp, chỉ sự bâygiờ vẫn còn rất tức giận, anh về biệt thự riêng ở mấy ngày, tránh choông càng nhìn càng cáu

Anh định bảo Chu Thiến cùng qua đó ởnhưng lời nói đến bên môi lại đành nuốt ngược lại. Giờ vẫn chưa phảilúc, anh thầm nghĩ, vẫn nên nhẫn một chút vậy…

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cũng không hề biết trong lòng anh có chủ ý này. Cô nghĩ đến chuyện khác mà thở dài:

- Nếu cỏ thể làm cho ông hiểuchúng ta thì thật tốt, em và Hi Tuấn, nếu ông có thể hiểu bọn em cố gắng như thế nào thì có lẽ sẽ ủng hộ bọn em

Triệu Hi Thành không cho là đúng:

- Cái này cũng là chuyện cực gian khó. Ông cụ cố chấp như vậy, chuyện đã nhận định thì sẽ không thay đổi đâu

Chu Thiến nghĩ, dù sao cũng phải đượcTriệu lão gia hiểu, dù sao cũng là người một nhà, chẳng lẽ cả đời giậndỗi không nhìn mặt nhau sao?

Xe dừng lại dưới nhà Chu Thiến, Chu Thiến mở cửa xuống xe, trước khi đóng cửa xe, cô như đột nhiên nhớ ra điềugì, lại cúi người nhìn Triệu Hi Thành ở trong xe nói:

- Hi Thành, cuối tuần này chúng ta đi dạo phố nhé

Triệu Hi Thành thoáng run lên, lập tức lộ rõ vẻ kích động. Anh cúi đầu, đến khi ngẩng đầu lên, mắt như lấp lánh,miệng cười sáng lạn, vô cùng gợi cảm:

- Tiểu thư Tống Thiệu Lâm xinh đẹp, cô đang hẹn gặp tôi?

*****

Chấp mắt đã đến cuối tuần.

Chu Thiến đứng trước gương nhìn quần áođang mặc. Áo tím nhạt, quần jean màu xanh đậm, kết hợp khăn lụa vàng.Tóc đã dài lên nhiều, cô buộc túm đuôi ngựa, dùng chiếc cặp đính đá Tiểu Mạt mua tặng, trông đơn giản mà đoan trang

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt đến gần, tặc tặc lưỡi:

- Hôm nay nhất định mê hoặc khiến Triệu Hi Thành không thể rời mắt rồi

Còn nói:

- Triệu Hi Thành đã thay đổi rất nhiều, xem ra cậu cũng chịu tha thứ anh ấy rồi, định bao giờ thì chuyển về đây

Chu Thiến xoay người nhìn cô:

- Giờ mình còn chưa định về. Thứ nhất là cha anh ấy còn đang giận mình, thứ hai…

Cô cúi đầu, mắt chớp chớp:

- Mình vừa đến khối thân thể nàythì đã là vợ anh ấy luôn, còn chưa thử qua cảm giác hẹn hò. Cảm giác yêu đương lãng mạn này, mình muốn giữ lâu một chút

Hiếm khi thấy vẻ thẹn thùng này của cô, Tiểu Mạt trêu ghẹo:

- À… thì ra là cậu muốn hẹn hò!Nhưng cũng đúng, phải làm cho Triệu Hi Thành tốn chút tâm sức thì saunày mới biết quý trọng được.

Dưới lầu vang lên tiếng còi xe, hai người nhìn ra ngoài cửa sổ, thấy Triệu Hi Thành đứng bên xe, ngẩng đầu nhìnlên chỗ hai người. Tiểu Mạt cười:

- Mau đi, Triệu đại thiếu gia của chúng ta sắp chờ không kịp rồi.

Giờ đã là cuối thu, thời tiết dần chuyểnlạnh (Giống chúng mình, thời tiết cũng lạnh ùi đấy ^^). Nhưng hôm nayánh sáng rực rỡ, đúng là ngày trời đẹp

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành mặc quần áo bình thườngmàu sáng, càng thêm tuấn tú. Vẻ mặt anh cười thản nhiên, trông có vẻ tâm tình rất tốt. Lúc nhìn thấy Chu Thiến, không ngoài định liệu của TiểuMạt, mắt anh sáng bừng kinh ngạc.

- Thiệu Lâm, hôm nay em đẹp lắm!

Anh khen ngợi từ tận đáy lòng, trong lòng cũng rất vui. Cô tốn tâm tư chuẩn bị như vậy có thể thấy là rất coitrọng lần hẹn hò này, cũng rất coi trọng anh.

Bọn họ đi đến đoạn phố dành cho người đibộ tấp nập nhất thành phố. Nơi đó tập trung đủ các cửa hàng quần áo, đồăn vặt, hiệu sách, hàng trò chơi… đúng là chỗ tốt để các đôi tình nhânhẹn hò.

Bọn họ gửi xe ở bãi đỗ xe gần đó. Tay nắm tay đi vào ngã tư phồn hoa. Đủ các loại âm nhạc từ cửa hàng hai bêntruyền ra, chấn động lòng người. Cuối tuần, lượng người tập trung rấtđông, có một nhà cùng đi dạo, có nhóm bạn thân tụm năm tụm ba, lại càngnhiều những đôi tình nhân như bọn họ. Ai nấy đều thoải mái, vui vẻ,không khí nơi nơi đều rất vui vẻ.

Bọn họ đi dạo qua từng cửa hàng, thíchcái gì sẽ dừng lại xem hoặc mua. Triệu Hi Thành chưa từng đi dạo nhữngkhu hàng như vậy. Quần áo anh mặc đều là của các nhãn hàng cố định, mỗimùa, thương gia sẽ đem đồ mới đưa đến tận cửa. Với việc dạo phố mua sắmcủa người bình thường này anh thấy rất mới lạ. Nhất là Chu Thiến vẻ mặthân hoan nắm tay anh, thỉnh thoảng lại thì thầm líu lo vào tai anh khiến anh cảm thấy mọi thứ xung quanh đều thật đẹp

Lúc đi ngang qua một cửa hàng quần áo,một bộ quần áo treo trong tủ kính khiến anh để ý, anh lập tức kéo ChuThiến đi vào. Anh nói với nhân viên bán hàng:

- Phiền cô cho chúng tôi xem bộ đồ tình nhân kia.

https://thuviensach.vn

Ra khỏi phòng thay đồ, Chu Thiến nhìnthấy Triệu Hi Thành thì phì cười. Áo đôi này cũng không phải là thiết kế tốt, áo khoác nhẹ màu lam và áo trong cũng cùng màu. So với Triệu HiThành bình thường chỉ mặc quần áo hàng hiệu bậc nhất thì loại quần áonày mặc lên người quả thực là không ổn

Nhưng Triệu Hi Thành lại không để ý, anh ôm eo Chu Thiến đi đến trước gương, nhìn quần áo hai người giống nhau, cười thỏa mãn:

- Nhìn giống như một đôi gắn bó không rời… thật đẹp đúng không?

Chu Thiến nhìn nụ cười của anh, trong lòng vô cùng mềm mại:

- Đúng thế, rất đẹp, em thích lắm

Rất thích nụ cười thỏa mãn hạnh phúc của anh, cũng rất thích tâm ý ngọt ngào này của anh

Nhân viên cửa hàng xếp quần áo lúc đầucủa bọn họ vào túi lớn rồi đưa cho hai người, Triệu Hi Thành đón lấy,thanh toán rồi năm tay Chu Thiến rời đi

Bọn họ đi rồi, nhân viên bán hàng vẫn còn đứng ở cửa thủy tinh nhìn theo rồi quay đầu nói với đồng nghiệp:

- Thật đúng là một cặp đẹp đôi, yêu đương thắm thiết, hâm mộ quá đi….

Đi ra ngoài, hai người đi qua một cửahàng bán đồ lưu niệm nhỏ, trong tủ có một bức tượng gốm sứ nặn hai đứatrẻ khiến Chu Thiến để ý. Hai đứa trẻ một nam một nữ, bộ dáng ngây thơđáng yêu vô cùng. Chu Thiến chỉ vào một đứa, nói với Triệu Hi Thành:

- Nhìn xem, giống anh chưa kìa?

Triệu Hi Thành quay lại nhìn, thấy đó là cậu nhóc nam, đang nhướng mày, vẻ mặt tức giận. Triệu Hi Thành cười:

https://thuviensach.vn

- Thế thì bên cạnh chính là em rồi còn gì.

Cô nhóc bên cạnh nhếch mông, đang cười tủm tỉm mà khẽ hôn cậu nhóc như đang an ủi vậy. Chu Thiến đỏ mặt, sẵng giọng:

- Em mà thế à!

Nói xong xoay người bước đi.

Triệu Hi Thành cười cười nhưng cũng không đuổi theo cô mà chỉ xoay người đi vào trong cửa hàng. Chờ khi anh trởra, tìm được Chu Thiến thì đã thấy cô đang sốt ruột, lo lắng. Cô thấyanh thì như thở dài nhẹ nhõm một hơi, vẻ mặt cũng bình tĩnh lại nhiều:

- Anh đi đâu thế, em tìm mãi không thấy

Triệu Hi Thành đi qua ôm eo cô rồi hôn lên vành tai cô:

- Em chỉ cần đứng ở một chỗ, dù thế nào cũng không cần đi đâu cả, anh sẽ tìm được em (♥♥♥)

Chu Thiến cúi đầu, chỉ cảm thấy lòng như uống mật ngọt vậy

Đi ngang qua một quán bán đồ ăn vặt, Chu Thiến bị hương thơm hấp dẫn, mua một túi đồ ăn vặt rồi hỏi:

- Anh có ăn không?

Triệu Hi Thành giơ túi đồ trong tay lên, lắc đầu:

- Anh không tiện lắm

Sau đó mắt sáng bừng cười nói:

- Hay là em bón cho anh đi

https://thuviensach.vn

Sau đó lại bổ thêm một câu:

- Anh rất muốn ăn…

Vẻ mặt thì vô cùng thèm khát

Chu Thiến quả thực không thể tin vào mắt mình, đường đường Triệu Hi Thành cũng sẽ làm nũng!

Vì thế, sau đó, mọi người nhìn thấy mộtcảnh như vậy: Một anh chàng đẹp trai cao to, hai tay cầm túi đồ lớn,thường sẽ cúi đầu xuống, há miệng đón lấy đồ ăn mà cô gái bên cạnh dùngtăm xiên đưa tới. Có khi thậm chí bị bỏng mà liên tục hô lớn nhưng cũngkhông hề tức giận, vẻ mặt thỏa mãn, hạnh phúc. Mà cô gái bên cạnh, thỉnh thoảng cũng ăn một miếng nhưng chủ yếu đều chỉ bón cho anh chàng ở bên. Ngón tay thon dài trắng như ngọc cầm cây tăm mảnh mà bón cho anh chàngkia, vì phối hợp với chiều cao của người yêu mà phải vươn tay lên cao.Sau đó lại lấy khăn tay lau miệng cho anh, mỗi một động tác đều rất dịudàng, rất cẩn thận, thường hỏi lại:

- Cẩn thận bỏng, ăn ngon không? Còn muốn ăn nữa không?

Hình ảnh ấm áp hạnh phúc này thực sự khiến mọi người nhìn mà ngưỡng mộ

Hai người đi dạo đến buổi chiều, đi mộtchút thì sẽ lại nghỉ, mua không ít đồ. Mãi đi khi chân hai người đều mỏi nhừ thì mới quay người trở về bãi đỗ xe

Ở trên xe, Triệu Hi Thành cười nói với cô:

- Giống như yêu đương vậy

Chu Thiến vừa kéo dây an toàn vừa nói:

https://thuviensach.vn

- Em cũng không nhớ lúc chúng mình hẹn hò trước khi kết hôn.

Triệu Hi Thành cười gượng hai tiếng,trước khi kết hôn bọn họ nào có hẹn hò yêu đương gì. Hôn sự cứ thế màđịnh ra thôi. Khi đó, với anh mà nói, chỉ cần thân phận xứng với anh thì lấy ai cũng được. Anh vẫn tiếp tục cuộc sống phóng túng của mình. Ai mà nghĩ được, một trận tai nạn xe hơi lại có biến hóa lớn như vậy? Anh lại yêu thương người vợ mình vốn chưa từng để ý. Chỉ có thể nói, mọi thứđều đã được sắp đặt, an bài.

Nhưng với một cô gái, yêu đương trống rỗng, hẳn là chuyện thật đáng tiếc

Triệu Hi Thành xoay người cầm tay Chu Thiến, bàn tay nóng rực khiến Chu Thiến run lên, quay đầu nhìn lại anh.

Ánh sáng ở bãi đỗ xe rất ảm đạm, hai mắtanh tỏa sáng khiến người ta tim đập mạnh. Giọng anh trầm thấp mà mạnhmẽ, trong không gian yên tĩnh thật nhẹ nhàng mà nói:

- Thiệu Lâm, chúng ta yêu lại từ đầu đi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 135: Khắc Y

Chương 134: Khắc Y

Chỉ chớp mắt, một tháng trôi qua. Cuối thu đầu đông, thời tiết dần trở nên lạnh lẽo

Trong thời gian này, Triệu Hi Thành cốgắng tạo cho Chu Thiến không khí yêu đương lãng mạn. Cuối tuần nghỉ ngơi sẽ đưa cô đi xem phim, ăn tối, dạo phố, dùng hết tâm tư mà tạo ra đủtiết mục mà khiên cô vui vẻ, cũng mong để lại ấn tượng sâu đậm với cô.Có khi trưa rảnh, anh sẽ lái xe đến trường đón cô đi ăn cơm trưa. Haingười thân thiết gắn bó khiến các học viên khác hâm mộ không thôi. Thờigian này của Chu Thiến thực sự vô cùng vui vẻ. Hai người càng ngày càngthân mật.

Hồ Giai Giai vẫn còn chưa hoàn toàn lấylại tinh thần từ chuyện lần trước, càng lúc càng trở nên lạnh lùng kiêungạo, tính tình cũng càng lúc càng mẫn cảm, dễ cáu. Có khi chỉ vì chútviệc nhỏ cũng sẽ cãi cọ với bạn học. Một lần, có một người tức giận mànói:

- Cậu cũng chỉ dám kiêu ngạo trước mặt chúng tôi thôi, trước mặt Thiệu Lâm có khác gì con mèo…

Mặt Hồ Giai Giai tái lại, âm trầm đángsợ. Lúc đó học viên kia mới thôi không nói gì nữa nhưng từ đó về sau, Hồ Giai Giai luôn nhìn Chu Thiến bằng ánh mắt lạnh lùng âm trầm. Đối vớiviệc này, Chu Thiến cũng không để ý nhiều, suy nghĩ của cô đơn giản làchỉ cần cô ta không trêu chọc mình thì cô ta muốn nhìn thế nào chẳngđược, chẳng lẽ cấm? Chỉ là cảm thấy có chút đề phòng hơn

https://thuviensach.vn

Về mặt học tập, đã đến giai đoạn cuốicùng. Thành tích hiện giờ là Hồ Giai Giai, Trương Bân và Chu Thiến là ba người xuất sắc nhất. Tiểu Mạt và Lưu Văn Chí đều trong top 10, nhữngngười còn lại trong tổ cũng đều rớt khỏi top 10. Mỗi lân ăn cơm trưa, Lý San, Vương Vĩ đều rầu rĩ không vui. Chu Thiến và Tiểu Mạt đều an ủi nói còn hai tuần, vẫn còn cơ hội

Nhắc tới hai tuần cuối này, mọi người đều vô cùng chờ mong, kích động bởi vì stylist đứng đầu cả nước trongtruyền thuyết – Khắc Y đã tới, sẽ chỉ đạo bọn họ thực hành

Khắc Y cũng là nhân vật truyền kì của Yêu Ti Lệ. Nghe nói trình độ văn hóa của ông không cao, gia cảnh cũng nghèo khó nhưng phương diện này lại được thiên phú, được người sáng lập YêuTi Lệ coi trọng mà cực lực bồi dưỡng. Cuối cùng, ông dựa vào bản lĩnhcủa mình và sự giúp đỡ của giám đốc Yêu Ti Lệ mà đạt được nhiều giảithưởng lớn mang tầm cỡ quốc tế, cũng vì thế mà giúp Yêu Ti Lệ đạt đượcvinh dự lớn, trở thành công ty có tiếng trong giới. Khắc Y vẫn rất biếtơn nên vẫn làm việc tại Yêu Ti Lệ, cho dù có người đầu tư giúp ông mởcông ty mới ông cũng không đồng ý

Khắc Y có được danh tiếng tốt không chỉvì tài năng của mình, cũng không chỉ vì ông trọng tình trọng nghĩa màcòn có nguyên nhân lớn hơn cả là phẩm chất đạo đức của ông rất tốt. Nênbiết rằng, nghề này phần lớn tiếp xúc với phụ nữ, trong ngành khôngthiếu gì những tin đồn stylist này và khách hàng này có tình cảm khôngđoan chính, nghe đồn với mỗi một stylist mà nói thì tin đồn này tuyệtđối là đòn đả kích trí mạng, có rất nhiều stylist nổi tiếng đều bị xấumặt, danh tiếng lụi tàn vì những tin đồn đó

Nhưng Khắc Y lại như hoàn toàn miễn nhiễm với scandal, cho dù là những đối thủ ghen tỵ với ông nhưng cũng khôngthể không thừa nhận, phương diện này, ông tuyệt đối là một quân tử. Khác hàng nữ đều rất khen ngợi, nói ông nho nhã, lễ độ, cẩn thận quan tâm,hơn nữa ông còn rất phong độ, nho nhã nên rất được các khách hàng nữ tôn sùng. Nhiều năm qua, vị trí số một của ông không ai có thể thay thế

https://thuviensach.vn

Hai tuần này là học về tạo hình chỉnh thể cho khách hàng tùy theo từng trường hợp, hoàn cảnh cụ thể, bao gồm sânkhấu ca nhạc, sân khấu trình diễn thời trang, dạ tiệc… Có thể nói làcách vận dụng tất cả những kiến thức đã học, mà thầy Khắc Y sẽ trực tiếp hướng dẫn bọn họ thực hành

Mọi người đều cực kỳ hưng phấn, sự hưngphấn này không chỉ là vì muốn được thầy Khắc Y danh tiếng chỉ dạy màquan trọng là theo một nguồn tin đáng tin cậy, trợ lý của Khắc Y sangnăm sẽ đi học chuyên sâu ở nước ngoài, đến lúc đó ông sẽ tuyển trợ lýmới trong số 15 người đủ điều kiện gia nhập công ty lần này. Nếu thựcsự có thể trở thành trợ lý của Khắc Y thì chẳng những có thể luôn đượcông chỉ dạy, giúp ích cho bản thân mà còn có thể được tiếp xúc với những khách hàng tiềm năng, tăng danh tiếng cho bản thân về sau sẽ giúp íchcho sự phát triển của chính mình. Thậm chí như người trợ lý hiện tại,được Khắc Y đề cử mà ra nước ngoài đào tạo chuyên sâu, sau khi về nướccũng sẽ thành một bậc thầy.

Đây đúng là sự mê hoặc cực lớn mà. Chonên học viên nào cũng hạ quyết tâm, nhất định phải cố gắng thật nhiều để cho thầy Khắc Y có ấn tượng tốt về mình

Buổi chiều thực hành, Khắc Y cầm tập tàiliệu đi vào. Mọi người nhất tề nhìn về phía ông. Ông dường như đã quáquen với ánh mắt sùng kính này, thái độ vẫn rất bình thản, đi đến bụcgiảng, bắt đầu tự giới thiệu.

- Tôi tên là Khắc Y, hai tuần này tôi sẽ giảng dạy mọi người một số kiến thức đơn giản. Mọi người cùnghọc tập lẫn nhau nhé. Ông mỉm cười

Giọng của ông rất ôn hòa, nghe rất thoảimái. Hôm nay ông mặc chiếc áo lông vàng nhạt, cổ chữ V, lộ ra áo bêntrong màu lam, quần jeans xanh đậm, tóc dài, tóc mái hỗn độn che đi mộtbên thái dương, lộ ra khuôn mặt trắng nõn, đường nét cân xứng, móng taysạch sẽ. Cả người trông thật sạch sẽ, khiến người ta không khỏi có cảmgiác hoải mái

https://thuviensach.vn

Mấy ngày này đều là thiết kế tạo hình dạtiệc. Buổi chiều thực hành, từng tổ nhỏ đều phải cùng thiết kế tạo hìnhphù hợp nhất cho một thành viên. Từ kiểu tóc, trang phục đến phối đồ,trang điểm đều phải là tốt nhất, xinh nhất

Sau đó, Khắc Y lại đến từng tổ xem xét, đưa ra ý kiến nhận xét

Mỗi một đoạn thời gian đều có thể nghe được ông khẽ chỉ bảo

- Cậu có biết rõ mặt anh chàng này là hình gì không?

- …

- Mặt tròn, cậu đã biết thì saocòn thiết kế kiểu đầu này? Mặt tròn hợp để tóc vuốt ngược hơn là kiểutóc này, mặt dài thì hợp để mái xéo… Cậu nhóc à, cậu có thể vuốt tóc cho anh chàng này

- Tạo mẫu tóc phải dựa vào khíchất, tuổi tác của khách mà làm. Cô ấy là cô gái trẻ, cậu tạo mẫu tócgià dặn như vậy cho cô ấy thì hợp sao?

- Màu mắt và quần áo của cô gái này hoàn toàn không hợp, chẳng lẽ cậu không phát hiện ra sao?

- Cậu thực sự khiến tôi khó hiểu, cô ấy cổ dài nhỏ nhưng cậu lại để cô ấy mặc áo hở vai…

Ông chậm rãi đi tới bên Hồ Giai Giai. Hồ Giai Giai vì muốn gây chú ý với Khắc Y mà hôm nay đặc biệt tốn tâm tư

Thầy Khắc Y nhìn nhìn thiết kế của bọn họ, gật gù, chỉ vào học viên nam làm mẫu mà nói:

- Cách phối hợp trang phục này rất tốt

Hồ Giai Giai lập tức tiến lên nói:

https://thuviensach.vn

- Em cảm thấy với những buổi dạ tiệc quan trọng, đàn ông mặc áo vest là hợp nhất…

Cô ta thao thao bất tuyệt mà thể hiệnmình với Khắc Y, hoàn toàn không nhắc đến tên những người khác, gạt bọnhọ lại. Các thành viên trong tổ đều tỏ vẻ tức giận. Nhưng thấy Khắc Ynghe chăm chú thì cũng không tiện chen vào. Tuy nhiên bọn họ đều thầmmắng Hồ Giai Giai trong lòng vô số lần. Cuối cùng Khắc Y cũng khen thiết kế của tổ bọn họ nhưng chỉ hỏi riêng tên Hồ Giai Giai.

Thầy Khắc Y đi rồi, Hồ Giai Giai hưngphấn đến nỗi mắt sáng bừng, đây là lần đầu tiên Khắc Y chủ động hỏi tênmột học viên trong buổi hôm nay, đây có phải là tỏ vẻ ông có mấy phần để ý đến cô không? Thì ra cô vẫn là người ưu tú nhất. Áp lực bao lâu trong nháy mắt hóa thành hư không.

Cô ta không khỏi nhìn về phía Chu Thiến,lúc này, Khắc Y đang đi về phía tổ bọn họ. Hồ Giai Giai nhìn chằm chằmthiết kế của tổ đó thì sắc mặt lại trở nên khó coi

Thầy Khắc Y đi đến tổ Chu Thiến, vẻ mặttrất kinh ngạc bởi vì thiết kế của tổ này thực sự là tốt ngoài dự kiếncủa ông. Với những học viên mà nói, sáng tạo như vậy đã rất tốt rồi

Ông đi đến bên Tiểu Mạt, Tiểu Mạt đượcTrương Bân make up, tóc là do Lưu Văn Chí và Vương Vĩ tạo kiểu, quần áolà Chu Thiến và Vương Lâm chọn

Tiểu Mạt là người mùa hạ, mặt tròn, dángbình thường. Lúc trang điểm, Trương Bân căn cứ tính cách hoạt bát của cô mang trang điểm cho cô vẻ thanh xuân đầy sức sống. Tóc búi cao, hai bên thái dương để xõa ra mấy lọn tóc làm xoăn. Quần áo thì Chu Thiến chọncho cô một bộ váy màu lam dài đến đầu gối, bó chun ở lưng và đôi cao gót cùng màu. Trang sức còn lại tự Tiểu Mạt chọn, hoa tai bạc, vòng cổ bạctinh tế

https://thuviensach.vn

Thầy Khắc Y liên thanh khen ngợi:

- Không tệ, không tệ, hồi thầy mới học còn chưa được bằng thế này

Sau đó, ông lại nhìn từng chi tiết trênngười mẫu rồi hỏi là ai làm, mọi người giới thiệu lẫn nhau, tên tuổiloạn xạ khiến Khắc Y choáng váng, kết quả chả nhớ được ai

Nhưng thật ra tinh thần đồng đội đoàn kết của bọn họ lại khiến Khắc Y rất ấn tượng. Tổ khác, thành viên đều chỉcố gắng biểu hiện bản thân mà xem nhẹ bạn học. Tuy rằng muốn để ông cóấn tượng nhưng thiết kế đôi khi cần sự hợp tác toàn đội, chỉ có tổ bọnhọ, hợp tác không hề có tư tâm mới có thể làm ra tác phẩm tốt nhất

Mấy ngày kế tiếp, Khắc Y qua quan sátphát hiện lần này có ba học viên xuất sắc nhất là Trương Bân, Hồ GiaiGiai và Chu Thiến. Trong ba người, Trương Bân thì chắc chắn, an toàn,bất kể là tình huống gì cũng sẽ không thể có sai sót nhưng cũng khó đểcó đột phá. Hồ Giai Giai thiết kế rất to gan, cũng tốn tâm tư nhưng dễkhiến người ta có cảm giác vội vã, dễ thành công nhưng cũng dễ thất bại

- Vậy còn Thiệu Lâm?

Thẩm Già Lam hỏi, cô rất muốn biết đánh giá của ông về Tống Thiệu Lâm, liệu có giống cô không

- Thiệu Lâm…

Khắc Y khẽ cười, đôi mắt nâu trong suốt sáng bừng:

- Cô ấy tôi còn chưa thể phán đoán, còn cần quan sát thêm

Kì thi tuần này, vẫn là Hồ Giai Giai,Trương Bân và Chu Thiến loại tốt, giữ vững ba vị trí xuất sắc nhất.Triệu Viện Viện lại cũng đươc loại tốt,

https://thuviensach.vn

thành tích tăng lên, lọt vào top 10, mừng rỡ tươi cười nhảy nhót. Mà Lưu Văn Chí thì lại chỉ được loạiđạt, thành tích từ thứ 9 rớt xuống thứ 11. Một giây đó, sắc mặt anh lậptức biến đổi, cực kì yên tĩnh đến độ mọi người khuyên giải cũng không hề vui vẻ. Tiểu Mạt vẫn trong top 10, Vương Vĩ, Lý San, Vương Lâm thì ởhàng sau Lưu Văn Chí, xem ra cũng không có hi vọng vào top 10

Chu Thiến nói với mấy người đang than thở:

- Lưu Văn Chí vẫn có một cơ hội, vẫn có thể vào top 10, cho dù không vào top 10 vẫn có thể vào công ty mà

Lưu Văn Chí thở dài:

- Còn hi vọng gì chứ? Chỉ còn một lần kiểm tra, trừ khi trong top 10 có một người không đạt hoặc chỉ đạtmà thôi, nhưng sao có thể? Top 10 ai cũng rất có thực lực.

Mọi người đều yên lặng bởi vì ai cũngbiết, anh nói rất đúng. Muốn chen vào top 10 thì ngoài 1 trong số 10người dẫn đầu phát huy thất thường mà thôi, nhưng là làm sao có thể?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 136: Thành Bại

Chương 135: Thành bại

Tuần thi cuối cùng, tất cả mọi học viênđều cảm thấy thật căng thẳng. Những học viên không trong top 10 đềunghiến răng, nghiến lợi mà tìm tài liệu học tập, cố gắng tập trung cholần thi cuối này. Những học viên trong top 10 chẳng những không chút lơlà việc học mà còn rất đề cao cảnh giác mỗi người tiếp cận với mình, sợbị người dùng thủ đoạn mà kéo xuống

Nguyên nhân chính là vì vào top 10 có thể trở thành trợ lý của các thầy giỏi, cũng nắm chắc cơ hội vào công ty.Các học viên khác chỉ có thể làm trợ lý cho những nhà thiết kế bìnhthường, tiếp xúc với khách hạng thường không nói nhưng còn phải tranhgành 5 vé giữa 28 người còn lại, cơ hội càng khó khăn hơn. Không thểvào công ty thì cũng chỉ có thể tìm việc ở bên ngoài, đại ngộ chắc chắnchẳng bằng được một nửa của công ty. Bọn họ uổng phí bao tiền của choYêu Ti Lệ cũng chỉ là uổng phí

Cho nên tuần này, cảm xúc của Lưu Văn Chí vô cùng tệ, cả ngày đều lặng lẽ chẳng nói chẳng rằng, không đùa giỡn như trước kia

Mọi người cũng không biết nên khuyên anh thế nào.

Lý San lặng lẽ nói với Chu Thiến:

- Cũng không thể trách cậu ấy được,nghe nói nhà cũ của cậu ấy đã dùng để cho anh trai cậu ấy cưới vợ, giờhọc phí đều do anh trai chu cấp, không thể nào lại quay về. Cậu ấy đặtmọi hi vọng vào việc này, rất mong được thành công, mua được nhà mà sống yên ổn. Nếu ở đây không thành công,

https://thuviensach.vn

bên ngoài kiếp chút tiền sao có thể mua được nhà ở tốt. Thiệu Lâm, người có tiền như các cậu sẽ không hiểuđược nỗi khổ của người thường bọn mình

Lưu Văn Chí có lẽ đang theo đuổi Lý San nên việc này cũng không giấu diếm cô ấy

Chu Thiến thở dài một hơi, sao cô khôngbiết được sự khổ cực của cuộc sống bình thường? Nếu không phải vì tainạn xe cộ đó, giờ cô vẫn chỉ là Chu Thiến ngày ngày vất vả làm việctrong thẩm mỹ viện, học phí của em trai không kiếm nổi, cha cô tuổi lớnvẫn phải ở ngoài làm việc. Cô rất thấm thía điều này

Tiểu Mạt ở bên cạnh nghe Lý San nói vậy thì lòng nghi ngờ, sau đó nói với Chu Thiến:

- Lý San nói những lời này với cậucó ý gì? Chẳng lẽ muốn cậu rút lui sao? Bởi vì cậu có tiền nên không cần phải tranh giành với người? Mình thấy cô ấy đúng là có ý này

Chu Thiến lắc đầu nói:

- Mình không thể rút lui, cơ hội này cũng rất quan trọng với mình, mọi người cạnh tranh dựa vào thực lực,nào vì mình giàu hay nghèo mà thay đổi

Mà bên kia, Hồ Giai Giai lại phát hiện,tuy rằng cô khiến cho Khắc Y chú ý nhưng Khắc Y cũng rất chú ý đếnTrương Bân và Tống Thiệu Lâm. Nhất là Tống Thiệu Lâm, những thiết kế của cô, có khi ngay cả cô ta cũng phải thán phục. Vẻ mặt tán thưởng củaKhắc Y khi nhìn Tống Thiệu Lâm khiến cô ta đố kị phát cuồng! Vì sao? Vìsao Tống Thiệu Lâm chuyện gì cũng đều phải đè ép cô ta? Cô ta nhất địnhphải thành trợ lý của Khắc Y, đây là một bước quan trọng trong kế hoạchtrở thành stylist nổi tiếng của cô ta. Đây là chuyện cô ta mong chờ đãlâu, nếu không có Tống Thiệu Lâm, vị trí đó nhất định sẽ là của cô ta

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Lâm này, lần trước khiến cô ta bị sỉ nhục nặng nề như vậy, giờ còn muốn tranh giành vị trí trợ lý nàyvới cô ta! Còn chưa có ai có thể cướp đi thứ cô ta muốn. Trước kia, côta tỏ tình với Trương Bân nhưng lại bị Trương Bân từ chối, lý do là muốn toàn tâm toàn ý học tập, thi vào công ty, vậy thì cô ta sẽ làm choTrương Bân không thể thi được. Giờ cũng như vậy, Tống Thiệu Lâm kia muốn vào công ty sao? Cô ta cũng sẽ không cho Tống Thiệu Lâm được vừa lòng.Không thể thi vào công ty thì có tư cách gì mà giành vị trí trợ lý Khắc Y với cô ta!

Hồ Giai Giai quay đầu nhìn Lưu Văn Chíđang ủ rũ cách đó không xa, khóe miệng khẽ cười lạnh. Chỉ là, lần này sẽ không thể ngu xuẩn như trước được, không thể, tự mình ra mặt!

Lưu Văn Chí ngồi một mình trong quán cơmnhỏ ăn cơm trưa, mấy hôm nay, anh không đi ăn cũng mọi người. TrươngBân, Tống Thiệu Lâm, Tiểu Mạt,Triệu Viện Viện đã vào top 10, Vương LâmVương Vĩ nhà giàu, dù không vào công ty cũng chẳng sao, chỉ có mình tình cảm thê lương, so với sự vui vẻ của bọn họ càng tự thấy mình thê thảm.Anh không muốn ở gần bọn họ

Anh gọi một bát mỳ, ăn mấy miếng đã buông đũa, hoàn toàn chẳng có khẩu vị. Nếu thành tích quá kém thì cũng thôinhưng vừa khéo lại đứng thứ 11, chỉ kém một bước mà thôi, bảo anh camtâm thế nào đây? Nhưng một bước này lại quá khó đi

Anh thở dài, hung hăng tự đánh mặt mình, mong như vậy có thể làm dịu đi sự dày vò trong lòng

Nhưng một giọng nói thanh thúy từ bên kia vọng lại lại khiến anh chú ý

- Tống Thiệu Lâm kia rõ ràng là quágiàu có lại muốn tranh đoạt cơ hội này với những người bình thường nhưbọn mình, đúng là đáng giận

https://thuviensach.vn

Lưu Văn Chí ngẩng đầu, thấy bàn đó là HồGiai Giai và bạn thân của cô ta là Vương Kỳ đang ngồi. Giọng nói khi nãy là của Vương Kỳ

Hai người dường như không để ý tới sự tồn tại của Lưu Văn Chí, không coi ai ra gì mà lớn tiếng bàn tán

Hồ Giai Giai lại nói tiếp:

- Nếu là người khác thì thôi,nhưng Tống Thiệu Lâm này, rõ ràng là thiên kim tiểu thư, con dâu nhàgiày lại muốn giành bát cơm với người nghèo chúng ta. Càng nghĩ càngkhiến người tức giận, với cô ta mà nói chẳng qua chỉ là trò tiêu khiểngiết thời gian nhưng với chúng mình thì chính là cơ hội đổi đời, cô tacũng quá ích kỷ!

Những lời này của hai người như những cây kim sắc nhọn đâm vào lòng Lưu Văn Chí. Thật ra, đây sao không phảinhững lời trong lòng anh. Công việc này với Tống Thiệu Lâm mà nói cơ bản là có cũng được chẳng có cũng chẳng sao nhưng với anh mà nói lại làtoàn bộ hi vọng. Nếu Tống Thiệu Lâm chịu rút lui thì anh hoàn toàn có cơ hội vào top 10. Ngày đó anh cố ý để Lý San đi thử cô nhưng Tống ThiệuLâm lại như hoàn toàn không có ý rút lui

Chuyện này chỉ có thể nhờ vào sự tựnguyện của cô ấy, chẳng lẽ anh có thể ép cô ấy sao? Nghĩ vậy, Lưu VănChí cũng có chút oán trách Chu Thiến.

Bên kia, Hồ Giai Giai lại nói tới Vương Kỳ:

- Đáng tiếc, thứ tự của cậu quá xa, nếu là thứ 11, 12 thì mình sẽ có cách giúp cậu

Vương Kỳ tiếc nuối nói:

- Đúng thế, mình đúng là không hơn ai, nếu mình đứng thứ 11 thì định sẽ không bỏ qua cơ hội này

https://thuviensach.vn

Nói xong ánh mắt hai người đều liếc về phía Lưu Văn Chí

Nói rõ ràng đến thế, Lưu Văn Chí nếu còn không hiểu là bọn họ cố ý nói cho anh thì đúng là kẻ ngốc

Cô ta thực sự có cách có thể giúp anh?

Tim anh đập loạn, tay toát mồ hôi, trongđầu đủ mọi suy nghĩ rối loạn, lộn xộn. Nhưng dần dần, một suy nghĩ cànglúc càng rõ ràng hiện rõ: "Tống Thiệu Lâm, mất đi cơ hội lần này cũngchẳng sao, nhưng mình không thể mất đi hi vọng này…. Chỉ cần có thể kéocô ấy xuống, mình có thể tiến lên… Vào top 10 thì nhất định có thể ở lại công ty, có thể an cư lập nghiệp ở đây. Nếu không, làm việc ở ngoàilương tháng 2,3000 thì đợi đến bao giờ? … Nhưng Thiệu Lâm là bạn củamình…"

Hồ Giai Giai lại châm thêm mồi lửa:

- Con người ấy mà, ai chẳng biết nghĩ, cuộc sống của mình mới là quan trọng nhất. Đợi đến khi bị đá ra ngoài,không tìm việc làm, xem bạn bè gì đó có thể giúp cậu hay không?

Lưu Văn Chí đột nhiên nắm chặt tay thànhquyền, như đã hạ quyết tâm, anh nhìn bốn phía, phát hiện chẳng có ngườiquen thì nghiến răng, đi về bàn Hồ Giai Giai

Hồ Giai Giai nhìn Lưu Văn Chí đang đến gần, nụ cười nơi khóe miệng càng trở nên rõ ràng

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 137: Âm Mưu Đen Tối

Chương 136: Âm mưu đen tối

ưu Văn Chí ngồi xuống bàn Hồ Giai Giai. Lưu Văn Chí vừa ngồi xuống đã nói:

- Tôi biết lời này là cô cố ý nói cho tôi nghe, tôi cũng biết cô căn bản chẳng phải là muốn giúp tôi,chẳng qua là muốn Thiệu Lâm không thể vào công ty, không thể tranh giành vị trí trợ lý của Khắc Y với cô

Gương mặt trắng nõn nà của Hồ Giai Giaitỏa sáng dưới ánh mặt trời, nhưng nụ cười nơi khóe miệng cô ta lại khiến người ta thấy lạnh lẽo

- Không sai, anh nói đều đúng cả. Nhưng anh cũng nên hiểu, chỉ có làm như vậy thì anh mới có hi vọng. Anh cũng mong được tôi giúp đúng không?

Lưu Văn Chí nhìn nụ cười của cô ta mà cảm thấy lạnh người, mới chỉ là cô gái 18 tuổi mà tâm tư lại thâm trầm nhưvậy. Anh trầm ngâm một hồi rồi nói:

- Cho dù không vào top 10 tôi cũng vẫn có thể vào công ty

Hồ Giai Giai bưng miệng cười:

- Nếu đã vậy thì anh còn đến tìmtôi làm gì? Anh biết rõ, nếu không vào top 10, không được thầy tốt chỉdạy thì cơ hội vào công ty sẽ càng lúc càng

https://thuviensach.vn

xa vời. 28 người chọn ra năm người, thực lực tương đương, kết quả này ai dám chắc được?

Lưu Văn Chí bị nói trúng điểm yếu, cúi đầu hồi lâu, sau đó ngẩng đầu nhìn Hồ Giai Giai, hạ quyết tâm hỏi:

- Cô có cách sao? Nếu muốn gianlận ở công cụ của cô ấy thì không có cơ hội đâu, giờ ai chẳng đều giữgìn đồ dùng của mình cẩn thận

Hồ Giai Giai chỉ cười, Vương Kỳ ở bên nói:

- Xem ra anh cũng có tâm tư này

Lưu Văn Chí có chút mất tự nhiên, nhữnglúc bị dày vò, quả thực cũng từng có suy nghĩ này. Trong mười người đứng đầu, nếu thực sự muốn kéo ai xuống thì Tống Thiệu Lâm là người tốt nhất để thực hiện. Thứ nhất, cô quả thực không cần công việc này để kiếmsống, cho dù không vào công ty thì cuộc đời cô cũng chẳng có ảnh hưởnggì. Thứ hai, cô và anh có vẻ thân thiết, ra tay dễ dàng hơn. Trương Bânvà Triệu Viện Viện tuy rằng anh cũng thân thiết nhưng tinh thần cảnhgiác của hai người này cao hơn Thiệu Lâm nhiều. Nghĩ vậy, anh thực racũng nhớ tới Lâm Tiểu Mạt, cô ấy hình như cũng đã vào top 10

- Nếu kéo Lâm Tiểu Mạt thì có phải là dễ hơn không?

Nghĩ đến chồng của Tống Thiệu Lâm, lòng anh vẫn có chút nao núng.

Hồ Giai Giai vỗ bàn, lập tức nói không nể nang:

- Anh nghĩ là tôi giúp anh thậtsao? Kéo Lâm Tiểu Mạt thì tôi được cái gì? Anh làm việc không rõ ràng,nhập nhằng như vậy thì có gì mà đòi tranh giành với anh, chấp nhận sốphận đi

Vương Kỳ thấy sắc mặt Lưu Văn Chí trở nên khó coi thì vội nói:

https://thuviensach.vn

- Mọi người giúp đỡ lẫn nhau, đương nhiên là muốn đôi bên đều có lợi

Hồ Giai Giai cười lạnh:

- Tôi biết anh sợ cái gì, yêntâm, chuyện này tôi đã có cách, không để lại dấu vết gì cả, đến lúc đóTống Thiệu Lâm chỉ biết than trách vận khí tệ hại, sẽ không thể nghi ngờ bất kì ai được

- Là cách gì?

Lưu Văn Chí thật sự tò mò bởi vì bản thân anh không hề nghĩ ra được cách gì hay.

Trong mắt Hồ Giai Giai hiện lên tia giảo hoạt:

- Nơi này nói chuyện không tiện, tối tôi sẽ gọi điện cho anh, chúng ta tìm chỗ khác nói chuyện

Sau đó, hai bên trao đổi số điện thoại rồi tách ra.

Tuần thi cuối cùng là thi thiết kế về tạo hình trên sân khấu. Bao gồm phong cách dân tộc, cổ điển, phong cách Tây Ban Nha, Ấn Độ… (tỉ tên nước khác mình ngu si chả edit nổi:)))

Mỗi phong cách đều có đặc sắc riêng củanó, yêu cầu học viên phải nắm bắt được điểm đặc sắc này rồi vận dụng một cách linh hoạt, sáng tạo

Lúc thực hành, Khắc Y chỉ vào thắt lưng của Tiểu Mạt, hỏi Chu Thiến:

- Chiếc thắt lưng này rất đặc biệt, dùng để làm gì?

Lời ông nói khiến các tổ xung quanh đềuchú ý, rất nhiều học viên đều không kìm lòng được mà nhìn về phía tổ Chu Thiến. Mà tổ ở xa cũng đến gần theo dõi chuyện này

https://thuviensach.vn

Hồ Giai Giai thấy Chu Thiến lại được Khắc Y để ý thì lòng không khỏi tức giận, cô ta tốn bao tâm tư thiết kế tạohình cho sân khấu cổ điển cũng chỉ được Khắc Y hơi chú ý một chút màthôi. Cô ta tuy rằng ghen ghét nhưng cũng vẫn tò mò, rốt cuộc là thiếtkế gì khiến Khắc Y chú ý như vậy

Hồ Giai Giai đi đến bên tổ Chu Thiến, các học viên đều đứng vây quanh, cô ta cố ý chen vào giữa khiến không íthọc viên tức giận. Cô ta không quan tâm, thậm chí còn nhìn khinh khỉnh,có mấy người định nổi cáu nhưng thấy Khắc Y ở đó nên đành cố gắng khốngchế cảm xúc bản thân

Chen vào thì thấy Khắc Y đang đứng ở bêncạnh Lâm Tiểu Mạt, ánh mắt nhìn chằm chằm thắt lưng của Tiểu Mạt. HồGiai Giai cũng nhìn theo, đến lúc này thì không khỏi ngây dại.

Tiểu Mạt mặc một bộ váy liền ngắn lộ vai, rất bình thường, không có gì khác lại nhưng ở lưng lại dùng chiếc thắtlưng đặc biệt, màu sắc rực rỡ, dây kết kéo dài khiến cho màu sắc chiếcváy càng trở nên thuần khiết. Mà mái tóc dài thẳng của cô làm tóc xoănlọn to, trang trí bằng chuỗi hạt châu nhiều màu sắc. Cổ và cổ tay thậmchí là cổ chân cũng đều dùng chuỗi hạt châu đó làm trang sức, trang điểm đơn giản nhưng lại đủ khiến Lâm Tiểu Mạt như thành người khác, cả người quyến rũ, nữ tính động lòng người.

Hơi thở của Hồ Giai Giai trở nên dồn dập, tay nắm chặt lại, móng tay đâm sâu vào da thịt nhưng hoàn toàn khôngthấy đau đớn. Cả người cô ta bị cảm giác hận sâu đậm chiếm cứ. Mà nỗihận này lại mang theo sự sợ hãi mơ hồ

Tuyệt đối không thể để cho cô vào công ty được. Như vậy mình sẽ bị đè ép, không có cơ hội xuất đầu lộ diện. Cô ta muốn trở thành stylist xuất sắc nhất, tuyệt đối không thể để người khác cản đường của mình được

Bên kia, Chu Thiến nghe Khắc Y hỏi thì cười đáp:

https://thuviensach.vn

- Đây vốn là chiếc khăn lụa màurực rỡ, có tua dài, dùng làm thắt lưng kết hợp với váy trắng hở vai vàtrang sức này sẽ khiến cho người ta có cảm giác Bohemian thoải mái,phóng túng mà vẫn gợi cảm

Không chỉ là Hồ Giai Giai và tất cả cáchọc viên đều sợ hãi vì sức tưởng tượng của Chu Thiến. Dùng khăn lụa làmthắt lưng? Hơn nữa hiệu quả còn rất tốt

Khắc Y ở bên xoa xoa cằm, cười ôn hòa, nghe cô nói xong thì gật gật đầu thản nhiên nói:

- Rất tốt, sáng tạo lắm, thiết kế này rất được

Ngón tay thon dài của Khắc Y gõ gõ lên bàn:

- Rất chờ mong biểu hiện của em vào ngày thi

Các học viên đều tỏ vẻ kinh ngạc, thờigian qua, đây là lần đầu tiên Khắc Y tán thưởng một học viên nào nhưvậy. Qua cơn kinh ngạc, các học viên đều tỏ ý ghen tị, đây chẳng phảichứng tỏ Khắc Y đã có ý định cho Tống Thiệu Lâm làm trợ lý sao? ĐámTrương Bân trong lòng cũng có chút khó chịu, dù sao đó cũng là giấc mộng của tất cả mọi người

Nhiều người như vậy nhưng cũng chỉ có mình Tiểu Mạt thực sự vui vẻ cho Chu Thiến.

Sau khi Khắc Y rời đi, các học viên cũngđều trở về vị trí, vẻ mặt có chút không vui. Được Khắc Y khích lệ, ChuThiến thực sự rất vui. Đám Trương Bân, Triệu Viện Viện tuy không thoảimái nhưng vẫn cười chúc mừng cô. Với thực lực của Chu Thiến, bọn họ vốnvẫn luôn tâm phục khẩu phục.

Chỉ có Lưu Văn Chí thì sắc mặt rất mất tự nhiên, khi tiếp xúc ánh mắt của Chu Thiến thì luôn có hơi trốn tránh.Mọi người đều nghĩ là vì anh vẫn để bụng chuyện thứ tự. Chỉ là thànhviên trong tổ cũng đều lo lắng cho kì thi

https://thuviensach.vn

cuối nên cũng không có tâm tưgì an ủi anh. Lưu Văn Chí thấy mọi người đều chỉ để ý chuyện của mìnhthì không khỏi nhớ lại Hồ Giai Giai nói: “Khi anh không tìm được việcthì xem thử xem những người anh gọi là bạn có giúp anh không”

Lưu Văn Chí vốn còn có chút do dự giờ trở nên kiên định hơn. Trên đời này, cái gì cũng chỉ là ảo, chỉ có nắm bắttrong tay mới là thực. Anh không nghĩ vì chính mình thì có ai sẽ nghĩcho mình. Nghĩ vậy, lòng Lưu Văn Chí cũng thoải mái hơn nhiều

Chu Thiến vốn đang muốn tán gẫu đôi câuvới anh nhưng vừa tiếp xúc đến ánh mắt Lưu Văn Chí thì Lưu Văn Chí đãlại quay đi, sau đó cầm một quyển sách trên bàn mà đọc chăm chú, bộ dáng như đang nói: xin đừng làm phiền nên Chu Thiến cũng đành thôi

Hôm đó, thực hành xong, Khắc Y quay vềcông ty mình làm việc, vẽ lại thiết kế lúc trước của Chu Thiến. Thẩm Già Lam tan tầm thấy phòng làm việc của ông còn sáng đèn thì đi vào

Đi vào thì thấy Khắc Y đang vẽ chăm chú thì tò mò đi qua xem ông vẽ gì. Nhìn thấy thiết kế ông vẽ thì không khỏi tán thưởng nói:

- Khắc Y, đây là thiết kế thầy nghĩ ra sao? Rất đẹp, độc đáo lắm

Khắc Y ngẩng đầu, thấy là Thẩm Già Lam thì cười nói:

- Thầy đâu dám cướp công người khác, đây là thiết kế hôm nay của Tống Thiệu Lâm

- Thiệu Lâm?

Thẩm Già Lam rất kinh ngạc, cô cầm bản vẽ, khó tin hỏi:

https://thuviensach.vn

- Đây thực sự là thiết kế củaTống Thiệu Lâm? Hoàn toàn có phong phạm của bậc thầy rồi. Đổi lại là em, trong thời gian ngắn em cũng không thể sáng tạo được thế này

Ngón tay thon dài của Khắc Y khẽ vuốt tóc trên trán, mắt trái vẫn che khuất dưới ánh đèn lại bị tóc mái che đi,ánh đèn loáng lên ánh mắt nâu khiến người ta có ấn tượng sâu đậm

- Cũng chính là như thế

Khắc Y khẽ cười, nụ cười thật đẹp:

- Thầy đã phải cố lắm mới không vỗ tay khen ngợi, sợ nhiều người chú ý sẽ khiến em ấy gặp phiền phức

Ông nhìn Thẩm Già Lam, nụ cười càng đậm:

- Già Lam, lần này thầy như nhặt được báu vật rồi

Thẩm Già Lam bị nụ cười sáng bừng đó thu hút, sau đó cô lấy lại tinh thần nói:

- Lần này thực tập, em nhất địnhphải để Tống Thiệu Lâm làm trợ lý cho em. Sự hiểu biết của em ấy khiếnem rất muốn bồi dưỡng.

- Ái chà? Thẩm Già Lam cao ngạo lại coi trọng em ấy như vậy? Hiếm có đây

Thẩm Già Lam lại thật nghiêm túc:

- Em ấy như một cô gái đáng yêu,làm người ta không tự chủ được mà bị em ấy hấp dẫn. Em cảm thấy em ấynhất định sẽ thành công

Cô nhìn Khắc Y:

https://thuviensach.vn

- Thành công như thầy vậy

- Chúng ta cứ chờ xem. Mong rằng em ấy sẽ không làm cho chúng ta thất vọng. Nghe nói gia cảnh nhà em ấy rất tốt

- Không phải tốt bình thường đâu, như vậy càng khiến em bội phục. Đổi lại làm em, em sẽ chẳng có đượcthành công như vậy, em là bị hoàn cảnh ép mà ra, còn em ấy là hoàn toàndựa vào ý chí của chính mình

Khắc Y ngạc nhiên:

- Xem ra, đúng là một cô gái đặc biệt

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 138: Bài Kiểm Tra Cuối Cùng

Chương 137: Bài kiểm tra cuối cùng

ài kiểm tra cuối cùng cũng đã đến

Có lẽ muốn xem học viên mình dạy thànhtích ra sao, các giáo viên đã từng dạy bọn họ hôm nay đều tham dự. Phòng thực hành chật ních người, các giáo viên châu đầu ghé tai như đang trao đổi về cái nhìn với từng học viên, nhất thời vô cùng náo nhiệt

Trong đó, người gây sự chú ý nhất đươngnhiên là thầy Khắc Y. Khắc Y mặc áo lông mỏng màu đỏ thẫm, khoác áokhoác da bó sát. Trong vẻ hào hoa phong nhã lại có mấy phần tuấn tú. Tuy bề ngoài không phải vô cùng xuất chúng nhưng khí chất thanh nhã củaKhắc Y luôn khiến Khắc Y thành trung tâm của mọi người, những người bêncạnh dường như đều trở thành nền của Khắc Y.

Tiểu Mạt thấy vậy thì cảm thán:

- Thầy Khắc Y luôn tạo ra thanh thế thật lớn

Người bên cạnh đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Người mẫu rất nhanh được chia cho các học viên. Thầy Khắc Y đứng trước sân khấu nói:

- Trong hai tiếng, phải thiết kếtạo hình sân khấu cho người mẫu, về phần chủ đề sân khấu là gì thì đểcông bằng, các em sẽ rút thăm để quyết định

https://thuviensach.vn

Rút thăm xong, Chu Thiến rút được phongcách truyền thống, Trương Bân là phong cách Brazil, Hồ Giai Giai là ẤnĐộ, Lưu Văn Chí là cổ điển.

Một tiếng bắt đầu, mọi người đều bắt tay vào công việc của mình

Chu Thiến đánh giá người mẫu của mình,thân hình cao lớn, hình thể đầy đặn, tóc dài, mày rậm, mắt to. Một bứchọa nữ nhân cung đình Đại Đường dần hiện lên trong đầu Chu Thiến. Cô mỉm cười, mọi thứ dường như đã được rõ ràng

Theo thứ tự, đầu tiên là thay quần áo,trang điểm rồi cuối cùng mới làm tóc. Chu Thiến đến tủ lớn chọn quần áoxong, trước khi đi có nhờ cô người mẫu để ý đồ dùng hộ mình, người mẫuđồng ý

Lưu Văn Chí ở ngay bên cạnh Chu Thiến,anh lạnh lùng nhìn mọi thứ, lòng thầm sốt ruột, ánh mắt thỉnh thoảng lại liếc về phía Hồ Giai Giai nhưng Hồ Giai Giai lại như đang thực sựnghiên cứu thiết kế của mình, hoàn toàn không để ý tới sự lo lắng củaLưu Văn Chí

Rất nhanh, Chu Thiến đã chọn xong quần áo quay về, cô lại đưa người mẫu đến phòng thay đồ. Bọn họ đi rồi, bàntrang điểm của Chu Thiến chẳng có ai, nhưng Lưu Văn Chí lại thấy, cácgiám thi thấy học viên nào rời đi thì sẽ rất để ý, nếu có ai muốn nhânlúc này mà động thủ thì thực sự là không có khả năng.

Giờ Lưu Văn Chí không khỏi thầm bội phục Hồ Giai Giai tuổi trẻ mà tâm tư cẩn thận, vừa thầm sinh lòng sợ hãi với cô ta

Chu Thiến và người mẫu thay quần áo rồiquay về, bắt đầu trang điểm cho người mẫu. Lưu Văn Chí phát hiện Hồ Giai Giai đi về phía bên này, lúc nhìn anh thì hơi nhíu mày ra dấu

Tim Lưu Văn Chí đập loạn, tinh thần trởnên căng thẳng, lưng toát mồ hôi. Trong đầu không khỏi nhớ lại những lời Hồ Giai Giai đã nói với anh

https://thuviensach.vn

tối hôm đó

“Đến lúc đó, tôi sẽ nghĩ cách làm cho dụng cụ của Chu Thiến bị rơi xuống đất..”

Hồ Giai Giai như đi ngang qua bàn của Chu Thiến, đến khi đến gần, đột nhiên trượt chân mà ngã về phía bàn ChuThiến, trong nháy mắt, đồ dùng trên bàn của Chu Thiến bị rơi hết xuốngsàn, mấy đồ tròn tròn như keo xịt tóc thậm chí còn lăn đi rất xa

Những người xung quanh bao gồm cả Chu Thiến đều ngây người. Sau đó, Hồ Giai Giai tỏ vẻ có lỗi mà liên miệng nói:

- Xin lỗi xin lỗi, tôi nhặt lại cho cô

Thầy giám thị thấy thế nhìn qua, thấy Chu Thiến có ở đó thì lại quay đi nhìn về phía những chỗ học viên rời đi

Các học viên xung quanh chỉ lạnh lùng nhìn thoáng qua rồi lại quay đầu làm việc của mình

Chu Thiến thấy Hồ Giai Giai cúi ngườinhắt đồ cho mình, nhìn bàn tay trắng nõn nhỏ bé của cô ta tiếp xúc đếncông cụ của mình thì không khỏi hoảng hồn, vội ngồi xổm xuống, giật lấyđồ trong tay Hồ Giai Giai nói:

- Không cần, tôi tự làm là được rồi. Cô đi làm việc của cô đi

Hồ Giai Giai lại không ngừng tay, tiếp tục nhặt đồ khác lên, vẫn nói:

- Phải làm chứ, đây đều là tại tôi

Lúc này, Lưu Văn Chí đột nhiên nói:

- Thiệu Lâm, keo xịt tóc của cậu bị lăn qua bên kia, mình nhặt cho cậu nhé

https://thuviensach.vn

Chu Thiến đang tập trung chú ý vào Hồ Giai Giai đối diện, nghe giọng Lưu Văn Chí thì cũng không quay đầu nói:

- Được, cảm ơn cậu

Lưu Văn Chí đi đến góc lọ keo xịt tócrơi, nhất thời, tim đập như nổi trống, hơi thở dồn dập, lòng bàn taycũng vì lo lắng mà toát mồ hôi

- Đến lúc đó, tôi sẽ nghĩ cách làm Chu Thiến chỉ để ý đến tôi, cô ta sẽ không phòng bị anh, anh đem lọ keo xịt tóc này đổi lại lọ keo xịt tóc của cô ta. Hai cái này bề ngoàitương tự nhau nhưng đây là hàng giả, lúc đầu dùng sẽ không có cảm giácgì nhưng chỉ được một lúc thì sẽ không giữ nếp tóc được nữa, đến lúc đódù quần áo cô ta phối hợp đẹp đẽ, trang điểm cầu kì cũng chỉ thất bại mà thôi

- Sao không nhân lúc cô ta và người mẫu thay quần áo mà đổi? Lúc đó chẳng có ai, không phải đơn giản hơn nhiều?

- Sao anh ngốc như vậy, lúc đó, giám thị sẽ để ý cẩn thận, nếu anh muốn bị bắt quả tang thì cứ làm thế đi

- Cho dù lúc ấy cô ấy khôngphát hiện được nhưng sau khi thất bại sẽ nghĩ được vấn đề là từ keo xịttóc, đến lúc đó người đầu tiên cô ấy nghi ngờ sẽ là tôi

- Anh là người chết hay sao?Không biết nhân lúc Tống Thiệu Lâm lên sân khấu mà đổi lại à? Khi đó các thầy cũng chẳng để ý đâu, dù cô ta có nghi ngờ nhưng không có chứng cứthì có thể làm được gì?

Lưu Văn Chí hít sâu một hơi, sau đó nhanh chóng nhìn quanh, nhân lúc không ai để ý mà đổi keo xịt tóc

Anh ta cầm lọ keo xịt tóc đã bị đổi đi đến bên Chu Thiến, đưa cho cô, cười nói:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm, keo xịt tóc của cậu này

Chu Thiến đón lấy, nhìn thoáng qua, thấy không có gì lạ thì nói:

- Cảm ơn cậu

Sau đó lại nhìn Hồ Giai Giai.

Hồ Giai Giai thấy Lưu Văn Chí đã đắc thủ thì tỏ vẻ mất kiên nhẫn, lúc này đứng lên, lườm Chu Thiến một cái, lạnh lùng nói:

- Lòng dạ tiểu nhân. Cô đã nghi ngờ tôi thì tự mình nhặt đi

Chu Thiến có phần chẳng biết nên khóc hay cười, cô có bắt cô ta nhặt đâu. Hồ Giai Giai quay đầu bỏ đi. Chu Thiếnnhặt đồ lên, cẩn thận kiểm tra những thứ Hồ Giai Giai đã chạm đến, cũngkhông phát có vấn đề gì thì mới thở phào nhẹ nhõm

Chút việc này Chu Thiến cũng không để ý,dù sao phòng thực hành vốn chật, ngẫu nhiên va chạm là khó tránh. Sauđó, cô lại tập trung cho việc thiết kế

Cô chọn cho người mẫu bộ váy dài màu phấn hồng, dài chấm gót nhưng phần trên lại lộ vai. Chu Thiến nghĩ nghĩ, lại dùng son vẽ lên phần ngực lộ của người mẫu một bông hoa đỏ rực rỡ.Trang điểm tông màu chủ đạo cũng là màu đỏ.

Cuối cùng là làm tóc, Chu Thiến bắt đầubúi kiểu tóc búi như đám mây cho người mẫu. Chu Thiến lấy keo xịt tócra, phun lên tóc người mẫu

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 139: Vì Sao Xảy Ra Sự Cố

Chương 138: Vì sao xảy ra sự cố

Thời gian thi kết thúc, tất cả mọi người mới ngừng tay

Thiết kế của Chu Thiến cũng hoàn thành, cô người mẫu nhìn mình trong gương mà không khỏi sợ hãi:

- Đây là tôi sao? Tôi sắp không nhận ra mình nữa rồi.

Chu Thiến nhìn cô trong gương cười nói:

- Màu đỏ rất hợp với cô đó, vềsau quần áo của cô có thể phối hợp với màu đỏ, nhưng khoa trương cầu kìthế này không hợp với cuộc sống bình thường đâu nhé!

Người mẫu liên tục gật đầu.

Vẫn là các học viên mang người mẫu lênsân khấu biểu diễn, bởi vì không cần chọn ra hai người ưu tú nhất nhưlần thi về sắc thái nên lần này chỉ có ba người cùng lên sân khấu mộtlần, từng người thuyết trình về bài thi, sau đó giám khảo chấm điểm

Lần thi này, tất cả mọi người đều cố gắng hết sức, có rất nhiều người có tác phẩm tốt, tất cả giáo viên đều mỉm cười hài lòng

Như Vương Lâm, anh cũng làm về chủ đềtruyền thống, chọn chiếc váy thêu hoa, tóc xõa thẳng, đính trang sức bạc trên tóc, các trang sức khác cũng đều bằng bạc, rất độc đáo, mới lạ.Ngay cả Khắc Y cũng nói rất được.

https://thuviensach.vn

Thầy chấm thi cười tủm tỉm cho anhđiểm tốt. Nhìn học sinh của mình tiến bộ, trưởng thành, thầy giáo nàocũng vui.

Đáng tiếc, thành tích lúc trước của Vương Lâm không tốt cho lắm cho nên lần này tuy rằng được điểm tốt nhưng tính tất cả lại thì vẫn không thể vào được top 10. Nhưng anh đã được thầyKhắc Y khen ngợi nên vẫn rất vui

Trương Bân, Triệu Viện Viện, Tiểu Mạtcùng tiến lên sân khấu một lượt. Ba người đều nằm trong top 10 cho nênrất thu hút sự chú ý của mọi người. Các học viên thành tích từ 11 đến 15 đều mong mười người đứng đầu có gì đó sơ sót đế bọn họ được tiến lênnhưng thấy thiết kế của ba người thì đều có chút thất vọng.

Trương Bân làm theo phong cách Brazil,váy dài nhiều tầng, màu sắc rực rỡ, hấp dẫn nhất chính là khăn trùm đầumàu sắc rực rỡ của người mẫu.

Triệu Viện Viện thiết kế theo phong cáchTây Ban Nha, ngực áo màu vàng, váy dài màu đỏ, sau đó là chiếc khăn samỏng màu vàng che mặt khiến cho người ta cảm thấy thật phấn khích

Tiểu Mạt cũng theo phong cách Tây BanNha, cô chọn chất liệu da là chủ đạo. Áo khoác da màu cà phê, quần soocđen, bốt da. Tóc buộc cao, hoa tai bản lớn, rất thu hút

Các giám khảo nhìn mà gật đầu lia lịa,mỉm cười vừa lòng, không có gì bất ngờ, ba người bọn họ đều loại tốt,chắc chắn nằm trong top 10

Ba người đều rất vui, lúc xuống thì đến bên Chu Thiến, Chu Thiến vui vẻ chúc mừng bọn họ.

Trương Bân nhìn thiết kế của Chu Thiến, mắt sáng bừng nói:

- Thiệu Lâm, thiết kế của cậu nhất định đạt loại tốt rồi

https://thuviensach.vn

Triệu Viện Viện và Tiểu Mạt cũng phụ họa. Chu Thiến nhìn thoáng qua thiết kế của mình, cười nói:

- Mình cũng rất tin tưởng

Lời vừa nói ra, Chu Thiến lại để ý thấy Lưu Văn Chí ở bên có vẻ mất tự nhiên. Cô nghĩ anh lo lắng nên vỗ vỗ vai anh cổ vũ:

- Lưu Văn Chí, thiết kế của cậu hôm nay cũng ổn lắm, cậu vẫn có cơ hội mà

Lưu Văn Chí nhìn khuôn mặt tươi cười nhưhoa của cô, lại liếc nhìn tóc của người mẫu của cô, trong lòng tràn ngập cảm giác khó nói, có chút áy náy, có chút mâu thuẫn, thậm chí muốn nói chân tướng với Chu Thiến, bỏ qua cơ hội này nhưng anh lại không nỡ, thở dài, cúi đầu, lặng yên không nói gì

Từ xa, Hồ Giai Giai thấy cảnh này thì chỉ cười lạnh rồi lại quay đầu

Mọi người đều động viên, Lưu Văn Chí đènén tâm tình lên sân khấu, thiết kế của anh cũng được giám khảo khenngợi, được loại ưu. Tim anh đập loạn, chỉ cần thiết kế của Chu Thiến cóvấn đề thì anh có thể lên top rồi

Rất nhanh đã đến lượt Chu Thiến lên sânkhấu, người cùng đi với cô lại là Hồ Giai Giai khiến cô rất ngạc nhiên.Nên biết rằng, lần này là dựa theo thứ tự chỗ ngồi mà lên sân khấu, HồGiai Giai hẳn là phía sau cô mới đúng.

Thầy giáo hỏi, vì sao cô không lên sân khấu theo thứ tự, Hồ Giai Giai nói:

- Bạn ấy có vẻ lo lắng nên để em lên trước

Thầy giáo nhìn về học viên kia, người kia gật gật đầu

https://thuviensach.vn

Cũng chẳng phải là chuyện gì to tát nên giám khảo cũng không nói nhiều, bắt đầu để mọi người giới thiệu tác phẩm

Hồ Giai Giai bắt đầu trước. Cô ta làmtheo phong cách Ấn Độ. Cô ta đánh phấn cho da người mẫu thành màu nâu.Khuôn ngực nâu gợi cảm, váy ngắn đen. Điểm thu hút nhất chính là trangsức và cách trang điểm:

- Em búi tóc cho người mẫu rồicài lông chim. Về phần trang điểm, em trang điểm cho cô ấy vẻ khỏe mạnh, cùng với trang phục này có phải có cảm giác rất cuồng nhiệt?

Cô ta nghiêng đầu, nụ cười ngọt ngào, hôm nay cô ta trang điểm cẩn thận, trông như một cô tiên nhỏ thuần khiết.Các học viên biết rõ tính cách cô ta thì sẽ không bị bề ngoài của cô talừa nhưng các giáo viên đều không biết, chỉ cho rằng cô ta là cô gái trẻ đáng yêu, hơn nữa lại có thiên phú nên để lại ấn tượng tốt cho tất cảgiám khảo

Kết quả đương nhiên là tốt, Hồ Giai Giaivừa lòng tươi cười, cố ý liếc mắt nhìn Chu Thiến một cái trong mắt đầysự khiêu khích, đắc ý. Chu Thiến nhìn cô ta cười thản nhiên. Hồ GiaiGiai cũng có hơi xấu hổ mà quay mặt đi

Giám khảo bên trái tỏ ý muốn Hồ Giai Giai đưa người mẫu qua đó một chút. Hồ Giai Giai động tâm, cô ta cười cườisau đó mời người mẫu đi qua. Lúc đi qua người mẫu của Chu Thiến, Hồ Giai Giai cố ý nghiêng người qua khiến người mẫu của cô ta cũng đành phảiphải đi xích ra một chút, cho nên khi người mẫu của Hồ Giai Giai đi quangười mẫu của Chu Thiến, lông chim trên đầu người mẫu của Hồ Giai Giaiquét qua mặt người mẫu của Chu Thiến.

Hồ Giai Giai vốn muốn làm cho người mẫucủa Chu Thiến lắc đầu né tránh, cũng không ngờ một cọng lông chim lạiquét vào mũi người mẫu Chu Thiến. Cô người mẫu kia mẫn cảm, không nhịnđược hắt xì một cái

- Hắt xì…

https://thuviensach.vn

Cô người mẫu hơi hắt đầu, mọi người còn chưa phản ứng lại thì thấy tóc của người mẫu đã bị xõa tung, thậm chí tóc giả cũng bị rơi ra

Tất cả mọi người đều bị cảnh này làm chongây người. Mọi người đang ngồi đều kinh ngạc đứng bật dậy. Tiểu Mạt,Triệu Viện Viện đều há hốc miệng. Các giám khảo đều tiếc nuối lắc đầu,Khắc Y vốn rất hi vọng vào Chu Thiến cũng giật mình, không khỏi đi đếnbên cạnh Chu Thiến.

Sắc mặt Chu Thiến tái nhợt đứng đó, đầuóc trống rỗng, tai ong ong. Cô thực sự không thể tin tưởng được mọi thứtrước mắt. Cô rõ ràng đã dùng rất nhiều keo xịt tóc, dùng nhiều kẹp cốđịnh, sao có thể dễ dàng bị bung ra như vậy, cái này rất kì quái, rấtkhó tin

Người mẫu biết đây là cuộc thi quan trọng, ý thức được mình gây họa, vội bưng miệng nhìn Chu Thiến tỏ ý áy này, khẽ nói:

- Xin lỗi

Hồ Giai Giai quả thực muốn cười, nếukhông vì ở đây còn có nhiều giám khảo như vậy thì cô ta nhất định đã vỗtay vui mừng. Cô ta nhìn vẻ mặt tái nhợt của Chu Thiến, lòng thống khoái vô cùng. Tóc bị hủy rồi, nhất định lần này không thể thông qua, khôngđược vào top 10, không được thực tập, không được vào công ty, cũng chẳng thể cản đường cô ta được nữa

Cô ta nghe người mẫu nói thế thì nói:

- Sao có thể trách cô được? Rõràng là chính cô ấy không chải tóc kĩ càng chắc chắn, chỉ hắt xì một cái tóc đã bị xõa tung, cũng quá buồn cười

Cô ta nhìn Chu Thiến, lạnh lùng nói:

- Tống Thiệu Lâm, xem ra cô chỉlo nghiên cứu thiết kế mới lạ, tinh xảo mà lại bỏ qua những điều cơ bảnnhất rồi. Trụ cột không vững thì dùng có tinh xảo đến đâu cũng chỉ làuổng công thôi

https://thuviensach.vn

Những lời này nói ra, ngay cả giám khảo chấm thi cũng gật đầu đồng ý

Dưới sân khấu, qua cơn kinh ngạc, mọingười đều có vẻ mặt khác nhau. Có người vui mừng khi người gặp họa, cóngười như bọn Trương Bân thì cảm thấy tiếc nuối, cũng có người thờ ơ, có người sợ phạm phải sai lầm như Chu Thiến mà lại xịt keo, cài ghim tóclại cho người mẫu

Trong đó, tâm tình phức tạp nhất có thểnói là Lưu Văn Chí, nhìn khuôn mặt tái nhợt của Chu Thiến, nhớ tới tìnhbạn trước kia của cô, cảm thấy có chút áy náy, lại nhìn đến mái tóc rốitung của người mẫu, nghĩ việc Chu Thiến nhất định sẽ bị tụt hạng mà mình nhất định sẽ được lên top thì càng kích động, vui mừng. Anh ta cũngkhông quên việc quan trọng là đổi lại keo xịt tóc, nhân lúc mọi ngườikhông để ý, anh ta đã lén đổi lại keo xịt tóc của Chu Thiến.

Thầy Khắc Y đánh giá thiết kế của ChuThiến, đây quả thực là mới mẻ, sáng tạo. Cô vẽ hình đám mây trên ngựcngười mẫu, còn vẽ cả đám mây như đang bay ở đuôi mắt người mẫu. Thết kếtinh tế che được khiếm khuyết của người mẫu, lại tăng thêm phần dịudàng, quyến rũ, nếu phối cùng mái tóc búi như đám mây lúc trước thì đúng là thiên tiên trong bích họa, đẹp như mây bay

Nhưng đúng như Hồ Giai Giai nói, dù cầu kì nhưng bỏ qua những điều cơ bản thì cũng chỉ là một tác phẩm thất bại

Khắc Y thở dài, trong lòng vô cùng thấtvọng, chẳng lẽ lúc trước mình nhìn nhầm, Tống Thiệu Lâm chẳng qua chỉ là người chỉ coi trọng bề nổi mà không coi trọng điều cốt lõi? Nếu là nhưvậy, cô nhất định sẽ không thể tiến xa được. Ông không cần trợ lý nhưvậy

Giám khảo chấm thi nhìn Khắc Y hỏi:

- Khắc Y, anh thấy…

https://thuviensach.vn

Nên chấm sao đây? Theo quy củ thì đâyhoàn toàn là tác phẩm thất bại, không đủ điểm đạt. Nhưng Tống Thiệu Lâmbiểu hiện bình thường rất tốt, cũng có thiên phú, chẳng lẽ đánh trượt cô sao?

Chu Thiến vẫn chỉ nhìn chằm chằm vào máitóc giả, sắc mặt tái nhợt, môi mím chặt, hai mắt lóe sáng, không có bấtkì phản ứng gì với những thứ xảy ra xung quanh. Mọi người đều nghĩ côđang bị đả kích lớn. Dưới sân khấu, Tiểu Mạt nhìn thấy thế thì lo lắng,chạy lên trên, đi đến bên cô, lắc tay cô khẽ gọi:

- Thiệu Lâm, cậu có ổn không

Lại nhìn tóc người mẫu thì tiếc nuối vô cùng:

- Sao có thể thế được?

Hồ Giai Giai nhìn bộ dáng của Chu Thiến,có cảm giác thống khoái khi trả được thù hận, cuối cùng đã trả lại đượcsự sỉ nhục trước kia của Chu Thiến dành cho cô ta

Khắc Y hiểu ý của giám khảo chấm thi, ông trầm ngâm một hồi rồi lớn tiếng nói:

- Thiết kế, tạo hình vốn là côngviệc làm đẹp cho mọi người, nhưng nếu chỉ cười điệu, cố khoe ra thiết kế của mình mà quên mất ý nghĩa thì tuyệt đối là stylist không đủ tiêuchuẩn. Thử nghĩ mà xem, nếu tình cảnh này xảy ra trong cuộc sống thựcsự, khách hàng sẽ phải xấu hổ thế nào? Như vậy, cho dù thiết kế của emđẹp thế nào cũng chỉ là vô dụng. Còn chẳng bằng buộc tóc đuôi ngựa chongười ta, ít nhất cũng sẽ không bị rơi rụng. Yêu Ti lệ chúng ta tuyệtđối không cho phép có những stylist lỗ mãng như thế.

Ông thoáng dừng lại, sau đó trầm mặt, lớn tiếng nói:

- Không đạt.

https://thuviensach.vn

Cả hội trường đều chấn động, không thểngờ là không đạt. Đó là điểm không đạt duy nhất trong cuộc thi lần này,lại là người có thành tích rất tốt Tống Thiệu Lâm, quá khó tin. ThầyKhắc Y bề ngoài tuy trông văn nhã nhưng lại thật cứng rắn, lại chấm điểm không đạt như vậy, hoàn toàn chặt đứt hi vọng của người ta. Chỉ có thểsang năm thi lại một lần. Cũng may nhà Tống Thiệu Lâm có tiền, chẳng làm sao cả… Mọi người đều ghen tỵ nghĩ

Kết quả này khiến Hồ Giai Giai không thể ngừng được sự hưng phấn, cô ta nhịn cười đến nỗi mặt mày nhăn nhó

Mà đương sự Chu Thiến lại yên lặng đếnlạ, không tranh cãi, không cầu xin, chỉ nhìn tóc người mẫu đến xuấtthần, sau đó đi đến bên người người mẫu vuốt tóc…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 140: Công Bằng

Chương 139: Công bằng

Thầy Khắc Y nhìn Chu Thiến một cái, lắcđầu thở dài, chuẩn bị xoay người rời đi, mà giám khảo chấm thi cũng tiếc nuối chuẩn bị viết hai chữ "không đạt" lên phiếu. Hồ Giai Giai đắc ý và hưng phấn lộ liễu. Mọi người còn lại đều tỏ vẻ kinh ngạc

Đến lúc này, Chu Thiến vẫn luôn yên lặng đột nhiên bước lên, gọi giật Khắc Y lại:

- Thầy Khắc Y, xin chờ một chút

Giọng nói thanh thúy mà vang dội, áp chế mọi tiếng ồn khác, mọi người đều yên lặng, tròn mắt nhìn cô

Khắc Y quay đầu lại nhìn Chu Thiến, Chu Thiến bình tĩnh nhìn ông, sau đó chậm rãi nói:

- Thầy Khắc Y, thầy đã từng ngheem giải thích, đã kiểm tra thử tóc người mẫu của em chưa, tại sao đãnhanh chóng đưa ra kết luận như vậy, có phải là quá võ đoán hay không?

Lời vừa nói ra, đến cả các giáo viên cũng đều giật mình. Phải biết rằng, trong công ty, Khắc Y là người được sùng bái nhất chỉ sau chủ tịch, cho dù là chủ tịch cũng không chỉ trích ôngthẳng thừng như vậy. Tống Thiệu Lâm này đã làm sai, chẳng những khôngbiết hối cải mà còn dám trách cứ Khắc Y, quả là quá đáng. Các giáo viênđều tỏ vẻ bất mãn.

https://thuviensach.vn

Khắc Y ngẩn ra, không ngờ cô lại nóinhững lời này, cẩn thận nghĩ lại, cũng rất có đạo lý, ông hắn nên nghecô giải thích mới đúng. Chỉ là ông quen được người tôn sùng, giờ độtnhiên bị chỉ trích như vậy trước mặt bao người thì quả thực là rất xấuhổ. Trong lúc nhất thời, không biết nên nói gì mới tốt

Hồ Giai Giai sao để cho cô phản kích, vội nói:

- Sự thật ai cũng thấy, cô còn gì mà nói chứ

Chu Thiến hoàn toàn không để ý đến HồGiai Giai, như không nghe thấy cô ta nói gì vậy. Đôi mắt như ngọc của cô nhìn Khắc Y không chớp, môi mím chặt đầy vẻ quật cường. Cô lại nói:

- Xin thầy đến xem tóc người mẫu của em thì thầy sẽ biết em không nói dối

Khắc Y thấy cô kiên quyết như vậy, tò mòđi đến bên chỗ người mẫu của Chu Thiến. Các học viên ở dưới đều xúm lạigần, nghển cổ nhìn phía Chu Thiến và Kiều Tranh. Lưu Văn Chí thấy vậykhông khỏi có chút lo lắng. Anh không biết Chu Thiến sẽ nói gì với KhắcY, cảm thấy hoảng hốt, vội gạt mọi người mà lên phía trước nhìn xem.

Chu Thiến nói với Khắc Y:

- Thầy Khắc Y, thầy xem tóc người mẫu của em đi, em thực sự là đã rất cẩn thận để tạo nếp tóc cho ngườimẫu, thầy xem, keo xịt tóc còn đây, kẹp tóc cũng nhiều như vậy, thầynhìn những chỗ em kẹp tóc xem có phải là đều kẹp rất cẩn thận, rất đúngchỗ không?

Khắc Y làm trong nghề bao năm, đươngnhiên là có kinh nghiệm, ông vừa nhìn đã biết Chu Thiến kẹp tóc rấtchính xác, hơn nữa nhìn qua, keo xịt tóc cũng không ít, hắn không dễdàng bị rơi xuống như vậy mới đúng. Ông

https://thuviensach.vn

lấy tay sờ tóc người mẫu, sau đó dính thử ngón trỏ và ngón cái, không khỏi nhíu mày.

Ông còn chưa kịp nói gì, Hồ Giai Giai đã nói:

- Cái này chỉ chứng tỏ cô học không đủ đến trình độ chín muồi thôi, cô đừng tìm lí do chống chế nữa

Chu Thiến quay đầu lại, lạnh lùng nhìn cô ta, ánh mắt sắc như đao:

- Tôi đang nói chuyện với thầy Khắc Y, đề nghị cô biết lễ phép một chút, đừng có nói leo như thế

Hồ Giai Giai còn định nói thêm gì thì lại thấy Khắc Y cũng tỏ vẻ khó chịu, sợ lại khiến ông có ấn tượng không tốt nên đành phải ngậm miệng không dám nói gì thêm nhưng vẻ mặt tức giận,rất không cam lòng.

Chu Thiến thấy vẻ mặt của Khắc Y thì biết ông đã phát hiện vấn đề, nói:

- Tin rằng thầy Khắc Y cũng pháthiện, độ dính của keo xịt tóc này rất kém, căn bản không phải là keo xịt tóc của trường chúng ta

Cô quay qua, đảo mắt nhìn mọi người dưới sân khấu:

- Tôi nghi ngờ đã có người đánh tráo keo xịt tóc của tôi.

Mọi người ồ lên, hai mặt nhìn nhau kinhngạc, chuyện này tuy rằng đều có nghe nói nhưng vẫn là lần đầu tiênchứng kiến, nhất thời không thể phân biệt được thật giả. Mà Lưu Văn Chílại tái mặt, toát mồ hôi lạnh. Nhưng anh ta nghĩ lại, keo xịt tóc đãđược đổi lại, cảm thấy thoáng an tâm hơn một chút

Mọi người đều nhìn về phía Khắc Y xem ông nói gì, lời nói của ông mới là có trọng lượng nhất

Khắc Y yên lặng một hồi rồi nói:

https://thuviensach.vn

- Keo xịt tóc Tống Thiệu Lâm dùng quả thực không phải là keo xịt tóc của nhà trường phát, đi, chúng tađến bàn của em xem sao

Đám người tản ra, tạo thành đường đi, Chu Thiến dẫn Khắc Y đến bàn trang điểm của mình, mọi người đều đi theo sau muốn xem đến cùng là thế nào. Khắc Y cầm lấy lọ keo xịt tóc trên bàncủa Chu Thiến, nhìn nhìn rồi phun ra rồi ngửi, à lên nói:

- Nhưng đây rõ ràng là keo xịt tóc của trường học

Mọi người nghe xong lời Khắc Y nói, tưởng Chu Thiến nói dối thì đều tỏ vẻ khinh bỉ, có người còn cay độc nói:

- Là tự mình dùng ít, còn cứ nóidối chống chế, đúng là lãng phí thời gian của mọi người, thiết kế củamình còn đang phải chờ đây

Mà Hồ Giai Giai đằng sau cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi, nhìn Lưu Văn Chí đầy ý tán thưởng

Vẻ mặt Chu Thiến nghiêm túc đón lấy keoxịt tóc rồi nhìn kỹ, phát hiện quả đúng là lọ keo xịt tóc mình thườngdùng. Cô cũng có chút ủ rũ, chẳng lẽ mình đoán sai, là vì mình làm không tốt? Nhưng giây sau cô đã gạt đi ý nghĩ này, bởi vì cô nhìn ra một sơhở, vẻ mặt lạnh lùng của cô cuối cùng cũng mỉm cười, nụ cười như ánh mặt trời bừng sáng giữa mây đen, khiến mọi người nhìn mà như đui mù

Chu Thiến nhìn mọi người, thành khẩn nói:

- Mình biết là mình làm mất thờigian của mọi người, xin mọi người cho mình vài phút, mình nhất định sẽnói rõ ràng với mọi người. Tin rằng mọi người cũng không thích hành viđê tiện, phá hoại thành quả của người khác để đạt được mục đích của mình thành công. Mọi người không ngại thì cũng nhìn xem, có thể tự cảnh giác cho chính mình

https://thuviensach.vn

Cô lại nhìn Khắc Y, cầm lọ keo xịt tóc nói với ông:

- Thầy Khắc Y, thầy làm nghề nàynhiều năm, nhất định cũng sẽ phát hiện, mỗi khi dùng keo xịt tóc làm tóc cho khách hàng xong, nhất định tay sẽ dính nhiều keo xịt tóc, cũng sẽdính lên thân lọ, dấp dính. Nhưng thầy xem này, lọ này hoàn toàn sạchsẽ, bởi vì mỗi lần em dùng xong đều rửa sạch, bởi vì lần này căn bản emkhông dùng đến nó nên thân chai vẫn sạch sẽ như thế

Cô trầm mặt xuống, cao giọng nói:

- Rõ ràng là có người đã đổi lọkeo này trước khi tôi dùng, sau đó lại đổi quay về. Thật nhanh tay, tâmtư tinh tế, đúng là khiến người ta không thể không bội phục, chỉ là sựthông minh dùng vào những việc này thì chỉ khiến người ta khinh bỉ, coithường

Những lời của cô sắc bén, có sức thuyếtphục, ánh mắt sắc lạnh đảo qua mọi người, khi nhìn qua Hồ Giai Giai thìbỗng dừng lại, bởi vì cô bỗng nhiên nhớ tới chuyện Hồ Giai Giai từng làm đổ đồ của mình xuống đất

Hồ Giai Giai tiếp xúc đến ánh mắt hoàinghi của Chu Thiến thì rùng mình, nhưng nhớ lại người làm việc khôngphải là mình thì cũng thả lỏng, hung hăng trừng mắt nhìn lại

Chu Thiến vốn nghi ngờ Hồ Giai Giai nhưng lại nghĩ lại, khi đó mình nhìn cô ta cẩn thận, cô ta tuyệt đối không có cơ hội động thủ, hơn nữa cô ta cũng không chạm đến keo xịt tóc củamình. Đợi đã, có người chạm vào keo xịt tóc của cô. Ánh mắt cô như tiachớp bắn về phía Lưu Văn Chí, là anh ta cầm keo xịt tóc trả lại cho cô,anh ta hoàn toàn có cơ hội đổi, sẽ là anh ta sao?

Chu Thiến nhìn Lưu Văn Chí thật sâu, LưuVăn Chí cảm thấy hơi thở nặng nề. Nhưng việc đã đến nước này, ngoài cốchống đỡ, không chịu thừa nhận thì cũng chẳng còn cách nào khác

https://thuviensach.vn

Mọi người thấy Chu Thiến nhìn Lưu Văn Chí chằm chằm thì đều nhìn Lưu Văn Chí với vẻ nghi ngờ. Tiểu Mạt thấy thếthì lớn tiếng hỏi Chu Thiến:

- Thiệu Lâm, chẳng lẽ là Lưu Văn Chí?

Lưu Văn Chí thấy mọi người đều hoài nghimình mà Hồ Giai Giai lại lui về phía sau như thể chẳng liên quan, cảmthấy vô cùng phẫn hận. Hối hận lúc trước đã nghe cô ta xúi giục, đến nỗi gặp phải chuyện này. Nhưng giờ anh đã chẳng còn cơ hội quay đầu, mộtkhi chuyện chắc chắn, anh sẽ bị đuổi khỏi trường, mọi hi vọng đều dậptắt. Cho nên anh ta bước lên trước, cố gắng nói:

- Thiệu Lâm, mình biết cậu nghingờ mình, mình quả thật có lấy keo xịt tóc lại cho cậu nhưng hoàn toànlà ý tốt, cậu không thể vì thế mà nghi ngờ mình. Chúng ta vẫn là bạntốt, cậu nghi ngờ mình thế này, mình thực sự rất buồn

Vẻ mặt thành khẩn, giọng nói chân thành,thực sự rất thật. Chu Thiến cũng không thể chắc chắn người giở trò quỷlà Lưu Văn Chí, quả thực không thể vì anh ta giúp mình nhặt keo xịt tócthì trách anh ta được. Cô cúi đầu, xem ra hôm nay không thể tìm được kẻgây chuyện xấu. Mọi người thấy Chu Thiến không lên tiếng, nhất thời cũng hồ đồ theo

Lúc này, Khắc Y nói:

- Tôi thực không thể chấp nhậnđược việc trường học của chúng ta cũng sẽ xuất hiện chuyện này. Mọingười muốn vào công ty, tôi có thể hiểu, nhưng để thi được vào công tymà dùng thủ đoạn bỉ ổi này thực sự khiến người ta khinh thường, ngườinhư vậy cho dù vào được công ty cũng không thể phát triển. Những kẻ tâmthuật bất chính, bất kể là đi con đường nào cũng sẽ chẳng thể đi xa.Chuyện này trường học nhất định sẽ tiếp tục điều tra đến cùng

https://thuviensach.vn

Nói rồi ông lại nhìn Chu Thiến, lộ vẻ tiếc nuối:

- Về phần Thiệu Lâm… thật xinlỗi, thầy không thể cho em thi lại bởi vì như thế là không công bằng với mọi người. Thầy có thể cho em thông qua, là vàng thì sẽ sáng lên, thầytin dù em không vào được top 10 thì cũng có thể bằng sự cố gắng của mình mà vào được công ty

Ông vừa nói xong thì Tiểu Mạt lập tức kêu:

- Thầy à, thầy biết rõ Thiệu Lâmbị hãm hại thì sao không thể cho cô ấy được thi lại. Như vậy rất bấtcông với cô ấy, tin chắc mọi người cũng sẽ không phản đối.

Nhưng mọi người nhìn nhau, ngoài TrươngBân và mấy người Triệu Viện Viện tỏ vẻ đồng ý thì chẳng có ai lên tiếng. Mọi người đều nghĩ, chỉ cần kéo được một người thì cơ hội của mình sẽlớn hơn…

Tiểu Mạt thấy mọi người như thế thì giận đến dậm chân mắng:

- Đều là đám người ích kỉ

Khắc Y nhìn Chu Thiến khẽ nói:

- Cơ hội cho mỗi người đều chỉ có một mà thôi, thầy rất tiếc…

Hồ Giai Giai trốn ở phía sau cười lạnh, mà Lưu Văn Chí cũng lén thở phào một hơi

Chu Thiến thực sự rất thất vọng, cô nghĩchỉ cần tìm ra chân tướng là sẽ có cơ hội thi lại, không ngờ Khắc Y lạichỉ để cô thông qua mà không cho cô thi lại

Cái này có nghĩa là cô có một điểm đạt,có nghĩa rằng cô không còn trong top 10. Có nghĩa rằng lúc thực tập côkhông thể đi theo thầy giỏi mà chỉ có thể theo những stylist bình thường

https://thuviensach.vn

Ông công bằng với mọi người nhưng công bằng của cô ở đâu? Công bằng của cô thì sao?

Nhất thời, cô cảm thấy vô cùng chán nản

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 141: Nhu Tình Mật Ý

Tiểu Mạt mở cửa cho Triệu Hi Thành vào

- Thiệu Lâm đang ở ban công, tâm tình rất không tốt

Tiểu Mạt nói với anh, trước khi gọi anh đến, Tiểu Mạt đã kể lại mọi chuyện cho anh. Triệu Hi Thành gật đầu:

- Cảm ơn em đã gọi cho anh kịp thời

- Em cảm thấy bây giờ cô ấy nhất định rất cần anh, chuyện này như một đòn đả kích lớn với cô ấy vậy

Triệu Hi Thành cười:

- Anh rất vui vì cô ấy có được người bạn tốt như em

Tiểu Mạt cũng cười:

- Em cũng vui vì có cô ấy là bạn. Được rồi, em phải đến quán bar rồi, hôm nay phải đến xin nghỉ thôi,tuần sau bọn em phải đi thực tập rồi

Nói xong Tiểu Mạt cầm túi đi ra ngoài, lúc ra khỏi cửa cũng ý tứ đóng cửa lại

Triệu Hi Thành đi ra ban công, thấy Chu Thiến cầm ly trà, dựa vào ghế

Đêm lạnh lẽo

https://thuviensach.vn

Bóng đêm thản nhiên, ánh sao sáng lấp lánh, trong không khí phủ lớp sương đêm mỏng manh

Anh đi đến bên cô, ngồi xuống bên ghế nói:

- Giờ trời đã lạnh rồi, ngồi chỗ này bị trúng gió sẽ cảm lạnh đó

Chu Thiến quay đầu nhìn anh, ánh mắt ảm đạm:

- Hi Thành, anh đến rồi à

Giọng nói nhẹ nhàng chìm trong màn đêm

Triệu Hi Thành nhìn khuôn mặt tái nhợt của cô mà đau lòng, anh vương người qua ôm cô vào lòng nói:

- Anh biết em rất khó chịu, em cứ nói với anh, trong lòng em sẽ thoải mái lên đó

Chu Thiến dựa vào lòng anh, vùi mặt trong lồng ngực của anh, nghe tiếng tim đập trầm ổn của anh, cảm nhận hơi ấmcủa anh, tâm tình dần ổn định lại

- Hi Thành, em rất khó chịu

Giọng nói từ ngực anh truyền tới, đầy vẻ rầu rĩ

- Khó chịu cái gì? Vì em không vào top 10 sao?

- Em không thể làm trợ lý cho các thầy giỏi, không được hướng dẫn tốt, cái này là tổn thất của em, em cảm thấy mọi cố gắng của em đều uổng phí…

- Thiệu Lâm, thế này không giống em chút nào, trong ấn tượng của anh, em không phải là người dễ nhận thua như thế

https://thuviensach.vn

Xung quanh tĩnh lặng, thỉnh thoảng truyền đến tiếng còi ô tô từ xa. Bọn họ đều nói rất nhẹ, trong đêm mờ sươnglại có sức chấn động lớn trong lòng nhau

- Anh không hiểu được đâu, em đãrất hi vọng vào chuyện này, em mong rằng với cố gắng của mình, sẽ gâydựng được sự nghiệp của riêng mình, được mọi người công nhận, được chahiểu nhưng giờ em như không đến được nơi em muốn đến, em bị đạp xuống,bị đẩy ra khỏi cửa

Triệu Hi Thành buông cô ra, để cho cô ngẩng đầu lên. Anh nhìn đôi mắt đen như mã não của cô mà nói:

- Thiệu Lâm, vào top 10 thực sựquan trọng đến thế sao? Anh nghĩ những gì các thầy dạy cho các em đềunhư nhau thôi. Chẳng qua bọn họ có lẽ sẽ giỏi hơn một chút. Giống nhưmột số người trong công ty của anh, rõ ràng đều là tốt nghiệp đại họctốt nhất, có một số người thật sự nổi bật, có một số người lại rất bìnhthường. Thiệu Lâm, thành công không phải do sự chỉ đạo của người khác,phần lớn đều là dựa vào sức sáng tạo của chính mình. Tự tin vào chínhmình, chuyện người khác làm được em cũng sẽ làm được rất tốt thôi.

Anh khẽ vỗ vỗ má cô, trong mắt tỏa sáng say lòng người. Anh nhìn cô, nhẹ nhàng nói:

- Thiệu Lâm, trong lòng anh, emthực sự rất kì diệu, anh tin vào em còn hơn tin vào bản thân. Em khôngcần dựa vào ai cả, em chính là minh châu rồi

Ánh đèn từ trong phòng hắt ra, một nửakhuôn mặt được ánh đèn soi sáng, nửa còn lại chìm trong màn đêm, nửasáng nửa tối càng khiến ngũ quan tuấn mỹ của anh có sự góc cạnh. Hơnnữa, tình cảm nồng nàn trong mắt anh khiến cô có cảm giác choáng váng

https://thuviensach.vn

Chu Thiến kìm lòng không đậu mà lại vùiđầu vào lòng anh, hai tay ôm chặt lấy lưng anh, trong lòng kích động vôcùng, dường như chỉ có thể ôm chặt anh mới có thể phát tiết được

Hồi lâu sau, cô ngẩng đầu lên, nhìn anh:

- Hi Thành, cảm ơn sự tin tưởngcủa anh, cảm ơn sự tự tin anh mang đến cho em. Anh nói đúng, em khôngnên nản lòng, người khác có thể làm được thì em cũng có thể

Cô cười cười rồi lại nói:

- Hi Thành, anh thực sự đã thayđổi quá nhiều, đổi lại là trước kia nhất định anh đã khuyên em bỏ cuộc,về nhà sống an nhàn

Triệu Hi Thành cười khẽ:

- Cũng không hẳn thế, ngay cả anh còn tự giật mình, nhưng nói thật, anh rất thích điều này, nó làm choanh cảm thấy thật gần gũi với em, có thể chạm đến tim em, cái này khiếnanh thỏa mãn hơn bất cứ điều gì

Nghe lời anh nói, lòng Chu Thiến vô cùngvui mừng. Người đàn ông này đã vì mình mà thay đổi nhiều như vậy. Sự cốgắng của anh cô đều thấy. Cuộc đời người con gái, có người đàn ông đặtmình ở vị trí quan trọng nhất trong lòng thì hẳn là hạnh phúc lớn laonhất đời

Đôi mắt như ngọc của cô như bừng sáng,khuôn mặt trắng nõn cũng trở nên rạng rỡ, cô hơi cười, nhìn anh thậtsâu, trong mắt đầy tình cảm

Lòng Triệu Hi Thành như có gợn sóng. Anhcúi đầu, nhẹ hôn lên môi cô. Anh dùng đầu lưỡi khẽ liếm quanh môi cô,dịu dàng mút liếm. Nụ hôn ngọt ngào khiến cô hơi run run. Lòng anh nhưcó một tình cảm dịu dàng dâng lên, kìm lòng không đậu mà hôn lại anh

https://thuviensach.vn

Anh như bị thiêu đốt trong nháy mắt, anhôm chặt cô, khiến cơ thể ấm áp của cô dựa sát và anh. Nụ hôn của anhnhiệt tình mà nồng cháy, chiếc lưỡi nóng bỏng đảo quanh trong miệng cô,cánh môi như có ma lực khiến cô đỏ mặt, tim đập mà khẽ rên rỉ

Cô chỉ cảm thấy cả người như đang bị thiêu đốt, người nóng rực lên. Mà thân thể anh như ngọn lửa đốt nóng linh hồn của cô

Hai người cuồng nhiệt ôm hôn, hơi thở,nhiệt độ hòa vào nhau. Cảm giác mê loạn, kích thích mà lại hạnh phúc này hấp dẫn hai người hãm sâu vào, rốt cuộc không thể tự kiềm chế

Hồi lâu sau, Triệu Hi Thành lưu luyếnbuông cô ra, ngẩng đầu, hơi thở dồn dập, ánh mắt mê ly. Anh cố gắng ổnđịnh hơi thở của mình, khàn giọng nói:

- Thiệu Lâm, cùng anh về biệt thự đi, được không…

Chu Thiến ngẩng đầu, hai má ửng hồng, đôi mắt như có lớp sương mỏng manh, đẹp đến kinh tâm động phách, cô cười với anh, khẽ đáp:

- Được.

Triệu Hi Thành không thể khống chế sự vui mừng, cảm động trong lòng, lại gắt gao ôm chặt cô vào lòng, sức lớn như muốn khảm cô vào sinh mệnh của mình

Sương đêm càng lúc càng nặng nề, dần dần quanh quẩn xung quanh bọn họ, tựa như cảnh trong mơ, đẹp đến khó tin

Công ty Yêu Ti Lệ tọa lạc ở ngã tư phồnhoa nhất trong thành. Cửa hàng năm tầng, mỗi tầng đều hơn 2000 m2. Tường bằng thủy tinh, rèm cửa màu xanh biển, đá cẩm thạch trắng thuần khiết,trần nhà khắc phù điêu tinh mỹ, những ngọn đèn thủy tinh chiếu ra ánhsáng như ngọc ngà, chiếu lên vô số

https://thuviensach.vn

những chiếc gương chỉnh tề khiếnngười ta sợ hãi mà than. Bước vào nơi này cũng như bước vào một thế giới mộng ảo vậy

Đó là cảm giác của mỗi học viên khi bướcvào Yêu Ti Lệ. Lúc này, bọn họ được người phụ trách dẫn dắt đi thăm cửahàng chính của Yêu Ti Lệ

Cửa hàng trưởng là một cô gái tao nhã, nữ tính hơn 30 tuổi. Cô vừa đi vừa giới thiệu:

- Mặt tiền của hàng chia theo năm tầng. tầng một là phòng tiếp đãi, chúng ta sẽ tiếp khách hàng ở đó, tìm hiểu điều bọn họ muốn, sau đó sẽ tư vấn stylist phù hợp cho bọn họ.Tầng hai là phòng thiết kế bình thường

Bọn họ lên tầng hai, tay vịn cầu thangmàu đỏ khắc hoa tinh tế khiến cho người ta có cảm giác thật hoa mỹ. Trên tường trắng như tuyết còn treo một vài thiết kế của các nhân viên côngty, rất tinh mỹ

Vừa lên lầu hai đã nhìn thầy một hànggương chỉnh tề, chỗ ngồi ngay ngắn, phía sau là sô pha thoải mái. Vừanhìn qua có phần hơi giống những cửa hàng làm đầu

Cửa hàng trưởng nói:

- Đây chính là nơi làm việc của các stylist bình thường, trong các em sẽ có một số người về sau sẽ thực tập ở đây

Chu Thiến biết đây là nơi mình sẽ thựctập, không khỏi nhìn thêm vài lần. Giờ cô đã bình ổn được tư tưởng, Đúng như Hi Thành nói vậy, không được thầy giỏi chỉ dạy, cô vẫn có thể vàocông ty

Sau đó, cửa hàng trưởng lại đưa bọn họlên tầng 3. Vừa lên tầng 3 thì đã cảm nhận được sự khác biệt. Nơi nàytrang hoàng rất xa hoa, sàn trải thảm hoa văn tinh tế. Phòng chính đượcchia thành mười phòng nhỏ. Từng stylist đều có không gian độc lập củatiêng mình. Đi vào trong thì thấy, bên trong

https://thuviensach.vn

rất lớn, có một tủ lớn,gương lớn, sô pha lớn, phòng thử đồ, TV LCD, tủ lạnh, thậm chí cả quầybar nhỏ. Quả thực là không gian làm việc xa hoa đến khó tin.

Các học viên đều tỏ vẻ choáng váng. Mườingười top đầu nghĩ đến việc sau này mình sẽ được thực tập ở đây thì mắttỏa sáng, hưng phấn vô cùng. Hồ Giai Giai lại nhìn Chu Thiến với ánh mắt kiêu ngạo, lại bị Chu Thiến lạnh lùng nhìn lại. Chu Thiến luôn cảmthấy, chuyện keo xịt tóc của mình bị đổi nhất định có liên quan đến côta, chỉ tiếc là không có chứng cớ.

Cửa hàng trưởng mang bọn họ đi thăm quan khắp nơi rồi để bọn họ xuống trước, có người hỏi:

- Vẫn còn chưa xem tầng 4, tầng 5 mà cô

Cửa hàng trưởng nói:

- Tầng 4 là phòng làm việc củathầy Khắc Y, giờ thầy đang tiếp khác. Tầng 5 là phòng công tác của nhânviên hành chính, không có gì để xem hết.

Các học viên tuy rất muốn đến xem phònglàm việc của thầy Khắc Y nhưng ông đang làm việc không thể quấy rầy.Nhưng sau này còn thực tập ở đây nửa năm, chắc hẳn là vẫn còn cơ hội

Các học viên quay về tầng một, cửa hàngtrưởng bắt đầu chia giáo viên thực tập cho bọn họ. Sau đó gọi người đưamười người dẫn đầu lên tầng 3, bảo các stylist lớn tự mình chọn họcviên. Mỗi người đều có sở trường khác nhau, cho nên để cho bọn họ chọntrợ lý đắc lực nhất cho mình

Mà hai mươi tám người còn lại thì cửahàng trường cho mỗi người một tờ danh sách, bảo bọn họ đến tìm chủ quảntầng hai gặp giáo viên hướng dẫn cho mình

https://thuviensach.vn

Mọi người lên lầu, chủ quản cầm danh sách của bọn họ rồi nói cho bọn họ biết giáo viên hướng dẫn của bọn họ là ởvị trí nào. Giờ còn chưa đến thời gian làm việc nên phải chờ một lúc

Chu Thiến được chỉ thị, đến vị trí số 30

Bàn thiết kế đơn giản, ở dưới có mộtchiếc tủ bị khóa, xem là là để đồ cá nhân. Chu Thiến thấy giáo viênhướng dẫn còn chưa đến thì ngồi xuống ghế

Đột nhiên một người lạnh lùng nói:

- Về sau không được ngồi ở vị trí của khách. Cô làm nóng chỗ ngồi, khách sẽ không thích

Chu Thiến vội vàng đứng lên, nhìn lại, là một người đàn ông hơn ba mươi tuổi, vóc dáng bình thường, tướng mạocũng bình thường, nuôi râu ở cằm, mặc quần áo thoải mái, xách theo chiếc hộp lớn. Anh ta đi đến trước bàn, đặt chiếc hộp trên bàn, mở ra, bêntrong là đồ trang điểm

Người đàn ông kia quay đầu nhìn Chu Thiến nói:

- Cô chính là trợ lý mới tới?

Chu Thiến đứng thẳng, gật đầu nói:

- Đúng thế, em là Tống Thiệu Lâm về sau xin được chỉ dạy nhiều hơn thưa thầy Bạch

Qua danh sách cửa hàng trưởng đưa cô đã biết tên của anh ta. Bạch Huy, vôi, màu sắc nhợt nhạt, cái tên rất thú vị

Bạch Huy cười cười, lại quay đầu sửa sang lại túi đồ nghề của mình, một lát sau mới nói:

https://thuviensach.vn

- Rất nhanh thôi, em sẽ pháthiện, nơi này và tưởng tượng của em là hoàn toàn khác nhau, mong rằng em không có giấc mộng quá hão huyền, nếu không chỉ là thất vọng mà thôi

Ngày đầu tiên thực tập đã bị thầy dội gáo nước lạnh vào đầu, cảm giác đó thật chẳng dễ dàng gì

Nhưng rất nhanh, cô đã hiểu được ý của thầy

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 142: Trợ Lý Thực Tập Khác Lạ

Chương 141: Trợ lý thực tập khác lạ

Qua một tuần, Chu Thiến đã hiểu, trợ lý có nghĩa là gì. Đơn giản một câu, chính là làm tạp vụ

Lúc Bạch Huy làm đầu, cô ở bên đưa cặp,đưa keo xịt tóc. Lúc Bạch Huy trang điểm, cô ở bên làm móng tay chokhách. Lúc Bạch Huy đi trang điểm tại nhà cho ai đó thì cô đi theo sauxách đồ cho anh ta

Hơn nữa, cô phát hiện ở tầng này, cơ bảnđều là thiết kế đơn giản trong cuộc sống, khó lắm thì có thêm được trang điểm cô dâu. Bình thường đều là các cô gái trẻ trước khi hẹn hò hoặc đi tiệc thì mới đến đây làm tóc, trang điểm. Khách mặc quần áo đến, họ dựa vào quần áo của khách mà trang điểm làm tóc. Cái gì mà mặc quần áo gìcho phù hợp, tạo hình chỉnh thể, cái gì mà tạo hình sân khấu hay yếntiệc đều không cần dùng đến

Mà Bạch Huy là người rất được chăng haychớ, kỹ thuật không tệ nhưng rất lười động não. Khách yêu cầu gì thì anh ta làm theo yêu cầu của khách, cũng không đề nghị, không gợi ý gì.Khách đến một người thì làm một người.

Một vị khách mặt tròn, yêu cầu làm tócxoăn lọn. Bạch Huy không nói hai lời, cầm máy làm xoăn bắt đầu giúp côlàm tóc. Chu Thiến sợ đến nhảy dựng, vội kéo Bạch Huy ra nói:

- Thầy Bạch Huy, thầy rõ ràng làbiết cô ấy không hợp với kiểu tóc này, sao còn làm cho cô ấy. Hắn nên đề nghị đổi kiểu tóc khác mới đúng

https://thuviensach.vn

Bạch Huy tức giận nói:

- Cô cho là cô đang thiết kế tạohình cho ngôi sao chắc, cái gì cũng cần hoàn mỹ. Đây là khách tự yêucầu, cô cứ nghe theo mà làm là được, kiểu tóc khách cho là đẹp thì thếnào cũng sẽ là đẹp thôi. Cô còn đề nghị đổi kiểu tóc thì mất bao nhiêuthời gian đây? Này, tiền của tôi là dựa vào phần trăm mà có, làm mộtkhách bằng thời gian người ta làm hai khách thì kiếm được bao nhiêu? Tôi còn rất nhiều việc cần dùng đến tiền

Bạch Huy gạt tay cô ra, quay về tiếp tụcchỉ dùng một giờ đã tạo hình xong cho khách. Khách nhìn vào gương vẫnrất hài lòng, dù sao trang điểm tỉ mỉ một chút, cũng nổi bật hơn trướcít nhiều

Chu Thiến lại nhìn khuôn mặt tươi cười của khách mà nghĩ, rõ ràng có thể xinh đẹp hơn nhiều…

Khách đi rồi, Bạch Huy nhân lúc rảnh nói với Chu Thiến:

- Cô cho rằng ai cũng đều tạo hình chỉnh thể tỉ mỉ như cho các ngôi sao, diễn viên sao? Đó là chuyện của tầng trên

Anh ta chỉ chỉ lên tầng:

- Chỗ này của chúng ta là nhưthế, làm việc đơn giản kiếm chút tiền, chỉ cần để ý hiệu suất, chấtlượng thì khách vừa lòng là được. Bọn họ yêu cầu không cao, bằng không,300 tệ mà hầu hạ như hầu hạ ngôi sao thì chỉ có đường ăn không khí màsống

Chu Thiến hoàn toàn không thể chấp nhậnlời anh ta nhưng đứng ở góc độ lợi ích mà nói thì cũng không thể nói anh ta sai. Chỉ khẽ nói:

- Rõ ràng có thể làm được tốt hơn thế

Bạch Huy hừ lạnh một tiếng nói:

https://thuviensach.vn

- Về sau cho dù cô thi được vàocông ty, hiếm có cơ hội xuất ngoại đào tạo chuyên sâu. Cũng chẳng quachỉ làm những stylist bình thường như chúng tôi, cô sớm quen với cáchlàm này đi, nếu không sẽ chịu thiệt thòi thôi

Quen với cách làm việc tẻ nhạt này sao?Cô nhìn bốn phía, các bạn học khác cũng chỉ làm theo lời của cácstylist, cũng chẳng ai tốn tâm tư nghĩ nhiều

Chu Thiến bĩu môi, cô đâu muốn điều này

Vài ngày tiếp theo, Chu Thiến chuẩn bịmột quyển sổ nhỏ. Lúc Bạch Huy thiết kế, cô liền nhân cơ hội mà đến chỗkhách đang đợi, hỏi khách muốn tạo hình gì. Thấy có những lúc không ổnthì Chu Thiến sẽ đề nghị khách đổi thiết kế, đưa ra đề nghị, sau đó vẽqua trên giấy rồi đưa cho khách, bảo khách lúc tạo hình đưa cho stylistxem. Nếu không tin Chu Thiến thì có thể đến hỏi stylist

Cứ như vậy, Bạch Huy vừa có thể làm ranhững tạo hình phù hợp cho khách mà lại tiết kiệm được không ít thờigian. Có một số khách hàng cũ còn nói, những lần tạo hình này tốt hơntrước, khen tay nghề anh ta tiến bộ. Chỉ có Bạch Huy hiểu rõ điều gì xảy ra.

Có lần, anh ta khẽ hỏi Chu Thiến:

- Cô cố gắng thế làm gì? Tôi cũng chẳng đưa thêm tiền công cho cô

Chu Thiến nhẹ nhàng nói:

- Chuyện nếu có thể làm rất tốt mà không làm thì lòng em sẽ không thoải mái

Bạch Huy nhìn cô, hồi lâu sau cũng không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Từ sau hôm đó, thái độ của Bạch Huy vớicô hiền hòa hơn nhiều. Với khách hàng cũng kiên nhẫn không ít, lúc tạohình cho khách còn có thể tán gẫu với khách về cách phối đồ, làm chokhách hàng rất thích. Lúc nhàn rỗi cũng sẽ trao đổi chút kinh nghiệm với Chu Thiến. Dù sao anh ta cũng có kinh nghiệm nhiều năm, vẫn hơn ChuThiến vốn chỉ là lý luận suông nhiều, chỉ bảo Chu Thiến không ít khiếnChu Thiến không khỏi nhớ tới câu: thì ra ai cũng có thể trở thành thầycủa mình, cho dù không được thầy tốt chỉ dạy, ở Bạch Huy cô cũng họcđược không ít. Cô không khỏi vì ban đầu đã từng coi thường những stylist bình thường này mà cảm thấy hổ thẹn

Bởi vì cách này của Chu Thiến mà hiệusuất và chất lượng của Bạch Huy nâng cao hơn nhiều, khách khen ngợi anhcũng càng ngày càng nhiều, giới thiệu thêm cho anh không ít khách. Quamột tháng, Bạch Huy trở thành stylist có thành tích cao nhất ở tầng này, ngay cả chủ quản cũng giật mình. Lúc thưởng tiền thì hỏi anh ta chuyệnnày xem anh ta có phương pháp gì hay

Bạch Huy không hề phủi sạch công của Chu Thiến, đem cách của Chu Thiến nói ra rồi bảo:

- Như thế quả thật rất tiện cho tôi, vừa giảm đi không ít thời gian, vừa có thể tạo hình tốt nhất cho khách

Chủ quản kinh ngạc nhìn Chu Thiến đangchào hỏi với khách, không ngờ cách này lại là do một trợ lý không cónhiều kinh nghiệm nghĩ ra.

Người chủ quản lập tức đề nghị áp dụngphương pháp này với cửa hàng trưởng, rất nhanh, cách thức này được ápdụng khắp tại tầng này. Nhưng không phải trợ lý nào cũng được tốt nhưChu Thiến, có người không đủ kiên nhẫn, cũng có người trình độ khôngbằng Chu Thiến nên hiệu quả không bằng được. Nhưng nói tóm lại, hiệusuất và chất lượng vẫn được nâng cao không ít khiến cho tầng hai cũngđược ngẩng mặt một phen.

https://thuviensach.vn

Đến lúc này, Chu Thiến ở tầng hai cũng đã có chút danh tiếng, lúc Bạch Huy bận thì cũng sẽ đưa khách cho cô làm.Vốn trợ lý không thể tạo hình cho khác nên Bạch Huy làm thế khiến cô rất vui, kinh nghiệm cũng tăng lên không ít. Tiểu Mạt hâm mộ vô cùng, thầmoán trách với cô:

- Mình làm ở tầng 3, tóc của khách cũng chẳng được sờ đến, sớm biết thế chẳng bằng làm ở tầng 2

Việc thực tập ở tầng 2 tốt hơn so vớitưởng tượng của Chu Thiến không biết bao nhiêu lần. Duy nhất làm chongười ta không thoải mái chính là Hồ Giai Giai cứ cách hai ngày lại đếnlầu 2 tìm Vương Kỳ một lần. Lúc nào cũng không coi ai ra gì mà lớn tiếng nói oang oang, hôm nay gặp ngôi sao nào, tạo hình cho phu nhân nổitiếng nào. Bởi vì cô ta làm trợ lý cho anh mình nên vẫn có cơ hội làmmột số chuyện cơ bản như làm móng linh tinh…

Lúc cô ta nói chuyện sẽ đều "vô tình:nhìn về phía Chu Thiến, vẻ mặt đắc ý khiến người ta ghét. Chu Thiến vốnkhông muốn để ý đến cô ta nhưng cứ ba ngày hai lượt như vậy thực sự quáphiền

Cô kể lại việc này cho Triệu Hi Thành, Triệu Hi Thành ôm cô nói:

- Đáng ghét thế sao?

Sau đó trầm ngâm một hồi, cười nói:

- Có muốn dạy dỗ cô ta không? Chắc chắn sẽ khiến mặt cô ta xám ngoét lại đó

Chu Thiến hứng thú, mắt lấp lánh:

- Anh có cách sao?

Triệu Hi Thành thì thầm vào tai cô một hồi

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nghe xong, cười lớn, khẽ day trán anh:

- Anh quá âm hiểm

Triệu Hi Thành làm bộ tức giận rồi ôm cô chạy vào trong phòng

Anh đè lên người cô, mắt sáng:

- Dám nói anh âm hiểm, để xem anh dạy dỗ em thế nào…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 143: Dạy Dỗ 1

Chương 142 : Dạy Dỗ 1

Chu Thiến chuyển về biệt thự đã được một đoạn thời gian. Cô vốn muốn gọi Tiểu Mạt đến ở cùng nhưng Tiểu Mạt cười nói:

- Mình không muốn làm bóng đèn của các cậu đâu. Mình vẫn nên ở đây là hơn, chỗ này ở đã quen, cũng rất ổn

Triệu Hi Thành rất cảm kích sự thức thờicủa cô, lại thấy cô thực sự tốt với Thiệu Lâm cho nên đặc biệt gọi người sửa sang lại nhà của hai người lại, sau đó mua sắm các thiết bị đồ dùng mới, cố gắng cho Tiểu Mạt được ở tiện nghi nhất

Tiểu Mạt biết đó là tâm ý của anh, cũng biết chút tiền này với anh chả tính là gì nên cũng chỉ cười mà đón nhận

Lúc nhàn rỗi Chu Thiến cũng trang hoànglại biệt thự, trước kia lúc ở đây, cô nghĩ mình chỉ là khách qua đườngcho nên chưa bao giờ tốn công làm gì. Nhưng giờ nơi đây là tổ ấm của bọn họ, đương nhiên phải tốn chút tâm tư. Cô thay rèm cửa bằng rèm cửa màcô thích, cũng mua thêm không ít đồ trang trí.

Lúc trước biệt thự trang hoàng tuy rất xa hoa nhưng có hơi đơn điệu, cảm giác thiếu đi không khí gia đình, có thể thấy Tống Thiệu Lâm trước kia cũng không hề có tâm tư làm việc này

https://thuviensach.vn

Giờ Chu Thiến lại bày thêm mấy chậu hoanhỏ ở trên ban công, trong phòng treo mấy bức họa, phòng tắm thay hết đồ dùng theo cặp, phòng khách thì đặt thêm mấy vật trang trí nhỏ. Chỉ chút ít thay đổi thôi nhưng cũng khiến cả căn nhà tràn ngập hơi ấm gia đình

Triệu Hi Thành thấy những thứ này xongthì ôm cô vào lòng, trong lòng cảm động, ngọt ngào không thể hình dunghết bằng lời. Chỉ cảm thấy hạnh phúc lớn nhất trong cuộc đời cũng chỉđến thế mà thôi

Hôm đó, Triệu Hi Thành và Chu Thiến bànlại kế hoạch dạy dỗ Hồ Giai Giai một lần. Qua hai ngày, bọn họ bắt đầuhành động theo kế hoạch

Đó là một ngày ánh nắng rực rỡ ngập tràn

Trước cửa Yêu Ti Lệ đột nhiên xuất hiệnmột chiếc ô tô sang trọng. Xe màu vàng như lóe sáng dưới ánh mặt trời,biểu hiện khí thế tôn quý không gì sánh bằng. Sau đó có lái xe mặc đồngphục đen xuống xe mở cửa xe, một đôi nam nữ ăn mặc sang trọng bướcxuống, tổ hợp tuấn nam mỹ nữ thực khiến người ta yêu thích

Nhân viên trong cửa hàng nhìn qua cửakính thấy thế vội mở cửa nghênh đón họ vào. Theo kinh nghiệm của bọn họ, đây hẳn là hai vị khách quý vô cùng

Chu Thiến và Triệu Hi Thành tay nắm tay bước vào Yêu Ti Lệ, đằng sau còn có người hầu xách đồ cho bọn họ

Cửa hàng trưởng cùng mọi người ra cửa đón khách quý, mà khi nhìn rõ người tới thì không khỏi giật mình

Đây… đây chẳng phải là trợ lý ở tầng hai sao?

Cửa hàng trưởng biết Tống Thiệu Lâm nhưng Tống Thiệu Lâm cô quen là trợ lý nhỏ mặc đồng phục trắng giản dị. ChuThiến hôm nay mặc hàng

https://thuviensach.vn

hiệu, khí chất cao quý, tao nhã, người đàn ôngbên người cô cao lớn tuấn mỹ không nói nhưng lại có khí thế xem thườngmọi thứ. Hai người đứng đó có khí thế cực lớn, hấp dẫn mọi ánh nhìn

Cửa hàng trưởng ngây người không nói được gì. Sớm nghe nói nhà Tống Thiệu Lâm có tiền nhưng không ngờ lại giàuđến mức độ này. Cửa hàng trưởng lén liếc nhìn chiếc xe hơi xa hoa bênngoài, đó là chiếc siêu xe phiên bản hạn chế, cả thế giới cũng chẳng cónhiều.

Triệu Hi Thành thấy bọn họ đều ngây ngốc, thất thần thì nhíu mày, tức giận:

- Sao không có ai đón tiếp thế nào? Đây là cách phục vụ của Yêu Ti Lệ sao?

Trong giọng nói có sự lạnh lùng khiến mọi người chấn động

Cửa hàng trưởng là người lấy lại tinh thần đầu tiên, vội cúi người nói:

- Ngại quá, là chúng ta tiếp đón không tốt

Lúc nói chuyện, cô không nhịn được nhìn về phía Chu Thiến, trong mắt là sự kinh ngạc.

Chu Thiến không muốn làm khó cửa hàng trưởng nên cười với cô:

- Chúng tôi đêm nay có yến tiệc nên mới đến

Cửa hàng trưởng tươi cười:

- Có hẹn trước không?

Bên kia, Triệu Hi Thành cười tà mị:

- Chúng tôi đã hẹn Hồ Gia Hào rồi

https://thuviensach.vn

Lúc nói chuyện, hai mắt lưu chuyển, trong lơ đãng lại như phóng điện khiến các cô gái ở đây đều choáng váng

Cửa hàng trưởng cười tươi rói:

- Mời qua bên này

Vừa vươn tay mời vừa dẫn đường

Anh em Hồ Gia Hào nhận được điện thoạinội tuyến dưới lầu thì biết có khách quý đến nên sớm đã ra ngoài, đếncầu thang chờ đón khách quý. Hồ Giai Giai đứng sau anh mình, vẻ mặt mừng rỡ, không biết khách quý hôm nay là ai? Phải nịnh bợ cẩn thận mới được

Khi cô ta nhìn thấy đôi nam nữ đi lên thì biến sắc. Cô ta cúi đầu, lùi về sau anh mình, hi vọng có thể giảm bớtcảm giác tồn tại của mình. Tuy rằng biết cũng chỉ là phí công nhưng côta quả thực không muốn để Tống Thiệu Lâm nhìn thấy mình phải cúi đầutrước mặt cô.

Chu Thiến nhìn vẻ co đầu rụt cổ của cô ta mà không nhịn được khẽ cười, trong lòng thật thoải mái

Triệu Hi Thành cũng chẳng dễ dàng bỏ qua cho Hồ Giai Giai như vậy, lớn tiếng nói:

- Cô kia, đúng, chính là cô! Cô trốn đi làm gì, sao thế, làm chuyện gì ám muội sao?

Cửa hàng trưởng thấy thế thì tức giận, lườm Hồ Giai Giai nói:

- Hồ Giai Giai, cô đón khách thế sao? Còn không mau xin lỗi khách?

Hồ Giai Giai đương nhiên không muốn, luira sau anh mình, mặt đỏ bừng không lên tiếng. Nhìn cô ta như thể hậnkhông thể tìm được cái động mà trốn vào đó

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cực kì thống khoái, Triệu Hi Thành quay đầu nhìn cô nhíu mày như muốn nói: “em cứ chờ đi, trò hay còn ở phía sau cơ”

Hồ Gia Hào nhìn thấy Triệu Hi Thành đến,lại thấy anh nhằm vào em gái mình mà nói như vậy thì cảm thấy Triệu HiThành hôm nay đến hẳn là tìm phiền phức. Nghĩ tới trước kia em gái mìnhđắc tội Triệu phu nhân, tuy rằng Triệu Hi Thành không kiện ra tòa nhưngcũng không quên được. Anh ta nhìn lại vẻ mặt không cam lòng của em gáimình mà thầm thở dài. Đều là người nhà chiều hư nó, làm cho nó sinh tính tự cao tự đại, kiêu ngạo bướng bỉnh. Cũng nên áp chế lại tính cách này, bằng không không phải lúc nào cũng có vận may như vậy. Nhân cơ hội nàycho Triệu tổng xả giận, mong rằng sau này Triệu Hi Thành sẽ không tìm em gái mình gây phiền phức nữa

Lập tức, anh ta tươi cười bước lên thân thiết nói:

- Triệu tổng, hoan nghênh hoan nghênh, anh yên tâm, tôi nhất định cố gắng hết sức tạo hình cho tôn phu nhân

Sau đó quay đầu khẽ quát em gái mình:

- Giai Giai, còn không mau xin lỗi khách

Hồ Giai Giai thấy cửa hàng trưởng và anh đều giận thì đành phải bước đến bên Chu Thiến, khó chịu mà nói:

- Xin lỗi

Triệu Hi Thành không buồn nhìn cô ta lấy một lần:

- Cô nói gì? Tôi không nghe rõ

Hồ Gia Hào vội nói:

- Giai Giai, lớn tiếng chút, có thành ý chút đi

https://thuviensach.vn

Hồ Giai Giai mắt đã bắt đầu ngấn lệ, nghẹn ngào cao giọng nói:

- Xin lỗi

Chu Thiến nhìn cô ta thản nhiên cười, nhớ tới sự châm chọc, khiêu khích trước kia của Hồ Giai Giai với mình, còncả chuyện keo xịt tóc bị đổi đầy mờ ám nên chẳng hề thương hại gì cô ta

Người như thế, không biết trời cao đấtrộng, làm người hay làm việc đều rất càn rỡ, thật sự nếu không dạy dỗ cô ta thì cô ta sẽ coi mình là quả hồng nát

Mà nụ cười này trong mắt Hồ Giai Giai lại thành sự miệt thị, trào phúng. Cô ta vừa tức vừa hận nhưng lại khôngdám làm gì, sợ sẽ bị công ty đuổi đi. Cô ta không dám mạo hiểm như vậy

Cô ta chẳng có cách nào khác, lần đầu tiên, cô ta cảm nhận được, trước mặt Tống Thiệu Lâm, cô ta chỉ nhỏ bé như vậy mà thôi

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 144: Dạy Dỗ 2

Chương 143: Dạy dỗ 2

Cửa hàng trưởng sau khi dẫn Triệu Hi Thành tới, giao cho chủ quản lầu 3 bảo cô ta chăm sóc khách hàng cẩn thận rồi lại đi xuống

Theo quy định, trợ lý phải đến trước cửa phòng tạo hình mà mở cửa cho khách rồi cung kính mời khách vào

Bình thường chuyện này Hồ Giai Giai luôntranh cướp với trợ lý khác, tranh thủ mà lấy lòng khách. Bởi vì cô tatrẻ trung xinh đẹp, nụ cười sáng lạn, miệng lưỡi ngọt ngào nên cũng rấtđược khách hàng ưa thích, thường cũng được tiền boa. (Bản thân nhữngstylist lớn cũng có trợ lý riêng, học viên thực tập chỉ là trợ lý phụ,chỉ là Hồ Giai Giai là em gái của Hồ Gia Hào nên địa vị bất đồng)

Nhưng lần này, muốn Hồ Giai Giai phải cúi người trước mặt Chu Thiến thì cô ta không thể làm nổi. Cô ta đứng bấtđộng ở đó, trợ lý chính của Hồ Gia Hào vội vàng bước lên mở cửa

Hồ Gia Hào nhìn bộ dáng quật cường của em gái thì thầm sốt ruột, em gái mình tùy tiện như thế chỉ sợ sẽ còn phảichịu ủy khuất hơn nữa mà thôi

Triệu Hi Thành lạnh lùng nhìn Hồ GiaiGiai một cái, kéo Chu Thiến vào, lúc vào cửa còn tiện tay thưởng cho trợ lý mở cửa kia 500 tệ. Trợ lý kia được thưởng lớn như vậy thì cao hứngvô cùng, nhìn Hồ Giai Giai đắc ý. Bình thường cậu ta luôn bị Hồ GiaiGiai tranh công, nhưng cô ta lại là em

https://thuviensach.vn

gái của Hồ Gia Hào nên cũng chỉdám giận mà không dám nói. Giờ rốt cục đã có thể ngẩng cao đầu trước côta, trong lòng vô cùng thoải mái

Hồ Giai Giai nhìn tờ tiền đỏ chót trongtay trợ lý kia mà trong lòng đủ mọi cảm giác lẫn lộn. Bọn họ boa linhtinh mà đã 500 tệ? Cô ta không khỏi lén liếc nhìn Chu Thiến một cái.Thấy Chu Thiến cả người đều là hàng hiệu, trang sức kim cương long lanh, người đàn ông bên cạnh lại tuấn mỹ như vậy, xuất sắc như vậy thì lòngganh ghét lại dâng lên. Tống Thiệu Lâm dựa vào cái gì mà có mạng tốt như vậy?

Hồ Giai Giai đi theo sau bọn họ vào phòng thiết kế rồi ngồi xuống ở chỗ cách xa bọn họ. Thầm hạ quyết tâm, coimình như người vô hình, mặc kệ bọn họ

Nhưng mọi chuyện nào có như ý của cô ta

Bên kia, Chu Thiến ngồi xuống bàn trangđiểm, trợ lý được tiền boa vội giúp cô pha trà rót nước. Nhưng Chu Thiến lại nhìn Hồ Giai Giai rồi vẫy:

- Trợ lý tiểu thư bên kia, rót cho tôi cốc nước

Hồ Giai Giai mím môi, hai tay dùng sức mà giắt vạt áo, hung hăng trừng mắt nhìn Chu Thiến. Chu Thiến lại nhìn côta cười thản nhiên, nhíu mày nói:

- Thế nào, phải để tôi nhắc lại lần nữa hay sao?

Hồ Gia Hào vội quát em gái:

- Giai Giai, nhanh nhẹn lên

Hồ Giai Giai chẳng còn cách nào, đànhphải cau có đi lấy nước cho Chu Thiến. Tuy rằng rất muốn nhổ nước bọtvào trong cốc nhưng ánh mắt lạnh

https://thuviensach.vn

lùng của Triệu Hi Thành phía sau luônnhìn cô ta khiến lưng cô ta ớn lạnh, thực sự không dám

Cô ta dùng dằng mãi rồi mới cầm cốc nước tới, vùng vằng đưa cho Chu Thiến nói:

- Này!

Chu Thiến lật tạp chí, không ngẩng đầu cũng không nhận chén nói:

- Tôi nhớ trường học không có dạy như vậy

Trường học dạy là phải hai tay bưng nước, cung kính đưa cho khách, nhất là tầng ba tầng bốn, tầng hai lại khôngnghiêm ngặt như vậy

Hồ Giai Giai tức giận đến mặt trắng bệch, nhưng dưới ánh mắt nghiêm khắc của anh trai thì vẫn phải làm theo quycủ mà cung kính đưa trà cho Chu Thiến.

Chu Thiến cười đón lấy, hơi nhấp một ngụm thì nhíu mày:

- Sao lạnh thế?

Triệu Hi Thành lập tức phát hỏa:

- Các người định làm ăn hay không đây, gọi chủ quản đến ngay

Hồ Gia Hào vội đón lấy chiếc chén trong tay Chu Thiến, liên tục xin lỗi:

- Xin lỗi, xin lỗi

Rồi nói với Hồ Giai Giai:

- Giai Giai, đổi ly khác đi

https://thuviensach.vn

Hồ Giai Giai giận run người nhưng lại sợbọn họ sẽ gọi chủ quản đến, nếu không bị đuổi đi thì cũng sẽ để lại ấntượng xấu với chủ quản, ảnh hưởng đến tương lai trở thành trợ lý củaKhắc Y của cô ta. Cô ta lại đành nhẫn nhịn, lại rót chén nước khác, lầnnày là một chén nước ấm.

Ai ngờ Chu Thiến uống một ngụm, lại nhíu mày nói:

- Nóng quá

Hồ Gia Hào không đợi Triệu Hi Thành nổi đóa. Lập tức đón lấy chén nước trong tay Chu Thiến, cẩn thận nói:

- Xin lỗi, xin lỗi, đều là cấp dưới của tôi làm việc không tốt, tôi tự đi rót nước cho cô, xin chờ một chút

Chu Thiến thấy anh trai cô ta lo lắng bảo vệ em gái như vậy, hoàn toàn không để ý đến thể diện của chính mình,không khỏi cũng có chút cảm động, lập tức thở dài, nghĩ có phải là không nên làm khó người anh này?

Cũng không ngờ, Hồ Giai Giai đợi anh mình bước đi thì khẽ rít giọng nói:

- Này, cô đừng có quá đáng, đừng nghĩ là cô có tiền thì tôi sẽ sợ cô.

Chu Thiến thầm mắng cô ta là loại chết cũng không biết hối cải, quay đầu nhìn cô ta cười lạnh nói:

- Lời này của cô sai rồi, giờ tôi là chủ, cô phải theo. Tôi đưa tiền, cô phục vụ. Đúng thế, tôi là ngườicó tiền, tiền rất nhiều đủ để cô phải cúi đầu trước mặt tôi. Cô có thểkhông sợ tôi nhưng cô muốn bảo vệ công việc của mình thì phải nhìn sắcmặt của tôi

Chu Thiến ép sát người cô ta, vì để đề cao khí thể của mình mà cô học theo vẻ mặt của Triệu Hi Thành nói:

https://thuviensach.vn

- Hồ Giai Giai, hình như đến giờcô vẫn không ý thức được, tôi thật sự là người cô không thể trêu vàođâu, tôi đạp chết cô cũng dễ như đạp chết con kiến mà thôi

Trong nháy mắt, tay chân Hồ Giai Giai trở nên lạnh lẽo vô cùng, cô ta vẫn luôn đố kỵ với Tống Thiệu Lâm, muốn kéo Tống Thiệu Lâm xuống bùn. Cô ta tuy biết nhà Tống Thiệu Lâm có tiềnnhưng ngoài ghen tỵ cũng không có cảm giác gì khác, trong lòng cô ta, cô ta không nghĩ Tống Thiệu Lâm có thể làm gì mình, chuyện bịa đặt lầntrước, chẳng phải không làm gì được cô ta sao? Nhưng giờ cô ta hiểuđược, cô ta sai rồi, thì ra giữa bọn họ có sự chênh lệch rất lớn, làthân phận, là địa vị, là tiền tài. Chỉ cần Tống Thiệu Lâm muốn, lúc nàocũng có thể khiến mình được đẹp mặt

Tất cả những điều này, tuy cô ta hiểu nhưng sao có thể nuốt trôi cơn giận này

Chu Thiến nhìn gương mặt dần trắng bệchcủa Hồ Giai Giai, trong lòng thật thoải mái, khó trách ngày nào Triệu Hi Thành cũng thích lầm lì như vậy, nói năng thì cộc lốc, thì ra cảm giácthống khoái như thế… Lần này, Hồ Giai Giai sẽ không dám trêu chọc cô nữa rồi

Thật ra, Chu Thiến chẳng qua là hù dọa cô ta một chút thôi, cô biết rõ sự gian khổ của học hành, cũng biết phâncông việc này với mỗi học viên mà nói quan trọng cỡ nào. Hơn nữa chuyệnkeo xịt tóc cũng không thể chắc chắn là do Hồ Giai Giai làm, cô sẽ không vì thế mà chặn đứng tiền đồ của một cô gái. Hôm nay chẳng qua là dạy dỗ cô ta một chút, cho cô ta hiểu được mình không phải kẻ dễ dây

Triệu Hi Thành ở bên nhìn mà buồn cười,Thiệu Lâm này, cô ấy nghĩ chỉ đôi câu hù dọa này thì Hồ Giai Giai sẽ sợcô ấy? Nhìn vẻ mặt của cô ta rõ ràng là rất không cam lòng, không phục,chỉ e sau này còn sẽ gây chuyện gì khác. Người như thế, kim không đâmvào thịt thì không thấy đau. Muốn làm cho cô ta sợ thì phải để cô tathấy đau

https://thuviensach.vn

Trong mắt Triệu Hi Thành hiện lên một tia ngoan độc. Nam trợ lý ở bên nhìn sắc mặt của anh mà lạnh người

Triệu Hi Thành nhìn về phía Chu Thiến, thầm nghĩ, phụ nữ đúng là dễ mềm lòng! Nhưng mà… Thiệu Lâm như vậy thật sự rất đáng yêu…

Gương mặt lạnh lùng của anh dần nhu hòa lại khiến cho trợ lý đứng bên cạnh nhìn mà trợn mắt há hốc mồm.

Hồ Gia Hào hai tay bưng chén trà lại,cung kính đưa cho Chu Thiến, Chu Thiến không đành lòng làm khó người anh tốt này nên đón lấy, cũng không làm khó dễ nữa. Hồ Gia Hào thầm thởphào. Anh nhìn em gái, thấy Hồ Giai Giai cúi đầu đứng một bên, khôngbiết suy nghĩ cái gì.

Sau đó, Hồ Gia Hào cùng Chu Thiến thảoluận nên tạo hình thế nào. Hồ Gia Hào lấy ra những hình ảnh cho cô thamkhảo. Không hổ là bậc thầy có tiếng, phương án tạo hình rất độc đáo màcũng mới mẻ, rất hợp ý Chu Thiến, cũng cho cô học hỏi thêm không ít.

Mà Hồ Gia Hào cũng rất kinh ngạc với mắtthẩm mỹ của Chu Thiến, sự sâu sắc, sáng tạo, trí tuệ của cô ấy so với em gái mình tuyệt đối hơn chứ không kém. Khó trách em gái mình luôn nhằmvào cô ấy, thì ra là lòng dạ hẹp hòi của em gái mình tác quái. Anh nhìnChu Thiến tao nhã thoải mái lại nhìn vẻ mặt phẫn hận của em gái, khôngkhỏi thầm lắc đầu, cao thấp cũng quá rõ ràng…

Sau khi quyết định tạo hình, Hồ Gia Hào bắt đầu động thủ, anh gọi Hồ Giai Giai giúp Chu Thiến làm móng

Hồ Giai Giai sợ khí thế của Chu Thiến vàTriệu Hi Thành nên không dám không theo. Cô ta lấy ra dụng cụ làm móng,vô cùng khó chịu, ngồi xổm bên Chu Thiến, làm móng tay cho Chu Thiến.

https://thuviensach.vn

Cô ta cầm lấy tay Chu Thiến, bàn tay ChuThiến trắng nõn mềm mại, mười ngón tay thon dài, vừa nhìn là biết đây là bàn tay chưa từng phải làm lụng vất vả. Ngón áp út của Chu Thiến còn có một chiếc nhẫn kim cương lóng lánh, ánh sáng chói mắt cô ta. Rõ ràngmới đầu chỉ là người bình thường như mình, đột nhiên lại biến thànhngười cao cao tại thượng, bây giờ còn cưỡi lên đầu lên cổ mình, tâm tình của cô ta ai thấu hiểu được?

Chu Thiến ý thức được mình còn chưa tháonhẫn nên rụt tay lại, tháo nhẫn ra rồi lại đưa tay cho cô ta, lúc lơđãng liếc nhìn Hồ Giai Giai một cái.

Chỉ là một cái liếc mắt lơ đãng nhưng lại bị Hồ Giai Giai nghĩ thành khoe khoang, đắc ý

Tâm tình của cô ta vô cùng phức tạp, vừabuồn bực lại vừa phẫn hận. Tất cả những cái này đều khiến cô ta vô cùngkích động, tay cầm kéo không khỏi run lên

- Á!

Chu Thiến động nhiên rút tay lại nhưng đã không kịp. Ngón út của cô đã bị cứa phải, một giọt máu ứa ra rơi trênngười, vết máu đỏ tươi này khiến mắt Triệu Hi Thành như bị kim đâm

Anh đứng bật dậy, bước tới kéo Hồ GiaiGiai ra rồi tát cô ta một cái. Hồ Giai Giai còn chưa kịp phản ứng đã bịcái tát mạnh của Triệu Hi Thành đánh vào, lăn mấy vòng mới dừng lại được

Mọi thứ xảy ra quá bất ngờ khiến mọi người đều ngây ngốc, không thể phản ứng kịp thời

Chờ đến khi Hồ Giai Giai khóc thất thanh thì mọi người mới như tỉnh mộng

https://thuviensach.vn

Hồ Gia Hào vội đi đến bên em gái, nhìnkhuôn mặt bị đánh sưng của em mà đau lòng vô cùng. Hồ Giai Giai bưng mặt dựa vào lòng anh trai, khóc đến không thở nổi. Cô ta thực sự sợ hãi.Vừa rồi, chỉ trong nháy mắt Triệu Hi Thành đánh cô ta mà cô ta cảm giácnhư đó là quỷ tu la từ địa ngục xuất hiện. Cuộc đời cô ta chưa bao giờtrải qua cảm giác này, tựa như ác mộng vậy. Sau đó, cô ta lại không biết vận mệnh gì sẽ chờ mình. Cô ta sợ hãi, sự sợ hãi từ sâu thẳm trong lòng khiến cả người run rẩy

- Anh ơi… em không cố ý…. Em thực sự không cố ý… em chỉ là nhỡ tay… em không cố ý…

Cô ta ôm anh trai mình khóc rống, kể lể.Thực ra đó là cô ta nói thật, vừa rồi cô ta không cố ý, dù có tức giậnthế nào cũng sẽ không thể làm chuyện này trước mặt bao người được

Hồ Gia Hào bị em gái khóc mà đau lòng, nghe lời của em gái thì không khỏi tức giận mà nói với Triệu Hi Thành:

- Triệu tổng, chuyện còn chưa rõ ràng, sao anh lại có thể đánh người được

Triệu Hi Thành xem xét miệng vết thươngcủa Chu Thiến, trợ lý đem bông băng đến, Triệu Hi Thành cẩn thận thấmmáu cho cô, thỉnh thoảng còn hỏi:

- Có đau không? Có xót không?

Chu Thiến thấy vẻ mặt lo lắng của anh thì cảm thấy chẳng còn gì đau đớn. Cô nhìn anh cười, lắc lắc đầu

Triệu Hi Thành nghe được lời của Hồ Gia Hào thì quay phắt lại, sắc mặt âm trầm đáng sợ, giọng nói lạnh như băng rít qua kẽ răng

https://thuviensach.vn

- Tôi đánh cô ta còn là nhẹ. Tôi còn muốn cô ta không thể nào ngóc đầu được tại đây nữa

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 145: Giải Quyết

Chương 144: Giải Quyết

Anh em họ Hồ nghe được lời Triệu Hi Thành nói thì đều sợ đến ngây người. Hồ Giai Giai thậm chí còn ngừng khóc,kinh hãi nhìn khuôn mặt tuấn mỹ mà âm ngoan của Triệu Hi Thành

Triệu Hi Thành đi đến trước mặt Hồ Giai Giai, từ cao nhìn xuống cô ta, trong mắt tràn ngập sự khinh thường:

- Cô nghĩ rằng tôi sẽ để mặc côhết lần này đến lần khác làm tổn thương vợ tôi sao? Lần trước tôi bỏ qua cho cô cô nghĩ tôi là quả hồng nát hay sao? Không phải cố ý? Tôi thấylà cô có ý trả thù. Tôi muốn cô phải trả giá vì những gì mình đã làm

Anh quay đầu nhìn trợ lý nam quát:

- Đi gọi chủ quản của các người đến

Trợ lý nam thất kinh, nhìn Hồ Gia Hào lại nhìn Triệu Hi Thành, nhất thời không biết nên làm gì. Triệu Hi Thànhmắt sắc như đao mà nhìn anh ta:

- Còn không đi mau

Trợ lý kia run lên rồi đi ra ngoài tìm chủ quản

Hồ Giai Giai thấy chuyện đã ầm ĩ đến tậnchủ quản thì biết lần này nhất định sẽ bị công ty sa thải, trong lònghoảng hốt tới cực điểm. Cô ta vừa khóc

https://thuviensach.vn

vừa liên tục lắc đầu, nước mắtnhư mưa, lớp son phấn trên mặt nhòe nhoẹt, chật vật vô cùng. Cô ta nhìnTriệu Hi Thành rồi xin tha thứ:

- Không phải không phải…… Tôithật sự không phải cố ý, tôi tuyệt đối không phải là trả thù…… Ô ô…… Tôi biết sai rồi… về sau tôi không dám nữa… ô… xin… xin anh tha thứ chotôi, đừng để công ty sa thải tôi…

Cô ta ngập tràn hi vọng với tương lai,khát khao đứng nơi đầu sóng ngọn gió, trở thành stylist được người người mền mộ, chẳng lẽ, mọi thứ còn chưa bắt đầu đã lại kết thúc ở thời khắcnày sao?

Hồ Giai Giai càng nghĩ càng đau lòng,càng nghĩ càng sợ hãi, sớm biết như thế, cô nhất định sẽ không đi trêuchọc Tống Thiệu Lâm, nhất định không dám châm chọc, khiêu khích, diễu võ dương oai với Tống Thiệu Lâm, nếu sớm biết sẽ có hậu quả nghiêm trọngcỡ này

Cô ta cuối cùng không nói được gì, chỉ bụm mặt khóc.

Triệu Hi Thành nhìn xuống, chỉ lạnh lùngnhìn cô ta khóc. Nghe được lời cô ta nói thì cũng chỉ hừ lạnh một tiếngmà không làm gì thêm. Hôm nay phải cho cô ta chút đau đớn, để cô ta saunày có chút e ngại với Thiệu Lâm, không dám có tâm tư ý đồ gì xấu. Vềphần có cần đuổi tận giết tuyệt hay không… Anh cũng không ngại nhưng chỉ sợ Thiệu Lâm ngốc nghếch kia sẽ lại mềm lòng. Anh cũng không muốn để cô nghĩ mình là kẻ tàn nhẫn vô tình

Hồ Gia Hào thấy Triệu Hi Thành như thếthì biết hôm nay anh sẽ không bỏ qua, trong lòng lo lắng vạn phần nhưngsai là tại em mình, đầu tiên là em mình bịa đặt vu hãm vợ anh ta, giờlại làm vợ anh ta bị thương. Dựa vào tính cách của Triệu Hi Thành, chỉsợ hôm nay em gái mình không bị sa thải là không được. Nhưng em gái mình tuổi còn nhỏ, vốn tràn ngập hi vọng với tương lai, nếu vì chuyện này mà hủy đi mọi thứ, với cá tính của nó thì hẳn

https://thuviensach.vn

là sau này sẽ khó mà bướctiếp. Anh ta là anh trai sao có thể mặc kệ chuyện này?

Hồ Gia Hào bình ổn lại cảm xúc của chínhmình, thấy Triệu Hi Thành thái độ cứng rắn nhưng Triệu phu nhân đứng sau lại nhìn em gái mình với vẻ không đành lòng thì mắt sáng bừng lên. HồGia Hào biết, chuyện hôm nay nếu muốn cứu vãn được thì chỉ có thể dựavào Triệu phu nhân mà thôi

Anh ta đứng lên, bước nhanh đến bên Chu Thiến, vẻ mặt khẩn thiết nói:

- Triệu phu nhân, xin cô giơ caođánh khẽ, tôi biết đều là Giai Giai không tốt, mọi chuyện đều là nó sai. Nhưng xin cô nể tình bạn học, xin cô nể tình nỏ tuổi nhỏ không hiểuchuyện mà cho nó chút hi vọng đi. Cô cũng biết nó là đứa không biết trời cao đất rộng, cô thực sự nhẫn tâm chặt đứt đường sống của nó sao? Xincô tha cho nó một lần, sau này tôi nhất định sẽ dạy dỗ nó cẩn thận,tuyệt đối không để nó ăn nói hàm hồ, làm xằng làm bậy! Triệu phu nhân…

Càng nói giọng Hồ Gia Hào càng thấp dần đi, vẻ mặt cầu xin

Chu Thiến nhìn anh ta, thân hình cao lớncủa Hồ Gia Hào cung kính cúi người trước mặt cô. Nghĩ bình thường anh ta cũng là người được mọi người trong công ty sùng bái, bình thường cho dù là khách hàng cũng sẽ nể mặt anh ta vài phần. Chỉ sợ tới giờ chưa từngăn nói khép nép với ai như vây, vì em gái mà phải như thế, thật sự làngười anh tốt. Hồ Giai Giai sở dĩ kiêu ngạo, ương ngạnh chỉ sợ cũng làvì được cưng chiều quá nhiều, cho nên cô ta coi rằng mọi thứ phải xoayquanh cô ta, quá tự cao rồi

Chu Thiến nhìn Hồ Giai Giai ngồi trên đất mà khóc kia, cô ta cảm nhận được ánh mắt của cô, ngẩng đầu nhìn cô rồilại vội cúi đầu, không dám nhìn thẳng cô

Cô thở dài nói với Hồ Gia Hào:

https://thuviensach.vn

- Thầy Hồ, anh có lẽ cho rằng hôm nay chúng tôi ỷ thế hiếp người. Nhưng anh ngẫm lại đi, việc ngày hômnay đổi lại là khách hàng khác thì sẽ hơn gì? Vấn đề là ở cô ấy chứkhông phải chúng tôi. Yêu Ti Lệ coi trọng nhất là thái độ phục vụ. Bấtkể thế nào, hôm nay tôi tới là khách, nhưng thái độ phục vụ của cô ấythế nào anh cũng thấy rồi đó, tôi không phải nói nhiều lời chứ. Hôm naycô ấy làm tôi bị thương, mặc kệ là cô ấy cố ý hay không cẩn thận thìcũng không tránh được bị phạt vì làm việc không chuyên tâm. Đợi chủ quản đến, tôi sẽ không nói lung tung một chữ, mọi thứ cứ để công ty quyếtđịnh đi.

Những lời này vô cùng hợp tình hợp lý, Hồ Gia Hào á khẩu không trả lời được, nhìn em gái lắc lắc đầu

Hồ Giai Giai nghe xong lời Chu Thiến thìhi vọng đang dâng lên lại tan biến, khóc càng thống thiết. Giờ cô ta đãkhông còn tâm tư oán hận Chu Thiến, lòng chỉ lo lắng cho tương lai củamình, không biết có thể bị sa thải không. Nếu thật sự không được làm ởYêu Ti Lệ thì làm ở những chỗ khác có tiền đồ gì?

Mà Triệu Hi Thành nghe Chu Thiến nói vậythì cũng hiểu ý của cô, xem ra cô không muốn làm tuyệt tình, dạy dỗ xong vẫn để cho cô ta đường sống

Ây dà… cô gái ngốc này

Lúc này, chủ quản đẩy cửa đi vào.

Cô sớm đã nghe được trợ lý kể lại mọichuyện. Nhưng dù sao trợ lý cũng là cấp dưới của Hồ Gia Hào nên vẫnkhông dám kể chuyện Hồ Giai Giai chậm trễ với khác, chỉ nói cho chủ quan rằng Hồ Giai Giai làm khách bị thương, khách đang nổi giận

Chủ quản đi vào, đầu tiên hung hăng lườm Hồ Giai Giai đang ngồi khóc kia. Sau đó nhìn Triệu Hi Thành mà cúi đầu xin lỗi:

https://thuviensach.vn

- Xin lỗi, mọi chuyện đều là lỗi của chúng tôi, xin ngài đừng giận

Sau đó trừng mắt nhìn Hồ Giai Giai đang khóc kia mà khẽ quát:

- Còn không mau đứng lên, nhìn cô bây giờ còn ra thể thống gì nữa? Còn không mau đứng lên xin lỗi khách?

Hồ Giai Giai cũng biết nếu giờ bọn họ nói thêm nửa câu bất lợi với mình thì chắc chắn sẽ bị đuổi. Vì để cho bọnChu Thiến nguôi giận, cũng vì tranh thủ biểu hiện trước mặt chủ quan màcô ta lập tức nhào tới bên Chu Thiến nói:

- Rất xin lỗi, xin hãy tha thứ cho tôi, không phải tôi cố ý, xin tha thứ cho sự sơ sẩy lần này của tôi

Sau đó lại khẽ nói chỉ đủ cho Chu Thiến nghe được, giọng khàn khàn:

- Xin cô tha cho tôi một conđường sống, về sau tôi không dám động chạm đến cô nữa. Tôi không muốn bị đuổi khỏi trường, xin cô…

Cô ta thấy, chỉ cần Chu Thiến có thểbuông tha mình thì chỗ Triệu Hi Thành chẳng có vấn đề gì nhiều. Chỉ cầnbọn họ không nói gì thì chuyện này vẫn còn có hi vọng, anh cô ta vẫn cóchút quan hệ trong công ty.

Hồ Giai Giai hai mắt đẫm lệ nhìn Chu Thiến, trong mắt là sự cầu xin. Hồ Gia Hào ở bên cũng đầy vẻ khẩn cầu

Từ sau khi chủ quản bước vào Triệu Hi Thành cũng không nói thêm gì, giao quyền quyết định cho Chu Thiến.

Chủ quản đi tới, nhìn vết thương của Chu Thiến rồi nói:

- Vì để an toàn, vẫn là để chúngtôi đưa cô đến bệnh viện trước đi, chuyện này chúng tôi nhất định sẽ xửlý cẩn thận. Trợ lý thực tập làm cô bị thương nhất định sẽ bị xử phạtthích đáng.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, anh em họ Hồ đều tái mặt. Hồ Giai Giai lại òa khóc

Chu Thiến nhìn bọn họ, yên lặng một hồi rồi đứng lên, đi đến bên Triệu Hi Thành rồi nói với chủ quản:

- Vậy đến bệnh viện trước đi

Những lời gây bất lợi với Hồ Giai Giai cô không nói nhưng bảo cô giải vây cho Hồ Giai Giai thì cô cũng không làmđược. Về phần kết quả thế nào thì để mặc công ty quyết định đi

Cô nhìn Triệu Hi Thành cười cười, khẽ nói:

- Cảm ơn anh

Rất cảm ơn anh đã tôn trọng ý kiến của cô như vậy

Triệu Hi Thành ôm eo cô, nhìn cô cười dịu dàng, nhỏ giọng nói:

- Anh muốn ăn cánh gà rán em làm lần trước

- Đơn giản thôi

Phía sau, Hồ Gia Hào thở phào nhẹ nhõmmột hơi. Chỉ cần thái độ của khách hàng không quá kiên quyết thì phíacông ty anh ta vẫn có cách, ít nhất Hồ Giai Giai sẽ không bị khai trừ

Hồ Giai Giai thì chịu đủ dày vò, sợ bọnTriệu Hi Thành thái độ cứng rắn ép công ty sa thải cô ta, mãi đến khibọn họ không nói gì mà đi ra ngoài thì tim treo nơi cuống họng cũng được thả lỏng

Lúc này, lưng cô ta bị mồ hôi lạnh tẩmướt, tóc hỗn độn, mặt đầy nước mắt, nhìn theo bóng dáng họ mà mắt lóera, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

Đến bệnh viện, xử lý miệng vết thương xong nhưng Triệu Hi Thành cố ép cô tiêm phòng uốn ván rồi mới quay về biệt thự

Trở lại biệt thự, trời đã chạng vạng.

Chu Thiến quơ quơ ngón tay mình, cười nói:

- Em tạm thời không thể làm cánh gà rán cho anh rồi

Triệu Hi Thành ngồi ở sô pha trong phòngkhách, nghe Chu Thiến nói thì kéo cô ngồi lên đùi mình, sau đó cầm lấybàn tay bị thương của cô mà xót xa nói:

- Anh cũng không đồng ý đâu. Theo anh thấy, tốt nhất em xin nghỉ phép mấy ngày đi, chờ tay khỏi thì đilàm, tránh bị nhiễm trùng.

Chu Thiến cười khan:

- Quá khoa trương rồi đó. Cùng lắm thì mấy ngày này em làm bớt việc đi là được rồi

Triệu Hi Thành ôm eo cô, tựa đầu vào cổ cô:

- Thiệu Lâm, em luôn khiến anh lo lắng

Phải là với người đặc biệt quan tâm thìmới có thể lo lắng như vậy. Chu Thiến cười cười, trong lòng ấm áp, côvươn tay vuốt tóc Triệu Hi Thành.

Tóc anh thật ngắn, hơn cứng, vuốt vuốt còn bị đau tay nữa

Nghe nói người có tóc như vậy tính cáchrất mạnh mẽ. Nhưng dù là người cứng rắn đến đâu cũng phải có những lúcdịu dàng, giống như anh lúc này vậy

https://thuviensach.vn

Nhưng dần dần, cổ cô bị hơi thở của người nào đó làm cho nóng rực, tay ôm eo cô cũng trở nên xấu xa

Chu Thiến quẫn bách, vội nhìn quanh nói:

- Hi Thành, đây là phòng khách, người hầu có thể đến

Triệu Hi Thành bật cười, anh ngẩng đầu nhìn cô, đôi mắt tối đen sâu như biển, như có sóng nước đang lay động:

- Em xấu thật, em đang nhắc anh ôm em vào phòng sao?

Mặt Chu Thiến nóng bừng như bị lửa đốt, thực sự không chịu được lời đùa cợt này của anh, cô vừa thẹn lại vừa quẫn, lắp bắp nói:

- Em…… Tuyệt đối…… Không có ý này.

Anh ôm ngang người cô, cười xấu xa:

- Không phải, em chính là có ý này, anh rất hiểu

- Không không không, anh thả em xuống, chúng ta còn chưa ăn cơm chiều

- Bây giờ chúng ta đi ăn

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 146: Xử Phạt

Chương 145: Xử phạt

ôm sau, chuyện Hồ Giai Giai làm Chu Thiến bị thương đã truyền khắp công ty. Các bạn học ngạc nhiên vì không ngờChu Thiến lại có khả năng đến nơi này, còn là khách VIP, cũng rất thốngkhoái khi nghe chuyện Hồ Giai Giai. Hồ Giai Giai bình thường ỷ vào mìnhlà em gái của Hồ Gia Hào, ngoài việc ra sức nịnh bợ người trong công ty, tươi cười chào đón khách quý thì với những nhà thiết kế bình thường lại rất khinh thị, càng không cần nói thái độ với những học viên thực tập.Còn thường xuyên đến trước mặt bọn họ khoe mẽ, làm cho người ta bực bộinhưng lại chẳng thể làm gì

Giờ cô ta chịu nhục dưới tay Chu Thiến,nghe nói còn bị chồng của cô ấy tát cho thật mạnh, nhớ lại khuôn mặtlạnh lùng như tu la của chồng Chu Thiến khiến cho các học viên đều phấnkhích mà tưởng tượng cảnh Hồ Giai Giai bị tát. Hận không thể quay ngượcthời gian để đến đó chứng kiến tận mắt sự việc. Thật quá thống khoái. Kẻ ác sẽ bị kẻ ác hơn trừng trị…

Trong lòng các học viên, Triệu Hi Thành để lại ấn tượng rất sâu đậm, trên cơ bản, Triệu Hi Thành chính là sự hung ác…

Mọi người đều mong chờ xem công ty sẽ xử lý Hồ Giai Giai thế nào, các học viên lầu hai lén bàn tán:

- Không biết có thể khai trừ không?

- Không biết, nhưng trợ lý củathầy Hồ tiết lộ, Thiệu Lâm cũng không yêu cầu công ty đuổi cô ta đi. Cólẽ sẽ không nghiêm trọng như vậy, anh cô

https://thuviensach.vn

ta dù sao cũng là người có mặtmũi

- Nếu thực sự có thể đuổi đi thìtốt quá rồi, cô ta không đi, chúng ta chắc chắn sẽ bị cô ta cười đầucười cổ. Lần trước, so ra Hồ Giai Giai và Thiệu Lâm là ai hơn ai?

- Nhắc đến chuyện này, Thiệu Lâm là oan uổng nhất, vốn nằm trong top 10 nhưng lại bị gạt ra ngoài

Lúc nhàn rỗi Tiểu Mạt xuống lầu tìm Chu Thiến, nghe được các học viên bàn tán thì trầm ngâm một hồi rồi nói với Chu Thiến:

- Mình cảm thấy chuyện keo xịttóc của cậu nhất định có liên quan đến Lưu Văn Chí. Thứ nhất, cậu ta đãchạm vào lọ keo xịt tóc đó, thứ hai, cậu ta là người được lợi nhất

Nhắc đến Lưu Văn Chí, Chu Thiến cũngkhông phải không từng hoài nghi. Tuy rằng cậu ta vẫn cực lực phủ nhậnnhưng chuyện đó quá quái lạ, từ lúc Hồ Giai Giai không cẩn thận làm đổhết đồ đạc của Chu Thiến xuống rồi đếnkhi Lưu Văn Chí giúp cô lấy lạikeo xịt tóc, sau đó phát hiện keo xịt tóc bị đổi rồi keo xịt tóc lạiđược đổi về. Lưu Văn Chí luôn luôn ở bên cạnh cô, thật sự giống như bốcục đã bài trí tỉ mỉ vậy

Lưu Văn Chí cùng học với bọn họ hơn nửanăm, cùng nhau ăn cơm, cùng nhau cố gắng học tập, cả ngày hi hi ha ha,luôn luôn vui đùa lại là người như thế? Chu Thiến thực sự không thể tinđược

- Lại nói, dạo này chúng ta gặpgỡ, Lưu Văn Chí luôn tìm cớ từ chối, nói không chừng chính là vì khôngdám đối mặt với cậu

Tiểu Mạt tiếp tục nói

Chu Thiến nói:

https://thuviensach.vn

- Thôi vậy, không nói chuyện đó nữa, dù sao giờ mình cũng rất ổn, coi như là trong họa có phúc

Chỉ là trong lòng vẫn luôn nghi ngờ anh ta, không bao giờ có thể thoải mái đùa giỡn như trước được nữa

- Trường học sau chuyện này cũngcó đề phòng, nghe nói các phòng thực tập đó giờ đều có gắn camera. Chỉlà vì sao bọn họ không điều tra cho tới cùng, cũng phải đưa cho cậu mộtlời công bằng chứ

- Sao lại không tra, nhưng khôngcó người chứng kiến, hơn nữa mọi thứ đều dựa vào suy đoán của mình, mình cũng không đưa ra được chứng cứ, cứ chung chung như vậy cũng chẳng giải quyết được gì

- Ai dà, thực khiến người ta tức chết. Chẳng lẽ cứ để những kẻ đó nhởn nhơ được lợi. Tiểu Mạt oán giận

Chu Thiến vỗ vai cô:

- Không cần tức giận, người nhưthế, được lợi một lần sẽ chẳng dừng tay, mỗi khi họ gặp khó khăn sẽ nghĩ dùng những thủ đoạn bất chính để giải quyết, nhưng sao có chuyện gặpmay nhiều như thế được? Bọn họ sẽ sớm bị quả báo thôi

Tiểu Mạt gật đầu, những lời Chu Thiến nói, cô rất tin tưởng

Một lát sau, Tiểu Mạt tới gần cô, lặng lẽ hỏi:

- Gần đây có tin gì của Hi Tuấn không?

Chu Thiến nhìn cô cười, mặt Tiểu Mạt ửng hồng. Chu Thiến nói:

- Hai hôm trước Hi Tuấn gọi điện cho mình, cậu ấy nói tháng sau thì sẽ chính thức debut

https://thuviensach.vn

- Thật sao? Tiểu Mạt vui mừng

- Đến lúc đó sẽ có họp báo mà, cậu ấy nói sẽ giữ chỗ cho chúng ta, chúng ta cùng đi xem!

- Được! Tiểu Mạt nhảy dựng lên

Qua hai ngày, cuối cùng đã có quyết địnhxử phạt Hồ Giai Giai. Vốn công ty quyết định hủy bỏ tư cách thi vào công ty nhưng Hồ Gia Hào luôn cầu xin, công ty cũng nể tình cô ta quả thựccũng có thực lực cho nên quyết định cho cô ta thêm một cơ hội. Nhưngcông ty cho rằng, thái độ làm việc của Hồ Giai Giai rất không cẩn thận,thực sự không thích hợp ở lại lầu 3, cho nên dẩy cô ta xuống lầu 2, saudó sẽ đưa một người ở dưới lên

Hồ Giai Giai tuy rằng vạn lần không muốnnhưng Hồ Gia Hào đã nói rằng đây là kết quả tốt nhất, chẳng còn cáchnào. Ít nhất cô ta vẫn còn cơ hội thi tuyển, chỉ là trở thành trợ lý cho Khắc Y là không thể.

Hồ Giai Giai vô cùng thất vọng, khóc suốt một đêm nhưng cũng không thể thay đổi kết cục này

Khi cô ta chuyển xuống lầu dưới, sắc mặtxám xịt, đầu cúi gằm, không nói chuyện với ai, thậm chí Vương Kỳ cũngkhông buồn để ý, chỉ co rụt trong góc đọc tạp chí, mắt cũng không dámnhìn về phía Chu Thiến.

Mới đầu, một số học viên từng bị cô ta chọc giận còn châm chọc đôi câu như:

- Đây chẳng phải là ngôi saotương lai của Yêu Ti Lệ chúng ta sao? Sao lại đến đây thế này, có phảilà đi nhầm chỗ rồi không?

- Còn tưởng mình giỏi lắm cơ, mắt mọc trên đầu, giờ chẳng phải cũng chỉ như chúng ta?

https://thuviensach.vn

- Ai bảo là giống? Cậu ấy tốt xấu gì cũng từng ở tầng ba, chẳng qua là bị người khác một tay tát xuống…

Mọi người bưng miệng cười, Hồ Giai Giaiôm mặt khóc, hai vai run run, rất đáng thương. Rốt cuộc cũng từng là bạn bè, mọi người thấy cô ta như thế thì cũng chẳng buồn cười chê cô tathêm.

Chu Thiến ở một bên không tham dự cũng chẳng ngăn cản tựa như chẳng liên quan gì đến mình, chỉ làm chuyện của mình

Ngày theo ngày trôi qua, Hồ Giai Giaibiết đây là cơ hội cuối cùng để thi tuyển vào công ty của mình, nếukhông nắm chắc chỉ sợ sẽ không thể vào công ty mà thực hiện giấc mơ củamình. Cho nên cô ta rất cố gắng biểu hiện. Tuy rằng ở lầu hai này chỉ là một số khách hàng bình thường, thiết kế ở đây thực sự không đáng vàomắt cô ta, cô ta nghĩ mình chỉ phục vụ ngôi sao, nghệ sĩ, nhà giàu, đưara những tạo hình hoa mỹ chứ không phải là những tạo hình phổ thông,thường nhật này. Nhưng cô ta vẫn biểu hiện rất ngoan ngoãn, cố gắng hòathuận với bạn học. Tuy rằng cô ta thực sự chướng mắt với bọn họ, chorằng đại đa số mọi người không thể thi tuyển vào công ty, tương laikhông thể so với cô ta được

Về phần Chu Thiến, cô ta có thể tránh thì tránh, bình thường cũng không dám nhìn Chu Thiến, sợ sẽ thấy Chu Thiếncười nhạo mình. Ngay cả đi WC cũng tránh Chu Thiến, chỉ sợ khi ở cùng cô sẽ bị cô châm chọc khiêu khích, mà bây giờ thì Hồ Giai Giai đã khôngthể phản kháng được nữa. Nhưng kì quái là, Chu Thiến lại cũng coi cô tanhư người vô hình, bỏ qua cơ hội tuyệt vời để làm nhục Hồ Giai Giai. Đổi lại là Hồ Giai Giai thì cô ta sẽ dùng hết sức mà hành hạ người khác.

Chỉ là, đừng mong Hồ Giai Giai sẽ cảmkích Chu Thiến. Hồ Giai Giai cũng không quên ai là người thiết kế để côta bị đẩy xuống tầng hai. Là ai đã tát cô ta. Là ai hại cô ta không thểtrở thành trợ lý của Khắc Y.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô ta chỉ dám hận trong lòng, cô ta cũng hiểu, mình và Chu Thiến có khoảng cách quá lớn, cho dù hận đến tim gan nhưng cũng chẳng làm được gì. Nếu mình hơi manh động e rằng sẽ lạitự tìm nhục nhã. Mãi đến giờ cô ta vẫn không thể quên vẻ mặt đáng sợ của Triệu Hi Thành kia.

Nhưng mãi đến một ngày, một người con gái khác xuất hiện trước mắt cô ta, cô ta thấy người đó nhìn Tống Thiệu Lâm bằng ánh mắt phẫn hận vô cùng, như có ngọn lửa hừng hực thiêu đốt đếnđiên cuồng khiến cho cô ta hiểu được, thì ra trên đời này còn có ngườicòn hận Tống Thiệu Lâm hơn cô ta

Cô ta không khỏi lạnh lùng cười, sự tức giận lặng lẽ trong một thời gian dài như được đánh thức trong nháy mắt đó.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 147: Tai Họa Ngầm

Chương 146: Tai họa ngầm

Văn Phương cùng vài cô gái khác ăn mặc cực kì lẳng lơ xuất hiện ở Yêu Ti Lệ

Chu Thiến thiếu chút nữa không nhận ra cô ta. Cô ta trở nên rất gầy, hai má hóp lại, hốc mắt cũng sâu trũng, sắcmặt cực kì tái. Mái tóc đen giờ nhuộm thành vàng tựa như cỏ héo. Dángngười vốn đầy dặn giờ như bị rút hết nước đi vậy, những đường cong quyến rũ người khác giờ chẳng còn gì

Nếu không phải ánh mắt cô ta nhìn ChuThiến vẫn đầy thù hận như cũ, không, là càng thêm thù hận thì Chu Thiếnthực sự đã nghĩ cô ta chỉ là một người khách xa lạ mà bỏ qua

Người bạn ăn mặc mát mẻ của Văn Phương nói với cô ta:

- Văn Phương, sao thế?

Ánh mắt Văn Phương nhìn chằm chằm Chu Thiến, khóe miệng cười khiến người ớn lạnh:

- Tao gặp bạn cũ

Giọng nói chậm rãi, âm trầm

Cô ta đi thẳng về phía Chu Thiến, nhìn quần áo trợ lý màu trắng của Chu Thiến mà cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

- Đường đường là con dâu trưởngcủa Triệu gia, thiên kim tiểu thư của Tống gia mà lại ở chỗ này? Saorồi? Triệu Hi Thành vứt bỏ cô? Cho nên đến Tống gia cũng bỏ qua cô?

Người xung quanh nghe được lời cô ta nói đều lọ vẻ tò mò, ánh mắt quét qua hai người dò đoán quan hệ của bọn họ

Chu Thiến lạnh lùng nhìn cô ta, nói:

- Tôi thế nào cũng chẳng liên quan gì đến cô

Ánh mắt cô dừng lại trên người Văn Phương rồi nói:

- Cô nên lo cho mình thì hơn

Ánh mắt, lời nói của Chu Thiến như chạmvào tử huyệt của Văn Phương. Sắc mặt vốn tái nhợt của Văn Phương phútchốc trở nên đỏ bừng, cô ta hung hăng trừng mắt nhìn Chu Thiến, trongmắt tràn ngập sự thống hạn và tuyệt vọng, như hận không thể nhào lên màăn sống nuốt tươi đối phương

Chu Thiến cũng bị Văn Phương dọa, ánh mắt của cô ta khiến Chu Thiến liên tưởng đến dã thú, một con dã thú điên cuồng

Đúng lúc này, bạn của Văn Phương lớn tiếng nói:

- Văn Phương, nhanh nhẹn lên, yến hội buổi tối nay rất quan trọng, đi chậm Phong ca sẽ không vui

Văn Phương thở sâu, ngoan độc lườm Chu Thiến một cái rồi mới ngồi xuống vị trí, chỉ vào Chu Thiến nói:

- Cô! Đến phục vụ tôi!

Khẩu khí nanh nọc

https://thuviensach.vn

Lòng Chu Thiến dâng lên cảm giác quái dị, đây chẳng phải như lúc trước cô chỉnh Hồ Giai Giai sao? Nhưng cô chẳngphải Hồ Giai Giai, làm gì có chuyện dễ dàng để loại đàn bà như VănPhương dẫm lên đầu

Chu Thiến bình thản nói:

- Ngại quá, tôi không giúp cô được. Công ty chúng tôi có quy định, trợ lý không thể trang điểm cho khách

Văn Phương trừng mắt lườm Chu Thiến, không chịu buông tha, vẻ mặt rất điên cuồng:

- Không được, tôi muốn cô làm

Chu Thiến nhìn cô ta, trong lòng có cảmgiác cực kì quái dị. Cô cảm thấy Văn Phương bây giờ chẳng những bề ngoài thay đổi mà ngay cả tính cách cũng thay đổi không ít, hiện tại cô tarất dễ bị kích động, giống như dây đàn căng, lúc nào cũng có thể đứtphựt, khiến người ta cảm thấy vô cùng nguy hiểm

Bên kia bạn của cô ta lại nói:

- Văn Phương, đừng gây chuyện, trợ lý tay nghề coi sao được? Gọi nhà thiết kế làm đi, khó coi Phong ca sẽ tức giận

Chu Thiến phát hiện, Văn Phương hình nhưthực sự rất sợ Phong ca kia, chỉ cần bạn cô ta nhắc tới cái tên này, Văn Phương sẽ trở nên rất ngoan ngoãn

Một nhà thiết kế tạo hình giúp cô ta, Văn Phương thỉnh thoảng lại nhìn Chu Thiến qua gương, ánh mắt âm trầm đáng sợ.

Mấy người làm xong tạo hình, lập tức rời đi, tựa hồ rất vội. Lúc gần đi, Văn Phương nhìn Chu Thiến cười lạnh:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm, tôi sẽ lại đến gặp cô

Chu Thiến nhìn cô ta thản nhiên đáp:

- Hoan nghênh lần sau lại đến

Văn Phương hừ lạnh một tiếng rồi theo bạn rời đi.

Chu Thiến cũng không nhắc đến chuyện nàyvới Triệu Hi Thành. Thứ nhất, cô cho rằng gặp lại Văn Phương cũng chẳngphải là chuyện gì to tát. Hơn nữa, lần này Văn Phương cũng chẳng làm gìquá đáng. Thứ hai nhắc đến Văn Phương với anh ấy sẽ luôn chẳng thoải mái gì

Cô cũng đợi Văn Phương đến khiêu khích.Nhưng lạ là, rất nhiều ngày trôi qua, Văn Phương vẫn không xuất hiện.Chu Thiến thầm thở phào nhẹ nhõm. Dù sao gặp cô ta cũng chẳng có gì vui. Dần dần, cô cũng vứt chuyện này ra sau gáy.

Thật ra, Văn Phương có tới, chỉ là Chu Thiến không biết mà thôi.

Hôm Văn Phương đến vừa khéo lại là ngàyChu Thiến nghỉ phép. Nhân viên Yêu Ti Lệ một tháng được nghỉ 8 ngày,nhưng luân phiên mà nghỉ. Hôm đó là ngày nghỉ của cô và Bạch Huy

Văn Phương tiến vào, nhìn quanh bốn phía để tìm kiếm Chu Thiến. Hồ Giai Giai nhận ra cô ta, vội bước lên đón:

- Tiểu thư muốn trang điểm sao

Văn Phương không thấy Chu Thiến thì có chút thất vọng, vội hỏi:

- Tống Thiệu Lâm đâu? Sao không thấy cô ta

Từ hôm đó gặp cô ở đây, tâm tình cô taluôn bất ổn, Thiệu Lâm làm việc ở đây có phải là vì Triệu Hi Thành đã bỏ cô rồi không? Giờ cô ta đã chẳng

https://thuviensach.vn

còn cách nào để biết tin về Triệu HiThành, cô ta như bị toàn thế giới vứt bỏ, nằm trong góc mà kéo dài hơitàn. Mà mọi thứ đều là vì Tống Thiệu Lâm. Cô ta nóng lòng muốn biếtchuyện này. Cô ta mong nhìn thấy Thiệu Lâm cũng phải sống cuộc sống thêthảm, nếu có thể, cô ta sẽ khiến Thiệu Lâm càng thê thảm hơn. Cô ta đãlà người chẳng có tương lai, cho nên Thiệu Lâm tuyệt đối không được hạnh phúc

Hồ Giai Giai nói:

- Hôm nay cô ấy nghỉ, nếu cô muốn trang điểm thì có thể mời người khác đến giúp.

Văn Phương lắc đầu:

- Không, tôi không cần trang điểm

Giờ cô ta xinh đẹp cho ai xem? Ngày đóchẳng qua là giúp Phong ca tiếp khách, ai ngờ đám khách đó lại chê baicô ta. Nếu là trước kia thì sẽ chẳng có chuyện đó. Nhưng bây giờ… Cô tanhìn bộ dạng gầy yếu tái nhợt của mình mà không khỏi cúi đầu, trong lòng bi thương. Giờ cô ta đã chẳng còn gì tốt đẹp mà câu dẫn ai… Nhưng mọithứ này đều vì ai? Còn chẳng phải vì Thiệu Lâm đã cướp đi Hi Thành củacô sao?

Lòng Văn Phương vô cùng thê lương, phẫn hận. Đúng lúc này, cô gái trẻ vẻ mặt ngây thơ đối diện cười nói:

- Xin hỏi, cô là bạn của Thiệu Lâm sao? Lần trước cô tới, tôi đã gặp cô

Mắt Văn Phương sáng lên, đúng vậy, cô ta có thể tìm hiểm tin tức của Thiệu Lâm qua bạn học của cô.

Cô ta cười với cô gái kia:

- Đúng vậy, tôi là bạn của cô ấy nhưng đã lâu không gặp

https://thuviensach.vn

Cô ta kéo cô gái trẻ kia lại, nhỏ giọng hỏi:

- Có phải cô ấy ly hôn rồi không? Hình như tôi nghe có tin này

Đổi lại là người khác, hỏi như vậy nhấtđịnh sẽ chẳng có kết quả gì. Nhưng người này là Hồ Giai Giai, đươngnhiên cô ta sẽ đáp lời

Hồ Giai Giai nhìn quanh 4 phía, phát hiện cũng không có người chú ý tới mình thì nói:

- Đây là chỗ làm, không tiện nói, tôi dẫn cô ra ngoài rồi nói

Hồ Giai Giai dẫn Văn Phương ra ngoài rồi đi vào một ngõ nhỏ, xác định không có ai thì mới nói:

- Thiệu Lâm không ly hôn, chồng của cô ấy đối tốt với cô ấy lắm

- Không ly hôn

Văn Phương kêu lớn, cảm xúc kích động:

- Sao lại không ly hôn? Cô ta làm việc ở đây chắc chắn là vì đã bị chồng bỏ

Hồ Giai Giai thấy cô ta kích động như vậy thì biết là mình đã đoán đúng, hôm đó cô ta đã nhìn ra hai người đó rất lạ, tuy rằng không biết giữa bọn đã xảy ra chuyện gì nhưng rõ ràngngười đàn bà này rất hận Tống Thiệu Lâm. Chỉ cần châm ngọn lửa oán hậncủa cô ta là được rồi

- Không có đâu, chồng cô ấy làTổng giám đốc Tập đoàn Triệu thị đúng không? Vừa đẹp trai lại vừa giàucó, hơn nữa tốt với Thiệu Lâm lắm, thương xuyên đón cô ấy. Nhất định làcô nghe nhầm rồi. Chúng tôi còn rất hâm mộ cặp vợ chồng họ nữa cơ.

https://thuviensach.vn

Văn Phương nghe xong thì mặt lúc xanh lúc trắng. Hi Thành lại ủng hộ Thiệu Lâm? Triệu gia là gia đình sĩ diện như vậy mà cũng chịu để Thiệu Lâm ra ngoài làm việc này? Còn thương xuyênđưa đón? Rất thương yêu nhau, rất hạnh phúc!

Văn Phương không nhịn được mà cười lênthe thé, cười không thể ngừng lại, cười đến chảy nước mắt, vẻ mặt vặnvẹo đáng sợ, miệng thì thào:

- Dựa vào cái gì mày có được hạnh phúc? Dựa vào cái gì mà tao phải chịu cảnh thê thảm như vậy? Không công bằng, không công bằng, tao không cam lòng tao không cam lòng….

Ánh mắt cô ta trở nên cuồng loạn, sắc mặt trắng bệch đáng sợ, cả người run lên, lúc này Văn Phương như một ngườiđiên. Hồ Giai Giai sợ hãi lui về phía sau:

- Tôi… tôi còn phải đi làm, tôi đi trước

Hồ Giai Giai cảm thấy sợ hãi, xoay ngườivội chạy về cửa hàng. Cô ta dựa vào cửa thủy tinh, nhìn Văn Phương chậmrãi đi ra ngoài, vẻ mặt âm trầm đáng sợ. Hồ Giai Giai không khỏi cườilạnh. Tống Thiệu Lâm, không cần tôi ra tay, sẽ có người đến xử lý cô.

Mà lúc này Chu Thiến lại cùng Tiểu Mạtđang ở buổi họp báo ra mắt của Triệu Hi Tuấn. Triệu Hi Thành vì bận việc nên không đến được

Từ sau hôm say rượu, Triệu Hi Tuấn lạimột lần nữa lấy lại niềm tin vào cuộc sống, anh làm theo lời Chu Thiến,chăm lo tốt cho cuộc sống của chính mình, dùng thái độ tích cực để đốimặt với mọi chuyện. Rất nhanh chóng, công ty đã phát hiện ra sự khácbiệt của anh. Ánh mắt anh càng ngày càng có thần thái, cả người tránngập sức sống, như có một khối nam châm hấp dẫn ánh mắt mọi người. Côngty đương nhiên sẽ không bỏ qua viên ngọc này, lập tức lên kế hoạch luyện tập, tuyên truyền quảng bá hình ảnh của anh

https://thuviensach.vn

Tựa như buổi họp báo hôm nay, công ty mời rất nhiều báo đến, cố gắng để mọi tạp chí ngày mai đều sẽ có tin về Triệu Hi Tuấn.

Ngồi chung với bọn Chu Thiến còn có mộtsố fan cũ của Hi Tuấn, đủ mọi thành phần, cách ăn mặc… Bọn họ kích độngnghển cổ chờ mong thần tượng xuất hiện.

Chu Thiến và Tiểu Mạt thấy như vậy thì không khỏi vui cho Hi Tuấn, Hi Tuấn càng lúc càng đến gần với giấc mơ của mình

Tiểu Mạt hưng phấn khẽ hỏi Chu Thiến:

- Sao còn chưa thấy Hi Tuấn đâu

- Chắc là sắp rồi

Chu Thiến nhìn ra cửa, khẽ nói

- Hi Tuấn nhất định sẽ rất nổi tiếng đúng không

Hai mắt Tiểu Mạt sáng bừng, như là nóng lòng chờ đáp án của Chu Thiến. Chu Thiến gật đầu dứt khoát:

- Đương nhiên, cậu ây là Hi Tuấn. Vạn nhân mê Hi Tuấn

Đang nói thì cửa lớn mở rộng, ánh mắt mọi người đổ dồn về phía cửa lớn, một bóng người chói lóa xuất hiện, cănphòng lập tức trở nên náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 148: Vương Tử

Chương 147: Vương tử

Một bóng người cao gầy dần dần xuất hiện trước mắt mọi người

Tất cả đều không hẹn mà cùng ngừng thở

Ngũ quan tuấn mỹ bậc nhất, làn da trắngnõn như ngọc, mắt phượng sáng bừng. Mái tóc đen dài buộc sau gáy, bêntai đeo một chiếc khuyên tai sáng như ngọc. Dáng người chuẩn như siêumẫu, áo khoác da màu nâu đậm, quần vàng nhạt, khăn kẻ vuông màu lam

Anh thong dong đi vào hội trường, thỉnhthoảng lại vẫy tay với người hâm mộ. Các fan thấy anh sớm đã hét ầm ĩ,có người còn kêu lớn tên anh. Khóe miệng anh khẽ mỉm cười, đẹp như đóahoa buổi sớm, sóng mắt long lanh đầy thần thái khiến cho mọi người thầnhồn điên đảo.

Nhất cử nhất động của anh đều vô cùng đẹp mắt, giống như là vật sáng, hấp dẫn ánh mắt của mọi người. Phóng viênđều lấy máy ảnh mà điên cuồng chụp lại những hình ảnh hoàn mỹ của anh.Không khí náo nhiệt lên đến cao trào chỉ trong nháy mắt

Những người ở trong công ty thấy vậy thì hưng phấn đến mắt sáng bừng, lẩm bẩm nói:

- Thời của Hi Tuấn đến rồi

https://thuviensach.vn

Trong khán đài có một chiếc bàn dài, trên đó có rất nhiều phone. Triệu Hi Tuấn được mọi người vậy quanh mà đi lên khán đài. Đầu tiên, anh khom lưng thật sâu cúi chào mọi người, sau đóphát biểu cảm nghĩ, đại khái là cảm ơn công ty đã tạo cơ hội, cảm ơn bạn bè giúp đỡ… Sau đó, Triệu Hi Tuấn tận lực mà trả lời những câu hỏi của phóng viên. Triệu Hi Tuấn luôn mỉm cười, mắt phượng rạng rỡ dưới ánhđèn, thái độ của anh khiêm tốn, giọng nói ôn hòa khiến mọi người rất cócảm tình

Trên người anh như có ma lực mà khiến cho mọi người không thể kìm hãm, mê muội vì mình.

Chu Thiến ở dưới sân khấu nhìn Triệu HiTuấn tỏa sáng như vậy thì trong lòng đầy cảm động. Quý công tử từng yếuđuối, cam chịu đã vì giấc mơ mà phấn đấu, thật dũng cảm, Triệu Hi Tuấnthực sự rất giỏi.

Thời gian trả lời phỏng vấn phấn khíchkhiến dưới sân khấu tràn ngập những tiếng vỗ tay. Chu Thiến và Tiểu Mạtcũng giống như mọi người vỗ tay đến đỏ ưng lên mà cũng không tự biết!

Sau khi buổi lễ ra mắt kết thúc, phóngviên dưới sân khấu đều ùa lên muốn hẹn phỏng vấn với anh. Điều này vớimột người mới như anh mà nói chính là vinh quang lớn, người quản lý củaanh cười tươi như hoa, để lại danh thiếp, hẹn thời gian cho mọi người

Chu Thiến mà Tiểu Mạt muốn đến nói đôicâu với Triệu Hi Tuấn cũng không được. Triệu Hi Tuấn ở trên nhìn thấyhai người thì cười đầy vẻ bất đắc dĩ, sau đó ra dấu sẽ gọi điện thoạicho hai người

Có phóng viên lanh mắt phát hiện động tác này của Triệu Hi Tuấn, máu tò mò nổi lên, lập tức nhìn theo mắt TriệuHi Tuấn, Chu Thiến phát hiện ra, cô biết một khi bị phóng viên cuốn lấythì sẽ không thể thoát thân nên vội dẫn Tiểu Mạt rời khỏi hội trường

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn gặp may dường như là chuyện đương nhiên, album của anh rất nhanh đã bán hết sạch, khắp thành phốđều là áp phích của anh, trong TV, truyenfull.vn đều là tin tức về anh. Những ca khúc của anh đều dẫn đầu các bảng xếp hạng. Các nhà tài trợ, nhãnhàng quảng cáo đều nhắm vào anh. Hi Tuấn, cái tên tao nhã này, chỉ trong một đêm đã nổi tiếng vô cùng

Nhưng rất nhanh, việc anh là nhị công tử của Triệu thị cũng bị đám phóng viên thần thông quảng đại bới móc ra.Việc này khiến cho anh vốn luôn giống như đứa trẻ gần gũi bên nhà (Giống Dae Sung quá) lại trở nên thần bí như quý tộc, cơ hồ trở thành bạch mãvương tử trong lòng mọi cô gái, lượng fan rất lớn. Công ty cũng rèn sắtkhi còn nóng, lại bắt đầu đẩy nhanh việc thực hiện album thứ hai củaanh, đồng thời cũng tìm kiếm một kịch bản phim thần tượng cho anh

Nhưng việc Triệu thị thường xuyên xuấthiện trong tạp chí giải trí hiển nhiên không phải là điều Triệu lão giatử thích nhìn thấy

Triệu Hi Thành ngồi trên sô pha ôm Chu Thiến xem Triệu Hi Tuấn biểu diễn qua TV nói:

- Lão gia tử tức giận đến trợn tròn mắt, nói muốn đăng báo từ Hi Tuấn.

Chu Thiến tựa vào lòng anh, nghe tiếng tim đập của anh, sau đó hơi ngẩng đầu hỏi:

- Anh về nhà khi nào, sao em không biết?

Triệu Hi Thành dùng cằm vuốt ve tóc cô, ngửi hương thơm tỏa ra từ tóc cô mà ý loạn tình mê:

- Mỗi ngày anh không ở công ty thì cũng là ở bên em, làm gì có thời gian về nhà?

https://thuviensach.vn

- Vậy sao anh biết cha nói những lời này?

Triệu Hi Thành cười khẽ, ngực hơi phập phồng, giọng nói hơi trầm trầm:

- Lão gia tử đọc báo thấy tin của nó thì rất giận, bụng đầy lửa giận lại chẳng có chỗ phát tác, cũng ngại nói với ai nên đành chạy tới văn phòng anh, ép anh phải nghe ông càunhàu. Ai dà… ông cụ cô đơn

Chu Thiến nghĩ nghĩ rồi nói:

- Hi Thành, hôm nào đó chúng ta về nhà xem thế nào đi

- Không ổn, để qua một thời giannữa đi, giờ lão gia tử đang tức giận, Hi Tuấn khiến lửa giận của ôngcàng bùng cháy, vạn nhất ông nhìn thấy em thì chỉ sợ lại đổ hết tức giận lên đầu em

Anh ôm chặt cô:

- Anh chẳng muốn thế…

- Chẳng phải sắp đến sinh nhật mẹ sao? Hôm đó chúng ta nhất định phải về, ngày đó cha chắc không tiện nổi cáu đâu

- Đúng rồi, vẫn là bà xã lo chu đáo! Cho anh thơm cái nào, thưởng cho bà xã nào…

Chu Thiến đen mặt, đây là ai thưởng ai chứ

Anh cười cúi đầu, hôn lên đôi môi mềm mại của cô đầy tình cảm triền miên

- Chuyện đó, Hi Thành…

Chu Thiến đột nhiên nói mơ hồ

- Ừm… Giọng nói vô cùng gợi cảm, vô cùng ý loạn tình mê

https://thuviensach.vn

- Em… cái đó đến rồi…

- ….

Công ty Yêu Ti Lệ nhận được một hợp đồng làm ăn lớn

Đó chính là hợp đồng với công ty giải trí Hoa Hữu, công ty đó mời bọn họ thiết kế, tạo hình cho buổi biểu diễnsắp tới của công ty.

Tin tức này lập tức khiến cho Yêu Ti Lệtừ cao đến thấp như nổ tung. Hoa Hữu, đó chẳng phải là công ty quản lýcủa Hi Tuấn? Nói vậy, chẳng phải là có thể chính mắt nhìn thấy Hi Tuấn?

- Hi Tuấn như vương tử vậy, bềngoài tuấn mỹ, giọng hát mê người, khí chất tao nhã, thân phận hiểnhách. Còn cả dáng người hoàn mỹ của anh ấy nữa chứ

Nghe những lời này, đám con gái đều mơ màng. Hi Tuấn hiếm có cơ hội gặp, giờ lại có thể được nhìn thấy anh

Đột nhiên một người nói:

- Mà này, Hi Tuấn là Triệu thịnhị công tử, chẳng phải là em chồng của Tống Thiệu Lâm sao? Vậy chẳngphải mấy người có rất nhiều cơ hội gặp mặt?

Lúc này mọi người mới nhớ lại. Tống Thiệu Lâm chính là chị dâu của Hi Tuấn. Mọi người đều nhìn Chu Thiến với ánhmắt ghen tỵ, dưới ánh mắt đáng sợ của đồng nghiệp, Chu Thiến xua tay,cười gượng nói:

- Mình cũng không có cơ hội gặpem ấy đâu. Em ấy rất rất chăm chỉ, vừa phải tập luyện, thu âm… đến thờigian gọi điện thoại còn không có

Đây là sự thật, từ sau buổi họp báo ra mắt, đã lâu rồi không liên lạc với cô

https://thuviensach.vn

- Lần này Hoa Hữu mời Khắc Ythiết kế, tạo hình cho Hi Tuấn hình như là cố gắng để đạt đến hình tượng có thể áp đảo các ngôi sao nam khác. Nghe nói còn có ngôi sao từ HànQuốc đến giao lưu. Lúc đó sẽ rất phấn khích.

- Nhưng hình như không phải mọistylist đều đi! Nghe nói là Khắc Y và hai stylist nổi tiếng và 5 ngườibình thường. Nói cách khác, lầu hai chúng ta chỉ có 5 người được đi theo thôi

- Hi vọng là có mình

Hồ Giai Giai ở bên nghe bọn họ nói chuyện mà trong lòng không hề sốt ruột, bởi vì anh trai cô đã đồng ý sẽ đưa cô đi, đến lúc đó nhất định cô ta phải tìm cơ hội mà gây ấn tượng với giới nghệ sĩ

Hơn nữa, Hi Tuấn, cô ta cũng rất thích,nếu công tử có tiền như vậy có thể coi trọng cô ta thì thật tốt. Đến lúc đó, cô ta cũng có thể trở thành phượng hòang

Hồ Giai Giai soi gương, trong gương làkhuôn mặt trắng nõn xinh đẹp của cô ta, có lẽ cô ta thực sự có cơ hộitrở thành cô bé lọ lem!

Cô nở nụ cười ngọt ngào

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 149: Dạ Yến 1

Chương 148: Dạ Yến 1

Danh sách nhân viên tham gia dạ yến đã được quyết định

Đứng đầu đương nhiên là do Khắc Y phụtrách, hai stylist nổi tiếng khác thì một là thầy của Trương Bân, một là thầy của Lưu Văn Chí. Mà Chu Thiến và Bạch Huy bởi vì thời gian quabiểu hiện rất tốt nên cũng không nghi ngờ gì mà được nằm trong danhsách. Hồ Giai Giai và thầy của cô ta cũng có trong danh sách

Các học viên không được lựa chọn thì ủrũ, năn nỉ những người được đi chụp nhiều ảnh của Hi Tuấn một chút chocác cô được đã cơn nghiền.

Công ty cũng nhanh chóng đưa ra ảnh chụpnhững ca sĩ tham gia dạ tiệc và tư liệu và các tiết mục. Các stylistcũng đến xem bọn họ diễn tập để hiểu rõ tình hình mà tạo hình phù hợpcho các ngôi sao của Hoa Hữu

Khắc Y cùng hai stylist lớn kia trongthời gian này luôn làm việc đến khuya, bọn họ thảo luận về phương ánthiết kế cho từng ca sĩ thật kĩ càng. Nhất là của Hi Tuấn, Khắc Y có thể nói là hao hết tâm tư. Ông còn đặc biệt ở cùng Hi Tuấn vài ngày, để cẩn thận quan sát anh, hiểu biết tính cách, khí chất của anh để tạo ra hiệu quả tốt nhất.

Chu Thiến nghe nói điều này thì nói với Hi Thành:

- Thì ra thành công của ông ấycũng chẳng phải vô duyên vô cớ mà nói, làm việc nghiêm túc, thận trọngnhư vậy, cũng không vì hôm nay mình có

https://thuviensach.vn

vinh quang mà ỷ lại, thật sựkhiến cho người ta khâm phục, khó trách cho tới bây giờ địa vị của ôngvẫn không thể thay thế được

Triệu Hi Thành gật gật đầu:

- Đúng thế, thành công khôngthiên vị bất kì ai, những người dám trả giá bằng mồ hôi và cố gắng sẽđạt được thành công nhất định, còn nếu không, cho dù có ngậm khóa vàngcũng chỉ là uổng phí (Ngậm khóa vàng là từ chỉ những người sinh ra trong nhung lụa, tham khảo Hồng Lâu Mộng)

Chu Thiến nghe anh nói, nhớ tới anh traicủa Tống Thiệu Lâm, anh chàng kia tâm tư không ở công việc, địa vị ởTống thị đã chẳng còn như trước, bị những anh em dã tâm lớn luôn chămchỉ khắc khổ dần đuổi qua. Một thời gian trước anh ta đến tìm em gái làcô, khẩn cầu cô giúp anh ta, nhờ Hi Thành giúp đỡ một công trình gì đó

Chu Thiến lúc đó dùng lời nói dịu dàng mà từ chối:

- Em và anh ấy dù là vợ chồng như chuyện công việc của anh ấy em không hiểu, cũng không muốn nhúng tay.Anh là anh của em, nếu anh ấy có thể giúp thì tất nhiên sẽ giúp, nếukhông thể thì đó cũng là vì anh có lí do riêng của anh ấy, em nói gìcũng vô dụng

Có lẽ cô mở miệng thì anh sẽ giúp nhưng cô không muốn khiến anh khó xử

Anh ta lúc đó rất giận, oán hận nói:

- Giờ mày nghĩ rằng mày chiếmđược trái tim nó thì trong mắt không ai, không coi nhà mẹ đẻ ra gì sao?Tao nói cho mày, phụ nữ cả đời đều chẳng rời được nhà mẹ đẻ đâu, có nhàmẹ đẻ chống đỡ thì ngày của mày mới tốt. Tao tốt thì mày mới tốt! Đànông rất dễ thay đổi, đến lúc đó đừng trách anh đây vô tình, không chịugiúp mày

https://thuviensach.vn

Nói xong tức giận bỏ đi

Nghĩ vậy, Chu Thiến nhìn Triệu Hi Thành,anh đứng trên ban công giúp cô tỉa hoa. Bồn hoa nho nhỏ, anh cầm bìnhnước tưới hoa, vẻ mặt góc cạnh hoàn mỹ. Khóa miệng hơi mỉm cười, vẻ mặtthực sự chăm chú như thể là đang làm chuyện vô cùng thú vị khiến cho anh cảm thấy thật vui vẻ

Lòng anh sẽ thay đổi sao? Chuyện tươnglai không ai có thể đoán được. Nhưng cô nguyện ý tin tưởng anh, cô cũngrất quý trọng thời gian hiện tại. Cô sẽ dụng tâm mà chăm sóc tình cảmcủa bọn họ, cố gắng đối tốt với anh, chuyện của tương lai sao phải buồnlo vô cớ làm gì?

Cô đi tới, cầm lấy bình nước trong tay anh nói:

- Sai rồi sai rồi, anh chỉ tướilên lá cây, gốc cây chưa phun tới. Tổng giám đốc Triệu, loại chuyện nàyvẫn nên học theo tiểu nữ thì hơn

Triệu Hi Thành ôm lấy cô từ phía sau, tựa đầu lên vai cô, giọng nói tủi thân:

- À anh thấy em thời gian này vất vả nên mới giúp em. Đúng là cô gái khó đoán

Chu Thiến cười:

- Được rồi được rồi! Anh là người đàn ông biết săn sóc nhất

Nói xong cầm bình nước nhẹ phun về phía anh

Nước lạnh phun lên mặt, Triệu Hi Thành hét lớn chạy về phía sau nhìn cô:

- Em dám lấy oán báo ân? Anh phải báo thù

https://thuviensach.vn

Nói xong xông lên cướp lấy bình phun nước trong tay cô, Chu Thiến hét lớn, trốn về phòng, chết cũng không buông

Triệu Hi Thành ngược lại lại cù cô, Chu Thiến cười lăn lộn, co rúm người lại

- Đừng cù em, em biết em sai rồi

Triệu Hi Thành nhìn nụ cười như hoa của cô, trong mắt có tình cảm dịu dàng đến say lòng người, anh khẽ nói:

- Biết sai thì hôn cái nào

Anh cúi đầu bịt lấy đôi môi cô

Thời gian này Chu Thiến cũng rất bận bịu. Các stylist lớn thì chuẩn bị tạo hình cho các ngôi sao còn những ngườicòn lại thì chuẩn bị tạo hình cho vũ đoàn

Stylist ngày nào cũng dẫn trợ lý đến công ty Hoa Hữu, xem bọn họ diễn tập để tìm ra thiết kế phù hợp, sau đó chobọn họ thử, nếu không hợp thì lại đổi thiết kế khác

Những vũ công không nhiều, chỉ có 10người nhưng phải nhảy 5 bài khác nhau nên cũng cần thiết kế năm tạo hình riêng biệt, cũng rất bận

Cho nên lúc ăn trưa cũng ăn ở phòng tập luyện

Đưa ra ý tưởng là stylist nhưng mọi người đều biết năng lực của Chu Thiến nên có đôi khi cũng tham khảo ý kiếncủa cô. Có một điệu nhảy dân tộc, tạo hình chỉnh thể về cơ bản đều là ýtưởng của cô, rất được người phụ trách về vũ đạo khen ngợi. So sánh ra,Hồ Giai Giai kém nổi bật hơn nhiều. Cô ta cũng thử thiết kế cho một điệu nhảy hiện đại nhưng người phụ trách

https://thuviensach.vn

nhìn thấy lại khéo léo nói rằngthiết kế không tệ nhưng không hợp với điệu nhảy

Thấy Chu Thiến cũng được như các stylist, có một thiết kế riêng cho một điệu nhảy mà mình thì chỉ có thể ở bênlàm việc vặt theo chỉ đạo của bọn họ thì rất khó chịu

Nhưng cũng may, có một chuyện khác thu hút sự chú ý của cô ta

Mỗi khi rảnh rỗi cô ta đều đến phòng trang điểm của nghệ sĩ tìm anh trai nhưng lại gặp Hi Tuấn ở đó khiến cô ta rất hưng phấn!

Hi Tuấn tuy rằng đã nổi tiếng nhưng vẫnlà người mới, còn chưa được đến mức đàn anh đàn chị nên không thể giốngbọn họ, có phòng trang điểm riêng, đến giờ vẫn chỉ dùng chung phòngtrang điểm với mọi người

Hồ Giai Giai nhìn không chớp mắt, pháthiện càng nhìn càng thấy anh tuấn tú đến không thể tin được, có mấy phần giống anh trai anh ta. Nhưng Triệu Hi Thành trong vẻ đẹp trai còn có cả khí phách khiến người khác hoảng sợ. Còn Triệu Hi Tuấn lúc nào cũng ônhòa, khiến cho người khác luôn thấy cảm động

Triệu Hi Tuấn cảm nhận được ánh mắt củangười khác thì quay đầu, nhìn thấy Hồ Giai Giai biết cô ta là nhân viêncủa Yêu Ti Lệ thì cũng cười lịch sự với cô nàng

Lúc này Triệu Hi Tuấn qua một thời giancông ty chăm sóc cẩn thân, làn da càng trở nên trắng nõn, mày rậm, mắtnâu đầy ánh sáng, tóc đen dài như tơ lụa, những màu sắc đối lập vô cùngthu hút ánh nhìn của mọi người, lại thêm nụ cười thản nhiên của anh vàchiếc hoa tai lóng lánh phát sáng đủ khiến Hồ Giai Giai hồn siêu pháchlạc

Mặt cô ta lập tức nóng bừng, tim đậpthình thịch. Cô ả vẫn luôn thích những chàng trai tuấn tú, trước kia gặp Trương Bân đã tưởng rằng rất tuấn

https://thuviensach.vn

tú nhưng so với Hi Tuấn thì TrươngBân còn kém xa

Huống chi anh còn có gia thế hiển háchnhư vậy. Tống Thiệu Lâm sở dĩ có thể được mọi người kính trọng nói trắng ra chẳng phải vì cô ta có gia thế hiển hách sao? Nếu cô ta cũng có thểgả vào hào môn thì cũng sẽ có được khí thế như Tống Thiệu Lâm? Cô ta nhớ tới cách ăn mặc của Tống Thiệu Lâm hôm đó, cả người toàn hàng hiệu, kim cương lóng lánh mà lòng kích động

Cô ta nhìn Hi Tuấn đang nói chuyện vớingười đại diện cách đó không xa, nghĩ rằng không phải ai cũng có cơ hộitiếp xúc với những người như thế, nếu trời cao đã cho cô ta cơ hội thìsao lại không thử xem sao?

Từ đó trở đi, mỗi khi có thời gian là côta sẽ chạy đến phòng trang điểm, vây quanh Triệu Hi Tuấn, giúp anh rótnước, cố ý bắt chuyện, nếu không thì cũng đến phòng tập luyện của anh mà xem anh tập vũ đạo rồi chờ khi anh nghỉ ngơi thì đưa khăn rót nước

Hành động này của cô ả khiến Triệu HiTuấn thấy rất khó xử, Triệu Hi Tuấn không tiện nói thẳng, chỉ uyểnchuyển nhắc nhở rằng anh không quen có người bám sát. Nhưng Hồ Giai Giai nào dễ dàng bỏ qua, vẫn tùy tiện làm theo ý mình

Hi Tuấn không đủ nhẫn nại nên nói vớingười quản lý, người quản lý lại tìm đến Khắc Y, đem việc này nói ra,muốn ông quản lý tốt nhân viên của mình, đừng có đến quấy rầy Hi Tuấn

Khắc Y vốn luôn ôn hòa nghe xong mà giậntím mặt. Người ta bỏ nhiều tiền ra là mời bọn họ đến làm việc mà nhânviên lại chỉ lo quấn lấy các nam ca sĩ? Cái này truyền ra ngoài chẳngphải sẽ biến Yêu Ti Lệ bọn họ thành trò cười cho người khác sao?

Khắc Y gọi Hồ Giai Giai vào, mắng mỏ một hồi, ngữ khí vô cùng nghiêm khắc

https://thuviensach.vn

- Hồ Giai Giai, thầy biết nữ sinh đều thích thần tượng nhưng em cũng phải hiểu rõ hoàn cảnh chứ! Chúng ta đến đây là để tìm thần tượng sao? Quy tắc trường học dạy em để đâu rồi? Các bạn học của em đều cố gắng làm việc, em còn thời gian nhàn hạ mà đi bám riết minh tinh? Đầu óc em nghĩ cái gì thế? Thầy nói cho em, em còncứ thế này thì đừng tham gia kì thi xét tuyển nữa

Hồ Giai Giai bị Khắc Y dạy dỗ mà nước mắt ròng ròng, vô cùng xấu hổ, không khỏi sinh lòng oán hận với Hi Tuấn.Chẳng phải chỉ là một ngôi sao mới nổi thôi à? Có gì hơn người chứ? Lạicòn dám tìm Khắc Y mà tố cáo cô ả! Hại cô ả xấu mặt, bị Khắc Y xemthường! Thật quá đáng ghét

Mọi người nghe chuyện này xong đều chêcười Hồ Giai Giai, nói cô ta đến Hi Tuấn cũng dám dây dưa, đúng là cócghẻ đòi ăn thịt thiên nga. Những lời này đến tai Hồ Giai Giai khiến côta vô cùng mất mặt, trong lòng càng oán hận Hi Tuấn. Cô nàng chẳng thểlàm gì Hi Tuấn nên đem sự giận dữ trút lên tranh ảnh, album của anh.Những poster của Hi Tuấn qua tay cô ta đều trở nên biến dạng không ainhìn nổi. Album của Hi Tuấn bị cô ả vứt xuống đất rồi ra sức mà đạp, vừa đạp vừa mắng:

- Đạp chết anh, đạp chết anh, ai bảo anh khinh thường tôi, ai bảo anh tố cáo tôi! Đạp chết anh…

Cứ đạp đến khi vỡ vụn thì mới thôi

Mãi đến khi kế hoạch thiết kế tạm ổn thì Chu Thiến mới giành thời gian mà đi tìm Triệu Hi Tuấn

Trong phòng hóa trang, mọi người đang bận rộn, Triệu Hi Tuấn ngồi cách đó không xa, đang mê mải đọc tạp chí. Bêncạnh còn vài ngôi sao khác, Chu Thiến nhìn qua thấy đều là những ngườicũng có chút danh tiếng, thường xuất hiện trên TV.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến đi vào, đầu tiên chào hỏi cácstylist đang bận rộn với Trương Bân, cũng chào Lưu Văn Chí xã giao rồimới đi đến chỗ Triệu Hi Tuấn. Chu Thiến hỏi:

- Giờ có bận không?

Triệu Hi Tuấn ngẩng đầu, thấy là cô thì mỉm cười vui vẻ nói:

- Chị dâu, cuối cùng cũng được gặp chị rồi

Vừa nói ra thì lại cảm thấy lỡ lời, mặtnóng bừng lên, cẩn thận nhìn sắc mặt Chu Thiến, thất cô không để ý thìthở phào nhẹ nhõm một hơi nhưng cũng thoáng chút thất vọng.

Chu Thiến cười nói:

- Giờ em là đại minh tinh, ngày nào cũng bận như thế, muốn gặp em thật đúng là khó. Giờ chị không làm phiền em chứ

- Không có, thầy Khắc Y có chút việc nên đi ra ngoài một chút

Anh đứng lên, dáng người cao lớn khiến người ta có cảm giác bị đè ép. Chu Thiến ngẩn ra rồi cười nói:

- Hi Tuấn, khí thế của em giờ thật mạnh quá đi

Hi Tuấn đắc ý nháy mắt mấy cái, sau đó vươn cánh tay khoe cơ bắp:

- Nhìn thấy không, ngày nào cũng phải tập thể hình 2 tiếng lận đó

Chu Thiến dựng ngón tay cái:

- Lợi hại lắm

Hi Tuấn cười đắc ý rồi cầm lấy áo khoác trên ghế nói:

https://thuviensach.vn

- Mình ra ngoài uống trà nóng đi

Hai người đi vào căng tin trong công ty, lúc này nhà ăn khá vắng. Hi Tuấn gọi hail y trà sữa nóng và chút điểm tâm

Anh nói:

- Bánh ngọt và trà sữa nóng ở đây được lắm, nhiệt liệt đề cử

Chu Thiến nhìn anh, giờ anh đã tỏa sángvô cùng, hai mắt sáng ngời có thần sắc, khóe miệng luôn mỉm cười, HiTuấn đầy tinh thần, phấn chấn như vậy khiến cô rất vui vẻ, có cảm giáckiêu ngạo như nhìn con mình khôn lớn thành tài, tuy rằng ý nghĩ nàykhiến cô cũng thấy có phần toát mồ hôi.

- Giờ có thoải mái, vui vẻ không

Triệu Hi Tuấn quấy quấy ly trà sữa, chậm rãi nói:

- Đúng thế, rất vui vẻ, nhìn thấy nhiều người hâm mộ, ủng hộ em, rất rất rất nhiều người cùng gọi tên em, sự cảm động, hân hoan đó em thực sự không biết hình dung ra sao. Mỗingày em đều rất mệt, phải tập luyện, ghi âm, ghi hình, trả lời phỏngvấn, có khi bận đến không có thời gian mà ngủ nhưng em thực sự rất vui.Em cảm thấy ngày nào cũng thật có ý nghĩa

Anh ngẩng đầu nhìn cô, ánh mắt không tự chủ được mà toát ra tình cảm ẩn sâu trong lòng:

- Chị dâu, nếu không nhờ có chịem sẽ không có được thành công ngày hôm nay. Cảm ơn chị đã luôn ủng hộem ngay cả lúc em khó khăn nhất

Chu Thiến bị ánh mắt nóng rực của anhnhìn mà có chút ngại ngùng nhưng cô không ý thức được hàm nghĩa sâu xacủa nó. Có lẽ trong mắt cô mà nói, giống như cô dành cho anh tình bạnthuần khiết vậy, anh nhất định

https://thuviensach.vn

cũng xem cô là bạn, thêm chút kính trọngchị dâu mình. Cô không thể ngờ rằng Hi Tuấn lại có tình cảm với mình

- Hi Tuấn, chị làm gì có công gì, mọi thứ đều là chính em lựa chọn, đều là em cố gắng, là dũng khí, mồhôi của em đánh đổi lại mới có được thành công hôm nay. Chị nào có liênquan gì

Hi Tuấn thấy cô không muốn kể công thìchỉ cười, cũng không muốn nhắc đến nhiều nữa, tóm lại, những điều đó anh vẫn luôn ghi tạc trong lòng.

Anh chuyển chủ đề:

- Còn chị, bây giờ thế nào rồi? Với anh cả… tốt chứ? Cha mẹ có khỏe không?

- Chị tốt lắm, giờ đang thực tập, sắp thi kết thúc rồi, đến lúc đó chị nhất định sẽ thi vào công ty, cốgắng thành trợ lý cho Khắc Y để học hỏi thầy/ Còn nữa, chị cũng mong cóthể trở thành một stylit có tiếng, để cho mọi người đều thích thiết kếcủa chị, đây là mơ ước của chị

Chu Thiến cười cười, nhắc đến chuyện này, hai mắt cô sáng bừng, gò má ửng hồng, khóe miệng cười tươi như hoakhiến người ta nhìn không tự chủ được mà bị mê muội. Hi Tuấn lấy taychống cằm, mặt mìm cười, chăm chú nghe cô nói

- Còn chuyện chị với anh trai em à? Bọn chị chuyển về biệt thự, chắc chị kể với em rồi nhỉ

Hi Tuấn gật gật đầu, trong lòng có chútchua xót nhưng vẫn luôn mỉm cười. Cô ấy thuộc về anh. Triệu Hi Tuấn thực sự không có tư cách ghen tị.

- Anh trai em thay đổi rất nhiều, thực sự khác với anh ấy trước kia, thú thật, chị rất thích anh ấy củabây giờ. Anh ấy chỉ cần không có việc phải đi xã giao thì đều về nhàđúng giờ, sau đó cùng chị ăn cơm, tưới hoa, cùng

https://thuviensach.vn

xem TV, có khi còn láixe ra bờ sông ngắm cảnh đêm. Nhưng giờ buổi tối rất lạnh, ngồi trong xecũng chẳng thú vị gì nên cũng ít đi hơn…

Cô thao thao bất tuyệt kể về cuộc sốngvới Triệu Hi Thành, lúc thú vị còn thoải mái cười lớn. Ánh hào quangtrên mặt cô, Hi Tuấn biết, đó chính là ánh hào quang hạnh phúc. Trên đời này có lẽ chỉ có anh cả mới có thể khiến cô có cảm giác hạnh phúc này.Bọn họ đều là người mà anh quan tâm, chỉ cần bọn họ hạnh phúc, sự mấtmát của anh nào có đáng gì?

Lòng tuy đau nhưng đây chẳng phải cũng là một loại hạnh phúc?

Triệu Hi Tuấn nhìn khuôn mặt đầy thần thái của cô, thản nhiên cười

- À, đúng rồi, Hi Tuấn, tuần sausinh nhật mẹ, em nhất định phải về nhé. Bọn mình bình tĩnh nói với cha,cha nhất định sẽ hiểu

Hi Tuấn gật gật đầu:

- Vâng, em nhất định sẽ về

Đó là nhà của anh, cha mẹ anh, bất kể giờ anh có thành công cỡ nào, anh đều mong có thể được người nhà ủng hộ,chia sẽ thành công với gia đình

Bọn họ tiếp tục trò chuyện, hoàn toàn không để ý tới ở chiếc bàn khác, Hồ Giai Giai đang tập trung nhìn bọn họ

Cô ta vào căng tin đã lâu. Vốn là đói bụng, định mua có gì đó ăn nhưng tới nơi lại bắt gặp bọn họ

Hai người đó đều là hai người cô ta cựccăm ghét, cô ta nhìn bọn họ thôi cũng còn tức giận. Nhưng đó lại là haingười cô ta chẳng thể làm gì, ngoài việc tức giận trong lòng cũng chẳnglàm gì hơn được. Cô ta ra sức lườm bọn họ vài cái, vốn định đinh. Nhưngnhìn bọn họ nói chuyện phiếm mà trong

https://thuviensach.vn

lòng đột nhiên sinh ra cảm giáckhác thường. Cảm giác này khiến tim cô ta đập thình thịch, tìm chiếc bàn gần đó mà ngồi lại

Chờ cô ta cẩn thận quan sát hồi lâu thìđã có thể hiểu cảm giác khác thường đó là vì đâu. Là vì ánh mắt của HiTuấn, ánh mắt Hi Tuấn nhìn Tống Thiệu Lâm, ánh mắt nóng bỏng mà cô tavẫn thường nhìn thấy trong mắt những chàng trai theo đuổi mình. Đó làánh mắt ái mộ, khát vọng.

Hi Tuấn lại dùng ánh mắt đó nhìn chị dâu mình! Điều này chứng minh cái gì? Chứng minh bọn họ có gian tình.

Ha ha, hai kẻ cô ta ghét nhất lại có gian tình. Hay! Hay! Thật quá hay! Ông trời đang giúp cô rồi, lại để cô phát hiện bí mật động trời này. Chỉ cần tìm ra được bằng chứng thì nhất định sẽ khiến cho bọn họ được đẹp mặt.

Hồ Giai Giai lòng mừng như điên, thiếu chút nữa thì cười lớn

Tống Thiệu Lâm, xem xem chồng cô có thểtiếp tục yêu thương cô nữa không. Hi Tuấn, anh coi thường tôi, tôi sẽxem xem người đời biết anh có tình cảm với chị dâu thì sẽ còn coi anh là bạch mã vương tử? Thời của anh sắp hết rồi

Cô ta đứng lên, vì quá mức kích động, màlàm đổ ghế loảng xoảng khiến hai người chú ý. Tống Thiệu Lâm và Hi Tuấnnhìn thấy Hồ Giai Giai thì không hẹn mà cùng nhíu mày

Chu Thiến nhìn cô ta, cô ta nhìn lại Chu Thiến rồi đột nhiên cười đầy quỷ dị

Lòng Chu Thiến dâng lên cảm giác không hay

Lần này nhất định phải đánh chết lũ ruồi bọ này.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 150: Dạ Yến 2

Chương 149: Dạ yến 2

Mọi người bận rộn suốt một tháng, cuối cùng cũng đã đến đêm dạ vũ

Buổi biểu diễn bắt đầu lúc 8h tối. Mọingười từ chiều đã đến hội trường, các nghệ sĩ đang vội vàng diễn tập,các stylist ở trong phòng hóa trang bắt đầu trang điểm cho các nghệ sĩ

Các nghệ sĩ tham gia dạ yến ngoài cácngôi sao lớn có phòng trang điểm riêng thì những nghệ sĩ khác đều 10người chung một phòng hóa trang còn cả vũ đoàn thì dùng chung một phònghóa trang lớn mấy chục người.

Bọn Chu Thiến đang ở phòng lớn trang điểm cho các vũ công. Phòng lớn như vậy mà chật ních người nên rất ồn ã

Nhiệm vụ của bọn Chu Thiến có phần phứctạp. Trong buổi dạ tiệc phải trang điểm năm lần cho 10 vũ công, đến ngay cả trợ lý như bọn Chu Thiến cũng phải xuất mã. Cũng may lúc trước mọiphương án thiết kế đã có đầy đủ, thống nhất rõ ràng nên mọi người chỉcần làm theo là được, cũng không quá khó so với năng lực của bọn họ

Đầu tiên, bọn Chu Thiến trang điểm trướccho một bài nhảy, sau đó chuẩn bị sẵn quần áo và trang sức cho 4 điệunhảy sau. Chờ điệu nhảy đầu tiên chấm dứt thì lập tức sẽ tiếp tục tạohình cho bọn họ để phù hợp với điệu nhảy thứ hai

Các stylist nổi tiếng đang tạo hình cho các ngôi sao sắp lên sân khấu

https://thuviensach.vn

Tạo hình của các ngôi sao còn phức tạphơn các vũ công nhiều, có thể nói, từng chỗ đều cần rất tỉ mỉ, hoàn mỹ.Có câu “trang bị tận răng” chính là để hình dung lúc này đây

Đang lúc mọi người đều đang bận rộn thì trợ lý của Hi Tuấn lại lo lắng chạy khắp nơi tìm Khắc Y, thấy ai cũng hỏi:

- Có thấy thầy Khắc Y đâu không?

Lúc tìm đến phòng hóa trang của Chu Thiến thì bị Chu Thiến giữ lại hỏi:

- Sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?

Trợ lý kia đầu toát mồ hôi, vẻ mặt lo lắng:

- Thầy Khắc Y mãi đến giờ vẫn chưa thấy đâu! Tiết mục của Hi Tuấn là thứ ba rồi, giờ còn chưa chuẩn bị được gì

- Anh đã gọi điện thoại cho thầy chưa

- Gọi rồi! Còn gọi cho cả trợ lý của ông ấy từ chiều, gọi nhiều lần rồi nhưng điện thoại không thông

Chu Thiến cũng nóng ruột, thầy Khắc Y làm việc luôn rất cẩn thận, chỉ đến sớm chứ không đến muộn, không phải làđã xảy ra chuyện gì rồi chứ

Trợ lý kia vội vã, hoảng hốt đến giậm chân:

- Giờ phải làm sao đây? Đã 5h rồi, còn 3 tiếng nữa thôi là đã bắt đầu rồi

Chu Thiến an ủi:

- Anh đừng vội, để tôi gọi về công ty hỏi xem thầy có ở trong công ty không

https://thuviensach.vn

Hai người đang nói thì đã thấy Hồ Gia Hào kích động chạy vào, nhìn thấy trợ lý của Hi Tuấn thì lớn tiếng nói:

- Không hay rồi, vừa rồi công tygọi điện đến, thầy Khắc Y và trợ lý trên đường đến đây đã bị tai nạn,giờ hai người đều đã được đưa vào viện, tuy không nguy hiểm tính mạngnhưng giờ còn đang hôn mê, không thể tới được.

- Cái gì?

Trợ lý kia mặt tái mét lại

Chu Thiến và mọi người nghe xong cũng đều hoảng sợ. Trợ lý kia hoảng hốt lắp bắp:

- Vậy… vậy giờ…. Giờ làm sao bây giờ?

Ai sẽ tạo hình cho Hi Tuấn đây?

***

Những người trong Yêu Ti Lệ và Hoa Hữu, Hi Tuấn và trợ lý của anh đều đến phòng hóa trang nhỏ khác để bàn bạc.

Giám đốc phụ trách sân khấu nghiêm túc nói:

- Giờ phải làm sao đây? Giờ tạohình của Hi Tuấn là ai làm? Dạ tiệc lần này các vị hẳn cũng biết, HiTuấn là mũi nhọn của công ty chúng ta, không thể có điều gì sai sót? Vìthế nên chúng tôi mới tốn kém mà mời thầy Khắc Y đến để giúp Hi Tuấn trở thành ngôi sao nổi bật nhất đêm nay. Giờ xin quý vị nói cho tôi biết,nên làm sao bây giờ?

Ông nhìn về phía hai stylist lớn còn lại:

https://thuviensach.vn

- Hai vị cũng là stylist nổitiếng trong giới, hai người có thể dựa theo thiết kế trước đó của Khắc Y mà làm tạo hình cho Hi Tuấn không?

Hai người nhìn nhau, một người nói:

- Vấn đề là chúng tôi cũng khôngrõ thiết kế của Khắc Y. Khi thí nghiệm thiết kế tạo hình cho Hi Tuấn ông ấy không làm cùng chúng tôi mà làm ở văn phòng riêng, chúng tôi khôngrõ suy nghĩ, ý tưởng của ông

Nói xong lại nhìn Hi Tuấn hỏi:

- Hi Tuấn có thể nói cho chúng tôi không?

Hi Tuấn lắc đầu cười khổ:

- Tôi chỉ biết là thiết kế rất ổn nhưng bảo để tôi miêu tả thì tôi không làm được, tôi không hề có hiểubiết trong lĩnh vực này mà.

Hồ Gia Hào trầm ngâm một hồi nói:

- Quần áo của Hi Tuấn hẳn là ở đây chứ, có thể lấy ra cho chúng tôi xem qua không

Chỉ cần đã chọn xong quần áo thì làm tạohình cũng dễ hơn nhiều, tuy không đạt đến tiêu chuẩn như Kiều Tranhnhưng cũng chỉ đành thế. Hai stylist lớn cùng hợp tác chắc chắn sẽ chẳng thể xấu được

Ánh mắt mọi người đổ dồn về phía trợ lý của Hi Tuấn, sắc mặt anh ta càng tái mét:

- Quần áo ở chỗ Khắc Y, lần đóchúng tôi đến văn phòng của ông ấy làm thiết kế, không cầm về, thầy Khắc Y nói hôm nay ông sẽ mang đến…

Sắc mặt mọi người trầm xuống, quần áo hẳn còn ở trên xe Khắc Y, nhưng qua tai nạn xe cộ thì quần áo còn có thể mặc được không?

https://thuviensach.vn

Sắc mặt hai stylist càng thêm khó coi, đã chẳng còn nhiều thời gian, giờ quần áo còn không có, giờ còn phải chọnlại một lần nữa, hơn nữa còn những ngôi sao khác cũng cần làm tạo hình,bọn họ đâu thể phân thân.

Hồ Gia Hào do dự nói:

- Hay là, lại điều thêm một stylist từ công ty đến

Một người giận dữ nói:

- Cũng không kịp đâu, chưa đến 3 tiếng nữa, còn phải chọn quần áo, tạo hình của Hi Tuấn không thể tùy tiện qua loa được.

Giám đốc phụ trách sân khấu vội nói:

- Thế làm sao đây? Tôi khôngbiết, công ty chúng tôi đã kí hợp đồng với Yêu Ti Lệ các anh, nếu chuyện này công ty các anh không làm cho tốt thì chúng tôi nhất định sẽ kiện

Hai stylist cũng chỉ đành lắc đầu, giờ ai muốn thế đâu? Còn chưa đến 3 tiếng, chẳng những phải chọn quần áo lạimà còn phải nghiên cứu tạo hình chỉnh thể, lúc bình thường làm còn không kịp huống chi lúc này, hơn nữa, yêu cầu về tạo hình của Hi Tuấn lại cực cao. Đây vốn không phải trách nhiệm của bọn họ, nếu bọn họ không biếttự lượng sức mà nhận lấy, vạn nhất sơ sót thì chẳng những ảnh hưởng danh dự bản thân mà còn bị công ty trách phạt. Tốt nhất vẫn nên để công tyxử lý thì hơn

Nghĩ vậy, một người nói:

- Chuyện này chúng tôi đã báo cho công ty, công ty nhất định sẽ xử lý chu đáo, xin các vị đừng vội

Những stylist bình thường đều chỉ ở bênnhìn, chuyện này chẳng đến lượt bọn họ nói mà bọn họ cũng chẳng muốn.Giờ đây, thiết kế của Hi Tuấn như

https://thuviensach.vn

củ khoai nóng, ai cũng chẳng muốnnhận. Làm tốt đương nhiên là thành danh nhưng thời gian quá ngắn, cơ hội quá nhỏ. Làm ra thiết kế vớ vẩn khiến truyền thông chê cười thì cái cần câu cơm của bọn họ cũng bị bẻ gãy luôn.

Lập tức, tất cả mọi người đều cúi đầu không lên tiếng.

Giám đốc phụ trách sân khấu nhìn bọn họ,giận xanh mặt. Bọn họ rất kì vọng vào đêm dạ vũ này. Các ngôi sao đạilục, Đài Loan, Hồng Koong, Hàn Quốc đều tụ hội, nếu có thể để cho HiTuấn trở nên cực nổi bật thì cậu ấy lập tức sẽ trở thành siêu sao. Bởithế nên bọn họ mới không dùng đến stylist của công ty mà mời thầy Khắc Y đến. Không ngờ lại xảy ra chuyện này. Giờ những người này xem ra đều là vô dụng, chờ công ty đến giải quyết thì đã quá muộn rồi. Thôi vậy, vẫnnên bảo stylist của công ty mình ứng phó vậy, chỉ sợ khó mà đạt đượchiệu quả như mong đợi

Giám đốc phụ trách sân khấu đang định gọi stylist của công ty đến thì Hi Tuấn vẫn đang trầm ngâm đột nhiên bướclên, kéo một người trong đám người ra

Mọi người đều bị hành động này của anhlàm cho giật mình, bởi vì người anh kéo ra chỉ là một trợ lý của stylist bình thường – Tống Thiệu Lâm.

Chu Thiến cũng bị hành động này của anh làm cho giật mình, ngơ ngác nhìn anh.

Hi Tuấn kéo Chu Thiến đến trước mặt giám đốc phụ trách nói:

- Giám đốc, anh có nhớ có lần anh khen tạo hình của tôi không tệ không?

Giám đốc nghĩ nghĩ rồi nói:

- Đúng, có chuyện đó, thì sao?

https://thuviensach.vn

Chính là hôm đó Hi Tuấn đã để lại cho ông ấn tượng sâu đậm khiến ông chú ý đén anh, sau đó đề nghị công ty đẩynhanh việc phát hành album cho anh. Hi Tuấn cười cười nói:

- Giám đốc, thiết kế hôm đó là do chị ấy làm. Hôm đó chị ấy chỉ mất hơn 2 tiếng mà thôi, khó nhất là khiấy chị ấy vẫn chỉ đang theo học ở Yêu Ti Lệ. Cho nên…

Anh nhìn giám đốc phụ trách cười đầy kiên định:

- Cho nên tôi xin giám đốc hãyđem việc thiết kế tạo hình của tôi cho chị ấy. Tôi tin chị ấy, nhất định chị ấy sẽ không làm cho chúng ta thất vọng.

Giám đốc phụ trách cả kinh nói:

- Vậy sao được, cô ấy mới chỉ là một trợ lý

Còn là trợ lý cho stylist bình thường

Chu Thiến cũng hoảng sợ, vội nói:

- Không được, lần trước chỉ làtạo hình bình thường, đâu giống lần này. Hi Tuấn, đừng đem chuyện tiềnđồ của em ra mà mạo hiểm

Các nhân viên khác của Yêu Ti Lệ cũng tỏvẻ kinh ngạc, Hi Tuấn lại chịu tin tưởng một trợ lý. Nhưng nghĩ đến quan hệ của bọn họ cũng hiểu được dụng ý của anh. Chắc hẳn là Hi Tuấn muốntạo cơ hội gây dựng danh tiếng cho chị dâu mình. Nhưng vấn đề là, cơ hội này rất nguy hiểm, khó mà nói rõ, là giúp cô ấy nhưng cũng có thể làhại cô ấy.

Bạch Huy ở trong đám người lắc đầu vớiChu Thiến, ý bảo cô không nên đồng ý. Cô sắp tham gia thi tuyển, vạnnhất chuyện này có gì sai sót, tuy rằng là Hi Tuấn chủ động yêu cầunhưng ai biết được công ty có xử lý cô ấy không. Thời gian thực sự quágấp, không mạo hiểm thì hơn.

https://thuviensach.vn

Nhưng Hồ Giai Giai lại không nghĩ chuyện này, cô ta nhìn bàn tay nắm chặt tay Chu Thiến của Hi Tuấn, khóe miệng cười đầy quỷ dị

Hi Tuấn cúi đầu khẽ nói với Chu Thiến:

- Giờ bọn họ cũng không chịuthiết kế cho em, chị dâu, coi như chị giúp em đi. Vì buổi tiệc này mà em đã mất rất nhiều công sức, em tin vào năng lực của chị, nên xin chịcũng hãy tự tin vào chính mình được không?

Sau đó, Hi Tuấn lại ngẩng đầu nhìn về phía giám đốc phụ trách sân khấu, nói:

- Giám đốc, chị ấy là chị dâu của tôi, tôi tin rằng ở đây không có ai hiểu tôi bằng chị ấy, chị ấy làmthiết kế cho tôi sẽ còn thuận lợi hơn người khác. Hơn nữa, anh cũng đừng vì thấy chị ấy chỉ là một trợ lý, năng lực của chị ấy tôi rất rõ. Chịấy nhất định sẽ tạo ra thiết kế khiến chúng ta vừa lòng. Giám đốc, cơhội lần này rất quan trọng với tôi, xin hãy tin tôi, tôi không bao giờđem tương lai của mình ra làm trò đùa cả.

Giám đốc nhìn ánh mắt kiên định của Hi Tuấn, trầm ngâm một hồi rồi nhìn Chu Thiến nói:

- Nếu đêm nay cô gây ra sai lầmgì thì tôi nhất định sẽ kiện công ty của cô. Đến lúc đó sẽ chẳng hay hogì cho cô. Cô thực sự muốn làm sao? Cô có tin tưởng không?

Chu Thiến nhìn Hi Tuấn, Hi Tuấn nhìn côđầy chờ mong và cầu xin. Cô sao không biết là Hi Tuấn đang tranh thủ cơhội cho mình. Đúng, thời gian không đủ thì sao? Không thử sao biết được?

Chu Thiến hít sâu một hơi, sau đó nhìn thẳng nhìn về phía giám đốc phụ trách nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi muốn làm, tôi sẽ dùng hết sức để làm tốt chuyện này, xin hãy tin tôi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 151: Dạ Yến 3

Chương 150: Dạ yến 3

Từ giờ đến lúc bắt đầu dạ tiệc chỉ còn 2 tiếng 20’

Chu Thiến hỏi Hi Tuấn:

- Tối nay em biểu diễn tiết mục gì

- Em có ba bài hát, đầu tiên là nhạc trữ tình, sau đó là hai bài hát có kèm vũ đạo

- Ba bài hát liền nhau? Chu Thiến mở to mắt nhìn anh

- Vâng…

Chu Thiến như hít phải ngụm khí lạnh, như vậy chẳng phải là thời gian để trang điểm lại cũng không có? Cả vũ công cũng như vậy. Hi Tuấn thấy sắc mặt Chu Thiến thì khẽ nói:

- Chị dâu, có phải là em gây rắc rối cho chị rồi không?

Chu Thiến kéo anh ra ngoài, vừa đi vừa nói:

- Nhưng em cũng mang đến cơ hội, thách thức cho chị.

Hi Tuấn bị cô kéo ra ngoài:

- Chị dâu, chị kéo em đi đâu thế

https://thuviensach.vn

- Đi tìm quần áo cho em. Gọi trợ lý của em, bảo anh ấy chuẩn bị xe đi

Trợ lý của Hi Tuấn lái xe nhanh như bay,Chu Thiến gọi cho người ở trường, nói vài câu sơ lược tình huống hiệntại, xin được trường giúp đỡ. Rất nhanh, xe đã đến trường học của Yêu Ti Lệ. Hi Tuấn ngạc nhiên

- Đến đây tìm quần áo

Chu Thiến kéo anh vào thang máy rồi nói:

- Quần áo phụ kiện ở đây rất đầy đủ và độc đáo, em không tưởng tượng được đâu

Giờ trường học đã tan học, Chu Thiến dẫnhai người vào phòng thực hành. Hi Tuấn và trợ lý nhìn tủ lớn trong phòng thực hàng mà đều kinh hãi. Chu Thiến cười:

- Không tưởng tượng được đúng không, ở đây có đủ loại quần áo, đủ loại màu sắc, bằng không, học phí sao đắt vậy được.

Chu Thiến đi đến bên tủ quần áo, bắt đầu lựa chọn. Trợ lý kia sờ sờ vào quần áo rồi bĩu môi:

- Tuy là đa dạng nhưng chất lượng tệ quá

Chu Thiến vừa tìm quần áo vừa nói:

- Cũng chẳng có cách nào, giờ làm gì còn thời gian đến khu mua sắm mà chọn, chỗ nào tôi rất quen, muốnkiểu dáng gì cũng có nữa

Lần trước cùng Thẩm Già Lam đưa Lý Hiểu Điệp đi chọn đồ cũng mất vài tiếng đồng hồ, bọn họ đâu có nhiều thời gian như vậy.

Trợ lý lại nói:

https://thuviensach.vn

- Đáng tiếng, quần áo Hi Tuấn làthầy Khắc Y chọn từ nước ngoài về, không có để mà tìm lại được, nếutrong thành phố có thì đã bảo bọn họ lại mang thêm một bộ nữa. Quần áo ở đây chất lượng thực sự quá tệ, thật mất thân phận của Hi Tuấn

Hi Tuấn thấy trợ lý luôn miệng càm ràm thì nói:

- Giờ không quản được nhiều như thế, dù sao đứng trên sân khấu xa như vậy cũng chẳng nhìn ra được.

Nghe được Hi Tuấn nói như vậy trợ lý mới không nói gì thêm.

Chu Thiến nghĩ, hát tình ca hẳn nên mặclong trọng một chút để bộc lộ khí chất quý tộc, cao nhã của anh. Mà vũđạo thì hẳn nên mặc đơn giản một chút để bộ lộ được sức sống và sự cuốnhút. Nhưng làm thế nào để ở trong mặc quần áo hợp cho vũ đạo, bên ngoàikhoác áo khoác kiểu cách, chờ hát tình khúc xong rồi cởi áo khoác ra hát vũ đạo là được rồi

Nhưng kiểu thiết kế này rất phổ biến,không hề đặc biệt, sẽ không khiến mọi người có ấn tượng đặc biệt được.Nếu là Khắc Y thì sẽ có thiết kế nổi bật rồi.

Chu Thiến xoay người nhìn Hi Tuấn. thânhình anh cao lớn, rắn chắc, sau khi vào phòng anh đã cởi áo khoác, chỉmặc một chiếc áo lông mỏng, thấp thoáng cơ bắp săn chắc…

Chu Thiến chợt nảy ra một ý nghĩ, hai mắt tỏa sáng, tinh thần phấn chấn. Hi Tuấn tao nhã, có hơi hướng của quýtộc, cả người Hi Tuấn lại đầy sức sống, như có hào quang chói mắt nhưngmọi người lại quên mất một điểm đặc biệt của anh. Nếu cô có thể đem điều đặc biệt này bộc lộ ra ngoài thì sẽ là một cách biểu hiện cực kì rungđộng lòng người, nhất định sẽ khiến mọi người vô cùng ấn tượng

https://thuviensach.vn

Bàn tay cô lướt qua những dãy quần áo,khi tiếp xúc với một chiếc áo thì mắt sáng bừng, một ý tưởng hiện rõ.Đúng! Cứ làm như vậy

***

Bọn Chu Thiến đi rồi, đám người làm trong Yêu Ti Lệ đều vừa làm việc vừa bàn tán. Một stylist bình thường khẽ nói với Bạch Huy:

- Anh cũng đúng là, sao lại không can cô ấy lại? Nếu cô ấy làm hỏng có khi còn liên lụy đến anh nữa đó.Anh là thầy hướng dẫn của cô ấy, sao lại để cô ấy dính vào?

Bạch Huy vừa sửa lại quần áo cho vũ công vừa nhẹ nhàng nói:

- Có lẽ cô ấy sẽ thành công? Thực lực của cô ấy chúng ta đều biết, không chắc là sẽ thất bại đâu?

Người nọ nhìn Bạch Huy với ánh mắt tức cười:

- Dù cô ấy có năng lực cũng chỉlà so với tầng chúng ta thôi, sao so với lầu 3 được? Ngay cả stylist lớn của lầu 3 còn không chắc chắn thì sao cô ấy làm được, anh quá coi trọng cô ấy rồi

Một trợ lú khác cũng nói:

- Đúng thế, Thiệu Lâm cũng quákhông biết tự lượng sức mình, ngay cả stylist lớn còn trốn tránh mà côấy còn dám nhận. Nếu thiết kế không tốt, làm mất mặt Yêu Ti Lệ thì côngty nhất định sẽ phạt cô ấy

Vậy là tốt nhất! Tốt nhất là đuổi cô tara khỏi công ty đi! Hồ Giai Giai ở bên cạnh cười lạnh. Cô ta thực sựkhông biết tự lượng sức mình, nghĩ mình giỏi lắm sao? Xem hôm nay sẽ bịbôi xấu như thế nào

Mấy người còn đang bàn tán thì lại thấy người đại diện của Hi Tuấn nói:

https://thuviensach.vn

- Đến rồi! Đến rồi! Hi Tuấn đã quay về rồi

Mọi người ra hành lang thì đã thấy Hi Tuấn và Chu Thiến từ đằng kia đi tới. Ánh mắt mọi người đều đổ dồn lên Hi Tuấn.

Chỉ thấy anh mặc một chiếc áo khoác bósát màu cà phê đậm, vạt áo trước khoét sâu lộ ra chiếc áo trong màutrắng cổ tròn, quần da bó sát màu đen lộ ra đôi chân thon dài và đôigiày da màu cà phê đậm.

Tóc vẫn buộc sau đầu, dùng một sợi dâymàu cà phê buộc lại, mặt hơi trang điểm, lông mày đen, lông mi dài, môihồng nhuận, tai vẫn đeo chiếc hoa tai kia. Cổ đeo chiếc vòng cổ đen kháthô, mặt đá cũng màu cà phê. Trên đôi bàn tay thon dài đeo một chiếcnhẫn bạc lớn

Mọi người nhìn thấy tạo hình của Hi Tuấnthì đều tỏ vẻ vừa lòng. Bất kể nói thế nào, một trợ lý có thể tạo hìnhnhư vậy cũng coi như không tệ, không thể so sánh cô ấy với Khắc Y được.Hồ Giai Giai nhìn Hi Tuấn, trong lòng cười lạnh: chẳng qua cũng chỉ đếnthế mà thôi, còn nghĩ có bản lĩnh ghê gớm lắm cơ

Giám đốc phụ trách nhìn Hi Tuấn, hồi lâu sau mới thở dài nói:

- Giờ cũng chỉ đành thế này, cũng coi như không tệ…

Xem ra là không vừa lòng lắm. Ông cần làtạo hình khiến ai nấy đều sững sờ. Tạo hình hiện tại tuy rằng không tệnhưng cũng không được coi là xuất chúng…

Nhưng Hi Tuấn lại cười rạng rỡ nói:

- Giám đốc yên tâm, chờ xem tôi biểu diễn thì nhất định anh sẽ không thất vọng đâu

https://thuviensach.vn

Giám đốc gật đầu, cũng cười cười. Đúng,hấp dẫn ánh mắt mọi người nhất vẫn là bản thân Hi Tuấn, chỉ cần Hi Tuấnđứng trên sân khấu thì đã đủ tỏa sáng khiến cho khán giả điên cuồng rồi. Nhưng nếu có Khắc Y thì nhất định sẽ có thể khiến Hi Tuấn phát huy sứccuốn hút đến cực điểm rồi.

Lúc này, tiếng nhạc từ sân khấu bắt đầu truyền đến cùng với tiếng hoan hô của khán giả

- Dạ vũ đã bắt đầu, Hi Tuấn chuẩn bị một chút đi

Các nhân viên công tác đến báo

Chu Thiến đi đến bên Hi Tuấn khẽ nói:

- Những gì chị nói em nhớ chứ?

Hi Tuấn gật đầu thật mạnh. Sau đó Chu Thiến lại nói với trợ lý:

- Còn anh, nhớ sau khi Hi Tuấn hát tình ca xong thì anh phải lập tức đi lên nhé

Trợ lý cẩn thận gật đầu:

- Biết rồi! Ôi chao, vậy còn cô thì làm gì

Chu Thiến cười thần bí:

- Tôi đi tìm thứ đồ khác.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 152: Vang Động

Chương 151: Vang động

- Chúng ta xin hãy cùng nhiệt liệt chào đón tiểu thiên vương – Hi Tuấn!!!!

- Hi Tuấn!!! Hi Tuấn!!!!!

Cả khán đài rộ lên những tiếng hoan hô,vỗ tay không ngớt. trong tiếng vỗ tay, Hi Tuấn từ bên dưới sân khấu dầndần xuất hiện. Nhìn Hi Tuấn dần xuất hiện trên sân khấu, tiếng hoan hôcàng lớn, mọi người ra sức vẫy gậy phát sáng, hi vọng rằng Hi Tuấn cóthể nhìn qua đó một lần

Hi Tuấn tươi cười vẫy tay chào mọi người, tư thái tao nhã thong dong, dưới đài tiếng vỗ tay càng thêm nhiệt liệt.

Đột nhiên, ánh đèn tối sầm lại, cả sânkhấu chìm trong bóng tối, sau đó là một ánh đèn trắng bao phủ lên ngườiHi Tuấn. Trong ánh sáng trắng mơ hồ, Hi Tuấn đứng đó yên tĩnh, tựa nhưvương tử trong giấc mộng của mỗi thiếu nữ, hấp dẫn ánh mắt của tất cảmọi người

Tiếng nhạc nhẹ nhàng dần vang lên, cả khán đài lặng yên hưởng thụ tiếng nhạc dịu dàng, lòng người trở nên thư thái, an bình

Hi Tuấn theo tiếng nhạc mà chậm rãi cấtcao giọng hát, đây là một bản tình ca, vẫn luôn nằm trong top 3 của cácbảng xếp hạng, tất cả những cô gái đều yêu thích bài hát này và đều bịbài hát làm cho cảm động.

https://thuviensach.vn

Giọng của Hi Tuấn vừa trầm thấp lại vừacó sức hút, chậm rãi như dòng suối vuốt ve tiếng lòng của mọi người. Tất cả mọi người đều như si như mê. Dần dần, mọi người đều đứng lên, hơn 1vạn người đều cùng đồng thanh hát theo lời bài hát, tay vẫy vẫy, cảnhtượng thực sự rất xúc động.

Trợ lý ở dưới sân khấu kích động nói với Chu Thiến:

- Nhanh như vậy đã tạo nên cao trào, đợi đến lúc biểu diễn vũ đạo thì nhất định sẽ rất sôi động

Chu Thiến nhìn bóng người chói mắt trên sân khấu nói:

- Đây là sức quyến rũ của Hi Tuấn đó

Sau khi hát tình ca xong, dưới sân khấu tiếng vỗ tay vang trời. Hi Tuấn nói với mọi người:

- Sau đây là một ca khúc sôi động, cảm ơn mọi người đã ủng hộ tôi

Dưới sân khấu lại một tràng pháo tay và những tiếng hét lớn gọi tên: Hi Tuấn!!!

Các vũ công bước lên sân khấu

Hi Tuấn nhìn dưới sân khấu, sân khấu phía sau hiện rõ những biểu hiện của anh. Anh đột nhiên cười đầy nghịch ngợm khiến sân khấu lại ồn ào

Mọi người nhìn chăm chú, Hi Tuấn chậm rãi cởi áo khoác, lộ ra chiếc áo cộc trắng bên trong, đường cắt cổ sâukhiến làn da trắng nõn hiện rõ, dưới sân khấu không khí lập tức trở nêncuồng nhiệt. Những tiếng cười nói, hò hét không ngừng

Chu Thiến nói với trợ lý:

- Đến lượt anh lên sân khấu rồi

https://thuviensach.vn

Trợ lý gật gật đầu, sau đó cầm một chainước bước lên, sau đó đưa cho Hi Tuấn rồi nhanh chóng đi xuống. Anh điđến bên cạnh Chu Thiến, hưng phấn nói:

- Chuẩn bị xem mọi người điên cuồng nào

Trên sân khấu, ánh đèn sáng rỡ

Hi Tuấn cầm chai nước nhìn mọi người bên dưới cười nói:

- Ngại quá, khát nước, xin phép mọi người cho tôi uống chút nước nhé

Anh cầm chai nước ngửa đầu uống một ngụm, yết hầu hơi chuyển động, một giọt nước từ khóe miệng chảy xuống, trượtqua chiếc cổ trắng nõn, chảy về phía trong ngực, nhanh chóng thấm ướtchiếc áo. Áo mỏng gặp nước trở nên trong suốt, dán chặt lên ngực anh,khiến cơ bắp hiện thật rõ, cảm xúc của mọi người dần trở nên nóng bừng.

Hi Tuấn uống hai ngụm nước, tay cầm bìnhnước rồi bỗng nhiên nhìn xuống sân khấu mỉm cười, nụ cười vô cùng xinhđẹp khiến ai nấy đều ngừng thở. Sau đó, anh tháo dây buộc tóc xuống, mái tóc dài như tơ rũ xuống khuôn mặt, chưa đợi mọi người phản ứng lại, anh đột nhiên ngẩng đầu, cầm chai nước lên cao rồi dội thẳng xuống đầu

Mọi người gào lên, ai nấy đều bị động tác này của Hi Tuấn hấp dẫn

Nước chảy xuống tóc rồi cũng nhanh chóng thấm ướt chiếc áo trắng của anh

Đến khi giọt nước cuối cùng chảy xuống,Hi Tuấn vung tay vứt chai nước sang bên cạnh, sau đó ầm ầm một tiếng,tiếng nhạc lớn đồng thời vang lên và pháo hoa bắn sáng rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Âm nhạc đầy kính động, pháo sáng rực rỡ,bóng người cao gầy trên sân khấu đầy sức quyến rũ, người xem bên dướikhông thể ức chế được sự kích động trong lòng, đều hưng phấn hét lớn

Chỉ thấy Hi Tuấn ngửa đầu về phía sau,mái tóc đen tạo nên đường cong hoàn mỹ, vô số bọt nước lóe ra ánh sángtrong suốt, tựa như những ánh sao vây quanh anh

Chiếc áo trắng đã bị ướt sũng trở nêntrong suốt, dán chặt trên người anh, thoáng hiện ra làn da tinh tế củaanh, cũng lộ rõ những cơ bắp săn chắc của anh. Hai điểm hồng trước ngựcnhư ẩn như hiện. Gợi cảm, quyến rũ cực hạn khiến ai nấy đều thần tríđiên đảo

Dưới sân khấu, người xem điên cuồng hò hét, không khí lại được đẩy lên một cao trào khác

Giám đốc phụ trách đứng dưới sân khấunhìn Hi Tuấn rồi lại nhìn sự điên cuồng của khán giả mà lòng đầy kíchđộng, hưng phấn. Đây chính là hiệu quả mà ông muốn. Không, cái này thậmchí còn vượt quá những mong đợi của ông. Tối nay Hi Tuấn tựa như mộtbóng ma xinh đẹp, khắc sâu trong tâm trí mọi người

Nguyên nhân là do đâu? Đúng, là do chiếc áo mỏng trên người Hi Tuấn đã khiến anh bộc lộ được hết vẻ quyến rũ của mình

Hai stylis lớn đứng bên sân khấu xem rồi hỏi Chu Thiến:

- Chiếc áo kia hẳn là may từ chất vải dễ hút nước đúng không

Chu Thiến thấy hiệu quả quả tốt như vậy, cũng vô cùng cao hứng, nói:

- Đúng thế, là chất vải cực hútnước, không cần nhiều đã có thể tẩm ướt quần áo, hơn nữa khi gặp nước sẽ trở nên trong suốt. Em thấy dáng người

https://thuviensach.vn

của Hi Tuấn rất đẹp, hơn nữa cậu ấy phải nhảy, lúc nhảy nhất định sẽ khiến sự gợi cảm được bộc lộ rõ nét nhất.

Tất cả mọi người đều không khỏi nhìn côđầy tán thưởng, đúng là tâm tư cẩn thận. Có một số nam nghệ sĩ vì muốnthật gợi cảm mà mặc quần áo hở hang lên sân khấu, trông thật phản cảm,nhưng giờ Hi Tuấn quần áo chỉnh tề, như ẩn như hiện, thực sự quá gợicảm. Cảm giác mông lung này chẳng phải càng thêm lay động lòng người sovới sự trần trụi lồ lộ kia sao?

Thật là quá thông minh!

Mọi người đều sợ hãi than, rồi lại nhìnlên sân khấu. Lúc này, Hi Tuấn đã bắt đầu hòa vào vũ điệu, anh vừa nhảyvừa hát, dường như đã tiến vào cảnh giới khác, động tác nào cũng đềuthực sự hoàn mỹ.

Tóc không ngừng lay động, vì tóc đã bịướt nên không hề rối mà càng trở nên đen bóng dưới ánh đèn sân khấu tựanhư tơ lụa. Thân thể anh được quần áo ôm sát, bở vai rộng, lưng chữ V,đôi chân thon dài. Mỗi động tác đều khiến người ta cảm nhận được cơ thểsăn chắc của anh, lồng ngực phập phồng, cơ bụng 6 múi khỏe mạnh

Mà mái tóc dài của anh, ánh mắt mê hoặc,làn da như trong suốt, đôi môi mềm mại như hoa đào, chiếc hoa tai bằngngọc lấp lánh khiến anh thật diễm lệ.

Hai cảm giác này kết hợp lại trở nên vô cùng rung động lòng người

Vì thế, khán giả dưới sân khấu la hétcuồng nhiệt không biết mỏi, tiếng hoan hô ầm ỹ. Thậm chí, có người cònkích động muốn xông lên sân khấu nhưng đều bị bảo vệ giữ lại.

Ba bài hát kết thúc, Hi Tuấn cúi đầu chào khán giả để biểu hiện sự biết ơn. Mọi người đều vẫn đang cuồng nhiệt,càng gọi to tên của anh. Nhưng

https://thuviensach.vn

thời gian đã sắp xếp từ trước, Hi Tuấnchỉ đành vẫy tay cáo lỗi rồi đi vào trong hậu trường

Đến khi bóng dáng Hi Tuấn biến mất nhưngkhán giả vẫn còn hô to tên của anh, không khí nóng bỏng như vậy khiếncho những siêu sao lớn cũng phải ghen tỵ đến đỏ mắt.

Nhìn thấy Hi Tuấn xuống dưới, Chu Thiến ở bên đã chuẩn bị trước vội bước lên lau khô tóc cho Hi Tuấn, sau đó vộivàng xuống sân khấu mà không để ai chú ý.

Sau khi xuống sân khấu, Hi Tuấn tronglòng kích động không thể hình dung bằng từ ngữ nào cả. Bọn họ đã thànhcông. Đây là lần đầu tiên anh tham gia một buổi biểu diễn quy mô nhưvậy, nhưng anh đã thành công, đã khiến mọi người điên cuồng vì mình. Đây đều là công lao của cô ấy

Anh vừa nhận lời chúc của mọi người vừa tìm kiến Chu Thiến, trong lòng kích động vô cùng, anh muốn chia sẻ niềm vui này với cô

Đúng lúc này, anh thấy Chu Thiến từ trên sân khấu đi xuống thì vội gật đầu xin lỗi mọi người:

- Xin lỗi, tôi muốn cảm ơn chị dâu tôi

Mọi người đương nhiên biết công thân hômnay là Chu Thiến, cảm ơn là chuyện đương nhiên. Hi Tuấn đi đến bên ChuThiến, sau đó nắm lấy cổ tay cô khẽ nói:

- Đi theo em

Hi Tuấn dẫn cô lên trên lầu, nơi đó yêntĩnh không người. Đến đó, anh rốt cuộc không thể ức chế được sự kíchđộng trong lòng, ôm lấy Chu Thiến, gắt gao ôm chặt cô. Đây là lần đầutiên cũng là cuối cùng trong đời này, anh lẳng lặng ôm cô vào lòng. Ngay tại hôm nay, hãy để anh được thoải mái

https://thuviensach.vn

một lần đi, cả cuộc đời này sẽchỉ có hôm nay mà thôi, sau này anh sẽ chôn chặt tình cảm này dưới đáylòng, đây sẽ thành hoài niệm đẹp của riêng anh mà thôi.

Trong không gian yên tĩnh, giọng anh đầy kích động mà hưng phấn:

- Chị dâu, chúng ta thành côngrồi! Cảm ơn chị, cảm ơn những gì chị đã làm cho em! Nếu không nhờ có tạo hình của chị thì hiệu quả tuyệt đối sẽ không được như thế này. Cảm ơnchị!

Chu Thiến đột nhiên bị anh ôm như vậy thì lòng hoảng hốt nhưng sau đó nghe những lời này thì biết anh vì lòngkích động nên mới làm thế. Cái ôm này hoàn toàn chỉ là vì cảm động, tuyrằng có chút không phù hợp nhưng cô có thể hiểu được tâm tình của anhlúc này.

Cô vỗ vỗ lưng anh nói:

- Hi Tuấn, thành công hôm nay của em không hoàn toàn là vì thiết kế của chị. Sự cố gắng của em, cả sứcquyến rũ của em mới là nguyên nhân quan trọng nhất. Thiết kế của chịchẳng qua chỉ là nền mà thôi

Hi Tuấn lưu luyến buông cô ra. Cô thuộcvề anh cả, anh làm thế này đã là không đúng, không thể quá tham lam. Anh nhìn cô cười ngượng ngùng:

- Chị dâu, chị khen em thế khiến em thực sự rất ngại

Chu Thiến cười:

- Chị nói thật mà, quan trọng nhất là bản thân em thôi, mọi thứ chỉ là nền

- Nhưng nếu không có mọi ngườithì em cũng chẳng có được thành công như hôm nay, chị dâu đừng khiêmtốn, ai cũng biết công của chị là lớn nhất

- Được rồi, chị biết rồi, chị nhận là được

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cười nói. Cô để ý thấy chiếc khuyên tai của anh thì thuận miệng hỏi:

- Đây chẳng phải chiếc khuyên tai lần trước chị đưa cho em sao? Em vẫn đeo ào

Chu Thiến chỉ thuận miệng hỏi ai ngờ HiTuấn nghe xong thì mặt nóng lên, đây chẳng qua chỉ là chút lòng riêngcủa anh. Đây là thứ cô từng dùng nên anh vẫn muốn dùng, cảm giác như côluôn ở bên anh vậy, không ngờ cô lại để ý

Lập tức, vẻ mặt anh trở nên cực mất tựnhiên, cũng may, trên lầu khá tối nên Chu Thiến cũng không để ý thần sắc của anh. Triệu Hi Tuấn nghĩ một hồi rồi nói:

- Em cảm thấy từ sau khi đeo nó, vận khí của em tốt hơn hẳn, giờ nó thành vật may mắn của em nên em mới không tháo đi

Nói xong anh nhìn Chu Thiến cười nhằm che dấu sự xấu hổ của mình:

- Chẳng lẽ chị dâu lại nhỏ mọn mà đòi về

- Sao lại thế. Em thích thì tặng cho em là được, chị vẫn còn 1 cái nữa, đem nốt cho em nhé

- Không cần, em đeo một cái thôi

Chu Thiến cười nói:

- Chúng ta đi xuống đi, bọn họ giờ nhất định rất muốn gặp em

Sau khi hai người rời khỏi, Hồ Giai Giai từ tầng trên bước xuống

Cô ta nhìn theo bóng hai người dần đi xa, lại nhìn nhìn bức ảnh cô ta vừa chụp lén được, đắc ý mà cười

https://thuviensach.vn

Từ lần trước thấy bọn họ nói chuyện vớinhau cô ta đã luôn theo dõi hai người. Chỉ cần bọn họ hơi thân cận thìđều lén chụp lại. Nhưng tất cả đều không thể giá trị được như bức ảnhnày

Hi Tuấn, Tống Thiệu Lâm, lần này cho dù có trăm miệng cũng đừng hòng giải thích rõ. Thật mong chờ kết cục bi thảm của các người.

Sau khi kết thúc dạ tiệc, mọi người cùngđi ăn uống chúc mừng. trước đó Chu Thiến đã gọi điện thoại cho Triệu HiThành nói rằng mình về muộn, Hi Tuấn sẽ đưa cô về, bảo anh không cần quá lo lắng.

Mọi người đều rất vui, buổi biểu diễn lần này không ai có thể vượt qua được Hi Tuấn. Hi Tuấn hoàn toàn là ngườinổi bật nhất đêm dạ vũ

Giám đốc phụ trách hưng phấn uống liền mấy chén, say khướt mà nói với mọi người:

- Cứ chờ mà xem, ngày mai Hi Tuấn sẽ xuất hiện ở trang nhất mọi tạp chí. Sẽ nhanh thôi, Hi Tuấn sẽ trởthành một siêu sao

Người đại diện của Hi Tuấn cũng nói:

- Đêm nay thật tuyệt vời! Chẳngnhững các sao lớn còn kém mà cả ngôi sao Hàn Quốc cũng không hơn được.Mấy người Hàn Quốc kia, lúc nào cũng tự cho là mình giỏi, mắt mọc trênđầu cứ như là đại lục không có ai bằng được bọn họ vậy. Hôm nay bọn họđều trở thành kẻ làm nền, nhìn sắc mặt bọn họ, trong lòng tôi thật quálà vui vẻ

Mọi người đều chúc rượu Hi Tuấn, chúcmừng thành công của anh. Mà Trương Lâm là nhân viên của Yêu Ti Lệ thìlại kính rượu Chu Thiến, Trương Lâm khen:

- Hôm nay tạo hình của Hi Tuấnthực sự rất nổi bật, mọi người đều rất bội phục. Thiệu Lâm, hôm naykhông chỉ có Hi Tuấn thành công mà em cũng

https://thuviensach.vn

rất thành công. Về sau tronggiới đều sẽ nhớ tên em, có lẽ công ty sẽ lập tức nhận em vào làm cũngchưa biết chừng

Mọi người đều phụ họa theo, ngay cả haistylist lớn cũng đều khen ngợi cô, lần này không có Khắc Y mà vẫn có thể hoàn thành nhiệm vụ xuất sắc thì công ty nhất định sẽ có thưởng.

Lưu Văn Chí thấy Chu Thiến sắp thành danh cũng muốn tán dương, bắt chuyện nhưng mỗi lần đều bị Chu Thiến không rõ là vô tâm hay cố ý mà bỏ qua, quá vô nghĩa. Nhớ lại chuyện mình đã làmvới cô mà thở dài, một mình uống rượu giải sầu.

Hồ Giai Giai nhìn Chu Thiến và Hi Tuấn, từ đầu đến cuối chỉ cười trào phúng

Sau khi tiệc chúc mừng kết thúc, mọi người đều tự về nhà, Hi Tuấn lái xe đưa Chu Thiến về nhà.

Hồ Giai Giai bảo anh trai đi lấy xe trước, tự mình thì đến bên Lưu Văn Chí nói:

- Chúng ta nói chuyện đi

Lưu Văn Chí biết rõ sự âm hiểm của cô ta, không muốn dây dưa nhiều nên nói:

- Muộn rồi, tôi phải về nhà

Lưu Văn Chí vừa đi được vài bước thì diđộng nhận được tin nhắn, mở ra xem thì là một bức ảnh. Nhìn thấy bức ảnh này, Lưu Văn Chí tái mặt, anh quay phắt lại, tức giận nhìn Hồ GiaiGiai. Anh hận không thể hét lớn:

- Cô quá bỉ ổi, sao lại chụp ảnh tôi

https://thuviensach.vn

Ảnh chụp khi nãy nhận được chính là bức ảnh lúc anh lén tráo keo xịt tóc của Tống Thiệu Lâm.

Anh ta giận run người:

- Cô là một cô gái mà lại âm độc như vậy

Hồ Giai Giai cười tươi rạng rỡ:

- Lưu Văn Chí, chúng ta là támlạng nửa cân, ai cũng không tư cách nói ai, anh không làm chuyện xấu thì sao tôi chụp được ảnh xấu?

Mặt Lưu Văn Chí lúc xanh lúc trắng:

- Lúc đó cô ở trên sân khấu, sao có cơ hội chụp ảnh tôi… đúng rồi, là Vương Kỳ

Anh ta cúi đầu, lòng vừa giận vừa hoảng, vạn nhất bị công ty phát hiện thì mình coi như xong

- Nói đi! Cô muốn sao?

Giờ cô ta đem ảnh chụp ra tìm anh, nhất định là có chuyện muốn anh làm. Hồ Giai Giai đắc ý cười:

- Tôi có việc muốn nhờ anh hỗ trợ…

Chuyện này Hồ Giai Giai đã suy tính cẩnthận. Nếu chính mình gửi bức ảnh này đi chỉ sợ sẽ bị tra ra. Tung lênmạng thì mình lại không am hiểu lắm về công nghệ, chuyện này không tiệnnhờ người khác. Tự mình đem chuyện này tung ra, Triệu Hi Thành cũngkhông chắc sẽ cảm ơn mình, đến lúc đó anh ta giận chó đánh mèo, anh tacó tiền có thế, lúc đó mình chẳng phải gặp họa. Với Triệu Hi Thành, côta có sự sợ hãi khắc sâu, cho nên chuyện này cô ta không dám tự mình ratay. Chỉ có thể giao cho người khác làm, những

https://thuviensach.vn

người khác cô ta lạikhông tin, nhưng Lưu Văn Chí thì lại có nhược điểm trong tay mình nên cô ta cũng không sợ

Cô ta gửi ảnh của Thiệu Lâm và Hi Tuấn cho anh:

- Anh giúp tôi nghĩ cách phát tán những bức ảnh này ra, cho tòa soạn báo hay tạp chí đều được, đưa lênmạng cũng được, tùy anh. Tóm lại, tôi muốn tất cả mọi người đều thấynhững bức ảnh này

Lưu Văn Chí nhìn những bức ảnh này, lườm Hồ Giai Giai:

- Sao cô muốn hại Thiệu Lâm như vậy, cô ấy rốt cuộc đã làm gì đắc tội cô

Cô ta đắc tội tôi quá nhiều! Lòng Hồ Giai Giai oán giận.

- Chuyện này anh không cần xen vào, chỉ làm theo lời tôi nói là được

- Tôi không làm. Cô sợ bị điều tra ra, tôi cũng sợ. Để công ty biết thì còn sống sao được nữa.

Lưu Văn Chí lắc đầu. Hồ Giai Giai cả giận nói:

- Anh không làm thì tôi sẽ đem bức ảnh khi nãy cho công ty. Anh cũng đừng mong có đường sống

Sau đó cô ta lại nhẹ nhàng nói:

- Anh sợ bị điều tra ra thì cóthể nghĩ cách làm cho kín đáo. Cũng đâu dễ mà tra ra được. Hơn nữachuyện này sáng tỏ, Thiệu Lâm chẳng còn chỗ mà đứng trong công ty nữa,như vậy anh cũng bớt đi một đối thủ cạnh tranh cho vị trí trợ lý củaKhắc Y. Giờ tôi đã bị knock out, Thiệu Lâm cũng sẽ bị knock out, hi vọng của anh là rất lớn. Sau này có thể được đi đào tạo ở nước ngoài, trở về thành bậc thầy như Khắc Y, anh cứ nghĩ mà xem.

https://thuviensach.vn

Lưu Văn Chí có nhược điểm bị cô ta bắtgiữ, lại bị những lời dụ dỗ này đả động. Anh ta ít học, cả đời đều chỉdồn hy vọng và Yêu Ti Lệ, nếu thực sự có thể trở thành trợ lý của Khắc Y thì cả đời chẳng cần lo lắng gì nữa

Dù sao giờ Thiệu Lâm cũng đã chẳng coi anh là bạn nữa, về sau sẽ chẳng giúp gì cho anh nữa

Suy nghĩ mộ hồi, anh ta hạ quyết tâm:

- Được, tôi đồng ý với cô nhưng cô cũng phải đồng ý với tôi, đây là lần cuối cùng. Về sau cô không được uy hiếp tôi nữa.

Hồ Giai Giai cười:

- Anh ngốc vừa thôi, qua lần nàychẳng phải tôi cũng có nhược điểm bị anh nắm sao? Mọi người sau này sẽnước giếng không phạm nước sông được chứ.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 153: Biến Cố

Chương 152: Biến cố

Quả không ngoài sở liệu của giám đốc phụtrách, ngày hôm sau, trang nhất của mọi tờ báo, tạp chí đều là hình ảnhHi Tuấn trên sân khấu biểu diện

- Xem này "người đàn ông ma mị, quyến rũ cực hạn"

Trong Yêu Ti Lệ, mọi người cầm báo đọc đầy hưng phấn

- Còn cả đây nữa, "vương tử gợi cảm quyến rũ nhất". Vương tử gợi cảm quả không hề quá khi nói về Hi Tuấn

- Đúng thế, từ trước mình chỉbiết rằng Hi Tuấn tao nhã, đẹp trai nhưng không ngờ anh ấy lại gợi cảmnhư vậy. Đêm qua, lúc anh ấy biểu diễn trên sân khấu quả thực khiến mình rung động vô cùng, chắc cả đời cũng không thể quên

Đây có lẽ cũng là tiếng lòng của những người đã xem Hi Tuấn biểu diễn

Buổi dạ yến đêm qua được truyền hình trực tiếp trong cả nước, chỉ trong 10' ngắn ngủi đó mà đã khiến cho mọingười đều có ấn tượng mạnh với Hi Tuấn. Các cô gái thần hồn điên đảo,những chàng trai thì đố kỵ hâm mộ.

Dường như chỉ trong 1 đêm mà Hi Tuấn đãtrở nên nổi tiếng, trở thành ngôi sao hạng A. Những nhà quảng cáo đềunhắm vào anh, đều muốn mời anh đóng quảng cáo. Đến ngay cả một số nhãnhàng chỉ chuyên mời những sao lớn như hãng nước hoa, siêu xe cũng bắtđầu liên hệ với Hoa Hữu. Cũng

https://thuviensach.vn

có những kịch bản điện ảnh được gửi đến,trong đó còn có cả một bộ phim điện ảnh của đạo diễn quốc tế. Tuy rằngkhông phải nam chính nhưng cũng rất có đất diễn. Với người mới chưa từng có quan hệ gì như Hi Tuấn mà nói thì đây quả thực là một điều khôngtưởng

Công ty đương nhiên rất mừng rỡ với những điều này, cũng không bạc đãi công thần. Thu nhập không cần nói, đãi ngộ càng thêm chu toàn. Đầu tiên là sắp xếp chung cư cao cấp cho anh, trong công ty, Hi Tuấn cũng có phòng thay đồ, nghỉ ngơi riêng, phòng tậpriêng. Thậm chí còn có thêm một trợ lý chuyên chăm sóc sinh hoạt củaanh, trợ lý hiện tại thì chuyên thu xếp công việc, nghiễm nhiên trởthành nhất ca trong công ty. (Nhất ca là chỉ những sao nam nổi tiếngnhất trong 1 công ty ví dụ như Lâm Phong của TVB :)))))

Mấy hôm sau, những tin tức về Hi Tuấn dần lắng xuống, các tạp chí lớn đều bắt đầu chuyển hướng về công thần củabuổi biểu diễn lần này – stylist

Vì thế hàng loạt tin tức về Chu Thiến cũng xuất hiện trên tạp chí

Ban đầu, truyền thông chỉ khai thác vềthân phận stylist của Chu Thiến, hết lời khen ngợi về thiết kế tỉ mỉ của cô, mọi từ ngữ ca tụng đều không thiếu

Nhưng dần dần, giới truyền thông còn phát hiện Chu Thiến còn có một thân phận khác. Cô ấy chính là con dâu cả của tập đoàn Triệu thị, là chị dâu của Hi Tuấn. Vậy mà cô gái này chỉ làmột trợ lý nhỏ trong Yêu Ti Lệ. Vì thế đủ mọi truyền kì về Chu Thiến đều ra lò, nghiễm nhiên, Chu Thiến trở thành hình tượng lý tưởng cho mọi cô gái hiện đại

Ngày nào cũng đều có các tạp chí muốnphỏng vấn cô. Chu Thiến bận tâm suy nghĩ của Triệu lão gia, đoán rằngông sẽ không vui, nhớ tới việc sắp tới sinh nhật của Triệu phu nhân,không tiện chọc giận ông cho nên đều bỏ qua, không đồng ý.

https://thuviensach.vn

Nhưng có một người chủ trì chuyên mục về phụ nữ tự tìm tìm Chu Thiến. Cô ấy nói:

- Tôi rất khâm phục dũng khí vànghị lực của Tống tiểu thư. Sống trong hoàn cảnh sung sướng, mọi thứ đều có mà không giống như những cô tiểu thư nhà giàu khác, sống mơ mơ màngmàng. Tống tiểu thư dũng cảm theo đuổi cuộc sống, giấc mơ của chỉnhmình, không dựa vào người khác, không đầu hàng hoàn cảnh, chăm chỉ, cốgắng, kiên định, tiến tới, vứt bỏ lòng hư vinh của con gái nhà giàu,không ngại cố gắng tiến tới mục tiêu của mình nên rất được mọi người tôn trọng. Đây là điều mà mọi phụ nữ đều nên học tập, tôi mong cô có thểnhận lời phỏng vấn của chúng tôi, để cho chúng tôi có thể tuyên truyềnnhững điều này cho những cô gái khác, mong rằng họ cũng có thể như cô,độc lập, lạc quan mà đấu tranh cho tương lai của chính mình

Lời ca ngợi như vậy bảo Chu Thiến từ chối sao được? Đêm đó, cô đem chuyện này hỏi Triệu Hi Thành để tham khảo ýkiến của anh. Triệu Hi Thành cười kéo cô vào lòng nói:

- Vị chủ trì này nói quá đúng!Những tính tốt của Thiệu Lâm của anh vốn nên để cho mọi người đều biết,để mọi người đều hâm mộ Triệu Hi Thành anh có được cô vợ tốt như vậy.Đồng ý đi, còn chần chừ gì nữa chứ?

Chu Thiến dựa vào lòng anh:

- Nhưng nếu làm vậy thì tất cảmọi người đều biết em làm ở Yêu Ti Lệ. Cha là người trọng sĩ diện, em sợ cha không vui, không nhận phỏng vấn cũng chẳng có gì to tát, không cầnkhiến ông không vui

- Không đâu, em vừa vặn có thểnhân cơ hội này làm cho cha hiểu về em. Khi ông hiểu em đã cố gắng thếnào, tuyệt vời thế nào, nhất định ông sẽ tự hào vì có người con dâu nhưem. Thiệu Lâm, ánh sáng trên người em có đôi lúc khiến anh cảm thấy xấuhổ. Để cho mọi người đều biết em, yêu quý em,

https://thuviensach.vn

để cho những người bêncạnh cha khi nhắc đến em đều phải giơ ngón cái lên thì cha sao có thểtức giận? Ông vui còn chẳng kịp

Chu Thiến cảm thấy Triệu Hi Thành nóicũng đúng. Triệu lão gia sở dĩ phản đối chẳng phải là vì sợ người khácbiết thì sẽ chê cười ông sao? Nhưng nếu mọi người đều chấp nhận cô thìTriệu lão gia cũng sẽ không còn thấy mất mặt nữa, chuyện của Hi Tuấncũng vậy, đến khi mọi người đều công nhận Hi Tuấn thì Triệu lão gia cólẽ còn tự hào vì anh

Vì thế, cô đồng ý nhận phỏng vấn

Cô không thể không để ý đến suy nghĩ củaTriệu lão gia. Tuy rằng lúc trước chuyện của Văn Phương khiến cô rấtgiận nhưng dù sao ông cũng là cha đẻ của Triệu Hi Thành, cô không mongquan hệ đôi bên quá khó xử khiến cho Hi Thành khó nghĩ. Hi Thành đã rấtcố gắng vì quan hệ của hai người nên cô cũng rất lo lắng cho anh

Chu Thiến nhận phỏng vấn của đài truyềnhình với Yêu Ti Lệ mà nói đương nhiên là tin tốt. Công ty bọn họ ngoàiKhắc Y từng được phỏng vấn thì chưa có ai được như vậy. Đây với Yêu TiLệ mà nói cũng là cơ hội quảng bá rất tốt

Bởi vì lần này sau khi Chu Thiến tạo hình thành công cho Hi Tuấn lại được truyền thông tuyên truyền nên rất nhiều người đều mộ danh mà đến tạo hình, thậm chí còn có cả những ngôi sao,người giàu có. Hơn nữa, một số công ty thiết kế cũng tìm đến Chu Thiến,hứa hẹn nhiều điều, tạo điều kiện đãi ngộ cho cô. Công ty biết việc nàythì có suy tính việc đặc cách chuyển Chu Thiến lên làm stylist ở lầu 3,cũng có gian phòng thiết kế riêng của mình. Việc này lan rộng ra lập tức khiến cả công ty bùng nổ. Phải biết rằng, nếu thực sự như vậy thì ChuThiến sẽ trở thành người bước lên vị trí stylist trong thời gian ngắnnhất. Điều này so ra đến Khắc Y cũng chưa bằng. Thực sự khiến người tavừa hâm mộ lại vừa ghen tỵ

https://thuviensach.vn

Hồ Giai Giai càng đố kỵ đến không thởđược nhưng vừa nghĩ đến mình vẫn còn đòn sát thủ thì trong lòng mớithoải mái chút ít. Đồng thời, cô ả cũng cảm thấy lạ, nhiều ngày trôi qua sao còn chưa có chút động tĩnh nào? Lại không hề hay biết rằng Lưu VănChí vẫn luôn do dự không dám động thủ. Biết Chu Thiến có thể trở thànhstylist thì anh ta không khỏi nghĩ: nếu Thiệu Lâm đã thành stylist thìđương nhiên vị trí trợ lý của Khắc Y cô sẽ không tranh giành nữa. Giờ Hồ Giai Giai cũng coi như đã có nhược điểm trong tay mình, sao phải sợ.Anh cần gì phải đi mạo hiểm như vậy, có gì tốt cho mình? Nhưng Hồ GiaiGiai lại vội tìm anh ta, uy hiếp anh ta rằng nếu không làm thì cả haingười cùng chết. Cô ta sẽ tung bức ảnh kia của anh ra cho trường học.Nếu anh ta đem chuyện của mình ra thì anh ta cũng là đồng phạm, đến lúcđó Triệu Hi Thành tìm đến cô ta thì cô ta cũng sẽ kéo Lưu Văn Chí xuốngnước, chẳng ai thoát chết, kết cục của anh ta còn thảm hơn cô ta nhiều.

Lưu Văn Chí hận vô cùng, hối hận vì đãdây vào bà điên này. Nhưng chuyện đã đến nước này thì anh còn lựa chọnnào khác? Hơn nữa, chuyện xảy ra sau đó càng khiến anh ta hạ quyết tâm.

Đang lúc đám Tiểu Mạt, Trương Bân đều vui vẻ thay Chu Thiến, đều chúc mừng cô thì Chu Thiến lại quyết định mộtchuyện khiến mọi người đều choáng váng. Cô tìm đến ban lãnh đạo, xin họthu hồi quyết định, cô nói:

- Rất cảm ơn công ty đã tạo cơhội cho tôi nhưng tôi kinh nghiệm còn kém, chỉ sợ không thể đảm nhiệmđược vị trí này. Tôi tạo hình cho Hi Tuấn là vì tình thế bắt buộc, cũngcó chút may mắn bên trong. Tôi không muốn lần nào cũng là cái khó ló cái khôn, tôi mong rằng tôi có thể làm mọi việc đều đã được tính toán từtrước. Tôi vẫn cần phải học tập, tôi luyện. Tôi muốn giống như mọingười, thông qua kiểm tra để cạnh tranh vị trí trợ lý của thầy Khắc Y,tôi mong có thể được học tập Khắc Y, tích lũy kinh nghiệm.

https://thuviensach.vn

Sau khi các học viên nghe tin này thì đều khó hiểu, có người thậm chí còn chê cô ngu ngốc. Ngay cả Tiểu Mạt cũnggiận đến mức độ mắng cô vài lần, không chịu suy nghĩ, bỏ qua cơ hội tốtnhư vậy, muốn học thì lên làm stylist rồi vẫn còn cơ hội để học đấythôi. Chẳng hiểu Chu Thiến nghĩ gì?

Khi Chu Thiến đến bệnh viện thăm Khắc Y,Khắc Y cũng đã nghe tin này từ Thẩm Già Lam. Ông nằm trên giường bệnh,chân bó thạch cao, nhìn Chu Thiến mà ôn hòa hỏi:

- Thiệu Lâm, em tạo hình cho HiTuấn, thầy sau này cũng đã xem lại buổi biểu diễn đó, rất được, tạo ratrang phục xuyên thấu khiến Hi Tuấn trở nên đặc biệt gợi cảm, ý tưởngrất mới mẻ (Giờ thì chỗ nào cũng xuyên thấu :v)

Chu Thiến được thần tượng khen thì đương nhiên là rất vui, cô đứng bên giường ông, cúi đầu, thoáng ngượng ngùng nói:

- Em cũng là đột nhiên nghĩ ra thôi

Khắc Y thấy cô giờ đã có tiếng tăm mà vẫn không kiêu ngạo thì rất tán thưởng, ông cười nói:

- Nghe nói công ty mời em lên làm stylist chính nhưng em lại từ chối, nói kinh nghiệm không đủ, còn muốnhọc tập thêm nữa, phải không?

Chu Thiến gật gật đầu, nói:

- Nói thật, giờ em có thể nổitiếng hoàn toàn là nhờ truyền thông. Về phần vì sao truyền thông lại rasức tuyên truyền như vậy em nghĩ cũng không hẳn vì thiết kế cho Hi Tuấncủa em mà chủ yếu là vì gia thế của em, có giá trị cho những bài viếtcủa họ

Khắc Y khẽ gật đầu, quả đúng là như vậy, cũng không nghĩ rằng cô lại hiểu được. Chu Thiến nói thêm:

https://thuviensach.vn

- Thầy Khắc Y, em biết, muốn phát triển trong nghề mà chỉ dựa vào một tạo hình, thanh danh nhất thời làkhông thể được. Đây là nghề cần có kỹ thuật, kinh nghiệm đều phải rấtcao mới có thể lăn lộn trong nghề. Nếu giờ em lên làm stylist, mọi người có lẽ sẽ vì mới mẻ nhất thời mà tìm em nhưng thực sự kinh nghiệm của em không đủ, điều này không phải chỉ trong thời gian ngắn là có thể bù lại được. Dần dần, những thiếu sót của em sẽ bộc lộ rõ. So với để mọi người thất vọng thì chẳng bằng ngay từ đầu không để mọi người quá kì vọng. Em mong rằng có thể làm dày kinh nghiệm của chính mình, tiếp xúc thậtnhiều, nâng cao kiến thức của mình. Em mong rằng có thể tiến những bướcdài và vững chắc trên con đường này. Em hi vọng có thể thành trợ lý củathầy Khắc Y

Khắc Y nhẹ nhàng cười:

- Khó trách Thẩm Già Lam rất tônsùng em. Em quả thực rất đáng để cô ấy kính trọng. Giỏi lắm, Tống ThiệuLâm, em đã chuẩn bị những bước đi vững vàng rồi, sau này nhất định sẽ có thể bước lên đỉnh cao. Về phần làm trợ lý cho thầy… Thật tiếc, cơ hộicủa em và mọi người đều như nhau, em phải thi tuyển, cơ hội chỉ có mộtlần, lần này em nhất định phải nắm cho vững.

Chu Thiến gật đầu mạnh

- Em biết rồi, cảm ơn thầy Khắc Y

Buổi tối, Chu Thiến làm cánh gà rán mà Triệu Hi Thành thích ăn nhất, lúc ăn cơm, Chu Thiến vẫn luôn tươi cười

Triệu Hi Thành nhìn nụ cười của cô mà lòng cũng thật thoải mái, anh hỏi:

- Có chuyện gì mà vui vậy

Chu Thiến ngẩng đầu, miệng cười như hoa:

https://thuviensach.vn

- Hi Thành, em cảm thấy em thực sự rất hạnh phúc

Cô nhìn anh, sóng mắt long lanh:

- Mọi thứ đều thật tốt đẹp. Em có người chồng thương yêu mình, gia đình ấm áp, có công việc yêu thích, có rất nhiều bạn bè. Hi Thành, vì sao em lại có được hạnh phúc như vậy? Vì sao lại quá hoàn mỹ như thế, mọi thứ khiến em thật hạnh phúc nhưng lạicó cảm giác không thật. Em rất sợ có ngày sẽ mất đi mọi thứ

Hi Thành gắp đùi gà cho cô, cười đầy yêu chiều:

- Cô gái ngốc này, nghĩ linh tinh gì chứ? Hạnh phúc này sẽ kéo dài mãi mãi, từng ngày từng ngày, càngngày càng hạnh phúc

- Thật sao?

Triệu Hi Thành cười:

- Đương nhiên

Nếu nói sợ, người sợ nhất phải là anh mới đúng, sự đau đớn khi mất đi cô, cả đời này anh không muốn nếm trải nữa.

Nhưng chuyện đời không như người ta muốn, cuộc sống luôn đầy rẫy những bất ngờ.

Ngày hôm sau, các báo lớn đều đăng bứcảnh Hi Tuấn và Chu Thiến ôm nhau ở trang nhất, bên cạnh bức ảnh là những dòng chữ lớn: “Ghê tởm! Vương tử gợi cảm yêu chị dâu!”. Bên cạnh còn có một số bức ảnh nhỏ, đều là chụp lại Hi Tuấn và Chu Thiến lúc ở bên nhau

Những bài viết có nói, theo nguồn tinthân cận, Hi Tuấn thầm yêu chị dâu Tống Thiệu Lâm từ lâu, hai người quan hệ mập mờ, ôm nhau đầy tình cảm ở hậu trường buổi dạ tiệc, có ảnh chụplàm chứng. Thậm chí chiếc hoa tai

https://thuviensach.vn

Hi Tuấn thường đeo chính là tín vậtđính ước của hai người, mỗi người một cái, do Tống Thiệu Lâm mua.

Tin tức vừa truyền ra thì giống như quảbom tấn ném vào làng giải trí khiến tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm! Công ty Hoa Hữu từ cao xuống thấp đều lo lắng vô cùng, bọn họ vừamới đặt ra hàng loạt kế hoạch cho Hi Tuấn, muốn thừa thắng xông lên, bao gồm mấy Cf, phim điện ảnh bom tấn, album mới… Nếu báo chí đưa tin làthật thì mọi kế hoạch đều sẽ phải gác lại, tổn thất sẽ rất lớn

Công ty vội hỏi Hi Tuấn mọi chuyện. HiTuấn nhìn ảnh chụp trên báo thì mặt tái nhợt. Sao lại thế này? Làm saocó thể bị người chụp được ảnh? Nguy rồi, lần này thảm hại rồi, khôngbiết anh trai nghĩ gì, anh có tin những tin tức này không? Hi Tuấn lòngnóng như lửa đốt, không được, anh muốn đi tìm anh cả ngay lập tức, phảigiải thích mọi chuyện với anh cả, quyết không thể để Thiệu Lâm bị tổnthương.

Hi Tuấn xoay người bỏ chạy lại bị người đại diện đằng sau giữ lại:

- Hi Tuấn, giờ cậu còn định chạyđi đâu? Bên ngoài đều là phóng viên, vừa ra sẽ bị vây lại. Cậu giảithích mọi chuyện cho chúng tôi đã thì mới tìm được đối sách chứ?

Hi Tuấn gạt tay anh ra nói:

- Báo chí viết không phải làthật, tôi không biết phải giải thích thế nào nhưng cái ôm đó không phảilà tình yêu nam nữ, đó chỉ là tôi kích động nhất thời nhưng không ngờlại bị kẻ khác có lòng lợi dụng. Nhưng xin hãy tin tôi, tuyệt đối khôngcó tình cảm chị dâu em chồng gì hết. Xin lỗi, tôi phải đến một chỗ,chuyện này vô cùng cấp bách với tôi, tôi sẽ nhanh chóng quay lại

Nói xong, anh xoay người chạy ra cửa. Người đại diện của anh ở phía sau gọi lớn:

https://thuviensach.vn

- Gặp phóng viên thì đừng có nói gì vội

Bên kia, Chu Thiến như thường lệ, ngồitrên xe Triệu Hi Thành đến công ty. Xe dừng trước cửa Yêu Ti Lệ, cònchưa đứng vững đã bị một đám phóng viên như ong vỡ tổ vây lấy. Tình cảnh này khiến Triệu Hi Thành cũng bị dọa nhảy dựng, vội vàng tắt máy, xuống xe, ôm lấy Chu Thiến

- Các người làm gì vậy, nếu làm vợ tôi bị thương thì tôi sẽ kiện các người. Triệu Hi Thành cả giận nói.

Nhưng các phóng viên hoàn toàn không để ý đến anh, một đám phía sau tiếp nối phía trước đem phone đưa tới trướcmặt Chu Thiến. Sau đó hỏi một loạt những câu hỏi khiến Chu Thiến suýtngất

- Triệu phu nhân, xin hỏi chuyện cô và Hi Tuấn là chị dâu em chồng yêu nhau rốt cuộc có phải là thật hay không?

- Xin hỏi tình cảm của hai người bắt đầu từ khi nào? Trước khi kết hôn hay là sau khi kết hôn?

- Xin hỏi, hoa tai Hi Tuấn hay đeo có phải là cô tặng, là tín vật đính ước, cái còn lại ở chỗ cô đúng không?

- Xin hỏi cô có vì thế mà ly hôn với chồng không?

Sắc mặt Chu Thiến dần tái lại, cô nhìnmột đám người trước mặt miệng đóng rồi lại mở, những lời lẽ kinh khủng,hỗn loạn khiến cô nhất thời không hiểu rằng đã xảy ra chuyện gì. Nhưngtrong lòng cô có dự cảm không lành, có điều gì đó không tốt đã xảy ra.

Bên cạnh, Triệu Hi Thành nghe được nhữnglời nói không đầu không đuôi của đám phóng viên thì tức giận vô cùng,đẩy một người ra rồi hét lớn:

https://thuviensach.vn

- Các người đang nói linh tinh gì thế? Các người còn ở đây nói hươu nói vượn, hủy hoại danh dự gia đìnhtôi thì tôi nhất định sẽ kiện các người

Phóng viên kia bị anh đẩy ngã, máy ảnhrơi xuống đất. Những phóng viên còn lại thấy vậy thì không khỏi chuyểnmũi nhọn, đem máy ảnh chĩa vào Triệu Hi Thành mà nháy lia lịa.

Phóng viên bị đẩy ngã nhặt máy ảnh lên, thấy màn hình bị vỡ thì tức giận nói với Triệu Hi Thành:

- Xem ra Triệu tiên sinh chưabiết gì. Vợ anh và em trai anh ôm nhau ở hậu trường buổi dạ tiệc bịngười chụp được, giờ đều được đăng trên trang nhất

Anh ta lấy ra một tờ tạp chí trong báo rồi ném lên người Triệu Hi Thành:

- Tự mình xem đi.

Nghe phóng viên nói vậy, Triệu Hi Thànhvà Chu Thiến đều cả kinh, sắc mặt Chu Thiến tái mét lại, cô vội cầm lấytờ tạp chí kia, mở ra xem. Trang đầu tiên chính là bức ảnh cô và Hi Tuấn ôm nhau, không quá rõ nhưng cũng rõ mặt hai người và động tác của họ,ôm thật chặt, như một đôi tình nhân yêu nhau

Đầu Chu Thiến như nổ ầm, dường như máutoàn thân đều vọt lên não, vừa hoảng vừa xấu hổ, mơ hồ không biết nênlàm sao. Triệu Hi Thành đón lấy quyển tạp chí, thấy bức ảnh kia thì biến sắc. Anh ngẩng đầu, nhìn chằm chằm vào Chu Thiến, đôi mắt đen láy đầysự khó tin, anh nhẹ nhàng mà run run hỏi:

- Cái này… cái này là chuyện gì?

Sắc trời âm u, ánh mặt trời bị những đám mây che lấp, trời đất xám xịt, sắc mặt Chu Thiến lại càng tái nhợt.

https://thuviensach.vn

Cách đó không xa, sau cánh cửa thủy tinhcủa Yêu Ti Lệ đầy những nhân viên đang xem náo nhiệt. Còn Hồ Giai Giaithì đứng ở bên, nhìn bọn họ qua lớp cửa kính, khóe miệng khẽ cười. Dướiánh sáng xám xịt của trời đất này, nụ cười đó trở nên thật lạnh lùng, âm độc…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 154: Máu Mủ Tình Thâm

Chương 153: Máu mủ tình thâm

Triệu Hi Thành nhìn bức ảnh trên báo,trong đầu như bị ai dùng búa đập mạnh, đau đớn vô cùng khiến anh thiếuchút nữa không thể thở nổi.

Chu Thiến bị đám phóng viên vây lấy khiến cô không thể không dựa người vào thành xe. Đám phóng viên dùng nhữnglời lẽ sắc bén mà dồn ép, sắc mặt cô tái nhợt chẳng còn chút máu nhưnghai mắt đầy kiên nghị nhìn đám phóng viên nói:

- Đều là các người nói bậy, báo chí nói sai sự thật

Đám phóng viên hưng phấn, chỉ cần đương sự chịu nói chuyện thì bọn họ có thể đào ra được nhiều thứ

- Vậy cô giải thích sao về chuyện cô và Hi Tuấn ôm nhau?

- Còn cả hoa tai của Hi Tuấn, cô giải thích thế nào?

Đối mặt với những câu hỏi liên tiếp củađám phóng viên, dù cô cố duy trì sự bình tĩnh thì cũng bắt đầu trở nênbối rối, vì sao lại xảy ra chuyện này? Là ai chụp được bức ảnh này? Côvà Hi Tuấn? Quá vớ vẩn!

Còn cả… Hi Thành….

Chu Thiến quay đầu nhìn về phía Hi Thành, lúc này sắc mặt anh rất khó coi, tay nắm chặt lấy tờ báo, gân xanh trên mu bàn tay hiện rõ, có thể thấy là anh rất khiếp sợ, phẫn nộ

https://thuviensach.vn

- Hi Thành….

Mắt Chu Thiến đầy sự kinh hoảng và chờ đợi, cô nhìn anh, khẽ lắc đầu:

- Không phải như thế, chuyện không như anh nghĩ đâu…

Hi Thành, van anh đừng tin những điều báo chí viết, đừng tin vào bức ảnh đó. Hi Thành, chúng ta đã trải qua baonhiêu sóng gió, em có thể có được lòng tin thực sự từ anh? Chẳng vì điều gì khác, chỉ đơn giản là anh chấp nhận tin tưởng em…

Các phóng viên cầm máy chụp ảnh, điêncuồng chụp ảnh hai người, kì vọng có thể nhìn thấy cảnh ông chồng giậndữ đánh đập người vợ lăng nhăng. Nếu vậy thì quá là cao trào! Một phóngviên không biết sống chết, đưa phone tới trước mặt Triệu Hi Thành hỏi:

- Xin hỏi, Triệu tiên sinh có suy nghĩ gì về việc này? Triệu tiên sinh sẽ tha thứ cho phu nhân chứ?

Mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía Triệu Hi Thành, chờ mong anh nổi bão

Triệu Hi Thành đột nhiên khẽ ngẩng đầu,hung hăng nhìn chằm chằm vào phóng viên vừa nói kia, ánh mắt âm trầm màngoan độc khiến cho gã phóng viên đó không khỏi hoảng sợ mà lui về phíasau hai bước.

Anh nhìn Chu Thiến, ánh mắt cô đầy sựkinh hoảng và hi vọng, cô đang sợ hãi, Thiệu Lâm đang sợ hãi. Cho dù côbỏ nhà ra đi, đối mặt với cuộc sống khó khăn cũng chưa từng lộ ra thầnsắc này mà giờ cô lại dùng ánh mắt này nhìn anh, cô đang sợ hãi điều gì? Sợ hãi phản ứng của anh sao?

Sao anh có thể khiến cho cô sợ hãi như vậy? Người anh vẫn luôn quý trọng, che chở, sao anh có thể để mặc người khác bắt nạt cô

https://thuviensach.vn

Lập tức, Triệu Hi Thành ra sức đẩy đámphóng viên đang dồn ép trước mặt Chu Thiến ra, có một số chiếc phone,máy ảnh bị anh đẩy rớt xuống đất. Nhất thời, những tiếng loảng xoảngvang lên không ngừng

Đám phóng viên sợ hãi, đều lùi lại

- Lời nói vô căn cứ! Các ngườiđừng có đặt điều! Chỉ có những người không biết gì mới có thể tin vàonhững lời bịa đặt của mấy tờ báo nhảm nhí này. Tôi tin tưởng vợ tôi,cũng tin vào em trai tôi, bọn họ tuyệt đối sẽ không làm ra những chuyệnnhư vậy. Các người không cần cứ đi theo chúng tôi nữa, nếu không đừngtrách tôi không khách khí!

Triệu Hi Thành quát bọn họ. Anh trừng mắt nhìn một người vẫn còn đang ngăn ở bên cạnh xe mình, người kia bị khíthế của Triệu Hi Thành dồn ép, không tự chủ được mà lui về phía sau vàibước. Triệu Hi Thành mở cửa xe ra, đỡ Chu Thiến đi vào, sau đó vòng quabên kia mà vào xe, khởi động xe, dưới con mắt theo dõi của mọi người màthoải mái rời đi

Mọi người thấy chiếc xe nhanh chóng biếnmất, hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không ngờ rằng Triệu Hi Thành lại cóphản ứng như vậy. Trước những chứng cứ vô cùng xác thực mà anh vẫn còntin tưởng vào vợ mình như vậy? Không thể nào! Làm sao còn người đàn ôngnhư vậy? Nhất định là chết cũng cố gắng gượng, không muốn mất mặt trướcngười ngoài.

Không khí trên xe yên tĩnh đến độ khiếnngười ta hít thở không thông. Sắc mặt Triệu Hi Thành âm trầm, môi mímchặt, không nói một lời mà chỉ chăm chú lái xe. Chu Thiến thỉnh thoảngnhìn về phía anh, cuối cùng không nhịn được nói:

- Hi Thành, tấm ảnh kia là vì lúc đó Hi Tuấn quá xúc động, nhất thời kích động mà thôi, tuyệt đối khôngcó ý gì khác. Em với cậu ấy vẫn như chị em, bạn bè thân thiết mà thôi,tuyệt đối không có chuyện vớ vẩn như vậy. Anh nhất định phải tin tưởngem

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành chỉ nhìn thẳng về phíatrước mà không trả lời. Chu Thiến thấy anh không có phản ứng gì thì sốtruột mà xoa xoa lên bàn tay trên vô lăng của anh:

- Hi Thành, em không muốn anh nghi ngờ em…

Giọng nói của cô nhẹ nhàng, thoáng chútrun rẩy, đôi mắt trong như ngọc tràn ngập sự bối rối. Triệu Hi Thành thở dài, nắm lại tay cô, dịu dàng nói:

- Thiệu Lâm, anh không nghi ngờ em, vừa rồi anh đang nghĩ đến một việc.

- Anh thực sự tin em?

Triệu Hi Thành nhìn về phía trước, hai tay giữ chặt vô lăng, anh nhẹ nhàng nói:

- Thiệu Lâm, em cũng quá xemthường anh rồi. Chúng ta cùng nhau trải qua nhiều chuyện như vậy, vì sao chỉ vì một bức ảnh mà anh nghi ngờ em được. Chỉ cần em nói không phảithì anh sẽ tin em! Huống chi anh cũng rất hiểu Hi Tuấn, nó sẽ không làmra chuyện này sau lưng anh. Chỉ là thằng nhóc kia ở nước ngoài quá lâu,chuyện đúng đắn không học được mà chỉ học được mấy thứ nhố nhăng. Lầnnày gây họa, còn liên lụy đến em, xem anh dạy dỗ nó thế nào

Chu Thiến nghe anh nói vậy thì mới thoáng thả lỏng một chút, ngay sau đó, sự cảm động dâng lên trong lòng. Cô tựa đầu vào vai anh, yết hầu như có gì đó chặn lại, nghẹn ngào nói:

- Hi Thành, cảm ơn anh, cảm ơn sự tin tưởng của anh. Khi nãy em rất sợ, em sợ anh sẽ tin vào những điềunày, tin vào những lời nói của đám phóng viên, thực sự bọn họ viết rấtthuyết phục

Triệu Hi Thành vươn tay xoa tóc cô, nhẹ nhàng nói:

https://thuviensach.vn

- Cô gái ngốc này, chẳng lẽ đếngiờ anh còn không hiểu em sao? So với mấy tin đồn này, anh tin vào haimắt của mình, tin vào lòng mình hơn. Thiệu Lâm, nếu em thực sự là ngườinhư thế thì anh sao có thể yêu em đến nước này?

- Hi Thành….

Chu Thiến không ức chế được sự xúc động trong lòng, nước mắt tràn mi

- Được rồi, giờ anh đưa em về, em ở nhà nghỉ ngơi cẩn thận. Anh phải đến công ty xem sao. Lão gia tử chắc chắn đã đọc tin, giờ nhất định đang nổi trận lôi đình, anh phải đếngiải thích với ông.

Chu Thiến ngẩng đầu nói:

- Em cũng muốn đi, chuyện là do em gây ra, em đi giải thích với cha

Triệu Hi Thành lắc đầu:

- Mấy ngày nay em đừng ra ngoài,cũng đừng đi làm, giờ bên ngoài chỉ toàn đám phóng viên thôi. Anh khôngmuốn em bị tổn thương

Chu Thiến cúi đầu:

- Hình như em luôn mang rắc rối đến cho anh

Triệu Hi Thành cười:

- Tin vào anh đi, hạnh phúc mà em mang đến cho anh nhiều hơn phiền toái rất nhiều

Đến nhà, Triệu Hi Thành đầu tiên nhìn raphía ngoài, phát hiện không có phóng viên thì mới cho Chu Thiến xuốngxe. Triệu Hi Thành nhìn Chu Thiến vào nhà rồi dặn với theo:

https://thuviensach.vn

- Đóng hết cửa sổ vào nhé, rèm cửa cũng che đi, ai tới tìm cũng đừng mở cửa

Chu Thiến gật gật đầu, sau đó nhìn TriệuHi Thành lên xe, lái xe rời đi thì mới đóng cửa lại. Không lâu sau, cóđiện thoại, Chu Thiến mở máy nghe:

- Xin hỏi là Tống tiểu thư phảikhông? Tôi là phóng viên của tạp chí XX, chúng tôi muốn phỏng vấn cô,xin hỏi chuyện cô và Hi Tuấn yêu nhau là thật sao? …

Chu Thiến không ngần ngại cúp máy rồi tắt điện thoại. Sau đó, tiếng điện thoại bàn lại vang lên, người hầu nhậnđiện thoại, không lâu sau thì ngẩng đầu nói với Chu Thiến:

- Phu nhân, là tìm cô. Hình như là phóng viên!

Chu Thiến phiền chán lắc lắc đầu:

- Nói tôi không ở nhà, phàm làm phóng viên tìm đến thì cứ nói tôi không ở đây

Đám phóng viên này cũng chẳng quan tâmxem đó có phải là sự thật hay không, bọn họ chỉ muốn tạo ra đề tài thuhút độc giả, gia tăng số lượng tiêu thụ báo mà thôi. Cũng quá thần thông quảng đại, đến cả số điện thoại của cô, số điện thoại nhà cũng tìm rađược.

Lòng Chu Thiến phiền muộn vô cùng, tuyrằng Hi Thành tin tưởng cô nhưng Triệu lão gia thì sao? Triệu phu nhân?Công ty? Đồng nghiệp? Bọn họ sẽ tin tưởng sao? Bọn họ sẽ đối xử với côthế nào đây?

Còn cả Hi Tuấn nữa, cô là người ngoàicuộc mà còn chịu bao phiền toái như thế thì anh là đại minh tinh đứngnơi đầu sóng ngọn gió sẽ thế nào? Giờ anh sao rồi? Có phải là cũng đangbị đám phóng viên bám riết không?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn rời khỏi công ty theo lốicửa sau, trực tiếp lái xe rời đi, đi qua cửa lớn thì bị đám phóng viênphát hiện, bọn họ ùa lên muốn vây lấy anh, nếu không vì anh nghiến răngra sức nhấn ga tiến lên thì chỉ sợ đã bị đám phóng viên vây lấy mà không thoát được thân

Anh nhanh chóng đến Triệu thị, cứ luônnghĩ đến sẽ tìm được anh cả, không ngờ rằng Triệu Hi Thành còn chưa đếncông ty. Anh nhìn văn phòng không một bóng người của anh mình mà ngẩnngười, không lâu sau lại nhận được điện thoại của anh mình

- Hi Tuấn, em ở đâu?

Giọng của anh cả đầy sự giận dữ, xem ra anh đã biết chuyện này. Vậy còn chị dâu? Cô ấy giờ sao rồi?

Hi Tuấn vội nói:

- Anh ơi, giờ em ở ngay trong văn phòng của anh. Anh nghe em giải thích, chuyện thực sự không như báo nói đâu…

Còn chưa dứt lời đã bị anh trai lạnh lùng cắt ngang:

- Em không cần nói gì cả, cứ ở đó chờ anh

Hi Tuấn lo lắng đi đi lại lại trong vănphòng. Giờ phút này, anh hoàn toàn không quan tâm mình sẽ thế nào, anhchỉ lo lắng, liệu anh cả sẽ trách cứ chị dâu sao? Truyền thông sẽ quấyrầy cô ấy sao? Đều là mình không tốt, mang đến cho cô phiền toái lớn như vậy. Hôm đó, sao anh không tự khắc chế bản thân?

Anh buồn bực, hận không thể tự đánh mình thật đau

Lúc này cửa đột nhiên bị người dùng sức đẩy ra, đập vào tường đánh rầm một tiếng, có thể thấy người mở cửa đang vô cùng giận dữ

https://thuviensach.vn

Hi Tuấn theo tiếng nhìn lại, thấy đứng ởcửa chính là cha, ông tay cầm tờ báo, mặt đỏ bừng, nhìn thấy anh thì hai mắt trợn tròn, dường như đến cả tóc cũng dựng đứng lên.

Triệu lão gia tử sáng sớm đọc báo, tứcgiận đến suýt nữa bệnh tim tái phát, ông nổi giận đùng đùng tìm đến vănphòng con cả để hỏi cho rõ ràng nhưng không ngờ lại nhìn thấy thủ phạm ở đây! Lúc này, ông không thèm nói gì, tiến lên hung hăng tát anh mộtcái, cái tát đó như dùng hết sức lực toàn thân, đanh cho Triệu Hi Tuấnngã nhào vào bàn làm việc

Triệu Hi Tuấn ôm chỗ bị đánh, kinh hãi nhìn cha mình.

Triệu lão gia tử chỉ vào Hi Tuấn, tay run run:

- Tao đã bảo mày không được thamgia mấy trò ca hát nhảy múa, tao đã bảo mày đừng có làm Triệu gia mấtmặt! Nhưng mày nhìn đi, mày làm trò gì thế này, mày đem tai tiếng lớnnhư vậy cho Triệu gia, đem mặt mũi Triệu gia đi quét rác! Mày để Triệugia thành trò cười cho thiên hạ. Mày còn khiến anh chị mày bị xấu hổ,mày bảo anh chị mày phải làm thế nào để đối mặt với những chuyện này

- Cha à, cha nghe con giải thích, chuyện không như báo chí nói đâu…

- Tao đương nhiên biết không phải, nếu phải thì tao là người đầu tiên đánh chết mày

Triệu Hi Tuấn dần dần buông tay, không dám tin nhìn ông:

- Cha, cha tin con ….?

Triệu Hi Tuấn nhìn ông không chớp mắt, trong mắt đầy sự khó tin

Triệu lão gia tử hừ lạnh một tiếng:

https://thuviensach.vn

- Tao không tin mày, tao tinThiệu Lâm, Thiệu Lâm tuy rằng từng chống đối tao nhưng tao biết, nókhông phải là loại người như thế. Mọi chuyện đều là do mày mà ra. Mày ra nước ngoài chỉ học được những thứ nhố nhăng, động một tí là ôm ôm ấpấp, giờ mày còn có thể tùy tiện như trước được không? Nếu mày đã bướcchân vào vòng luẩn quẩn này thì mày phải học được cách cẩn thận, bằngkhông, hại mày là chuyện nhỏ nhưng phiền hà người khác mới là chuyệnlớn! Giờ mày kéo cả chị dâu mày vào vũng bùn, tao xem xem mày ăn nói với anh mày thế nào đây

Triệu Hi Tuấn xông lên ôm lấy Triệu lão gia tử, trong lòng anh là cảm giác xúc động vô cùng, anh kích động nói:

- Cha à, cảm ơn cha có thể tintưởng con. Cha yên tâm, con nhất định sẽ giải quyết việc này một cáchthỏa đáng, con sẽ không bôi nhọ Triệu gia đâu

Bị con mình ôm như vậy, lòng Triệu lãogia không rõ là cảm giác gì, cơn giận của ông dần bình ổn lại. Đây làcon ông, ông sao không hiểu con mình. Con ông tuyệt đối sẽ không làm ranhững chuyện bại hoại đạo đức như vậy. Ông tin tưởng Thiệu Lâm cũng nhưtin tưởng con mình vậy. Chỉ là ông rất bực vì tính tình tùy tiện của con mình, bực vì anh không chịu nghe theo sự sắp đặt của ông nên mới mangđến rắc rối lớn cho gia đình

Vì vậy, vẻ mặt ông vẫn rất tức giận, ông đẩy anh ra quát:

- Thói quen này của mày nhất định phải sửa, gặp ai cũng ôm ấp là thế nào? Chuyện này tốt nhất là xử lýcho thỏa đáng cho tao, nếu bôi nhọ Triệu gia thì tao nhất định đăng báođoạn tuyệt quan hệ cha con với mày

Triệu lão gia tử tạm dừng một hồi rồi lại nói tiếp:

- Tao với mấy người trong giới truyền thông cũng có chút quan hệ, tao sẽ nghĩ cách để bọn họ đừng làm quá

Vẻ mặt Triệu lão gia có chút mất tự nhiên:

https://thuviensach.vn

- Tao không phải vì mày mà vì danh dự của Triệu gia, mày phải nhanh chóng làm sáng tỏ chuyện này, nếu không… hừ, hừ!

Triệu lão gia tử hừ hai tiếng, lại hung hăng trừng mắt nhìn anh một cái rồi quay đầu đi thẳng ra khỏi văn phòng

Triệu Hi Tuấn nhìn bóng cha mình rời đi,lòng cảm động suýt khóc. Trước kia anh luôn trách cha không hiểu mình,trách ông quá ngang ngược, bá đạo nhưng khi anh gặp khó khăn thì cũng là cha ủng hộ anh. Đây chính là gia đình phải không? Dù có bao nhiêu khúcmắc, khắc khẩu nhau cỡ nào cũng không thể nào ngăn cách được dòng máuchảy trong tim mình

Triệu lão gia tử đi không lâu thì Triệu Hi Thành đến

Triệu Hi Thành nhìn anh, xanh mặt, ánhmắt lạnh lùng. Anh cúi đầu dưới ánh mắt của Triệu Hi Thành. Với anh cả,anh thấy rất áy náy, anh đã có suy nghĩ, tình cảm không đúng với vợ củaanh mình, tuy rằng anh đã cố gắng khắc chế nhưng không ngờ vẫn xảy rachuyện, mang đến rắc rối cho bọn họ

Triệu Hi Thành nhìn nhìn khuôn mặt sưng đỏ của anh nói:

- Sao thế, cha tới rồi à?

Ở trong này dám động thủ đánh Hi Tuấn thì chỉ có người cha nóng tính mà thôi. Triệu Hi Tuấn cúi đầu, khẽ gật gật đầu.

Triệu Hi Thành hừ lạnh:

- Nếu đã thế thì anh không đánh mày nữa

Anh tiến lên, nắm cổ áo Hi Tuấn, hung tợn nói:

- Mày có biết anh muốn đánh màythế nào không? Nếu không vì mày, hôm nay Thiệu Lâm đã không bị đám phóng viên bao vây, chật vật như vậy. Vừa nghĩ đến cảnh lúc đó thì anh chỉhận không thể đánh chết mày!

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn quan tâm hỏi:

- Chị dâu thế nào? Chị ấy ổn chứ?

Triệu Hi Thành liếc anh một cái, sau đó buông anh ra:

- Giờ không sao, anh đưa cô ấy về nhà rồi

Anh nhìn chằm chằm vào chiếc hoa tai trên tai Hi Tuấn rồi lạnh lùng nói:

- Chiếc hoa tai này là Thiệu Lâm đưa?

Hi Tuấn vội vàng tháo xuống, giải thích:

- Anh à, anh đừng tin những lờitrên báo, cái này chẳng qua là lần trước chị dâu tạo hình cho em thìtặng em, em… em rất thích nên mới đeo

Triệu Hi Thành nhận lấy chiếc hoa tai, nhìn kĩ rồi nói:

- Đây chẳng qua chỉ là chiếc hoa tai bình thường, có gì mà mày thích?

Triệu Hi Tuấn bị anh hỏi mà cấm khẩu. Anh cả không như chị dâu, nói kiểu vì nó đem lại may mắn gì gì đó để gạt anh là vô dụng.

Triệu Hi Thành nhìn sắc mặt anh thì cóthể chứng thực suy nghĩ trong lòng. Đứa em này chỉ sợ là đã thích ThiệuLâm rồi. Đổi lại là trước đây, anh nhất định sẽ lớn tiếng chất vấn HiTuấn, hoặc là đoạn tuyệt quan hệ anh em, nếu không thì cũng không dâydưa gì đến nhau. Nhưng giờ anh đã dần dần hiểu được, có một số việc nằmngoài tầm kiểm soát của mình, giống như anh yêu Thiệu Lâm, Thiệu Lâm yêu anh vậy.

Thiệu Lâm là cô gái tốt như vậy, lại quan tâm Hi Tuấn như vậy, Hi Tuấn yêu cô cũng chẳng có gì lạ. Hi Tuấn vẫnluôn phải khống chế bản thân, che dấu mọi chuyện nhất định cũng rất đaukhổ. Mà mình đã có được Thiệu

https://thuviensach.vn

Lâm, tuy rằng cái ôm đó anh cũng rất để ýnhưng chẳng qua là vì em trai nhất thời kích động mà thôi, sao phải quáso đo?

Triệu Hi Thành đưa chiếc hoa tai lại cho Hi Tuấn:

- Nếu em thích thì cứ giữ đi. Chỉ là về sau những hành động này đừng tái diễn nữa. Hơn nữa về sau cũngđừng quá thân cận với cô ấy, dù sao em cũng là người của công chúng,nhất cử nhất động đều bị mọi người chú ý, anh không muốn Thiệu Lâm lạibị cuốn vào vòng thị phi này. Còn nữa, chuyện lần này của em thực sựphiền phức, có cần anh giúp gì không?

Triệu Hi Tuấn vẫn luôn nghĩ anh sẽ chấtvấn mình nhưng lại thấy anh không hỏi gì, còn quan tâm đến mình thì càng áy náy, cảm động. Anh cúi đầu, nghẹn ngào nói:

- Anh à, em xin lỗi, đều là lỗi của em… em…

Triệu Hi Thành nhẹ nhàng cắt lời:

- Không phải nói gì cả, anh hiểu…

Anh đi qua người Hi Tuấn, đi đến bên bànlàm việc, trên bàn là báo chí của ngày hôm nay. Anh cầm một tờ báo, nhìn những bức ảnh trên báo

Triệu Hi Tuấn cũng đi đến bên cạnh, nhìn vào nói:

- Chẳng biết là ai chụp nữa? Làphóng viên sao? Nhưng hậu trường dạ tiệc hôm đó không cho phóng viênvào. Hơn nữa, ảnh chụp này…

Hi Tuấn chỉ vào một số bức ảnh nhỏ khác:

- Những bức ảnh này là chụp ởcông ty em, ảnh chụp quần áo mặc không giống nhau, không phải là trongmột ngày. Những bức ảnh này chụp trong phòng hóa trang nên em nghi người chụp là người ở ngay bên cạnh em, là

https://thuviensach.vn

người thân cận bên người. Có thểlà nhằm vào em, chị dâu chỉ là vô tình bị lôi vào.

Triệu Hi Thành trầm tư một hồi, sau đó lắc đầu, trong đôi mắt sâu thẳm hiện lên ánh tàn khốc:

- Không, những bức ảnh của hắn ta đều chụp hai người, hiển nhiên là muốn nắm lấy gót chân Asin của haingười. Mặc kệ thế nào, người này đã thích khiêu chiến Triệu gia chúng ta thì phải có dũng cảm chấp nhận hậu quả mới được! Anh tuyệt đối sẽ không bỏ qua hắn! Bất kể dùng các gì, cho dù đào sâu ba thước đất cũng phảitìm ra hắn cho bằng được.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 155: Cùng Nhau Đối Mặt

Chương 154: Cùng nhau đối mặt

Tuy rằng Triệu thị đã cố gắng áp chếchuyện này nhưng việc này ảnh hưởng quá lớn, cơ hồ mọi người đều rất chờ mong diễn biến của câu chuyện, truyền thông báo chí sao có thể bỏ quachuyện hay như vậy, tình nghĩa đứng trước lợi ích thì cũng trở nên quámỏng manh

Hai hôm sau, Hi Tuấn trở thành đối tượngmà giới truyền thông săn đón nhất. Nhà trọ của anh, công ty đều bị vâykín bởi đám phóng viên, chỉ cần anh lộ diện thì bọn họ sẽ như ong vỡ tổmà vây lên, không thể thoát thân.

Mà chuyện này trở thành topic nóng hổinhất trên mọi diễn đàn, rất nhiều diễn đàn còn bị sập server. Cư dânmạng đều phát biểu ý kiến của mình. Đại khái chia làm ba phe. Một lànhững fan tin tưởng tuyệt đối vào Hi Tuấn, nghi ngờ ảnh chụp và thôngtin là thiếu chính xác. Có người nghi ngờ là do PTS mà thành. Ý kiến này chiếm tuyệt đại đa số. Một số khác thì nhân cơ hội công kích Hi Tuấn là bên ngoài tô vàng nạm ngọc như bên trong thì thối rữa, bề ngoài tốt đẹp nhưng đạo đức bại hoại, làm ra hành vi vô sỉ, câu dẫn chị dâu mình,người như thế mà trở thành ngôi sao lớn thì thực sự là làm mất mặt người Trung Quốc

Những ý kiến này lập tức bị fan của HiTuấn phản đối kịch liệt, hai bên đấu đá nhau đầy oanh oanh liệt liệttrên khắp các diễn đàn. Có topic lên đến 3 triệu lượt xem chỉ sau vàingày, có thể thấy được chuyện này đã lan rộng cỡ nào

https://thuviensach.vn

Chuyện càng lúc càng quyết liệt, theo báo chí, truyền thông đưa tin mà những tin bên lề không rõ thực hư cứ không ngừng trôi nổi. Hơn nữa, sau mọi chuyện, nhân vật chính lại không lộdiện khiến cho một số người vốn không tin trở nên bán tín bán nghi, saođó thì hoàn toàn tin tưởng. Từ đó, một luồng ý kiến khác lại dần hìnhthành trên mạng.

- Chuyện này trách nhiệm chủ yếulà do con dâu của Triệu gia. Cô ta tuổi lớn hơn Hi Tuấn, có nhiều kinhnghiệm, từng trải, lại thêm việc chồng mình là công tử đào hoa có tiếng, thường đêm không về nhà. Nhất định là cô ta không chịu nổi cô đơn nênmới câu dẫn Hi Tuấn, Hi Tuấn không chống lại nổi sự dụ hoặc mà rơi vàocạm bẫy của cô ta. Cô ta là vợ người nhưng lại làm ra chuyện câu dẫn emchồng vô sỉ như vậy, có thể nói là Phan Kim Liên phiên bản hiện đại

Đổ hết mọi trách nhiệm lên đầu nữ chínhdường như khiến cho fan cuồng có chỗ phát tiết. Vì thế mọi người lại tận lực mà trách móc Phan Kim Liên hiện đại. Trong thành phố có một số fancuồng kích động còn rủ nhau đến trước cửa công ty của Chu Thiến, hoctheo TV mà ném trứng thối, rau củ … đòi gặp Chu Thiến nhưng thấy ChuThiến không ra mặt thì lại thay đổi chiến thuật, cầm loa mà gào vào công ty, mắng Chu Thiến là dâm phụ, là yêu tinh hại người. Mãi đến khi bảovệ ra dẹp, đòi báo cảnh sát thì bọn họ mới giận dữ bỏ đi.

Nhưng chuyện này ảnh hưởng rất tệ đếndanh dự của Yêu Ti Lệ, công ty rất khó chịu vì điều này, thậm chí còn có tin rằng công ty sẽ sa thải Tống Thiệu Lâm.

Người trong Yêu Ti Lệ nghe được tin này thì nhân lúc rảnh rỗi đều đem ra bàn tán

- Xem ra chuyện này là sự thật,không ngờ Tống Thiệu Lâm lại là người như thế. Mình thấy chồng cô ấy đối tốt với cô ấy như vậy là cô ấy lại làm ra

https://thuviensach.vn

chuyện thế này. Mình thấy,lần này chồng cô ấy nhất định sẽ đòi ly hôn cho mà xem.

- Đúng thế! Lại còn câu dẫn Hi Tuấn thuần khiết của chúng ta thì thật đáng giận.

- Lần này công ty sẽ sa thải cô ấy, cũng đúng, phải dạy dỗ cho loại đàn bà này ra trò chứ

- Không sa thải không được đâu.Cậu không để ý à, gần đây lầu 3, lầu 4 chẳng có khách nào đến là gì?Ngoài cửa luôn có fan cuồng gây sự, khách quý sao đến cửa được? nếukhông sa thải cô ta, chỉ sợ tổn thất càng lúc càng lớn. Ha ha, là cô tatự làm tự chịu!

Lúc Tiểu Mạt và Triệu Viện Viện xuống lầu thì nghe được bọn họ bàn tán nên phản đối:

- Mấy người thì biết gì? Tin tứcđó đâu phải là sự thật! Đều là giả mà thôi, Thiệu Lâm và Hi Tuấn trongsạch. Mấy người chẳng biết gì thì đừng có ở đây nói năng bậy bạ. Cẩnthận chồng Thiệu Lâm kiện mấy người tội phỉ báng

Hồ Giai Giai ở bên nghe Tiểu Mạt nói thì cười lạnh:

- Tin là giả chẳng lẽ ảnh cũng là giả sao? Bức ảnh đó đã được chứng thực là ảnh không qua chỉnh sửa. Lờihay ảnh đẹp, chứng cứ xác thực, việc hạ lưu này cũng làm được thì còn sợ ai nói gì? Chồng cô ta? Hừ hừ… Chuyện này bị tung hê, cô ta có khi còn chẳng còn chồng nữa cũng không biết chừng

Tiểu Mạt chỉ vào cô ta, giận đến độ nói không nên lời

Triệu Viện Viện tiếp lời nói:

https://thuviensach.vn

- Hồ Giai Giai, cô nói năng đểlại chút đức đi! Chuyện chưa có kết luận cuối cùng, cô không sợ tự rướchọa vào thân? Cô chưa đủ kinh nghiệm sao? Sao trí nhớ kém vậy?

Hồ Giai Giai nghe xong thì mặt tái métlại, hung hăng lườm Triệu Viện Viện một cái rồi bỏ đi. Những người khácnghe xong lời Triệu Viện Viện thì cũng biết đạo lý họa từ miệng mà ra,đều ngượng ngùng tản đi.

Đang lúc chuyện này bị truyền thông làmcho ồn ào thì người đại diện của Hi Tuấn đứng ra tuyên bố, ngày mai 3hchiều Hi Tuấn sẽ mở họp báo để giải thích rõ việc này

Chu Thiến dựa vào lòng Triệu Hi Thành, ngồi trên sô pha trong phòng khách, nhìn tin tức trong TV mà lo lắng nói:

- Hi Thành, làm vậy có tác dụng sao? Mọi người có tin không?

Nếu chỉ đơn giản là làm sáng tỏ thì đương nhiên sẽ phải thanh minh, giải thích rất nhiều nhưng so ra thì có khichẳng làm gì còn hơn, cứ để thời gian qua đi, mọi người sẽ dần quênchuyện này. Nhưng như vậy hình tượng của Hi Tuấn bị tổn hại, về sau conđường nghệ thuật chỉ sợ là chẳng dễ đi nữa.

Triệu Hi Thành âm thầm thở dài, an ủi Chu Thiến:

- Chờ mọi chuyện qua đi, một thời gian nữa, mọi người sẽ không quan tâm đến chuyện này nữa

- Nhưng sự nghiệp của Hi Tuấncũng sẽ bị ảnh hưởng, còn cả em nữa. Tiểu Mạt gọi điện nói với em, côngty định sa thải em…

Lòng Chu Thiến thực sự khó chịu. Hi Tuấnvì giấc mộng mà đã phải cố gắng cỡ nào cô đều biết. Còn chính cô nữa, cô vốn dĩ sắp tham gia thi tuyển, có lẽ có thể trở thành trợ lý cho KhắcY, đây là chuyện mà cô luôn

https://thuviensach.vn

chờ mong. Chẳng lẽ cô và Hi Tuấn cố gắng như vậy mà chỉ vì chút chuyện này mà đành buông xuôi theo dòng nước sao?

Triệu Hi Thành ôm chặt cô vào lòng nói:

- Thiệu Lâm, nếu công ty em thựcsự quyết định sa thải em thì chúng ta có thể tự mở một công ty riêng,đến lúc đó em vẫn có thể làm chuyện mà em thích. Về phần Hi Tuấn, nếu nó thực sự không thể ở trong làng giải trí nữa thì vẫn có thể trở về Triệu thị, tương lai của nó sẽ không bị ảnh hưởng gì hết

Chu Thiến giãy ra khỏi vòng ông của anh, xoay người nhìn anh nói:

- Nhưng bọn em đều phải bỏ quagiấc mộng của mình. Em không thể theo học Khắc Y nữa. Hi Tuấn cũng không thể tiếp tục biểu diễn trên sân khấu. Không được, không thể như vậy!Họp báo ngày mai em cũng muốn đến, em cũng là đương sự, em không thể cứtrốn tránh mãi được, để cho Hi Tuấn giải quyết mọi vấn đề. Em sẽ cố gắng để mọi người tin rằng em và Hi Tuấn trong sạch.

Triệu Hi Thành dựa trên sô pha nghe xong lời của cô thì bật dậy, nhăn mày:

- Không được, anh không đồng ý!Em cũng biết ngày mai họp báo thì mọi tờ báo trong thành phố đều sẽ đếntham dự, bọn họ vì thu hút người đọc mà nhất định sẽ không bỏ qua em.Bọn họ sẽ dùng những câu hỏi hóc búa để gây khó dễ cho em. Thiệu Lâm,anh không muốn em phải đối mặt với những điều này. Việc này vốn là do Hi Tuấn gây ra, giờ nó một mình giải quyết là đúng rồi.

- Nhưng Hi Thành à, một mình HiTuấn không có đủ sức thuyết phục, nếu em có thể tham gia, hai người cùng nhau đối mặt với mọi người thì hiệu quả nhất định sẽ rất tốt. Tuy rằngcó thể mọi người sẽ dần quên đi mọi chuyện nhưng những người bên cạnh em thì sao? Người của công ty thì

https://thuviensach.vn

sao? Bạn bè của cha thì thế nào? Bọn họsẽ nghĩ gì về Hi Tuấn. Tuy rằng ngoài miệng không nói nhưng trong lòngnhất định là rất khinh thường. Hi Thành, em không muốn cả đời này mangtiếng xấu mà sống trong sự khinh miệt của mọi người. Em cũng không muốnanh và cha bởi vì chút chuyện này mà bị người nhạo báng sau lưng. Emmuốn đứng ra nói rõ với mọi người rằng em và Hi Tuấn chỉ là bạn bè,tuyệt đối không có quan hệ gì mờ ám. Cho dù không thể khiến mọi ngườitin tưởng nhưng ít nhất em cũng đã cố gắng, về sau đối mặt với mọi người em cũng có thể thanh thản mà không thẹn với lòng mình

Chu Thiến nói xong, hai mắt nhìn thẳnganh, đôi mắt sáng trong như nước suối, môi mím chặt đầu quyết tâm. Nếulà việc khác thì Triệu Hi Thành sớm đã buông tay đầu hàng nhưng chuyệnnày bất luận thế nào anh cũng không thể đồng ý, anh không thể quên sánghôm đó cô bị phóng viên vây kín nhưng hôm đó bọn họ có thể rời đi nhưngngày mai thì cô sao có thể trốn tránh được, phải đối mặt với những câuhỏi của phóng viên, anh sao nhẫn tâm để cô phải đối mặt với cục diện khó xử như vậy được

Lập tức anh đứng lên, mặt trầm xuống, giọng vô cùng cứng rắn:

- Anh không đồng ý, anh không cho em đi! Thiệu Lâm, lúc này bất luận thế nào em cũng phải nghe anh. Vềphần những chuyện em lo lắng thì chẳng phải là vấn đề, ai dám nói hươunói vượn trước mặt chúng ta. Còn bọn họ nghĩ gì thì chúng ta quản làmgì, chỉ cần chúng ta tự biết sự thật là được rồi. Việc này em không cầnlo lắng

Chu Thiến còn định nói thêm gì, cô địnhđứng lên nhưng lại bị anh đè hai vai lại. Anh cúi người, hai mắt đen sâu thẳm nhìn cô như muốn nhìn thấu suy nghĩ của cô, anh khẽ nói:

- Thiệu Lâm, đừng nói gì nữa, chodù em bảo anh ngang ngược cũng được, chuyện này anh sẽ không thay đổi ýkiến. Nếu em cứ cố chấp thì anh sẽ rất giận

https://thuviensach.vn

Chu Thiến thấy anh nói rất nghiêm túc thì biết có nói nữa cũng là vô dụng nên chỉ thở dài, cúi đầu.

Triệu Hi Thành thấy cô không vui thì lại ngồi xuống bên cạnh cô, ôm cô vào lòng, dịu dàng nói:

- Được rồi, đừng buồn, chờ chuyện nàyqua đi chúng ta đi du lịch được không? Đi giải sầu, chờ khi quay về thìem sẽ phát hiện rằng, thì ra mọi người đều đã quên chuyện này

Anh nghĩ nghĩ:

- À, đi Cửu Trại Câu nhé, chẳng phải em vẫn luôn muốn đến đó sao?

Chu Thiến ngẩng đầu nhìn anh, thấy vẻ mặt anh đầy ý lấy lòng, biết là anh đang quan tâm mình, đang dỗ dành mìnhthì lòng mềm lại. Nếu anh đã phản đối như thế thì chắc chắn là có lí docủa anh, chẳng lẽ mình có thể hoàn toàn không để ý đến cảm nhận của anhsao?

Chu Thiến nhẹ nhàng gật gật đầu.

Triệu Hi Thành thấy cô đồng ý thì lòngrất vui, ôm Chu Thiến mà hôn cô một cái thật kêu. Phải biết rằng để chocô bỏ qua quyết định của mình vốn không phải là chuyện dễ dàng gì, cóthể thấy được sức ảnh hưởng của anh. Nghĩ vậy, anh cảm thấy rất vui vẻ,hài lòng, tâm tình buồn bực trong thời gian này cũng thoải mái hơn nhiều

Chiều hôm sau, Triệu Hi Thành ở công ty,Chu Thiến ở nhà xem tv. Mấy hôm nay cô đều tránh ở trong nhà, di độngtắt máy. Điện thoại bàn thì có người hầu nghe, xác định không phải làphóng viên thì cô mới nhận. Tiếp xúc với bên ngoài chỉ thông qua TV vàđiện thoại với Tiểu Mạt

Hơn 2h chiều, Triệu Hi Thành lại gọi điện về, xác định Chu Thiến còn ở nhà thì mới yên tâm, trước khi cúp máy còn dặn dò Chu Thiến ngoan ngoãn

https://thuviensach.vn

ở trong nhà, thế nào cũng không được rangoài.

Sau khi cúp máy, Chu Thiến nhàm chán cầmđiều khiển mà xem TV. Mấy hôm nay đài truyền hình nào cũng đưa tin vềchuyện này, có một số đài truyền hình còn đem chuyện nà thành một chuyên mục, cứ cách một ngày lại có những cập nhật mới, đôi khi còn phỏng vấnbạn bè của các đương sự. Bên cạnh Hi Tuấn có rất nhiều người bị đàitruyền hình mua chuộc mà làm những cuộc phỏng vấn nặc danh

Mà phía Chu Thiến thì những đồng nghiệptrong công ty vì bị cấp trên nghiêm cấm nên không ai dám nhận phỏng vấn. Hồ Giai Giai tuy rằng rất muốn mượn cớ mà bêu xấu Chu Thiến nhưng không dám làm chim đầu đàn

Đột nhiên, có một kênh truyền hình thu hút sự chú ý của Chu Thiến.

Sở dĩ khiến cô chú ý là vì người bị đámphóng viên bao vây vô cùng quen thuộc. Chu Thiến tập trung nhìn vào, đóchính là Triệu lão gia tử đang bị vây ở bãi đỗ xe của Triệu thị

Phóng viên lại đuổi tới tận đây, còn dám chặn đường Triệu lão gia.

Chu Thiến nhìn TV không chớp mắt. TrongTV, Triệu lão gia bị các phóng viên bao vây không thể đi nổi. Sắc mặttông âm trầm đầy phẫn nộ và bất đắc dĩ, lái xe ở bên cạnh bảo vệ, đẩynhững phóng viên ra để mở đường nhưng đám phóng viên quá nhiều, đẩy mộtkẻ thì lại có một kẻ xông lên

Từ xa, bảo vệ nhìn thấy thì vội chạy đến

Đám phóng viên đem máy ảnh nhắm vào Triệu lão gia mà chụp lia liak

- Triệu tiên sinh, xin hỏi ông có ý kiến gì với việc chị dâu em chồng yêu nhau không?

- Trước đó ông có biết gì không?

https://thuviensach.vn

- Ông có đồng ý cho con cả ly hôn không?

- Lúc trước nghe đồn ông muốn đoạn tuyệt quan hệ cha con với Hi Tuấn, liệu có phải vì chuyện này?

Ban đầu, Triệu lão gia chỉ mặt tái métkhông nói gì, chờ đợi bảo vệ đuổi bọn họ đi nhưng có lẽ đám phóng viênđó cứ lải nhải "chị dâu em chồng yêu nhau" khiến ông tức giận. Ông trừng mắt, hừ một tiếng, vung tay lên ném một chiếc máy ánh xuống đất vỡ tantành

Ông một tay chống nạnh, mặt đỏ bừng, chỉ vào đám người trước mặt giận dữ hét lớn:

- Vô liêm sỉ! Một lũ nói láo! Chị dâu em chồng yêu nhau? Chỉ dựa vào một bức ảnh chụp mà các người dámxác định như vậy? Nhà tôi tuyệt đối không có chuyện này? Mấy người là ởtòa soạn báo nào? Tôi sẽ kiện các người cho đóng cửa tòa soạn đi.

Tất cả mọi người có chút chột dạ, phảibiết rằng chuyện này cũng không thể chắc chắn được. Truyền thông, báochí đưa tin đều nói theo kiểu chưa xác định. Nhưng đám phóng viên thờigian này tìm tin mà quên mất một số điều nên mới nhất thời nói như vậy,không ngờ bị ông nắm thóp

Lập tức, đám phóng viên đều ngậm miệng.Các nhân viên an ninh đến, bọn họ đều nhân cơ hội rời đi nhưng cũng cómột số phóng viên vẫn còn chĩa máy ảnh vào ông. Triệu lão gia tử hiểnnhiên là vẫn còn giận, cả người run run. Lái xe mở cửa, lúc ông đangđịnh ngồi vào xe thì ngẩng đầu lên lại thấy mấy kẻ đứng cách đó khôngxa, hiển nhiên là đã xem hết những điều khi nãy. Sắc mặt Triệu lão giatử lập tức từ đỏ chuyển thành trắng, vẻ mặt xấu hổ, vội cúi đầu ngồi vào trong xe

Chu Thiến nhìn nhìn hai người kia, cảmthấy khá quen, nghĩ một hồi thì mới nhớ tới là đã từng gặp bọn họ trongtiệc sinh nhật của Triệu lão gia. Bọn họ là cổ đông trong công ty.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhìn chiếc xe dần đi xa màtrong lòng rất buồn bực. Hi Thành sai rồi, người sống trong cộng đồng,sao có thể hoàn toàn không để ý đến suy nghĩ của người khác. Cha vốn làngười sĩ diện, nay vì bọn họ sơ sẩy mà nhất định sẽ cảm thấy mất mặt,rất khó xử. Hi Thành chỉ e là cũng vậy, khi anh đối mặt với ánh mắt coithường của cấp dưới sao có thể không khó chịu?

Anh không muốn mình phải xấu hổ, khó xửthì chẳng lẽ cô sẽ thực sự yên tâm thoải mái được sao? Không được, bấtkể thế nào cũng phải thử một lần

Chu Thiến nhìn đồng hồ, còn 5’ nữa là đến buổi họp báo, vẫn còn kịp!

Cô thay quần áo, mặc kệ người hầu ngăn cản mà lao ra ngoài cửa.

Họp báo tổ chức ở một hội trường trongkhách sạn lớn. Mọi cơ quan truyền thông đều có người đến dự. Hội trườngcó thể chứa vài trăm người cũng chật ních người, từ sân khấu nhìn xuốngchỉ cảm thấy người đông nghìn nghịt, chỗ nào cũng thấy ánh đèn flash của máy ảnh lóe lên…

Trên sân khấu, ngồi giữa là Hi Tuấn, hai bên là người đại diện của anh và một giám đốc của công ty

Hôm nay Hi Tuấn mặc một chiếc áo khoácmàu nâu, quần trắng, áo trong màu trắng khiến cho anh trông rất trầm ổn. Sắc mặt anh có chút tiều tụy, đáy mắt hơi chút quầng thâm, xem ra thờigian này không được thoải mái gì

Hi Tuấn cầm phone đem đến trước mặt, nghiêm túc nói:

- Rất cảm ơn các vị phóng viênbạn bè dù bận rộn cũng hạ cố đến đây. Hôm nay tôi tổ chức buổi họp báonày nhằm làm sáng tỏ những tin vịt lúc trước. Tôi Hi Tuấn và chị dâuTống Thiệu Lâm của tôi tuyệt đối không có quan hệ mờ ám gì. Tôi và chịấy hoàn toàn trong sạnh, chẳng qua vì chơi thân mà có hơi thân cận, đócũng chỉ là quan hệ bạn bè, rất bình thường

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời đã có phóng viên hỏi:

- Vậy bức ảnh chụp hai người ômnhau là thế nào? Theo mọi người biết thì chỉ những người yêu nhau mới ôm nhau như vậy, nếu là bạn bè bình thường thì tuyệt đối sẽ không cóchuyện này, xin Hi Tuấn giải thích rõ chút

Hi Thành hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên có chút khó coi. Tuy rằng anh biết đám phóng viên sẽ không bỏ qua anhnhưng không ngờ lại hỏi những câu khó xử như vậy. Người đại diện ở bênthấy vậy thì cầm mic nói:

- Chuyện này tôi có thể giải thích một chút.

Phóng viên sao có thể để Hi Tuấn lánh mặt được, mọi người đều muốn xem Hi Thành giải thích chứ không phải là mấyngười đại diện. Đám phóng viên không chút nể tình nói:

- Xin hỏi lúc đó anh có mặt ở đấy không?

Người đại diện bị phóng viên hỏi mà nghẹn họng không nói được gì. Ý của phóng viên kia rất rõ ràng, nếu không cómặt thì không có tư cách nói chuyện

Người đại diện nhìn Hi Thành một cái, khẽ thở dài. Cơ hội thanh minh chỉ có một lần, muốn cho mọi người cảm thấyHi Tuấn có thành ý thì phải tự Hi Tuấn giải thích mới được.

Hi Tuấn cũng hiểu được đạo lý này, nếu mình đã chọn con đường này thì dù thế nào cũng phải cố gắng đối mặt.

Anh ngồi thẳng lưng, hơi hắng giọng, đang chuẩn bị nói thì một giọng nói trong trẻo đột nhiên chặn ngang.

- Lúc ấy tôi ở hiện trường, tôi hẳn là người có tư cách nói chuyện nhất chứ!

https://thuviensach.vn

Giọng nói vang lên từ phía sau mọi người, tất cả đều quay đầu lại thì thấy một bóng người thanh tú đang đứng ở cửa.

Các phóng viên thấy rõ người đến thì đềuhưng phấn đứng dậy. Người mới đến lại chính là nhân vật chính của chuyện này – con dâu cả của Triệu gia – chị dâu của Hi Tuấn – Tống Thiệu Lâm!

Khán phòng lập tức trở nên náo nhiệt

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 156: Họp Báo

Chương 155: Họp báo

Chu Thiến đi từng bước về phía sân khấu.Cô buộc tóc sau đầu, vầng trán cao trắng nõn, ánh mắt sáng ngời. Cô mặcáo khoác dài màu vàng nhạt, khăn quàng cổ màu nâu khiến người ta có cảmgiác mắt như sáng bừng lên nhưng cũng cảm nhận được sự đoan trang củangười mặc

Tất cả máy ảnh, máy quay đều nhằm về phía cô, ánh đèn lóe lên không dứt

Hi Tuấn thấy cô xuất hiện thì đầy bất ngờ, anh không kìm lòng được mà đứng lên gọi:

- Chị dâu, sao chị lại đến đây?

Cảm xúc của các phóng viên đều cực độhưng phấn, mấy hôm nay nữ chính chưa bao giờ lộ diện, muốn phỏng vấn côcũng chẳng có cách nào, không ngờ hôm nay lại xuất hiện ở đây. Hôm nayquả là ngày họp báo đầy phấn khích

Chu Thiến đi đến trước sân khấu, ngườiđại diện vội nhường vị trí của mình cho cô. Giờ tâm tình của anh cũngrất kích động, chị dâu của Hi Tuấn đã xuất hiện, có lẽ việc này có biếnchuyển cũng chưa biết chừng

Chu Thiến ngồi xuống vị trí, đầu tiên lànhìn Hi Tuấn cười cổ vũ, Hi Tuấn cảm nhận được ý cổ vũ của cô, cảm thấythoải mái hơn, lo lắng trong

https://thuviensach.vn

lòng tiêu tan đi không ít, trong lòng anhcảm thấy ấm áp, cảm xúc này như khiến sức mạnh tăng lên, có thể đối mặtvới mọi thứ trên đời.

Chu Thiến kéo phone lại gần, đôi mắt đẹpđảo qua các phóng viên dưới sân khấu, mỉm cười đầy thong dong. Đối mặtvới nhiều phóng viên như vậy, sao cô có thể không lo lắng? Chỉ là nếumuốn đạt được mục đích thì nhất định phải trấn định, phải tao nhã, phảitự tin, phải thong dong!

- Chuyện này thực ra rất đơngiản, tôi không hiểu vì sao mọi người lại nhìn nó theo hướng phức tạpnhư vậy? Là vì đương sự là Hi Tuấn sao?

Nghe Chu Thiến nói vậy, cả khán phòng đều ồ lên, một số phóng viên nhanh chóng ghi lại câu nói của Chu Thiến.

Vị phóng viên đầu tiên đứng lên nói:

- Chẳng lẽ Triệu phu nhân cho rằng chuyện mình và em chồng ôm nhau thắm thiết lại là đơn giản? Giọng nói đầy sắc bén

Chu Thiến nhẹ nhàng cười, hơi nhướng cằm nói:

- Anh bạn này, xin hãy chú ý từngữ của mình, “thắm thiết” trong câu nói của anh là từ căn cứ nào màđịnh luận? Chẳng qua chỉ dựa vào một bức ảnh mơ hồ nhưng lại khiến anhliên tưởng ra như vậy. Nếu là tác giả sáng tác văn học thì tuyệt đối làđiều tốt! Nhưng anh là người viết báo, cho dù là tin giải trí cũng làtin, nghiêm túc, thận trọng mới là đức tính mà một người làm báo cần có.

Trong thời gian này, Chu Thiến phải chịuđựng đám phóng viên này quá nhiều, bọn họ vì lợi ích của mình mà hoàntoàn không lo lắng đến cảm nhận của đương sự nên lúc này cô nói cũngchẳng hề nể nang.

Mọi người vốn nghĩ sẽ nhìn thấy một Triệu phu nhân chịu những tin đồn đại khiến cho cuộc sống gia đình đảo lộn mà hoảng sợ nhưng bây giờ, sự

https://thuviensach.vn

trấn tĩnh và ngôn từ sắc bén của cô khiếnmọi phóng viên ở đây đều giật mình. Vị phóng viên đầu tiên kia bị ChuThiến nói lại mà mặt đỏ tai hồng, cấm khẩu không nói được gì. Ai bảo anh ta lỡ lời? Lập tức lại ngượng ngùng ngồi xuống. Cách đó không xa, cómột phóng viên đứng lên:

- Triệu phu nhân, tôi rất khâmphục tư duy nhanh nhẹn của cô nhưng xin cô đừng chuyển đề tài. Tôi nghĩmọi người đều rất muốn biết, cô sẽ giải thích thế nào về cái ôm cùng HiTuấn.

Lòng bàn tay Chu Thiến toát mồ hôi lạnh nhưng cô vẫn luôn mỉm cười, nhìn về phía phóng viên kia, đôi mắt như ngọc mà sáng bừng

- Tôi không biết cái này có gì mà cần phải giải thích. Chẳng qua là cùng nhau cố gắng, đạt được thànhcông thì kích động mà ôm nhau, có gì đáng tò mò đâu? Chẳng qua là bị kẻcó ý đồ xấu lợi dụng. Nhưng mọi người chỉ cần nghĩ lại tình huống lúc đó thì sẽ thấy, cái ôm này chỉ là chuyện rất bình thường

Kỳ thật đám phóng viên không phải làkhông nghĩ tới, một cái ôm cũng chẳng thể chứng minh được cái gì, ai bảo Hi Tuấn giờ đang quá nổi tiếng? Bình thường không thể bắt thóp của anh, vất vả lắm mới có được tấm ảnh này, không làm nóng nó thì sao làm việcđược nữa? Hơn nữa cũng phải là người như Hi Tuấn mới có thể gây nên dưluận được cỡ này

Mọi người nhìn nhau, giờ đương sự lạnhlùng, tỉnh táo như vậy, xem ra tin đồn này cũng sẽ nhanh chóng hạ nhiệt. Vất vả lắm mới tạo được không khí này, giờ chuyện này đã thành đề tàicho mọi người mà lại dễ dàng bỏ qua thế này thì thực sự là không camlòng

Hi Tuấn vẫn luôn yên lặng cũng bắt đầunói chuyện. Anh thở sâu, nhìn các phóng viên với vẻ thong dong, nụ cườiđó khiến cho khuôn mặt tuấn mỹ như phủ thêm tầng ánh sáng mênh mông:

https://thuviensach.vn

- Chuyện chỉ đơn giản là như vậy, mọi người chẳng lẽ chưa từng trải qua tình huống này sao? Khi mọi người và bạn bè của mình cùng cố gắng hoàn thành nhiệm vụ khó khăn, sự vuisướng, hân hoan đó có phải sẽ khiến các vị xúc động muốn ôm người bêncạnh mình không? Mọi người đều biết đó, bức ảnh này có bối cảnh là hậutrường buổi dạ yến lần nọ. Chị dâu tôi tạo hình thành công cho tôi,khiến tôi được khán giả hoan nghênh, đón nhận, tôi kích động ôm chị dâumình cảm ơn, thực sự kì quái đến vậy sao?

Những lời này của Hi Tuấn đầy mạnh mẽ,miệng anh là nụ cười tự tin nhưng trong mắt có sự giận dữ. Sự bình tĩnh, thẳng thắn của anh thông qua sóng truyền hình trực tiếp mà truyền đếntrước màn hình TV cho mọi người đều chứng kiến. Mọi người như bị sự trấn định của anh cuốn hút. Cảm xúc vốn bị các tạp chí điều khiển dần trởnên tỉnh táo lại, cẩn thận nghĩ lại, Hi Tuấn nói không phải không có đạo lý. Một cái ôm quả thật không đại biểu cho cái gì cả….

Các phóng viên hình như vẫn chưa muốn bỏ qua, tiếp tục quăng thêm quả bom khác

- Vậy chiếc hoa tai trên tai anhthì giải thích thế nào? Tất cả mọi người đều biết, từ khi nổi tiếng anhvẫn chưa hề tháo nó xuống, bất kể là tình huống gì, thiết kế tạo hình gì vẫn chỉ đeo nó. Có thể thấy được nó rất có ý nghĩa với anh, có nguồntin cho rằng, đây là Triệu phu nhân tặng tín vật đính ước cho anh, vớiviệc này, hai người giải thích thế nào?

Vốn Hi Tuấn không muốn đeo chiếc hoa tainày nữa nhưng nghĩ lại nếu không đeo thì lại có vẻ như mình chột dạ,không khỏi càng thanh minh thì càng rối loạn nên vẫn đeo chiếc hoa tainày tham dự buổi họp báo này

Chu Thiến cười lạnh:

- Đây đúng là tôi tặng cho cậuấy, cậu ấy thích nó thì sẽ là tín vật đính ước sao? Chẳng lẽ mọi ngườichưa từng được người thân, bạn bè tặng quà?

https://thuviensach.vn

Nếu trong đó có món quà mọingười rất thích, không muốn rời tay thì sẽ thành tín vật đính ước? Nóithế không khỏi quá buồn cười.

Hi Tuấn tiếp lời:

- Tôi vẫn luôn đeo nó quả thực là vì tôi rất thích. Hơn nữa, tôi cảm thấy, từ khi tôi đeo chiếc hoa tainày, dường như vận may đến liên tiếp, nói ra có lẽ có người thấy buồncười nhưng quả thực tôi coi chiếc hoa tai này là vật may mắn của mìnhnên mới không rời thân. Tin hay không là do mọi người, còn nói gì mà tín vật định ước thì quá buồn cười rồi

Người xem TV nghe xong thì gật đầu, có một số người thậm chí còn bình luận:

- Hình như là thế, từ khi Hi Tuấn debut vẫn luôn đeo chiếc hoa tai này, hơn nữa càng ngày càng nổi tiếng

- Có lẽ chúng ta hiểu lầm bọn họ rồi!

- Tôi thấy Triệu phu nhân cũng không giống loại người lắng lơ, trông cô ấy rất đoan chính đó

- Đúng thế, thực ra tôi vẫn luôn nghi ngờ…

Trong Yêu Ti Lệ, những người nhàn rỗi đều tụ tập trước TV

Tiểu Mạt đắc ý nói với mọi người:

- Thấy chưa, đây mới là chântướng, đám người các ngươi chỉ dựa vào mấy tin tức nhảm nhí đã nghi ngờThiệu Lâm, quá là không có tình bạn gì

Những người từng nói xấu Thiệu Lâm đều ngại ngùng cúi đầu.

Mà Hồ Giai Giai ngồi bên thì nhìn chằmchằm vào TV, tay nắm chặt thành quyền, ánh mắt như muốn bốc hỏa. Đámphóng viên này quá vô dụng,

https://thuviensach.vn

chỉ nói hai ba câu đã im miệng sao? Cũngkhông trách đám phóng viên đó được, vốn dĩ chứng cứ quá sơ sài, haingười giải thích rất hợp lý, cảm xúc trấn định như vậy, hoàn toàn khôngcó sơ xẩy để nắm bắt được. Xem ra chuyện cũng dần dần chìm xuống màthôi. Nhưng cũng chẳng sao, mấy ngày qua đã mang lại rất nhiều lợi nhuận rồi. Chuyện này cứ cố kéo dài nữa cũng chẳng có ý nghĩa gì, người xemcũng sẽ chán ngấy. Vẫn là nên thôi đi, chừa đường sống cho nhau, sau này còn gặp lại.

Đám phóng viên cũng không hỏi gì quá đáng nữa, ngược lại lại hỏi vài câu hỏi đơn giản

- Xin hỏi, hai người đối xử với nhau bằng quan hệ gì?

Chu Thiến và Hi Tuấn nhìn nhau cười, lầnnày, mọi người đều thấy rõ, hoàn toàn không có gì đen tối, chỉ là nụcười chân thành từ đáy lòng mà thôi. Chu Thiến cười nói:

- Chúng tôi ngoài quan hệ chị dâu em chồng thì vẫn là bạn tốt của nhau. Hi Tuấn là người ôn hòa, cũng đãgiúp đỡ tôi rất nhiều nên tôi rất biết ơn cậu ấy, cũng rất quý trọngngười bạn này

Cũng có một số phóng viên nhân cơ hội mà tò mò.

- Có tin nói cuộc sống hôn nhân của cô không hạnh phúc, chồng cô thường cả đêm không về, có chuyện đó không?

Chu Thiến nhìn phóng viên đó, nói rất nghiêm túc:

- Vốn đây là việc riêng của tôi,tôi không muốn trả lời bạn nhưng bạn đã hiểu nhầm chồng tôi như vậykhiến tôi rất không vui.

Chu Thiến đứng lên, mọi ánh mắt đều đổdồn lên cô, các phóng viên cũng hưng phấn đứng lên. Cuộc sống hôn nhâncủa con dâu cả tập đoàn Triệu thị cũng là một đề tài hay lắm chứ sao. Cô chịu nói là quá tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cầm lấy phone, nhẹ nhàng nói:

- Chồng tôi Triệu Hi Thành cũngkhông phải là hoa hoa công tử như mọi người nghĩ. Chúng tôi cũng từng có những chuyện không vui nhưng đó đều là quá khứ rồi. Con người sống phải biết nhìn về phía trước, quan trọng là hiện tại, tương lai chứ khôngphải quá khứ. Giờ anh ấy rất quan tâm, rất chăm sóc tôi. Anh ấy tôntrọng tôi, hiểu tôi, ủng hộ tôi. Tuyệt đối là một người chồng tốt! Tôikhông hối hận khi lấy anh ấy, tôi… rất yêu chồng tôi…

Vừa dứt lời, Chu Thiến lại cảm nhận đượcmột ánh mắt nóng rực. Cô nhìn ra ngoài cửa lớn, bóng người cao lớn đứngtrước cửa chẳng phải là Hi Thành sao? Anh cũng đến đây? Anh nhất định là xem TV thấy cô đến nên vội vàng tới! Bất cứ lúc nào, anh cũng luôn đặtcô ở vị trí quan trọng nhất, là người phụ nữ còn ước mong gì hơn?

Chu Thiến không nhịn được mà rơi nước mắt

Các phóng viên phát hiện thấy sự khácthường thì cũng nhìn theo ánh mắt của cô, phát hiện được Triệu Hi Thànhđang đứng đó. Người thừa kế tập đoàn Triệu thị trong truyền thuyết không ngờ lại đẹp trai đến vậy, so với Hi Tuấn cũng chẳng thua kém chút nào.

Các phóng viên đều điên cuồng chụp ảnh, quay phim

Lúc này, trong mắt Triệu Hi Thành lại chỉ có mình Chu Thiến, trong mắt anh là tình cảm sâu đậm ngập tràn, tâmtình kích động vô cùng. Đây là lần đầu tiên Thiệu Lâm nói yêu anh, cònnói trước mặt nhiều người như vậy, cơ hồ là nói cho người trong cả nướcbiết. Cô không do dự mà nói yêu anh như vậy sao có thể khiến anh khôngmừng rỡ như điên cho được?

Triệu Hi Thành chậm rãi vươn tay về pháicô, khóe miệng là ý cười say lòng người. Anh nhìn cô tình cảm, chăm chúnhư vậy. Chu Thiến buông phone, đi về phía anh. Ban đầu là chậm rãi bước đi nhưng sau đó càng lúc

https://thuviensach.vn

càng nhanh, càng lúc càng nhanh, cuối cùng cơhồ là chạy vội tới trước mặt anh.

Cô đặt tay mình vào tay anh, anh cười nắm chặt lấy tay cô, dưới ánh mắt bao người, hai người tay nắm tay rời đi.Tình cảm sâu nặng, chân thành mà ngọt ngào đó khiến mọi người đều vôcùng hâm mộ

Mọi người nhìn theo bóng dáng họ mà đều thầm tán thưởng. Chẳng biết có ai đó đã cảm thán mà rằng:

- Bất kì ai thấy tình cảnh này cũng sẽ chẳng tin vào những lời đồn kia nữa

Đúng vậy, hai người yêu nhau như vậy thì sao có thể xảy ra chuyện kia?

Hi Tuấn nhìn bóng bọn họ rời đi, tronglòng cảm xúc trăm mối ngổn ngang, thực sự cảm động, vui vẻ vì hai người. Anh chống tay đỡ cằm, cười khổ nhìn người đại diện nói:

- Lần này tôi hoàn toàn bị biến thành nhân vật phụ rồi…

Trước TV

Một đám con gái đang ngồi vây quanh chiếc TV, mọi người đang cảm thán Triệu công tử anh tuấn và Triệu phu nhântốt số thì bỗng nhiên một người phụ nữ như nổi điên mà xông lên tắt TV.

Có người nổi giận nói:

- Văn Phương, cô nổi điên cái gì chứ, chúng tôi còn muốn xem

Văn Phương lại lui về ghế sô pha, ôm đầu khóc. Mọi người đều lạnh lùng nhìn cô ta, trong đó có người nói:

https://thuviensach.vn

- Lên cơn nghiện? Lên cơn nghiện thì đi mà chích, đừng có ở đây gào khóc làm gì, nhìn đã thấy phiền.

Nói xong lại đi tới mở TV lên, không để ý đến cô ta

Triệu Hi Thành và Chu Thiến sau khi rời đi, Triệu Hi Thành lái xe đưa cô về nhà

Triệu Hi Thành ôm cô lên lầu, đi vàophòng, đặt cô lên dường, sau đó cúi đầu hôn lên đôi môi mềm của cô. Đâylà nụ hôn đầy kích động, nhiệt tình. Anh hôn cô thật sâu, như muốn hútcô vào thân thể của mình. Hơi thở của anh nóng rực, đôi môi nóng bỏng,nhiệt tình của anh như muốn thiêu đốt mọi thứ khiến cho Chu Thiến trầmmê thật sâu, không thể tự kiềm chế. Nhiệt tình của anh khiến cô choángváng, sự kích tình đó thiêu đốt cô.

Hồi lâu sau anh mới buông cô ra, sau đó nhìn cô thật sâu, ánh mắt nồng nàn như hòa tan lấy cô, anh khẽ nói:

- Thiệu Lâm, hôm nay nghe được em nói những lời này, thật sự rất vui.

Anh lại cúi đầu khẽ hôn cô rồi nỉ non nói:

- Thiệu Lâm, mãi mãi đừng bao giờ rời bỏ anh…

Chu Thiến nhìn anh, tình cảm nồng ấmkhiến cô như nghẹt thở, bàn tay cô lướt qua đôi mày, chiếc mũi thẳng rồi vuốt ve bờ môi của anh. Cô dịu dàng cười nói:

- Mãi mãi sẽ không bao giờ rời xa anh!

Hôm sau, tất cả những bài báo đều ca ngợi tình cảm tuyệt vời của Triệu Hi Thành và Chu Thiến. Những tin vịt chịdâu em chồng gì gì đó đều hoàn toàn dập nát, chỉ qua một đêm mà như chưa hề tồn tại, cũng chẳng có ai nhắc đến nữa. Mà Hi Tuấn lại được các fancàng thêm ủng hộ. Nhất thời, Hi

https://thuviensach.vn

Tuấn càng trở nên nổi tiếng. Chẳng những các hợp đồng quảng cáo, phim điện ảnh lại về tay mà thậm chí còn đượctruyền thông nước ngoài chú ý, khiến cho độ nổi tiếng càng lan rộng. Còn có nhiều bộ phim điện ảnh đang bàn bạc cùng công ty, muốn mời Hi Tuấntham gia. Mọi thứ này đều khiến công ty từ cao tới thấp mừng rỡ vuitươi, ai cũng vỗ vai Hi Tuấn mà nói: "Trong họa có phúc".

Bởi vì mọi chuyện đã được sáng tỏ nên Yêu Ti Lệ cũng hủy bỏ quyết định sa thải Chu Thiến. Dù sao, người giỏi nhưvậy vẫn khó mà có được. Sau khi Chu Thiến quay trở về công ty, các đồngnghiệp đều chúc mừng cô. Một số người từng nói xấu cô cũng nhân cơ hộimà thân cận, muốn tạo quan hệ. Tiểu Mạt ở bên lạnh lùng đâm bọn họ mấycâu, bọn họ không muốn đắc tội với Chu Thiến nên đều vội vàng xin lỗi.Chu Thiến cũng chẳng so đo với những người này làm gì, không khí vẫn rất hòa hợp. Chỉ có Hồ Giai Giai ở bên lạnh lùng nhìn, vẻ mặt không camlòng, thầm nghĩ, tại sao lần nào cũng không thể đạp chết được cô?

Mà từ lần trước, Triệu Hi Thành phát hiện có người cố ý chụp hình Hi Tuấn và Chu Thiến thì gọi Lý Thêm điều trachuyện này, không bao lâu, Lý Thêm đã đem tin quay về.

- Tám chín phần mười là ngườinày. Hắn ta nghĩ không dùng di động của mình gửi ảnh thì chúng ta sẽkhông tra ra được, quả là quá ngu xuẩn! Tôi vốn định bắt người này đếntra khảo nhưng người này hình như là đồng nghiệp của phu nhân nên tôikhông dám hành động thiếu suy nghĩ, Triệu tổng xem chuyện này nên xử lýnhư thế nào?

- Đồng nghiệp của Thiệu Lâm?

Đôi mắt Triệu Hi Thành lóe ra tia sáng lạnh lùng:

- Bên cạnh Thiệu Lâm lại có kẻ âm hiểm như vậy, thật đúng là khinh thường tôi rồi!

https://thuviensach.vn

Anh vốn định giao chuyện này cho Lý Thêm, để cho Lý Thêm đi xử lý. Thủ đoạn của Lý Thêm đủ để cho kẻ kia khôngchết cũng mất nửa mạng. Nhưng anh nghĩ lại, chỉ sợ Thiệu Lâm biết lạikhông vui, anh trầm ngâm một hồi rồi nói:

- Được rồi! Chuyện này để tôi xử lý là được rồi.

Lý Thêm gật gật đầu, anh nhìn khuôn mặtâm trầm của Triệu Hi Thành mà trong lòng phát lạnh. Triệu tổng tự mìnhra tay, chỉ sợ người kia sẽ càng thê thảm…

Từ sau khi Lưu Văn Chí phát tán ảnh ravẫn luôn lo lắng đề phòng, sợ bị điều tra ra. Hiện tại lại thấy chuyệnkhông đạt được hiệu quả mong muốn, Chu Thiến không bị khai trừ mà mìnhngày nào cũng phải sống trong lo sợ thì không khỏi hối hận. Đúng là trộm gà không được còn bị mất nắm gạo

Trong lòng càng hận Hồ Giai Giai đến thấu xương.

Hôm nay, như mọi ngày, anh ta đúng giờ đến công ty nhưng vừa vào đã bị người cản lại rồi đưa lên tầng năm.

Trong phòng hội nghị tầng năm có vài vịquản lý cấp cao ngồi chờ, mà bên cạnh bọn họ lại là Tống Thiệu Lâm vàchồng của cô. Vừa nhìn thấy bọn họ, Lưu Văn Chí cảm thấy lưng toát mồhôi lạnh

Mấy vị quản lý công ty sắc mặt đều rất khó coi, nhìn anh ta bằng ánh mắt lạnh lùng.

Trong đó một vị đưa một chiếc điện thoại di động tới trước mặt anh ta rồi nói:

- Chiếc điện thoại này chắc anh có biết

https://thuviensach.vn

Lưu Văn Chí nhìn lại, chiếc điện thoạinày không phải là anh ta mượn của người khác để phát tán ảnh chụp sao?Mặt trên có dán hoa, chỉ liếc mắt một cái là đã nhận ra được.

Lưu Văn Chí biến sắc nhưng vẫn cố tỏ vẻ trấn tĩnh:

- Tôi… tôi chưa từng thấy.

Triệu Hi Thành cười lạnh một tiếng:

- Nhưng chủ nhân chiếc điện thoại này lại biết anh. Đúng là lạ thật, hay là gọi người đó đến gặp anh nhé?

Mặt Lưu Văn Chí đỏ bừng, chân tay luốngcuống. Chu Thiến ở bên nhìn, trong lòng thở dài, thật sự là anh ta sao?Vì sao phải làm thế? Bọn họ trước kia cũng coi như là bạn bè mà!

Sắc mặt Triệu Hi Thành trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Anh cho là anh không nhận thìchúng tôi không có cách gì sao? Anh chụp bức ảnh này rồi phát tán khắpnơi khiến danh dự của vợ tôi bị tổn thương, giờ đủ để cấu thành tộiphạm, tôi có thể giao anh cho công an, kiện anh ngồi tù cũng được. Anhthực sự muốn tôi làm thế?

Lưu Văn Chí nghe vậy thì mặt tái nhợt, không khỏi nhìn về phía Chu Thiến với vẻ cầu xin. Chu Thiến đi đến bên cạnh anh ta nói:

- Lưu Văn Chí, chúng ta từng làbạn học, cũng từng là bạn bè thân thiết, tôi không muốn tuyệt tình nhưng cậu phải thành thật nói với tôi, có phải là cậu làm không?

Lưu Văn Chí biết chuyện đến nước này,chống chế là vô dụng, Triệu Hi Thành nếu thật sự giao mình cho công anthì đời mình còn hi vọng gì nữa?

Lập tức, anh ta vội vàng kéo Hồ Giai Giai vào:

https://thuviensach.vn

- Bức ảnh đó không phải tôi chụp! Là Hồ Giai Giai chụp! Tôi… Tôi bị cô ta lợi dụng!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 157: Nói Dối

Chương 156: Nói dối

Hồ Giai Giai nhanh chóng bị đưa vào

Cô ta độtnhiên bị gọi lên lầu năm, vốn có chút nghi hoặc khó hiểu nhưng khi bướcvào, nhìn thấy vợ chồng Triệu Hi Thành và Lưu Văn Chí đang cúi đầu kiathì tim hoảng loạn, sắc mặt tái mét lại.

Cô ta đivào, đi qua Lưu Văn Chí thì lén lườm anh ta một cái, Lưu Văn Chí ngẩngđầu nhanh chóng trừng mắt nhìn anh một cái rồi lại cúi đầu

Hồ Giai Giai không khỏi lầm bầm trong lòng, chẳng lẽ thằng cha này đã bị điều trara? Đúng là kẻ ngu xuẩn! Chỉ chút chuyện nhỏ cũng làm không xong, xem ra nhất định là đã khai cả mình ra, hừ, không phải ra mình phát tán thìviệc gì phải thừa nhận?

Lúc này, Tổng giám đốc công ty nói:

- Lưu Văn Chí, anh nói ảnh là do Hồ Giai Giai chụp, giờ Hồ Giai Giai ở đây, anh có dám đối chất với cô ấy không?

Hồ Giai Giai bỗng nhiên cảm thấy một ánh mắt sắc bén nhìn mình, cô ta thoáng ngẩngđầu thì đối mặt với ánh mắt lạnh lùng đáng sợ của Triệu Hi Thành. HồGiai Giai rùng mình, vội cúi đầu, càng quyết tâm đánh chết cũng khôngnhận.

Lưu Văn Chí thất Tổng giám đốc nói vậy thì vội ngẩng đầu trả lời:

https://thuviensach.vn

- Giám đốc, chính là Hồ Giai Giai chụp ảnh, ảnh chụp này chính là sau khi dạ yến đêm đó chấm dứt, cô ấy đưa cho tôi!

Sau đó anh ta quay đầu nhìn về phía Hồ Giai Giai, oán giận nói:

- Ảnh là do cô chụp, cô bảo tôi phát tán ra ngoài, giờ tôi bị cô hại thảm rồi

Tổng giám đốc nhìn về phía Hồ Giai Giai, trầm giọng nói:

- Hồ Giai Giai, ảnh này thực sự là do cô chụp?

Chu Thiếnnghe đến đó thì đã có thể khẳng định nhất định là Hồ Giai Giai chụp ảnhkia. Đoạn thời gian đó, cô ta vốn ở gần bên mình chỉ dựa vào mâu thuẫncủa mình và Hồ Giai Giai là có thể đoán, hơn nữa, ngoài Hồ Giai Giai rathì ai có tâm tư hiểm độc được như thế? Về phần Lưu Văn Chí, anh ta vẫnluôn theo stylist lớn ở phòng trang điểm khác, cơ hội chụp ảnh khôngnhiều. Hồ Giai Giai này thực sự hận mình đến nước đó sao? Mình đã làm gì mà khiến cô ta phải hủy diệt mình thì mới chịu cam tâm?

Chu Thiếnnhìn cô ta, ánh mắt lộ ra vẻ phẫn nộ mà Triệu Hi Thành thì lại nắm chặttay cô như đang an ủi cô vậy. Chỉ là ánh mắt anh nhìn Hồ Giai Giai càngsắc lạnh, sắc mặt càng thêm âm trầm.

Mà Hồ Giai Giai như thể không cảm nhận được những điều này, cô ta ngẩng đầu nhìn về phía Tổng giám đốc, vẻ mặt mơ hồ:

- Tổng giám đốc, rốt cuộc mọi người đang nói gì? Ảnh chụp gì? Tôi không hiểu!

Lưu Văn Chí nghe cô nói vậy thì giận tím mặt, anh ta chỉ vào Hồ Giai Giai lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

- Cô giả ngu cái gì! Rõ ràng chính cô gửi ảnh cho tôi. Trong điện thoại tôivẫn còn tin MMS của cô, số điện thoại cũng là của cô. Cô chối đi đâu?

Hồ Giai Giai vẫn tỏ vẻ vô tội, cô ta mở to mắt nhìn Lưu Văn Chí, đôi mắt xinh đẹp ngập nước như tiểu thiên sứ thuần khiết

-Lưu Văn Chí, tôi thực sự không hiểu anh nói ảnh chụp là ảnh gì. Còn chuyện điện thoại của tôi thì từ trước buổi dạ yến đó đã bị trộm đi rồi, sao tôi còn dùng điện thoại mà gửi ảnh cho anh được?

Sau đêm đó,Hồ Giai Giai đã đổi máy, đổi số là vì dự phòng tình huống hôm nay. Vềphần chiếc điện thoại trước kia thì cô ta đã giấu kỹ trong nhà.

Mấy vị quản lý cấp cao nghe bọn họ nói mà nghi hoặc, chẳng biết ai đúng ai sai.

Lưu Văn Chíthấy mọi người đều nghi ngờ mình thì không khỏi toát mồ hôi lạnh. Anh ta nhìn vẻ mặt vô tội của Hồ Giai Giai mà hận không thể xông lên bóp chếtcô ả. Thì ra cô ta ngay từ đầu đã tính toán sẵn, anh chỉ là người chịutội thay! Lòng dạ quá ác độc

Anh ta vừa tức vừa vội, dưới cơn xúc động vội nắm cổ tay cô ta, giận dữ nói:

- Cô nói đôi! Ảnh của Hi Tuấn và Thiệu Lâm rõ ràng là cô chụp! Cô muốn trảthù Thiệu Lâm! Cô đừng hòng mà đổ mọi trách nhiệm lên đầu tôi.

Anh ta sống chết nắm chặt lấy cổ tay Hồ Giai Giai khiến bàn tay cô ta tím lại.

Hồ Giai Giai cố nhịn đau mà giả bộ giật mình:

-Cái gì? Ảnh Hi Tuấn và Thiệu Lâm là do anh chụp? Thiệu Lâm là bạn họccủa chúng ta mà! Cho dù anh muốn làm trợ lý của Khắc Y, muốn loại

https://thuviensach.vn

đốithủ lớn nhất là Thiệu Lâm thì cũng không nên làm chuyện bỉ ổi như vậy.Giờ bị bắt còn định đổ lên đầu tôi sao? Anh quá vô liêm sỉ đó!

Tổng giámđốc và mọi người nghe được lời Hồ Giai Giai thì đều nhíu mày suy nghĩ.Cô ta nói không phải không có đạo lý, đây đúng là một động cơ. TốngThiệu Lâm bởi vì chuyện này mà suýt bị sa thải, nếu chuyện không đượclàm sáng tỏ thì cơ hội của anh ta cũng tăng lên một chút. Vì vậy, ánhmắt nhìn Lưu Văn Chí càng thêm phần nghi ngờ

Lưu Văn Chígiận đến độ cả người run lên, mặt anh ta lúc đỏ lúc tím, khi thấy mọingười đều tin lời Hồ Giai Giai thì không thể nhịn được nữa, dùng sức màbạt tai Hồ Giai Giai. Khuôn mặt trắng nõn của Hồ Giai Giai lập tức hiệnlên vết dấu tay đỏ hồng, cô ta bắt đầu ôm mặt khóc òa

- Người vô liêm sỉ nhất chính là cô! Tuổi còn nhỏ mà lòng dạ đã ác độc như vậy!

Lưu Văn Chí nhìn Tổng giám đốc:

- Tổng giám đốc đừng tin cô ta, cô ta đang nói dối. Điện thoại của cô ta không hề bị trộm, là cô ta chụp!

Thấy Tổng giám đốc yên lặng không nói thì lại nhìn về phía bọn Chu Thiến mà nói:

-Thiệu Lâm, là cô ta làm, thật sự là cô ta làm! Cô ta hận cô, muốn trảthù cô, chính miệng cô ta nói với tôi như vậy. Cô ta diễn rất giỏi, rấtmưu tính, cô đừng tin cô ta.

Lúc này LưuVăn Chí hoàn toàn hoảng loạn, vội đến độ xoay mòng mòng như chong chóng, trán toát mồ hôi lạnh không ngừng, sắc mặt tái nhợt lại. Nếu sự tìnhthực sự đổ hết lên đầu anh ta thì có lẽ anh ta sẽ phải ngồi tù. Nhưng rõ ràng anh ta biết chân tướng lại không có chứng cứ, quanh đi quẩn

https://thuviensach.vn

lạichỉ có mấy câu nói chẳng có sức thuyết phục, thực sự khó để người kháctin tưởng

Hồ Giai Giai bụm mặt khóc nhưng trong lòng lại cười lạnh. Cô ta đi đến trước mặtTổng giám đốc, lấy trong túi ra chiếc điện thoại, vừa khóc vừa nói:

-Tổng giám đốc xem đi, đây là điện thoại mới của tôi, trước kia thực sựlà tôi bị trộm, cũng chẳng biết có phải là bị người có lòng dạ xấu xatrộm đi làm chuyện ác rồi đổ vấy lên người tôi hay không nữa…

Nói xong cô ta bắt đầu khóc lê mang hoa vũ, trông vô cùng thuần khiết, tội nghiệp, đáng yêu…

Đang lúc mọi người sắp tin lời cô ta thì Chu Thiến lại lạnh lùng nói:

- Di động bị trộm trước khi chuyện xảy ra thì vốn cũng rất miễn cưỡng, đượcrồi, cho dù là thế đi, di động bị trộm đổi chiếc mới là đúng nhưng saocòn phải đổi số điện thoại? Cái này không phải là rất lạ sao?

Lưu Văn Chí như người đi trong đêm đen nhìn được tia sáng, vội vàng gật đầu phụ họa:

- Đúng! Ai lại đi đổi số điện thoại dùng đã quen của mình?

Hồ Giai Giai nức nở nói:

- Tôi chỉ là muốn đổi số mới, số trước tôi không thích. Sao chứ, chẳng lẽ đổi số cũng không được?

Lúc này, Triệu Hi Thành đứng lên cười lạnh nói:

-Vừa khóc vừa gây rối thật phiền phức. Nếu việc này đã có điểm đáng ngờthì thế này đi, cứ giao hết cho công an, để công an điều tra là được, ai thật ai giả cũng dễ dàng tra ra ấy mà.

https://thuviensach.vn

Tổng giámđốc nghe anh nói vậy thì thoáng nhíu mày, công ty cũng không muốn làmlớn chuyện, dù sao cũng là chuyện có liên quan đến danh dự của công ty.Nhưng chuyện đã đến nước này thì cũng chỉ có thể nhờ đến cảnh sát nếukhông sẽ thật khó ăn nói với Hi Tuấn và Thiệu Lâm. Lập tức, ông nhìn hai người khẽ lắc đầu. Một khi chứng thực rằng họ làm chuyện này thì haingười này đừng hòng tồn tại ở đây.

Mặt Hồ GiaiGiai tái mét, quên cả khóc, ngơ ngác mà đứng đó. Báo công an! Bọn họthực sự sẽ báo công an sao? Đang dọa cô thôi phải không?

Sắc mặt củaLưu Văn Chí cũng vô cùng khó coi, thực sự phải đến công an thì cho dùchứng minh ảnh không do anh chụp thì vẫn là anh phát tán ảnh, không biết có bị ngồi tù không?

Triệu HiThành nhìn bọn họ mà cười lạnh trong lòng. Anh lấy điện thoại di động,bấm số của sở cảnh sát, nghe tiếng ấn phím cả Hồ Giai Giai và Lưu VănChí đều chấn động, sau đó không hẹn mà cùng hét lớn:

- Đừng!

- Đã muộn rồi!

Triệu Hi Thành nhìn bọn họ chằm chằm, ánh mắt ngoan lệ:

-Thiệu Lâm vốn không muốn làm tuyệt tình nhưng chuyện này thực sự cácngười quá độc ác, bất kể là ai tôi cũng không thể bỏ qua được. Nếu thựcsự vô tội thì cảnh sát cũng sẽ không làm oan các người đâu. Chỉ là…

Anh hừ lạnh một tiếng, ánh mắt càng lạnh hơn:

- Chỉ sợ hai người chẳng ai là người vô tội cả thôi!

Không lâu sau, tiếng còi xe cảnh sát hú vang truyền đến

https://thuviensach.vn

Nghe tiếng này, sắc mặt cả hai đều trắng bệnh. Lưu Văn Chí run run người, vọt tới bên Chu Thiến nói:

-Thiệu Lâm, nể tình chúng ta từng là bạn bè, cậu tạm tha cho mình đi. Ảnh thực sự không phải do mình chụp! Mình không muốn ngồi tù. Cuộc sống của mình mới chỉ bắt đầu, mình không muốn đánh mất nó như vậy

Chu Thiến nhìn anh ta, nhẹ nhàng nói:

-Lưu Văn Chí, cho dù ảnh không do cậu chụp nhưng cũng là do cậu truyềnra. Từ đầu đến cuối cậu đều biết việc này, dù không là chủ mưu nhưngcũng là tòng phạm. Cậu có biết vì chuyện này mà tôi và người nhà tôiphải chịu bao nhiêu khổ sở không, thiếu chút nữa tôi bị đuổi khỏi côngty! Chẳng qua là vì vị trí trợ lý của Khắc Y mà cậu đối xử với tôi nhưvậy mà còn nói đến hai chữ bạn bè với tôi sao? Cậu thực sự khiến tôithấy lạnh người

Lưu Văn Chí nghe xong thì đầy vẻ hối hận, môi giật giật nhưng không nói thêm được gì.

Hồ Giai Giai lo lắng vô cùng, cô ta không ngờ Triệu Hi Thành thực sự gọi cảnh sát,giờ phải làm sao đây? Cảnh sát sẽ tra ra chân tướng sao? Cô ta liệu cóphải ngồi tù không? Lưng cô ta toát mồ hôi lạnh, hai tay nắm chặt, móngtay cắm chặt vào thịt, hơi thở dần trở nên dồn dập.

Cô ta khôngnhịn được mà oán hận lườm Chu Thiến một cái, vì sao bọn họ phải ngoantuyệt như thế? Giờ chẳng phải cô ta vẫn rất tốt sao? Cô ta chẳng làm sao cả, một khi đã thế, vì sao còn muốn hại mình ngồi tù?

Như là cảm nhận được ánh mắt của cô ta, Chu Thiến nhìn lại về phía cô ta, cô ta thấy Chu Thiến nhìn qua thì lại sợ hãi cúi đầu.

Hành langtruyền đến tiếng bước chân hỗn độn, nặng nề. Hồ Giai Giai không nhịnđược mà run người, cô ta thực sự có thể lừa gạt cảnh sát hay

https://thuviensach.vn

sao? Khôngđược, cô ta không muốn đến cục cảnh sát.

Cảnh sát vào cửa, Triệu Hi Thành bước ra chào hỏi bọn họ, nói sự tình ngọn nguồn, sau đó, cảnh sát tiến lên bắt người.

Nhìn bóng cảnh sát bước từng bước tới gần, Hồ Giai Giai liên tục lui về phía sau, trong mắt đầy vẻ hoảng sợ, môi tái nhợt lại.

- Xin theo chúng tôi về cơ quan cảnh sát điều tra

Giọng nóicủa cảnh sát lạnh lùng như băng, ánh mắt cũng sắc lạnh. Hồ Giai Giai vôcùng khủng hoảng, nước mắt lại trào ra. Cô ta đẩy cảnh sát trước mặt,chạy ra ngoài, vừa khóc vừa kêu:

- Tôi không muốn đến đồn công an, tôi muốn tìm anh tôi

Cảnh sát nhanh chóng giữ chặt cô ta lại làm cho cô ta không thể động đậy. Hồ Giai Giai khóc lớn.

Với tất cả những điều này, Triệu Hi Thành cũng không hề biến sắc dường như mọi điều này chẳng có gì là lạ.

Chu Thiến cũng chỉ lạnh lùng nhìn, lúc này, cô sẽ không mềm lòng nữa.

Hồ Gia Hào thấy có chuyện lớn thì cũng tới xem, thấy cảnh này thì hoảng sợ nói:

- Sao lại thế này?

Tổng giám đốc kéo anh ta qua rồi kể lại mọi chuyện. Hồ Gia Hào vừa tức vừa vội, anh ta đi đến bên em gái, giận dữ hỏi:

-Giai Giai, chuyện này rốt cuộc có phải là em làm không? Nhân lúc cònchưa tới sở cảnh sát, em nói cho anh biết đi, nếu không thì không kịpđâu.

https://thuviensach.vn

Lúc này HồGiai Giai đã không thể giữ được bình tĩnh nữa, cô ta bị cảnh sát dọahoảng hốt, cô ta chỉ biết là quyết không thể thừa nhận việc này trướccảnh sát nên ra sức lắc đầu:

- Không phải, không phải em làm!

Chu Thiếnthầm lắc đầu, mãi đến lúc này cô ta vẫn không chịu thừa nhận, căn bản là không có ý hối cải. Mình hết lần này đến lần khác tha cho cô ta liệu có phải là gián tiếp khiến cô ta trở nên như thế

Hồ Gia Hàocũng không chắc chắn rằng em mình liên quan đến không nhưng anh biết,chỉ cần em gái mình vào sở cảnh sát thì nhất định sẽ phải chịu khổ. Hơnnữa, điều này cũng sẽ ảnh hưởng đến danh dự của em gái mình, dù trongsạch cũng sẽ bị người khác nghi ngờ. Không thể để em gái mình đến đồncông an được.

Hồ Gia Hào đi đến bên Chu Thiến, vẻ mặt cầu xin:

- Triệu phu nhân…

Anh ta vừa ngẩng đầu thì Chu Thiến đã lạnh lùng cắt lời:

-Thầy Hồ, thầy không cần nói gì hết! Chuyện này cách giải quyết tốt nhấtlà giao cho cảnh sát! Nếu em gái thầy vô tội thì cô ấy vẫn mãi trongsạch. Nếu thực sự là cô ấy làm… Cô ấy cũng sẽ nhận được sự trừng phạtthích đáng. Em không thể tha thứ cho cô ấy hết lần này đến lần khácđược, em không vĩ đại được như thế. Thầy Hồ, thầy cũng biết rồi đó, emđã cho cô ấy bao nhiêu cơ hội? Nhưng cô ấy đã từng hối cải sao? Cô ấychỉ càng làm mọi chuyện thêm trầm trọng hơn thôi. Lần này, bất luận thếnào em cũng sẽ không bỏ qua được. Cứ đem việc này giao cho cảnh sát đi.Cô ấy bị trừng phạt thế nào cũng là tự làm tự chịu, không liên quan gìđến thầy hết

Hồ Gia Hào suýt chút nữa khóc:

https://thuviensach.vn

- Nhưng nó tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện…

Chu Thiến không nhịn được quát lớn:

- Đủ rồi, cô ấy không nhỏ, đã trưởng thành, đã đến lúc phải chịu trách nhiệm cho mọi hành vi của mình rồi. Chính vì thầy hết lần này đến lần khácgiải vây cho cô ấy nên lá gan cô ấy mới càng lúc càng lớn! Lần này thầyhãy tỉnh táo lại đi, cô ấy cứ thế này thì thầy có thể bảo vệ được mấylần nữa? Nhân lúc cô ấy còn chưa gây họa lớn hơn thì cho cô ấy một bàihọc đi. Như vậy với cô ấy mà nói cũng là một chuyện tốt.

Hồ Gia Hào bị cô nói mà không ngóc nổi đầu lên.

Bên kia, Lưu Văn Chí bị cảnh sát kéo đi về phía trước, bước chân lảo đảo, vẻ mặt héo rũ đầy tuyệt vọng, hối hận. Lúc đi qua Hồ Giai Giai thì lại đầy thốnghận.

Hồ Giai Giai nắm chặt tay anh trai, chết cũng không buông, bù lu bù loa:

-Anh ơi, đừng để cảnh sát bắt em đi, bọn họ sẽ đánh em, sẽ vu oan giáhọa! Triệu gia mượn cớ để chỉnh em, anh ơi, cứu em đi!

Cảnh sát đi sau có lẽ bị cô ta khóc lóc đến mất kiên nhẫn, dùng sức đẩy vào lưng cô ta rồi quát:

- Cô nói hươu nói vượn gì thế! Chúng tôi là cảnh sát nhân dân sẽ không làmmấy chuyện này. Nếu cô không làm thì quyết sẽ không oan uổng cô đâu.

Hồ Gia Hào gỡ tay em gái, đau lòng nói:

-Giai Giai, đừng sợ. Chỉ cần em không làm việc này thì nhất định sẽ không sao! Anh tin Triệu phu nhân sẽ không vu oan em đâu

Nói xong liếc nhìn về phía Chu Thiến.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn thấy thì hừ mạnh một tiếng, nhìn lại đầy khinh thường:

- Em gái mình là loại người nào mà anh còn không biết à? Chuyện này cô ta có làm hay không chẳng lẽ anh không biết? Nếu cô ta như vậy, nếu tôi thựcsự muốn chỉnh cô ta thì cần thiết phải nhờ đến cảnh sát sao?

Hồ Gia Hào bị anh nói vậy mà cúi đầu, nói không nên lời.

Lòng Hồ Giai Giai vô cùng sợ hãi, nhưng giờ cũng chẳng có cách nào khác, chỉ hi vọng lý do thoái thác của mình có thể lừa được cảnh sát. Cô ta thất tha thất thểu, khóc sướt mướt đi theo cảnh sát xuống lầu, sau đó lại dưới conmắt bao người mà lên xe cảnh sát. Mọi người chỉ trỏ, bàn tán rồi nhìn cô ta với ánh mắt khinh thường khiến cô ta hận không thể đào lỗ mà chuivào. Từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ cô ta mất mặt như vậy, cô ta vừa hậnvừa xấu hổ. Hồ Giai Giai ngồi trong xe cảnh sát, lấy tay che mặt, lớntiếng khóc lóc.

Bên cạnh, Lưu Văn Chí giận dữ đá cô ta một cước, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Cô là yêu tinh hại người, giờ vẫn còn khóc được à! Tôi xem xem cô lừa được cảnh sát hay không? Hồ Giai Giai, nếu cô hại tôi ngồi tù thì đời nàytôi cũng sẽ không bỏ qua cô đâu

Hồ Giai Giai không dám lại tranh chấp với anh ta trước mặt cảnh sát, sợ lộ dấu vếtnên chỉ khóc giả đáng thương, không để ý đến anh ta. Lưu Văn Chí cònmuốn đánh nhưng lại bị cảnh sát ngăn lại. Lưu Văn Chí lúc này mới yêntĩnh lại, chỉ là ánh mắt nhìn cô ta thì như hận không thể tiến lên cắnchết nàng.

Hai hôm sau, cục cảnh sát đưa tin tới. Hồ Giai Giai tuy rằng vẫn luôn nói dối nhưngcảnh sát là những người có kinh nghiệm, chỉ chút kĩ xảo của cô ta sao có thể qua mắt được. Chẳng những vạch trần lời nói dối của cô ta mà

https://thuviensach.vn

còn đến tận nhà lục soát tìm ra bằng chứng. Chiếc điện thoại như cô ta nói là bị trộm đi cũng bị tìm ra. Vì cô ta không nghĩ chuyện lại lớn như vậy, hơn nữa trong đó còn có bức ảnh của Lưu Văn Chí nên không vứt nó đi được. Không ngờ bây giờ lại thành chứng cứ phạm tội của cô ta. Hồ GiaiGiai hối cũng không kịp, chứng cứ như núi, muốn chối cũng khó.

Phạm nhân nhận tội rồi thì bị đưa ra xét xử, cuối cùng tòa án phán xử Hồ Giai Giai bị tù hai năm mà tòng phạm Lưu Văn Chí thì bị một năm tù, lập tức chấp hành.

Sau khi tuyên án, Hồ Giai Giai hét to một tiếng rồi ngất xỉu. Còn Lưu Văn Chí thì như nổi điên mà định xông tới đánh Hồ Giai Giai, sự điên cuồng khiến cảnh sát nhất thời không thể ngăn lại được, mãi đến khi cả ba người phải xông lên can thì mới an vị lại, ôm đầu khóc rống

Hôm đó, Chu Thiến không đến xem xét xử. Triệu Hi Thành hỏi cô vì sao không tới xem hai kẻ hại mình có kết cục gì. Chu Thiến tay cầm vòi phun nước, vừa tưới nước cho cây vừa nói:

-Làm gì chứ? Cô ta và người nhà của mình đã đủ đau lòng rồi, sao em còn đến cho bọn họ thêm khó chịu. Em cũng chẳng muốn đi xem những cái này.Nhìn cũng chẳng dễ chịu gì.

Triệu Hi Thành ôm cô từ đằng sau, nhẹ giọng nói:

- Anh còn nghĩ lần này em lại không đành lòng mà bỏ qua bọn họ cơ.

Chu Thiến buông vòi phun nước, xoay người ôm lấy vòng eo săn chắc của anh rồi khẽ nói:

-Không, lần này bọn họ thiếu chút nữa hại Hi Tuấn, ai biết lần sau có thể hại đến anh hay không. Em không muốn để bọn họ có cơ hội đó. Bọn họ bị trừng phạt là đúng tội rồi, em không hề áy này gì cả.

https://thuviensach.vn

Cô khẽ tựa đầu vào vòm ngực rộng lớn của anh, nghe nhịp tim trầm ổn của anh:

- Em muốn mọi người đều phải an toàn, vui vẻ. Em muốn mãi mãi ở bên mọi người.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 158: Có Thai

Chương 157: Có thai

Lap mình hỏng toàn bộ bàn phím, chưa sửa nên k thể update liên tục được. Thanks :)

Chu Thiến ngồi trong nhà vệ sinh, thỉnh thoảng lại nhìn đồng hồ, sau đó lại nhìn về phía ống nghiệm đặt trên bồn rửa tay

5’ hẳn là đủ rồi chứ!

Tâm tình Chu Thiến vô cùng khẩn trương mà cầm lấy que thử, trên que thử hiện rõ hai vạch, cô kích động đối chiếu lại với bảnhướng dẫn. Cảm giác hạnh phúc như điên dâng lên trong lòng. Cô mang thai rồi! Cô đã có con với Hi Thành.

Cô hưng phấn đứng lên, hai tay quơ quơ que thử vài vòng trong không trung, hận không thể nhảy lên mà hò hét.

Thật tốt quá rồi! Cô đã có con với Hi Thành.

Sau khi chuyện Hồ Giai Giai kết thúc một đoạn thờigian, tâm tình của cô cùng dần bình ổn lại. Cô dần dần phát hiện thânthể mình có chút bất ổn. Đầu tiền là thường xuyên cảm thấy uể oải, cómấy lần còn ngủ gật ở công ty. Sau đó thì ăn uống cũng dần trở nên kénchọn, những đồ vốn thích ăn lại cực kì ghét, đồ không thích thì chỉ cầnnhìn cũng chảy nước miếng. Ban đầu Chu Thiến còn không ý thức đượcchuyện gì, chỉ nghĩ mình bị cảm, cũng không quá để ý mà cũng không nóivới Triệu Hi Thành tránh cho anh lo

https://thuviensach.vn

lắng. Nhưng đến một lần, cô và TiểuMạt, Triệu Viện Viện ở trong căng tin công ty ăn cơm, lúc cô ngửi thấymùi dầu mỡ từ thức ăn thì không nhịn được chạy ra ngoài nôn khan. TiểuMạt lo lắng vỗ lưng đưa nước cho cô còn Triệu Viện Viện ở bên lại kinhngạc nhìn cô nói:

Thiệu Lâm, chẳng lẽ cậu mang thai rồi?

Câu nói này khiến Chu Thiến choáng váng, mang thai? Mang thai! Tiểu Mạt cũng ngây người.

Triệu Viện Viện nhìn hai người mà vừa bực mình vừa buồn cười:

Thiệu Lâm, trông cậu thì khôn ngoan mà chẳng lẽ lạihồ đồ thế sao? Cậu nói cho mình nghe xem có phải là đã lâu rồi dì nguyệt không tới thăm đúng không?

Lúc này Chu Thiến mới nhớ ra, quả thật đã lâu rồi không thấy…

Tiểu Mạt thấy cô như vậy thì vui mừng nói:

Thiệu Lâm, cậu thực sự mang thai?!

Lòng Chu Thiến rối loạn, có chút vui mừng lại có chút không chắc chắn, lúc sợ hãi, lúc vui mừng rồi lại sợ hãi. Cô lắp bắp nói:

Mình… mình không biết… thời gian này rất nhiều việc xảy ra, tới giờ mình cũng không nghĩ tới điều này

Cô nhìn Triệu Viện Viện, hai mắt sáng long lanh:

Thực sự là mình mang thai sao?

Chu Thiến vì mất mẹ từ nhỏ nên phương diện này quảthật không tỉnh táo bằng những cô gái khác. Cô lại không ở chung với mẹchồng nên càng chẳng có ai chỉ bảo cho cô. Hơn nữa thời gian qua cũngxảy ra nhiều việc

https://thuviensach.vn

khiến cô không chút ý nên dù chậm kì kinh nguyệt thìcũng chẳng phát hiện ra. Thế cho nên xuất hiện nhiều dấu hiệu như vậy mà cô vẫn cứ mơ hồ

Triệu Viện Viện không biết nên khóc hay cười:

Mình làm sao mà biết được, nhưng mà cậu có thể đếncửa hàng thuốc mua que thử thai coi xem. Mình thấy mấy chị ở nhà máyngày trước cũng hay làm thế

Tiểu Mạt hưng phấn nói:

Mau nói cho chồng cậu biết đi! Anh ấy nhất định sẽ rất vui.

Chu Thiến lắc đầu:

Để chắc chắn rồi nói, vạn nhất không phải thì chẳngphải là để anh ấy mừng hụt sao? Giờ cứ theo lời Viện Viện nói, mua quethử thai đã

Nói rồi cô bám tay hai người, nhỏ giọng cầu xin:

Hai người đi cùng mình được không?

Ba người đi đến nhà thuốc, nhăn nhó mà mua que thửthai. Ra khỏi hiệu thuốc mà mặt ai nấy vẫn cứ đỏ bừng. Mua que thử xong, Chu Thiến vội vã về nhà, vì thế nên xuất hiện cảnh tượng ban nãy.

Chu Thiến thấy kết quả chắc chắn thì lòng vô cùng vui mừng. Lúc này Triệu Hi Thành còn chưa về, cô mấy lần cầm điện thoạiđịnh báo tin cho anh nhưng lại cảm thấy nói trực tiếp thì tốt hơn. Côđứng ngồi không yên chờ đợi Hi Thành trở về, thỉnh thoảng lại nhìn đồnghồ. Chưa bao giờ Chu Thiến cảm thấy thời gian trôi chậm như lúc này. Côhết đi xuống tầng lại đứng ngoài cửa lớn, kiễng chân chờ Hi Thành trở về

Mãi đến khi nhìn thấy ô tô của Hi Thành từ xa dầntiến đến, nhìn xe tiến vào gara, nhìn bóng dáng quen thuộc ra khỏi garathì Chu Thiến không thể

https://thuviensach.vn

ức chế được sự kích động trong lòng, vội chạylên ôm lấy Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Thành cả người mỏi mệt, ngồi trên xe đã thấy bóng dáng xinh đẹp của vợ hiền tựa cửa đứng chờ. Lúc này, vợ yêu lạinhiệt tình ôm anh như vậy khiến bao nhiêu mệt nhọc tan biến hết. Anh ômchặt lấy cô, cảm thấy hạnh phúc thật quý giá biết bao.

Hồi lâu sau, Chu Thiến ngẩng đầu lên nhìn anh. Vốnlúc chờ anh, cô từng nghĩ ra đủ cách lãng mạn để nói ra tin vui này,giống như trong phim truyền hình, chuẩn bị bữa tối lãng mạn bên ánh nếnrồi xấu hổ nói cho anh biết rằng trong nhà sẽ có thêm người. Sau đó, nam chính sẽ cao hứng mà ôm lấy nữ chính rồi hôn nữ chính nụ hôn nồng nàn.

Nhưng Chu Thiến vừa nhìn thấy anh, nhìn thấy gươngmặt tuấn tú của anh, tưởng tượng sau này con mình cũng sẽ giống như anhthì không nhịn được niềm vui trong lòng. Cô ngẩng đầu lên nhìn anh, câuđầu tiên chính là:

Hi Thành, em có thai rồi!

Triệu Hi Thành đang tận hưởng tình cảm dịu dàng củavợ, đột nhiên vợ yêu nói ra những lời này khiến anh nhất thời không phản ứng kịp, ngơ ngác nhìn cô. Chờ đến khi hiểu ra ý của vợ thì cảm giácvui sướng như điên dâng trào trong lòng. Anh run run, kích động hỏi:

Em vừa nói gì? Nói.. nói lại lần nữa đi!

Trong mắt Chu Thiến là ánh sáng rực rỡ, khóe miệng tươi cười, cô nhìn anh, hưng phấn hét lớn:

Em có thai rồi! Em có thai rồi! Hi Thành, em thực sự có thai rồi.

Nụ cười của Triệu Hi Thành càng lúc càng rạng rỡ, ánh mắt càng lúc càng sáng bừng. Anh đột nhiên hét lớn, sau đó ôm bổng côlên, xoay vài vòng, cười ha hả khiến Chu Thiến hoảng sợ, vội vã đấm vàongực anh hét:

https://thuviensach.vn

Hi Thành, cẩn thận một chút, cẩn thận con!

Lúc này Triệu Hi Thành mới buông cô xuống, xin lỗi:

Xin lỗi, anh nhất thời vui quá mà quên mất

Anh vuốt tóc cô, cúi đầu, cọ trán vào trán cô rồi nhẹ nhàng nói:

Thiệu Lâm, cảm ơn em, cảm ơn em đã cho anh món quà này, anh thực sự rất vui…

Đây là món quà của cả hai chúng ta, em cũng rất vui

Bọn họ cảm nhận hơi ấm của nhau, nhìn bóng dáng mìnhtrong mắt đối phương, nhìn đôi mi dài của đối phương khẽ run mà tronglòng ngọt ngào như mật, sau đó, hai người cùng bật cười

Triệu Hi Thành ngẩng đầu, ôm eo cô, cùng nhau đi vào phòng

Lúc sáng đi làm anh còn đang nghĩ, anh thực sụ cũng rất chăm chỉ mà sao còn chưa có kết quả

Chu Thiến giận dữ cười nhìn anh một cái:

Sao chẳng thấy anh nói gì?

Chẳng lẽ nói thì sẽ có sao? Có khi còn khiến em sốt ruột không vui

Lòng Chu Thiến ấm áp, ôm chặt lấy anh.

Hi Thành tuổi cũng không còn trẻ, nhất định rất muốncó con rồi. Hơn nữa, chuyện đứa trẻ lần trước nhất định cũng khiến anhkhông dễ chịu gì, khao khát mong có con nhất định rất cấp bách nhưng anh vẫn nhịn lại không nói gì chỉ là vì không muốn gây áp lực cho cô. Là cô quá sơ ý, lại không ý thức được điều này.

https://thuviensach.vn

Từ hôm nay trở đi em nhất định phải nghỉ ngơi cho tốt, đừng làm nhiều việc nặng. Triệu Hi Thành cẩn thận dặn dò cô

Chu Thiến lại nghĩ tới chuyện khác, sắp tới kì thixét tuyển nhưng giờ cô đang mang thai, sắp sinh em bé, sinh em bé rồicũng phải mất một đoạn thời gian không thể làm việc được. Xem ra mơ ướclàm trợ lý của Khắc Y không dễ như cô vẫn nghĩ.

Thật đáng tiếc! Giấc mộng đã gần kề ngay trước mắt…

Nhưng mà… Chu Thiến vuốt bụng mình, lại nhìn khuônmặt tươi cười vui vẻ của Triệu Hi Thành, đây mới là giấc mộng lớn nhấtcủa cô. Cùng người nhà hạnh phúc, vui vẻ bên nhau mãi mãi, có ba đứa con đáng yêu bên mình, đây mới là điều mà cô mong muốn nhất. Cô cũng hiểu,có được thì ắt có mất, tuy không thể làm trợ lý cho Khắc Y nhưng chờ con lớn thì vẫn có thể làm công việc mình thích

Buổi tối lúc ăn cơm, Triệu Hi Thành cố ý dặn đầu bếp hầm canh gà. Anh gắp thịt gà đầy bát Chu Thiến, miệng thì lải nhải k ngừng:

- Ăn thịt gà nhiều vào, trong thịt gà có rất nhiềuAlbumin, cả cá nữa, nghe nói ăn nhiều thịt bò sinh con ra sẽ rất thôngminh, cũng không biết có đúng không nữa. Ngày mai chúng ta đến bệnh viện kiểm tra đi, tiện thể hỏi bác sĩ xem nên ăn gì, kiêng gì… Đúng rồi,hình như là phải kiểm tra thường xuyên, cấp dưới của anh thỉnh thoảnglại xin nghỉ phép một hai tiếng đưa vợ đi kiểm tra. Hình như việc kiểmtra này rất quan trọng.

Suốt bữa cơm, cảm xúc của Triệu Hi Thành rất xúcđộng, nói thao thao bất tuyệt, nghĩ cái gì nói cái đó, hình như nói mãicũng không hết, dặn mãi cũng không đủ. Chu Thiến biết đó là vì anh sắplàm cha nên đặc biệt hưng phấn. Tuy rằng cô thấy rất ngạc nhiên vì trong mắt người khác, anh luôn lạnh lùng như tu la mà lại cũng có lúc dàidòng như bà mẹ hay lo lắng như

https://thuviensach.vn

vậy, nhưng cô cũng thấy rất hạnh phúc,cho nên vẫn luôn mỉm cười nghe anh nói

Chờ đến khi anh nói cũng gần xong, không thể tiếp tục được nữa thì Chu Thiến mới cười nói:

- Chúng ta có nên báo tin này cho cha mẹ ngay không? Bọn họ biết nhất định sẽ rất vui

Triệu Hi Thành đang chuẩn bị gật đầu, đột nhiên anh như nghĩ ra chuyện gì, cười như con hồ ly mưu mẹo:

- Không vội, chẳng phải cũng sắp đến sinh nhật mẹrồi sao? Hôm đó chúng ta hãy nói, có tin tốt này, anh tin cha dù giận cỡ nào cũng sẽ vui vẻ

Tuy rằng sóng gió trước kia đã qua nhưng Triệu lãogia vẫn rất giận, theo ông thấy sở dĩ có chuyện này xảy ra hoàn toàn làvì Hi Tuấn lăn lộn trong làng giải trí mà ra. Về phần Thiệu Lâm, nếukhông phải cô ra ngoài, xuất đầu lộ diện, cũng sẽ không

khiến người khác có cơ hội này được. Cho nên ông nhưcó được sự ủng hộ mà càng thêm phản đối việc Thiệu Lâm tiếp tục đi làmbên ngoài. Thậm chí còn thả tin rằng nếu không để ý đến thể diện Triệugia như vậy thì không cần về, sinh nhật Triệu phu nhân sắp tới cũngkhông cần tham gia. Việc này khiến Triệu phu nhân thở ngắn than dàisuốt. Khó mới có cơ hội con cái trở về còn bị lão già bảo thủ chặn ngoài cửa. Nhưng bà cả đời cũng không dám chống đối lại chồng nên ngoài thởdài cũng chẳng làm được gì.

Chu Thiến nghĩ lại, cũng hiểu đó là một cách hay nênliên tục gật đầu đồng ý. Triệu lão gia tử cũng rất mong có cháu đíchtôn, biết Chu Thiến mang thai thì vui còn chả kịp, sao có chuyện chặnbọn họ ở ngoài được? Đến lúc đó từ từ nói với ông, có lẽ tâm tình thoảimái, sẽ không cố chấp nữa

https://thuviensach.vn

Buổi tối lúc đi ngủ, Triệu Hi Thành vén áo Chu Thiếnlên, áp tai vào bụng cô, cẩn thận nghe ngóng rồi mới ngẩng đầu, vẻ mặtthất vọng:

- Sao không nghe tiếng tim đập vậy?

Chu Thiến khẽ vỗ lên đầu anh, cười nói:

- Sao nhanh thế được, giờ chỉ sợ còn chưa được haitháng, sao có tiếng tim đập được. Ít nhất phải đợi bụng lớn, con thànhhình mới có chứ!

Hai người cũng đều không biết, thật ra thai nhi từ 6đến 8 tuần đã có tim đập, nhưng phải có dụng cụ thì mới nghe được. Những cái này lên mạng có thể tra được nhưng lúc này cả hai đều rất vui nêncũng quên cả việc lên mạng tìm kiếm thông tin.

Chu Thiến nói:

- Anh thích con trai hay con gái?

Hình như những gia tộc lớn đều rất thích có con trai, nếu cô sinh con gái thì anh liệu có buồn không?

Ai ngờ anh không chút suy nghĩ, đã nói:

- Con gái!

Chu Thiến kinh ngạc

- Vì sao, bình thường

chẳng phải mọi người đều muốn con trai sao?

Triệu Hi Thành nhìn cô cười:

- Anh rất muốn biết, trước kia em như thế nào, sinh con gái, nhất định rất giống em

https://thuviensach.vn

- Vậy anh không thích con trai à?

- Sinh thêm lần nữa là được mà! Lần đầu con gái, lần hai con trai, đứa ba con gái, đứa thứ tư là con trai, đứa thứ năm….

Chu Thiến đen mặt:

- Anh coi em là lợn nái sao?

Triệu Hi Thành tặc lưỡi:

- Thiệu Lâm, em thực sự không nên so mình với lợn nái, lợn nái giỏi lắm, một lứa có thể sinh 8,10 con cơ…

Chu Thiến giận dữ đấm lên ngực anh:

- Đồ đáng ghét, anh đi mà tìm lợn nái sinh con cho anh

Triệu Hi Thành co rụt người lại, liên tục xin tha:

- Được rồi được rồi, em định mưu sát chồng sao?Anh biết anh sai rồi, em giỏi hơn lợn nái nhiều

Chu Thiến giận đến độ muốn cắn chết anh

Triệu Hi Thành thấy cô mím môi, mặt đỏ bừng lên, tuyrất đáng yêu nhưng lại sợ cô thật sự tức giận, vì thế lại ôm cô vàolòng, khẽ thì thầm vào tai cô:

- Chỉ cần là con của chúng ta, trai hay gái anh đềuyêu cả. Chúng ta sinh nhiều nhiều đi, về sau cho bọn trẻ chơi với nhaucho vui. Lớn lên có anh có em, sẽ không cô độc.

- Nhưng không phải chính phủ đã có quy định

kế hoạch hoá gia đình sao?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành lơ đễnh nói:

- Chẳng phải là phạt tiền sao? Nộp phạt là được, cùng lắm thì chúng ta ra nước ngoài sinh, ai quản?

Chu Thiễn nghĩ tới cảnh những đứa bé ríu rít vâ quanh mình gọi mẹ, quả thực là bức tranh ấm áp, hạnh phúc. Cô không khỏi bậtcười. Triệu Hi Thành lại nói:

- Vốn đang định thu xếp đi du lịch, giờ xem ra kếhoạch đành lùi lại vậy. Cửu Trại Câu đúng là không có duyên! Giọng nóicó chút tiếc nuối

Chu Thiến cười:

- Sau này đợi con cứng cáp, cả nhà chúng ta cùng đi chẳng phải càng vui sao

Mắt Triệu Hi Thành sáng bừng:

- Cũng đúng, chúng ta cùng bọn nhỏ đi chơi nhất định sẽ rất vui

Chu Thiến lại trở nên vui vẻ

Cô nhìn Triệu Hi Thành, tay anh đang vuốt ve bụng cô, miệng cười thỏa mãn. Trong lòng cô cảm giác dịu dàng, ấm áp vô cùng,hạnh phúc ngập tràn. Cô dựa đầu vào lòng anh, nghĩ rằng, cô nhất định sẽ nắm chặt hạnh phúc này, không để nó vuột khỏi tay.

Ngày hôm sau, hai người đều xin nghỉ phép bởi vìTriệu Hi Thành muốn đưa cô đi khám. Triệu Hi Thành dặn thư ký hẹn trướcvới bác sĩ tốt nhất. Bởi vì là con dâu Triệu thị nên nhanh chóng đếnlượt.

Đầu tiên là kiểm tra xác định lại chuyện mang thai.Tuy rằng Chu Thiến đã kiểm tra nhưng nghe nói cách đó cũng không phảiđúng tuyệt đối nên cô vẫn lo có sai sót. Giờ nghe bác sĩ xác định thìtâm tình thả lỏng nhiều

https://thuviensach.vn

Điều này thì Triệu Hi Thành lại không hề để ý. Anhnghe bác sĩ nói vợ có thai thì vẻ mặt cũng rất bình thản. Vợ nói có,đương nhiên là có, có gì cần nghi ngờ

Sau đó lại làm một loạt kiểm tra, siêu âm gì gì đó, nhìn những tế bào nhỏ xíu ki, Triệu Hi Thành kinh ngạc, ngu ngốc hỏi:

- Đây chính là đúa bé

Bác sĩ siêu âm là người vui tính, cười nói:

- Ban đầu anh cũng như vậy mà.

Khóe miệng Triệu Hi Thành giật giật không nói gì, Chu Thiến nhịn cười đau cả bụng

Khiến hai người vui mừng là bác sĩ đặt máy móc gì đó lên bụng cô, sau đó cho bọn họ nghe tiếng tim đập của thai nhi

Hai người đều tươi cười, kích động vô cùng. Triệu Hi Thành cười nói:

- Lại có thể nghe được tiếng tim đập, tiếng tim đập còn mạnh như vậy, nhất định là đứa trẻ khỏe mạnh

Bác sĩ có lẽ đã quen với cảnh những người làm cha tự phụ này rồi, cũng chỉ cười không nói

Kiểm tra xong, bác sĩ nói với bọn họ, giờ đứa trẻ rất khỏe mạnh, nhưng ba tháng đầu thai nhi chưa ổn định, không cẩn thận cóthể xảy thai nên nhất định phải thật cẩn thận

Triệu Hi Thành cẩn thận hỏi:

- Vậy phải chú ý những điều gì.

https://thuviensach.vn

Một giờ sau đó bác sĩ đều kiên nhẫn nói về ăn uống,sinh hoạt. Triệu Hi Thành nhất nhất lắng nghe, chỗ nào không hiểu thìhỏi bằng hiểu mới thôi. Bác sĩ có lẽ bị anh quấn phiền mà hung hăng nói:

- Trong ba tháng cấm chuyện phòng the!

Triệu Hi Thành cứng họng, đứng sững đó còn Chu Thiến lại bưng miệng cười.

Từ bệnh viện đi ra, Triệu Hi Thành vẫn luôn lẩm bẩm:

- Ba tháng…

Sau đó thở dài, oán hận nói:

- Vì con yêu, ba tháng thì ba tháng! Cũng có phải chưa từng nhịn đâu mà

Chu Thiến tỏ vẻ cảm động, vỗ vỗ lưng anh:

- Đúng là người cha vĩ đại!

Thật ra, ý của bác sĩ là ba tháng đầu mang thai cấmchuyện phòng the, hiện tại Chu Thiến đã được hai tháng, kiêng cữ mộttháng nữa là được. Nhưng hai người lại hiểu thành ba tháng nữa…

Triệu Hi Thành đáng thương…

Chu Thiến trở lại công ty,

nói tin này cho Tiểu Mạt và Triệu Viện Viện. Bọn Trương Lâm biết tin đều chúc mừng cô, cũng hẹn buổi trưa cùng ăn cơm chúc mừng

Mọi người hẹn ăn ở khách sạn khá sang. Chẳng có cáchnào, căng tin công ty không lớn lại nhiều người, Chu Thiến không chịuđược mùi ở đó.

https://thuviensach.vn

Cùng nhau ăn cơm cũng giống như trước kia còn đi họcvậy, mọi người đều có mặt, kể cả Vương Vĩ, Vương Lâm, Lý San, chỉ thiếuLưu Văn Chí

Nhắc tới Lưu Văn Chí, ai nấy cũng thoáng yên lặng

Trương

Bân nói:

- Nếu không phải cậu ấy nhất thời bị quỷ ám mà đi đổi keo xịt tóc của Thiệu Lâm thì sao có thể bị Hồ Giai Giai túm gáy đượcmà rơi phải tình cảnh này. Về sau ra tù cũng chẳng thể làm công việc nànữa. Ai sẽ tuyển người từng phát tán ảnh riêng tư của khách hàng làmviệc, huống chi còn từng ngồi tù

Bởi vì Lưu Văn Chí khai hết mọi chuyện ở đồn cảnh sát nên chuyện keo xịt tóc của Thiệu Lâm cũng được sáng tỏ.

Bạn bè đều cảm thấy tiếc cho anh, sắp có thể tham gia thi tuyển, anh lại có cơ hội rất lớn, tiền đồ sáng lạn lại vì lòng tham nhất thời mà hủy đi mọi thứ/ Lý San nhắc tới anh thì vẻ mặt ảm đạm. Lưu Văn Chí thích Lý San mọi người đều biết, chắc hẳn Lý San cũng thích anh ta. Triệu Viện Viện thấy cô ấy không vui thì an ủi:

- Lý San, cậu đừng buồn, cậu hẳn nên thấy may mắn vìsớm nhận ra bộ mặt thật của anh ta. Nếu anh ta chỉ vi chút lợi ích màbán đứng bạn bè thì sao biết được sau này anh ta lại bán đứng người bêncạnh mình?

Chu Thiến cũng nói:

- Sắp tới kì thi rồi, vẫn nên tập trung để thi tốt thì hơn. Làm tốt việc của mình là được rồi, đừng quá buồn

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt cười rót rượu cho mọi người, chén Chu Thiến thì rót nước hoa quả rồi nói:

- Hôm nay là chúc mừng Thiệu Lâm, đừng nhắc đếnchuyện không vui. Chúng mình kính Thiệu Lâm một ly, chúc cô ấy sinh hạcục cưng béo khỏe nào!!

Mọi người đều nâng chén chúc mừng Chu Thiến, không khí lại trở nên cực vui vẻ

Uống rượu rồi, Trương Bân hỏi Thiệu Lâm:

- Cậu phải sinh em bé, vậy kế hoạch sau này thế nào?

Chu Thiến uống một ngụm nước trái cây

rồi nói:

- Thi tuyển xong, nếu được công ty nhận làm thì mình sẽ xin nghỉ phép, nếu công ty không cho thì cũng đành xin nghỉ thôi

Vương

Vĩ giật mình nói:

- Cậu không muốn làm trợ lý của Khắc Y sao? Cậu rất có khả năng

Mọi người cũng đều nhìn cô

Chu Thiến cười:

- Mọi người có thể tưởng tượng cảnh đi theo thầy Khắc Y là trợ lý đang mang thai không? Hơn nữa, yêu cầu của thầy cũng rấtnghiêm khắc, mình sợ không theo kịp, dù sao em bé mới là quan trọng

- Cũng đúng!

https://thuviensach.vn

Mọi người đều gật đầu.

Trương Bân cười:

-Vậy nếu Thiệu Lâm không tham gia thì cơ hội của mình càng lớn rồi

Tiểu Mạt lại bĩu môi:

-Bốc phét cũng không biết ngượng, ở đây còn tôi và Triệu Viện Viện, anh không có cơ hội đâu

Trương

Bân nhìn mọi người cười khổ:

- Nhất định là kiếp trước mình gây thù chuốc oán với cô ấy rồi

Tiểu Mạt đế thêm vào

- Kiếp này cũng có thù

Chu Thiến rót rượu cho bọn họ cười nói:

- Được rồi, đừng ầm ỹ nữa, hai người uống rượu giải hòa đi, đúng là đôi oan gia đáng yêu

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 159: Phỏng Vấn

Chương 158: Phỏng vấn

inh nhật Triệu phu nhân vào ngay cuối tuần này

Chu Thiến và Triệu Hi Thành bàn bạc, tính cách Triệu lão gia tử nóng nảy cố chấp, không tránh khỏi hôm đó quảthực sẽ bị nhốt ngoài cửa khiến cho bị khó xử. Vẫn là nên đem chuyện Chu Thiến mang thai ra nói cho bọn họ từ trước thì hơn.

Buổi tối thứ sáu, Chu Thiến gọi điện báotin vui cho Triệu phu nhân, qua điện thoại có thể thấy giọng bà tránngập niềm vui, không ngừng hỏi:

- Thật sao? Thật vậy sao??

Chu Thiến nói:

- Đúng vậy, đã đến bệnh viện kiểm tra rồi ạ, mọi thứ đều rất tốt

Trong điện thoại truyền đến tiếng cười của Triệu phu nhân, hiển nhiên là bà rất vui mừng. Bà hỏi han hàng loạt chuyện rồi lại hỏi tình hình củaChu Thiến, vô cùng hưng phấn, Chu Thiến cũng kiên nhẫn trả lời bà.

Cuối cùng, Triệu phu nhân nói:

- Ngày kia nhớ đến sớm nhé, mẹ muốn gặp cháu mẹ!

Nói xong lại khẽ bổ sung:

https://thuviensach.vn

- Đừng bận tâm mấy lời cha con nói, chờ mẹ nói tin này cho ông ấy, ông ấy chắc chắn sẽ vui vẻ mà quên hết mọi chuyện

Sau khi cúp máy, Triệu phu nhân không nhịn được sự vui mừng này, vội vã chạy đến thư phòng, muốn đem tin này nói cho chồng

- Quốc Xương, Quốc Xương, vừa rồi Thiệu Lâm gọi điện về!

Triệu Quốc Xương đang đọc sách, nghe vợ nói vậy thì cũng không buồn ngẩng đầu, hừ nhẹ nói:

- Bà nói với chúng nó ngày kia không cần đến đây, nhìn đã thấy phiền

Triệu phu nhân đi đến bên ông, giật lấy quyển sách trên tay ông. TriệuQuốc Xương ngẩng đầu, vẻ mặt tức giận nhưng lại thấy vợ rất vui vẻ thìkhông khỏi sửng sốt

- Bà có chuyện gì thế! Thắng bạc à! Cười tươi như hoa ấy nhỉ

- Thắng bạc? Tôi thấy có thắng được bao nhiêu tiền cũng không đáng vui mừng thế này đâu

Bà ghé đầu vào tai chồng, cười cười nói:

- Khi nãy Thiệu Lâm gọi điện thoạiđến nói cho tôi biết, con bé có thai rồi. Được hai tháng, hơn 7 thángnữa chúng ta đã có cháu bế rồi

Triệu Quốc Xương tháo kính xuống, nhìn vợ:

- Thật sao?Giọng nói đầy sự kinh ngạc, vui mừng.

- Đúng thế, đúng thế, tôi nói cho ông nhé, ngày mai không được nhốt cháu tôi ngoài cửa đâu

https://thuviensach.vn

Triệu Quốc Xương giả bộ không để ý, khẽhừm một tiếng rồi lại đeo kính lên, xoay ghế qua chỗ khác, không nói gì. Nhưng Triệu phu nhân lại nhìn thấy ở cửa kính đối diện bóng chồng mìnhđang cười. Triệu phu nhân hiểu ý cười cười, cũng không trêu chọc ôngnữa, xoay người đi ra ngoài, bà còn phải dặn dò nhà bếp chuẩn bị nhiềuđồ ăn bổ cho phụ nữ mang thai nữa.

Đến cuối tuần, Chu Thiến và Triệu HiThành đi về biệt thự lớn Triệu gia, nhìn thấy cửa lớn rộng mở thì khôngkhỏi nhìn nhau cười. Hai người còn sợ bị người cản lại mà xấu hổ, giờxem ra, quả nhiên cháu là vô địch.

Tiệc sinh nhật lần này không phô trương như lần trước, cũng không đông khách như trước

Dung tẩu nói với bọn họ, khách đều là một số họ hàng thân thích trong nhà, cũng không quá nhiều. Giờ vì còn sớmnên khách còn chưa đến

Vào đại sảnh đã thấy Triệu phu nhân ănmặc sang trọng, hoa lệ, thấy bọn họ vào thì cười rạng rỡ, đứng dậy vươntay về phía bọn họ. Triệu lão gia vẫn ngồi yên đó không nhúc nhích nhưng sắc mặt rất tốt. Hai người đi tới cầm tay Triệu phu nhân

Triệu phu nhân nhìn Chu Thiến từ trên xuống dưới, nhíu mày nói:

- Sao trông gầy thế? Nhất định làdinh dưỡng không đủ rồi! Giờ con có thai, sinh hoạt, ăn uống nhất địnhphải rất cẩn thận mới được.

Chu Thiến cười nói:

- Mẹ, mẹ yên tâm, con sẽ chú ý. Ngày nào Hi Thành cũng đều bắt con ăn canh đó!

Nghe xong Triệu phu nhân lại nhăn mặt:

https://thuviensach.vn

- Chỉ ăn canh hầm thôi sao được, còn phải để ý phối hợp dinh dưỡng nữa. Xem ra đầu bếp của hai đứa cũngkhông có kinh nghiệm rồi

Bà trầm ngâm một hồi rồi nói:

- Hay như vậy đi, hai con dọn vềđây ở đi, mẹ và Dung tẩu đều có kinh nghiệm, hơn nữa Hi Thành cũng haykhông về nhà, để con ở nhà một mình mẹ không yên tâm

Chu Thiến và Triệu Hi Thành nhìn nhau, Hi Thành thoáng động lòng. Về sau Thiệu Lâm bụng lớn, mình thường không ởbên cạnh cô, mẹ có kinh nghiệm có thể chăm sóc Thiệu Lâm tốt hơn. Nghĩvậy, Triệu Hi Thành khẽ hỏi Chu Thiến:

- Em thấy sao?

Chu Thiến biết Triệu phu nhân có ý tốt,tuy rằng cô rất muốn sống cuộc sống hai người với Triệu Hi Thành nhưngvới con mà nói thì đây là sự sắp đặt rất thỏa đáng nên cười gật đầu.

Triệu phu nhân thấy bọn họ đồng ý, nghĩ đến sau này có thể ở chung với các con thì càng thêm vui vẻ.

Lúc bọn họ nói chuyện, Triệu lão gia tửdù ở bên cạnh không nói gì nhưng tai thì không bỏ qua bất kỳ câu nào,yêu cầu vợ đưa ra rất hợp ý ông. Thấy con đến chút việc nhỏ này cũngphải trưng cầu ý kiến của con dâu thì cảm thấy khinh bỉ. Cảm thấy giờcon càng lúc càng yếu đuối, trước kia nó bá đạo cứng rắn thì hợp với ýông hơn. Giờ chuyện gì cũng phải hỏi ý kiến vợ thì còn ra cái gì. Nhưngông thấy Chu Thiến đồng ý trở về ở thì trong lòng cũng vui mừng, cảmthấy con dâu vẫn thấu tình đạt lý, dù từng không nghe lời nhưng giờ xemra hoàn toàn là vì con mình quá yếu đuối.

Bốn người ngồi trên sô pha, Triệu phunhân kéo tay Chu Thiến nói chuyện phiếm, lúc thì hỏi bị thai hành thếnào, có lúc lại hỏi cô thèm ăn gì,

https://thuviensach.vn

hỏi đủ chuyện, vẻ mặt rất hưng phấn.Đến khi Triệu phu nhân chuẩn bị hỏi lại mấy vấn đề cũ thì Dung tẩu ở bên lại xen vào đôi câu, chuyển đề tài càng khiến Triệu phu nhân rất vuivẻ. Triệu lão gia tuy không nói gì nhưng có thể thấy ông rất chú ý đếncuộc nói chuyện này. Tỷ như khi Triệu phu nhân hỏi Chu Thiến có còn đilàm không thì ông không nhịn được mà chen vào

Ông nhìn Chu Thiến nói:

- Giờ con đã mang thai còn muốn chạy đi chạy lại bên ngoài sao? Vạn nhất có gì sai sót thì phải làm sao?

Triệu phu nhân rất đồng ý với chồng, chẳng qua ngữ khí có ôn hòa hơn một chút:

- Đúng thế, vẫn nên thôi việc đi con ạ! Làm ở ngoài không cẩn thận nhỡ ngã thì làm sao?

Chu Thiến cười trả lời hai người:

- Cha mẹ, chờ thi tuyển xong, con sẽ xin nghỉ dài hạn, con không dám đùa giỡn với chuyện này. Đứa trẻ làquan trọng, cha mẹ yên tâm đi

Nghe Chu Thiến nói xong thì mặt Triệu lão gia mới giãn ra chút ít, Triệu phu nhân cũng rất vừa lòng, gật đầu liên tục

Mọi người đang nói chuyện thì khách cũng lục tục kéo đến.

Đầu tiên là mấy người nhà mẹ đẻ của Triệu phu nhân, em gái, em rể của bà và mấy đứa cháu. Đây vẫn là lần đầu tiên Chu Thiến gặp người nhà mẹ đẻ của Triệu phu nhân, nhưng xem ra bọn họđều biết cô. Triệu phu nhân biết Chu Thiến mất trí nhớ, không biết bọnhọ nên đều giới thiệu lại cho cô biết. Trong đó cháu gái của Triệu phunhân ước chừng 20 tuổi nhìn Thiệu Lâm rồi nói với Triệu phu nhân:

https://thuviensach.vn

- Dì à, dì có cô con dâu thật giỏi.Mấy hôm trước đều đưa tin về chị Thiệu Lâm, hôm qua còn có buổi phỏngvấn của chị ấy nữa cơ.

Cô ấy đi đến bên Chu Thiến, ôm tay cô rồi thân thiết nói:

- Bạn học của em đều nói chị rấtgiỏi. Thiết kế của chị cho anh Hi Tuấn thực sự quá đẹp. Một người là anh họ, một người là chị dâu, em thật sự được thơm lây đó, đám bạn em rấtngưỡng mộ em

Sau sóng gió trước, Thiệu Lâm cũng nhậnlời phỏng vấn của đài truyền hình, tối hôm trước chương trình đã lênsóng. Buổi tối Triệu phu nhân thường đi ngủ sớm nên không xem được.

Em gái của Triệu phu nhân vội ngăn con gái lại:

- Giai Lâm, dừng nói lung tung. Trẻ con biết cái gì!

Bà biết anh rể mình là người rất sĩ diện, cũng từng nghe chị kể qua chuyện này, biết anh rể không thích chủ đềnày. Bà nhìn qua, quả nhiên thấy mặt ông trầm xuống. Nhà mình cần anh rể giúp rất nhiều, không nên đắc tội với ông

Ai ngờ Giai Lâm vốn được nuông chiều, không hiểu tâm tư của mẹ, chỉ nói:

- Con có nói sai đâu, chị Thiệu Lâm cũng rất có năng lực mà, ai cũng đều nói vậy cả.

Triệu phu nhân vốn có chút khó chịu vềcông việc của Chu Thiến, luôn cảm thấy việc hầu hạ người khác là việcmất mặt, giờ thấy cháu gái tán thưởng như vậy, hoàn toàn không có ýkhinh thị thì cũng vui vẻ hơn.

Sau đó bọn họ ngồi xuống, Giai Lâm an vị ở bên cạnh Chu Thiến, nhõng nhẽo hỏi chuyện tạo hình, ánh mắt nhìn ChuThiến đầy sùng bái. Vẻ mặt

https://thuviensach.vn

này khiến lòng Triệu phu nhân rất thoải mái.Triệu lão gia tử thì ngồi nói chuyện với em rể, cháu trai, thấy tìnhhình bên Chu Thiến như vậy thì tâm tình cũng thoải mái hơn chút

Sau đó là bạn chơi bài của Triệu phu nhân là Trương phu nhân, Vương phu nhân đến. Sinh nhật bạn thân sao có thểvắng mặt. Hai người chào hỏi chủ nhà, sau đó thấy Thiệu Lâm thì đều vuivẻ, Trương phu nhân nói với Triệu phu nhân:

- Vừa rồi tôi còn đang nói với Minh Chi (Vương phu nhân) xem hôm nay có gặp được Thiệu Lâm không?

Vương phu nhân cười:

- Tôi đã bảo là sẽ gặp được con bé mà!

Triệu phu nhân khó hiểu:

- Hai người tìm Thiệu Lâm làm gì?

Trương phu nhân cười sang sảng:

- Giờ Thiệu Lâm nhà bà là ngườinổi tiếng rồi, hôm qua tôi xem buổi phỏng vấn của con bé, đúng là khiếnngười khác bội phục. Nguyệt Cầm, số bà tốt thế? Con có năng lực khôngnói, ngay cả con dâu cũng thật giỏi giang, đúng là khiến tôi hâm mộ quáđi mất

- Phỏng vấn?

Hai người liền nhắc đến chuyện phỏng vấn, đúng là khiến Triệu phu nhân tò mò.

Vương phu nhân kinh ngạc:

- Sao thế? Bà còn chưa xem sao? Giờ mau xem đi, sắp phát lại rồi

https://thuviensach.vn

Triệu phu nhân vội vàng kêu Dung tẩu mở ra tivi.

Triệu phu nhân nhỏ giọng hỏi Chu Thiến:

- Sao có phỏng vấn mà không nói với mẹ? Cũng nên bảo mẹ xem với chứ

Bạn bè khen ngợi khiến bà nở mày nở mặt, nhất thời cũng quên mất chính mình từng phản đối con dâu đi làm

Triệu Hi Thành cũng nhìn Chu Thiến, đừng nói là Triệu phu nhân, đến anh cũng còn chưa xem.

Nhìn ánh mắt trách cứ của hai người, Chu Thiến cười khổ nói:

- Thời gian này con đều chỉ lo chođứa bé, cũng không nhớ rõ chuyện này, con cũng đã xem đâu. Lên sóng thìđài truyền hình phải báo một tiếng chứ!

Thật ra đài truyền hình có gọi điện báo nhưng từ sau khi mang thai, điện thoại di động Chu Thiến đều không mang bên cạnh nên không biết.

Triệu Hi Thành vội vàng nói:

- Không sao đâu, dù sao chờ xem đi, mọi người cùng nhau xem cho vui

TV đang quảng cảo, lúc này, Triệu lão gia cũng không nhịn được mà chăm chú theo dõi

Lúc chờ đợi, lại có một số khách đến nhà, có họ hàng của Triệu lão gia, cũng có họ hàng của Triệu phu,nhân, cuốicùng chính là cha mẹ và anh chị dâu của Thiệu Lâm.

Triệu phu nhân kể chuyện Thiệu Lâm cóthai với Tống phu nhân. Người nhà họ Tống nghe xong đều rất vui. Bạch Tư Mẫn cười chúc mừng Chu

https://thuviensach.vn

Thiến. Chỉ có Tống Thiệu Khang thì có chút mấttự nhiên. Chu Thiến biết nhất định là vì lần trước anh ta nhờ cô giúpnhưng cô lại từ chối. Nhưng Chu Thiến có chút không hiểu, đã đến đây rồi thì còn cau có làm gì? Sinh nhật của người khác mà mặt mũi hằm hè thìchẳng thà đừng đến. Con cả của Tống gia cũng chẳng còn trẻ tuổi gì, saocòn tùy hứng như vậy.

Bạch Tư Mẫn nói với cô:

- Em đừng trách anh ấy, gần đây tâm tình anh ấ không tốt. Công trình lần trước anh ấy phụ trách có chút vấn đề, đối tác gây phiền phức. Lần này chẳng biết vị trí tổng giám đốc cógiữ được không nữa.

Vẻ mặt Bạch Tư Mẫn rất lo lắng.

Chu Thiến thấy cô không vui, nói:

- Có phải tại lần trước em không đồng ý anh ấy…

Bạch Tư Mẫn lắc đầu:

- Không liên quan đến em, Hi Thànhđã giúp anh ấy rất nhiều, chuyện lần này rất lớn, Hi Thành cũng chẳnggiúp được gì, không trách các em được. Hơn nữa anh ấy cũng không thể cứvì mình làm sai mà lại đổ thừa vì người khác không giúp được.

Chu Thiến nhìn cô nghĩ thầm, người congái thấu tình đạt lý này phải lấy Tống Thiệu Khang thì đúng là bông hoanhài cắm bãi phân trâu. Ngày xưa sao Tư Mẫn lại yêu anh ta được nhỉ? Vấn đề là, bãi phân trâu này còn không biết quý trọng cô ấy, còn lăng nhăng ở bên ngoài. Nhắc tới anh ta, Chu Thiến rất chán ghét.

Bên kia, Tống Thiệu Khang đứng bên cạnhTống Trí Hào, nhìn hai ông già nói chuyện phiếm, vẻ mặt vẫn như ai thiếu tiền mình không bằng. Chu Thiến nhìn rồi quay mặt đi, mặc kệ anh ta

https://thuviensach.vn

Trong TV, phỏng vấn Chu Thiến bắt đầu,mọi người đều bị thu hút. Đây cũng là chương trình rất ăn khách, bìnhthường đều phỏng vấn những người nổi tiếng.Triệu phu nhân thấy con dâumình có thể xuất hiện ở chương trình này thì rất tự hào

Trong TV, Chu Thiến mặc chiếc áo khoác vàng nhạt, quần dài đen, tóc dài buộc sau gáy, trông rất thanh lệ, thoải mái

MC là một người nổi tiếng, rất được yêuthích. Cô giới thiệu qua về Chu Thiến cho mọi người, lại truyền đến mộtsố hình ảnh trong buổi dạ yến của Hi Tuấn, dưới sân khấu, mọi người nhìn thấy Hi Tuấn thì đều vỗ tay hoan hô

trước TV, đám người trẻ tuổi nhìn thấy Hi Tuấn thì đều hoan hô, vui vẻcòn những người lớn tuổi thì lại có vẻ mặt khác nhau. Triệu lão gia tửthấy Hi Tuấn thì mặt trầm xuống.

Cũng may Hi Tuấn chỉ xuất hiện trong giây lát. Tv lại chiếu cảnh trương quay.

MC:

- Tạo hình của Hi Tuấn là do Tống tiểu thư thiết kế sao

Chu Thiến:

- Bởi vì lúc ấy thầy Khắc Y bị tai nạn, mà tôi lại là người thân của Hi Tuấn nên mới miễn cưỡng thử

MC lại hỏi một số chuyện về tình huống lúc đó. Chu Thiến cũng nhất nhất trả lời. Sau đó, MC hỏi:

- Tống tiểu thư, theo tôi biết thìbản thân cô là thiên kim của Tống thị, lại cũng là con dâu của Triệuthị, theo đạo lý cô không cần phải đi làm cũng rất

https://thuviensach.vn

thoải mái rồi. Vì sao cô còn muốn đi học stylist, kiếm số tiền có thể nói là hoàn toàn bé nhỏ so với tài sản của mình

Mọi người trước TV đều rất chú ý, xem ra đây là vấn đề ai cũng muốn biết

Chu Thiến mỉm cười thoải mái như gió mùa xuân:

- Đầu tiên, đây là công việc tôithích, lúc làm việc, tôi thấy rất vui vẻ, thoải mái. Tôi cảm thấy, người sống trên đời có thể làm công việc mà mình yêu thích là chuyện rất hạnh phúc nhưng cũng rất khó. Sau nữa, tôi cảm thấy là phụ nữ, dù trong bấtkì hoàn cảnh nào cũng không nên có ý nghĩ sống dựa dẫm vào người khác,giao cuộc đời của mình cho người khác, đó là một việc rất nguy hiểm.Tiền, dù ít hay nhiều nhưng quan trọng là bạn chịu đi làm, có dũng khínắm giữ vận mệnh của chính mình. Hơn nữa làm việc cũng có nhiều điềutốt, bạn có thể kết bạn với nhiều người, không đến mức tách rời khỏi xãhội, còn có thể giữ được sức sống của bản thân, rất nhiều điều tốt…

MC:

- Người nhà cô có ủng hộ cô không?

Chu Thiến:

- Chồng tôi rất ủng hộ tôi, có thểnói, tôi có thể an tâm học tập, làm việc là nhờ công lớn của anh ấy. Ởđây, tôi muốn nói với anh ấy một tiếng cảm ơn

Trước TV, Triệu Hi Thành nắm chặt tay Chu Thiến, mỉm cười với cô. Mànhững người phụ nữ khác nghe xong cũng không khỏi liếc nhìn cô một cái.Đạo lý cô nói bọn họ điều hiểu nhưng không phải ai cũng có dũng khí đó.Bảo bọn họ từ bỏ cuộc sống nhàn hạ để đi làm việc vất vả thì bọn họkhông làm được. Phụ nữ chỉ muốn cả đời thoải mái là được. Vì sự nhàn

https://thuviensach.vn

hạđó mà phải hi sinh một số điều, kể cả việc chồng có tình nhân ở bênngoài, kể cả việc mình không có tiếng nói trong gia đình thì không khỏitrầm tư, sự thỏa hiệp này liệu có đáng giá không?

Sự tự tin trong mắt Tống Thiệu Lâm khiến người khác thực sự hâm mộ

Là vì cô ấy nắm giữ vận mệnh trong tay mình nên mới có được sự thongdong đó sao? Bởi vì cho dù đối mặt với bất kì hoàn cảnh nào, cô ấy cũngđều tự tin sẽ vượt qua được?

Triệu lão gia tử chỉ yên lặng xem TV, mặt không biến sắc nhưng nhìn qua cũng không bực mình

Trong TV, MC nói:

- Thật hâm mộ Tống tiểu thư có đượcngười chồng tốt như vậy, chồng cô ủng hộ cô, vậy cha mẹ cô thì sao? Chamẹ chồng nữa, bọn họ cũng ủng hộ cô chứ?

Chu Thiến vẫn luôn mỉm cười:

- Bọn họ có chút hiểu lầm với côngviệc của tôi nhưng tôi tin, khi bọn họ biết tôi đã cố gắng, yêu thíchcông việc này thế nào thì nhất định cũng sẽ ủng hộ tôi. Tôi rất mongđược gia đình ủng hộ mình.

Nhìn đến cảnh này, Triệu lão gia đột nhiên đứng lên nói:

- Khách đều đã đến rồi, cũng không sớm nữa, vào vị trí đi

Mọi người nhìn nhau, đều đoán là ông tứcgiận nhưng vẻ mặt ông lại không hề có gì là giận dữ, nhưng thấy ông nóivậy thì dù mọi người vẫn muốn xem tiếp nhưng đều đứng dậy, đi theo ôngvào nhà ăn.

Nhưng đột nhiên Chu Thiến nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Hi Tuấn còn chưa đến, đợi thêm chút nữa đi!

Triệu lão gia lớn tiếng nói:

- Còn chờ cái gì nữa, muốn đến thì đã đến từ sớm rồi

Vừa dứt lời, Hi Tuấn từ ngoài đi vào:

- Ngại quá, con về muộn.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 160: Thi Tuyển

Chương 159: Thi Tuyển

Hi Tuấn ăn mặc đơn giản, tóc buộc saođầu, nhìn trông rất thoải mái, tuấn lãng. Trong tay anh cầm một chiếchộp, có lẽ là quà cho mẹ.

Anh vừa đến thì những người trẻ tuổi nhưcó thuốc kích thích mà đều kích động, nhất thời cũng quên mất mình đang ở đâu, như đàn ong vỡ tổ mà vây lấy anh, líu ríu đòi xin chữ ký. Nhìnthấy tình cảnh này, Triệu lão gia tử lại nhăn mày lại. Ông không khỏinhìn lại xung quanh, thấy mọi người không ai có phản ứng gì khác lạ thìmới yên lòng. Những người đó,đặc biệt là người lớn tuổi đều là ngườithấu hiểu nhân tình, biết Triệu lão gia không thích con làm ngôi sao,cho dù bọn họ thực sự có suy nghĩ gì thì cũng vạn lần không bộc lộ trước mặt Triệu lão gia được

Hi Tuấn thân thiết đồng ý, nói với bọn họ chút nữa nhất định sẽ kí và chụp ảnh chung. Anh nói xin lỗi rồi đi tớibên Triệu phu nhân, ôm bà cười nói:

- Mẹ, quà sinh nhật của mẹ, thử xem xem có thích không?

Triệu phu nhân gặp con sớm đã tươi cườivui vẻ, bất kể con đưa cái gì bà đương nhiên đều thích. Sau đó, bà đónlấy chiếc hộp nhỏ, cầm tay con mỉm cười.

Chu Thiến ở bên nói:

- Mẹ, nhìn xem là gì đi? Mọi người đều tò mò lắm đó?

https://thuviensach.vn

Những người bên cạnh cũng đều phụ họa theo

Lúc này Triệu phu nhân mới mở ra, chỉthấy bên trong là chiếc trâm cài áo đính kim cương, thiết kế độc đáo,rất đẹp. Trương phu nhân nhìn mà hâm mộ.

Triệu phu nhân rất cao hứng, vừa tự hàovừa thấy con thật hiếu thảo, cười tươi như hoa nở. Mà Triệu lão gia ởbên lại lạnh lùng hừ một tiếng.

Hi Tuấn nghe thấy, nhìn cha rồi đi đến bên ông, khẽ chào ông một tiếng

Trước mặt khách khứa, Triệu lão gia tử đương nhiên sẽ không nói gì, chỉlà khi nhìn anh thì có chút tức giận. Vừa rồi đoạn phim ngắn trong TVphát, Triệu lão gia luôn cảm thấy mọi người đều có chút khinh thường như thể trong mắt bọn họ, con mình chỉ là con khỉ diễn xiếc cho mọi người.Nghĩ vậy Triệu lão gia mặt tối sầm lại nhưng cũng không tiện nổi cáu,chỉ lạnh lùng nói:

- Đi dùng cơm đi!

Nói xong xoay người đi vào nhà bếp

- Cha!

Hi Tuấn đứng sau gọi ông lại, Triệu lão gia tử nghe vậy thì quay đầu. Hi Tuấn cầm chiếc hộp trong tay đưa tới trước mặt ông nói:

- Cha, đây là của cha. Con tìm rất lâu, mong rằng cha sẽ thích!

Triệu phu nhân thấy chồng vẫn chỉ lạnh lùng thì vội đi đến bên ông nói:

- Con có lòng, ông cầm lấy đi

Triệu lão gia tử nhìn xung quanh, thấy mọi người đều đang nhìn thì đành vươn tay nhận lấy chiếc hộp.

https://thuviensach.vn

Triệu phu nhân cười nói:

- Mở ra xem đi, con tặng ông gì thế

Nói xong lại quay đầu nhìn con:

- Nếu mà quý hơn của mẹ thì mẹ không chịu đâu nhé!

Hi Tuấn chỉ cười.

Trong ánh mắt tò mò của mọi người, Triệulão gia mở chiếc hộp ra, chỉ thấy bên trong là một hộp xì gà màu cà phê, có mùi hương thản nhiên tỏa ra.

Xì gà là thứ Triệu lão gia cực yêu thích, hơn nữa hộp xì gà này vừa nhìn đã biết là hàng cực phẩm, sắc mặt ônglúc này mới thoải mái hơn một chút

Hi Tuấn nói:

- Đây là mấy hôm trước con sang Pháp lưu diễn thì mua, là từ Cu Ba, nghe nói là xì gà ngon nhất thế giới

Bên kia, Tống Trí Hào nghe vậy thì nói:

- Đây là loại xì gà đặc biệt, cũng chỉcó 5 hộp thôi, tôi cũng muốn mua nhưng không được. Lão Triệu, tôi mặckệ, thế nào ông cũng phải cho tôi thưởng thức cùng đấy!

Nghe thấy bảo hộp xì gà quý giá như thế, sắc mặt Triệu lão gia dãn hẳn, cười nói với Tống Trí Hào:

- Muốn hút thì đi mà bảo con ông mua đi.

Tống Trí Hào nói:

https://thuviensach.vn

- Con tôi nào được hiếu thảo như Hi Tuấn, làm việc còn chẳng xong nữa là, lão Triệu, thật sự hâm mộ ông

Đúng là gừng càng già càng cay, Tống TríHào khéo léo nịnh nọt được Triệu lão gia khiến ông thật vui vẻ. ChuThiến nhìn Tống Thiệu Khang bị cha nhắc đến mà không vui thì không khỏilắc đầu. Kém xa! Tống Thiệu Khang này nghĩ gì cũng đều bộc lộ ra ngoài,xem ra bị thay thế chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi. Cô lại nhìn Tư Mẫn mà thở dài trong lòng.

Triệu lão gia tử nghe Tống Trí Hào nóivậy thì cũng biết Hi Tuấn có lòng, dù có lúc không nghe lời như vẫn ráthiếu thảo. Hôm nay anh đã về thì nên vui vẻ cùng nhau ăn bữa cơm, vềphần công việc của nó thì để sau hẵng nói

Bởi vì tâm tình Triệu lão gia tốt hơn nên bữa cơm cũng rất vui vẻ. Triệu phu nhân nhìn thấy các con đều hiếu thảo, con dâu lại có tin vui thìcảm thấy mọi chuyện đều thật tốt,hơn nữa mọi người thỉnh thoảng lại tâng bốc bà mấy câu khiến bà thực sự rất vui, sinh nhật hạnh phúc

Ăn cơm trưa xong, khách ngồi lại một lúcrồi đứng dậy cáo từ. Lúc Tống phu nhân gần đi còn kéo Chu Thiến lại nóithật lâu, đều là dặn dò cô phải chú ý giữ gìn sức khỏe. Cuối cùng thởdài nói:

- Giờ anh con ở công ty địa vị càng lúc càng thấp, con là em cũng phải để ý một chút mới được

Chu Thiến thấy khóe mắt bà có nếp nhăn, biết thời gian này nhất định vì chuyện của con mà lòng không thoải mái nên nói:

- Con biết rồi, có thể giúp thì nhất định con sẽ giúp

Không thể giúp thì cô cũng chẳng có cách nào

Tống phu nhân nghe ra ý tại ngôn ngoạicủa cô, môi giật giật, còn định nói thêm gì nhưng nhìn ánh mắt của ChuThiến thì lại chẳng nói được gì,

https://thuviensach.vn

chỉ đành thở dài:

- Đều là anh con kém cỏi…

Bà xoay người đi theo chồng. Chu Thiếnnhìn bóng dáng có phần già nua của bà mà nghĩ: Người phụ nữ này cả đờiđều tốn sức lực mà giữ gìn địa vị của mình, nhất định xem nhẹ việc dạydỗ con cái nên mới khiến con mình thành ra thế này. Cho dù giờ bà làTống phu nhân nhưng vẫn chẳng có chút địa vị gì trong lòng chồng, conthì không chút tiến bộ, con gái là người bà hao hết sức mà bám vào, giờbà có còn cho đó là thứ quý giá nhất?

Triệu Hi Thành vỗ vai cô nói:

- Em nghĩ gì mà xuất thần vậy?

Anh nhìn theo ánh mắt cô về phía bóng dáng Tống phu nhân, nghĩ nghĩ rồi nói:

- Chuyện của anh em thực sự khó giải quyết, nằm ngoài tầm kiểm soát của anh, anh thực sự…

Chu Thiến quay đầu cười với anh:

- Anh không cần giải thích, em hiểu mà

Triệu Hi Thành còn đang nghĩ nên giảithích chuyện này thế nào, dù sao chuyện của anh cô lần này anh cũng chỉcó thể khoanh tay đứng nhìn, trong lòng vẫn có chút áy náy nhưng chuyệnlàm ăn anh đâu thể một tay che trời. Sai sót của Tống Thiệu Khang đâuphải là nhỏ nhưng hôm nay Thiệu Lâm chẳng những không vì người nhà mànói anh mà còn hiểu anh như vậy, sao có thể khiến anh không cảm động cho được? Có người vợ như thế, chồng còn cầu mong gì hơn? Giờ anh đã hiểusâu sắc ý nghĩa của câu nói này, tình yêu với Chu Thiến càng sâu đậm.

https://thuviensach.vn

Khách đi rồi, Triệu lão gia bắt đầu bàn về công việc của Hi Tuấn. Banđầu, vì tác dụng của hộp xì gà kia mà khẩu khí của ông vẫn rất hòa áinhưng ông muốn Hi Tuấn rút khỏi giới nghệ sĩ, đương nhiên Hi Tuấn kiênquyết không chịu. Sau đó, tính nóng nảy của ông lại bộc phát

- Mày xem, mày lên sân khấu thành cáidạng gì nữa? Ăn mặc lố lăng, nhảy nhót lung tung, nói biểu diễn là nóicho hay thôi chứ thực ra chẳng phải là bán sắc… cho kẻ ngu xem sao?Triệu gia chúng ta không chấp nhận nổi người như vậy. Chơi như vậy cũngđủ lâu rồi, mau trở về tiếp tục làm nhị thiếu gia đi, để lại chút thểdiện cho tao nữa.

Hi Tuấn giờ nào còn là nhị thiếu gia sợphiền phức, yếu đuối trước kia. Anh giờ hoàn toàn có thể nắm giữ cuộcsống của mình, vẻ mặt càng thêm tự tin. Chỉ là, cha mẹ thì mãi mãi làcha mẹ, lúc mình gặp khó khăn nhất, cha cũng không chỉ lo giữ sĩ diệncủa mình mà mặc kệ anh nên anh cũng rất mong có thể được cha hiểu, quanhệ với người nhà hòa hợp. Khi anh ở Pháp, ngẫu nhiên nghe nói có cửahàng có xì gà cực phẩm, anh dùng thời gian nghỉ ngơi mà tìm xì gà, cuốicùng mệt mỏi mà đã ngã trên trường quay. Nhưng cái đó có gì đâu? Chỉ cần có thể làm cho cha vui vẻ, mọi chuyện đều đáng giá

Nhưng giờ thấy cha bình luận như thế thì anh không phải không buồn lòng

- Cha à, đây là tính chất công việccủa con, là giải trí đại chúng, giúp mọi người vui vẻ nhưng con cũng cóđược niềm vui của mình, con chẳng thấy điều này có gì là mất mặt. Chuyện trong công ty con không hề hiểu biết, ở đó con hoàn toàn là người vôgiá trị, con không muốn quay về công ty. Con muốn được tiếp tục làm công việc mà con thích. Chị dâu nói đúng, người sống trên đời có thể làmcông việc mà mình yêu thích là điều hạnh phúc. Cũng như cha thích việckinh doanh vậy, con thích biểu diễn. Hơn nữa, con chưa hề làm nhữngchuyện khác người, sai trái, cha sao lại không chịu hiểu con?

https://thuviensach.vn

Triệu phu nhân sợ hai cha con lại cãi cọ nên vội nói với chồng:

- Tôi thấy Hi Tuấn làm việc này cũng rất tốt, không phải có rấ nhiều người thích nó sao? Con đã lớn rồi,chúng nó đều có suy nghĩ riêng của mình, chúng ta đừng xen vào nữa

Chu Thiến và Hi Thành không tiện thamgia, nếu bọn họ cũng nói đỡ Hi Tuấn thì chỉ sợ Triệu lão gia tử lại nghĩ cả nhà cùng chống đối mình mà càng tức giận nên chỉ có thể bên nhìn.

Triệu lão gia tử nghe vợ nói xong thì cơn tức dâng cao:

- Lời lẽ đàn bà ngu xuẩn! Hi Tuấn làcon của Triệu gia, sau lưng chẳng biết bao nhiêu người khinh miệt nó. Nó làm xiếc được đến bao giờ? 30 tuổi? 40 tuổi? Đến lúc đó thì chẳng cònlại gì cả? Tiền? Triệu gia ta thiếu tiền? Đàn ông cần nhất là đạt đượcđịa vị khiến người khác tôn trọng, nó thì có gốc rễ gì? Chỉ dựa vào tuổi trẻ mà nhảy nhót hát hò? Làm trò cười cho người khác?

Nói xong lại nhìn về phía Hi Tuấn:

- Giờ mày cứ cứng đầu, không cần nghe lời tao nữa, tao càng nói mày càng chẳng nghe thì tao cũng chịu, tự mày lo cho mày đi.

Nói xong, Triệu lão gia mặt mày tái mét mà đi vào thư phòng, đóng cửa ầm một tiếng.

Hi Tuấn nhìn Triệu phu nhân với vẻ biết lỗi nói:

- Con xin lỗi, mẹ, đều là con sai, hôm nay là sinh nhật mẹ mà còn làm mẹ không vui

Triệu phu nhân lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Không phải tại con, hôm nay mẹ vui lắm, sau này có thời gian thì nhớ về nhé, cha con tuy nói thế nhưngthực ra vẫn rất muốn con về nhà!

Hi Tuấn cúi đầu, hồi lâu sau mới gật đầu. Triệu Hi Thành đi đến bên em trai nói:

- Em lựa chọn con đường này cũng không có gì sai cả, chỉ là anh thấy lời cha nói cũng rất có đạo lý, có thờigian thì nên suy tính cho tương lai nữa

Làm công việc này, rất dễ được nhớ đến nhưng cũng thật dễ để bị lãngquên. Có thể đến tuổi 40 mà vẫn giữ nguyên sức hút quả thực không nhiều.

Hi Tuấn gật đầu:

- Em biết, cha cũng là muốn tốt cho em.

Anh nhìn nhìn đồng hồ:

- Em phải đi rồi, buổi chiều em còn có việc

- Ừm, em đi đi

Hi Tuấn ôm Triệu phu nhân rồi chào tạm biệt anh trai, chị dâu, cuối cùng đi đến trước cửa thư phòng, gõ gõ cửa nói:

- Cha ơi, con đi đây!

Trong thư phòng không một tiếng độngnhưng chắc hẳn là ông có nghe thấy, chỉ là đang giận mà thôi. Hi Tuấnbất đắc dĩ đành đi trước

Hi Tuấn đi không lâu thì Chu Thiến cũngchuẩn bị rời đi, trước khi đi, Triệu phu nhân dặn dò đêm nay thu dọn đồđạc để mai về nhà

Về nhà, Chu Thiến và Hi Thành bàn chuyện Hi Tuấn, Chu Thiến nói:

https://thuviensach.vn

- Lúc ấy em cổ vũ cậu ấy rời khỏiTriệu thị, theo đuổi giấc mơ của mình cũng chẳng biết là đúng hay sai.Có lẽ ở Triệu thị mới là tốt nhất cho cậu ấy

Cô cảm thấy những lời Triệu lão gia nói hôm nay cũng có đạo lý, có lẽ cô đã quá ngây thơ

Triệu Hi Thành cười nói:

- Em đừng nghĩ nhiều, bất kể thế nào có thể làm được việc mà mình thích là việc tốt nhất rồi. Hi Tuấn rõràng có tài năng mà không thể phát huy thì sẽ là nỗi tiếc nuối cả đờicủa nó. Giờ nó có thể sống vui vẻ như thế, cho dù sau này lớn tuổi cũngcó thể phát triển sự nghiệp khác, làm đạo diễn, đầu tư phim nhựa, đàotạo sao… chỉ cần là chuyện nó thích, nó cố gắng làm thì thế nào cũng làthành công

Chu Thiến gật đầu, trong lòng dễ chịu hơn chút

Ngày hôm sau, bọn họ chuyển về biệt thự. Phòng chuyển xuống tầng một. Triệu phu nhân nói:

- Sau này bụng lớn, leo cầu thang không an toàn, ở lầu 1 cho tiện con ạ!

Chu Thiến nhìn phòng mình thấy được bố trí rất thoải mái

Triệu phu nhân nói:

- Vốn định sơn lại nhưng mẹ sợ mùi sơn không an toàn, không tốt cho con

Chu Thiến cười nói:

- Thế này đã là tốt lắm rồi, con thích lắm. Cảm ơn mẹ!

Chỉ trong một buổi tối đã chuẩn bị thỏađáng, nhất định là đã phải thức khuya rồi. Tuy rằng chuyện Văn Phươngtừng khiến họ mâu thuẫn nhưng

https://thuviensach.vn

chuyện cũng đã qua, mà giờ Triệu phu nhânnhư đang hết sức lấy lòng thì sao cô còn chẳng để mọi thứ thoải mái lại? Cô không để tâm chuyện vụn vặt, cho rằng sở dĩ bây giờ Triệu phu nhânđối tốt với mình là vì đứa bé trong bụng. Văn Phương cũng từng có thai,bà đối xử với Văn Phương thế nào cô cũng biết

Triệu phu nhân còn nói:

- Bên cạnh là phòng của em bé, đến lúcđó em bé ở phòng bên mới không làm phiền con ở cữ, phụ nữ ở cữ rấ quantrọng, tuyệt đối không thể để lại bệnh chứng gì. Mẹ sẽ giúp con sinh con thoải mái nhất

Chu Thiến cầm tay Triệu phu nhân:

- Mẹ, vất cho vả mẹ rồi!

Triệu phu nhân cười, rồi nắm chặt tay Chu Thiến:

- Con tốt với Hi Thành, mẹ cũng tốt với con là phải thôi. Trước kia con từng chịu thiệt thòi, mẹ có trách nhiệm lớn, mẹ sẽ bù đắp lại cho con, hi vọng con đừng để bụng.

Chu Thiến nói:

- Chuyện đó giờ cũng không quan trọng nữa rồi, con đã quyết định là sẽ quên.

Triệu phu nhân cười:

- Thiệu Lâm, lấy được con là phúc của Triệu gia

Gặp được Hi Thành sao không phải là phúccủa cô? Chu Thiến khẽ vuốt bụng. Giờ mọi thứ thật sự quá hoàn mỹ, quáhạnh phúc. Hạnh phúc này sẽ còn mãi sao?

https://thuviensach.vn

Có được không?

Cô tự hỏi mình

Nhất định là thế đi. Cô sẽ dùng hết sức mình để nắm giữ hạnh phúc bản thân

Thu xuống, thời tiết trở nên ấm áp, dễchịu. Mỗi sáng, Chu Thiến sẽ cùng Hi Thành đi làm. Tuy rằng Triệu phunhân rất lo khi cô đi làm nhưng thấy cô đã đồng ý sau khi thi xong thìsẽ xin nghỉ, tính ra cũng chẳng bao lâu nữa nên cũng không nói gì. Chỉlà buổi trưa bà sẽ bắt người làm mang đồ ăn đến cho Chu Thiến vì sợ đồăn ở công ty không ngon, không bổ dưỡng khiến đồng nghiệp đều rất hâm mộ Chu Thiến có mẹ chồng tốt. Đến chiều tan tầm, Triệu Hi Thành sẽ đi đóncô. Nếu Triệu Hi Thành phải đi tiếp khách thì sẽ gọi lái xe đến đón cô,kiên quyết không để Chu Thiến về một mình, sợ cô gặp nguy hiểm. Về nhàđã có đồ ăn vặt dinh dưỡng chờ đón, sau đó lại là bữa tối bổ dưỡng.Triệu phu nhân ngồi bên cạnh luôn dặn cô ăn cái này cái kia, nhưng cókhi Chu Thiến ăn không vô thì Triệu phu nhân lại rất lo lắng, hôm saulại tốn công chuẩn bị món đồ khác cho cô ăn.

Sau khi ăn cơm tối, Triệu Hi Thành sẽcùng cô đi tản bộ. Vì trời dần trở lạnh nên bọn họ chỉ đi dạo trong vườn hoa của nhà, nói chuyện phiếm, kể ngày hôm nay mình đã làm gì khiến tâm tình Chu Thiến rất thoải mái.

Ngày cứ lặng lẽ trôi qua, kì thi tuyểncuối cùng đã đến. Vẫn là thi ở phòng thực hành của trường. Ngoài Lưu Văn Chí và Hồ Giai Giai đang ngồi tù thì mọi học viên đều tham gia. Có mộtsố người nói, đã có công ty khác liên lạc, nếu không thi được ở Yêu TiLệ thì sẽ qua công ty kia.

Danh tiếng của trường Yêu Ti Lệ rất tốt,cho dù là học viên không thi đỗ vào công ty thì cũng không phải lo đầura, chẳng qua tiền công ít hơn chút thôi. Cho nên Yêu Ti Lệ vẫn là sựlựa chọn hàng đầu.

https://thuviensach.vn

Khắc Y đã bình phục, xuất viện, đảm nhậnviệc chấm thi lần này. Còn cả tất cả những thầy giáo từng dạy cũng cómặt, rất là náo nhiệt.

Thầy Khắc Y đầu tiên là nói mấy câu tổng kết đơn giản rồi nói:

- Lần này mong rằng không xảy ra chuyện như trước, mọi người để ý sẽ thấy phòng thực hành đã lắp thêm camera,nhất cử nhất động của mọi người đều bị ghi lại. Cho nên đừng làm nhữngchuyện tổn hại nhân cách, dùng bản lĩnh của chính mình mà tạo nên thànhtích

Thật ra không cần Khắc Y nói thì mọingười cũng không dám làm chuyện đó. Hồ Giai Giai và Lưu Văn Chí là bằngchứng tốt nhất, cho dù không thi được thì vẫn tìm được công việc bênngoài. Nhưng nếu bị bắt được thì chẳng thể sống trong nghề này được nữa

Cho nên lần thi này rất thuận lợi, nộidung là tạo hình cho người mẫu của mình trang phục yến hội. Chu Thiếnđược mọi người cùng tán thành, trở thành là quán quân.

Thi xong, Khắc Y tìm Chu Thiến nói:

- Nghe nói em không thể làm trợ lý cho thầy được?

Chu Thiến cười nói:

- Đúng thế ạ, giờ tình huống không cho phép

Khắc Y đùa:

- Con gái thật phiền mà, cho nên những người thành công trong sự nghiệp chủ yếu là con trai hết đó.

- Nhưng một gia đình hòa thuận, những đứa con khỏe mạnh cũng là một thành công với phụ nữ rồi

https://thuviensach.vn

Khắc Y cười:

- Về sau em sẽ ở nhà làm bà chủ gia đình, giúp chồng dạy con sao?

Chu Thiến lắc đầu:

- Không, chờ con cứng cáp hơn, em sẽ quay về, em rất tham lam, cũng không muốn bỏ qua sự nghiệp của mình.

- Em có thể làm tốt cả hai việc không?

- Em sẽ cố gắng, nhất định có thể cân bằng được

Khắc Y cười vỗ vỗ vai cô:

- Bất kể thế nào, em đều có thể quay về, với giới stylist mà nói, đó chính là việc tốt, thầy rất mong chờ

Kì thi lần này, top 10 ngoài Chu Thiếnthì đều tham gia vào công ty. Mà năm người còn lại được vào gồm cả Vương Vĩ, Vương Lâm và Lý San. Bởi vì Chu Thiến bỏ qua cơ hội nên vị trí thứhai là Trương Bân trở thành trợ lý của Khắc Y.

Mọi người đều rất vui mừng. Mà Yêu Ti Lệcũng đồng ý cho Chu Thiến nghỉ dài hạn, dù sao là nhân tài như vậy, YêuTi Lệ cũng không muốn bỏ qua

Mà càng vui mừng chính là Triệu phu nhân, con dâu cuối cùng đã chịu ởnhà an tâm dưỡng thai, bà như buông được khối đá lớn trong lòng. Triệulão gia thấy Chu Thiến nhu thuận như vậy, hơn nữa sau khi bọn họ trở về, nhà cũng vui vẻ lên nhiều nên nét mặt cũng thoải mái hơn.

Dường như mọi thứ đều thật tốt đẹp

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 161: Kẻ Bịt Mặt

Chương 160: Kẻ bịt mặt

- Thỏ con ngoan ngoãn, mau mở cửa ra, mẹ đã về nhà, cho các con bú!

Chu Thiến tựa vào thành giường, vừa vuốt bụng vừa khe khẽ hát bài hát thiếu nhi. Triệu Hi Thành ở bên, ôm cô nói:

- Sao không bật đĩa cho đỡ vất

Chu Thiến ngẩng đầu cười nói:

- Em muốn tự hát,ngày nào cũng hát cho con nghe, như vậy con sẽ nhớ giọng của em. Chờ con sinh rồi, nghe giọng em sẽ cảm thấy rất thanthiết

Triệu Hi Thành cười nói:

- Được rồi, được rồi. Biết em là mẹ hiền, biết em thương con rồi.Ôi chao, lần trước không phải bảo em nghĩ tên cho con sao, em nghĩ chưa? Giờ đã 6 tháng rồi, tính dần đi thôi

- Thực ra em cũng có nghĩ đến vài cái tên nhưng chuyện này có phải là nên nói cho cha mẹ không. Nếu không cha mẹ sẽ không vui

Hai ông bà rất hết lòng với đứa cháu này, không thể chỉ vì chút việc nhỏ mà làm họ thất vọng được

Triệu Hi Thành nghĩ rồi nói:

https://thuviensach.vn

- Vẫn là vợ nghĩ chu đáo nhất

- Em nghĩ, em bảo ông bà nghĩ tên, chúng mình cũng nghĩ tên rồi mọi người cùng chọn, xem cái tên nào hay nhất. Như vậy ông bà cũng cảm thấy được tôn trọng

Triệu Hi Thành gật đầu:

- Cứ làm như vậy đi

Sau đó lại hỏi:

- Em nghĩ ra được vài cái tên rồi sao? Nói anh nghe nào

Chu Thiến cười cười, lấy quyển sổ nhỏ đầu gường ra. Triệu Hi Thành ôm cô, tựa đầu lên vai cô mà nhìn qua:

- Thế An, Thế Vinh, Thế Khôn… Ừm. Đến hàng cháu thì tên đệm đều làchữ Thế, mấy cái tên này hay lắm, rất hợp với con anh. Cứ để đó đi, vềsau không phải nghĩ tên cho mấy đứa con lại nữa

Lúc 4 tháng, Chu Thiến đã đi kiểm tra thai và biết được em bé là contrai khiến hai ông bà vui quên trời đất. Thực ra nam hay nữ bọn họ cũngkhông quan trọng, tuy rằng muốn có cháu đích tôn nhưng thai đầu là congái thì cũng rất thích, sinh them nữa là được nên bọn họ cũng khôngkhiến Chu Thiến bị áp lực. Nhưng quan niệm truyền thống vẫn là thâm căncố đế, biết con dâu mang thai cháu trai thì sự vui sướng thực sự khôngthể dấu được. Đến ngay cả Triệu lão gia tử cũng luôn ôn hòa với ChuThiến, ở nhà cũng luôn chú ý không nổi cáu để tránh con dâu bị ảnh hưởng

Chu Thiến nói với anh:

- Nếu anh thích thì ngày mai em đi nói với cha mẹ.

https://thuviensach.vn

Đang nói, Chu Thiến đột nhiên a lên một tiếng. Triệu Hi Thành lo lắng vội hỏi:

- Sao thế? Có phải là không thoải mái không?

Chu Thiến ôm bụng cười cười:

- Không có, vừa rồi là cục cưng đạp

Vẻ mặt Triệu Hi Thành đầy sự ngạc nhiên:

- Thật sao? Hình như gần đây rất hiếu động, để anh xem nào

Anh lại vén áo cô lên, bụng nhô cao, chỉ thấy bên trái khẽ giật giẩ. Triệu Hi Thành tươi cười khẽ nói:

- Lại đạp rồi này. Tiểu gia hỏa này có phải là nghe thấy chúng ta nói chuyện về nó nên lên tiếng không?

Anh cúi người, khẽ hôn lên chỗ em bé vừa đạp. Nhìn cảnh này, lòng Chu Thiến cảm thấy vô cùng ấm áp, vui vẻ. Cô mỉm cười nói:

- Nhất định là vừa rồi nói chuyện to quá nên con tỉnh rồi

Triệu Hi Thành lại dán lỗ tai lên bụng cô, cẩn thận nghe ngóng một hồi rồi cười nói với Chu Thiến:

- Không đúng, con đang vui đấy, anh còn nghe thấy như con cười nữa cơ

Chu Thiến cười khẽ vỗ đầu anh:

- Nói hươu nói vượn, con còn ở trong bụng sao đã biết cười

Triệu Hi Thành nắm tay cô rồi hôn lên đôi bàn tay của cô, sau đó ngồi sát bên cạnh cô. Anh nhìn cô với ánh mắt dịu dàng. Anh ôm cô vào lòng,khẽ hôn lên trán cô:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm, có thể ở bên em và con thế này thật tốt

Chu Thiến tựa vào lòng anh, em bé lại đạp, Chu Thiến cười nghĩ: “Con yêu, có phải con cũng cảm thấy rất hạnh phúc không?”

Cảm giác ngọt ngào dâng trào, cô cũng ôm Triệu Hi Thành thật chặt

Ngày hôm sau, Chu Thiến và Triệu phu nhân thương lượng chuyện đặttên, thì ra hai ông bà cũng nghĩ rất nhiều cáo tên, có một số cái têncòn là do Triệu lão gia phải tra từ điển rất lâu mới nghĩ ra. Cuối cùngcảm thấy cái tên Thế Duy do Triệu lão gia đặt là hay nhất. Triệu lão gia thấy tên mình nghĩ được mọi người khen ngợi thì rất vui mừng

Chuyện đặt tên đã xong.

Mỗi tháng Chu Thiến đều đến bệnh viện kiểm tra một lần. Kết quả kiểmtra rất tốt, thai nhi rất khỏe mạnh, Chu Thiến cũng vậy. Chỉ là bác sĩdặn cần phải đi lại nhiều, đến lúc sinh cũng dễ dàng hơn. Nhưng giờ làmùa đông, bên ngoài rất lạnh, Triệu phu nhân lo Chu Thiến bị cảm lạnhthì rất phiền toái. Chỉ cần lúc nào có mặt trời ấm áp thì mới sai ngườihầu đưa Chu Thiến đi dạo một lát. Cuối tuần Triệu Hi Thành ở nhà, nếuthời tiết tốt thì cũng sẽ đưa cô ra công viên đi dạo

Bọn Tiểu Mạt, Triệu Viện Viện lúc rảnh rỗi cũng tới Triệu gia thămcô, cùng cô nói chuyện phiếm. Giờ bọn họ đã thành stylist thực tập củaYêu Ti Lệ, qua ba tháng thực tập thì sẽ chính thức trở thành stylist làm việc ở lầu hai. Mọi người kể chuyện công ty gần đây cho Chu Thiến nghe, cũng nói lại tình hình chung của mọi người cho Chu Thiến biết

Hôm nay,bọn họ cũng cùng nhau đến Triệu gia. Ba người tụ tập trongphòng Chu Thiến. Vừa uống sữa vừa ăn điểm tâm, vừa nói chuyện phiếm

Triệu Viện Viện ăn một miếng bánh ngọt rồi khen:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm, bánh ngọt nhà cậu còn ngon hơn cả cửa hàng nữa đó

Tiểu Mạt cười nói:

- Triệu Viện Viện, mình biết mà, cậu vì thèm ăn bánh ngọt nhà Thiệu Lâm nên mới muốn đến mà

Triệu Viện Viện cợt nhả:

- Ha ha, đây cũng là một lý do. Nhưng quan trọng nhất vẫn là đến thăm Thiệu Lâm

Chu Thiến cười:

- Mọi người cứ thường xuyên đến đây nhé, mình vui lắm. Ngày nào cũng ở trong nhà thực ra rất buồn

Tiểu Mạt uống một ngụm sữa rồi nói:

- Thiệu Lâm, cậu thật lợi hại, rời khỏi công ty lâu thế rồi mà vẫn còn có khách nhớ cậu

- Ô thế á?

Nghe chuyện còn có khách nhớ đến mình thì Chu Thiến vẫn rất vui vẻ

Triệu Viện Viện nói:

- Đúng thế, mới ngay hôm qua thôi. Một đám con gái đến, trong đó có một cô gái cố ý tìm cậu

Nhắc đến người khách đó, Tiểu Mạt nhíu mày:

- Cô gái đó cũng lại lắm. Lúc ấy là Lý San làm móng tay cho cô ta,cô ta cứ gặng hỏi Lý San chuyện của cậu. Lý San nói cho cô ta rằng cậumang

https://thuviensach.vn

thai nên xin nghỉ phép. Bởi vì cô ta hỏi cậu nên mình mới để ýnhưng thấy Lý San nói cậu mang thai thì vẻ mặt lại rất lạ

Triệu Viện Viện nghe Tiểu Mạt nói vậy thì cũng nhíu mày nói:

- Lúc ấy mình đang làm việc nên không để ý lắm, Thiệu Lâm, là khách quen của cậu sao?

Chu Thiến lắc đầu rồi hỏi Tiểu Mạt:

- Người trông thế nào?

Tiểu Mạt nói:

- Tuổi thì hình như lớn hơn cậu một chút, gầy lắm, sắc mặt cũng không tốt lắm

Chu Thiến nghĩ nghĩ, không biết là ai? Chẳng hiểu sao đột nhiên côlại nhớ đến gương mặt tiều tụy của Văn Phương. Lòng Chu Thiến thoáng bất an. Cô ta từng bị sẩy thai, nếu thực sự là cô ta, lại biết mình mangthai thì nhất định là không ổn rồi. Đứa bé như cảm thấy nỗi bất an củacô mà cũng giật giật. Chu Thiến vuốt bụng như đang an ủi con lại nghĩ:Lo cái gì? Cho dù là Văn Phương thì sao? Giờ cô ta đã tránh xa khỏi cuộc sống của mình, sẽ không gây chuyện được nữa

Nghĩ vậy, Chu Thiến thở sâu, tâm tình lơi lỏng mà nói chuyện khác với bọn Tiểu Mạt, không nhắc đến chuyện kia nữa

Chu Thiến nghĩ mãi rồi quyết định sẽ không nhắc chuyện này cho TriệuHi Thành biết. Dù sao chẳng đầu chẳng đuôi, nhắc tới khó tránh khỏi lạikhiến hai người nghĩ đến quá khứ không vui. Hơn nữa, thời gian qua, mọithứ xung quanh đều rất bình thường, Chu Thiến cảm thấy có lẽ mình đã đatâm rồi nên cũng dần quên việc này

https://thuviensach.vn

Đông đi xuân đến, Chu Thiến đã có thai được 8 tháng, bụng càng lúccàng lớn, tháng nào đi kiểm tra bác sĩ cũng đều nói rất tốt, hắn là sinh dễ, vẫn luôn nhắc nhở Chu Thiến phải tích cực đi lại mới tốt cho việcsinh nở

Hôm đó, trời nắng ấm áp, thật sự là ngày đẹp. Chu Thiến nhìn bênngoài, trong lòng có chút vui vẻ, cô quay đầu nói với Triệu phu nhân:

- Mẹ ơi, thời tiết thích quá, chúng ta đi dạo đi

Triệu phu nhân nhìn ra bên ngoài, ánh nắng mặt trời ấm áp xuyên qua cửa sổ mà chiếu vào mắt thì cười nói:

- Quả đúng là trời đẹp! Nhưng lưng mẹ hơi đau, không đi được, để mẹ bảo Dung tẩu đưa con đi, đi gần đây thôi, đừng có đi xa

Chu Thiến quan tâm hỏi:

- Mẹ, lưng mẹ không sao chứ

Triệu phu nhân khoát tay:

- Bệnh cũ thôi, già rồi ai chẳng thế, không sao đâu con

Nói xong thì gọi Dung tẩu đến nói:

- A Dung, bà đưa Thiệu Lâm đi dạo nhé, mang nhiều người vào, mangchút nước và đồ điểm tâm nữa nhé. Mang thêm áo khoác nữa, có gió thì đưa Thiệu Lâm khoác luôn, sắp sinh rồi đừng để bị cảm

Dung tẩu nhất nhất nghe lời, gọi người hầu chuẩn bị đồ cho tốt rồi chọn vài người thận trọng đi theo

Triệu phu nhân vẫn rất lo lắng, lại bắt Dung tẩu đưa thêm hai vệ sĩ đi cùng

https://thuviensach.vn

Chu Thiến từ lúc mang thai tới giờ mỗi khi đi ra ngoài đều tiền hôhậu ủng như thế. Biết Triệu phu nhân cũng chỉ là lo lắng cho hai mẹ connên dù cô không quen nhưng vẫn không nói gì. Đoàn người chậm rãi đi rangoài

Khu này đều là các nhà giàu, bình thường ít xe cộ, người qua lạinhưng cây cối thì rất đẹp. Không xa còn có một công viên nhỏ. Dung tẩucẩn thận đỡ Chu Thiến đi về phía công viên

Ánh mặt trời rất nhu hòa khiến người rất thoải mái, lại thêm cả mùađông vừa rồi Chu Thiến hầu như chỉ ở trong nhà, đi ra ngoài như vậykhiến cô rất vui. Cô chậm rãi bước đi, nhìn trời xanh mây trắng, câyxanh, nhìn cây đào nhà ai đang nở mà cười vui vẻ. Dung tẩu thấy cô vuinhư vậy thì cũng mỉm cười. Mọi người nói nói cười cười như đang đi duxuân vật

Ngay lúc ai nấy đều thoải mái hưởng thụ cảnh đẹp thì đột nhiên mộtchiếc xe lao nhanh đến rồi phanh kít một tiếng ở ngay bên cạnh. Khôngđợi mọi người phản ứng lại, xe mở ra, một đám người mặc áo đen ùa ra, vẻ mặt hung tợn, tay cầm côn sắt, gặp ai đánh người đó. Một người trong đó chỉ vao Chu Thiến hét lớn:

- Chính là người đó, bắt lấy cô ta!

Chu Thiến hoảng sợ, tim đập loạn.

Đã xảy ra chuyện gì?

Tay Dung tẩu nắm tay Chu Thiến run lên, sợ đến mức nói năng lắp bắp:

- Thiếu phu nhân… chỉ sợ… chỉ sợ là bắt cóc… chạy mau… chạy mau…

Vừa nói vừa kéo Chu Thiến chạy đi. Bọn người đó vội vã đuổi theo. Đám người hầu đều là phụ nữ, chưa từng gặp tình cảnh này, nhất thời

https://thuviensach.vn

đềuhoảng loạn, la hét chạy toán loạn, đều bị đám người kia đuổi theo màđánh đập

Hai vệ sĩ là người phản ứng lại đầu tiên nhưng vì đi sau lại thêm giờ rất loạn nên nhất thời cũng không kịp đến bên cạnh Chu Thiến. Mà đốiphương lại rất đông, hiển nhiên là đối tượng khó đối phó, bọn họ vây lấy hai người không cho thoát thân

Dung tẩu kéo Chu Thiến chạy, vừa chạy vừa lấy điện thoại trong túira, định gọi về nhà nhưng vì quá sợ hãi nên tay không cầm chặt, điệnthoại rơi xuống, định nhặt lại nhưng đã có người chạy theo nên không lấy được. Dung tẩu đành phải vội vàng kéo tay Chu Thiến chạy thật nhanh,mong sẽ có người giúp đỡ

Chu Thiến mang thai 8 tháng, người đi lại không tiện, lại thêm bịhoảng sợ nên chạy vài bước là đã thấm mệt, rất muốn dừng lại nhưng những kẻ kia quá hung hãn, nếu bị bắt thì vận mệnh không biết sẽ thế nào. Vừa nghĩ đến đó, cô lại cắn răng mà chạy

Dung tẩu vừa chạy vừa hô cứu mạng nhưng nơi đây toàn các biệt thựtường cao cổng sâu, khó mà có ai nghe được. Một người phụ nữ có thai,một bà già hơn 50 tuổi có thể chạy đi đâu, chưa bao lâu đã bị người đuổi theo

Đám người bịt mặt vung gậy gộc đập vào lưng Dung tẩu. Dung tẩu kêu lên rồi té ngã xuống đất Chu Thiến hoảng sợ hét:

- Dung tẩu!

Dung tẩu quỳ rạp trên đất mà ho khan, muốn đứng dậy mà không dậy nổi. Nhìn đám người tiếp cận Chu Thiến mà hoảng sợ phát khóc

Hai gã mặc đồ đen kéo Chu Thiến lên xe, Chu Thiến cực kì sợ hãi mà ra sức giãy dụa, kêu la:

https://thuviensach.vn

- Buông ra! Buông ra! Các ngươi là ai, mau buông ta ra

Tay bọn họ như kìm sắt mà kẹp chặt lấy tay cô như xách cô lên xe vậy. Chu Thiến hoàn toàn không thể giãy dụa, kêu lớn:

- Cứu mạng! cứu mạng!

Cách đó không xa một kẻ nghe được cô kêu thì nhíu mày, bước nhanh đến bên cô, sau đó lấy ra một chiếc khăn tay chuẩn bị sẵn rồi nhét vàomiệng Chu Thiến. Chu Thiến cảm thấy mùi gay gay xông thẳng lên óc, sauđó hai mắt tối sầm, không biết gì nữa

Đám người kia nhanh chóng đưa Chu Thiến lên xe rồi rút quân. Toàn bộ quá trình nhanh chóng sạch sẽ, chưa đến 10 phút

Những người còn lại hoặc là bị đánh bất tỉnh hoặc là bị thương khôngthể động đậy chỉ có thể trơ mắt nhìn thiếu phu nhân bị bắt đi mà khôngcó cách gì. Mãi đến sau có người qua đường thấy tình cảnh thì mới gọibáo cho Triệu gia

Nhận được tin, Triệu phu nhân ngất xỉu ngay tại chỗ. Dung tẩu cũngkhóc lóc gọi điện thoại cho Triệu Hi Thành, bà vừa vội vừa sợ nên nóikhông được rõ rang nhưng dù là không rõ thì cũng đủ khiến Triệu Hi Thành hoảng sợ

- Cậu chủ, cậu mau về đi… thiếu phu nhân… bị mấy kẻ bịt mặt … bắt đi rồi!

Triệu Hi Thành vội vã quay về nhà, nhìn thấy mọi nười đều bị thương,thậm chí có vệ sĩ còn bị đánh gãy xương thì tim như vọt ra ngoài:

- Thiệu Lâm đâu? Thiệu Lâm sao rồi!

https://thuviensach.vn

Anh trừng mắt nhìn Dung tẩu, mắt đỏ vằn lên vô cùng đáng sợ, giọngnói khiến người khác thấy đau lòng. Dung tẩu dựa vào ghế, lưng bị đánhnhư đang bị lửa đốt đau rát, bà nhìn Triệu Hi Thành mà rơi nước mắt

- Cậu chủ, thiếu phu nhân bị một đám người bị mặt bát đi rồi

- Bắt đi!

Đầu Triệu Hi Thành như nổ tung, sắc mặt tái mét lại

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Anh hét lớn, trong lòng hoảng hốt đến cùng cực, nhất thời đầu óc trống rỗng, người cũng run rẩy

- Hi Thành, bình tĩnh một chút! Đây là bắt cóc! Bọn cướp nhất định sẽ gọi điện đến đòi tiền chuộc

Lúc này Triệu lão gia từ bên ngoài bước vào, bình tĩnh nói lời này như khiến cho Triệu Hi Thành ổn định lại bản thân không ít

- Cha

Triệu Hi Thành vội bước lên,nắm chặt tay cha như muốn tìm chút sức mạnh từ đó

Mắt Triệu Hi Thành đã đỏ lên, môi run run:

- Thiệu Lâm đang mang thai, đã 8 tháng…

Triệu Quốc Xương vỗ vai anh nhẹ nhàng nói:

- Bọn chúng muốn tiền, sẽ không làm hại đến Thiệu Lâm đâu

Lúc này, Triệu phu nhân cũng đã tỉnh lại, bà chạy ra ngoài, nhìn thấy chồng như nhìn thấy hi vọng, bà vội chạy về phía ông khóc:

https://thuviensach.vn

- Quốc Xương, làm sao bây giờ, Thiệu Lâm sắp sinh, nó bị hoảng sợthế này không biết có nguy hiểm gì không. Đều là tại tôi, tôi không nêncho nó ra ngoài, đều là tôi nghĩ không cẩn thận.

Triệu Quốc Xương an ủi vợ:

- Không sao đâu, Thiệu Lâm là đứa trẻ kiên cường, con bé sẽ biết tự chăm sóc mình

Triệu Hi Thành ép mình phải tỉnh táo. Giờ anh không thể hoảng loạn,anh hoảng loạn thì sao cứu được Thiệu Lâm? Anh cố gắng không nghĩ đếntình trạng của Thiệu Lâm lúc này nhưng mồ hôi lạnh trên lưng đã tẩm ướtáo anh. Anh hít sâu, áp chế sự lo lắng sợ hãi lại, ép mình phải tỉnhtáo. Anh hỏi vệ sĩ:

- Lúc ấy chuyện xảy ra thế nào?

Bác sĩ tư của Triệu gia đã đến băng bó vết thương cho mọi người, vệ sĩ kia nhịn đau nói:

- Lúc ấy đột nhiên có một chiếc xe chạy đến, rất nhiều người ùatới, một đám người thì bắt cóc thiếu phu nhân, một số khác thì vây đánhchúng tôi, rất nhanh chóng

- Như vật thì nhất định là đã có kế hoạch, âm mưu từ trước

Vệ sĩ kia gật đầu đồng ý. Triệu Hi Thành đập bàn, chén đĩa trên bànloảng xoảng, trong mắt anh là lửa giận hừng hực như con thú điên cuồng

Bất kể là ai nhưng dám có âm mưu làm tổn thương Thiệu Lâm, nếu Thiệu Lâm có chuyện gì thì anh nhất định sẽ không tha cho bọn họ

Anh nói với vệ sĩ:

https://thuviensach.vn

- Giờ tôi sẽ đưa mấy người đi bệnh viện nhưng ai hỏi thì chỉ được nói là té ngã thôi

Chuyện này tạm thời không thể kinh động đến công an được

Vệ sĩ nói:

- Cậu chủ yên tâm, tôi biết nên làm gì

Triệu phu nhân nước mắt lưng tròng nhìn con:

- Giờ phải làm sao đây?

Triệu Hi Thành nắm tay mẹ:

- Trước tiên cứ chờ bọn chúng gọi điện thoại đã, bọn chúng khôngthể nào vô duyên vô vớ bắt Thiệu Lâm đi được, bọn chúng nhất định sẽ gọi điện thoại.

Triệu Quốc Xương gọi Triệu Hi Thành đến:

- Chúng ta cũng không thể hoàn toàn bị vây ở thế bị động được, giờphải phái người điều tra. Những người dám lên âm mưu này nhất định không phải là tổ chức mình thường được, nhất định sẽ có dấu vết

Triệu Hi Thành gật đầu:

- Con cũng nghĩ vậy, con sẽ phái người điều tra, tranh thủ cứu Thiệu Lâm càng sớm càng tốt

Mắt Triệu Quốc Xương lóe ra tia sang sắc lạnh:

- Dám dở trò với Triệu gia ta, đúng là chán sống.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 162: Kế Hoạch

Chương 161: Kế hoạch

Chu Thiến lặng lẽ tỉnh lại, phát hiệnmình đang nằm trong một nhà máy bỏ hoang, hai tay hai chân đều bị ngườitrói chặt. Chu Thiến giật giật, dây thừng thực sự rất chặt, cô giãy vàilần mà đã thở hồng hộc nên cũng đành thôi. Cô kiểm tra lại người mình,may mà ngoài đầu hơi choáng thì cũng không có gì bất ổn, còn có thể cảmnhận được thai đạp, con hẳn là không sao. Chu Thiến thở phào nhẹ nhõm

Chu Thiến nhìn quanh, nơi này diện tíchrất lớn, khắp nơi đều là rỉ sắt tro bụi, dầu mỡ đầy đất, góc nhà mạngnhện giăng đầy, xem ra đã lâu không có người đến. Mà đám người áo đenkia chẳng biết là đã đi đâu nhưng có thể nghe được loáng thoáng tiếng đi lại bên ngoài, hẳn là đang canh giữ ở bên ngoài

Chu Thiến giờ đã hiểu, mình bị bắt cóc.Trước kia xem TV thường thấy cảnh người nhà giàu bị bắt cóc tống tiềnchỉ là không ngờ tình huống cẩu huyết này lại có ngày xảy ra với mình

Người bị trói thường có hai kết cục, mộtlà bọn cướp nhận được tiền rồi được thả đi, một loại khác thì là con tin bị giết. Nghĩ vậy, lòng Chu Thiến run lên, mồ hôi lạnh toát ra ướt đẫmlưng áo. Có lẽ là cảm nhận được sự sợ hãi của mẹ mà thai nhi trong bụngcũng đạp đạp vài cái

Chu Thiến hít thật sâu, tự an ủi mình:đừng sợ đừng sợ, Hi Thành nhất định sẽ không để chuyện đó xảy ra, HiThành nhất định sẽ đến cứu hai mẹ con, bọn họ sẽ bình an trở về. Cô nóiđi nói lại câu đó vài lần như đang an ủi

https://thuviensach.vn

mình và an ủi con. Dần dần, cảm xúc của cô cũng bình ổn trở lại, thai nhi trong bụng cũng trở nên yêntĩnh lại

Nhưng lúc này, một giọng nữ chói tai đột nhiên vang lên như đâm vào màng tai cô khiến cô lại kinh hoảng

- Thiệu Lâm, tôi thực sự bội phục cô, đối mặt với tình huống này mà vẫn có thể bình tĩnh được như vậy,không làm ầm không gây rối

Giọng nói quen thuộc này khiến Chu Thiếnvội ngẩng phắt lên mà nhìn thẳng về nơi phát ra tiếng. Lòng cô dâng lêncảm giấc không lành

Vừa dứt lời, Văn Phương bước ra khỏichiếc máy hỏng, cô ta mặc bộ quần áo đỏ như máu càng khiến sắc mặt táinhợt. Cô ta cười cười nhìn Chu Thiến rồi lại quét mắt về phía bụng ChuThiến, vừa nhìn đến bụng cô thì vẻ mặt lại trở nên cực kì phẫn hận.

Tim Chu Thiến thắt lại, cô gắt gao nhìn Văn Phương, trầm giọng nói:

- Văn Phương, thì ra là cô

Nếu là bọn cướp bình thường thì có lẽ cô còn có hi vọng sống nhưng lại là Văn Phương…

Chu Thiến nhìn khuôn mặt vặn vẹo của Văn Phương mà tim như chìm xuống đáy vực.

Văn Phương cười dài lanh lảnh như tiếngquỷ kêu khiến người ta dựng đứng lông tóc. Cô ta đi đến bên Chu Thiến,từ cao nhìn xuống cô, cô ả nhếch môi cười, khóe môi co rúm lại khiếnkhuôn mặt cô ta càng trở nên đáng sợ.

- Thiệu Lâm, cô chưa bao giờ nghĩ sẽ có ngày nằm trong tay tôi đúng không. Còn nhớ trước kia cô đối xửvới tôi thế nào không

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, Văn Phương đã vung tay tát Chu Thiến.

Mặt Chu Thiến bị cô ta tát mà lệch qua một bên, gò mà trắng nõn nhất thời ửng đỏ

Văn Phương ngồi xổm xuống vỗ vỗ mặt cô nói:

- Ai ôi, nhìn khuôn mặt đáng yêuchưa này, vừa khẽ chạm vào đã đỏ rồi. Triệu gia chăm cô như chăm bảobối, chăm cô cả người cao quý, giờ lại còn mang thai…

Nói xong vuốt bụng Chu Thiến, ánh mắt lóe ra tia oán hận.

Chu Thiến không khỏi run lên, quát:

- Đừng chạm vào tôi!

Nói xong lùi về phía sau, tựa vào cạnh tường

Văn Phương đắc ý cười:

- Thiệu Lâm, cô sợ à? Vì sao không van xin tôi? Có khi cô van xin tôi thì tôi sẽ thả cô đấy

Nói xong lại cười rộ lên như kẻ tâm thần

Chu Thiến rất muốn chửi ầm lên nhưng côbiết lúc này Văn Phương đang trong cơn điên, nếu chọc giận cô ta chỉ sợmình và con sẽ bất lợi. Cho nên cô vội lấy lại tinh thần, không tỏ vẻ sợ hãi trước mặt cô ta, chỉ cắn môi lạnh lùng nhìn cô ả mà không nói gì

Văn Phương cười một hồi, thấy mình khiêukhích nhưng không được đáp lại, cũng không thấy Thiệu Lâm sợ hãi van xin như dự định thì cảm thấy vô vị

https://thuviensach.vn

Nhưng cô ta hao hết tâm tư bắt Thiệu Lâm đến thì sao chịu bỏ qua dễ dàng thế được

- Thiệu Lâm, cô hạnh phúc thậtđấy. Tôi xem TV thấy cô và Triệu Hi Thành tay nắm tay như hoàng tử, công chúa trong truyện cổ tích. Giờ cô lại có thai, cuộc sống hạnh phúc,hoàn mỹ quá nhỉ?

Nhắc tới đứa trẻ, giọng Văn Phương lại trở nên sắc nhọn.

- Nhưng vốn dĩ những thứ này đềulà của tôi. Hi Thành yêu tôi, ngày nào anh ấy cũng ở bên tôi! Cô chỉ có danh phận, trong lòng Hi Thành cô chả là gì hết. Tôi còn có con vớiHi Thành, chúng tôi vốn sẽ là một gia đình hạnh phúc. Là cô, là cô cướpđi Hi Thành, là cô cướp đi hạnh phúc của tôi. Là cô hủy hoại cuộc sốngcủa tôi

Văn Phương đứng lên gào lớn, cảm xúc kích động mà điên cuồng, tóc như mớ cỏ khô xõa tung, cô ta chỉ vào ChuThiến, mắt lóe ra tia sang ác độc:

- Chính là cô! Mọi chuyện đều là do cô tạo thành. Là cô hủy hoại tôi

Chu Thiến nhìn Văn Phương như kẻ điên,hơi thở dần trở nên dồn dập, phải cãi nhau với người điên sao? Kết quảchỉ là phí công, đáng sợ. Cô không khỏi dịch về phía sau, hoảng sợ nhìncô ta chằm chằm

- Cô hủy hoại tôi, cô lại sốngcuộc sống hạnh phúc. Trên đời này làm gì có chuyện tốt như thế. ThiệuLâm, cô nghĩ rằng tôi sẽ trơ mắt nhìn các người hạnh phúc sao?

Ánh mắt cô ta đột nhiên nhìn về phía bụng Chu Thiến:

- Nhìn cô sinh con choHi Thành

Đột nhiên mặt cô ta đỏ lên như là dùng hết sức mà hét:

https://thuviensach.vn

- Cô đừng mơ! Cô đừng mơ! Tôi không có được thì cô cũng đừng mong có được

- Điên rồi… điên rồi…

Chu Thiến nhìn gương mặt đáng sợ kia củacô ta mà không nhịn được khẽ nói. Giờ cô rất sợ,nay Văn Phương hoàn toàn là kẻ điên, hoàn toàn mất trí. Nếu chỉ có mình cô thì cô không sợ nhưng cô đang mang thai, sắp sinh con, chuyện cô sợ nhất chính là Văn Phươngsẽ làm hại đứa con của cô. Giờ tay chân cô đều bị trói chặt, ngay cả bảo vệ bản thân cũng không thế chỉ đành co người lại, cố giấu bụng đi

- Đúng, tôi là kẻ điên đó! Nếu cô sống cuộc sống như tôi thì cô cũng thành kẻ điên mà thôi

- Không, tôi sẽ không sống giống như cô

Cô vĩnh viễn sẽ không đi cướp chồng người khác, sẽ không mang thai với chồng người khác, đường là do tự mìnhchọn, chưa bao giờ có ai ép buộc cô ta hết. Nhưng những lời này ChuThiến sợ sẽ khiến cô ta giận dữ nên cũng không nói ra.

- Đúng, cô ngậm trong miệng khóa vàng, từ nhỏ sống cuộc sống cẩm y ngọc thực, đương nhiên sẽ không đến mức như tôi…

Giọng cô ta đột nhiên hạ thấp lại, giọngnói chất chứa sự hối tiếc, tự thương thân. Bỗng nhiên cô ta lại rùngmình, cả người run run. Cơ mặt cô ta co rúm lại, như quỷ dữ khủng bố.Chu Thiến không biết cô ta thế nào, chỉ đứng đó sợ hãi nhìn cô ta

Văn Phương run run lấy trong túi áo ramột ống tiêm, sau đó cởi áo khoác, vội vã kéo tay áo lên để lộ ra cánhtay xương xẩu đầy gân và mạch máo. Cô ta coi như không thấy gì, chỉ vộivã tiêm vào mạch máu, đẩy chất

https://thuviensach.vn

lỏng bên trong vào thì mới trầm tĩnh lại, tựa vào tường. Dần dần, cô ta hết run, vẻ mặt đầy sự thỏa mãn.

- Văn Phương, cô nghiện thuốc phiện!

Chu Thiến kinh ngạc nhìn cô ta, thực sự không thể tin vào những gì đã thấy

Văn Phương nhắm mắt lại như đang hưởng thụ điều gì đó, vẻ mặt tái xanh, đáng sợ vô cùng

Một lát sau, cô ta mở to mắt, quay đầu nhìn về phía Chu Thiến, ánh mắt trống rỗng:

- Cô biết tôi sống cuộc sống thếnào không? Tôi bị cô cướp đi mọi thứ, hơn nữa sau này cũng không thểsinh con! Tôi có thể làm gì? Tôi chỉ có thể dùng rượu gây mê chính mình, dần dần, tôi quen với một băng đảng, tôi tìm được thứ khiến tôi thoảimái

Cô ta giơ ống tiêm trong tay ra, chất lỏng còn sót lại dưới ánh sáng từ cửa sổ mà lóe ra tia quỷ dị.

- Đó chính là thứ tốt nhất trênđời. Nó giúp ta vượt qua những ngày đau khổ, giúp tôi kiên trì đến bâygiờ, giúp tôi có cơ hội báo thù cô.

Nói xong, mắt cô ta chợt lóe lên đầy sựâm trầm, cô ta chậm rãi đi tới gần Chu Thiến, vừa kéo hai bên tay áo lên để lộ ra hai cánh tay đầy vết tiêm chích:

- Nhìn thấy không, tôi sống những ngày như thế đó. Tôi tiêu hết tiền Hi Thành cho, bất đắc dĩ mà phảilàm việc cho bọn họ. Cô biết tôi đau khổ thế nào không? Cô biết tôi phải khóc bao nhiêu, chịu đựng bao nhiêu không, mà cô thì sao? Cô ở trongbiệt thự hưởng thụ sự yêu chiều của Hi Thành,

https://thuviensach.vn

giúp Hi Thành sinh con.Thiệu Lâm, cô khiến tôi thế này thì bảo tôi sao cam tâm? Đổi lại là cô,cô sẽ bỏ qua cho người đã hủy hoại mình sao?

Chu Thiến nhích đi, cố gắng cách xa cô ta một chút. Giờ cảm xúc của Văn Phương thực không ổn định, tranh cãi vớicô ta là hành động ngu xuẩn nhất, cô dùng giọng nói nhẹ nhàng để tránhkích thích đến cô ta:

- Văn Phương, cô bình tĩnh mộtchút, giờ đâu phải đã hết hi vọng, cô có thể cai nghiện, tôi có thể giúp cô, cô thả tôi ra, nhân lúc chuyện chưa trở nên rắc rối, cô ta tôi ra,tôi giúp cô cai nghiện, tôi đưa cô đến trại cai nghiện tốt nhất, cònsống là còn hi vọng

- Ha ha, hi vọng? Tôi nghiện nặng lắm rồi, hết hi vọng rồi! Thiệu Lâm, tôi nói cho cô, tôi không sợ làmto chuyện, chuyện đến nước này thì tôi sợ gì nào. Chẳng qua chỉ là cáimạng tàn, chỉ cần hại được các người, chỉ cần các người cũng thê thảmnhư tôi thì có gì mà sợ. Chuyện càng lớn càng hay, tôi sợ gì chứ

Chu Thiến nhìn khuôn mặt dị dạng của cô ta mà da đầu run lên:

- Văn Phương, cô bắt tôi đến đây làm gì?

- Tôi bắt cô, hahaha

Văn Phương lại cười như con tâm thần:

- Tôi còn chưa có khả năng đóđâu, là Phong ca của chúng tôi bắt cô đến. Biết đại ca của chúng tôi làm ăn chuyện gì không?

Lòng Chu Thiến toát mồ hôi lạnh cô không đáp mà chỉ cảnh giác nhìn Văn Phương:

- Đại ca mua bán thuốc phiện, làm ăn rất lớn. Chỉ là gần đây cảnh sát quá gắt gao, có một mớ hàng hóakhông thể nào vận ra ngoài

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, Văn Phương cười quỷ dị rồi tiếp:

- Vì thế tôi hiến kế với đại ca,nếu giấu hàng trong kho của Triệu gia thì sẽ dễ dàng vận chuyển rangoài. Đại ca nói, đó là chuyện tốt nhưng sao Triệu gia chịu phối hợp,vốn là không thể nào

Văn Phương thuật lại lời Phong ca, học theo giọng điệu của hắn ta, vẻ mặt âm trầm vô cùng

- Tôi lại nói, nếu anh có thểkhống chế thứ quý nhất của Triệu gia trong tay thì Triệu Hi Thành sẽnghe lời anh. Đại ca lại hỏi: cái gì là quý nhất Triệu gia

Nói đến đây,Văn Phương vươn bàn tay gầy guộc như củi khô mà vuốt mặt Chu Thiến rồi cười khanh khách:

- Tôi vội nói cho đại ca, thứ quý nhất Triệu gia chính là một người phụ nữ có thai. Thiệu Lâm, chẳng phải chính là cô sao! Hahaha…

Tim Chu Thiến như bị kim đâm, cô liều lĩnh kêu:

- Văn Phương, cô bị điên rồi! Cô muốn Hi Thành vận chuyển thuốc phiện? Cô sẽ hại chết Hi Thành!

Văn Phương hung hăng lườm cô một cái:

- Thiệu Lâm, cô nên tự lo chomình đi. Cô cho rằng Hi Thành sẽ thực sự không tiếc bản thân vì cô sao?Cô cho rằng cô thực sự quan trọng thế sao? Tôi sẽ cho cô thấy, tronglòng anh đấy, địa vị của tôi cao hơn cô cỡ nào.Hi Thành sẽ không đồngý. Vận chuyển ma túy là tội lớn, bị bắt nhất định sẽ tử hình, dù có baonhiêu tiền cũng không thể thoát chết.Hi Thành biết rõ điều này, anh ấysẽ không chết vì cô đâu. Cô chờ bị anh ấy vứt bỏ đi, giống tôi này, bịanh ấy vứt bỏ không thương tiếp

https://thuviensach.vn

Sau đó, cô ta lạnh lùng vuốt bụng cô, cười lạnh:

- Sau đó, tôi sẽ cho cô từ từ hưởng thụ giống tôi. Có phải là rất vui không. Dù sao tôi cũng rất vui, hahaha…

Văn Phương đứng lên, đứng thẳng người nhìn cô, vẻ mặt vô cùng đắc ý:

- Cô cứ từ từ mà đợi vận mệnh bi thảm như tôi đi. Thiệu Lâm, là bạn bè, tôi thực sự cũng không nỡ đâu! Haha…

Cô ta vừa cười vừa đi ra ngoài

Chờ Văn Phương đi rồi, Chu Thiến nhìnquanh phòng, vội suy tính, giờ cô rất lo lắng, ngay cả sự lo lắng chobản thân cũng bị nỗi sợ này áp chế. Không được, nhất định không thể đểbọn họ uy hiếpHi Thành, mình phải nghĩ cách trốn đi, không thể chờ mọichuyện xảy ra được.

Trước tiên phải cởi trói mới được. Cônhìn trên đất thấy có một miếng sắt, vội nhích ra mà nhặt lên, miếng sắt đầy rỉ sét, cô lau lên quần áo rồi cẩn thận cọ vào dây thừng. Trong tvnhìn người ta cọ lên dây thừng chỉ hai ba lần là đã đứt, không ngờ trong thực tế lại khó khăn đến vậy. Chu Thiến vừa nghĩ vừa cắn răng cọ, tay ở sau lưng mắt không nhìn được, chỉ có thể làm bằng cảm giác. Đến cả nửanày, nghỉ ngơi vài lần mới cọ đứt dây thừng. Chu Thiến toát mồ hôi đầmđìa

Gỡ đứt được dây thừng trên tay, lại tháodây thừng ở chân, xoa xoa cổ tay cổ chân bị trói rồi mới chậm rãi đứngdậy. Cô nhìn xung quanh, phát hiện chỉ có một đường ra duy nhất là cánhcửa lớn kia, cô cẩn thận rón rén đi tới đó

Đi tới cửa, lén nhìn trộm ra bên ngoài,ngoài cửa có mấy kẻ áo đen đứng canh quay lưng lại đây. Văn Phương cùngvài người đang đứng bên ngoài một phòng khác, có lẽ Phong ca nào đó đang ở trong

https://thuviensach.vn

Từ nơi này trốn ra là không thể! ChuThiến thờ dài, lùi lại về phía sau. Song cửa sổ rất lớn, thủy tinh đã bị đập nát, cô mở cửa sổ ra, nhìn chiếc song sắt rỉ sét mà ngẩn người. Côtừng xem TV thấy có người dùng quần áo cọ đứt song sắt mà chạy trốnnhưng giờ đừng nói cô không có sức, có sức thì … cô cúi đầu nhìn bụngbầu của mình…

Chu Thiến nhìn ra cửa sổ, bốn phía làđồng không mông quạnh, muốn vứt giấy cầu cứu cũng không được. Chỉ có ởphía xa xa có một tòa nhà cao tầng, bên tường sơn chữ "Thiên Hưng" rấtto. Quá xa, dù gọi to cũng chẳng có ai nghe thấy, hơn nữa, người bênngoài sao để cô kêu lớn được được? Nếu lại như lần trước lấy thuốc mêđánh mê cô đi thì càng phiền, chẳng biết gì chỉ đành để bọn họ sắp xếp,hơn nữa thuốc mê sợ còn có ảnh hưởng xấu đến thai nhi

Chu Thiến lòng nóng như lửa đốt, chẳng lẽ mặc kệ bọn họ dùng mình uy hiếp Hi Thành sao? Cô có thể khẳng địnhchắc chắn Hi Thành sẽ rất lo lắng cho mình, nếu đám người này dùng thủđoạn thì chưa biết chừng Hi Thành sẽ đồng ý! Không có lý do gì hết, côtin chắc anh sẽ không buông tay cô

Mà niềm tin này càng khiến cô nóng lòng

Cô ngồi xuống, tự an ủi mình đừng hoảngloạn, có lẽ Hi Thành sẽ tìm được chỗ cô trước mà cứu cô ra, như vậy sẽchẳng sợ bị ức hiếp nữa

Ánh sáng bên ngoài càng lúc càng tối, cũng muộn rồi, nhiệt độ dần lạnh xuống.

Cùng lúc đó, trong căn phòng nhỏ bênngoài xưởng, Phong ca đang cùng vài người thương lượng chuyện này, VănPhương và mấy người phụ nữ khác đang ngồi cùng nhau.

Phong ca nói:

https://thuviensach.vn

- Ngày mai lại gọi điện cho Triệu gia đi, cứ để bọn họ lo lắng một đêm đã thì mai mới dễ dàng đồng ý

Một người áo đen nói:

- Phong ca nói rất có lý, trongbụng người đàn bà đó là đích tôn nhà Triệu gia, bọn họ vì sự an toàn của hai mẹ con nhất định sẽ đồng ý với mọi chuyện của chúng ta

Phong ca cười đắc ý:

- Có một là có hai, chỉ cần lầnnày bọn họ đồng ý thì chẳng khác nào đã lên thuyền của chúng ta, về sauchúng ta chuyển hàng có Triệu gia làm hậu thuẫn, chuyển ra nước ngoàicũng được

Nói xong nhìn Văn Phương bằng ánh mắt tán thưởng:

- Lần này đều là công của Văn Phương, về sau mọi người buôn bán có lời sẽ không quên phần của cô em

Văn Phương bên ngoài cười ngọt ngào:

- Cảm ơn Phong ca

Nhưng trong lòng lại cười lạnh, mày đừngmơ! Loại người như Triệu Hi Thành sao có thể vì một người đàn bà mà hisinh bản thân mình, cho dù là con thì loại người như anh ta còn sợ thiếu người sinh con cho sao? Để ý mới là lạ! Chẳng qua tao lợi dụng mày đểxử lý Thiệu Lâm thôi, chờ Triệu gia từ chối rồi mày chắc chả giữ ngườilàm gì nữa đâu. Đến lúc đó tao sẽ từ từ xử lý nó để giải hận

Phong ca hoàn toàn không biết tính toánnày của cô ta, hắn ta và đám đàn em thương lượng một hồi, sau đó nghihoặc nhìn về phía nhà xưởng nói:

https://thuviensach.vn

- Người phụ nữ kia hay thật, tỉnh lại lâu như vậy mà không gây lộn gì, giảm bớt việc cho chúng ta rồi!Xem ra phụ nữ nhà giàu vẫn có sự khác biệt một chút

Ban đầu bọn chúngđã tính nếu con tin gây rối thì sẽ bịt miệng cô lại, hoặc không thì đánh thuốc mê, giờ thấy hắn là không cần

- Ăn cơm trước đi, Văn Phương, cô ăn xong đưa đồ ăn cho người đàn bà kia, cô ta mang thai, chúng ta cònphải dựa vào cô ta để thương lượng điều kiện với Triệu gia, đừng để côta xảy ra chuyện gì!

Văn Phương không cam lòng nói:

- Biết rồi!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 163: Manh Mối

Chương 162: Manh mối

Biệt thự Triệu gia vô cùng bi thảm

Những người bị thương nặng đều đã đưa đến bệnh viện, những người bị thương nhẹ thì ở nhà cho bác sĩ xử lý

Triệu Hi Tuấn nhận được tin cũng vội vã quay về, lòng lo lắng chẳng kém một ai

Mọi người đều ngồi trong đại sảnh, mắtchăm chú nhìn chiếc điện thoại. Triệu Hi Thành ngồi ở ngay bên cạnh,điện thoại vừa kêu là anh sẽ nghe máy

Reng reng reng!

Tiếng điện thoại vang lên thanh thúytrong căn phòng rộng yên ắng như kích thích thần kinh mọi người! TriệuHi Thành vội nghe máy:

- Alo!

Vẻ mặt anh đầy lạnh lùng nhưng cũng đầy sự chờ mong, mọi người đều lo lắng mà nhìn anh

Nhưng một lát sau, sắc mặt anh dần trầm lại:

- Ngại quá, cô ấy không ở đây, tôi sẽ nhắn lại

https://thuviensach.vn

Anh thất vọng cúp máy nói với mọi người:

- Là bạn của Thiệu Lâm…

Triệu phu nhân cuối cùng không chịu nổi, lo lắng nói:

- Cũng sắp đến đêm rồi, sao bọnhọ còn chưa gọi điện đến đòi tiền chuộc? Thiệu Lâm trong tay bọn họkhông biết thế nào nữa, những người này còn chờ gì nữa? Chẳng lẽ khôngmuốn tiền sao?

Nói tới đây, Triệu phu nhân lại rơi nướcmắt. Khó khăn lắm mới có cảnh ga đình quây quần vui vẻ, Thiệu Lâm cũngsắp sinh cháu nhưng sao giờ lại xảy ra nhiều chuyện như vậy? Vì sao nhàmình lại gặp nhiều gian nan như vậy?

Triệu lão gia ngồi bên cạnh bà, vỗ vỗ vai vợ, thở dài an ủi:

- Những người này không đơn giản, bọn họ đang chơi đòn tâm lý với chúng ta, làm cho chúng ta sốt ruột như vậy mới dễ đáp ứng yêu cầu của bọn họ

Triệu Hi Tuấn nói:

- Vì sao chúng ta không báo cảnh sát? Có lẽ cảnh sát sẽ có cách chưa biết chừng?

Triệu Hi Thành nói dứt khoát:

- Không được! Không được báo cảnh sát! Chúng ta không thể làm chuyện mạo hiểm, vạn nhất bị bọn họ pháthiện, Thiệu Lâm sẽ gặp nguy hiểm

Triệu Quốc Xương cũng nói:

https://thuviensach.vn

- Đúng thế, chỉ cần mẹ con Thiệu Lâm bình an thì bao nhiêu tiền cũng chẳng là gì

- Chỉ cần bọn họ mở miệng, chúngta lập tức sẽ trả tiền, người trong tay bọn họ chẳng lẽ chúng ta còn lựa chọn khác sao? Làm sao phải rắc rối như vậy, giờ thời tiết lạnh thếnày, chẳng biết buổi tối bọn họ có chăm sóc Thiệu Lâm cẩn thận không,bụng Thiệu Lâm lớn như vậy, hành động không tiện…

Triệu phu nhân vừa khóc vừa nói như phát tiết sự lo lắng trong lòng

- Được rồi!

Triệu lão gia không nhịn được quát:

- Mọi người đã lo lắng lắm rồi, bà còn muốn mọi người lo lắng hoảng sợ hơn sao?

Những lời của Triệu phu nhân nhưng cắmthêm đinh vào lòng Triệu Hi Thành, anh đã vô cùng lo lắng sợ hãi, nhữngcảm xúc này dày vò anh nhưng anh phải cố gắng giữ bản thân không rốiloạn. Anh phải bình tĩnh để ứng đối với mọi tình huống nhưng đầu óc lạivô cùng lộn xộn như có hàng vạn con ngựa nhảy chồm, lại như bị búa tạđánh vào, đau đớn không thể chịu nổi

Anh đứng lên, anh cảm thấy không thể cứchờ đợi như vậy, sự đau khổ này sớm muộn cũng khiến anh phát điên. Anhđi ra ngoài đến sân trước, gió lạnh từng đợt thổi lên người anh khiếnanh thoáng run lên nhưng cảm giác này lại khiến sự lo lắng trong anh dịu lại một chút. Anh nhìn góc vườn yên tĩnh, từng ngọn cỏ nhành hoa, từnggốc cây hòn đá ở đây đều rất quen thuộc. Tại nơi này, Thiệu Lâm từng nắm tay anh tươi cười xinh hơn ánh trắng, cô thì thầm vào tai anh, dịu dàng dựa đầu vào vòm ngực anh. Ở nơi đây, anh từng nắm tay cô tản bộ, nghecô kể hôm nay bé cưng đạp bụng bao nhiêu lần, nghe cô kể đã làm gì. Sựyên tĩnh, ấm áp đó là những tháng ngày

https://thuviensach.vn

vui vẻ nhất đời anh. Ở đây, côtừng cười nói với anh, cả đời sẽ không rời xa…

Giờ anh đang ở đây nhưng Thiệu Lâm, em đang nơi đâu…

Anh lấy di động gọi cho Lý Thêm, sau khigặp chuyện không may, anh đã dặn Lý Thêm giúp mình điều tra chuyện nàynhưng mãi đến giờ Lý Thêm vẫn chưa báo lại tin gì cho anh. Anh thực sựkhông chờ được nữa

Điện thoại được kết nối

- Lý Thêm có tin gì chưa?

Đầu bên kia, giọng Lý Thêm rất nghiêm túc:

- Sếp Triệu, thời gian thực sựquá gấp, đối phương làm việc cẩn thận hoàn toàn không điều tra được. Tôi cảm thấy đối phương làm chuyện này kín kẽ như vậy chỉ sợ không phải tổchức bình thường, thế lực của bọn họ chỉ sợ là còn lớn hơn tưởng tượngcủa chúng ta nhiều.

Nghe Lý Thêm nói đến giờ còn chưa có tin tức thì Triệu Hi Thành mất kiên nhẫn gào to vào điện thoại:

- Tôi mặc kệ bọn họ thế lực cỡnào, anh phải hết sức điều tra ra cho tôi. Điều động mọi mối quan hệ của anh đi, tốn bao nhiêu tiền cũng được. Nhất định phải mau chóng điều tra cho tôi

- Vâng vâng, tôi sẽ cố gắng hết sức

Triệu Hi Thành cúp máy, lòng lo âu vô cùng, lại dùng sức đánh vào gốc cây bên cạnh.

Bàn tay anh chảy máu…

- Anh làm gì vậy!

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn đi đến bên Hi Thành, anh ở trong phòng khách nghe tiếng anh cả hét lớn thì vội ra xem, vừa vặn nhìn thấy cảnh này

Triệu Hi Tuấn nhìn bàn tay đầy máu của anh mà hoảng sợ:

- Mau gọi bác sĩ đến băng bó đi anh!

Triệu Hi Thành vẫy vẫy tay, suy sụp nói:

- Anh không sao, so với những gì Thiệu Lâm phải chịu đựng thì vết thương này có là gì?

Dưới ánh trăng ảm đạm, sắc mặt anh trắng bệch, lông mày nhíu chặt

Triệu Hi Tuấn vỗ vỗ vai anh mình:

- Chị dâu sẽ không sao đâu! Bọn họ muốn tống tiền, trước khi nhận được tiền sẽ không làm hại chị ấy đâu

Triệu Hi Thành ngẩng đầu, ánh mắt đầy sợ hãi:

- Nhưng sau khi nhận được tiềnthì sao? Rất nhiều trường hợp bọn cướp lấy tiền giết con tin! Nếu khôngnhanh chóng tìm được Thiệu Lâm thì sao anh yên tâm được?

Anh nắm chặt tay Hi Tuấn:

- Hi Tuấn, anh không dám nghĩ, nếu Thiệu Lâm có chuyện gì? Nếu cô ấy có chuyện gì…

Giọng anh nghẹn ngào, cuối cùng không nói nên lời, suy nghĩ này khiến anh đau lòng không thể thở nổi.

- Không đâu, không đâu… chị dâu là người phụ nữ tốt… sẽ không sao…

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn khẽ nói như đang an ủi anhmình, cũng như đang tự an ủi chính mình. Anh nhớ tới lúc cô tạo hình cho mình trong căn nhà trọ chật hẹp, chiếc gương sáng ngời chiếu rõ khuônmặt dịu dàng, miệng cười như hoa của cô đang lặng lẽ nhìn mình… MắtTriệu Hi Tuấn nóng lên, vội quay đi.

Chị dâu, bao nhiêu người lo lắng cho chị như vậy, xin chị, xin chị hãy bình an trở về.

Giờ Chu Thiến đang lui vào một góc, bêncạnh là bát cơm, vừa rồi là Văn Phương mang cơm vào, thấy cô đã cởi dâytrói thì cười lạnh nói:

- Giỏi lắm, nhưng cho dù cô cócởi được dây trói thì cũng trốn không thoái, nghĩ cũng không cần nghĩđâu, nơi này như thùng sắt thôi

Chu Thiến mặc kệ cô ta, chỉ nhận lấy bát cơm trong tay cô ta, nhìn nhìn cảm thấy thức ăn không tệ thì cầm đũa ăn

- Cô còn có tâm tình mà ăn?

Văn Phương kinh ngạc, đổi lại là mình thì sớm đã khóc không còn sức lực, cô ta dựa vào cái gì mà bình tĩnh thong dong như vậy?

Chu Thiến mặc kệ cô ta, nghĩ thầm: đươngnhiên phải ăn, không ăn thì con yêu sẽ đói, hơn nữa ngày mai thế nào còn chưa thể chắc chắn, nếu Hi Thành tới cứu mình thì cũng phải cần có sứcmà chạy nữa

Văn Phương thấy cô mặc kệ mình thì hừlạnh một tiếng rồi bỏ đi. Cô cứ cao ngạo đi, sẽ có lúc cô phải đau đớn,sợ hãi. Nghĩ vậy trong lòng cũng thoải mái hơn chút ít

Ban đêm dần buông xuống, độ ấm cũng dầngiảm, gió lạnh theo cửa sổ thổi vào từng đợt khiến Chu Thiến lạnh run.Cô ôm chặt người nhưng vẫn run lên cầm cập. Không được, cứ thế này nhấtđịnh sẽ bị cảm lạnh

https://thuviensach.vn

Cô bước tới cửa lớn, buổi tối bọn họ mở một lớp cửa ra nhưng vẫn có người bảo vệ

Cô gõ gõ cửa nói:

- Này, mang chăn đến cho tôi, tôi rất lạnh

Kẻ giữ cửa mất kiên nhẫn nói:

- Ngoan ngoãn ở yên trong đó cho tao, đừng lắm lời

- Nhưng tôi là phụ nữ có thai! Bị cảm lạnh rất nguy hiểm! Cho tôi chăn! Cho tôi chăn!

Chu Thiến lại ra sức đập cửa. Cô đã biếtbọn họ muốn tìm Triệu gia cùng hợp tác, một khi đã vậy thì chưa đạt được mục đích thì tuyệt đối sẽ không dám làm gì cô. Như vậy cô đương nhiênphải tranh thủ phúc lợi cho mình, ít nhất phải chăm sóc bản thân, khôngthể để bị lạnh bị đói được

Tiếng động vang đến phòng bọn Phong ca, Văn Phương. Phong ca hỏi:

- Có chuyện gì thế?

Người kia nhắc lại yêu cầu của Chu Thiến cho hắn ta nghe

Phong ca cười:

- Điểm này là chúng ta sơ sót,đúng là không thể để cô ta bị cảm lạnh được. Mau mang chăn gối đi. Thúvị, con tin can đảm thế này đúng là lần đầu tiên được thấy

Chuyện bắt cóc thế này cũng chẳng phảilần đầu tiên bọn họ làm, những con tin trước kia đều ngoan ngoãn cúiđầu, nhìn cũng không dám nhìn bọn họ lấy một lần, nói chuyện thì càngkhỏi phải bàn, sao có ai giống như cô dám vỗ cửa đưa yêu cầu được

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhận được chăn cũng không ngạibẩn, quấn chặt quanh người, tựa vào tường mà chợp mắt. Những mạng nhện,tro bụi, dầu mỡ coi như không thấy. Giờ cô là con tin, đương nhiên không thể yêu cầu được ở trong khách sạn, chỉ cần không bị đói lạnh là đã may mắn lắm rồi. Lo lắng hoảng sợ suốt một ngày dài, Chu Thiến mệt mỏi,nhanh chóng chìm vào giấc ngủ

Đột nhiên có người khẽ gọi cô:

- Thiệu Lâm, Thiệu Lâm…

Chu Thiến mở mắt đã thấy Triệu Hi Thànhđang ngồi xổm bên cạnh mình, gương mặt trong bóng tối không thể nhìn rõnhưng giọng nói này chắc chắn là của anh

Chu Thiến vừa mừng vừa sợ, nhào vào lòng Hi Thành:

- Hi Thành, em biết anh sẽ tìm được em

Triệu Hi Thành cầm tay cô nói:

- Nào, đi theo anh! Anh dẫn em ra ngoài

Chu Thiến đứng dậy đi theo anh nhưng lúchai người sắp rời khỏi thì đèn đột nhiên sáng bừng, một đám người áo đen không biết từ đâu đến vây lấy bọn họ, họng sũng đen ngòm chĩa thẳng vềphía hai người

Triệu Hi Thành đột nhiên đẩy Chu Thiến ra ngoải cửa, lớn tiếng nói:

- Thiệu Lâm, mau chạy đi

Chu Thiến quay đầu lại đã thấy họng sung nhắm thẳng về phía Hi Thành.

Đùng đoàng!

- Hi Thành!

https://thuviensach.vn

Chu Thiến hét thảm một tiếng rồi bừngtỉnh. Cô thở hổn hển, toát mồ hôi lạnh khắp người. Thật quá đáng sợ!Trong giấc mơ cả người Hi Thành đẫm máu, cảm giác vô cùng chân thật. Côvỗ ngực, hít thật sâu, may chỉ là giấc mộng. May không phải là sự thật.Sợ muốn chết!

- Sao thế, mơ thấy Hi Thành vứt bỏ cô sao? Kêu thảm thiết vậy!

Giọng nói đầy tọc mạch này ngoài Văn Phương thì là ai được?

Chu Thiến ngẩng đầu, thấy Văn Phương vẫnmặc chiếc áo đỏ kia, không hiểu sao, Chu Thiến cảm thấy màu này cực kìgiống máu, giống như cả người tẩm trong máu, giống như trong giấc mơ khi nãy

- Cô xem, cô tốt số ghê! Đến ngay cả làm con tin thì tôi vẫn phải hầu hạ cô. Ăn cơm đi!

Văn Phương mang một bát cháo với hai chiếc bánh bao đặt bên cạnh cô, cười âm hiểm:

- Chăng biết cô còn ăn được mấy bữa, cứ ăn nhiều vào nhé

- Hi Thành sẽ đến cứu tôi

Chu Thiến vừa ăn vừa nói, từ khi biếtmình không phải là do cô ta bắt đến thì Chu Thiến cũng không sợ cô tanhư trước. Nơi này không phải do Văn Phương làm chủ, cô ta vẫn phải nhìn sắc mặt người khác mà thôi.

Văn Phương nghe xong thì biến sắc:

- Cô cứ ở đây mà nằm mơ đi! Chờ Phong ca gọi điện cho Hi Thành! Tôi xem xem Hi Thành có thèm đến cứu cô không!

Chu Thiến không nhịn được, ngẩng đầu nhìn cô ta:

https://thuviensach.vn

- Văn Phương, chúng ta trước kia thực sự là bạn? Chúng ta lớn lên bên nhau?

Văn Phương ngẩn ra sau đó cúi đầu:

- Chúng ta không phải là bạn, trong mắt mọi người tôi chỉ là nha hoàn của cô thôi

- Tôi không tốt với cô?

Bằng không vì sao Văn Phương lại không hề nể nang mà cướp chồng của Thiệu Lâm, thực sự là bạn bè lớn lên bên nhau sao có thể làm chuyện như vậy? Như cô và Tiểu Mạt, nghĩ còn chẳng dámnghĩ

Văn Phương lại ngẩn ra, Thiệu Lâm giúp cô đến trường, trung học đại học đều là Thiệu Lâm bỏ tiền, quần áo giầydép cũng là Thiệu Lâm mua cho cô. Nhưng là… nhưng là, đó là do cô làmnha hoàn đổi lại! Trong lòng Văn Phương trở nên phiền chán, nhìn ChuThiến hét lớn:

- Cô cho là chút ân huệ này cóthể khiến tôi mang ơn sao? Sở dĩ tôi có ngày hôm nay đều là do cô làmhại! Đều là cô làm hại

Khuôn mặt cô ta tái nhợt lại, cứ lẩm bẩmnhững điều này như đang tự khẳng định niềm tin của mình, dần dần, đôimắt lại trở nên điên cuồng

Chu Thiến nhìn thấy cô ta như vậy thì không nói thêm gì, bất kể là lúc nào, kẻ điên không nên dây

Văn Phương nổi điên một hồi, cuối cùng hung hăng nhìn cô nói:

- Cô đừng nghĩ nhắc đến chuyện trước kia thì tôi sẽ tha cho cô! Tôi nói cho cô, nó càng khiến tôi hận cô mà thôi

Nói xong chạy ào ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Biệt thự Triệu gia

Người Triệu gia một đêm thức trắng, ainấy đều lộ rõ sự mệt mỏi. Triệu Hi Thành ngồi bên chiếc điện thoại, đầutóc hỗn độn tiều tụy. Triệu Hi Tuấn ở bên kia đang khuyên cha mẹ đi nghỉ ngơi một chút, có điện thoại sẽ gọi nhưng hai ông bà cố chấp lắc đầu,chỉ muốn ở đây chờ

Triệu phu nhân nói:

- Nằm trên giường cũng không ngủ nổi, ở đây mẹ mới an tâm hơn chút

Triệu Hi Tuấn còn định dỗ thêm thì điện thoại lại vang

Ánh mắt mọi người đều sáng bừng, mọi mệtmỏi như đều bị quét sạch, ai cũng có cảm giác rằng cú điện thoại nàynhất điện là bọn cướp gọi đến. Triệu Hi Thành thở sâu rồi nhấc điệnthoại:

- Alo!

Giọng nói vẫn cố gắng giữ bình tĩnh

- Là Triệu tiên sinh sao?

Triệu Hi Thành tim đập loạn, khẽ gật đầu với mọi người, mọi người biết là điện thoại của bọn cướp thì vội xúm lại

- Tôi là Triệu Hi Thành.

- Tốt rồi! Triệu tiên sinh, vợcủa anh đang ở trong tay chúng tôi, nếu anh không làm theo lời của tôithì vĩnh viễn sẽ không gặp lại vợ con mình nữa đâu

Giọng nói đầy tàn nhẫn, rất nhiên nhiên là kẻ đường cùng sẵn sàng sống chết.

https://thuviensach.vn

Giọng Triệu Hi Thành dần trở nên nôn nóng:

- Anh muốn bao nhiêu tiền, chúng tôi sẽ cho các người, chỉ cần các người đừng lại hại vợ tôi

Triệu phu nhân ở bên mắt rưng rưng đẫm lệ, gật đầu liên tục

- Ha ha! Chúng tôi không cầntiền! Chúng tôi cần anh giúp một việc! Nếu anh có hứng thú thì một mìnhđến địa chỉ sau! Đừng báo cảnh sát, nếu không thì vợ con anh thảm đó.

- Chờ đã, tôi muốn xem vợ tôi thế nào, tôi phải xác định xem cô ấy có an toàn không

- Được, tôi gọi cô ta đến nghe điện thoại

- Không được, tôi muốn gặp cô ấy

Điện thoại bên kia yên lặng một hồi mới nói:

- Được, tôi chụp ảnh rồi gửi cho anh

Triệu Hi Thành buông điện thoại, mọi người đều vội vàng nhìn anh:

- Bọn chúng hình như có mục đích khác, bọn họ hẹn con ra bàn bạc

Triệu Hi Tuấn lo lắng nói:

- Liệu có nguy hiểm gì không? Nhỡ bọn họ cũng bắt nốt anh…

Triệu Hi Thành kiên quyết nói:

- Cho dù là nguy hiểm thì anh vẫn phải đi, dù chỉ có một tia hi vọng anh vẫn phải thử

Triệu Quốc Xương lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Bắt một người là đã có thể đạtđược mục đích, bọn họ sẽ không gây rối đầu, vạn nhất chúng ta báo cảnhsát thì bọn họ cũng đủ phiền toái

Triệu phu nhân nói với Triệu Hi Thành:

- Bất kể bọn họ yêu cầu gì thì con cứ đồng ý đi, đưa Thiệu Lâm về rồi tính

Triệu Hi Thành gật đầu

Chu Thiến đang đi lại trong nhà xưởng thì một đám người đột nhiên xông tới

Cầm đầu là một người đàn ông khoảng 40tuổi, đầu bóng loáng, mặt có sẹo, cổ đeo vòng thô, cả người đầy sát khí. Chu Thiến có cảm giác, người này nhất định là Phong ca! Theo sau hắn ta là một số người mặc áo đen, trong đó có một kẻ cầm máy ảnh. Văn Phươngthì đứng sau bọn họ

Phong ca thấy cô thì cười nói:

- Chồng cô quan tâm cô lắm. Nhấtđịnh muốn tôi chụp hình cô lại gửi cho anh ta thì anh ta mới chịu yêntâm. Chẳng có cách nào cả, cô phối hợp chút nhé

Có lẽ là vì mục đích sắp đạt được nên giọng nói rất khách khí

Vừa dứt lới, ánh mắt oán độc của Văn Phương bắn về phía cô, khóe miệng cười lạnh

Chu Thiến nghe xong lời hắn ta, chợt có một suy nghĩ hiện lên, một chủ ý hình thành, cô nói:

- Được tôi phối hợp, chỉ cần anh sớm cho tôi trở về, chụp ngay ở đây à?

Khi nói chuyện, cô lặng lẽ đi về phía cửa sổ

https://thuviensach.vn

Phong ca sờ sờ chiếc đầu trọc bóng lưỡng:

- Cô có thể về hay không không phải do tôi, quyền quyết định là trong tay chồng cô

Nói xong quay đầu nhìn người đang cầm máy ảnh nói:

- Chụp ngay ở đây đi, cứ chụp đại mấy tâm cho bọn họ thấy cô ta vẫn an toàn là được

Chu Thiến rất phối hợp, mặc kệ bọn họquay chụp. Phong ca rất vừa lòng, chụp xong thì mang người rời đi, lúcgần rời đi, Văn Phương quay đầu nhìn cô đầy oán hận

Bọn họ đi rồi, Chu Thiến quay đầu lại,nhìn tòa cao ốc phía xa ngoài cửa sổ với chữ "Thiên Hưng" màu đỏ trêntầng cao nhất, trong lòng thầm cầu:

- Hi Thành, nếu anh nhìn được hai chữ này thì có thể tìm ra được đến đây không?

Triệu Hi Thành nhanh chóng nhận được hình ảnh bọn họ gửi dến

Trong clip, Chu Thiến nhìn qua vẫn ổn, ngoài quần áo có hơi bẩn thì không thấy có gì bất thường. Cô còn mỉm cười nói:

- Em vẫn khỏe, con cũng ngoan lắm, không bị đói rét gì cả, mọi người đừng lo

Nhìn đến đây, Triệu phu nhân không nhịn được mà khóc:

- Đứa trẻ ngốc này, ở đó chắc cũng bị dọa chết khiếp mà vẫn sợ chúng ta lo lắng…

Hi Thành vuốt ve gương mặt cô qua màn hình, lòng chua chát khôn cùng, hận không thể lập tức bay đến bên cạnh cô.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, Triệu Hi Tuấn nói:

- Anh cả, anh xem cái gì này?

Một câu này khiến mọi người đều chú ý,nhìn theo tay anh chỉ, chỉ thấy phía sau Chu Thiến có một tòa nhà caotầng, trên cao có hai chữ Thiên Hưng, nếu không nhìn kỹ thì khó mà pháthiện ra được

Triệu Hi Thành kích động nói:

- Có được manh mối này sẽ dễ tìm Thiệu Lâm hơn, anh phải báo cho Lý Thêm.

Hai hôm nay, bọn Lý Thêm như ruồi bọ tìmlung tung, căn bản không có tiến triển gì hơn. Nhưng hôm nay có manh mối này thì tin chắc với thế lực của Lý Thêm thì nhất định có thể tìm đượcThiệu Lâm.

Mọi người đều vui mừng, trong mắt đầy những tia hi vọng. Triệu phu nhân lau nước mắt:

- Hi Thành, con mau đi gọi điện đi, đỡ phải đi tìm bọn họ, tránh được nguy hiểm

Triệu Hi Thành nói với mẹ:

- Không, con vẫn phải đi, nếu con không đi thì bọn họ sẽ nghi ngờ. Nếu bọn họ đổi Thiệu Lâm đến chỗ khácthì sẽ không dễ để tìm được cô ấy. Hơn nữa Lý Thêm tìm người cũng cầnphải có thời gian, con đi gặp bọn họ để kéo dài thời gian, khiến bọn họmất cảnh giác

Triệu Quốc Xương gật đầu tỏ vẻ đồng ý:

- Nhân tiện xem xem bọn họ là ai

https://thuviensach.vn

Chuyện bị những người này tính kế, Triệu lão gia vẫn luôn canh cánh trong lòng!

Triệu phu nhân nói:

- Tóm lại, mẹ chỉ mong các con đều bình an!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 164: Nghĩ Cách Cứu Viện

Chương 163: Nghĩ cách cứu viện

Chiều hôm đó, Triệu Hi Thành đi theo địa chỉ bọn cướp nhắc đến gặp mặt trao đổi. Lúc về, vẻ mặt anh lo lắng vô cùng

Người của Triệu gia đang lo lắng vì sự an toàn của anh, thấy anh bình an trở về thì đều thở phào, sau đó vây đếnhỏi thăm mọi chuyện

Triệu phu nhân sai người hầu pha trà nóng cho Hi Thành rồi cho người hầu lui mới hỏi:

- Sao rồi? Con có gặp Thiệu Lâm không?

Bà nghĩ nơi Hi Thành đến chính là chỗ Thiệu Lâm bị nhốt

Triệu Hi Thành nhấp một ngụm trà lắc đầu:

- Không có, bọn họ hẹn con ở mộtcăn phòng riêng, chỗ đó không phải là nơi có thể nhốt người. Hơn nữa bọn họ còn muốn dùng Thiệu Lâm để uy hiếp chúng ta thì sao có thể để conbiết chỗ Thiệu Lâm được?

Triệu phu nhân cúi đầu:

- Mẹ lo quá nên hồ đồ rồi…

Triệu lão gia nghiêm túc hỏi:

- Rốt cuộc bọn chúng muốn chúng ta làm gì?

https://thuviensach.vn

Nhắc đến chuyện này, sắc mặt Triệu HiThành càng nghiêm trọng, anh đảo mắt nhìn mọi người, ánh mắt này khiếnai nấy đều rất lo lắng

Triệu Hi Thành nói từng từ từng chữ, giọng lạnh như băng:

- Bọn chúng yêu cầu chúng ta vận chuyển ma túy cho bọn chúng.

- Vận chuyển ma túy

Đến ngay cả Triệu lão gia là người đãquen mọi phong ba cũng có chút hoảng sợ chứ đừng nói đến Triệu phu nhânvà Triệu Hi Tuấn quen sống an nhàn.

Triệu Hi Tuấn mở to mắt, vẻ mặt kinh hoàng, hoảng sợ nói:

- Bọn họ là…

Sắc mặt Triệu lão gia cũng trở nên trắngbệch, ông vốn nghĩ chỉ là bắt cóc bình thường, cho dù bọn cướp thế lựclớn thì cũng chỉ là muốn nhiều tiền nhưng giờ lại liên quan đến ma túythì thực sự là ngoài dự tính của ông. Ai cũng biết chỉ những băng đảngcó thế lực nhất, độc ác nhất, khó bắt nhất mới dây đến ma túy. Da đầuông hơi run lên, cảm thấy mọi chuyện dần vượt khỏi tầm kiểm soát củamình.

Triệu Hi Thành lại nói tiếp:

- Bọn chúng muốn chúng ta giấu hàng của chúng vào kho của chúng ta để tránh công an điều tra

- Không được!

Triệu Quốc Xương quả quyết lắc đầu:

- Chuyện này quyết không thể đồng ý! Một khi bị tra ra thì không chỉ là một nhà chúng ta mà cả Triệu thịcũng coi như xong

https://thuviensach.vn

Mặt Triệu Hi Tuấn không còn chút máu:

- Cũng may chúng ta còn có chútmanh mối về nơi ẩn thân của chị dâu, chỉ cần cứu được chị dâu thì sẽkhông bị uy hiếp nữa

Triệu phu nhân phụ hoạ theo đuôi:

- Đúng, đầu tiên cứu Thiệu Lâm mới là quan trọng nhất

Bà nhìn Triệu Hi Thành:

- Chẳng phải con đã sai người đi thăm dò sao. Có tin gì không?

- Hẳn là sắp rồi! Lý Thêm làm việc rất chắc chắn, chỉ cần có manh mối thì nhất định có thể điều tra ra! Chỉ là…

Triệu Hi Thành thoáng dừng lại, mày nhăn tít, nhìn về phía cha, thấy vẻ mặt cha cũng chất chứa ưu phiền:

- Chỉ là bọn họ dám đem việc bímật này nói cho chúng ta thì có thể thấy là đã quyết tâm lôi chúng taxuống nước, bọn họ người đông còn có cả súng ống! Thế lực không nhỏ…

- Bất kể Thiệu Lâm có ở trên taybọn họ hay không thì bọn họ cũng sẽ không buông tha chúng ta! Sau nàynhất định sẽ rất rắc rối

Triệu Quốc Xương lo lắng tiếp lời. Bị trùm ma túy theo dõi thì chẳng phải là điều gì vui vẻ, khó mà phòng bị.

Trong mắt Triệu Hi Thành hiện lên một tia ngoan lệ, oán hận nói:

- Cho nên con nghĩ, để tránh hậuhọa về sau, chúng ta nhân cơ hội này diệt trừ bọn họ đi. Bọn chúng dámbắt cóc Thiệu Lâm, cơn giận này thực sự không thể nuốt được

https://thuviensach.vn

Mắt Triệu Quốc Xương lóe sáng:

- Con muốn làm gì

- Báo cảnh sát

Triệu phu nhân vội vàng phản đối:

- Không được, rất nguy hiểm! Nếu bọn cướp vừa nhìn thấy cảnh sát mà hại đến Thiệu Lâm thì làm sao?

Triệu Hi Tuấn cũng lo lắng:

- Đúng, cứ cứu chị dâu ra rồi tính sau

Triệu Quốc Xương cũng đồng ý với ý kiến của con cả:

- Nếu không nhân cơ hội này mộtlưới bắt sạch bọn chúng, chờ bọn chúng phát hiện Thiệu Lâm đã được cứuthì nhất định sẽ phát hiện có vấn đề. Để bọn chúng sống sót thì chúng ta sẽ gặp rắc rối sau này. Lần sau chỉ e không còn đơn giản là bắt cóc nữa

- Con sẽ cùng Lý Thêm cứu ThiệuLâm ra trước rồi đuổi bám theo bọn chúng, chờ cảnh sát đuổi tới rồi thìkhống chế cho tốt sẽ không để ai lọt lưới

Triệu Hi Thành đập mạnh lên bàn khiến mọi người đều giật mình:

- Bọn chúng sẽ phải trả giá về những hành động này

Mọi người đều hoảng sợ, như đã ngửi thấy mùi máu tanh

Lúc này, điện thoại của Triệu Hi Thành vang lên, vừa nhìn thấy số điện thoại thì Triệu Hi Thành vui mừng nhận:

- Lý Thêm, có tin tức chưa?

https://thuviensach.vn

Người Triệu gia đều ngừng thở, vẻ mặt lo lắng

- May không làm hỏng việc, tôi đã tìm được chỗ phu nhân bị bắt

Triệu Hi Thành mừng rỡ hét lớn:

- Thật tốt quá

Những người Triệu gia đều vui mừng theo

- Lý Thêm, cảm ơn cậu! Cậu mautriệu tập các anh em! Chuẩn bị vũ khí… đúng, tốt nhất là súng! Không cóthì đi mua! Tôi biết cậu có cách! Tiền không thành vấn đề! Những ngườitham gia hôm nay tôi sẽ có hậu tạ

Triệu Hi Thành và Lý Thêm bàn tính mọi việc xong xuôi rồi mới cúp máy

Sau khi cúp máy, anh nghiêm túc nói với Triệu Quốc Xương:

- Cha, giờ báo cảnh sát thì nhấtđịnh cảnh sát sẽ không để chúng ta hành động một mình, cũng chẳng biếtbọn họ sẽ sắp xếp ra sao. Buổi tối cha chờ con đi rồi mới báo cảnh sát.Cho bọn họ nửa tiếng chuẩn bị hắn sẽ không muộn

Triệu Quốc Xương cũng kiên quyết gật đầu:

- Được! Các con phải thật cẩn thận

Buổi tối, Chu Thiến tản bộ trong nhàxưởng. Cô đi đến bên cửa sổ, ánh trăng đêm nay ảm đạm, bên ngoài tốiđen, nơi này đến tối đều yên tĩnh chết người, chỉ có tiếng gió rít quakhiến người ta rợn tóc gáy

Chu Thiến nhìn ra bên ngoài nghĩ: nếu Hi Thành nhìn thấy manh mối kia thì hắn anh sẽ sớm xuất hiện để cứu cô

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, cửa nhà xưởng đột nhiên bị người dùng sức đẩy ra.

Chu Thiến nhìn lại, chỉ thấy Văn Phươngxoay người khóa cửa lại rồi nhìn cô bằng vẻ mặt oán hận, sau đó bướcnhanh về phía cô như muốn ăn tươi nuốt sống Chu Thiến vậy

Chu Thiến hoảng sợ vội lùi về phía sauvài bước, trong lòng dâng lên dự cảm không tốt. Văn Phương nhanh chóngđi đến bên cô, bàn tay như xương khô bóp chặt cổ tay Chu Thiến như chiếc gọng kìm, hai mắt hung hăng nhìn Chu Thiến đầy ác độc, nghiến răngnghiến lợi nói:

- Không thể ngờ Hi Thành vì màymà đáp ứng yêu cầu của Phong ca! Thiệu Lâm, mày rốt cuộc đã dùng cách gì mê hoặc Hi Thành thần hồn điên đảo như vậy!

Chu Thiến cả kinh, cũng bất chấp cơn đau đớn, vội hỏi:

- Cô có ý gì? Chẳng lẽ Hi Thành đã đồng ý với bọn chúng

Chẳng lẽ anh không để ý đến tòa nhà cao tầng kia?

Văn Phương không để ý đến cô, cô ta nhưđang đắm chìm trong cơn phẫn nộ của mình, tay càng bóp chặt, móng taydài bấm vào da thịt Chu Thiến:

- Tôi mang thai với anh ấy nhưnganh ấy chẳng buồn nhìn tôi một lần. Tôi mất con anh ấy cũng chỉ dùngtiền đuổi tôi đi. Nhưng anh ấy vì cô và đứa trẻ mà đến mang cũng khôngcần. Vì sao? Vì sao?

Cảm xúc của cô ta càng lúc càng kích động, biểu hiện trên mặt cũng trở nên vặn vẹo.

- Cô có gì hơn tôi! Lúc trước côchẳng qua là khiến anh ấy có chút hứng thú mà thôi. Rốt cuộc cô đã bỏbùa gì anh ấy. Vì sao cô có được chân tình của Hi Thành mà tôi lại thêthảm thế này

https://thuviensach.vn

Văn Phương buông tay, hai tay ôm đầu, ra sức vò tóc rồi khóc rống lên, như kẻ điên cuồng

- Vì anh ấy mà tôi trả giá nhiềunhư vậy! Tôi nhận lại được gì? Được cái gì? Tôi biến thành dạng này,người không ra người, quỷ không ra quỷ… nhưng anh ấy lại vì cô mà chịubuông tha mọi thứ! Tôi hận! Tôi hận!

Văn Phương lấy tay chỉ vào cô, tóc tai bù xù, sắc mặt trắng bệch, hai mắt đỏ bừng như quỷ

Chu Thiến cầm cổ tay bị cô ta cào chảy máu mà bước lùi dần về góc tường, âm thầm cảnh giác, lòng vừa hoảng vừa sợ

- Văn Phương, cô bình tĩnh một chút…

Văn Phương lại đi từng bước về phía cô, cả người vì kích động mà run run, ánh mắt âm trầm đáng sợ.

- Anh ấy ngay cả tính mạng cũng không cần, chỉ muốn bảo vệ cô và con sao? Hừ hừ

Cô ta cười lạnh, tiếng cười như quỷ khóc:

- Tôi không cho các người toạinguyện, tôi sẽ không để cô sống mà quay lại bên Hi Thành. Cô là tâm canbảo bối của anh ấy sao? Thế thì tôi sẽ moi tim anh ta, móc gan anh ta!Hủy diệt bảo bối của anh ta! Tôi muốn cả đời anh ta phải sống trong đaukhổ

Chu Thiến bị cô ta dồn ép đến góc tường, cô hoảng sợ nhìn Văn Phương nói:

- Văn Phương, cô muốn làm gì? Cô bình tĩnh chút đi! Cô làm như vậy là phạm pháp, cô sẽ phải ngồi tù…

- Ha ha…

https://thuviensach.vn

Văn Phương cười lanh lảnh:

- Tôi đến chết còn không sợ thì sợ gì ngồi tù, dù chết thì cũng phải để cô chôn cùng mới được

Cô ta lấy trong túi áo trước ra một ống tiêm, bên trong đầy những chất lỏng, cô ta chĩa kim tiêm về phía cô:

- Đừng sợ, liều lượng thế này đủcho mẹ con các người được chết trong thoải mái rồi. Một chút thôi, rấtnhanh thôi, cô sẽ được chết trong khoái hoạt, coi như tôi nể tình bạn bè lâu năm.

Chu Thiến nhìn chằm chằm ống tiêm trêntay cô ta, trong ống tiêm lóe ra ánh sáng màu xanh quỷ dị, trong lòng cô đầy sợ hãi. Không, cô không thể chết được, cô không thể để người kháclàm tổn thương đến con yêu của mình. Văn Phương nắm lấy cánh tay ChuThiến như thể sắp tiêm vào tay cô

Dưới tình thế cấp bách, Chu Thiến dùnghết sức lực đẩy cô ta ra. Văn Phương bất ngờ không kịp phòng bị, bị côta đẩy ngã, kim tiêm rơi xuống đất

Chu Thiến ôm bụng chạy ra ngoài cửa lớn, vừa chạy vừa hô to:

- Cứu tôi với!

Nhưng khi Văn Phương đi vào thì cô ta đã khóa cửa, người bên ngoài tuy thấy có tiếng động nhưng không thể vào được

Chu Thiến đập cửa hét lớn:

- Cứu tôi với! Văn Phương muốn giết tôi

Giờ Phong ca của bọn họ hẳn sẽ không để cô gặp chuyện bất trắc mới đúng, hành vi của Văn Phương hẳn là giấu bọnhọ, nếu không đã không cần khóa cửa

https://thuviensach.vn

Phong ca nghe được bên trong có động, vội kêu to:

- Văn Phương, cô điên à! Ngườiđàn bà này giờ không thể dây vào. Việc sắp thành công rồi. mau mở cửara, nếu không tôi sẽ giết cô

Văn Phương căn bản chẳng coi lời hắn ta ra gì, cô ta lẩm bẩm:

- Giết tôi cũng được, dù sao tốicũng chẳng muốn sống nữa rồi. Chỉ cần tôi giết được Thiệu Lâm thì chếtchẳng còn gì tiếc nuối nữa.

Vừa nói vừa nhặt ống tiêm lên rồi đuổi theo Chu Thiến

Chu Thiến bị mồ hôi lạnh tẩm ướt, sắc mặt trắng bệch, thấy cô ta vọt tới thì vội vàng ôm bụng né tránh, vì hànhđộng bất tiện mà sắp bị Văn Phương bắt được

Văn Phương cầm kim tiêm đuổi theo sau cô, miệng kêu la không ngừng. Cô ta giờ đang tính nhân lúc Phong ca chưavào được thì phải đâm kim tiêm lên người Chu Thiến trước. Mắt thấy cửalớn đang bị phá, tình thế khẩn cấp nên cũng không thể nghĩ được nhiều,chỉ cần đâm được Chu Thiến vào đâu thì đâm.

Cô ta cứ thế huơ kim về phía Chu Thiến,nhưng lần nào Chu Thiến cũng né tránh được. Trong nhà xưởng nhiều máymóc, đôi khi cô còn ném lại một số sắt thép lên người Văn Phương để kéodài khoảng cách. Nhưng Chu Thiến dù sao cũng đã có thai 8 tháng, dần dần cũng mệt đi. Hơn nữa Văn Phương cũng trở nên điên cuồng mà đuổi theo,không hề tránh né, cứ như vậy, rất nhanh cô ta đã giữ được Chu Thiến lại

Văn Phương hét lớn:

- Cô chết đi

https://thuviensach.vn

Sau đó hung hăng đâm kim tiêm lên ngườiChu Thiến. Cả người Chu Thiến mất sức, sắc mặt tái mét không còn sứcchống trả, chỉ đành trơ mắt nhìn kim tiêm đâm xuống…

Đoàng!

Một tiếng nổ vang lên, vẻ mặt Văn Phươngcứng đờ, động tác ngừng lại. Sau đó, cô ta cúi đầu, kinh ngạc nhìn bụngmình, nơi đó có một lỗ thủng máu chảy đầm đìa

Văn Phương khẽ buông tay, ống tiêm rơi xuống đất, cô ta bưng vết thương mà ngã xuống, vẻ mặt đau đớn.

Chu Thiến bị cảnh trước mắt dọa cho ngây người, cô ôm mặt hoảng sợ nhìn Văn Phương trúng đạn

- Văn Phương!

Chu Thiến khẽ gọi, tuy rằng cô ghét Văn Phương, oán hận Văn Phương nhưng không mong thấy cảnh cô ta chết trước mặt mình

Phong ca cầm súng đi tới, họng súng vẫncòn khói. Phía sau hắn là vài gã áo đen nhìn Văn Phương với vẻ thảnnhiên như thể đây chẳng là chuyện gì đáng để nói

Phong ca đi đến bên Văn Phương, hung hăng nhìn cô ta một cái như nhìn con chó sắp chết, giận dữ nói:

- Định phá hoại chuyện của tao!Mày nghĩ mày có mấy mạng! Chống đối tao à! Tao đạp chết mày dễ như đạpchết con kiến mà thôi

Văn Phương nằm trên đất mà rên rỉ, máu tươi chảy ra không ngừng. Phong ca quay đầu nhìn Chu Thiến, lạnh lùng hỏi:

- Triệu phu nhân không sao chứ?

https://thuviensach.vn

Cái gì gọi là giết người không chớp mắt, đến giờ Chu Thiến đã biết. Cô nhìn Văn Phương, người run lên. Phong ca cười lạnh:

- Triệu phu nhân, cô đừng sợ, chỉ cần chồng cô chịu hợp tác thì tôi sẽ không đối xử với cô như thế

Nói xong nhặt ống tiêm bên người Văn Phương lên rồi cùng đám người kia đi ra ngoài

Chu Thiến vội gọi hắn ta lại, Phong ca quay đầu nhìn cô. Chu Thiến chỉ vào Văn Phương nói:

- Vậy cô ấy thì làm sao đây?

Phong ca tàn nhẫn cười:

- Để mặc cô ta đi thôi, nếu cô ghét cô ta thì cô thích làm gì cũng được, giẫm chết cô ta cũng vô tư

Nói xong đi ra ngoài rồi khóa cửa lại

Chu Thiến nhìn Văn Phương, giờ cô ta hơithở mỏng manh, trán toát mồ hôi lạnh, sắc mặt càng lúc càng tái nhợt.Nhưng đến tận lúc này, ánh mắt cô ta nhìn Chu Thiến vẫn đầy oán hận.

Văn Phương khó nhọc nói:

- Giờ… cô vui rồi! Mạng cô … tốtthật! Không thể… giết chết cô… nhưng tôi sẽ không tha cho cô đâu, tôi…thành quỷ cũng sẽ … không tha cho cô!

Chu Thiến cảm giác được sinh mệnh của cô ta dần dần yếu ớt, không khỏi thương hại nhìn cô ta mà nói:

https://thuviensach.vn

- Văn Phương, cô vốn có thể sốngrất hạnh phúc, cô là sinh viên giỏi, lại làm việc trong Triệu thị, côvốn có thể gặp được một người yêu cô, có được gia đình hạnh phúc củachính mình. Cô có con đường đi của riêng mình nhưng lại cố gắng mà cướpđường đi của người khác. Cô rơi xuống bước đường này có gì mà oán trách. Cô oán trách tôi cướp Hi Thành nhưng hình như cô quên mất, ngay từ đầuanh ấy đã là chồng tôi, cô mới là người thứ ba, đứa trẻ trong bụng cô có sinh ra cũng chỉ là con tư sinh. Ngay từ đầu cô đã đặt mình vào vị tríkhiến người ta phỉ nhổ thì sẽ chẳng được ai tôn trọng. Cô không thươngmình thì làm gì có ai yêu cô. Văn Phương, nếu con người thực sự có kiếpsau thì tôi mong kiếp sau cô hãy tự biết quý trọng chính mình!

Văn Phương cười thảm:

- Cô nói hay như vậy chẳng qua là vì cô đã thắng thôi. Trận này tôi thua, tôi thua trong tim Hi Thành. Hi Thành chưa từng yêu tôi…

Máu của Văn Phương chảy như suối khiến xung quanh cô ta đều đỏ hồng:

- Nhưng tôi sẽ nguyền rủa cácngười, tôi nguyền rủa các người cả đời không được hạnh phúc, vĩnh viễnkhông được ở bên nhau

Giọng cô ta càng lúc càng yếu dần đi nhưng sự oán độc trong lời nói lại khiến Chu Thiến dựng tóc gáy

- Văn Phương, cô làm gì thế, lòng cô đầy oán hận, cuối cùng chỉ là tự mình hại mình…

- Tôi chính là không muốn nhìn thấy các người hạnh phúc đó

Chu Thiến nhìn khuôn mặt tái nhợt như tờ giấy của cô ta mà không nói gì, cũng mặc kệ cô ta, lùi ra phía sau vài bước

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, ngoài cửa sổ có người nhẹ giọng gọi:

- Thiệu Lâm! Thiệu Lâm!

Ban đầu Chu Thiến còn tưởng mình nghenhầm nhưng càng lúc tiếng gọi càng rõ, cô không nghe nhầm, là giọng củaHi Thành. Lòng Chu Thiến mừng rõ, vội chạy tới bên cửa sổ nhìn ra bênngoài

Một bên cửa sổ lộ ra một gương mặt, nương theo ánh đèn có thể thấy rõ những đường cong góc cạnh và ngũ quan tuấnmỹ, đó chẳng phải là Triệu Hi Thành sao? Trái tim Chu Thiến thả lỏng,nước mắt ứa ra

- Hi Thành! Hi Thành!

Cô nghẹn ngào

- Anh nhìn thấy hai chữ đó đúng không?

Triệu Hi Thành vươn cánh tay qua song sắt mà vuốt ve khuôn mặt cô, khuôn mặt cô tiều tụy đi nhiều khiến anh rất đau lòng:

- Đúng thế! Thiệu Lâm, em có khỏe không?

Chu Thiến liên tục gật đầu:

- Em khỏe lắm!

Cô nhìn anh, sắc mặt anh tái nhợt, mắtđầy tơ máu, râu ria xồm xoàm, tiều tụy vô cùng. Nhất định anh đã rất lolắng, lòng Chu Thiến vô cùng chua xót.

Triệu Hi Thành nói:

- Em lùi ra xa một chút, anh cắt lan can

Chu Thiến lùi ra hai bước rồi khẽ nói:

https://thuviensach.vn

- Bọn họ đều ở bên ngoài, còn có súng nữa

Triệu Hi Thành nhìn cô cười trấn an:

- Anh biết rồi, em đừng lo

Triệu Hi Thành lùi ra sau, có một ngườitay cầm kìm lớn bước ra, nhanh chóng cắt đứt hai cây song sắt. Cắt đirồi, Triệu Hi Thành tiến vào, cũng có vài người đi theo anh vào. Sau đó, Triệu Hi Thành vội vã ôm Chu Thiến vào lòng, vuốt tóc cô rồi hôn lênmặt cô như muốn xóa tan mọi sợ hãi, lo lắng trong lòng

Chu Thiến dựa vào vòm ngực ấm áp, nghe nhịp tim quen thuộc của anh mà cảm thấy vô cùng an toàn, chẳng sợ hãi gì nữa

Một người ở phía sau khẽ nói:

- Sếp Triệu, nhân lúc bọn họ chưa phát hiện thì mau đi thôi

Lúc này Triệu Hi Thành mới buông Chu Thiến ra, anh khẽ nói với Chu Thiến:

- Em ra ngoài trước đi, đừng sợ, anh sẽ đỡ em

Chu Thiến cũng không phải là loại con gái mềm yếu, biết thời gian cấp bách nên vội cùng Triệu Hi Thành đi ra cửasổ, bên ngoài đã có người tiếp ứng

Nhưng đang lúc Chu Thiến trèo lên cửa sổthì trên mặt đất đột nhiên vang lên một tiếng kêu khàn khàn mà thêlương, tiếng kêu này như dùng hết sức của cô ta, ngân vang vô cùng

- Người đâu, mau đến đây, Thiệu Lâm muốn chạy trốn

https://thuviensach.vn

Giọng nói thê lương trong đêm yên tĩnh trở nên cực kì đáng sợ, ngoài cửa lớn truyền đến những tiếng hỗn độn

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 165: Một Lưới Bắt Hết

Chương 164 : Một lưới bắt hết

Văn Phương nằm trên nền đất lạnh lẽo, cơn đau đớn toàn thân như muốn nuốt chìm cô. Cô hiểu mạng sống của mìnhcũng dần dần lụi tàn, cả người như rơi vào hầm băng, lạnh lẽo khôn cùng

Nhưng đúng lúc này, cô nghe được giọngnói quen thuộc, giọng nói đã từng xuất hiện trong những giấc mơ của cô.Là Hi Thành! Hi Thành đã đến, trời ạ, cảm ơn trời đất, cảm ơn người đãcho tôi được gặp anh ấy lần cuối trước khi chết

Cô dùng hết sức mới có thể hơi ngẩng đầulên, tuy rằng sắc mặt anh không tốt nhưng vẫn tuấn tú như xưa. Hi Thành, nhìn qua đây đi, nhìn em đi, em xin anh, hãy nhìn em một lần

- Hi Thành! Hi Thành…

Cô khó nhọc gọi nhưng giọng nói của cô ta hoàn toàn bị chìm lấp, không còn sức để nói lớn hơn.

Rất nhanh cô phát hiện, cho dù cô có gọilớn hơn thì anh vẫn sẽ không để ý đến mình bởi vì toàn bộ sự chú ý củaanh đều đặt trên người đàn bà kia. Vẻ mặt anh dịu dàng như vậy, ánh mắtanh đầy sự đau lòng, giọng nói anh đầy sự quan tâm, trong lòng anh cănbản chỉ có Thiệu Lâm nên sao phát hiện được sự tồn tại của cô.

https://thuviensach.vn

Anh phá song sắt đi vào rồi lại chỉ lo ôm Thiệu Lâm, thủ thỉ với cô ấy. Anh chỉ cần khẽ cúi đầu là có thể nhìnthấy ánh mắt đầy khát vọng của cô. Nhưng trong mắt anh, ngoài Thiệu Lâmra thì chẳng có ai là tồn tại.

Cho dù là lúc cô có quan hệ thân mật nhất với anh thì anh cũng chưa từng nhìn cô với ánh mắt chân tình như vậy,chưa từng nói chuyện với cô bằng ngữ khí dịu dàng như vậy

Lòng Văn Phương chua xót, đau đớn, ngaysau đó nỗi đau lại biến thành sự uất hận khôn cùng, vì sao, vì sao lạiđối với em như vậy! Em cũng là người phụ nữ từng mang thai với anh! Chodù anh đối với em chỉ bằng 1 phần 10 cách anh đối xử với Thiệu Lâm thìem cũng đã thỏa mãn rồi. Em sắp chết rồi, cô độc thê thảm như vậy vì sao còn phải nhìn hai người hạnh phúc, ân ái! Không! Em không có được hạnhphúc thì hai người cũng đừng mong được hạnh phúc! Giờ em đã sắp chết,hai người cũng chết cùng đi!

Cảm xúc của Văn Phương hoàn toàn bị oánhận che lấp, cô hoàn toàn rơi vào trạng thái điên cuồng! Sự oán hận nhưkhiến sức lực toàn thân trở lại, cô muốn hét thật lớn, muốn gọi mọingười tới, muốn hai người đó không thể trốn thoát, muốn hủy diệt bọn họ

Tiếng hét như điên của Văn Phương nhanh chóng khiến bọn Phong ca chú ý, ngoài cửa truyền đến những tiếng hỗn độn

Bọn Triệu Hi Thành hoảng sợ, lúc này anhmới phát hiện sự tồn tại của Văn Phương, anh nhìn Văn Phương nằm trongvũng máu, cả kinh nói:

- Văn Phương, sao cô lại ở đây!

Lập tức hiểu ra:

- Thì ra đều là do cô giở trò

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cũng hoảng sợ, vừa rồi Triệu Hi Thành xuất hiện khiến cô vừa mừng vừa sợ nên quên đi sự tồn tại của Văn Phương, không ngờ cô ta đã sắp chết rồi còn có thể hét lớn như vậy!Nhìn người ngoài sắp xông vào mà vừa giận vừa vội!

Văn Phương nhìn bọn họ cười thê lương:

- Giờ hai người chẳng ai đi được nữa, ở lại cùng chết với tôi đi! Ha ha…

Tiếng cười đột nhiên ngừng bặt, cô ta đột nhiên ho khan kịch liệt rồi phun ra một búng máu

Kế hoạch chạy trốn bị Văn Phương pháhoại, Hi Thành hận không thể một đạp đá chết cô ta nhưng giờ đã khôngcòn thời gian so đo với cô ta, anh vội đẩy Chu Thiến lên cửa sổ.

Phía sau, Lý Thêm lo lắng nói:

- Sếp Triệu, nhanh lên, nhân lúc bọn họ chưa vào

Nhưng đã không kịp, Phong ca mang theo một đám người cầm súng vọt vào, nhìn thấy Triệu Hi Thành thì đỏ mặt giận dữ:

- Hay cho Triệu Hi Thành kia, lại ngấm ngầm giở trò! Hôm nay đừng ai mong trốn thoát, tất cả đều để mạng lại đây đi

Nói xong giơ súng lên định bắn về phía bọn họ

Triệu Hi Thành thấy cục diện không ổn,trong nháy mắt, anh vội ôm chầm lấy Chu Thiến mà nhào ra. Đùng đoàng hai tiếng, viên đạn phá tung cửa sổ, thủy tinh văng tung tóe. Triệu HiThành toát mồ hôi lạnh, dù anh ngoan độc cỡ nào nhưng cũng chưa từng đối diện với tình huống như vậy. Anh cúi đầu lo lắng hỏi Chu Thiến:

- Thiệu Lâm, em không sao chứ

https://thuviensach.vn

Chu Thiến ngẩng đầu, gương mặt xinh đẹp vì sợ hãi mà trắng bệch, đôi mắt to kinh hoàng nhưng cô vẫn lắc đầu, run run nói:

- Em… em không sao!

Bên kia, Lý Thêm cùng một số huynh đệcũng tìm chỗ né mà bắt đầu bắn nhau với bọn Phong ca. Nhất thời tiếngsúng ầm ĩ khắp nơi. Bọn Triệu Hi Thành không thoát ra được nhưng bọnPhong ca cũng chẳng thể làm gì

Phong ca đứng đó giận dữ hét:

- Triệu Hi Thành, mày bội tín bội ước! Tao sẽ không bỏ qua cho mày đâu. Không chỉ là mày mà cả nhà màycũng đều phải chôn cùng

Chu Thiến bị tiếng súng đạn làm cho hoảng sợ, cuộn mình trong lòng Triệu Hi Thành, nắm chặt áo của anh, cố épmình không hét lớn. Cô sống lâu như vậy nhưng chưa bao giờ trải qua tình cảnh này, xem trong TV thì thấy phấn khích, nhiệt huyết sôi trào nhưnghiện thực lại quá đáng sợ khiến thần kinh căng thẳng, như chỉ cần bấtchợt là thần chết có thể kéo đến ngay bên cạnh mình

Như là cảm nhận được sự sợ hãi của người trong lòng, Triệu Hi Thành ôm chặt cô rồi vỗ vỗ lưng cô, khẽ an ủi:

- Đừng sợ, cảnh sát sắp tới rồi, chúng ta nhất định có thể an toàn rời đi

Chu Thiến khẽ gật đầu trong lòng anh. Côtin tưởng anh, anh nói nhất định có thể an toàn ra ngoài thì bọn họnhất định sẽ an toàn. Nhưng tại thời khắc nguy cấp này, Chu Thiến lạicảm thấy vùng eo thoát đau. Ban đầu chỉ là cơn đau nhẹ nhưng nỗi đau dần kéo đến, ngay sau đó bụng cũng bắt đầu đau, càng lúc càng đau, sự đauđớn này khiến cô toát mồ hôi lạnh

Không phải là sẽ sinh chứ! Chu Thiến dở khóc dở cười, con yêu à, con biết chọn thời gian thế

https://thuviensach.vn

Cô ngẩng đầu nhìn Triệu Hi Thành, vẻ mặtanh rất nghiêm túc, thỉnh thoảng nhìn về phía đám người đang bắn nhaukia, sự lo lắng hiện rõ trong mắt

Không được, không thể nói cho anh, nếugiờ nói cho anh nhất định anh sẽ mạo hiểm vì cô. Cô từng xem nhữngchương trình về phụ nữ có thai, sinh con không phải là chuyện nhanhchóng, ít nhất phải đau bụng một thời gian thì mới sinh, có những trường hợp còn đau đến hai ba ngày.

Chỉ cần nhịn một chút nữa, chờ cảnh sát đến là bọn họ sẽ được an toàn! Không thể để Hi Thành mạo hiểm được! Chỉ cần cố một chút

Chu Thiến cắn răng, tay nắm chặt thành quyền, dù đau đến tái mặt, đầu váng mắt hoa nhưng cũng cố không rên một lời

Triệu Hi Thành lúc này vừa lo lắng vừamất kiên nhẫn mà nghĩ, sao cảnh sát còn chưa đến, cũng không để ý đượcsự bất ổn của Chu Thiến

Đối diện, bọn cướp có mấy người trúng đạn ngã xuống đất nhưng bên này bọn họ cũng có vài người bị thương. Bọncướp mà cùng xông lên là bọn họ cũng xong đời

Văn Phương nằm trên đất mà cười ha hả:

- Các người đều không chạy được đâu, chết cùng tôi đi

Nhưng giờ ai còn có tâm tình để ý đến côta? Đột nhiên, một kẻ trong bọn cướp bị bắn trúng mà ngã xuống, súngtrong tay rơi đến cách Văn Phương không xa…

Đang lúc bọn Lý Thêm sắp hết đạn thìtiếng hú còi của xe cảnh sát truyền đến. Tiếng hú này chính là liềuthuốc an thần cho bọn Triệu Hi Thành. Thật tốt quá, có viện binh rồi,sống rồi! Mà người bên kia thì biến sắc, chỉ nghe bọn họ kêu la:

https://thuviensach.vn

- Không hay rồi, cảnh sát đến, Phong ca chạy mau!

Phong ca cũng hét lớn:

- Triệu Hi Thành, mày còn muốn đẩy tao vào chỗ chết! Chúng ta cứ chờ xem sao

Triệu Hi Thành nhìn về phía Lý Thêm:

- Không được để bọn chúng chạy, mau ngăn lại

Bọn Lý Thêm biết cảnh sát đến nên cũngchẳng tiếc đạn, nổ súng truy sát. Bọn Phong ca vừa phải né đạn vừa phảichạy trốn nên rất mất thời gian, chỉ chốc lát sau cảnh sát đã vây kínnơi đây

Bên ngoài tiếng loa vang lên:

- Tất cả hạ vũ khí, giơ tay đầu hàng nếu không chúng tôi sẽ bắn!

Bọn Lý Thêm nghe cảnh sát nói thì đềungừng bắn chỉ tìm chỗ trốn để tránh bị đối phương bắn trúng. Mà đốiphương đều là những kẻ liều mạng, thấy không thể trốn thoát, bị bắt cũng chỉ có nước chết nên cũng mặc kệ bọn Triệu Hi Thành, cả đám ra sức xảđạn về phía cảnh sát mong trốn thoát

Lần này, cảnh sát nhận được điện thoạicủa Triệu Quốc Xương thì đều biết phải đối phó với những kẻ buôn ma túycó súng ống đạn dược, thấy bọn họ chống trả thì cũng quyết vây bắt bằngđược. Những tay súng bắn tỉa giỏi bắn chết hết đám người bên cạnh Phongca, cuối cùng chỉ còn mình hắn sống sót. Phong ca thấy đại thế đã mất,muốn kéo bọn Triệu Hi Thành cùng chết cũng không được, bị bắt cũng chỉcó đường chết mà còn có thể bị tra tấn thì mất hết can đảm, cầm súngnhắm ngay huyệt thái dương của mình…

Đoàn một tiếng, sau đó mọi thứ đều trở nên yên tĩnh

https://thuviensach.vn

Cảnh sát xông vào, bọn Lý Thêm đều buôngsúng giơ tay đầu hàng, Triệu Hi Thành gật đầu trấn an bọn họ. Lý Thêmcũng không lo, anh theo Triệu Hi Thành lâu như vậy, biết anh sẽ không dễ dàng bỏ mặc mình

Triệu Hi Thành ôm lấy Chu Thiến đứng lên, lúc này mới phát hiện sắc mặt của cô trắng như tờ giấy, đầu toát mồhôi, môi dưới cắn đến bật máu thì hoảng sợ nói:

- Thiệu Lâm, em sao vậy?

Chu Thiến ngẩng đầu cười yếu ớt với anh, vì chống chọi với cơn đau này mà cô hao hết sức lực toàn thân:

- Em không sao, em nghĩ… em sắp sinh…

Ngay sau đó một cơn đau ập tới, Chu Thiến không nhịn được mà rên rỉ lớn, mồ hôi trên trán đầm đìa

Triệu Hi Thành thấy cô đau như vậy nhưngvẫn không nói gì thì biết cô vì sự an toàn của mình mà nhẫn nhịn nên vừa cảm động lại vừa đau lòng, cũng bất chấp cảnh sát đang ở đây mà bế ChuThiến lên kích động nói:

- Em đúng là đồ ngốc… đau như vậy mà không chịu nói, chúng ta đến bệnh viện!

Kiếp nạn qua đi, mọi người đều bình an vô sự, hơn nữa bé cưng sắp chào đời, lòng Chu Thiến vừa ngọt ngào vừa ấmáp. Cô tựa vào vai Triệu Hi Thành mỉm cười hạnh phúc. Đến lúc này, độtnhiên cô thoáng động tâm, theo bản năng nhìn về phía Văn Phương, vừanhìn thì đã hồn phi phách tán. Chỉ thấy tay cô ta run run nắm lấy khẩusúng, mà họng súng thì nhắm về phía Hi Thành

- Hi Thành!

https://thuviensach.vn

Chu Thiến hét to một tiếng, giữa lúc chỉmành treo chuông, không biết sức lực từ đâu truyền tới mà cô có thể đẩyHi Thành qua một bên…

Đoàng!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 166: Đau Đớn

Chương 165: Đau đớn

Triệu Hi Thành quay lưng về phía VănPhương, anh chỉ lo lắng cho Chu Thiến mà hoàn toàn không ý thức được bản thân đang gặp nguy hiểm. Mà đám cảnh sát đều chỉ lo bắt đám người LýThêm nên không ai để ý đến Văn Phương đang nằm trong vũng máu, đều nghĩcô ta là người chết. Vì thế, căn bản không có ai phát hiện ra Văn Phương lấy được súng đến tay từ bao giờ.

Triệu Hi Thành ôm lấy Chu Thiến, lòng đầy vui mừng ngọt ngào, đột nhiên Chu Thiến hét lớn, anh còn chưa phản ứnglại thì bản thân đã bị đẩy qua một bên, ngay sau đó đoàng một tiếng vang lên. Anh chỉ cảm thấy Chu Thiến đang run lên trong lòng rồi như mất hết sức lực mà ngã vào lòng anh, đôi mắt sáng bừng cũng trở nên mơ hồ

Đầu óc Triệu Hi Thành trở nên trống rỗng, sao lại thế này? Đã … đã xảy ra chuyện gì…

Tất cả mọi người đều bị tiếng súng nàydọa ngây người, kinh ngạc nhìn Chu Thiến đang yếu dần đi trong lòngTriệu Hi Thành, lưng của cô có một lỗ thủng màu đỏ, máu tươi trào ranhiễm đỏ quần áo cô tựa như đóa hoa đang nở bừng trong sự giận dữ.

- Ha ha… chết rồi, chết rồi, Tống Thiệu Lâm, cuối cùng cô cũng chết trong tay tôi…

Văn Phương dùng hết sức mà nói ra nhữnglời này, giọng nói thê lương khàn đục như là lấy hết sức lực cuối cùngcủa cô ta. Mọi người kinh hãi

https://thuviensach.vn

phản ứng lại thì có người vội đem súng bắn ngay vào cô ta, tiếng cười lập tức im bặt mãi mãi

Triệu Hi Thành cảm thấy chất lỏng ấm ápdần lướt qua tay anh, anh run run đưa tay lên xem, máu, máu tươi khắpnơi. Màu đỏ của máu chói mắt vô cùng…

Anh thực sự không thể tin được những điều đã xảy ra, cả người mềm nhũn, ôm lấy Chu Thiến mà ngã xuống đất

Anh ôm lấy cô, sự sợ hãi ngập tràn tronglòng, cả người run rẩy. Anh nhìn cô, tay run run sờ lên mặt cô, máu tươi trên tay khiến khuôn mặt tái nhợt của cô đỏ hồng

- Thiệu Lâm… Thiệu Lâm… Em đừng làm anh sợ…

Bờ môi anh run run, trong lòng như có vạn lưỡi đao đang cắt xe, đau thấu tim gan

- Thiệu Lâm, chúng ta … chúng ta… khó khăn lắm mới thoát hiểm… Thiệu Lâm… sao em ngốc như vậy

Chu Thiến chỉ cảm thấy đau đớn vô cùngnhưng so với vết thương của bản thân thì ánh mắt tuyệt vọng của Hi Thành càng khiến cô đau lòng. Cô vươn tay, cầm tay anh, hơi thở càng lúc càng dồn dập, cô có chút khó thở, khó khăn nói:

- Con… mau… con….

Có hai cảnh sát đi đến trước mặt bọn họ, nói với Triệu Hi Thành đang ngẩn nơ:

- Triệu Hi Thành, để mọi người đưa vợ anh vào viện đi, vợ anh đang có thai, không thể chậm trễ

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt đầy kinh hoàng của Triệu Hi Thành ánh lên một tia sáng hi vọng:

- Đúng, đến bệnh viện, nhanh, nhanh đến bệnh viện!

Anh ôm ngang lấy Chu Thiến, người như con dã thú lao thẳng về phía trước, những nơi đi qua đều để lại vệt máu đỏ thẫm

Cảnh sát đưa anh đến chỗ chiếc xe cứuthương, lần hành động này mọi người có đưa cả bác sĩ đi theo vì sợ cóngười bị thương. Vừa nhìn thấy Chu Thiến bác sĩ đã nghiêm mặt nói với ytá:

- Nhanh cầm máu đi

Sau đó bắt đầu cho Chu Thiến đeo bình dưỡng khí

Xe cứu thương lập tức đi về phía bệnh viện

Chu Thiến nằm nghiêng, vết thương trênlưng đau đến chết lặng mà cơn đau ở bụng thì cũng không ngừng lại, mỗilần đau đớn đều khiến cô cảm nhận máu trên lưng trào ra. Mặc cho y tácầm máu cỡ nào thì cũng không thể ngừng. Cô cảm thấy tay chân mình cànglúc càng lạnh, người cũng lạnh đi, trong lòng cô dấy lên cảm giác bithương, bây giờ cô chạy trời không khỏi nắng sao?

Triệu Hi Thành cũng theo lên xe, bàn tayấm áp nắm chặt lấy bàn tay lạnh lẽo của cô. Anh không ngừng nắm chặt tay cô giống như truyền đến sự ấm áp cho cô nhưng dù thế nào thì cũng chẳng hơn gì

Anh ngẩng đầu nhìn cô, sự đau đớn trongmắt anh khiến cô vô cùng khó chịu, lòng đau đớn vô cùng, nước mắt tràora. Anh vươn tay, bàn tay anh đầy máu của cô, anh run rẩy lau nước mắtcho cô, nhẹ nhàng thì thào:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Lâm, đừng khóc… không sao đâu… không sao đâu… đến bệnh viện là sẽ ổn…

Anh cứ thế mà lặp đi lặp lại như đang an ủi cô, cũng như đang an ủi chính mình.

Sắc mặt Triệu Hi Thành tái nhợt như tờgiấy, lòng đau đớn khôn cùng, cho tới giờ anh vẫn không dám tin vào mọichuyện trước mắt này. Mọi thứ không phải là thật, máu của cô đang chảycũng không phải là sự thật, vết thương của cô cũng không phải là sựthật, mọi thứ chỉ là cơn ác mộng mà thôi, chỉ cần anh tỉnh lại thì sẽthấy Thiệu Lâm vẫn bình an nằm bên cạnh, nằm trong căn phòng của haingười, vỗ bụng mà hát “thỏ con ngoan ngoãn…”. Sau đó cô quay đầu nhìnanh mỉm cười, sắc mặt hồng nhuận, ánh mắt sáng ngời.

Nhưng anh mở mắt ra vẫn chỉ thấy gương mắt tái nhợt đầy máu của cô và đôi mắt dần tối lại

Anh đau đớn nắm chặt tay cô, sự bi thốngtrong lòng không thể tiêu tan, anh rất muốn khóc lớn nhưng lại sợ khiếncô sợ hãi. Anh không muốn để cô thấy mình bi thương, không muốn cô vẫncòn phải lo lắng cho anh cho nên anh cố gắng mỉm cười nhưng anh không hề biết rằng anh cười còn khiến cô đau lòng hơn khóc, bởi vì nụ cười củaanh quá đỗi bi thương

- Đồ ngốc, vì sao em phải làm vậy? Anh là đàn ông, đạn bắn vào cũng có sao đâu… Anh khẽ nói.

Chu Thiến khẽ cười, cô vươn tay tháo ống dưỡng khí, nhỏ giọng nói:

- Được, em đồng ý với anh, lần sau… Lần sau… em nhất định sẽ suy nghĩ …

Trong nháy mắt đó, cô hoàn toàn không cólựa chọn nào khác, mọi thứ cô làm đều là bản năng, đó là trái tim cômách bảo chứ không do lí trí quyết

https://thuviensach.vn

định. Cô không muốn thấy anh xảy rachuyện gì.

Anh nghe cô nói xong thì vẻ mặt không biết là khóc hay cười nhưng nước mắt đã rơi xuống:

- Thiệu Lâm, ngàn vạn lần em đừng làm sao, xem như anh van xin em, anh xin em…

Nước mắt Chu Thiến càng chảy dài:

- Không đâu, em nhất định… không sao, em… đồng ý với anh…

Hơi thở của cô bắt đầu dồn dập, y tá vội đeo ống thở vào cho cô

Hai người nhìn nhau không nói gì, chỉlặng lẽ rơi lệ, bác sĩ đang giúp cô cầm máu đến toát mồ hôi. Y tá thìnhìn bọn họ, cũng rơi lệ thương cảm.

Đến bệnh viện đã có bác sĩ chờ sẵn, cửaxe vừa mở, bác sĩ nhanh chóng đỡ Chu Thiến xuống, sau đó đẩy cô vàophòng giải phẫu. Triệu Hi Thành như cái xác không hồn, chỉ nhìn ChuThiến, chạy theo cô, tới cửa phòng phẫu thuật lại bị bác sĩ cản lại, bác sĩ bình tĩnh nói với anh:

- Xin hãy chờ ở đây

Chu Thiến bị đẩy vào trong, nhìn cô rời khỏi tầm mắt của mình, Triệu Hi Thành đột nhiên phát điên, anh xông tới nói:

- Để cho tôi vào! Tôi muốn ở bên cạnh cô ấy

Anh sợ rời khỏi cô như vậy sẽ là mãi mãi cách xa, anh muốn thấy cô, lúc nào anh cũng nhớ cô, cô không thể rời khỏi anh được

Y tá đi theo có thể hiểu tâm tình của anh, giữ chặt anh lại, hòa nhã nói:

https://thuviensach.vn

- Anh cứ đòi vào sẽ gây trở ngại cho công việc của bác sĩ, anh ở đây chờ, chúng tôi nhất định sẽ cố hết sức.

Nghe cô nói vậy, Triệu Hi Thành mới tỉnh táo lại, tựa vào tường mà dần trượt xuống

Đèn trong phòng giải phẫu lại sáng lên

Triệu Hi Thành ngồi ở đối diện, hai mắtchăm chú nhìn theo ánh đèn, trống rỗng tĩnh mịch mà sáng chói đáng sợ.Anh cứ ngồi yên đó không nhúc nhích, vẫn duy trì động tác đó

Chỉ chốc lát sau, người của Triệu gia vàTống gia đều nhận được tin mà đến bệnh viện. Vừa thấy Triệu Hi Thành,Triệu phu nhân vội tiến lên lay anh hỏi:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Thiệu Lâm làm sao? Cảnh sát nói không rõ ràng gì cả

Triệu Hi Thành chầm chậm quay lại nhìn mẹ, sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt bi thống:

- Thiệu Lâm trúng đạn rồi, là Văn Phương…

Mỗi lời nói như một cây đao cắm lên ngựcanh. Nếu có thể lựa chọn, anh thà người trúng đạn là anh, nằm bên tronglà anh nhưng vì sao cô lại đỡ viên đạn đó thay anh, vì sao cô ngốc nhưvậy… Lòng anh rất đau, anh rất sợ

- Cái gì?

Mọi người như hít phải khí lạnh, quả thực không thể tin vào tai mình

Triệu phu nhân khóc thành tiếng:

- Văn Phương chết tiệt kia, Thiệu Lâm đang mang thai cơ mà!

https://thuviensach.vn

Triệu Quốc Xương cũng rất lo lắng còn Triệu Hi Tuấn thì như bị đả kích nặng nề, sắc mặt tái mét lại trong phút chốc

Tống phu nhân và Bạch Tư Mẫn cũng lặng lẽ khóc.

Tống Trí Hào thấy mọi người đều khóc thì đành an ủi:

- Giờ khoa học kĩ thuật phát triển, chỉ là bị trúng đạn, không sao đâu, nhất định mẹ con bình an được mà

Nghe ông nói xong, mọi người như có chút hi vọng, đúng thế, Thiệu Lâm nhất định sẽ không sao

Chỉ có Triệu Hi Thành vẫn luôn lặng lẽ,lòng anh vô cùng sợ hãi, cô chảy bao nhiêu máu… Anh nhìn đèn trong phòng mổ mà thầm cầu nguyện: Nếu trên đời thực sự có thần linh thì xin đừngđem Thiệu Lâm rời khỏi tôi, tôi nguyện trả mọi giá, có thể lấy đi bất kì thứ gì, tiền tài, địa vị, sức khỏe, thậm chí là tính mạng của tôi, chỉxin ông trời hãy cho Thiệu Lâm sống sót, chỉ cần cô ấy mạnh khỏe, bìnhan…

Mọi người đều ngồi an ủi nhau, không khíđầy mùi thuốc sát trùng, thỉnh thoảng lại có người khóc. Đây là bệnhviện, lúc nào cũng có những sinh mạng chào đời, cũng có những sinh mạnglìa đời. Thời gian lặng lẽ trôi qua, đột nhiên cửa phòng mổ bật mở. Mộtbác sĩ đi ra, nhìn bọn họ với vẻ nghiêm túc

Triệu Hi Thành vội chạy tới trước mặt bác sĩ, mọi người cũng vây theo

Bác sĩ nhìn bọn họ với sự tiếc nuối:

- Xin lỗi, người bệnh bị mất máu quá nhiều, đạn bắn trúng phổi của cô ấy, chúng tôi không thể làm gì hơn

https://thuviensach.vn

Đầu Triệu Hi Thành như nổ tung, tim ngừng đập, máu dồn lên não, áp lực này như nghiến nát mọi sự bi thương, khiến anh hận muốn chết, không nhịn được mà hét lớn.

Phía sau, mọi người đều vô cùng bi thống. Triệu phu nhân lại hôn mê bất tỉnh. Tống phu nhân thì òa lên khóc, Bạch Tư Mẫn cũng rơi lệ…

Triệu Hi Tuấn ôm mặt, không thể tin đượcđây là sự thật. Sinh mệnh cứng cỏi như vậy, nụ cười như hoa đó sẽ rờianh mà đi sao? Đừng, anh không muốn như vậy, cho tới giờ anh chưa từngtham lam điều gì, chưa từng muốn chiếm được cô, chỉ cần để cho anh nhìnthấy cô hạnh phúc là đủ rồi, chẳng lẽ yêu cầu nhỏ này cũng không thểđược sao? Nước mắt cứ thế mà lã chã tuôn rơi

Chỉ riêng Tống Trí Hào vẫn còn bình tĩnh, hỏi bác sĩ:

- Vậy còn đứa trẻ? Đứa trẻ có thể giữ được không?

Bác sĩ lấy ra một tờ giấy nói:

- Đang muốn bảo mọi người kí lêngiấy đồng ý giải phẫu này, đứa trẻ vẫn khỏe mạnh nhưng vì mẹ bị thươngnên phải nhanh chóng lấy ra mới được, càng kéo dài thì sẽ khó mà giữ cảđứa bé

Triệu Hi Thành nắm lấy tay bác sĩ, vẻ mặt bi thống, anh như van nài:

- Bác sĩ, xin hãy cứu vợ tôi, xin hãy cứu vợ tôi trước

Bác sĩ thở dài, lắc đầu.

Tống Trí Hào nhận lấy giấy rồi kí tên. Bác sĩ đón lấy rồi lại lui vào phòng, đóng cửa lại

Tống phu nhân nhào tới bên cạnh Triệu HiThành, vung tay lên tát cho anh một cái, bà chỉ vào anh, tay run run, vẻ mặt phẫn nộ, nước mắt như

https://thuviensach.vn

mưa:

- Là mày, là mày hại Thiệu Lâm,nếu không phải mày lăng nhăng với Văn Phương thì sẽ không xảy ra chuyệnnày! Là mày hại chết Thiệu Lâm!

Bà điên cuồng đánh lên người anh, khóc lóc:

- Mày trả lại con cho tao! Trả lại con cho tao…

Cả đời bà chỉ có hai đứa con, trong đóchỉ có Thiệu Lâm là thông minh xinh đẹp, nay bắt bà người đầu bạc tiễnngười đầu xanh sao có thể không đau lòng, trong lúc bi thống chẳng quảngì hết, hận không thể đánh chết kẻ đã hại con mình thì mới cam lòng

Triệu Hi Thành nghe xong lời bà thì timnhư bị ai đâm mạnh, điều này khiến cảm xúc bi thương của anh lại thêmphần tự trách. Không sai, bà nói đúng, là tôi hại chết Thiệu Lâm, VănPhương là tôi dây vào, nếu không phải tôi ở bên ngoài trêu hoa ghẹonguyệt thì đã chẳng làm sao. Người đáng chết nhất là tôi chứ không phảilà Thiệu Lâm. Thiệu Lâm, vì sao em lại đỡ phát đạn đó cho anh. Vốn làlỗi lầm của anh, sao lại bắt em phải trả giá.

Lòng anh đầy áy náy và tuyệt vọng, anhquỳ rạp xuống đất, cả người run rẩy, thế giới trong mắt anh trở nên nhạt nhòa. Anh quỳ nơi đó, hận không thể chết đi cho xong, cả người như dạira, thế giới trống rỗng…

Tống phu nhân gào khóc ở bên cạnh, Tống Trí Hào kéo vợ qua trách:

- Văn Phương là chuyện quá khứ, lần này là ngoài ý muốn, sao bà có thể trách Hi Thành được, nó đã hết lòng rồi

Nói xong lại quay đầu nói với Triệu Quốc Xương:

- Vợ tôi quá đau lòng nên nhất thời nói năng linh tinh, xin đừng để bụng.

https://thuviensach.vn

Triệu Quốc Xương nhìn Tống phu nhân đang gào khóc lại nhìn qua Triệu Hi Thành như mất hồn mà thở dài rồi lắc đầu

Bên kia, Tống phu nhân vẫn gào khóc:

- Tôi không nói bừa, tôi không nói sai gì cả. Là nó hại chết Thiệu Lâm, Thiệu Lâm đáng thương của tôi…

Tống Trí Hào vội kéo bà qua một bên, ép bà ngồi xuống ghế rồi không cho bà nói thêm gì. Tống phu nhân giận dữ:

- Con gái ông đã bị người hại chết mà một câu ông cũng không dám nói sao?

Tống Trí Hào thẹn quá hóa giận:

- Tôi bảo bà im mồm

Tống phu nhân thấy chồng vô tình như vậy lại càng đau lòng, bà ôm mặt khóc. Bạch Tư Mẫn vội tới an ủi.

Triệu Hi Thành sụp xuống như sắp chết nhưng lúc này ai cũng đau lòng, không ai đến bên anh

Cũng không biết qua bao lâu, đèn trongphòng mổ tắt, bác sĩ mệt mỏi đi ra. Nhìn thấy bác sĩ, Triệu Hi Thành run lên, lảo đảo đứng dậy, vọt tới bên bác sĩ. Mọi người cũng đều vây lại.

Bác sĩ nhẹ nhàng nói:

- Mọi người đi gặp bệnh nhân lần cuối đi, đừng đi nhiều người, chỉ được ba người thôi

Còn chưa nói xong, Triệu Hi Thành mặtkhông chút máu mà chạy vào. Triệu Hi Tuấn cũng đi theo, Triệu phu nhânthì té xỉu, Tống Trí Hào sợ vợ

https://thuviensach.vn

nói điều khó nghe nên kéo áo bà không cho bà vào. Bạch Tư Mẫn an ủi Tống phu nhân rồi bảo để mình vào thay.

Ba người qua hành lang đi vào phòng giảiphẫu, thấy trên giường là Chu Thiến đắp chăn trắng mỏng, trên chăn loang lổ vết máu, mặt cô tái mét như chăn. Ba người đều rơi nước mắt

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 167: Châu Châu

Chương 166: Châu Châu

Trong phòng bệnh vô cùng tĩnh mịnh, chỉ có tiếng máy điện tâm đồ chạy theo quy luật

Triệu Hi Thành đi từng bước vào phòng,mỗi bước đi như có đao chém, đau thấu tim gan. Thân thể anh run rẩy, mặt không chút máu, trong mắt là sự đau đớn khôn cùng. Anh đi đến bên ChuThiến, Chu Thiến chỉ nhìn anh, sắc mặt trắng bệch, đôi mắt đẹp vốn ảmđạm lúc này lại lóe ra tia sáng lạ thường tựa như ánh sáng cuối cùng của cuộc đời

Cô nhìn anh, đôi môi tái nhợt khẽ mỉmcười, chậm rãi vươn tay. Triệu Hi Thành vội nắm tay cô, bàn tay lạnh lẽo của cô khiến tim anh như đông cứng lại.

- Hi Thành, xem con của chúng ta chưa, bé tí, em chẳng biết là giống ai nữa…

Giọng cô nhỏ bé mà dịu dàng, lặng lẽ vang lên trong căn phòng yên tĩnh

Trước khi ra ngoài bác sĩ đã quấn tã cho đứa trẻ rồi đặt bên cạnh Chu Thiến, cho đứa trẻ được ở bên mẹ ở cuối đoạn đường

Triệu Hi Thành nhìn đứa nhỏ nằm trong tã, khuôn mặt nhỏ bé nhăn nhúm, còn có chút nước chưa được lau sạch, khó mà nhìn ra giống ai nhưng anh vẫn nắm tay cô khẽ nói:

https://thuviensach.vn

- Trông rất giống em, đáng yêu lắm.

Nụ cười của Chu Thiến có chút tiếc nuối:

- Em mong con giống anh, con trai giống cha mới tốt…

- Vậy em mau khỏe đi, nhìn con lớn lên, có lẽ lúc con lớn sẽ giống anh…

Triệu Hi Thành mỉm cười, môi không tự chủ mà khẽ run run, cổ họng nghẹn đắng

Nước mắt của Chu Thiến lặng lẽ rơi xuống:

- Em không chờ được ngày đó… Hi Thành, em rất luyến tiếc anh, luyến tiếc con…

Triệu Hi Thành tới gần cô, đặt tay cô lên tay mình, nước mắt cuối cùng trào ra:

- Thiệu Lâm, đừng nói vậy, xin em… đừng rời bỏ anh, xin em đừng rời bỏ anh…

Anh hôn lên khuôn mặt cô, hôn lên môi cô, nức nở khóc, nước mắt của bọn họ hòa lẫn vào nhau như muốn cuốn đinhững bi thương, tuyệt vọng khôn cùng.

- Thiệu Lâm, đừng mà, Thế Duy nhỏ như vậy, con không thể không có mẹ, sao em có thể nhẫn tâm bỏ mặc con,con thậm chí còn chưa được nhìn em một lần, Thiệu Lâm, sao em lại nhẫntâm… Còn cả anh nữa, nhớ lại những ngày tháng vui vẻ của chúng ta, chúng ta cùng đi dạo dưới ánh trăng, chúng ta nói chuyện phiếm trong hoaviên, em đã nói là rất thích những ngày như vậy… Chúng ta có cả đời nữa… Căn phòng lớn như vậy, anh không muốn ở một mình… Còn cả những chậu hoa trên lan can, anh sao chăm sóc hết được, hoa sẽ chết … Thiệu Lâm, Thiệu Lâm, bên cạnh

https://thuviensach.vn

anh sao có thể vắng em. Anh không dám tưởng tượng nhữngngày đó… Chúng ta khó khăn lắm mới có được hạnh phúc, mọi thứ đều rấttuyệt vời, chúng ta có thể hạnh phúc cùng con lớn lên, Thiệu Lâm, xinem, xin em đừng đi…

Anh nói năng lộn xộn, trong mắt đầy những sợ hãi, bi thương, nước mắt rơi không ngừng, thấm ướt mặt cô, làm bỏngtim cô. Bạch Tư Mẫn đứng phía sau ôm mặt khóc. Triệu Hi Tuấn cũng đứng ở bên kia khóc nhìn cô, anh nhìn cô thật sâu như muốn khắc hình ảnh củacô vào lòng

- Chúng ta còn định đi du lịch,chẳng phải em muốn đi Cửu Trại Câu, em đã nói chờ con lớn một chút cảnhà chúng ta đi du lịch, Thiệu Lâm, Thiệu Lâm… em đã từng nói sao lạinuốt lời, đừng đi, đừng đi… đừng rời bỏ anh…

Trong mắt anh đầy sự cầu xin, vẻ mặt sợhãi kích động vô cùng. Triệu Hi Thành như thế này Chu Thiến chưa từngthấy, giờ cơ thể cô như cây gỗ chết. Mọi đau đớn đều không còn, chỉ còsự đau đớn trong lòng thì đang cắn xé tâm hồn cô.

- Hi Thành, đừng đau lòng… em sẽ không đi… em sẽ luôn ở bên cạnh anh…

Cô khóc nhọc vươn tay, run run xoa mặt anh, khẽ lau nước mắt cho anh nhưng nước mắt của cô lại càng đong đầy:

- Em sẽ cùng anh, cùng Thế Duy…Em còn phải sinh em cho Thế Duy nữa… để bọn chúng chơi với nhau… em sẽkhông chết… đừng quá đau lòng… đàn ông mà khóc như vậy thì Thế Duy sẽcười anh đấy

Chu Thiến yếu ớt nói, mỗi lời nói như lấy đi hết sức lực của cô, yếu ớt vô cùng nhưng cô vẫn mỉm cười mà nói. Hai mắt nhìn anh đầy lưu luyến, buồn thương. Cô rất không nỡ rời khỏi anh,rời khỏi con nhưng cô biết, thời gian của cô chẳng còn nhiều, cô cảmgiác mỗi hơi thở đều thật khó khăn,

https://thuviensach.vn

cảm nhận được tim càng lúc càng đaudớn, cảm nhận được máu trong cơ thể đang đông lại nhưng nỗi đau trongmắt anh khiến cô thực sự đau lòng, cô hận không thể lập tức ùa vào lònganh, chỉ cần anh đừng đau lòng như vậy. Nhưng cô không làm được, tim côthực sự quá đau…

Hi Thành, có thể đừng đau lòng như vậyđược không, có thể mỉm cười nhìn em ra đi, có thể đừng quên em không…Đừng, đừng quên em, em ích kỉ lắm, cho dù thấy anh đau lòng thì em cũngkhông muốn anh quên em, hãy để em sống trong tim anh, để cho em mãi mãi ở bên anh

Những lời này cô không còn sức để nói, chỉ có thể bất lực, tuyệt vọng nhìn anh mà khóc

Có lẽ cảm nhận được lòng cô, hoặc cảmnhận được sức lực yếu ớt của cô, Triệu Hi Thành luống cuống lau nướcmắt, cười nụ cười khiến người ta còn đau lòng hơn khóc:

- Được, anh không khóc, em đừng nói gì, nghỉ ngơi cho tốt, em nhất định sẽ khỏe mà, nhất định khỏe lại…

- Đúng… em nhất định… sẽ khỏe… lại

Cô hiểu rõ bản thân nhất nhưng vẫn phụ họa theo chỉ mong anh dễ chịu hơn

Bọn họ nhìn nhau, nước mắt không thểngừng lại nhưng vì muốn đối phương thoải mái hơn mà còn an ủi, lừa gạtnhau mà vẫn phải mỉm cười

Đây là tình cảm sâu đậm cỡ nào! Triệu HiTuấn ở bên nhìn hai người bọn họ mà lòng đau như cắt. Anh bưng miệng cốngăn mình khóc thành tiếng, không muốn sự đau lòng của mình quấy rầy đến hai người. Mắt thấy ánh sáng trong mắt Chu Thiến càng lúc càng ảm đạmthì không nhịn được, cầm tay cô mà đau đớn khóc nấc lên:

https://thuviensach.vn

- Chị dâu… chị dâu

Anh gọi hai tiếng, sự đau đớn trong lòngnhư nhấn chìm anh, anh không nhịn được mà òa khóc, như thể đem nước mắtcả đời trút hết.

Chu Thiến quay đầu nhìn anh khẽ nói:

- Thật khó coi… siêu sao Hi Tuấn… lại khóc… thành ra thế này… chẳng đẹp gì cả… đừng buồn… chờ chị khỏelại, sẽ … tạo hình cho em…

Xin lỗi, đã để em đau lòng như thế.

- Chỗ Tiểu Mạt… em nói với cô ấy…

Triệu Hi Tuấn nắm chặt tay cô, gật gật đầu mà lòng đau như cắt

- Tư Mẫn…

Bạch Tư Mẫn đi qua, cô đã khóc lạc giọng:

- Thiệu Lâm, sao có thể như vậy…

- Tư Mẫn, cảm ơn chị đã đối tốt với em…

Người con gái hồn nhiên, lương thiện nàyđã đem lại cho cô sự ấm áp, là sự ấm áp duy nhất trong Tống gia. Cô nhất định sẽ phù hộ cho cô ấy được hạnh phúc!

Bạch Tư Mẫn lắc đầu:

- Là vì em đã đối tốt với chị…

Nước mắt cô như sông vỡ đê…

Khóe miệng Chu Thiến cong cong:

https://thuviensach.vn

- Đừng tự làm khổ mình…

- Ừ, chị biết…

Đột nhiên Chu Thiến thở dốc, điện tâm đồ phát ra tiếng cảnh báo chói tai

Triệu Hi Tuấn vội ấn chuông khẩn cấp trên tường

Nhìn những đường cong mỏng manh trên điện tâm đồ, người Triệu Hi Thành run bắn lên, anh hoảng sợ nhìn gương mặtcô, miệng thì thào:

- Đừng mà… đừng mà…

Anh gắt gao nắm chặt tay cô, như thể chỉ cần nắm chặt tay cô thì cô sẽ không rời khỏi anh. Anh mở to mắt nhìn cô không chớp

Chu Thiến nhìn anh, ngực phập phồng, côcảm thấy vô cùng đau khổ, phổi như nổ tung, hơi thở như bị ai chặn lại,không thể thở được, cả người côn run rẩy, tim đau đớn. Cô còn rất nhiềulời muốn nói với anh nhưng chẳng thể nói được gì, chỉ có thể tuyệt vọngnhìn anh, cuối cùng cô dùng hết sức mà khẽ mấp máy nói ba chữ: “em yêuanh…”. Ba chữ đó cô giấu kín trong lòng chưa từng nói ra miệng. Nhữnglời này cô lặng lẽ nhắn gửi đến anh, thời khắc cuối cùng của cuộc đời,cô muốn những lời này sẽ khắc sâu trong tâm khảm của anh…

Lồng ngực cô dần bình ổn lại, ánh sángtrong mắt càng lúc càng mỏng manh, khuôn mặt của Hi Thành càng lúc càngmơ hồ, càng lúc càng xa xôi, sau đó mọi tiếng động đều chìm khuất, thếgiới thật yên tĩnh. Cô như nhìn thấy vẻ mặt cực kì đau đớn của anh, anhhá to miệng như đang nói gì, Hi Thành, anh đang nói gì, em không nghehđược, đừng đau lòng như vậy, em sẽ rất buồn… Đột nhiên trước mắt tốisầm, cô cảm thấy vô cùng mệt mỏi, chậm rãi khép mắt lại, mọi thứ đều trở nên tĩnh lặng…

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn mắt cô dần khép lại,bàn tay nắm chặt tay anh dần buông lỏng như đóa hoa tàn úa, mất đi sựsống. Anh vô cùng đau đớn, muốn kêu nhưng lại không thể kêu thành tiếng, muốn khóc mà lại mất đi sức lực, ngực như có cái gì đó chặn lại, cổhọng anh ú ớ rên rỉ như con dã thú bị thương, sự đau đớn khiến anh phátcuồng

Bác sĩ vội vã tiến vào, kiểm tra qua tình hình của Chu Thiến, thực hiện sơ cứu một lượt, cố gắng một hồi vẫnkhông thể khiến điện tâm đồ có tín hiệu gì. Tiếng "tít" từ điện tâm đồlạnh lùng tuyên bố Chu Thiến đã qua đời. Bác sĩ cũng đành buông tay, bỏnhững dụng cụ trên người Chu Thiến đi rồi quay đầu nhìn đám người TriệuHi Thành lắc đầu

Bạch Tư Mẫn không khỏi òa lên khóc. Triệu Hi Tuấn nhìn đôi môi tím ngắt của Chu Thiến mà rơi nước mắt, đau đớn khôn cùng.

Bên ngoài phòng mổ, đám người Tống phunhân nghe thấy tiếng Bạch Tư Mẫn khóc thì vội chạy vào, nhìn thấy cảnhtượng này thì cũng khóc rống lên. Triệu Quốc Xương cũng lặng lẽ quay đầu đi lau nước mắt. Tống Trí Hào nhìn con gái nằm trên giường mà lòng cũng đau đớn.

Chỉ có Triệu Hi Thành lúc này lại yênlặng đến ngạc nhiên. Anh nắm tay Chu Thiến không buông, chỉ lặng lẽ nhìn cô, hai mắt dại ra. Đứa trẻ bên cạnh như cũng cảm nhận được mẹ đã rờixa mà đột nhiên khóc òa. Nhưng tiếng khóc này cũng không khiến Triệu HiThành chú ý. Anh vẫn nhìn cô không chớp mắt, như thể cứ nhìn cô thế này, giây lát sau cô sẽ tỉnh lại, nhìn anh mỉm cười, dịu dàng gọi anh mộttiếng: – Hi Thành.

Nhưng bất kể anh thầm gọi cô thế nào, đôi mắt như ngọc kia mãi mãi không mở ra nữa…

Thiệu Lâm, Thiệu Lâm, Thiệu Lâm… em vẫn rời bỏ anh mà đi, giờ đây anh biết phải tìm em nơi đâu…

Đã không còn em nữa, anh sẽ thế nào đây, anh… không dám nghĩ…

https://thuviensach.vn

Thiệu Lâm….

……

Chu Thiến mở to mắt, phát hiện mình đangnằm trong bóng đêm, bốn phía im ắng, giơ tay lên không nhìn thấy ngóntay nhưng dần dần, mắt cô đã thích ứng được với bóng tối, phát hiện xung quanh có rất nhiều cây cối, có lẽ là một bìa rừng nhỏ.

Lòng cô đầy nghi hoặc, thế là làm sao? Cô chẳng phải vừa mới ở trong bệnh viện sao? Sao lại đến đây? Hi Thànhđâu? Hi Tuấn đâu? Con yêu đâu? Sao chỉ có mình cô ở đây

Còn nữa, cô không phải đã chết sao? Saolại tỉnh lại? Chẳng lẽ cô được cứu sống? Nhưng cũng không đúng, chữa trị phải ở trong bệnh viện, sao có thể một mình ở đây?

Lòng cô hoảng hốt, chẳng lẽ đây là nơichôn thân của cô? Cũng không đúng, cô nằm trên đất, không có bia mộ gìxung quanh, Triệu gia tuyệt đối sẽ không đối xử với cô như vậy!

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chu Thiến hoàn toàn không hiểu.

Cô cẩn thận đứng dậy, vừa cử động thìphát hiện trên đùi và trán hơi đau đau, vươn tay sờ thì thấy dấp dính,chắc là chảy máu. Quái lạ, vết thương này là từ khi nào?

Bốn phía có tiếng động nhỏ, tiếng côntrùng kêu, tiếng gió thổi lá cây xào xạc, trong đêm tối này có vẻ âmtrầm đáng sợ. Chu Thiến không khỏi rụt vai lại

Cô định đứng lên nhưng chân rất đau,trong đêm tối lại không thấy rõ được vết thương, cũng không thể nhìn rõđường. Cô nghĩ, mọi chuyện chờ

https://thuviensach.vn

trời sáng rồi tính. Cô không dám cử động, an vị một chỗ, cũng may thời tiết ấm áp nên không bị lạnh

Cô ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, ánh trăng cong cong hình lưỡi liềm, ánh sao như ngọc trên bầu trời đêm, tựa nhưvô số đôi mắt đang nháy mắt tinh nghịch. Giờ mới là mùa xuân sao lại cónhiều sao vậy? Thật là lạ

Nhìn một hồi, cơn mệt mỏi ập tới, bốnphía vẫn vô cùng im ắng, cô không cảm thấy nguy hiểm nên lại nằm xuốngđất, dù sao người cũng bẩn rồi, cứ đơn giản là được, cứ ngủ một giấc đã, lấy lại tinh thần để mai con đối mặt với mọi chuyện khó hiểu này

Trên đất có cỏ, nằm hơi nhặm nhưng cô cũng đành chịu, cơn buồn ngủ ập đến, cô chậm rãi khép mắt lại.

Bất kể thế nào, được sống đã là một niềm hạnh phúc.

- Này, tỉnh lại đi, tỉnh lại đi!

Có người cứ vỗ vỗ mặt Chu Thiến như thể không lay tỉnh cô thì không tha, mặt cô bị vỗ đến nóng rát

Lòng Chu Thiến dâng lên cảm giác tứcgiận, muốn đánh thức tôi thì có cần vỗ mặt tôi thế không, quá không tôntrọng người khác! Cô vươn tay nắm tay người nọ, miệng làu bàu:

- Đừng đánh nữa, tôi…

Chu Thiến mở mắt ra thì thấy ngay khuôn mặt của một người trẻ tuổi, người nọ thấy cô tỉnh lại thì cười:

- Châu Châu, sao lại ngủ ở đây, chắc lạc đường đúng không! Em đã lớn thế này rồi sao lại không nhớ được đường?

Ngữ khí rất thân thiết

https://thuviensach.vn

- Châu Châu?

Lòng Chu Thiến dâng lên một dự cảm, không thể chứ…

Chu Thiến lập tức cúi đầu nhìn lại mình,quần áo cũ nát, cái này không tính nhưng làn da vốn trắng nõn cũng chẳng còn mà thay vào đó là làn da vàng vọt, đôi tay này cũng chẳng phải làđôi tay thon dài của Tống Thiệu Lâm nữa

Không thể nào… Chu Thiến kinh hoảng.

Người kia lắc đầu, tặc lưỡi:

- Còn quên cả tên mình nữa! Bảoem ngốc thật đúng là không sai tí nào, chẳng hiểu sao có thể sống đượcbao nhiêu năm như vậy

Chu Thiến chỉ kinh ngạc nhìn người kia,nhìn đôi môi anh ta đóng rồi lại mở, lòng nghĩ: không thể nào… sao cóthể cẩu huyết như vậy được.

Người nọ cũng chẳng để ý đến vẻ mặt thảng thốt của cô cho lắm, dường như như vậy là chuyện rất bình thường. Sauđó anh ta lại nhìn vết thương trên người cô rồi nói:

- Vết thương nghiêm trọng như vậy, anh cõng em về, bảo bác sĩ Lưu trong thôn khám cho em

Nói xong ngồi xổm xuống trước mặt cô

Chu Thiến vẫn nhìn anh ta ngẩn người, vẫn còn chưa lấy lại được tinh thần

Người nọ mất kiên nhẫn quát:

- Anh nói anh cõng em về, nghe không hiểu à? Đặt tay lên vai anh, dựa vào lưng anh

https://thuviensach.vn

Bị anh ta quát vậy thì Chu Thiến mới tỉnh táo lại một chút, cô nghĩ, bất kể thế nào, rời khỏi đây rồi tính, hơnnữa vết thương trên người vẫn phải chữa trị

Chu Thiến theo lời anh ta nói, dựa vàolưng anh ta. Anh chàng kia đứng dậy, cõng cô đi về phía trước, có lẽcõng cô với anh ta chỉ là chuyện đơn giản. Chu Thiến nhìn cánh tay gầytrơ xương của mình mà nghĩ, khó trách anh ta cõng mình dễ dàng như vậy.Khối cơ thể này thật quá gầy

Người nọ nhanh chóng đi men theo conđường nhỏ mà ra khỏi rừng, cõng cô xuống núi. Chu Thiến nhìn những ngôinhà thấp càng lúc càng gần mà trong lòng bất ổn. Thế này là sao? Đã xảyra chuyện gì?

Người nọ cõng Chu Thiến đi đến bên đườngquốc lộ. Một lên là những cánh đồng lúa, bên kia là một ngôi nhà lầu.Trước nhà có một bàn mạt chược, bọn họ nhìn thấy thì đều chào hỏi:

- Hổ Tử, Châu Châu lại bị thương?

- Hổ Tử, cậu tìm được con bé ở đâu

Hổ Tử vừa đi vừa nói với bọn họ:

- Tôi đưa Châu Châu đến chỗ bác sĩ trước đã

- Mau đi đi! Những người kia vẫy tay với bọn họ

Chu Thiến phát hiện dân cư nơi này nóigiọng hơi khác, chẳng lẽ đây là Tứ Xuyên? Lòng cô càng lúc càng nghingờ. Giờ cô chỉ muốn có cái gương để chứng thực suy nghĩ trong lòng

Chờ bọn họ đi qua, những người kia đều khẽ bàn tán:

- Trẻ con không cha không mẹ thật đáng thương, giờ ngay cả bà cũng mất, chẳng ai để ý đến con bé, lại còn là đứa ngốc…

https://thuviensach.vn

- Đúng thế, nếu không có mọi người thay phiên nhau đưa cơm suốt hai năm qua thì nó sớm đã chết đói rồi

- Nhưng cứ thế này cũng không phải là cách! Miệng ăn núi lở, chẳng lẽ chúng ta phải nuôi nó cả đời sao?

- Ai, nói sau đi! Người như con bé chẳng biết tự chăm sóc mình, chẳng biết sống được bao lâu… thôi đừng nói!

Lập tức, mọi người lại vui vẻ chơi mạt chược mà bỏ qua câu chuyện về Châu Châu

Hổ Tử cõng Chu Thiến đến một căn nhà nhỏ. Đi vào đã gọi:

- Bác sĩ Lưu, mau ra xem, Châu Châu lại bị thương

Anh ta đặt cô lên chiếc giường nhỏ rồi nói:

- Em ở đây chờ anh, ở nhà anh còn có việc, phải về trước đã

Hổ Tử này kể cũng thật nhiệt tình, Chu Thiến gật gật đầu, cảm kích nói:

- Cám ơn anh

Hổ Tử ngẩn ra, sờ sờ đầu, không tin nói:

- Anh không nghe sai chứ! Em mà biết nói cảm ơn? Học ai thế?

Câu cuối cùng cũng chẳng phải hỏi Chu Thiến mà là đang lầm bầm, tự nghi hoặc nên Chu Thiến cũng chẳng cần trả lời

Hổ Tử lắc đầu đi ra ngoài. Không lâu sau, một người đàn ông khoảng hơn 40 tuổi đi vào, mặc áo xanh đậm, quần đenrất giản dị. Nhìn thấy Chu Thiến thì nói;

https://thuviensach.vn

- Lại ngã, đã dặn cháu đi đường phải cẩn thận, sao không nhớ được? Đau đầu quá

Chu Thiến phát hiện những người từng nóichuyện với cô đều chỉ là lầu bầu như không mong cô sẽ đáp lời. Bác sĩLưu này cũng vậy, nói xong bước đến bên tủ thủy tinh mà lấy thuốc mỡ,bông băng.

Chu Thiến cũng không nghĩ nhiều, giờ côchỉ muốn xem mình thế nào, có đúng với suy nghĩ của mình hay không. Chonên cô nói với bác sĩ Lưu:

- Có thể cho cháu soi gương không?

Cô nói hoàn toàn là tiếng phổ thông.

Bác sĩ Lưu sửng sốt, sau đó vội xoay người nhìn cô, mắt trợn tròn.

Chu Thiến lại lặp lại một lần:

- Cháu muốn mượn gương

Vẻ mặt bác sĩ Lưu vô cùng kinh ngạc nhưng vẫn lấy ra chiếc gương nhỏ rồi đưa cho cô. Chu Thiến đón lấy rồi vội vã soi gương, vừa nhìn đã hoảng hốt suýt thì vứt gương đi.

Sự kinh ngạc của cô không phải vì khôngcòn nhìn thấy gương mặt của Tống Thiệu Lâm, điều này từ khi Hổ Tử gọi cô là Châu Châu cô đã chuẩn bị tâm lý. Tuy rằng chuyện này rất quỷ dịnhưng cô từng có kinh nghiệm nên chẳng lạ

Nhưng vấn đề là, gương mặt trong gương…trán cao cao, mắt to, lông mày đen, tuy rằng da không đẹp, tuy rằng mặtbẩn, nhưng đây rõ ràng chính là cô – Chu Thiến… dung mạo ban đầu củachính cô.

Lòng Chu Thiến khiếp hãi vô cùng, cóchuyện gì thế này? Thân thể cô không phải đã chết rồi sao? Trên đời nàycòn có người giống cô đến mức độ

https://thuviensach.vn

này sao?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 168: Về Nhà 1

Chương 167: Về nhà 1

Chu Thiến ngồi một mình trong căn phòngrách nát. Xử lý vết thương xong bác sĩ Lưu đưa cô về đây, trong suốt quá trình vẫn không ngừng đánh giá cô bằng ánh mắt quái dị. Nhưng Chu Thiến có suy nghĩ của riêng mình, thực sự không có tâm tư để ý đến ông ta.Đưa cô về xong bác sĩ Lưu cũng đi luôn

Căn phòng này hẳn đã có từ lâu. Trên nócnhà cao cao là một cây gỗ mộc chắn ngang, trên đó là ngói xanh lợp mái,có một số chỗ bị tàn phá không thể nhìn nổi để lộ ra lỗ hổng, ánh mặttrời theo đó chiếu vào, chiếu vào nước bùn trên mặt đất lấp lóa.

Bốn bức tường là vết sơn trắng xóa nhưngcũng đầy những bụi bẩn, có một số chỗ còn bị nứt ra. Bức tường đối diệncửa lớn dán một bức ảnh Mao Chủ tịch, phía dưới là một bức ảnh đen trắng của một bà cụ. Trong bức ảnh, bà cụ cười vô cùng hiền lành

Mà Chu Thiến vẫn ngồi ở bên bàn lớn giữa phòng mà ngẩn người, cô vẫn còn chưa hoàn hồn

Đầu tiên phát hiện linh hồn lại nhập vàongười khác một lần, được rồi, nhập thì nhập dù sao cũng chẳng phải lầnđầu. Nhưng cô lại phát hiện mình đã quay về với cơ thể ban đầu. Tuy rằng chuyện này rất quái lạ, rõ ràng cô nhìn thấy tro cốt của mình được đựng trong chiếc bình và được cha mang về quê nhà nhưng có thể quay về vớibộ dạng ban đầu của mình cũng chẳng phải là tệ hại. Dù sao cô đã gắn bóvới bộ dạng này nhiều năm, vẫn rất có

https://thuviensach.vn

tình cảm chỉ là diện mạo này vớiTriệu Hi Thành mà nói là diện mạo hoàn toàn xa lạ. Điều này quả thực cóchút phiền phức nhưng cô nghĩ, chỉ cần nói rõ mọi chuyện cho anh thìnhất định anh sẽ nhận cô. Thay đổi hình dáng nhưng cô vẫn là cô mà, côkhông tin Triệu Hi Thành vì cô thay đổi hình dáng mà sẽ không yêu cô.

Được rồi, những chuyện này cô đều chấpnhận nhưng mà… vì sao lại đã qua hai năm? Với cô mà nói như trong chớpmắt, vậy mà sao cô đã trúng đạn bỏ mình được hai năm!

Hai năm! Hai năm! Nói cách khác, tronglòng Triệu Hi Thành cô đã chết hai năm, hơn nữa, Thế Duy đã được haituổi! Trời ạ, đây là chuyện cẩu huyết gì chứ?

Hai năm, 24 tháng, 730 ngày! Cô và HiThành thực sự ở chung cũng chỉ được hơn một năm nhưng giờ cô đã rời khỏi cuộc sống của anh được hai năm. Hai năm không phải là quãng thời gianngắn, có thể xảy ra rất nhiều chuyện. Chu Thiến càng thấy hoảng loạn,lòng như bị ai cào, hận không thể lập tức bay đến bên Hi Thành và ThếDuy.

Không được, không được nóng ruột, vội vã, phải bình tĩnh, cô phải bình tĩnh, cần phải suy nghĩ cẩn thận xem tiếptheo nên làm thế nào!

Bất kể thế nào, cẩu huyết cũng được, quỷ dị cũng thế. Chỉ cần còn sống là cô lại có thể trở về bên Hi Thành và con.

Lúc này, Hổ Tử bưng một bát cơm từ ngoàiđi vào. Đầu anh toát mồ hôi, ống quần đầy nước bùn nhưng tay lại rấtsạch. Anh đặt bát trên bàn rồi nói:

- Châu Châu, mau ăn cơm đi! Hai hôm nay em đều ở ngoài, chắc chưa ăn gì

Chu Thiến nhìn nhìn, trong bát là ít rauxanh và mấy miếng thịt ba chỉ, Hổ Tử thấy cô nhìn bát thì coi cô như đứa trẻ mà xoa đầu cô nói:

https://thuviensach.vn

- Biết em thích ăn thịt nên mớicố ý lấy cho em nhiều một chút. Bác Trương nhà bên mới giết heo hômtrước, đây đều là thịt mới đấy, không phải thịt muối đâu

Nói xong lại cười tự giễu:

- Mình nói lời này với con bé này làm gì, nó đâu để ý…

Chu Thiến không quen bị người khác vuốt đầu, cũng may Hổ Tử chỉ vuốt vuốt hai cái rồi lại thu tay về

Thấy mùi thơm của thức ăn bụng cô lập tức réo ọc ọc, Chu Thiến xấu hổ đỏ mặt nhưng may mà cơ thể này bẩn thỉu, đỏ mặt cũng chẳng ai nhìn ra.

Hổ Tử cười lớn:

- Mau ăn đi, bụng em đang kháng nghị kìa

Cảm nhận được thiện chí của Hổ Tử, ChuThiến cũng không khách khí bưng bát lên ăn. Không biết là vì quá đói hay đồ ăn chốn nông thôn quá thơm, Chu Thiến cảm thấy đồ ăn rất ngon, chỉlà đồ ăn bình thường nhưng hương thơm lại cực kì ngọt ngào

Hổ Tử ở bên càng lải nhải:

- Từ từ thôi, có ai cướp của em đâu, nghẹn thì phiền rồi

Giọng nói đó hoàn toàn là dỗ dành trẻ con

Chu Thiến dần dần cũng chú ý đến chuyệnnày, vì sao ai cũng coi cô như trẻ con vậy, cô đã lớn như vậy rồi, chẳng lẽ chỉ số thông minh của cơ thể này có vấn đề?

Hổ Tử thấy cô ăn xong thì dọn bát đũa rồi nói với cô:

https://thuviensach.vn

- Em bị thương nên đừng đi chơi,tối thím ba sẽ mang cơm cho em, nhỡ mà em đi đâu, thím ba không tìmthấy, bà sẽ chẳng chờ em đâu, em sẽ bị đói đấy

Chu Thiến không dám tùy tiện tiếp lời,thứ nhất cô không biết tiếng Tứ Xuyên, thứ hai cô còn không chắc cơ thểnày có phải là bị ngốc hay không, vạn nhất nói năng không ổn chẳng phảirất kì quái sao? Để cho mọi người nghi ngờ, chưa biết chừng sẽ xảy rachuyện cho nên cô chỉ ngồi đó yên lặng không nói

Hổ Tử như cũng chẳng mong cô sẽ đáp lời, cầm bát đũa rời khỏi căn nhà này

Vết thương ở chân của Chu Thiến khôngnhẹ, tuy không chạm đến gân cốt nhưng chỗ đùi bị rách sâu, bác sĩ Lưugiúp cô băng bó một lớp dày, còn dặn dò cô mấy hôm nay tuyệt đối khôngđược đi đâu nếu không sẽ để ảnh hưởng đến miệng vết thương.

Chu Thiến nghĩ, chỉ có thể chờ vết thương ổn lại rồi mới có thể rời khỏi đây

Chu Thiến chống vào tường mà đứng lên,nhìn quanh gian phòng này. Ở giữa là phòng khách, hai bên có hai phòngnhỏ hơn một chút, một gian là phòng bếp, nhìn kết cấu có lẽ là vẫn đuncủi lửa, chỉ là trên bếp đầy những nồi niêu phủi bụi, xem ra đã lâukhông dùng. Qua phòng bếp là chuồng lợn nhưng bên trong không có con lợn nào nhưng mùi vẫn rất khó ngửi. Bên cạnh chuồng heo là toilet sơ sàicủa nông thôn.

Người bẩn ngứa ngáy rất khó chịu, ChuThiến không dám tắm nhưng muốn tìm chút nước để rửa mặt nhưng khắp nhàkhông có giếng, trong ấn tượng của cô thì nhà ở nông thôn đều có giếng,chẳng lẽ đây không phải?

Chỉ tìm được một cái chum nhưng nước ở đó… hây, thôi vậy…

https://thuviensach.vn

Trong nhà ngoài cô cũng chẳng có ai, chẳng lẽ cơ thể này không có thân nhân sao?

Sau đó mấy ngày, Chu Thiến theo lời những người đưa cơm cho cô mới biết được một số điều về cơ thể này

Mỗi ngày là một người khác nhau đưa cơmcho cô, có khi là một người đến, đưa cơm đến rồi lúc sau đến lấy bát. Có khi là hai người cùng đến ngồi chờ cô ăn xong, sau đó coi như cô khôngtồn tại mà nói chuyện phiếm. Trong đó cũng đôi khi nhắc đến chuyện củaChâu Châu

Chu Thiến tổng hợp lại thì đưa ra đượckết luận: Châu Châu quả thực là người ngốc, hơn nữa mồ côi, là bà Tầnnhặt được Châu Châu trên đường khi còn nhỏ rồi mang về nuôi. Bà Tầnchồng con đã chết nên sống nương tựa với Châu Châu. Nhưng một năm trướcbà cũng đã qua đời, người trong thôn lo liệu hậu sự cho bà nhưng ChâuChâu lại trở thành gánh nặng. Chẳng ai muốn chăm sóc một đứa ngốc cả đời nên mọi người trong thôn quyết định thay phiên nhau đưa cơm cho ChâuChâu, coi như là thương hại cho hoàn cảnh của cô. Mọi chuyện cũng đượcmột năm nhưng đại khái đêm qua đã chết nên để hồn của Chu Thiến nhậpvào.

Chỉ là lần trước chuyện linh hồn xuyênqua là vì cô và Tống Thiệu Lâm bị tai nạn xe nhưng lần này… Thành phố đó cách nơi này xa như vậy, sao lại thế được? Hơn nữa cơ thể này giống hệt như Chu Thiến trước kia, điều này có bí ẩn gì sao?

Trên đời này thực sự có chuyện ngườigiống người như vậy sao? Chẳng lẽ Châu Châu này có quan hệ gì với cô?Rất có khả năng, cô ấy cũng không phải là sinh ra ở đây mà là được nhặtvề, có lẽ cô ấy thực sự có quan hệ gì với mình chưa biết chừng

Chu Thiến kinh ngạc vô cùng

https://thuviensach.vn

Qua hai ngày, thương thế của Chu Thiếncũng đã khá lên nên nghĩ cách làm sao để rời khỏi đây. Hai ngày qua côlục lọi khắp nhà, cuối cùng tìm được trong hộp sắt hơn một trăm đồng,hắn là tiền bà Tần dành dụm để lại. Nhưng chỉ có hơn 100 đồng thì saođến được chỗ Hi Thành. Cô cũng từng nghĩ gọi điện cho Hi Thành bảo anhđến đón cô nhưng chuyện này sao nói qua điện thoại được? Vẫn nên gặp mặt rồi nói. Thân phận hiện giờ của cô là người ngốc, tin chắc cũng chẳngcó ai cho cô vay tiền. Cô không khỏi buồn bã

Nếu không về nhà cũ trước đi. Ngần nàytiền là đủ về nhà rồi. Vừa vặn cơ thể này giống cô như đúc, cô thực sựkhó hiểu, có lẽ cha sẽ biết tại sao cũng nên. Hơn nữa từ khi cha mangtro cốt trở về, cô vì xảy ra nhiều chuyện nên chưa về nhà thăm ông baogiờ, chỉ lấy thân phận Thiệu Lâm gọi điện thoại thăm hỏi vài lần. Nóithật, cô thực sự rất muốn về thăm cha

Nghĩ vậy nên cô bắt đầu chuẩn bị. Cô nóivới Hổ Tử lúc đến thăm cô rằng muốn ăn bánh bao, bánh ngô. Hổ Tử thực sự là người nhiệt tình, nghe cô nói vậy thì lúc đưa cơm cũng mang đến chocô bánh bao, bánh ngô. Hồ Tử còn mang cả nước đến cho cô nữa. Mãi cô mới biết đây là vùng núi Tứ Xuyên, nước không phải lúc nào cũng có, cho nên không phải nhà nào cũng có giếng, mọi người trong thôn đều phải xuốngnúi lấy nước lên dùng.

Chu Thiến muốn lấy bánh bao, bánh ngô làm lương khô trên đường, cũng chuẩn bị một ít nước. Tiền không nhiều nêntiết kiệm được bao nhiêu thì tiết kiệm.

Lau rửa sạch sẽ một chút, thay quần áosạch, chuẩn bị mọi thứ xong xuôi, vào một sáng nọ trời chưa hửng nắngthì Chu Thiến đã rời đi. Trước khi đi cô không chào hỏi ai cũng chẳngdặn dò gì, bởi vì giờ cô là người ngốc, làm việc đó rất kì quái. Hơn nữa tin chắc những người trong thôn cũng chẳng để ý đến việc một cô ngốcmất tích. Dù sao người ngốc lạc đường cũng là chuyện bình thường, monglà không khiến ai đau lòng. Chu Thiến thật sự

https://thuviensach.vn

cảm kích những người dânlương thiện thuần hậu nơi đây đã chăm sóc Châu Châu, cô nghĩ sau này cócơ hội nhất định phải cảm ơn bọn họ

Chu Thiến đi về phía quốc lộ, men theo đó mà đi đến nhà ga.

Cô đi dọc theo quốc lộ, cũng chẳng biếtqua bao lâu, bốn phía vô cùng yên tĩnh, thỉnh thoảng có tiếng gà gáy chó sủa. Mãi đến lúc trời tờ mờ sáng thì đường cái mới có tiếng còi ô tô.Chu Thiến vẫy vẫy tay, xe dừng trước mặt cô, Chu Thiến lên xe, bắt đầuđường về nhà…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 169: Về Nhà 2

Chương 168: Về nhà 2

Chu Thiến đi tàu hỏa về nhà, ngoài vé tàu thì trên người còn lại hơn 20 đồng. Cũng may nhà ga cách nhà mình không xa, đi xe bus một đồng là được

Chu Thiến mua vé loại thường, ngồi ở chỗdựa vào cửa sổ, xung quanh đầy đủ mọi loại người. Vì hiện giờ đã là đầumùa hè, trên tàu nhiều người, người cô cũng không lấy gì làm thơm tho,lâu như vậy mà cô đã tắm rửa được lần nào, chỉ là lấy khăn rửa mặt …

Đến lúc ăn cơm, Chu Thiến nhìn xe đẩynhững hộp thức ăn thơm nức mà không dám mua, 10 đồng, vẫn nên không mua, tiền để dành có khi còn có tác dụng khác. Cô lấy trong bọc ra bánh bao, nước uống ăn qua bữa. Đến tối, Chu Thiến phải dựa vào cửa sổ mà ngủ một lúc. Mấy hôm nay cô cũng chưa được ngủ cho yên giấc lần nào. Giường của Châu Châu toàn trải cỏ, hình như còn có cả bọ chó, cắn cô ngứa ngáy vôcùng, ngủ cũng chẳng yên. Đừng nói là đã trải qua cuộc sống giàu sangcủa Tống Thiệu Lâm mà cho dù là Chu Thiến trước kia thì cũng không thểngủ nổi. So với đó, giờ ngồi ngủ trên tàu vẫn còn khá hơn nhiều

Chu Thiến cũng không cần đề phòng kẻ trộm nên chỉ chốc lát là đã chìm vào giấc mộng đẹp

Vừa ngủ dậy thì trời đã sáng, rửa mặt qua loa, ăn bánh bao, ngồi thêm một giờ nữa là đến nơi

https://thuviensach.vn

Chu Thiến ra khỏi sân ga, nhìn thành phố thân quen mà trong lòng dâng lên cảm giác thân thiết: Cha ơi, con đã về!

Cô hận không thể lập tức bay về nhà

Chu Thiến lên xe bus, dọc đường đi thấythành phố thay đổi thật nhiều, nhiều chỗ được sửa sang, những tòa nhàcao ốc cũng nhiều hơn. Chu Thiến nhớ tới khu tập thể cũ nhà mình mà lòng hoảng sợ, nhà mình không bị phá bỏ mà rời đi nơi khác chứ. Trăm ngànlần đừng đùa với cô như thế, làm thế cô biết tìm cha nơi đâu

Vừa xuống xe, nhìn khu nhà cũ của mìnhvẫn còn đó thì cô mới thở phào nhẹ nhõm. Cô không chút suy nghĩ, lập tức đi về phía nhà cũ, lên tầng 4 gõ cửa

Cốc cốc cốc!

Lòng Chu Thiến rất lo lắng, không biếtcha nhìn thấy cô sẽ thế nào? Không làm ông sợ chứ! Đột nhiên lại nghĩ,không đúng, cha đã thấy cô chết đi, giờ cô đột nhiên tìm về chẳng phảilà rất kì quái sao? Cô nên giải thích chuyện này ra sao đây? Chả nhẽ nói là tá thi hoàn hồn (mượn xác hoàn hồn)? Quá khó tin! Đầu tiên đừng nóilà cha có tin hay không nhưng nếu bị người dì lắm miệng kia đem đi buônbán thì chắc chắn cô thành đối tượng nghiên cứu khoa học mất

Đều do cô quá vui mà nghĩ không thôngsuốt! Nhân lúc cha còn chưa mở cửa thì đi thôi! Nghĩ cách nói sao chohợp lý trước mới được

Nhưng không kịp nữa, cửa đã bật mở

- Tìm ai? Là một người xa lạ

Ai vậy? Là khách à?

https://thuviensach.vn

- Tôi tìm Chu Minh Xa

Dù do dự như Chu Thiến vẫn quyết định hỏi.

- Ông ấy bán nhà này cho tôi từ lâu rồi, chuyển được hai năm rồi

Chu Thiến ngây ngẩn người, chuyển đi rồi? Người kia định sập cửa thì Chu Thiến vội giữ lại:

- Có biết ông ấy chuyển đi đâu không?

- Không biết. Người nọ lắc đầu.

Chu Thiến ủ rũ đi xuống lầu. Giờ nên làmsao đây? Cô phải đi đâu mà tìm cha? Có thể hỏi thăm mọi người, nơi đâyđều là đồng nghiệp cũ của cha ở, chắc chắn sẽ có người biết tin của ông. Nhưng bọn họ cũng đều quen cô, hỏi đến thì trả lời sao đâu?

Cô cúi đầu đi ra khỏi khu nhà, đi vàocông viên nhỏ ở gần đó, ngồi trên ghế đá thở dài. Giờ cô nên làm gì đây? Tối ngủ thế nào? Trên người chẳng có tiền, đi đâu tìm cha?

Trong công viên có một số thiết bị tậpthể hình công cộng, giờ là buổi sáng, có một số người vẫn đang ở đó rènluyện thân thể, Chu Thiến mang đầy tâm sự nên cũng không để ý đến bọn họ

Cũng không biết qua bao lâu, đang lúc côquyết định liều lĩnh hỏi thăm tin tức của cha thì đột nhiên cách đókhông xa có người khẽ gọi

- Thiến Thiến!

Tiếng gọi khá kích động, cũng rất quen thuộc

- Thiến Thiến! Tiếng gọi hơi cao hơn một chút

https://thuviensach.vn

Lòng Chu Thiến chua xót, theo tiếng gọiquay lại, cách đó không xa có một người đang đứng, vẻ mặt vô cùng kíchđộng, đó chẳng phải là cha sao? Cha so với lần trước già đi một chút,tóc bạc thêm một phần nhưng ánh mắt vẫn rất hiền từ. Suýt nữa Chu Thiếnòa khóc, hai chữ "cha ơi" hao hết sức mới có thể nhịn không bật thốt lên

Bên cạnh Chu Minh Xa còn một người đàn ông cũng trạc tuổi, ông ấy nói với Chu Minh Xa:

- Tôi nói đúng chưa, có phải là giống hệt Thiến Thiến không?

Chu Minh Xa nhìn Chu Thiến, quả thực cũng không dám tin vào mặt mình. Vừa rồi đồng nghiệp cũ gọi điện nói cho ông rằng ông ấy nhìn thấy một cô gái giống hệt Thiến Thiến trong công viên, bảo ông mau đến xem. Lúc ấy ông còn không tin, giờ nhìn lại thì thấy,đây chẳng phải là con gái Thiến Thiến của ông sao? Bộ dáng đó, ánh mắtđó chẳng phải là Thiến Thiến. Nhưng ông đã tận mắt thấy con gái mình qua đời, tro cốt là tự tay ông mang về, điều này sao có thể?

Chẳng lẽ… Lòng ông nảy ra một suy nghĩ, điều này khiến tim ông thắt lại, tay cũng run run.

Ông bước nhanh đến trước mặt Chu Thiến, nhìn cô lắp bắp nói:

- Cháu gái, cháu… cháu là ai…

Chu Thiến đứng lên nhìn cha, lòng vừa đau đớn vừa vui mừng. Cô rất muốn nói với ông rằng mình chính là ThiếnThiến nhưng chuyện này phải nói sao đây? Quá trình này quá quỷ dị, quákhó khiến người khác tin được. Môi cô mở rồi lại khép, cuối cùng khôngthể nói nên lời.

Chu Minh Xa nhìn cô, càng nhìn càng thấy suy nghĩ đó là đúng:

https://thuviensach.vn

- Cô gái, cô giống hệt con gáicủa chú, chú biết chú rất mạo muội nhưng xin cháu nể tình chú đã già mànhớ thương con gái, có thể trả lời chú mấy câu hỏi không

Người đi cùng Chu Minh Xa cũng nói:

- Cháu gái à, không lừa cháu đâu, cháu và con gái ông ấy rất giống nhau, cháu trả lời ông ấy mấy câu hỏi nhé

Chu Thiến sao có thể từ chối, vội vàng gật gật đầu.

Chu Minh Xa nhẹ nhàng hỏi:

- Chú hỏi con, con có cha mẹ không?

Chu Thiến kể lại tình cảnh của Châu Châu:

- Không có, từ nhỏ cháu đã bị lạc cha mẹ, được bà nhặt về nuôi, giờ bà cũng đã mất.

Đổi lại làm người khác, người xa lạ hỏichuyện trong nhà thì có ai chịu nói, nhưng đây là cha mình, Chu Thiến có gì phải sợ? Hơn nữa cô nghe cha hỏi vậy thì lại có chút hồ nghi, chẳnglẽ Châu Châu này thực sự có quan hệ gì với gia đình mình? Cho nên cô kểhết chuyện mình biết về Châu Châu ra

Ai ngờ Chu Minh Xa nghe cô nói xong thì mắt đỏ lên, kích động nắm tay Chu Thiến:

- Cháu à, thật ra chú vốn có haiđứa con gái sinh đôi, nhưng con gái nhỏ của chú hơi chậm phát triển, lúc 4 tuổi bị lạc mất. Cháu giống con gái lớn của chú như vậy, cũng lạc cha mẹ từ nhỏ, chưa biết chừng cháu chính là đứa con gái nhỏ đáng thươngcủa chú

Chu Thiến giật mình, em gái song sinh? Sao cô không hề hay biết? Sao chưa từng nghe cha mẹ nhắc đến?

https://thuviensach.vn

Chu Minh Xa thấy Chu Thiến không có phản ứng gì thì nghĩ cô không tin nên nói:

- Cháu à, chú thực sự không phảilà người xấu, mấy lời này không phải để lừa cháu đâu. Cháu không tin thì chúng ta đến bệnh viện kiểm tra, giờ chúng ta đi ngay nhé.

Đồng nghiệp của Chu Minh Xa nói:

- Ông Chu là người tốt, chúng tôi đều ở ngay gần đây, tuyệt đối không có ác ý. Cháu à, cháu cùng ông Chuđi đi, tội nghiệp cho tấm lòng cha mẹ!

Chu Thiến cũng rất muốn biết rốt cuộcChâu Châu có phải là em gái mình hay không, hơn nữa nhìn ánh mắt chờđợi, tha thiết của cha, sao cô có thể khiến ông thất vọng

Cô gật đầu:

- Được, cháu đi theo chú, cháu cũng rất muốn tìm được cha mẹ mình

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 170: Thân Nhân

Chương 169: Thân nhân

Lúc điền phiếu kiểm tra quan hệ cha con, Chu Minh Xa hỏi tên Chu Thiến, Chu Thiến nghĩ nghĩ rồi đáp:

- Tần Tiểu Thiến

Chu Thiến không muốn đổi tên, bị mọingười gọi là Thiệu Lâm hơn một năm, giờ cả đời lại bị gọi là Châu Châuthì phiền muốn chết. Về phần họ, bà Tần nuôi Châu Châu lâu như vậy đương nhiên phải theo họ bà

Chu Minh Xa vừa nghe đã cảm thấy đây đúng là trời cao an bài, cướp đi một cô con gái Thiến Thiến rồi lại trả choông một cô con gái Thiến Thiến khác. Tuy rằng chưa có kết quả kiểm tra,còn phải chờ vài ngày nữa nhưng ông nhìn Chu Thiến, càng nhìn càng cảmthấy đây chính là con gái mình thì lòng mừng vui vô hạn

Ra bệnh viện, Chu Minh Xa hỏi cô:

- Giờ con ở đâu?

Chu Thiến cúi đầu:

- Giờ bà đã mất, con không có chỗ ở!

Chu Minh Xa đau lòng khôn xiết, cầm tay Chu Thiến nói:

https://thuviensach.vn

- Thiến Thiến, tuy rằng chưa cókết quả kiểm tra nhưng chú đã coi con là con gái của mình, con có đồng ý đến nhà chú ở không?

Trong mắt ông đầy sự tiếc thương, chờđợi, lại có chút lo lắng như thể sợ nghe thấy lời từ chối của cô. Nhìncha như vậy, lòng Chu Thiến chua xót mà lại ấm áp, cô gật gật đầu

Chu Minh Xa tươi cười, ông dẫn Chu Thiếnđi về nhà, trên đường, đi qua một siêu thị nhỏ, Chu Minh Xa dừng lại rồi kéo Chu Thiến vào

Chu Minh Xa lấy một chiếc xe đẩy nhỏ, nói với Chu Thiến:

- Muốn ăn gì thì tự lấy vào xe đi

Vừa nói vừa không ngừng lấy đồ ăn vặt vào xe, vừa lấy vừa trưng cầu ý kiến của cô:

- Cái này thế nào, có thích không? Cả khoai tây nữa? Đậu phụ khô con thích ăn không, chị con rất thích ăn…

Nói tới đây, vẻ mặt ông lại xót xa:

- Lúc chị con còn sống, điều kiện gia đình không tốt, chú chưa bao giờ dẫn nó đến siêu thị mua đồ ăn vặtthết. Con nhà người ta đồ ăn vặt chất thành núi trong nhà, chỉ có con bélà chẳng có gì nhưng nó chưa từng oán trách.

Giọng nói có chút nghẹn ngào

Lòng Chu Thiến xót xa, nhẹ nhàng nắm tay cha

Chu Minh Xa ngẩng đầu nhìn cô tươi cười:

- May mà tìm được con, ông trời cũng không tệ với ta, hơn nữa giờ con lại khỏe mạnh lại, thật tốt…

https://thuviensach.vn

Ông vuốt vuốt tóc cô.

Bị đần mà lại có thể khỏe mạnh, bìnhthường vốn là chuyện không thể tin được nhưng lòng Chu Minh Xa vui sướng ngập tràn, cố chấp cho rằng mọi thứ đều là trời cao an bài. Con gáikhỏe mạnh bình an vốn là chuyện tốt nhất, về phần chuyện này có hợp lýhay không thì cần gì để ý nhiều như thế? Chu Minh Xa lại cầm một bìnhsữa, mua thêm ít hoa quả

- Con gầy thế này nhất định phải bồi bổ thêm

Nhìn con gái xanh xao vàng vọt, lòng ôngrất khó chịu. Con gái trước kia đã phải sống cuộc sống thế nào đây? Vềsau nhất định phải bù đắp cho con bé. Nghĩ vậy ông lại lấy thêm thựcphẩm dinh dưỡng.

Chu Thiến bật thốt:

- Cha, đủ rồi, đừng lấy thêm nữa!

Chu Minh Xa ngẩn ra, kinh ngạc, vui mừng nhìn Chu Thiến:

- Con… con gọi ta là gì?

Chu Thiến cũng sửng sốt, đang nghĩ tiếng“cha” này có phải là gọi quá sớm rồi không. Dù sao theo lẽ thường mànói, trước khi xác định rõ ràng tình hình thì sao có thể gọi cha như vậy được? Nhưng khi cô nhìn đến vẻ mặt vui mừng của cha thì lại nghĩ tớinỗi đau khi mình chết của cô, lòng chùng xuống. Có gì đâu? Đây vốn làcha của cô, nghĩ nhiều thế làm gì!

Lập tức, Chu Thiến mỉm cười:

- Cha, đừng mua thêm nữa, mua nhiều thế hai người không xách hết được

Chu Minh Xa kích động không biết nên nói gì cho phải, giọng nghẹn ngào, liên tục gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Được, được…

Bọn họ thanh toán xong rồi ra ngoài, mỗingười đều xách theo một túi lớn. Chu Minh Xa còn định giằng lấy túi xách trong tay Chu Thiến:

- Cha xách được rồi, những cái này nặng lắm

Chu Thiến nhìn cánh tay vì dùng sức mà nổi đầy gân xanh của cha thì lại giành lại:

- Con xách được, cũng đâu quá nặng.

Chu Minh Xa vẫy một chiếc taxi, hai người lên xe, theo địa chỉ Chu Minh Xa đọc rồi xuất phát

Chu Thiến nhìn ra ngoài cửa sổ, mấy nămkhông về, quê cũ thay đổi quá nhiều, ngã tư đường rộng lớn, cây xanhđược trồng nhiều, xe cộ cũng tấp nập hơn, đèn xanh đèn đỏ cũng mọc đầy,hầu như ngã tư nào cũng phải dừng lại hơn một phúc, tốc độ xe đi cũngrất bình thường

Bên tai vang lên lời cha:

- Hai năm trước chúng ta chuyển nhà, giờ nhà mới khá rộng, con có thể ở phòng riêng của mình

Sau đó lại nói qua về tình hình trong nhà, nhắc đến Lý Mai, em trai cô là Đông Đông.

- Dì con tốt lắm, Đông Đông cũng rất nghe lời, con đừng sợ, bọn họ đều rất thoải mái

Lý Mai mà dễ chịu sao? Chu Thiến bĩu môi, cũng không phải là quá xấu xa chỉ là với sự xuất hiện đột ngột của côthì chẳng biết sẽ có phản ứng gì? Đông Đông hẳn đã vào đại học rồi!Thành tích có được không nhỉ?

https://thuviensach.vn

Chu Minh Xa dặn dò cô cứ thoải mái, đừng lo lắng linh tinh, đang nói xe đã dừng lại ở một khu chung cư mới

Hai người xuống xe, Chu Minh Xa dẫn cô đi vào. Chu Thiến nhìn quanh, khu này đều là những tòa nhà năm tầng, trung tâm có một công viên nhỏ, còn có cả đài phun nước, có đình nhỏ nghỉmát, có bãi cỏ xanh, cũng không tồi

Chu Minh Xa vừa dẫn đường vừa thỉnhthoảng quay đầu chờ Chu Thiến đang nhìn xung quanh mà tươi cười. Cuộcsống tốt đẹp của bọn họ đều là vì Thiến Thiến mất mà có được, nhưngThiến Thiến lại không được hưởng thụ những điều đó. Giờ một đứa con gáikhác đã trở về, ông muốn bù đắp cho cô cả phần của Chu Thiến.

Nhà ở tầng ba, bọn họ lên lầu, ấn chuông cửa. Chỉ chốc lát sau, Lý Mai mở cửa, cửa bật mở, vừa thấy Chu Minh Xa đã nói:

- Ông gọi điện bảo tôi làm nhiều đồ ăn, nói có khách tới, khách đâu?

Nói xong nhìn về phía Chu Thiến, nhìn thấy khuôn mặt cô thì sợ tới mức thụt lùi ba bước, thất thanh:

- Ma… ma…

Chu Minh Xa bực mình nói:

- Nói linh tinh gì thế? Đây là con gái tôi, đi vào rồi nói

- Con gái, ông có con gái từ khi nào!

Lý Mai vẫn không dám đến gần Chu Thiến, cứ đứng cách cô một đoạn, kéo Chu Minh Xa qua một bên rồi hỏi.

Vừa khéo, Chu Thiến cũng muốn biết vì sao chưa từng nghe cha nhắc đến chuyện này, cô cũng tò mò mà nhìn qua Chu Minh Xa.

https://thuviensach.vn

Chu Minh Xa ngồi xuống sô pha trong phòng khách, bưng một tách trà, nhấp ngụm rồi ngẩng đầu nói với Chu Thiến:

- Cứ đặt đồ xuống đi con, đến đây ngồi đã

Rồi nói với Lý Mai:

- Bà cũng ngồi xuống đi, chuyện này tôi sẽ giải thích cho hai người

Chu Thiến buông túi đồ xuống, quan sátngôi nhà này một chút. Phòng khách khá rộng nhưng đương nhiên là khôngthể so với Triệu gia được

Nhớ tới khu tập thể trước kia thì phòng khách này còn rộng gấp đôi căn tập thể đó.

Tường sơn màu trắng tinh, sàn trải thảm,bộ sô pha bằng da màu xanh nhạt, bàn trà thủy tinh, TV Lcd lớn, góctường là chiếc bình sứ thanh hoa lớn có cắm một cành hoa giả. Cuối cùng, hấp dẫn ánh mắt Chu Thiến mà một bức ảnh gia đình treo trên tường,trong ảnh là cha, Lý Mai và Đông Đông cười rất vui vẻ.

Chu Minh Xa thấy Chu Thiến đang nhìn bức ảnh đó thì nói:

- Đó chính là em trai Đông Đông của con, mấy ngày nữa chúng ta đi chụp lại, lần này mới là ảnh chụp gia đình thực sự

Bên kia, Lý Mai có chút sốt ruột:

- Ông mau nói xem đã xảy ra chuyện gì!

Nói xong ngồi xuống vị trí cách xa ChuThiến nhất, thực sự quá quỉ dị, rõ ràng thấy con bé đó chết rồi, nhìncon bé đó bị hỏa tang, giờ sao lại ở đây

Chu Thiến ngồi đối diện Lý Mai, dưới con mắt lén quan sát của Lý Mai thì cô cũng đánh giá lại bà.

https://thuviensach.vn

Khác, thực sự là quá khác. Giờ tóc Lý Mai vừa làm xoăn lại còn nhuộm, xoăn song to. Trên vành tai, cổ, ngón taiđều là vàng sáng long lanh, quần áo gọn gàng, giơ tay nhấc chân đều rấtđàng hoàng, so với người cha giản dị của mình thì Lý Mai như người giàumới nổi

Nhưng cũng dễ hiểu, nghèo khó lâu như vậy, đột nhiên phát tài thì ai chẳng hận không thể rêu rao cho tất cả cùng biết

Chu Minh Xa nhìn Lý Mai, đầu tiên kể chuyện Thiến Thiến còn có một em gái song sinh, vì bị đần mà lạc đường rồi nói:

- Lúc đấy cả nhà đều rất buồn,tìm mãi nhưng cũng không thấy, mẹ Thiến Thiến vì chuyện này mà buồnphiền thành bệnh. Cứ nhắc đến chuyện này là lại khóc lóc không ngừng nên cũng không ai nhắc đến chuyện này nữa. Qua nhiều năm như vậy, tôi cònnghĩ đứa bé này chắc không còn nên cũng dần quên đi. Không ngờ hôm naylại để tôi gặp lại nó, ông trời cũng không quá bạc bẽo với tôi

Nhắc đến đây lại nhìn về phía Chu Thiến với ánh mắt từ ái

Lý Mai nhìn Chu Thiến rồi lại nhìn Chu Minh Xa, vẻ mặt có chút mất tự nhiên:

- Ông cũng nói lạc đường đã lâunhư vậy, sao dám chắc cô ta là con mình? Hơn nữa ông nói con ông bị đầnnhưng sao trông cô ta lại rất bình thường như thế. Chuyện huyết thốngnày phải làm cho rõ ràng chứ

Chu Minh Xa nhíu mày:

- Con bé giống Thiến Thiến nhưđúc. Nếu không phải song sinh thì sao giống nhau như vậy được. Về phầnbị đần, đó là chuyện trước kia, có lẽ lớn lên là hết, hoặc cha mẹ nuôicủa con bé chữa trị cho cũng nên. Con trẻ khỏe mạnh bình an là điều tốt, có gì đáng nghi ngờ

https://thuviensach.vn

Giọng nói của ông dần trở nên nghiêm túc.

Lý Mai mất hứng. Chu Minh Xa là ngườithành thật, bình thường rất ít khi to tiếng với mình nhưng vì đứa congái này mà đã tỏ thái độ với mình. Nhìn ông coi cô gái kia như bảo bốithì nghĩ, gia sản sau này một nửa phải chia cho cô ta? Mấy trăm vạn đó!Lý Mai đau lòng khôn cùng, vì thế giọng nói cũng sắc bén:

- Tôi chưa từng nghe trẻ bị đần lại có thể chữa trị, Minh Xa, tôi quan tâm đến ông mà thôi, tôi sợ ông bị người ta lừa

Chu Minh Xa tìm được con gái, vốn lòngđầy vui mừng nhưng lại bị Lý Mai hắt gáo nước lạnh vào đầu, dù ông vốnhiền lành nhưng cũng không thể nhịn cơn tức:

- Tôi đã cùng con bé đi kiểm tra quan hệ, mấy ngày nữa là có kết quả, đến lúc đó xem bà nói được gì

Lý Mai cũng tức giận quay đi, sắc mặt rất khó coi

Chu Thiến nhìn Lý Mai không nói, Lý Mainày sao thay đổi nhiều như thế? Trước kia tuy rằng không quá quan tâmmình nhưng ít nhất bề ngoài cũng còn lịch sự nhưng giờ ngay cả vẻ bềngoài cũng không cần giữ sao?

Lý Mai đứng lên đi về phòng, đi đến bênChu Thiến định lườm cô nhưng khi tiếp xúc đến ánh mắt bình tĩnh, lạnhlùng của Chu Thiến thì không khỏi thấy lạ. Nhìn cô ta ăn mặc thế kia,hắn là đứa nhỏ sống ở nông thôn nhưng đột nhiên thêm một người cha, lạiđến nơi xa lạ thế này mà vẻ mặt vẫn tự nhiên, bình tĩnh như vậy, khôngbề nao núng, bối rối. Như những người quen từ quê của bà ra lần đầu tiên cũng còn bối rối đứng ngồi không yên, bọn trẻ con hết nhìn đông nhìntây lại chạy ra sờ cái này cái nọ, tuyệt đối không bình tĩnh, tự nhiênđược như cô.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến thấy Lý Mai nhìn mình chằm chằm thì cũng nhìn thẳng lại bà ta. Đây là nhà của cô, sao cô phải chịu sựphòng bị của Lý Mai như vậy? Cô không thể để bà nghĩ mình sợ bà, nếukhông sau này chắc sẽ rắc rối lớn, khiến cha không vui. Cứ như trướckia, ai sống phận mình là được.

Cho nên Chu Thiến cứ nhìn thẳng Lý Mai, nhìn đến khi Lý Mai mất tự nhiên mà phải quay đi

Lý Mai lầm bầm mấy câu, không biết là nói gì, sau đó đi vào phòng, đóng cửa lại

Chu Minh Xa cảm thấy con gái bị tủi thân, trong mắt đầy sự xin lỗi, ông nói với Chu Thiến:

- Con đừng trách bà ấy, chắc lànhất thời không chấp nhận được, chờ bà ấy nghĩ cẩn thận là được, haiz,trước kia bà ấy cũng dịu dàng….

Nhưng sau khi gia đình khá lên thì như giải phóng khỏi áp lực, tính tình cũng ương bướng hơn

Chu Thiến lắc đầu, mỉm cười nói:

- Không sao, con hiểu tâm tình của bà ấy, đổi lại làm con thì cũng vậy thôi

Chu Minh Xa nghe cô nói vậy thì lòng rất là vui mừng, nói:

- Con giống hệt chị con, cũng thấu tình đạt lý như vậy. Nào, lại đây, cha dẫn con đi xem nhà mới

Chu Minh Xa dẫn Chu Thiến đi khắp nhà.Đây là căn hộ lớn rộng 160m2, ba phòng nhỏ, hai phòng lớn, bếp và toilet rộng rãi, ban công thoáng đãng, ngoài ban công có một bàn trà nhỏ khiến cho Chu Thiến nhớ tới ban công của cô và Hi Thành. Vừa nghĩ đến HiThành lòng Chu Thiến lại nóng lên,

https://thuviensach.vn

hận không thể đến bên anh. Nhưng vừamới gặp cha, dù sao cũng phải ở chung với ông một thời gian, chờ có kếtquả xét nghiệm rồi tính

Cuối cùng, Chu Minh Xa dẫn cô đến một căn phòng, trong phòng gọn gàng, đồ đạc mới tinh, trên tường treo ảnh củacô, phía dưới có một bàn thờ nhỏ

Chu Minh Xa đi đến bên bàn thờ, đốt hương rồi đưa cho Chu Thiến nói:

- Đây chính là phòng của chị con, thắp hương cho chị đi con!

Chu Thiến dở khóc dở cười mà đón lấy nén hương, chẳng có cách nào, đành phải tự thắp hương cho mình. Chu Minh Xa nói:

- Về sau con ở đây được không?

Chu Thiến gật đầu. Chu Minh Xa lại nói:

- Tối nay đi mua chút đồ dùng hằng ngày cho con, mua quần áo nữa. Giờ đi ăn cơm đã nhé

Không lâu sau, Chu Đông Đông đã về, thấyChu Thiến thì rất kinh ngạc, Chu Minh Xa kéo cậu ra nói rõ ngọn nguồn.Đông Đông nghe xong thì nhìn Chu Thiến với ánh mắt đầy thiện chí

Cậu thoáng ngại ngùng chào hỏi Chu Thiến rồi nói:

- Chị, chào mừng chị đến đây, em lại có chị rồi, thật vui quá

Đông Đông trước kia từng được Chu Thiếnchăm sóc nên tình cảm với Chu Thiến rấ tốt, Chu Thiến qua đời cậu cũngrất buồn. Giờ nhìn thấy người chị giống hệt đứng trước mặt, tâm tư trẻcon đơn giản, đem tình cảm cho Chu Thiến chuyển qua người chị mới này.

https://thuviensach.vn

Lúc Chu Thiến rời nhà đi, Đông Đông cònđang học cấp hai, chưa cao bằng cô nhưng giờ đã cao hơn cô một cái đầu,mày rậm mắt to, trông rất có sức sống, quan trọng nhất là ánh mắt củacậu tinh thuần, trong sáng, vừa nhìn đã biết là đứa trẻ thành thật nênChu Thiến cũng rất vui mừng

Bởi vì vừa mới đến nên Chu Thiến khôngtiện tỏ ra quá thân thiện vồn vã, chỉ mỉm cười chào Đông Đông, Đông Đông lại cười càng thoải mái, hại cô hận không thể nhào qua vuốt tóc cậunhóc như trước đây

Lý Mai thấy con đã về, không tiện tránh mãi trong phòng, con ăn cơm trưa xong chiều còn phải đi học nên bà lại ra chuẩn bị cơm.

Chu Minh Xa kéo Chu Thiến ra phòng khách nói chuyện phiếm, Đông Đông vào bếp giúp mẹ làm cơm

Lý Mai vừa thái thịt vừa khẽ nói với con:

- Chẳng biết từ đâu đến đứa con gái kia, cha con cứ cố nhận nó làm con gái, đúng là u mê

Đông Đông kinh ngạc nhìn mẹ nói:

- Mẹ, chị ấy nhất định là chị con, vừa nhìn đã biết, có gì mà nghi ngờ

Lý Mai lắc đầu:

- Cô gái kia quả thực rất lạ…

Nói xong thấp giọng:

- Còn chẳng biết có phải là nghehđược nhà mình có tiền mà cố ý phẫu thuật thẩm mỹ lừa tiền. Giờ y họchiện đại, chẳng phải là không thể

Đông Đông buông bát đũa, không biết nên khóc hay cười mà nhìn mẹ:

https://thuviensach.vn

- Mẹ nghĩ nhiều rồi, sao có thể, hơn nữa cha đã đưa chị ấy đi xét nghiệm, không có sai sót đâu

Lý Mai buông dao, khẽ dúi đầu con rồi nói:

- Con đúng là ngốc, mẹ chẳng phải vì con sao? Con nghĩ xem, vốn tiền trong nhà đều sẽ là của con, giờ vôduyên vô cớ lại có thêm đứa con gái, tự nhiên mất đi một nửa. Thế mà con còn vui được

Đông Đông nghe xong thì nghiêm mặt nói:

- Mẹ, mẹ không nhớ tiền này từđâu mà có sao? Chúng ta giờ có thể ở nơi rộng tãi như thế này, con tiếptục được đi học, sau này có thể học đại học đều là dùng tính mạng củachị Thiến Thiến đổi về. Giờ em gái của chị ấy tìm được rồi, đừng nói làmột nửa, cho dù là tất cả con cũng không oán trách

Lý Mai giận đến đỏ mắt nhưng lại không dám mắng to, đành khẽ đánh lên lưng cậu:

- Con cho rằng tiền dễ kiếm thếsao? Con không nhớ trước kia chúng ta sống thế nào à? Không có tiền thìchẳng có gì hết, nói năng cũng phải khép nép. Con sau này nếu làm việc ở bên ngoài thì cũng phải mua nhà, kết hôn. Giờ nhà cửa đắt đỏ như vậy,có tiền con sẽ không phải vất vả. Chẳng phải mẹ lo lắng cho con sao, con còn giả vĩ đại cái gì. Cho nó hết thì sau này con tính sao?

Nói xong bắt đầu khóc

Đông Đông thấy mẹ như vậy thì lòng mềm lại, lại ôm lấy vai mẹ mà nói:

- Cho dù tự dựa vào chính mìnhthì con cũng tin rằng con sẽ làm được việc này. Mẹ đừng nghĩ nhiều, nghĩ lại xem, trước kia lúc chị Thiến Thiến qua đời cha đã đau lòng thế nào, sức khỏe cũng giảm sút đi nhiều. Giờ tìm

https://thuviensach.vn

được chị rồi, tâm tình chanhất định sẽ khá lên nhiều, tâm tình tốt thì sức khỏe cũng tốt. Chẳng lẽ mẹ không mong cha sẽ khỏe lại sao? Đối tốt với chị đi, cha nhất định sẽ rất biết ơn mẹ.

Người ai cũng phải già, đương nhiên làđều mong mình và bạn đời đều được khỏe mạnh an khang, nghe con nói vậy,lại nhớ đến Chu Minh Xa hôm nay thật sự rất vui thì không khỏi cúi đầuthở dài. Thôi, chờ kết quả xét nghiệm rồi tính.

Cơm trưa vẫn rất vui vẻ. Ít nhất bề ngoài là thế. Chu Thiến làm bộ không nhìn thấy đôi mắt đỏ hồng của Lý Mai, Lý Mai làm bộ không nhìn thấy Chu Minh Xa cứ mải gắp thức ăn cho ChuThiến, còn bảo Chu Thiến ăn nhiều, hỏi han đủ kiểu. Chu Minh Xa rất vui. Nhìn thấy chồng vui vẻ như vậy, Lý Mai nhớ lại lời con nói, chỉ lặngyên ăn cơm.

Mấy ngày sau đó, Chu Minh Xa ngày nàocũng đều đưa Chu Thiến đi thăm thú khắp nơi, mua rất nhiều đồ cho cô.Quần áo, giày dép, đồ trang điểm, thậm chí còn muốn mua trang sức chocô. Chu Thiến vội vàng từ chối. Chu Thiến vốn không thích đeo mấy thứnày. Lúc trước Hi Thành mua cho cô, ngoài những dịp lớn cần đeo thì hầunhư đều cất trong ngăn kéo. Chu Minh Xa thấy con gái không cần thì vẻmặt tiếc nuối. Ông giờ chỉ hận không thể đem mọi thứ tốt đẹp nhất đếncho con gái. Chu Thiến thấy ông không vui thì mới miễn cưỡng đồng ý đểông mua một chiếc vòng ngọc trai cho mình

Mà Lý Mai thấy Chu Thiến cũng không tiêuxài hoang phí, quần áo giầy dép đều không quá đắt, trang sức không nhiều thì sắc mặt mới thoải mái một chút, cũng ôn hòa với cô hơn. Ít nhấttrước mặt Chu Minh Xa là vậy. Mà Chu Thiến chỉ cần bà như thế, giữ bềngoài hòa khí là được

Trong lúc này, Chu Thiến cũng gọi điệnthoại cho Tiểu Mạt một lần, định nói chuyện mình còn sống cho cô nhưnglại không thể liên lạc được. Chu

https://thuviensach.vn

Thiến thầm nghĩ, chẳng lẽ Tiểu Mạt đổiso điện thoại sao? Thôi vậy, để lúc nào quay lại thì liên lạc với TiểuMạt cũng được.

Một tuần sau, tự mình lấy kết quả về, kết quả xét nghiệm, Châu Châu quả thực là con của Chu Minh Xa. Nhìn thấykết quả này, Chu Minh Xa nhất định cũng không ngạc nhiên bởi vì ông sớmđã nhận định chuyện này. Làm kiểm tra này chỉ là để Chu Thiến tin tưởngmà thôi

Nhưng bản thân Chu Thiến lại rất khóchịu. Châu Châu quả nhiên là em gái ruột thịt của mình nhưng từ nhỏ đếnlớn lại phải chịu bao cực khổ, còn chết thê lương như thế, thật quá đáng thương. Con bé chết đi còn để lại thân xác cho cô, đây chẳng phải làChâu Châu giúp đỡ cô trong cõi u minh sao?

Lý Mai nhìn kết quả này cũng chẳng nóigì. Thật ra, không cần xem bà cũng hiểu cô gái này chính là em của Thiến Thiến. Trong thời gian này, bà phát hiện, cô và Chu Thiến có sở thíchtương đồng đến quái lạ. Đồ ăn, màu sắc, thần thái nói chuyện, thậm chílúc cười cũng đều giống nhau như đúc, nếu không phải Lý Mai tận mắt thấy Chu Thiến qua đời thì bà nhất định đã nghĩ cô gái này chính là ThiếnThiến.

Ở quê bà người ta có câu nói, chị em song sinh thực ra là dùng chung một linh hồn. Xem ra nói cũng chẳng sai,bằng không vì sao hai người đó lại giống nhau đến mức này?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 171: Cách Trở

Chương 170: Cách trở

Sau khi đến bệnh viện lấy giấy tờ xácminh, đầu tiên Chu Minh Xa giải quyết vấn đề hộ khẩu cho Chu Thiến, làmchứng minh thư cho Chu Thiến. Bởi vì ông thấy tên Tần Tiểu Thiến cũng có một chữ Thiến nên đơn giản cứ gọi cô là Chu Thiến, như vậy cô cũng cóvẻ quen. Mà ông lại có cảm giác như Thiến Thiến vẫn còn bên cạnh mình.Chu Thiến cũng đang có ý này, có thể dùng lại tên cũ thì chẳng còn gìtốt hơn nữa. Thay tên mới lại phải thích ứng lại lần nữa, rất phiền hà

Chu Thiến ở nhà một tháng, trong thángnày, ngày nào cô cũng ở bên cha, cùng cha tập thể dục, mua đồ ăn, tảnbộ, thăm người thân, cảm nhận hơi ấm gia đình, trong lòng rất vui mừng.Mà Chu Minh Xa càng ngày càng thấy, đứa con gái này giống hệt ThiếnThiến còn nhỏ, cẩn thận, rất có chủ kiến, tính tình nhìn thì nhu hòanhưng thực ra lại rất cứng cỏi, lòng càng thêm vui mừng

Lý Mai thấy mọi chuyện đã định, hơn nữacô gái này cũng rất thức thời, không phải là người sẽ gây phiền toái cho mình. Hơn nữa, từ sau khi cô đến, tinh thần Chu Minh Xa quả thực khálên rất nhiều, sắc mặt cũng trở nên hồng nhuận nên thái độ với Chu Thiến cũng trở nên dễ chịu hơn. Chỉ là lòng vẫn canh cánh chuyện phải chiađôi tài sản cho Chu Thiến. Nhưng bà nghĩ, giờ nói chuyện này còn sớm,tương lai thế nào cũng khó nói, không cần thiết phải đem chuyện mơ hồnày ra cãi cọ với Chu Minh Xa nên bề ngoài vẫn rất hòa nhã với ChuThiến. Đông Đông cũng rất quan tâm cô, lúc rảnh thì sẽ nói chuyện phiếmvới cô, rất lo cô không thích ứng được hoặc

https://thuviensach.vn

thấy cô đơn. Mà Chu Thiếnphát hiện Đông Đông ngoài tính tình rất tốt mà thành tích học cũng tốt.Nghe Lý Mai nói, thầy cô trong trường nói Đông Đông có thể thi vàotrường đại học trọng điểm trong nước thật khiến Chu Thiến nhìn cậu bằngcặp mắt khác.

Tóm lại, trong một tháng này, Chu Thiếnđã cảm nhận được sự ấm áp của gia đình. Bởi vì được chăm sóc tốt mà cơthể vốn gầy gò của Chu Thiến dần trở nên đầy đặn, làn da cũng dần trắngnõn, tỏa ra sức hút của thanh xuân. Chu Thiến còn nghĩ mình phải cố công mà chăm sóc lại bản thân cho đẹp một chút, cắt tóc mái để che đi tráicao rộng, như vậy cũng khiến đôi mắt to tròn của cô càng thêm nổi bật.Mũi cô hơi tròn, môi cũng rộng, đường cong ở cằm cũng ổn nên lúc cườitrông rất xinh

Nói tóm lại, Chu Thiến hiện giờ tuy không xinh đẹp được như Tống Thiệu Lâm nhưng lại có vẻ thoải mái, thu hút,nhìn một lần lại muốn nhìn hai lần, ba lần…

Nhưng càng lúc Chu Thiến càng nhớ Hi Thành, càng muốn được nhìn mặt con một lần. Nghĩ, chắc cũng đến lúc tìm bọn họ rồi

Hôm nay, cô gặp cha rồi nói:

- Cha, con muốn đến thành phố B, con có bạn làm việc ở đó, cô ấy giới thiệu việc làm cho con, con muốn đến đó

Chu Minh Xa vừa nghe thấy là thành phố B thì nhăn mặt, lập tức phản đối:

- Không được, con thân con gái đi xa thế làm gì, lúc trước chị con ở bên ngoài không tự chăm sóc được nên mới xảy ra chuyện, cha không thể để con đến đó. Con muốn làm việc thìtìm việc trong thành phố là được rồi, không cần phải đi đâu xa hết, đừng có đi đâu xa cả!

https://thuviensach.vn

Chu Thiến hoàn toàn có thể hiểu được cảmgiác của cha, đổi lại là công việc không thì nhất định cô sẽ để ý đếncảm nhận của cha nhưng chuyện này thế nào cô cũng phải đi. Nhưng lạikhông thể nói thật, Chu Thiến nát óc mới nghĩ ra được một lý do

- Thú thật, con vẫn rất muốn đến đó làm, con đã hẹn với bạn rồi, con rất muốn đi…

Nơi đó có người cô vô cùng quan tâm, dù chết cũng không thể buông tay

Chu Minh Xa nhìn con gái, lúc này có mímchặt môi, ánh mắt đầy kiên định, giống hệt khi Thiến Thiến 19 tuổi đòiđến thành phố B làm việc. Mỗi khi Thiến Thiến tỏ thái độ này thì chứngtỏ rằng con bé đã hạ quyết tâm, nhất định sẽ không thay đổi, đứa con gái mất rồi tìm lại được trước mặt này, thật sự giống Thiến Thiến như đúc

Chu Thiến thấy cha mãi không nói thì không khỏi có chút sốt ruột, nói:

- Cha ơi, cha yên tâm, con nhấtđịnh sẽ chăm sóc mình cẩn thận, con sẽ không sao đâu. Nơi đó có giấc mơ, có hi vọng của con, con rất muốn đi!

Chu Minh Xa khẽ thở dài, thôi, con gái đã lớn rồi, con bé có cuộc sống nó muốn, làm cha mẹ sao cứ ngăn cản mãi được.

- Được rồi, nếu con đã quyết thếthì con đi thôi! Nhưng đến đó, ổn định chỗ ở rồi thì phải đưa địa chỉ,số điện thoại báo lại, đừng để cha lo lắng

Chu Thiến vô cùng vui mừng, cô nhào vào lòng cha:

- Cha ơi, cảm ơn cha ủng hộ! Cha yên tâm, tuần nào con cũng sẽ gọi điện về, nhất định không để mọi người lo lắng

Chuyện quyết định như thế. Lý Mai thấyChu Thiến muốn đi thì đương nhiên vui vẻ, nghĩ, tốt nhất ở bên ngoài tìm được đối tượng kết hôn, trong

https://thuviensach.vn

nhà cho chút của hồi môn, về phần… Lý Mai mừng thầm, nhìn Chu Thiến cũng vui vẻ hơn, còn nhiệt tình thu dọn hànhlý cho cô

Đông Đông biết chị sẽ đi, ban đầu còn không nỡ, sau nghe chị muốn đến thành phố B thì lén nói với cô:

- Chị ạ, chị đi trước, có lẽ tháng 6 em sẽ đến đó

Lúc này Chu Thiến mới nhớ, Đông Đông muốn thi vào trường ở thành phố B, nghĩ chẳng lâu nữa là chị em được gặp lại thì lòng cũng rất vui

Chuẩn bị mấy ngày, lúc gần đi, Chu Minh Xa đưa cho Chu Thiến một cuốn sổ tiết kiệm và một tập tiền

- Tiền lẻ này con tiêu mà điđường, trong sổ tiết kiệm có năm vạn, chuẩn bị cho mọi chuyện. Ở bênngoài sống cho thoải mái, ăn uống cẩn thận, đừng để bị người coi thường, có gì tủi thân cứ gọi về nói cho cha

Trên tay cha có chút chai sần, cọ lên tay Chu Thiến nhưng Chu Thiến lại chẳng hề thấy khó chịu, ngược lại lạithấy bàn tay to thô ráp đó thật ấm áp, an toàn.

Lúc trước, cô vẫn do dự, muốn xin chatiền nhưng lại không dám, vậy mà chưa đợi cô mở miệng thì cha đã đưa cho cô. Thì ra những người thật lòng quan tâm đến bạn sẽ chẳng cần bạn nóimà cũng biết được bạn cần gì, không cần bạn cúi đầu nhỏ giọng nhờ vảcũng sẽ đưa thứ bạn muốn đến trước mặt.

Mắt Chu Thiến đỏ lên, suýt thì òa khóc

Sao cô may mắn như vậy? Có được người cha quan tâm mình như thế

Ngày đi, cả nhà tiễn cô đến nhà ga. Chu Minh Xa cứ dặn dò mãi như thể không thể yên tâm. Đông Đông bèn đùa:

https://thuviensach.vn

- Cha, hay là cha đi cùng chị luôn cũng được

Ai ngờ Chu Minh Xa lại tán đồng:

- Đúng thế, cha có thể đưa Thiến Thiến đến thành phố B, nhìn nó ổn định rồi trở về

Nghe thế thì Chu Thiến vội xua tay liên tục, cô đâu thể đưa cha đến Triệu gia được. Bây giờ còn chưa được.

- Không cần đâu, cha à, con lớn thế này rồi, cha cứ yên tâm đi!

Lý Mai cũng nói:

- Dù sao mấy tháng nữa Đông Đôngcũng đến thành phố B, đến lúc đó chúng ta đưa Đông Đông đi, tiện thểthăm Thiến Thiến là được rồi mà!

Chu Minh Xa nghĩ thấy cũng đúng nên cũng không kiên trì thêm

Mãi đến khi tàu chuyển bánh, Chu Thiến nhìn qua cửa sổ vẫn còn thấy cha và Đông Đông vẫy tay với cô

Xuống xe, Chu Thiến đi taxi đến biệt thự Triệu gia, giờ cô chỉ muốn về, hận không thể lập tức được gặp Hi Thành và con

Chu Thiến nhìn quang cảnh bên ngoài quacửa kính xe, lòng thầm giật mình, chỉ hai năm mà thành phố B đã thay đổi nhiều như vậy. Chu Thiến cảm thấy có chút bất an, hai năm, cũng khôngphải là ngắn…

Biệt thự Triệu gia càng lúc càng gần, tim Chu Thiến cũng đập càng lúc càng mạnh, vô cùng lo lắng mà cũng khôngbiết là lo lắng vì cái gì

Chu Thiến thanh toán tiền xe, xuống xe,kéo vali đi đến cổng lớn Triệu gia. Vẫn là cánh cổng sắt quen thuộc đó,nhìn qua song sắt, biệt thự Triệu gia vẫn hoa mỹ như vậy, những thảm cỏvẫn xanh mướt như vậy. Đứng từ

https://thuviensach.vn

đây, thậm chí cô còn có thể nhìn thấy ban công phòng của bọn họ, trên ban công vẫn còn những bồn hoa cô từngtrồng

Dường như mọi thứ vẫn không thay đổi, Chu Thiến kích động nắm lấy song sắt

Trước kia, chỉ cần cô vừa đến thì cổnglớn sẽ tự động mở ra nhưng bây giờ cánh cổng sắt đóng kín ngăn cách côbên ngoài. Biệt thự Triệu gia tuy rằng đến được nhưng khó mà vào

- Này, cô là ai, đến đây làm gì? Đây là nhà riêng, không phải chỗ để thăm thú gì đâu! Mau đi đi!

Đột nhiên một người xa lạ đứng ở cửa bảo vệ quát cô

Chu Thiến nhìn anh ta, đó là ai? Bảo vệ không phải là lão Vương sao? Thay người rồi à?

Bảo vệ thấy cô còn không chịu đi thì càng cao giọng:

- Nếu không đi tôi báo cảnh sát đó

Từ sau sự cố bắt cóc hai năm trước, Triệu gia cho rằng sở dĩ bọn cướp có thể nắm bắt được thời gian Chu Thiến rangoài chính xác như vậy nhất định là đã qua thời gian quan sát lâu dài.Cho nên bảo vệ mời tới đều là những người từng được huấn luyện kĩ càng,rất cảnh giác, bất kì ai xa lạ tiếp cận Triệu gia đều rất cẩn thận

Chu Thiến cũng không biết điều này, lúcnày cô chỉ lo lắng phải làm sao để gặp lại Hi Thành nên vội xách hành lý đi đến chỗ bảo vệ

Cô là ai? Cô rất muốn nói cô là đại thiếu phu nhân Triệu gia nhưng bọn họ chịu tin tưởng sao? Chỉ sợ sẽ coi cô là kẻ điên. Cho nên cô chỉ nói:

https://thuviensach.vn

- Anh à, tôi muốn tìm Triệu Hi Thành, anh có thể thông báo hộ tôi không?

Bảo vệ coi cô như kẻ tình nghi mà nhìn từ đầu đến chân, thấy cô không có vẻ là người có động cơ xấu nên thấp giọng nói:

- Nếu cô muốn tìm cậu chủ thì mời gọi điện cho cậu ấy, chúng tôi nhận lệnh của chủ nhà, không bao giờ tùy tiện thông báo gì hết

- Vậy anh gọi Dung tẩu hộ tôi được không?

- Dung tẩu là ai?

Bảo vệ bắt đầu nhìn cô đầy nghi ngờ

- Chỗ này không có ai là Dung tẩu hết. Đi đi!

Giọng nói dần mất kiên nhẫn, sau đó đóng cửa lại

Không có người này, sao có thể? Chu Thiến quả thực không thể tin vào tai mình được. Dung tẩu là quản gia củaTriệu gia, sao bảo vệ lại không biết?

Chu Thiến nóng vội vỗ vỗ cửa:

- Này, xin anh thông báo hộ tôi một tiếng được không, tôi thực sự có chuyện rất quan trọng

Bên trong bảo vệ lớn tiếng nói:

- Đi đi, đừng có làm loạn ở đây nữa, muốn tìm cậu chủ thì đến thẳng chỗ cậu chủ mà tìm, đừng làm khó tôi

Tiếp theo nhỏ giọng nói:

- Cái cô này làm sao nữa? Muốn đàn ông đến phát cuồng? Đúng là…

https://thuviensach.vn

Sau đó lại cao giọng đe dọa:

- Đi đi, nếu không tôi sẽ gọi cảnh sát đến đấy

Chu Thiến biết, hôm nay muốn nhờ bảo vệthông báo là không thể? Hai năm qua nhân sự của Triệu gia sao thay đổinhiều như vậy? Chẳng còn ai quen thuộc sao? Đột nhiên nhớ tới năm đóDung tẩu vì cứu cô mà hình như là bị thương, chẳng lẽ vì thế mà khôngcòn làm nữa

Lòng Chu Thiến đầy nghi hoặc nhưng bảo vệ lại tiếp tục nhắc nhớ cô, đúng, cô có thể gọi cho Hi Thành.

Cô lấy di động, bấm số của Hi Thành, tim đập loạn

Tút tút vài tiếng, điện thoại truyền đến giọng nói trầm thấp, đầy sức hút của Hi Thành:

- Alo!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 172: Gặp Lại Tiểu Mạt

Chương 171: Gặp lại Tiểu Mạt

Nghe được giọng của Triệu Hi Thành, ChuThiến kích động, ngàn vạn cảm xúc dâng lên, nhớ nhung, yêu thương, khổsở, kích động cùng chút ngọt ngào, hỗn loạn khiến cho ngực cô căng tức.Hai năm, anh sống thế nào? Anh liệu có tin cô không? Nhìn thấy cô bâygiờ thế này thì sẽ có phản ứng gì? Có thất vọng không?

Cô khẽ gọi:

- Hi Thành…

Giọng nói có chút nghẹn ngào. Đang nghĩ tới nên nói tiếp thế nào thì bên kia lại truyền đến tiếng tút tút…

Điện thoại tắt.

Chu Thiến cầm điện thoại nửa ngày cũngkhông lấy lại được tinh thần. Hi Thành dập máy của cô? Đây là chuyệnchưa từng có! Nhưng cũng đúng thôi, giờ mình với anh mà nói đã là ngườichết, dãy số xa lạ, giọng nói xa lạ, dựa vào tính tình của Hi Thành chịu nghe máy đã là tốt rồi. Lòng cô dù buồn bã nhưng vẫn có thể hiểu

Chu Thiến nghĩ nghĩ rồi lại gọi nhưng lần này chuông đổ hồi lâu cũng không có ai nhận

https://thuviensach.vn

Trong điện thoại cứ hết lần này đến lầnkhác vang lên một bài hát xa lạ: “Em có biết không, anh rất nhớ em,nhưng em lại hờ hững xoay lưng, chỉ để lại cho anh bóng dáng nhạtnhòa…”. Bài hát u oán giống như bàn tay vô hình cào xé tim cô

Cô buông điện thoại, quay đầu lại nhìnbiệt thự Triệu gia xa hoa sau cánh cổng sắt kia, bên trong đó, từng gốccây ngọn cỏ đều quá đỗi quen thuộc, cô đã từng đi khắp biệt thự này.Nhưng giờ cô cảm nhận được, nơi từng đem đến cho cô niềm hạnh phúc vôtận lại quá đỗi xa xôi

Cô cúi đầu, lòng vô cùng uể oải.

Không lâu sau, cô lại ngẩng phắt dậy,lưng ưỡn thẳng, tự nói với chính mình: Đừng vội thất vọng, tuy rằngkhông thuận lợi như tưởng tượng nhưng nhất định sẽ có thể gặp được HiThành. Chỉ cần thấy được Hi Thành là ổn rồi. Chỉ cần gặp Hi Thành, cô sẽ nói ra mọi chuyện với anh, đến lúc đó cô có thể trở về bên anh, cùnganh và con sống cuộc sống hạnh phúc

Nghĩ vậy, cô lấy lại tinh thần, cô phải đến công ty tìm Triệu Hi Thành, cô không tin là không thể gặp được anh

Cao ốc Triệu thị vẫn nguy nga như trước, những cửa sổ thủy tinh ánh lên dưới mặt trời

Chu Thiến đi thang máy lên đến lầu cao nhất của Hi Thành. Cửa thang máy vừa mở đã có hai cô thư kí mỉm cười chào đón nói:

- Tiểu thư, xin hỏi có chuyện gì?

Chu Thiến nói:

- Tôi muốn gặp Triệu tổng

- Xin hỏi, cô có hẹn trước không?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến lắc đầu. Thư kí vẫn cười đáp:

- Ngại quá, xin hãy hẹn trước

Chu Thiến nóng ruột. Rõ ràng Hi Thành ởngay bên trong, gần như vậy nhưng vì sao không thể gặp anh? Cô kéo valibước lên vài bước:

- Tôi có việc gấp, tôi nhất định phải gặp anh ấy

Thư ký kia bước lên, vội chắn đường đi của cô, giận dữ nói:

- Tiểu thư, xin đừng làm khó chúng tôi. Cô còn thế này chúng tôi sẽ gọi bảo vệ đó

Trong ánh mắt nhìn Chu Thiến có chút khinh thường

Chu Thiến giờ lòng nóng như lửa đốt, liều lĩnh nhìn vào trong kêu to:

- Hi Thành, Hi Thành!

Thư kí kia biến sắc, vội nháy mắt với một người, người đó vội gọi điện cho bảo vệ

Dù gọi lớn nhưng cũng không hề thấy có động tĩnh

Tính nhẫn nại của thư kí kia bị mài sạch, nói:

- Tiểu thư, bảo vệ sắp đến rồi, nếu không muốn mình mất mặt thì cô nên mau chóng rời đi là hơn

Chu Thiến nhìn cánh cửa đóng chặt kia, bên trong không chút động tĩnh

Chu Thiến không nhịn được nói với thư ký:

- Cô vào nói với anh ấy, tôi có tin tức về phu nhân Tống Thiệu Lâm của anh ấy, cô mau đi đi

https://thuviensach.vn

Nhắc tới ba chữ Tống Thiệu Lâm, sắc mặtthư ký đại biến, vội nhìn thoáng qua văn phòng của Tổng giám đốc sau đónhư hạ quyết tâm mà dùng hết sức lực đẩy cô ra ngoài. Lát sau, bảo vệ đi lên. Cô thư ký kia nhìn thấy bảo vệ thì như thấy cứu tinh:

- Mau, mau mời vị tiểu thư này ra ngoài, đừng để cô ấy đến đây nữa

Bảo vệ nghe lời, lập tức đi đến bên ChuThiến, kéo Chu Thiến vẫn còn đang giãy dụa đi về phía thang máy. Bảo vệkhỏe mạnh, kéo Chu Thiến chẳng tốn mấy sức lực. Chu Thiến hoàn toànkhông thể phản kháng

Chu Thiến tức giận, đạp mạnh lên chân bảo vệ kia một cái, bảo vệ kia đau đớn hét ầm lên nhưng vẫn không chịubuông tay ra, lại càng hùng hổ túm chặt cô đưa vào thang máy rồi ấn nút.

Chu Thiến đã kiệt sức, bất đắc dĩ đành phải nói:

- Anh buông đi, giờ tôi không còn chạy đi đâu được nữa mà phải lo

Bảo vệ buông cô ra, sắc mặt bực bội, chân bị cô đạp cứ uốn éo mãi. Thấy cô còn trừng mắt nhìn mình thì nói:

- Tiểu thư à, bám đuôi đàn ôngnhư thế cũng không phải là cách. Cô không cảm thấy thế là rất mất mặt à? Con gái như cô, tháng nào tôi cũng phải lôi cổ ra vài lần.

Sau đó lại khẽ lẩm bẩm: “Thế giới bây giờ đúng là đảo điên…”

Thì ra là thế, xem ra sau khi cô rời đi,nhiều người không nhịn được mà muốn ra tay nhưng may mà Tiểu Triệu nhàcô (tên kì quá) lập trường kiên định! Nghĩ vậy, sự buồn bực vì không gặp được Triệu Hi Thành cũng giảm đi không ít, lòng lại dâng lên sự ngọtngào, khóe miệng khẽ mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Bảo vệ thấy cô lúc trước còn nổi giậnđùng đùng, giây sau đã lại cười "quỷ dị" như vậy thì cho rằng cô có vấnđề về não, cũng không dám nói thêm gì. Ra khỏi thang máy thì bảo ChuThiến mau đi đi rồi nhìn chằm chằm không cho cô đến gần thang máy. Bịbảo vệ làm gắt như vậy, Chu Thiến cũng chẳng còn cách nào khác.

Lập tức, cô buông vali xuống, ngồi lên vali nghĩ: hừ, không cho tôi vào thì tôi cứ ở đây chờ, xem anh làm gì được tôi

Bảo vệ chỉ cần cô không làm gì quá thì cũng mặt kệ cô

Chu Thiến ngồi ở đại sảnh, nhìn người đến người đi. Vẻ mặt ai nấy đều nghiêm túc khiến cho người ta có cảm giácnhư cường độ làm việc ở đây rất cao.

Sàn nhà bóng loáng, thoáng soi bóng dángcủa cô. Chu Thiến cúi đầu, nhìn hình ảnh của mình qua sàn nhà, không tựchủ được mà khẽ vuốt mặt, chuyện còn phức tạp hơn cô nghĩ nhiều, chẳnglẽ thay đổi thân phận thì mọi thứ trước kia đều là hư vô sao?

Không, cô không tin! Cô tin Hi Thành yêulà cô chứ không phải thân phận Thiệu Lâm, cô nhất định phải trở lại bênHi Thành và con yêu, tìm lại hạnh phúc của chính mình

Thời gian cứ thế qua đi, rất nhanh đã đến lúc tan tầm. Người qua lại ở đại sảnh cũng dần dần nhiều lên. 12 chiếcthang máy hầu như phải hoạt động hết công suất, cửa thang máy hết đónglại mở, đám người từ trong bước ra với vẻ mặt mệt mỏi. Mà Chu Thiến chỉmở to mắt nhìn chằm chằm thang máy riêng. Đó là thang máy chuyên chỉ đểlên đến lầu cao nhất. Hi Thành nhất định là phải xuống bằng thang máynày

Nhưng mãi đến khi trời tối, cả công tycũng về gần hết mà chẳng thấy cha con Triệu Hi Thành bước ra. Lòng ChuThiến càng lúc càng lo lắng.

https://thuviensach.vn

Trước khi về, anh bảo vệ kia đi đến bên cạnh cô nói:

- Tiểu thư, đừng đợi nữa, có lẽtổng giám đốc vốn không ở công ty, cô có đợi thì cũng là vô dụng thôi.Tôi thấy sắc mặt cô không ổn, vẫn nên về đi

Trong những người phụ nữ đến quấy rầytổng giám đốc thì đây có thể nói là người có nghị lực nhất, ngay cả anhcũng có đôi phần bội phục

Chu Thiến biết vì sao sắc mặt mình khôngtốt. Từ sáng xuống tàu hỏa cho đến giờ cô chưa ăn hạt cơm, uống ngụmnước nào. Nói thật, cô cũng đói đến choáng váng. Cô vẫn nhìn cửa thangmáy, chẳng chút động tĩnh gì rồi lại nhìn ra phía đại sảnh, đồng hồ lớnđã chỉ đến 8 giờ, xem ra có lẽ hôm nay Hi Thành thực sự không ở công ty…

Chu Thiến đứng lên, kéo vali ủ rũ đi rangoài. Lúc ra cửa lại quay đầu nhìn thoáng qua chỗ thang máy, sau đó lại thấy vọng quay đầu đi

Bảo vệ đứng sau nhìn theo mỗi bước đi nặng nề của cô mà không khỏi thở dài lắc đầu

Sau khi rời khỏi Triệu thị, Chu Thiến tìm một cửa hàng, ăn tạm bát mỳ rồi nghĩ: tiếp theo nên làm gì đây? Tronglòng đột nhiên có suy nghĩ, đúng rồi, cứ tìm Tiểu Mạt đã, Tiểu Mạt nhìnthấy cô nhất định sẽ rất vui

Nghĩ vậy, tâm tình Chu Thiến lại hưngphấn lên, nhanh nhẹn giải quyết hết bát mỳ này. Sau đó cô ngồi xe đếnchỗ từng thuê chung với Tiểu Mạt. Căn phòng đó vốn đã được Hi Thành mualại, Tiểu Mạt hắn vẫn không chuyển đi.

Tới chỗ Tiểu Mạt ở, trời đã tối sầm,trăng bắt đầu mọc, sao sáng lóng lánh. Chu Thiến xách vali lên lầu, đứng ở cửa mà thở. Cơ thể này quả thực quá yếu, xem ra sau này phải tăngcường rèn luyện mới được!

https://thuviensach.vn

Chu Thiến gõ cửa một hồi nhưng không thấy ai ra mở, xem ra là còn chưa về. Hôm nay làm ca tối sao? Làm ca tối làphải 10h mới về, cô đành ngồi xuống chờ

Cô ngồi trên vali, dựa vào cửa. Bốn phíatối như mực, vô cùng im ắng, chỉ có ánh trăng mờ mờ theo cửa sổ chiếulên người cô thành những vệt sáng bạc lốm đốm

Sự mệt mỏi cứ thế bủa vậy, hôm nay xách vali chạy qua chạy lại khắp nơi thực sự là mệt mỏi, cứ ngủ chút vậy, ngủ một chút thôi…

Mí mắt Chu Thiến càng lúc càng nặng, cuối cùng không nhịn được mà nhắm mắt lại

Cũng không biết qua bao lâu, Chu Thiếnnghe được tiếng bước chân lên lầu, vốn cô ngủ không say nên bừng tỉnhngay. Cô đứng lên, lo lắng nhìn chằm chằm về phía cầu thang.

Tiếng bước chân càng lúc càng gần, bóngTiểu Mạt dần xuất hiện ở góc cầu thang. Cô không phát hiện đang có người chờ mình, chỉ cúi đầu tìm chìa khóa trong túi

Dưới ánh trăng, khuôn mặt Tiểu Mạt khôngquá rõ ràng nhưng nhìn đến bóng dáng thân quen này, lòng Chu Thiến lạichua xót, cả ngày uể oải, buồn bã như dâng lên, mắt nóng bừng.

Nghe có động, Tiểu Mạt ngẩng đầu, độtnhiên nhìn thấy bóng người dứng trước mặt thì không khỏi hoảng sợ, màkhi cô theo ánh trăng nhìn thấy khuôn mặt người trước mặt thì tái mặt,khẽ buông tay, chìa khóa túi xách rơi xuống đất tạo thành tiếng động cực rõ ràng trong đêm yên tĩnh

Cô không chớp mắt nhìn Chu Thiến, môi run run, giọng cũng run run:

- Thiến Thiến…

https://thuviensach.vn

Nói rồi nước mắt trào ra

Lòng Chu Thiến cũng vô cùng kích động, cô nhìn Tiểu Mạt, gật gật đầu:

- Tiểu Mạt, là mình… Giọng cũng nghẹn ngào

Nghe giọng Chu Thiến, Tiểu Mạt bưng miệng, nước mắt càng rơi nhiều:

- Thiến Thiến, cậu về đây thăm mình sao? Cậu ở dưới đó có tốt không…

“Coi mình là quỷ…” Chu Thiến dở khóc dở cười.

Cô đi đến bên Tiểu Mạt, kéo tay cô, gắt gao nắm chặt, nhìn cô khẽ nói:

- Tiểu Mạt, là mình, mình không chết, cậu cảm nhận xem, tay mình ấm, còn nữa….

Cô lại kéo tay Tiểu Mạt đặt lên ngực mình:

- Tim mình đang đập đây, Tiểu Mạt, mình chưa chết, mình đã quay lại

Tiểu Mạt kích động mà lắng nghe tiếng tim cô đập, lại sờ sờ mặt cô, cảm giác nhịp tim của Chu Thiến, lại cảm nhận được hơi ấm từ người Chu Thiến thì nước mắt như đê mà tuôn ra, nói năng lộn xộn:

- Thật sự…. thật sự… có tim đập… còn sống… cậu không chết, thật tốt quá… cậu không chết, cậu lại đã trở lại…

Cô đột nhiên buông tay, ngã phịch xuống đất, buồn vui lẫn lộn, cứ thế mà òa khóc

- Thiến Thiến… sao cậu không chịu quay về sớm, oa oa… cậu có biết, sau khi cậu qua đời mình đã đau khổthế nào… Ngay cả lần cuối gặp cậu mình cũng không được, Thiến Thiến…mình rất nhớ cậu, mình rất buồn…

https://thuviensach.vn

Cô ngồi dưới đất mà khóc, như là nước mắt không thể ngừng lại được, như sự bi thương đè nén trong lòng bấy lâucuối cùng cũng đào phá mà thoát ra. Nhìn Tiểu Mạt khóc đau đớn như vậy,lòng Chu Thiến vô cùng cảm động, cô ngồi xổm xuống ôm lấy Tiểu Mạt, nước mắt rơi xuống cũng không rõ là vì đau lòng hay vì vui mừng…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 173: Người Phụ Nữ Phiền Phức

Chương 172: Người phụ nữ phiền phức

Tiểu Mạt lấy ra trong tủ lạnh một lọ sữa đưa tới trước mặt Chu Thiến:

- Uống sữa đi này!

Sau đó ngồi bên cạnh Chu Thiến nhìn cô uống sữa

- Thật không dám tin, mọi chuyện cứ như nằm mơ vậy, vì sao mọi chuyện li kì đều xảy ra với cậu, thật kì quái!

Tiểu Mạt thì thào rồi lại cười:

- Để ý đến nó làm gì? Chỉ cần cậu còn sống là tốt rồi

Sau khi vào nhà, Chu Thiến kể lại đầu đuôi cho Tiểu Mạt, nghe xong, mắt Tiểu Mạt thiếu điều rớt xuống

Chu Thiến uống mấy ngụm sữa rồi hỏi cô:

- Số điện thoại của cậu đổi rồi à? Mình gọi không được

Mặt Tiểu Mạt bỗng nhiên ửng hồng, ấp úng nói:

- Ừ, đổi số…

Chu Thiến thấy thần sắc cô như vậy thì biết là có chuyện vội truy vấn:

- Đã xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt khẽ nói:

- Mình và Trương Bân đổi số đôi…

- Trương Bân?

Chu Thiến nhìn cô cười:

- Mình biết ngay mà, đôi oan gia này nhất định sẽ có gian tình.

- Gian tình gì chứ? Khó nghe muốn chết!

Tiểu Mạt cúi đầu, ngượng ngùng:

- Lúc biết tin cậu qua đời, mìnhrất đau lòng, đều là anh ấy ở bên cạnh dỗ dành cho mình vui vẻ, lúc đómình mới phát hiện, anh ấy ngoài việc nói năng đáng ghét còn lại tâmtính rất tốt, cũng cẩn thận, biết chăm sóc, ít nhiều có anh ấy giúp mình vượt qua thời gian đó…

Có lẽ là nhớ lại đoạn thời gian đau lòng đó mà mắt Tiểu Mạt lại đỏ ửng lên

Chu Thiến không muốn lại khiến cô buồn nên vội chuyển đề tài:

- Đúng rồi, hai năm nay mọi người ổn chứ? Trương Bân nhà cậu giờ còn làm trợ lý cho Khắc Y không?

Nhắc đến đây, Tiểu Mạt cười đầy tự hào:

- Trương Bân sắp sang Nhật đào tạo chuyên sâu rồi

- Thật sao? Chúc mừng các cậu, sau này tiền đồ của cậu ấy rộng mở rồi! Vậy còn cậu? Cả bọn Triệu Viện Viện, Lý San nữa

- Bọn mình vẫn là stylist ở lầuhai nhưng giờ khách ở lầu 2 càng lúc càng nhiều, thu nhập cũng không tệ. Đúng rồi, Triệu Viện Viện có bạn trai, hình

https://thuviensach.vn

như bạn trai cô ấy mở cửahàng ăn uống, tính cũng được. Bọn Lý San, Vương Vĩ đều ổn

Tiểu Mạt ngừng một hồi rồi nói:

- Lưu Văn Chí đã ra tù rồi, banđầu còn định tiếp tục làm stylist nhưng không có ai mời anh ta, hình như giờ đang buôn bán. Nghe nói cũng đi tìm Lý San mấy lần nhưng Lý San cóvẻ đã chẳng còn tha thiết nữa

Nhắc đến Lưu Văn Chí, hai người đều yênlặng. Dù sao từng là bạn thân thiết, thấy anh ta giờ không tốt thì lòngcũng không thoải mái.

Tiểu Mạt nhìn Chu Thiến hỏi:

- Lần này trở về cậu có tính toán gì không? Cậu sẽ đi tìm Hi Thành chứ?

Nhắc đến Hi Thành, mắt Tiểu Mạt có chút kì quái

Chu Thiến kiên quyết gật đầu:

- Đương nhiên, sở dĩ mình về chủ yếu là để tìm bọn họ

Chu Thiến ngã người về phía sau, nằm xuống giường:

- Cậu không biết đâu, mình nhớbọn họ vô cùng, Lúc ở quên, ngày nào mình cũng nghĩ, không biết giờ concao bao nhiêu? Lớn lên giống ai, có ngoan hay không, có nghe lời không,đã biết nói chưa? Mỗi khi nhớ đến những điều này mình rất đau lòng. Còncả Hi Thành nữa, anh ấy sống thế nào, đã qua hai năm, anh ấy có quênmình không? Tiểu Mạt, nói mình không lo lắng thì là giả, anh ấy còn trẻ, sao có thể không kết hôn. Chắc chắn Triệu gia cũng không đồng ý. Hainăm cũng chẳng ngắn. Nhưng vẫn may, hôm nay mình đến công ty tìm anh ấy…

Lập tức kể lại lúc đi tìm anh cho Tiểu Mạt:

https://thuviensach.vn

- Hình như anh ấy cũng chẳng cho người khác cơ hội, biết được điều này, mình vừa vui vừa đau lòng

Lúc nói chuyện, Chu Thiến nhìn lên trần nhà trắng toát nên cũng không chú ý tới tia buồn lo trong mắt Tiểu Mạt.

Một lát sau, nghe Tiểu Mạt nói:

- Thật ra hai năm qua mình vẫn có liên hệ với Triệu Hi Thành, tuần nào mình cũng đến thăm Thế Duy…

Nghe đến đó, Chu Thiến vội bật dậy, kích động nắm tay cô, mắt sáng bừng:

- Cậu gặp Thế Duy? Vậy con thế nào? Con có đáng yêu không? Đã biết nói chưa? Cậu có ảnh của Thế Duy không?

- Trời ạ, Thiến Thiến, cậu hỏimình nhiều như thế bảo mình trả lời thế nào đây. Con cậu ngoan lắm, khỏe lắm, giờ đã biết nói bập bẹ rồi. Mình có ảnh đây

Nói xong lấy trong ví tiền ra một bức ảnh đưa cho Chu Thiến.

Chu Thiến đón lấy bức ảnh, trong ảnh là một cậu bé mập mạp, mặt tròn tròn, mắt to, mặc bộ vest nhỏ, trông rất đáng yêu

- Đây là hôm Thế Duy tròn 2 tuổi. Tiểu Mạt nói

Chu Thiến vuốt vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn trên bức ảnh mà mắt đỏ hoe:

- Vừa sinh ra chỉ hồng hồng nhănnheo như con mèo con, không ngờ chỉ trong chớp mắt đã lớn nhanh thế này. Mình đã bỏ qua rất nhiều chuyện, cho con bú, thay tã cho con, lần đầutiên con tập đi, lần đầu tiên con nói chuyện… Đây sẽ là tiếc nuối cả đời mình!

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt vỗ vỗ vai cô, vẻ mặt an ủi…

- Lớn lên có giống mình không? Không, không phải giống mình, là giống Thiệu Lâm…

Vẻ mặt Chu Thiến rất đau lòng:

- Tiểu Mạt, mình rất buồn, giờmình thế này như chẳng còn chút quan hệ gì với Thế Duy hết. Mình và conkhông cùng dùng máu, theo huyết thống mà nói, Thế Duy đã chẳng còn làcon mình nữa

Chu Thiến bưng mặt:

- Nhưng mà, Thế Duy rõ ràng là do mình mang thai 9 tháng 10 ngày mà sinh ra, từ khi mới 5 tháng mình đãcảm nhận được những cú đạp của con, lần đầu tiên con đạp mình, sự vuimừng, cảm động như mới chỉ hôm qua mà thôi… Mỗi ngày mình đều cùng connói chuyện, hát cho con nghe, có đôi khi con còn đạp lại mình như đáplời. Tất cả những chuyện đó, đều vì mình đổi thành người khác mà khôngtồn tại sao?

Tiểu Mạt thấy cô khó chịu như vậy, khôngbiết nên nói gì để an ủi cô, hơn nữa trong lòng cô còn có một chuyệnluôn do dự không biết có nên nói với Chu Thiến hay không, chỉ sợ ChuThiến sẽ càng thêm buồn

Chu Thiến nắm tay Tiểu Mạt mà khẩn cầu:

- Tiểu Mạt, mình giờ căn bảnkhông thể tiếp cận Triệu gia, tiếp cận Hi Thành nhưng thế nào mình cũngphải gặp Hi Thành và con. Tiểu Mạt, nếu cậu vẫn giữ liên lạc với bọn họthì cậu giúp mình được không!

- Ngày mai mình sẽ đưa cậu đến Triệu gia thăm Duy Duy, chỉ là…

Tiểu Mạt nhìn Chu Thiến, ánh mắt có chút u sầu:

https://thuviensach.vn

- Thiến Thiến, trước đó mình phải nói với cậu một chuyện, cậu đừng quá hoảng

Vẻ nghiêm túc của Tiểu Mạt khiến tim Chu Thiến đập loạn:

- Chuyện gì?

Tiểu Mạt nhếch miệng, do dự một hồi rồi mới nhẹ nhàng nói:

- Bên cạnh Hi Thành đã có người phụ nữ khác

- Cái gì!

Chu Thiến ngây dại, lời nói của Tiểu Mạt như sét đánh trời quang, khiến cô không thể hoàn hồn:

- Cậu nói cái gì? Hi Thành… Hi Thành… anh ấy đã kết hôn sao?

Tiểu Mạt thấy vẻ mặt bị đả kích nặng nề của cô mà cũng đau lòng, vội vàng lắc đầu nói:

- Cậu đừng quá hoảng, bọn họ cònchưa kết hôn. Nhưng đã qua lại gần một năm. Người đàn bà đó rất phiềntoái, chỉ cần gặp cô ta cậu sẽ hiểu, vì sao mình nói cô ta phiền phức.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 174: Thế Duy

Chương 173: Thế Duy

Những lời Tiểu Mạt nói khiến Chu Thiến cả đêm khó ngủ, vừa nhắm mắt lại thì lại như thấy cảnh Hi Thành và ngườiphụ nữ khác ở bên nhau. Cảm giác đau đớn, chua xót này khiến tim ChuThiến thắt lại

Hi Thành, chỉ hai năm cũng đủ để anh quên em sao? Tình yêu của anh dành cho em chỉ thế thôi sao?

Giọt nước mắt nóng hổi lăn xuống, thấm ướt gối đầu

Như là cảm nhận được sự đau đớn của Chu Thiến, Tiểu Mạt lặng lẽ nắm tay cô nói:

- Chuyện này không thể trách Hi Thành…

Cô thở dài:

- Ngày mai cậu nhìn thấy người đàn bà kia thì sẽ biết…

Lòng Chu Thiến đau đớn, người phụ nữ đóđến tột cùng là thần thánh phương nào mà có thể khiến Hi Thành chấp nhận cô ta trong thời gian ngắn như vậy?

Lăn qua lăn lại, vất vả lắm mới chịu đựng được đến khi trời sáng. Chu Thiến đứng lên, rửa mặt qua loa rồi chỉnhtrang dung nhan. Hôm nay là lần đầu tiên gặp Hi Thành và con, tuy rằngkhông còn vẻ đẹp của Thiệu Lâm

https://thuviensach.vn

nhưng nhất định cũng phải gọn gàng sạchsẽ, cho bọn họ, nhất là con yêu có ấn tượng tốt

Nhưng Tiểu Mạt lại nói với cô:

- Tốt nhất là để chiều đi, như vậy vừa khéo lúc Hi Thành tan tầm, ban ngày anh ấy thường không ở nhà

Bất đắc dĩ, Chu Thiến đành chờ đợi đến chiều, cả ngày lòng như mèo cào, khó chịu muốn chết

Vất vả lắm mới đến 5h chiều, hai người chuẩn bị rồi đi đến biệt thự Triệu gia.

Giờ là đầu hạ, buổi chiều cũng không quá nắng gắt, nắng chiếu lên người tuy nóng nhưng cũng không quá khó chịu

Trên đường đi, Chu Thiến và Tiểu Mạt muaít đồ chơi, quần áo cho Thế Duy. Tiểu Mạt lấy một thanh kiếm lớn có nhạc đưa cho Chu Thiến nói:

- Mua cái này cho Thế Duy đi, thằng bé nhất định rất vui

Chu Thiến nhìn nhìn thanh kiếm cao nửa thước, chỉ nói:

- Chỉ sợ Thế Duy chẳng cao hơn cây kiếm này là mấy! Thằng bé chơi được sao?

Tiểu Mạt cười:

- Cậu đừng xem thường Thế Duy.Thằng bé nghịch ngợm lắm, rất thích đao kiếm, ô tô… càng to nó càngthích. Mới hai tuổi mà đã bắt người làm chơi trò cảnh sát bắt cướp, vẻnghiêm túc, lạnh lùng khi bắt cướp làm đám người hầu ai cũng sợ đó

https://thuviensach.vn

Đó chẳng phải thành tiểu ma vương sao!Chu Thiến không thể tưởng tượng nổi cảnh một đứa bé cầm cây kiếm cao gần bằng mình rồi chơi trò đuổi bắt với một đám người lớn

- Cũng khó trách, mọi người đềuthương thằng bé vừa chào đời đã mất mẹ. Hơn nữa Duy Duy còn là cháutrưởng của Triệu gia, lại đáng yêu như thế. Triệu phu nhân lúc nào cũngcoi thằng bé là bảo bối, cứ không gặp là nhắc. Triệu Hi Thành lại càngchẳng cần nói, bắt anh ấy quỳ xuống làm ngựa cho con cưỡi cũng được chứđừng nói chuyện khác

- Cứ cưng chiều như vậy chẳng phải sẽ khiến Thế Duy sinh hư sao? Lòng Chu Thiến có chút bất an

Tiểu Mạt cười vỗ vỗ vai cô:

- Đừng lo, giờ Thế Duy đáng yêu lắm

Vậy còn sau này? Chờ con dần lớn lên,biết mình thể muốn gió được gió muốn mưa được mưa, kia chẳng phải là sẽphát triển theo hướng ăn chơi trác táng?

Đây chính vấn đề lớn…… Chu Thiến nhíu mày.

Nhưng giờ cô có thể làm gì? Ngay cả vào Triệu gia cũng là phải nhờ Tiểu Mạt giúp…

Lòng Chu Thiến rất buồn, Tiểu Mạt cũnghiểu tâm tình của cô nhưng chuyện này cô cũng chẳng có cách nào, chỉ cóthể vỗ vai Chu Thiến mà an ủi

Hai người đi đến Triệu gia

Khác hẳn với hôm qua bị chặn ở ngoài cổng, lần này bảo vệ nhìn thấy Tiểu Mạt thì đã vội mở cửa chào hỏi:

https://thuviensach.vn

- Lâm tiểu thư, hôm nay đến thăm tiểu thiếu gia sao!

Tiểu Mạt cũng cười chào hỏi bảo vệ

Bảo vệ nhìn thấy Chu Thiến, nhận ra cô thì nói:

- Thì ra tiểu thư đây là bạn của Lâm tiểu thư. Hôm qua ngại quá, thái độ không tốt, đừng quá so đo

Chu Thiến lắc đầu nói không sao

Hai người đi vào cổng, xuyên qua sân cỏ, lúc sắp vào phòng khách thì lại nghe một trận ồn ào từ hoa viên truyền tới

Tiểu Mạt cẩn thận nghe rồi cười nói:

- Duy Duy và người hầu chắc lại chơi trò cảnh sát bắt trộm, nào, mình dẫn cậu qua xem

Chu Thiến nghe thấy tiếng gào non nớt của một đứa trẻ trong những âm thanh hỗn loạn đó thì biết đây chính làtiếng của Thế Duy lòng không khỏi nóng lên, vội bước về phía hoa viên.Tiểu Mạt nhìn cô vội vã như vậy thì mỉm cười cũng đi theo

Vừa tới gần hậu hoa viên, còn chưa đứngvững thì đã có một cục gì đen nhánh nhằm thẳng về phía mình. Theo bảnnăng, Chu Thiến né đi, sau đó lại nghe Tiểu Mạt hét lớn. Chu Thiến quaylại nhìn, quần áo trắng tinh của Tiểu Mạt bị một cục bùn ném lên. Vẻ mặt Tiểu Mạt cau có mà cúi đầu nhìn quần áo mình bị dính bùn. Sau đó, mộtgiọng nói non nớt lại truyền tới:

- Hay quá! Trúng rồi

Nói còn chưa rõ ràng nhưng vẫn có thể hiểu được ý của cậu bé

https://thuviensach.vn

Lòng Chu Thiến hơi động, theo tiếng nhìnlại, chỉ thấy có 7,8 người hầu chân tay luống cuống đứng ở đó nhìn haingười, quần áo ai nấy cũng đầy bùn. Mà một cậu bé đáng yêu từ phía sauđi ra, tay đen ngòm, đôi mắt to tròn ngây thơ mở to mắt nhìn cô, ánh mắt đầy sự tò mò, cậu bé ngây ngô hỏi:

- Cô là ai?

Chu Thiến biết trước mắt mình đây chínhlà cục cưng Thế Duy mình đã mang thai chín tháng mười ngày, nhìn cậu bétrước mặt, so với trong bức ảnh thì có vẻ lớn hơn nhiều. Làn da cậu bésáng hồng như da Thiệu Lâm, nhưng đôi mắt đen nhánh lại giống Hi Thànhhơn. Cậu bé mặc áo ở nhà kẻ caro, ngực buộc yếm màu xanh và quần màuxanh thêu chữ hỉ. Nhìn trông vô cùng đáng yêu, đáng yêu đến độ Chu Thiến hận không thể lập tức đi qua mà ôm lấy cậu nhóc vào lòng, Nhưng cô sợlàm Thế Duy sợ nên dù kích động cỡ nào cũng không dám làm gì

Cô cứ đứng đó mà nhìn Thế Duy chăm chú, trong mắt ngập tràn tình yêu thương

Tiểu Thế Duy cũng yên lặng nhìn Chu Thiến không chớp mắt. Mãi sau này, Chu Thiến hỏi cậu nhóc:

- Vì sao lúc đó nhìn mẹ như vậy?

Thế Duy nghĩ nghĩ rồi nói:

- Vì con rất thích

Tiểu Mạt thấy bọn họ nhìn nhau như vậy thì không khỏi buồn cười, đi tới ngồi xổm bên cạnh Thế Duy:

- Duy Duy, con không ngoan, conlàm bẩn quần áo của mẹ nuôi! Mẹ nuôi lại mua rất nhiều đồ chơi cho con,nhưng giờ không cho con nữa

https://thuviensach.vn

Lúc này Tiểu Thế Duy mới để ý đến cây kiếm lớn trên tay Chu Thiến, đôi mắt to đáng yêu lập tức tỏ vẻ thèm muốn

Chu Thiến thấy cậu nhóc như thế thì vộicầm lấy thanh kiếm đưa cho cậu bé, hồn nhiên quên đi chính mình vừa mớinói là không thể chiều hư trẻ con. Tiểu Mạt nhìn mà miệng giật giật.

Thế Duy đón lấy thanh kiếm, lập tức hoan hô sau đó đi đến bên Tiểu Mạt, hôn chụt lên má cô rồi nói:

- Thơm một cái là hết đau ngay!

Nhìn thấy cậu nhóc đáng yêu như vậy, Tiểu Mạt cũng thơm lại cậu bé một cái thật kêu khiến Chu Thiến hâm mộ vôcùng. Cô không nhịn được cũng ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng nói với Thế Duy:

- Thế Duy, dì mua kiếm lớn cho con, dì cũng muốn thơm

Cô nhìn cậu nhóc đầy chờ đợi

Tiểu Thế Duy như do dự hồi lâu, mắt tochớp chớp, đang lúc Chu Thiến sắp thất vọng thì cậu bé lại đột nhiênchạy vào lòng cô, sau đó thơm lên má cô một cái thật kêu

Rốt cuộc Chu Thiến không nhịn được mà ôm cậu bé thật chặt như thể lấy được vật báu, mắt cũng nóng bừng

Thân mình nho nhỏ mềm mại vẫn còn thơm mùi sữa ùa vào lòng cô, đây chính là bảo bối mà cô yêu thương nhất

Đúng lúc này, phía sau lại vang lên mộttiếng nói quen thuộc, trầm thấp, hùng hậu, giọng nói xuất hiện trongnhững giấc mơ hàng đêm của cô

- Thế Duy, đang làm gì thế?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 175: Gặp Lại Hi Thành

Chương 174: Gặp lại Hi Thành

Nghe giọng nói này, cả Chu Thiến và Thế Duy đều chấn động

Thế Duy nhanh chóng giãy ra khỏi lòng Chu Thiến, chạy vội về phía sau Chu Thiến như con chim nhỏ

- Cha!

Giọng nói ngọt ngào đáng yêu khiến cho dù là người ý chí sắt đá cũng phải mềm lòng

Người Chu Thiến thoáng run lên, cô từ từđứng dậy, lòng vui mừng kích động, lại có chút bối rối lo lắng. Tiểu Mạt đi đến bên cô, khẽ cầm tay cô rồi cười cổ vũ

Chu Thiến cũng mỉm cười lại với cô, sau đó chậm rãi xoay người, đối mặt với người ngày nhớ đêm mong

Triệu Hi Thành mặc âu phục màu đen, quầnáo cắt may khéo léo khiến cơ thể đẹp của anh càng được bộc lộ rõ, eothon lưng rộng, chân dài. Cánh tay dài của anh vội ôm Thế Duy đang chạytới vào lòng rồi quay cậu nhóc lên vài vòng khiến Thế Duy cười khanhkhách.

Anh bế Thế Duy lên, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của cậu bé, mỉm cười nói:

- Hôm nay Thế Duy làm những gì?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhìn anh, ngũ quan của anh vẫnhoàn mỹ như vậy, chỉ là khuôn mặt gầy đi không ý khiến càng góc cạnhơn, lạnh lùng hơn. Tuy rằng mỉm cười nhưng trong mắt vẫn thoáng chút ubuồn. Tóc dài hơn một chút, càng thêm thành thục. Nếu nói trước kia HiThành đầy khí phách thì giờ Hi Thành lại có vẻ lạnh lùng, u buồn hơn

Thế Duy ngẩng mặt nhìn cha, hãnh diện nói:

- Hôm nay Thế Duy bắt người xấu

Triệu Hi Thành khẽ cau mày, vẻ mặt vẫn vô cùng tuấn tú:

- Lại bắt người xấu sao! Cha chẳng phải đã nói không được chơi trò này nữa rồi sao? Rất nguy hiểm

Thế Duy mất hứng, bĩu bĩu đôi môi đỏhồng, miệng chu ra. Cậu nhóc giãy giãy chân ý muốn xuống. Triệu Hi Thành cúi người thả cậu bé xuống. Thế Duy chạy được vài bước rồi đột nhiêncầm một nắm đất lên giận dỗi mà ném vào một người hầu đứng bên. Mấy hạtcát nhất thời bắn vào mắt, người hầu kia kêu lên một tiếng rồi vội bưngmắt chạy đi rửa mặt. Nhưng Thế Duy vẫn không ngừng lại, cậu nhóc lại cầm một nắm đất lên ném vào những người còn lại. Nhất thời đám người hầuđều hoảng sợ mà vội né tránh

Triệu Hi Thành giận tái mặt nói:

- Thế Duy, đừng có như thế nữa

Cũng không ngờ Thế Duy lại ném nắm đất về phía anh, sau đó chạy một mạch về phòng khách, vừa chạy vừa kêu:

- Bà nội ơi

Chạy được vài bước thì vấp ngã, lập tứcđã có người hầu bước lên đỡ cậu bé dậy, mà lúc này Thế Duy vẫn còn bựcbội, lại đánh người hầu kia mấy

https://thuviensach.vn

cái

Triệu Hi Thành nhìn con mình ngang ngượcnhư vậy thì cũng bực mình, đi tới bên Thế Duy, giơ tay lên định đánh cậu nhóc nhưng nhìn đến khuôn mặt giống Thiệu Lâm như đúc kia mà lại mềmlòng, tay nhẹ lại, thành phủi bụi trên quần áo cho Thế Duy.

Nhìn thấy cha giơ cao đánh khẽ, Thế Duy càng không nể nang, ra sức đẩy người hầu trước mặt ra rồi chạy vào trong nhà

Thấy Thế Duy ngang ngược như vậy, thấy Hi Thành chiều con như vậy, Chu Thiến vừa giận vừa lo, sao có thể chiềuchuộng trẻ con như thế? Cứ mãi thế này, lớn lên sẽ thành thế nào đây?

Nhưng giờ cô có tư cách gì mà nói? Với Hi Thành và Triệu gia mà nói, cô chỉ là một kẻ xa lạ

Mãi khi Thế Duy đi vào thì Hi Thành mớiể ý đến hai người. Đầu tiên, anh lạnh lùng nhìn Chu Thiến một cái, ánhmắt lạnh như băng khiến Chu Thiến cảm thấy từ đầu đến chân lạnh toát,lạnh thấu tim gan. Chu Thiến tuy rằng có chuẩn bị nhưng lòng vẫn rất khổ sở. Nhưng cho dù là thế thì anh cũng chỉ nhìn cô một lần rồi chuyểnhướng về phía Tiểu Mạt

Thái độ với Tiểu Mạt thì vẫn rất ôn hòa, ít nhất không lạnh lùng như với Chu Thiến. Anh mỉm cười nói với Tiểu Mạt:

- Cảm ơn em luôn đến thăm ThếDuy, Thế Duy từ nhỏ thiếu tình thương của mẹ, đó là điều không ai thaythế được, cũng chỉ có em mới cho nó chút cảm giác có mẹ…

Anh thở dài, ánh mắt vô cùng bi thương:

- Bởi vì em là bạn thân nhất của mẹ nó…

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt nói:

- Nhưng em cũng không thể thay thế mẹ Thế Duy được, Thế Duy trưởng thành nhất định không thể thiếu đi một người mẹ

Ý của Tiểu Mạt vốn là muốn nói trước giúp Chu Thiến nhưng Hi Thành nghe xong lời cô không biết lại nghĩ đi đâu,ánh mắt thoáng chút do dự

Tiểu Mạt hiểu rõ nội tình, thấy anh như vậy thì hơi hoảng, vội kéo Chu Thiến ở bên tới nói:

- Hi Thành, đây là bạn của em, là Chu Thiến, đây là Hi Thành.

Nhắc tới Chu Thiến thì Triệu Hi Thành mới lại nhìn về phía cô lần nữa, nhưng vẫn chỉ lạnh lùng, hờ hững như trước:

- Chào cô!

Đến cả giọng nói cũng lạnh lùng khiến tim Chu Thiến thắt lại

- Chào anh…

Chu Thiến nhẹ nhàng đáp lại như một làn gió nhưng ánh mắt cô không thể nào dời khỏi anh

Tiếp xúc đến ánh mắt nóng bỏng mà buồnthương của Chu Thiến, Triệu Hi Thành không khỏi ngẩn ra, lập tức nhíumày nghĩ: lại là đứa con gái háo sắc, lòng không khỏi chán ngán

Nhận thấy sự chán ghét trong mắt anh,lòng Chu Thiến càng thêm buồn bã, cô cúi đầu tự an ủi mình: chỉ cần nóicho Hi Thành, chỉ cần nói cho anh chân tướng thì mọi chuyện sẽ lại nhưtrước kia, cô vẫn có thể cùng Hi Thành và con hạnh phúc bên nhau

https://thuviensach.vn

Nhưng là…… Thật sự sẽ là như thế sao? Chu Thiến nhớ tới Tiểu Mạt từng nhắc đến một người phụ nữ, lòng đột nhiên mơ hồ, bất định

Tiểu Mạt nhìn bọn họ mà thầm sốt ruột, có lòng muốn tạo cơ hội cho Chu Thiến nên nói:

- Hai người cứ nói chuyện, tôi đi vệ sinh một chút

Nói xong nhìn Chu Thiến một cái rồi đira. Đi xa xa thì mới quay đầu lại, đứng sau lưng Triệu Hi Thành mà rahiệu cố lên với Chu Thiến.

Nhìn Tiểu Mạt một lòng nghĩ cho mình nhưvậy, Chu Thiến vô cùng cảm động. Cô khẽ hít sâu, tự nói với mình, bất kể thế nào, cô cũng phải cố gắng hết sức một lần. Đây là chồng cô, làngười đã ước hẹn cả đời với cô, đó là con cô, là đứa con cô mang thaichín tháng mười ngày. Chỉ cần Hi Thành không thay lòng đổi dạ, không hứa hẹn với người phụ nữ khác thì cô quyết không buông tay, không bỏ quahạnh phúc của chính mình.

Cô thầm sắp xếp từ ngữ, xem nên nói saocho thích hợp. Lòng vô cùng lo lắng, tay nắm chặt lại, móng tay bấm vàoda thịt nhưng không có cảm giác đau

Mà Triệu Hi Thành lại không có hứng thúnói chuyện với cô. Anh đứng đó, ánh mặt trời chạng vạng chiếu lên ngườianh nhưng cũng không giảm bớt đi sự lạnh lùng của anh.

Anh đứng đó, sắc mặt lạnh lùng, ánh mắtnhìn phía nơi khác, xem ra nếu Chu Thiến không phải là bạn của Tiểu Mạtthì anh đã bỏ đi từ lâu rồi, chẳng lãng phí thời gian ở đây

Chu Thiến nhếch miệng, làm như không thấy sự lạnh lùng của anh, nhẹ nhàng mà bình tĩnh nói:

- Hi Thành, em là…

https://thuviensach.vn

Vừa mới nói đến đó thì đã bị một giọng nói nhẹ nhàng cắt ngang:

- Hi Thành, anh đang nói chuyện với ai thế?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 176: Hàng Nhái

Chương 175: Hàng nhái

Hậu hoa viên của Triệu gia đang độ trămhoa đua nở, cây cối xanh mát. Góc hoa viên có cả một tiểu đình bát giácnhỏ, mái lát ngói lưu ly xanh như ngọc, cột gỗ sơn son, bên trong bàymột bộ bàn ghế bằng đá cẩm thạch

Triệu Hi Thành và Chu Thiến đứng ở bêncạnh lương đình không nói gì, ánh tịch dương chiếu lên người bọn họ,trên mặt đất hai bóng người trải dài

Nghe giọng nói mềm mại kia, vẻ mặt TriệuHi Thành vẫn không chút thay đổi, anh nhìn về phía phát ra tiếng nói rồi đi lên vài bước. Vài bước này khiến hai bóng đen vốn tách bạch lại inlẫn vào nhau

Chu Thiến cũng nhìn theo hướng giọng nóikia, chỉ thấy một bóng người mảnh mai đang đi tới. Cô ta dần đến gần thì Chu Thiến cũng dần thấy rõ khuôn mặt của cô ta. Khi cô ta đi đến bêncạnh Triệu Hi Thành mỉm cười với anh thì Chu Thiến như bị sét đánh, ngây ngốc…

Thì ra là thế! Thì ra là thế……

Đây là lí do vì sao Tiểu Mạt nói cô ta là kẻ phiền phức! Thì ra là thế!

Chu Thiến như bị ai hắt gáo nước lạnh lên người, lạnh thấu xương

Chu Thiến nhìn cô ta, làn da trắng nõn,tóc đen như mực, mắt to, mũi thanh, đôi môi như cánh hồng. Đúng vậy, côta rất đẹp nhưng đó không phải là điều quan trọng nhất, quan trọng là cô ta giống Tống Thiệu Lâm đến 9

https://thuviensach.vn

phần. Giống đến kinh người! Đến ngay cảkiểu tóc, cách ăn mặc cũng giống hệt lúc trước khi cô còn ở trong cơ thể Tống Thiệu Lâm.

Nếu không phải biết rõ mọi chuyện thì chỉ e rằng cô đã nghĩ, đây chính là Tống Thiệu Lâm

Chu Thiến vô cùng sợ hãi, sao lại thếnày? Chẳng lẽ Tống Thiệu Lâm cũng có chị em sinh đôi? Không phải chứ!Trong nhật kí của Tống Thiệu Lâm không hề nhắc đến, Tống phu nhân cũngkhông thấy đề cập, chẳng lẽ cũng như nhà mình, không muốn nhắc tớichuyện đau lòng đã qua? Không đâu, Tống gia giàu có như thế, sao có thểđể con mình mất tích?

Vậy người phụ nữ kia là sao? Sao có thể giống Thiệu Lâm như vậy?

Chu Thiến vì sự xuất hiện của người phụnữ này mà đầu váng mắt hoa, mà bên kia, cô ta dần tới gần, khuôn mặt dần rõ ràng thì vẻ lạnh lùng của Triệu Hi Thành cũng dần biến mất. Lúc côta cười rộ lên trước mặt Hi Thành thì trong ánh mắt Hi Thành cũng có sựdịu dàng hoảng hốt, giống như đắm chìm trong giấc mơ đẹp không muốn tỉnh lại

Cô ta tiến lên ôm lấy cánh tay anh, ngẩng đầu nhìn anh, ánh mắt đầy tình cảm chưa chan, khóe miệng mỉm cười ngọtngào. Hi Thành vẫn đang si mê, hoảng hốt, cúi đầu nhìn cô hồi lâu. Ánhtịch dương chiếu lên người bọn họ tầng ánh sáng vàng tựa như một bứctranh động lòng người, vô cùng chân tình, tha thiết

Chu Thiến đứng ở bên, cảm thấy mình nhưngười thừa, lòng như bị ai cào xé, đau đớn toàn thân. Cô rất muốn quayđầu bỏ đi nhưng lý trí lại nói cô phải ở lại đây. Cô muốn xem, muốn hiểu cho rõ, Hi Thành thực sự yêu thương người con gái này sao? Là vì cô tacó vẻ ngoài giống Thiệu Lâm?

Cô gái kia mỉm cười, vẻ mặt vô cùng thân thiết:

https://thuviensach.vn

- Hi Thành, đã về rồi sao không tìm em, chiều hôm nay em ở đây suốt, em gọi điện cho anh anh quên à?

Giọng nói mềm mại của cô ta có vẻ nũng nịu đến phát ngán, khác hẳn sự dịu dàng, ôn nhuận của Thiệu Lâm.

Nghe tiếng nói của cô ta, Triệu Hi Thànhkhẽ nhíu mày, chỉ là hơi hơi thôi nên không dễ phát hiện, cho nên cô tacũng không nhìn ra, vẫn bám chặt tay Hi Thành. Nhưng Chu Thiến hiểu rấtrõ về anh thì lại nhìn ra, Hi Thành không vui

Anh như bừng tỉnh khỏi giấc mộng, ánh mắt cũng tỉnh táo lại, thoáng chút thất vọng và đau buồn

Anh lặng lẽ rút tay ra nói:

- Anh vừa về, vừa gặp Thế Duy ở đây nên chơi với nó một chút

Bị Triệu Hi Thành đẩy ra, cô ta có chút thất vọng nhưng lại lập tức tỏ vẻ tự nhiên, nhìn quanh bốn phía rồi nói:

- Thế Duy đâu?

- Vừa rồi anh dạy dỗ nó một chút, khó chịu chạy vào trong rồi!

Cô gái kia tỏ vẻ đau lòng:

- Sao anh lại trách cứ nó? Nó còn nhỏ, chưa hiểu chuyện, hơn nữa từ nhỏ đã không có…

Cô ta thấy sắc mặt Hi Thành đột nhiên tối sầm lại thì vội nuốt chữ “mẹ” vào trong bụng rồi lại nói:

- Thật sự là đứa trẻ khiến người ta yêu thương, anh đừng nên trách mắng nó

https://thuviensach.vn

Nhắc tới con, Triệu Hi Thành vừa đau lòng lại vừa buồn bực, cuối cùng chỉ đành thở dài đầy bất đắc dĩ

Cô gái kia quay đầu nhìn Chu Thiến nhưthể bây giờ mới phát hiện ra cô. Cô ta khẽ giật tay áo Hi Thành, độngtác này của cô khiến Chu Thiến hận không thể kéo cô ta ra khỏi Hi Thành. Làm gì có người phụ nữ nào thấy có kẻ khác quấn quýt lấy chồng mình màthờ ơ được? Nhưng thân phận lúc này của Chu Thiến lại không cho phép cônổi giận, đột nhiên cô nảy ra một ý nghĩ, chỉ vào dưới chân cô gái kiamà hét:

- Chuột kìa!

Chuột có lẽ là thiên địch của mọi cô gái, cô gái kia vừa nghe có chuột thì sợ đến mức hoa dung thấy sắc, cô tavội buông tay khỏi người Hi Thành, ôm mặt mà nhảy loạn, vẻ mặt vô cùngchật vất khiến Chu Thiến rất buồn cười, sự buồn bực trong lòng cũng tiêu tán không ít.

Cô gái kia mặt tái nhợt hỏi Hi Thành:

- Chuột đâu rồi? Đâu rồi?

Chu Thiến buồn cười nói:

- Chạy đi rồi!

Triệu Hi Thành lườm cô một cái thật sắcnhư thể đã xem thấu trò đùa của cô. Chu Thiến không hề yếu thế mà lườmlại. Sao chứ, cô chẳng qua chỉ là dọa cô ta một chút, thế đã là kháchkhí lắm rồi

Có lẽ, những người khác sẽ bị ánh mắt này của anh dọa nhưng cô thì sao thế được? Cô đã từng thấy anh vô cùng dịudàng, chân thành, cả đời này cô cũng không sợ anh

https://thuviensach.vn

Bị Chu Thiến lườm lại, Triệu Hi Thànhngẩn người, người khác nếu bị anh lườm như vậy thì đã cúi đầu sợ hãinhưng cô còn lườm lại anh! Trong lòng anh dâng lên cảm giác kì dị, vìsao lại thấy quen thuộc như vậy?

Nhưng cảm giác này chỉ thoáng qua giây lát, Triệu Hi Thành lại trở về trạng thái lạnh lùng

- Hi Thành, ai vậy?

Cô gái kia như thẹn quá hóa giận mà trừng mắt nhìn Chu Thiến một cái

Triệu Hi Thành thản nhiên nói:

- Đây là bạn của Lâm Tiểu Mạt, cùng Tiểu Mạt đến

- Lâm tiểu thư…

Trong mắt cô gái kia lại có chút mất tự nhiên:

- Vậy cô ấy đâu? Sao lại để bạn ở đây một mình?

- Cô ấy đi toilet

- Thế sao…

Cô ta đi đến bên Chu Thiến, vươn tay với cô, mỉm cười nói:

- Chào cô, rất vui được biết cô, tôi là Tống Thiệu Vân!

Tống Thiệu Vân? Quả nhiên là có chút liên hệ với Thiệu Lâm. Chắc chắn không phải là Tống phu nhân sinh ra, là con riêng của Tống Trí Hào sao?

Cũng không phải cùng mẹ thì sao lại giống nhau đến vậy?

https://thuviensach.vn

Nhưng dù Chu Thiến không thích cô ta thìvẫn phải tỏ vẻ khách sáo. Cô cũng mỉm cười vươn tay bắt tay Tống ThiệuVân, thoải mái nói:

- Chào cô, tôi là Chu Thiến

Rất bực mình vì thấy cô!

Nhân cơ hội này, Chu Thiến cẩn thận nhìn kĩ Tống Thiệu Vân một phen. Quan sát gần thì cô mới nhìn ra được một tia manh mối

Cô ta đã từng phẫu thuật thẩm mỹ

Mũi thanh tú là vì có độn thêm, cằm hoànmỹ chỉ sợ cũng đã từng độn, tuy rằng kỹ thuật tốt khó mà nhìn ra nhưnggiả vẫn là giả, hàng nhái chỉ là hàng nhái, luôn có thể nhìn được

Hơn nữa, lông mày cô ta vốn rất thô nhưng vì muốn bắt chước mày liễu của Tống Thiệu Lâm mà phải nhổ sạch lôngmày, chỗ từng nhổ có để lộ vết, trông không được tự nhiên

Tống Thiệu Vân thấy Chu Thiến nhìn chằmchằm mình như vậy thì có chút cảnh giác. Cô ta buông tay rồi lùi về đếnbên Triệu Hi Thành. Chu Thiến nhìn cô ta mỉm cười thoải mái khiến TốngThiệu Vân không hiểu ra sao, không biết cô có ý gì.

Lúc này Chu Thiến đã có chút kết luận,đây là con gái riêng của Tống Trí Hào, khả năng là có chút giống ThiệuLâm nên đi phẫu thuật thẩm mỹ và cố gắng bắt chước để trở thành ThiệuLâm thứ hai. Mục đích của cô ta đương nhiên là giữ được tim Hi Thành, gả vào Triệu gia nhưng để làm được điều này chắc chắn phải có sự ủng hộcủa lão hồ ly Tống Trí Hào kia. Mất đi một đứa con gái rồi lại đẩy đứacon gái khác đến, kiên quyết giữ quan hệ với Triệu gia!

Mà Hi Thành…

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, Chu Thiến lại đau lòng. HiThành nhất định là vì mất cô mà rất đau lòng, đột nhiên gặp được mộtThiệu Lâm khác, tuy rằng biết rõ là không phải nhưng vì tâm lý mà mớichấp nhận cô ta

Quả thật như lời Tiểu Mạt nói, không thểtrách anh. Ai có thể thờ ơ với người giống hệt người yêu đã mất củamình. Huống chi người phụ nữ kia còn trăm phương ngàn kế bắt chước Thiệu Lâm, tạo ảo giác cho anh…

Nhưng là…

Rốt cuộc với Tống Thiệu Vân, Hi Thành có tình cảm gì? Sẽ vì cô ta giống Thiệu Lâm mà yêu thương cô ta sao?

Nói cách khác, Hi Thành yêu mình, ChuThiến tin tưởng, trước kia cô vẫn nghĩ Hi Thành yêu là mình chứ khôngphải là Thiệu Lâm vì anh và Thiệu Lâm tình cảm không tốt. Nhưng giờ côthấy Hi Thành chịu chấp nhận một người con gái ngoại hình giống vớiThiệu Lâm thì lại không dám chắc chắn

Giờ cô đã chẳng còn vẻ ngoài xinh đẹp của Thiệu Lâm, Hi Thành còn có thể chấp nhận bề ngoài bình thường mà tâmhồn tương tự không?

Hi Thành, tâm hồn và bề ngoài, anh chọn thế nào?

Chu Thiến đột nhiên không còn muốn nói ra sự thật nữa

Bên kia, Tiểu Mạt mãi mới quay về, thấyTống Thiệu Vân đứng bên Hi Thành thì vội đi về phía Chu Thiến, cầm taycô đầy lo lắng nhưng thấy cô vẫn còn bình tĩnh thì thoáng thoải mái lạinhưng cũng buồn bã thay cô rất nhiều

Vì sao số Chu Thiến lại vất vả như vậy?

Hi Thành thấy Tiểu Mạt đến thì cười nói với cô:

https://thuviensach.vn

- Tiểu Mạt, cùng bạn ở lại ăn cơm tối đi

Tống Thiệu Vân thấy Tiểu Mạt thì vẻ mặttuy tươi cười nhưng trong mắt lại rất lạnh lùng. Nghe Triệu Hi Thành giữ bọn họ ở lại ăn cơm thì dù không vui nhưng vẫn tỏ vẻ rộng rãi:

- Đúng vậy Tiểu Mạt, vừa khéo đã đến bữa, ở lại ăn cơm chiều đi

Tiểu Mạt thấy cô ta tỏ vẻ như chủ nhà thì rất khó chịu. Vốn đã không có hảo cảm với người phụ nữ cố ý bắt chướcThiệu Lâm để được Hi Thành để ý này nhưng đây không phải là chuyện cô có thể quản. Nếu là trước kia, tuyệt đối cô sẽ không ở lại ăn cơm. Nhưnghôm nay, mục đích của cô là làm cho Chu Thiến có thời gian ở bên TriệuHi Thành càng lâu càng tốt nên cô cười nói với Hi Thành:

- Được, đã lâu rồi không ăn đồ ăn của Lưu sư phụ (đầu bếp Triệu gia) làm, cũng có chút nhớ

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 177: Bế Cái Nào!

Chương 176: Bế cái nào!

Đoàn người đi vào trong phòng khách

Triệu Hi Thành và Tống Thiệu Vân đi trước, Tống Thiệu Vân líu ríu nói chuyện với Hi Thành, nói những gì mà hôm nay cô ta cùng tiểu thư nhànào đi dạo phố, đánh bài thắng ai bao nhiêu tiền, nói rất hăng say.Triệu Hi Thành ở bên chẳng nói gì, vẻ mặt tuy không lạnh lùng nhưngtuyệt đối chẳng phải là chăm chú

Chu Thiến và Tiểu Mạt theo sau, cách vài bước. Tiểu Mạt khẽ nói với Chu Thiến:

- Có nhìn ra không, mặt Tống Thiệu Vân…

Hai người đều từng làm trong thẩm mỹ viện, lại làm stylist lâu nhưvậy, hiểu rõ kết cấu khuôn mặt của người khác, có phẫu thuật hay khôngchỉ cần nhìn là biết. Chu Thiến đương nhiên hiểu ý của Tiểu Mạt, ra hiệu cho cô đừng nói gì nữa rồi gật gật đầu

Tiểu Mạt nhìn hai người đi đằng trước, ở đằng sau bàn luận về họ cũng chẳng có gì sai nhưng để đương sự nghe được thì không hay. Nhưng cóchuyện Tiểu Mạt rất nóng lòng muốn biết:

- Cậu nói chưa?

Chu Thiến lắc đầu rồi cũng khẽ thì thầm vào tai cô:

https://thuviensach.vn

- Còn chưa kịp nói thì Tống Thiệu Vân đã đến

Tiểu Mạt bĩu môi:

- Cô ta thật đáng ghét, không sao, lúc nào đó mình sẽ tạo cơ hội tiếp

- Không cần, tạm thời mình không muốn nói

- Vì sao?

Tiểu Mạt kinh ngạc nhìn cô, chẳng phải cô rất muốn quay về bên TriệuHi Thành và con sao? Chu Thiến nhìn hai người đằng trước rồi nói:

- Giờ không tiện, lúc về mình nói cho cậu

Bốn người đi vào đại sảnh.

Đại sảnh cũng chẳng khác trước kia là mấy, chỉ có bộ sô pha đã đổi sang cái mới, màu vàng nhạt, trông rất thoải mái

Triệu phu nhân đang bế Thế Duy, Thế Duy vẫn đang nức nở, mắt đỏ hồng, nhìn trông rất tội nghiệp. Triệu phu nhân bế cậu bé, luôn miệng dỗ dành kiểu: “Cháu ngoan của bà, cháu yêu của bà”. Tình cảm trìu mến khó mànói hết

Nhìn thấy Triệu Hi Thành đi vào, vẻ mặt Triệu phu nhân có chút trách cứ nói:

- Hi Thành, sao con lại đánh Duy Duy, Duy Duy còn nhỏ, con không thương nó sao?

Triệu Hi Thành cười khổ:

- Con đâu có đánh Thế Duy, con chẳng qua chỉ là phủi bụi cho nó thôi

Thế Duy khóc lóc:

https://thuviensach.vn

- Cha đánh Duy Duy

Triệu phu nhân đau lòng không thôi:

- Con xem con xem, đang chơi rõ ngoan lại bị con đánh thành thế này, đáng thương quá

Thế Duy dựa vào lòng bà nội, đầu lắc lắc, vẫn thút thít khóc nhưngnhìn cha với ánh mắt chiến thắng. Nhìn Thế Duy như vậy khiến Chu Thiếnvừa giận vừa buồn cười

Triệu Hi Thành cũng dở khóc dở cười

Lúc này, Tống Thiệu Vân đi đến bên Triệu phu nhân, đầu tiên ngọt ngào gọi một tiếng dì sau đó cúi người vươn tay với Thế Duy nói:

- Thế Duy, để cô bế được không? Cô mua cho con nhiều đồ ăn lắm đấy

Nhìn Tống Thiệu Vân cố ý tiếp cận con mình như vậy, lòng Chu Thiếnrất khó chịu, cảm giác nặng nề như thế món đồ quý của mình bị người khác dòm ngó. Con trai của cô, chồng của cô đều sẽ bị người phụ nũ này cướpđi sao?

Không được, những gì cô quý trọng quyết không cho bất kì ai cướp đi!Cô nhất định phải nghĩ cho kĩ, nên làm thế nào để Hi Thành lại đón nhậnmình, trở lại bên Hi Thành và con

Thế Duy ngẩng đầu nhìn Tống Thiệu Vân, mắt to chớp chớp, không lêntiếng nhưng cũng không vươn tay, sau đó lại rúc đầu vào lòng Triệu phunhân.

Tống Thiệu Vân tỏ vẻ thân thiện nhưng lại bị Thế Duy từ chối, vẻ mặtcó chút xấu hổ, cô ta cười gượng hai tiếng, ngượng ngùng rụt tay về:

- Thế Duy nhất định là đã đói rồi, để cô đi lấy đồ cho con ăn nhé

https://thuviensach.vn

Triệu phu nhân lại nói:

- Thôi thôi, sắp ăn cơm rồi, giờ ăn đồ ăn vặt thì tí không ăn cơm được đâu

Tống Thiệu Vân liên tiếp bị từ chối, vẻ mặt khó coi, lui về bên cạnhTriệu Hi Thành. Triệu phu nhân nhìn cô ta một cái, vẻ mặt có chút phứctạp.

Tiểu Mạt càng có lòng khiến Tống Thiệu Vân khó xử nên đi đến bên Triệu phu nhân, đầu tiên chào hỏi bà rồi mới nói với Thế Duy:

- Thế Duy, mẹ bế con nhé, xem Thế Duy lớn lên tí nào chưa?

Thế Duy lập tức vươn tay muốn Tiểu Mạt bế, Triệu phu nhân cũng cười tươi mà giao Thế Duy cho cô.

- Ôi, Thế Duy lớn rồi này, nặng ghê. Phải ăn nhiều vào nhé, thế mới nhanh lớn lên thành nam tử hán được

Thế Duy cười khanh khách

Chu Thiến nhìn mà lòng ngứa ngáy, không nhịn được đi đến bên Tiểu Mạt, nhìn Thế Duy thử hỏi:

- Cô cũng bế con nhé, cho cô bế con một lần được không?

Cô nhìn đôi mắt như bảo thạch của Thế Duy, ánh mắt lộ ra vẻ khát vọng. Tiểu Mạt cũng khẽ nói với Thế Duy:

- Vừa rồi cô mua kiếm cho con đấy!

Mắt Thế Duy sáng long lanh, nhìn Chu Thiến một hồi rồi tươi cười vươn tay với cô

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt đó, có một cảm xúc khác lạ dâng lên trong lồng ngựcChu Thiến khiến tim cô đau đớn. Cô bế Thế Duy, bế thân mình nhỏ nhắn mềm mại của cậu nhóc, mũi tràn ngập hương sữa của Thế Duy, mắt đỏ lên, suýt rơi lệ.

Thế Duy một tay ôm cổ cô, tay kia khẽ vỗ mặt cô, vẻ mặt vô cùng thânthiết khiến người của Triệu gia thầm lấy làm lạ. Phải biết rằng Thế Duytuy không phải là đứa trẻ rụt rè nhưng cũng không phải là kiểu trẻ conai cũng theo, không dễ dàng khiến Thế Duy đối đãi thân thiết được nhưvậy. Ngay cả Tống Thiệu Vân tiếp xúc lâu như vậy mà cũng đâu được thế.Cô gái trông bình thường này chỉ lần đầu gặp mà đã chiếm được tình cảmcủa Thế Duy thì đúng là lạ!

Nhất định đây là cô gái giản dị, thuần khiết. Triệu phu nhân nhìn Chu Thiến nghĩ, trẻ con rất mẫn cảm, ai tốt với nó, ai có động cơ với nó nó sẽ luôn cảm nhận được. Triệu phu nhân lại nhìn Tống Thiệu Vân một cái

Tống Thiệu Vân vẫn đang giận dữ. Chịu cho Tiểu Mạt bế cô còn chấpnhận, dù sao Tiểu Mạt và Thế Duy gần gũi lâu ngày nhưng ngay cả ngườikhách vừa đến này cũng có thể bế Thế Duy thì khiến Tống Thiệu Vân nghĩkhông thông.Chẳng lẽ cô chẳng bằng người xa lạ sao? Cô đã tốn bao tâm tư vào đứa bé này? Mua đồ chơi mới, mua đồ ăn, hao tâm khổ tứ lấy lòng nócòn chẳng phải vì nó là bảo bối của Hi Thành? Vì để có được hảo cảm củaHi Thành mà cô ta cũng cố đối tốt với Thế Duy. Nhắc lại, bọn họ còn cóquan hệ huyết thống nhưng chẳng hiểu tại sao đứa trẻ này lại không thích cô, lúc nào cũng luôn ôn hòa nhưng không bao giờ thân thiết khiến côkhông làm gì được. Chẳng phải chỉ là đứa nhỏ thôi sao, sao khó lấy lòngđến vậy?

Nhìn Thế Duy và Chu Thiến hòa hợp vui vẻ, Tống Thiệu Vân thầm nghiếnrăng nghiến lợi. Mà Triệu Hi Thành thì chấn kinh, nhìn Chu Thiến đangdịu dàng bế Thế Duy, khẽ hỏi cậu bé:

https://thuviensach.vn

- Con mấy tuổi? Tên là gì? Có biết hát không?

Lúc nói chuyện, vẻ mặt cô nhu hòa, nụ cười ấm áp như làn gió mùa xuân khiến cho người ta cảm thấy thật vui vẻ thoải mái.

Nhìn cảnh này, cảm giác quen thuộc lúc trước lại hiện lên trong lòngTriệu Hi Thành, một ý nghĩ kì dị lóe qua, anh không kịp nắm bắt…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 178: Bảo Mẫu

Chương 177: Bảo mẫu

Đang lúc Chu Thiến và Thế Duy chơi đùa vui vẻ, một người phụ nữkhoảng hơn 40 tuổi từ nhà ăn đi ra, đến bên Triệu phu nhân rồi khẽ nóivới bà:

- Phu nhân, cơm chiều đã chuẩn bị xong rồi

Triệu phu nhân ngẩng đầu nhìn bà ta rồi nói:

- Lão gia đang ở trong thư phòng, gọi ông ấy chưa

Người kia nói:

- Đã gọi rồi, lão gia nói sẽ ra ngay

Triệu phu nhân gật gật đầu, sau đó ra dấu cho người phụ nữ kia đón lấy Thế Duy cho Chu Thiến, cười nói với bọn Tiểu Mạt:

- Chúng ta đi ăn cơm đi!

Thế Duy và Chu Thiến đang chơi rất vui, cậu cảm thấy cô trước mặt này thật thân thiết, giọng nói cũng thật dễ nghe, cậu nhóc rất thích đượccô bế. Thấy người phụ nữ kia định tới bế mình, Thế Duy không vui, ômchặt lấy cổ Chu Thiến, mặc cho người phụ nữ kia dỗ thế nào cũng khôngchịu buông.

https://thuviensach.vn

- Tiểu thiếu gia, cô là khác, cô bé cháu thì không ăn được cơm. Người phụ nữ kia nói

Thế Duy lắc đầu, bước bỉnh nói:

- Không, cháu thích cô

Chu Thiến nghe xong, lòng ấm áp, cô cười nói với người phụ nữ kia:

- Không sao, cứ để tôi bế Thế Duy.

Triệu phu nhân ngượng ngùng nói:

- Thằng bé này sao lại bướng thế nữa

Chu Thiến cười:

- Cháu thích trẻ con, cháu thích chơi với Thế Duy.

Thế Duy cũng ngoan ngoãn nói vào:

- Cháu muốn cô bế

Mọi người đều mỉm cười, đương nhiên, ngoài Tống Thiệu Vân, miệng côta giật giật định cười theo mọi người nhưng không thể cười nổi.

Triệu Hi Thành nhìn Chu Thiến, cô bế Thế Duy hơi lắc lắc, nhìn ánhmắt đầy yêu thương của Thế Duy, Thế Duy cũng ôm cổ Chu Thiến mỉm cười.Cảnh tượng đẹp như bức tranh ấm áp, hài hòa

Yết hầu Triệu Hi Thành như có cái gì đó chặn lại, anh nghĩ, nếu Thiệu Lâm còn sống, nếu là Thiệu Lâm bế Thế Duy thì đó nhất định sẽ là hìnhảnh tuyệt vời

Tống Thiệu Vân thấy Triệu Hi Thành nhìn chằm chằm vào Thế Duy và Chu Thiến, tức giận nhíu mày, hờn dỗi nói:

https://thuviensach.vn

- Hi Thành, đi ăn cơm!

Lúc này Triệu Hi Thành mới ý thức được mình thất thố, khẽ ho một cáiche dấu sự xấu hổi rồi lại nhìn Chu Thiến một cái, thầm lấy làm may mắnvì cô không phát hiện…

Mọi người đi đến nhà ăn, ngồi theo vị trí. Bên trái Hi Thành không có ai, hình như Tống Thiệu Vân cũng không dám ngồi vào đó, chỉ dám ngồibên phải anh. Chu Thiến nhìn chỗ trống kia mà chua xót, bởi vì vị trí đó từng là của cô, vậy mà bây giờ cô chỉ có thể ngồi cùng Tiểu Mạt ở vịtrí của khác. Chốc lát sau, Triệu lão gia cũng đến ngồi vào vị trí chủnhà.

Hai năm, năm tháng cũng để lại chút dấu vết trên người Triệu lão gia. Tóc ở thái dương bạc hơn một chút, quầng mắt cũng đen hơn nhưng sắcmặt, tinh thần vẫn rất tốt.

Tất cả mọi người chào ông, Tống Thiệu Vân ngọt ngào gọi một tiếng“bác”, Triệu lão gia mỉm cười chào cô ta rồi lạnh lùng nhìn qua TiểuMạt, Chu Thiến. Tiểu Mạt ông biết nên khẽ gật đầu coi như chào hỏi. Cuối cùng, ánh mắt dừng trên người Chu Thiến, khi thấy Thế Duy đang ngồitrong lòng Chu Thiến vui đùa thì có chút kinh ngạc. Triệu phu nhân ở bên giới thiệu Chu Thiến, nhắc đến cô, vẻ mặt bà tươi cười. Triệu lão giacũng gật gật đầu với cô.

Đồ ăn rất phong phú, lúc ăn cơm cũng rất yên ắng. Triệu lão gia luônduy trì sự nghiêm túc, Triệu phu nhân cũng ăn uống nhỏ nhẹ, thỉnh thoảng quay qua hỏi thăm hai người Tiểu Mạt mấy câu. Tống Thiệu Vân thì vừa ăn cơm vừa khẽ nói gì đó với Triệu Hi Thành, thỉnh thoảng còn cười. TriệuHi Thành nhìn cô ta cười thì cũng mỉm cười. Mà vợ chồng Triệu lão giathấy vẻ mặt con như vậy thì lại nhìn nhau rồi lại cúi đầu yên lặng ăncơm.

Ồn ào nhất có thể coi là Chu Thiến và Thế Duy. Chu Thiến nhịn đaulòng, cố gắng bỏ qua hình ảnh hai người trước mặt, đặt mọi sự chú ý lênThế Duy.

https://thuviensach.vn

Cô không ngừng đem những đồ ăn dinh dưỡng từng đọc trong sáchvề dạy nuôi trẻ mà gắp vào bát Thế Duy, sau đó lại lấy thìa cẩn thận bón cho Thế Duy.

Thế Duy rất hưng phấn, rất nể mặt Chu Thiến, chỉ cần đồ cô bón thìđều ngoan ngoán há miệng ăn. Mà khi Chu Thiến bón cà rốt cho cậu thì Thế Duy lại nhíu mày, thế nào cũng không chịu há mồm.

- Cháu không thích, không ăn… Thế Duy ngây ngô nói

Triệu Hi Thành vội nói:

- Thế Duy không thích ăn cà rốt.

Chu Thiến nhìn Triệu Hi Thành với vẻ oán trách. Đúng là, sao lại để trẻ con kiêng ăn thứ này thứ nọ? Thực ra, trẻ con từ khi còn nhỏ nên cho nó ăn đủ thứ thì mới không thành thói kiêng ăn. Dinh dưỡng cân bằng rất có lợi cho sự phát triển của trẻ. Sao lại chuyện gì cũng theo trẻ conđược>

Triệu Hi Thành nhìn ánh mắt oán trách của cô mà ngẩn người, khônghiểu sao lòng lại chẳng hề tức giận. Anh cúi đầu nghĩ, đây chỉ là ngườixa lạ mà sao hết lần này đến lần khác khiến anh có cảm giác quen thuộcnhư vậy?

Tống Thiệu Vân thì ngồi đó với vẻ mặt chờ xem kịch, chờ Chu Thiến nếm mùi đau khổ của Thế Duy như để thỏa cơn tức vì sự xấu hổ Thế Duy từnggây ra cho cô ta

Bên này, Chu Thiến dịu dàng nói với Thế Duy:

- Cà rốt tốt lắm, ăn nó vào thì mắt Thế Duy sẽ rất sáng đấy. Như sao trên trời vậy

- Sao?

https://thuviensach.vn

Mắt Thế Duy sáng lên. Trong cảm nhận của đứa trẻ, sao là thứ vừa thần bí mà lại đẹp tuyệt vời

Chu Thiến nhìn cậu bé, gật đầu chắc nịch, mỉm cười nói:

- Đúng, như sao vậy, sáng long lanh! Chỉ cần Thế Duy nghe lời, chịu ăn cà rốt!

Thế Duy nghiêng đầu nhìn chằm chằm miếng cà rốt một hồi, Chu Thiến tiếp tục dụ dỗ:

- Nhìn miếng cà rốt màu đẹp chưa này, ăn nó thì mắt Thế Duy đẹp lắm đấy. Duy Duy nghe lời, cô sẽ càng yêu Thế Duy

Hoặc là vì sự dụ hoặc từ những ngôi sao, hoặc là không muốn để côthất vọng, cuối cùng Thế Duy há miệng ăn miếng cà rốt kia, cắn mấy miếng rồi mỉm cười như con mèo con:

- Ngon quá!

Chu Thiến vui vẻ mỉm cười. Thật ra trẻ ở tuổi này nên hình thành chonó thói quen ăn uống tốt. Lúc trước trẻ không thích ăn thứ gì, cố épthêm rồi sau sẽ thích ăn. Người lớn phải thật kiên nhẫn, quyết không thể vì ngại phiền hoặc thương trẻ mà nhân nhượng, cứ như vậy sẽ hình thànhthói kiêng ăn của trẻ (Hix, như mình bố mẹ chiều, chả baoh ăn da gà, davịt với cả mỡ lợn :-<)

Trong suốt quá trình, ánh mắt mọi người đều tập trung trên người bọnhọ. nhìn Chu Thiến dịu dàng kiên nhẫn khuyên bảo Thế Duy, ai cũng cảmnhận được cô thực lòng quan tâm đến Thế Duy. Nhìn Thế Duy ngoan ngoãnngồi trong lòng cô, trong mắt đầy sự yêu thích, sùng kính như đứa trẻbám hơn mẹ.

Ai nấy đều tươi cười, càng thêm có hảo cảm với Chu Thiến.

https://thuviensach.vn

Phải biết rằng Triệu gia nâng niu Thế Duy như bảo bối, đám người hầulại càng không dám đắc tội với tiểu tổ tông này, đương nhiên cậu nhócmuốn gì được nấy. Trước nay hiếm có người chịu tốn công dỗ dành cậu ănmột thứ đồ mà cậu không thích. Thế mà một người xa lạ, lần đầu tiên gặplại tốn tâm tư như vậy thật không thể không làm cho người ta cảm động.

Triệu phu nhân cười nói:

- Chúng ta vẫn muốn mời bảo mẫu cho Thế Duy, nếu mời được người như Chu tiểu thư thì thật tốt.

Chu Thiến động lòng, làm bảo mẫu.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 179: Mẹ Cười

Chương 178: Mẹ cười

Chu Thiến nghe Triệu phu nhân nói thì tim đập thình thịch. Nếu có thể làm bảo mẫu cho Thế Duy thì chẳng phải là sẽ được ở lại Thế Duy? Chẳngnhững có thể dạy dỗ lại Thế Duy đang trên đà bị Triệu gia chiều sinh hưmà hơn nữa… Chu Thiến lén nhìn qua Hi Thành một cái, hơn nữa còn có thểcó cơ hội ở chung với Hi Thành, cho Hi Thành có cơ hội hiểu biết cô,chấp nhận cô, đó chẳng phải là nhất cử lưỡng tiện!

Chỉ là Triệu gia nhiều người hầu như vậy, vì sao còn phải mời bảo mẫu riêng cho Thế Duy?

Chu Thiến hỏi Triệu phu nhân điều này, Triệu phu nhân cười trả lời cô:

- Nhà tôi tuy nhiều người hầu nhưng ai cũng có việc riêng của mình, thực sự không ai có thời gian để chăm sóc Thế Duy cả ngày

Tình hình thực tế thì Triệu phu nhân cũng ngại nói ra, thực sự là vìThế Duy bình thường rất nghịch ngợm, người hầu tuy thích cậu bé nhưngcũng sợ cậu bé, thà làm chuyện khác chứ không muốn dây dưa gì nhiều. Cho nên Triệu phu nhân mới luôn muốn mời bảo mẫu riêng chuyên chăm sóc ThếDuy. Chỉ là khó chọn người, người này cả ngày đều ở bên Thế Duy nên nhất định phải là người Thế Duy thích mới được. Nhưng muốn Thế Duy chấp nhận cũng không phải là chuyện dễ.

Nhắc đến bảo mẫu, Tống Thiệu Vân không nhịn được nói:

https://thuviensach.vn

- Bác gái, lần trước chẳng phải cháu đã giới thiệu cho bác mấy người sao?

Nếu có người của cô ta ở bên Thế Duy thì cô ta chắc chắn sẽ thu thập được tiểu ma vương này.

Triệu phu nhân nói:

- Người cháu giới thiệu Thế Duy không thích, bác có cách gì được

Tống Thiệu Vân cười nói:

- Trẻ con sao biết chọn người? Chỉ cần cho bọn họ ở chung một thời gian, thích ứng là được. Người cháu giới thiệu là người rất cókinh nghiệm chăm trẻ đó.

Triệu Hi Thành nghe đến đó, không khỏi trầm giọng nói:

- Không được, bảo mẫu phải là người Thế Duy thích thì mới tốt cho Thế Duy.

Tống Thiệu Vân không muốn kế hoạch của mình thất bại nên giận dữ với Hi Thành:

- Hi Thành, không thể chiều trẻ con như vậy được

Nghe vậy, Triệu Hi Thành lạnh mặt nói:

- Đây là con anh thì anh sẽ lo.

Tống Thiệu Vân ngẩn người, ở bên anh lâu như vậy, đây là lần đầu tiên anh nói nặng với cô như thế. Xem ra trong lòng anh đứa trẻ mới là quantrọng nhất, cô không thể so sánh được. Nếu muốn ở bên cạnh anh thì phảinhận thức rõ điều này mới được

https://thuviensach.vn

Nhưng đáng phiền là, chính vì Thế Duy quan trọng như vậy nên cô mới hao tâm tổn sức mà muốn lấy lòng Thế Duy.

Triệu Hi Thành thấy cô không vui thì như nhìn thấy Thiệu Lâm tức giận, tim mềm lại, nói với cô:

- Người đó cả ngày ở bên Thế Duy, nếu không phải người ThếDuy thích thì Thế Duy nhất định không vui. Anh không muốn con không vui…

Thấy Triệu Hi Thành chịu nhẹ nhàng giải thích thì Tống Thiệu Vân lạivui vẻ. Triệu Hi Thành vẫn rất để ý đến cô mà, bất kể là nguyên nhân gì, bây giờ bên cạnh anh chỉ có một mình cô là đủ rồi.

Nghĩ vậy, Tống Thiệu Vân lại cười nụ cười dịu dàng mà cô ta đã cố gắng bắt chước Thiệu Lâm.

Mà đối diện, Chu Thiến nhìn bọn họ như vậy thì khó chịu đến độ suýt bẻ gãy đũa trong tay

Chu Thiến quay sang nhìn Triệu phu nhân nói:

- Triệu phu nhân, bác thấy cháu thế nào? Cháu làm bảo mẫu cho Thế Duy được không? Vừa vặn cháu mới từ quê đến muốn tìm việc làm, màcháu lại rất thích Thế Duy, bác nhận cháu được không?

Vốn cô định làm lại nghề stylist, tuy rằng đổi hình dạng nhưng kiếnthức cô có, không sợ không tìm được việc. Nhưng giờ xem ra, giành lạichồng con mới là quan trọng.

- Được!

Triệu phu nhân vội nói, bà đương nhiên mong còn chẳng được, bà nói chuyện mời bảo mẫu với Chu Thiến chính là mong muốn điều này.

https://thuviensach.vn

- Chỉ là làm bảo mẫu cho Thế Duy rất vất, hơn nữa phải ở lại Triệu gia nữa, cô có tiện không?

Bà thấy Chu Thiến vẫn là thiếu nữ, đúng lúc hẹn hò yêu đương, nhưngchỉ cần nhận việc này thì sẽ chẳng còn thời gian mà hẹn hò nữa

Nghe thế, Triệu Hi Thành cũng theo bản năng mà ngẩng đầu nhìn Chu Thiến

Chu Thiến lắc đầu nói:

- Không sao, ở lại Triệu gia với cháu cũng không có gì phứctạp, hơn nữa cháu cũng không ngại vất vả. Vả lại, cháu rất thích ThếDuy, cháu tin cháu và Thế Duy nhất định rất hòa hợp

Nói xong, cúi đầu vuốt tóc Thế Duy:

- Đúng không Thế Duy

Tiểu Thế Duy lớn tiếng đáp”

- Đúng!

Lại khiến mọi người phì cười

Triệu phu nhân rất vừa ý với Chu Thiến, liên tục gật đầu nói:

- Cháu yên tâm, chỉ cần cháu làm tốt thì Triệu gia sẽ không bạc đãi cháu

Triệu lão gia cũng rất vừa ý, vẻ mặt tươi cười

Mà Triệu Hi Thành nghe Chu Thiến đồng ý ở lại Triệu gia thì khônghiểu sao lòng lại thấy thoải mái, là vì tìm được bảo mẫu tốt cho Thế Duy sao? Triệu Hi Thành không tìm ra được đáp án.

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Vân thấy việc trù tính đã lâu bị Chu Thiến nhẹ nhàng pháhoại thì hận vô cùng. Cô ta đang chuẩn bị tìm thêm vài bảo mẫu nữa, vốnđịnh để bảo mẫu của Thế Duy là người của mình thì mới dễ được Thế Duychấp nhận nhưng giờ xem ra đều là công dã tràng.

Nhưng mà… Tống Thiệu Vân nhìn Chu Thiến, diện mạo bình thường, trangphục giản dị, vừa nhìn đã biết không phải là con nhà giàu có, không biết có dễ mua chuộc không? Nếu có thể mua chuộc được thì hiệu quả lại càngtốt.

Tiểu Mạt cũng hưng phấn nắm chặt tay để dưới bàn của Chu Thiến, mắt như đang nói: Cậu lợi hại thật đấy, cách này mà cũng nghĩ ra

Bữa cơm trôi qua vui vẻ. Sau khi ăn xong, dùng chút hoa quả, ChuThiến và Tiểu Mạt ngồi thêm một lúc, cùng Triệu phu nhân hàn huyên rồimới đứng dậy cáo từ.

Thế Duy vẫn bám dính trên người Chu Thiến, mãi đến khi Chu Thiến đicũng không chịu buông, mọi người phải dỗ mãi, Chu Thiến hứa lên hứaxuống mai sẽ lại đến cùng chơi thì Thế Duy mới chịu buông cô

Triệu phu nhân cười nói:

- Thằng bé này đúng là có duyên với cháu

Chu Thiến cũng cười như thầm nói: đó là đương nhiên, cô mang thai 9tháng, từ tháng thứ 4 đã bắt đầu trò chuyện với Thế Duy, sự cố gắng nàysao có thể uổng phí được.

Mãi đến khi Chu Thiến đi rất xa rồi mà Thế Duy vẫn còn vẫy tay nhìn theo bóng dáng của cô

Triệu Hi Thành không khỏi kinh ngạc, cúi lưng bế Thế Duy lên hỏi:

https://thuviensach.vn

- Thế Duy, sao con thích cô ấy thế

Thế Duy cúi đầu nhẹ nhàng nói:

- Cô cười trông rất giống mẹ…

Nhận thức của Thế Duy về mẹ đều từ những bức ảnh. Trong album có rấtnhiều ảnh của Thiệu Lâm, trước khi mang thai, sau khi mang thai, còn cócả lúc cô nói chuyện với con bị Hi Thành chụp lén. Nụ cười của Thiệu Lâm lúc đó rất tinh thuần nhưn gió mùa xuân. Ngẫm lại, nụ cười của cô gáikia hình như cũng vậy

Là vì thế mà anh mới thấy quen thuộc sao? Triệu Hi Thành nghĩ

Tống Thiệu Vân ở bên nghe được lời này, thiếu chút nữa thì giận đếnvẹo mặt. Có nhầm không thế, giống Thiệu Lâm nhất phải là cô mới đúng.Mắt với chả mũi!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 180: Chuyện Cũ

Chương 179: Chuyện cũ

Ra khỏi biệt thự Triệu gia, trời đã tối, vầng trăng cong cong treotrên bầu trời đen như nhung kia tỏa sáng vằng vặc, xung quanh là nhữngngôi sao lóng lánh như thủy tinh.

Chu Thiến và Tiểu Mạt về nhà. Vừa vào cửa, Tiểu Mạt đã vội kéo Chu Thiến đến bên giường rồi hỏi:

- Cậu muốn làm bảo mẫu của Thế Duy có phải là vì muốn tìm cơ hội để nói rõ với Hi Thành không?

Chu Thiến lắc đầu nói:

- Giờ với anh ấy mà nói mình chỉ là một kẻ xa lạ, nếu mìnhnói sự thật cho anh ấy thì chắc chắn anh ấy sẽ tin mình nhưng sau nàythì sao…

Tiểu Mạt khó hiểu:

- Sau đó các cậu sống bên nhau! Giống như trước kia vậy, đây chẳng phải là điều cậu muốn sao?

Chu Thiến cúi đầu:

- Tiểu Mạt, cậu cũng nhìn thấy anh ấy và Tống Thiệu Vân rồi.Tống Thiệu Vân có được bề ngoài xinh đẹp của Thiệu Lâm, mà điều này lạilà điều mình thiếu. Hi Thành yêu là Chu Thiến có vẻ ngoài của Thiệu Lâm. Nếu mình nói sự thật cho anh ấy thì anh ấy chắc chắn sẽ nhận mình nhưng

https://thuviensach.vn

tâm tư có tiếc nuối không? Mà mình mong Hi Thành có thể yêu chính mình, chấp nhận con người mình, đó mới là tình cảm vững chắc chứ không phảilà tình cảm dựa vào vẻ bề ngoài. Mình không mong khi ở bên nhau, anh ấylại so sánh với bề ngoài của Thiệu Lâm trước kia. Cho nên mình muốn chocả hai một cơ hội, thời gian. Mình sẽ tiếp cận anh ấy, cho anh ấy cơ hội hiểu biết mình. Mình muốn cho anh ấy yêu thương chính mình, như lúctrước vậy. Mình không biết như vậy có phải là ích kỉ không nhưng thúthật, mình mong anh ấy sẽ không phải tiếc nuối, mình cũng không muốn bản thân phải tiếc nuối

Tiểu Mạt thấy cô bướng bỉnh như vậy thì có chút nóng vội:

- Nhưng cậu làm thế là rất mạo hiểm. Dù sao bây giờ bên cạnhHi Thành còn có một người phụ nữ giống Thiệu Lâm như vậy, bọn họ cũng ởchung một thời gian, nếu cậu không nhanh nói sự thật ra, vạn nhất HiThành chọn cô ta thì sao? Còn cả thân phận nữa, cậu không nói ra sựthật, Triệu gia sao chấp nhận con dâu không có gia thế gì được?

- Mình sẽ cố gắng gần gũi anh ấy. Nếu đến lúc đó anh ấy cònchẳng có cảm giác gì với mình, vẫn muốn chọn Tống Thiệu Vân thì mình cần gì phải cưỡng ép anh ấy, sẽ chỉ khiến tất cả đều đau khổ mà thôi. Nhưng chỉ cần anh ấy có chút cảm giác với mình, chỉ là một chút thôi thì mình sẽ nói sự thật cho anh ấy biết. Về vấn đề thân phận, mình cũng không để trong lòng, chỉ cần Hi Thành yêu mình thì mình nhất định sẽ cố gắng đểcho hai ông bà chấp nhận mình

Tiểu Mạt vẫn cảm thấy như vậy không ổn:

- Nếu Hi Thành thực sự chọn Tống Thiệu Vân thì cậu sẽ khôngthể ở bên Thế Duy được. Thế Duy là do cậu vất vả mang thai sinh ra, cậubỏ được sao?

https://thuviensach.vn

- Nếu Hi Thành thực sự không có tình cảm với mình, mình cứ cố ép anh ấy phải nhận, đúng, mình có thể nhân lúc anh ấy vẫn còn tình cảm với Thiệu Lâm mà trở lại bên anh ấy, có thể để Thế Duy gọi mình là mẹnhưng Tiểu Mạt à, vẻ ngoài của phụ nữ vẫn có vị trí quan trọng trong mắt đàn ông. Nếu anh ấy thực sự không thích mình thế này, về sau cũng sẽchẳng vui vẻ, vậy Thế Duy thì sao? Đầu tiên, một người hoàn toàn khônggiống mẹ lại trở thành mẹ nó, sau đó nó phát hiện cha mẹ không có tìnhcảm, quan hệ không tốt, lúc nào cũng có thể ly hôn thì là tốt cho nósao? Mình thà là một người cô mà Thế Duy thích, giữ quan hệ thân thiếtvới nó còn hơn để nó phải chịu khổ

Tiểu Mạt nhìn Chu Thiến đầy đau lòng:

- Thiến Thiến, sao số cậu khổ vậy, lúc nào cũng gặp điều bất trắc?

Chu Thiến cười:

- Cậu làm như mình là nữ chính trong phim Hàn không bằng.Mình có gì mà khổ? Rõ ràng gặp tai nạn xe cộ mà vẫn sống, còn đổi sangcuộc sống khác, gặp Hi Thành, sống thật hạnh phúc, còn sinh được Thế Duy đáng yêu như vậy. Rõ ràng bị bắn chết, cả đời chẳng còn có thể gặp lạiHi Thành nữa nhưng ông trời vẫn cho mình cơ hội nữa, để mình được trởlại bên Hi Thành. Mạng của mình tốt lắm, cậu hâm mộ mình mới đúng chứ

Mắt Tiểu Mạt đỏ lên, lẩm bẩm nói:

- Thiến Thiến ngốc nghếch, cậu đúng là đại ngốc, cái đó sao gọi là tốt số được…

Chu Thiến khẽ dựa đầu vào vai Tiểu Mạt:

- Nói thật, không thể cái gì cũng dựa vào ông trời, có một số việc phải do chính mình tranh thủ, cố gắng. Tiểu Mạt, cậu biết tínhmình rồi đó, cái gì

https://thuviensach.vn

thuộc về mình mình tuyệt đối không buông tay nhưngcái gì không phải của mình thì mình cũng chẳng cưỡng cầu

Tiểu Mạt cũng dựa đầu vào đầu cô, nhẹ nhàng nói:

- Thiến Thiến, nếu cậu mà không thể có được hạnh phúc thì ông trời đúng là quá bất công

Chu Thiến cười khẽ, ngẩng đầu:

- Ai nói mình không hạnh phúc. Hôm nay mình vui lắm, cho dùmình và Thế Duy không có quan hệ huyết thống nhưng Thế Duy vẫn rất gầngũi với mình.

Cô thoáng dừng rồi còn nói:

- Thật lạ, Tống Thiệu Vân giống Thiệu Lâm như vậy nhưng sao Thế Duy không thích cô ta?

Tiểu Mạt hừ nhẹ:

- Cô ta lấy lòng Thế Duy chẳng qua chỉ để người của Triệu gia xem, chẳng phải thật lòng tốt với Thế Duy, Thế Duy tuy là trẻ con nhưng cũng có cảm giác chứ. Nếu không phải cô ta cố ý phẫu thuật cho giốngThiệu Lâm thì Hi Thành thèm vào mà để ý

Chu Thiến nghĩ rồi vẫn không nhịn được mà hỏi:

- Theo cậu thấy, tình cảm của Hi Thành với Tống Thiệu Vân là gì?

- Thiến Thiến, lúc cậu mới rời đi, Hi Thành căn bản không còn giống người nữa. Cả ngày nhốt mình trong phòng, không ăn không uốngcũng không ngủ, chỉ ngồi bên hành lang ngẩn người, ngay cả con cũngkhông để ý. Lúc đó Triệu phu nhân như sắp phát điên. Sau đó, anh ngấtxỉu trong phòng, người của Triệu gia phát hiện kịp thời, đưa vào bệnhviện mới sống

https://thuviensach.vn

được chứ không giờ cậu chắc chẳng còn được gặp lại HiThành nữa đâu. Trong bệnh viện, Triệu phu nhân khóc lóc cầu xin, cònmang Thế Duy đến, anh ấy nhìn Thế Duy càng ngày càng giống cậu thì mớitỉnh táo lại đôi chút, không tự tra tấn mình nữa. Nhưng ý chí thì vôcùng sa sút, không còn vui vẻ nữa. Anh ấy biến mình thành máy móc, điêncuồng làm việc. Mãi đến khi gặp Tống Thiệu Vân…

Nói đến đây, Tiểu Mạt hậm hực:

- Chuyện này là mãi sau Triệu phu nhân và đám người hầu củaTriệu gia nói cho mình biết. Nhưng lần anh ấy gặp Tống Thiệu Vân mìnhcũng tận mắt chứng kiến. Đó là tiệc sinh nhật một tuổi của Thế Duy.Triệu Hi Thành còn không định ra mặt nhưng Triệu phu nhân cố ép anh rakhỏi phòng, nói sinh nhật con mà không tham gia thì ra thể thống gì. Mãi rồi anh ấy mới ra. Vốn anh ấy cũng chỉ là ngồi ở một góc uống rượu giải sầu. Nhưng đến lúc vợ chồng Tống thị đưa Tống Thiệu Vân đến… Mình vẫnnhớ rõ cách ăn mặc của Tống Thiệu Vân hôm đó. Tóc dài, áo choàng, mặcmột bộ váy dài màu vàng nhạt. Thiến Thiến, mình nhớ đó là bộ váy cậuthích nhất. Hôm đó cô ta mặc bộ váy đó xuất hiện trước mặt mọi người.Nhất cử nhất động, nhăn mặt nhíu mày của cô ta giống hệt như Thiệu Lâmsống lại một lần nữa, ai nấy đều ngây người. Triệu Hi Thành nhìn thấy cô ta, ly rượu trong tay rơi xuống đất vỡ tan, vẻ mặt anh ấy đầy sự ngạcnhiên, vui mừng. Vẻ kích động, vui mừng mà hoảng hốt đó mình vẫn nhớ rất rõ. Anh vội vã xông lên ôm Tống Thiệu Vân vào lòng rồi khóc òa lên. Tuy rằng thất thố nhưng chẳng ai trách cứ anh bởi vì từ sau khi cậu đi, đólà lần đầu tiên anh ấy khóc, lần đầu tiên phát tiết cảm xúc. Anh ấy ômcô ta khóc thật lâu, mọi người cũng khóc theo. Từ sau đó, Tống Thiệu Vân thường xuyên xuất hiện bên cạnh anh ấy, cảm xúc của Triệu Hi Thành cũng dần tốt hơn. Người nhà Triệu gia sao không hiểu dụng tâm của Triệu gianhưng có thể thấy con mình dần tốt hơn thì cũng chẳng đả động gì đến, cứ mặc kệ bọn họ. Nhưng thời gian trôi qua, mình luôn cảm thấy Hi Thànhcàng lúc càng lạnh nhạt với cô ta. Lúc ở cạnh cô ta cũng chẳng còn vuivẻ như ban đầu nhưng cũng

https://thuviensach.vn

không lạnh nhạt với cô ta. Bên cạnh anh ấyngoài cô ta thì cũng chẳng có ai. Chỉ bình than như vậy, cũng chẳng biết anh ấy nghĩ gì. Nhưng người ta dù sao cũng là con gái, tuy rằng cònnhỏ, hình như giờ mới 22 nhưng cũng không thể cứ thế mãi được. Mìnhthấy, nếu cậu không xuất hiện, bọn họ cứ vậy qua một hai năm chắc cũngkết hôn.

Tiểu Mạt nhìn Chu Thiến, thở phào nhẹ nhõm một hơi:

- Nhưng giờ cậu đã về, Tống Thiệu Vân nhất định hết đất diễn. Thiến Thiến, mình cảm thấy cậu nói cũng có lý, cậu phải cố gắng giànhlại hạnh phúc của mình, mình sẽ luôn ủng hộ cậu

Chu Thiến cảm động gật đầu:

- Mình sẽ cố gắng, cảm ơn cậu

- Đồ ngốc, giữa bọn mình còn cần phải cảm ơn sao?

Lúc này, điện thoại của Tiểu Mạt rung, Tiểu Mạt nhìn số điện thoạithì mỉm cười ngọt ngào. Chu Thiến nhìn đã biết nhất định là Trương Bângọi.

Tiểu Mạt khẽ nói với Trương Bân mấy câu, sau đó ngại ngùng quay đầu lại nói với Chu Thiến:

- Mình quên mất, tối nay hẹn anh ấy đi xem phim giờ anh ấy đang chờ ở dưới lầu

Chu Thiến vội vàng nói:

- Vậy cậu mau đi đi, đừng để anh ấy chờ lâu

- Cậu ở nhà cũng chẳng làm gì, đi cùng bọn mình đi, vừa khéo để mình giới thiệu cậu với Trương Bân!

Chu Thiến bĩu môi:

https://thuviensach.vn

- Ai thèm làm bóng đèn. Anh ấy mua vé là để hai người đichơi, tạo thế giới của hai người, mình không đi phá đâu. Với lại muốngiới thiệu thì còn nhiều cơ hội, đâu nhất thiết phải là hôm nay. Mìnhcũng hơi mệt, muốn đi ngủ sớm.

Tiểu Mạt nhớ cả đêm qua Chu Thiến đã không được ngủ ngon, ngày mai lại đến Triệu gia nên cũng không cố ép

Chu Thiến nhìn Tiểu Mạt hưng phất trang điểm mà không nhịn được trêu ghẹo cô:

- Chẳng phải cậu vẫn muốn gả vào nhà giàu sao? Mình nhìn mãi cũng chẳng thấy Trương Bân giống rùa vàng gì cả!

Tiểu Mạt vừa tay quần áo vừa trả lời cô:

- Nhìn cậu mình nào dám gả vào nhà giàu nữa. Bị tiểu tam bắtcóc thì vui lắm. Tim mình không khỏe, thôi cứ lấy người bình thường,sống cuộc sống bình thường thôi

Chu Thiến cười:

- Trương Bân cũng tốt lắm, cậu ta sau này chẳng kém rùa vàng đâu

Tiểu Mạt háy mắt:

- Đây gọi là có tiềm năng!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 181: Mâu Thuẫn

Chương 180: Mâu thuẫn

Triệu Hi Thành đích thân đưa Tống Thiệu Vân về nhà

Trong chiếc xe hơi xa hoa, Triệu Hi Thành chăm chú lái xe, Tống Thiệu Vân ngồi ở bên cạnh

Thiến Thiến thích khi Tống Thiệu Vân im lặng, chỉ cần cô ta không nói gì, lặng im ngồi đó thì anh sẽ cảm thấy ở bên chính là Thiệu Lâm. Tuyrằng như vậy có chút lừa mình dối người nhưng anh lại rất muốn hưởng thụ sự hư ảo đó. Như thể Thiệu Lâm còn sống, như thể Thiệu Lâm còn ở bêncạnh anh, như thể Thiệu Lâm chưa từng rời xa

Nếu cô ta có thể cứ im lặng như vậy, để cho anh sống trong ảo giácthì anh sẽ không ngại kết hôn với cô ta, không ngại để cô ta thay thếThiệu Lâm.

Nhưng cô ta lại cố tình không cho anh được thoải mái, cố tình làm ảo ảnh của anh tan biến.

Cũng như lúc này, Tống Thiệu Vân đưa tay trái đến trước mặt anh, ýbảo anh xem chiếc nhẫn kim cương trên tay cô ta vừa mua, vui vẻ nói:

- Thế nào? Đẹp không? Đây là hôm qua em đi cùng bạn, thấy đẹp nên mua, Nghe nói là tác phẩm đắc ý của một nhà thiết kế trang sức ởAnh, cả thế giới cũng chỉ có mấy chiếc

https://thuviensach.vn

Nói xong lại thu tay về đùa nghịch, nhìn ngắm đầy vẻ thích thú

Triệu Hi Thành thở dài, trong lòng có chút phiền chán.

Thiệu Lâm không như thế. Thiệu Lâm không thích đi dạo phố, cô nóingày nào cũng đi dạo phố rất nhàm chán, cô nói đó là lãng phí thời gian. Cô thà tìm việc mà làm còn hơn. Cô không thích đeo trang sức vì bấttiện, ngoài những trường hợp cần thiết thì cô đều không đem trang sức ra mà khoe khoang. Thứ trang sức cô thích cũng chỉ là đôi hoa tai trânchâu đơn giản. Mỗi khi cô nói chuyện, viên trân châu lấp lánh, khiến cho nụ cười của cô càng trở nên dịu dàng

Người trước mặt này tuy bề ngoài giống Thiệu Lâm vô cùng nhưng nội tâm lại hoàn toàn bất đồng, có bắt chước cũng không được

Tống Thiệu Vân xuất hiện từng khiến anh vô cùng vui mừng, anh đã nghĩ trên đời này thực sự còn có Thiệu Lâm thứ hai. Nhưng thời gian cứ trôiqua, anh càng lúc càng hiểu rõ mình đã sai cỡ nào. Trên đời mãi mãi chỉcó một Thiệu Lâm mà thôi. Nhưng dù anh vẫn biết, dù Tống Thiệu Vân cứhao hết tâm tư bắt chước Thiệu Lâm nhưng không phải là không phải, bắtchước thế nào cũng không thể thành Thiệu Lâm được.

Tựa như nhận được món quà khiến anh mừng rỡ vô cùng nhưng vừa mở ralại phát hiện bên trong không phải là thứ anh muốn. Điều này so vớikhông nhận được quà còn đáng thất vọng hơn.

Bởi vì như thế càng làm anh hiểu được, có những điều trên cuộc đời này, đã đi là sẽ không quay về…

Tống Thiệu Vân cũng thấy Triệu Hi Thành không mấy vui vẻ, trong thờigian này anh luôn như vậy. Rõ ràng một giây trước còn tốt nhưng giây sau đã lại mặt lạnh hơn tiền, sao lại thế? Là vì cô làm không tốt sao?

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Vân nhìn anh chăm chú, khuôn mặt anh góc cạnh hoàn mỹ. Đây là người đàn ông tuấn tú nhất mà cô từng gặp, tuy rằng lớn hơn cô gầnchục tuổi nhưng khí chất đàn ông của anh là điều những anh chàng trẻtuổi không thể so được. Đôi lúc anh lại nhìn cô với ánh mắt dịu dàngkhiến cô say mê. Bỏ qua điều này, anh còn là người thừa kế của tập đoànTriệu thị, đây là người chồng ước mong của bao người phụ nữ

Loại đàn ông này vốn không thiếu phụ nữ vây quanh nhưng giờ bên cạnhanh chỉ có một mình cô. Tuy rằng đây là nhờ phúc của Thiệu Lâm đã mấtnhưng có sao đâu? Chỉ cần người hưởng phúc là mình thì cô cũng chẳngngại đi bắt chước Thiệu Lâm để hấp dẫn sự chú ý của anh

Chỉ đáng tiếc, ở bên anh lâu như vậy, tuy rằng anh không tệ với cônhưng cũng chẳng có gì gọi là tiến triển. Ngay cả hôn còn không có thìđến bao giờ mới có thể kết hôn đây?

Cô không thích không khí nặng nề lúc này, nghĩ nên nói gì để hấp dẫn sự chú ý của anh.

- Mã Lệ còn cười em, sao lại tự mình đi mua nhẫn, cô ấy nói nhẫn là phải để đàn ông mua, đeo mới có ý nghĩa…

Nói xong lại lén liếc mắt nhìn Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Thành đương nhiên nghe ra ý tứ của cô, bọn họ đã quen nhauhơn 1 năm. Tống gia thường xuyên tỏ ý muốn hai người đính hôn. Nếu nóiTriệu Hi Thành anh muốn kết hôn thì chắc cũng chỉ có là với người congái trước mặt này, bởi vì đến giờ, cũng chỉ có cô là khiến anh hơi vuivẻ lên chút. Nhưng không biết vì sao, anh không có cách nào làm chuyệnnày. Cho dù chỉ là hơi thân thiết với cô anh cũng có cảm giác tội lỗi.Bởi vì anh coi cô là Thiệu Lâm để tự an ủi mình, nhưng rõ ràng biết côta không phải là Thiệu Lâm. Bất kì hành động thân thiết nào đều khiếnanh có cảm giác như mình đã phản bội Thiệu Lâm, đây là điều anh khôngthể làm

https://thuviensach.vn

Cô ta khiến cho anh luôn mâu thuẫn như vậy

Triệu Hi Thành thở dài, tránh nặng tìm nhẹ trả lời:

- Được, ngày mai em lại đi chọn đi, chọn được rồi gọi điện cho anh!

Sắc mặt Tống Thiệu Vân buồn bã, cúi đầu, nhẹ nhàng nói:

- Em không mua nổi một chiếc nhẫn sao? Anh biết thừa là em không phải có ý đó…

Cô cúi đầu nói, giọng nói không còn vẻ nũng nịu nữa, lúc cúi đầutrông như khi Thiệu Lâm buồn bã. Trong nháy mắt, Triệu Hi Thành lại cảmthấy đây chính là Thiệu Lâm, ảo giác này lại khiến anh cảm thấy vừa đauđớn, vừa ngọt ngào

Lòng anh lại dịu lại nói:

- Hôm nay muộn rồi, để mai bàn chuyện này đi

- Thật sao?

Tống Thiệu Vân vui mừng ngẩng đầu lên, sự đắc ý lộ rõ khiến cảm giácvừa rồi của Triệu Hi Thành bị phá tan không còn lại gì. Triệu Hi Thànhnhư ngã từ cao xuống, lòng vô cùng phiền muộn

Cũng may đã đến Tống gia, anh dừng xe trước cổng, lạnh lùng nói:

- Đến rồi, em xuống đi

Tống Thiệu Vân vươn người định hôn anh nhưng Triệu Hi Thành theo bảnnăng né đi, Tống Thiệu Vân ngẩn ra, vẻ mặt ngượng ngùng. Triệu Hi Thànhnói:

- Mau vào đi thôi!

https://thuviensach.vn

- Anh không vào sao? Mấy hôm trước cha em còn nói muốn gặp anh!

Tống Thiệu Vân như tủi thân mà nói

Lão hồ li kia muốn gặp anh chẳng qua là muốn bọn họ nhanh đính hôn mà thôi, nghĩ vậy anh cảm thấy phiền chán nói:

- Thôi, anh không vào đâu. Cũng muộn rồi, anh phải về với Thế Duy, hôm nay nó còn đang dỗi anh

Tống Thiệu Vân thất vọng gật đầu, xuống xe cẩn thận đi vào. Chưa chờ cô ta vào cửa thì Triệu Hi Thành đã lái xe rời đi.

Nhìn bóng xe dần xa, lòng Tống Thiệu Vân trống rỗng. Cô thực sự không hiểu nổi người đàn ông này, lúc nóng lúc lạnh. Cô cũng biết trong lònganh, cô còn lâu mới bằng được Thiệu Lâm nhưng cô cũng chẳng cần, saophải đi so đo với người chết? Hơn nữa vừa rồi anh cũng đã đồng ý bànchuyện đính hôn với cô. Triệu Hi Thành luôn là người nói một không hai.Xem ra chuyện đính hôn chỉ là sớm muộn. Chỉ cần đạt được mục đích đó làđược, còn lại từ từ là được. Ngày còn dài như vậy, nhất định sẽ có ngàycô thay thế được vị trí của Tống Thiệu Lâm.

Nghĩ vậy lòng cô lại thoải mái, khe khẽ hát một bài hát rồi đi vào

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 182: Chuyển Vào Triệu Gia

Chương 181: Chuyển vào Triệu Gia

Sáng sớm, Chu Thiến chuẩn bị hành lý xong xuôi. Tối qua Triệu phunhân đã lấy địa chỉ và số điện thoải của cô, sáng ra sẽ cho lái xe đếnđón. Nhân lúc lái xe chưa đến, Chu Thiến gọi điện cho cha, nói với ôngrằng giờ đã thu xếp ổn thỏa, hơn nữa cũng tìm được việc làm ổn định. Chu Minh Xa hỏi cô làm việc gì, Chu Thiến không tiện nói cho ông là mìnhlàm bảo mẫu, chắc cha sẽ không thích nên ấp úng nói là chăm sóc trẻ con, Chu Minh Xa lại hiểu thành cô làm giáo viên mầm non

Làm giáo viên mầm non là công việc rất có tình yêu! Chu Minh Xa rất hài lòng, cũng dặn dò cô một hồi rồi mới chịu cúp máy

Chỉ chốc lát, lái xe lại đến. Lái xe là người quen, vẫn là Vương láixe, xe cũng là xe tốt, xem ra người của Triệu gia rất đãi ngộ cô

Chu Thiến giả bộ như không quen Vương lái xe, chào hỏi ông, Vương lái xe nhiệt tình đem hành lý vào sau xe

Lái xe đi về phía biệt thự Triệu gia.

Khi xe từ từ tiến vào cánh cổng sắt khắc hoa, lòng Chu Thiến kíchđộng vô cùng, cô rốt cuộc đã có cơ hội tiếp cận với Hi Thành và con

Xuống xe đã thấy Thế Duy đang đứng ở cửa chờ, vừa thấy cô thì thằngnhóc reo vang rồi chạy tới nhào vào lòng cô. Cô kinh ngạc ôm lấy cậu bé, lòng dịu dàng vô cùng

https://thuviensach.vn

- Cô ơi, Thế Duy đợi cô lâu quá

Thế Duy ngẩng đầu, đôi mắt đen láy to tròn đầy tủi thân

Chu Thiến vuốt đầu cậu bé cười nói:

- Được rồi, là cô không tốt, tí nữa cô hát cho Thế Duy nghe nhé

- Vâng ạ!

Lúc này Thế Duy mới cười

Người đàn bà từng gặp trong phòng khách lần trước chỉ huy người hầu dọn hành lý của cô rồi cười nói với cô:

- Chu tiểu thư, tôi là quản gia ở đây, tôi là Hồ Quế Hương,mọi người đều gọi tôi là Quế tẩu, để tôi dẫn cô đi xem chỗ ở rồi sẽ đưacô đến gặp phu nhân.

Chu Thiến nhìn Quế tẩu, tóc cắt ngắn, mặt tròn, mắt nhỏ mà dài, mũibé, môi mỏng khiến người ta có cảm giác chị ta là người khôn khéo. Dángngười hơi béo, mặc quần áo rộng thùng thình nhưng vẫn rất sạch sẽ

Có thể làm quản gia cho Triệu gia thì nhất định không phải người bình thường. Chu Thiến cười chào hỏi chị ta. Quế tẩu cũng cười cười nhưng nụ cười có chút miễn cưỡng.

Quế tẩu đi trước dẫn đường, vừa đi vừa nói chuyện:

- Vì buổi tối phải ở bên tiểu thiếu gia cho thiếu gia đi tiểu đêm nên đã xếp giường cho cô ở trong phòng của tiểu thiếu gia

Quế tẩu nói xong thì dẫn Chu Thiến lên lầu. Chu Thiến cảm thấy lạ, cô nhớ trước kia phòng của Thế Duy là ở tầng một, sao giờ lại chuyện lênlầu?

https://thuviensach.vn

Lúc này Thế Duy giật nhẹ tay cô nói:

- Cô ơi, bế bế!

Quế tẩu nói:

- Tiểu thiếu gia ở lầu 3, đại thiếu gia ở phòng bên cạnh, bình thường lên tầng đều là chúng ta bế

Tầng 3? Phòng Hi Thành ở ngay cảnh? Tim Chu Thiến đập thình thịch, cô cúi người bế Thế Duy lên

Ba người lên lầu, đi qua căn phòng trước kia của Chu Thiến rồi vào căn phòng ở bên cạnh. Quế tẩu mở cửa ra.

Phòng này so với phòng trước của Chu Thiến thì bé hơn một chút, cũngcó đủ nhà vệ sinh, phòng tắm, ban công riêng, chắc sợ Thế Duy nghịchngợm mà ngã

Trong phòng trang trí rất đáng yêu, tường màu hồng nhạt (hix, contrai mà), đồ đạc dễ thương, dán hình hoạt hình đầy tường, thảm cũng rấtdày. Ở một góc có bày một con ngựa gỗ và rất nhiều đồ chơi. Ở một bêntường có một chiếc giường nệm, hẳn là giường của cô

Quế tẩu nói

- Vốn định chuẩn bị cho tiểu thiếu gia phòng khác nhưng tiểu thiếu gia không chịu, chỉ muốn ở gần cha

Thế Duy lập tức bi bô nói:

- Tối nào cha cũng thăm cháu ngủ

Quế tẩu cúi người nhìn cậu bé cười:

https://thuviensach.vn

- Đúng rồi, biết tiểu thiếu gia thích cha rồi

Thế Duy lại cười, mắt híp lại như con mèo nhỏ, vô cùng đáng yêu

Quế tẩu lại nói với Chu Thiến:

- Có cần gì thì cứ nói với tôi, nếu giờ tiện thì theo tôi đi gặp phu nhân một chút

Chu Thiến theo Quế tẩu đi vào thư phòng gặp Triệu phu nhân. Triệu phu nhân cũng không dặn dò gì đặc biệt, chỉ đơn giản bảo cô làm cho tốt,dùng chút điểm tâm rồi chăm sóc Thế Duy thật tốt. Cuối cùng bàn về lương bổng, đãi ngộ, con số đó khiến Chu Thiến hoảng sợ, không nghĩ rằng làmbảo mẫu mà lương chẳng kém stylist là mấy

Quay đầu lại đã thấy sắc mặt Quế tẩu rất mất tự nhiên.

Dù Chu Thiến có chút khó hiểu nhưng cũng không để trong lòng

Ra khỏi thư phòng thì đã bị Thế Duy kéo đi chơi trò bắt người xấu, nhắc đến chơi trò chơi, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy hưng phấn.

Giờ Hi Thành đã đi làm, phải tối mới về, Chu Thiến cũng thoải máichơi cùng Thế Duy. Hơn nữa cô cũng rất muốn biết trò bắt người xấu củaThế Duy là trò gì, vì sao hôm đó người ai cũng bẩn bê bết bùn đất

Đi ra hoa viên mới biết, trò bắt người xấu của Thế Duy căn bản làchơi ném đất bùn. Khắp hoa viên đều là bùn đất, mà Thế Duy như khôngbiết mệt, cứ cầm những cục đất ném khắp về phía đám người hầu, nhìn đámngười hầu chật vật chạy trốn thì vui vẻ cười lớn

Đám người hầu đương nhiên không thích hầu hạ một đứa trẻ con chơiđùa, còn bẩn thỉu, số xui thì tai mũi miệng đều đầy bùn. Ai bảo thằngnhóc đó là bảo bối của Triệu gia? Đắc tội với Thế Duy, làm Thế Duy

https://thuviensach.vn

khóc, bị mắng là chuyện nhỏ, bị sa thải mới là việc lớn. Cho nên đám ngườituy chẳng vui vẻ gì nhưng vẫn cố chơi với Thế Duy.

Nhất thời chỉ nghe tiếng đám người hầu la hét và tiếng Thế Duy cười đắc ý

Thế Duy như sợ Chu Thiến không chơi, lớn tiếng nói với cô:

- Cô ơi, đến chơi đi, chơi vui lắm

Nói xong bốc một nắm bùn nhét vào tay Chu Thiến, ý bảo cô cũng đi ném đám người hầu kia

Chu Thiến vừa tức giận vừa buồn cười, ít nhất thằng bé còn không đem cô ra làm đích ném

Chu Thiến ném bùn xuống đất sau đó lại gạt bùn trên tay Thế Duy xuống rồi phủi tay cho cậu bé. Thế Duy khó hiểu nhìn cô, mắt trợn tròn

Chu Thiến nắm bàn tay của cậu, dịu dàng mà lại nghiêm túc nói:

- Thế Duy, sau này đừng chơi trò chơi này nữa

Thế Duy không thích, bĩu môi:

- Vì sao? Thế Duy thích

Chu Thiến chỉ vào đám người hầu:

- Nhưng Thế Duy xem, các cô chú đều bị con làm cho bẩn người, còn bị đánh đau nữa! Bọn họ đều rất buồn đó

Đám người hầu nhìn nhau nhưng không ai lên tiếng, để mặc Chu Thiến nói

Thế Duy gạt tay Chu Thiến ra, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

- Mặc kệ! Thế Duy muốn chơi!

Chu Thiến thấy không nói cho cậu bé hiểu được nên cầm một nắm đấy lên ném vào người Thế Duy. Chu Thiến chọn đất xốp nên ném vào Thế Duy cũngchẳng thể gọi là đau

Đất ném lên người Thế Duy khiến quần áo cậu bé đen thui một vệt, tuy chẳng đau nhưng khiến Thế Duy sợ, lập tức òa lên khóc

Đám người hầu đều sợ ngây người, cho tới giờ cũng chỉ có tiểu thiếugia đánh bọn họ, bọn họ nào dám đánh trả? Người bảo mẫu này ngày đầutiên đến đã đánh tiểu thiếu gia, chắc chắn sẽ bị sa thải! Vẫn nên mauchóng đem việc này nói cho quản gia, tránh bị liên lụy!

Ngay lập tức có người hầu vội đi tìm Quế tẩu.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 183: Quế Tẩu

Chương 182: Quế tẩu

Trong đại sảnh, Quế tẩu đang chỉ huy người hầu quét dọn, nhận đượctin, đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó cảm thấy vui vẻ, vội vàng tìmTriệu phu nhân để nói việc này cho bà

Triệu phu nhân đang ở trong thư phòng đọc sách, nghe được Quế tẩu nói thì ngẩng đầu nhìn Quế tẩu, khó tin:

- Không thể nào, tôi thấy Chu tiểu thư là người hòa ái, lại thích Thế Duy như thế, tuyệt đối sẽ không đánh Thế Duy đâu

Chu Thiến là người bà chọn, nếu ngay từ ngày đầu đã đánh Thế Duy thì cái mặt già này của bà còn giấu vào đâu được

Quế tẩu thấy bà không tin, vội vàng thêm mắm dặm muối:

- Phu nhân, tôi không có nói bừa, không ít người hầu chínhmắt nhìn thấy. Giờ tiểu thiếu gia đang khóc ở hoa viên, rất đáng thươngđó, nhìn đã thấy đau lòng. Phu nhân tự đi xem đi

Triệu phu nhân nghe Quế tẩu nói như vậy cũng nóng nảy, bà luôn concháu trai là bảo bối, bình thường nói nặng lời cũng không nỡ, sao có thể để người làm đến coi thường Thế Duy! Chẳng lẽ mình thực sự nhìn nhầmngười rồi?

https://thuviensach.vn

Triệu phu nhân có chút tức giận lại có chút sốt ruột, vội vàng đứnglên đi ra hoa viên. Quế tẩu vội vàng theo sau mà cười tươi rạng rỡ

Phu nhân biết Chu Thiến đánh tiểu thiếu gia thì sẽ tức giận nhất định sẽ sa thải cô ta. Đến lúc đó, Tống tiểu thư có thể nhắc lại chuyện giới thiệu con gái mình vào làm, mình nói thêm vào nhất định phu nhân sẽđồng ý. Con mình học lớp mầm non chính quy, chẳng nhẽ không bằng ChuThiến này? Nhất định sẽ làm phu nhân vừa lòng! Phải biết rằng làm việc ở Triệu gia hơn gấp vài lần làm ở nhà trẻ. Quan trọng là có thể nhân cơhội mà tiếp xúc với những người ở giới thượng lưu, sau này có thể quenmột số người có điều kiện tốt, lấy được rùa vàng thì cả đời chẳng phảilo nghĩ

Nếu không phải Chu Thiến này đột nhiên xuất hiện, nói không chừng đại thiếu gia và phu nhân đã quyết định mời con gái mình. Tống tiểu thư làmột trong số ít những người có tiếng nói với Triệu gia, chỉ cần cô ấynhắc với đại thiếu gia mấy lần thì nhất định là có thể thành công. Chính mình vào Triệu gia làm quản gia chẳng phải là Tống tiểu thư giới thiệusao? Nói đến nói đi, đại thiếu gia mới là chủ nhân tương lai của Triệugia, mà Tống tiểu thư nhất định là phu nhân tương lai. Dựa vào gốc câylớn đó, nhất định sẽ không sai!

Về phần Chu Thiến kia, là tự cô ta không biết nắm giữ cơ hội, còn dám đánh tiểu thiếu gia? Bị sa thải cũng không trách mình được

Quế tẩu càng nghĩ càng vui, thấy Triệu phu nhân đi cách một đoạn thì vội vàng chạy lên bám sát

Lại có trò hay rồi!

Sau hoa viên, tiểu Thế Duy còn đang oa oa khóc lớn. Đám người hầuxung quanh vừa không dám đến gần mà cũng chẳng dám chạy đi, đều đứngngây ra đó nhìn, thỉnh thoảng có người dỗ dỗ Thế Duy đôi câu, bảo cậunhóc đừng khóc

https://thuviensach.vn

Thế Duy sao coi những lời đó ra gì, càng dỗ càng khóc lớn .Cậu thựcsự không hiểu, vì sao cô trông dịu dàng như vậy lại đột nhiên đánh mình, tuy không đau nhưng cậu bé rất buồn. Cậu bé vừa day mắt khóc vừa theokhe hở nhìn lén phản ứng của Chu Thiến. Theo kinh nghiệm bản thân, chỉcần cậu khóc nhiều thì tất cả mọi người đều vội vàng chạy đến dỗ dành,sau đó thỏa mãn yêu cầu của mình nhưng vì sao cô không đến dỗ mình?

Chu Thiến nhìn cậu nhóc khóc đau lòng, mỗi giọt nước mắt như làm bỏng tim cô, cô cũng rất muốn ôm cậu bé vào mà dỗ dành nhưng cô biết, nếu cô làm thế thì sau này chẳng thể quản giáo Thế Duy dược nữa

Cô bèn ngồi xổm bên cạnh, nén đau lòng nhìn cậu bé khóc, đợi khi cậu bé khóc mệt rồi thì mới khẽ nói:

- Đừng khóc nữa

Thế Duy khóc thút thít, không để ý đến cô, đôi môi hồng hồng bĩu bĩu, mặt đỏ hồng, đến lúc tức giận trông cũng thật đáng yê, khó trách mọingười chiều chuộng cậu bé như vậy

Chu Thiến tiếp tục nói:

- Vừa rồi cô lấy đất ném con con có đau không?

Thế Duy vội vàng đáp:

- Đau!

- Vậy làm dơ quần áo của con thì con có thích không?

Thế Duy cúi đầu nhìn bộ quần áo lấm bẩn của mình, vội vàng lắc đầu, tỏ vẻ không thoải mái.

Chu Thiến lấy khăn tay ra, dịu dàng lau nước mắt cho Thế Duy, lúc đầu Thế Duy còn giận, gạt tay cô ra

https://thuviensach.vn

Chu Thiến tỏ vẻ buồn bã:

- Thế Duy giận cô sao? Thế Duy không để ý đến cô à

Thế Duy nhìn nhìn cô rồi chu miệng nói:

- Cô đánh Thế Duy, cô đáng ghét

Nghe Thế Duy nói vậy, lòng Chu Thiến rất buồn. Cô cầm tay Thế Duy,lúc đầu Thế Duy còn giãy dụa nhưng Chu Thiến vẫn nắm chặt, vẻ mặt buồnbã. Thế Duy nhìn cô, cũng chẳng giãy nữa, để mặc cô nắm

- Cô rất thích Thế Duy, cô tuyệt đối sẽ không đánh Thế Duy.Vừa rồi cô làm như vậy là để Thế Duy biết, ném đất vào người thì sẽ đau, đất làm bẩn quần áo cũng chẳng thích gì. Con nhìn các cô chú này…

Chu Thiến chỉ vào đám người làm, Thế Duy theo tay cô nhìn lại:

- Con ném bùn đất vào bọn họ, biến quần áo bọn họ bẩn nhưvậy, các cô chú cũng sẽ đau, không thích. Cô ném đất vào người Thế Duy,Thế Duy cũng không thích thì các cô chú cũng không thích

Vì để cho Thế Duy hiểu, Chu Thiến nói thật chậm, đến chỗ phức tạp thì còn chỉ tay minh họa. Thế Duy chăm chú lắng nghe, đôi mắt đen láy lúcnhìn Chu Thiến lúc lại nhìn qua đám người hầu, dần dần thoáng hiểu mộtchút. Cậu bé hỏi:

- Bọn họ không thích thì sao không khóc

Chu Thiến kiên nhẫn trả lời:

- Bởi vì bọn họ muốn Thế Duy vui cho nên cố nhịn không khóc.Nhưng Thế Duy à, trẻ hư mới làm người khác không vui, Thế Duy là đứa trẻ hư sao?

https://thuviensach.vn

Thế Duy lập tức ưỡn ngực:

- Thế Duy là đứa trẻ ngoan

Nhưng lập tức lại trở nên ủ rũ:

- Vậy là sau này không thể chơi bắt người xấu ạ?

Chu Thiến mỉm cười, cô biết con của cô không phải là đứa trẻ ngang bướng. Cô vỗ đầu con nói:

- Không chơi bắt người xấu, chúng ta có thể chơi trò khác, chúng ta chơi trò… tìm người xấu được không?

- Tìm người xấu?

Mắt Thế Duy sáng bừng, lại đầy hứng thú

Trẻ con đều ham mê những trò mới, vừa nghe có trò hay mới thì lập tức quên chuyện không vui.

Chu Thiến cười bảo một người hầu lấy một chiếc khăn đến rồi tự bịt mắt mình nói:

- Giờ cô sẽ đi bắt người xấu, mau đứng lên đi, ai bị cô bắt chính là người xấu

Nói xong thì vươn tay quờ quạng về phía Thế Duy, Thế Duy cười lớn rồi vội né đi. Đám người hầu thấy không bị ném đất bùn thì cũng đều mỉmcười phối hợp Thế Duy chơi trò chơi. Nhất thời, trong hoa viên tràn ngập tiếng cười vui vẻ, so với những tiếng la hét ầm ỹ những ngày qua thì ai nấy đều vui vẻ mỉm cười

Một góc sau hoa viên, Triệu phu nhân chăm chú xem xét hết quá trình rồi quay đầu mỉm cười vừa lòng, bà nói với Quế tẩu:

https://thuviensach.vn

- Bình thường chúng ta cứ luôn thương Thế Duy vừa sinh ra đãkhông có mẹ mà chuyện gì cũng chiều nó, dung túng cho nó, dù biết nó sai cũng không nỡ trách móc nó, luôn cảm thấy nó đáng thương. Nhưng giờ tôi mới phát hiện, thì ra dạy trẻ con cũng có nhiều cách, không cần trách mắng đánh đập, làm cho trẻ hiểu ra được đó là sai thì mới là tốt nhất.Tôi cũng mong Thế Duy là đứa trẻ ngoan ai gặp cũng yêu, ha ha…

Triệu phu nhân vui vẻ cười:

- Quả nhiên là không mời nhầm người! Được rồi, chúng ta đithôi, không cần quấy rầy bọn họ chơi trò chơi, về sau xảy ra chuyệntương tự thì không cần báo cáo với tôi, tôi tin Chu tiểu thư.

Quế tẩu không nghĩ tới kết quả sẽ là như vậy, tuy rằng lòng đầy thất vọng nhưng vẫn là phối hợp mà cười khan mấy tiếng:

- Vâng… vâng… phu nhân nói đúng…

Nụ cười dần đơ lại

Triệu phu nhân không để ý đến Quế tẩu, xoay người về phòng. Quế tẩukhông cam lòng trừng mắt nhìn Chu Thiến đang bịt mắt chơi rất vui kia,tức giận mà đi theo Triệu phu nhân.

Chơi đến trưa, người Thế Duy ướt mồ hồi, Chu Thiến lại tắm rửa chocậu bé một lượt. Lúc ăn cơm, Chu Thiến ở bên cạnh nhìn cậu bé, cổ vũ cậu bé tự xúc ăn. Triệu phu nhân ở bên cạnh nhìn, một người kiên nhẫn cổvũ, một người nhăn mặt muốn được bón mà lại bị Chu Thiến đem những lờikiểu nam tử hán phải tự mình ăn cơm chặn lại, cuối cùng chẳng có cáchnào đành phải tự mình xúc ăn.

Nhìn tình cảnh hài hòa mà thú vị như vậy, Triệu phu nhân không nhịn được mà mỉm cười

https://thuviensach.vn

Chu Thiến giờ chỉ là người làm của Triệu gia nên không thể ăn cùngmâm với người của Triệu gia. Cô cho Thế Duy ăn xong thì mới vào nhà ănnhỏ sau bếp cùng đám người hầu ăn cơm. Bởi vì đến muộn mà mọi người đềuđã ăn xong, trên bàn cũng chẳng còn đồ ăn gì nữa

Chu Thiến nhìn bát canh thừa trên bàn mà nhíu mày, vốn định dông dàicho xong bữa. Lúc này, một cô gái khoảng 20 tuổi bưng hai cái bát đivào. Chu Thiến nhận ra cô gái đó chính là một trong số những người buổisáng cùng chơi trò chơi

Cô gái mắt thanh mi tú, mũi nhỏ miệng nhỏ, dáng người cũng nhỏ nhắntrông rất thanh tú. Cô bưng hai chiếc bát đặt lên bàn cười nói:

- Đây là đồ ăn em để lại cho chị, mau nhân lúc còn nóng mà ăn đi

Chu Thiến nhìn nhìn, thấy để phần không ít, vẫn còn nóng tỏa hơi mà không khỏi cảm kích nói:

- Cảm ơn em, nói thật, chị đang chán đây, còn tưởng phải ăn đồ thừa này nữa

Nói xong cô ngồi xuống, cầm lấy đũa bắt đầu ăn. Triệu gia đãi ngộ vẫn không tệ, thức ăn ngon lắm, thơm ngào ngạt khiến người ta thèm nhỏ dãi

Cô gái kia cười:

- Nếu nói cảm ơn thì phải là em cảm ơn chị mới đúng, nếukhông có chị thì bọn em còn phải chịu dựng bị cậu chủ nhỏ ném đất, đấtném vào trong quần áo giầy dép khó chịu muốn chết. Đều nhờ chị mà khôngphải chịu khổ nữa

Lòng Chu Thiến có chút khó chịu:

- Thế Duy còn nhỏ, không hiểu chuyện, mọi người đừng trách nó

https://thuviensach.vn

Cô gái lắc đầu:

- Bọn em cũng thích Thế Duy lắm, cậu chủ rất đáng yêu…Thế Duy sống trong hoàn cảnh như vậy đã là ngoan hơn nhiều đứa trẻ khác rồi.

Chu Thiến im lặng thầm nghĩ, cô nhất định sẽ dạy dỗ Thế Duy cẩn thận

Cô gái còn nói:

- Đúng rồi, em là Lưu Hiểu Vân, rất vui được biết chị

Chu Thiến cũng tự giới thiệu.

Hiểu Vân nói:

- Thật ra trước kia bọn em vẫn để dành cơm cho người đếnmuộn. Nhưng hôm nay đột nhiên Quế tẩu nói, về sau ai đến muộn cũng không cần để phần cơm nên hôm nay mới không để phần cho chị, em là lén đểphần đấy chứ

Chu Thiến ngẩng đầu:

- Vậy không liên lụy gì em chứ?

- Không sao đâu, Quế tẩu sao quản được nhiều như thế

Hiểu Vân bỗng ghé sát vào tai Chu Thiến mà ra vẻ thần bí nói:

- Em nói cho chị một chuyện, chị đừng nói lại cho ai, thật ra mọi người đều không thích Quế tẩu. Bà ấy là do Tống tiểu thư giới thiệu đến, tự coi mình là hoàng thân quốc thích mà tác oai tác quái, ngay cảTriệu phu nhân cũng chẳng thích bà ta đâu, phu nhân vẫn luôn nhớ Dungtẩu thôi

Nhắc tới Dung tẩu, Chu Thiến không nhịn được hỏi:

- Dung tẩu? Đó là quản gia cũ ở đây sao?

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, nhưng hai năm trước bị thương nên phu nhân đã cho về quê tĩnh dưỡng, lúc ấy phu nhân cần người gấp nên mới chấp nhận Quếtẩu do Tống tiểu thư giới thiệu. Tôi thấy, chắc chỉ chờ Dung tẩu khỏelại thì sẽ quay về thôi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 184: Thất Vọng

Chương 183: Thất vọng

Thế Duy ngủ trưa, Chu Thiến nhìn cậu bé ngủ rồi an vị ở bên xem quatư liệu về tạo hình mới trong hai năm qua. Mỗi năm mỗi mùa đều có một xu hướng khác nhau, tuy nói rằng làm stylist không cần chạy theo trào lưunhưng vẫn phải bắt kịp xu hướng

Theo lời Triệu phu nhân nói thì 3,4 tháng sau sẽ đưa Thế Duy đến nhàtrẻ. Chu Thiến nghĩ, đến lúc đó Triệu gia hẳn cũng không mời cô làm bảomẫu nữa, đến lúc đó cô mong mình có thể làm công việc mình yêu thích

Trong 3,4 tháng này, cô có thể khiến Hi Thành có tình cảm với mìnhkhông? Có thể khiến Thế Duy ngoan ngoãn hơn không? Chu Thiến thở sâu,nhất định cô sẽ cố gắng hết sức

Thế Duy ngủ khoảng 1 tiếng, tỉnh dậy, Chu Thiến cho cậu bé ăn buổithì rồi dạy cậu bé nhận mặt chữ, đếm số. Chu Thiến phát hiện Thế Duy rất thông minh, những chữ đơn giản chỉ dạy 2,3 lần là đã nhớ, mà cậu bécũng có thể đếm được từ 1 đến 20 rồi, với một đứa nhỏ mà nói đã là rấtgiỏi. (Xời ơi, nhà mình có con mèo hơn 2 tuổi cũng làm được thế này, trẻ con bây giờ càng ngày càng khôn J))

Học xong, Chu Thiến khen ngợi cậu nhóc. Thế Duy được khen thì tươicười hớn hở chạy đi tìm bà nội khoe. Triệu phu nhân thấy Chu Thiến còncẩn thận dạy dỗ Thế Duy thì lại càng vui mừng

https://thuviensach.vn

Bất tri bất giác thời gian cứ thế trôi qua, Chu Thiến nhìn mặt trờidần lặn về tây, ánh tịch dương chạng vạng nhuộm chân trời một màu đỏhồng rực rỡ chói mắt

Hi Thành hẳn là sắp về…

Thế Duy lại kéo Chu Thiến ra hoa viên chơi trò chơi tiếp. Chu Thiếntuy rằng rất muốn lặng lẽ ngồi chờ anh nhưng nhìn vẻ mặt hưng phấn củaThế Duy thì lại không nỡ nên đi theo thằng nhóc vào sau hoa viên

Giờ là lúc chuẩn bị cơm chiều, trong phòng bếp người hầu cũng khôngrảnh, chỉ có người phụ trách việc quét dọn có thể dành thời gian rachơi, tổng cộng được khoảng 8 người cả nam cả nữ.

Thế Duy tự mình bịt mắt cho Chu Thiến, bịt kín rồi còn thử lên thử xuống như chỉ sợ Chu Thiến nhìn lén được

Chu Thiến buồn cười:

- Thế Duy yên tâm, cô tuyệt đối sẽ không nhìn lén đâu. Thế Duy phải trốn cho kĩ nha, đừng có để cô bắt được

Chu Thiến đứng lên, bắt đầu sờ soạng sang hai bên, Thế Duy cười khanh khách rồi vội chạy đi

Mắt bị Thế Duy che kín, vải rất dầy, chỉ có thể cảm nhận chút ánh sáng còn lại không thể nhìn thấy gì được

Chu Thiến biết nên làm thế nào để Thế Duy vui vẻ, cô phải đi bắt cậunhóc nhưng không thể bắt được, hơn nữa phải làm cho cậu bé cảm thấy sắpbị bắt đến nơi rồi nhưng vẫn có thể chạy trốn được, Chu Thiến làm rấtthành công. Đám người lớn cũng biết ý không lên tiếng, mỗi khi Chu Thiến không thể tìm được thì lại lén vỗ vỗ người cô rồi chạy đi làm Chu Thiến không thể bắt được. Nhưng Thế Duy không biết điều này, nhìn Chu

https://thuviensach.vn

Thiếnbị trêu chọc, vồ hụt mà cười khanh khách nên bại lộ hành tung. Chu Thiến vì để cậu bé vui vẻ mà tập trung toàn lực bắt cậu bé, chạy về phía cótiếng khiến Thế Duy sợ hãi thét chói tai nhưng cũng hưng phấn mà cườilớn, khuôn mặt nhỏ bé đỏ ửng lên

- Bắt được rồi

Mỗi khi Chu Thiến sắp bắt được cậu nhóc thì lại cố ý để cậu bé trốn, Thế Duy đắc ý kêu to:

- Không bắt được đâu, lêu lêu, không bắt được đâu

Đám người hầu nhìn Thế Duy như vậy thì đều phì cười

Được vài lần như vậy, Chu Thiến cũng có chút mệt mỏi, cô bắt đầu tìmvề đám người lớn, bất kể là ai, để người đó bịt mắt thay mình là được.Cô muốn nghỉ ngơi rồi. Thế Duy còn nhỏ, không thể để cậu bé bịt mắt chạy toán loạn được

Đang lúc mọi người đùa vui vẻ thì hoa viên đột nhiên yên lặng. ChuThiến nghĩ mọi người muốn che dấu hành tung nên không để ý, còn nói đùa:

- Này, nói gì đi chứ, không thể bắt nạt người mới thế được

Cách đó không xa có một tiếng bước chân rất nhỏ, Chu Thiến cảm thấyvui vẻ, ha ha, cuối cùng đã có người sơ ý! Chính là anh, nhận vị trí của tôi đi

Chu Thiến lập tức chạy về phía có tiếng động, bắt được người đó, vừa cười vừa tháo khăn nói:

- Bắt được người xấu…

https://thuviensach.vn

Mảnh vải vừa rơi xuống đã gặp ngay đôi mắt đen như mực, thâm sâu u ám như giếng khong thấy đáy, đang nhìn cô chăm chú. Nụ cười của Chu Thiếncứng đờ, tim đập thình thịch, hai chữ cuối cùng biến mất

Đám người hầu phía sau cũng vội chào:

- Cậu chủ!

Triệu Hi Thành vừa tan tầm trở về, trước khi vào nhà đã nghe thấy ởhoa viên truyền đến những tiếng cười và tiếng la hưng phấn của Thế Duy.Anh biết Thế Duy lại bày trò bắt người xấu với đám người hầu, chỉ lạ làbình thường chỉ nghe thấy mình Thế Duy cười còn lại đều la hét sợ hãinhưng hôm nay ai nấy đều cười rất vui, sao lại thế? Triệu Hi Thành không khỏi có chút tò mò.

Anh đi ra hoa viên nhìn, không còn thấy tình cảnh bùn đất bay loạnnữa mà chỉ đơn giản là trò bịt mắt bắt dê. Người đứng giữa bị bịt mắtchính là bảo mẫu mới đến kia

Vốn anh không có hứng thú với trò này, nhìn một lúc thì định rời đinhưng chẳng hiểu sao lại đột nhiên dừng bước, ánh mắt nhìn chăm chú vàocô gái tên Chu Thiến kia.

Nói thật, cô gái này cũng không phải là xinh đẹp, vứt vào giữa đámngười thì chẳng thế nhận ra. Loại con gái này anh luôn không có hứngnhưng chẳng hiểu sao ánh mắt anh cứ bị hút vào đó mà không thể nhìn rachỗ khác

Mắt cô bị bịt kín, khuôn mặt chỉ lộ ra đôi tai và mũi trở xuống. Cămcô rất đẹp, nụ cười cũng rất tươi, sáng rỡ. Cô vừa quơ tay vừa cười nói, đi về phía có tiếng động. Nụ cười của cô dưới ánh tịch dương trông thực sự tinh thuần. Tiếng cười của cô như niềm vui xuất phát từ tận đáylòng. Vành tai cô đeo hoa tai có viên trân châu, theo bước đi của cô màlấp lánh theo, chiếu thẳng vào tim anh

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt đó, Triệu Hi Thành như cảm thấy, đứng nơi đó chính làThiệu Lâm, là cô vui vẻ cười, là cô đang chơi đùa với Thế Duy

Tim Triệu Hi Thành vừa đau vừa xót xa, anh không nhịn được mà bướcqua, đi về phía cô, như thể rằng mỗi bước đi sẽ được đến bên Thiệu Lâmgần hơn

Đám người hầu đó thấy anh thì đều im bặt, kinh ngạc đứng đó. Thế Duythấy anh vốn định chạy qua nhưng nhìn sắc mặt anh thì lại ngơ ngác đứngđó

Thần sắc kích động như tìm được về vật báu đã mất là điều Thế Duykhông thể hiểu nhưng cậu biết bây giờ tốt nhất không nên đến gần cha…

Triệu Hi Thành còn chưa đến gần cô đã bị cô chạy lên giữ chặt, nụcười tươi lộ ra hàm răng trắng noãn, hoa tai trân châu lúng liếng, chính là cảm giác này, chính là nụ cười này, Triệu Hi Thành nhìn cô chăm chú, tim trở nên mềm yếu vô cùng.

Mà khi cô kéo khăn bịt mắt xuống, để lộ ra đôi mắt màu đen kia thìđáy lòng Triệu Hi Thành lại dâng lên cảm giác thất vọng không thể kìmnén

Không phải, không phải, không phải, đôi mắt Thiệu Lâm trong suốt nhưngọc lưu ly. Không phải, không phải, trên đời này sẽ chẳng còn TốngThiệu Lâm thứ hai nào nữa…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 185: Tâm Cơ

Chương 184: Tâm cơ

Triệu Hi Thành nhìn Chu Thiến, dưới ánh tịch dương, đôi mắt đen củacô có một sắc thái vô cùng diễm lệ, cô mở to mắt nhìn anh, đôi mắt trong suốt tinh thuần, cũng giống Thiệu Lâm vậy

Triệu Hi Thành tự nhủ với mình, thôi đi, mày còn muốn tìm bóng dángThiệu Lâm từ người khác đến bao giờ? Một Tống Thiệu Vân còn chưa đủkhiến mày thấy vọng sao? Dừng lại hành động ngu ngốc này lại đi! Trênđời này, Thiệu Lâm là độc nhất vô nhị, là không thể thay thế, mày nênnhận rõ sự thực này đi

Anh khẽ gỡ tay Chu Thiến ra, thản nhiên nói:

- Mọi người đang chơi trò chơi

Chu Thiến thấy thần sắc của anh từ hoảng sợ, kích động rồi lại thấtvọng lạnh nhạt, chỉ ngắn ngủi vài giây nhưng cô vốn hiểu rõ anh nên vẫncó thể nắm bắt từng biểu tình trên khuôn mặt anh

Cô rút tay bị gạt ra về, trong tay vẫn còn cảm giác khi nắm vào cơ bắp rắn chắc của anh, cô nhìn anh khẽ nói:

- Xin lỗi, tôi không cố ý

Triệu Hi Thành nói không sao rồi không để ý đến cô, ngược lại nhìn về phía Thế Duy mỉm cười:

https://thuviensach.vn

- Thế Duy, thấy cha không vui sao?

Lúc này Thế Duy mới nhào vào lòng anh, Triệu Hi Thành ôm cậu bé hỏicậu bé xem hôm nay đã làm những gì. Thế Duy hưng phấn nhắc đến trò chơi. Triệu Hi Thành nghi hoặc hỏi:

- Giờ Thế Duy không thích bắt người xấu nữa à?

- Cô nói, các cô chú sẽ đau, sẽ không thích, Thế Duy là trẻ ngoan…

Thế Duy tuy nói không rõ rang nhưng Triệu Hi Thành vẫn có thể hiểu được

- Vậy ngoài chơi trò chơi thì có làm gì nữa không?

- Cô còn dạy con đọc chữ, cô nói con rất thông minh

Triệu Hi Thành tuy rằng biết Thế Duy thích Chu Thiến này nhưng khôngngờ chỉ trong một ngày ngắn ngủi đã khiến Thế Duy mở miệng đóng miệngđều là cô. Anh không khỏi quay đầu nhìn Chu Thiến nghi hoặc, vừa khéonhìn thấy cô đang mỉm cười nghe bọn họ nói chuyện. Hiển nhiên cô khôngngờ anh đột nhiên quay đầu lại, nụ cười ôn nhu vẫn chưa kịp thu về.

Triệu Hi Thành nhìn cô một cái, lại quay đầu lại đi.

Đi vào đại sảnh, Chu Thiến đón lấy Thế Duy từ Hi Thành, dẫn cậu bé đi tắm. Lúc bế Thế Duy, tay cô đụng tới lồng ngực rắn chắc của anh, thoáng cảm giác được tiếng tim đập trầm ổn của anh, tay Chu Thiến run lên, mặt hơi nóng, vội vã bế Thế Duy rời đi

Bọn họ đi rồi, Triệu phu nhân cười nói với con:

- Lần này chúng ta mời đúng người rồi…

Sau đó kể chuyện đã chứng kiến ở hoa viên ra, sau đó bà nói:

https://thuviensach.vn

- Giao Thế Duy cho cô ấy mẹ thực sự yên tâm, mẹ cảm thấy tấmlòng của cô ấy dành cho Thế Duy chẳng kém gì người mẹ thực sự. Nếu Thiệu Vân kia cũng có tình cảm như vậy cho Thế Duy thì mẹ cũng chẳng phải lolắng vì các con nữa

Triệu Hi Thành còn chưa kịp nói gì thì Quế tẩu ở bên cạnh Triệu phu nhân đã xen lời:

- Tôi thấy Tống tiểu thư cũng rất tốt với tiểu thiếu gia mà.Chu tiểu thư là người ngoài, có lòng này với tiểu thiếu gia không biếtlà vì mục đích gì nữa

Triệu phu nhân ngẩng đầu nhìn bà một cái, lạnh lùng nói:

- Bà đi xem xem cơm chiều đã nấu xong chưa

Quế tẩu vốn định nán lại nghe ngóng nhưng phu nhân nói vậy không tiện chống đối nên đành rời đi.

Triệu phu nhân nhìn theo bóng Quế tẩu nói với con:

- Con xem những người Thiệu Vân giới thiệu này, chúng ta đang nói chuyện mà cũng dám chen ngang? Nếu chẳng phải bà ta quen với côngviệc nhà mình, mà mẹ không tìm được người phù hợp thì đã đuổi đi rồi. Mẹ phải xem xem Dung tẩu thế nào rồi mới được, nếu đã khỏe thì phải đónDung tẩu về thôi

Triệu Hi Thành lại nói:

- Quế tẩu nói cũng chẳng phải không có lý, Chu tiểu thư chúng ta không biết, đâu thể hoàn hoàn tin tưởng được, cũng may cô ta chỉ làbảo mẫu thôi, cho dù có tâm tư gì thì cũng không đáng ngại

Chu Thiến tắm rửa cho Thế Duy xong, bế cậu nhóc đi ra vừa vặn nghedược lời này của Triệu Hi Thành, tay cô căng thẳng khiến vòng ôm

https://thuviensach.vn

Thế Duy chặt lại, Thế Duy kêu a một tiếng

Mẹ con Triệu Hi Thành quay đầu lại nhìn thấy cô thì biết cô đã nghеđược lời Hi Thành vừa nói. Triệu phu nhân ngượng ngùng cười cười, màTriệu Hi Thành chỉ thản nhiên nhìn cô một cái như thể chẳng có gì phảingại

Nếu nói lời nói của Triệu Hi Thành làm cô khó chịu thì thái độ lúcnày của anh lại càng khiến cô đau lòng. Cô nói với mình, không thể trách anh, anh với mình chỉ là người xa lạ, anh nghĩ thế cũng là chuyệnthường. Thế nhưng tim vẫn đau như dao cắt

Cô làm bộ như chưa nghe thấy gì, bế Thế Duy đi vào

Ăn cơm xong, Thế Duy và Triệu phu nhân cùng xem ti vi một lúc, sau đó Triệu Hi Thành sẽ dẫn Thế Duy đi dạo dưới trăng. Từ khi Thế Duy còn béđến giờ (giờ vẫn bé mà =.=”), chỉ cần thời tiết tốt, Triệu Hi Thành sẽdẫn Thế Duy đi dạo tựa như trước đây cùng Thiệu Lâm đi tản bộ vậy

Chu Thiến đứng từ xa nhìn bọn họ, nhìn hai người một lớn một nhỏ chậm rãi đi dưới ánh trăng. Cô vốn có thể đứng bên bọn họ nhưng giờ lại chỉcó thể đứng đây mà lặng lẽ nhìn theo.

Xa xa, nghe tiếng bọn họ nói chuyện

- Cha ơi, con nhớ mẹ

- Thế Duy, cha cũng rất nhớ mẹ, nhưng mẹ ở nơi rất xa, không thể cùng chúng ta được

Không, em ở ngay đây thôi, chỉ là đã không còn là hình dáng trong lòng anh và con

- Vì sao không gọi cô đi dạo với chúng ta

https://thuviensach.vn

- Không, có thể cùng chúng ta đi tản bộ chỉ có mẹ mà thôi

- Vậy còn cô Thiệu Vân?

Triệu Hi Thành ngẩn người, sau đó nhẹ nhàng nói:

- Cô ấy cũng không được

- Nhưng con thích đi với cô Thiến Thiến, con thích cô

- Con ngốc! Triệu Hi Thành khẽ xoa đầu con

Chu Thiến nhìn bọn họ chậm rãi bước đi, bóng dáng nhỏ bé của Thế Duylàm nổi bật vóc người cao lớn của Hi Thành, càng khiến anh trông cô đơnhơn. Lòng Chu Thiến chua xót, quay đầu đi lau nước mắt

Chẳng được bao lâu, Thế Duy thấy mệt đòi về. Triệu Hi Thành bế Thế Duy lên lầu, Chu Thiến vội đi theo sau

Triệu Hi Thành đặt Thế Duy lên giường, Chu Thiến đi theo sau vào giúp Thế Duy thay quần áo, cởi giày mà không nhìn Triệu Hi Thành một lần. Cô không muốn bị anh hiểu nhầm thành người có tâm cơ gì.

Triệu Hi Thành ra khỏi phòng, nhưng không lập tức rời đi. Anh lén lút đứng ở ngoài cửa, nghe hai người nói chuyện. Anh rất muốn biết ChuThiến này ở với Thế Duy thế nào mà khiến Thế Duy thích như vậy.

Giọng nói non nớt của Thế Duy vang lên:

- Cô ơi, Thế Duy không muốn ngủ

- Không được, trẻ con phải đi ngủ sớm, ngủ sớm dậy sớm thì mới khỏe mạnh.

Giọng của Chu Thiến khiến người nghe có cảm giác ấm áp, thoải mái.

https://thuviensach.vn

Khiến Triệu Hi Thành ngạc nhiên chính là Chu Thiến không giống nhưtrong tưởng tượng của anh, là loại bảo mẫu chiều chuộng trẻ con

- Thế Duy không ngủ được

- Cô hát cho con nghe nhé

- Vâng ạ, Thế Duy thích nghe cô hát!

Chu Thiến hắng giọng rồi khẽ hát:

- Thỏ con ngoan ngoãn, mau mở cửa ra…

Giọng cô nhẹ nhàng, tiếng nói thuần hậu, hoàn toàn không mềm mại như giọng của Thiệu Lâm,

Nhưng Triệu Hi Thành nghe cô hát thì thiếu chút nữa vọt vào bởi vìtrong giọng hát của cô cũng chứa chan tình yêu như Thiệu Lâm vậy…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 186: Khiêu Khích

Chương 185: Khiêu khích

Triệu Hi Thành vội nắm chặt lấy nắm đấm cửa, cố gắng khống chế bảnthân. Chẳng qua chỉ là một bài hát trẻ con bình thường, đứa trẻ nàochẳng biết, không cần phải nghĩ nhiều, rời đi thôi, đi thôi

Nhưng chẳng hiểu sao hai chân như mọc rễ, không thể động đậy

Tiếng hát dịu dàng của cô chậm rãi hòa vào ban đêm yên tĩnh, khôngquá hay nhưng lại lặng lẽ chảy vào tim người khác. Triệu Hi Thành nghemà cả người lặng đi, đáy lòng cũng yên tĩnh lại

Bên trong, Thế Duy nghe hát mà mí mắt nặng lại, lập tức chìm vào giấc ngủ. Chu Thiến ngồi bên cậu bé khe khẽ hát rồi đắp lại chăn cho ThếDuy. Đêm đầu hạ vẫn còn khá lạnh

Thế Duy khẽ trở mình, ý thức càng lúc càng mơ hồ, trước khi ngủ còn lẩm bẩm:

- Cô hát hay quá….

Sau đó nhắm tịt mắt lại, chìm vào giấc mơ…

Chu Thiến nhìn cậu bé khẽ mỉm cười. Dưới ánh đèn ngủ, mắt Thế Duynhắm tịt, lông mi đen dài như hai cây quạt nhỏ, má phúng phính đỏ au,môi hơi cong cong. Thật sự là rất đáng yêu.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cúi người khẽ hôn lên má cậu bé, nhìn Thế Duy ngủ mà lòngcô vô cùng thỏa mãn. Nếu sau này ngày nào cũng được nhìn Thế Duy ngủ thì đúng là chuyện vô cùng hạnh phúc

Chắc chắn cậu bé đã ngủ, Chu Thiến bắt đầu lấy quần áo đi tắm. Ngườilàm trong Triệu gia có phòng tắm riêng, tuy rằng cô ngủ cùng phòng vớiThế Duy nhưng không được sử dụng nhà vệ sinh của cậu bé. Chắc Triệu giasợ người lạ làm lây bệnh cho Thế Duy

Giờ đãi ngộ của Triệu gia cho Chu Thiến kém khi xưa rất nhiều, tuyrằng không quen nhưng cô cũng hiểu thân phận của mình. Hơn nữa cô cũngkhông quá để ý những chuyện này

Lấy quần áo xong, Chu Thiến mở cửa ra, vừa mở cửa đã thấy Triệu HiThành đứng bên ngoài, tay đặt trên nắm đấm cửa, vẻ mặt có chút hoảnghốt, xem ra là đứng ở ngoài này từ lâu

Thấy Chu Thiến đi ra, Triệu Hi Thành chấn động, đôi mắt đen thâm sâu nhìn cô, vẻ mặt có chút xấu hổ

Lòng Chu Thiến dâng lên cơn tức giận. Những lời lúc trước anh nói với Triệu phu nhân đã khiến cô không thoải mái, giờ lại còn đứng ngoài nghe lén. Cô khiến anh nghi ngờ đến thế sao? Tuy rằng cô muốn tiếp cận anhnhưng ít nhất đến giờ còn chưa hành động gì hết. Cô chưa từng mong anhsẽ tốt với mình, dù sao với anh mà nói cô chỉ là một người xa lạ. Nhưngcũng nên có sự tôn trọng cơ bản, chẳng lẽ sự tôn trọng, thấu hiểu củaTriệu Hi Thành chỉ dành cho người anh ấy yêu quý, người khác không thểcó sao?

- Triệu tiên sinh, anh ở đây làm gì?

Ba chữ “đại thiếu gia” đánh chết Chu Thiến cũng không nói

https://thuviensach.vn

Giọng nói của cô nhàn nhạt khiến Triệu Hi Thành nhíu mày, trong Triệu gia này có ai dám nói năng với anh như thế? Nhưng ở bên ngoài nghe lénbị người biết cũng chẳng phải là chuyện hay ho. Triệu Hi Thành có chútđuối lý, nhất thời cũng không tìm được lí do gì thích hợp

- Tôi… tôi…

Lạ thật, đây là nhà anh, anh là chủ nhân nơi này, anh ở đâu làm gìsao phải giải thích cho một bảo mẫu. Anh rất muốn trách cứ cô hai câu,để cô hiểu rõ thân phận của mình nhưng nhìn vẻ mặt tức giận của cô thìnhững lời trách cứ lại nuốt ngược vào trong.

Chu Thiến rất bực bội:

- Triệu tiên sinh, anh sợ tôi sẽ có thủ đoạn xấu gì với Thế Duy sao?

Tuy rằng bây giờ cô với anh chỉ là người xa lạ nhưng trong lòng ChuThiến anh vẫn là người chồng chung chăn chung gối, sớm chiều bầu bạn. Cô không như mọi người sợ hãi anh, trong lòng có gì bất mãn thì cứ nóithẳng như trước kia.

Nhưng Triệu Hi Thành lại không chấp nhận được như vậy, lời của cô khiến anh có phần mất mặt.

Anh giận tái mặt đến, lạnh lùng nói:

- Chu tiểu thư, xin hãy chú ý thân phận của mình, đây là thái độ với ông chủ của cô sao? Cô nên hiểu, bất kể tôi làm gì, nghĩ gì cũng không phải là chuyện cô có thể can thiệp

Anh khẽ chỉ vào cô, trong mắt đầy sự khinh thường.

Chu Thiến càng tức giận, cô khẽ đóng cửa lại, tránh để hai người cãicọ làm ảnh hưởng đến Thế Duy. Một động tác nhỏ này khiến Triệu Hi

https://thuviensach.vn

Thànhgiật mình, lửa giận bị cô châm lên tiêu tan hơn nửa. Xem ra cô vẫn rấtquan tâm Thế Duy, ít nhất vừa rồi chính anh cũng không nghĩ là mình cóthể sẽ đánh thức Thế Duy. Nhưng những lời sau đó Chu Thiến nói lại khiến lửa giận trong lòng anh bốc lên bừng bừng

Cô nói:

- Triệu tiên sinh, lời này của anh không đúng rồi! Anh đúnglà ông chủ, anh trả tiền lương nhưng tôi phải bỏ sức. Theo lý mà nóichúng ta là quan hệ ngang hàng, nếu anh tôn trọng tôi thì đương nhiêntôi cũng sẽ tôn trọng anh. Nhưng anh lại lén lút đứng ngoài nghe lénchúng tôi nói chuyện. Anh là cha của Thế Duy, anh có thể quang minhchính đại đi vào, anh muốn nghe gì? Giờ tôi ở trong, là mọi người xếpcho tôi ở đó, một khi đã vậy thì anh nên tôn trọng chút quyền riêng tưcủa tôi được chứ? Tôi đương nhiên không có quyền can thiệp vào việc củaanh nhưng bảo vệ chút quyền của mình chắc không sai chứ?

Những lời này tuy là thấp giọng nói nhưng lại rất hùng hồn, giọng nói hơi sẵng, đôi mắt trong suốt không chút sợ hãi nhìn anh, đôi mắt đenláy dưới ánh đèn như lóe lên, bắn thẳng vào lòng anh khiến anh có mộtcảm giác kì dị.

Lời nói quen thuộc, vẻ mặt quen thuộc…

Thiệu Lâm cũng từng thẳng thắn chỉ trích anh như vậy, nói anh hoàntoàn không biết tôn trọng người khác, nói anh chẳng bao giờ suy nghĩ cho cô… anh nhìn Chu Thiến, lửa giận trong nháy mắt biến mất

Cô gái này dường như cũng giống Thiệu Lâm vậy, sẽ không khuất phụctrước bất kì hoàn cảnh nào, nhưng có thật thế sao? Có lẽ cô ta khôngbiết hậu quả mà lỗ mãng rồi, một khi biết sẽ bị anh sa thải, mất đi công việc lương cao này nhất định sẽ hối hận mà xin lỗi anh. Dù sao trên

https://thuviensach.vn

đời này cũng chẳng có mấy người giống Thiệu Lâm, biết rõ sẽ khổ nhưng vẫnkhông chịu khuất phục?

Lập tức, Triệu Hi Thành hừ lạnh nói:

- Cô giờ nói hay lắm nhưng cô có biết hậu quả không? Cô sẽmất đi công việc này, tôi không thích loại người tự cho mình là đúng như cô, không biết nặng nhẹ gì cả

Chu Thiến sắp bị anh làm cho tức chết, rõ ràng la anh sai, cô cũngkhông mong anh sẽ xin lỗi nhưng không ngờ anh lại lấy thân phận ra đểđàn áp cô, Triệu Hi Thành đúng là người bá đạo, âm hiểm

- Triệu tiên sinh, tôi biết anh sẽ không làm như thế. Anhbiết tôi thực sự quan tâm đến Thế Duy, tôi có thể nói tôi quan tâm đếnThế Duy không kém gì anh cả. Mất đi người làm như tôi thì mất mát là Thế Duy, là các anh, tôi nghĩ làm giám đốc một xí nghiệp lớn trong nước thì anh sẽ rõ điều này. Anh sẽ không sa thải tôi. Hơn nữa những lời tôi vừa nói không phải là tự cho là đúng, cũng không phải là không biết nặngnhẹ. Những lời anh nói tôi không thể chấp nhận. Được rồi! Triệu tiênsinh, nếu anh không sa thải thì tôi xin phép đi tắm, không tiếp!

Triệu Hi Thành bị những lời này của cô làm cho á khẩu, trơ mắt nhìncô lạnh lùng đi qua. Càng khiến anh giận là cô lại nói đúng, anh sẽkhông sa thải cô. Dù sao tìm được bảo mẫu thích hợp mà quan tâm đến ThếDuy như vậy thật không dễ, không phải cứ có tiền là được

Anh xoay người nhìn theo cô đi xuống tầng, lúc đến chỗ rẽ cô cònnhướng mắt lườm anh một cái đầy khiêu khích. Đúng, đó tuyệt đối là khiêu khích. Sau đó cô bình tĩnh di xuống tầng, tao nhã, kiêu ngạo như côcông chúa khiến anh hận đến ngứa răng

Sao lại thế, sao anh lại cảm thấy cô giống Thiệu Lâm. Triệu Hi Thànhtức giận vô cùng. Thiệu Lâm ôn nhu tao nhã, Thiệu Lâm xinh đẹp hàophóng,

https://thuviensach.vn

cô gái quê mùa kia có thể so sánh sao? Đùa gì chứ, còn dám chốngđối uy hiếp hắn, chờ anh tìm được người thích hợp thì sẽ lập tức đá côđi

Triệu Hi Thành cúi đầu mắng thầm hai tiếng sau đó đi về phòng, vốnđịnh đóng sập cửa phòng cho đỡ giận nhưng đột nhiên lại nhớ đến lúc ChuThiến khẽ đóng cửa phòng thì thẩm chửi đổng, nhẹ nhàng đóng cửa lại, sau đó ngã xuống giường, vùi đầu vào gối, buồn bực không thôi.

Trong đầu anh hiện lên đủ mọi cách để xả giận nhưng lại hoàn toànkhông ý thức được, dường như đã lâu rồi anh không hề để ý đến người congái nào như vậy

Mà bên kia, Chu Thiến giận đến suýt thì xé rách quần áo. Hi Thànhchết tiệt,Hi Thành thối tha, đồ bá đạo, đợi có ngày cô quay lại bên anhthì nhất định sẽ bắt anh xin lỗi vì chuyện hôm nay

Chỉ là thực sự sẽ có ngày đó sao? Vốn cô còn định cố gắng tiếp cậnanh nhưng giờ nếu thực sự làm thế thì anh sẽ nghĩ mình là loại phụ nữtâm cơ, đến lúc đó sẽ phản tác dụng mà thôi

Chuyện thật sự không dễ như cô nghĩ. Chu Thiến khẽ thở dài. Đừng tứcgiận, nhất định sẽ có cách, sẽ có cơ hội, chồng và con đâu thể dễ dàngbỏ qua được

Sáng sớm hôm sau, Chu Thiến làm vệ sinh cho Thế Duy xong, bế Thế Duy xuống lầu ăn sáng

Vừa mở cửa phòng đã thấy Triệu Hi Thành cũng từ phòng đi ra. Anh mặcâu phục màu đậm, caravat sọc chéo màu đậm. Tóc chải gọn gàng để lộ ravầng trán cao, mấy sợi tóc rủ xuống lông mày khiến người ta không nhịnđược mà muốn vươn tay vuốt nó đi

Vẻ mặt Chu Thiến bình tĩnh nhìn anh khẽ chào:

https://thuviensach.vn

- Triệu tiên sinh

Thôi đi, tuy rằng người kia có chút đáng ghét nhưng so ra hôm qua anh cũng bị cô làm cho tức giận, coi như là hòa nhau.

Thế Duy nhìn thấy cha thì vội nhào qua, vui vẻ kêu:

- Cha ơi

Triệu Hi Thành đón lấy cậu bé, mỉm cười nói:

- Tối qua Thế Duy ngủ ngon không?

Thế Duy vươn bàn tay nhỏ bé vuốt mặt anh mà nói:

- Có ạ, cô hát hay lắm, cha thích nghe không, bảo cô hát cho nhé

Thế Duy nói vậy khiến Chu Thiến có chút thẹn mà Triệu Hi Thành lại quay sang nhìn cô, khóe miệng như khẽ cười

Hôm nay cô mặc áo trắng, quần vàng nhạt, tóc xõa ngang vai, tóc máiphủ trán, đôi mắt to có thần thái. Hai tóc vén sau mang tai để lộ đôihoa tai trân châu chiếu vào mặt cô khiến làn da cô càng thêm trắng trẻo, mịn màng

Lần đầu tiên Triệu Hi Thành nhìn kĩ cô như vậy, nhìn kỹ thì mới thấy, thì ra cô cũng có chút đặc sắc

Tiểu Thế Duy cũng không biết giữa hai người đã xảy ra chuyện gì, tiếp tục nói:

- Cha ơi, cha đã nói chủ nhật dẫn con đến công viên, con biết mai là thứ bẩy, ngày mai… ngày mai chính là chủ nhật

https://thuviensach.vn

Nhìn con yêu xòe tay tính ngày, Triệu Hi Thành phì cười. Chỉ đến lúcnày, Chu Thiến mới cảm thấy đây chính là Triệu Hi Thành từng dịu dàngvới cô trước kia

- Được, cha nói lời giữ lời, nhất định sẽ đưa Thế Duy đi

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 187: Hi Tuấn Về Nhà

Chương 186: Hi Tuấn về nhà

Ăn sáng xong, Triệu Hi Thành và Triệu lão gia cùng đi làm

Chu Thiến lại dẫn Thế Duy ra sân chơi, ánh nắng buổi sáng ấm áp,không khí cũng rất tốt. Chu Thiến dẫn Thế Duy đi dạo trong sân, khám phá những điều mới mẻ

Tỷ như xem con kiến chuyển thức ăn, nhìn con kiến xếp thành hàng dài, cõng thứ còn to hơn cơ thể chúng mà cố gắng đi về phía trước, Thế Duyhưng phấn mà vỗ vỗ đôi bàn tay mũm mĩm

Hai người đang xem rất vui, đột nhiên một chiếc xe thể thao màu bạc đi vào, nhanh chóng đỗ vào gara

Thế Duy nhìn thấy thì chỉ về phía gara nói:

- Chú, chú đã về!

Chu Thiến đứng lên nghĩ, là Hi Tuấn sao? Hai năm không gặp, giờ cậu ấy vẫn ổn chứ?

Cô nhìn về phía gara, không lâu sau đã thấy một bóng người cao gầy đi từ gara ra, nhìn thấy Thế Duy thì tươi cười đi về phía cậu bé

Tóc dài của anh đã cắt, tóc bên thái dương và cổ có chút hỗn độn, tóc mái dài để xéo qua thái dương, che đi một bên lông mày, càng nổi bậtđôi

https://thuviensach.vn

mắt đen câu hồn đoạt phách. Vành tai anh vẫn đeo chiếc hoa tai ChuThiến tặng, theo từng bước đi mà lóe ra những tia sáng lóng lánh

Làn da vốn trắng nõn của anh giờ thành màu rám nắng có độ bóng, đầynam tính. Vóc người càng thêm hoàn mỹ, cơ bắp căng tràn, quần áo mặc vừa vặn để lộ cơ bụng, cơ ngực săn chắc đầy gợi cảm

Anh sải bước đi đến, từng động tác đều lộ ra sự tự tin và tôn quý.Anh khẽ cười, cười tươi như ánh nắng mặt trời. Cơ thể quyến rũ cùng vớinụ cười tinh thuần là sự tương phản mạnh mẽ mà đầy yêu dị, hấp dẫn ánhmắt của mọi người, khiến người ta nhìn mà như đui mù đi

Hai năm không gặp, Triệu Hi Tuấn càng giống minh tinh hơn. Có lẽ anhbây giờ rất nổi tiếng rồi! Giấc mơ của anh đã thành hiện thực rồi?

Chu Thiến mỉm cười nhìn anh đến gần

Triệu Hi Tuấn đi đến bên Thế Duy, bế cậu nhóc lên, thơm má cậu bé thật kêu rồi nói:

- Thế Duy, còn nhớ chú không?

- Chú ơi!

Thế Duy cười gọi rồi sau đó nắm tóc trên trán Hi Tuấn:

- Chú đã lâu không về

Triệu Hi Tuấn cười rồi gỡ tóc mình ra nói:

- Chú dạo này bận lắm, nhưng chú được nghỉ ba ngày liền, về chơi với Thế Duy đây này. Thế Duy có vui không?

Thế Duy vung bàn tay nhỏ bé mà hoan hô rồi thơm Hi Tuấn thật kêu

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn cao hứng mà tung Thế Duy lên cao, Thế Duy vui vẻ kêu to. Chu Thiến ở bên hoảng sợ vội nói:

- Cẩn thận

Lúc này Triệu Hi Tuấn mới để ý bên cạnh còn có người, nhìn Chu Thiến kinh ngạc hỏi:

- Cô là ai?

Chu Thiến đen mặt, cảm ơn anh giờ mới nhìn thấy tôi. Tuy rằng giờ tôi trông bình thường nhưng tốt xấu gì cũng là người lớn lù lù thế này cơmà. Thế Duy cướp lời:

- Đó là cô Thiến Thiến mà Thế Duy yêu nhất

Giọng nói đầy sự kiêu ngạo.

Triệu Hi Tuấn kinh ngạc nhìn Chu Thiến, có chút không hiểu, mớimộttháng không về mà đột nhiên mọc ra cô Thiến Thiến được "thích nhất" này, đây là thần thánh phương nào?

Chu Thiến thấy vẻ hồ nghi của anh thì nhịn cười, vươn tay về phía anh:

- Tôi biết anh, Triệu Hi Tuấn, tôi là Chu Thiến, rất vinh hạnh được gặp anh

Hi Tuấn, thế này đủ khiến em lên mặt chưa?

Không hiểu vì sao, đối mặt với Hi Tuấn thoải mái hơn đối mặt với HiThành rất nhiều, lòng không hề có gánh nặng, có lẽ là vì chờ mong nhiềunên áp lực lớn chăng?

Triệu Hi Tuấn nhìn cô gái thoải mái tự nhiên trước mặt này, tuy rằngdiện mạo bình thường nhưng nụ cười lại cực kì thân thiết khiến người tacó hảo

https://thuviensach.vn

cảm. Hơn nữa đây là một trong số ít những cô gái gặp anh mà vẫncó thể thoải mái, bình tĩnh thế này! Hay lắm! Dạo gần đây quả thực bịmột số fan cuồng làm cho phát điên rồi

Triệu Hi Tuấn cũng cười vươn tay về phía cô:

- Chào cô, rất vui được làm quen

Sau đó, hai người nói chuyện phiếm một hồi. Chu Thiến nói với anh côlà bảo mẫu của Thế Duy. Triệu Hi Tuấn kinh ngạc nhìn khi thấy cô chỉ mất gần 3 ngày mà đã thu thập được tên tiểu ma vương này. Hai người tán gẫu thực sự rất vui vẻ. Triệu Hi Tuấn rất vui khi gặp được một người congái có thể khiến anh thoải mái nói cười này. Hai năm trước, sau khiThiệu Lâm qua đời, đã lâu rồi anh không thoải mái bên cạnh người con gái nào được như thế này

Nhớ tới Thiệu Lâm, ánh mắt anh trở nên buồn bã, vui vẻ bay sạch, mọithứ như đều trở nên vô vị. Anh nhìn Chu Thiến nói xin lỗi sau đó bế ThếDuy đi vào trong nhà chào mẹ. Với cảm xúc đột ngột thay đổi của anh, Chu Thiến không hiểu được nên chỉ đành đi theo sau.

Triệu Hi Thành đi vào tìm Triệu phu nhân, mà Chu Thiến lại bị HiểuVân đang quét tước ở phòng khách dữ lại. Cô mở to mắt nhìn Chu Thiến,trong mắt đầy sự hâm mộ:

- Chu Thiến, chị có thể nói chuyện phiếm với Hi Tuấn, thật hạnh phúc…

Chu Thiến nhìn cô gái trẻ mà phì cười:

- Em ở đây chẳng phải cũng thường xuyên được thấy Hi Tuấn sao? Có gì mà hâm mộ?

Hiểu Vân vừa lau đồ đạc vừa nói:

https://thuviensach.vn

- Hi Tuấn không thường xuyên về, về cũng chẳng được mấy ngày. Cho dù là ở nhà em cũng không có cơ hội tiếp xúc với anh ấy. Anh ấy làthiếu gia mà. Nhớ hồi đầu em đến đây làm ngoài vì mức lương cao thì cònlà vì có thể tiếp cận Hi Tuấn! Thật thất vọng…

Cô thở dài rồi nói:

- Nhưng có thể tận mắt nhìn thấy anh ấy em cũng rất vui rồi

Chu Thiến hỏi cô:

- Giờ Hi Tuấn rất nổi tiếng sao?

Hiểu Vân kinh ngạc:

- Không phải chứ? Chuyện này mà chị cũng không biết?

Nhắc đến chuyện này, vẻ mặt Hiểu Vân trở nên rất kích động:

- Anh ấy tham gia một bộ phim thần tượng, phim đó nổi tiếngkhắp Châu Á, ngay cả Hàn Quốc, Nhật Bản cũng rất được ưa thích. Cuối năm trước một công ty nước ngoài đầu tư chế tác phim điện ảnh do anh ấy thủ vai chính cũng nổi tiếng trên thị trường quốc tế. Hi Tuấn còn dành được danh hiệu Ảnh đế nữa kia. Có thể nói, giờ Hi Tuấn là ngôi sao hàng đầuChâu Á, rất nhiều nữ minh tinh mong được hợp tác đó nhưng anh chưa từngcho ai cơ hội cả. Người đàn ông như vậy mà chưa có bạn gái, không cóscandal thật sự khiến fan gơ như bọn em điên cuồng

Nói tới đây, Hiểu Vân buông khăn lau, hai tay bưng má, vẻ mặt vô cùng si mê (Bựa thế, khăn lau rõ bẩn …)

Thì ra Hi Tuấn đã nổi tiếng đến mức này, thật sự là không đơn giản! Cũng không lạ, Hi Tuấn đương nhiên phải nổi tiếng rồi

https://thuviensach.vn

Đang nói, Triệu phu nhân và Hi Tuấn từ trên lầu đi xuống. Triệu phunhân tươi cười rạng rỡ, xem ra con trở về khiến bà rất vui. Chu Thiếnnghĩ, không biết Triệu lão gia có còn phản đối Hi Tuấn nữa không? Nhưngnghĩ lại, Hi Tuấn có thể thoải mái quay về thế này hẳn là đã không cònphản đối gì nữa

Triệu Hi Tuấn định buông Thế Duy xuống nhưng Thế Duy đã lâu không gặp chú, rất muốn được chú bế nên ôm chặt cô anh, không chịu đi xuống. HiTuấn có chút bất đắc dĩ:

- Thế Duy, chú mệt quá, giờ chú buồn ngủ ghê, lúc nào chú dậy lại chơi với Thế Duy được không?

Thế Duy không chịu, hai đùi cọ cọ bám chặt lấy người Hi Tuấn. Hi Tuấn vừa bực vừa buồn cười

Chu Thiến vội tiến lên nói với Thế Duy:

- Thế Duy ngoan, chú mệt lắm, để cho chú ngủ được không, chú mà không đi ngủ thì sẽ bị bệnh đấy

Thế Duy vừa nghe thấy bị bệnh thì do dự hỏi:

- Thế có phải tiêm không?

Chu Thiến gật đầu:

- Phải tiêm đó!

Thế Duy nghe thấy tiêm thì nhíu mày:

- Tiêm đau lắm, đừng tiêm

Nói xong chủ động buông Hi Tuấn ra.

https://thuviensach.vn

Hi Tuấn nhìn Chu Thiến cười:

- Cũng là cô mới có cách

Chu Thiến tự nhiên vỗ vỗ vai anh:

- Mau đi ngủ đi! Anh trông như đã lâu rồi không ngủ ấy

Động tác nhỏ này của cô khiến Hi Tuấn ngây ra một hồi, lúc sau mới lấy lại tinh thần cười cười:

- Đúng thế, tháng sau tôi ra album mới nên tháng này rất bận.

Chu Thiến mỉm cười:

- Mau đi đi!

Triệu Hi Tuấn nhìn nụ cười của cô thì lại ngẩn người, sau đó mới xoay người lên lầu.

Hi Tuấn ngủ một giấc, đến lúc tối mới tỉnh lại

Lúc xuống nhà thì Triệu Hi Thành và Triệu lão gia đã về. Hai ngườithấy Hi Tuấn thì đều cười. Chu Thiến nhìn nụ cười của Triệu lão gia thìcàng chắc chắn rằng hai người không sao. Làm sao để người cố chấp nhưTriệu lão gia chịu thay đổi suy nghỉ? Cô thật sự rất ngạc nhiên.

Người một nhà sum họp vui vẻ ăn bữa tối, Chu Thiến vẫn bón cơm choThế Duy xong rồi mới ăn. Tuy rằng Quế tẩu ra lệnh không để phần cơm chongười đến muộn nhưng Hiểu Vân luôn để dành cơm cho cô. Mọi người thấynhưng cũng chẳng ai nói gì, tất cả người hầu đều rất có hảo cảm với ChuThiến nhưng lại rất bất mãn với Quế tẩu. Chỉ là Quế tẩu địa vị cao nhất, lại là người của đại thiếu phu nhân tương lai nên cũng đành chịu. Chonên Quế tẩu cũng không biết, bà định làm khó Chu Thiến nhưng chẳng cótác dụng gì.

https://thuviensach.vn

Thế Duy thấy Chu Thiến lần nào cũng là bón cơm cho mình mà không ăn thì không nhịn được hỏi:

- Vì sao cô không ăn cơm?

Chu Thiến gắp một miếng trứng gà để vào bát cậu bé rồi cười nói:

- Chút nữa cô sẽ ăn

- Không, cháu muốn cô ăn cơm với Thế Duy cơ

Nói đến đây lại nổi cơn ngang ngược không chịu ăn tiếp, cứ cố đòi Chu Thiến ăn cùng mới chịu

Triệu phu nhân nhìn thế thì nói:

- Chu tiểu thư, sau này ăn cơm cùng chúng tôi đi. Mỗi lần đều hại cô phải ăn đồ lạnh, thật sự rất ngại.

Nói xong quay lại sai Quế tẩu mang một đôi bát đũa đến

Lòng Quế tẩu mất hứng, thầm lườm Chu Thiến một cái nhưng chẳng làmđược gì, đành nghe theo. Nhìn địa vị của Chu Thiến ở Triệu gia càng lúccàng được củng cố thì lòng đầy đố kỵ, không khỏi nghĩ, nếu không có ChuThiến chen ngang thì người có vinh dự này chính là con mình rồi. CùngTriệu gia ăn chung một bàn, thực sự rất có mặt mũi. Không được, nhấtđịnh phải nói với Tống tiểu thư, để cô ấy đuổi Chu Thiến này đi mớiđược!

Chu Thiến được xếp ngồi cạnh Hi Tuấn, lúc ngồi xuống, Hi Tuấn mỉmcười với cô. Chu Thiến vừa để ý Thế Duy ăn cơm, đôi lúc cũng nhỏ giọngtán gẫu với Hi Tuấn đôi câu. Triệu Hi Thành đối diện thấy bọn họ mỉmcười nói chuyện thì cảm thấy chói mắt. Chu Thiến này thật có bản

https://thuviensach.vn

lĩnh,chỉ một ngày đã thu phục được Thế Duy, giờ ngay cả Hi Tuấn cũng bị côthu phục sao?

Cô gái này rốt cuộc có gì hấp dẫn người? Diện mạo bình thường, dángngười bình thường, ngay cả tính tình cũng chẳng tốt đẹp là mấy, đúng là, có chuyện gì thế không biết?

Triệu Hi Thành thỉnh thoảng lại nhìn bọn họ, trong lòng thầm oán

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 188: Ánh Trăng

Chương 187: Ánh trăng

Buổi tối, tắm cho Thế Duy xong, dỗ cậu bé lên giường ngủ, Chu Thiếnthấy còn sớm mà cũng chẳng có tâm tình đọc sách nên đi xuống lầu, ra hoa viên tản bộ.

Ánh trăng như nước chiếu vào hậu hoa viên, chiếu lên lớp lá cây dàylấp loáng. Chu Thiến đi về phía lương đình, thưởng thức ánh trăng sáng,hương thơm cỏ cây, cảm thấy thật vui vẻ, thoải mái

Chu Thiến tựa vào cây cột sơn son, nhìn từng gốc cây ngọn cỏ tronghoa viên, hồi tưởng lại trước kia khi mình cùng Hi Thành ở đây nắm taytản bộ, thì thầm nhỏ nhẹ, dịu dàng ôn nhu. Khi đó, ánh mắt anh nhìn côcòn dịu dàng hơn ánh trăng kia nhưng bây giờ… Chu Thiến thở dài, chỉ ecòn lạnh hơn băng tuyết…

Không sao, Chu Thiến thầm tự cổ vũ mình. Giờ mới tiếp xúc được mấyngày, chỉ cần ở chung lâu, tiếp xúc nhiều thì nhất định Hi Thành sẽ chú ý đến mình. Nhưng điều đáng mừng là, cô phát hiện Thế Duy là đứa trẻngoan, trước kia ngang bướng hoàn toàn là vì người lớn chiều hư, chỉ cần dạy dỗ cẩn thận, kiên nhẫn giảng giải thì nhất định cậu bé sẽ thành đứa trẻ ai thấy cũng yêu. Chỉ mấy ngày thôi mà Thế Duy đã thay đổi rấtnhiều rồi đó thôi

Bất kể cuối cùng Hi Thành có chấp nhận cô hay không, bất kể cô có thể trở lại bên Hi Thành và con hay không, lần này trở về Triệu gia tuyệtđối là đáng giá!

https://thuviensach.vn

Đang nghĩ, phía sau đột nhiên truyền đến tiếng bước chân khe khẽ

Chu Thiến quay đầu nhìn lại, một bóng người cao lớn chậm rãi hiện ra trước mắt, đến gần mới nhìn rõ đó là Triệu Hi Tuấn.

- Hi!

Chu Thiến nhẹ nhàng chào hỏi, khẽ mỉm cười.

Nghe thấy tiếng, Triệu Hi Tuấn ngẩn ra, hiển nhiên không nghĩ ở đâycòn có người, thấy là Chu Thiến thì mỉm cười chào, anh bước tới ghế đácẩm thạch mà ngồi bên cạnh Chu Thiến

- Muộn thế rồi còn chưa ngủ? Chu Thiến hỏi

- Ngủ suốt chiều nên giờ bị mất giấc, còn cô? Triệu Hi Thành hỏi lại

- Tôi cũng không ngủ được

- Sao thế? Có tâm sự? Thế Duy rất bướng bỉnh à?

Chu Thiến vội lắc đầu:

- Không đâu, Thế Duy ngoan lắm, tôi rất thích thằng bé

Đúng là có tâm sự chẳng qua nếu nói ra chỉ sợ anh sẽ sợ chết khiếp mất

- Cô và Thế Duy thật có duyên, Thế Duy chưa từng gần gũi với người ngoài nào như thế cả

- Có lẽ tôi có phép thuật. Chu Thiến nháy mắt tinh nghịch nói

Triệu Hi Tuấn cúi đầu cười, tóc trước trán khẽ lay động, mắt phượnglưu chuyển dưới ánh trăng. Anh ngẩng đầu nhìn Chu Thiến, dưới ánh trăng, mái tóc cô bóng lên dưới ánh trăng, khuôn mặt biến mất trong bóng tối,đôi mắt sáng ngời. Anh nhìn cô lẳng lặng cười, rõ ràng là ngũ quan bìnhthường

https://thuviensach.vn

nhưng vì nụ cười nhu hòa của cô mà lại có vẻ động lòng người vôcùng. Triệu Hi Tuấn hơi động tâm, vì sao lúc này Chu Thiến lại khiến anh có cảm giác đặc biệt quen thuộc vậy? Tình cảnh này như đã từng trải qua ở đâu rồi?

- Chu Thiến, chúng ta đã từng gặp chưa

Anh hỏi theo bản năng, có lẽ cô ấy mê ca nhạc sao?

Chu Thiến ngẩn ra, cẩn thận nghĩ, khối cơ thể này hẳn sẽ không gặp Hi Tuấn rồi cho nên lắc đầu:

- Không có, tôi đã gặp anh nhiều lần nhưng chắc chắn là anh chưa từng thấy tôi

Triệu Hi Tuấn nghĩ là cô nói chuyện thấy anh trong Thiệu Vân cho nên nghi hoặc gật đầu.

Triệu Hi Tuấn cười:

- Nhưng tôi lại thấy cô rất quen thuộc.

Lòng Chu Thiến khẽ động nhìn anh, rất quen thuộc? Hi Tuấn, cậu có thể tìm được bóng dáng Thiệu Lâm qua tôi không?

Hiển nhiên Triệu Hi Thành không đem chuyện này vào lòng, tùy tiện hỏi cô:

- Tôi thấy cô rất có cách dỗ dành trẻ con, cô là giáo viên mầm non sao?

- Không, tôi chỉ là rất thích trẻ con cho nên hay đọc sách về phương diện này

Chu Thiến nhìn thẳng vào anh:

https://thuviensach.vn

- Trước kia tôi là stylist

- Stylist?

Triệu Hi Tuấn có chút chấn động, một lát sau, anh quay đầu nhìn ra phía trước:

- Trước kia tôi cũng có người bạn làm stylist, cô ấy là người rất tài hoa, đã từng mang đến cho tôi rất nhiều niềm vui

Giọng anh thật nhẹ nhàng, giữa ban đêm yên tĩnh này như phủ thêm một tầng bi thương

Chu Thiến biết anh đang nhắc đến mình, nhìn vẻ mặt cô đơn của anh,Chu Thiến cũng rất khó chịu. Cô vẫn chỉ luôn lo lắng đến cảm xúc của HiThành và con nhưng không nghĩ đến những người bạn bên mình cũng sẽ rấtđau lòng. Như Tiểu Mạt, như Tư Mẫn, như Hi Tuấn vậy. Cô đột nhiên cảmthấy kích động, hận không thể nói chuyện của mình cho rõ ràng nhưng lýtrí của cô lại khắc chế lại, đây chưa phải lúc thích hợp. Cô tự nói vớimình

Chu Thiến lặng lẽ vỗ vỗ vai anh:

- Cô ấy nhất định cũng rất vui vì có người bạn như anh

Triệu Hi Tuấn nhìn đôi bàn tay trên vai mình, đôi tay này không đẹp như đôi tay ấy nhưng vẫn mang đến cho anh sự ấm áp ngày nào

- Không, tôi chưa từng làm được gì cho cô ấy? Luôn luôn là cô ấy giúp đỡ, cổ vũ tôi, là lúc cô ấy cần giúp đỡ nhất thì tôi chỉ là kẻbất lực, tôi không xứng là bạn của cô ấy

- Hi Tuấn, nếu hai người thực sự là bạn thì cô ấy nhất định sẽ không vui khi anh nói như vậy

https://thuviensach.vn

Chu Thiến không nghĩ ngợi gì, buột miệng mà gọi tên anh, vừa nói xong đã thấy mình lỗ mãng nhưng thấy Hi Tuấn có vẻ không để ý thì mới yênlòng.

Triệu Hi Tuấn ngẩng đầu nhìn cô:

- Cô nói đúng, chưa bao giờ cô ấy để ý xem mình phải trả giábao nhiêu, cũng chưa từng nghĩ mình sẽ được báo đáp thế nào. Nếu cô ấythấy tôi nói thế này, nhất định sẽ không vui

Nụ cười của anh có chút hoảng hốt, ánh mắt lại nhìn về nơi xa xắm như đang chìm đắm trong đoạn quá khứ nào đó.

Chu Thiến nhìn đồng hồ, bất tri bất giác cô đã ngồi ở đây hơn mộttiếng, nên về nghỉ ngơi đi thôi. Cô đứng lên nói với Triệu Hi Tuấn:

- Triệu tiên sinh, ngại quá, mai tôi phải dậy sớm, Thế Duy và cha đi công viên, tôi phải chuẩn bị sớm. Tôi về nghỉ trước.

Triệu Hi Tuấn cũng đứng lên, bóng người cao lớn bao phủ lấy cô, lúcnày Chu Thiến mới phát hiện mình chỉ cao đến bả vai anh thì buồn bực…

- Được, tôi cũng về phòng, cùng đi thôi.

Bọn họ sóng vai rời khỏi hoa viên, lúc tới gần đại sảnh, Triệu Hi Tuấn đột nhiên nói:

- Về sau cô cứ gọi tôi là Hi Tuấn đi. Bạn bè tôi đều gọi tôinhư vậy, tôi thích nói chuyện phiếm với cô, tôi mong chúng ta có thểthành bạn bè.

Mặt Chu Thiến đỏ lên, hẳn là anh đã nghe thấy… Cô cười ngại ngùng nói:

- Tôi không quen gọi người khác là thiếu gia, cảm thấy như đang ở xã hội phong kiến vậy…

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn cười to, sau vỗ vỗ bả vai cô rồi đi vào.

Chu Thiến không biết là mình nói lại buồn cười như vậy, nhìn anh cười thoải mái như thế thì cảm thấy có chút lạ, lẩm bẩm đôi câu rồi cũng đitheo lên

Phòng của Hi Tuấn vẫn là ở tầng hai, lúc vào phòng còn vẫy tay vớiChu Thiến. Chu Thiến cũng vẫy tay lại với anh mà mỉm cười. Nụ cười nàyvẫn đọng trên môi, mãi đến khi lên tầng ba, nhìn thấy Triệu Hi Thànhđang tựa vào vách tượng, lạnh lùng nhìn cô thì nụ cười mới tắt lịm.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 189: Mệt Mỏi

Chương 188: Mệt mỏi

Triệu Hi Thành dựa vào tường, hai tay ôm ngực, ánh đèn ảm đạm bao phủ lên người anh, khuôn mặt nửa sáng nửa tối, đôi mắt thâm thúy u ám lạnhlùng nhìn Chu Thiến.

Tuy rằng sắc mặt anh trông khó coi nhưng Chu Thiến thấy anh thì vẫn rất vui, nụ cười vừa tắt lại nổi lên, khẽ chào:

- Triệu tiên sinh

Sau đó đi đến bên cạnh anh, hơi dừng lại. Khó lắm mới có cơ hội ởchung, muốn nói gì đó với anh nhưng nhìn khuôn mặt lạnh lùng của anh thì lại không biết nên mở miệng thế nào

Triệu Hi Thành lạnh l ùng nhìn chằm chằm cô một lúc lâu, sau đó nói:

- Cô muốn chăm sóc Thế Duy cho tốt thì phải có sức khỏe, côcho rằng cái kiểu đêm hôm rồi còn lang thang bên ngoài thì có đủ sứcchăm sóc Thế Duy sao? Tối qua cô cãi lại hung hồn lắm, cô quan tâm ThếDuy chẳng kém ai, chẳng qua chỉ là nói suông mà thôi à?

Nửa đêm? Giờ mới chỉ có 10h thôi? Đây chẳng phải là đang bới lông tìm vết à? Chu Thiến bĩu môi, có chút tức giận:

- Triệu tiên sinh?

Cô đưa tay đeo đồng hồ đến trước mặt anh:

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ 10h là nửa đêm sao? Anh quá khoa trương rồi đó?Tôi không biết vì sao anh không thích tôi nhưng dù là thế thì cũng xinanh tìm lí do thích hợp một chút, thế này như kiểu anh đang cố tình gâysự đó

Nhìn mặt anh trầm xuống, Chu Thiến lập tức bổ thêm một câu:

- Đương nhiên, tôi biết Triệu tiên sinh không phải là người cố tình gây sự, nhất định là anh đã nhìn nhầm giờ rồi.

Cô rất muốn nói chuyện hòa bình với anh, rất muốn bộc lộ những điểmtốt của mình trước mặt anh nhưng là vì sao anh không thể nói chuyệnthoải mái với cô như Hi Tuấn? Ngay cả Hi Tuấn cũng thấy cô quen thuộcthì vì sao Hi Thành là người sớm chiều ở chung với cô lại chẳng có cảmgiác gì? Thái độ lãnh đạm không nói, còn coi cô là người có tâm cơ cầnđề phòng.

Chẳng lẽ trong mắt anh chỉ có vẻ bề ngoài xinh đẹp mới là quan trọng? Người bình thường anh chẳng muốn tiếp xúc sao?

Lòng Chu Thiến có chút khổ sở, cô không muốn nói tiếp nữa. Cô đi lướt qua anh mà về phòng. Đến khi cô sắp mở cửa thì Triệu Hi Thành lại gọigiật cô từ phía sau:

- Chu tiểu thư.

Chu Thiến xoay người, nhìn anh.

Triệu Hi Thành buông tay, sau đó đi về phía trước vài bước, đứng cách cô một đoạn. Đèn ở hành lang chiếu lên đỉnh đầu anh, ánh đèn chiếu rõkhuôn mặt của anh, đôi mắt thâm sâu, đôi môi góc cạnh, anh đứng đó, lẳng lặng nhìn cô, tuấn mỹ vô cùng

- Chu tiểu thư, có chuyện xin cô nhớ cho kỹ, chúng tôi mời cô đến là để chăm sóc Thế Duy chứ không mời cô đến để tiếp cận ngôi sao.Xin cô nhớ

https://thuviensach.vn

rõ bổn phận của mình, đừng làm chuyện không hợp với thân phận nữa

Anh từ ban công nhìn thấy cô và Hi Tuấn đi ra khỏi hoa viên,vẻ mặt vô cùng thân thiết, nhỏ giọng nói chuyện rồi lớn tiếng cười. Từ sau khiThiệu Lâm qua đời chưa từng thấy Hi Tuấn cười thoải mái như vậy, chẳngbiết người con gái trước mặt có phép thuật gì nữa! Chuyện này vốn chẳngliên quan gì đến anh nhưng chẳng hiểu sao anh rất khó chịu. Anh vốnkhông định đứng đây chờ cô nhưng như có ma xui quỷ khiến mà ại đi ra.Anh vốn không nên phản ứng như vậy nhưng chẳng hiểu sao vẫn nói ra những lời anh. Anh cũng không biết là vì sao, như có ai cố ý kích thích anhvậy. Vì sao lại muốn chọc giận cô? Muốn cho cô chú ý sao? Điều này quábuồn cười

Nhưng Chu Thiến sao có thể hiểu được tâm lý phức tạp này của anh? Côchỉ cảm thấy phổi sắp nổ tung. Cho tới giờ cô luôn biết anh khá tàn nhẫn với người ngoài, hòan toàn sẽ không để ý đến cảm nhận của người khácnhưng trước giờ anh vẫn luôn dịu dàng với cô, điều này khiến cô gần nhưquên đi một Triệu Hi Thành lạnh lùng như sói. Giờ anh đem sự tàn nhẫn đó đặt lên cô thì cô mới biết cảm giác này khó chịu cỡ nào. Đoạn thời gian đầu khi bị tai nạn xe kia, anh cũng rất tàn nhẫn với cô, nhưng sau nàytình yêu của anh quá nồng nàn khiến cô quên đi đoạn thời gian khó khănđó. Không ngờ bây giờ lại phải nếm trải cảm giác này một lần nữa. Khiđó, cô còn chưa yêu thương anh nên không để ý nhưng giờ thấy người đànông mình yêu đối xử với mình như thế thì sao có thể không khó chịu?

Quá khứ đều như đã thành hư vô, lại phải bắt đầu lại từ đầu, lòng Chu Thiến vô cùng mỏi mệt.

Cô cúi đầu, nhẹ nhàng nói:

- Triệu Hi Thành, tôi chỉ là làm công cho các người chứ không phải là bán thân. Tôi chỉ cần làm tốt bổn phận của mình, còn việc tôilàm gì thì anh

https://thuviensach.vn

có quyền gì mà can thiệp. Với tôi, Hi Tuấn không phải làmột ngôi sao, tôi và anh ấy là bạn bè thì cũng chẳng có gì là quá đáng

Cô ngẩng đầu nhìn anh, đôi mắt đen láy dưới ánh đèn lấp lánh:

- Mọi chuyện anh đều chỉ nhìn bề ngoài, còn bên trong anh đã từng để ý chưa? Hay anh chỉ quan tâm đến bề ngoài?

Cô nói xong, xoay người, đẩy cửa đi vào. Trong nháy mắt đóng cửa, đôi mắt đen láy của cô nhìn thẳng vào mắt anh, sự bi thương trong mắt côkhiến tim anh khẽ run lên.

Môi anh giật giật, định tiến lên nói gì nhưng cửa phòng lại chậm rãi khép lại, phát ra một tiếng trầm đục, như một tiếng thở dài

Nhìn cánh cửa khép lại, lòng Triệu Hi Thành trở nên trống rỗng, cócảm giác khó nói cứ quanh quẩn trong đầu. Như là mất mát, như là phiềnmuộn, như là một người độc hành trong đêm, như đụng phải cái gì nhưnglại không thể nắm bắt được.

Anh trở về phòng, nằm sấp xuống giường, nhìn ánh trăng sáng tỏ bên ngoài mà lòng không thể bình tĩnh lại

Sáng sớm hôm sau, Chu Thiến đánh thức Thế Duy, giúp cậu mặc quần áosạch sẽ, đội thêm một chiếc mũ và đeo kính râm. Thế Duy như vậy trongnhư người lớn, vô cùng đáng yêu

Thế Duy chạy đến trước gương mà nhìn mình, cao hứng nhún nhún vai, cười tủm tỉm, nhìn qua rất vui vẻ

Chuẩn bị xong, Chu Thiến bế Thế Duy xuống lầu

Đến đại sảnh đã thấy Tống Thiệu Vân ngồi trên sô pha nhàm chán đọctạp chí, Triệu phu nhân ngồi ở bên cạnh xem tivi, không thấy Hi

https://thuviensach.vn

Thành,hắn là vẫn còn chưa xuống

Nghe tiếng động, Tống Thiệu Vân quay đầu, thấy Thế Duy thì vội mỉm cười nói:

- Chào buổi sáng Thế Duy! Hôm nay cô và cha cháu cùng đưa cháu đi công viên nhé?

Nói xong đứng lên đi đến bên Thế Duy vươn tay định ôm cậu bé

Nhưng Thế Duy lại rụt vào lòng Chu Thiến, né tránh cô ta, sau đó nhìn cô ta, chu miệng lên nói:

- Cháu muốn đi cùng cô Thiến Thiến. Nói xong vội ôm chân Chu Thiến.

Nụ cười của Tống Thiệu Vân cứng đờ, ngượng ngùng đứng dậy, tuy rằng cố khắc chế nhưng vẫn rất khó chịu.

Triệu phu nhân ngồi ở trên sô pha nhìn qua bên này rồi lại quay đầu lại chăm chú xem TV

Lúc sau, Triệu Hi Thành và Triệu Hi Tuấn cùng đi xuống. Hai người đều là những anh chàng đẹp trai vô cùng, một người lạnh lùng, một người ấmáp, đi bên nhau như tỏa ra sức hút mãnh liệt hấp dẫn ánh mắt của mọingười

Tống Thiệu Vân nhìn thấy bọn họ, đảo qua khuôn mặt tuấn tú của haingười, cuối cùng mới nhìn Triệu Hi Thành rồi mỉm cười dịu dàng, chậm rãi đi đến bên anh, tự nhiên mà ôm tay anh:

- Hi Thành, đi được chưa?

Hôm nay Tống Thiệu Vân mặc bộ váy liền màu trắng mềm mại, mỗi bước đi làn váy lay động rất hài hòa với khuôn mặt xinh đẹp và dáng người

https://thuviensach.vn

thướt tha của cô, tựa như Lăng ba tiên tử. Tống Thiệu Vân đứng bên Triệu HiThành, tuấn nam mỹ nữ đứng bên nhau thật đẹp đôi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 190: Ràng Buộc

Chương 189: Ràng buộc

Chu Thiến chỉ cảm thấy hình ảnh này thật chói mắt, hận không thể tiến lên gạt tay Tống Thiệu Vân ra. Nhưng giờ thân phận không cho phép côlàm vậy. Cô cắn răng lạnh lùng nhìn bọn họ, trong lòng vừa tức vừa đau.

Triệu Hi Thành nhìn khuôn mặt tươi cười của Tống Thiệu Vân mà khẽ mỉm cười. Xoay người lại thấy Chu Thiến đang nhìn bọn họ, cũng chẳng hiểusao lại vội gạt tay Tống Thiệu Vân ra, động tác này khiến nụ cười củaTống Thiệu Vân tắt ngấm. Cô ta vẫn đang cố nắm lấy tay Triệu Hi Thành,sắc mặt trở nên vô cùngkhó coi.

- Hi Thành…

Cô nhìn anh, trong mắt như phủ một lớp sương mù, nhìn trông thực sự đáng yêu.

Triệu Hi Thành có chút khó hiểu vì sao mình lại đột nhiên thất thốnhư vậy, bình thường cho dù anh có nhiều điều không hài lòng với TốngThiệu Vân nhưng chỉ cần nhìn khuôn mặt giống Thiệu Lâm như đúc kia thìcũng sẽ không quá đáng với cô nhưng hôm nay vì sao lại thế?

Giờ nhìn vẻ mặt sắp khóc kia của Tống Thiệu Vân mà trong lòng lại cảm thấy phiền muộn

Không đâu, Thiệu Lâm sẽ chẳng bao giờ vì chút chuyện mà yếu đuối nhưvậy, cho dù là những lúc bất lực nhất thì cô cũng chưa từng khóc

https://thuviensach.vn

lóc.Anh vĩnh viễn nhớ cái ngày cô xách hành lý bước khỏi Triệu gia, vẻ mặtkiên quyết không chút sợ hãi, không bàng hoàng, không mơ hồ, cứ thế màbước vào màn sương đêm chẳng quay đầu nhìn lại…

Anh nhớ tới lời Chu Thiến nói đêm qua: “Chuyện gì anh cũng chỉ nhìnbên ngoài, có bao giờ để ý bên trong thế nào chưa?” Cô nói rất đúng, anh vẫn luôn vì vẻ ngoài của Tống Thiệu Vân mà mê muội, vì bề ngoài đó màbỏ qua hai tâm hồn hoàn toàn khác biệt

Nói rất thấu triệt…

Chẳng lẽ anh cứ mãi tự lừa mình dối người như vậy sao

Triệu Hi Thành nhìn cô ta nói;

- Sao hôm nay lại đến đây?

Tống Thiệu Vân cúi đầu, lấy ngón tay khẽ lau khóe mắt rồi nói:

- Chẳng phải đã nói hôm nay sẽ đưa Thế Duy đến công viên chơi sao, sao anh quên rồi à? Giọng nói có chút u oán.

Triệu Hi Thành lúc này mới nhớ lại, tuần trước đã nói vậy, mình suýt thì quên. Anh đành nói:

- Được rồi, cùng đi thôi, giờ đi được rồi

Nói xong bước đến bế Thế Duy.

Nhưng Thế Duy lại ôm chặt lấy Chu Thiến, bướng bỉnh nói:

- Con muốn cô cũng đi, con muốn đi với cô!

Tống Thiệu Vân lạnh lùng không muốn để Chu Thiến đi theo làm bóngđèn. Nghĩ lại xem, cô, Hi Thành và Thế Duy, ba người ở bên nhau là

https://thuviensach.vn

bứctranh hài hòa, ấm áp cỡ nào. Lại thêm một người chẳng ra làm sao? Hơnnữa cô ta còn muốn nhân cơ hội này mà bồi dưỡng tình cảm với cha con họnên mới không muốn bảo mẫu của Thế Duy đi cùng.

Cô ta đi đến bên Thế Duy, cười nụ cười cô ta cho là ngọt ngào nhất, dịu dàng nói:

- Thế Duy, cô sẽ chăm sóc con, hôm nay để cô đây nghỉ ngơi đi, cùng cô Thiệu Vân đi chơi được không

Nói xong khẽ lắc lắc đôi tay nhỏ bé của Thế Duy. Ai ngờ Thế Duy chẳng nể nang gì mà gạt tay cô ta ra, lớn tiếng nói:

- Không cần, cháu thích cô Thiến Thiến!

Tống Thiệu Vân giận muốn tát Thế Duy nhưng vì cậu bé là bảo bối Triệu gia nên đành nén giận.

Chu Thiến vẫn không lên tiếng, cô thừa nhận, cô rất muốn đi, chẳng lẽ bảo cô trơ mắt nhìn người phụ nữ này đi chơi công viên với chồng conmình sao? Không, cô chưa bao giờ hào phóng đến mức độ đó

Cho nên cô chỉ vuốt tóc Thế Duy, tỏ vẻ khó xử nhưng không từ chối

Bên kia, Triệu phu nhân vẫn yên lặng đột nhiên lên tiếng:

- Để Chu tiểu thư đi cùng đi! Có cô ấy trông Thế Duy, hai người cũng thoải mái hơn

Tống Thiệu Vân nghe xong lời này, tuy rằng không vui nhưng chẳng cócách nào. Giờ cô ta còn chưa dám công khai chống đối Triệu phu nhân, côta vẫn chưa có thực lực này

Triệu Hi Thành cũng chẳng phản đối để Chu Thiến đi theo. Không hiểusao, nghe con yêu cầu thế, anh lại cảm thấy rất vui vẻ? Thật lạ…

https://thuviensach.vn

- Vậy được rồi, để cô Chu Thiến cùng đi nhưng Thế Duy phải ngoan nhé! Anh nói

- Thế Duy nhất định sẽ nghe lời cô! Thế Duy ra sức gật đầu

Triệu Hi Tuấn cũng đi tới nói:

- Hôm nay em cũng rỗi, em đi cùng với. Đã lâu rồi không được chơi với Thế Duy.

Thế Duy lập tức nhảy dựng lên vỗ tay hoan hô:

- Vâng! Chú là tốt nhất!

Hi Tuấn vuốt tóc Thế Duy sau đó mỉm cười nhìn Chu Thiến ở bên.

Nhìn tình cảnh này, không hiểu sao, Triệu Hi Thành chẳng hề thấy vui vẻ, trong lòng còn có cảm giác rầu rĩ. Anh nói:

- Giờ em nổi tiếng như vậy, không sợ người khác nhận ra sao?

Triệu Hi Tuấn thoải mái nhún nhún vai, cười nói:

- Em có cách mà

Mà Tống Thiệu Vân nghe được Hi Tuấn cũng đi, cảm thấy hai người nàyđi với nhau sẽ không gây trở ngại gì mình nữa thì lòng cũng thoải máilên nhiều

Đợi đến khi Triệu Hi Tuấn cải trang xong thì mọi người mới yên tâmgật đầu. Anh mặc quần áo ở nhà bình thường mà còn rộng che đi dáng người hoàn mĩ. Đầu đội mũ lưỡi trai, đeo kính râm to bản che nửa mặt. Nếukhông nhìn kỹ thì thật sự là không thể nhìn ra.

https://thuviensach.vn

- Không ai nghĩ là em sẽ đi đến công viên đông người đâu, cho dù bị ai thấy thì cũng chỉ bán tín bán nghi thôi, không sao đâu

Triệu Hi Thành thấy anh kiên trì muốn đi thì cũng chẳng có cách nào.

Bốn người ra ngoài, chia làm hai xe

Tống Thiệu Vân không chút suy nghĩ mà mở cửa xe trước của Triệu Hi Thành nhưng Thế Duy lại không đồng ý nói:

- Vị trí này là của cháu với cô Thiến Thiến.

Tống Thiệu Vân tức giận đến ngực thở phập phồng, xoay người nhìn vềphía Chu Thiến. Lúc này, người biết điều sẽ biết nên làm thế nào, cô hẳn nên bế Thế Duy ngồi qua xe của Triệu Hi Tuấn mới đúng

Nhưng Chu Thiến lại đi đến bên cửa xe, cúi người khó xử hỏi Triệu Hi Thành:

- Triệu tiên sinh, làm sao bây giờ?

Cô rất muốn ngồi ở vị trí này nhưng tình trạng thế này, chẳng biếtTriệu Hi Thành sẽ nghĩ gì, vẫn nên đem quyền quyết định giao cho anh đi. Nhưng chắc anh thương con, sẽ không từ chối yêu cầu của con mới đúng!

Triệu Hi Thành nhìn con rồi vươn đầu ra nói với Tống Thiệu Vân:

- Hay là em ngồi sau đi

Tống Thiệu Vân giận đến tái mặt. Cô phải ngồi đằng sau? Lập tức cô ta dùng sức đóng sập cửa xe rồi đi qua xe Triệu Hi Tuấn.

Triệu Hi Thành cũng chỉ nhìn thoáng qua bóng cô ta rồi lại quay đầu khởi động xe

https://thuviensach.vn

Bên kia, Tống Thiệu Vân thấy Hi Thành cũng chẳng đi qua dỗ dành mìnhnhư trước thì không khỏi có chút lỗ mãng. Mẹ cả từng nói Thiệu Lâm tínhtình dịu dàng như nước cô hẳn phải nhẫn nhịn mới đúng. Giờ chẳng biết Hi Thành có giận không nữa

Cô ta cũng chẳng sợ Chu Thiến và Hi Thành sẽ thế nào. Chỉ dựa vàodiện mạo, dáng người kia, Hi Thành quen nhìn mỹ nữ sao coi Chu Thiến ragì. Huống chi anh còn luôn mãi nhớ nhung Thiệu Lâm, hừ, chỉ là bảo mẫuthôi…

Cô ta rất tức giận, anh còn nể nang cả bảo mẫu của Thế Duy như vậy,quá dung túng Thế Duy rồi. Tương lai sau này kết hôn với anh thì nhấtđịnh phải mau chóng sinh con, sinh càng nhiều càng tốt, như vậy mới cóthể đoạt lại lòng anh (hoang tưởng nặng gớm)

Một bên, Triệu Hi Tuấn thỉnh thoảng lại nhìn cô ta một cái, nhìn côta lúc giận lúc bức, lúc nhăn nhó lúc lại mỉm cười thì cảm thấy cô gáinày quá kì quặc. Tuy rằng rất giống Thiệu Lâm nhưng chính là hai ngườihoàn toàn khác nhau, chẳng hiểu vì sao anh lại không thấy rõ điều nàynữa

Trong xe Triệu Hi Thành

Chu Thiến vì chuyện tối qua mà còn không muốn bắt chuyện với anh. Côôm Thế Duy nhìn ra ngoài cửa sổ, chỉ vào sự vật bên ngoài mà nói cho Thế Duy biết đây là cái gì, đó là cái gì, Thế Duy cũng vui vẻ vỗ vỗ tay vào cửa kính, vẻ mặt rất hưng phấn. Sau đó hai người lại cùng nhau vô tayca hát. Chu Thiến cầm bàn tay nhỏ bé của Thế Duy mà vỗ vỗ, Thế Duy cũnghát theo, không khí bên trong rất vui vẻ

Triệu Hi Thành vừa lái xe vừa thỉnh thoảng nói nhìn bọn họ, hai người dều mỉm cười, bất giác Triệu Hi Thành cũng mỉm cười theo

Đi một tiếng mới đến được công viên lớn nhất thành phố

https://thuviensach.vn

Bốn người xuống xe, Chu Thiến đặt Thế Duy xuống. Thế Duy một tay nắmtay Chu Thiến, một tay nắm tay Triệu Hi Thành, nhìn qua như thể là mộtgia đình hạnh phúc vậy

Ban đầu Chu Thiến còn sợ Hi Thành nghi ngờ cô có mục đích gì nhưng cô nhìn thoáng qua Hi Thành, thấy sắc mặt anh tự nhiên, không hề tức giậnthì cúi đầu khẽ cười, càng nắm chặt đôi bàn tay bé nhỏ của Thế Duy, cốgắng quý trọng thời gian ấm áp hiếm có này

Nhưng hình ảnh này lại khiến Tống Thiệu Vân vừa xuống xe tức giận.Cô ta vội đi qua, đứng chắn giữa Thế Duy và Hi Thành, kiên quyết pháhoại hình ảnh ấm áp kia

Triệu Hi Thành nhướng mày có chút tức giận nhưng Tống Thiệu Vân tỏ ra không thấy, kéo tay anh đi về phía bán vé nói:

- Hi Thành, chúng ta đi mua vé

Nhìn Hi Thành bị lôi đi, Chu Thiến và Thế Duy đều tỏ vẻ thất vọng. Nhưnglàm sao bây giờ, chẳng lẽ còn đi kéo anh về sao

Triệu Hi Tuấn đi đến bên bọn họ, mỉm cười, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Thế Duy. Thế Duy nhìn chú, lúc này mới mỉm cười

Hi Tuấn nói với Chu Thiến:

- Đã lâu rồi tôi không tới đây chơi, hôm nay nhất định phải chơi cho thật thoải mái

Chu Thiến nói:

- Tôi chưa từng đến đây

Trước kia phải tiết kiệm tiền, sau này làm con dâu Triệu gia cũng không cơ hội tới nơi này.

https://thuviensach.vn

- Vậy hôm nay nhất định sẽ đưa cô đi chơi thỏa thích, bên trong có rất nhiều trò chơi vui

- Tôi sẽ không chơi mấy trò mạo hiểm đâu, nhìn đã thấy sợ rồi

Thế Duy chen vào:

- Con muốn chơi xe đụng!

Triệu Hi Tuấn vuốt vuốt khuôn mặt Thế Duy nói:

- Được rồi, tí nữa chúng ta đi chơi xe đụng

Triệu Hi Thành và Tống Thiệu Vân đi ra thì thấy tình cảnh này, mộtnam một nữ nắm tay một đứa trẻ, nam nữ nhìn nhau cười nói vui vẻ, đứatrẻ như sợi dây kết nối giữa hai người

Triệu Hi Thành lập tức trầm mặt, anh tuy rằng hận không thể phá hoạihình ảnh đó nhưng anh lại khinh thường hành động như Tống Thiệu Vân. Anh đi đến trước mặt Thế Duy, vươn tay nói:

- Ra cha bế nào

Thế Duy lập tức buông tay hai người, nhào vào lòng Triệu Hi Thành

Như một tiếng đứt phựt, mối ràng buộc này bị anh cắt đứt, anh nhinfct và Hi Tuấn không còn liên hệ gì nữa mà lòng bỗng nhiên thoải mái.

Anh khẽ cười bế Thế Duy đi vào. Tống Thiệu Vân lập tức chạy theo, Chu Thiến và Hi Tuấn cũng đi phía sau

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 191: Chơi Đụng Xe

Chương 190: Chơi đụng xe

rong công viên đông đúc, dòng người tấp nập, tiếng cười vang lên khắp nơi. Có rất nhiều gia đình, hai cha mẹ đưa con đi chơi, đứa trẻ líu lotrò chuyện khiến mọi người có cảm giác vô cùng ấm áp

Cũng có rất nhiều cặp tình nhân, tay nắm tay, vai kề vai vô cùng ngọt ngào.

Bốn người đi vào khu trò chơi, Thế Duy bắt đầu ầm ĩ đòi đi chơi đụngxe. Hôm nay vì muốn làm cậu bé vui vẻ nên sao không chiều Thế Duy được.Mọi người cùng đến khu chơi xe đụng, mỗi người một xe, Thế Duy và HiThành ngồi chung một xe

Trong bãi có rất nhiều người, mới đầu Chu Thiến còn chưa quen, điđược mấy bước đã bị xe khác đụng vào, còn thường xuyên bị kẹp không thểdi chuyển. Hai phút sau, Chu Thiến hiểu ra được một số điều, bắt đầu có thể tự nhiên điều khiển xe.

Bên cạnh, Triệu Hi Tuấn thấy cô dần dần quen thì bắt đầu lái xe đụngvào cô. Ầm một tiếng, đụng vào khiến Chu Thiến bị đẩy bật về sau, TriệuHi Tuấn cười thật thoải mái, Chu Thiến thấy anh cười như vậy thì tứcgiận kêu:

- Hi Tuấn, anh cho rằng tôi dễ bắt nạt thế sao?

Sau đó chuyển tay lái, đụng vào xe Hi Tuấn. Hi Tuấn bị đụng xe, thiếu chút nữa rớt mắt kính, anh luống cuống vội đỡ lấy mắt kính, vẻ mặt vôcùng

https://thuviensach.vn

chật vật. Chu Thiến nhìn vậy thì bưng miệng cười

Thế Duy thấy Triệu Hi Tuấn như vậy thì cũng buồn cười, chỉ vào chúmình mà cười khanh khách. Mà Triệu Hi Thành nghe Chu Thiến kêu "Hi Tuấn" tự nhiên như vậy thì trong lòng có chút khó chịu. Nhưng nhìn thấy côcười thực sự vui vẻ thì sự khó chịu này lại tiêu tan đi

Mà Tống Thiệu Vân thì tỏ vẻ dịu dàng, vừa bị người đụng vào thì đã tỏ vẻ hoảng hốt, lấy tay che mặt, gọi Triệu Hi Thành chói tai:

- Hi Thành, sợ quá!

Cũng may cô nàng xinh đẹp nên tuy rằng là làm hàng nhưng cũng chẳngquá khó coi. Cô ta cứ gọi tới gọi lui như thế khiến không ít người chúý. Nhưng Triệu Hi Thành lại chẳng thích sự tỏ vẻ này của cô ta, mỗi lầnnghe cô ta kêu thì lại nhíu mày. Lại quay lại thấy Chu Thiến rất thoảimái, không chút sợ hãi khi bị người đụng vào, cười khanh khách rất đángyêu. Sự đối lập rõ ràng này khiến anh lại cảm thấy ngoại hình bìnhthường của Chu Thiến thuận mắt hơn nhiều.

Thế Duy ngồi bên cạnh Triệu Hi Thành, thấy Chu Thiến và Hi Tuấn chơi vui vẻ như thế thì vẫy vẫy đôi tay nhỏ bé với Chu Thiến:

- Cô ơi, cô không đâm được con đâu

Đôi mắt to đầy sự chờ mong cùng hưng phấn.

Vì để cho cậu bé vui vẻ, Chu Thiến cười đâm xe về phía xe của Triệu Hi Thành.

Nhìn Chu Thiến cười tủm tỉm đâm qua, Triệu Hi Thành đột nhiên nảy ýtrêu đùa, anh nhướng mày nhìn Chu Thiến đầy khiêu khích, sau đó chuyểnđộng tay lái, khéo léo né được Chu Thiến, lái đến chỗ không xa thì quayđầu lại nhếch miệng cười nhìn Chu Thiến.

https://thuviensach.vn

Nhìn Triệu Hi Thành cười như vậy, Chu Thiến biết gặp rắc rối lớn rồi. Còn chưa kịp né qua thì Triệu Hi Thành đã ầm ầm phóng về phía cô

Thế Duy ở trên xe hưng phấn vẫy tay kêu to:

- Xông lên

Khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên.

Ầm một tiếng, Chu Thiến bị đâm bật về phía sau. Triệu Hi Thành nhìncô đắc ý nhướng mày, sóng mắt lưu chuyển, vẻ mặt đó khiến Chu Thiến tứcsuýt chết.

Xe dừng lại, Triệu Hi Thành đi xuống xe, đi đến trước mặt Chu Thiến nhìn cô khẽ lắc đầu tặc lưỡi:

- Năng lực quá kém không phải là đối thủ, thật chán ngắt

Nói xong mỉm cười để lộ hàm răng trắng bóng

Chu Thiến giận đến độ chỉ muốn xông lên cắn chết anh, Thế Duy thì đứng ở bên cạnh cười ngây ngô.

Bên kia, Tống Thiệu Vân xuống xe, nhìn bọn họ đùa vui vẻ như vậy thìlòng rất khó chịu. Cô bước đi vài bước, đi đến bên cạnh Triệu Hi Thànhnói:

- Hi Thành, giờ chúng ta sẽ chơi cái gì?

Triệu Hi Thành nhìn cô nàng tức giận nói

- Chơi đu quay ba chiều

Mặt mỹ nữ lúc này tái mét. Nhưng sắc mặt Chu Thiến cũng chẳng khá hơn là mấy. Chỉ có Hi Tuấn là vui vẻ:

https://thuviensach.vn

- Hay lắm, em với anh chơi

Sau đó nhìn về phía Chu Thiến:

- Chu Thiến, cô cũng đi cùng đi, kích thích lắm đó

Chu Thiến vội vàng lắc đầu:

- Tôi không đi, tôi sợ lắm

Triệu Hi Tuấn đi đến bên cô cười nói:

- Đừng sợ, ngồi cạnh tôi này, đảm bảo không sợ đâu.

Triệu Hi Thành lạnh lùng nhìn hai người bọn họ, đột nhiên nói:

- Không được, cô ấy phải trông Thế Duy, Thế Duy không thểchơi trò này được, cô ấy là bảo mẫu, đi là để trông Thế Duy chứ khôngphải đi chơi

Anh cố ý nhấn mạnh vào hai chữ "bảo mẫu"

Không sai, giờ cô là bảo mẫu nhưng có cần nói nặng nề như vậy không? Chẳng lẽ cô chỉ lo chơi mà bỏ qua Thế Duy? Lòng Chu Thiến rất khó chịu.Cô nói với Hi Tuấn:

- Hi Tuấn, cậu cứ chơi đi, tôi quả thật phải trông Thế Duy

Nói xong đón lấy Thế Duy trong tay Hi Thành, cũng chẳng nhìn về phía anh, đi ra chỗ khác

Triệu Hi Thành nhìn khuôn mặt lạnh lùng của cô mà rất bực mình. Triệu Hi Tuấn nhìn bóng Chu Thiến mà nói với anh mình:

- Anh đừng nói Chu Thiến như vậy, rất đả kích lòng tự trọng của người khác

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nghe xong cơn tức lại bốc lên tận đỉnh đầu:

- Anh nói thế nào không đến lượt em dạy! Còn em nữa, thân cận với bảo mẫu như thế làm gì?

Triệu Hi Tuấn nghe anh nói vậy thì không nhịn được mà bênh Chu Thiến:

- Bảo mẫu thì sao? Em kết bạn chưa từng để ý đến chuyện đó,Chu Thiến là người thẳng thắn, không kiêu ngạo, không xiểm nịnh, tuyệtđối đáng để kết bạn. Anh, em không thích anh nói về cô ấy như thế.

Triệu Hi Thành hừ lạnh một tiếng:

- Mới về nhà một ngày mà đã hiểu cô ta thế sao?

- Có đôi khi để hiểu một người không cần phải mất quá nhiềuthời gian, Chu Thiến tự nhiên, thân thiết, không hề giả tạo, người tanhìn một cái đã có thể nhìn thấu tâm tư, cũng như…

Triệu Hi Tuấn thấp giọng nói tiếp:

- Cũng như chị dâu vậy…

Nghe Hi Tuấn đột nhiên nhắc tới Thiệu Lâm, lòng Triệu Hi Thành runlên. Anh quay đầu nhìn Chu Thiến phía trước đang kiên nhẫn chờ bọn họ.Cô bế Thế Duy đứng đó, vẻ mặt đã chẳng còn tươi cười mà thay vào đó làvẻ cô đơn. Nhìn cô như vậy, Triệu Hi Thành đột nhiên chẳng còn tâm trạng nào mà gây lộn với Triệu Hi Tuấn nữa

Cách đó không xa, Tống Thiệu Vân đang đứng chờ đã mất kiên nhẫn nên đi tới bọn họ nói:

- Hai người có cần phải cãi nhau vì một người bảo mẫu không? Có đáng không?

https://thuviensach.vn

Tuy rằng mình vừa mới dùng giọng điệu khinh thường này để nói đến Chu Thiến nhưng chẳng hiểu sao, nghe Tống Thiệu Vân dùng ngữ khí này để nói Chu Thiến thì Triệu Hi Thành rất khó chịu. Anh lạnh lùng nói với cô ta:

- Bọn anh muốn chơi đu quay ba chiều, em có đi không

Tống Thiệu Vân rất muốn gần gũi với anh nhưng vừa nghĩ đến trò chơiđáng sợ này thì lại do dự. Triệu Hi Thành cười lạnh một tiếng, đi lướtqua cô ta, Triệu Hi Tuấn cũng đi theo sau, chẳng ai để ý đến cô ta.

Tống Thiệu Vân giận đến dậm chân nhưng cũng chẳng có cách nào, đànhphải đuổi theo. Lòng cô ta nghĩ, hình như trong lòng Hi Thành với cô đãcó gì đó khang khác. Trước kia tuy rằng không nồng nhiệt nhưng chưa từng lãnh đạm như thế, trong giọng nói còn có chút mất kiên nhẫn, là vì sao? Vì mình mãi không được Thế Duy chấp nhận sao?

Cô nhìn Chu Thiến đang bế Thế Duy đằng trước, hai người một lớn một nhỏ, vẻ mặt vô cùng thân thiết

Đây chính là bảo mẫu Chu Thiến mà Thế Duy thích, nếu cô ta có thể nói tốt với mình trước mặt Thế Duy, để Thế Duy gần gũi với mình hơn là tốtrồi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 192: Mua Chuộc

Chương 191: Mua chuộc

Hai anh em Triệu Hi Thành đi chơi trò chơi, Chu Thiến bế Thế Duy cùng Tống Thiệu Vân ngồi ở ghế chờ

Nhìn trò đu quay ba chiều xoay tít chóng mặt này, cả hai người đều choáng váng, lòng có chút run sợ.

Mặt Tống Thiệu Vân tái mét, vội quay đầu đi, chú ý quan sát ChuThiến. Trong lòng cô ta thầm suy tính, ở đây ngoài hai người thì cũngchỉ có Thế Duy chưa hiểu gì, vừa khéo có thể nhân cơ hội này mà tròchuyện

- Trước kia Chu tiểu thư làm gì?

Thấy Tống Thiệu Vân đột nhiên bắt chuyện với mình, Chu Thiến có chút không rõ dụng ý của cô ta, nên tùy tiện đáp lời cho qua

- Trước kia tôi chẳng làm gì!

Tống Thiệu Vân à một tiếng, trong giọng nói có chút khinh miệt. Cô ta nghĩ thầm, quả thật là cô gái ngu ngốc chẳng biết gì. Người thế nàycàng dễ dụ dỗ. Trong đầu cô ta suy tính, xem nên làm thế nào mới có thểkhiến cho Chu Thiến giúp mình làm việc.

Tống Thiệu Vân bắt đầu hỏi chuyện nhà Chu Thiến, hỏi cô ở đâu, trongnhà có ai. Chu Thiến càng lúc càng thêm nghi hoặc, không hiểu cô ta

https://thuviensach.vn

định làm gì nhưng cô ta chỉ hỏi những chuyện bình thường nên cũng câu đápcâu không cho qua

Tống Thiệu Vân biết được Chu Thiến là con gái nhà quê, hơn nữa cha mẹ đều đã nghỉ hưu thì càng chắc chắn rằng có thể mua chuộc cô. Vì mỏ vàng Triệu Hi Thành, cô không ngại đầu tư chút bạc

Tống Thiệu Vân chuyển đề tài nói:

- Chu tiểu thư, thực sự tôi rất khâm phục cô, có thể khiếnThế Duy thích cô như vậy. Tôi mất nhiều thời gian như thế mà nó chưatừng cho tôi bế

Nói xong thở dài.

Nghe đến đó, Chu Thiến biết, cô ta bắt đầu đi vào chủ đề, cô khẽ cười nói;

- Người với người còn phải xem duyên phận, có lẽ Tống tiểu thư và Thế Duy không có duyên rồi

Tống Thiệu Vân không ngờ cô lại nói thế, nhất thời quên đi mục đích của mình, phản đối lại:

- Sao có thể nói thế được, có lẽ về sau tôi sẽ kết hôn với Hi Thành, trở thành mẹ nó, có thể nói là không có duyên phận sao?

Lời này vừa nói ra, Thế Duy vẫn không lên tiếng đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn cô ta rồi òa lên khóc lớn

Tống Thiệu Vân không nghĩ Thế Duy lại phản ứng mạnh như thế, nhấtthời hoảng loạn. Chẳng qua chỉ là trẻ con hơn hai tuổi mà thôi, chẳng lẽ có thể hiểu được ý cô nói sao? (Ngu quá mà, trẻ hơn hai tuổi nó biếthết rồi đấy :v)

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Vân ít tiếp xúc với Thế Duy nên cũng không biết Thế Duythông minh hơn so với trẻ em bình thường, cũng mẫn cảm hơn nhiều. NhìnThế Duy đang khóc ầm ỹ, lại nhìn trò chơi dần dừng lại, nếu để Hi Thànhbiết cô nói những lời này trước mặt Thế Duy thì nhất định anh sẽ rấtgiận. Làm sao bây giờ? Lưng cô ta không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Cô ta định dỗ Thế Duy nhưng Thế Duy lại chán ghét hất tay cô ta ra,chỉ dựa vào lòng Chu Thiến mà khóc. Tống Thiệu Vân nhìn trò chơi đangdần dừng lại mà lòng lo lắng vạn phần.

Cô ta đành cầu xin Chu Thiến, nhỏ giọng nói với cô:

- Chu tiểu thư, cô giúp tôi dỗ Thế Duy đi, để thằng bé đừngnói lung tung, tôi nhất định sẽ nhớ rõ ân này của cô. Cha tôi kinh doanbất động sản, chỉ cần cô làm việc cho tôi thì tôi có thể bảo cha tôi đểcho cô căn hộ giá trị mấy chục vạn. Chu tiểu thư, cô nghĩ mà xem, cả đời cô chắc gì đã kiếm được nhiều tiền như vậy. Đây chính là cơ hội cho côđó.

Ánh mắt cô ta nhìn chằm chằm vào Chu Thiến, đôi mắt như ngọc lưu lylóe ra sự lo lắng vô cùng, thái dương cô ta toát mồ hôi lạnh, vẻ mặt vôcùng hoảng hốt. Chu Thiến nhìn khuôn mặt mình từng có được này, mỗi ngày soi gương đều thấy mà nay lại có cảm giác thật xa lạ.

Cho dù là khuôn mặt giống nhau như đúc nhưng tâm hồn khác biệt sẽ khiến khuôn mặt cũng có sự khác biệt

Anh em Triệu Hi Thành càng lúc càng tới gần, vẻ mặt Tống Thiệu Vân càng thêm lo lắng:

- Chu tiểu thư, ngày mai tôi sẽ đưa chìa khóa nhà cho cô, chỉ cần là người biết suy nghĩ thì sẽ không từ chối. Giờ Hi Thành sắp đếnrồi, cô nhanh dỗ Thế Duy đi

Chu Thiến vừa vỗ vỗ lưng Thế Duy vừa từ tốn nói:

https://thuviensach.vn

- Tống tiểu thư, chỉ e tôi không thể giúp cô được! Thế Duy đã lớn như vậy, tôi không thể nói dối trước mặt thằng bé. Hơn nữa tôi thực sự không hiểu

Chu Thiến nhìn về phía Triệu Hi Thành mỉm cười:

- Cô đã nói rằng quan hệ của cô và Triệu tiên sinh thân mậtnhư thế thì cô lo lắng làm gì? Cho dù Triệu tiên sinh biết, cô cứ nói sự thật thì sao anh ấy có thể trách cô!

Nghe Chu Thiến thẳng thắn từ chối mình thì Tống Thiệu Vân tái mặt.Nếu thực sự như lời Chu Thiến nói thì cô ta đã chẳng sợ, nhưng vấn đề là bây giờ Hi Thành càng lúc càng khó nắm bắt. Cô ta càng lúc càng khôngchắc chắn. Cô có cảm giác, bề ngoài của Thiệu Lâm đã dần mất tác dụng.Nếu để Hi Thành biết cô nói những lời này trước mặt Thế Duy, quả thựckhông thể tưởng tượng nổi phản ứng của anh!

Tống Thiệu Vân còn định nói thêm gì đó nhưng giọng nói lạnh lùng của Triệu Hi Thành đã vang lên từ phía sau.

- Thế Duy, sao lại khóc? Nói xong đi về phía Thế Duy

Tống Thiệu Vân vội đứng lên, vẻ mặt có chút kích động, giờ cô tachẳng có cách nào, chỉ muốn tách Triệu Hi Thành ra, cô giữ chặt tay HiThành nói:

- Hi Thành, cùng em đi qua bên kia đi

Triệu Hi Thành hất tay cô ta ra, cao giọng nói:

- Anh đang hỏi vì sao Thế Duy lại khóc

Nói xong quét mắt nhìn về phía Chu Thiến, trong mắt có chút bực bội

Chu Thiến đang nghĩ nên trả lời thế nào thì đột nhiên Thế Duy nhào vào lòng Hi Thành khóc nói:

https://thuviensach.vn

- Cha ơi, cha không cần mẹ sao?

Triệu Hi Thành không hiểu ra sao, nhìn Chu Thiến:

- Là sao? Đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Hi Tuấn cũng đi đến bên Thế Duy an ủi cậu bé

Nên làm gì với kẻ xấu xa kia đây? Trước mặt Tống Thiệu Vân lại đi tốcáo cô ta? Hi Thành lúc này có lẽ sẽ giận cô ta nhưng khi anh tỉnh táolại thì sao có thể có cái nhìn tốt về cô? Huống chi mình còn muốn tiếpcận với anh thêm. Nhưng không nói thì quá có lỗi với chính mình… cơ hộitốt thế này…. Có lẽ, Hi Thành sẽ chia tay cô ta cũng chưa biết chừng…

Chu Thiến có chút khó xử, cô cúi đầu, khẽ liếc nhìn Tống Thiệu Vân,tỏ vẻ biết mà không dám nói, như thế cũng đủ khiến người ta cảm thấyviệc này có liên quan đến Tống Thiệu Vân.

Triệu Hi Thành thấy vẻ mặt của cô thì vội quay sang nhìn Tống Thiệu Vân, vẻ mặt lạnh như băng sương:

- Em đã nói gì với Thế Duy sao?

Mặt Tống Thiệu Vân tái mét, đầu tiên là hung hăng trừng mắt nhìn ChuThiến rồi lại quay đầu nhìn về phía Triệu Hi Thành đầy vẻ vô tội:

- Em có nói gì đâu, em chỉ nói chuyện phiếm với Chu tiểu thưthôi, Thế Duy lại đột nhiên khóc òa lên, chắc là thằng bé hiểu nhầm em.

Thế Duy ngẩng đầu khỏi lòng Triệu Hi Thành chỉ vào Tống Thiệu Vân nói:

- Dì ấy nói muốn làm mẹ con, cha ơi, chẳng phải con có mẹ sao? Oa.. oa

https://thuviensach.vn

Thế Duy khóc càng thêm đau lòng. Cho tới giờ, người của Triệu gia aicũng nói với cậu rằng mẹ cậu bé xinh đẹp, tốt bụng cỡ nào. Cho nên dùThế Duy ra đời đã mất mẹ thì trong lòng cậu bé, mẹ là thần thánh, khôngthể xâm phạm. Hiện giờ, người dì mà cậu bé không thích kia muốn làm mẹcậu bé, cậu bé đột nhiên cảm thấy mẹ mình sẽ bị vứt bỏ, cho nên mới đaulòng như vậy

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 193: Mê Hoặc

Chương 192: Mê hoặc

Chu Thiến ở bên nghe Thế Duy nói, nhìn cậu bé khóc đau lòng như vậy,lòng vừa chua xót vừa đau. Nhìn thấy cậu bé có tình cảm sâu đậm với mình như vậy thì lại cảm thấy rất vui mừng, hận không thể lập tức ôm Thế Duy vào lòng mà nói cho thằng bé biết rằng mình là mẹ của nó.

Nhưng giờ cô không thể nói gì được, chỉ có thể ở một bên yên lặng an ủi cậu bé.

Triệu Hi Thành nghe Thế Duy nói xong thì lập tức hiểu, nhất định làcô ta tự cho là đúng mà nói hươu nói vượn trước mặt Thế Duy mới khiếnThế Duy đau lòng như vậy

Nhưng chính mình quả thật đã từng nói sẽ nghĩ đến chuyện đính hôn với cô ta. Lúc nói lời này cảm thấy Thế Duy còn nhỏ, có lẽ sẽ không hiểunhưng giờ xem ra, không nghĩ đến cảm xúc của Thế Duy là việc làm đángthất bại nhất của anh. Chuyện này phải nghĩ thêm mới được.

Triệu Hi Thành lạnh lùng nhìn Tống Thiệu Vân, cô ta bị ánh mắt củaanh nhìn mà bất giác thụt lùi về phía sau hai bước, máu trong người nhưđông lạnh lại. Miệng cô ta giật giật, muốn cười lại không cười được:

- Hi Thành, em… em không cố ý nói thế…

Hi Thành không trả lời cô ta, im lặng xoay người đi về phía trước, sau đó nói với Thế Duy trong lòng:

https://thuviensach.vn

- Đừng khóc, Thế Duy, lúc nào cha cũng cần mẹ.

Thế Duy ngẩng đầu, mắt sưng đỏ lên:

- Thật không?

Hi Thành kiên định gật đầu:

- Thật đó! Trừ phi Thế Duy đồng ý, nếu không cha sẽ không để cho ai làm mẹ của Thế Duy nữa

Thân thể mềm mại của Tống Thiệu Vân chấn động, không biết lời này của Triệu Hi Thành có ý gì, có thể là anh dỗ dành trẻ con cũng nên. Dù saogiờ bên cạnh anh cũng chỉ có mình, ngoài mình ra anh có thể lấy ai? Vừanghĩ thế thì cô ta mới an tâm lại một chút.

Thế Duy nghe cha nói xong thì mới thoải mái, cậu bé tựa vào lòng cha, vô tình quét mắt qua Chu Thiến đang nhìn mình với vẻ quan tâm, môi ThếDuy giật giật, định nói gì đó nhưng lại thôi

Triệu Hi Tuấn đi đến bên cạnh Thế Duy dỗ dành:

- Thế Duy đừng buồn, chú đưa con đi chơi đu quay xoay tròn trong cái chén được không? Thú vị lắm đó.

- Ngồi chén xoay?

Thế Duy dần quên chuyện không vui, mắt đầy sự tò mò nhìn Hi Tuấn

- Ừ, chơi vui lắm, chỉ cần Thế Duy không khóc thì chú sẽ đưa Thế Duy đi chơi

Thế Duy vội nói:

- Thế Duy nín rồi!

https://thuviensach.vn

Nói xong còn lấy tay quệt nước mắt, nhìn cậu bé nín khóc rồi mỉm cười, ba người đều mỉm cười theo

Tống Thiệu Vân đi theo sau chẳng qua để ý. Cô thấy Hi Thành không nói gì mình thì khẽ thở dài một hơi nhưng giờ Hi Thành lại coi cô ta nhưkhông khí thì lại cảm thấy khó chịu hơn bị trách mắng

Cô ta thở dài, không hiểu vì sao mình phải chịu tủi thân như thế.Mình tốt xấu gì thì cũng là thiên kim tiểu thư, , tuy rằng không phải do Tống phu nhân sinh ra nhưng từ nhỏ đến lớn cũng đều sống cẩm y ngọcthực, còn đi du học nước ngoài, muốn gả vào nhà giàu có cũng chẳng khógì. Nhưng vì mình và Thiệu Lâm có vài phần giống nhau nên mới bị cha vừa dỗ vừa ép đi phẫu thuật thẩm mỹ. Chịu nhiều đau khổ như vậy nhưng nếulà vì Hi Thành thì cô ta cũng chấp nhận. Vốn tưởng rằng có thể thuận lợi mà gả vào Triệu gia, gả cho người đàn ông vừa tuấn tú vừa giàu có kia,đồng thời cũng giúp mẹ được tự hào, hai chữ con riêng phai nhạt đi. Rõràng đã rất thuận lợi nhưng sao giờ lại thành ra thế này?

Thật sự không nuốt trôi cơn tức này, có nên buông tay không? Nhưngmình đã trả giá nhiều như vậy, mắt thất sẽ thành công, thực sự không cam lòng mà buông tay. Đem người đàn ông tốt như vậy dâng cho người khác?Đây không phải là điều Tống Thiệu Vân sẽ làm, hơn nữa cũng khó ăn khónói với cha. Mọi vinh quang của mình đều là từ cha mà có, đắc tội ôngthì cũng có nghĩa là mọi bất hạnh đều bắt đầu

Hừ, còn Chu Thiến kia nữa, cũng dám không coi cô ra gì, thân phận nhỏ nhoi mà cũng dám chống đối cô, nhất định phải nghĩ cách thu thập cô ta, nếu không, thực sự không thể nuốt trôi cơn tức này được

Tống Thiệu Vân oán hận nghĩ

Ba người Triệu Hi Thành đi đến chỗ chơi chén xoay, trò chơi này không quá nguy hiểm, chỉ cần có người lớn quản lý thì có thể cho trẻ em chơi

https://thuviensach.vn

Một chén có hai chỗ ngồi. Triệu Hi Tuấn bế Thế Duy ngồi trên một cáichén. Triệu Hi Thành ngồi trên cái chén khác. Chu Thiến nhìn mà khôngbiết nên làm sao, phía sau, Tống Thiệu Vân đang định ngồi vào bên TriệuHi Thành thì lại nghe Triệu Hi Thành nói với Chu Thiến:

- Cô còn không ngồi vào đi, thất thần cái gì?

Lòng Chu Thiến vui vẻ, đương nhiên là chấp nhận, vội vàng lướt quaTống Thiệu Vân mà ngồi xuống bên Triệu Hi Thành trước mặt cô ta, sau đóthắt dây an toàn cẩn thận

Sắc mặt Tống Thiệu Vân vô cùng khó coi nhưng là Hi Thành nói nênkhông thể phát tác, lòng nghĩ chắc hẳn Hi Thành là giận chuyện vừa nàynên cũng không coi ra gì. Cô ta lườm Chu Thiến một cái rồi lui ra ngoài. Muốn cô đường đường là Tống tiểu thư đi ngồi cùng người xa lạ sao? Côchẳng thèm!

Sau khi Tống Thiệu Vân lui ra ngoài, người quản lý bắt đầu mở máy,những chiếc chén đủ màu sắc rực rỡ bắt đầu xoay tròn. Chu Thiến gắt gaonắm chặt tay vịn, tuy rằng đã thắt dây an toàn nhưng vẫn có chút cảmgiác mất thăng bằng

Chu Thiến nhìn Triệu Hi Thành một cái, anh mặt không đổi sắc nhìn vềphía trước, không biết là đang nghĩ gì, bàn tay thon dài nắm lấy tayvịn, vững như Thái Sơn. Anh như cũng cảm nhận được ánh mắt của ChuThiến, bỗng nhiên quay đầu lại, ánh mắt sáng quắc nhìn cô chằm chằm.

Chu Thiến bị anh bắt gặp, lòng hoảng hốt, như thể đang rình mò lại bị người bắt gặp, thật sự rất xấu hổ. Muốn quay đi thì quá lộ liễu nhưngđối phương lại nhìn cô cười thoải mái rồi thong dong quay đầu đi, làmnhư không có chuyện gì, thế nhưng lòng anh lại trở nên kinh hoảng, timđập như nổi trống

https://thuviensach.vn

Chu Thiến quay sang, cố ý không nhìn anh nữa nên không biết Triệu HiThành đột nhiên lại khẽ mỉm cười, tựa như hàn mai nở rộ trong đất trờibăng tuyết, cực kì động lòng người

Những điều này Chu Thiến đều không biết nhưng Tống Thiệu Vân lại thấy rõ. Cô nắm chặt lấy lan can, lòng dâng lên nhiều cảm giác không ổn.

Ban đầu cái chén chỉ xoay chầm chậm nhưng càng về sau xoay càng nhanh, người ngồi trong bắt đầu ngã trái ngã phải

Chu Thiến lo lắng nhìn về phía Thế Duy, thấy Triệu Hi Tuấn bế cậu bérất chắc, hơn nữa còn thắt dây an toàn thì mới an tâm. Thế Duy như thểkhông hề sợ hãi, cậu nhóc luôn hưng phấn hò reo, hiển nhiên là đã quênchuyện không vui vừa rồi ra tận chín tầng mây. Nhìn thấy Thế Duy lạitươi cười, Chu Thiến cũng mỉm cười theo.

Chu Thiến chỉ chú ý đến Thế Duy, không hề để ý đến cái chén đang xoay đến lúc nhanh nhất, khi cái chén hạ xuống, Chu Thiến không chuẩn bị sẵn sang, người hoàn toàn mất khống chế, tuy rằng đã thắt dây an toàn nhưng vẫn không tự chủ được mà đổ người sang một bên. Lần này, lại bổ nhàovào lòng Triệu Hi Thành.

Chu Thiến dựa vào lồng ngực quen thuộc này, chóp mũi tràn ngập hơithở nam tính quen thuộc kia. Đó vốn là người đàn ông cùng chung chăn gối với cô, bọn họ đã cùng trải qua chuyện thân mật nhất nhưng giờ ChuThiến lại vì cái ôm này mà hoảng loạn, ngượng ngùng, ngay cả cô cũng cảm thấy khó tin

Cô mất đi sự bình tĩnh thường nhật, miệng lắp bắp nói:

- Xin lỗi

Tay chân luống cuống định ngồi dậy cũng không hay biết rằng tim anhcũng đập loạn. Vừa mới ngồi dậy thì cái chén lại xoay mạnh, Chu

https://thuviensach.vn

Thiếnhoàn toàn không khống chế được mà lại ngã vào lòng anh. Lúc này, cô quẫn đến độ không nói được gì, cả người nóng bừng như thiêu cháy, tim cũngsắp nhảy ra khỏi cổ họng.

Triệu Hi Thành thú vị nhìn Chu Thiến, lúc này cô hoàn toàn mất đi sựtrấn tĩnh bình thường, lo lắng bối rối, ngượng ngùng, đối lập với đêm đó cô thẳng thắn phản bác mình. Giờ cô khiến anh có cảm giác muốn trêuđùa. Anh chỉ biết là, tâm tình của anh lúc này rất thoải mái, anh mongthấy cô càng thêm quẫn bách. Anh vươn tay vòng ôm vòng quanh người côkhẽ nói:

- Cẩn thận

Vòng ôm ấm áp, hơi thở quen thuộc, lời nói dịu dàng khiến Chu Thiếnhoảng hốt, tựa như lại quay về quá khứ hạnh phúc bên anh. Cô kìm lòngkhông đậu mà ngẩng đầu lên nhìn anh

Đôi mắt đen to như phủ một lớp sương mỏng manh, đầy vẻ mơ hồ, hai máửng hồng càng khiến da dẻ cô thêm trắng nõn, như thể chỉ chạm vào là cóthể chảy nước. Bình thường chiếc mũi tròn không quá thanh tú giờ ửnghồng, trông rất đáng yêu. Đôi môi đầy đặn kiều diễm, trong veo như nước… khiến người ta nhìn mà kìm lòng không đậu muốn…

Quanh mình, mọi thứ như biến mất, xung quanh trở nên an tĩnh lại,trong thế giới của anh chỉ còn lại đôi mắt dịu dàng, đôi môi như cánhhồng kia. Đầu óc anh trống rỗng, tình cảnh này như kích thích đến tậnđáy lòng khiến cho anh không tự chủ được mà trầm mê…

- A!

Đột nhiên bên cạnh có tiếng thét chói tai, phá tan thế giới yên tĩnhcủa Triệu Hi Thành, anh đột nhiên bừng tỉnh lại, lúc này mới phát hiện,khoảng cách giữa anh và Chu Thiến quá gần, gần đến độ anh có thể cảmnhận được hơi thở ấm áp của cô.

https://thuviensach.vn

Anh vội vàng ngẩng đâu, trong mắt đầy sự trấn tĩnh và mê muội, khôngbiết đã xảy ra chuyện gì. Sau đó anh bối rối đẩy mạnh Chu Thiến ra

Tim anh đập loạn, cả người như bị lửa thiêu đốt, ngực thở phập phồng, cơn xúc động quen thuộc thổi quét anh. Anh cố gắng điều chỉnh nhịp thở, nhìn về phía trước, không nhìn Chu Thiến lấy một lần

Chu Thiến bị anh đẩy mạnh mà ngã qua một bên, sự va chạm đau đớnkhiến cô tỉnh táo lại. Cô vịn lên thành chén, mắt mở to, mặt vẫn ửnghồng, tim đập thình thịch

Vừa rồi…… Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Là Hi Thành muốn hôn cô sao? Hay là mọi thứ chỉ là ảo giác của cô?

Lòng cô lộn xộn, kích động, khẩn trương, ngọt ngào, ngượng ngùng,hạnh phúc…… Các loại cảm xúc hỗn tạp khiến cô hoàn toàn không để ý đượcrõ ràng, cũng chẳng dám nhìn Triệu Hi Thành thêm lần nào nữa

Hai người cứ yên lặng như vậy, mỗi người có tâm sự riêng, mãi cho đến lúc trò chơi kết thúc cũng chẳng nói thêm được gì

Cách đó không xa, đôi mắt to xinh đẹp của Tống Thiệu Vân nhìn chằmchằm bọn họ, đôi mắt như ngọc lưu ly chiếu ra tia sáng đáng sợ….

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 194: Đồ Sứ Với Mảnh Ngói

Chương 193: Đồ sứ với mảnh ngói

Sau khi cái chén dừng lại, Triệu Hi Thành lập tức dứng dậy muốn đi ra ngoài. Chu Thiến cũng đứng lên đi ra theo, chỗ ra vô cùng hẹp, chỉ đủcho một người lớn nghiêng người lách qua, hai người liền va vào nhau ởngay chỗ ra đó.

Trong nháy mắt chạm phải Chu Thiến đó, Triệu Hi Thành cả kinh, vộivàng né tránh như thể Chu Thiến là rắn độc, mãnh thú vậy. Sau khi né đi, lại cảm thấy phản ứng của mình quá mãnh liệt vẻ mặt có chút mất tựnhiên. Anh nhìn thoáng qua Chu Thiến một cái, trong mắt có chút phức tạp rồi lướt qua Chu Thiến mà đi ra ngoài

Sự tránh né của Triệu Hi Thành khiến Chu Thiến khó chịu, cô không thể hiểu nổi cảm xúc của anh, vừa rồi sự dịu dàng, sự mơ hồ của anh là vìcái gì? Là vì có chút động lòng với cô sao? Vậy vì sao lại né tránh? Làvì xấu hổ? Là vì ngượng ngùng?

Nhưng Triệu Hi Thành sẽ ngại ngùng? Chỉ sợ từ này nghĩa là gì anh cũng chẳng hiểu.

Chu Thiến lắc đầu, hoàn toàn không hiểu. Cô đi theo anh mà đi ra ngoài

Ra ngoài, Triệu Hi Tuấn và Thế Duy đã đi ra. Ánh mắt Thế Duy sángbừng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, vội cùng cha nói vừa rồi chơi vui cỡnào, cậu nhóc dũng cảm ra làm sao. Cậu bé quên sạch chuyện không vui

https://thuviensach.vn

lúc trước nhưng vẫn giận Tống Thiệu Vân nên nói chuyện với tất cả mọi người nhưng không hề để ý đến cô ta.

Triệu Hi Tuấn nhìn thấy Chu Thiến thì nhìn cô đầy ý vị, mỉm cười thản nhiên. Chu Thiến biết, cảnh ái muội khi nãy với Triệu Hi Thành nhấtđịnh anh đã nhìn thấy. Lập tức cũng chỉ cười ngượng ngùng.

Mà Tống Thiệu Vân vô cùng tức tối nhìn cô. Chu Thiến cũng chỉ lạnh lùng liếc nhìn cô một cái rồi lại quay đầu đi

Triệu Hi Thành bế Thế Duy đi đến địa điểm chơi tiếp theo. Dọc đườngđi anh và Thế Duy cùng trò chuyện, đôi khi quay qua nói chuyện với Triệu Hi Tuấn, thậm chí là cả Tống Thiệu Vân nhưng lại không để ý gì đến ChuThiến. Có đôi khi Chu Thiến nói chuyện với Thế Duy thì anh lại im bặt.Mấy lần như vậy, ngay cả Thế Duy cũng cảm thấy anh cố ý lạnh nhạt vớiChu Thiến. Cậu bé khó hiểu hỏi:

- Cha ơi, sao cha không nói chuyện với cô?

Triệu Hi Thành khéo léo đáp:

- Không có, cha không muốn nói chuyện

Nhưng ánh mắt vẫn không nhìn về phía Chu Thiến, Chu Thiến có thể cảmnhận được, mỗi khi cô đến gần, cả người anh như đề phòng, hơi thở lạnhbăng từ anh khiến cô bất tri bất giác tránh xa anh ra. Cô phiền não, khó chịu. Vì sao qua chuyện vừa rồi, quan hệ của bọn họ lại trở nên xấuhơn? Lúc trước tuy rằng anh lạnh lùng nhưng còn chưa đến mức coi côthành không khí

Chu Thiến đi tới bên Triệu Hi Tuấn. Triệu Hi Tuấn có chút lo lắngnhìn cô một cái. Chu Thiến cảm nhận được cũng quay lại nhìn anh mỉmcười, ý bảo anh không cần lo lắng.

https://thuviensach.vn

Cách đó không xa Tống Thiệu Vân vân lạnh lùng nhìn bọn họ, khóe miệng khẽ cười đầy vui vẻ khi thấy người gặp họa.

Đi được nửa đường, Chu Thiến đột nhiên nói:

- Ngại quá, tôi muốn đi toilet một chút, xin đợi tôi một chút

Triệu Hi Thành như không nghe thấy, tiếp tục đi về phía trước, Triệu Hi Tuấn thì cười nói:

- Cứ đi đi, tôi chờ

Chu Thiến nhìn Hi Thành một cái, thấy anh vẫn không quay đầu, lòng buồn phiền xoay người đi về phía WC

Ra khỏi nhà vệ sinh lại thấy Tống Thiệu Vân đang đứng chắn đường cô,nhìn Chu Thiến qua gương, thấy cô đi ra thì quay đầu nhìn cô cười lạnh.

Chu Thiến làm như không phát hiện, đứng bên cạnh cô ta rửa tay rồi đi ra ngoài

Tống Thiệu Vân đi theo sau cô, ngữ khí trào phúng nói:

- Tôi đang nghĩ sao cô không chịu giúp tôi, thì ra là vì côcó ý đó. Đúng là không biết trời cao đất rộng, cóc mà đòi ăn thịt thiênnga!

Mấy câu cuối dường như là nghiến răng nghiến lợi nói ra.

Chu Thiến quay phắt lại, nhìn chằm chằm vào Tống Thiệu Vân, trầm giọng nói:

- Tống tiểu thư, cô cũng là tiểu thư nhà giàu, xin cô nói chuyện lịch sự một chút, đừng tự bôi nhọ thân phận của mình

Tống Thiệu Vân chậc chậc lắc đầu”

https://thuviensach.vn

- Chưa từng thấy người phụ nữ nào không biết xấu hổ như cô, quyến rũ bạn trai của người ta rồi còn tỏ vẻ thanh cao

Chu Thiến bước sát đến gần cô ta, nhìn thẳng vào cô ta mà nói:

- Tống tiểu thư, trong câu nói của cô ít nhất có hai chỗ sai. Thứ nhất, tôi không quyến rũ bạn trai của cô. Chuyện vừa rồi cô thấy là chuyện ngoài ý muốn, xin cô đừng tự cho là đúng mà bôi màu mè vào. Thứhai, nói đến không biết xấu hổ thì so với người cứ nói mình sẽ là mẹ kếtrước mặt trẻ con thì còn kém nhiều. Không biết mấy chữ "không biết xấuhổ" đặt lên ai thì hợp hơn.

Nhìn thấy khuôn mặt này của Tống Thiệu Vân đã bực mình. Chu Thiến vốn đang bực mình vì sự lạnh lùng của Triệu Hi Thành, giờ cô ta còn ở đâygây rối, hay lắm, đến đúng lúc lắm, lão nương đang không có chỗ pháttiết đây.

Tống Thiệu Vân không nghĩ tới Chu Thiến lại cứng rắng như thế, nhưngcô ta cũng chẳng vừa, lập tức vươn ngón tay ngọc, móng tay dài thiếuchút nữa chỉ vào chóp mũi của Chu Thiến.

- Nhìn cô bề ngoài chân chất mà hóa ra lại là đồ đàn bà âmhiểm, giả dói. Cô nghĩ cô được Thế Duy yêu thích thì có thể quyến rũđược Hi Thành? Sao cô không tự soi gương đi, nhìn mặt mũi cô thế này sao so được với tôi! Chẳng qua chỉ là bảo mẫu, chẳng có mặt mũi, dángngười, thân phận cũng chẳng có, cho dù cô không biết xấu hổ mà ra sức đi quyến rũ đàn ông thì cũng chỉ làm đồ chơi cho người ta mà thôi. Côkhông thấy thái độ của Hi Thành với cô sao? Giờ anh ấy thấy cô đã ghêtởm rồi

Nói xong thì cười lạnh, vẻ mặt vô cùng khinh miệt, đắc ý.

Chu Thiến nhướng mày, ngay lúc Tống Thiệu Vân định thu tay về thì côdùng tốc độ nhanh như chớp mà nắm lấy ngón tay cô ta, sau đó dùng sứcbẻ, đồng thời lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi rất ghét bị người khác lấy tay chỉ mặt

Tống Thiệu Vân hét to một tiếng, đau đến nước mắt chảy ra

- Buông tay! Cô làm đau toi!

Cô ta dùng tay kia mà ra sức gạt tay Chu Thiến nhưng Chu Thiến nhanhnhẹn bắt được cổ tay kia của cô ta, sau đó tay nắm ngón tay cô ta lạităng thêm chút sức. Chu Thiến ngẩng đầu lên mà Tống Thiệu Vân tuy rằngcao hơn một chút nhưng vì quá đau đớn mà hoàn toàn không có đường chốngcự

Tống Thiệu Vân đau đến cả người mềm xuống, bất đắc dĩ đành phải cầu xin:

- Buông tay, tay của tôi sắp gẫy rồi

Bọn họ ở trong WC, WC cách khá xa chỗ chơi trò chơi, trừ người đi vệsinh thì chẳng có ai đến gần. Nhưng những người đó cũng chỉ cho là haicô gái cãi cọ chẳng có gì nên cũng không ai buồn can ngăn

Tống Thiệu Vân khẽ khóc nức nở:

- Buông…

Chu Thiến lạnh giọng nói:

- Cô xin lỗi tôi đi!

Tống Thiệu Vân tuy rằng không muốn nhưng vì muốn Chu Thiến buông tay đành phải rưng rưng khẽ nói:

- Xin lỗi…

Chu Thiến lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Tống Thiệu Vân:

https://thuviensach.vn

- Tôi chưa nghe thấy!

Tống Thiệu Vân chẳng có cách nào, đành phải cao giọng nói:

- Xin lỗi, xin lỗi….

Sau đó bắt đầu òa khóc

Lúc này Chu Thiến mới buông cô ta ra.

Tống Thiệu Vân ôm ngón tay không ngừng xoa bóp, mắt rưng rưng nhìn Chu Thiến đầy vẻ thống hận.

- Chu Thiến, cô sẽ phải trả giá vì những hành động này

Chu Thiến hừ nhẹ một tiếng, trả lời:

- Trước khi làm gì cô tốt nhất là nên hiểu cho rõ, dù lànhững người thấp cổ bé họng như chúng tôi cũng chẳng dễ bắt nạt đâu. Côlà đồ sứ, tôi là mảnh ngói, cô không sợ thì cứ thử đi! Xem hai chúng taai sẽ được đẹp mặt

Cô nói nhẹ nhàng mà lạnh lùng khiến tim Tống Thiệu Vân khẽ run lên.Định nói ra mấy câu đe dọa, uy hiếp nhưng lại chẳng nói nên lời.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 195: Bảo Mẫu Và Thiếu Gia

Chương 194: Bảo mẫu và thiếu gia

Chu Thiến và Tống Thiệu Vân hai người một trước một sau thoải mái đi đến bên hai anh em Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Thành thấy mắt Tống Thiệu Vân đỏ hồng thì hỏi:

- Em làm sao thế?

Triệu Hi Tuấn và Thế Duy nhìn về phía hai người

Tống Thiệu Vân trào nước mắt, cô tuy là con riêng nhưng từ nhỏ đếnlớn chưa từng có ai đối xử với cô như vậy, chưa ai khiến cô phải chịunhục như vậy. Cho dù mọi người có khinh thường thân phận con riêng củacô ta thì cũng nể mặt Tống Trí Hào mà không làm cô khó xử trước mặtnhiều người. Hôm nay lại bị một bảo mẫu nho nhỏ làm cho phải khóc lóccầu xin là sự nhục nhã vô cùng. Cô ta cũng muốn kể lể với Triệu Hi Thành nhưng nếu thế thì Chu Thiến cũng sẽ nói những lời cô ta đã nói ra. Mình luôn cố gắng giữ gìn hình tượng thục nữ như Thiệu Lâm, nếu những lờinày để Triệu Hi Thành nghe được thì tuyệt đối sẽ phá hoại hình tượng của mình trong mắt anh. Mọi công sức trước kia cũng chỉ là uổng phí.

Cho nên dù Tống Thiệu Vân hận Chu Thiến đến ngứa rang nhưng vẫn phải cố che giấu chuyện này. Cô ta nói:

- Vừa rồi bị trượt chân ngã trong toilet, có hơi đau

https://thuviensach.vn

Nói như vậy chắc hẳn là phù hợp với hình tượng nhu nhược của Thiệu Lâm đi

Chu Thiến vốn không sợ cô ta nói chuyện vừa rồi ra, nói ra càng tốt,mọi người nói cho rõ ràng đỡ phải đoán già đoán non mà khó chịu. Nhưnggiờ Tống Thiệu Vân lại nuốt chuyện này vào lòng, còn tìm ra lí do sútseo như vậy thì khiến cô thực sự buồn cười. Chu Thiến phải cố gắng lắmmới nhịn lại được

Thế Duy nghe Thiệu Vân nói thì bĩu môi:

- Thế Duy ngã cũng còn chẳng khóc, dì thật vô dụng

Bên cạnh, Triệu Hi Tuấn không chút nể tình cười phá lên. Tống ThiệuVân tức tái mặt. Cô ta lén liếc Triệu Hi Thành một cái, chỉ thấy anhcũng khẽ mỉm cười thì lại cúi đầu, không rõ anh cười là có ý gì.

Đến giữa trưa, bốn người vào cửa hàng trong công viên mà ăn trưa.Buổi chiều lại dẫn Thế Duy đi chơi hai tiếng liền. Thái độ của Triệu HiThành với Chu Thiến vẫn lạnh lùng như cũ, cơ bản là không để ý đến cô.May mà Triệu Hi Tuấn ở bên cạnh nói chuyện cùng cô khiến cô đỡ xấu hổ.Nhưng mọi việc này Triệu Hi Thành đều nhìn thấy, sắc mặt anh càng trởnên âm trầm.

Đến khi Thế Duy mệt mỏi bát đầu ngủ gà ngủ gật, bốn người mới lái xe rời đi.

Đi đến bãi đỗ xe, Triệu Hi Thành một mình đi đến bên xe mình, ChuThiến nhìn khuôn mặt càng lúc càng lạnh lùng của anh thì bế Thế Duy chủđộng ngồi vào xe của Triệu Hi Tuấn. Tống Thiệu Vân vội lên xe của HiThành.

Triệu Hi Thành thấy Chu Thiến ngồi lên xe Hi Tuấn thì khẽ hừ mộttiếng. Lúc ngồi vào xe thì đóng cử xe đánh sầm một tiếng khiến TốngThiệu Vân

https://thuviensach.vn

ngồi bên trong giật mình hoảng sợ

Dọc đường đi, sắc mặt Triệu Hi Thành vô cùng âm trầm đáng sợ, bêntrong xe không khí như bị đè nén. Cô ta muốn nói chuyện, vài lần định mở miệng nhưng vừa nhìn sắc mặt của anh thì mọi lời nói đều vội nuốt vàotrong. Ở bên anh lâu như vậy nhưng cô vẫn không thể hiểu nổi anh. Hiệngiờ vì sao anh lại nổi giận? Cô hoàn toàn không hiểu, là vì mình sao? Hay là vì… Chu Thiến?

Mà xe bên kia, không khí thoải mái hơn nhiều

Thế Duy dựa vào lòng Chu Thiến mà ngủ, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, tiếng hít thở khe khẽ đều đều

Triệu Hi Tuấn lái xe, nhìn thoáng qua Thế Duy, mỉm cười nói

- Tiểu gia hỏa này hôm nay chắc chắn là chơi mệt rồi

Chu Thiến nhẹ nhàng nói:

- Đúng thế, bình thường ăn trưa xong là nó đã đi ngủ rồi, hôm nay cố đến lúc này đã là không tệ

- Hôm nay cô chơi vui không?

Ánh mắt Chu Thiến buồn bã, nửa thời gian đều phải nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Hi Thành thì sao có thể vui vẻ?

- Tôi thì có gì mà vui hay không, tôi đi là để chăm sóc Thế Duy chứ đâu phải đi chơi

Những lời này là dỗi Hi Thành nhưng giờ cũng chỉ có thể nói trước mặt Hi Tuấn, chỉ có anh mới khiến cô được thoải mái bộc lộ cảm xúc.

Triệu Hi Tuấn nhìn cô một cái, nhẹ giọng an ủi nói:

https://thuviensach.vn

- Cô đừng để ý những lời anh tôi nói. Từ sau khi chị dâu quađời, tính tình anh trở nên lạnh lùng đi nhiều, ngoài với người thân thìvới ai cũng là như thế. Cũng chẳng phải chỉ nhằm vào mình cô đâu

Anh thoáng dừng lại, như do dự một hồi rồi mới nói tiếp:

- Tình cảm của anh chị rất sâu sắc, cho dù chị dâu đã qua đời hai năm nhưng anh ấy chưa bao giờ quên chị dâu. Tôi nghĩ, cả đời này có lẽ anh có thể sẽ lấy một người khác nhưng sẽ chẳng thể nào yêu bất kìai nữa…

Nói xong, anh nhìn Chu Thiến đầy ý vị.

Chu Thiến cũng hồ nghi nhìn lại anh, anh đang nhắc nhở cô điều gì sao?

Ánh mắt hai người vừa chạm nhau, Triệu Hi Tuấn mỉm cười rồi lại quay đầu đi.

Bốn người quay về biệt thự thiếu gia, Chu Thiến bế Thế Duy lên phòng. Triệu Hi Thành như quên đi sự tồn tại của Tống Thiệu Vân, cũng đi theoChu Thiến lên tầng ba.

Tống Thiệu Vân bị bỏ qua đứng một mình trong đại sảnh, đi cũng khôngđược ở lại cũng không xong, mặt lúc hồng lúc trắng, vẻ mặt vô cùng xấuhổ. Cuối cùng vẫn là Triệu Hi Tuấn giải vây cho cô

Anh thấy cô ta trông tủi thân, tựa như Thiệu Lâm lúc còn sống những lúc cô đơn mà lòng mềm lại nói:

- Ăn cơm tối rồi hãy về

Giọng nói chứa sự thương hại

Tống Thiệu Vân cũng có lòng kiêu hãnh của mình, cả ngày hôm nay đềubị lạnh lùng, giờ chẳng nhẽ còn ở đây nhận sự thương hại của người

https://thuviensach.vn

nhàTriệu gia sao? Cô tuy thực sự thích Hi Thành nhưng còn chưa đến mức quỵlụy như thế.

Vì thế cô ta nhìn Triệu Hi Tuấn, mặt không đổi sắc:

- Không cần, tôi muốn về

Nói xong quay đầu đi, nổi giận đùng đùng đi ra cửa lớn

Tống Thiệu Vân vừa ra khỏi phòng khách thì đụng mặt Quế tẩu

Quế tẩu thấy cô thì vội cười:

- Tống tiểu thư, đến tìm đại thiếu gia à?

Tống Thiệu Vân hôm nay không có tâm tình luyên thuyên với bà ta nênchỉ ừ một tiếng rồi lại đi tiếp. Nhưng đi được hai bước thì lại ngừnglại, quay đầu nhìn Quế tẩu, sau đó mỉm cười nói:

- Quế tẩu, Chu Thiến kia làm ở đây mấy hôm, bà thấy cô ta thế nào? Là người an phận sao?

Vừa nhắc đến Chu Thiến, lòng Quế tẩu cũng chẳng thoải mái gì. Bà tatỏ vẻ khinh thường, sau đó nhìn trái nhìn phải, kéo Tống Thiệu Vân đếngóc vắng nói:

- Tống tiểu thư, cô đừng thấy cô ta trông hiền lành mà coithường! Cô ta có mưu kế đó! Chẳng những thu phục được tiểu thiếu giatrong thời gian ngắn mà bây giờ ngay cả phu nhân và tiên sinh cũng rấttín nhiệm cô ta, còn cho cô ta ngồi ăn cơm cùng nữa.

Tống Thiệu Vân lắp bắp kinh hãi, mới có vài ngày ngắn ngủi mà địa vị của cô ta trong Triệu gia đã ổn định thế sao?

https://thuviensach.vn

Quế tẩu thấy thần sắc của Tống Thiệu Vân thì biết cô ta cũng không thích Chu Thiến, lòng nổi lên suy nghĩ rồi nói:

- Còn nữa, Tống tiểu thư, tôi nhắc nhở cô nhé, giờ cô ta đang ở ngay trong phòng tiểu thiếu gia, mà phòng của tiểu thiếu gia lại sátvách với phòng của đại thiếu gia đó.

- Cái gì?

Tống Thiệu Vân thất thanh kêu ra. Đây chẳng phải là tạo cơ hội chocon tiện nữ kia sao? Nhìn hành động hôm nay của cô ta thì đúng là cólòng câu dẫn Hi Thành. Khoảng cách gần như vậy, Hi Thành thế nào cũngvẫn là đàn ông, phải làm thế nào để cô ta không thực hiện được âm mưuđây?

Tống Thiệu Vân nhìn nhìn bốn phía, thấy tiếng kêu vừa rồi của mình không khiến ai chú ý thì mới nói tiếp:

- Quế tẩu, nghe nói bà có con gái học giáo dục mầm non, rất muốn làm bảo mẫu của Thế Duy?

Quế tẩu nghe xong, lòng vui vẻ, cười nói:

- Thật hiếm có mà Tống tiểu thư còn nhớ đến chuyện nhà tôi

Sau đó lại tỏ vẻ không cam lòng:

- Nhưng giờ Chu Thiến đã được phu nhân tin tưởng vô cùng, chuyện này, chẳng còn hi vọng gì nữa…Nói xong thở dài.

Tống Thiệu Vân nhíu mày nói:

- Ai nói, chỉ cần Chu Thiến đi thì tôi sẽ có cách đưa con gái bà làm bảo mẫu cho Thế Duy.

Quế tẩu nhìn cô ta:

https://thuviensach.vn

- Nhưng Chu Thiến làm rất tốt, sao có thể đi được?

Tống Thiệu Vân kéo bà ta sát lại, mắt lóe lên, nhẹ giọng nói:

- Cách thì luôn có, chỉ là bà có muốn làm hay không thôi

Bên kia, Chu Thiến bế Thế Duy lên lầu, thấy Hi Thành lên theo thì cũng chẳng nhìn anh, đi thẳng vào phòng

Nhìn thấy Chu Thiến, Triệu Hi Thành hơi dừng lại, sau đó cũng quay đầu đi vào phòng, đóng cửa phòng đánh ầm một tiếng

Tim Chu Thiến nhảy dựng lên theo tiếng đóng cửa kia, cô nhìn cánh cửa phòng đóng chặt, đứng đó hồi lâu, sau đó ảm đạm cúi đầu, tim đau nhưdao cắt. Nếu có thể, cô thực sự rất muốn kéo anh lại mà hỏi, rốt cuộcanh nghĩ gì, rõ ràng anh để cô ngồi bên cạnh anh, rõ ràng là anh đã định hôn cô… Nhưng vì sao anh lại đột nhiên trở nên lạnh lùng như thế?

Nhưng thân phận hiện tại của cô thì có thể làm thế sao? Cô có tư cách gì hỏi anh điều này? Một bảo mẫu đi hỏi chủ mình rằng vì sao lại lạnhnhạt với mình sao?

Nhưng chẳng có thân phận đó thì bọn họ vẫn có khoảng cách rất xa, khó mà vượt qua được.

Chu Thiến xoay người, nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại.

Triệu Hi Thành không ăn cơm tối ở nhà, trở về không lâu thì công tyđã có người gọi điện đến có việc. Anh vội vàng rời đi, lúc sau mới gọiđiện về nói có tiệc xã giao, về muộn

Ăn cơm tối xong, Chu Thiến dẫn Thế Duy đi tản bộ trong hoa viên, không lâu sau, Triệu Hi Tuấn đã tìm đến

https://thuviensach.vn

Không biết vì sao, Triệu Hi Tuấn rất thích gặp Chu Thiến, cũng thích ở bên cạnh cô. Hai năm qua, anh từng gặp rất nhiều người con gái, xinhđẹp dịu dàng, khí chất cao nhã, tính cách hoạt bát, đủ mọi loại phụ nữnhưng chẳng ai đem đến cho anh cảm giác này

Anh dựa vào gốc cây đại thụ nhìn Chu Thiến và Thế Duy cách đó không xa.

Bóng cây trong hoa viên rất dày, hương hoa thản nhiên tràn ngập khắp nơi

Chu Thiến nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Thế Duy, chậm rãi đi trên conđường nhỏ trong hoa viên. Ánh trăng sáng tỏ dịu dàng chiếu lên người cô, tựa như phủ lên người cô một tầng lụa mỏng manh.

Chu Thiến đang kể chuyện cổ tích cho Thế Duy, cô kể chuyện gấu nhỏ và quả dưa hấu về. Cuối cùng, Chu Thiến dịu dàng nói với Thế Duy:

- Gấu con vì lăn dưa về mà dưa bị hỏng, cũng chẳng ăn được nữa. Nếu là Thế Duy thì Thế Duy sẽ làm gì?

Khoảng cách không gần, anh không nhìn được rõ vẻ mặt của cô nhưngnghe giọng cô thì anh có thể tưởng tượng được, nhất định bây giờ cô đang mỉm cười, ánh mắt nhất định dịu dàng khiến người ta mềm lòng

Thế Duy ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, vỗ ngực nói:

- Thế Duy sẽ vác dưa hấu về nhà. Thế Duy sẽ không lười

Chu Thiến bế Thế Duy lên, thơm vào má cậu bé một cái thật kêu:

- Thế Duy ngoan quá! Cô rất thích Thế Duy.

Thế Duy cao hứng cười khanh khách.

https://thuviensach.vn

- Chú cũng thích Thế Duy lắm!

Hai người một lớn một nhỏ quay đầu lại, nhìn thấy Triệu Hi Tuấn đangdựa vào gốc cây đại thủ, tán lá dầy đặc che trên đầu khiến mặt anh tốiđi, khiến vẻ tuấn tú của anh lại thêm mấy phần thần bí

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 196: Phòng

Chương 195: Phòng

Triệu Hi Tuấn chậm rãi đi ra khỏi bóng tối, bóng cây chiếu lên ngườianh, cuối cùng chiếu lên khuôn mặt tuấn tú tuyệt đại của anh, khiến đôimắt phượng của anh còn sáng hơn sao trời.

Anh nhìn bọn họ mỉm cười, mắt phượng lưu chuyển, khí chất tao nhãtuấn tú chậm rãi tỏa ra. Bất kể là đi đâu, lúc nào, chỉ cần là nơi cóanh xuất hiện thì lập tức trở thành hạc giữa bầy gà.

Triệu Hi Tuấn quả thực có sức hút này!

Thế Duy chạy nhào qua phía Hi Tuấn, kêu lên một tiếng vui mừng:

- Chú ơi!

Hi Tuấn bế Thế Duy lên, anh đi tới bên Chu Thiến, vừa đi vừa nói với Thế Duy:

- Cô đang kể chuyện cho Thế Duy nghe à?

- Đúng thế, ngày nào cô cũng kể, chuyện hay lắm

Giọng Thế Duy rất vang dội, sau đó lại giãy giãy chân, ý muốn xuống

Triệu Hi Tuấn đặt Thế Duy xuống đấy, Thế Duy lại chạy ào lên trước. Chu Thiến vội nói:

https://thuviensach.vn

- Thế Duy, chạy đi đâu?

Thế Duy chẳng quay đầu lại:

- Thế Duy đi ngắm hoa

Chu Thiến dặn dò:

- Trời tối nhớ nhìn đường, cẩn thận bị ngã

Sau đó quay đầu nhìn Hi Tuấn cười nói:

- Trẻ con giờ rất tò mò, phải cho bọn chúng tiếp xúc với nhiều thứ, tự mình khám phá mà hiểu ra nhiều điều.

Triệu Hi Tuấn dừng bước, nhìn khuôn mặt trắng mịn thản nhiên như tỏasáng dưới ánh trăng, hồng hào như bạch ngọc. Anh luôn cảm thấy mỗi cáimỉm cười, mỗi lần cúi đầu, mỗi lần ngoảnh đầu lại khiến cho anh đều cócảm giác vô cùng quen thuộc. Cảm giác này tựa như rượu ngon được cấtgiấu lâu năm, khiến anh không tự chủ được mà say mê

Anh nhẹ giọng nói:

- Tương lai ai cưới được cô nhất định là rất có phúc! Cô sẽ là người vợ tốt, là người mẹ tốt.

- Mẹ tốt thì chắc là được còn vợ tốt thì sao anh nhìn ra?

Chu Thiến không nhịn được mà phì cười, Hi Tuấn vẫn thật đáng yêu.

Triệu Hi Tuấn nhún nhún vai, nhướng mày cười, vẻ mặt tuấn tú khó mà miêu tả rõ được:

- Chẳng có lý do gì cả, đây chỉ là cảm giác của tôi thôi, tôi cảm thấy cô nhất định sẽ là người vợ tốt

https://thuviensach.vn

Nghe đến đó, c tkhông nhịn được thở dài một tiếng, yên lặng xoay người sang chỗ khác, về phía trước.

Triệu Hi Tuấn bước dài hai bước đuổi kịp cô, sau đó xoay người rút lui, nhìn cô nói:

- Sao lại mất hứng, tôi nói gì sai sao?

Chu Thiến lắc đầu:

- Không sao, không liên quan đến anh, tôi chỉ là tự nhiên nhớ lại một chuyện cũ

Sau đó cô lại chuyển đề tài:

- Hi Tuấn, anh làm ngôi sao lâu như vậy, đạt được địa vị này, anh có vui không?

Triệu Hi Tuấn ngẩn ra, bước chậm lại:

- Rất nhiều người nghĩ rằng tôi đạt được địa vị này thì sẽrất vui vẻ, hạnh phúc. Nhưng bọn họ lại không biết, niềm hạnh phúc củatôi không phải là vì đạt được thành công mà vì trong quá trình phấn đấuđó khiến cho tôi thỏa mãn

Chu Thiến cười:

- Tôi biết, đây là giấc mộng của anh. Cho dù bỏ qua mọi thứ cũng không thể bỏ qua ước mơ của mình được

Triệu Hi Tuấn dừng bước, nhìn cô thật sâu, sau đó đột nhiên mỉm cười, nụ cười còn dịu dàng hơn trăng, nhẹ nhàng nói:

- Đúng, anh nói đúng, đây là giấc mơ tôi không thể bỏ qua được

https://thuviensach.vn

Thì ra trên đời này, ngoài cô, còn có thể có người con gái khác hiểu anh như vậy…

Lúc này, Thế Duy chạy chậm chậm quay lại, kéo tay Chu Thiến, hưng phấn nói:

- Cô ơi, con vừa đếm, hôm nay hoa nở nhiều hơn hôm qua.

Chu Thiến cao hứng nói:

- Thế Duy giỏi quá, mau dẫn cô đi xem nào, cô xem Thế Duy đếm xem có đúng không nào.

Vẻ mặt Thế Duy vô cùng đắc ý, sau đó dắt Chu Thiến đi lên trước. Thế Duy cũng mỉm cười đi theo

- Một, hai, ba…

Vẻ mặt Thế Duy nghiêm túc, chỉ vào từng đóa hoa mà đếm. Tuy rằngkhông thực sự nhớ hết, cũng có đôi lúc quên số nhưng đếm vẫn rất rõ ràng

Chu Thiến nhìn cậu bé mà trong mắt đầy sự kiêu ngạo. Đây là con củacô, đứa con thông minh, đáng yêu, ngoan ngoãn của cô. Bất luận là thếnào, cô phải nghĩ cách để ở lại bên con, nhìn con khôn lớn

Đếm xong, Thế Duy mở to mắt chờ người lớn khen ngợi, Chu Thiến vội ôm cậu bé vào lòng nói:

- Thế Duy giỏi quá! Thế Duy đúng là đứa trẻ ngoan

Triệu Hi Tuấn cũng vỗ tay khen ngợi:

- Thế Duy thông minh thế này, muốn chú thưởng cho cái gì nhỉ?

https://thuviensach.vn

Mắt Thế Duy sáng bừng, lập tức tiếp lời nói:

- Thế Duy muốn xem chú đi quay phim

- À?

Triệu Hi Tuấn bật cười, không ngờ Thế Duy lại đưa ra yêu cầu nàynhưng lời đã nói ra không thể rút lại. Anh vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn củaThế Duy nói:

- Con đúng là quỷ quái! Được! Chú đồng ý với con! Ngày mai đi làm chú sẽ đưa con đi cùng

Sau lại nhìn về phía Chu Thiến:

- Cô cũng đi cùng đi, tôi làm việc bận rộn không thể chăm sóc nó cẩn thận được

Chu Thiến gật gật đầu. Thế Duy cao hứng nhảy nhót khắp nơi

Triệu Hi Tuấn nhìn ánh mắt trong sáng, nụ cười tinh thuần của Chu Thiến mà đột nhiên muốn ngày mai đến thật nhanh

Chơi đến gần 10h, Thế Duy buồn ngủ thì Chu Thiến mới bế cậu bé lên lầu

Sau khi về phòng, tắm rửa thay quần áo cho Thế Duy xong, Chu Thiếnđặt cậu bé xuống giường, Thế Duy lật người mấy lần rồi ngẩng đầu nói với Thế Duy:

- Cô ơi, không thấy gấu nhỏ đâu

Mắt bắt đầu đỏ lên như sắp khóc.

https://thuviensach.vn

Con gấu đó là khi Chu Thiến vẫn còn là Thiệu Lâm đã mua cho Thế Duy.Thế Duy rất coi trọng nó, người bình thường đều không được chạm vào, tối nào cũng ôm đi ngủ. Cậu bé nói, như thế cũng giống như có mẹ ngủ cùng

Giờ con gấu quan trọng như vậy lại không thấy, sao có thể không lo lắng. Chu Thiến an ủi cậu bé:

- Thế Duy đừng khóc, con trai không thể tùy tiện khóc nhè. Đừng vội, để cô đi tìm cho, nhất định có thể tìm được!

Thế Duy lấy mu bàn tay quệt nước mắt, gật gật đầu.

Chu Thiến bắt đầu tìm trong phòng, trên giường, gậm giường, ngăn tủ, sàn nhà, thậm chí cả ban công, nhà tắm cũng chẳng thấy đâu

Thấy môi Thế Duy bĩu bĩu, lại sắp khóc. Chu Thiến hỏi cậu bé:

- Thế Duy có mang gấu con đi đâu không?

Thế Duy nghĩ một hồi mới trả lời:

- Trong phòng cha

Phòng Hi Thành? Chu Thiến ngẩn ra nhưng lập tức nói:

- Thế Duy đừng khóc, cô đi lấy cho con

Nói xong, bước ra khỏi phòng, đi đến trước cửa phòng Triệu Hi Thành.

Chu Thiến do dự một hồi, Hi Thành hẳn là chưa về chứ? Cô gõ gõ cửa,lại nghiêng tai lắng nghe một hồi, bên trong chẳng có chút tiếng độngnào.

Chu Thiến hít sâu một hơi, sau đó đẩy cửa đi vào.

https://thuviensach.vn

Cửa vừa mở ra, đèn bên trong sáng lên khiến cả căn phòng sáng bừng

Căn phòng vẫn giống hệt như lúc cô ra đi, thậm chí ngay cả chiếc áo ngủ trước khi cô bị bắt cóc vẫn còn treo trên giá áo

Chu Thiến nhẹ nhàng đi vào, vô cùng hoài niệm mà nhìn mọi thứ trong phòng

Trong tủ vẫn treo quần áo của cô, những thứ cô thích, màu cô thích.Trên ngăn tủ có ảnh của cô, cô dựa vào lòng Hi Thành cười tươi rạng rỡ.Chu Thiến nhẹ vuốt ve khuôn mặt xinh đẹp trong ảnh, không nhịn được màmắt lại nóng bừng. Giờ cô đã chẳng còn là Thiệu Lâm xinh đẹp mà anh đãyêu nữa.

Cô lại vuốt lên khuôn mặt của Hi Thành trong bức ảnh, khi đó nụ cườicủa anh vui vẻ như vậy, trên mặt như phủ ánh sáng chói lọi nhưng giờkhuôn mặt anh chỉ còn lại băng sương…

Bên cạnh là ảnh của Thế Duy, lúc mới sinh ra, đầy tháng, một tuổi… Tất cả đều để bên cạnh ảnh cô như thể cho cô xem vậy/

Trên bàn trang điểm là đồ mĩ phẩm cô dùng dở, chỉ còn lại một ít, cómột số đã hết hạn nhưng vẫn giữ lại trong này, không vứt bỏ thứ nào hết

Chu Thiến ngẩng đầu nhìn khuôn mặt bình thường của mình trong gương, một giọt nước mắt lặng lẽ chảy qua gò má.

- Cô ở đây làm gì?

Phía sau đột nhiên truyền đến tiếng mắng nhẹ đầy lạnh lùng

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 197: Bỏ Qua

Chương 196: Bỏ qua

Chu Thiến nghe tiếng thì quay đầu lại, hai mắt đẫm lệ mơ hồ nhìn người đi tới

Triệu Hi Thành mặc âu phục màu đen, lạnh lùng đứng ở cửa, mày nhướnglên, đôi mắt thâm sâu, khuôn mặt tuấn mỹ mà lạnh lùng như tu la

Anh tức giận nhìn về phía Chu Thiến nhưng khi tiếp xúc đến ánh mắt đẫm lệ của cô thì ngẩn ra, vẻ tức giận như biến đi một nửa

- Cô làm gì trong phòng tôi

Giọng nói tuy vẫn lạnh lùng nhưng đã bớt đi sự tức giận

Chu Thiến thấy là Triệu Hi Thành thì vội lau nước mắt, nghẹn ngào nói:

- Xin lỗi Triệu tiên sinh, con gấu nhỏ của Thế Duy ở trong phòng anh, buổi tối Thế Duy không ôm gấu thì không ngủ được.

Triệu Hi Thành đương nhiên biết thói quen này của anh, anh quay đầunhìn chung quanh, sau đó bước đến bên kia giường, cúi người nhặt con gấu lên. Chu Thiến tiến lên hai bước, Triệu Hi Thành đi tới bên cô. Suốtquá trình vẻ mặt anh vẫn chỉ như tượng đẽo, không chút cảm xúc.

Anh đưa con gấu nhỏ cho cô, Chu Thiến đón lấu, ngón tay không cẩnthận tiếp xúc đến tay anh. Cảm xúc ấm áp truyền đến làn da cô, cảm giácrun lên truyền qua tay cô khiến tay cô run lên, vừa định rụt tay lại

https://thuviensach.vn

aingờ Triệu Hi Thành lại còn nhanh hơn cô mà thu tay về. Anh lấy tay kiaphủi phủi tay mình, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc nhưng vẫn chỉ lặnglẽ lui về phía sau hai bước rồi nói:

- Lấy được gấu rồi thì đi đi! Thế Duy còn chờ

Có lẽ là ảo giác của cô? Vì sao cô lại cảm thấy giọng anh mất đi sự bình tĩnh khi xưa? Lòng Chu Thiến hồ nghi nói:

- Được rồi, Triệu tiên sinh, vậy tôi đi trước…

Cô cúi đầu đi lướt qua anh. Đến khi ra đến cửa phòng thì đột nhiên lại bị Triệu Hi Thành gọi lại

- Chu tiểu thư!

Chu Thiến quay đầu lại nhìn anh.

Anh chậm rãi xoay người, quay lưng về phía ánh sáng, khuôn mặt baophủ trong bóng đêm khiến đường cong càng thêm rõ ràng, ngũ quan góc cạnh như một tác phẩm hoàn mỹ nhất của một nhiếp ảnh gia có tiếng

Triệu Hi Thành miễn cưỡng khắc chế cảm xúc trào dâng trong lòng, anhnhìn về phía Chu Thiến, làn da trắng nõn của cô thoáng ửng hồng. Đôi mắt đen dưới ánh đèn như long lanh ngập nước, tựa như mặt nước trong suốt,như trời cao không gợn mây, đôi môi hồng nhuận khiến người ta hận khôngthể cắn xé…

Cảm giác nóng bỏng quen thuộc từ bụng dưới lại dâng lên…

Hơi thở của anh trở nên dồn dập, anh hít sâu một hơi, cố gắng bình ổn cảm xúc của chính mình, cố gắng để giọng nói của mình trở nên mạnh mẽhơn:

- Chu tiểu thư, chuyện ở công viên hôn nay…

https://thuviensach.vn

Thấy anh chủ động nhắc tới chuyện này, Chu Thiến kìm lòng không đậumà bước lên trước, tim đập thình thịch. Anh định nói với mình điều gì?

- Cô nên biết tôi là đàn ông, tình huống đó bất kì là ngườicon trai nào đều cũng sẽ có phản ứng như thế! May mà cô không đủ điềukiện để tôi gây ra sai lầm gì… Cho nên xin cô đừng nghĩ nhiều, đừng vọng tưởng rằng qua chuyện này thì sẽ có gì thay đổi! Chẳng có gì thay đổicả, cô vẫn là cô, vẫn là bảo mẫu của Thế Duy mà thôi, xin cô nhận thứcrõ thân phận của mình

Đúng, chính là như vậy… Triệu Hi Thành tự nhủ, đây chỉ là phản ứngsinh lý bình thường của đàn ông mà thôi. Bởi vì anh bị cấm dục đã lâunên thân thể mới có phản ứng đó, tuyệt đối không phải là vì anh có cảmgiác gì với người con gái này. Anh chỉ yêu mình Thiệu Lâm mà thôi. Anhkhông thể nào động lòng với người khác được! Anh không thể nào phản bộitình yêu của anh và Thiệu Lâm!

Đúng! Chính là như vậy…… Chính là như vậy…

Anh tự nhủ với mình hết lần này đến lần khác, cũng nói những lời nàyra với Chu Thiến tựa hồ như vậy là có thể chấm dứt hết thảy…

Anh cố gắng bỏ qua Tống Thiệu Vân, anh cố gắng bỏ qua rất nhiều người phụ nữ cũng từng dùng hết thủ đoạn quyến rũ anh, anh luôn có thể bìnhtĩnh, hờ hững bỏ đi. Anh cố gắng bỏ qua mỗi nụ cười, mỗi ánh nhìn, mỗigiọt nước mắt của cô gái trước mặt này. Điều gì ở cô cũng đều có thểkhiến tim anh rung động.

Anh cố gắng vứt hết những điều này qua sau đầu, anh không muốn nghĩđến chuyện này. Trong lòng anh chỉ có duy nhất một Thiệu Lâm mà thôi,chỉ có thể nghĩ đến mình Thiệu Lâm.

Anh lạnh lùng nhìn cô nhưng đôi tay đặt sau lưng lại gắt gao nắm chặt

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Chu Thiến trở nên trắng nhợt trong chốc lát. Cô cũng khôngngừng tự nhủ với mình: không thể trách anh, không thể trách anh nhưngmỗi lời anh nói đều như một đao cắm sâu vào tim cô. Tim cô rỉ máu, đauđớn vô cùng…

Tay cô ôm chặt lấy ngực, cơ thể vì nỗi đau này mà thoáng run lên

Cô nhìn anh, ánh mắt u oán, nhưng đang nói gì đó nhưng anh lại không thể hiểu.

Hi Thành, cho dù anh không biết em, dù anh không thương em nhưng em không cho phép anh làm nhục em như thế

Cô tiến lên trước vài bước, đứng cách anh một khoảng, ở khoảng cáchnày cô có thể nhìn tường tận từng biểu hiện của anh. Cô đứng thẳngngười, nhìn thẳng vào mắt anh, lạnh lùng nói:

- Triệu tiên sinh, tôi biết tôi là bảo mẫu của Thế Duy, không cần anh hết lần này đến lần khác nhắc nhở, chẳng lẽ anh thấy tôi làmkhông tốt? Nếu anh nghi ngờ năng lực làm việc của tôi thì anh có thể sathải tôi ngay lập tức! Về phần chuyện ở công viên

Chu Thiến thoáng dừng lại, sau đó kiên quyết nói:

- Xin anh cứ yên tâm, tôi nhất định sẽ coi như chưa có chuyện gì xảy ra. Về phần cái mà anh gọi là phản ứng bình thường của đàn ông…Mong là sau này anh có thể tự khống chế bản thân cho tốt, đừng có đemsai lầm của mình đổ lên đầu người phụ nữ

Nói xong, Chu Thiến lại nhìn anh thật sâu rồi dứt khoát xoay người,bước nhanh ra khỏi phòng. Mãi đến khi ra khỏi phòng, mọi lớp ngụy trangđều rơi rụng, nước mắt cô rơi đầy, cô cắn chặt tay để ngăn mình sẽ khócthành tiếng.

https://thuviensach.vn

Hi Thành, làm cho anh yêu người bình thường như em là chuyện khó hơnlên trời sao? Cho dù là người có bề ngoài bình thường nhưng tâm hồn làmột cũng không thể sao? Bởi vì vẻ ngoài bình thường này mà ngay cả hứngthú tìm hiểu cũng không có sao?

Chúng ta nên làm gì đây? Chúng ta có thể lấy lại quá khứ không?

Chu Thiến dựa vào tường, dần dần ngã xuống, sau đó vùi mặt vào lòng bàn tay, lặng lẽ khóc.

Mà trong phòng, Triệu Hi Thành vẫn đứng đờ tại đó, hai mắt ngây ngốc nhìn Chu Thiến rời đi, thật lâu sau vẫn không động đậy

Ngoài cửa sổ thủy tinh, ánh trăng nấp vào những đám mây khiến bầutrời trở nên u ám đi, dường như đang đau lòng cho đôi tình nhân gặpnhiều trắc trở này

Qua hồi lâu Chu Thiến mới quay về phòng Thế Duy. Thế Duy chắc chờ lâu mệt quá nên đã ngủ thiếp đi. Chu Thiến đắp chăn lại cho cậu bé, sau đóngồi bên giường mà nhìn Thế Duy chăm chú. Cô khẽ vuốt tóc cô. Nhìn máitóc đen bóng tựa như mái tóc của Thiệu Lâm, làn da cũng trắng nõn nhưThiệu Lâm vậy

Thế Duy, mẹ rất cố gắng quay về bên cha nhưng cha không thể chấp nhận mẹ, mẹ nên làm gì đây?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 198: Kì Thi Toàn Quốc

Chương 197: Kì thi toàn quốc

Ngày hôm sau, Thế Duy dậy rất sớm, thấy con gấu con ở đầu giường thìhào hứng ôm chặt lấy. Sau đó lại ôm lấy Chu Thiến khi cô thay quần áocho mình rồi thì thầm vào tai cô:

- Cảm ơn cô, Thế Duy thích cô nhất

Giọng nói non nớt của trẻ con khiến tim Chu Thiến mềm lại, cô cũng ôm chặt lấy thân mình nhỏ bé của Thế Duy.

Lòng cô vô cùng cảm khái. Cho dù là vì Thế Duy thì cô cũng sẽ không dễ dàng buông tay

Rửa mặt cho Thế Duy xong, hai người đi ra ngoài. Lúc chuẩn bị xuốngtầng thì Triệu Hi Thành cũng ra khỏi phòng, thấy hai người thì ngẩn ra.

- Sớm thế?

Đương nhiên là nói với Thế Duy. Hôm nay là thứ hai, anh có buổi họpgiao ban hàng tuần, lúc này Thế Duy hẳn phải đang ngủ mới đúng.

Chu Thiến thoáng lùi về phía sau hai bước. Những lời đêm qua anh nóigiờ cô vẫn không thể chấp nhận được. Cô cần thêm thời gian mới có thểlấy dũng khí mà tự nhiên đối diện với Triệu Hi Thành.

https://thuviensach.vn

Thế Duy đi đến bên cạnh cha, khuôn mặt nhỏ nhắn ngẩng lên. Triệu HiThành vội ngồi xổm xuống để cho Thế Duy có thể nhìn thẳng mình, đây làcách tôn trọng với trẻ nhỏ. Thế Duy hưng phấn nói:

- Hôm nay chú sẽ dẫn con đi xem chú quay Thiệu Vân

Sau đó chỉ về phía Chu Thiến:

- Cô cũng đi cùng

Sắc mặt Triệu Hi Thành thoáng trầm xuống, sau đó nhìn Chu Thiến một cái rồi mới quay đầu nhìn Thế Duy mỉm cười nói:

- Thế thì Thế Duy phải nghe lời, đừng làm phiền chú làm việc nhé.

Thế Duy hô to:

- Thế Duy biết!

Sau đó chạy đến bên Chu Thiến, kéo tay Chu Thiến nói:

- Cô ơi, chúng ta mau xuống đi, chú đang đợi rồi

Chu Thiến bế Thế Duy đi xuống, đang đi lại nghe tiếng Triệu Hi Thành trầm thấp với theo:

- Đi chơi vui vẻ

Chu Thiến thoáng sửng sốt, dừng bước. Cô cố khống chế bản thân không quay đầu lại, lại tiếp tục bước đi.

Đi xuống lầu, Hi Tuấn đã đang chờ bọn họ trong đại sảnh. Hôm nay anhmặt quần áo màu đen, cúc cổ áo nới lỏng. Hi Tuấn đứng đó mỉm cười, mắtphượng sáng bừng. Anh đi đến bên Chu Thiến nói:

https://thuviensach.vn

- Hôm nay tôi phải đi sớm vì chuẩn bị chụp ảnh bìa cho album, không có thời gian ăn sáng đâu, chút nữa tôi sẽ mua cho hai người ăn.

Chu Thiến cười gật đầu. Triệu Hi Tuấn định bế Thế Duy thì Chu Thiến vội nói:

- Để tôi bế đi, đừng làm nhàu quần áo của anh. Hôm nay còn phải chụp ảnh

Hi Tuấn vẫn đón lấy Thế Duy trong tay cô rồi nói:

- Không sao đâu, tôi chụp ảnh mặc quần áo khác! Thế Duy giờ cũng không nhẹ, bế lâu đau tay lắm.

Chu Thiến cảm kích ý tốt của anh, sau đó lại nói:

- Stylist hôm nay của anh là ai?

Dựa vào địa vị hiện tại của anh, nhất định là stylist hàng đầu như Khắc Y.

Quả nhiên, Triệu Hi Tuấn đáp:

- Là thầy Khắc Y

Vừa nghe đến là Khắc Y thì Chu Thiến kích động, hôm nay có thể được xem thầy Khắc Y tạo hình rồi/

Hai người cười nói đi ra ngoài.

Triệu Hi Thành đứng ở bên cầu thang nhìn theo bóng bọn họ nói cười vui vẻ rời đi mà lòng thấy chua chát

Vì sao người con gái này có thể dễ dàng kích động cảm xúc của anh như vậy? Anh thực sự không thể hiểu nổi…

https://thuviensach.vn

Ba người Chu Thiến lên xe của Hi Tuấn, đi thẳng đến studio

Vừa thấy Hi Tuấn xuất hiện thì mọi nhân viên đều phấn chấn, bắt tay vào công việc. Trợ lý của Hi Tuấn nói:

- Hi Tuấn, vừa rồi nhiếp ảnh gia còn đang hỏi không biết lúcnào cậu đến, tôi đã nói Hi Tuấn sẽ không đến muộn đâu. Giờ mau đến phòng hóa trang đi, thầy Khắc Y đang chờ cậu đó

Sau đó thoáng khựng lại khi thấy Chu Thiến và Thế Duy.

Hi Tuấn giới thiệu:

- Đây là bạn tôi, còn đây là cháu ruột tôi, hôm nay dẫn bọn họ đến xem, tí nữa anh đi mua đồ ăn sáng cho bọn họ nhé.

Trợ lý thấy Thế Duy đáng yêu thì rất muốn bế nhưng Thế Duy chỉ bắt tay chứ không chịu để anh ta bế. Trợ lý cười cười:

- Tiểu tử này có cá tính ghê!

Sau đó lại vội vàng đi mua đồ ăn sáng cho bọn Chu Thiến. Chu Thiến hỏi Hi Tuấn

- Lúc anh hóa trang tôi có thể vào xem không?

Hi Tuấn nghĩ nghĩ rồi nói:

- Để tôi nói qua với thầy Khắc Y, chắc là được thôi.

Một lát sau, anh đứng ở cửa phòng hóa trang vẫy tay với cô:

- Có thể vào, thầy Khắc Y đồng ý rồi

Chu Thiến vội bế Thế Duy đi vào, trong nháy mắt khi thấy thầy Khắc Y thì tâm tình vạn phần kích động.

https://thuviensach.vn

Khắc Y đang cầm bản vẽ mà nhìn đến xuất thần, hắn đó là thiết kế tạohình của Hi Tuấn. Hi Tuấn vừa mới đi thay đồ trong phòng, mà Trương Bânthì đang chuẩn bị dụng cụ cho Khắc Y.

Hai năm không gặp, Khắc Y cũng không thay đổi gì nhiều, khí chất vẫnrất thong dong, tao nhã nhưng Trương Bân lại thay đổi không ít. Trônganh bớt phần lỗ mãng, thêm sự điềm tĩnh, khó trách mà có thể chiếm đượctrái tim Tiểu Mạt.

Cảm nhận được ánh mắt Chu Thiến, Trương Bân ngẩng đầu nhìn, thấy mộtcô gái xa lạ đang nhìn mình mỉm cười thì không khỏi ngẩn người. ChuThiến đi tới, vươn tay với anh cười nói:

- Tôi biết anh là Trương Bân, là bạn trai của Tiểu Mạt. Tôi là bạn của Tiểu Mạt – Chu Thiến. Rất vui được gặp anh.

Trương Bân cười cười, cũng khẽ bắt tay cô nói:

- Tôi sớm đã nghe Tiểu Mạt nhắc tới cô, nhưng cô ấy nói dạonày cô bận việc nên không có thời gian giới thiệu. Không ngờ hôm nay cóthể gặp cô ở đây, đúng rồi, sao cô đến đây.

Chu Thiến nói:

- Tôi là bạn của Hi Tuấn, là anh ấy đưa tôi đến

Chu Thiến nhìn anh cẩn thận lau khô từng công cụ một thì nói:

- Nghe Tiểu Mạt nói, anh sắp được ra nước ngoài đào tạo chuyên sâu, lúc nào thì đi?

- Phải hết tháng sau, đợi thi cuộc thi stylist toàn quốc xong thì mới đi được

- Thi stylist toàn quốc? Mắt Chu Thiến sáng bừng.

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, đầu tháng sau là thi, thi xong thì tôi sẽ đi, mong là có thể đạt được thứ tự tốt

Chu Thiến cúi đầu trầm tư, 2,3 tháng nữa Thế Duy sẽ đi nhà trẻ, Triệu gia sẽ không mời bảo mẫu cho Thế Duy nữa. Đến lúc đó cô vẫn cần phảiquay lại làm việc, nếu tham gia kì thi này, có được thành tích khá thìnhất định sẽ dễ xin việc hơn. Hơn nữa có thể tham gia cọ xát thì hẳn làđiều mà mọi stylist đều mong muốn

Chu Thiến mỉm cười tự tin

Lúc này, Hi Tuấn ra khỏi phòng thay đồ. Khắc Y buông bản vẽ trong tay ra, đi đến bên anh, giúp anh sửa sang lại quần áo. Trương Bân nói vớiChu Thiến:

- Tôi có chút việc, về sau có cơ hội thì cùng đi ăn cơm nhé

- Được, anh cứ làm đi, không quấy rầy anh nữa, tôi ở đây xem.

Hôm nay Khắc Y tạo hình cho Hi Tuấn theo kiểu quý tộc, áo sơ mi tơtằm bóng. Ngực và cổ thêu ren trắng cầu kì, cúc áo trân châu, hiển lộ sự quý giá, cao sang. Chỗ cổ tháo bớt hai nút áo, lộ ra da thịt màu đồngkhỏ mạnh. Bên dưới mặt quần dài bó sát để lộ ra đôi chân săn chắc

Trang phục chỉnh thể khiến cho sự gợi cảm của Hi Tuấn lặng lẽ bộcphát trong sự tao nhã, cao sang này, khiến người ta nhìn mà hoa mắt.

Khắc Y lại bắt đầu trang điểm cho anh, nhấn mạnh vào đôi mắt phượng.Chỉ vài ba nét sơ qua của Khắc Y mà đôi mắt của Hi Tuấn trở nên hút hồnngười khiến ai nhìn cũng có ấn tượng sâu sắc.

Không hổ là stylist bậc thầy trong nước, tài nghệ của ông khiến ChuThiến nhìn mà choáng váng. Đáng tiếc cô không có cơ hội theo ông họctập…

https://thuviensach.vn

Trương Bân luôn ở bên cạnh giúp ông lấy đồ, ông cần cái gì thì nhanhchóng đưa tới tay. Có khi Khắc Y nói ra mình cần gì, có khi thì chỉ đuatay về phía Trương Bân mà thôi, đây là một hình thức kiểm tra năng lựctrợ lý của Trương Bân. Phải hiểu rõ thiết kế, hiểu rõ tiếp theo nên làmgì thì mới có thể ăn khớp với tiết tấu của Khắc Y. Trương Bân đi theoKhắc Y nửa năm mới đạt được tiêu chuẩn này.

Nhưng có khi vẫn xảy ra sai sót

Đột nhiên, Trương Bân ôm bụng, vẻ mặt đau khổ, Khắc Y vội hỏi:

- Sao thế?

Trương Bân ngượng ngùng nói:

- Thầy ơi, ngại quá, chắc là buổi sáng em ăn phải đồ độc, em muốn đi toilet

- Thế thì mau đi đi.

Trương Bân đi rồi, Khắc Y làm việc một mình, chẳng những phải trangđiểm mà còn phải tìm đồ trong đống đồ đạc kia, tốc độ chậm lại rất nhiều

Ông đang trang điểm đuôi mắt cho Hi Tuấn, nếu dùng phấn sáng thì sẽcàng hoàn mỹ. Đang nghĩ vậy thì bên cạnh có đôi bàn tay mảnh khảnh đuatới một hộp phấn mắt màu vàng cho ông.

Khắc Y cảm thấy bất ngờ. Là ai mà lại hiểu ý ông như vậy? Ông nhìntheo cánh tay kia, chỉ thấy một cô gái mắt to đang mỉm cười nhìn ông

- Thầy Khắc Y, thầy cần phấn này ạ?

Khắc Y nhìn cô có ý tán dương, tiếp nhận hộp phấn, dùng phấn vàngtrang điểm cho đuôi mắt của Hi Tuấn khiến ánh mắt anh như có ma

https://thuviensach.vn

lực

- Sao em biết tôi cần cái này? Em cũng là stylist sao?

Chu Thiến gật đầu:

- Trước kia em đã làm, em rất thích công việc này! Em cảmthấy đuôi mắt Hi Tuấn nếu dùng phấn màu sáng thì sẽ càng thêm hoàn mỹ.

Khắc Y cười:

- Nghĩ giống hệt tôi. Vậy sao em biết tôi cần màu vàng

Trong mắt Chu Thiến lóe lên tia tự tin:

- Da Hi Tuấn bây giờ là màu đồng, dùng màu vàng là thích hợp nhất

Khắc Y gật đầu:

- Nói rất đúng, hiểu biết về sắc thái của em rất tốt.

Bên cạnh, Hi Tuấn có lòng muốn nói tốt cho Chu Thiến mấy câu nhưngmình đi nhờ người trang điểm nên rất khó nói gì. Mà Thế Duy ở bên cũngngoan ngoãn nghe Chu Thiến dặn, không nghịch ngợm đồ hóa trang, mở tomắt nhìn nhất cử nhất động của người lớn, trong mắt là sự tò mò vô cùng

Trong lúc Trương Bân chưa về, Chu Thiến liền đảm nhiệm công việc trợlý. Có lẽ là vì trước kia từng theo học ông nên Chu Thiến có thể miễncưỡng mà bắt kịp tiết tấu của ông. Tuy rằng cũng có vài lần sai sótnhưng cũng đủ để khiến Khắc Y kinh ngạc.

Sau khi trang điểm xong, Khắc Y như đùa đùa mà nói với Chu Thiến:

https://thuviensach.vn

- Đáng tiếc em không phải là học viên của Yêu Ti Lệ, nếu không tôi nhất định mời em làm trợ lý thay cho Trương Bân.

Chu Thiến vui mừng vội nói:

- Thầy Khắc Y, chẳng lẽ không phải là học viên của Yêu Ti Lệ thì không được làm trợ lý cho thầy sao?

Khắc Y nhận thấy cô có năng lực, theo quan sát vừa nãy cũng có thểnhìn ra, cô có căn cơ rất vững, cũng rất sáng tạo, chẳng qua chỉ thiếuchút kinh nghiệm mà thôi. Khó nhất chính là cô làm việc rất cẩn thận,chuyên chú, đây là điều kiện mà trợ lý của ông không thể thiếu. Hi Tuấn ở bên hát đệm:

- Khắc Y, thầy không cần chuyện gì cũng làm theo quy củ đâu. Nhân tài khó tìm, một lần ngoại lệ cũng chẳng có gì đâu

Khắc Y cũng có chút động tâm, ông trầm ngâm một lúc lâu mới nói:

- Được rồi, tháng sau có cuộc thi thiết kế toàn quốc, nếu emcó thể vào top 10 thì Yêu Ti Lệ nhất định sẽ mời em. Chỉ cần em có thểtrở thành nhân viên của Yêu Ti Lệ thì có thể làm trợ lý của thầy.

Hi Tuấn có vẻ không hài lòng nói:

- Khắc Y, top mười sao? Có phải là quá khó không, cô ấy còntrẻ như vậy. Thầy đừng cổ hủ thế, mời cô ấy chẳng qua chỉ là một câu nói của ông thôi.

Khắc Y quay đầu nhìn anh, nghiêm túc nói:

- Thầy mời em ấy quả thực chỉ là một câu nói nhưng như thế là không công bằng với mọi người trong công ty. Chỉ cần em ấy có thể chứng minh thực lực của mình thì mới có thể làm cho mọi người đều tâm phụckhẩu phục.

Tiếp theo lại quay đầu nhìn về phía Chu Thiến:

https://thuviensach.vn

- Thế nào? Em có tự tin không?

Chu Thiến gật đầu thật mạnh, mắt sáng bừng:

- Em muốn thử một lần! Không nhất định em sẽ cố hết sức để vào top 10.

Khắc Y hai tay ôm ngực, vẻ mặt rất hài lòng

Thời gian sau đó, Thế Duy vui vẻ xem chú chụp ảnh, còn đứng bên cạnhbắt chước Hi Tuấn mà post ảnh khiến nhân viên cười vui vẻ. Nhiếp ảnh gia thấy cậu nhóc đáng yêu, chụp cho Hi Tuấn xong thì bắt đầu chĩa máy ảnhvề phía cậu nhóc mà tác nghiệp.

Mãi đến giữa trưa thì Hi Tuấn mới xong việc, anh lái xe đưa Chu Thiến và Thế Duy về biệt thự Triệu gia.

Trước khi lên xe, Hi Tuấn hỏi hai người:

- Có muốn đi ăn gì không?

Giữa trưa là cùng mọi người ăn cơm hộp, Hi Tuấn rất ngại.

Chu Thiến vừa định lắc đầu thì Thế Duy đã vội nói:

- Được, đi ăn KFC

Chu Thiến nói với Thế Duy:

- Không được, đồ ăn đó không có dinh dưỡng, không tốt cho sức khỏe.

Thế Duy thấy cô không đồng ý thì mất hứng bĩu bĩu môi. Hi Tuấn nói:

- Thỉnh thoảng đi ăn cũng không sao, chỉ cần không ăn thường xuyên là được rồi, mấy khi đưa Thế Duy ra ngoài chơi.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn không vui của Thế Duy mà mềm lòng.Ba người đi đến cửa hàng KFC ở gần đó, lại chơi hơn một tiếng rồi mớiquay về.

Bên kia, từ sáng Triệu Hi Thành đã luôn thấy bất an, trong đầu luônhiện lên tình cảnh vui vẻ của Chu Thiến và Hi Tuấn. Đến lúc họp hội nghị buổi sáng thì sự bất an này càng trở nên rõ ràng.

Cấp dưới phát biểu kế hoạch tháng tới, cuối cùng khi hỏi ý kiến anhthì anh mới phát hiện mình chẳng hề nhập tâm, không nghe được chữ gì.Sau khi Thiệu Lâm qua đời, anh dùng công việc gây mê chính mình, rất ítkhi xảy ra chuyện này với kẻ cuồng công việc như anh. Anh mờ mịt đốidiện với ánh mắt nghi hoặc của cấp dưới, hận không thể lập tức biến mất. Anh day day thái dương, nhắc nhở mình phải tập trung nhưng trong đầunhư có hàng vạn con ngựa đang chạy ầm ầm, không thể nào bình tĩnh lại.Sau đó đến ngay cả Triệu Quốc Xương cũng phát hiện con bất ổn, quan tâmhỏi xem anh thế nào thì anh mới vin vào cớ đó mà rời khỏi phòng họptrước.

Cả một ngày đều miễn cưỡng lấy tinh thần mà làm việc, vất vả lắm mớikiên trì được đến giữa trưa, sự phiền chán càng lúc càng tăng. Cuối cùng anh không nhịn được mà bỏ hết công việc, vội vã trở về nhà như thể ở đó mới có thể khiến anh an tĩnh lại.

Anh vừa về nhà chưa được bao lâu, còn chưa kịp lên lầu thì đã thấyChu Thiến và Hi Tuấn bế Thế Duy vui vẻ đi vào. Hi Tuấn như nói gì đókhiến Chu Thiến cúi đầu mỉm cười, hai má ửng hồng như đang thẹn thùng.Hình ảnh này khiến mắt anh như bị châm kim, đau đớn vô cùng.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 199: Bị Ốm

Chương 198: Bị ốm

Thế Duy vào nhà đã thấy cha thì vội vươn tay muốn cha bế. Triệu HiThành đi đến bên Hi Tuấn, đón lấy Thế Duy trong tay anh. Thế Duy caohứng nói với cha:

- Cha ơi, hôm nay chú đưa con đi ăn KFC cơ

Triệu Hi Thành không muốn khiến con trẻ mất hứng thì miễn cưỡng cười nói:

- Thế Thế Duy có vui không?

Thế Duy cười:

- Vui lắm, có anh còn nói cô và chú là cha mẹ của con, làm con buồn cười muốn chết

Đồng ngôn vô kỵ (lời trẻ con không nên để ý), Chu Thiến và Hi Tuấncũng bật cười. Nhưng Triệu Hi Thành lại giận tái mặt. Chu Thiến và Triệu Hi Tuấn thấy anh đột nhiên biến sắc thì đều cứng đờ người, không hiểuanh có ý gì.

Không khí có chút xấu hổ, Chu Thiến đón lấy Thế Duy rồi nói với Triệu Hi Thành:

- Triệu tiên sinh, tôi đưa Thế Duy lên nhà tắm rửa, Thế Duy toát mồ hôi rất nhiều

https://thuviensach.vn

Chu Thiến bế Thế Duy lên tầng, Triệu Hi Thành cũng đi theo sau, Triệu Hi Tuấn đứng đó, có chút đăm chiêu nhìn theo anh mình

Trở về phòng, Chu Thiến tắm rửa cho Thế Duy, tắm xong, Thế Duy ngápliên tục, Chu Thiến lại dỗ cậu bé ngủ xong rồi mới ra khỏi phòng.

Vừa ra khỏi phòng đã thấy Triệu Hi Thành đang đứng ở cửa sổ cuối hành lang mà nhìn ra bên ngoài đến xuất thần. Đổi lại là hôm qua thì ChuThiến nhất định sẽ đi đến bên anh mà bắt chuyện nhưng những lời tối quaanh nói khiến cô không thể cố gắng tiếp cận với anh mãi. Cô do dự đứng ở cửa phòng, cuối cùng vẫn không tiến lên, chỉ nhẹ nhàng kêu một tiếng:

- Triệu tiên sinh

Xem như chào hỏi xong, sau đó chuẩn bị xuống lầu.

Nhưng ai ngờ Triệu Hi Thành nghe cô chào xong thì lại quay phắt người lại, sau đó đi nhanh về phái cô. Sắc mặt anh âm trầm, đôi mắt tối đennhư bừng lên ngọn lửa, bước đi như có khí thế không thể ngăn cản, nhươn gió mà vọt tới trước mặt cô.

Chu Thiến nhìn anh, không nhịn được mà lui về phía sau vài bước.

Cách Chu Thiến khoảng vài bước, Triệu Hi Thành đột nhiên dừng lại,anh yên lặng nhìn cô, đôi mắt thâm thúy như biển, bên trong có một cảmxúc khó hiểu đang cuồng quay, tựa như đang rít gào muốn ùa ra. Ngực anhphập phồng, hơi thở nặng nề, tay anh nắm chặt lại, hơi run run.

Hơi thở của Chu Thiến không khỏi dồn dập hơn, cô nhìn anh, trong lòng vô cùng lo lắng. Cô cảm thấy anh bây giờ vô cùng nguy hiểm, như bất kểlúc nào cũng có thể nổi giận nhưng cô không hiểu, vì sao anh lại tứcgiận? Anh tức giận vì cô và Hi Tuấn đưa Thế Duy đi ăn KFC? Hay là anhcho rằng cô tiếp cận Hi Tuấn là có mục đích khác.

https://thuviensach.vn

Cô vẫn nghĩ mình rất hiểu anh nhưng đến giờ cô mới biết, trước kia cô có thể hiểu anh là vì anh nguyện ý cho cô hiểu mình. Nhưng giờ anh thâm trầm như biển, những lời nói, hành động của anh luôn khiến cô khó hiểu.

Chỉ thấy anh vẫn trầm mặc nhìn cô, ánh mắt càng lúc càng thâm trầm đáng sợ, Chu Thiến lén nuốt nước bọt, thử thăm dò mà nói:

- Triệu tiên sinh…

Nhưng Triệu Hi Thành nghe cô gọi thì sắc mặt đột nhiên tái mét, sauđó lùi vài bước, xoay người chạy xuống tầng như đang chạy trốn.

Chu Thiến đuổi theo vài bước nhưng chỉ có thể nhìn thấy bóng anh lạnh lùng quẹo vào chỗ rẽ.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Mọi người thường nói lòng dạ phụ nữ như mò kim đáy biển, nhưng lòng dạ đàn ông cũng thâm trầm đâu kém. ChuThiến thật hâm mộ loại phụ nữ có thất khiếu lung linh tâm, có thể thấuhiểu được lòng dạ đàn ông. Nhưng Chu Thiến chắc có lẽ không có năng lựcnày.

Chu Thiến khẽ thở dài, cũng chẳng còn tâm tình xuống lầu, lại xoay người trở về phòng.

Mấy ngày sau đó, Triệu Hi Thành hầu như luôn đi sớm về muộn, thườngra khỏi nhà trước khi Thế Duy dậy, mãi đến tối khi Chu Thiến đi ngủ rồithì mới có thể nghe tiếng anh về phòng.

Điều này khiến Triệu phu nhân không nhịn được mà lo lắng hỏi chồng:

- Thời thời gian này công ty đã xảy ra chuyện gì sao? Vì sao Hi Thành không về nhà ăn cơm?

Thế Duy cũng bĩu môi:

https://thuviensach.vn

- Lâu lắm rồi chẳng gặp cha

Triệu lão gia tử cũng có chút kỳ quái:

- Chẳng có gì đâu? Có lẽ nó đi xã giao nhiều

Triệu phu nhân cảm thấy nghi hoặc: Xã giao? Không phải là bệnh cũ tái phát chứ. Thiệu Lâm qua đời đã hai năm, anh vẫn luôn độc thân, điều này vốn không bình thường…

Hiểu theo điều này, Triệu phu nhân cũng có chút thoải mái.

Ngoài Triệu phu nhân, Tống Thiệu Vân cũng vô cùng lo lắng, bởi vìđoạn thời gian này, Triệu Hi Thành căn bản chẳng đi tìm cô ta, thậm chíngay cả khi cô gọi điện qua anh chỉ nói được đôi câu rồi cúp máy, nếukhông thì dứt khoát không tiếp. Tâm tư phụ nữ mẫn cảm nhất, cô ta cơ hồđã có kết luận, Triệu Hi Thành đã chẳng còn hứng thú với mình, có lẽ đãcó người mới, là ai đây? Ai dám cướp đàn ông với cô?

Là bảo mẫu dung mạo bình thường mà thủ đoạn tâm cơ kia sao? Nhưngtheo tin Quế tẩu báo thì không phải như thế, Triệu Hi Thành rất ít khivề nhà, hẳn là ít có thời gian tiếp xúc với Chu Thiến, vậy rốt cuộc làai đây? Nhưng cho dù là như thế, cũng không thể khiến cô bớt giận ChuThiến. Cô ta dặn dò Quế tẩu nhanh chóng thực hiện việc đuổi Chu Thiếnđi.

Mà thời gian này Triệu Hi Tuấn lại rất tích cực về nhà. Trước nhiềulắm thì tuần về một lần, ăn một bữa cơm, ngủ lại một đêm nhưng bây giờchỉ cần rảnh rỗi là đã về nhà, như thể trong nhà có gì hấp dẫn anh vậy.Triệu phu nhân đương nhiên rất vui vì ngày nào cũng được gặp con nhưngvẫn không nhịn được mà trêu đùa:

- Thời gian này sao hay về nhà thế? Rảnh vậy sao? Không phải là con hết nổi tiếng, không có việc mà làm đấy chứ?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn ngồi bên cạnh mẹ, sờ sờ tai rồi nhướng mày nói:

- Mẹ, hình như là mẹ không chào đón con! Con vừa phát hànhalbum nên mới rảnh rỗi chút, muốn về nhà với mẹ, thì ra mẹ chẳng thích.Hóa ra là tự con đa tình rồi!

Chu Thiến và Thế Duy ở bên cũng bật cười.

Triệu phu nhân cười vỗ vỗ đầu anh:

- Con đúng là, miệng càng ngày càng trơn, sao mẹ lại khôngthích con về. Mẹ chỉ mong ngày nào cũng được ăn cơm với các con, chỉ sợảnh hưởng đến công việc của con mà thôi.

Triệu Hi Tuấn chỉ cười nhưng lại liếc mắt qua phía Chu Thiến, nhìn nụ cười tinh thuần của cô mà ý cười càng đậm. Sao anh có thể không bận,thời gian này đang phải tuyên truyền cho album mới, chỉ là… Nơi nàydường như có người càng khiến anh để ý, khiến anh dù bận cũng vẫn muốndành thời gian về nhà…

Thời gian cứ thế trôi qua, Chu Thiến cũng không nhớ rõ nổi là đã bao lâu không gặp Hi Thành. Mãi đến một ngày…

Nửa đêm hôm đó, Chu Thiến như bình thường, ba giờ sáng sẽ gọi Thế Duy dậy đi toiley. Nhưng gọi vài lần cũng chẳng thấy Thế Duy có phản ứng,bình thường chỉ cần gọi hai tiếng là Thế Duy đã dậy rồi.

Chu Thiến thấy lạ, bật đèn ngủ ở đầu giường. Thế Duy quay lưng vềphía cô, vẫn không nhúc nhích. Chu Thiến vươn tay, vừa gọi Thế Duy vừaxoay Thế Duy lại.

Vừa nhìn mặt Thế Duy, Chu Thiến cả kinh suýt nữa hét lớn. Mắt Thế Duy nhắm chặt, môi cũng mím chặt, lông mày nhíu lại, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏbừng. Vẻ mặt thống khổ.

https://thuviensach.vn

- Thế Duy, con sao thế? Mau tỉnh lại!

Nhất thời, Chu Thiến vô cùng hoảng hốt.

Chu Thiến khẽ vỗ mặt cậu bé, tay cảm giác nóng ran, sờ trán cậu bé thì cảm giác nóng bỏng tay.

Thế Duy bị sốt! Ban ngày còn tốt nhưng sao đến đêm lại sốt thế này?Chu Thiến vừa lo lắng vừa nóng ruột. Cô vội lấy nhiệt kế đo nhiệt độ cho cậu bé. 39 độ 9, sốt cao vậy sao. Chu Thiến hoảng hốt nghĩ, phải mauđến bệnh viện mới được!

Lập tức, Chu Thiến bất chấp mọi thứ, tùy tiện mặc quần áo gọn gàng,chạy qua phòng bên gõ cửa phòng Hi Thành. Dù Chu Thiến không gõ mạnhnhưng trong ban đêm yên tĩnh lại vô cùng rõ ràng, mạnh mẽ.

Không lâu sau, Triệu Hi Thành mở cửa hờ hờ, lạnh lùng nhìn Chu Thiến, giọng nói có chút mất kiên nhẫn:

- Chuyện gì?

Lúc này Chu Thiến nào có tâm tình so đo với anh, cô vội vàng nói:

- Triệu tiên sinh, Thế Duy bị sốt, 39,8 độ, tôi nghĩ phải mau đưa thằng bé vào bệnh viện.

Triệu Hi Thành nghe thấy con bị sốt thì vội mở cửa, chạy vào phòngThế Duy. Anh ở bên giường sờ trán Thế Duy, sau đó giận dữ mắng ChuThiến:

- Cô chăm sóc Thế Duy kiểu gì thế? Để nó bị sốt cao thế này?

Lòng Chu Thiến cũng đang tự trách, cô nói với Triệu Hi Thành:

- Tôi biết là tôi sai! Nhưng giờ không phải là lúc truy cứutrách nhiệm, giờ phải nhanh chóng đưa Thế Duy đến bệnh viện. Chờ Thế Duy khỏe lại,

https://thuviensach.vn

anh truy cứu trách nhiệm cũng không muộn!

Triệu Hi Thành im lặng, quay đầu nhìn Thế Duy rồi nói:

- Cô chuẩn bị đồ đi, tôi đi thay quần áo rồi lập tức đưa nó vào bệnh viện.

Lúc này Chu Thiến mới để ý, cả người Triệu Hi Thành chỉ mặc độc chiếc quần đùi, lồng ngực rắn chắc, bụng phẳng chân dài đều hiện rõ trước mặt cô. Cô cúi đầu, sau đó lùi qua một bên, nhường đường cho anh.

Triệu Hi Thành đi rồi, Chu Thiến mặc quần áo cho Thế Duy, sau đó lạimang khăn mặt, quần áo đề phòng trường hợp Thế Duy phải nhập viện, cuốicùng còn mang theo cả con gấu nhỏ đi nữa.

Triệu Hi Thành thay quần áo xong chạy qua bế Thế Duy, thấy Chu Thiến đi theo sau thì nói:

- Cô không cần đi.

Chu Thiến kiên quyết:

- Không được, tôi nhất định phải đi, tôi muốn ở bên Thế Duy.Tôi muốn thấy Thế Duy khỏe lại, bằng không sẽ không thể an tâm! Triệutiên sinh, chờ Thế Duy khỏe rồi, nếu anh muốn sa thải tôi thì tôi cũngkhông trách móc gì nhưng giờ tôi nhất định phải ở bên Thế Duy.

Triệu Hi Thành yên lặng nhìn cô hai giây, sau đó tiếp tục đi về phía trước, cũng chẳng phản đối Chu Thiến đi theo

Triệu Hi Thành lái xe, Chu Thiến bế Thế Duy ngồi bên cạnh. Vì là nửa đêm nên xe rất nhanh chóng đi đến bệnh viện.

Vào phòng khám, bác sĩ kiểm tra qua thì chẩn đoán là viêm phổi cấptính, đều nghị phải nằm viện trị liệu. Suốt quá trình Thế Duy vẫn luônhôn mê.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến hỏi bác sĩ:

- Nguyên nhân của bệnh này là gì? Ban ngày đứa nhỏ rõ ràng vẫn khỏe

Triệu Hi Thành cũng rất chú ý nghe.

Bác sĩ nói:

- Khả năng miễn dịch của trẻ còn thấp, rất dễ bị nhiễm virus. Nhưng bệnh này rất phổ biến với trẻ em, chỉ cần đưa đến bệnh viện kịpthời thì chẳng có gì nguy hiểm cả. Hai người đưa tới rất đúng lúc nênkhông cần quá lo lắng!

Triệu Hi Thành nghe bác sĩ nói xong thì nhìn thoáng qua Chu Thiến một cái, biết vừa rồi mình nhất thời nóng vội mà trách nhầm cô đã khôngchăm sóc Thế Duy cho tốt thì thầm hối hận.

Mà Chu Thiến nghe bác sĩ nói không nguy hiểm gì thì mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 200: Rung Động

Chương 199: Rung động

Thế Duy đương nhiên ở phòng bệnh Vip

Thân thể nho nhỏ nằm trên chiếc giường trắng như tuyết, người cuộntròn, nhìn qua như con mèo nhỏ bị thương. Y tá đi vào kiểm tra dịchtruyền của cậu, một y tá khác thì tiêm một mũi hạ sốt vào mông cậu nhóc

Thế Duy tuy rằng hôn mê nhưng vẫn có thể cảm nhận được đau đớn. Cậunhíu chặt mày, miệng khẽ rên rỉ. Bàn tay nhỏ bé quơ lên trong khôngtrung như muốn tìm chỗ dựa.

Chu Thiến biết cậu bé sợ hãi, vội vàng cầm tay Thế Duy, thì thầm anủi vào tai cậu bé. Chỉ chốc lát, Thế Duy bình ổn trở lại, lại chìm vàocơn hôn mê

Triệu Hi Thành vẫn yên lặng đứng bên nhìn mọi chuyện.

Tiêm xong, y tá bác sĩ đều đi ra ngoài. Trong phòng bệnh ngoài Thế Duy đang mê man thì chỉ còn lại hai người.

Chu Thiến ngẩng đầu nhìn thấy Triệu Hi Thành đang đứng ở cuối giường, vẻ mặt mệt mỏi, nhớ ra gần đây anh luôn đi sớm về muộn, nhất định không nghỉ ngơi tốt thì không khỏi đau lòng nói:

https://thuviensach.vn

- Triệu tiên sinh, anh đi về trước mà nghỉ ngơi đi, ở đây có tôi là được rồi, anh cứ yên tâm.

Triệu Hi Thành nghe ra ý quan tâm trong giọng nói của cô thì lòng khẽ run lên. Sắc mặt nhất thời nhu hòa lại rất nhiều:

- Không được, Thế Duy còn chưa tỉnh lại thì tôi không yên tâm, về cũng không ngủ được.

Chu Thiến thấy anh cứ đứng đó, sợ anh mệt thì chỉ vào chiếc ghế dài bên giường nói:

- Vậy anh qua bên kia nghỉ ngơi chút đi, sắc mặt anh không tốt đâu.

Triệu Hi Thành nghe cô nói thì cúi đầu, khóe miệng khẽ cong cong. Anh chậm rãi đi đến bên ghế ngồi, sau đó chống khuỷu tay lên thành ghế màlặng lẽ nhìn Chu Thiến đối diện.

Lúc này, có lẽ là vì đã tiêm thuốc hạ sốt nên Thế Duy bắt đầu đổ mồhôi. Mái tóc đen bóng ướt đẫm mồ hôi, trán cũng toát mồ hôi. Chu Thiếnlấy khăn mặt cẩn thận lau mồ hôi cho cậu bé. Ánh mắt của cô vô cùngchuyên chú, động tác vô cùng dịu dàng, đôi lông mi không quá dài của côkhẽ rung động, đôi môi đầy đặn khẽ mở, lúc lau tóc cho Thế Duy xong, côđứng lên rồi khẽ vươn vai vặn mình. Quần áo mỏng manh dán sát lên ngườicô khiến vòng eo mảnh của cô hiện rõ, lại nhìn xuống bờ mông cong cong…(lão này dê vật)

Như là cảm nhận được ánh mắt nóng rực của Triệu Hi Thành, Chu Thiếnđột nhiên quay lại nhìn anh. Triệu Hi Thành vội rũ mắt, giả bộ đang ngủnhưng lưng toát mồ hôi, tim đập thình thịch.

Trong phòng bệnh im ắng, trong không khí có mùi thuốc sát trùng nhẹnhàng, ngoài cửa loáng thoáng có tiếng y tá trực đêm nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành dựa vào ghế, không dám mở to mắt, chỉ chốc lát lạinghe được tiếng bước chân khe khẽ, như là có người cố ý đi nhẹ. Tiếngbước chân cách anh càng lúc càng gần, không lâu sau đã đứng ở bên cạnhanh. Triệu Hi Thành không dám động đậy, lòng như có con thỏ đang nhảyloạn, hơi thở có chút dồn dập nhưng anh miễn cưỡng khắc chế. Giờ cảm xúc của anh rất kì quái, như là đang chờ mong điều gì đó hoặc như đang sợhãi điều gì đó, vô cùng mâu thuẫn khiến tim anh căng tức như muốn nổtung.

Cô như đang cúi người, bởi vì anh cảm nhận được hơi thở ấm áp nhẹnhàng của cô khẽ phun lên mặt lên cổ khiến làn da anh khẽ run lên, sựrung động như chạm đến tim anh. Sau đó, mùi hương thản nhiên ùa đếnkhiến lòng anh dâng lên khát vọng khó nói.

Đang lúc anh có chút ý loạn tình mê thì chiếc chăn mỏng mềm mại phủlên người anh, nhẹ nhàng như còn bí mật mang theo hương thơm trên ngườicô.

Sau đó, hơi thở ấm áp rời xa dần, anh cảm nhận được làn da có chúttrống rỗng, tĩnh mạch. Sau đó, tiếng bước chân rời xa, không khí xungquanh trở về trạng thái lạnh lùng, chỉ có mùi hương thơm ngát vấn vươngbên anh.

Lòng anh dâng lên cảm giác buồn bã, mất mát, như là có gì lạc khỏiquỹ đạo vậy. Anh có nên tìm lại hay không? Như thể đó là thứ rất quantrọng với anh nhưng hình như lại chẳng phải là của anh, thật phức tạp…Anh rất mệt mỏi, anh không muốn nghĩ tiếp…

Mí mắt anh dần nặng lại, suy nghĩ càng lúc càng mơ hồ, hơi thở càng lúc càng đều, anh lặng lẽ chìm vào giấc mộng.

Trong mộng, có một đôi tay dịu dàng đang lau mặt cho anh… miệng anh bất tri bất giác mỉm cười.

Triệu Hi Thành ngủ đến sáng mới tỉnh lại, tỉnh lại mới phát hiện giữa bắp chân sưng nóng, có một khát vọng khó nhịn. Anh mở mắt ra nhìn, thấy Chu

https://thuviensach.vn

Thiến đang dựa vào bên giường Thế Duy, cũng không để ý đến phíamình thì mới thoáng thở phào.

Anh đứng lên, lặng lẽ đi vào toilet, rửa mặt bằng nước lạnh để bình ổn lại bản thân.

Anh đi ra ngoài, đi tới bên giường, đầu tiên là nhìn Thế Duy, thấysắc mặt cậu bé không còn hồng như đêm qua nữa, vẻ mặt cũng thoải mái lên nhiều. Sờ vào trán cũng chẳng còn nóng, lúc này Triệu Hi Thành mới yênlòng.

Sau đó, anh chuyển qua nhìn Chu Thiến, cô dựa vào bên giường Thế Duy, gối đầu lên tay, mặt nghiêng qua một bên. Tóc mái khẽ nghiêng theo, đểlộ ra một góc trán trơn bóng. Lông mày đen rậm, mắt khẽ nhắm, ánh mặttrời buổi sớm chiếu qua cửa sổ thủy tinh mà chiếu vào mặt cô, có thểthấy rõ đến lớp lông tơ trên má cô. Nhìn Chu Thiến như vậy, lòng TriệuHi Thành cảm thấy vô cùng bình an, thoải mái. Ngoài Thiệu Lâm, cũng chỉcó Chu Thiến có thể đem lại cho anh cảm giác này.

Lúc này, một cơn gió khẽ thổi đến, thổi mấy sợi tóc phất phơ trên mặt cô, mắt cô khẽ giật giật, lông mi run run như không thoải mái. Ma xuiquỷ khiến, Triệu Hi Thành vươn tay, nhẹ nhàng vuốt lại tóc cho cô.

Tiếp xúc với làn da nõn nà của cô, lòng Triệu Hi Thành rung lên mà đồng thời, Chu Thiến cũng bừng tỉnh.

Chu Thiến ngẩng đầu, do vừa tỉnh ngủ nên mắt có chút mơ màng, suynghĩ có chút mơ hồ. Cô ngẩng đầu, nhìn Triệu Hi Thành ở bên, thần tríđột nhiên tỉnh táo hẳn. Chu Thiến cả kinh vội đứng phắt dậy:

- Triệu tiên sinh…

Sau đó mới phát hiện, cứ thế này, hình như khoảng cách giữa hai người càng lúc càng gần.

https://thuviensach.vn

Gần đến độ có thể cảm nhận được hơi thở của nhau, gần đến độ có thể nhìn thấy bóng dáng của mình trong mắt nhau.

Chu Thiến nhìn anh, nhất thời quên mất bản thân đang ở đâu, cô chỉcảm thấy mắt anh như cơn lốc xoáy vô đáy, tựa như muốn hút cô vào.

Chu Thiến mê hoặc, tình cảnh này thực sự quá quen thuộc. Khi cô vẫncòn là Thiệu Lâm, Triệu Hi Thành thường xuyên chăm chú nhìn cô với ánhmắt này, sau đó sẽ ôm cô vào lòng rồi dịu dàng hôn cô.

Giờ nhìn khuôn mặt càng lúc càng gần của anh, mệt mỏi mơ hồ tronglòng Chu Thiến như lắng lại, sự kích động, vui mừng lại dâng lên.

Cô chậm rãi nhắm mắt lại…

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 201: Ngọt Ngào

Chương 200: Ngọt ngào

Không muốn làm mất hứng mọi người nhưng mọi người nhớ cho là đọc nộiquy nhà mình rồi hãyt nhé. Vừa rồi có em Hiền Nguyễnt kiểu giụcmình up truyện và mình del luôn theo quy định rồi. Rảnh rỗi ngồi làmđược thì up ngay chứ giữ truyện làm gì đâu. Mình cũng phải đi học, cũngcó cuộc sống riêng, đâu phải lúc nào cũng rỗi mà ngồi type truyện 24/24cho các bạn được. Thông cảm cho người editor, tạo không khí thoải máicho nhau không tốt hơn à? Hôm nay nhiều việc còn bị thúc ép, hơi mệt,định làm thêm nhưng quyết định chỉ làm 1 chương ngắn này nữa thôi. EmHiền có đọc được thì thông cảm và rút kinh nghiệm nhé.

Nhắc lại, mọi người ai chưa đọc nội quy thì đọc hộ mình trước khi có ý địnht, còn nếu k địnht thì không cần đọc cũng được :3

Chương 200

Triệu Hi Thành thấy lúc này Chu Thiến ngay gần trong gang tấc, ánhmặt trời nhuộm mái tóc cô vàng óng, mắt cô như bảo thạch mà phát sáng.Cô cứ lẳng lặng nhìn anh như vậy, ánh mắt vô cùng quen thuộc, tình cảmdịu dàng trong mắt cô khiến anh trầm mê. Môi cô khẽ mấp máy mà hé mở,cánh môi mềm mại ướt át. Dục hỏa vừa nén xuống lại một lần nữa bốc lên.Anh rốt cuộc không khắc chế được khát vọng trong lòng, anh muốn, anh rất muốn nếm thử đôi môi ngọt ngào kia…

- Cha ơi!

https://thuviensach.vn

Một tiếng gọi non nớt vang lên khiến hai người đang ý loạn tình mêđột nhiên tỉnh lại. Vẻ mặt hai người đều có chút xấu hổ, mặt Chu Thiếnửng hồng nhưng trong lòng cô lại ngọt ngào vô cùng. Cô cúi đầu, khóe môi khẽ cười rồi quay đầu nhìn Thế Duy.

Cô sờ trán Thế Duy, đã không còn nóng nữa, xem ra đã hạ sốt. Nhìn đôi mắt to sáng ngời linh động của Thế Duy thì Chu Thiến lại vui mừng:

- Thế Duy có khỏe không? Có còn đau không?

Thế Duy cười cười, lắc đầu, sau đó nhìn về phía Triệu Hi Thành, vươn tay với anh:

- Cha ơi

Giọng nói nhu hòa khiến ai nghe cũng mềm lòng. Triệu Hi Thành vội nắm tay cậu bé nói:

- Thế Duy bị ốm, cha lo lắm

Thế Duy nói:

- Lâu rồi Thế Duy không được gặp cha, rất nhớ cha. Giọng nói đầy sự tủi thân.

Triệu Hi Thành nhớ lại đã nhiều ngày qua vì trốn tránh bản thân màxem nhẹ con, trong lòng không khỏi có chút áy náy, anh ngồi bên giường,vuốt đầu Thế Duy nói:

- Không đâu, sau này sẽ không thế nữa, về sau ngày nào cha cũng sẽ dắt Thế Duy đi dạo

Thế Duy vừa lòng, mỉm cười ngọt ngào.

Chu Thiến nhìn hai người một lớn một nhỏ mà cũng mỉm cười

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn đồng hồ, thấy sắp đến giờ đi làm thì nói với Chu Thiến:

- Tôi về thay quần áo rồi đến công ty luôn!

Chu Thiến có hơi không dám nhìn anh, khẽ gật gật đầu. Cô tiễn anh rakhỏi phòng bệnh, mở cửa rất nhẹ. Triệu Hi Thành đột nhiên quay đầu, nói:

- Vừa rồi…

Vừa bắt đầu, Chu Thiến đã ngẩng đầu lên chặn lời anh:

- Đừng lại lấy lí do lần trước để né tránh, tôi không phải con ngốc, có một số chuyện tôi có thể cảm nhận được…

Cô nhìn thẳng vào mắt anh mà không chớp mắt

Triệu Hi Thành ngẩn ra, sau đó mỉm cười, vô cùng quyến rũ, anh khẽ nói:

- Tôi định nói, tối qua là tôi hiểu lầm cô, cô chăm sóc Thế Duy rất tốt, tôi xin lỗi, xin cô đừng để ý

Thấy anh nói sang chuyện khác, Chu Thiến mỉm cười hài lòng. Cô cũngkhông muốn lại bị những lời nói của anh đả kích. Tuy rằng cô biết nhữnglời đó có lẽ không phải anh thực sự muốn nói nhưng vẫn luôn không thoảimái.

- Không sao, tôi hiểu, anh chỉ là lo lắng cho Thế Duy.

Hai người đều yên lặng như thể không biết nên nói gì. Một lúc sau, Triệu Hi Thành mới nói:

- Tôi đi đây, nói với Thế Duy lúc nào xong việc tôi sẽ lại đến với nó

https://thuviensach.vn

- Vâng! Chu Thiến khẽ gật đầu

Triệu Hi Thành xoay người bước đi, Chu Thiến mỉm cười nhìn khuôn mặt anh dần dần biến mất sau cửa.

Đóng cửa lại, Triệu Hi Thành khẽ thở dài, đến giờ anh đã chẳng thể tự lừa dối mình nữa rồi. Quả thực anh đã động lòng với cô gái này, coitrọng cô gái bình thường chẳng chút đặc biệt này. Mỗi động tác, ánh mắt, mỉm cười của cô đều có thể khiến tim anh đập thình thịch.

Bọn họ biết nhau được bao lâu? Thực sự là đoạn thời gian quá ngắnnhưng cảm giác đó lại như đã trải qua nhiều năm vậy, rất khó tin. Chẳnglẽ cô ấy có phép thuật sao?

Bọn họ mới nhận thức bao lâu? Thực đoản thời gian rất ngắn, nhưng làloại cảm giác này như là đã muốn trải qua rất nhiều năm dường như. Bấtkhả tư nghị cảm giác. Nàng này chẳng lẽ là có ma pháp sao?

Triệu Hi Thành lắc đầu, anh không thể cự tuyệt sự quyến rũ này. Anhtừng cố gắng chống cự nhưng như vậy thực sự giống như bản thân đang từchối vật báu mà mình khao khát. Nỗi đau khổ, dày vò đó khiến anh nhưphát cuồng.

Vì sao không thuận theo khát vọng trong lòng? Nhưng như vậy cũng cónghĩa là phản bội tình yêu của anh và Thiệu Lâm. Người con gái coi anhquan trọng hơn cả bản thân mình, anh sẽ vì dục vọng bản thân mà phản bội tình cảm chân thành đó sao?

Triệu Hi Thành nhíu đôi mày rậm. Anh vốn tính quyết đoán kiên nghịnhưng chuyện này, sự quyết đoán lại hoàn toàn không phát huy được. Thôiđi, tạm thời không nghĩ chuyện này, để sau hãy nói

Mà trong phòng bệnh, Chu Thiến dựa vào cửa phòng khẽ mỉm cười ngọtngào. Hi Thành có cảm giác với cô, cô cảm nhận được, dù cô có thay

https://thuviensach.vn

đổihình dạng khác nhưng trái tim anh vẫn nhận ra cô

Lúc trước sở dĩ anh lại nói như vậy nhất định là vì không muốn phảnbội Thiệu Lâm. Cũng đúng, sao anh có thể dễ dàng chấp nhận người con gái khác? Cho dù là Tống Thiệu Vân dùng mọi thủ đoạn cũng không thể có được lòng anh đó sao?

Nghĩ đến đây, Chu Thiến càng thêm vui vẻ.

Chờ có cơ hội, cô sẽ nói hết chân tướng cho anh, để cho anh không còn cố kỵ gì mà chấp nhận mình. Như vậy là một nhà ba người lại có thể hạnh phúc bên nhau. Lòng Chu Thiến thật ngọt ngào.

Bón cháo cho Thế Duy xong, không lâu sau thì Triệu phu nhân và TriệuHi Tuấn biết tin cũng vội chạy tới bệnh viện. Nhìn Thế Duy phải truyền,Triệu phu nhân đau lòng vô cùng, luôn miệng nói: “Tội nghiệp”… hận không thể bị bệnh thay cháu. Quế tẩu ở bên cạnh lạnh lùng nói:

- Nhất định là hai hôm nay thời tiết thay đổi, không mặc thêm quần áo đúng lúc. Trẻ con vì sự sơ sẩy của người lớn mà phải chịu khổ,thật đáng thương

Nói xong lại liếc nhìn Chu Thiến như sợ mọi người không biết mình đang ám chỉ đó là lỗi của Chu Thiến vậy

Triệu Hi Tuấn nghe Quế tẩu nói thì nhíu mày:

- Hệ miễn dịch của trẻ vốn yếu, ốm là chuyện thường, sao có thể đổ hết trách nhiệm lên đầu người lớn.

Triệu phu nhân cũng gật đầu nói:

- Chu tiểu thư chăm sóc Thế Duy thế nào chúng ta đều biết,lần này Thế Duy bị ốm cũng không thể hoàn toàn trách cô ấy được

https://thuviensach.vn

Thấy chủ đều nói đỡ cho Chu Thiến như vậy, Quế tẩu bĩu môi nhưng cũng không nói gì thêm. Trong lòng lại suy nghĩ, Chu Thiến này thật là lợihại, giờ ngay cả nhị thiếu gia cũng bị cô ta thu phục. Xem ra muốn đuổicô ta đi phải có kế hoạch cẩn thận mới được. Phải để cho tất cả mọingười không tin tưởng cô ta nữa.

Chu Thiến thấy Triệu phu nhân và Hi Tuấn chẳng những không trách mà còn thông cảm cho mình thì trong lòng thập phần cảm động.

Bác sĩ tiến vào tiêm cho Thế Duy, vì đang truyền nên không cần phảichịu tiêm đau nên Thế Duy vẫn rất ngoan. Truyền thêm được một lúc thìThế Duy lại buồn ngủ. Triệu phu nhân không muốn quấy rầy cậu bé nghỉngơi nên cùng Quế tẩu rời đi. Hi Tuấn cũng bận nên sau đó cũng đi.

Mãi cho đến trưa cũng chẳng có ai đến quấy rầy bọn họ. Lúc Thế Duytỉnh, Chu Thiến lại kể chuyện cổ tích, hát cho Thế Duy nghe. Sau đó lạigiúp cậu bé lau người, thay quần áo. Buổi trưa, Thế Duy thèm ăn, ăn khánhiều. Nhìn Thế Duy dần khỏe lại, Chu Thiến rất vui. Chu Thiến cũng hỏibác sĩ, bác sĩ nói bệnh tình của Thế Duy sẽ nhanh chóng ổn định, hẳn làqua hai ngày là có thể xuất viện. Đến lúc này Chu Thiến mới hoàn toànyên lòng.

Nhưng buổi chiều, phòng bệnh lại có hai người khách đến. Nhìn bọn họ, lòng Chu Thiến có cảm giác khó mà nói rõ

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 202: Mâu Thuẫn

Chương 201: Mâu thuẫn

Người đến ăn mặc hoa lệ, tóc uốn cầu kì, vẻ mặt vừa cao quý vừa xacách, chính là mẹ của Tống Thiệu Lâm – Tống phu nhân. Bên cạnh bà là một người phụ nữ mặc bộ váy màu trắng, trông rất thanh lịch, chính là BạchTư Mẫn

Chu Thiến đứng dậy nhìn bọn họ, cảm giác trong lòng thật khó nói. Côtừng gọi Tống phu nhân là mẹ trong một năm trời, nhưng thân phận mất đi, hai người chẳng còn quan hệ. Còn Bạch Tư Mẫn luôn là bạn của Tống Thiệu Lâm, thực lòng quan tâm đến mình, nhìn thấy cô, lòng Chu Thiến rất vui

Cô nhìn bọn họ mỉm cười.

Thế Duy thấy hai người thì cũng rất vui, ngọt ngào gọi:

- Bà ngoại, bá

Nghe Thế Duy gọi, vẻ xa cách trên mặt Tống phu nhân lập tức biến mất, bà cười đi đến bên Thế Duy, vốn định ôm Thế Duy nhưng thấy cậu bé còn đang truyền nên thôi, chỉ cầm bàn tay nhỏ bé của Thế Duy mà đau lòngnói:

- Thế Duy, có đau không! Ây da, thật đáng thương! Bà ngoại đau lòng quá

https://thuviensach.vn

Nói xong vuốt vuốt tóc cậu bé

Thế Duy dựa vào lòng bà ngoại làm nũng:

- Bà ngoại, Thế Duy không đau, Thế Duy dũng cảm lắm

Tống phu nhân yêu thương nhìn cháu ngoại, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn giống hệt con gái mà lòng đau đớn.

Bạch Tư Mẫn thấy bà như vậy thì biết bà lại nhớ tới Thiệu Lâm mà đau lòng, vội đi qua, chuyển sự chú ý của Tống phu nhân.

- Thế Duy dũng cảm thế sao? Không sợ tiêm à?

Thế Duy lập tức ưỡn ngực nói:

- Thế Duy không sợ, Thế Duy không khóc, không tin hỏi cô đi.

Nói xong nhìn về phía Chu Thiến.

Lúc này hai người mới nhìn qua Chu Thiến. Nghe nói Thế Duy có bảo mẫu mới, xem ra chính là cô.

Thế Duy vẫn nói tiếp:

- Cô bảo với Thế Duy là chỉ hơi đau thôi, Thế Duy không sợ.

Hai người sớm đã biết đến sự tồn tại của cô qua lời Tống Thiệu Vân,biết cô rất được Triệu gia coi trọng, Thế Duy yêu thích. Hơn nữa, trongmiệng Tống Thiệu Vân, cô còn như hồ ly tinh thông thạo việc quyến rũ đàn ông.

Nhưng người con gái trước mặt này tướng mạo bình thường, ăn mặc giảndị, cả người toát ra vẻ thoải mái, sao giống hồ ly tinh được. Nếu cố épnói cô có gì đặc biệt thì chỉ có nụ cười. Cô nhìn bọn họ lắng lặng cười,

https://thuviensach.vn

nụ cười nhu hòa khiến cho hai người cảm thấy vô cùng quen thuộc, thânthiết

Sao lại là hồ ly tinh cho được? Sớm biết Thiệu Vân kia thích nói lung tung mà. Tống phu nhân nghĩ thầm.

Tuy rằng như thế nhưng Tống phu nhân vẫn rất bực vì chuyện Thế Duy phải vào viện. Bà nhìn Chu Thiến trầm giọng nói:

- Để Thế Duy ốm phải vào viện, cô làm bảo mẫu kiểu gì thế

Đối với chuyện này, Chu Thiến cảm thấy mình vẫn có trách nhiệm, cho nên chỉ cúi đầu, để mặt Tống phu nhân chỉ trích.

- Là tôi chăm sóc không cẩn thận, về sau nhất định sẽ để ý!

Tống phu nhân như chưa hết giận, tiếp tục nói:

- Tôi thấy, sau này tốt nhất là mời người lớn tuổi, có kinhnghiệm một chút. Trẻ tuổi thế này, chẳng biết tâm tư đặt đi đâu

Tuy rằng Tống phu nhân rất vui khi thấy Thiệu Vân bị hạ nhục nhưngnếu để ảnh hưởng đến sức khỏe của cháu ngoại mình thì vẫn không hay chút nào

Tống phu nhân nói một hồi, Thế Duy chỗ hiểu chỗ không nhưng ý bà ngoại muốn đổi bảo mẫu thì cậu bé hiểu, vội nói:

- Không được, cô không được đi, Thế Duy thích cô!

Khuôn mặt nhỏ nhắn hoảng đến độ đỏ bừng, nước mắt chực trào

Thấy Thế Duy sắp khóc, Tống phu nhân mềm lòng vội nói:

https://thuviensach.vn

- Được rồi, được rồi! Thế Duy đừng khóc, bà ngoại nói đùa thôi, bà ngoại không đuổi cô đi đâu.

Lúc này Thế Duy mới thoải mái lại.

Nhìn Thế Duy như vậy, Tống phu nhân và Bạch Tư Mẫn đều bất ngời. Đâylà lần đầu tiên Thế Duy coi trọng một người ngoài như vậy.Tống phu nhânkhông khỏi lại một lần nữa cẩn thận đánh giá Chu Thiến. Chẳng lẽ bảo mẫu trông bình thường này thực sự có thủ đoạn khó lường gì sao?

Nhưng Bạch Tư Mẫn không nghĩ phức tạp như Tống phu nhân, cô nhìn ChuThiến, bất giác có hảo cảm. Cô đi đến bên Chu Thiến cười nói:

- Trẻ con bị ốm cũng là chuyện thường, giờ Thế Duy cũng không sao nên em đừng để trong lòng! Chị biết em đã rất cố gắng chăm sóc ThếDuy rồi

Bất kể là với ai, Bạch Tư Mẫn vẫn luôn khoan dung, hiền lành. Hơn nữa Chu Thiến thấy lời cô nói với Thế Duy rất thân thiết, mà bình thườngThế Duy cũng hay nhắc đến cô thì biết cô thực lòng tốt với Thế Duy,trong lòng cũng rất cảm kích. Chu Thiến mỉm cười đầy thiện chí:

- Đây là công việc của em mà

Bạch Tư Mẫn lắc đầu nói:

- Không đâu, Thế Duy tin tưởng em như thế, có thể thấy em đãhao phí không ít công sức, là thật lòng quan tâm đến Thế Duy

Nói xong, ánh mắt cô trở nên buồn bã, nhẹ giọng nói:

- Nếu mẹ của nó biết thì cũng sẽ rất cảm kích em

Cô khẽ thở dài một tiếng:

- Đúng là đứa trẻ đáng thương

https://thuviensach.vn

Tống phu nhân nghe Bạch Tư Mẫn nói vậy thì vẻ mặt cũng trở nên ubuồn, không khí trong phòng đắm chìm trong sự thương cảm. Cuối cùng vẫnlà Bạch Tư Mẫn phá tan không khí này. Cô đi đến bên Thế Duy nói:

- Đợi bao giờ Thế Duy xuất viện thì đến nhà bà ngoại chơi, chơi với anh, chị được không?

Nghe thấy sẽ được chơi đùa với anh chị thì Thế Duy rất thích, lớn tiếng đap:

- Vâng ạ!

Nhưng sau đó lại nói thêm một câu:

- Nhưng phải đưa cô đi cùng nữa

Tư Mẫn thấy Thế Duy lúc nào cũng nhắc đến Chu Thiến thì càng chắcchắn Chu Thiến là thực lòng tốt với Thế Duy, hảo cảm với Chu Thiến càngtăng. Cô cười nói với Thế Duy:

- Được, chỉ cần Thế Duy mau khỏe rồi ra viện, Thế Duy nói thế nào thì làm thế đó.

Tống phu nhân cũng miễn cưỡng áp chế sự bi thương trong lòng mà cười đùa với Thế Duy.

Chu Thiến định pha trà cho hai người nhưng trong phòng bệnh không cótrà, Buổi sáng Triệu phu nhân đến đồ uống là do Hi Tuấn mua. Cô nói vớiTư Mẫn một tiếng sau đó đi ra ngoài mua đồ uống cho hai người.

Cô xuống lầu mua đồ uống, lúc trở lại phòng bệnh, vừa định gõ cửa thì lại nghe thấy bên trong nhắc đến Tống Thiệu Vân. Giọng nói của Thế Duyvang dội xuyên qua bức tường mà truyền đến tai Chu Thiến:

https://thuviensach.vn

- … Dì Thiệu Vân còn nói muốn làm mẹ cháu, cháu không thèm dì ấy làm mẹ…

Giọng nói vừa phẫn nộ lại vừa tủi thân. Sau đó là giọng của Tống phu nhân:

- Cô ta không phải là mẹ của cháu, cô ta cố ý biến thành người giống mẹ, muốn làm mẹ cháu, Thế Duy đừng để bị lừa nhé

- Vâng ạ, Thế Duy không thích người giả dạng thành mẹ.

Chu Thiến nghe đến đó thì đã hoàn toàn hiểu ra, vì sao Tống Thiệu Vân giống Tống Thiệu Lâm như vậy nhưng Thế Duy vẫn không chấp nhận. Thì ralà có người tẩy não thằng bé…

Tuy rằng Chu Thiến còn muốn biết bọn họ sẽ nói thêm gì nhưng nghe lén không phải là chuyện hay ho, cô khẽ gõ gõ cửa phòng

Bên trong lập tức yên lặng, ngay sau đó là tiếng Bạch Tư Mẫn dịu dàng nói:

- Vào đi.

Chu Thiến đi vào mang đồ uống cho bọn họ. Tống phu nhân tiện tay đón lấy rồi đặt lên bàn.

Chu Thiến ngồi xuống một bên, nhìn hai người cười đùa với Thế Duy. Từ sau khi Chu Thiến tiến vào, bọn họ không nhắc đến Tống Thiệu Vân nữa,chỉ kể chuyện vui cho Thế Duy. Chu Thiến nhìn hai người đùa giỡn với Thế Duy mà nghĩ, chẳng lẽ Tống phu nhân lại không muốn Tống Thiệu Vân gảvào Triệu gia sao? Mà ban đầu lại là chính bà dẫn Tống Thiệu Vân vào Thế Duy. Có lẽ là vì Tống Trí Hào gây áo lực. Mắt thấy con gái riêng củachồng bắt chước thành con gái của mình, định lấy đi mọi thứ của con

https://thuviensach.vn

gáithì bà sao cam lòng được. Nhưng vì chồng, trước mặt không dám nói gì nên chỉ có thể ngáng chân Thiệu Vân sau lưng.

Cho dù không có mình, Thiệu Vân không được Thế Duy yêu thích thì cũng không thể thành công. Âm mưu Tống Trí Hào tỉ mỉ thiết kế cuối cùng bịhủy trên tay người vợ ông ta chưa từng tôn trọng, không biết đó có phảilà báo ứng?

Đang nghĩ thì cửa phòng bệnh lại bị người đẩy ra.

Tống Thiệu Vân xách túi to đi đến. Sau khi vào nhìn thấy Tống phunhân và Bạch Tư Mẫn, đầu tiên là sửng sốt, sau đó cười cười nói:

- Mẹ cả, Tư Mẫn, thì ra hôm nay hai người cũng đến thăm Thế Duy sao? Sao không đợi con cùng đi?

Tống phu nhân liếc qua cô ta một cái rồi thản nhiên nói:

- Chúng tôi muốn đi sớm một chút, cô chắc phải tan tầm mới đến, sao cùng đường được

Ban đầu Chu Thiến còn không hiểu, nghe nói Tống Thiệu Vân không đilàm thì sao phải tan tầm mới đến? Nhưng nghĩ một chút thì hiểu, sau khitan tầm, Triệu Hi Thành nhất định sẽ đến thăm con, Tống Thiệu Vân cũngiờ để gặp Hi Thành mà thôi.

Cảm nhận được ý mỉa mai của Tống phu nhân, Chu Thiến lén mỉm cười.

Vẻ mặt Tống Thiệu Vân có chút mất tự nhiên nhưng hiển nhiên cô tachẳng coi lời Tống phu nhân ra gì. Cô ta khẽ cười, lập tức đi đến bênThế Duy, chắn giữa Thế Duy và Tống phu nhân, chẳng buồn nhìn bà một lần. Sắc mặt Tống phu nhân thay đổi, định nổi giận nhưng như nhớ tới cái gìmà lại nhịn xuống

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Vân liếc qua Tống phu nhân một cái rồi khẽ cười. Sau đólấy trong túi ra con gấu lớn không khác con gấu con của Thế Duy là mấy,chỉ là to hơn, đẹp hơn nhiều

Tống Thiệu Vân cười nói với Thế Duy:

- Thế Duy xem, dì mua cho con con gấu lớn này, có thíchkhông? Có phải là đẹp hơn con gấu cũ kia không? Con sờ thử xem, lông mềm lắm, ôm thích lắm. Về sau ôm con gấu này đi ngủ nhé, con gấu cũ kia thì ném đi.

Nói xong vươn tay giật lấy con gấu nhỏ bên cạnh Thế Duy.

Tống Thiệu Vân sớm đã để ý đến con gấu con của Thế Duy, biết Thế Duyrất thích nó. Nhưng con gấu này đã rất cũ, lông dần cứng lại. Cô ta muốn lấy lòng Thế Duy nên muốn đổi cho thằng bé con gấu khác. Nhưng Triệu Hi Thành nói đây là gấu Thiệu Lâm mua tặng, bảo cô ta đừng nhiều chuyện.Thế nhưng Tống Thiệu Vân nghĩ, Thế Duy chưa từng gặp qua mẹ, tình cảmsâu đậm đến đâu, hơn nữa Thế Duy còn nhỏ nào biết gì? Không còn lựa chọn nào thì mới thích con gấu con này, chỉ khi nào có con gấu khác đẹp hơn, trẻ con thích đồ mới thì nhất định sẽ vứt con cũ đi. Chỉ cần Thế Duythích con gấu mới thì cũng sẽ có hảo cảm với cô ta mà thôi.

Cho nên hôm nay cô ta đi chọn quà cho Thế Duy, vừa nhìn đã thấy congấu lớn giống con gấu nhỏ của Thế Duy nhưng còn to hơn, đẹp hơn nhiều

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 203: Tiêm

Chương 202: Tiêm

Hôm qua có hơi bức xúc nên nói chắc cũng nặng lời, mọi người thôngcảm. Mình không cần cảm ơn hay gì gì đâu, nghe xong cũng thấy xấu hổlắm. Mọi người đọc bình luận về truyện thì mình thích hơn đấy ;;).

Have fun!

Chương 202 Tiêm

Tống Thiệu Vân cười tủm tỉm đưa con gấu trong tay cho Thế Duy rồi lại vươn tay giật lấy con gấu bên cạnh Thế Duy.

Chu Thiến biến sắc, đứng lên, còn không kịp ngăn cản thì đã thấy ThếDuy đột nhiên hét to một tiếng, mặc kệ tay đang truyền mà dùng hết sứcđẩy Tống Thiệu Vân ra, sau đó ném con gấu trong lòng vào người cô ta màkhóc:

- Trả gấu bông cho Thế Duy, không thèm con gấu của dì!

Bởi vì mạch máu của trẻ em rất bé, dùng lực lớn như vậy mà nhanhchóng bị chảy máu, chỗ châm kim phù lớn. Có lẽ vì đau lòng và cả đau đớn như vậy mà Thế Duy càng khóc lớn

Tất cả mọi người đều bị cảnh trước mắt này làm cho sợ ngây người. Chu Thiến vội bấm chuông khẩn cấp. Sau đó dừng truyền rồi vội xem xét

https://thuviensach.vn

tayThế Duy. Nhìn bàn tay bầm tím của Thế Duy mà đau lòng vô cùng, vội vãthổi, vuốt ve, nhỏ giọng dỗ dành

Thế Duy nhào vào lòng cô, chỉ Tống Thiệu Vân mà òa khóc:

- Gấu, gấu của mẹ…

Tống phu nhân lớn tiếng quát Tống Thiệu Vân:

- Còn không trả gấu lại cho thằng bé

Tống Thiệu Vân ngơ ngác nhìn mọi thứ, cô ta không thể ngờ Thế Duy lại phản ứng dữ dội như thế, chẳng qua chỉ là một con gấu, con gấu củangười mẹ nó chưa từng gặp, một đứa trẻ con hơn hai tuổi sao hiểu đượcnhiều như thế?

Cô ta ngây ngốc, còn chưa hiểu Tống phu nhân nói gì

Thế Duy thấy cô ta vẫn không chịu trả lại gấu thì càng khóc to hơn.Chu Thiến thấy mà tim thắt lại, cô đứng lên giật con gấu trong tay TốngThiệu Vân, dùng sức khá mạnh khiến Tống Thiệu Vân lảo đảo theo, nếukhông vịn kịp vào thành giường thì đã ngã xuống rồi

- Cô… Tống Thiệu Vân căm tức nhìn Chu Thiến.

Chu Thiến hung hăng trừng mắt nói:

- Tại cô khiến Thế Duy thành ra thế này, cô còn định cáu giận cái gì

Tống phu nhân và Bạch Tư Mẫn cũng đều lên tiếng chỉ trích Tống ThiệuVân, cô ta bị nhiều người mắng đành nén giận mà lùi qua một bên.

Lúc này bác sĩ vội tiến vào, xem tay Thế Duy rồi nhíu mày nói:

- Không được, phải châm qua chỗ khác

https://thuviensach.vn

Nói xong gọi y tá lấy kim truyền mới để truyền lại.

Nhìn chiếc kim còn to hơn bình thường, Thế Duy hoảng sợ khóc lớn, ômchặt Chu Thiến mà run rẩy. Lần trước tiêm là lúc hôn mê nên không sao,giờ trơ mắt nhìn cây kim to như thế châm vào mình thì sao cậu bé khôngsợ cho được? Cậu nhóc lắc đầu, chết cũng không chịu vươn tay ra.

Chu Thiến cũng không nhẫn tâm nhưng vấn đề là chữa trị được một nửa,đang tiến triển tốt sao có thể dừng lại? Bác sĩ tiến lên kéo tay Thế Duy ra nhưng cả người Thế Duy run lên, khóc lóc ầm ĩ.

Tống phu nhân đứng đó nhìn mà đau lòng vô cùng nhưng biết không thểkhông truyền nên chỉ có thể lau nước mắt nhìn. Vì thế lại càng bực kẻđầu sỏ Tống Thiệu Vân kia, nếu không vì có chút nể nang thì thực sự đãxông lên mà tát cô ta hai tát rồi.

Bạch Tư Mẫn luôn miệng khuyên bảo nhưng cũng chỉ là phí công.

Thế Duy giãy dụa nhiều khiến bác sĩ mất kiên nhẫn:

- Mọi người định thế nào đây, ngay cả trông đứa trẻ tiêm cũng không làm được sao? Giờ có định tiếp tục không đây.

Dưới tình thế cấp bách Tống phu nhân nói:

- Hay là chúng ta cùng giữ thằng bé lại đi

Tống Thiệu Vân ở bên thấy to chuyện thì lòng cũng lo lắng. Cô tanghĩ, vẫn nên mau chạy đi thôi, đợi Hi Thành đến nhìn thấy thì chẳngphải là lãnh đủ sao? Chờ chuyện qua đi dỗ dành là được. Nghĩ vậy, nhânlúc mọi người đều để ý đến Thế Duy thì nhấc chân chuẩn bị chạy

Mắt thấy sắp đến cửa thì đột nhiên cánh cửa bật mở, Triệu Hi Thành mặc âu phục đi vào

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy anh, tim Tống Thiệu Vân trầm xuống, sắc mặt tái mét.

Triệu Hi Thành ở ngoài cửa đã nghe thấy tiếng khóc ầm ỹ, vừa vào đãthấy Tống Thiệu Vân tái mặt nhìn mình, cách đó không xa, một đám ngườivây quanh bên giường Thế Duy, mà tiếng khóc thảm thiết đó đúng là củaThế Duy. Mà câu nói của Tống phu nhân anh cũng nghe không thiếu một chữ.

Anh hoảng sợ, cũng mặt kệ Tống Thiệu Vân, vội đẩy cô ta ra rồi đi về phía giường

- Sao lại thế này? Giọng nói lạnh lẽo như băng.

Tống Thiệu Vân thầm than không may. Giờ bị anh nhìn thấy mình đang bỏ đi giờ mà nói dối thì chỉ sợ cơn tức càng lớn, chưa biết chừng sẽ chiatay mình thì làm sao? Vẫn là thành thật để anh mắng cho xong

Tống phu nhân thấy Hi Thành thì không còn lãnh đạm nữa, như nhìn thấy cứu tinh, vội kéo anh qua nói:

- Hi Thành, con mau nghĩ cách đi, Thế Duy không chịu tiêm.

Triệu Hi Thành ngạc nhiên nói:

- Sao còn tiêm, không phải đang truyền rồi, không cần tiêm gì nữa sao?

Bác sĩ tức giận nói:

- Còn không phải vì mấy người lớn không trông được một đứatrẻ. Nhiều người như thế mà trông một đứa trẻ con cũng chẳng xong

Ánh mắt mọi người đều đổ dồn về phía Tống Thiệu Vân, Tống Thiệu Vânvội rụt người về phía sau. Triệu Hi Thành thấy thế thì biết nhất định là Tống Thiệu Vân lại gây rối. Nhưng việc quan trọng là tiêm cho Thế Duytrước. Chờ chút nữa sẽ hỏi cho rõ ràng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành thấy Thế Duy sống chết giãy dụa thì đành nói:

- Tất cả chúng ta cùng giữ thằng bé lại cho nó không cử động nữa

Nói xong kéo Thế Duy từ lòng Chu Thiến ra, ôm chặt thằng bé vào lòng. Thế Duy không thể cử động, lòng hoảng sợ vô cùng, khóc lóc, hai chânđạp tứ tung về phía bác sĩ. Triệu Hi Thành nói với Chu Thiến:

- Cô giữ lấy hai chân thằng bé đi

Chu Thiến do dự mà nắm lấy chân Thế Duy, Thế Duy hoàn toàn bị khốngchế, sự sợ hãi trong lòng càng lớn. Cậu không thể hiểu vì sao cha và côluôn thương mình lại đối xử với mình như thế. Cậu bé vừa tủi thân, khổsở, sợ hãi, phẫn nộ, tất cả những cảm xúc này khiến cậu bé như phátcuồng, ra sức vặn vẹo người, khóc lóc, gào thét chói tai.

Chu Thiến nhìn Thế Duy như vậy, cuối cùng không đành lòng, cô buông lỏng tay rồi kéo Thế Duy ra khỏi lòng Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Thành trừng mắt quát:

- Cô làm gì thế, giờ là lúc để mềm lòng à? Chẳng lẽ tôi không thương nó chắc?

Thế Duy ôm chặt lấy Chu Thiến như người chết đuối vớ được cọc. Cậu bé khóc lóc đến độ không thở được.

Chu Thiến lắc đầu nói:

- Không được, không thể ép Thế Duy như thế. Như vậy chỉ càng làm thằng bé thêm sợ hãi. Có lẽ sau này sẽ thành ấn tượng xấu, khôngtốt cho sự phát triển sau này

Tống phu nhân nói:

https://thuviensach.vn

- Sao nghiêm trọng thế được, trẻ con tiêm đứa nào chả thế.Chỉ cần một lúc là được rồi. Vẫn nên nhanh chóng chút đi, như vậy cũngđỡ cho Thế Duy mấy phần

Bạch Tư Mẫn cũng đi đến bên cạnh Chu Thiến mà khuyên:

- Hai đứa con của chị đứa nào cũng thế, mấy hôm sau lại quên ngay ấy mà

Triệu Hi Thành kéo tay Thế Duy, cả giận nói:

- Đừng làm loạn nữa, làm chậm việc chữa trị của Thế Duy cô chịu trách nhiệm được sao?

Tay bị cha giữ chặt, Thế Duy lại run rẩy người, tiếng khóc mới dịu đi giờ đột nhiên lại cất cao

Chu Thiến gạt tay Triệu Hi Thành ra, vội lùi hai bước, kiên quyết nói:

- Mọi người nhìn Thế Duy đi! Có thấy thằng bé sợ đến thế nàokhông? Mọi người nhẫn tâm ép nó sao? Cho tôi chút thời gian, tôi nhấtđịnh sẽ khuyên được Thế Duy đồng ý tiêm.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 204: Khuyên Nhủ

Chương 203: Khuyên nhủ

Lời này vừa nói ra, mọi người đều ngây ngẩn người, Tống Thiệu Vânđứng ở một góc lại cười lạnh một tiếng. Triệu Hi Thành cũng nhìn cô nhưthể không thể nói lý được với cô. Ngay cả bác sĩ cũng ngây ra.

Đang đùa à? Đây là chuyện không thể nào.

Chu Thiến thấy hết vẻ mặt của mọi người nhưng cô không để ý đến những điều này, cô đi đến bên bác sĩ nói:

- Bác sĩ, đợi khoảng 10 phút nữa thì có được không?

Vẻ mặt bác sĩ cũng thoải mái nói:

- Cho cô 15 phút đi

Chu Thiến gật gật đầu, sau đó bế Thế Duy đi ra bên ngoài. Triệu HiThành theo sát phía sau. Chu Thiến phát hiện thì quay phắt lại nhìn anhnói:

- Bác sĩ nói cho tôi 15’, xin để tôi và Thế Duy yên lặng mộtchút. Ở đây khiến thằng bé lo lắng nên chúng tôi muốn đi ra ngoài mộtchút, xin anh đừng đi theo, bởi vì anh sẽ khiến Thế Duy hoảng sợ

Triệu Hi Thành giật mình, không khỏi dừng bước, cũng chẳng hiểu sao anh vẫn không nhịn được mà cố bước theo.

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Vân thấy Triệu Hi Thành đuổi theo Chu Thiến thì vẻ mặt lo lắng, kìm lòng không đậu cũng đi theo

Tống phu nhân nhìn bóng dáng cô ta thì cười lạnh một tiếng, nghĩthầm, là của mình thì mãi là của mình, không phải có giữ cũng là vôdụng! Trong đầu lại hiện lên tình cảnh lúc Triệu Hi Thành và bảo mẫu ởchung. Dựa vào tính tình của Triệu Hi Thành, bị bảo mẫu chống đối nhưvậy mà không nổi giận thì chẳng lẽ bọn họ thực sự có gì mờ ám? Chỉ làbảo mẫu tầm thường kia thôi sao? Tống phu nhân vẫn không thể tin đượcnhưng so với việc để nha đầu chết tiệt như Tống Thiệu Vân cướp đi mọithứ của con gái thì bà thà để người ngoài nhưng dễ thân thiết như ChuThiến chiếm tiện nghi

Chu Thiến bế Thế Duy chậm rãi đi qua hành lang, sau khi rời khỏiphòng bệnh, Thế Duy dần ngừng khóc nhưng vẫn còn đang nức nở. Chu Thiếnkhẽ vỗ lưng cậu bé, khẽ hỏi:

- Thế Duy, sao lại sợ tiêm thế?

Ban đầu Thế Duy còn không nói gì nhưng một lát sau mới nhỏ giọng trả lời:

- Đau, Thế Duy sợ…

- Nhưng Thế Duy bị ốm, không tiêm thì sẽ không khỏi. Nếukhông khỏe lên thì cha, bà nội, bà ngoại, bác Tư Mẫn và cả cô đều rất lo lắng. Thế Duy muốn mọi người lo lắng sao?

Thế Duy do dự một chút rồi nói:

- Không đâu, nhưng Thế Duy sợ đau!

- Chỉ hơi đau một tí thôi nhưng tuyệt đối không đau như Thế Duy nghĩ đâu, chỉ như thế này thôi…

https://thuviensach.vn

Chu Thiến lấy móng tay bấm Thế Duy một cái. Thế Duy hét lớn, lấy tay xoa xoa chỗ bị bấm, nước mắt lưng tròng nhìn Chu Thiến.

- Chỉ đau như thế thôi, Thế Duy xem, hét một tiếng là chẳng sao nữa rồi đúng không? Thế Duy rất dũng cảm mà

Thế Duy vuốt tay, như con mèo đáng thương nhìn Chu Thiến:

- Có thật là chỉ đau như thế thôi không?

Chu Thiến không lừa cậu bé:

- Có lẽ sẽ đau hơn một chút nhưng chỉ một chút thôi. Thế Duydũng cảm như thế nhất định sẽ chịu được. Chờ sau này khỏi bệnh, Thế Duyvề nhà bà ngoại, nói cho anh chị biết là Thế Duy không sợ tiêm thì anhchị của Thế Duy nhất định sẽ khen Thế Duy đó.

Thế Duy bán tín bán nghi nhìn Chu Thiến:

- Thật không?

- Thật mà, đã bao giờ cô lừa Thế Duy chưa?

Thế Duy nghĩ lại, cô quả thật chưa bao giờ lừa mình:

- Nếu rất đau thì làm sao bây giờ?

- Thế thì Thế Duy khóc là được rồi, khóc to cũng được nhưng không được động đậy làm ảnh hưởng đến bác sĩ

Thế Duy nghĩ một lúc, ốm thì phải tiêm, nếu không cha sẽ lo lắng.Tiêm cũng không đau, vạn nhất đau thì có thể khóc. Nghĩ tới nghĩ luicũng thấy tiêm chẳng còn mấy đáng sợ nữa, cuối cùng hạ quyết tâm, gậtgật đầu:

- Được ạ!

https://thuviensach.vn

Chu Thiến mừng rỡ, lại thêm một câu:

- Bất kể thế nào cũng không được động đậy đấy nhé. Chúng ta ngoắc ta, nói mà không giữ lời thì là chó con.

Nói xong vươn ngón út. Thế Duy cũng vươn ngón út ra móc tay Chu Thiến:

- Thế Duy không phải là chó con

Triệu Hi Thành đi theo sau hai người không xa, toàn bộ quá trình anhđều thấy rõ, bọn họ nói chuyện cũng đủ để hiểu. Thì ra chỉ cần cố gắnggiảng giải cho trẻ, kiên nhẫn giải thích thì vẫn thuyết phục được trẻ.Điều này chẳng tốt hơn dùng sức mạnh cưỡng chế sao? Người ở đây ai cũnglà người thân thiết của Thế Duy nhưng lại chỉ có người hoàn toàn chẳngcó quan hệ huyết thống với Thế Duy cảm nhận được sự sợ hãi của thằng bé. Giờ có ai còn nghi ngờ Chu Thiến không thực tình yêu thương Thế Duy?

Triệu Hi Thành nhìn hai người đang thì thầm phía trước, bất tri bất giác mà mỉm cười dịu dàng

Tống Thiệu Vân đứng bên kia nhìn chằm chằm vào Triệu Hi Thành, ánh mắt cô ta dần chuyển lạnh, sau đó trở nên oán hận.

Nói chuyện với Thế Duy xong, Chu Thiến bế cậu bé về phòng, trên đường nhìn đến Triệu Hi Thành, liền cười nói:

- Tôi đã nói với Thế Duy rồi, Thế Duy dũng cảm lắm, đồng ý cho tiêm rồi

Triệu Hi Thành nhìn nụ cười vui vẻ của cô mà lòng mềm nhũn:

- Được, chúng ta vào đi thôi!

https://thuviensach.vn

Ba người cùng nhau trở về, lúc tới gần phòng bệnh Thế Duy lại bắt đầu lo lắng. Chu Thiến nhẹ nhàng an ủi cậu bé:

- Đừng sợ, mọi người đều ở bên Thế Duy mà

Thế Duy gật gật đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy sự kiên nghị

Đi vào phòng bệnh, Tống Thiệu Vân ngồi một bên, lạnh lùng nhìn bọnhọ. Mà Tống phu nhân và Bạch Tư Mẫn nhìn Thế Duy đột nhiên trở nên bìnhtĩnh thì đều kinh ngạc, không biết Chu Thiến đã dùng cách gì?

Bác sĩ đi vào cười nói với Chu Thiến:

- 15’ rồi, xem có tác dụng gì không

Nói xong nhìn về phía Thế Duy:

- Anh bạn nhỏ, vươn tay ra nào!

Thế Duy nhìn bác sĩ, trong mắt có chút sợ hãi nhưng nhìn qua lại thấy Chu Thiến đang cổ vũ thì vẫn chậm rãi vươn tay.

Bác sĩ bất ngờ nhướng mày:

- Đúng là có tác dụng…

Bác sĩ tìm ra mạch máu, nhanh nhẹn bôi thuốc sát trùng rồi cầm kimchâm xuống. Thế Duy nhắm tịt mắt lại, khẽ run lên nhưng không hề độngđậy, cũng chẳng khóc. Đến cuối cùng còn nói:

- Cô ơi, chẳng đau bằng cô véo…

Khiến cho Triệu Hi Thành phì cười.

Nhờ Thế Duy phối hợp mà bác sĩ nhanh chóng truyền lại. Lúc gần đi,bác sĩ vuốt đầu cậu bé, khen ngợi một hồi khiến Thế Duy cười tủm tỉm.

https://thuviensach.vn

Lúc này Tống phu nhân hoàn toàn bội phục công phu dỗ trẻ của ChuThiến, sự không hài lòng lúc trước đã biến mất. Bà cảm thấy giao cháungoại của mình cho cô khiến người ta yên tâm rất nhiều, ánh mắt nhìn Chu Thiến cũng nhu hòa lên rất nhiều.

Bạch Tư Mẫn cũng đi đến bên Chu Thiến, khiêm tốn học hỏi cô. Lòng Triệu Hi Thành lại thêm mấy phần tán thưởng Chu Thiến.

Chỉ có Tống Thiệu Vân lạnh lùng hừ một tiếng

Tiếng hừ lạnh không lớn không nhỏ của cô ta lại nhắc nhở Triệu Hi Thành còn một việc mà anh chưa biết rõ

Triệu Hi Thành lạnh lùng nhìn về phía Chu Thiến:

- Rốt cuộc khi nãy là làm sao?

Chu Thiến đương nhiên sẽ không giấu diếm cho Tống Thiệu Vân, hơn nữakhi nãy Thế Duy phải chịu khổ sở, hoảng loạn như thế cũng đều là vì côta.

Nhưng Chu Thiến còn chưa kịp nói thì Tống phu nhân sớm đã tức giậntrừng mắt nhìn Tống Thiệu Vân một cái rồi sau đó kể hết mọi chuyện ra.

Tống Thiệu Vân oán hận nhìn Tống phu nhân mà nghĩ thầm, trở về nhấtđịnh phải nói lại cho cha, vừa vặn kéo thêm người chịu tội trước cơngiận của cha.

Triệu Hi Thành nghe xong từ đầu đến cuối, xoay người sang nhìn thẳngvề phái Tống Thiệu Vân. Sự lạnh lùng trong mắt khiến tim Tống Thiệu Vânrun lên.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 205: Chia Tay

Chương 204: Chia tay

Tống Thiệu Vân nhìn Triệu Hi Thành bước về phía mình mà lòng bối rối hoảng hốt. Cô ta đứng lên, lắp bắp nói:

- Em… em cũng chỉ là… có ý tốt…

Triệu Hi Thành lạnh lùng nói:

- Em có ý tốt thật sao? Anh nhớ rõ là đã từng nói với em rằng đừng có nhiều chuyện.

Tống Thiệu Vân cúi đầu trông rất đáng thương:

- Nhưng thấy gấu của Thế Duy đã cũ nên em mới định đổi cái mới cho nó… em thực sự không ngờ là sẽ thành ra thế này…

Nói xong, cô sợ hãi bước lên trước hai bước, nắm lấy tay áo Hi Thành, ngẩng đầu, dùng ánh mắt giống hệt ánh mắt Thiệu Lâm mà nhìn anh với vẻtội nghiệp:

- Hi Thành, anh tha thứ cho em đi, lần sau sẽ không có chuyện này nữa.

Cô ta rất có kinh nghiệm, bất kể Hi Thành có giận thế nào, chỉ cầntrưng ra bộ mặt này thì sẽ chẳng sao nữa. Tống phu nhân nhìn cô ta nhưvậy thì sự chán ghét lộ rõ. Mà Bạch Tư Mẫn thì nhìn cô ta đầy vẻ khinhthường.

Chu Thiến ngồi bên giường Thế Duy, lẳng lặng nhìn bọn họ.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn thấy vẻ mặt của cô ta thì quả thật có chút mềmlòng nhưng nhớ lại khi nãy Thế Duy khóc lóc thảm thiết như vậy thì sựmềm lòng đó biến mất không còn giấu vết

Thế Duy cần một người mẹ thực lòng quan tâm, yêu thương chứ khôngphải là một người mẹ bề ngoài tương tự nhưng chẳng coi nó ra gì. Khôngthể cứ tiếp tục thế này, chuyện này anh đã kéo dài quá lâu rồi, đã đếnlúc nên chấm dứt.

Triệu Hi Thành nhìn quanh, Tống phu nhân và Bạch Tư Mẫn đều tò mò nhìn chuyện phát triển còn Chu Thiến chỉ mở to mắt nhìn anh

Nơi này không phải là chỗ để nói chuyện, bất kể thế nào, quả thậtmình đã cho cô ta quá nhiều hi vọng. Chuyện này anh có trách nhiệm lớn,lúc cuối cùng này anh cũng không muốn để cô bị quá khó xử.

Triệu Hi Thành nắm chặt cổ tay Tống Thiệu Vân, lôi cô ra khỏi phòng bệnh:

- Em đi theo anh!

Tống phu nhân vươn cổ nhìn theo, mãi đến khi không còn thấy bóng dáng bọn họ thì mới quay đầu. Bà phân nộ hỏi con dâu:

- Hi Thành làm sao thế?

Bạch Tư Mẫn lắc đầu tỏ vẻ không biết.

Chu Thiến cũng nhìn ra cửa phòng nghĩ thầm: Rốt cuộc Hi Thành muốnlàm gì đây? Qua chuyện lần này anh hẳn là nên phát hiện Thiệu Vân thựcsự không thích hợp làm mẹ của Thế Duy chứ?

Triệu Hi Thành kéo Tống Thiệu Vân đến một vườn hoa nhỏ trong bệnhviện. Đến chỗ vắng anh mới buông tay cô ta ra. Tống Thiệu Vân xoa

https://thuviensach.vn

xoa cổ tay mình rồi sẵng giọng:

- Hi Thành, anh làm đau tay em

Hai mắt lại cảnh giác nhìn anh. Vẻ trịnh trọng của Hi Thành khiến côcó dự cảm không hay. Cô ta ngập ngừng, còn muốn giải thích chuyện vừarồi:

- Hi Thành, khi nãy em…

Còn chưa nói xong, Triệu Hi Thành đã quyết đoán ngắt lời cô ta, sau đó nói một câu khiến cô ta ngây ngẩn người.

- Thiệu Vân, chúng ta chấm dứt đi

Đôi mắt đen của anh lạnh nhạt nhìn cô:

- Thiệu Vân, chúng ta không hợp…

Trong phút chốc, mặt Tống Thiệu Vân tái mét, đôi mắt như ngọc kinh hoảng:

- Vì sao, Hi Thành, sao anh đột nhiên lại nói lời chia tay!Là vì em có ý tốt mua gấu mới cho Thế Duy sao? Hi Thành, đây chẳng phảilà chuyện quá nhỏ để mà chia tay!

Cô ta hoảng sợ đến độ lắp bắp:

- Em… em sẽ xin lỗi Thế Duy, về sau em sẽ… sẽ không động vào đồ của nó nữa. Em… em đi đây

Nói xong vội vã quay đi

Triệu Hi Thành giữ chặt cô ta từ phía sau rồi kéo cô ta quay lại đối mặt với mình, lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

- Thiệu Vân, có một số điều anh vốn không định nói nhưng nghĩ em hiểu nhưng giờ xem ra, không nói rõ thì em sẽ không biết. Thực sự em tốt với Thế Duy sao? Xuất phát điểm của em là từ cái gì? Em khinh anhkhông hiểu sao? Thiệu Vân, cho tới giờ em chưa từng thực lòng quan tâmđến Thế Duy. Nếu em thực sự quan tâm đến nó thì sẽ không thể không biếtcon gấu đó quan trọng với nó đến mức nào. Em tự cho là đúng là đi lấylòng nó chứ chẳng phải là thực lòng quan tâm. Thiệu Vân, anh cần mộtngười vợ có thể thực lòng quan tâm đến Thế Duy, đặt Thế Duy trong lòng.Giờ xem ra, em không thích hợp.

Tống Thiệu Vân vội kéo tay anh:

- Em cũng rất muốn quan tâm đến nó nhưng nó luôn không chịuthân cận với em, em có cách gì? Hi Thành, anh cho em chút thời gian được không, nhất định em có thể làm được.

Triệu Hi Thành nhẹ nhàng gỡ tay cô ta:

- Anh không muốn tiếp tục kéo dài nữa, điều này với hai chúng ta đều không phải là chuyện tốt! Chúng ta đã lãng phí quá nhiều thờigia rồi, đã đến lúc mỗi người đi theo con đường thích hợp với chínhmình. Hơn nữa sở dĩ Thế Duy không gần gũi với em chẳng phải vì em khôngchân thành với nó sao? Em nhìn Chu Thiến đi, cô ấy vì sao có thể khiếnThế Duy đối xử tốt như thế, chắc hôm nay em cũng thấy rồi đấy

Anh thoáng dừng lại rồi nói:

- Cứ như thế đi! Chờ lúc em kết hôn, anh sẽ tặng em lễ vật lớn coi như là bồi thường

Mỗi một câu nói của Triệu Hi Thành khiến sắc mặt Tống Thiệu Vân tái đi một phần. Sau khi nghe anh nói xong, cô ta mới cười lạnh:

https://thuviensach.vn

- Nói đến nói đi còn chẳng phải vì anh thay lòng đổi dạ. Mấyhôm trước còn hứa hẹn sẽ đính hôn với em. Được bao lâu rồi? Anh nhanhquên lời hứa của chính mình thế sao?

Triệu Hi Thành giận tái mặt:

- Tống Thiệu Vân, tôi cho là tôi đã nói rõ với cô rồi. Cô còn cố lôi chuyện vụn vặt vào để nói thì tôi cũng hết cách. Hơn nữa… tôinói đính hôn với cô lúc nào! Tôi chỉ nói là sẽ suy nghĩ chuyện này chứchưa bao giờ nói chắc chắn. Được rồi, đã nói đến nước này, hai nhà chúng ta đều là nhà thế gia, tôi không mong sẽ nói ra những lời khó nghe làmcho nhau khó xử

Nói xong, Triệu Hi Thành hờ hững lướt qua cô ta mà quay về phòng bệnh

Còn chưa đi được hai bước, chợt nghe Tống Thiệu Vân phẫn nộ hét:

- Là vì Chu Thiến! Vì cô ra đúng không?

Tống Thiệu Vân dù sao cũng là một tiểu thư trong mắt mọi người, Triệu Hi Thành đã nói đến thế thì cô ta cũng chẳng còn mặt mũi nào mà níu kéo nữa. Nhưng cô ta đã phí bao công sức với anh, kết quả chỉ là công dãtràng. Điều này chẳng những khó ăn khó nói với cha mà bản thân cũng rấtkhông cam lòng. Điều khiến cô ta không chịu được chính là mình lại bạitrong tay bảo mẫu chẳng có gì bằng mình. Mà đáng giận là bảo mẫu đó cũng chẳng coi mình ra gì. Điều này là sự đả kích nặng nề. Cô ta vất vả lắmmới thoát khỏi bóng ma của hai chữ “con gái riêng” mà có được sự kiêuhãnh, tự tin của thiên kim tiểu thư.

Sao cô ta có thể trơ mắt nhìn sự thật là một bảo mẫu nho nhỏ lại dễ dàng cướp đi thứ mà cô ta cố gắng đạt được đó.

Triệu Hi Thành nghe cô ta nhắc tới Chu Thiến, chậm rãi xoay ngườisang chỗ khác, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Tống Thiệu Vân, mắt chiếu ra ánh

https://thuviensach.vn

sáng lạnh ghê người:

- Sao lại nhắc đến cô ấy, liên quan gì đến cô ấy. Mỗi từ mỗi chữ đều lạnh như băng.

Tống Thiệu Vân đến gần anh, ngẩng đầu nhìn thẳng anh, đôi mắt luôn dịu dàng như nước lại bắn ra sự ác độc

- Sao? Không cho tôi nhắc đến cô ta? Không dám thừa nhận sao? Thừa nhận anh động lòng với người con gái khác ngoài chị tôi! Thừa nhận anh động lòng với kẻ thấp kém! Cô ta có gì tốt mà đáng để anh bỏ quatôi! Cô ta có là gì? Chỉ là một bảo mẫu! Dẫn đi đâu còn chẳng khiếnngười ta chê cười sao? Dựa vào khuôn mặt, thân phận của cô ta, xách giày cho tôi cũng không xứng…

Một tiếng bốp vang lên cắt ngang những lời nói cay độc của cô ta.Lòng bàn tay Triệu Hi Thành nóng ran. Anh chỉ vào cô ta, mắt như phunlửa, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Tống Thiệu Vân, coi như hôm nay tôi thấy rõ bộ mặt thật của cô! Cô có tư cách gì mà làm nhục Chu Thiến. Theo tôi thấy, Chu Thiếnhơn cô ngàn vạn lần! Cô kiêu ngạo cái gì? Là thân phận con gái riêng?Hay là khuôn mặt đã qua dao kéo kia? Cô nghĩ rằng tôi không biết cô đãphẫu thuật thẩm mỹ? Lúc trước tôi bỏ qua nhưng giờ vừa nhìn thấy mặt côthì đã thấy ghê tởm! Cô cho dù sửa cho giống Thiệu Lâm nhưng cô khôngthể trở thành Thiệu Lâm được. Dùng chính câu của cô thôi, cô ngay cảxách giày cho cô ấy cũng không xứng!

Vốn Triệu Hi Thành không muốn biến mọi thứ thành thế này. Tống ThiệuVân không phải là Văn Phương, không phải muốn làm gì cũng được. Phía sau cô ta là Tống gia, cũng phải nể mặt Tống Trí Hào một chút. Hơn nữa dùsao mình và cô ta cũng từng qua lại, cũng nhờ cô ta giúp mình vượt quathời điểm khó khăn nhất. Tuy rằng cô ta vẫn có mưu tính của chính

https://thuviensach.vn

mìnhnhưng chẳng sao, anh cũng từng được an ủi không ít. Nhưng giờ anh đãchắc chắn một điều rằng cô ta không phải là sự lựa chọn đúng đắn thì sao phải tiếp tục? Anh nghĩ lịch sự giải quyết để giữ thể diện cho hai bên. Nhưng cô ta luôn dịu dàng như vậy mà cũng có thể xé mặt nạ, lăng mạ Chu Thiến. Anh nghe xong mà lửa giận dâng lên, phẫn nộ không thể kìm nén,rốt cuộc không thể giữ vững lí trí mà vung tay lên tát cô ta một tát.

Anh mặc kệ cái gì Tống gia với cả Tống Trí Hào. Lăng mạ Chu Thiến thì phải trả giá. Đánh rồi tính! Chẳng có gì mà anh không đối phó được.

Tống Thiệu Vân ôm mặt, giận đến run người, mặt đỏ bừng lên. Mỗi lờiTriệu Hi Thành nói như kim châm vào tim cô ta. Chỉ vì một con tiện nhânmà làm nhục cô ta như thế. Còn động thủ đánh cô ta! Điều này dù thế nàocô ta cũng không nhịn được. Chẳng phải là một thằng đàn ông thôi sao,còn chưa lấy nhau mà! Nhưng cô ta sẽ không để bọn họ được thoải mái.

- Triệu Hi Thành, anh dám đánh tôi! Anh cáu gì chứ! Là vì tôi nói trúng tâm sự của anh, anh thẹn quá hóa giận sao? Phiền anh còn mặtmũi mà nhắc đến chị tôi! Anh có tư cách gì mà nhắc đến chị ấy! Anh bớt ở đây giả trang tình thánh nữa đi! Anh thực sự yêu chị tôi sao? Yêu màcũng thay lòng đổi dạ thế này. Thế mà chị tôi còn không tiếng tính mạngmình vì anh. Vì cứu anh mà chị ấy đã chết rồi. Nhưng còn anh? Chẳng quamới hai năm mà đã quên sạch chị ấy, đi yêu thương một con bé đê tiện.Thì ra đây chính là cái gọi là tình yêu vĩ đại! Quá buồn cười rồi! Triệu Hi Thành, anh là kẻ dối trá, vong ân phụ nghĩa! Tôi không chấp nhận nổi anh! Loại đàn ông như anh tôi cũng chẳng thèm!

Cô ta trừng mắt nhìn anh mà nói ra từng câu từng chữ như là dùng hếtsức lực. Giọng nói như nghiến răng mà ra. Nặng nề, sắc bén như dao đâmvào ngực anh.

Sắc mặt Triệu Hi Thành trở nên trắng bệch như tờ giấy, lời nói củaTống Thiệu Vân tựa như xát muối vào vết thương anh đã cố quên. Nỗi đauđớn

https://thuviensach.vn

đến thấu tim rốt cuộc không thể trốn tránh, làm cho anh không thểkhông nhìn vào vết thương đó. Mồ hôi lạnh chảy xuống thái dương, ngựcanh phập phồng, lòng đau khổ khiến anh không thở nổi.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 206: Thổ Lộ

Chương 205: Thổ Lộ

Triệu Hi Thành nhìn Tống Thiệu Vân chăm chú, ánh mắt vô cùng đáng sợ, đáng sợ đến độ Tống Thiệu Vân hận không thể nuốt những lời vừa nói vàotrong lòng

Một trận gió lạnh thổi qua, Tống Thiệu Vân hoàn toàn tỉnh táo lại.Nguy rồi, quá giận dữ mà quên mất nhiệm vụ của chính mình. Mình chẳngqua cũng chỉ là một trong số đông những đứa con gái của Tống Trí Hào.Cha để ý đến Triệu gia thế nào cô biết rõ. Bởi vì cô hơi giống Thiệu Lâm nên mới được cha để ý mà cho vào ở biệt thự Tống gia, hưởng thụ đãi ngộ như tiểu thư thực sự. Chẳng qua chỉ là vì muốn cô ta giữ được Triệu HiThành mà thôi. Giờ cô ta làm hỏng hết mọi chuyện, chẳng còn đường sốngthì có gì tốt?

Tống Thiệu Vân vừa hoảng vừa hối hận, tự tôn là gì chứ. Chỉ cần đượcgả vào Triệu gia thì muốn bao nhiêu tôn quý mà chẳng được, đến lúc đó dù là cha thì cũng phải nể mặt mình mấy phần.

Cho dù là cầu xin cũng phải giữ chặt lấy Triệu Hi Thành, thế mà còn nói những lời khó nghe mà kích thích anh

Cô ta cúi đầu, không dám nhìn anh, nghĩ nên làm gì để vãn hồi lại cục diện nhưng đầu óc lộn xộn, chẳng nghĩ ra được cái gì. Đang định miễncưỡng nói lời xin lỗi thì Triệu Hi Thành đã quyết tuyệt quay đi, tốc độnhanh đến độ khiến cô ta nhất thời không kịp phản ứng lại.

https://thuviensach.vn

Cô ta tiến lên vài bước muốn gọi anh lại nhưng miệng cứng đơ không nói được gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn anh rời đi.

Bóng dáng của anh tiêu điều mà tĩnh mịch. Tống Thiệu Vân nhìn mà độtnhiên có cảm giác kì quái, cảm thấy bóng anh dường như không còn thẳngnhư trước kia nữa…

Tống phu nhân ở trong bệnh viện đợi thật lâu nhưng không gặp Hi Thành cũng chẳng thấy Thiệu Vân quay lại thì không khỏi có chút kì quái,không biết bọn họ làm trò quỷ gì. Bà nhìn đồng hồ thấy cũng chẳng cònsớm, Tống phu nhân và Bạch Tư Mẫn chào Chu Thiến rồi trở về

Trước kia đi, Tống phu nhân còn nhiệt tình mời cô lần sau cùng ThếDuy đến nhà chơi. Thấy bà nhiệt tình như vậy, Chu Thiến cũng thoải máimà gật đầu đồng ý.

Bọn họ đi rồi, Chu Thiến ngồi trong phòng bệnh, lúc này Thế Duy đangngủ, phòng bệnh yên ắng, chỉ có y tá thỉnh thoảng lại vào kiểm tra mộtchút.

Chu Thiến đi đến bên cửa sổ nhìn ra bên ngoài. Ánh mặt trời nhuộmkhắp đất trời màu da cam khiến cho người ta có cảm giác nặng nề tựa nhưtâm tình của cô lúc này vậy.

Hi Thành và Tống Thiệu Vân đi đâu? Bọn họ nói gì? Chu Thiến không thể không nghĩ chuyện này. Rõ ràng biết anh và một người phụ nữ khác ởchung mà lại bất lực, cảm giác này chẳng hề tốt chút nào. Chờ Thế Duy ra viện cô nhất định phải tìm cơ hội mà nói chân tướng cho Hi Thành. Anhlà chồng của cô, cô sẽ không để người phụ nữ khác tiếp cận với chồngmình.

Buổi tối y tá mang cơm đến cho bọn họ. Chu Thiến bón cho Thế Duy ăn chút cơm. Đêm thì ngủ ngay bên cạnh Thế Duy.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm hôm sau, Triệu Hi Tuấn vào, vẫn cải trang cẩn thận. Cũngphải như thế thì anh mới có chút không gian riêng tư. Đầu tiên, anh quachỗ bác sĩ hỏi thăm bệnh tình của Thế Duy sau đó thì quay về phòng bệnhmà chơi với Thế Duy một lúc. Cuối cùng hỏi Chu Thiến có cần về nghỉ haykhông, anh có thể trông giúp cô một chút, còn có bác sĩ y tá, cô khôngcần phải lo

Chu Thiến biết anh nhiều việc thì sao dám làm phiền, cô nói:

- Không cần, tối qua tôi ngủ ở đây cũng rất ổn, giờ thoải mái lắm, không hề mệt đâu. Hơn nữa Thế Duy không quen với y tá đâu

Tuy rằng từ chối nhưng Chu Thiến vẫn rất cảm kích ý tốt của anh.

Hi Tuấn ngồi bên giường bệnh nhìn Chu Thiến đút từng thìa cháo choThế Duy. Ngón tay mảnh khảnh của cô khẽ cầm thìa, ngón út cong cong lênrất đẹp. Cô cẩn thận múc từng thìa cháo, khẽ thổi, đôi môi đầy đặn hơicong cong thổi ra chút khói, sau đó vươn tay chậm rãi đưa đến bên miệngThế Duy. Cánh tay cô trắng nõn mà xinh xắn. Vẻ mặt cô dịu dàng, mỗi động tác đều thật dịu dàng. Ánh mặt trời xuyên qua cửa kính mà chiếu lênngười cô, khắp người cô như có thêm một lớp ánh sáng vàng, tựa như người trong một bức tranh hoàn mỹ, khiến người ta nhìn mà thấy thoải mái vôcùng

Triệu Hi Tuấn nâng cằm nhìn cô mà xuất thần, khóe miệng khẽ nhếch lên cười đầy nhu hòa

- Chu Thiến, hai ngày nữa tôi phải sang Châu Âu đi chụp ảnh.

- Thế á? Vậy đi thuận buồn xuôi gió nhé

Chu Thiến vừa bón cháo cho Thế Duy vừa lơ đãng đáp lại

- Chắc tôi phải đi khoảng một tuần liền

https://thuviensach.vn

- Đi đóng phim à? Chu Thiến cười hỏi.

Triệu Hi Tuấn không trả lời cô mà chỉ nói:

- Cô có thể gọi điện thoại cho tôi không?

- Ừm?

Chu Thiến quay đầu nhìn anh, có chút khó hiểu. Gọi điện, có gì sao?

Đôi mắt phượng của Triệu Hi Tuấn nhìn cô chăm chút, nhẹ nhàng hỏi lại:

- Em có thể gọi điện cho tôi không?

Chu Thiến ngừng cười, kinh ngạc nhìn anh

Đôi mắt phượng của anh hơi lóe lên, mỉm cười dịu dàng:

- Chu Thiến, tôi mong em có thể gọi cho tôi, mong rằng có thể nghe được giọng nói của em…

Những lời nói của anh đầy sức hút, rất đặc biệt

Chu Thiến cho dù ngu si nhưng cũng hiểu ý Hi Tuấn là gì. Chu Thiến hơi ngơ ngẩn, không thể tin được. Cô nhìn anh, thì thào:

- Hi Tuấn…

Môi cứ đóng rồi lại mở, không biết nên nói gì cho phải?

Hi Tuấn với cô? Hi Tuấn? Cô? Quá vớ vẩn! Bọn họ mới quen biết chưađược bao lâu, hơn nữa Hi Tuấn là đại minh tinh được yêu thích sao có thể thích cô. Quá khó tin, hoàn toàn không thể tưởng tượng được. Quan trọng nhất là, cô chính là chị dâu của Hi Thành… Đúng, Hi Tuấn không biếtđiều này nhưng… Đây là chuyện gì? Sao có thể thành ra thế này?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhất thời cũng không biết nên phản ứng thế nào. Cô ngơ ngác, ngay cả nằm mơ cũng chưa từng nghĩ đến điều này.

Nên làm gì bây giờ? Cô nên nói sao với Hi Tuấn?

Hi Tuấn nhìn cô ngây như phỗng mà ý cười lại càng sâu. Sớm biết phản ứng của cô đáng yêu như thế thì nên nói sớm mới đúng.

Hi vọng giờ vẫn chưa quá muộn… Trong đầu anh không khỏi hiện ra lúc ở công viên, lúc cô và anh cả nhìn nhau chăm chú. Nhớ tới chuyện này,lòng anh có chút khó chịu.

Nhưng lần anh anh sẽ không bỏ lỡ nữa, bất kể đối thủ là ai anh cũngsẽ cố hết sức mà tranh thủ. Đời người đâu có nhiều cơ hội, anh không thể lại bỏ qua…

Anh đứng lên cười thoải mái làm giảm đi chút không khí xấu hổ rồi nói:

- Được rồi, tôi đi đây. Chắc khi Thế Duy xuất viện thì tôi đã đi rồi, đến lcus đó, tôi sẽ chờ điện thoại của em.

Anh lại mỉm cười, mắt phượng tỏa sáng, mái tóc đen dưới ánh sáng mặttrời mà ánh vàng. Sau đó anh nhìn cô rồi đi ra ngoài, vừa đi vừa nhìn cô chăm chú, mỉm cười thản nhiên, tình cảm sâu đậm khiến lòng Chu Thiếnrối bời.

Ra đến cửa thì anh mới xoay người đi ra ngoài. Nhìn bóng anh biến mất ở bên ngoài thì Chu Thiến mới thở dài nhẹ nhõm một hơi. Ông trời rốtcuộc là đang đùa gì thế? Cái này chẳng hề buồn cười chút nào hết! Cô nên làm gì bây giờ? Cô phải làm sao mới không khiến Hi Tuấn bị tổn thương?Người con trai tao nhã này chính là người bạn mà cô rất quý trọng!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 207: Tự Sát

Chương 206: Tự sát

Qua hai ngày thì Thế Duy xuất viện. Trong hai ngày này, Triệu phunhân và Triệu lão gia cùng một số nhân viên cao cấp trong Triệu thị đềuđến thăm Thế Duy, chỉ riêng Triệu Hi Thành từ hôm đó rời đi cùng TốngThiệu Vân thì không thấy xuất hiện nữa. Lòng Chu Thiến rầu rĩ, trong đầu cũng có rất nhiều tưởng tượng nhưng sau đó đều nhất nhất phủ định. Lạinghĩ rồi lại gạt đi, lòng vô cùng phiền chán, hận không thể lập tức đitìm Hi Thành mà hỏi cho rõ.

Mãi đến hôm Thế Duy xuất viện thì Chu Thiến mới thấy Triệu Hi Thànhđến đón Thế Duy. Nhìn thấy anh đi vào, lòng Chu Thiến dâng lên niềm vuikhó tả, nụ cười cứ thế mà hiện ra. Nhưng khi cô nhìn thấy Hi Thành thìnụ cười như đông lại.

Khuôn mặt anh rất tiều tụy, như mấy hôm không được nghỉ ngơi. Áo màutrắng nhăn nhúm, phần eo cũng rộng không ít. Rõ ràng là anh đã gầy đi…

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Chu Thiến đầy nghi hoặc.

Thế Duy thấy cha thì vươn tay đòi cha bế

Triệu Hi Thành mỉm cười đi tới bế Thế Duy vào lòng. Thế Duy vừa nghịch cổ áo của Hi Thành vừa bĩu môi nói:

https://thuviensach.vn

- Cha, sao cha không đến thăm Thế Duy?

Triệu Hi Thành khẽ hôn lên đôi má bầu bĩnh của thằng bé rồi nói:

- Hai hôm nay cha bận lắm, trong công ty có nhiều việc nên mới không tới

Thế Duy thấy cha là đã rất vui rồi, không nói thêm chỉ, chỉ ôm lấy cổ cha.

Triệu Hi Thành quay đầu nhìn về phía Chu Thiến, trong ánh mắt có cảm xúc rất phức tạp, một lát sau mới nói:

- Mọi thứ chuẩn bị hết chưa?

Chu Thiến nhìn anh, trong lòng có rất nhiều lời muốn nói nhưng cô biết giờ không phải lúc nên chỉ nói:

- Đã chuẩn bị xong rồi

- Vậy đi thôi!

Nói xong Triệu Hi Thành hờ hững xoay người.

Chu Thiến nhìn bóng dáng anh, thoáng giật mình, sau đó cũng vội đi theo

Trong xe, Chu Thiến bế Thế Duy ngồi ở bên ghế phụ. Dọc đường đi cô có một cảm giác rất lại, không thể nói là Triệu Hi Thành lạnh nhạt với cô, lúc anh nói chuyện với Thế Duy thì cũng sẽ tán gẫu đôi câu với cô.Thỉnh thoảng cũng sẽ cười với cô, chỉ là Chu Thiến luôn cảm thấy có gìđó không đúng. Cảm giác rằng tuy rằng anh cười với cô nhưng ánh mắt anhluôn trống rỗng, tựa như anh tự dựng lên một vỏ bọc vô hình ngăn cách.Cô có thể nhìn thấy nhưng không thể chạm đến được.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày trước cô hoàn toàn có thể chạm đến tim anh, bọn họ đã từng rung động, chẳng lẽ là ảo giác của riêng cô sao?

Không, không thể nào, nhất định là đã xảy ra chuyện gì đó. Có cơ hộicô nhất định phải nói rõ chân tướng, không thể kéo dài mãi được, cô rấtkhông nỡ.

Cứ như vậy mãi cho đến khi về nhà, Triệu Hi Thành bế Thế Duy lên lầu, đặt thằng bé lên giường cho nó nghỉ ngơi rồi nói:

- Thế Duy nghe lời cô nhé, cha phải đến công ty rồi

Nói xong đi đến bên Chu Thiến nói:

- Chu tiểu thư, làm phiền cô rồi

Sau đó đi lướt qua cô mà bước ra ngoài phòng.

Ngữ khí, vẻ mặt của anh như nói với những người làm của Triệu gia, chỉ là khách khí hơn một chút.

Chu Thiến không khỏi đi theo, đứng sau anh mà khẽ gọi lại:

- Triệu tiên sinh, có thể cho tôi chút thời gian, tôi có lời muốn nói với anh

Giọng nói có chút vội vã.

Triệu Hi Thành chậm rãi xoay người lại nhìn cô, trong ánh mắt hiệnlên chút mâu thuẫn nhưng chỉ trong chốc lát khiến cho Chu Thiến cảm thấy như mọi thứ chỉ là ảo giác của cô mà thôi

- Chu tiểu thư, hôm nay tôi hơi bận, có gì để sau hãy nói.Nếu cô có chuyện gì thì cứ tìm Quế tẩu hoặc tìm mẹ tôi cũng được

https://thuviensach.vn

Nói xong vẫn tiếp tục bước đi.

Chu Thiến đuổi theo đến cầu thang:

- Triệu tiên sinh!

Nhưng Triệu Hi Thành không hề quay đầu, thậm chí còn bước nhanh hơn, rất nhanh đã biến mất trong tầm mắt của cô.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Chuyện gì khiến Hi Thành thay đổi nhanh như vậy? Sáng hôm đó, rõ ràng cô có thể cảm nhận được anh đã rung độngnhưng giờ sao lại tránh cô như rắn rết?

Là vì Thiệu Lâm sao? Nếu anh không muốn phản bội người vợ đã chết thì vì sao hôm đó lại tiếp cận cô?

Từ trước anh có gì thì sẽ nói ra, tâm tư của anh không hề khó hiểunhưng giờ đương nhiên anh sẽ không đem tâm sự của mình mà nói với cônhưng chính là vì thế nên làm sao cô hiểu được rốt cuộc anh đang nghĩgì?

Còn cả Hi Tuấn…

Vì sao những chuyện đau đầu lại nhiều như thế?

Đêm nay nhất định sẽ chờ Hi Thành về, bất kể thế nào cô cũng phải nói rõ chân tướng, nói cho anh rằng cô chính là Thiệu Lâm, là vợ của anh.Sau đó sẽ hỏi anh xem anh có chấp nhận cô không? Về phần Hi Tuấn, cô chỉ đành nói xin lỗi. Hi vọng anh biết cô là Thiệu Lâm, là chị dâu của mình thì sẽ buông tình cảm này. Chẳng qua mới chỉ hơn một tháng chắc hẳntình cảm sẽ không quá sâu

Chu Thiến bất an suốt cả ngày nhưng mãi đến tối cũng không thấy HiThành quay về. Chu Thiến đợi hồi lâu, mãi đến khi Thế Duy buồn ngủ

https://thuviensach.vn

mớiôm thằng bé lên lầu. Nhưng không biết rằng cô đi chưa được bao lâu thìTriệu phu nhân nhận được điện thoại của Tống gia:

- Cái gì? Thiệu Vân tự sát?

Triệu Hi Thành ngồi trong văn phòng nhìn quang cảnh bên ngoài qua cửa sổ. Nhìn ánh mặt trời dần lặn về tây, màn đêm dần bao phủ. Nhìn thànhphố ồn ào náo động dần dần biến thành cảnh đêm lộng lẫy với những ánhđèn sáng như ngọc. Nhưng anh vẫn chỉ ngồi đó không nhúc nhích.

Cảnh Thiệu Lâm qua đời như chỉ mới ngày hôm qua. Anh vẫn nhớ rõ mỗimột vẻ mặt của cô khi lâm chung, mỗi một câu, thậm chí một nụ cười, cảcâu nói "em yêu anh" mà cô lặng lẽ nói đều khắc sâu trong tâm trí anh.

Còn cả mỗi cái ôm, mỗi nụ hôn của bọn họ, mỗi lần thủ thỉ tâm sự, nụ cười của cô sáng bừng như ánh nắng

Rõ ràng là anh nhớ cô như vậy, rõ ràng không thể quên cô thì vì saocó thể động lòng với người con gái khác? Chẳng lẽ đúng như lời TốngThiệu Vân nói, anh là kẻ xảo trá sao?

Anh không quan tâm người khác nhìn anh, đánh giá anh thế nào nhưnganh không thể chịu đựng được việc mình phản bội Thiệu Lâm. Người con gái tốt đẹp đó, người con gái yêu anh như thế, anh đã từng thề sẽ luôn yêucô nhưng giờ anh lại để một người con gái khác lặng lẽ chiếm cứ nhữnggiấc mơ đêm về?

Cô gái này ở ngay bên cạnh mình, cô không như Thiệu Lâm chỉ sốngtrong trí nhớ của anh. Mỗi cái mỉm cười, mỗi câu nói của cô đều ảnhhưởng đến trái tim anh. Anh thực sự nghi ngờ, nếu cứ thế này thì ngườicon gái này sẽ thay thế hoàn toàn địa vị của Thiệu Lâm trong lòng anh,biến Thiệu Lâm trở thành quá khứ mãi mãi.

https://thuviensach.vn

Không, anh không muốn như vậy. Người anh yêu là Thiệu Lâm, không aicó thể thay thế được Thiệu Lâm. Thiệu Lâm đã vì anh mà qua đời, anhkhông thể để người khác thay thế cô, ảnh hưởng đến tình cảm của bọn họ

Anh có thể kết hôn với người khác, có thể sẽ tìm mẹ cho Thế Duy nhưng anh sẽ không tìm người để yêu! Người cả đời anh yêu chỉ có thể là Thiệu Lâm!

Lúc này, điện thoại anh đột nhiên vang lên, tiếng chuông du dương vang lên trong đêm yêu tĩnh vô cùng rõ ràng

Triệu Hi Thành cầm điện thoại nhìn, là số của Tống Trí Hào. Anh nhíumày khẽ cười lạnh. Tống Trí Hào rốt cuộc không nhịn được mà gọi cho anhrồi sao? Ông ta sẽ nói gì đây? Anh rất ngạc nhiên.

Triệu Hi Thành ấn nút nghe, bình tĩnh gọi một tiếng:

- Cha!

Tuy rằng Thiệu Lâm đã qua đời nhưng trong lòng anh bọn họ mãi là chamẹ vợ. Nhưng Tống Trí Hào thì không cho là vậy, ông ta luôn nghĩ, congái đã mất thì quan hệ chẳng con nên mới vội vàng đẩy một đứa con gáikhác qua. Những người bạc tình đều cư xử như ông ta.

Trong điện thoại, giọng nói của Tống Trí Hào mất đi sự bình tĩnh thường nhật, ông vội vã nói:

- Hi Thành, con mau đến bệnh viện đi, Thiệu Vân tự sát! Tình hình không ổn! Con mau đến đi, nó luôn gọi tên con

- Tự sát!

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhíu mày, Thiệu Vân sẽ tự sát? Lần trước chẳng phải cô ta mắng anh rất thống khoái? Loại phụ nữ tâm cơ như cô ta sẽ tự sát?Đánh chết anh cũng không tin. Tống Trí Hào như cũng biết anh không tin,sốt ruột nói:

- Hi Thành, cha lớn tuổi rồi còn nói dối nữa sao? Sau khiThiệu Lâm qua đời, cũng chỉ có nó cho cha chút an ủi. Nể tình Thiệu Lâm, con đến xem Thiệu Vân đi! Nó luôn nhớ đến con

Giọng nói có ý cầu xin

Nghe ông nhắc tới Thiệu Lâm thì Triệu Hi Thành lại mềm lòng. Hơn nữagiọng Tống Trí Hào không giống nói dối, tuy rằng vô luân thế nào anhcũng không thể tin Thiệu Vân sẽ tự sát nhưng bất kể thế nào, Tống TríHào đã gọi điện đến thì về tình về lý anh vẫn nên đến xem

Anh xem xem Tống Thiệu Vân đang làm trò quỷ gì!

Triệu Hi Thành mất kiên nhẫn, anh cầm chìa khóa ra khỏi văn phòng

Cùng lúc đó, Tống Trí Hào cất điện thoại xoay người, vẻ lo lắng đaulòng khi nãy biến mất trong nháy mắt. Cả người lạnh lùng, âm trầm mà nói với Tống Thiệu Vân mặt tái mét nằm trên giường bệnh:

- Đây là cơ hội cuối cùng của mày, nếu ngay cả cơ hội nàycũng không nắm bắt được thì sau này tự nuôi bản thân đi. Tống Trí Hàotao không nuôi đứa con gái vô dụng làm gì cả!

Tống Thiệu Vân rơi nước mắt:

- Cha, lần trước con và Hi Thành đã trở mặt, cho dù con tựsát thì anh ta cũng sẽ không hồi tâm chuyển ý, anh ta vốn không thíchcon

https://thuviensach.vn

Bên cạnh Tống Thiệu Vân là một người đàn bà mặc quần áo màu vàng khoảng hơn 40 cũng lau nước mắt nói:

- Trí Hào, ông quá nhẫn tâm, còn ép con gái mình tự sát, giờcon mất nhiều máu như thế, chẳng biết có ảnh hưởng đến sức khỏe sau nàykhông nữa

Tống Trí Hào hừ lạnh một tiếng nói:

- Tôi chẳng phải vì tốt cho nó. Nếu nó có thể gả vào Triệugia thì cả đời cũng chẳng phải lo. Nói đến nói đi đều là Thiệu Vân vôdụng, nếu có được nửa Thiệu Lâm thì cần gì tôi phải phí sức như thế

Ông ta nhìn bốn phía, sau đó vẻ mặt đắc thắng nói:

- Thiệu Lâm chết ở chính bệnh viện này, Hi Thành thấy cảnh mà nhớ người, chưa biết chừng sẽ mềm lòng. Đáng tiếng, nếu nằm trong phòng mổ thì sẽ càng hoàn mĩ…

Sau đó ông quay lại lườm Tống Thiệu Vân một cái:

- Khóc cái gì! Giữ sức mà chờ Hi Thành đến rồi hãy khóc! HiThành mà đến thì mày có bao nhiêu đáng thương cứ lôi hết ra cho tao.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 208: Quá Khứ

Chương 207: Quá khứ

Tống Thiệu Vân khóc thút thít, vội lau nước mắt

Tống phu nhân cùng vợ chồng Tống Thiệu Khang ngồi ở bên ngoài hànhlang. Tiếng nói chuyện của ba người trong phòng xuyên qua cánh cửa không khép mà truyền vào tai bọn họ rõ mồn một.

Tống Thiệu Khang đi qua đi lại vài lần rồi mất kiên nhẫn nói với Tống phu nhân:

- Mẹ, sao phải ngồi ngoài, vào đi thôi

Bạch Tư Mẫn ngẩng đầu nhìn chồng nói:

- Cha vẫn còn đang giận chuyện lần trước mẹ nói chuyện của Thiệu Vân trong bệnh viện, giờ mà vào cha không cáu mới là lạ

Quan trọng nhất là người đàn bà kia ở trong, nếu cha chồng trách cứbà trước mặt người đàn bà đó thì bà còn gì là thể diện? Giờ chắc chắn bà không muốn vào.

Tống Thiệu Khang cũng không phải kẻ ngốc, nghe vợ nhắc thì cũng hiểutâm sự của mẹ. Nhìn mẹ cúi đầu không vui thì khẽ thở dài, ngồi bên cạnhmẹ mà ôm lấy bà. Từ sau khi em gái qua đời, Thiệu Khang hoàn toàn thấtthế trong Tống Thị, chỉ làm một chức vụ nhàn nhã, chịu đủ sự khinh

https://thuviensach.vn

thịcủa đám anh em. Anh ta từ trẻ đã ăn chơi trác táng nhưng cũng hiểu, nếuchẳng có tiến bộ gì thì Tống Thị sẽ chẳng còn chỗ cho mình.

Bạch Tư Mẫn khó hiểu nhìn Tống phu nhân:

- Mẹ, vì sao cha cứ phải cố ép Thiệu Vân vào Triệu gia?

Tống phu nhân thở dài nói:

- Tống thị có nhiều mối làm ăn liên quan đến Triệu thị, không có quan hệ này thì ông ta không có cảm giác an toàn. Ông ta đã già,không còn nhiệt huyết tuổi trẻ nữa, giờ ông ta chỉ muốn ôm chặt Triệuthị thôi

Giọng nói dần lộ vẻ khinh thường. Tống phu nhân ngẩng đầu nhìn bốn phía, khóe mắt bắt đầu rưng rưng.

- Nơi này là bệnh viện Thiệu Lâm đã qua đời. Hay cho Tống Trí Hào máu lạnh kia, ngay cả đứa con gái đã chết cũng không quên lợi dụng!

Trong phòng bệnh truyền đến tiếng khóc nức nở của Tống Thiệu Vân.

Bạch Tư Mẫn thở dài:

- Thiệu Vân cũng là người đáng thương, bị cha đẻ ép phải tự sát, chắc cũng là người đầu tiên.

Tống phu nhân cười lạnh:

- Nó có thể không nghe lời cha nó sao. Nó có dám rời khỏiTống gia như Thiệu Lâm đâu. Tống Trí Hào có thể uy hiếp nó cũng chỉ vìthế thôi. Nhưng nó tiếc vinh hoa phú quý, cũng tiếc vị trí dâu cả Triệugia. Hai người bọn họ có cái gì mà đáng đồng tình.

Bạch Tư Mẫn gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Con mãi mãi không quên được lúc Thiệu Lâm dứt khoát bỏ nhà ra đi

Cô nhìn về phía phòng bệnh:

- Thiệu Vân dù hao hết tâm sức cũng không thể có được tráitim Hi Thành bởi vì cô ấy vĩnh viễn không thể trở thành người phụ nữmạnh mẽ, độc lập được như Thiệu Lâm…

Tống Thiệu Khang nhìn phía trước, đột nhiên nói:

- Đừng nói nữa, Hi Thành đến rồi

Triệu Hi Thành đi đến trước cửa phòng bệnh chào hỏi bọn Tống phunhân. Người trong phòng nghe tiếng thì vội vã chuẩn bị. Tống Trí Hào lại bắt đầu đeo chiếc mặt nạ đau lòng muốn chết

Triệu Hi Thành vốn chỉ định đến thăm một chút rồi sẽ rời đi nhưng khi vừa bước vào bệnh viện này thì tâm tình không khỏi nặng nề

Nơi này… chẳng phải là bệnh viện Thiệu Lâm đã qua đời sao?

Anh chậm rãi đi qua đại sảnh.

Ngày đó Thiệu Lâm nằm trên giường đẩy, bị y tá, bác sĩ vội vàng đẩy về phòng mổ, những nơi đi qua đều lưu lại vệt máu chói mắt…

Tim Triệu Hi Thành như bị ai bóp, đau thấu xương.

Anh chậm rãi đi qua hành lang dài, thấy bọn Tống phu nhân, chào hỏi qua rồi nhẹ nhàng đẩy cửa bước vào.

Cửa vừa mở ra, khuôn mặt tái nhợt của Tống Thiệu Vân liền đập vào mắt anh

https://thuviensach.vn

Mặt cô ta loang lổ vết máu, chăn đệm trắng như tuyết đều dính máutươi. Mái tóc dài xõa tung trên gối đầu. Một tay vô lực đặt bên giường,trên cổ tay là lớp băng gạc dày nhưng vẫn có vệt máu khẽ nhuốm ra ngoài.

Nghe tiếng động, Tống Thiệu Vân khó nhọc quay đầu nhìn về phía anh,đôi môi tái nhợt run run, đôi mắt như ngọc đầy đau khổ, một giọt nướcmắt lặng lẽ rơi xuống

- Hi Thành…

Giọng nói yếu ớt, mỏng manh

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 209: Hòa Nhau

Chương 208: Hòa nhau

- Hi Thành, nếu anh không thể tha thứ cho em, em còn sống có ý nghĩa gì? Xin anh đừng chia tay em, em yêu anh như thế, em yêu anh, emyêu anh…

Tống Thiệu Vân vì diễn quá thật mà mất không ít máu, lúc này thân thể cô ta thực sự rất yếu, giọng nói run run khiến những lời nói ra càngthêm ai oán.

Cô nhìn anh, sắc mặt tái nhợt, tóc dài đen rối tung, mặt dính máu đỏtươi, hai mắt đẫm lệ, buồn bã nói “em yêu anh”. Giọng nói suy yếu, aioán khiến anh nhớ lại lúc Thiệu Lâm qua đời

Triệu Hi Thành đau lòng không thôi, tựa như giữ lấy Thiệu Lâm trước khi chết, cả người run run

Cả người Tống Thiệu Vân đột nhiên run lên, mắt nhắm lại, đầu ngả vềphía sau. Thiến Thiến hoảng sợ, mắt mở lớn đầy sợ hãi nhìn khuôn mặt tái mét, mắt nhắm nghiền kia giống hệt Thiệu Lâm khi qua đời. Cảm giác đauđớn đó lại một lần nữa thổi quét anh

“Hi Thành, em rất không nỡ rời xa anh…”

“Hi Thành… đừng đau lòng… em vẫn sẽ ở bên anh…”

“Hi Thành… đừng khóc… em sẽ không sao”….

https://thuviensach.vn

…Hi Thành…

… Thiệu Lâm…..

Chẳng lẽ bắt anh phải nhìn em chết ở trước mắt anh một lần nữa sao? Không, anh không muốn nhìn thấy Thiệu Lâm chết, cô không thể chết được!Cô không thể chết được!

Triệu Hi Thành đặt Tống Thiệu Vân trên giường rồi vuốt hai má cô, nước mắt lã chã rơi

- Tỉnh lại đi… em đừng chết… đừng chết…

Mẹ Tống Thiệu Vân là Lý thị cũng nhào đến trước mặt con gái, lớn tiếng khóc, lòng lo lắng không thôi

Mà Tống Trí Hào thì thầm lau mồ hôi nghĩ thầm: tuy chảy nhiều máunhưng chắc không chết đâu! Nhất định là mưu kế của Thiệu Vân! Ông nhìnvẻ đau đớn của Triệu Hi Thành mà thầm vui mừng, hiệu quả tốt lắm.

Bạch Tư Mẫn thì đứng ở cửa phòng nhìn Triệu Hi Thành. Hôm đó cô làmột trong số ba người đi vào, tình huống lúc đó cô hiểu rõ nhất. Cô cóthể hiểu sự bi thương của Hi Thành, chính cô nhìn Thiệu Vân thế kia cũng không tự chủ được mà nhớ tới Thiệu Lâm huống chi Thiệu Lâm yêu Hi Thành sâu đâm như vậy?

Nhìn Hi Thành đau lòng như thế, Bạch Tư Mẫn không nhịn được mà cũngrơm rớm nước mắt, cô quay đầu đi nhìn Tống phu nhân cũng đang rưng rưngkia khẽ nói:

- Bọn họ thực sự quá tàn nhẫn, vì đạt được mục đích của mình mà không hề nghĩ đến cảm xúc của Hi Thành…

Tống phu nhân lau nước mắt:

https://thuviensach.vn

- Chính là bọn họ đoán chắc Hi Thành sẽ như vậy, đây mới làmục đích của bọn họ! Nhưng bọn họ quá coi thường Hi Thành rồi. Lúc nàyHi Thành vì đau lòng mà mất lí trí nhưng chờ mọi chuyện qua đi, nó saokhông biết mình bị mắc mưu? Đến lúc đó chỉ có Thiệu Vân là ăn đủ!

Lời tuy là vậy nhưng nhìn Thiệu Vân hai mắt nhắm nghiền giống hệtThiệu Lâm trước khi chết khiến Tống phu nhân không được gặp con gái lầncuối càng thêm đau đớn. Đó là nỗi tiếc nuối lớn nhất đời bà, giờ nhìnThiệu Vân như thế, thù mới hận cũ với Tống Trí Hào càng dâng lên, bàthất thanh khóc rống.

Tống Thiệu Vân tuy rằng mất máu nhưng chết thì chưa chết được, vừarồi chẳng qua là có chút choáng váng mà hôn mê một chút mà thôi. TriệuHi Thành lay mãi thì cô mới từ tử tỉnh lại

Cô ta chậm rãi mở to mắt, nhìn Triệu Hi Thành gần ngay trước mắt.Triệu Hi Thành thấy cô tỉnh lại thì vô cùng vui mừng, lòng như được anủi. Anh ngưng khóc, khẽ nói:

- Thiệu Vân, truyền máu đi! Tính mạng đáng quý như vậy, không thế đùa giỡ được.

Tống Thiệu Vân thấy thời cơ chin muồi, vội nói điều kiện:

- Anh có còn cần em không, Hi Thành, anh còn cần em không…

Triệu Hi Thành ngẩn ra, nói không nên lời.

- Em sẽ cố gắng hết sức để Thế Duy chấp nhận em, Hi Thành…. Anh đừng bỏ mặc em

Thấy Hi Thành vẫn do dự, Tống Thiệu Vân lại nhắm mắt lại làm bộ ngất xỉu, đương nhiên lần này là giả.

https://thuviensach.vn

Lý thị ở bên cầu xin:

- Hi Thành, cháu cứ dỗ nó đi! Chẳng lẽ cháu thực sự muốn thấy nó chết trước mặt mình sao?

Nhìn vẻ hấp hối của Tống Thiệu Vân, nhìn nước mắt của cô, trong đầuTriệu Hi Thành đột nhiên hiện lên một quyết định, anh nhắm mắt lại, khẽgật đầu

Một giọt nước mắt khẽ rơi xuống

Lý thị mừng rỡ, vội vàng nói với Thiệu Vân:

- Thiệu Vân, Hi Thành đồng ý rồi, con mau tỉnh lại đi!

Tống Trí Hào cũng vội vàng gọi bác sĩ đến, lập tức truyền máu cho Thiệu Vân.

Triệu Hi Thành lùi ra phía sau vài bước, không quấy rầy bác sĩ làm việc.

Cứ như vậy đi! Đây cũng coi như là cách hay, như vậy lòng anh sẽkhông bị dao động, cả đời chỉ dành cho trái tim cho Thiệu Lâm mà thôi

Cứ như vậy đi! Đuổi Chu Thiến ra khỏi tim anh…

Không thể để bất kì ai thay thế vị trí của Thiệu Lâm…

Nhưng vì sao tim anh lại đau như thế

Lúc này, có người khẽ gọi anh:

- Hi Thành…

Triệu Hi Thành quay đầu nhìn về phía Bạch Tư Mẫn

https://thuviensach.vn

Bạch Tư Mẫn khẽ kéo ống tay anh, nhân lúc bọn Tống Trí Hào không để ý thì kéo Triệu Hi Thành qua một bên, khẽ nói:

- Hi Thành, bọn họ đều làm theo kế hoạch rồi, vết thương củaThiệu Vân cũng chẳng quá nghiêm trọng, em đừng để bọn họ lừa!

Cô thực sự không đành lòng nhìn anh bị bọn họ lừa gạt.

Tống Thiệu Khang ở bên vội nhìn thoáng qua Tống Trí Hào, thấy ông không để ý thì vội quát vợ:

- Im miệng, sao em lại nói ra những lời này?

Muốn nói thì giờ cũng chẳng phải là lúc!

Tư Mẫn phản bác:

- Chẳng lẽ anh nhẫn tâm nhìn người em gái mình thương yêu bị người khác lừa gạt sao?

Giọng Tư Mẫn hơi lớn khiến Tống Trí Hào để ý. Ông ta thấy thế thì nhíu mày hỏi, trong lòng đầy cảnh giác:

- Sao thế?

Triệu Hi Thành không biến sắc, khẽ lắc đầu:

- Không có gì cả!

Tống Trí Hào thấy anh vẫn vậy thì yên tâm nói:

- Đêm khuya rồi, hai đứa đưa mẹ về trước đi

Tống Thiệu Khang biết cha đề phòng bọn họ thì vội gật đầu, dẫn vợ rời đi. Lúc gần đi lại nghe Triệu Hi Thành khẽ nói:

https://thuviensach.vn

- Những điều đó cũng chẳng quan trọng, bọn họ lừa gạt em, em cũng lợi dụng cô ta, hòa nhau…

Tống Thiệu Khang quay đầu nghĩ, cũng đúng, Triệu Hi Thành là người dễ bị lừa thế sao?

Tống Thiệu Khang dẫn mẹ và vợ rời đi, việc này anh ta cũng không muốn dây dưa nhiều

Tống Thiệu Vân qua truyền máu mà sắc mặt dần bình thường lại. TốngTrí Hào và Lý thị thấy Thiệu Vân không sao thì cũng rời đi, để khônggian cho bọn họ

Tống Thiệu Vân thực sự rất muốn thủ thỉ dịu dàng với Triệu Hi Thànhmột lúc nhưng cơ thể còn yếu, hơn nữa do thuốc mà rất buồn ngủ, khônglâu sau đã nặng nề chìm vào giấc mộng

Mà giờ, Triệu Hi Thành đã hoàn toàn bình tĩnh lại

Ánh trăng dịu dàng xuyên qua cửa kính, chiếu lên khuôn mặt nhợt nhạt của Tống Thiệu Vân.

Triệu Hi Thành nhìn khuôn mặt giống hệt Thiệu Lâm mà chẳng có cảm giác này, nỗi đau đớn xé lòng khi nãy như chưa hề tồn tại.

Anh nghĩ trước nghĩ sau, kết hợp với lời của Tư Mẫn mà đã nhìn thấy mọi thứ

Anh nhìn Tống Thiệu Vân cười lạnh

Thiệu Vân, nếu cô đã hao hết tâm tư để ở lại bên tôi thì hi vọng sau này cô sẽ không hối hận vì quyết định ngày hôm nay.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 210: Giá Họa

Chương 209: Giá họa

Gần sáng Triệu Hi Thành mới quay về Triệu gia

Anh cảm thấy mệt mỏi không thể chống đỡ nổi, người mệt nhưng lòngcàng mệt. Những người hầu đang quét dọn đều ngừng tay mà chào hỏi anh.Bình thường Triệu Hi Thành cũng gật đầu nhưng giờ anh thực sự không cótâm tình, cũng chẳng buồn nhìn mà đi thẳng lên lầu.

Triệu Hi Thành lên lầu 3, trước khi vào phòng thì không khỏi nhìn vềphía phòng Thế Duy, anh nhẹ nhàng đi qua, lúc sắp chạm vào cửa phòng thì lại dừng lại, như cảm thấy mình làm sai chuyện gì mà vội rụt tay lại,xoay người đi về phòng. Anh đẩy cửa đi vào sau đó nhanh chóng cởi quầnáo đi tắm

Anh để mặc dòng nước xối qua người, tiếng nước ào ào bên tai làmnhiễu loạn suy nghĩ của anh mà dường như anh đang muốn điều này. Anhchống tay lên tường, nước chảy như bức rèm mưa rút xuống mặt rồi uốnlượn theo từng cơ bắp

Ra khỏi phòng tắm, anh ngã nhào xuống giường, sự mệt mỏi mấy ngày qua nuốt chửng anh. Anh nặng nề mà chìm vào giấc ngủ. Cũng chẳng biết quabao lâu, mãi cho đến khi nghe tiếng bước chân nặng nề đi lên lầu, rấtnhiều tiếng bước chân, tiếng nói ồn ào đi vào phòng Thế Duy ở cách vách.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhíu mày, giận dữ xoay người, đang định ngủ tiếp thìmột tiếng thét chói tai vang lên khiến anh hoàn toàn bừng tỉnh

- Ở đây!! Ngay đây!! Tìm được rồi, Chu Thiến, cô còn gì để nói nữa!

Nghe thấy nhắc đến Chu Thiến thì Triệu Hi Thành cả kinh, mọi mệt mỏi tan biến, vội vã mặc quần áo đi ra ngoài

Vừa ra ngoài đã thấy hai ba người hầu đang vây quanh phòng Thế Duynhìn vào bên trong, vẻ mặt đầy ý khinh thường, còn châu đầu ghé tai thìthầm gì đó. Nghe được tiếng động thì nhìn về phía phòng Triệu Hi Thành,thấy Triệu Hi Thành đi ra thì vội cúi người tôn kính chào:

- Chào cậu chủ!

Thấy Triệu Hi Thành đi tới thì đều tự giác tránh đường

Triệu Hi Thành đi tới, nhíu mày nói:

- Đã xảy ra chuyện gì? Ầm ầm gì thế?

Nói xong anh đi đến phòng Thế Duy nhìn vào trong, chỉ thấy Quế tẩucầm một hộp gì đó nhìn Chu Thiến, vẻ mặt đắc ý mà Chu Thiến chỉ mím môibình tĩnh nhìn Quế tẩu.

- Tôi không biết vì sao cái này lại ở đây

Chu Thiến nhìn thoáng qua đồ trong tay Quế tẩu rồi thản nhiên nói

Quế tẩu nhướng mày cười lạnh:

- Giờ đương nhiên cô nói không biết! Nhưng tang chứng vật chứng rõ ràng. Chu Thiến, cô đừng hòng thoát tôi

https://thuviensach.vn

Cho dù cô có thủ đoạn thế nào, Triệu gia cũng sẽ không dùng một bảo mẫu thích táy máy làm bảo mẫu cho tiểu thiếu gia.

Triệu Hi Thành nghe đến đó thì không khỏi giận dữ”

- Quế tẩu, đã xảy ra chuyện gì, bà nói thế là có ý gì?

Nhìn Chu Thiến bị người khác nhìn với ánh mắt đó, lòng anh rất khó chịu.

Quế tẩu quay đầu nhìn thấy Triệu Hi Thành thì vui mừng. Tới khéo lắm, hôm nay để cho tất cả mọi người trong Triệu gia thấy rõ con người thậtcủa Chu Thiến đi

Bà ta đi đến bên Triệu Hi Thành, cầm hộp đồ kia đưa tới trước mặt anh:

- Đại thiếu gia, chiều nay phu nhân phát hiện chiếc hộp đểvòng cổ vàng để trong phòng biến mất! Tôi đã kiểm tra tất cả những người vào phòng của phu nhân, phát hiện thấy vòng cổ của phu nhân trong hànhlý của Chu Thiến

Nói đến đây, bà ta lạnh lùng nhìn Chu Thiến một cái rồi lại tiếp:

- Mọi người ở đây đều tận mắt thấy tôi tìm được chiếc vòngtrong hành lý của cô ta, tang chứng vật chứng rõ ràng nhưng Chu Thiếncòn chống chế!

Triệu Hi Thành quay đầu nhìn về đám người hầu đứng sau:

- Là thế này sao?

Trong đó có một người gật đầu trả lời:

- Đại thiếu gia, quả thật là như lời Quế tẩu nói

Nói xong lại nhìn về phía Chu Thiến với vẻ khinh thường

Quế tẩu liếc nhìn Chu Thiến cười cợt.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành cầm hộp trong tay Quế tẩu, mở ra thấy đúng là vòng vàng của mẹ, trong lòng anh có chút nghi hoặc.

Anh khôngkhỏi ngẩng đầu nhìn về phía Chu Thiến thì đã thấy cô đanglẳng lặng nhìn anh, đôi mắt đen láy sáng bừng không chút tạp chất, nhưmảnh gương sáng chiếu vào lòng anh.

Không, không phải cô. Chút nghi ngờ trong lòng Triệu Hi Thành biếnmất hoàn toàn. Anh không biết sự tin tưởng này từ đâu mà có nhưng anhbiết, tuyệt đối cô sẽ không làm chuyện thế này!

Triệu Hi Thành đi đến bên Chu Thiến, cúi đầu nhìn cô, nhẹ nhàng nói:

- Chu Thiến, cô có gì giải thích không?

Quế tẩu ở bên cười lạnh, giải thích? Cô ta vào phòng của phu nhân,giờ tìm được vòng cổ trong hành lý của cô ta, bà cũng muốn xem xem cô ta sẽ giải thích thế nào! Chuyện này bà ta đã lên kế hoạch từ lâu, mỗibước đều rất kĩ lưỡng, đâu dễ để ai thoát thân

Sáng sớm hôm nay nhận được điện thoại của Tống tiểu thư, nói rằng kếhoạch có thể thực hiện. Tống tiểu thư nói rất chắc chắn với bà, chỉ cầnbà có thể đuổi Chu Thiến đi thì cô ta tuyệt đối có thể giới thiệu congái bà ta vào làm

Quế tẩu ở bên lạnh lùng nhìn Chu Thiến. Chu Thiến cô đừng trách tôi, ai bảo cô ngăn cản tiền đồ của con gái tôi?

Chu Thiến ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Quế tẩu, nhẹ nhàng cười cười, bộ dáng thoải mái khiến lòng Quế tẩu thoáng căng thẳng, giờ vẫn còn cườiđược sao?

Chu Thiến quay đầu lại, nhìn Triệu Hi Thành nhẹ nhàng nói:

https://thuviensach.vn

- Đúng là tôi có chuyện muốn nói nhưng tôi muốn nói trước mặt Triệu phu nhân và tất cả mọi người. Tôi có thể chứng mình sự trong sạch của mình

Triệu Hi Thành thấy cô như vậy thì biết anh đoán đúng, chuyện này không phải là cô làm

- Được, Triệu gia chúng ta tuyệt đối sẽ không đổ oan bất kì ai

Triệu phu nhân cùng Triệu Hi Thành ngồi ngay ngắn trên sô pha. Quếtẩu đứng sau Triệu phu nhân. Toàn bộ người hầu của Triệu gia, ngoàinhững người thực sự bận thì đều tập trung ở đại sảnh. Mà Thế Duy thì đãđược Triệu phu nhân cho người mang đi chỗ khác, bà không muốn cậu bénhìn thấy những chuyện không hay đó

Chiếc vòng vàng đặt trước mặt Triệu phu nhân

Triệu phu nhân đã nghe qua Quế tẩu nói, hơn nữa có người hầu làmchứng nên lòng bà có chút nghi ngờ. Bà hồ nghi nhìn về phía Chu Thiếnnhưng thế nào cũng không thể thấy rằng Chu Thiến là loại người tay chânbẩn thỉu đó. Tuy rằng chiếc vòng cổ này trong số trang sức của bà chẳngđáng là gì nên bà không cất cẩn thận nhưng thực sự nếu bán đi thì cũngđược số tiền không nhỏ.

Chu Thiến chăm sóc Thế Duy rất tốt nhưng thời gian tiếp xúc cũngkhông lâu, nhân phẩm của cô thực sự thế nào bà cũng không chắc chắnđược. Nhưng bà thực sự rất thích cô, không muốn để cô bị oan nên nói:

- Chu Thiến, cô giải thích sao?

Chu Thiến mỉm cười, vẻ mặt thoải mái tự nhiên, không có một chút bốirối. Sự trấn tĩnh như thế khiến mọi người có chút ngạc nhiên

- Triệu phu nhân, cái này không phải tôi lấy! Chu thiến nhẹ nhàng nói.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người ngừng thở chờ cô giải thích, nghĩ cô sẽ có bằngchứng gì phủ định được nhưng không ngờ chỉ là câu nói thiếu sức thuyếtphục này.

Triệu phu nhân có chút thất vọng nhưng Triệu Hi Thành vẫn không hề bớt tin tưởng cô.

Cho dù anh không thể chấp nhận người con gái này thì anh cũng khôngcho rằng cô là loại con gái xấu xa. Anh cũng sẽ không cho phép bất kì ai làm tổn thương cô, nói xấu cô

Quế tẩu vội nói:

- Chu Thiến, cô vào phòng phu nhân, vòng cổ lại tìm đượctrong hành lý của cô, cô cho là chỉ một câu nói đó mà phu nhân sẽ tin cô sao? Tôi khuyên cô nên thành thật thừa nhận đi, nếu không để phu nhânbáo cảnh sát thì cô hối hận cũng muận

Nghe xong lời bà ta, Triệu phu nhân lập tức nhíu mày mà Triệu Hi Thành cũng có chút đăm chiêu nhìn Quế tẩu một cái.

Chu Thiến nghe xong thì cũng không giận, ngược lại bước đến gần bà ta, cười thản nhiên nói:

- Quế tẩu, sao biết tôi vào phòng phu nhân? Phòng phu nhân không phải ai cũng có thể tùy tiện đi vào

Quế tẩu giật mình rồi nói:

- Đương nhiên là cô lén lút đi vào….

- Tôi lén đi vào thì sao bà lại biết. Chu Thiến vẫn mỉm cười

Chu Thiến biến sắc:

- Tôi… Tôi nhìn camera thì biết…

https://thuviensach.vn

Trong mỗi căn phòng quan trọng của Triệu gia đều có máy quay.

Chu Thiến cười lạnh, lùi về phía sau hai bước, đi đến giữa đại sảnh, lớn tiếng nói:

- Quế tẩu, bà vốn có thể khẳng định tôi vào phòng phu nhân là bởi vì sáng nay chính mồm bà nói với tôi là phu nhân tìm tôi, bảo tôivào phòng phu nhân gặp bà.

Lời vừa nói ra, người chung quanh đều xôn xao, như vậy thì chuyện cóchút khó hiểu. Một số người hầu bình thường có chút khúc mắc với Quế tẩu thì đều nhìn bà ta với vẻ hoài nghi.

Triệu phu nhân cũng hồ nghi nhìn về phía Quế tẩu.

Quế tẩu đã sớm dự đoán được Chu Thiến sẽ nói vậy, bà ta sớm đã chuẩn bị sẵn, không chút hoang mang:

- Chu Thiến, cô đừng như chó điên cắn loạn, tôi bảo phu nhân tìm cô lúc nào? Có ai làm chứng?

Lúc đó, bà ta để ý bên cạnh không có ai thì mới nói những lời đó. Nói xong lại cúi người nói với Triệu phu nhân:

- Phu nhân, bà đừng tin lời Chu Thiến nói, cô ta đang nói dối mà thôi

Triệu Hi Thành ngẩng đầu nhìn thoáng qua Quế tẩu một cái, ánh sánglạnh trong mắt khiến bà ta lạnh người, ánh mắt như đã thấu rõ hết thảy.Cảm giác này khiến tim Quế tẩu đập loạn. Bà ta vội tự an ủi mình, đừngtự dọa mình, đại thiếu gia từ đầu đến cuối đều không xuất hiện thì saomà biết được?

Chu Thiến nghe Quế tẩu nói xong thì cũng không lo lắng, cô chậm rãiđi đến bên Quế tẩu, hai mắt đen nhánh nhìn thẳng vào bà ta, vừa đi vừanói:

https://thuviensach.vn

- Quế tẩu, kế hoạch của bà rất hoàn mỹ, đầu tiên, bà dẫn dụtôi vào phòng phu nhân để camera chụp được tôi vào phòng, sau đó lấyvòng cô ra, đương nhiên, bà là quản gia Triệu gia thì có nhiều cơ hộivào phòng phu nhân. Bà muốn trộm một chiếc vòng nào có khó. Sau đó bàlại để chiếc vòng vào hành lý của tôi, tôi đâu có phải ở trong phòng cảngày, bà có rất nhiều cơ hội làm chuyện này để giá họa cho tôi.

Chu Thiến nói xong, nhẹ nhàng thoải mái khiến người nghe như nhìn thấy rõ tình cảnh khi đó, rất chân thật.

Đám người hầu nhìn nhau, nếu không phải có Triệu phu nhân ở đây thì sợ là đã sớm vui mừng bàn tán rồi

Nhưng dù sao cũng chỉ là lời nói một phía, cho dù thuyết phục cũngkhó tin được. Dù sao đồ tìm được trong hành lý của cô là chuyện nhiềungười nhìn thấy. Mà những lời cô nói thì lại chẳng ai nhìn thấy

Quế tẩu vội phản bác:

- Chu Thiến, sao cô không đi viết tiểu thuyết đi, sức tưởngtưởng thật là phong phú! Cô vu hãm tôi như thế tôi có thể hiểu. Cô chẳng qua là tìm người chịu tôi thay! Nhưng cô phải có chứng cứ đi chứ! Bằngkhông ai sẽ tin vào mấy lời nói suông này được.

Triệu phu nhân gật gật đầu, nói:

- Chu Thiến, cô nói như vậy thì cô có chứng cứ gì?

Chu Thiến nhìn Quế tẩu mà nụ cười càng thêm sáng rỡ

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 211: Mắc Bẫy

Chương 210: Mắc bẫy

Ánh sáng trong phòng khách càng lúc càng ảm đạm, có người hầu vội mởđèn thủy tinh. Ánh đèn chiếu ra chuỗi ánh sáng lóng lánh như ngọc khiếnđại sảnh sáng như ban ngày

Chu Thiến đứng dưới đèn, ánh sáng như ngọc chiếu lên người cô khiến cô như tỏa sáng

Cô đứng đó, hai mắt sáng bừng, nụ cười thong dong, thần thái tựnhiên. Nhìn cô như vậy, Triệu Hi Thành bất giác mỉm cười. Anh rất muốnbiết, dưới tình hình bất lợi cho mình thì cô sẽ chứng minh sự trong sạch của bản thân như thế nào đây?

Chu Thiến nhìn Quế tẩu mỉm cười, cười đến độ Quế tẩu chột dạ, đột nhiên Chu Thiến nghiêm mặt, lạnh lùng nói:

- Quế tẩu, bà tính toán cẩn thận nhưng lại xem nhẹ một chuyện…

Lòng Quế tẩu căng thẳng, bà ngẩng đầu nhìn Chu Thiến, lòng bồn chồn, xem nhẹ một chuyện? Đã xem nhẹ chuyện gì?

Những người còn lại cũng đều tỏ vẻ chú ý.

Trong đại sảnh những người khác cũng lộ ra chú ý biểu tình.

Chu Thiến tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

- Quế tẩu, bà nên tận mắt nhìn tôi vào phòng mới đúng! Đúngrồi, bà nghĩ rằng nếu phu nhân tìm thì tôi không dám không đi đúngkhông!

Mặt Quế tẩu tái mét, Chu Thiến nói vậy là có ý gì? Chẳng lẽ Chu Thiến chưa hề vào phòng phu nhân. Sao có thể? Rõ ràng là phu nhân gọi mà saocô ta dám không vào?

Lưng Quế tẩu toát mồ hôi lạnh.

Chu Thiến quay đầu nói với Triệu phu nhân:

- Phu nhân, tôi có hai chứng cứ chắc chắn để chứng minh tôichưa từng vào phòng của bà. Trong đó, một người chính là Lưu Hiểu Vân

Cô nhìn quanh rồi nói:

- Nhưng giờ cô ấy không có ở đây

Triệu phu nhân đứng lên, sắc mặt rất nghiêm túc, nếu đúng như ChuThiến nói thì Quế tẩu kia đúng là loại người tâm tư giả dối, khó lường,người như thế tuyệt đối không thể để lại Triệu gia được. Bà nói:

- Hiểu Vân ở bên ngoài trông Thế Duy, giờ một người đi ra trông Thế Duy để Hiểu Vân vào đây nhanh!

Mà lúc này, thần sắc Quế tẩu càng lúc càng lo lắng. Bà ta tuy rằng cố gắng trấn tĩnh nhưng mồ hôi lạnh tứa bên thái dương đã tiết lộ sự kíchđộng trong lòng.

Chẳng lẽ Chu Thiến thực sự không vào phòng sao? Thực đáng chết! Ngay từ đầu bà ta không nên chắc chắn như vậy, không coi lại camera mà đã đi tìm Chu Thiến gây rắc rối. Không, ngay từ đầu bà nên tận mắt nhìn ChuThiến đi vào phòng mới đúng! Nhưng khi đó lại sợ bị người nhìn thấy nênkhông dám làm quá lộ liễu

https://thuviensach.vn

Nói đến nói đi, ai có thể trách bà, ai mà biết ngay cả phu nhân gọi mà Chu Thiến vẫn dám không qua?

Nhưng giờ phải làm sao đây?

Những người khác nhìn thần sắc hai người thì lòng đều đã đoán ra được chút ít. Có lẽ toàn bộ mọi chuyện đúng như Chu Thiến nói. Ánh mắt nhìnChu Thiến đều trở nên khinh thường

Chỉ chốc lát, Hiểu Vẫn đã bị dẫn vào. Nhìn cảnh này thì không khỏi ngây người rồi tiến lên nói:

- Phu nhân tìm Hiểu Vân có chuyện gì

Triệu phu nhân nói:

- Không phải tôi tìm cô, là Chu Thiến tìm cô

Hiểu Vân nhìn Chu Thiến nghi hoặc. Chuyện Chu Thiến trộm đồ gì đó côbiết nhưng cô không hiểu cái này có liên quan gì đến mình. Chu Thiến mỉm cười với cô nói:

- Hiểu Vân, sáng nay chúng ta chạm mặt ở cầu thang một lần đúng không?

Hiểu Vân nghĩ nghĩ rồi nói:

- Đúng thế!

- Lúc đấy chị hỏi em cái gì em còn nhớ không?

Hiểu Vân nghĩ nghĩ rồi đáp:

- Lúc ấy chị hỏi em xem phu nhân có ở trong phòng không

- Em trả lời thế nào?

https://thuviensach.vn

- Em đáp là hình như đã thấy phu nhân ở hoa viên.

Mọi người ồ lên, nếu phu nhân ở hoa viên thì Chu Thiến còn vào phòng phu nhân làm gì?

Chu Thiến quay đầu nhìn Triệu phu nhân nói:

- Lúc ấy Quế tẩu bảo vậy thực ra tôi cũng không nghi ngờ, sau đó tình cờ gặp Hiểu Vân ở cầu thang, cũng chỉ là thuận miệng hỏi…

Thực ra đến đây là Chu Thiến nói dối. Thực sự thì Quế tẩu không phảilà diễn viên giỏi. Lúc bà ta nói phu nhân tìm Chu Thiến thì ánh mắt cóhơi láo liên. Chu Thiến luôn cảm thấy Quế tẩu có gì đó khúc mắc với mình nên mới để ý kỹ, lúc gặp Hiểu Vân thì hỏi cô ấy lại một lần, quả nhiên…

Chu Thiến lại nói tiếp:

- Phu nhân, tôi còn một nhân chứng khác chính là bà. Sau đóchẳng phải tôi ra hoa viên tìm bà rồi hỏi bà có dặn dò gì không đó sao

Triệu phu nhân nhớ lại, quả đúng có chuyện này:

- Lúc ấy hình như tôi nói là tôi không có chuyện gì.

Chu Thiến cười gật đầu:

- Đúng vậy, cho nên đến lúc đó tôi còn có chút nghi ngờ Quếtẩu có lòng gì nên không nói, chờ xem rốt cuộc bà ta định làm gì

Nói xong cô quay phắt lại nhìn Quế tẩu, trầm giọng nói:

- Thật không ngờ bà lại bỉ ổi như thế. Nếu không không maymắn, không gặp phải Hiểu Vân hoặc không hỏi cô ấy như thế thì giờ đúnglà hết đường chối cãi

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhìn bốn phía rồi lớn tiếng nói:

- Nếu mọi người còn chưa tin thì có thể kiểm tra camera, xem hôm nay tôi có vào phòng phu nhân hay không

Lúc này, nhân viên bảo an đi ra nói:

- Phu nhân, chúng tôi vừa kiểm tra qua camera, quả thực ChuThiến hôm nay chưa từng vào phòng phu nhân, ngoài người dọn phòng thìcũng chỉ có Quế tẩu đi vào

Triệu phu nhân nhìn thẳng về phía Quế tẩu, thần sắc rất khó chịu"

- A Quế, bà còn định nói gì nữa không?

Chu Thiến tiếp lời:

- Chuyện đã rõ ràng, vòng cổ của phu nhân mất xuất hiện trong hành lý của tôi nhưng tôi lại chưa từng vào phòng phu nhân, đó chẳngphải là cố ý vu oan thì là cái gì?

Hai mắt cô lạnh lùng nhìn chằm chằm Quế tẩu.

Dưới ánh mắt khinh miệt của mọi người, Quế tẩu đỏ mặt

- Cho dù cô không vào phòng phu nhân thì cũng không thể đổtội tôi vu oan được. Tôi cũng cho cô tìm phu nhân mà phân trần đó thôi.Hơn nữa vào phòng phu nhân cũng chẳng riêng tôi, dựa vào cái gì mà nóitôi trộm vòng cô.

Triệu Hi Thành cười lạnh rồi đứng lên, xoay người nhìn Quế tẩu, trầm giọng nói:

- Quế tẩu, bà thế này mới là kẻ nói dối. Lúc trước bà luônmiệng nói bà đã xem camera, nói Chu Thiến vào phòng phu nhân, bà dựa vào cái gì mà

https://thuviensach.vn

khẳng định, chắc chắn đến độ chẳng buồn kiểm tra lại camera.Đương nhiên là vì bà hoàn toàn chắc chắn. Điều này bà định giải thíchthế nào?

- Tôi… tôi…

Quế tẩu lắp bắp vài tiếng, cả người trống rỗng, không thể tìm ra lờigiải thích xác đáng. Bà ta đứng đó, mồ hôi lạnh tứa ra, mặt lúc hồng lúc trắng

Chu Thiến ngừng cười, lạnh lùng nhìn bà ta nói:

- Quế tẩu, tôi không hiểu vì sao bà muốn hại tôi, tôi đã làm gì sai với bà sao?

Quế tẩu thấy mọi kế hoạch đều thất bại trong gang tấc, tức giận đến ngực phập phồng, nghiến răng nghiến lợi nhìn Chu Thiến.

Triệu phu nhân hừ một tiếng cười lạnh, nhìn Quế tẩu nói:

- A Quế, niệm tình chủ tớ, tôi sẽ không báo cảnh sát. Đêm nay bà thu dọn đồ đi, sáng mai rời khỏi Triệu gia. Triệu gia chúng tôikhông cần loại người tâm thuật bất chính này

Những người hầu từng có hiềm khích với bà ta đều không nhịn được mà mỉm cười khi thấy người gặp họa

Quế tẩu nóng nảy, thật sự phải rời khỏi Triệu gia thì biết tìm đâu ra công việc tốt như vậy. Sinh hoạt phí trong nhà cần rất nhiều, thực sựkhông thể mất nguồn thu nhập này được. Bà ta đi đến bên Triệu phu nhân,giữ chặt tay Triệu phu nhân rồi cầu xin:

- Triệu phu nhân, tôi biết tôi sai rồi, nể tình tôi đã từng tận tâm hết sức mà tha thứ cho tôi đi.

Triệu phu nhân lạnh lùng đẩy bà ta ra, cũng không muốn phí lời với Quế tẩu thêm nữa.

https://thuviensach.vn

Trong lúc cấp bách, Quế tẩu nói:

- Tốt xấu gì tôi cũng là do Tống tiểu thư giới thiệu, mọi người không nhìn mặt sư thì cũng phải nhìn mặt Phật chứ

Triệu Hi Thành trầm mặt lại, ánh mắt sắc như đao, giọng lạnh hơn băng:

- Đây là Triệu gia chứ không phải Tống gia, bà xin nhầm chỗrồi. Giờ bà đi thu dọn đồ đạc rồi cút ngay lập tức, đừng để tôi báo cảnh sát

Quế tẩu bị dọa mà hoảng sợ ngồi phịch xuống đất

Triệu Hi Thành khinh thường nhìn bà ta một cái rồi nói với bảo vệ:

- Anh giám sát Quế tẩu thu dọn, nhiều nhất là 1 tiếng, tôi không muốn nhìn thấy bà ta trong nhà tôi nữa

Sắc mặt Quế tẩu tái mét, hai mắt vô thần, không còn khí thế thường nhật nữa

Bảo vệ cùng Quế tẩu đi dọn đồ. Triệu phu nhân nói với những người còn lại:

- Được rồi, mọi người lui xuống đi!

Đám người hầu lần lượt rời khỏi đại sảnh, nên làm gì thì đi làm cái đó. Triệu phu nhân xoa xoa thái dương thở dài:

- Ai, vốn A Quế quản gia cũng được nhưng đáng tiếc lại tâmthuật bất chính, nhất thời phải đi đâu tìm người thay thế đây? Đau đầuquá… xem ra vẫn nên gọi A Dung về mới được, quản cả cái nhà này nhìn đãthấy đau đầu…

Chu Thiến thấy Triệu phu nhân mệt mỏi thì nói:

https://thuviensach.vn

- Phu nhân, bà về phòng nghỉ ngơi chút đi! Đến bữa sẽ gọi bà

Triệu phu nhân vốn đang có ý này thì liền gật đầu rồi đi lên lầu

Trong đại sảnh chỉ còn lại Chu Thiến và Triệu Hi Thành, không khí lập tức trở nên có chút xấu hổ.

Triệu Hi Thành ngủ cả ngày nên cũng khỏe lên nhiều. Anh đứng đó,người cao lớn, tóc đen mượt, mày râm mắt sáng. Sức quyến rũ của anh thật rung động lòng người

Chu Thiến không nhịn được cúi đầu.

Bên tai vang lên giọng nói của Triệu Hi Thành:

- Cô đúng là khiến tôi nhìn với cặp mắt khác. Cô nhìn thấu âm mưu của Quế tẩu mà vẫn không nói gì, chờ bà ta chui đầu vào rọ.

Chu Thiến nhẹ nhàng nói:

- Nếu bà ấy không có lòng hại người thì sẽ không mắc bẫy!Từng có người dạy tôi tuyệt đối không thể để người không có ý tốt hãmhại tôi hết lần này đến lần khác

Triệu Hi Thành cười:

- Người này nói rất đúng ý tôi.

Anh dò hỏi:

- Là bạn của cô?

Chu Thiến ngẩng đầu nhìn anh, mắt sáng bừng:

- Là người tôi rất coi trọng.

https://thuviensach.vn

Người cô rất coi trọng? Mặt Triệu Hi Thành lập tức lạnh xuống. Lờinày chính cô nói ra lại khiến anh rất khó chịu. Nhưng anh có tư cách gìđây? Chỉ qua hôm nay, bọn họ sẽ không còn gặp gỡ nữa.

Chu Thiến tiến lên hai bước, đi đến bên Triệu Hi Thành, kiên quyết nói:

- Triệu tiên sinh, giờ nhất định tôi phải nói chuyện với anh. Nếu anh có việc quan trọng thì tôi có thể chờ. Bất kể bao lâu, hôm naynhất định tôi phải nói với anh một số chuyện

Triệu Hi Thành nhìn cô, ánh mắt cô sáng bừng, trong mắt là sự cứngrắn như đã quyết tâm, không đạt được mục đích thì quyết không bỏ qua

Trước giờ chính là sự cúng cỏi đó của cô hấp dẫn anh phải không? Sựcứng cỏi, trong sáng, dũng khí, chân thành của cô khiến anh thực sự rung động. Nhưng chính là thế mà anh mới không thể để mặc cô khuấy đảo tâmhồn anh được nữa

Triệu Hi Thành thở sâu, áp chế mọi bối rối trong lòng:

- Được chúng ta nói chuyện, tôi cũng có lời muốn nói với cô.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 212: Ánh Lệ

Chương 211: Ánh lệ

Sau hoa viên

Hoàng hôn rực rỡ, ánh mặt trời phía chân trời đỏ rực như lửa

Sau hoa viên ngoài bọn họ thì không còn ai khác, bốn phía im ắng,thỉnh thoảng còn có thể nghe được tiếng chim nhỏ vỗ cánh bay lên

Triệu Hi Thành đi vào hoa viên thì lập tức quay lưng về phía ChuThiến, đứng ở trước một bụi hoa, xung quanh là bóng hoa lay động, anhnhìn chằm chằm vào những đóa hoa đang nở như thể mục đích anh đến đâychỉ là để ngắm hoa thôi vậy

Chu Thiến đi đến bên cạnh, hít sâu một hơi, trong lòng có chút lolắng, phải nói chuyện kì quái đó ra, thực sự cần không ít dũng khí. Cônhẹ nhàng nói:

- Triệu tiên sinh…

Đúng lúc này, Triệu Hi Thành đột nhiên xoay người lại cắt lời cô:

- Chờ đã, Chu tiểu thư

Anh quay người lại khiến khoảng cách giữa hai người kéo gần, chỉ cầnvươn tay là có thể chạm vào nhau. Ánh nắng chiều nhuộm đỏ mái tóc, đôimắt, thậm chí là đôi lông mày của anh, khiến cho vẻ tuấn mỹ của anh trởnên đặc biệt yêu dã.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhìn anh mà tim đập loạn

Nhưng cô lại không biết, lúc này trong mắt Triệu Hi Thành cô cũng cómột vẻ xinh đẹp khác thường. Cô quay lưng về phía ánh sáng, ánh mặt trời ánh lên xung quanh người cô, mái tóc ánh vàng có chút chói mắt. Đôi mắt cô thâm sâu như giếng không thấy đáy, lẳng lặng nhìn anh như có hàngvạn lời muốn nói nhưng không thể nói hết.

Chính là ánh mắt này mà khiến tim anh như bị khóa chặt, khiến anh muốn tìm hiểu đến nơi sâu thẳm trái tim cô

Ánh mắt Triệu Hi Thành dần trở nên nhu hòa

Nhưng đột nhiên trong lòng như có một giọng nói với anh: Không được!Triệu Hi Thành, mày không vượt qua được chút khảo nghiệm, không vượt qua được sự dụ hoặc của người sao? Anh đau khổ nhắm mắt lại, giọng nói kiavẫn lớn vởn trong đầu: Nhớ đến Thiệu Lâm, nhớ đến Thiệu Lâm đi. Ngườicon gái yêu mày đến chết, mày thực sự muốn để người con gái khác thaythế vị trí của cô ấy? Cắt đứt đi, nhân lúc còn sớm, mau cắt đứt đi!

Lúc mở mắt lại, đôi mắt Triệu Hi Thành đã hồi phục lại sự tỉnh táo

Anh nhìn cô, nhẹ nhàng, chậm rãi mà chân thành nói:

- Chu tiểu thư, xin lỗi, tôi muốn sa thải cô!

Chu Thiến giật mình, cô nghĩ mình chắc đã nghe nhầm, hai mắt nhìn anh chăm chú, khó tin mà hỏi lại:

- Triệu tiên sinh, anh… nói gì cơ?

Bốn phía im ắng, cho nên mọi âm thanh như đều biến mất trong chớp mắt

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn trông bình tĩnh nhưng đáy lòng như có thủy triều dâng, mọi cảm xúc phức tạp, chua sót đều dâng lên.

Giọng của anh rất rõ ràng, cũng rất lạnh nhạt như không chút tình cảm:

- Chu tiểu thư, ý tôi là, Triệu gia chúng tôi không cần cô nữa, ngày mai cô rời khỏi đây đi

Chu Thiến như bị sét đánh, ngây ngốc đứng đó

Anh… anh nói gì cơ?

Chu Thiến ngẩn ngơ nhìn Triệu Hi Thành, những lời đã chuẩn bị hoàntoàn bị anh làm cho lộn xộn, thậm chí cô không nhớ nổi cô định nói gì.Lúc này trong đầu cô hoàn toàn bị nỗi sợ hãi chiếm cứ, trong nháy mắt,hoàn toàn mất đi năng lực suy nghĩ

- Vì sao?

Chu Thiến nhìn anh, trong mắt là sự khó hiểu, bối rối, mơ hồ:

- Triệu tiên sinh, đây là vì sao? Là tôi làm sai cái gì sao?

Sự bối rối của cô khiến anh mềm lòng nhưng vừa nghĩ đến mục đích của bản thân thì Triệu Hi Thành không thể không cứng rắn:

- Không, cô không làm sai gì cả, ngược lại cô làm rất tốt.Điểm này tôi sẽ thưởng thêm cho cô. Chỉ là tháng sau tôi sẽ đưa Thế Duyđi nhà trẻ, không còn cần đến cô nữa

Không còn cần cô nữa….

Tim Chu Thiến đau như dao cắt, thì ra từ đầu tới cuối, trong mắt anhcô chỉ là người làm của Triệu gia, bảo đến thì đến, đuổi đi thì đi…

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn sắc mặt cô tái mét lại trong chốc lát, lòng như bị kim châm, anh hận không thể lập tức bước đến bên cô.

Anh muốn khẽ an ủi cô, trời mới biết anh phải mất bao nhiêu sức lực để ngăn chặn nỗi xúc động này lại.

Anh thầm kinh hãi, trong lòng anh cô đã quan trọng đến thế rồi sao

- Nhưng mọi người chẳng phải đã nói là phải 2,3 tháng nữa mới đưa Thế Duy đi nhà trẻ sao?

Là cái gì khiến anh đổi ý?

Vội vã đuổi cô đi như thế?

- Chu tiểu thư, cô cảm thấy tôi có cần phải giải thích chuyện này với cô không?

Bàn tay sau lưng Triệu Hi Thành nắm chặt lại. Sắc mặt Chu Thiến cũngcàng lúc càng tái nhợt. Đúng, Đúng là không cần, trong lòng anh, ngay cả một lời giải thích cũng là không đáng

Mặt trời dần dần biến mất ở cuối chân trời, ánh nắng cuối cùng cũngbị màn đêm nuốt chửng. Ánh trăng lặng lẽ hiện lên, tản ra ánh sáng nhuhòa, bao phủ lên cảnh vật trong hoa viên

Triệu Hi Thành không muốn đối mặt với cô, trời mới biết cứ thế thì anh sẽ làm ra chuyện điên cuồng gì nữa.

- Tốt lắm, cứ vậy đi, Chu tiểu thư, chút nữa tôi sẽ nói chuyện này với mẹ tôi, cô cũng về phòng chuẩn bị dần đi

Nói xong anh nhanh chóng xoay người, muốn nhanh chóng rời đi, rời khỏi người con gái khiến tâm hồn anh dậy sóng

https://thuviensach.vn

- Chờ đã!

Phía sau, Chu Thiến lại đột nhiên mở miệng gọi anh lại, trong giọng nói có sức lực như lần đáng bạc cuối cùng, khiến anh run sợ.

Anh không thể không dừng bước nhưng không xoay người lại, ánh trăngrải lên người anh màu bàng bạc khiến anh có vẻ lạnh lùng khó nói

Chu Thiến nhìn anh, giọng nói nhẹ nhàng mà kiên quyết:

- Vì sao. Vì sao đột nhiên lại như vậy? Triệu Hi Thành! Rõ ràng anh có cảm giác với tôi! Vì sao đột nhiên muốn tôi đi!

Triệu Hi Thành đau khổ nhắm mắt lại, vì sao, Chu Thiến? Vì sao emphải muốn biết rõ? Vì sao cố ép anh phải nói ra những lời lạnh lùng hơn?

Anh vô cùng không muốn làm tổn thương cô…

Anh chậm rãi xoay người, khuôn mặt cô biến mất trong bóng tối, mơ hồkhông rõ. Cô đứng cách anh khoảng ba thước, bóng cây bao phủ cô khiếnbóng dáng cô trở nên mơ hồ, vô cùng đau khổ. Triệu Hi Thành khó khăn mởmiệng:

- Chu Thiến, tôi thừa nhận tôi từng động lòng với cô, bởi vìcô có chút giống với phu nhân đã qua đời của tôi. Nhưng cho dù là thếthì cô nghĩ rằng chúng ta có thể sao?

Anh thoáng dừng lại, cảm thấy không thở nổi, tim như bị bàn tay vôhình nắm lấy. Anh không nói gì nữa, tim như bị cào xé, đau đớn đến không thở nổi.

(Sắp nhờn với cả sự đau đớn, cào xé của các bạn rồi đó he)

Sau đó, anh lạnh lùng nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Triệu Hi Thành tôi lấy vợ không phải chỉ cần động lòng làđược. Thân phận, địa vị đều không thể thiếu. Chu Thiến, cô có gì? Cô dựa vào cái gì mà ở bên cạnh tôi? Cô bảo tôi phải giới thiệu với mọi ngườithế nào? Nói rằng đây là bảo mẫu nhà tôi? Cái này quá buồn cười! ChuThiến, cô đừng ngây thơ quá, sự động lòng đó chẳng có ý nghĩa gì đâu!

Chu Thiến bước ra khỏi bóng cây, ánh trăng chậm rãi bao phủ lên người cô, lộ rõ khuôn mặt trắng bệch của cô, ánh mắt đau lòng và ánh lệ nhưngọc lấp lánh trong mắt

Cô đi từng bước, vô cùng kiên định đi đến bên anh rồi dừng lại trướcmặt anh. Cô dựa vào anh rất gần, có lẽ vì đứng đây có thể nhìn rõ đượcvẻ mặt của anh

Cô ngẩng đầu, tóc cô, lông mi cô đều ánh lên ánh bạc, nước mắt của cô tựa như ánh sao trên trời.

Cô nhìn anh bằng ánh mắt đẫm lệ đó, sự đau xót trong mắt cô đâm thẳng vào lòng anh. Cô nhẹ nhàng nói, giọng run run:

- Nếu em nói em yêu anh… Triệu Hi Thành, nếu em nói em yêu anh thì cũng là chuyện vô nghĩa sao?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 213: Đuổi Việc

Chương 212: Đuổi việc

Vì sao lại thành ra thế này?

Chu Thiến không thể nào nghĩ ra nổi. Cô đứng đó, không thấy được rõvẻ mặt của Triệu Hi Thành nhưng giọng anh rất bình thản, không chút cảmtình như thể chỉ đang kể lại một chuyện cực kì bình thường. Nhưng mỗi từ anh nói tựa như một thanh chủy thủ vô tình mà chém về phía cô.

Vốn dĩ cô định nói cho anh cô là vợ của anh, sau đó bọn họ lại có thể vui vẻ bên nhau nhưng anh lại nói với cô rằng cô không xứng với anh

Đúng, giờ cô không phải là Tống gia đại tiểu thư Tống Thiệu Lâm, giờcô chỉ là cô gái ở thành phố nhỏ Chu Thiến. Cô và anh có khoảng cách rất lớn, có thể trước kia cô chưa từng coi việc này là gì, ngây thơ mànghĩ, cô chính là Thiệu Lâm, Thiệu Lâm chính là cô. Không, cô không phải là Thiệu Lâm, giờ cô là Chu Thiến…

Nếu đã là Chu Thiến thì không xứng đáng có được tình yêu của anh, Hi Thành, ý anh là vậy?

Lòng Chu Thiến đau đớn nhưng cô không cam lòng, không hiểu rõ thì cô không thể nào buông tha.

Cô đi đến bên anh, ngẩng đầu nhìn anh nói:

- Nếu em nói em yêu anh thì cũng chẳng có ý nghĩa gì sao?

https://thuviensach.vn

Ánh trăng trên cao lẳng lặng nhìn bọn họ, bốn phía im ắng, không cótiếng côn trùng, không có tiếng chim hót, dường như đều ngừng thở mà đợi đáp án của Triệu Hi Thành.

Chu Thiến nhìn anh không chớp mắt, trong mắt anh chứa những cảm xúcmãnh liệt như ba đào, nhưng đó là gì? Chu Thiến không thể nhìn thấu

Hồi lâu sau mới nghe Triệu Hi Thành nhẹ nhàng nói, giọng nói nặng nềnhư đang cố gắng áp chế điều gì đó. Chu Thiến không kịp tìm tòi bởi vìnhững lời anh nói khiến toàn bộ suy nghĩ của cô hoàn toàn trở nên trốngrỗng.

- Rất nhiều người con gái khác cũng nói yêu tôi, cô cảm thấyđiều đó có ý nghĩa gì với tôi sao? Hơn nữa, thời gian ngắn như vậy mà đã đủ khiến cô khẳng định là cô yêu tôi, cô cảm thấy tình yêu này có ýnghĩa gì với tôi không?

- Cái gì?

Chu Thiến chỉ cảm thấy như bị ai rút gân, cảm giác đau đớn toàn thânnhưng rồi cũng chỉ còn lại sự chết lặng, lạnh lẽo khôn cùng.

- Cô Chu Thiến, xin đừng dây dưa với tôi nữa. Tôi đã có đốitượng thích hợp, chúng tôi sắp đính hôn rồi. Tôi không mong cô ở lại đây nữa, cô ấy sẽ không vui, tôi không muốn điều đó!

- Là Tống Thiệu Vân?

Chu Thiến chua xót vô cùng. Cô cúi đầu, không muốn để anh nhìn thấysự đau đớn trong mắt mình nữa, tuy rằng tim cô đau đớn như bị xé ráchnhưng cô không muốn bộc lộ sự yếu đuối của mình trước mặt anh nữa

Bởi vì điều này vốn chẳng có ý nghĩa gì với anh, chỉ càng khiến anh khinh thường hơn mà thôi

https://thuviensach.vn

- Chu tiểu thư, tôi vốn không định nói ra những lời này khiến cô bị tổn thương, dù sao cô cũng thật lòng tốt với Thế Duy, điều nàytôi vô cùng cảm kích. Người quý ở tự trọng, chuyện thành ra thế này cũng không phải là điều tôi muốn

Triệu Hi Thành ép bản thân phải nói ra những lời tàn nhẫn, tuyệt tình này. Cô cúi đầu, anh không nhìn rõ vẻ mặt của cô, anh cũng không muốnnhìn thấy. Anh chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi đây, rời khỏi cô. Anh chỉcảm thấy, nếu mình không rời khỏi đây thì anh sẽ điên mất. Tim anh rấtđau, đau hơn tưởng tượng của anh rất nhiều. Anh như đang cầm dao mà tựlóc thịt của mình, máu chảy đầm đìa, đau như sắp chết.

Anh vội vàng nói:

- Tôi vào trước…

Giọng nói run run không thể khống chế nhưng giọng rất nhẹ, lòng ChuThiến rất loạn, câu nói đó nhẹ nhàng run run lướt qua trong gió đêm,biến mất không chút tăm tích.

Anh vội vã rời khỏi hoa viên, đi về phía trước mà không dám quay đầu, không dám bước chậm lại, tựa như có cái gì đó đuổi theo anh, chỉ cầnhơi chần chừ là nó sẽ cắn nuốt anh lại.

Chu Thiến nghe tiếng anh rời xa thì mới chậm rãi ngẩng đầu lên. Cô mờ mịt đứng đó, ngơ ngác nhìn theo bóng anh. Cô rất khó chịu, rất muốnkhóc lớn nhưng mắt cô trống rỗng, không thể rơi được giọt lệ nào. Nỗiđau đó như kết lại trong lòng cô, không thể giải thoát, cô cảm thấy sắpkhông thở nổi. Ánh trăng nhuộm mọi thứ trở nên tái nhợt nhưng sắc mặt cô còn tái hơn trăng. Bốn phía yên tĩnh, nhưng lòng cô còn trống vắng hơn. Dường như những thứ từng lấp đầy tim cô giờ biến mất không còn tăm hơichỉ trong chốc lát.

https://thuviensach.vn

Cô cứ đứng đó, hai mắt nhìn về phía trước nhưng không có tiêu cự, đầu óc trống rỗng, thế giới vắng lặng, lòng cô cũng vắng lặng

Cô đứng đó hổi lâu không nhúc nhích, mãi đến khi có một người hầu tìm thấy cô ở đây. Thấy cô như vậy thì có chút kì quái:

- Chu Thiến, cô ở đây làm gì? Tiểu thiếu gia đang tìm cô đó!

Chu Thiến quay đầu nhìn về phía cô ta như thể không biết cô ta đang nói gì.Hai mắt trống rỗng vô thần.

Người kia thấy cô không nhúc nhích, còn nói thêm:

- Chu Thiến, cô còn ngây ra làm gì? Tôi đang bảo là tiểu thiếu gia đang tìm cô đó!

Lúc này Chu Thiến mới như giật mình tỉnh mộng. Giọng cô như cạn kiệt sức lực:

- Được, tôi sẽ về…

Vừa vào đại sảnh đã nghe tiếng Triệu phu nhân lớn tiếng nói:

- Chu Thiến đang yên lành sao phải đuổi việc cô ấy. Cho dùThế Duy đi nhà trẻ thì mẹ vẫn định mời cô ấy làm tiếp, đưa đón Thế Duy,tối cũng tiện chăm sóc thằng bé

- Chuyện này mẹ đừng xen vào. Con đã quyết định rồi!

Triệu Hi Thành ngồi bên cạnh bà, giọng nói kiên quyết như không chấpnhận sự phản đối. Triệu phu nhân giật mình, con rất ít khi dùng ngữ khínày để nói chuyện với mình, chẳng lẽ có chuyện gì bà không biết? LòngTriệu phu nhân đầy nghi hoặc.

Thế Duy nằm trong lòng Triệu phu nhân làm ầm lên:

https://thuviensach.vn

- Không được đuổi cô đi, Thế Duy thích cô

Giọng Triệu Hi Thành có chút mệt mỏi:

- Ngoan nào, Thế Duy, Thế Duy phải nghe lời cha! Cô còn có việc khác.

Thế Duy không chấp nhận, tiếp tục cãi:

- Không đâu, Thế Duy thích cô, Thế Duy thích cô!

Thế Duy gào to, thái độ cũng rất kiên quyết.

Triệu Hi Thành lại dỗ dành vài câu nhưng Thế Duy vẫn không chấp nhận. Triệu Hi Thành vốn đã rất phiền loạn giờ lại càng thêm đau đầu, lửagiận bốc lên, anh bế Thế Duy qua rồi vỗ vài cái vào mông thằng nhóc,giận dữ nói:

- Dám ầm ỹ! Dám làm loạn! Dám cãi cha à!

Thế Duy sợ hãi òa khóc. Triệu phu nhân đau lòng vội giành Thế Duy lại, đau lòng nói:

- Có gì thì từ từ nói với đứa trẻ. Thằng bé và Chu Thiến hòa thuận như thế, đương nhiên không nỡ, sao con lại đánh nó?

Bà nhìn con nghi hoặc hỏi:

- Hi Thành, rốt cuộc là sao? Con chưa bao giờ đánh Thế Duy cả

Nhìn Thế Duy khóc vật vã, Triệu Hi Thành vừa khó chịu vừa phiền chán, đầu anh ong ong, anh rất muốn gào lớn, trút bỏ mọi sự phiền não tích tụ trong lòng.

Nhưng giờ anh chỉ có thể chịu đựng, chấp nhận cảm xúc lộn xộn đang dày xéo trong lòng anh.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến đứng ở cửa nhìn thấy cảnh này. Cô rốt cuộc không nhịn đượcmà chạy vào, bế Thế Duy vào lòng, nhìn Thế Duy khóc đến không thở nổi mà đau lòng. Cô nhìn Triệu Hi Thành lớn tiếng trách:

- Triệu Hi Thành, trẻ con không hiểu chuyện, ngay cả chútkiên nhẫn với nó anh cũng chẳng có sao? Anh không thể từ tốn nói chuyệnvới nó sao?

Triệu Hi Thành tái mặt nhìn cô, mắt thâm sâu như biển nhưng lại chẳng nói được gì.

Triệu phu nhân nhìn con như vậy thì có chút đăm chiêu mà cúi đầu

Chu Thiến bế Thế Duy, nhẹ vỗ về thằng bé rồi nói:

- Chuyện này tôi sẽ nói rõ với thằng bé, xin anh sau này kiên nhẫn với Thế Duy hơn một chút

Cô bế Thế Duy rồi đi lên lầu.

Thế Duy được Chu Thiến dỗ dàng vẫn nức nở hồi lâu, chờ thằng nhóc bình tĩnh lại, câu đầu tiên nói chính là:

- Cô đừng đi! Cô đừng đi!

Chu Thiến bế Thế Duy vào lòng mà đau đớn vô cùng. Cô rất muốn ômthằng bé mà òa khóc nhưng dù đau lòng thế nào cũng không thể làm Thế Duy sợ hãi được.

Chu Thiến vừa lau nước mắt cho Thế Duy vừa ôn tồn nói:

- Cô không thể ở bên Thế Duy mãi được. Thế Duy phải lớn, phải quen biết nhiều bạn mới

Thế Duy mở to mắt nhìn cô:

https://thuviensach.vn

- Bạn mới là gì ạ?

- Ở nhà trẻ sẽ có rất nhiều bạn học bằng tuổi Thế Duy, sẽ cùng Thế Duy chơi đùa, đó chính là bạn mới của Thế Duy.

Vì để an toàn nên Thế Duy rất ít khi được ra ngoài chơi, cậu bé vẫnrất muốn được chơi đùa với các bạn. Nghe đến đó cũng bớt buồn nhưng vẫnnói:

- Thế Duy không muốn cô đi!

Chu Thiến nhẹ nhàng vuốt ve tóc cậu bé rồi nói:

- Cô nhận lời với con, sau này tuần nào cũng sẽ cùng mẹ nuôi đến chơi với con có được không?

Chắc chắn Triệu gia sẽ không phản đối. Bất kể cô và Hi Thành có thếnào thì Thế Duy mãi là con của cô. Cả đời này cô không thể mất liên hệvới thằng bé được.

Nghe đến đó Thế Duy mới miễn cưỡng gật đầu

Dỗ Thế Duy ngủ xong, Chu Thiến bắt đầu thu dọn hành lý. Nếu đã nhất định rời đi thì sao phải chờ đến mai?

Hành lý của cô cũng chẳng có nhiều so với lúc đi, chỉ thêm ảnh chụpchung với Thế Duy. Cô nhanh chóng thu dọn xong. Cô đi đến bên giường Thế Duy, nhẹ nhàng thơm lên trán Thế Duy, vuốt hai má phúng phính của thằng bé rồi mới rời đi

Ra khỏi phòng, cô kéo vali đi đến cửa phòng Triệu Hi Thành, nhìn sâu một hồi rồi mới nhẹ nhàng nói:

- Tạm biệt, Hi Thành…

https://thuviensach.vn

Thật không ngờ chúng ta sẽ có kết cục này…

Thật không ngờ rốt cuộc em không thể quay về bên cạnh anh…

Quá khứ đó là hồi ức đẹp nhất của cuộc đời em

Cho nên, Hi Thành, sau này xin anh hãy tự bảo trọng.

Chu Thiến xoay người, chậm rãi đi xuống lầu.

Cô cũng không biết, Triệu Hi Thành đang đứng sau cửa, tay nắm nắm đấm cửa nổi gân xanh. Nếu không phải anh cố gắng khắc chế thì sớm đã mở cửa mà ôm người bên ngoài vào lòng

Nhưng Thiệu Lâm trong ảnh đang mỉm cười nhìn anh. Dù là trong ảnhnhưng anh vẫn có thể cảm nhận được tình yêu sâu sắc trong mắt cô. Anhsao có thể giữ một người phụ nữ nào lại trước mặt cô? Không, anh khôngthể….

Anh suy sụp ngồi xổm xuống, đau khổ ôm chặt đầu. Nhưng tiếng bướcchân của cô xuống lầu lại truyền vào tai anh rõ mồn một, như đang dẫmnát lòng anh

Mãi đến khi không còn tiếng động gì thì anh mới vội chạy về phía lancan, vừa vặn nhìn thấy bóng người mảnh khảnh bị ánh trăng nhuộm trắngđang cô đơn đi qua con đường nhỏ rồi bước ra cánh cổng lớn Triệu gia.

Cô bước đi thong thả nhưng không chút chần chừ, thậm chí còn chẳngquay đầu nhìn lại một lần. Cứ như vậy mà biến mất trong mắt anh, chìmvào màn đêm mờ mịt.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 214: Mục Tiêu

Chương 213: Mục tiêu

Sau này, Tiểu Mạt hỏi Chu Thiến, vì sao không nói chuyện mình là Thiệu Lâm cho Hi Thành

Chu Thiến cười cười nhưng mắt lại đỏ ửng:

- Bởi vì giờ mình là Chu Thiến, bất kể thế nào mình cũngkhông thành được Thiệu Lâm! Nếu anh ấy cảm thấy giờ mình không xứng vớianh ấy thì mình cần gì phải ép buộc anh ấy. Mình cũng có tôn nghiêm, tuy rằng yêu anh ấy nhưng cũng chưa đến mức phải vứt bỏ tự trọng! Nếu anhấy đã lựa chọn Tống Thiệu Vân xứng đôi với anh ấy thì mình cần gì phảilàm khó anh ấy? Sau khi Thiệu Lâm qua đời, giữa bọn mình đã kết thúc.Tình yêu đẹp đẽ đó thuộc về Triệu Hi Thành và Tống Thiệu Lâm, không liên quan gì đến Chu Thiến hết. Là mình quá ngây thơ, đánh giá bản thân quácao mà không nhìn rõ được sự thật này.

Tiểu Mạt sốt ruột thay:

- Thiến Thiến, cậu sao phải cứng rắn như vậy. Cậu nghĩ thoáng một chút, chỉ cần nói sự thật ra thì mình tin chắc Hi Thành sẽ nhậnanh. Cậu như bây giờ có vui không? Sao phải lau nước mắt thế này.

- Đã không còn sự cứng rắn này thì mình còn là Chu Thiến sao? Đã không có tính cách này, mình cũng chẳng phải là Thiệu Lâm được! GiờHi Thành khinh thường mình là sự thật, anh chọn Tống Thiệu Vân cũng làsự thật, nếu mình nói sự thật ra thì có thể có được hạnh phúc sao? Giờnhất

https://thuviensach.vn

thời mình đau lòng, nói thật, sự đau đớn này không phải là nhỏ.Nhưng cuộc sống của mình còn rất nhiều việc phải làm, cũng không nhấtđịnh phải ở bên Triệu Hi Thành mới được

Tiểu Mạt thầm sốt ruột. Cái này chẳng phải là đang giận lẫy sao? Rõràng là một đôi yêu nhau như vậy, sao lại gặp lắm gian truân? Có lẽ, cônên tìm Hi Thành để nói rõ?

Chu Thiến nhìn sắc mặt cô thì đã hiểu:

- Tiểu Mạt, nếu cậu còn coi mình là bạn thì đừng xen vàochuyện này. Đây là quyết định của mình, mong cậu sẽ tôn trọng! Tiểu Mạt, cậu nghĩ lại xem, anh ấy rất khinh thường mình, thực sự nói ra thì anhấy sẽ vì tình cảm với Thiệu Lâm mà nhận mình nhưng với mọi người thìsao, sự chênh lệch này bảo mình phải chấp nhận thế nào? Tiểu Mạt, mìnhkhông làm được, dù có yêu anh ấy thì vẫn không làm được.

Nói xong, cô đau khổ bưng mặt, nước mắt chảy qua kẽ tay…

Tiểu Mạt thở dài, sau đó đi đến bên người cô mà ôm lấy Chu Thiến,lòng cũng rất khó chịu, Tiểu Mạt vỗ vỗ lưng Chu Thiến cam đoan:

- Được rồi, Thiến Thiến, cậu đừng đau lòng nữa. Mình đồng ývới cậu, chuyện này mình tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào. Mình đồng ý.

Chu Thiến cũng ôm chặt lấy cô, nước mắt lặng lẽ thấm ướt bả vai TiểuMạt. Tiểu Mạt rất đau lòng nhưng cũng không có cách nào khác.

Sau đó, Chu Thiến cố gắng gạt chuyện này ra sau đầu. Quả thực, trongcuộc sống còn rất nhiều chuyện phải làm, tỷ như cuộc thi stylist toànquốc.

Từ sau khi biết cuộc thi này qua Trương Bân, Chu Thiến đã bắt đầu báo danh tham gia. Lúc trước ở Triệu gia phải chăm sóc Thế Duy nên ít cóthời

https://thuviensach.vn

gian đọc sách, nay bị Triệu Hi Thành đuổi đi, thời gian ôn luyệnlại nhiều hơn

Tiểu Mạt phải đi làm, không thể thường xuyên ở cùng cô. Ban đầu côcòn lo lắng Chu Thiến, sợ tâm tình không vui mà còn định xin công ty cho nghỉ mấy ngày để ở cùng Chu Thiến. Nhưng cô ở nhà cùng Chu Thiến mộtngày thì lại phát hiện ngoài việc tâm tình không ổn thì Chu Thiến cũngchẳng có hành động gì quá kích động. Thậm chí ngay cả thở dài cũng chẳng đến vài lần. Cả ngày ở nhà Chu Thiến đều đọc sách hoặc lấy ảnh mẫu củaTiểu Mạt mang từ công ty về. Có lúc còn kéo Tiểu Mạt ra bàn luận.

Tiểu Mạt kinh ngạc, thế này là bình thường sao? Tình cảm sâu đâu củaChu Thiến với Triệu Hi Thành cô biết, chia tay Triệu Hi Thành sao có thể chẳng có chút phản ứng nào, không phải là trước cơn bão thường trờiquang biển tạnh chứ.

Nhưng đến tối, những lúc đêm khuya, Tiểu Mạt sẽ nghe thấy Chu Thiếnkhe khẽ khóc. Tiếng khóc nhỏ như bị đè nén lại. Tiểu Mạt biết ThiếnThiến không muốn để mình biết mà lo lắng nên cô cũng giả bộ không biết,cũng chẳng nhúc nhích, cứ nằm đó khóc cùng cô đến bình minh.

Vừa sáng ra, Chu Thiến lại trở về vẻ bình thản như không có chuyệngì, cùng Tiểu Mạt nói chuyện mỉm cười. Nhưng gối đầu Tiểu Mạt ướt đẫm.Sự cố gắng kiên cường đó của Chu Thiến càng khiến cô đau lòng.

Tiểu Mạt biết, cho dùng lòng đau buồn thì Chu Thiến cũng không bộclộ ra ngoài để mà ủ rũ. Cô sẽ chôn sâu nỗi khổ vào lòng, một mình gặmnhấp nhưng vẫn mỉm cười mà tiến về phía trước. Từ nhỏ đến lớn luôn làthế, khiến người ta không nhịn được mà rơi nước mắt

Chu Thiến thấy Tiểu Mạt chần chừ không chịu đi làm, biết cô muốn ởcùng mình nhưng cô cứ nhìn mình bằng ánh mắt quan tâm khiến cô cảm thấymình rất đáng thương, thực sự là dở khóc dở cười

https://thuviensach.vn

- Tiểu Mạt, cậu đi làm đi. Mình không sao đâu, đừng lo lắng cho mình! Hơn nữa hôm nay mình muốn ra ngoài

Tiểu Mạt ngạc nhiên hỏi:

- Cậu đi đâu?

Chu Thiến vừa dọn đồ vừa nói:

- Mình muốn ra ngoài một chút, đến khu phố sầm uất, muốn đi thu thập tài liệu! Chuẩn bị cho lần thi toàn quốc này.

Tiểu Mạt vẫn lo lắng:

- Để mình đưa cậu đi!

Chu Thiến cười cười, rất cảm kích ý tốt của cô:

- Không cần đâu, cậu còn có chuyện phải làm, đừng lo lắng cho mình, mình sẽ tự biết chăm sóc bản thân mà.

Thấy cô nói vậy, Tiểu Mạt đành thôi:

- Vậy cậu đi cẩn thận đấy nhé

- Biết rồi

Chu Thiến đi đến khu phố sầm uất nhất thành phố, ở đây tập trung đủcác cửa hàng lớn, công ty bách hóa… là nơi những người phóng khoáng rấtthích. Chu Thiến cầm máy ảnh chụp, thấy cái gì cô cảm thấy đẹp thì chụplại. Cô còn đi dạo quanh những cửa hàng lớn để tìm hiểu xu hướng hiệnnay. Cô rời đi cũng 2 năm, cần phải cố gắng mới được.

Có mục tiêu, có phương hướng để cố gắng thì sẽ cảm thấy cuộc sốngthật có ý nghĩa. Trong lòng sẽ cảm thấy thoải mái hơn, một số chuyệnkhông vui

https://thuviensach.vn

cũng tạm thời được gạt qua. Chỉ trong những đêm dài tĩnh lặngthì mới không tự chủ được mà bộc lộ ra. Nhưng phần lớn, Chu Thiến vẫncảm thấy rất thoải mái.

Cuộc thi toàn quốc cần chuẩn bị rất nhiều thứ, dụng cụ, tư liệu vàngười mẫu. Trận đấu lần này người mẫu là tự mình chuẩn bị. Những ngườiChu Thiến biết, bao gồm Tiểu Mạt, Triệu Viện Viện thì đều có tham giacuộc thi lần này nên không thể mời bọn họ làm người mẫu được. Phải nghĩcách khác thôi.

Lần này là cuộc thi toàn quốc, mọi người phải thi vòng loại từ tỉnh,lọt top 10 thì mới được vào vòng đấu bán kết toàn quốc. Lần lượt thiloại để chọn ra top 10 và top 3. Quán quân có thể giành được giải thưởng trị giá mười vạn tệ, hơn nữa được tuyển thẳng vào làm tại Yêu Ti Lệ –công ty tổ chức. Mà Á quân hay giải ba cũng được ra nước ngoài đào tạo.Mức thưởng như vậy khiến bao người đều muốn tham gia. Cả nước mấy vạnstylist đều trổ hết tài năng dự thi, là chuyện chẳng dễ dàng gì.

Đến bây giờ Chu Thiến mới biết, Khắc Y đã cho cô một đề toán quá khó

Nhưng đúng như Chu Thiến nói, không thử thì sao biết kết quả? Vì lý tưởng, tương lai của mình, cô sẽ cố hết sức!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 215: Trống Vắng

Chương 214: Trống vắng

Đang lúc Chu Thiến bận rộn cho kì thi toàn quốc thì cuộc sống của Triệu Hi Thành cũng rối tinh rối mù

Đầu tiên là Thế Duy. Sau khi đi học nhà trẻ, ban ngày thì không sao, Thế Duy học ở nhà trẻ tốt nhất thành phố, mọi điều kiện vật chất đều rấttốt, giáo viên cũng tận tâm, còn có nhiều bạn chơi cùng. Thế Duy khôngkhóc lóc như những đứa trẻ khác mà ngược lại còn rất vui. Nhưng đến tốikhi lái xe đón thằng bé về nhà thì bắt đầu xảy ra vấn đề. Đầu tiên làkhông chịu ngoan ngoãn ăn cơm, vất vả lắm mới dỗ dành cậu bé ăn. Đến tôi đi ngủ lại làm loạn đòi cô Thiến Thiến, bảo rằng phải có cô hát thì mới chịu đi ngủ. Triệu Hi Thành và Triệu phu nhân dỗ nửa ngày toát mồ hôithì Thế Duy mới chịu ngủ.

Ra khỏi phòng, Triệu phu nhân oán trách nhìn Hi Thành một cái:

Con cứ cố đuổi việc Chu Thiến đi, giờ tốt rồi, cô ấy không ở đây thì mới biết tầm quan trọng của Chu Thiến. Nghĩ không có cũng được sao, giờ con đủ mệt chưa?

Triệu phu nhân tùy tiện trách nhưng lại như chiếc kim đâm sâu vào timTriệu Hi Thành. Đã không còn cô, anh quả thật rất đau khổ, mệt mỏi…

Triệu phu nhân nhìn anh đột nhiên trầm mặt xuống thì giật mình, như nghĩ tới cái gì nên cũng không nói gì thêm, lập tức đi xuống lầu

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành đứng ở hành lang ngây người, đột nhiên cảm thấy không khí trong nhà thật lạnh lùng, lầu 3 thật quá yên tĩnh. Trước kia mỗi tốianh đều có thể nghe tiếng Chu Thiến hát cho Thế Duy nghe hoặc là cô kểchuyện cổ tích cho Thế Duy. Anh sẽ đứng ở cửa sổ cuối hành lang như đang ngắm cảnh đêm, thực ra là để nghe giọng nói dịu dàng kia, giọng nói đónhư có ma lực khiến trái tim vốn bình tĩnh của anh thêm chút sức sống,khiến tâm tình vốn phiền chán trở bên bình yên. Mỗi tối, đó là bí mậtcủa anh mà Chu Thiến không hay biết

Giờ anh vẫn đứng trước cửa sổ mà thưởng thức cảnh đêm đó nhưng không có giọng nói đó bầu bạn, mọi thứ đều trở nên vô nghĩa…

Anh đứng đó, chỉ cảm thấy xung quanh thật tiêu điều, trống trải

Cô đã đi được mấy ngày rồi, anh cũng không nhớ rõ nhưng anh biết anh rất nhớ cô, rất nhớ, rất nhớ… Anh đè nén xúc động muốn gọi điện cho cô,muốn đi tìm cô, thậm chí cả việc đi tìm Tiểu Mạt hỏi thăm về cô. Anhkhông ngừng tự nhủ với bản thân, giờ bọn họ đã không còn quan hệ gì,đừng nhớ cô nữa. Thế nhưng trái tim anh lại không chịu nghe theo lý trí, Chu Thiến vẫn luôn chiếm cứ một góc trong tim anh, không thể nào xóanhòa.

Trước kia khi cô còn ở đây, vì né tránh cô mà anh luôn cố ở lại vănphòng đến muộn mới về. Nhưng giờ cô đi rồi, vừa nghĩ đến việc về nhà sẽkhông còn được thấy cô thì lòng anh cũng như cạn kiệt sức lực

Cô ở hay đi vì sao đều là sự tra tấn với anh?

Anh thở dài, tầng lâu yên tĩnh đến đáng sợ. Anh thực sự không quen. Anhchậm rãi vào phòng, vốn định đóng cửa mạnh để phá tan sự yên tĩnh này,phát tiết nỗi phiền muộn trong lòng nhưng trong đầu lại hiện ra hình ảnh Chu Thiến nhẹ nhàng đóng cửa

Lòng anh chua chat, sau đó nhẹ nhàng đóng cửa lại

https://thuviensach.vn

Có lẽ, qua một đoạn thời gian, mình sẽ có thể quên cô ấy

Anh chỉ nhẹ nhàng tự an ủi mình như vậy

……

Trước vòng đấu loại, Chu Thiến nhận được điện thoại của Triệu Hi Tuấn, anh đã trở về

Anh hẹn cô gặp mặt

Đến nơi gặp, Chu Thiến thấy là một Triệu Hi Tuấn thoải mái, mạnh khỏe

Chu Thiến cười:

- Sắc mặt không tệ, xem ra khí hậu Châu Âu rất hợp với anh

Thấy Hi Tuấn, tâm tình của Chu Thiến rất phức tạp nhưng vẫn vui vẻ hơnmột chút. Cô không biết gặp anh thế này có đúng hay không nhưng cũngkhông thể tránh mặt Hi Tuấn được. Tránh mặt cũng chẳng phải là cách.

Triệu Hi Tuấn cởi mũ lưỡi trai đặt xuống một bên, tư thế rất thoải mái.Tóc mái dài che khuất mắt, anh vươn ngón tay thon dài vuốt nó qua mộtbên, lộ ra đôi mắt phương sáng bừng.

- Tôi đã từng ở Châu Âu một thời gian dài nên đã quen rồi

Chu Thiến gật gật đầu, ngồi xuống đối diện anh

Căn phòng VIP này có tiếng nhạc dịu dàng, mùi hương thơm ngát, cửa kínhcó rèm cửa màu tím nhạt che khuất, lộ ra vài tia nắng do ánh mặt trờixuyên qua. Những tia nắng đó chiếu lên ánh mắt anh tạo thành ánh sángngọc lung linh động lòng người.

https://thuviensach.vn

Anh nhìn cô, ánh mắt đó khiến lưng Chu Thiến toát mồ hôi

- Tôi vẫn luôn chờ điện thoại của em, tôi đã rất buồn…

Anh nói rất nhẹ nhàng, còn mê hoặc lòng người hơn cả tiếng nhạc kia.

Chu Thiến há hốc miệng, vừa định nhân cơ hội mà nói rõ với anh. Nhưng Triệu Hi Tuấn lại mỉm cười tự trả lời cho cô:

- Sau này mới biết em đã không làm ở nhà tôi, nhất định là thời gian qua đã xảy ra nhiều chuyện, sao còn có tâm tư gọi điện cho tôi

- Hi Tuấn…

Chu Thiến nhẹ nhàng nói, giọng nói cũng nhẹ đi, cô không muốn làm tổn thương anh:

- Trong lòng tôi anh giống như một người bạn thân, tôi thích nghe anhhát, nhìn anh biểu diễn, thích khi anh tỏa sáng trên sân khấu, giống như tôi thích Tiểu Mạt, thích những người bạn thân khác vậy…

Chu Thiến có chút bí từ, cô không biết nên nói với anh thế nào. Mặt cô dần đỏ lên, chân tay luống cuống.

Triệu Hi Tuấn nhìn cô, dù lòng có chút thất vọng nhưng anh không phải là người dễ dàng buông tay. Từ khi anh xác định được tâm ý của mình thì đã có cảm giác Chu Thiến không phải là người dễ chinh phục, nhưng một khicó được cô thì sẽ là cả đời này.

Anh cũng chưa từng nghĩ để có được cô là chuyện đơn giản. Cho dù trongmắt mọi người, anh là cậu hai nhà họ Triệu, là người mà ai cũng yêu quýcòn cô chỉ là người bình thường. Nhưng tình yêu đích thực chẳng bao giờliên quan đến những chuyện này cả.

Nói cách khác, anh sẽ không vì vài câu nói của cô mà dễ dàng buông tay

https://thuviensach.vn

Anh nhẹ nhàng cười, nụ cười vô cùng xinh đẹp, ngay cả anh cũng tự khinhbỉ bản thân lại có ngày đi dùng mỹ nam kế… Nhưng có gì đâu, chỉ cần cóthể chiếm được tim cô thì anh không ngại bộc lộ tất cả những gì tốt đẹpnhất của mình trước mặt cô.

Anh ngồi tiến về phía trước, lấy tay chống cằm, nhìn cô bằng ánh mắt gần gũi đã thành công trong việc biến mặt cô càng lúc càng đỏ…

Cô vô cùng bất an, đôi mắt sáng trong có chút kinh hoảng, cô ngả người về phía sau, kéo dãn cự ly, cúi đầu tránh ánh mắt của anh

- Thiến Thiến, tôi có thể gọi em thế không?

Chu Thiến vội ngẩng đầu, đương nhiên không thể, thế này quá thân thiết rồi

Nhưng Triệu Hi Tuấn như không cần cô đồng ý, tiếp tục nói:

- Thiến Thiến, tôi rất thích em

Những lời này như quả bom nổ tung khiến Chu Thiến hoảng sợ. Cô đứng ngồi không yên, khó nhọc nói:

- Nhưng Hi Tuấn, tôi thực sự chỉ coi anh như bạn, anh rất tốt, tôi rấtthích làm bạn với anh. Nhưng tôi và anh… Tôi không biết nên nói như thếnào… Chuyện này không phải cứ tốt là được, giống như đi mua đồ, khôngnhất định sẽ mua thứ tốt nhất, tôi chỉ chọn thứ tôi muốn…. Tôi cũngchẳng biết mình đang nói gì nữa, anh hiểu ý tôi chứ?

Chu Thiến ngẩng đầu, vô thố nhìn anh.

Triệu Hi Tuấn nhìn cô, mắt sáng bừng, hồi lâu sau anh mới hỏi:

- Thiến Thiến, em đã có người yêu chưa?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 216: Buổi Biểu Diễn Thời Trang

Chương 215: Buổi biểu diễn thời trang

Trong căn phòng, khúc hát dịu dàng vang lên

Nhân viên gõ cửa đi vào, bưng lên hai tách cà phê thơm ngát, nhất thời, không khí tràn ngập hương cà phê và làn khói thản nhiên

Triệu Hi Tuấn lẳng lặng nhìn cô, chờ đợi đáp án của cô.

Lòng Chu Thiến có chút xót xa, sau hồi lâu, cô ngẩng đầu nhìn thẳng vào mắt anh, nhẹ nhàng trả lời:

- Đúng thế, Hi Tuấn, tôi đã có người yêu

Cho dù bọn họ không thể bên nhau nhưng tâm ý của cô dành cho Hi Thành không thể thay đổi chỉ trong thời gian ngắn được

Lòng Triệu Hi Tuấn trầm xuống nhưng anh bắt gặp sự cô đơn thoáng qua trong mắt cô thì hỏi:

- Giờ hai người có ở bên nhau?

Chu Thiến lắc đầu, thành thực trả lời:

- Không! Hi Tuấn, chúng ta bởi vì một nguyên nhân nào đó màkhông thể ở bên nhau nhưng tim tôi vẫn có anh ấy. Tạm thời tôi khôngmuốn nghĩ đến chuyện này

https://thuviensach.vn

Trong giọng nói của cô có sự chua xót thoáng qua

Triệu Hi Tuấn dịu dàng cười:

- Thiến Thiến, em đừng lo lắng, tôi sẽ không ép em. Tôi rấtthích em, ở bên em khiến tôi thấy rất thoải mái nên tôi mới nghĩ, nếu em là bạn gái tôi thì sẽ là cảm giác gì? Nhưng giờ nếu em đã nói vậy thìtôi sẽ tôn trọng quyết định của em, nhưng xin đừng vì chuyện này màtránh mặt tôi! Em vẫn sẽ coi tôi là bạn chứ?

Anh nhìn được trong lòng cô có vết thương lớn, phải cho cô thời gianđể chữa lành vết thương đó, cho cô dần dần quên đi nỗi đau này. Nếu cứcố ép cô, tạo áp lực cho cô thì sẽ chỉ lảng tránh anh mà thôi. Anh muốnhai người vẫn giữ mối quan hệ tốt, anh sẽ ở bên cô, dần dần chiếm một ví trí quan trọng với cô, bất tri bất giác mà tiến vào lòng cô, đến cuốicùng cô sẽ phát hiện, không thể không có anh

Triệu Hi Tuấn cười khổ trong lòng, thì ra anh cũng là người giảo hoạt

Chu Thiến nghe xong thì thở phào nhẹ nhõm, lòng thoải mái, cô vội cười nói:

- Đó là đương nhiên, tôi rất vui khi làm bạn với anh!

Triệu Hi Tuấn thấy cô như trút đi được gánh nặng thì lòng có chút khó chịu, anh cũng chẳng phải kẻ tự kỉ nhưng bên cạnh vốn có rất nhiềungười con gái hoàn hảo yêu thích, chỉ cần một nụ cười một câu nói củaanh đã khiến bọn họ mê mẩn không thôi.

Đây là lần đầu tiên tỏ tình, chẳng những không khiến đối phương vuimừng mà còn khiến người ta như gặp thảm cảnh, nói thật, điều này với sựtự tin của anh là một đòn đả kích lớn

https://thuviensach.vn

Nhưng cũng chính vì sự khác biệt của cô ấy, trong mắt cô ấy, anh chỉlà Hi Tuấn, không phải siêu sao cũng chẳng phải là cậu hai Triệu gia,chẳng khác gì một người bình thường cho nên cô mới thật đáng quý, đángđể anh tốn tâm tư chinh phục.

- Gần đây em làm gì? Mọi người không có tin tức của em, Thế Duy rất nhớ em

Triệu Hi Tuấn không nhắc đến chuyện khiến Chu Thiến mất tự nhiên nữa, thay vào đó là hỏi thăm về cuộc sống gần đây của cô. Nhắc đến Thế Duy,Chu Thiến quan tâm hỏi:

- Thế Duy có khỏe không? Thằng bé đi nhà trẻ có quen không?

- Cũng không tệ lắm, lúc về đều cười tủm tỉm, có khi còn kểchuyện bạn bè mới nữa. Em đừng lo lắng cho nó quá! Thế còn em thì sao,có ổn không?

Chu Thiến nghe tin Thế Duy vẫn ổn thì cũng thoải mái hơn, thời giannày cô vẫn luôn lo lắng cho Thế Duy, sợ thằng bé thay đổi hoàn cảnh mớithì sẽ không quen. Nhưng giờ xem ra, khả năng thích ứng của nó rất cao.

- Tôi đang chuẩn bị cho cuộc thi toàn quốc, ngày nào cũng rangoài để xem xét xu thế thịnh hành, cũng xem mấy buổi biểu diễn thờitrang, điều này rất có lợi cho việc tạo hình của tôi

Triệu Hi Tuấn đang bưng cà phê uống, nghe cô nói đến đây thì vội buông chén nói:

- Xem biểu diễn thời trang có lợi cho em sao?

- Đúng thế, tạo hình của các người mẫu đều từ các bậc thầy, rất đáng để học tập

Triệu Hi Tuấn cười:

https://thuviensach.vn

- Xem trong TV thì có gì hay, cuối tuần này, tôi sẽ là ngườimẫu trong buổi triển lãm bộ sưu tập mới của một nhà thiết kế nổi tiếng.Em có muốn đi cùng không. Tôi có thể đưa em ra hậu trường mà xem bọn họtạo hình! Tuy không phải Khắc Y nhưng cũng là bậc thầy

Mắt Chu Thiến sáng bừng, vui vẻ nói:

- Thật sao? Hi Tuấn, anh thực sự có thể đưa tôi đi?

Vẻ mặt rất kích động

Triệu Hi Tuấn cười khổ, lời tỏ tình của mình chẳng bằng lần đi xem triển lãm bộ sưu tập, thật chẳng biết nên nói gì nữa…

Nhưng thấy cô vui vẻ như thế, Triệu Hi Tuấn như cũng vui lây, khóe miệng bất giác mỉm cười:

- Thật đó, hôm đó tôi sẽ bảo trợ lý qua đón em!

Chu Thiến gật đầu như giã tỏi, làn da trắng nõn vì hưng phấn mà ửng hồng, hai mắt sang bừng, trông rất kiều diễm

- Hi Tuấn, cảm ơn anh, lần này tôi mời, coi như cảm ơn anh!

Triệu Hi Tuấn cười giảo hoạt:

- Một ly cà phê mà xong sao, lần này không tính. Chờ triển lãm kết thúc em mời tôi ăn cơm đi!

- Không thành vấn đề! Chu Thiến cười thoải mái

Triệu Hi Tuấn tao nhã bưng ly cà phê khẽ nhấp một ngụm, hơi nóng tỏara khiến mắt anh như có thêm một lớp sương mù nhẹ. Anh nhìn vẻ mặt chờmong của Chu Thiến mà nụ cười dần sâu hơn

https://thuviensach.vn

Đến buổi trình diễn thời trang, Triệu Hi Tuấn không thể phân thân nên gọi trợ lý của mình đến đón Chu Thiến. Chu Thiến chuẩn bị cẩn thận, máy ảnh, laptop đều chuẩn bị tốt. Hơn nữa bởi vì tham gia sự kiện như vậynên Chu Thiến cũng trang điểm cẩn thận hơn.

Giờ da cô đã rất trắng, mặc một bộ quần áo vàng nhạt (có vẻ thích vàng nhạt ha) trông lại càng tươi sáng

Cô đi đôi dép thấp màu trắng, tóc dài dùng sợi ren buộc lại, lúc đilại sợi ren nhẹ bay bay tựa như cảnh trong mơ. Khuôn mặt trang điểm nhẹ, ánh mắt trang điểm kĩ một chút, thêm chút mascara đã đủ khiến đôi mắtcô sáng bừng.

Tiểu Mạt ở bên tán thưởng:

- Đúng rồi, Thiến Thiến, trang điểm nhẹ rất đẹp! Tiếc là hôm nay mình bận chứ không thì đã đi cùng cậu

Giọng nói có chút tiếc nuối

Chu Thiến vỗ vỗ vai cô:

- Đừng tiếc, đến đó mình sẽ chụp nhiều ảnh, lúc về chúng ta cùng thảo luận

Tiểu Mạt ôm cổ Chu Thiến, khoa trương mà nói:

- Thiến Thiến, mình biết cậu tốt nhất mà.

- Được rồi, trợ lý của Hi Tuấn đợi ở dưới, mình phải xuống nhanh thôi

Dọc đường đi, trợ lý của Hi Tuấn thỉnh thoảng lại nhìn Chu Thiến quagương chiếu hậu. Cô gái này anh đã gặp một lần nhưng anh thực sự khôngnhiều, đây là thần thánh phương nào lại khiến Hi Tuấn có thể trịnh trọngbảo anh đến đón cô? Đây là chuyện chưa từng có!

https://thuviensach.vn

Hay là nên nhắc nhở Hi Tuấn một chút, cậu ấy giờ là ngôi sao thầntượng số 1 Châu Á, cũng không nên gây scandal với những người râu rianày…

Lòng Chu Thiến đã bay đến buổi biểu diễn, nào biết trợ lý cẩn thận kia có lòng này.

Rất nhanh đã đến hội trường. Buổi biểu diễn còn chưa bắt đầu, tronghội trường là âm nhạc đầy tiết tấu. Người mẫu dáng chuẩn đang diễn tậptrên sân khấu. Dưới ánh đèn, mọi người cũng đều bận rộn. Mà hai bên làmột số chiếc bàn tròn và những chỗ ngồi song song, có lẽ là để cho khách ngồi

Chu Thiến không nhịn được hỏi:

- Sẽ có những ai đến tham dự?

Trợ lý biết cô gái này có vị trí quan trọng trong lòng Hi Tuấn nên cũng không dám thờ ơ, vội trả lời:

- Một số doanh nhân và một số ngôi sao, các đài truyền hình

Chu Thiến nhìn những máy quay đặt trước sân khấu nghĩ thầm, nhất định là nhà thiết kế rất nổi tiếng nếu không sao mời được Hi Tuấn? Lại còncả các nhân vật của công chúng khác, các đài truyền hình đến đưa tin thì đủ biết sự kiện này sẽ gây tiếng vang không nhỏ.

Trợ lý dẫn Chu Thiến tìm được Hi Tuấn ở sau sân khấu. Hi Tuấn đangtrang điểm. Hi Tuấn hôm nay phối hợp với một siêu mẫu khác để biểu diễnbộ váy cưới đặc biệt.

Chu Thiến chào hỏi Hi Tuấn rồi, thấy anh bận thì nói:

- Anh cứ làm việc đi, đừng để ý đến tôi, tôi tự đi xem được.

Triệu Hi Tuấn vội gật đầu, không quên nói:

https://thuviensach.vn

- Đợi chút đừng đi vội, xem tôi biểu diễn đã.

Chu Thiến quay đầu, thản nhiên cười:

- Tôi biết, còn phải mời anh ăn cơm nữa!

Triệu Hi Tuấn tỏ vẻ khoa trương:

- Thế mà tôi cứ sợ em quên!

Chu Thiến cười cười rời khỏi phòng hóa trang của anh.

Ra khỏi phòng trang điểm, Chu Thiến nhìn quanh, nhìn các styist nổitiếng hóa trang, làm tóc cho người mẫu ra sao… Cô tuy rằng có học quatrang điểm sân khấu nhưng chưa được thực hành nhiều. Lần thi toàn quốcsắp tới việc trang điểm lên sâu khấu cũng là một nội dung quan trọng.Lần này Hi Tuấn có thể đưa cô vào hậu trường, tận mắt nhìn các styisttạo hình đúng là một sự chiếu cố lớn

Chu Thiến nghiên cứu say sưa, lúc các styist bận quá cô còn ở ngaytại bên mà làm trợ lý cho bọn họ. Sự phối hợp của cô khiến Khắc Y cònhài lòng chứ đừng nói đến những styist này. Cho nên lúc Chu Thiến khóhiểu, mặt dày hỏi han thì bọn họ cũng vui vẻ trả lời cô. Bất tri bấtgiác mà thời gian trôi qua. Đám styist đó cũng làm gần xong. Chu Thiếncố gắng giúp đỡ cũng được bọn họ rất thích, biết được Chu Thiến muốntham gia kì thi toàn quốc sắp tới thì đều nói có gì khó thì cứ đến tìmbọn họ. Đây đúng là niềm vui bất ngờ.

Buổi biểu diễn cũng sắp bắt đầu, Hi Tuấn sớm đã để chỗ cho cô ở khuvực chỗ ngồi danh dự. Trợ lý đưa cô đến đó, lúc sắp đi còn đặc biệt dặncô đừng trả lời câu hỏi của người khác lung tung.

Vẻ trịnh trọng nghiêm túc của trợ lý khiến Chu Thiến có chút lo lắngnhưng chỉ nghĩ thoáng qua là đủ hiểu. Dù sao Hi Tuấn cũng là nhân

https://thuviensach.vn

vậtnổi tiếng, mình ngồi ở vị trí Hi Tuấn giữ cho thì nhất định sẽ khiến vài người để ý, trong số đó không thể thiếu được đám phóng viên.

Chu Thiến gật đầu nói:

- Anh yên tâm, tôi sẽ không gây phiền phức cho Hi Tuấn đâu!

Trợ lý thấy cô nói như vậy thì có chút ngượng ngùng, ngượng ngùng cười cười rồi đi.

Buổi biểu diễn dần chuẩn bị xong, vị trí bên cạnh cũng dần có ngườingồi vào. Bên cạnh Chu Thiến là một chiếc bàn tròn nhỏ. Có thể bao mộtbàn tròn như thế thì sẽ là vị khách quan trọng

Dưới sân khấu, đèn đột nhiên sáng lên, tiếng nhạc bắt đầu vang lên, chiếc bàn tròn bên cạnh có một nam một nữ ngồi xuống.

Giọng nữ dịu dàng kiều mỵ:

- Hi Thành, may mà đến kịp, đây chính là nhà thiết kế emthích nhất, nghe nói năm nay cô ấy có thiết kế cả áo cưới, em rất muốnxem xem sao!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 217: Sóng Ngầm Lại Nổi

Chương 216: Sóng ngầm lại nổi

Tiếng nhạc nơi này rất lớn, nhịp trống mạnh mẽ như gõ vào lòng ngườinhưng mỗi lời của Tống Thiệu Vân đều rất rõ ràng mà truyền vào tai ChuThiến.

Lòng Chu Thiến chấn động, cố gắng áp chế xúc động muốn quay đầu. Côhìn lên sân khấu chăm chú, nhưng trang phục biểu diễn hoa lệ trên sânkhấu kia hoàn toàn không khiến cô để ý, tâm hồn cô bay đến chiếc bàncách đó không xa.

Bên bàn tròn, Triệu Hi Thành nhàm chán nhìn sân khấu cũng chẳng trảlời Tống Thiệu Vân. Hôm nay anh vốn không định đến nhưng thời gian nàytâm tình thực sự rất phiền muộn. Hơn nữa là còn cả Hi Tuấn biểu diễn nên đơn thuần là đến giải sầu. Nhưng trong không khí náo nhiệt này, sựphiền muộn của anh cũng chẳng tiêu tan nửa phần. Càng nào nhiệt thì lòng anh càng cô tịch. Tống Thiệu Vân ở bên còn cứ líu ríu càng khiến anhthấy phiền. Nếu buổi biểu diễn này chẳng có Hi Tuấn thì anh sớm đã phủitay đi về.

Bên cạnh, Tống Thiệu Vân hoàn toàn không cảm nhận được tâm tình củaanh, quần áo hoa lệ, âm nhạc sôi động trên sân khấu khiến cô nàng hưngphấn vô cùng, thỉnh thoảng lại nói với Triệu Hi Thành:

- Hi Thành, xem kìa, bộ quần áo kia đẹp không?

- Cả bộ kia nữa, em rất thích

https://thuviensach.vn

- Nhà thiết kế đúng là thiên tài, bộ nào cũng đẹp, thật chờ mong bộ áo cưới của cô ấy.

Tuy rằng không nghe thấy tiếng Triệu Hi Thành nhưng sự nũng nịu củaTống Thiệu Vân vẫn khiến lòng Chu Thiến xót xa. Cô không ngừng tự nhủ,đừng để ý, đừng để ý, nay mày và Hi Thành đã chẳng còn liên quan, đừngđể ý… Nếu không vì đã hứa với Hi Tuấn thì cô thực sự muốn rời khỏi đây

Thời gian này, Triệu Hi Thành cũng chịu sự dày vò tương tự. Anh hận không thể nhét giẻ vào miệng Tống Thiệu Vân.

Anh không khỏi hối hận sâu sắc vì quyết định vừa rồi. Mãi đến khi HiTuấn xuất hiện thì mới làm cho Tống Thiệu Vân yên tĩnh hơn chút. Bởi vìtoàn bộ tâm tình của cô ta đều bị bộ áo cưới kia thu hút

Áo cưới trắng tinh khôi ôm lấy dáng người hoàn mỹ của người mẫu,thiết kế hở vai, eo bó sát, vạt váy xõa tung, tầng tầng lớp lớp lụa mỏng rủ xuống, chất liệu sa mỏng trong suốt như mây, như khói, như sương,tựa như ảo mộng, như một cảnh lãng mạn trong mơ, hấp dẫn ánh mắt mọi côgái nơi này. Ai cũng tán thưởng, hận không thể lập tức có được chiếc áocưới trong mộng này. Mà bên cạnh, Hi Tuấn đảm nhận nhân vật chú rể, anhmặc áo bành tô đen cao quý, tao nhã, tuấn mỹ vô cùng càng khiến bộ váycưới đó có vẻ tôn quý. Ngay cả Chu Thiến vốn bất an cùng rất tán thưởngchứ đừng nói đến Tống Thiệu Vân vốn vì bộ áo cưới này mà đến.

Vẻ mặt Tống Thiệu Vân say mê, kích động nắm chặt tay Triệu Hi Thành mà nói:

- Hi Thành, chính là nó, ngày kết hôn em nhất định phải mặc nó

Cô ta quay đầu, vẻ mặt khát vọng, chờ đợi rồi hỏi:

- Hi Thành, anh thấy sao?

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Vân nói những lời này khiến Chu Thiến lại trở về với thựctế, cô đau đớn nghĩ, bọn họ sẽ kết hôn sao? Nhanh như vậy? Tuy rằng biết rõ Triệu Hi Thành đã chọn Tống Thiệu Vân nhưng vừa nghĩ đến bọn họ sẽkết hôn thì tim Chu Thiến vẫn như bị dao cắt

Lúc này, Hi Tuấn bước đến góc gần Chu Thiến, anh thừa dịp xoay ngườimà nháy mắt với Chu Thiến rồi khẽ mỉm cười dịu dàng. Chu Thiến nhìnthấy, tuy rằng lòng rất khó chịu nhưng vẫn mỉm cười

Bên kia Triệu Hi Thành nghe Tống Thiệu Vân ám chỉ thì cười cười nhìn cô ta nói:

- Em thích là được

Dù sao cũng chẳng liên quan gì đến anh!

Mà Tống Thiệu Vân lại như nhận được lời hứa hẹn, vẻ mặt vui như hoa nở

Triệu Hi Thành nhìn thấy cô ta vui vẻ như thế thì ánh mắt có chúttrào phúng, sau đó lại nhìn lên sân khấu, vừa vặn thấy Hi Tuấn cười vớiai đó dưới sân khấu. Triệu Hi Thành rất hiểu em mình, vừa nhìn đã biếtđó là sự vui vẻ từ trong tim. Triệu Hi Thành không khỏi có chút tò mò,là ai làm cho Hi Tuấn cười vui vẻ như thế?

Anh nhìn theo ánh mắt Hi Tuấn, vừa nhìn thì sắc mặt lập tức trầm xuống, trong mắt hiện rõ sự phẫn nộ và ghen tỵ.

Người Hi Tuấn nhìn chẳng phải chính là Chu Thiến đã hại anh ăn khôngngon ngủ không yên đó sao! Mà kẻ đầu sỏ lúc này lại ngồi dưới sân khấunhìn Hi Tuấn biểu diễn rồi mỉm cười với nó

Triệu Hi Thành nhìn Chu Thiến, cô ngồi không xa anh, mặc một bộ quầnáo màu vàng nhạt, tóc cột bằng sợi ren đẹp, trang điểm nhẹ nhàng.

https://thuviensach.vn

Rõràng những điều này đều là vì Hi Tuấn.

Người con gái lúc trước còn nói yêu mình, khiến mình rối loạn rồi lại biến mất không còn tăm tích. Lúc này cô lại trang điểm xinh đẹp mà nhìn em mình mỉm cười

Mặt Triệu Hi Thành cứng đờ, hai tay nắm chặt nổi rõ gân xanh nhưngđang rất nhẫn nại. Anh hận không thể lập tức kéo Chu Thiến ra khỏi nơinày.

Nhưng lý trí lại khiến anh phải chịu đựng mà ngồi lại đây.

Tống Thiệu Vân đang xem biểu diễn say mê, đột nhiên cảm nhận xungquanh lạnh đi vài phần. Cô ta rùng mình, lúc này mới phát hiện Triệu HiThành đang nhìn về một phía với thần sắc rất phức tạp. Cô ta nhìn theoánh mắt của anh thì đã thấy chính là Chu Thiến.

Tống Thiệu Vân nhíu mày, thầm mắng trong lòng, người con gái kia saonhư âm hồn bất tán? Sao đến đây vẫn có thể gặp cô ta? Nghĩ đến là vì côta mà mình phải tự sát một lần, nỗi đau khổ, sợ hãi vẫn còn hiện hữukhiến cô ta run rẩy. Ánh mắt cô ta nhìn Chu Thiến thêm một phần phẫnhận. Nhưng vừa nghĩ Triệu Hi Thành đã sa thải cô, hơn nữa khi nãy cònnhư đã đáp ứng sẽ kết hôn với mình, giờ đã toàn thắng thì sự phẫn hận đó lại chuyển thành sự đắc ý. Loại con gái như cỏ rác này mà cũng đòitranh đàn ông với mình? Đúng là cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga

Chu Thiến cũng cảm nhận được ánh mắt từ bên kia đổ lại, biết bọnTriệu Hi Thành đã nhìn thấy cô. Cô thẳng thắn quay đầu nhìn về phía bọnhọ, tiếp xúc với hai ánh mắt đầy những cảm xúc khó chịu đó thì làm nhưkhông thấy, chỉ khẽ mỉm cười coi như chào hỏi rồi lại quay đầu đi. Bấtkể thế nào, tư thái nhất định phải tao nhã, không thể biến mình thành kẻ yếu đuối được

Triệu Hi Thành nhìn vẻ thoải mái này của cô thì lửa giận càng sâu.Mình lúc nào cũng nhớ nhung cô nhưng cô thấy anh lại chẳng chút phản*ng? Giờ

https://thuviensach.vn

anh bị sự ghen tỵ làm u mê, hoàn toàn quên những lời nói tànnhẫn của mình dành cho Chu Thiến.

Chu Thiến không quay đầu lại, để mặc bọn họ nhìn mình đến thủng gáy.Lòng cô cũng thầm giận dữ: đó là kiểu nhìn gì thế, mình đã rời xa cuộcsống của anh, vì sao nhìn thấy cô vẫn như nhìn thấy kẻ thù!

Buổi biểu diễn lúc này đã gần kết thúc, nhà thiết kế dẫn người mẫulên sân khấu nhận lời chúc mừng của mọi người. Hi Tuấn cùng người mẫu áo cưới trở thành tiêu điểm, mọi người hoan hô, hò hét ầm ỹ, tiếng nhạcsôi động cùng ánh đèn loang loáng đẩy không khí lên đến cao trào

Sau đó tất cả người mẫu đều dần lùi về hậu trường, nhà thiết kế thìđi xuống dưới bàn bạc việc làm ăn với một số doanh nhân khác.

Trợ lý của Hi Tuấn tìm được Chu Thiến, dẫn cô vào hậu trường. Mãi đến khi đi vào, Chu Thiến cũng chẳng quay đầu nhìn Triệu Hi Thành lấy mộtlần.

Triệu Hi Thành chỉ càm thấy trong lòng như có khối đá đè nặng. Sắcmặt anh càng lúc càng âm trầm. Anh lạnh lung nói với Tống Thiệu Vân:

- Anh muốn đi tìm Hi Tuấn, em tự về trước đi

Vất vả lắm mới có cơ hội đi cùng anh, sao có thể dễ dàng trở về. Hơnnữa cô ta thấy Chu Thiến đi vào hậu trường, vốn không quá yên tâm nênvội nói:

- Hi Thành, em đi với anh, em rất muốn gặp Hi Tuấn.

Triệu Hi Thành lạnh lùng nhìn cô một cái, như là nghĩ tới cái gì nên nói:

- Vậy cũng được!

Tống Thiệu Vân cao hứng ôm lấy tay Triệu Hi Thành. Triệu Hi Thành nhìn thấy vốn định gạt ra nhưng do dự một hồi rồi lại thôi.

https://thuviensach.vn

Bọn họ cùng tìm đến phòng hóa trang của Hi Tuấn, đẩy cửa đi vào, nhìn thấy Hi Tuấn đang tẩy trang mà Chu Thiến thì ở bên nói chuyện phiếm với anh.

Triệu Hi Thành hừ lạnh một tiếng, Tống Thiệu Vân tỏ vẻ khinh thường.Cô ta cũng có bản lĩnh quá, anh không được thì chuyển sang em! Lợi hại!Nhưng người như Hi Tuấn sao để ý đến cô ta! Đúng là buồn cười muốn chết!

Hi Tuấn nhìn thấy hai người thì cười nói:

- Anh, sao lại vào đây!

Triệu Hi Thành đi tới, cười cười:

- Chẳng phải là đến cổ vũ em sao! Nhưng những người đến cổ vũ cho em thật không ít…

Nói xong liếc về phía Chu Thiến thì lại thấy Chu Thiến đang nhìn đếntay Tống Thiệu Vân ôm lấy tay mình. Theo bản năng, anh vội vàng gạt tayTống Thiệu Vân ra, đột tác đột ngột khiến ai nấy đều sửng sốt, đến chính anh cũng tự giật mình. Anh đưa Tống Thiệu Vân đến vốn mang tâm lý thịuy nhưng chỉ một cái nhìn của cô đã khiến kế hoạch của anh phá sản trong nháy mắt. Người con gái này rốt cuộc có ma lực gì?

Anh vì che giấu sự xấu hổ của mình mà thản nhiên nói:

- Ở đây nóng quá

Tống Thiệu Vân cũng xấu hổ, cô ta vuốt vuốt cánh tay bị gạt ra, ngượng ngùng cười:

- Đúng, nóng thật..

Chu Thiến chỉ cúi đầu, lòng không biết buồn hay vui.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn lẳng lặng nhìn mọi thứ, chẳng nói gì.

Trợ lý hồ nghi nhìn lên điều hòa, đang bật mà! Nóng? Sao anh ta không thấy gì?

Người trang điểm giúp Hi Tuấn tẩy trang. Hi Tuấn vào phòng thay đồ để thay quần áo, lúc đi ra, Chu Thiến xách túi nói với anh:

- Chúng ta đi thôi!

Triệu Hi Tuấn nhìn cô gật gật đầu, sau đó nói với Triệu Hi Thành:

- Anh ơi, bọn em có chút việc, đi trước vậy

Anh không nói là bọn họ muốn đi ăn cơm, chẳng hiểu sao lại không muốn để Triệu Hi Thành biết.

Ai ngờ Triệu Hi Thành lại mở miệng hỏi:

- Hai người đi đâu?

Chu Thiến nhìn anh nhưng không nói. Triệu Hi Tuấn bất đắc dĩ đành đáp:

- Bọn em đi ăn cơm, bọn em đã ăn tối đâu!

Triệu Hi Thành cười cười, đôi mắt đen láy chợt lóe sáng:

- Hay đấy, lúc đến đây anh cũng chưa ăn, cùng đi đi!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 218: Bữa Ăn Khó Chịu

Chương 217: Bữa ăn khó chịu

Lúc đi ra, Triệu Hi Tuấn và Chu Thiến đi sau, Triệu Hi Tuấn rất chu đáo nói:

- Hôm nay để tôi mời anh cả, lần sau em lại mời tôi là được!

Chu Thiến gật gật đầu. Bốn người hai xe, cùng đi đến một khách sạn lớn

Nơi này Hi Tuấn có đặt phòng VIP riêng, tuyệt đối không bị người ngoài quấy rầy

Khách sạn bài trí thanh lich, đoàn người được phục vụ dẫn vào phòng Vip.

Căn phòng rất lớn, bài trí theo phong cách cổ, ở phía cửa phòng dùng một bức bình phong thêu hoa mai hồng ngăn cách rất tú nhã.

Bốn người ngồi xuống chiếc bàn tròn dành cho 6 người. Triệu Hi Tuấnvà Chu Thiến ngồi xuống một bên. Tống Thiệu Vân ngồi cách Chu Thiến mộtcái ghế, Triệu Hi Thành thì ngồi bên Tống Thiệu Vân, vừa vặn đối diệnvới Chu Thiến và Triệu Hi Tuấn. Sắc mặt Tống Thiệu Vân có chút khó coi,cô ta rất không muốn đi cùng nhưng Triệu Hi Thành đã cố chấp thì cô tacòn cách nào khác?

Phục vụ đưa hai bảng menu, Triệu Hi Tuấn đưa một chiếc cho Triệu Hi Thành, cái còn lại đưa cho Chu Thiến, khẽ nói:

https://thuviensach.vn

- Thiến Thiến, em xem xem thích ăn gì? Cứ chọn đi

Trước mặt Triệu Hi Thành lại bị Triệu Hi Tuấn gọi như thế khiến lòngChu Thiến có chút hoảng loạn. Cô lén nhìn phía Triệu Hi Thành, thấy anhhơi ngẩng lên thì vội cúi đầu làm bộ nhưng đang chọn món, chẳng hiểu sao mà lại không dám nhìn anh.

Ánh mắt Triệu Hi Thành tối sầm lại nhìn hai người đang cúi đầu cùngxem menu kia, khẽ hừ nhẹ một tiếng. Giờ đã gọi nhau thân thiết thế rồisao? Trong lòng anh phiền muộn, ném menu qua cho Tống Thiệu Vân, lạnhlùng nói:

- Em chọn đi.

Chu Thiến tùy tiện chọn vài món, trong đó có món Hi Thành thích, cũng có món Hi Tuấn thích. Sở thích của hai người cô rất hiểu. Tống ThiệuVân định tiến đến ngồi cạnh Triệu Hi Thành mà bàn bạc nhưng anh lại lạnh lùng nói:

- Em xem rồi chọn là được

Sau đó lại âm trầm nhìn hai người đối diện. Tống Thiệu Vân thấy tháiđộ anh lạnh lùng thì tính tiểu thư lại bộc phát, ném menu đi, giận dỗinói:

- Không chọn!

Triệu Hi Thành đang khó chịu, thấy cô ta lại còn làm mình làm mẩy thì giật menu từ tay cô ta đưa cho phục vụ rồi nói với Hi Tuấn:

- Hai người chọn là được

Sau đó cũng mặc kệ Tống Thiệu Vân.

Tống Thiệu Vân không xuống được thang, đi không được mà ở cũng khôngxong, rất xấu hổ, lòng thầm hối hận, đáng lẽ mình không nên nổi cáu.

https://thuviensach.vn

Vẫn là Hi Tuấn giải vây giúp, nói tên hai món ăn rồi hỏi ý kiến Tống ThiệuVân. Tống Thiệu Vân vội xuống thang:

- Hai món đó là được rồi

Phục vụ ghi lại rồi nói câu "xin chờ một chút" rồi đi ra ngoài

Triệu Hi Thành bưng chén trà trước mặt lên, cười cười nhìn Chu Thiến:

- Thì ra hai người đã thân thiết như thế

Giọng nói có chút đố kỵ

Chu Thiến nghe anh nói thế thì ngẩng đầu nhìn anh nói:

- Tôi và Hi Tuấn vẫn là bạn bè thân thiết

Triệu Hi Thành lạnh lùng trừng mắt nhìn cô, rất muốn hỏi cô bạn bèkiểu gì mà chỉ trong thời gian ngắn đã có thể gọi tên nhau thân thiếtnhư thế? Nhưng biết giờ mình không có tư cách hỏi cô câu này. Anh rấtbực mình, uống cạn chén trà

Triệu Hi Tuấn ở bên nói:

- Chu Thiến muốn tham gia cuộc thi styist toàn quốc, hôm nay cô ấy đến là xem tạo hình của người mẫu.

Triệu Hi Thành ngẩn ra, nhìn Chu Thiến hỏi:

- Cô cũng là styist?

Chu Thiến gật gật đầu, Triệu Hi Thành trầm mặc hồi lâu mới nhẹ nhàng nói:

- Thật trùng hợp…

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt thoáng chút cô đơn. Chu Thiến thấy anh như vậy thì biết anhnhớ tới Thiệu Lâm, ánh mắt nhìn anh nhu hòa đi ít nhiều. Ánh mắt đó vừakhéo bị Triệu Hi Thành nắm lấy, anh thoáng sửng sốt nhưng không hề lảngtránh, hai người nhìn nhau hồi lâu. Mãi đến khi có tiếng cửa mở thì ChuThiến mới quay mặt đi.

Cảnh này Triệu Hi Tuấn và Tống Thiệu Vân đều thấy rõ. Triệu Hi Tuấncúi đầu, sắc mặt có chút ảm đạm. Tống Thiệu Vân không dám làm gì TriệuHi Thành, chỉ đành trút giận lên Chu Thiến, oán hận mà lườm cô.

Phục vụ tiến vào mang đồ ăn lên

Bàn ăn nhìn như một tác phẩm nghệ thuật, tất đẹp mắt, hương thơm theo khói bốc lên. Nhưng dường như chẳng ai muốn ăn. Triệu Hi Tuấn gắp mộtmiếng thịt gà vào bát Chu Thiến:

- Gà ở đây ăn ngon lắm, rất chắc thịt, da cũng giòn

Chu Thiến cười với anh rồi cảm ơn. Nụ cười của cô khiến mắt Triệu HiThành đau đớn. Anh rất không thích thấy cô cười với người đàn ông khácnhưng anh có thể làm gì? Là chính anh đã từ chối cô!

Chu Thiến cắn một miếng, lại cảm thấy rất nhạt không có vị gì, hơnnữa ánh mắt của Triệu Hi Thành nhìn cô chăm chú khiến cô mất tự nhiên.Tuy nhiên cô vẫn ngẩng đầu nói với Hi Tuấn:

- Ừm, không tồi, ăn ngon lắm.

Thấy Chu Thiến thích ăn, Triệu Hi Tuấn rất cao hứng, lại gắp món khác vào bát Chu Thiến:

- Thích ăn là được rồi, ăn nhiều chút đi

Chu Thiến có chút ngượng ngùng, nói:

https://thuviensach.vn

- Hi Tuấn, được rồi, anh tự ăn đi!

Triệu Hi Thành thật sự nhịn không được, lạnh lùng nói:

- Hi Tuấn, không nghĩ em lại chu đáo như thế

Sự ghen tuông trong giọng nói của anh đến Tống Thiệu Vân cũng nghe ra được. Triệu Hi Tuấn ngẩng đầu nhìn anh trai cười nói:

- Còn phải xem là với ai nữa!

Triệu Hi Thành biến sắc, Chu Thiến cũng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn HiTuấn. Anh nói lời này là có ý gì, chẳng phải cô đã nói rõ ràng rồi sao?

Triệu Hi Tuấn thấy thần sắc của Chu Thiến thì vội nói:

- Em luôn chu đáo với bạn bè của mình mà

- Vậy à?

Triệu Hi Thành tuy mỉm cười nhìn trong mắt chẳng chút ý cười. Anh nhìn Chu Thiến:

- Chu tiểu thư thật có phúc, có được người bạn tốt như thế

Anh cố ý nhấn mạnh chữ “bạn”

Chu Thiến lạnh lùng đáp:

- Tôi cũng thấy là mình rất may

Có ý gì? Nếu đã từ chối cô thì giờ còn bày trò này làm gì?

Triệu Hi Thành nghe xong lời cô nói thì mặt cứng đờ. Không khí trong phòng nhất thời lạnh xuống

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Vân thấy Chu Thiến vừa được Triệu Hi Tuấn chu đáo chămsóc, Triệu Hi Thành lại đặt toàn bộ sự chú ý của mình lên cô, chỉ cómình như người thừa bị gạt qua một bên thì rất bực bội. Nhìn Chu Thiếnchẳng có gì mà lại thành nhân vật chính thì vừa ghen tỵ, vừa bực bội.

Chu Thiến ăn một lúc thì cảm thấy không ăn nổi nữa, lòng như có cái gì chặn lại, cô nhẹ nhàng nói với Triệu Hi Tuấn:

- Tôi đi toilet một chút

Sau đó đứng lên, Tống Thiệu Vân vội vàng nói:

- Chờ một chút, tôi cũng đi!

Hai người được phục vụ dẫn đi toilet. Lúc đi ra, Tống Thiệu Vân lại ở bên chặn đường Chu Thiến mà nói:

- Không lâu nữa tôi và Hi Thành sẽ kết hôn, hôm nay chúng tôi đi xem áo cưới đó

Cô ta nhướng mày chờ đợi nhìn Chu Thiến.

Vẻ mặt Chu Thiến cũng chỉ thản nhiên nhưng lòng lại suy nghĩ. Tuyrằng chính miệng Hi Thành đã nói rằng anh sẽ chọn Thiệu Vân nhưng biểuhiện khi nãy của bọn họ chẳng giống một đôi sắp kết hôn. Nhưng nghĩ lại, hôn nhân hào môn chẳng phải đều là xuất phát từ lợi ích, lúc trước HiThành và Thiệu Lâm cũng là thế đấy thôi?

Tuy rằng trong lòng có chút đau đớn nhưng Chu Thiến là ngẩng đầu nhìn Tống Thiệu Vân mỉm cười:

- Chuyện của hai người chẳng liên quan gì đến tôi

Nói xong hờ hững xoay người rời đi. Tống Thiệu Vân nhìn vẻ hờ hững của cô lại càng bực mình, đứng sau nói:

https://thuviensach.vn

- Cô cũng đừng nghĩ mình có thể đến được với Hi Tuấn, nhà bọn họ sẽ không đồng ý đâu.

Chu Thiến quay đầu lại, cười cười:

- Chuyện của tôi lại càng không liên quan đến cô, Tống tiểuthư, cô có thời gian đi lo việc người khác thì không bằng nghĩ cách làmsao khóa chặt được trái tim bạn trai thì hơn

Tống Thiệu Vân nhớ tới sự lãnh đạm khi này của Hi Thành với mình đều bị Chu Thiến thấy rõ thì mặt tái mét, không nói nên lời.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 219: Ác Mộng

Chương 218: Ác mộng

à không khí trong phòng cũng chẳng tốt hơn là bao.

Triệu Hi Thành nhìn em trai lạnh lùng nói:

- Hi Tuấn, em sẽ không thực sự thích Chu Thiến đấy chứ?

Triệu Hi Tuấn nhìn thẳng anh:

- Không sai, anh, em thích cô ấy, giờ em đang cố gắng theo đuổi cô ấy!

Triệu Hi Thành cười lạnh:

- Cô ta? Chu Thiến? Hi Tuấn, sao em có thể thích cô ấy? Bêncạnh em còn nhiều cô gái tốt hơn nhiều cơ mà? Cô ấy sao xứng với em.

Vẻ mặt Triệu Hi Tuấn không chút thay đổi, nhẹ nhàng nói:

- Anh, đây là những lời thật lòng của anh sao? Anh nhất định phải nói thế thì lòng mới thoải mái có phải không?

- Em có ý gì?

Triệu Hi Tuấn cười cười sau đó kiên định đáp:

- Anh, em chẳng có ý gì cả. Em chỉ muốn nói là em rất nghiêmtúc, bất kể anh nghĩ thế nào thì em cũng chẳng buông tay đâu

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành cắn chặt răng, vừa hâm mộ vừa khó chịu với sự thẳngthắn mà cố chấp này của Hi Tuấn. Nếu anh cũng có thể thẳng thắn đối diện với lòng mình thì Chu Thiến sẽ chẳng ngồi bên Hi Tuấn…

Dưới ánh trăng, cô từng nước mắt doanh tròng nói với anh rằng cô yêu anh…

Là anh nhẫn tâm cắt đứt mọi hi vọng, nhiệt tình của cô, trách ai được đây?

Chỉ đổ thừa lòng anh không đủ kiên định, để Chu Thiến tình cờ bướcvào. Đến giờ khi muốn cô rời khỏi tim anh thì mới biết đó là chuyện khókhăn cỡ nào.

Triệu Hi Tuấn rót trà cho anh rồi nhìn anh nhẹ nói:

- Anh à, vất vả lắm em mới tìm được cô ấy, bất kể thế nào em cũng sẽ không buông tay

Triệu Hi Thành khó nhọc nói:

- Ba mẹ sẽ không đồng ý.

Triệu Hi Tuấn lắc đầu:

- Không sao, em nhất định sẽ thuyết phục được bọn họ

Anh nói rất nhẹ nhàng nhưng ánh mắt rất kiên định như thể không đạt được mục đích thì quyết không bỏ qua

Triệu Hi Thành rất hiểu em trai, bình thường trông tao nhã phóngkhoáng nhưng khi đã quyết tâm thì sẽ dũng cảm tiến tới, tựa như khi nódứt khoát bỏ nhà theo đuổi giấc mơ của mình. Triệu Hi Thành cũng chẳngnghi ngờ năng lực, sự thu hút của em trai mình. Nhưng vừa nghĩ Hi Tuấnsẽ có được

https://thuviensach.vn

lòng Chu Thiến thì Triệu Hi Thành lại cảm thấy vô cùng khóchịu. Nhưng anh có tư cách gì mà ngăn cản?

Lúc này Chu Thiến cùng Tống Thiệu Vân một trước một sau tiến vào phòng, người trước bình thản, người sau mặt tái mét

Từ sau khi Chu Thiến tiến vào, Triệu Hi Thành vẫn chăm chú nhìn ChuThiến, mong cô sẽ nhìn mình một lần. Nhưng Chu Thiến vừa từ chỗ TốngThiệu Vân mà biết bọn họ sắp kết hôn nên rất khó chịu. Dù cảm nhận đượcánh mắt của Triệu Hi Thành nhưng cũng chẳng nhìn tới anh.

Triệu Hi Tuấn thấy sắc mặt Chu Thiến không ổn, chu đáo rót cho cô một cốc nước. Chu Thiến cảm kích mỉm cười với anh

Nụ cười này như kim đâm vào tim Triệu Hi Thành. Anh đứng phắt dậy, lạnh lùng nói:

- Anh có việc, anh đi trước đây!

Nói xong cũng không chờ bọn họ trả lời, lập tức ra khỏi phòng

Tống Thiệu Vân vừa bưng chén nước, còn chưa kịp uống thì Triệu Hi Thành đã rời đi, đành luống cuống buông tay mà vội chạy theo.

Bị Triệu Hi Thành làm cho mất mặt nên lúc bước đi cô ta cúi gằm mặt, không dám nhìn Chu Thiến.

Bọn họ đi rồi, Chu Thiến hoàn toàn suy sụp, vẻ mặt rất mỏi mệt. Cô quay đầu nhẹ nhàng nói với Hi Tuấn:

- Hi Tuấn, tôi mệt quá, muốn về nhà

Hi Tuấn cười cười, anh gọi thanh toán.Sau đó đưa Chu Thiến về nhà.

https://thuviensach.vn

Dọc đường đi, Chu Thiến nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh trăng nhu hòa phủlên mặt đất, bầu trời rộng mở đầy những ánh sao lấp lánh. Xe chạy tốc độ rất nhanh, gió thổi ào ào, thổi tung tóc cô.

Triệu Hi Tuấn không hỏi gì, vẫn luôn yên lặng, để mặc Chu Thiến hưởng thụ giờ khắc yên tĩnh này khiến Chu Thiến rất cảm kích. Cho tới giờ HiTuấn vẫn luôn dịu dàng chu đáo với cô nhưng một khắc này Hi Tuấn lạikhiến cô cảm động. Không phải ai cũng có thể khiến người khác được thoải mái. Vừa rồi anh thấy nhiều như vậy nhưng lại chẳng hỏi gì, khiến cô dễ chịu hơn ít nhiều

Đưa cô về nhà, Hi Tuấn cười dặn cô đi ngủ sớm. Chu Thiến lại càngthêm cảm kích sự quan tâm của anh. Anh cũng chỉ đùa đùa nhắc nhở cô cònnợ anh một bữa cơm khiến Chu Thiến bật cười thoải mái

Triệu Hi Tuấn lái xe rời đi, anh nhìn bóng dáng cô đơn của cô quagương chiếu hậu mà lòng xót xa. Sao anh lại chẳng nhìn ra? Người cô nóikhông thể ở bên đó hẳn chính là anh trai!

Nhưng lúc này, chẳng có lý do gì để anh buông tay!

…

Sau hoa viên

Bóng trăng nhô cao, sao sáng như ngọc rải khắp trời, trong hoa viên những tán cây xào xạc.

Triệu Hi Thành đứng giữa vườn hoa, hương hoa ngào ngạt vây quanhkhiến anh say mê. Cách đó không xa, Chu Thiến bước ra khỏi một bụi cây,ánh trăng sáng tỏ chiếu lên khuôn mặt động lòng người của cô, hai mắtđen láy long lanh chứa chan tình cảm mà nhìn anh

https://thuviensach.vn

Cô mỉm cười chậm rãi đi về phía anh. Quần áo, mái tóc dài bay bay trong gió tựa như lăng ba tiên tử.

Cô đi đến bên cạnh anh, nâng mặt nhìn anh, hai mắt trong sáng nhưngọc, môi mềm mại đỏ mọng như cánh hoa, cô lẳng lặng nhìn anh, sau đónhẹ nhàng nói:

- Hi Thành, em yêu anh…

Giọng nói dịu dàng mà rành mạch truyền đến sâu trong tim anh khiếntim anh run lên. Cảm giác hạnh phúc khó tả dâng lên trong lòng anh. Niềm vui đó khiến anh hận không thể nhảy cẫng lên.

Cô nhẹ nhàng khép mắt lại, đôi môi đầy đặn hé mở, anh miệng khô lưỡikhô, không nhịn được mà ôm chặt lấy cô như muốn hòa tan cô vào cơ thểmình. Anh cúi đầu hôn lên đôi môi anh đào khiến anh thần hồn điên đảođó…

Đến lúc này, cách đó không xa, một tiếng gọi nhẹ nhàng vang lên:

- Thiến Thiến…

Cô ngẩn ra trong lòng anh, sau đó đột nhiên mở to mắt, giãy khỏi lòng anh mà đi về phía bóng người cao gầy kia. Đi đến bên kia rồi mỉm cườivới người đó.

Triệu Hi Thành vươn tay gọi:

- Chu Thiến, Chu Thiến…

Nhưng cô thản nhiên bước đi cùng người kia, không quay đầu lại

- Chu Thiến, Chu Thiến!

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành kêu lớn rồi sợ hãi ngồi bật dậy, mờ mịt nhìn căn phòng tối đen, đến lúc này mới ý thức được tất cả chuyện vừa rồi đều chỉ làgiấc mộng mà thôi.

Nhưng cảm giác đau lòng này lại rõ ràng đến thế, tim anh đến giờ vẫncòn thoáng đau. Anh lau mồ hôi lạnh trên trán, lúc này mới phát hiện cảngười đã bị mồ hôi tẩm ướt, da dẻ nhớp nháp khó chịu.

Anh xuống giường đi vào phòng tắm tắm rửa sau đó mặc áo choàng tắm đi ra ban công.

Cây cối trên ban công xanh um tươi tốt, xem ra là được chăm sóc khá kĩ

Triệu Hi Thành nhẹ nhàng mà dựa vào lan can nhìn bóng đêm mờ mịt. Thật lâu sau anh mới lấy điện thoại ra, mở máy gọi:

- Lý Thêm, muộn rồi còn đánh thức anh thật ngại quá… Anh giúp tôi điều tra một người, tôi muốn biết cô ấy làm gì… tên cô ấy là ChuThiến!

…

Cuộc thi stylist toàn quốc bắt đầu bước sang vòng loại.

Thành phố này cũng có mấy trăm stylist tham gia. Hơn nữa, các thànhphố nhỏ khác cũng có mấy trăm stylist khác, tính ra toàn tỉnh cũng cóđến hơn ngàn người dự thi. Tham gia kì thi đều là những người mới cònnhững bậc thầy có tiếng đương nhiên sẽ không tham gia mà tranh giành với đám hậu bối.

Hôm thi đấu, Chu Thiến gặp lại đám người Triệu Viện Viện đã lâu không gặp. Giờ Triệu Viện Viện đã trở nên cao nhã, xinh đẹp, hoàn toàn khôngcòn chút tự ti, lo được lo mất như trước. Triệu Viện Viện cố gắng mà cóđược thành công, cô nắm chặt vận mệnh trong tay cho nên luôn thoải mái,tự nhiên xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt giới thiệu Chu Thiến cho bọn Triệu Viện Viện, Lý San, hai người nhìn thấy Chu Thiến mỉm cười thì đều tỏ vẻ tò mò.

Hàn huyên một hồi, Triệu Viện Viện không nhịn được cười nói:

- Chẳng hiểu vì sao, mình có cảm giác rất lạ, như là đã quen Chu Thiến từ lâu rồi vậy

Lý San cũng bưng miệng cười:

- Mình nghĩ chỉ mình mình mới thấy thế, thì ra cậu cũng vậy

Tiểu Mạt và Chu Thiến nhìn nhau cười, Tiểu Mạt nói:

- Không quan trọng là quen biết bao lâu, tóm lại, sau này mọi người chính là bạn bè!

Lý San và Triệu Viện Viện đều cười gật đầu.

Đấu vòng loại rất đơn giản, hơn một ngàn tuyển thủ báo danh, chia làm 10 tổ, mỗi tổ đều có một đề mục thiết kế khác nhau. Tuyển thủ theo yêucầu làm tạo hình cho người mẫu sau đó ban giám khảo sẽ chọn ra năm người ưu tú nhất trong tổ. 50 người đó lại thi một lần nữa rồi chọn ra mườingười để tham gia kì thi Toàn quốc.

Người mẫu đều là tự chuẩn bị, mọi người đều chọn người mẫu xinh đẹp.Chu Thiến cũng không là ngoại lệ, người mẫu của cô chính là một sinhviên đang theo học tại trường đào tạo nghệ thuật. Dù sao dáng người,diện mạo xinh đẹp thì cũng dễ tạo hình hơn.

Lần thi này, không thể không nói, vẫn là học viên của Yêu Ti Lệ là áp đảo nhất. Mười người lọt vào danh sách thì có đến 8 người đều tốtnghiệp từ Yêu Ti Lệ. Chu Thiến, Tiểu Mạt, Triệu Viện Viện, Trương Bân,Lý San là

https://thuviensach.vn

một trong số 10 người, hai người không phải là học viên củaYêu Ti Lệ là styist nổi tiếng trong thành phố khác.

10 người này sẽ được tham gia cuộc thi toàn quốc tháng tới

Thi xong, Chu Thiến và bọn Trương Bân, Tiểu Mạt cùng gặp nhau chúc mừng

Mọi người uống rượu nói chuyện phiếm, không khí rất náo nhiệt. Vài lần chạm cốc, Trương Bân không nhịn được hỏi Chu Thiến:

- Cậu học styist ở đâu, học rất có bài bản đó!

Đây là nghi vấn chung của mọi người, tất cả đều mở to mắt nhìn cô.Chu Thiến không thạo nói dối nhưng không thể không bịa chuyện, cô lắpbắp:

- Mình… mình học theo một người đồng hương.

Lý San sùng bái:

- Vậy thầy của cậu nhất định là người rất giỏi. Chu Thiến,thiết kế của cậu thực sự rất tuyệt, làm mình nhớ đến một người…

Nói tới đây, Lý San đột nhiên dừng lại nhưng mọi người đều biết cô nhắc đến ai, ai nấy đều trầm xuống

Triệu Viện Viện khẽ thở dài một tiếng, nói:

- Nếu cô ấy còn sống, cô ấy sẽ là người có khả năng lọt top 10 nhất trong bọn mình…

Chu Thiến thấy những người bạn này vẫn không quên mình thì rất cảmđộng nhưng cô không thể nói ra sự thật. Vừa cảm động lại vừa thấy có lỗi với mọi người.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Tiểu Mạt giơ cốc bia lên nói:

- Hôm nay vui vẻ thế này, đừng nhớ đến chuyện buồn nữa. Nào,chúng ta cụng ly đi, hi vọng mọi người đều có thể lọt top 10 trong cuộcthi toàn quốc này.

Mọi người đều nâng cốc, Triệu Viện Viện nói:

- Đúng, chúng ta có thể vào chứng tỏ Thiệu Lâm nhất định là có thể. Mọi người cùng cố gắng, nhất định phải vào top 10!

- Cụng ly!

Tám chiếc cốc chạm nhau khiến bọt bia bắn ra, lóe sáng dưới ánh đèn.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 220: Đi Dạo Phố

Chương 219: Đi dạo phố

Cuộc thi vòng loại qua đi, Chu Thiến đặt toàn bộ sức lực vào lần thitoàn quốc sắp tới, trong lúc đó cũng có đôi lần cùng Tiểu Mạt đến nhàtrẻ thăm Thế Duy.

Thấy Thế Duy ở nhà trẻ vui vẻ chơi đùa cùng các bạn, cùng cô giáo học hát học múa, khuôn mặt nhỏ nhắn lúc nào cũng tươi cười, Chu Thiến cảmthấy bất kể thế nào, đưa Thế Duy đến nhà trẻ là quyết định không sai.Trẻ con phải được chơi với bạn bè nhiều hơn. Lúc trước Thế Duy chỉ ởtrong nhà, cơ hội ra ngoài không nhiều, người tiếp xúc cùng cũng chỉ làngười nhà, đó không phải là điều tốt cho sự phát triển của trẻ nhỏ.

Thế Duy thấy Chu Thiến thì cũng rất vui, ôm Chu Thiến mà gọi không ngừng khiến Tiểu Mạt có chút ghen tuông nói:

- Thế Duy có cô là không để ý đến mẹ nuôi à

Lúc này Thế Duy mới ôm Tiểu Mạt mà thơm một cái

Thế Duy dựa vào lòng Chu Thiến, thủ thỉ kể một số chuyện, có đôi chỗnói còn chưa rõ ràng nhưng Chu Thiến vẫn có thể hiểu đại khái ý tứ củacậu bé. Cậu bé rất nhớ cô, nhà trẻ chơi rất vui, các cô giáo khen cậu bé hát hay, mãi đến trưa phải đi ngủ thì Thế Duy mới lưu luyến vẫy taychào Tiểu Mạt và Chu Thiến.

Không ngờ đến hôm sau Triệu Hi Thành đã gọi điện đến

https://thuviensach.vn

- Chu tiểu thư, hôm qua cô thăm Thế Duy?

Chu Thiến nghe xong khó hiểu:

- Triệu tiên sinh, chẳng lẽ tôi không thể đến thăm Thế Duy sao?

Bên kia, Triệu Hi Thành im lặng một lúc rồi mới nói:

- Chu tiểu thư, tôi không có ý này, là Thế Duy nói hôm qua nó quên kể với cô một chuyện

- Chuyện gì?

- Nó nói muốn cô dẫn nó đi mua quần áo. Nó thích bộ quần áolần trước cô mua cho nó. Nó hỏi thứ bảy này cô có thể dẫn nó đi không?

Dẫn con đi mua quần áo là niềm vui khó có được, Chu Thiến sao có thể từ chối

- Được, thứ bảy tôi đến đón thằng bé.

Bên kia, Triệu Hi Thành thản nhiên nói:

- Thứ bảy tuần này tôi sẽ đến đón cô.

Nói xong liền cúp điện thoại.

Chu Thiến sửng sốt, nhất thời quên dập máy, trong điện thoại truyền đến tiếng tút tút.

Anh ấy nói gì? Anh đến đón cô? Anh đi với bọn họ sao?

Ba người cùng đi dạo phố? Nếu đổi lại là trước kia thì cô nhất địnhsẽ rất vui nhưng bây giờ lòng cô lại ủ dột bởi vì cô không hiểu được,rốt cuộc là anh muốn gì?

https://thuviensach.vn

Rất nhanh đã đến thứ bảy. Ma xui quỷ khiến mà Chu Thiến vẫn trangđiểm phơn phớt qua. Cô mặc bộ váy liền màu trắng, kiểu dáng đơn giảnthoải mái, thắt chiếc thắt lưng nhỏ màu vàng khiến người ta cảm thấysáng bừng. Tóc vì trời nóng mà buộc lên, đuôi ngựa dài lúc lắc đầy sứcsống, cô khẽ cười, khuôn mặt trang điểm nhẹ càng thêm tú lệ.

Chu Thiến nhìn gương mà nghĩ, may mà Tiểu Mạt hôm nay phải đi làm, nếu không nhìn cô thế này chẳng biết có trêu cô không nữa…

Đang nghĩ thì Triệu Hi Thành gọi điện thoại đến nói anh đang ở dưới lầu

Chu Thiến vội lấy túi xách rồi đi xuống

Triệu Hi Thành dựa ở ngoài xe nhìn quanh bốn phía mà cảm khái. Dườngnhư mới đây thôi anh còn ở đây hân hoan đợi Thiệu Lâm xuống. Nhưng giờThiệu Lâm đã hương tiêu ngọc vẫn, còn anh thì đứng đây chờ một người con gái khác.

Lòng anh buồn khổ vô cùng nhưng khi nhìn thấy Chu Thiến chậm rãi xuất hiện trước mặt thì cố ép sự buồn bã đó xuống

Anh nhìn cô thản nhiên cười cười:

- Hôm nay phiền cô rồi!

Chu Thiến lắc đầu nói:

- Không đâu, tôi rất thích chơi với Thế Duy

Chu Thiến nhìn Hi Thành, hôm nay anh mặc áo phông trắng, quần dài màu nâu sáng, vẻ thoải mái này khiến anh bớt nghiêm túc mà thêm chút sứcsống, càng tuấn tú hơn

Thế Duy ngồi ở ghế phụ, thấy Chu Thiến thì vội vẫy tay với cô, trông rất vui.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành mở cửa ghế phụ, nói với cô:

- Cô bế Thế Duy ngồi đằng trước cho an toàn.

Chu Thiến gật gật đầu, bế Thế Duy.

Thế Duy nhìn cô một lúc rồi đột nhiên cười nói:

- Cô hôm nay xinh quá!

Lúc này Triệu Hi Thành vừa vặn ngồi vào xe, nghe Thế Duy nói thì liếc nhìn Chu Thiến một cái, thấy cô trang điểm nhẹ mà long mi cong cong,ánh mắt long lanh hơn, môi bôi chút son bóng căng mọng.

Quả thật là đã trang điểm cẩn thận, khóe miệng Triệu Hi Thành bất tri bất giác mỉm cười đầy mê hoặc.

Cảm nhận được ánh mắt nóng rực của Triệu Hi Thành, dù Chu Thiến cốnhắc nhở bản thân phải trấn định nhưng vẫn đỏ mặt, ngay cả vành tai cũng nóng bừng. Cô cúi đầu tự mắng bản thân thật chẳng có tiền đồ.

Triệu Hi Thành nhìn vẻ quẫn bách của cô thì cũng thôi, thu hồi ánhmắt mà khởi động xe. Nhưng nụ cười lại càng sâu, tâm tình đột nhiên thật vui vẻ

Chu Thiến thấy anh chuyên chú lái xe thì mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Dọc theo đường đi, Thế Duy theo yêu cầu của Chu Thiến mà hát nhữngbài hát học được ở nhà trẻ, vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé, vẻ mặt rất vui vẻ. Hát chán rồi thì bắt đầu nói chuyện với Chu Thiến.

- Minh Minh nói Chủ nhật bố mẹ bạn ấy đều đưa bạn ấy đi chơi

https://thuviensach.vn

Thế Duy mở to đôi mắt nhìn Chu Thiến, vẻ hâm mộ trong mắt cậu bé khiến Chu Thiến đau lòng.

- Hôm nay cô đưa Thế Duy đi chơi Thế Duy rất vui! Ngày mai Thế Duy sẽ nói với Minh Minh.

Lòng Chu Thiến xót xa, không khỏi nhìn về phía Triệu Hi Thành thì đãthấy Hi Thành cũng đang đăm chiêu nhìn mình. Ánh mắt hai người vừa chạmnhau thì lại vội quay đi.

Triệu Hi Thành lái xe đến cửa hàng quần áo trẻ em mà Chu Thiến chỉ.

Ba người xuống xe, cả ba đều mặc áo trắng, trong mắt mọi người xung quanh, đây chính là hình ảnh một nhà ba người thật ấm áp.

Nhân viên cửa hàng nhìn xe của bọn họ thì biết là khách quý, vội cười bước lên mở cửa rồi chào đón:

- Chào mừng quý khách

Thế Duy hào hứng đi vào. Chu Thiến ở sau lo lắng kêu:

- Cẩn thận!

Triệu Hi Thành đi sau nhìn bọn họ thì mỉm cười

Hai người lớn chọn quần áo cho Thế Duy, Thế Duy ở bên chơi ngựa gỗ

Triệu Hi Thành đưa một chiếc áo cộc cho Chu Thiến rồi hỏi:

- Cái này thế nào?

Chu Thiến đang xem một bộ khác, nghe Triệu Hi Thành nói thì đi qua, nhìn chiếc áo trên tay anh, sau đó nhíu mày:

- Không được, quá ngắn, dễ bị hở bụng, Thế Duy sẽ bị cảm lạnh

https://thuviensach.vn

- Vậy cái này thì sao? Triệu Hi Thành đưa một chiếc khác tới

- Cái này cũng không tệ, nhưng họa tiết này không phải là nhân vật hoạt hình Thế Duy thích.

Lúc này khoảng cách hai người càng lúc càng gần. Chu Thiến tìm được một bộ rất vừa ý, quay đầu nói:

- Cái này cũng rất được…

Quay người lại liền đâm sầm vào lòng Triệu Hi Thành. Hai người gầnnhau như thế, gần đến độ có thể cảm nhận được hơi thở nóng rực của nhau. Lòng Chu Thiến hoảng hốt, vội lùi về phía sau nhưng lại trượt chân màngã. Trong lúc nguy cấp, Triệu Hi Thành vội ôm lấy eo cô, ôm cô vào lòng mình, ôm thật chặt tựa như cô là báu vật của đời anh.

- Cẩn thận!

Triệu Hi Thành khẽ nói, đôi mắt đen như động sâu không đáy như muốn hút cô vào

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 221: Không Thể Khống Chế

Chương 220: Không thể khống chế

Hai người dựa vào nhau quá gần, Chu Thiến chỉ cảm thấy thân thể Triệu Hi Thành nóng như bàn ủi, cảm giác nóng bỏng đó như truyền đến tận đáylòng cô

Ánh mắt của anh khiến cô hoảng loạn. Tay cô đặt trên ngực anh, côthậm chí còn cảm nhận được dưới làn da nóng rực của anh, tim anh đangđập loạn.

Lòng Chu Thiến cả kinh, vội đẩy Triệu Hi Thành ra, tim đập loạn. Cô cúi đầu không dám nhìn vào mắt anh. Cô khẽ nói:

- Tôi đi xem Thế Duy

Nói xong vội vòng ra đằng sau, đi về phía Thế Duy.

Hôm nay cô đáng ra không nên đến, cô không nên quá gần gũi với anh.Nếu đã là chuyện không thể thì tại sao còn để cho anh có cơ hội làm côbối rối?

Triệu Hi Thành nhìn bóng cô vội vàng rời đi, lòng buồn bã mất mát.Hai tay như vẫn còn lưu lại hương thơm thản nhiên của cơ thể cô. Anh nhẹ nhàng vuốt ve cánh tay, phủi đi cảm giác tê dại nơi đó rồi đi về phíabọn họ.

Chu Thiến cầm bộ quần áo vừa chọn xong hỏi ý kiến Thế Duy. Thế Duychỉ cần là cô mua thì đều nói thích. Chu Thiến thấy Triệu Hi Thành

https://thuviensach.vn

đitới, nhớ lại cảnh khi nãy mà mặt nóng bừng. Cô tránh anh đi qua chỗ khác mà chọn đồ cho Thế Duy.

Triệu Hi Thành thấy cô cố ý né tránh thì trầm mặt xuống, lòng rất khó chịu. Nhưng anh muốn cô thế nào đây? Là chính anh từ chối cô, chẳng lẽcòn muốn cô chết cũng phải bám riết lấy anh? Nếu cô thực sự là loại congái như thế thì chắc anh đã thấy thoải mái.

Nhân viên bán hàng lúc này đi tới nhiệt tình giới thiệu:

- Tiên sinh, phu nhân, có muốn thử quần áo gia đình của cửahàng chúng tôi không. Cậu bé nhà các vị đáng yêu thế kia, lúc đi dạo phố mặc như vậy sẽ rất ngọt ngào, ấm áp đó.

Chu Thiến thấy nhân viên kia hiểu lầm thì định sửa lại nhưng Triệu Hi Thành lại nói:

- Được, mang qua cho chúng tôi xem

Nhân viên cửa hàng cười tủm tìm mà đem đến một bộ áo gia đình rồi nói:

- Có của cha mẹ và con, kiểu dáng giống hệt nhau, thực sự rất đáng yêu

Nói xong đưa cho ba người mỗi người một chiếc áo rồi lại dẫn Thế Duy đi vào phòng thay đồ.

- Tiên sinh, phu nhân đừng lo, nhân viên cửa hàng của chúngtôi sẽ chăm sóc cậu bé cẩn thận. Giờ cũng mời hai người đi thử đồ đi

Nói xong liền bước đi.

Chờ nhân viên cửa hàng đi rồi, Chu Thiến giận dữ nhìn Triệu Hi Thành khẽ nói:

https://thuviensach.vn

- Triệu tiên sinh, anh có ý gì? Vì sao lại làm chuyện khiến người khác hiểu lầm này?

Triệu Hi Thành nhìn khuôn mặt lạnh như băng của cô mà nói:

- Chẳng qua tôi muốn mua quần áo gia đình, sao lại khiếnngười ta hiểu lầm? Mua bây giờ sau này kiểu gì chẳng có lúc dùng

Nói xong cầm quần áo đi vào lòng thay đồ, trước khi vào cũng xoay người nhìn Chu Thiến nói:

- Cô cũng thử đi, tôi mua một bộ cho cô

Nói xong đi vào phòng thay đồ

Anh rất muốn nhìn Chu Thiến cùng mình và Thế Duy mặc quần áo gia đình nhưng nhìn khuôn mặt lạnh lùng của cô thì chẳng thể mở lời, đành nóitrớ đi như vậy.

Cô sẽ mặc chiếc áo đó sao?

Chu Thiến cầm chiếc áo kia đứng đó. Không sai, cô rất mong có thểcùng Hi Thành và con mặc quần áo gia đình nhưng thế này là sao? Mua rồisau này sẽ dùng? Với Tống Thiệu Vân sao?

Quần áo gia đình có thể tùy tiện mặc thử sao? Cô lấy lý do gì để mặc chiếc áo này mà đứng chung với bọn họ. Quá khó xử/

Triệu Hi Thành thay quần áo đi ra, vừa vặn nghe được nhân viên của hàng nói chuyện với Chu Thiến

- Phu nhân, sao cô không vào mặc thử, hay là không thích à?

Chu Thiến cười cười nhét chiếc áo vào tay nhân viên:

https://thuviensach.vn

- Cô nhầm rồi, tôi không phải là vợ anh ta, chiếc áo này tôi không mặc được.

Nhân viên cửa hàng ngượng ngùng cười cười:

- Xin lỗi cô, tôi còn nghĩ ba người là người một nhà

- Không sao!

Triệu Hi Thành có chút bực mình. Anh nghiêm mặt đi ra, vừa vặn ThếDuy cũng thay đồ xong, cậu bé trông rất đáng yêu. Triệu Hi Thành bế ThếDuy lên soi gương, một lớn một bé mặc quần áo giống nhau, cảm giác thậtấm áp.

Nhân viên cửa hàng đương nhiên là khen không ngớt lời. Thế Duy thấymình mặc quần áo giống cha thì cũng thấy rất thú vị. Triệu Hi Thành gọinhân viên cửa hàng tính tiền rồi nói:

- Lấy thêm một bộ thế này cho tiểu thư kia!

Dù sao khi nãy cũng từng nói thế mặc dù ý anh không phải là vậy

Ai ngờ Chu Thiến lập tức cười mà cản lại. Cô nhìn Triệu Hi Thành mỉm cười nhưng ánh mắt lại lạnh tanh:

- Không cần, Triệu tiên sinh, cảm ơn ý tốt của anh, quần áo kiểu này chồng tương lai của tôi sẽ mua.

Mặt Triệu Hi Thành cứng đờ. Chồng tương lai? Anh lặp đi lặp lại từnày trong lòng vài lần. Anh đón lấy túi đồ nhân viên cửa hàng đưa rồi bế Thế Duy đi ra ngoài.

Anh mở cửa xe, bế Thế Duy vào. Thấy Chu Thiến vẫn còn đứng đó thì nói:

https://thuviensach.vn

- Sao còn không lên xe? Tôi đưa cô về!

Chu Thiến nói:

- Không cần, tôi còn có việc khác!

Sắc mặt Triệu Hi Thành càng âm trầm, thì ra cô trang điểm chẳng phảilà vì anh, anh tự mình đa tình? Anh oán hận lên xe rồi lái xe phóng vụtđi.

Chu Thiến nhìn bóng xe dần biến mất thì bĩu môi. Sau đó xoay ngườiđến trạm xe bus đối diện chờ xe. Cô muốn đến trường đào tạo người mẫutìm mẫu nam. Cuộc thi chung kết có yêu cầu tạo hình cho mẫu nam. Vốncũng chẳng nhất thiết là hôm nay nhưng nếu đã ra ngoài thì đi luôn chotiện.

Triệu Hi Thành trở về nhà thì giao Thế Duy cho người hầu rồi lập tức gọi điện cho Lý Thêm

- Lý Thêm, chuyện tôi nhờ anh làm đến đâu rồi

- Triệu tổng, theo báo cáo thì Chu Thiến giờ đang chuẩn bịtham gia cuộc thi stylist toàn quốc, không biết có gì đặc biệt không

- Cái này tôi biết, còn tin gì khác sao?

- Đúng rồi, cuộc thi này cần mở rộng, đang tìm tài trợ

- Rồi, tôi biết rồi! Vất cho anh rồi

Từ sau lần Lý Thêm tham gia cứu Thiệu Lâm, Triệu Hi Thành khách khívới Lý Thêm nhiều, cũng rất để ý chiếu cố chuyện làm ăn của Lý Thêm.Điều này giúp Lý Thêm dần thoát khỏi cái bóng là băng đảng xã hội đennhưng có một số chuyện bí mật thì Triệu Hi Thành vẫn nhờ Lý Thêm giúp.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành thu điện thoại. Tài trợ? Không biết nếu biết có Triệu thị tài trợ thì bên tổ chức có vui không đây?

Nhưng anh đang làm gì thế? Anh cố ý tiếp cận cô để làm gì? Từ sau khi thấy cô và Hi Tuấn một chỗ, anh không thể bình tĩnh nổi. Anh không muốn tiếp cận với cô nhưng không nhịn được mà muốn gặp cô. Hôm nay tìm cô đi mua quần áo chính là vì thế. Nhưng vừa thấy cô thì anh lại không thể tự thả lỏng bản thân mà khiến cả hai bên cùng không vui.

Anh rốt cuộc đang làm gì? Dường như hoàn toàn không khống chế được…

Cô lại nói với anh chồng tương lai? Nhớ tới những lời này của cô anhlại nổi giận. Anh ngẩng đầu, mắt lóe sáng, anh muốn xem xem ai có thểthành chồng tương lai của cô?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 222: Cuộc Thi Lớn

Chương 221: Cuộc thi lớn

Từ lần đó cùng Triệu Hi Thành không vui mà chia tay, mãi đến khi bắt đầu trận chung kết, hai người đều chưa từng gặp lại.

Về phần bữa cơm còn nợ Triệu Hi Tuấn, Chu Thiến nghĩ thế này, Hi Tuấn là người nổi tiếng, nhà ăn bình thường đương nhiên không được nhưng nhà hàng lớn một bữa cơm tốn mấy ngàn thì cô cũng không chịu nổi. Nên biếtgiờ cô chẳng còn là con dâu Triệu gia nữa, hơn nữa vì chuẩn bị đi thi mà phải bỏ ra không ít tiền bạc để mua dụng cụ, mời người mẫu. Chu Thiếnnghĩ đi nghĩ lại, cảm thấy để biểu thị sự cảm ơn thì tốt nhất là mời HiTuấn về nhà, tự mình làm cơm.

Quan trọng là, trong nhà có Tiểu Mạt, có thể tránh việc ở riêng vớiHi Tuấn. Tuy rằng bên ngoài Hi Tuấn chỉ nói rằng là bạn bè nhưng một sốhành động của anh lại không như vậy. Chu Thiến cho rằng, nếu đã không có tình cảm thì nên giữ khoảng cách là hơn

Lúc đầu Triệu Hi Tuấn nhận được lời mời của cô, nghe cô nói sẽ tựmình vào bếp thì rất vui nhưng khi đến chỗ cô ở, phát hiện Tiểu Mạt cũng ở đó thì thoáng hiểu ý tứ của cô. Trong lòng anh có chút thất vọngnhưng vẫn mỉm cười mà không bộc lộ ra ngoài

Tiểu Mạt giờ đã có Trương Bân, không còn thần tượng cuồng nhiệt HiTuấn như xưa nhưng có thể được cùng ăn cơm với thần tượng thì vẫn rấtvui. Ba người trò chuyện rất thoải mái cho nên bữa cơm này bề ngoàikhông khí vẫn rất tốt.

https://thuviensach.vn

Sau khi ăn xong, Hi Tuấn gọi điện hẹn cô đôi lần nhưng cô đều lấy cớvì chuẩn bị cho cuộc thi mà từ chối. Trong điện thoại, giọng Hi Tuấn vẫn rất nhu hòa:

- Được rồi, chờ bao giờ em thi xong rồi nói

Lúc này lại khiến Chu Thiến không biết nên nói gì mới tốt.

Rất nhanh, cuộc thi bắt đầu

Tất cả tuyển thủ xuất sắc nhất đều tập trung tại thành phố B. Trướckhi thi, ban tổ chức mở cuộc họp báo tại một khách sạn lớn, mấy trămngười hội tụ, còn cả đài truyền hình, nhà báo đưa tin. Có vẻ cuộc thinăm nay rất rầm rộ

Cuộc họp chủ yếu là đưa ra các quy tắc của cuộc thi lần này. Cuộc thi chia làm mười tuần. Ba tuần đầu là tự do phát huy sở trường, người thicó thể thoải mái tạo hình cho người mẫu của mình theo sở trưởng. Ba tuần đầu này sẽ lọc ra 50 người giỏi nhất. Sau đó 5 tuần là thi theo chủ đề, do ban tổ chức quyết định nội dung, ví dụ như thi hóa trang sân khấu,dạ tiệc hay cuộc sống… Đề thi sẽ được tuyên bố trước một tuần, mọi người đều có thời gian để chuẩn bị. Đến hôm thi, ban giám khảo sẽ quyết địnhai bị loại, ai được tăng bậc. Mà năm tuần này sẽ chọn ra top 10. Cuốicùng, hai tuần còn lại là do giám khảo ra đề ngay tại chỗ, người thi lập tức tạo hình, quyết định á quân, quán quân…

Các giai đoạn của cuộc thi đều được phát song trên Thiệu Vân, hàngngày báo chí cũng đưa tin, đánh giá, nhận xét về các tuyển thủ. Còn lậptrang web để bình chọn cho các thí sinh. Mà khán giả có thể nhắn tin bầu chọn cho thí sinh. Tóm lại, cuộc thi lần này có lẽ nhận được sự tài trợ rất lớn mà trở thành cuộc thi cả nước đều biết, thành chủ đề bàn táncủa mọi người.

Cuối cùng, trưởng ban tổ chức nói:

https://thuviensach.vn

- Cuộc thi lần này chúng tôi có đặt camera trong phòng hóatrang, hơn nữa đài truyền hình cũng sẽ có người đến quay phim, chụp ảnh. Vì thế tôi mong các thí sinh sẽ cố gắng dựa vào thành tích của bảnthân, chúng tôi không mong có chuyện không hay gì xảy ra. Nhưng một khiphát hiện có người dùng thủ đoạn thì sẽ hủy tư cách dự thi của người đó. Đương nhiên, tôi tin rằng các bạn ngồi đây đều là những người có đạođức

Ý chính là cảnh cáo mọi người không được giở trò, cho dù giở trò cũng sẽ bị phát hiện.

Tiểu Mạt nghe xong thì lặng lẽ nói với Chu Thiến:

- Thế thì may rồi, không sợ gặp phải loại người như Hồ Giai Giai hay Lưu Văn Chí

Kết thúc họp báo, Chu Thiến và Tiểu Mạt đi ra hội trường, nhìn thấybọn Trương Bân và Triệu Viện Viện đang ở bên ngoài chờ hai người

Bọn họ vừa ra, Trương Bân chỉ về phía trước nói:

- Mọi người nhìn cô gái kia kìa

Đám người Chu Thiến nhìn theo mắt anh, thấy trong đám người đang đi ra có một cô gái nhỏ nhắn, xinh đẹp theo kiểu kẹo ngọt.

Tiểu Mạt khó hiểu hỏi:

- Sao thế

Trương Bân nói:

- Thầy Khắc Y nói, cô gái này chính là ứng cử viên số 1 cho vị trí quán quân lần này

Triệu Viện Viện nhìn cô gái kia nói:

https://thuviensach.vn

- Cô ấy? Nhìn trông không lớn tuổi lắm, thật sao?

Trương Bân lắc đầu:

- Mọi người đừng xem thường, cô ấy là học trò cưng của thầy Cát Lạc đó.

Thầy Cát Lạc! Tất cả mọi người đều tỏ vẻ kính trọng. Thầy Cát Lạc cóthể nói là không thua kém Khắc Y là mấy, chẳng qua ông phát triển sựnghiệp ở thành phố S (dự là Thượng Hải). Rất nhiều bộ phim truyền hình,điện ảnh nổi tiếng đều mời ông tạo hình.

Học trò cưng của ông đương nhiên chẳng phải là người bình thường.

Chu Thiến cười nói:

- Trương Bân, anh gặp kình địch rồi

Trương Bân nhìn cô cười nói:

- Không chỉ là cô ấy, mọi người cũng đều là kình địch của tôi, tôi đâu dám xem nhẹ!

Chu Thiến lại khẽ thở dài. Bất kể nói thế nào, cô dù học tốt nhưng so với bọn họ luôn thiếu mất hai năm kinh nghiệm, đó là sự chênh lệch rấtlớn. Chu Thiến cũng chẳng cho rằng mình có thể thắng được bọn họ. Giờ cô chỉ muốn cố gắng lọt top 10 sau đó làm trợ lý cho thầy Khắc Y.

Bọn họ đang nói chuyện, đột nhiên Lý San chú ý về một hướng khác. Sau đó, mọi người nhìn theo thì thấy đó chính là Lưu Văn Chí

- Lưu Văn Chí! Trương Bân vẫy vẫy

Tiểu Mạt giận dữ nói:

https://thuviensach.vn

- Sao lại gọi anh ta?

Cô vẫn luôn để bụng chuyện anh ta hại Chu Thiến.

Trương Bân nhìn bạn gái nói:

- Đừng thế nữa, cậu ấy đã phải trả giá cho hành động của mình rồi. Dù sao cũng từng là bạn bè

Môi Tiểu Mạt giật giật còn định nói thêm nhưng Chu Thiến đã khẽ kéo áo cô. Tiểu Mạt quay đầu nhìn, Chu Thiến lắc đầu khẽ nói:

- Thôi đi, mình không sao

Lúc này Tiểu Mạt mới thôi.

Lưu Văn Chí nghe tiếng Trương Bân gọi, nhìn thấy bọn họ thì do dự một hồi rồi mới bước tới. Sắc mặt có chút mất tự nhiên.

- Mọi người đều tới tham gia cuộc thi? Anh ta hỏi

Trương Bân gật đầu nói:

- Cậu cũng tham gia thi sao? Nhưng sao lúc thi loại không gặp nhỉ?

Lưu Văn Chí mặc quần áo bình thường, sắc mặt có chút tiều tụy, vẻ mặt rất cô đơn, sớm đã chẳng còn vẻ cợt nhả khi trước. Anh nghe Trương Bânhỏi thì cúi đầu khẽ nói:

- Tôi làm nhiều việc nhưng không hợp, nghĩ tới nghĩ lui cũngchỉ có việc này. Tôi mong có thể tìm được con đường mới qua cuộc thinày. Tôi đã làm rất nhiều việc sai trái, cũng biết khó mà lăn lộn ở đâynhưng tôi vẫn muốn làm một stylist…

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, giọng anh ta có chút khàn khàn, chắc hẳn là lòng cũng không thoải mái gì. Một lát sau, anh ta nói thêm:

- Mình tham gia thi loại ở chỗ khác nên mới không gặp mọi người

Nghe những lời này, kể cả Tiểu Mạt, Chu Thiến cũng đều tha thứ choanh. Dù sao trước kia quan hệ của bọn họ rất tốt, ai cũng mong anh thựclòng hối cải, không sa đọa.

Trương Bân vỗ vỗ vai anh nói:

- Người anh em, chúng ta cùng nhau cố gắng!

Nghe được tiếng "anh em" này của Trương Bân, Lưu Văn Chí ngẩng đầu nhìn mọi người, mắt hơi ửng đỏ:

- Mọi người còn chấp nhận tôi sao?

Triệu Viện Viện cười cười, nói:

- Chỉ cần sau này anh sống thẳng thắn, chính trực thì sẽ mãi mãi là bạn bè của chúng tôi

Lưu Văn Chí cảm kích nói không nên lời, lén nhìn qua Lý San. Lý San lại lặng lẽ quay mặt đi, Lưu Văn Chí lại tái mặt.

Lúc này, Chu Thiến nói:

- Cùng đi ăn đi, mình đói rồi, mọi người không đói sao?

Lưu Văn Chí nhìn Chu Thiến với vẻ nghi hoặc.

Tiểu Mạt giới thiệu Chu Thiến cho Lưu Văn Chí:

- Đây là bạn mới của chúng ta

https://thuviensach.vn

Chu Thiến vươn tay nói:

- Chào anh, tôi là Chu Thiến.

…

Tuần thi đầu tiên chính thức bắt đầu. Hôm đó, mọi người mới biết cuộc thi này quy mô lớn cỡ nào. Đầu tiên, trâu đấu được tổ chức ở đài truyền hình truyền hình lớn nhất, rất nhiều đài truyền hình khác đều truyềnhình trực tiếp. Hơn nữa ban giám khảo cũng là những người có tiếng tăm.Những stylist, nhà thiết kế thời trang, ngôi sao nổi tiếng toàn quốc đều tham gia. Nghe nói, đến đêm chung kết còn có thể có khách mời đặc biệt.

Đám người Chu Thiến, Trương Bân ngồi trong phòng hóa trang mà làm tạo hình cho người mẫu của mình. Dường như không hẹn mà ai nấy đều chọnngười cao ráo, ngoại hình bắt mắt. Đúng như Tiểu Mạt nói:

- Tạo hình khác nhau ở mỗi người mẫu lại có hiệu quả khácnhau. Phải tạo chút khí thế, ai mà chả nghĩ thế. Mọi người đều dùngngười mẫu chuyên nghiệp mà mình lại dùng người thường làm người mẫu thìchẳng phải là tự mình chịu thiệt?

Quả đúng là đạo lý này.

Bọn Chu Thiến đang làm tạo hình cho người mẫu, đột nhiên một người dự thi đi vào, nói với người bên cạnh:

- Mẹ ơi! Lần này qui mô lớn thật đó! Nếu thực sự có thể vào top 10 là quá đủ để nổi tiếng rồi!

Người còn lại xen ngang:

- Tôi nghe nói lần này cuộc thi nhận được nguồn tài trợ rất lớn từ Triệu thị!

https://thuviensach.vn

- Triệu thị?

Hai chữ này thu hút tất cả mọi người. Tay Chu Thiến khựng lại, cũng ngẩng đầu lên nhìn

- Đúng thế, nghe nói vì người vợ đã mất của tổng giám đốc tập đoàn Triệu thị cũng là một stylist nên mới đầu tư mạnh tay cho cuộc thi này. Chắc sẽ đến làm khách mời đó!

- Đúng rồi! Năm đó anh ấy và vợ rất yêu nhau, cảnh bọn họ tay nắm tay rời khỏi buổi họp báo của Hi Tuấn đến giờ tôi vẫn không quên

- Đúng là người đàn ông tình sâu nghĩa nặng. Thật đáng thương…

Chu Thiến bất tri bất giác dừng tay. Anh cũng đến đây sao? Cô đã hạquyết tâm sẽ rời khỏi cuộc sống của anh thì vì sao anh còn cứ xuất hiệnquanh cuộc đời cô?

Bình tĩnh, bình tĩnh, anh là vì Thiệu Lâm mà đến, đừng nghĩ linh tinh!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 223: “Ác Khẩu”

Chương 222: “Ác khẩu”

Lúc cuộc thi bắt đầu, bởi vì công tác quảng cáo rất tốt nên trườngquay rộng đến 1200m2 cũng chẳng còn chỗ ngồi. Ánh đèn trên sân khấu sáng như ban ngày. Máy quay đặt trước sân khấu.

Một bàn dài gồm chính giám khảo ngồi trước sân khấu. Khắc Y cũng làmột trong số các giám khảo. Vòng đầu tiên rất đơn giản, chỉ là mọi người tạo hình cho người mẫu ở sau cánh gà, sau đó những thí sinh dẫn ngườimẫu lên sân khấu biểu diễn theo từng nhóm để ban giám khảo có cái nhìnkhái quát. Cuối cùng giữ lại 50 người.

Cho nên vòng loại đầu tiên có đến 300 người bị loại. Nhưng Chu Thiến, Tiểu Mạt và các học viên của Yêu Ti Lệ đều nằm trong top 50

Lúc lên sân khấu, Chu Thiến cố ý nhìn quanh nhưng cũng không hề thấyTriệu Hi Thành thì thầm thở phào nhẹ nhõm nhưng lại thoáng thất vọng.

Cứ một tuần lại tiến hành một lần. Vòng thứ hai và thứ ba về cơ bảncũng như vòng thứ nhất nhưng vì ít người hơn nên giám khảo bình luận kĩhơn một chút. Đặc biệt trong đó có một giám khảo là A Cát, theo giớithiệu cũng là một stylist bậc thầy trong nước là người đặc biệt thíchsoi mói. Các thí sinh đều là những người kinh nghiệm còn non, hơn nữalần đầu tham gia vào trận đấu quy mô như vậy nên đều khó tránh khỏi cóchút sai sót. A Cát một khi phát hiện lỗi sai thì sẽ xoáy sâu vào đó làm cho nhiều thí sinh mất mặt. Anh ta nói có lý mà nói dai, còn đầy ý châm biếm, mỉa mai nên khiến

https://thuviensach.vn

mọi người cười rất nhiều. Không khí vì vị giámkhảo này mà sôi động lên không ít. Cho nên anh ta áp đảo cả Khắc Y vốnkhông nói nhiều, trở thành giám khảo thu hút nhất. Mấy trận đấu vừa qua, người khiến khán giả ấn tượng nhất không phải ai khác mà chính là A Cát "ác khẩu" này. Chính vì thế mà A Cát kia lại càng làm tới

Giống như tuần thứ 3, khi đến lượt Chu Thiến, cô tạo hình dự tiệc tối cho người mẫu. Chu Thiến tạo kiểu tóc cho người mẫu theo kiểu tóc xoănlọn to, phần trên búi thành búi sang trọng và xõa một vài lọn xuống. Váy dài màu trắng mềm mại cùng phụ kiện bằng thủy tinh long lanh. Giày caogót màu trắng kết hợp cùng dáng người mảnh mai của người mẫu tạo nên vẻthanh lịch, cao quý. Khán giả đều trầm trồ khen ngợi, nữ thì đố kị, namthì thèm thuồng, ngay cả Chu Thiến cũng cảm thấy hài lòng, cho rằng nhất định có thể được tăng hạng. Dưới sân khấu, hầu hết các giám khảo đềucười tán thưởng. Ngay lúc mọi người nghĩ hẳn là không có vấn đề gì thì A Cát kia lại bắt đầu hắng giọng lên tiếng.

Nhìn thấy "ác khẩu" định mở miệng thì sắc mặt của Chu Thiến và bọnTiểu Mạt đều biến sắc. Nguyên nhân không vì gì khác, chính vì lúc trướcphàm là những người bị A Cát nhận xét đều gặp phải vận bị loại.

Thấy A Cát định lên tiếng, nhóm giám khảo đều nghiêng người nhìn, chờ mong xem ông ta sẽ nói gì. MC cũng rất hưng phấn, mọi người đều chú ýđến anh ta.

MC hỏi:

- Xin hỏi giám khảo A Cát có nhận xét gì?

A Cát trông vốn thanh tú, làn da rất trắng, tóc nhuộm vàng, nhìn quatrông có vẻ như một mỹ nam nhưng có phần hơi ái. Anh ta dường như rấtvừa lòng với sự chú ý của mọi người, mỉm cười rồi nói:

https://thuviensach.vn

- Bạn thí sinh này thiết kế không sai, phối hợp cũng rất hoàn mỹ. Nhưng tôi vừa nhìn đã biết, bạn ấy không có kinh nghiệm gì cả

Lòng Chu Thiến run lên. Sao anh ta có thể nhìn ra…

Các giám khảo khác đều mỉm cười chờ anh ta nói tiếp. Khắc Y nhìn thấy Chu Thiến đang lo lắng thì không khỏi cười cười.

MC vội phối hợp hỏi:

- Vì sao giám khảo A Cát lại nói như vậy?

A Cát cầm bút chỉ chỉ về phía người mẫu của Chu Thiến rồi nói:

- Người mẫu của thí sinh này vốn đã rất cao nhưng thí sinhlại làm kiểu tóc này, thêm giày cao gót. Tôi rất tò mò nếu người mẫuthực sự tham gia dạ yến thì sẽ có mấy người đàn ông dám đến gần cô ấy.Dù sao thì nếu là tôi tôi cũng không dám đến gần… cảm giác bị áp đảolắm!

Cả hội trường cười vang, các giám khảo cũng cười lắc đầu. Chu Thiếnnhếch miệng, mặt đỏ bằng. Tuy rằng giờ cô rất xấu hổ nhưng không thểkhông nói, anh ra nói rất có đạo lý, là cô đã xem nhẹ điểm này. Làm saođây? Cô sẽ bị loại sao? Ngay cả top 50 còn chưa vào đã bị loại?

Chu Thiến bất an.

A Cát lại tiếp:

- Cho nên tôi mới nói người dự thi không có kinh nghiệm. Nếuđã làm nhiều thì đương nhiên sẽ biết chú ý đến điều này. Tuy rằng thiếtkế không tệ nhưng tôi cảm thấy là một stylist trừ kiến thức vững chắcthì cũng cần đặt mình vào hoàn cảnh người khác mà nghĩ. Cho nên tôi cảmthấy thí sinh này không đủ tư cách trở thành một stylist giỏi.

Nói xong anh ta giơ phiếu loại.

https://thuviensach.vn

Mặt Chu Thiến tái mét lại, đám Tiểu Mạt đứng sau cũng hoảng sợ.

Các giám khảo khác cũng giơ thẻ, bốn người loại, bốn người cho qua,cuối cùng chỉ còn lại Khắc Y chưa phát biểu gì. Ở tuần thứ ba này có quy tắc, khi thiết kế của thí sinh nào chưa đủ để tăng hạng thì sẽ để chờđó xem xét, đợi tất cả mọi người dự thi xong thì sẽ cùng đưa ra danhsách người bị loại chứ không như hai tuần đầu là loại thẳng.

A Cát nhướng mày nhìn Khắc Y cười cười:

- Thầy Khắc Y, đây cũng là học viên của Yêu Ti Lệ sao?

Lúc trước có một số học viên của Yêu Ti Lệ như Tiểu Mạt, Lý San đềubị A Cát loại, lần này hỏi như vậy tương đương công khai chống đối KhắcY. Mọi người cũng rất chờ mong phản ứng của Khắc Y, các máy quay, máyanh đều chĩa về phía bọn họ.

Khắc Y cười thoải mái:

- Trước giờ tôi làm việc đều không nhìn người. Thí sinh nàykhông phải là học viên của Yêu Ti Lệ. Tôi chỉ cảm thấy lần này tham giacuộc thi đều là người mới, thiếu kinh nghiệm là chuyện bình thường,chúng ta không nên quá khắc nghiệt. Theo ý tôi, kinh nghiệm có thể tíchlũy dần dần nhưng kiến thức và sự sáng tạo của thí sinh mới là điều khómà có được. Nếu ngay cả A Cát cũng đã nói thiết kế của cô ấy rất tốt thì tôi quyết định sẽ cho cô ấy một cơ hội

Ông tao nhã giơ thẻ thông qua lên.

Vừa dứt lời, khắp hội trường vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt. Miệng A Cát giật giật, mặt có chút khó chịu

5 so với 4, Chu Thiến tạm thời chưa bị loại. Cô thầm thở phào nhẹnhõm, nhìn Khắc Y cười đầy cảm kích. Nhưng kết quả cuối cùng sẽ thế nàothì bây

https://thuviensach.vn

giờ khó mà nói được.

Chờ tất cả mọi người đều triển lãm kết quả xong, các giám khảo luivào phòng nhỏ bàn bạc thứ hạng. Ước chừng 10 phút sau thì mới đi ra.Trong đó có một người cầm danh sách 50 người đưa cho MC. MC nhận đượcdanh sách thì bắt đầu đọc tên. Người đầu tiên chính là người mà TrươngBân đã nhắc đến – học trò cưng của Cát Lạc – Bạch Diễm. Bạch Diễm cùngngười mẫu của mình ngẩng cao đầu đi ra khỏi hàng, mỉm cười tự nhiên.Khán giả lại vỗ tay nhiệt liệt.

Ngay sau đó, Trương Bân, Tiểu Mạt, Triệu Viện Viện, Lý San, Lưu VănChí đều được xướng tên. Trong nháy mắt đã hơn 40 cái tên được đọc ranhưng mãi chưa có tên Chu Thiến. Lòng Chu Thiến không khỏi lo lắng, lưng toát mồ hôi lạnh. Tiểu Mạt đứng ở trên liên tiếp quay đầu nhìn cô lolắng. Chu Thiến vì để cô an tâm mà mỗi khi Tiểu Mạt nhìn thì lại mỉmcười tự tin, ý bảo cô đừng lo lắng nhưng thực sự bản thân lại rất khẩntrương, tim đập loạn như có con thỏ đang nhảy nhót.

Mãi đến số 49 vẫn là tên người khác, nhìn người đó hưng phấn đi vàohàng mà lòng Chu Thiến càng hoảng hốt. Đến khi MC sắp đọc tên người cuối cùng thì A Cát "ác khẩu" đột nhiên lại cắt lời. Giờ là lúc hồi hộpnhất, có bao người chờ đợi cái tên cuối cùng này, tuy rằng tâm tình đềurất hồi hộp nhưng thấy A Cát thì lại không khỏi có chút chờ mong ngheanh ta nói.

- Xin chờ một chút!

Nói xong bốn chữ này, anh ta cố ý hơi dừng lại để mọi người thúc giục rồi mới nói tiếp:

- Thật ra người cuối cùng này chúng tôi đã có sự tranh cãirất lớn. Một số thì cho rằng cô ấy không nên xuất hiện ở đây nhưng mộtsố khác cho rằng

https://thuviensach.vn

thí sinh này có tài năng, nên tạo cơ hội cho cô ấy. Tôi nói đến đây, chắc hẳn mọi người đều đã biết là ai

Anh ta nhìn quanh rồi mỉm cười:

- Không sai, chính là Chu Thiến!

Hai chữ "Chu Thiến" vừa bật ra khiến Chu Thiến thở phào nhẹ nhõm. Lúc này mới phát hiện lưng áo đều đã bị mồ hôi tẩm ướt. Chu Thiến dẫn người mẫu đi ra, đang chuẩn bị bước vào hàng thì A Cát đột nhiên lại nói:

- Chu Thiến, xin đợi một chút!

Chu Thiến dừng bước nhìn anh ta, chẳng phải anh ta còn định nói thêm gì sao?

A Cát cười rồi nói:

- Cô đừng lo lắng, tôi chỉ muốn nói cho cô rằng hôm nay côcách ranh giới bị loại chỉ vài bước. Nói cách khác cô chính là hạnhchót! Bọn họ đều nói nên cho cô cơ hội, tôi cũng rất mong muốn được xemcô sẽ đi xa được đến đâu. Tôi sẽ theo dõi cô cẩn thận!

"Hạng chót" A Cát nói khiến mọi người cười to nhưng lòng Chu Thiếnlại chẳng vui. Hạnh cót thì sao? Hạnh chót thì vẫn là top 50. Chỉ cầnvào được thì cô vẫn còn cơ hội. Anh ta nghĩ mình là giám khảo thì có thể thoải mái cười nhạo thí sinh sao?

Chu Thiến rất muốn đáp trả lại một cách mỉa mai nhưng vừa nghĩ đếnthân phận giám khảo của anh ta. Cô biết A Cách này thích nổi bật thì tất nhiên là rất sĩ diện. Trước mặt mọi người mà quét sạch mặt mũi của anhta thì tuyệt đối không phải là hành động khôn ngoan. Giờ anh ta đang lúc được mọi người ủng hộ, MC cũng sẽ bênh vực anh ta. Đắc tội anh ta thìsau này sẽ càng thêm phiền phức. Lập tức, Chu Thiến chỉ thản nhiên đáp:

https://thuviensach.vn

- Cảm ơn thầy đã cho em cơ hội, em nhất định sẽ dùng hết khả năng để tiến xa hơn

Cô nhìn A Cát cười khẽ, sự kiên định trong mắt cô khiến A Cát dần ngừng cười.

- Em nhất định sẽ không làm cho thầy A Cát thất vọng!

Tôi nhất định sẽ tiến xa hơn anh nghĩ! Chu Thiến tự nhủ trong lòng.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 224: Bất Ngờ

Chương 223: Bất ngờ

Ba tuần thi đầu tiên Triệu Hi Thành đều không xuất hiện, đến khi ChuThiến nghĩ anh sẽ không xuất hiện thì tuần thi thứ 4 anh lại có mặt ởhàng ghế dành cho khách quý.

Khi top 50 cùng lên sân khấu, Chu Thiến liếc nhìn qua đã thấy TriệuHi Thành mặc âu phục đen ngồi ở hàng khách quý. Chu Thiến lúc đó suýt đã làm rối đội hình, may mà cô kịp thời tỉnh táo lại, đuổi kịp mọi người

50 người chia làm hai hàng đứng trên sân khấu. Chu Thiến đứng hàngđầu tiên, vị trí của cô vừa vặn là đối diện với Triệu Hi Thành, chỉ cầncô hơi cúi đầu là có thể nhìn thấy đôi mắt sâu thẳm đang nhìn chằm chằmvào cô. Độ nóng trong ánh mắt ấy khiến cô có chút hoảng loạn. Cô vộivàng nhìn ra chỗ khác, không nhìn anh thêm lấy một lần. Trong lòng thầmđoán già đoán non ý đồ của anh

Anh tham dự lần này là có liên quan đến cô sao? Hay chỉ như mọi người nói, là hoài niệm người vợ đã mất? Thôi đi, đừng nghĩ nhiều nữa, mặc kệ anh ấy đến là vì cái gì, giờ quan trọng nhất là phải phát huy tốt trong cuộc thi này, quyết không thể phân tâm vì bất kì điều gì.

Dưới sân khấu, Triệu Hi Thành nhìn theo Chu Thiến. Anh vốn do dự cónên đến hay không. Anh nhận tài trợ cho cuộc thi này vốn là để cho cô có một cuộc thi có quy mô lớn nhưng xem truyền hình trực tiếp mà thấy côthực sự cố gắng, không hiểu sao anh lại nhận lời ban tổ chức mà thamgia.

https://thuviensach.vn

Trước khi đến, anh từng đoán, nếu Chu Thiến thấy anh tham dự thì sẽcó phản ứng gì? Là kinh ngạc? Là vui mừng? Hay là cả hai? Dù sao cô cótình cảm với anh, sao có thể chẳng có phản ứng gì với sự xuất hiện củaanh. Anh đoán rằng cô sẽ có nhiều phản ứng nhưng chẳng ngờ chỉ là vộivàng liếc qua một cái rồi lại quay đi như người xa lạ. Sự lạnh nhạt nàykhiến tim anh nhói lại.

Ngồi ở cạnh anh đều là một số ngôi sao nổi tiếng, bọn họ đều muốn làm quen với người thừa kế tương lai của tập đoàn Triệu thị nhưng hơi thởlạnh lùng từ người anh tỏa ra khiến bọn họ không dám tùy tiện tiến lên

Tuần này là bắt đầu thi theo chủ đề, đề tài lần này đã được báo từtuần trước để mọi người có đủ thời gian chuẩn bị để không khiến khán giả thất vọng.

Đề bài lần này là tạo hình dạ yến cho quý ông. Chu Thiến sớm đã mờiđược người mẫu nam, hơn nữa là người mẫu rất hợp để mặc đồ thiết kế củacuộc thi chỉ định. Trước khi trận đấu hôm nay bắt đầu, mọi người đều đãchuẩn bị tốt cho mẫu của mình. Trang điểm, tóc tai đều đã chuẩn bị tốt.

Nói thật, tạo hình của con trai không phức tạp như con gái. Nếu trong trường hợp đặc biệt thì chỉ có thể trang điểm cho thêm phần quý phái.Vì thế để tạo được dấu ấn nổi bật là điều không dễ dàng gì.

50 người đứng trên sân khấu để cho giám khảo và khán giả quen mặt một chút. Sau đó năm mươi người xuống sân khấu làm công tác chuẩn bị đểngười mẫu lên biểu diễn.

Chu Thiến đi vào hậu trường thì đã thấy người mẫu của mình toát mồ hôi chạy ra, vừa thấy cô thì vẻ mặt đầy áy náy nói:

- Xin lỗi Chu tiểu thư, tôi nhất thời có việc gấp, vừa rồicha tôi gọi điện đến, mẹ tôi bị tim vừa phải đưa vào viện cấp cứu. Chutiểu thư, giờ tôi rất

https://thuviensach.vn

vội, tôi muốn đến bệnh viện. Hơn nữa giờ thế nàytôi cũng không biểu diễn được. Tôi xin hoàn trả tiền cho cô. Giờ tôiphải đi đây, xin lỗi cô!

Anh ta nói ra cả một tràng dài, cũng không chờ Chu Thiến phản ứng lại thì đã tông cửa chạy đi, chạy được vài bước mới quay đầu:

- Chu tiểu thư, quần áo để trên bàn trang điểm, xin lỗi cô!

Nói xong chạy đi thẳng

Chu Thiến đối mặt với tình huống bất ngờ thì trợn mắt há hốc miệng mà đứng đó, giây sau mới phản ứng lại thì vội chạy đuổi theo nhưng vừachạy được hai bước lại thôi. Cô đứng đó run rẩy, mồ hôi trên trái túara, cả người như bị ném vào hầm băng, lạnh lẽo vô cùng

Tại sao có thể như vậy? Lập tức sẽ lên thi đấu rồi lại xảy ra chuyện này? Người mẫu bỏ chạy?

Nhân viên nhìn thấy chuyện này thì vội bước tới trách cô:

- Chu Thiến, cô định thế nào đây? Dù gì cũng phải giữ anh talại chứ. Sắp lên sân khấu rồi, giờ cô tìm đâu ra người mẫu thay thế đây. Cô vốn là muốn bị loại mà!

Những thí sinh khác nhìn tình huống này, nhiều người tỏ vẻ đáng tiếcnhưng có một số người lại vui vẻ khi người gặp họa. Dù sao ai cũng chẳng muốn bị loại, nhìn quy mô của cuộc thi này lớn như vậy, có thể ở thêmtuần nào là khả năng nổi tiếng tăng lên tuần ấy. Điều này sẽ rất tốt cho con đường sau này, ai chẳng mong tất cả những người khác đều bị loại.

Tiểu Mạt đi ra, đến bên Chu Thiến quan tâm hỏi:

- Chu Thiến, sao vừa rồi cậu không giữ anh ta lại. Là anh tađã đồng ý rồi giờ lại không chịu trách nhiệm. Cuộc thi lần này rất quantrọng với cậu mà!

https://thuviensach.vn

Hai người có làm hợp đồng chứ! Sao anh ta có thể tùytiện phá hợp đồng

Chu Thiến nhìn theo hướng người mẫu chạy đi thở dài, sau đó xoay người nói:

- Dù quan trọng thì cũng không quan trọng bằng việc mẹ anh ta phải nhập viện. Nếu mình gặp phải tình huống này thì mình cũng làm nhưanh ta thôi. Không tham dự cũng được, có thể tham dự lần sau nhưng mẹnằm trong viện sống chết không biết thì đâu có thể bỏ qua. Suy bụng tara bụng người, mình sao có thể ngăn cản được.

Nghe cô nói xong, nhân viên hậu trường cũng yên lặng, các thí sinh khác cũng lộ vẻ kính nể. Tiểu Mạt lo lắng hỏi:

- Thế giờ phải làm sao? Nếu không thì thế này đi, mình thi trước, chờ mình thi xong sẽ cho cậu mượn người mẫu.

Nhân viên công tác lập tức nói:

- Không được, đến lúc cuối cùng tất cả người mẫu đều phải lên đài, đến lúc đó thì tác phẩm của cô sẽ không còn!

Chu Thiến nghe vậy thì lập tức lắc đầu:

- Tiểu Mạt, không được, mình sẽ không làm liên lụy đến cậu.Cậu đừng lo, mình sẽ nghĩ cách, mình sẽ không dễ dàng bỏ qua đâu!

Chu Thiến nghĩ, giờ đến trường đào tạo người mẫu thì cũng không được, không thể kịp. Tùy tiện tìm một người cũng không được, bộ lễ phục kiadành cho người cao 1m8 đổ lên, quần áo đều có form chuẩn, người bìnhthường không thể mặc được. Bây giờ chọn lại trang phục cũng không kịp.Nên làm sao đây?

Chu Thiến nói với nhân viên:

https://thuviensach.vn

- Lúc quảng cáo có thể để tôi lên sâu khấu không, tôi muốn nhìn xem trong số các khán giả có ai phù hợp không

Lúc nói những lời này, đầu Chu Thiến chợt hiện lên một dáng người, anh tuyệt đối là rất hợp nhưng mà…

Anh sao có thể làm người mẫu cho cô, đứng trên sân khấu để cho cácgiám khảo bình luận từ đầu đến chân? Anh sao có thể đồng ý. Anh là người cao ngạo như vậy…

Hơn nữa để cho A Cát "ác khẩu" bình phẩm thì thực sự không thể tưởng tượng được sẽ thành cảnh tượng gì…

Chu Thiến lắc đầu, vứt suy nghĩ này ra sau gáy

Nhân viên công tác nghe xong thì yên lặng một hồi, sau đó gọi điện thoại đi đâu đó rồi mới nói với Chu Thiến:

- Được rồi, chỉ có thể như vậy! Chưa biết chừng đây sẽ làđiều tạo sự chú ý trong cuộc thi lần này! Đợi lúc chuẩn bị quảng cáo thì cô đi lên nhé!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 225: Người Mẫu

Chương 224: Người mẫu

Lúc sắp quảng cáo, Chu Thiến theo nhân viên lên sân khấu

Mọi người bên dưới và các giám khảo nhân lúc này đều đang nói chuyệnphiếm, đột nhiên một người sắp thi chạy lên sân khấu thì đều chú ý.Triệu Hi Thành vì bị Chu Thiến bỏ qua mà có chút mất mặt, vốn định bỏ đi nhưng Chu Thiến đột nhiên lên sân khấu khiến anh đổi ý. Anh có thể đọcđược sự lo lắng trong ánh mắt cô, trực giác nói cho anh rằng cô nhấtđịnh đã xảy ra chuyện. Anh có chút lo lắng, sự lo lắng này khiến anh lại ngồi xuống vị trí khách mời.

Chu Thiến nhận lấy micro mà nhân viên đưa tới, nhìn mọi người bên dưới lớn tiếng nói:

- Ngại quá, tôi là thí sinh thứ 50 Chu Thiến. Người mẫu namcủa tôi vì có việc đột xuất phải đi, cho nên ở đây tôi có chút yêu cầuquá đáng, có bạn nam nào cao 1m80 trở nên đồng ý giúp tôi không?

Lời vừa nói ra, cả hội trường đều ồ lên

Chu Thiến thấy thế đành phải lặp lại một lần nữa:

- Phải là bạn trai cao 1m80 trở lên

Mc cũng giúp Chu Thiến hỏi thăm, các nhân viên an ninh thì vội vàngổn định trật tự. Thấy nhân viên an ninh đến thì đám người yên lặng hơnmột

https://thuviensach.vn

chút. Nhưng tất cả mọi người đều chỉ nhìn nhau không ai tiến lên. Dù sao tiết mục này chủ yếu là các quý cô đi xem chứ không có nhiều cácanh, các bác. Trong số ít những người đàn ông ở đây, người cao 1m80 cũng chẳng nhiều mà có thì cũng chưa chắc đã được. Đã có hai cánh tay giơlên nhưng Chu Thiến vừa nhìn thì cũng chỉ đành lắc đầu. Một người rấtbéo, bụng kia chắc chắn không thể vừa được quần áo, người còn lại thìphải cái lưng hơi dài so với yêu cầu…

Đang lúc Chu Thiến lo lắng thì ở ghế giám khảo có một người bật cười. Chu Thiến không cần nhìn cũng biết là ai. Giờ nếu A Cát không tranh thủ mà châm biếm đôi câu thì thật phí cho cái biệt danh "ác khẩu" của anhta.

Tâm tình Chu Thiến giờ rất tệ nên chỉ lạnh lùng nhìn anh ta.

A Cát cười xong thì nói:

- Chu Thiến, không thể không nói cô luôn khiến tôi bất ngờ!Tôi làm giám khảo không ít cuộc thi nhưng người đến giờ thi mới tìmngười mẫu như cô thì đúng là lần đầu tiên gặp! Một thí sinh ngay cảngười mẫu của mình cũng không quản được, còn gây chuyện thế này, làmphiền mọi người thì cô cho rằng cô có tư cách đứng ở sân khấu này sao?

Lời vừa nói ra, không ít giám khảo và người xem đều tỏ vẻ đồng ý. Một số giám khảo còn khe khẽ bàn xem có nên hủy tư cách dự thi của ChuThiến không.

Mc vội nói nguyên nhân người mẫu bỏ đi cho người người, để mọi ngườibiết Chu Thiến không muốn làm khó người mẫu khiến cho bản thân gặp phảihoàn cảnh khó khăn này. Nhưng A Cát vẫn không chịu bỏ qua:

- Cho dù là thế nhưng giờ cô không có người mẫu là sự thật.Cô gây phiền phức cho cuộc thi cũng là sự thật! Lí do có chính đáng cỡnào thì cũng không thể thay đổi chuyện này.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành thấy A Cát luôn dồn ép Chu Thiến thì không khỏi nhănmày, đang định gọi ban tổ chức ra giúp Chu Thiến và để A Cát kia câmmiệng thì Chu Thiến đứng trên sân khấu lại nhìn A Cát ôn hòa nói:

- Giám khảo A Cát, chuyện thành ra thế này cũng không phải là điều tôi muốn! Ai có thể không gặp chuyện bất ngờ? Ai chưa từng cóchuyện khẩn cấp? Chẳng lẽ biết rõ mẹ của người mẫu bị bệnh nặng, sốngchết không rõ mà còn cố giữ anh ấy lại mới là đúng? Tôi biết tôi đã gâyrắc rối cho cuộc thi nhưng tôi thực sự coi trọng cuộc thi này. Chưa đếnlúc cuối cùng thì tôi sẽ không dễ dàng buông tay. Tôi chỉ là nghĩ theohướng tích cực, tích cực mà muốn ở lại cuộc thi chẳng lẽ là sai? Tôi chỉ là nhân lúc mọi người quảng cáo mà tìm người giúp đỡ, tranh thủ cơ hộicho chính mình. Giám khảo A Cát, chẳng lẽ thế là không nên? Nếu đổi lạilà anh thì anh sẽ làm gì?

Triệu Hi Thành ngẩng ra, lúc này trong mắt anh, khuôn mặt bình tĩnhgiải thích cho mình của Chu Thiến dần dần biết thành một gương mặt khác. Bất tri bất giác mắt anh đỏ hoe, tâm tình vô cùng kích động.

Chu Thiến nói không kiêu ngạo, không nịnh nọt, giọng nói không lớnkhông nhỏ, những câu hỏi liên tiếp lại khiến A Cát á khẩu. Anh ta ú ớ,không xuống nước được. Tuy rằng cảnh này không truyền hình trực tiếpnhưng tiếng ồn ào trong trường quay và ánh mắt khác lạ của các giám khảo khác khiến anh ta thấy thật mất mặt. Anh ta nhìn Chu Thiến chằm chằm,hít sâu một hơi, cố gắng ổn định cảm xúc của chính mình rồi nhìn thờigian mà âm hiểm nói:

- Chu Thiến, giờ chỉ còn 30 giây nữa, đừng nói chúng tôikhông cho cô cơ hội! Chỉ cần cô tìm được người mẫu trong 30 giây này thì cô có thể tiếp tục thi đấu. Nếu không tìm được, tôi nghĩ cô cũng sẽkhông gây phiền phức cho cuộc thi mà lãng phí thời gian của mọi ngườiđâu nhỉ.

Mọi người đều bắt đầu có hảo cảm với Chu Thiến, nghe A Cát nói thếthì đều tiếc thay cho cô. Tuy rằng thấy thái độ của A Cát không tốtnhưng nói

https://thuviensach.vn

cũng có chút đạo lý. Lập tức khán giả bắt đầu nhìn đông nhìntây, giúp đỡ Chu Thiến tìm người mẫu thích hợp

Thậm chí có người còn đứng lên hô hào:

- Các bạn nam dáng cao giúp chút nào! Thời cơ tốt để anh hùng cứu mỹ nhân đây!

Nhưng không thể chọn ra ai phù hợp.

Chu Thiến thấy mọi người giúp mình như vậy thì rất cảm kích, cảm thấy dù thực sự bị loại thì cũng chẳng có gì đáng tiếc.

Triệu Hi Thành ngồi đó lại cảm nhận được ánh mắt mọi người đều tậptrung trên người mình thì không khỏi nhìn lại, hình như mình là ngườithích hợp nhất. Những người bên cạnh cũng đều nhìn nhưng chẳng ai dámyêu cầu anh cả. Bảo đường đường là đại thiếu gia của Triệu thị đi làmngười mẫu chạy qua chạy lại trên sân khấu? Quá vớ vẩn rồi! Mà nhữngngười khác tuy không biết anh nhưng thấy anh ngồi ở hàng khách quý thìcũng biết anh chẳng giàu cũng sang nên chẳng ai dám lên tiếng mà tự làmmất mặt mình.

Thời gian cứ trôi qua từng giây, Chu Thiến vẫn chưa tìm được ngườimẫu thích hợp. Tim cô dần lạnh đi, xem ra cô phải rời khỏi cuộc thi nàyrồi. Trong lòng Chu Thiến vô cùng tiếc nuối, bỏ lỡ cơ hội lần này, cô sẽ không thể làm trợ lý cho Khắc Y được nữa…

Mà lúc này, A Cát càng nhìn đồng hồ chăm chú, lúc sắp hết giờ thì không khỏi đắc ý lớn tiếng nói:

- Thời gian đã đến! Chu Thiến nếu không tìm được người mẫu, tôi đề nghị hủy bỏ tư cách dự thi…

Còn chưa nói xong thì một tiếng nói lạnh lùng chặn ngang:

https://thuviensach.vn

- Ai nói Chu Thiến không có người mẫu, tôi có thể làm người mẫu cho cô ấy

Mặt A Cát cứng đờ, lòng Chu Thiến run lên còn khán giả thì đều hưng phấn vỗ tay.

Ánh mắt mọi người đều tập trung về phía tiếng nói đó. Chẳng phải chính là Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Thành đứng lên, dáng người cao ráo, khuôn mặt tuấn tú, vừa phong độ lại vừa lạnh lùng. Mọi người nhìn anh mà quên thở…

Anh bước từng bước lên sân khấu, mỗi bước đi đều lộ ra vẻ lạnh lùngquý tộc, nhưng chính là khí chất này lại khiến mọi người nhìn mà lóa mắt

Chu Thiến đứng đó nhìn anh đang dần tới gần, trong lòng có một cảmgiác thật khó nói. Cảm kích, bất ngờ, chua chát nhưng càng nhiều lại làsự vui mừng khó mà nói hết. Yết hầu cô như bị chặn lại, kinh ngạc nhìnanh, nói không nên lời.

Triệu Hi Thành đi đến bên Chu Thiến, đầu tiên là hơi cười dịu dàngvới cô, nụ cười đầy ý an ủi tựa như đóa u lan lặng lẽ nở rộ khiến cho cô cảm thấy vô cùng ấm áp

Triệu Hi Thành lại nhìn về phía A Cát, nụ cười ấm áp trong phút chốcnhư đóng băng lại. Mắt anh lóe ra ánh sáng sắc lạnh, khí thế của A Cátbiến mất trong nháy mắt

- Tôi làm người mẫu cho Chu Thiến, anh không nói gì chứ, hừ…

Triệu Hi Thành lạnh lùng nói:

- Bình thường ghét nhất là mấy kẻ tóc như lông gà! Chẳng ra thể thống gì!

https://thuviensach.vn

Giọng nói không lớn nhưng đủ cho giám khảo, MC và khách quý ngồi phía trước nghe rõ. Mọi người đều phải khó khăn mà nhịn cười, trông ai nấyđều rất quái dị.

Mặt A Cát lúc đỏ lúc tái, đương nhiên anh ta biết Triệu Hi Thành làai, muốn nổi điên nhưng lại không dám, vừa kinh ngạc lại vừa xấu hổ.

MC vội giải vây, đi đến bên Chu Thiến nói:

- Hai người mau đi chuẩn bị đi! Bây giờ bắt đầu truyền hình trực tiếp rồi đó

Chu Thiến cũng không muốn A Cát quá mất mặt, vội khẽ nói với Triệu Hi Thành:

- Xin đi theo tôi!

Cô nhìn anh, ánh mắt rất nhu hòa, giọng nói nhẹ nhàng như làn gió mùa xuan khiến lòng anh rung động. Anh lập tức ném A Cát ra sau gáy, đitheo Chu Thiến vào hậu trường.

Mãi đến khi bọn họ hoàn toàn biến mất trên sân khấu thì khán giả mới như bừng tỉnh mộng. Trong đó có một số người lặng lẽ nói:

- Vị này hình như chính là đại thiếu gia của Triệu thị đó, hai năm trước tôi từng thấy anh ta trên TV.

- Đúng, là anh trai của Hi Tuấn! Đúng là hai anh em xuất sắc, đều là những kiệt tác hoàn mỹ của thượng đế

- Khó nhất chính là không kiêu ngạo, còn chịu giúp đỡ người xa lạ như vậy

Nhất thời, trong trường quay tiếng tán thưởng không dứt. Nhưng mọingười đều chỉ nghĩ là Triệu Hi Thành có ý tốt mà giúp người chứ chẳng

https://thuviensach.vn

ai có thể nghĩ rằng Triệu Hi Thành và Chu Thiến có quen biết. Dù sao trông bọn họ vốn là hai người không cùng một thế giới, tựa như hai đườngthẳng song song, vĩnh viễn không có điểm chung.

Chu Thiến đưa Triệu Hi Thành đến phòng hóa trang.

Các thi sinh thấy Chu Thiến thực sự tìm được người mẫu thay thế, thậm chí còn xuất sắc hơn người mẫu trước thì đều kinh ngạc. Mà Tiểu Mậtthấy Triệu Hi Thành thì vui vẻ vô cùng, đây chẳng phải là cơ hội tốt cho hai người sao?

Triệu Hi Thành nhìn thấy căn phòng chật kín người thì nhíu mày, vẫy nhân viên lại nói:

- Cho chúng tôi phòng hóa trang riêng

Bảo anh trang điểm trước mặt bao người thế này? Đùa sao?

Triệu Hi Thành có thể nói là thần tài của cuộc thi này, đừng nói anhchỉ muốn một phòng hóa trang riêng mà dù có là yêu cầu khó cỡ nào thìbên tổ chức cũng sẽ cố gắng làm theo. Cho nên chỉ chốc lát, nhân viêncông tác đã đưa bọn họ tới phòng hóa trang riêng. Lúc đi thuận tiện đóng cửa lại cho hai người

Như vậy, phòng hóa trang chỉ còn lại hai người bọn họ.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 226: Phòng Hóa Trang

Chương 225: Phòng hóa trang

Rèm cửa dày che đi ánh mặt trời bên ngoài, Chu Thiến đi tới mở rèmcho ánh nắng chiếu vào. Cô cảm nhận được ánh mắt nóng rực của Triệu HiThành đang nhìn mình chăm chú khiến tim cô đập loạn. Cô hít sâu một hơi, chậm rãi quay người lại đối diện với anh:

- Triệu tiên sinh, cảm ơn anh. Cảm ơn anh chịu làm người mẫugiúp tôi. Anh giúp tôi một việc rất lớn, tôi thực sự rất cảm kích

Chu Thiến nhẹ nhàng nói, mỗi lời nói đều xuất phát từ tấm lòng của cô.

Triệu Hi Thành chậm rãi đi đến bên cô rồi dừng lại, ánh mặt trời bênngoài chiếu lên khuôn mặt của anh, đôi mắt đen láy phản chiếu ra ánhsáng trong suốt.

Anh lẳng lặng nhìn cô hồi lâu, hai mắt như có ngàn vạn lời muốn nói.Tim Chu Thiến đập loạn, lòng thoáng chờ mong, anh muốn nói gì với côsao?

Nhưng đúng lúc này, Triệu Hi Thành lại cúi đầu, bâng quơ nói:

- Không có gì, chỉ là tiện tay mà làm thôi, lúc trước cô chăm sóc Thế Duy hết lòng, tôi giúp cô một chút cũng là điều nên làm.

- À!

Thì ra là vậy… Lòng Chu Thiến trở nên trống rỗng:

https://thuviensach.vn

- Tóm lại, vẫn phải cảm ơn anh nhiều!

Cô cúi đầu, đi qua Triệu Hi Thành, cầm quần áo đã chuẩn bị đưa cho anh:

- Mời anh thay bộ quần áo này trước, cũng không còn nhiềuthời gian, rất nhanh thôi là sẽ đến lượt chúng ta lên sân khấu!

Triệu Hi Thành đón lấy quần áo trong tay cô, anh thoáng dừng một lúcnhư định nói gì nhưng Chu Thiến lại quay đi chuẩn bị đồ trang điểm màkhông nhìn thấy sự do dự của anh. Triệu Hi Thành ngây ra một lúc rồi mới xoay người, cầm quần áo đi thay.

Chỉ chốc lát sau, anh thay quần áo xong rồi ra khỏi phòng thay đồ

Lần này Chu Thiến chọn một bộ âu phục màu đen, áo sơ mi trắng, caravat kẻ sọc màu lam. Giày da màu đen và tất đen.

Âu phục bó sát dán lên đường cong trên cơ thể của anh giống như làđặt may riêng cho anh vậy. Bộ âu phục khiến khí chất cao quý của anhhoàn toàn được bộ lộ. Chu Thiến rất hài lòng với hiệu quả này. Cô mỉmcười đi tới sửa sang lại một số chỗ rồi thắt nút, đóng cúc cho anh. Loại chuyện này stylist và người mẫu làm khá quen nên Chu Thiến cũng chẳngthấy mất tự nhiên chút nào

Nhưng Triệu Hi Thành lại không như vậy. Giờ cô ở gần anh như vậy, chỉ cần cúi đầu là đã ngửi thấy hương thơm mát từ mái tóc của cô. Anh ngẩng đầu, để mặc cho cô sửa sang lại mọi thứ.

Anh còn cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của cô, cảm giác được hơi thởấm áp của cô, không khí xung quanh vấn vít mùi hương thản nhiên. Ngóntay cô đôi khi sẽ lướt qua eo anh khiến anh có một cảm giác khác lạ. Tim anh dần đập anh, hơi thở cũng trở nên dồn đập. Anh không dám cử động,cả người cứng ngắc. Anh sợ mình chỉ hơi cử động thì sẽ không nhịn

https://thuviensach.vn

đượcmà ôm cô vào lòng. Tất cả như trở thành một sự dày vò, vô cùng khó chịumà cũng rất đỗi ngọt ngào.

Đột nhiên, cô đứng tách ra, đứng không xa mà nhìn anh, ánh mắt vuimừng. Ánh mắt đó khiến tâm tình của anh rất vui vẻ, bất tri bất giác mỉm cười.

Chu Thiến đột nhiên nhíu mày, có chút khó xử nói:

- Triệu tiên sinh, chút nữa lên sân khấu anh còn phải bướcđi, xoay người để cho mọi người nhìn thấy đằng trước, đằng sau của anhnữa đó

Cô nói những lời này ra mà đầy khó xử. Vẻ mặt áy náy nhìn anh, quảnhiên thấy anh khó chịu nhíu mày. Cũng khó trách, con người kiêu ngạonhư anh phải làm thế là quá khó xử. Chu Thiến không muốn vậy, tuy rằngcô rất coi trọng cuộc thi này nhưng sẽ không ép anh làm chuyện mà anhkhông muốn. Cô đang định nói mình sẽ nghĩ cách khác thì Triệu Hi Thànhlại khẽ nói:

- Không sao, tôi biết nên làm thế nào!

Sau đó vẻ mặt, giọng nói cũng trở nên thoải mái:

- Nói thật, ai cũng bảo tôi có dáng như người mẫu, lần này thử làm người mẫu xem sao!

Sự hài hước đột ngột này của anh khiến Chu Thiến bật cười, không khí trong phòng trở nên thoải mái hơn nhiều

- Triệu tiên sinh, còn phải sửa sang lại tóc và mặt mũi một chút!

Triệu Hi Thành dưới sự chỉ thị của cô mà ngồi xuống trước bàn trangđiểm. Chu Thiến trang điểm cho anh trông thanh nhã hơn. Ngũ quan củaTriệu Hi Thành vốn tuấn mỹ là điều không cần nói, làn da cũng rất

https://thuviensach.vn

nhắnmịm, chỉ có đáy mắt là có quầng thâm. Chu Thiến vừa trang điểm vừa nói:

- Triệu tiên sinh, công việc bận rộn nhưng vẫn nên chú ý nghỉ ngơi cho tốt!

- Công việc của tôi cũng không bận?

- Vậy là ngủ không ngon sao?

Chu Thiến quan tâm hỏi:

- Tôi thấy mắt anh bị quầng thâm khá nhiều đó

Triệu Hi Thành nhướng mắt nhìn cô, ánh mắt của anh khiến tim cô đập lệch đi vài nhịp.

- Tôi không ngủ được

Giọng nói trầm thấp vang lên trong căn phòng yên tĩnh lại có một sức mạnh kì lạ.

Chu Thiến kinh ngạc nhìn anh, hai người nhìn nhau một hồi mà như quên đi mọi thứ. Mãi đến khi bên ngoài có tiếng người gõ cửa và khẽ giục:

- Chu Thiến, các thí sinh đã bắt đầu lên sân khấu rồi, cô nhanh lên nhé!

Lúc này Chu Thiến mới tỉnh táo lại, hai má ửng hồng. Cô cúi đầu thầmtự trách mình, chẳng phải đã quyết định buông tay sao? Cô phải kiêncường một chút, không thể yếu đuối như vậy được. Rốt cuộc là anh có ýgì? Rõ ràng chính miệng nói mình không xứng nhưng cử chỉ, lời nói luônrất mập mờ. Anh nghĩ thế nào đây? Lúc này, Chu Thiến cảm thấy Triệu HiThành là người không thể nắm bắt được.

https://thuviensach.vn

- Triệu tiên sinh, tóc cần sửa một chút, chúng ta phải nhanh lên mới được.

Chu Thiến chuyển qua phía sau anh, dùng lược chải tóc cho Triệu HiThành. Tóc anh vừa đen vừa dày, dưới ánh mặt trời mà ánh lên. Chu Thiếncẩn thận tạo hình tóc cho anh, vẻ mặt rất chăm chú, đôi lúc cũng sẽ nhìn anh qua gương để xem hiệu quả nhưng từ đầu đến cuối ánh mắt cô luôn rất trong sáng.

Nhưng chính vẻ chăm chú này của cô lại khiến anh say mê. Anh si ngốcnhìn cô qua gường nhưng ánh mắt của cô lại chẳng hề tiếp xúc với ánh mắt của anh khiến cho anh có cảm giác mất mát trong lòng

Anh cũng không muốn tiếp cận cô, anh cũng biết hắn nên cách xa côcàng xa càng tốt nhưng lí trí lại không quản được trái tim. Anh chỉ muốn cô, dùng đủ mọi cách để tiếp cận cô nhưng đến khi ở bên cô thì lại nhưbị điều gì trói buộc mà không thể mở lòng ra được. Không ai hiểu mà cũng chẳng ai có thể giúp anh. Anh chỉ có thể yên lặng chấp nhận sự dày vòđó nhưng vẫn không thể bỏ qua mỗi cơ hội tiếp xúc với cô.

Tạo hình xong, Chu Thiến kiểm tra lại hiệu quả một lần rồi mỉm cười hài lòng

- Triệu tiên sinh, anh cảm thấy thế nào?

Triệu Hi Thành nhìn mình qua gương, không thể không nói Chu Thiến rất khéo. Bình thường tuy anh luôn mặc thiết kế hàng đầu thế giới nhưngchưa từng có cảm giác như tỏa sáng thế này.

- Không sai! Triệu Hi Thành gật đầu mỉm cười.

Chu Thiến đi đến trước mặt anh, khẩn thiết mà nói:

- Triệu tiên sinh, mọi chuyện nhờ cả vào anh.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn cô, mắt sáng bừng:

- Cô yên tâm, chuyện Triệu Hi Thành tôi đã nhận lời thì tôi sẽ làm được.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 227: Tăng Hạng

Chương 226: Tăng hạng

Chu Thiến cùng Triệu Hi Thành đi ra ngoài, đến chỗ các thí sinh tập hợp

Tiểu Mạt nhìn thấy bọn họ, đầu tiên là chào hỏi Triệu Hi Thành sau đó khẽ nói với Chu Thiến:

- Mười người đầu tiên đã lên sân khấu rồi

Cô liếc nhìn Triệu Hi Thành rồi lại nói khẽ chỉ để Chu Thiến nghe thấy:

- Triệu Hi Thành nhất định là có ý với cậu, anh ấy là ngườicao ngạo mà lại vì cậu mà tham gia tiết mục này! Thiến Thiến, cậu phảinói chuyện rõ với anh ấy mới được.

Chu Thiến quay đầu nhìn Triệu Hi Thành một cái, anh đang ngẩng đầuđầy kiêu ngạo. Cho dù đứng giữa một dàn mẫu nam thì anh vẫn là người thu hút nhất

- Chờ thi xong rồi nói

Chu Thiến nhẹ nhàng đáp.

Trước sân khấu vang lên những tiếng cười, Tiểu Mạt bĩu môi:

- Chẳng biết ai xui xẻo lại đụng phải họng A Cát rồi! Hi vọng chúng ta đều không được anh ta “ưu ái”

https://thuviensach.vn

Chu Thiến thở dài, hôm nay mình nhất thời xúc động mà va chạm đến anh ta, cũng chẳng biết những tuần sau sẽ thế nào. Nhưng cô lại nghĩ, sợcái gì? Bản thân mình cẩn thận một chút, làm việc chu toàn thì anh tachắc hẳn cũng không đến mức bới bèo ra bọ chứ. Hơn nữa đâu chỉ mình anhta làm giám khảo, làm gì mà đòi một tay che trời.

Rất nhanh bọn Tiểu Mạt đã lên sâu khấu, không lâu sau là đến lượt Chu Thiến.

Chu Thiến cùng Triệu Hi Thành và chín thí sinh khác cùng bước lên sân khấu

Mỗi người mẫu đều phải đi lại trước mặt mọi người để biểu diễn thiếtkế của thí sinh. Điều này với những người mẫu chẳng phải là việc khó,đây chính là bát cơm của bọn họ, đi đứng rất thoải mái, trông rất đẹpmắt. Cảm xúc của khán giả đều rất hưng phấn, tiếng vỗ tay vang lên khắptrường quay

Chu Thiến không khỏi lo lắng nhìn về phía Triệu Hi Thành thì đã thấyanh đang chăm chú nhìn những người mẫu đang biểu diễn, vẻ mặt như đangcố gắng học tập. Chu Thiến không khỏi mở to mắt. Không thể nào! Chỉ xemmột chút cũng có thể học được? Đánh chết cô cũng không tin. Thế nhưngtrong lòng vẫn dâng lên sự cảm động. Cô khẽ trấn an anh:

- Tùy tiện đi vài bước là được, không quan trọng đâu, chỉ cần để mọi người nhìn toàn diện người anh là được

Ai ngờ Triệu Hi Thành lườm cô một cái:

- Sao, cô không tin tưởng tôi?

Giọng nói có chút tức giận.

Chu Thiến vội vàng lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Không phải, không phải…

Thái dương cô toát mồ hôi lạnh, trong từ điển của Triệu Hi Thành nào có ba chữ “không làm được”

Cũng đúng, ngay cả băng đảng xã hội đen còn chẳng làm gì được anh thì tình huống đơn giản này anh có coi ra gì?

Chỉ là Triệu lão gia là người sĩ diện, nếu biết Triệu Hi Thành làm việc này thì không biết sẽ phản ứng ra sao…

Rất nhanh đã đến lượt Triệu Hi Thành.

Theo tiết tấu của nhạc, Triệu Hi Thành bước đi. Bắt đầu còn có chútngượng ngùng mà cứng đờ nhưng chỉ hai ba bước thì đã dần trở nên thuầnthục. Anh học theo những người mẫu lúc trước mà đi lên trước, sau đóxoay người, được vài bước lại xoay người. Vẻ lạnh lùng, cao quý của anhđều là tự nhiên mà bộc phát chứ không phải như một số người mẫu phảidiễn.

Người xem đều biết anh không phải là người mẫu, chỉ là giúp Chu Thiến mà lên sâu khấu nên đều có cảm tình tốt. Hơn nữa anh rất tuấn tú, khíchất cao ngạo khiến mọi người đều vỗ tay theo nhịp mà cổ vũ cho anh, đẩy không khí đêm nay lên đến cao trào.

Chu Thiến cũng đứng đó vỗ tay vì anh. Nhìn vẻ chăm chú, nghiêm túccủa anh, mỗi bước chân, mỗi cái xoay người, cô biết mỗi động tác này với anh đều chẳng dễ dàng gì. Anh đường đường là người thừa kế của tập đoàn Triệu thị. Anh là Triệu Hi Thành, là người cực trọng sĩ diện, cực kì bá đạo nhưng lại vì cô mà biểu diện trước mặt bao người. Anh vốn khôngphải là người thích náo nhiệt, cũng chẳng thích sân khấu như Hi Tuấn,anh làm chỉ là để giúp cô mà thôi, sao cô có thể không cảm động?

https://thuviensach.vn

Cô tin tưởng anh có tình cảm với mình, chỉ là tình cảm đó không đủ để bù đắp thân phận của cô. Có lẽ nên nghe lời Tiểu Mạt, cần nói chuyệnnghiêm túc với anh một lần?

Biểu diễn xong, trường quay lại vang lên tiếng vỗ tay ầm ầm. Tất cảngười mẫu đứng thành một hàng để giám khảo bình luận. Chu Thiến nhìnTriệu Hi Thành đứng giữa đám người. Anh chắc chắn không thích bị ngườibình phẩm nhưng anh đứng đó thật tự nhiên, không chút miễn cưỡng hay mất kiên nhẫn. Có thể nói là người mẫu lúc trước cũng chẳng thể làm tốt hơn anh được.

Chu Thiến nhìn anh, lòng tràn ngập cảm xúc xót xa.

Ban giám khảo bắt đầu bình phẩm về mỗi tác phẩm của các tiên sinh. A Cát "ác khẩu" đương nhiên không quên phát huy công lực.

- Thí sinh này, cô tạo hình không phải là đi tham gia yến hội mà là đến club rồi! Nhìn bộ quần áo của người mẫu này, lấp la lấp lánh, người khác không biết còn tưởng rằng anh ta đến dạ tiệc để biểu diễnđấy!

- Choáng! Sao anh lại cho người mẫu đeo kính râm? Không sai,trông rất lạnh lùng nhưng anh đã thấy ai đi dự dạ tiệc mà đeo kính râmchưa?

Rất nhanh, hai thí sinh vì lời bình phẩm độc địa của anh ta mà táimặt. Tuy rằng anh ta nói rất thẳng, khiến người khác rất mất mặt nhưnglại có lý nên cũng chẳng ai phản đối.

Đến lượt Triệu Hi Thành. Triệu Hi Thành mỉm cười nhìn A Cát nhưng ánh mắt lạnh như băng khiến A Cát bất giác cúi đầu, yên lặng hiếm có.

A Cát yên lặng thì các giám khảo khác sẽ nhận xét, cũng không đến mức tẻ nhạt nhưng ai dám bình phẩm về đại thiếu gia Triệu thị? Chỉ khen thì có vẻ thiên vị rõ nhưng nếu nói thực sự thì chỉ sợ đại thiếu gia kiamất hứng.

https://thuviensach.vn

Đắc tội với người thừa kế tương lai của Triệu thị thật chẳngdễ sống ở thành phố này…

Các giám khảo đều rụt lùi nhìn về phía Khắc Y vẫn không lên tiếngkia. Chẳng còn cách nào, Khắc Y đành hắng giọng nhìn thẳng về phía Triệu Hi Thành mà bắt đầu bình

- Kiểu âu phục này rất hợp với dáng người khôi ngô của ngườimẫu, cũng giúp người mẫu càng thêm cao quý, rất phù hợp với những buổidạ tiệc long trọng. Thí sinh cũng tạo hình tóc rất tốt, không sai! Chỉlà…

Khắc Y nhìn Chu Thiến mỉm cười:

- Chỉ là thiết kế này theo tôi thấy có hơi bảo thủ, có cảmgiác như chỉ mong được điểm đạt. Mong lần sau thí sinh đừng để ngườikhác làm ảnh hưởng mà có thể táo bạo hơn, đột phá hơn.

Chu Thiến có chút ngượng ngùng. Quả thực vì không để A Cát có cơ hộicông kích mà thiết kế của cô có chút cẩn thận. Khắc Y nói đúng, khôngthể quá để ý đến A Cát mà phải cố gắng để làm cho tạo hình của mình hoàn mỹ hơn mới đúng. Công kích thì công kích. A Cát cũng đâu phải luôn luôn đúng, cho dù mình sai nhưng cũng đã cố gắng hết sức, sao phải tiếcnuối.

Lập tức, Chu Thiến hơi cúi người với Khắc Y, thành khẩn nói:

- Lời thầy Khắc Y dạy, em xin ghi nhớ.

Sau khi bình luận xong, theo quy củ cũ, các giám khảo vào phòng kínbàn bạc. Rất nhanh đã có kết quả. Chu Thiến, Tiểu Mạt, Trương Bân đềuthuận lợi mà lọt top 30.

Nghe thấy tên mình, Chu Thiến kích động nắm chặt tay Triệu Hi Thànhmà cảm ơn. Chờ đến khi cô lấy lại tinh thần, định rút tay về thì tay

https://thuviensach.vn

đãbị anh nắm chặt lấy. Ở trên sân khấu, Chu Thiến cũng không dám gạt ra,đành để mặc anh nắm nhưng trong lòng lại rất ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 228: Nhất Thời Hồ Đồ

Chương 227: Nhất thời hồ đồ

Trận đấu kết thúc, các giám khảo và khán giả bắt đầu rời đi, Chu Thiến rút tay khỏi tay Thiến Thiến.

Trên tay vẫn còn lưu lại độ ấm từ Triệu Hi Thành, mặt Chu Thiến hơi nóng lên.

Tiểu Mạt và Trương Bân đều bước đến chúc mừng, Chu Thiến nhìn thoáng qua Triệu Hi Thành rồi nói với mọi người:

- Mình đi tẩy trang giúp Triệu tiên sinh đã, chút nữa cùng tán gẫu nhé

Tất cả mọi người đều biết Triệu Hi Thành nên chào hỏi. Triệu Hi Thành cũng biết bọn họ là bạn của Thiệu Lâm nên thái độ cũng thoải mái. Nhìnbọn họ và Chu Thiến tán gẫu vui vẻ mà lòng anh đang lên cảm giác kìquái. Thiệu Lâm và Chu Thiến quả thực giá giống, thậm chí bạn bè cũngvậy, đây là thứ duyên phận gì thế? Vì Chu Thiến giống Thiệu Lâm như vậynên anh mới động lòng với cô sao?

Triệu Hi Thành không tìm ra được đáp án, thậm chí còn cảm thấy mìnhđang lấy cớ cho sự thay lòng đổi dạ của bản thân. Anh cười xót xa.

Chu Thiến đi tới nói với anh:

- Triệu tiên sinh, chúng ta đi thay đồ thôi

https://thuviensach.vn

Hai người đi vào phòng hóa trang lúc trước. Triệu Hi Thành thay quầnáo lại, sau đó Chu Thiến bảo anh ngồi trước bàn rồi lấy dung dịch tẩytrang mà tẩy trang mặt cho anh

Chu Thiến hơi cúi người, động tác nhẹ nhàng lau mặt cho anh, dungdịch lướt qua mắt, anh khẽ nhắm mắt lại. Sống mũi cao thẳng, làn da láng mịn, hơi thở ấm áp của anh nhẹ phun lên tay cô khiến cô có cảm giác têdại.

Hai người đều yên lặng không nói gì, phòng hoá trang yên tĩnh mà ám muội

Chu Thiến thay một miếng bông tẩy trang khác rồi thấm chút nước màtẩy trang môi cho anh. Đôi môi mỏng gợi cảm đầy góc cạnh, mềm mại mà ấmáp hơi ửng hồng đầy dụ hoặc. Vì phối hợp với cô mà Triệu Hi Thành hơihơi hé miệng phun ra hơi thở ẩm ướt khiến lòng Chu Thiến rối loạn. Côvội đẩy nhanh động tác nhưng lại khiến sức hơi lớn làm đau Triệu HiThành khiến anh khẽ kêu một tiếng rồi nhìn về phía cô.

Đôi mắt sâu thẳm như biển nhìn cô gắt gao, trong ánh mắt chất chứanhững cảm xúc mãnh liệt như ba đào. Chu Thiến bị anh nhìn mà hoảng loạn, lắp bắp nói:

- Xin lỗi… tôi không cố ý… hay là anh tự lau đi.

Cô đưa miếng bông tẩy trang cho anh

Triệu Hi Thành không để ý đến động tác này của cô, hai mắt nhìn côkhông chớp, ánh mắt dần trở nên nóng rực. Giây sau, anh đột nhiên vươntay kéo cổ tay cô về phía mình. Chu Thiến bị bất ngờ mà ngã nhào vàolòng anh. Còn chưa kịp phản ứng lại thì nụ hôn của Triệu Hi Thành đãặng nề ép tới

Nụ hôn nóng bỏng đầy nhiệt tình như muốn đốt cháy tất cả. Anh khẽnhắm mắt mà hôn cô đến say mê. Hai người dây dưa nơi đó. Anh bắt

https://thuviensach.vn

đầu mởcánh môi của Chu Thiến, đầu lưỡi nhanh chóng tiến vào, điên cuồng mà hút lấy hương thơm, điên cuồng như thể muốn hút đi linh hồn của cô, hút đisức lực của cô

Sự nhiệt tình, hơi thở ấm nồng của anh khiến cô khẽ rên rỉ. Anh nhưdùng hết sức lực mà hôn cô. Nụ hôn càng lúc càng nóng bỏng, chân tình…

Mới đầu Chu Thiến còn có chút phản đối, giãy dụa nhưng dần dần cô bịhòa tan trong sự nhiệt tình của anh. Sâu thẳm trong đáy lòng cô như cócái gì đó bốc cháy, càng lúc lửa càng lớn, sự kích tình dâng cao khiếncả người cô mềm nhũn lại. Cô vươn tay ôm lấy cổ anh, mà động tác này lại như sự cổ vũ khiến anh càng dùng sức ghì chặt lấy cô hơn, để cho cơthể cô dán chặt vào lồng ngực mình. Hai người có thể cảm nhận được nhiệt độ cơ thể, nhịp tim đập của đối phương. Anh càng hôn sâu thì càng hútđi lí trí, sức lực của cô khiến cô không thể kìm được mà muốn đáp lạianh. Bọn họ ôm nhau thật chặt như muốn hòa tan vào nhau mãi mãi…

Hơi ấm dần lên cao, xung quanh bọn họ, hơi thở đầy tính dục bắt đầubốc lên. Triệu Hi Thành chỉ cảm thấy cả người như bị lửa đốt, đốt sạchlí trí của bản thân khiến anh hoàn toàn chìm đắm vào sự ngọt ngào này,chìm đắm vào hương thơm say lòng của cô. Anh thở hổn hển, ngực phậpphồng. Ngay lúc cô sắp không thở nổi thì anh rời khỏi môi cô mà hôn lênhai má, vành tai cô rồi mơn man xuống cổ cô. Mỗi nơi anh tiếp xúc đềuthật non mềm. Môi anh nóng bỏng, làn da của cô cũng nóng bỏng. Mỗi lầntiếp xúc đều khiến hai người tê dại, sự tê dại đó kích thích mọi cảmquan của hai người.

Cô khẽ nhắm mắt thở hổn hển, mỗi nụ hôn của anh đều khiến cô rên rỉ,lỗ chân long toát mồ hôi, cơ thể nóng bừng tản mát ra hơi thở mê người.

Anh rốt cuộc không nhịn nổi sự khát vọng trong lòng, bàn tay tiến vào trong áo cô mà xoa nắn lên ngọn núi ước mơ.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến không nhịn được mà run lên, tỉnh táo trong nháy mắt này. Cô mở mắt ngẩng đầu nhìn anh, một tay giữ lại bàn tay đang chạy loạn trong áo mình.

Cô nhìn anh, hai má như lửa, mắt long lanh, hơi thở hổn hển khẽ nói:

- Hi Thành, anh yêu em đúng không?

Giọng nói khàn khàn mềm mại trong không gian yên tĩnh có hương vị đặc biệt, tựa như nhẹ nhàng mà trêu đùa lòng người.

Triệu Hi Thành nhìn cô, hai mắt u ám, mê loạn như muốn nhấn chìm mọithứ. Anh không trả lời cô, chỉ lẳng lặng nhìn vào mắt cô, sau đó chậmrãi cúi đầu, lại dịu dàng hôn lên đôi môi cô, coi như đây là câu trả lời tốt nhất của anh dành cho cô.

Nhưng đang lúc ý loạn tình mê này, Chu Thiến lại đẩy anh ra. Đôi môikiều diễm của cô rất có sức hấp dẫn với anh nhưng sự kiên định trong mắt cô lại là điều anh không thể bỏ qua

Bàn tay trắng nõn của cô chống lên ngực anh, lòng bàn tay nóng rực như ủ nóng linh hồn anh.

- Anh nhìn em đi, giờ em vẫn chỉ là một Chu Thiến bìnhthường. Anh nói cho em biết, anh có yêu em không? Em không phải loại con gái tùy tiện, xin anh hãy thành thật trả lời em…

Sự chờ mong và kiên định trong mắt cô khiến lí trí anh dần tỉnh táolại. Anh đang làm gì? Vì đã lâu rồi chưa chạm vào phụ nữ nên mới khôngtự khống chế được mình sao? Anh có tư cách gì mà yêu thương ai? ThiệuLâm vì anh mà chết, giờ anh đã vội vàng ôm lấy người con gái khác sao?

Giờ những điều anh làm sao không khiến Thiệu Lâm thất vọng? Anh rõràng biết, đây không chỉ là dục vọng mà là bản thân vô cùng khao

https://thuviensach.vn

khátChu Thiến. Nhưng chính vì thế mà anh mới không thể tha thứ cho bản thân!

Sự nóng bỏng trong mắt anh dần tắt, anh buông cô ra rồi đứng lên.Nhìn anh đột nhiên bình tĩnh lại thì lòng Chu Thiến có một dự cảm khôngtốt.

Anh đứng lên, bước cách cô một khoảng. Anh cúi đầu, không dám nhìn vào ánh mắt của cô, nhẹ nhàng mà khó nhọc nói:

- Chu tiểu thư, xin lỗi, vừa rồi là tôi nhất thời hồ đồ…

- Nhất thời hồ đồ!

Mặt Chu Thiến lạnh xuống, giọng nói khó tin mà phẫn nộ:

- Anh nói cái gì? Nhất thời hồ đồ?

Không khí ái muội khi nãy biến mất trong chớp mắt.

- Anh nói dối, Triệu Hi Thành! Hôm nay vì sao anh phải giúpem như vậy? Điều này không phải là thứ Triệu Hi Thành anh sẵn sàng làm

Triệu Hi Thành xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía cô:

- Cô rất hiểu tôi sao? Đàn ông thỉnh thoảng gặp dịp thì chơi, đáng tiếc là cô quá tích cực, không phải đối tượng tốt để diễn trò

Anh thoáng dừng lại:

- Tôi có việc, đi trước!

Nói xong nhanh chóng bước ra phía cửa.

Chu Thiến giận run người, cô hét to một tiếng:

- Triệu Hi Thành!

https://thuviensach.vn

Tay Triệu Hi Thành đã đặt lên nắm đấm cửa nhưng nghe cô gọi thì không khỏi dừng bước nhưng vẫn không quay đầu

- Triệu Hi Thành, một khi đã thế thì về sau phiền anh đừngxuất hiện bên cạnh tôi. Cho dù gặp tôi thì cũng xin anh làm như khôngphát hiện. Tuy rằng tôi là người bình thường nhưng chẳng phải là kẻ tùytiện để người khác thích làm gì thì làm.

Nói xong cô bước nhanh lên trước, đẩy anh ra rồi mở cửa chạy ra ngoài.Sau đó đóng cửa ầm một tiếng.

Nghe tiếng bước chân dồn dập càng lúc càng xa, Triệu Hi Thành cắn răng đấm một quyền vào cửa.

Tiểu Mạt đang cùng mọi người thu dọn, thương lượng xem nên đi đâuchúc mừng thì lại liếc thấy Chu Thiến vội vã chạy ra ngoài, vẻ mặt bấtổn. Cô giao đồ cho Trương Bân, nói với anh một tiếng rồi vội đuổi theo.

- Thiến Thiến! Thiến Thiến!

Chu Thiến nghe tiếng Tiểu Mạt gọi thì dừng bước, quay đầu lại. Tiểu Mạt lúc này mới phát hiện, mắt cô đã ửng hồng,

Trực giác nói cho cô, Chu Thiến và Triệu Hi Thành nhất định lại cóvấn đề gì đó. Tiểu Mạt đi tới, cầm tay Chu Thiến. Bàn tay ấm áp khiếnChu Thiến như được an ủi. Chu Thiến nhìn cô nghẹn ngào nói:

- Tiểu Mạt, may mà mình còn có cậu…

- Có phải là Hi Thành…

Chu Thiến lập tức ngắt lời:

- Thôi đi, sau này đừng nhắc đến anh ta nữa

https://thuviensach.vn

Cô cúi đầu, vẻ mặt rất đau đớn

Tiểu Mạt tuy rằng rất muốn biết đã xảy ra chuyện gì nhưng biết giờtâm tình của Chu Thiến rất xấu nên đành kiềm chế bản thân, không hỏi gìcả.

Một lát sau, Tiểu Mạt nói:

- Chu Thiến, bọn mình định đi chúc mừng, cùng đi đi. Mọingười vui vẻ bên nhau, có thể giúp cậu quên đi một số chuyện không vui!

Chu Thiến tuy rằng không có hứng nhưng thấy vẻ mặt lo lắng của TiểuMạt thì biết, nếu mình không đi thì Tiểu Mạt sẽ càng lo lắng nên cô khẽgật đầu

Sau đó, mọi người điên cuồng cả một đêm, thực sự khiến tâm tình Chu Thiến thoải mái rất nhiều

***

Một tuần sau, đó là tuần thi chọn ra top 20. Triệu Hi Thành không xuất hiện

Một tuần sau nữa, chọn ra top 10, Triệu Hi Thành vẫn không xuất hiện

Triệu Hi Thành làm đúng như lời Chu Thiến, anh biến mất trong cuộcsống của cô nhưng cô không hề vui vẻ. Nhìn về phía vị trí khách mờitrống rỗng mà lòng xót xa. Cô tự nói với bản thân, vậy cũng tốt, giờ bọn họ là hai người của hai thế giới khác nhau. So với cứ dây dưa không rõthì chẳng bằng kết thúc sớm. Giờ cô là Chu Thiến chứ không phải là TốngThiệu Lâm. Những gì của bọn họ đã theo Thiệu Lâm mà biến mất. Mà ChuThiến và Triệu Hi Thành trong mắt mọi người là hai người rất không xứng. Trong mắt anh cũng là vậy thì sao cô còn phải tự lãng phí tuổi xuân của mình?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cố gắng gạt đi mọi chuyện, đặt hết sức lực vào cuộc thinhưng cuộc thi cũng không được thuận lợi. Triệu Hi Thành không xuấthiện, A Cát lại bắt đầu giở trò. Hơn nữa, đúng như những gì anh ta nói,anh ta luôn theo dõi Chu Thiến rất sát sao.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 229: Chống Đối

Chương 228: Chống đối

Tuần thi chọn ra top 20 kia vẫn là thi theo chủ đề. Đề tài là trang điểm cô dâu

Chu Thiến tạo hình cho người mẫu thành một cô dâu rất lãng mạn. Côchọn cho người mẫu bộ áo cưới đơn giản trắng thuần lộ vai. Phủ ngoài làn váy là lớp sa mỏng khiến người mẫu càng thêm dịu dàng thanh thoát. ChuThiến làm tóc xoăn song lớn cho người mẫu. Chu Thiến trang điểm nhấn vào làn da, đôi môi chỉ tô chút son. Mắt của người mẫu hơi dài, Chu Thiếnnghĩ nghĩ rồi tô đậm khóe mắt của cô, khiến người mẫu trở nên rất quyếnrũ.

Chu Thiến nhìn mà rất hài lòng. Nhưng đến chỗ A Cát thì anh ta lại mỉm cười nhìn cô nói:

- Chu Thiến lần này trang điểm sáng tạo ghê. Nhưng hình nhưcô quên mất là hôm nay trang điểm cô dâu đúng không? Sao lại biến cô dâu thành ra như hồ ly tinh vậy, không biết chú rể nhìn thấy sẽ nghĩ gìđây?

Khán giả nhìn thiết kế của Chu Thiến, vốn thấy là rất đẹp nhưng nghe A Cát nói vậy thì lại thấy đúng là có chút giống hồ ly. Mọi người khôngkhỏi cười ầm lên. Chu Thiến bị mọi người cười mà đỏ mặt tía tai. May màsau đó Khắc Y vẫn khen ngợi ý tưởng của cô thì mới khiến cô thấy dễ chịu hơn đôi chút.

https://thuviensach.vn

Kết quả lần này, Chu Thiến lại rơi vào tình huống nguy hiểm, trởthành thí sinh hạng chót mà vào top 10. Nghe nói nếu không vì một sốgiám khảo thấy cô có sự sáng tạo thì chỉ e cô đã bị loại từ vòng này

Mà tuần sau là đấu loại để vào top 10. Lần này có thêm chế độ chođiểm của khán giả. Chính là khán giả có thể chấm điểm cho mỗi một thísinh, mà điểm này sẽ cũng góp một phần quan trọng để quyết định thànhtích của thí sinh.

Điều này khiến các thí sinh càng thêm lo lắng bởi vì lời bình của giám khảo sẽ ảnh hưởng trực tiếp đến việc khán giả cho điểm.

Tiểu Mạt không khỏi lo lắng cho Chu Thiến:

- A Cát kia như nhằm vào cậu vậy, luôn cắn cậu chẳng tha. Hôm nay chọn ra top 10, nếu anh ta lại gây rắc rồi thì hỏng rồi?

Lòng Chu Thiến cũng có chút lo lắng nhưng vẫn an ủi Tiểu Mạt:

- Đừng lo quá! Giám khảo đâu chỉ mình anh ta, khán giả cũng không nhất định là sẽ nghe lời anh ta!

Tuy là nói vậy nhưng cô cũng biết, nhiều giám khảo như vậy, Khắc Yvốn ít lời, các giám khảo khác cũng ít khi bình luận, không giống như ACát rất biết điều khiển cảm xúc của người xem. Sức ảnh hưởng của A Cátvới khán giả không thể khinh thường, bị anh ta để ý thật đúng là rắc rối lớn

Lần này đề thi là trang điểm tạo hình cổ trang, kì ảo. Đây là đề thiyêu cầu thí sinh phải có trí tưởng tượng rất cao. Cả người người mẫu đều là chỗ để thí sinh phát huy sự sáng tạo.

Chu Thiến nhớ kỹ lời Khắc Y nói, vứt A Cát qua sau đầu, toàn tâm toàn ý phát huy sức tưởng tượng của bản thân. Tạo hình lần này Chu

https://thuviensach.vn

Thiếnchuẩn bị một tuần liền, cho nên hôm nay tạo hình rất thuận lợi, nhanhchóng hoàn thành tác phẩm.

Sau khi lên sân khấu, Chu Thiến tự tin đứng bên người mẫu thấy mọingười kinh ngạc thì không khỏi nhìn về phía A Cát, vừa vặn thấy anh tađang chăm chú nhìn người mẫu của mình. Cảm nhận được ánh mắt của cô thìcũng nhìn lại, vừa nhìn thì đã ngẩn ra. Sự tự tin trong mắt Chu Thiếnkhiến A Cát rất khó chịu.

Lần trước Chu Thiến làm mất mặt anh ta trước mặt bao người, hơn nữađại thiếu gia của Triệu thị còn vì Chu Thiến mà làm nhục mình trước mặtbao người. Mối thù này đương nhiên là tính vào đầu Chu Thiến, anh ta sao có thể để cô thắng tiến vào top 10 được?

Đúng vậy, A Cát nhìn người mẫu của cô, không thể không nói, thiết kếhôm nay của cô rất hoàn mỹ, xem ra là rất công phu, giám khảo khác sẽchấm điểm cao, phải làm ảnh hưởng đến khán giả mới được. Lần này cơ hộilà 50:50, một chút chênh lệch là có thể ảnh hưởng đến việc tăng hạng.Chỉ cần anh chê bai một chút về tác phẩm của cô ta thì sẽ ảnh hưởng đếnngười xem là chắc chắn.

A Cát cười cười vì suy nghĩ đen tối của chính mình

Cuộc thi lần này, với các thí sinh khác, A Cát lại khoan dung đặcbiệt, rất ít phát huy công lực “ác khẩu” của mình khiến mọi người thoảimái rất nhiều. Tuy rằng các giám khảo khác cũng đưa ra những bình luậnchính nhưng dù là phê bình thì cũng rất nhẹ nhàng, lịch sự, không mấyảnh hưởng đến điểm của người xem. Cho nên đại bộ phận các thí sinh đềuđược điểm không tệ

Đang lúc mọi người đều nghĩ A Cát đã thay đổi thì đến lượt Chu Thiến, A Cát lại đột nhiên nghiêm túc trở lại.

https://thuviensach.vn

Anh ta một tay xoa cằm một tay cầm bút chỉ trỏ về phía người mẫu của Chu Thiến:

- Thiết kế hôm nay của Chu Thiến, tôi biết cô là muốn tạohình thành hoa tiên tử đúng không? Hoa văn rất được, đồ trang sức cũngđược, quần áo cũng được, tách ra thì không sao, đều được! Nhưng phối hợp lại…

A Cát khẽ cười:

- Chỉ một chữ thôi, loạn! Dùng màu loạn, phối hợp loạn, người xem hoa cả mắt mà không biết đâu là trọng tâm. Như họa sĩ là dây màuvậy, rất lộn xộn.

Nói xong anh ta xoay người nhìn về phía sau lớn tiếng nói:

- Không biết mọi người có cảm giác này không?

Tạo hình cổ trang huyền huyễn này vốn không thường xuyên xuất hiệntrong cuộc sống bình thường, khán giả chỉ cảm thấy đẹp chứ khó mà bìnhphẩm được. Nhưng nếu A Cát nói thế thì đương nhiên là đúng. Lúc trướccũng có giám khảo bình luận nhưng đều chỉ bình luận đơn giản, tuy rằngkhen Chu Thiến nhưng không khiến mọi người chú ý. Nhưng A Cát nói nănghùng hồn rất kích động cảm xúc của người xem. Một số người thậm chí cònchưa chờ giám khảo khác bình luận đã cúi đầu ấn điểm bình chọn.

A Cát ngồi đó nhìn Chu Thiến cười đắc ý. Nếu đổi lại là bình thườngthì Chu Thiến cũng sẽ nhẫn nhịn cho qua, dù sao anh ta cũng là giámkhảo, không thể đắc tội được. Nhưng mắt thấy A Cát cố ý bẻ cong thiết kế của mình mà gây hiểu lầm cho người xem, điều này có ảnh hưởng rất lớnđến thành tích của cô. Hơn nữa mấy ngày qua tâm tình Chu Thiến vốn không vui, vì cuộc thi mà đã cố đè nén bản thân rất nhiều, giờ A Cát lại cố ý chế nhạo thiết kế của mình trước mặt bao người. Đúng, anh là giám khảo, anh có ý kiến thì có thể nói ra nhưng cũng không có nghĩa rằng anh cóthể cười

https://thuviensach.vn

nhạo thí sinh để tự nâng cao bản thân. Chu Thiến cảm thấy lửagiận trong lòng dâng lên. Cô mượn MC chiếc micro rồi nhìn phía giámkhảo, thành khẩn nói:

- Tôi muốn hỏi một chút, tôi có ý kiến có thể phát biểu không, có làm phiền mọi người không?

Một vị giám khảo khoảng hơn 50 tuổi nhìn cô cười nói:

- Đương nhiên, thí sinh có ý kiến gì thì đều có thể nói

Được giám khảo đồng ý, Chu Thiến lập tức nhìn về phía A Cát. Cameraquay thẳng về phía cô khiến khán giả có thể nhìn thấy rõ vẻ bất khuấtcủa cô qua màn hình lớn. Nhìn như vậy, khán giả lại hưng phấn. Thí sinhdám cãi lại giám khảo?

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 230: Vua Hạng Chót

Chương 229: Vua hạng chót

Cả trường quay yên lặng, tất cả mọi người kể cả nhân viên đều ngừng lại mà mở to mắt nhìn Chu Thiến.

Chu Thiến nhìn A Cát hơi cười cười:

- Lần dự thi này, tôi không phải là không chấp nhận ý kiếncủa giám khảo, chỉ là tôi cảm thấy, lần này cuộc thi mở rộng như vậy làmuốn cho quần chúng hiểu rõ về stylist chúng ta. Sân khấu này chính làđể những stylist mới như chúng tôi có cơ hội mà vươn lên. Cho nên tôicảm thấy, nếu thầy A Cát nói thiết kế của tôi loạn thì nên nói tường tận một chút. Tỷ như màu sắc rối loạn ở đâu? Phối hợp rối loạn ở đâu? Hivọng thầy A Cát có thể giải thích rõ cho người xem và tôi được không

Nói xong, Chu Thiến nhìn về phía khán giả, cao giọng nói:

- Mọi người có muốn nghe lời bình luận phấn khích của thầy A Cát không?

Gặp vui thì có ai không thích, người xem ai chẳng muốn sự tranh cãi càng lớn, mọi người đồng thanh đáp:

- Muốn!

Chu Thiến vội vỗ tay:

- Mọi người vỗ tay cổ vũ thầy A Cát nào

https://thuviensach.vn

Nhất thời tiếng vỗ tay như pháo rang. Khán giả hưng phấn vỗ đến đỏ cả tay.

Chu Thiến nhìn chằm chằm A Cát, miệng mỉm cười nhưng ánh mắt lại vôcùng lạnh lùng, không chút ấm áp. Biết điều khiển cảm xúc của người khác sao? Cô cũng biết làm! Tốt xấu gì cô đã từng học qua về sắc thái học,kiến thức về màu sắc của cô ngay cả bậc thầy như Thẩm Già Lam còn khenngợi thì A Cát này nói thiết kế của cô loạn thì cô không phục. Cô muốnxem xem anh ta lí giải ra sao?

Các giám khảo khác ý kiến bất đồng cũng nghiêng người nhìn A Cát.Theo bọn họ thấy stylist mới có thể tạo hình được như vậy là đã rấtgiỏi. Nhìn tác phẩm của Chu Thiến so với một số stylist lớn cũng chẳngkém là bao nhưng A Cát lại nói chẳng ra gì. Mọi người không phải kẻngốc, lần trước Chu Thiến chống đối A Cát khán giả không rõ nhưng bọn họ đều biết. Rõ ràng là A Cát đang bới lông tìm vết. Trước giờ các giámkhảo đều không thích việc A Cát cười nhạo thí sinh để lấy lòng mọi người nhưng vì anh ta được mọi người yêu thích nên cũng chẳng ai nói gì.Nhưng lần này nhìn anh ta đá phải bàn sắt thì lòng có chút vui sướng.Bọn họ đều muốn xem xem A Cát sẽ nói thế nào?

A Cát giờ cũng là câm điếc ăn hoàng liên, khổ không thể nói. Lúc anhta bình luận thực sự không nghĩ Chu Thiến dám phản bác lại. Trước giờanh ta cười chê thí sinh nào thì bọn họ cũng chỉ đều nén giận, chẳng aidám thực sự biện giải cho mình. Dù sao anh ta làm giám khảo, là stylistnổi tiếng, thí sinh đều là người mới, sao dám cãi lời? Cho nên lá gancủa anh ta mới càng lúc càng lớn, mới dám bình phẩm linh tinh về thiếtkế của Chu Thiến. Ai có thể nói gì? Dù đến là Khắc Y thì có thể khôngcho A Cát được bình luận sao?

Nhưng giờ Chu Thiến lại dũng cảm đứng ra bảo anh ta “giải thích”, còn được mọi người ủng hộ. Nhưng anh ta phải giải thích sao đây? Không

https://thuviensach.vn

nóithì còn có thể lừa mấy người bình thường chứ nói thật ra thì quả thựcanh ta cũng ngượng miệng.

Chu Thiến vận dụng màu sắc rất tốt, không hề loạn như anh ta nói. Nếu muốn nói kỹ thì có thể nói gì đây? Nhiều giám khảo ở đây như vậy, aicũng là người trong nghề, cuộc thi còn truyền hình trực tiếp, còn khôngbiết bao nhiêu stylist theo dõi qua TV, nói không tốt, không đúng thìchẳng khác nào tự hủy hoại danh dự bản thân

Lưng A Cát toát mồ hôi lạnh, hối hận vô cùng. Giờ nói xấu không được, nói đẹp cũng chẳng xong. Nếu thời gian quay lại, anh ta nhất định sẽkhông làm vậy. Chu Thiến có vào top 10 hay không vốn chẳng liên quan gìđến anh ta, sao có thể đem danh dự bản thân mà hủy đi chỉ vì điều này

Sắc mặt A Cát trắng bệch. Anh ta nhìn phone, nuốt nước miếng, miệng mở rồi lại đóng, đóng rồi lại mở, miễn cưỡng lắp bắp nói:

- Cái này… cái này…

Đầu anh ta xoay chuyển, nghĩ nên làm thế nào để cho qua được những lời lúc trước.

Chu Thiến đâu dễ để anh ta lừa dối qua cửa, cô cười dài nói với mọi người:

- Chúng ta lại vỗ tay cổ vũ cho thầy A Cát được không?

Khán giả nhiệt liệt hưởng ứng.

Lúc này A Cát hận đến nghiến răng nghiến lợi nhưng có làm được gì? Thái độ Chu Thiến thành khẩn như vậy, ngữ khí cũng rất khiêm tốn, nóinăng hợp tình hợp lý, lại được mọi người ủng hộ. Giờ nếu anh ta khônggiải thích được thì sẽ trở thành trò cười cho mọi người trong giới.

https://thuviensach.vn

A Cát kiên trì nói:

- Thật ra khi nãy tôi nói hơi vội, tôi nói loạn cũng không phải như mọi người nghĩ…

Lời vừa nói ra, cả hội trường đều ồ lên, có người thậm chí còn khinh bỉ mà hừ mạnh một tiếng.

- Màu sắc Chu Thiến dùng cũng không phải không tốt, chỉ là tôi thấy dùng quá nhiều, khiến người ta nhìn có chút loạn…

A Cát lắp bắp giải thích, tay vô thức vung lên tiết lộ sự chột dạ của anh ta. Giám khảo ngồi cạnh phì cười mà nói:

- Tạo hình này vốn cần nhiều hoa văn, màu sắc chiếm vị trírất quan trọng. Hơn nữa tôi cảm thấy Chu Thiến dùng màu sắc rất tốt, tuy rằng rực rỡ nhưng tổng hợp lại lại rất hài hòa, rất có cảm giác mộngảo, như hoa xuân nở rộ, rất ăn khớp với chủ đề. Tôi thấy rất đẹp

Các giám khảo khác cũng gật đầu phụ họa, Khắc Y vốn không nói gì cũng lên tiếng:

- Không sai, tôi cũng có cảm giác này! Màu sắc Chu Thiến dùng nhiều nhưng không tạp, rất khéo léo mà kết hợp lại. Đây đúng là điểmsáng trong tạo hình của cô ấy, khiến tôi cảm thấy giữa những sắc màu rực rỡ này như có một sức sống đang lan tỏa. Đúng là một thiết kế hoàn mỹ

Các giám khảo nói vậy chẳng khác nào thành chỉ trích bình luận của ACát. A Cát đỏ mặt ngồi đó. Mc không muốn không khí căng thẳng nên vộihòa giải.

MC đứng trên sân khấu cười:

https://thuviensach.vn

- Chuyện tạo hình này vốn luôn tồn tại những ý kiến bất đồng. Sân khấu này của chúng tôi chính là nơi để tổng hợp những ý kiến đó.Được rồi, thiết kế của thí sinh Chu Thiến rất đẹp, thời gian không cònnhiều nữa, xin mời quý vị chấm điểm cho tác phẩm của Chu Thiến.

Chu Thiến đứng trên sân khấu nhìn A Cát ủ rũ ngồi đó mà thấy thậtsảng khoái, cảm giác rất đã giận. Tuy rằng không thể khiến A Cát khó xửhơn nữa nhưng Chu Thiến cũng biết nên có chừng mực. Nếu cứ cố truy cứuthì sẽ là tự làm mình khó xử. Ban tổ chức sẽ không để giám khảo bị nhục, đó chẳng phải là nghi ngờ cách ban tổ chức chọn giám khảo sao?

Chu Thiến không nói thêm gì, đưa trả micro cho MC rồi mỉm cười nhìnmọi người. Mc đứng bên đón lấy micro thì thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Khán giả tuy rằng không hiểu lắm nhưng thiết kế của Chu Thiến quảthật rất đẹp, hơn nữa các giám khảo đánh giá rất cao thiết kế của ChuThiến. Về phần lời bình của A Cát… về cơ bản là vô giá trị. Thậm chí một số người lúc trước bị A Cát ảnh hưởng mà cho điểm thấp giờ đứng lên đòi MC được cho điểm lại nhưng MC lại bảo dữ liệu đã nhập vào máy tính,không thể sửa được. Điều này không khác gì những cái tát thẳng vào ACát, sắc mặt anh ta càng lúc càng trở nên khó coi

Cũng may còn rất nhiều người chưa cho điểm, tâm lý bồi thường nên đều cho điểm Chu Thiến rất cao, coi như là hòa nhau. Chu Thiến lại thànhngười hạng chót mà tiến vào top 10.

Lúc nhận được kết quả, Chu Thiến cao hứng suýt thì nhảy cẫng lên! Côtươi cười nhìn Khắc Y, Khắc Y cũng mỉm cười vuốt cằm nhìn cô. Chu Thiếnbiết, mình sắp có thể trở thành trợ lý cho Khắc Y rồi.

Nói như vậy, trong top 50, top 30, top 20 thậm chí là top 10, lần nào Chu Thiến cũng lấy thành tích gần chót mà vào top. Lần nào cũng làngười cuối

https://thuviensach.vn

cùng chính vì thế mà hôm sau cô đã trở thành tiêu đề trên các mặt báo: Vua hạng chót Chu Thiến!

……

Tiểu Mạt nhìn báo mà cười đến phun nước ra khắp nhà:

- Vua hạng chót, ha ha…

Tiểu Mạt cười lớn, không ngờ lại bị sặc nước mà ho lấy ho để.

Trương Bân ở bên vội vỗ lưng cho cô, lo lắng nói:

- Sao thế? Không sao chứ!

Chu Thiến ở bên đưa khăn tay cho Tiểu Mạt cười nói:

- Ai bảo cậu cười mình, đáng đời chưa!

Lúc này, bọn họ đang cùng ăn cơm trưa trong một nhà hàng. Bên cạnhcòn có bọn Triệu Viện Viện, Lý San, Lưu Văn Chí. Lúc này đây, top 10ngoài Chu Thiến thì còn có cả Trương Bân, Tiểu Mạt, Triệu Viện Viện.Nhưng khiến người khác bất ngờ là Lưu Văn Chí lại có thể vào top mà tiếc cho Lý San và một học viên khác của Yêu Ti Lệ đều đã bị loại.

Trương Bân vỗ vai Lưu Văn Chí:

- Lưu Văn Chí khá lắm, còn có thể vào top 10

Nếu là trước kia thì Lưu Văn Chí đã đắc ý mà tự thổi phồng mình nhưng giờ anh ta chỉ cười nói:

- Tôi vẫn không hề bỏ qua mong muốn trở thành stylist, dù làkhi còn ở trong đó thì tôi vẫn thường xuyên đọc sách báo, tạp chí.

Mọi người đương nhiên biết “trong đó” mà anh ta nói là chỗ nào.

https://thuviensach.vn

Triệu Viện Viện thấy không khí trở nên buồn bã thì lại chuyển đề tài”

- Xem xem trong mấy người chúng ta ai có thể đi đến cùng. Hi vọng quán quân là một trong số chúng ta

Nói xong nhìn về phía Chu Thiến:

- Chu Thiến, mình rất nể cậu đấy

Chu Thiến vội vàng lắc đầu:

- Lần nào thành tích của mình cũng là hạng chót, hơn nữa vàođược top 10 đã là rất vui rồi. Về phần sau này thế nào thì chỉ có thể cố hết sức thôi. Huống hồ mọi người đều rất có thực lực, như Bạch Diễmkia, mình cảm thấy cô ấy rất được

Tiểu Mạt bĩu môi:

- Nhắc đến Bạch Diễm này, top 10 chúng ta cũng chỉ có cô talà không phải chịu A Cát mỉa mai, nếu không thành tích của cô ta đãchẳng tốt được như thế

Lý San nói:

- Nghe nói A Cát cũng từng là trợ lý cho Cát Lạc, chắc chắn bọn họ là sư huynh sư muội, A Cát nhất định là thiên vị

Trương Bân không đồng ý nói:

- Thực lực của Bạch Diễm không tồi đâu, tôi cảm thấy tiêuchuẩn tạo hình của cô ấy rất cao. Cô ấy quả thực là ứng cử viên sáng giá cho vị trí quán quân

- Không biết qua chuyện lần trước A Cát còn có thể làm giám khảo được nữa không?

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt đắc ý nói:

- Cho dù có làm nữa thì cũng sẽ chẳng dám tùy tiện cười nhạothí sinh đâu. Thiến Thiến, mình quả thực bội phục cậu quá đi. Lúc mìnhbị anh ta cười nhạo còn chẳng dám nói gì.

Triệu Viện Viện cũng phụ họa:

- Mình cũng vậy

Trương Bân giơ chén rượu:

- Chúng ta uống vì Chu Thiến nào, chúc mọi người đều có thể giành được thành tích tốt

Một tuần sau, vòng thi loại chọn ra top 5 bắt đầu

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 231: Tạo Hình Cuộc Sống Hàng Ngày

Chương 230: Tạo hình cuộc sống hàng ngày

Trong top 10, học viên của Yêu Ti Lệ chiếm 4 người, không tính ChuThiến. 6 người còn lại là các tinh anh đến từ các nơi trong cả nước

Ngoài Bạch Diễm, đến từ Thượng Hải còn có một người là Quách Tử Quân, đến từ Quảng Đông là Giang Phong, đến từ Hồ Nam là Trần Đông và đến từCáp Nhĩ Tân là Vương Băng Băng

Từ khi cuộc thi này bắt đầu, bảng bình chọn qua tin nhắn và qua mạngđã được mở, người xem có thể bình chọn qua gọi điện thoại, gửi tin nhắnhoặc bình chọn qua mạng cho thí sinh yêu thích. Kết quả cuối cùng cũngảnh hưởng đến thành tích của thí sinh

Ngay từ lúc bắt đầu trận đấu thì đã mở web bình chọn, lúc quảng cáolần đầu tiên, điều khiến mọi người ngạc nhiên chính là, ngoài Bạch Diễmđược cao phiếu nhất thì Chu Thiến “Vua hạng chót” đứng thứ hai, bỏ xanhững người còn lại.

Những người ở dưới sân khấu nhìn thành tích này không khỏi đố kị.Trong đó Vương Băng Băng còn liếc nhìn Chu Thiến một cái rồi nói vớiTrần Đông bên cạnh:

- Chẳng phải vì lần trước cãi lời A Cát mà được sao! Khán giả chính là như thế, thấy ai quen thì bình chọn, cũng chẳng xem thực lực…

https://thuviensach.vn

Giọng cô ta không lớn không nhỏ, đủ để các thí sinh dưới sân khấu nghe rõ

Chu Thiến nghe xong thì nhíu mày nhưng cô cũng chẳng muốn vì chútchuyện này mà cãi cọ. Nghe thì nghe còn việc mình cần làm thì vẫn cứ làm

Tiểu Mạt lại khó chịu nhất khi nghe người khác nói xấu Chu Thiến, vừa nghe thì đã khó chịu nhưng cũng biết giờ không phải lúc để cãi nhau.Vạn nhất gây rối thì cũng không hay, cô cũng chỉ tặc lưỡi mấy cái, sauđó không lớn không nhỏ mà nói:

- Chua quá đi…

Câu này này khiến bọn Trương Bân, Triệu Viện Viện cười ầm.

Vương Băng Băng trừng mắt nhìn bọn họ một cái, không dám nói thêm gì.

Cuộc thi lần này là ra đề ngay trong trận đấu, các thí sinh phải phát huy ngay tại chỗ, biểu diễn mọi quá trình trước mặt người xem. Đươngnhiên cảnh người mẫu thay đồ thì bỏ qua.

Sau khi kết thúc quảng cáo, mười người lên sân khấu, Khắc Y nhìn bọn họ mỉm cười mà tuyên bố đề bài

- Tôi thấy những trận đấu lúc trước, mỗi thí sinh đều chọnngười mẫu là những người có tỉ lệ cơ thế rất chuẩn, quả thật hiệu quảrất đẹp nhưng trong cuộc sống không phải ai cũng có được vóc dáng vàdiện mạo đẹp như vậy. Đại đa số mọi người đều là người bình thường.Stylist chúng ta tiếp xúc nhiều nhất cũng là những người bình thường.Hôm nay chúng tôi đã chuẩn bị sẵn cho các thí sinh những người mẫu khác. Tôi mong các em có thể dùng kiến thức chuyên nghiệp để giúp bọn họ làmđẹp!

https://thuviensach.vn

Khán giả bên dưới đều kích động. Trước giờ bọn họ đều nhìn thấy lànhững người mẫu xinh đẹp, tuy đẹp mắt nhưng không khỏi có lòng chờ mong, không biết nếu bản thân được tạo hình thì có thể thay đổi thế nào? Điều này đánh trúng tâm lý của khán giả, khiến khán giả càng thêm hào hứng.

Không cần phải nói, lượng xem càng tăng cao, ban tổ chức vui không phải bàn.

Sau đó, mười người mẫu lên sân khấu. Mọi người vừa nhìn thì đều thấythực sự là những người phổ biến trong cuộc sống. Cao bình thường, diệnmạo bình thường, nhìn qua không đủ để có ấn tượng đặc biệt.

Khán giả đều rất chờ mong

Khắc Y tiếp tục nói:

- Đề bài lần này chính là mời các thí sinh tạo hình cho người mẫu trang phục đời thường

Tạo hình cuộc sống! Các thí sinh nhìn nhau, đây là thứ phổ biến nhấtnhưng chính điều này mới càng phân loại rõ khả năng của thí sinh. Phảilàm thế nào để những người bình thường trở nên đặc biệt, thu hút ngườikhác?

MC nói với họ, hậu trường có đủ loại quần áo cho bọn họ lựa chọn, có 30 phút để thay đồ

Các thí sinh và người mẫu cùng đi vào hậu trường, máy quay và MC cũng theo đuôi bọn họ.

Khán giả có thể thông qua màn hình lớn nhìn thấy cảnh thí sinh chọn quần áo cho người mẫu.

https://thuviensach.vn

MC sẽ ở bên hỏi thí sinh một số vấn đề, ví dụ như vì sao lại lựa chọn trang phục này

Tất cả các thí sinh đều được hỏi, mọi người đều có cơ hội xuất hiệntrước màn hình, đây là cơ hội để bọn họ gây ấn tượng với khán giả.

Học viên Yêu Ti Lệ chọn quần áo rất nhanh, không ai có thể so với bọn họ

Ban tổ chức chuẩn bị quần áo kiểu dáng bình thường, một số thí sinhcố gắng chọn những màu sắc rực rỡ, kiểu dáng mới mẻ bởi vì như thế cóthể thu hút khán giả hơn nhằm thu hút phiếu bình chọn.

MC hỏi các thí sinh vài vấn đề, bọn họ đều cố gắng thể hiện bản thân, những từ ngữ chuyên nghiệp không ngừng xuất hiện trong câu trả lời củabọn họ. Cuối cùng đến lượt Chu Thiến, MC thấy cô chọn cho người ngườimẫu một chiếc áo sơ mi bình thường thì hỏi:

- Chu Thiến, sao cô lại chọn chiếc áo bình thường như vậy? Như vậy hình như không thu hút lắm

Chu Thiến vừa chọn quần áo vừa quay đầu mỉm cười trả lời MC:

- Bởi vì tôi đã hỏi qua người mẫu, cô ấy nói không thích mặcquần áo cầu kì quá. Thiết kế gì thì vẫn phải tôn trọng sở thích củangười mẫu, dù là tạo hình thì cũng phải để người mẫu thích mới được

Cô cười, ánh mắt đầy tự tin:

- Hơn nữa cho dù là quần áo bình thường tôi cũng có thể giúp cô ấy tạo ra sự đặc sắc

Cô nói rất chân thành, nụ cười tự tin qua truyền hình trực tiếp đếnTV hơn ngày hộ gia đình. Tuy rằng không xinh dẹp nhưng nụ cười tươisáng,

https://thuviensach.vn

thân thiện lại rất được lòng mọi người

Triệu Hi Thành ngồi trong văn phòng, nhìn nụ cười tinh thuần của côqua Tivi mà kìm lòng không đậu khẽ vươn tay như muốn vuốt ve khuôn mặtcô.

Khuôn mặt tiều tụy của anh khẽ cười thảng thốt

Thay quần áo xong, mọi người quay về trước sân khấu, bắt đầu trang điểm trong vòng 30 phút để tạo hình chỉnh thể.

Nhiếp ảnh gia chụp lại mọi quá trình, trên màn hình là những đoạnngắn lướt qua. Các giám khảo cũng lên sân khấu hỏi bọn họ những kiếnthức chuyên nghiệp.

Qua một giờ, các thí sinh đã tạo hình xong, mọi người chờ đời ban giám khảo nhận xét

A Cát vẫn ngồi ở ghế giám khảo nhưng lần này vẻ mặt đã thu liễm đi không ít. Lời bình cũng cẩn thận hơn nhiều.

Vương Băng Băng giúp người mẫu trang điểm rất đẹp, tóc cũng cầu kìkhiến mọi người cảm thấy sáng bừng lên. Nhưng các giám khảo đều lắc đầucau mày, một vị giám khảo nói:

- Thí sinh này hình như đã quên mất đề bài lần này là tạohình cuộc sống, đương nhiên là phải tự nhiên, đơn giản để mọi người mỗingày không cần tốn quá nhiều thời gian cũng có thể làm được. Nhưng emnhìn tạo hình của em đi, đi yến hội cũng còn là đẹp, em cho rằng ngàynào người mẫu cũng có thể tốn ngần ấy thời gian để làm sao?

Có lẽ là ảnh hưởng từ Chu Thiến, Vương Băng Băng cũng to gan cãi:

- Nhưng chẳng phải cuộc thi đã cho chúng em 1 tiếng chuẩn bị sao?

Giám khảo lắc đầu cười:

https://thuviensach.vn

- Chúng tôi cho mọi người một giờ, trong một giờ này mọingười phải truyền đạt kiến thức cho người mẫu để người mẫu hiểu cái gìlà hợp với mình để người mẫu chỉ cần nửa tiếng, hoặc thời gian ngắn hơnmà tự trang điểm, tạo hình cho mình. Đây mới là tôn chỉ của thiết kế,tạo hình cuộc sống bình thường

Vương Băng Băng đỏ mặt không dám nói thêm gì nữa. Mà những thí sinh cũng muốn dùng sự đặc biệt, màu mè không khỏi lo lắng.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 232

Chương 231

Đến lượt Bạch Diễm, ban giám khảo nhìn thiết kế của cô mà rất hài lòng

Chu Thiến nhìn thiết kế của Bạch Diễm, dáng người người mẫu của cô trông cân đối, có chút giống Bạch Diễm. Mặt nhỏ, da trắng

Bạch Diễm chọn cho người mẫu chiếc áo cộc tay màu vàng nhạt, váy ngắn màu trắng, tóc dài buộc ra sau đầu để lộ ra gương mặt nhỏ nhắn. Khuônmặt trang điểm thanh thuần, lông mi chuốt dài, màu mắt hồng nhạt. Hoatai màu vàng, vòng tay màu vàng. Cả người nhìn qua trông rất hoạt bát mà xinh đẹp, nhẹ nhàng mà đầy sức sống

Bạch Diễm giới thiệu qua thiết kế của mình, giám khảo liên tục gậtđầu, đánh giá rất cao. A Cát cố ý hỏi người mẫu của Bạch Diễm:

- Cô có thích tạo hình của thí sinh này làm cho cô không?

Người mẫu liên tục gật đầu, cao hứng nói:

- Tôi rất thích, tôi cảm thấy như vậy rất phù hợp.

Khán giả cũng thấy tạo hình của Bạch Diễm rất thuận mắt, nghe giámkhảo và người mẫu nói vậy thì đều cúi đầu cho Bạch Diễm điểm cao.

Trương Bân và Triệu Viện Viện cũng có vẻ ổn nhưng Tiểu Mạt và Lưu Văn Chí thì có chút nghi hiểm. Tiểu Mạt trang điểm quá đậm còn Lưu Văn

https://thuviensach.vn

Chílàm tóc quá rườm rà. Một số thí sinh khác vì quá mức lòe loẹt mà cũng bị giám khảo phê bình

Cuối cùng chính là Chu Thiến.

Đối với “vua hạng chót” trong truyền thuyết này, khán giả đều rất cóhứng thú. Trên mạng còn mở topic dự đoán xem cuối cùng “vua hạng chót”này sẽ có thứ tự là bao nhiêu, có thể phát huy tinh thần “tiểu cườngđáng không chết” khiến mọi người bất ngờ không

Khán giả kích động chờ đợi giám khảo bình luận

Ban giám khảo nhìn thiết kế của Chu Thiến. người mẫu quả thực làngười bình thường. Trên màn hình lớn là bức ảnh người mẫu trước khi tạohình nhưng bảo mọi người liên hệ giữa cô gái mệt mỏi, hai mắt lờ đờ,dáng vẻ quê mùa lúc trước với cô gái đang thoải mái, đầy sức sống trênsân khấu này thì thật sự là không làm nổi.

Sự thay đổi này thực sự là quá lớn…

Không chỉ là giám khảo, ngay cả khán giả cũng đều khẽ ồ lên tánthưởng. Mọi người không khỏi bắt đầu ảo tưởng, mình qua tạo hình liệu có thể thay đổi được nhiều như vậy không?

Ban giám khảo mở to mắt nhìn người mẫu của Chu Thiến, rốt cuộc đãnhìn ra được điểm mấu chốt. Làn da đen của người mẫu được Chu Thiến dùng lớp phấn mỏng phủ lên khiến da sáng lên không ít. Ánh mắt lờ đờ mệt mỏi được Chu Thiến trang điểm bằng màu cà phê khiến ánh mắt có thần tháihơn rất nhiều. Tóc mái dày vốn che đi mắt được Chu Thiến chải qua mộtbên lộ ra một phần trán, hơn nữa cách chải tóc này trông rất lạ. Mái tóc vốn chỉ buộc đuôi ngựa tùy tiện giờ Chu Thiến để xõa ra rồi làm xoănđuôi tóc khiến người mẫu trông quyến rũ mà bớt quê mùa đi nhiều.

https://thuviensach.vn

Mỗi chi tiết Chu Thiến đều chỉ khẽ điểm qua nhưng lại che đi khuyết điểm mà bộc lộ ra những ưu điểm của người mẫu

Nhiều tuần qua Chu Thiến luôn xếp hạng chót nên đại đa số mọi ngườicũng không quá coi trọng cô nhưng hôm nay mới thấy rõ thực lực của ChuThiến. Điều này không khỏi khiến các giám khảo phải nhìn với cặp mắtkhác.

Cho dù A Cát không muốn cũng phải thừa nhận, thiết kế hôm nay của Chu Thiến muốn tìm sơ sót cũng chẳng thể tìm ra.

Khắc Y mỉm cười nói với Chu Thiến:

- Chu Thiến, em có thể giới thiệu qua không? Tôi nghĩ mọingười đều rất muốn biết vì sao em chỉ dùng quần áo bình thường mà lạitạo ra sự độc đáo này

Những lời này chính là điều mọi người thắc mắc, khán giả vỗ tay rất nhiệt tình.

Người mẫu cũng ngẩng cao đầu mà mỉm cười đứng trước mặt mọi người, giờ cô trông đầy tự tin.

Chu Thiến nhận lấy chiếc micro trong tay MC, sau đó mỉm cười nói với mọi người:

- Tôi tin rằng quý vị ngồi đây có rất nhiều người thích mặcđồ thoải mái, đơn giản nhưng lại phiền não không biết mặc thế nào chođẹp đúng không?

Khán giả đều gật đầu, tiếng vỗ tay lại vang lên

Chu Thiến đứng trên sân khấu, làn da trắng nõn, ánh mắt sáng bừng, tự tin mỉm cười. Cô mặc bộ váy màu vàng nhạt, tóc buộc say gáy trông rấtthoải mái mà tự tin. Ánh sáng tản ra từ người cô như hào quang chói

https://thuviensach.vn

mắtkhiến mọi người không thể rời mắt. Dường như mọi ánh đèn đều tập trungtrên người cô, những người khác đều trở nên mờ nhạt.

- Thật ra thì rất đơn giản, chúng ta chỉ cần nắm chắc một sốbí quyết nhỏ thì dù mặc quần áo bình thường cũng có thể tạo ra sự độcđáo. Như tiểu thư đây…

Chu Thiến bảo người mẫu đi lên phía trước một chút:

- Tiểu thư đây bình thường cũng chỉ thích mặc đồ đơn giản,hơn nữa công việc của cô ấy không cho phép cô ấy tốn nhiều thời gian cho việc trang điểm. Nhưng mọi người xem, đây chỉ là quần áo bình thường.Áo sơ mi chỉ cần hơi vuốt thẳng cổ áo lên là đã có sự khác biệt. Eo dùng thắt lưng đẹp tạo sự khác biệt hoặc chỉ cần thắt thêm khăn lụa là đã đủ tạo điểm nhấn cho trang phục mà cũng không quá tốn thời gian. Mặt kháctrang sức thích hợp cũng rất có ích. Chi tiết, chính là chi tiết! Chúngta chỉ cần tốn chút công sức mà để ý chút chi tiết là có thể khiến bảnthân trở nên xinh đẹp. Mong rằng thiết kế của tôi có thể có ích cho mọingười

Vừa dứt lời, cả trường quay vang lên tiếng vỗ tay như pháo nổ. Có thể nói đây là lúc không khí được đẩy lên cao nhất, thậm chí còn vượt qualúc Bạch Diễm thi.

Các thí sinh khác ngoài bọn Tiểu Mạt đều tỏ vẻ không phục. Chỉ là Bạch Diễm vốn lạnh nhạt cũng có chút mất tự nhiên

Lại có giám khảo hỏi ý kiến người mẫu. Người mẫu rất kích động nói:

- Trước kia tôi thực sự không biết trang điểm, vẫn nghĩ mìnhxấu xí mà không tự tin. Thậm chí có người giới thiệu bạn trai cho tôitôi cũng không dám đi, sợ đối phương chê cười…

Mọi người nhìn ảnh lúc trước của cô thì cũng chẳng nghi ngờ gì.

https://thuviensach.vn

- Nhưng hôm nay Chu Thiến tạo hình cho tôi, giúp tôi hiểu thì ra tôi cũng có thể xinh đẹp như vậy. Lúc tôi nhìn bản thân mình tronggương, thực sự rất bất ngờ, không thể tin được đó là tôi! Hơn nữa ChuThiến còn dạy tôi nên trang điểm thế nào, cũng chẳng cần tốn nhiều thờigian. Tôi nhất định sẽ giữ vẻ xinh đẹp này. Từ nay trở đi, trong mắt mọi người tôi cũng là mỹ nữ!

Khán giả cười ồ lên. Tiếng cười qua đi thì cũng là sự cảm khái.

Người mẫu nói tới đây, giọng nói có chút nghẹn ngào:

- Tôi thực sự muốn cảm ơn cuộc thi lần này, cảm ơn tiết mụcnày, cảm ơn Chu Thiến đã truyền sự tự tin này cho tôi! Thực sự… rất cảmơn!

Cô cúi gập người mà chào mọi người. Bản nhạc đầy xúc động cũng vanglên rất ăn ý. Lúc nào cao trào bắt đầu dâng lên, các khán giả đều đứngdậy mà vỗ tay hoan hô.

Cảnh này khiến người xem có mặt tại trường quay đều cảm động mà những khán giả ngồi trước Tivi cũng rất cảm khái. Mọi người đều bắt đầu bìnhchọn cho Chu Thiến, vì thế chỉ trong vài phút ngắn ngủi, số lượng phiếubình chọn của Chu Thiến tăng vọt, vượt qua cả Bạch Diễm.

Đến lúc này, top 5 cũng đã có kết quả. Dựa theo điểm của ban giámkhảo, điểm của khán giả tại trường quay và số phiếu bình chọn, Bạch Diễm dẫn đầu sau đó là Chu Thiến, Trương Bân, Triệu Viện Viện và Giang Phong đến từ Quảng Đông. Qua lần này, Chu Thiến thành công gỡ được danh hiệu“vua hạng chót”.

Đáng tiếc là Tiểu Mạt và Lưu Văn Chí đều bị loại nhưng bọn họ đã vào top 10, thành tích cũng đã là rất tốt.

Thậm chí đã bắt đầu có công ty liên hệ với Lưu Văn Chí.

https://thuviensach.vn

Một tuần sau chính là trận chung kết khiến mọi người hồi hộp nhất!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 233: Trận Chung Kết

Chương 232: Trận chung kết

Cuộc thi lần này có sức ảnh hưởng vượt quá dự đoán của ban tổ chức.Trong đó nguồn tài trợ từ Triệu thị góp vai trò quan trọng nhất. Ngoàira, mỗi một thiết kế tỉ mỉ, thí sinh xuất sắc đều là nguyên nhân quantrọng.

Cuộc thi lần này 10 thí sinh xuất sắc nhất cũng rất được săn đón

Có rát nhiều đài truyền hình mời bọn họ làm khách mời, nhiều tạp chícũng xin phỏng vấn. Mà trong đó, Chu Thiến và Bạch Diễm là hai ngườiđược săn đón nhất. Nhất là vì Chu Thiến, lúc trước cố gắng tăng bậc vànhững thiết kế tiến bộ từng ngày mà khiến mọi người rất yêu quý khiếnBạch Diễm cũng bị lép về mấy phần.

Mà lúc trước A Cát được mọi người yêu thích vì lần trước phê bình“sai” Chu Thiến mà khiến mọi người mất tin tưởng nên sau này phê bìnhđều rất cẩn thận. Chính điều này lại mất đi sự đặc sắc của anh ta nêndần dần không còn thu hút mọi người nữa. Danh dự của anh ta cũng đã bịảnh hưởng rất lớn, rất nhiều ngôi sao nổi tiếng đã hẹn anh ta tạo hìnhlúc trước giờ cũng hủy hợp đồng. A Cát nằm mơ cũng không ngờ việc côngkích Chu Thiến lại tạo thành hậu quả nghiêm trọng như vậy. Nhưng giờ cóhối cũng chẳng còn kịp.

Truyền thông hô hào cũng chẳng phải là lần đầu Chu Thiến trải qua cho nên cô cũng chỉ thản nhiên cho qua. Trong khi các thí sinh khác đềunhân cơ hội để tự tạo danh tiếng thì Chu Thiến chỉ vùi đầu mà lo ứng phó với đêm

https://thuviensach.vn

thi cuối cùng. Cô không chỉ dành phần lớn thời gian để xem xétcác hoạt động, xu thế mới mà còn dành thời gian xem một số bức tranh nổi tiếng của các danh họa, điều này cũng cho cô một số cảm hứng mới

Tiểu Mạt tuy rằng không vào top 5 nhưng bạn thân và người yêu đượcvào chung kết thì còn khiến cô vui vẻ hơn chính mình được vào chung kết. Trong thời gian này ngoài đi làm thì cô dành thời gian mà tẩm bổ chohai người.

Trong sự chờ mong của mọi người, trận chung kết cuối cùng đã đến

Buổi diễn tập, Chu Thiến lại thấy Triệu Hi Tuấn trên sân khấu, cô không khỏi thấy lạ mà hỏi nhân viên công tác:

- Hi Tuấn sẽ thành khách mời biểu diễn sao?

Nhân viên công tác mỉm cười trả lời:

- Vốn là phải giữ bí mật, nhưng tối nay chính là chung kếtrồi, giờ nói cho cô cũng chẳng sao. Hi Tuấn chỉ là một trong số kháchmời thôi, anh của anh ấy – Tống giám đốc tập đoàn Triệu thị Triệu HiThành cũng đã đồng ý trở thành khách quý trao giải đêm nay đó.

Nghe đến tên Triệu Hi Thành, lòng Chu Thiến thoáng căng thẳng mà cóchút xót xa. Lần trước cô tức giận nói rằng không muốn anh xuất hiệntrong cuộc sống của cô nữa, sau này nghĩ lại thấy thật buồn cười, mìnhdựa vào cái gì mà yêu cầu anh làm thế? Quan trọng là bản thân mình, chỉcần bản thân mình không để bị anh làm ảnh hưởng thì anh có xuất hiện hay không cũng có sao đâu? Hơn nữa cô nên học cách tự nhiên mà đối mặt vớianh, về sau vẫn phải đến thăm Thế Duy, chẳng lẽ có thể vì vậy mà khônggặp Thế Duy sao? Cô không làm được!

Cô và Hi Thành tại sao lại thành ra thế này? Lúc ở quên muốn đi tìmHi Thành, cô hoàn toàn không ngờ, người cô yêu nay đã chẳng còn là củacô…

https://thuviensach.vn

Là vì cô quá cố chấp sao? Nhưng bảo cô xem nhẹ sự khinh thị của anhmà cố tìm đến anh thì cô thực sự không làm được.

Chu Thiến ảm đạm cúi đầu, trong lòng vô cùng phiền muộn.

Lúc diễn tập, Chu Thiến cũng không đi gặp Hi Tuấn bởi vì ở đây có rất nhiều phóng viên, cô sợ gây rắc rối cho Hi Tuấn.

Tám giờ tối, trận chung kết bắt đầu

Sân khấu được bố trí rất cẩn thận, ánh đèn sáng như ngọc, sân khấuđược thiết kế như cung điện thủy tinh lấp lánh, đẹp như trong truyện cổtích.

Trường quay không còn chỗ trống, mọi người đều ăn mặc, trang điểm đẹp, vẻ mặt háo hức chờ mong

Ngay đầu buổi thi đã là Hi Tuấn biểu diễn mở màn, bài hát sôi độngkhiến không khí nóng bừng lên. Mọi người đều vỗ tay mà gọi tên Hi Tuấn.

Sau khi Hi Tuấn biểu diễn xong thì quay về ghế khách mời. Lần nàyngoài ghế giám khảo thì còn đặt bàn cho khách quý. Ngoài Hi Tuấn thì còn 4 ngôi sao nổi tiếng khác bao gồm cả ca sĩ, diễn viên

Trong một đêm có thể mời được năm ngôi sao hạng A như vậy có thể thấy cuộc thi này có tầm ảnh hưởng không nhỏ

Năm thí sinh bước lên sân khấu, tự giới thiệu bản thân.

Ánh mắt Chu Thiến quét qua hàng khách mời, quả nhiên là thấy Triệu Hi Thành đang ngồi đó nhưng không biết là nhìn đi đâu, vẻ mặt trông rất cô đơn, cả người tản ra hơi thở lạnh lùng. Mà bên cạnh anh chính là TốngThiệu Vân ăn mặc sang trọng, dung mạo xinh đẹp như hoa

https://thuviensach.vn

Chu Thiến lạnh lùng quay đầu đi, tuy rằng cô đã biết mình và Triệu Hi Thành là không thể nhưng thấy cảnh này thì lòng vẫn đau đớn như bị daocửa. Trong lòng không khỏi nghĩ, anh ấy đưa Tống Thiệu Vân đến đây là để ám chỉ điều gì đó với mình sao?

Người cũng khó chịu là Tống Thiệu Vân. Cuộc thi long trọng như vậy,cô là tiểu thư có tiếng nếu có thể ngồi trong hàng ghế khách mời đươngnhiên là điều vinh dự. Quá khứ vì thân phận con tư sinh mà cô ta bị mọingười qua thường, một năm này nhờ Triệu Hi Thành mới được hãnh diện,đương nhiên không thể bỏ qua cơ hội lần này. Cô ta vất vả lắm mới ngồiđược ở vị trí này thì lại phát hiện, Triệu Hi Thành cũng đã ở đây vậy mà anh chẳng nói với cô lấy một lần. Bị anh gạt qua một bên như vậy bảosao cô ta không khó chịu

Cô ta hỏi:

- Hi Thành, vì sao anh chưa từng nói với em rằng anh cũng làm khách mời cho cuộc thi đêm nay?

Triệu Hi Thành chẳng buồn quay đầu lại, thậm chí tư thế ngồi còn chẳng thay đổi, chỉ lạnh lùng nói:

- Có quan trọng không?

May mà những lời này không để người khác nghe được, bằng không Tống Thiệu Vân thực sự phải tìm cái lỗ mà chui vào mất!

Tống Thiệu Vân nghẹn thở:

- Hi Thành, chúng ta có quan hệ gì? Sao anh có thể gạt em qua một bên như vậy

Nghe xong những lời này, Triệu Hi Thành quay đầu lại, cười cười nhìn cô ta nhưng mắt lạnh băng:

https://thuviensach.vn

- Chúng ta có quan hệ gì?

- Chúng ta…

Tống Thiệu Vân nói không nên lời, đúng vậy, Triệu Hi Thành chưa baogiờ chính thức hứa hẹn gì với cô hết nhưng lần đó cô tự sát, anh rõ ràng đã đau lòng như vậy, còn đồng ý ở bên cô…

- Hi Thành, em là bạn gái của anh

- Ồ, giờ thì không phải

Triệu Hi Thành thản nhiên nói. Giờ anh đã chẳng còn tâm tình để dâydưa với cô ta nữa. Nay anh và Chu Thiến đã thành ra thế này, Tống ThiệuVân đã hết giá trị lợi dụng, anh chẳng còn tâm tình mà qua lại với cô ta nữa

- Cái gì?

Tống Thiệu Vân hoa dung thất sắc, không khỏi hơi cao giọng

Người xung quanh đều nhìn về phía bọn họ.

Triệu Hi Thành nhìn cô cười lạnh nói:

- Tống Thiệu Vân, đây là nơi công cộng, nếu cô muốn bị mất mặt thì chúng ta cứ tiếp tục

Tống Thiệu Vân nhìn bốn phía, cô ta là người sĩ diện, dù không camlòng nhưng cũng không muốn cãi vã với anh ở đây. Cô ta thầm nghĩ, chờkết thúc cuộc thi rồi nói

Mà những chi tiết này Chu Thiến đương nhiên không biết, lúc này cô đang chờ đề thi của ban giám khảo.

Ở hàng ghế giám khảo, Khắc Y mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

- Qua cuộc thi lần trước, chúng ta đã thấy được khả năng tạohình trong cuộc sống hàng ngày của các thí sinh. Lần này, chúng tôiquyết định sẽ lại đưa ra một đề khó cho các thí sinh. Không biết mọingười có để ý không, cuộc thi hôm nay chúng tôi đã mời đến năm ngôi saonổi tiếng…

Nói tới đây, tất cả mọi người đều đã đoán được đề thi, mọi người đều vỗ tay đầy hưng phấn/

MC ra dấu bảo mọi người yên lặng. Khắc Y mỉm cười tiếp tục nói:

- Xem ra mọi người đều đã đoán được, tôi cũng không dài dòngnữa, không sai, đề thi lần này chính là yêu cầu năm thí sinh tạo hìnhcho năm ngôi sao này

Cả trường quay ầm ầm lên, tiếng vỗ tay, tiếng bàn tán không dứt. Cóthể làm tạo hình cho các ngôi sao, cuộc thi lần này thực sự quá tuyệtvời!

Năm thí sinh cũng đều vui mừng. Bọn họ đều là người mới, có lẽ có cơhội tiếp xúc với ngôi sao nhưng làm tạo hình cho ngôi sao thì chưa từngcó! Còn là những ngôi sao rất nổi tiếng. Cho dù lần này không thể trởthành quán quân thì cũng để khiến bọn họ thấy hãnh diện rồi!

- Các ngôi sao sẽ tự chọn thí sinh cho mình, mỗi thí sinh có một giờ để tạo hình, trang điểm sân khấu cho bọn họ

Ánh mắt năm thí sinh đều bắn về phía hàng khách mời, mà trong đó mọingười đều đổ dồn mắt về phía Hi Tuấn. Tuy rằng đều là ngôi sao nổi tiếng nhưng sức hút của Hi Tuấn thì bốn người kia cũng không thể bằng. Nếu có thể làm tạo hình cho anh thì đương nhiên sẽ càng được chú ý.

MC mời các ngôi sao chọn thí sinh cho mình. Bọn họ đều rất thú vị,hơn nữa cũng biết, có thể vào top 5 thì nhất định tay nghề không tồi,cũng không sợ bọn họ sẽ làm hỏng hình tượng của mình nên đều khiêm tốnnhường nhau nhận trước

https://thuviensach.vn

Hi Tuấn vẫn mỉm cười đột nhiên nói:

- Nếu mọi người vẫn khiêm tốn như vậy thì để tôi chọn trước đi

Anh nhìn về phía Chu Thiến, trong mắt hiện lên ánh dịu dàng:

- Tôi chọn Chu Thiến.

Được Hi Tuấn chọn, Chu Thiến không hề thấy bất ngờ, cô nhìn Hi Tuấn mỉm cười.

Triệu Hi Thành ngồi dưới nhìn thấy nụ cười này mà cả người cứng đờ, long mày nhăn tít, vẻ mặt càng thêm lạnh lùng.

Trong đầu anh nhớ lại lúc Chu Thiến tạo hình cho mình, đôi bàn taydịu dàng kia, người cô gần sát khiến hương thơm vấn vít bên cạnh anh.Vừa nghĩ đến Hi Tuấn cũng sẽ cảm nhận được điều này thì Triệu Hi Thànhlại kho chịu. Đổi lại làm người khác thì anh sẽ chẳng khó chịu như thế.Nhưng Triệu Hi Tuấn có ý với Chu Thiến mà Chu Thiến lại như rất thân với Hi Tuấn. Hai người tiếp xúc thân mật như vậy, có thể sẽ càng gần gũikhông? Vừa nghĩ đến điều này, Triệu Hi Thành càng tức giận. Nhưng anh có thể làm gì? Anh chỉ có thể trơ mắt nhìn!

Tống Thiệu Vân ngồi bên cảm nhận được sự khác lạ của Triệu Hi Thành.Cô liếc nhìn Triệu Hi Tuấn đang đi đến bên Chu Thiến rồi lại nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Triệu Hi Thành, sóng mắt lưu chuyển, thoáng chút đã hiểura vấn đề.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 234: Đổ Dầu Vào Lửa

Chương 233: Đổ dầu vào lửa

Bốn ngôi sao còn lại cũng chọn xong stylist. Đang lúc các thí sinhkhác ghen tỵ vì Chu Thiến tốt số, có thể làm tạo hình cho Hi Tuấn thì MC lại cố ý hỏi giám khảo:

- Vì sao tạo hình của ngôi sao lại khó làm?

Một vị giám khảo trả lời:

- Các ngôi sao hay thay đổi hình tượng, về cơ bản các loạitạo hình đều đã từng thử qua. Tạo hình cho ngôi sao không khó nhưng đểtạo ra được hình tượng vừa đặc biệt mà vừa thích hợp cho ngôi sao lạikhông dễ

- Vậy chẳng phải là ngôi sao càng nổi tiếng, ra mắt từ lâu thì càng khó tạo hình sao?

- Có thể nói như vậy! Giám khảo gật gật đầu.

Nghe xong giám khảo nói lời này, những kẻ ghen tỵ với Chu Thiến lạibình thường trở lại. Bởi vì 5 ngôi sao này, bàn về ra mắt thì không kémnhau là bao nhưng luận về nói tiếng thì bây giờ khắp Châu Á có ai có thể so với Hi Tuấn?

Quả nhiên, đâu có chuyện may mắn mãi được.

Quy tắc lần này có chút bất đồng, lần trước người mẫu là trang điểmtrước mặt mọi người nhưng lần này các ngôi sao sẽ tạo hình ở trong

https://thuviensach.vn

hậutrường rồi mới đi ra. Khán giả chỉ có thể nhìn qua màn hình lớn mà thôi. Lần này cần phải khiến cho mọi người có cảm giác bất ngờ

Trên màn hình thay phiên truyền cảnh các thí sinh chọn quần áo cho các khách mời

Đến lượt Chu Thiến, màn hình xuất hiện hình ảnh Chu Thiến mỉm cườiướm thứ từng bộ quần áo lên người Hi Tuấn. Hi Tuấn đứng đối diện mỉmcười tủm tỉm hỏi Chu Thiến:

- Cái này thế nào? Có giống người nhện không, hay là em tạohình thành người nhện cho tôi đi! Tôi thích làm người nhện lắm

Chu Thiến bưng miệng cười, khán giả cũng cười ầm lên. Đương nhiên mọi người chẳng ai cho rằng Hi Tuấn đang cố ý lấy lòng Chu Thiến mà chỉnghĩ rằng Hi Tuấn rất gần gũi, thì ra Hi Tuấn lại đáng yêu như vậy

Người duy nhất không cười là Triệu Hi Thành. Mặt anh tái mét nhìnchằm chằm lên màn hình, hai tay nắm chặt lấy tay vịn ghế như đang khắcchế điều gì đó.

Tống Thiệu Vân tiến đến thì thầm vào tai anh:

- Hi Tuấn và Chu Thiến quan hệ tốt thật, nhìn hai người cườithật vui vẻ. Em chưa từng thấy Hi Tuấn nhiệt tình với cô gái nào nhưthế!

Cô ta vừa nói vừa xem xét phản ứng của Triệu Hi Thành, quả nhiên thấy sắc mặt Triệu Hi Thành càng lúc càng âm trầm.

Lòng Tống Thiệu Vân tức giận. Hai anh em Triệu gia làm sao thế? Mắtmù hết cả à? Lại cùng thích loại con gái như Chu Thiến! Cho dù cô ta cóđược quán quân thì sao? Mình vung chút tiền là đủ để cô ta phải hầu hạmình, nghe mình sai bảo. Loại người hèn kém như vậy lại được hai anh emTriệu gia ưu ái?

https://thuviensach.vn

Cô ta rất tức giận, nhìn thấy Triệu Hi Thành ghen ghét bọn họ thìlòng cũng có chút sung sướng. Lòng cô ta dâng lên khoái cảm khi trả được thù, còn nói tiếp:

- Hình như Chu Thiến cũng có hảo cảm với Hi Tuấn. Anh xem,ánh mắt cô ấy nhìn Hi Tuấn kìa, cả nụ cười nữa chứ. Em là con gái nên em biết, đây chính là vẻ mặt khi đã rơi vào lưới tình. Cũng khó trách, HiTuấn vừa đẹp trai lại vừa nổi tiếng. Người con trai như vậy, loại congái như Chu Thiến không động lòng mới là lạ!

Lúc này vừa vặn Hi Tuấn thay quần áo đi ra. Chu Thiến lại sửa sangcho anh như lần trước làm cho Triệu Hi Thành. Sửa lại cổ áo, cổ tay. Bàn tay trắng nõn mềm mại như múa trên người Hi Tuấn. Hi Tuấn cười khẽ nóigì đó với Chu Thiến. Chu Thiến dù đang bận rộn thì cũng ngẩng đầu nhìnanh mỉm cười mà đáp lại đôi câu

Trong mắt mọi người chẳng qua là chuyện bình thường khi một stylisttạo hình cho khách hàng nhưng trong mắt Triệu Hi Thành lại trở thànhcảnh tượng vô cùng ái muội.

Triệu Hi Thành nhìn chằm chằm lên màn hình lớn, hai mắt như muốn phun hỏa. Lòng anh vô cùng ghen tỵ, bất an. Vốn đã cực độ phiền chán lại bịTống Thiệu Vân ở bên nói năng rườm lời, đổ dầu vào lửa, Triệu Hi Thànhhoàn toàn trút giận lên cô ta

Anh quay phắt lại, hung hăng nhìn chằm chằm vào cô ta, trong mắt đầy sự âm độc. Anh thấp giọng mà ngoan độc nói:

- Tống Thiệu Vân, nếu cô còn dám nói thêm chữ nào nữa thì tôi sẽ cho cô cả đời này không dám nhìn mặt ai

Anh nói từng từ từng chữ, nghiến răng nghiến lợi, như là có thâm cừu đại hận gì với cô ta vậy

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Vân ngây người. Cô chưa từng thấy anh như vậy bao giờ, côkhông phải không nghe nói rằng Triệu Hi Thành rất âm hiểm nhưng bìnhthường anh tuy có chút lạnh lùng nhưng chưa từng ác độc như vậy. Lúc này cô ta mới cảm nhận được con người khác của Triệu Hi Thành. Đó là mộtcon người đáng sợ, âm hiểm, khiến người khác sợ run. Tống Thiệu Vân táimặt, môi run run. Cô ta cúi đầu, không dám nhìn anh cũng không dám nóithêm một từ nào nữa.

Lòng Tống Thiệu Vân lạnh lẽ. Cô ta cũng muốn buông tay, dù sao anhkhông có tình cảm với mình, lại là người đáng sợ như vậy nhưng vừa nghĩđến địa vị không ai sánh bằng, nguồn tài phú dồi dào của Triệu gia,khuôn mặt hoàn mỹ của Triệu Hi Thành, vừa nghĩ đến những gì mình từngtrả giá thì lại không cam tâm. Cô ta khẽ cắn môi, bất luận thế nào cũngphải quấn lấy anh, nhất định phải trở thành con dâu Triệu gia.

Nửa tiếng qua đi, các ngôi sao đã thay đồ xong, bắt đầu tiến hành trang điểm.

Trên màn hình cũng sẽ truyền ra vài cảnh trang điểm nhưng chỉ có thểnhìn lướt qua chứ không được xem rõ, điều này càng khiến các khán giảmong ngóng được trông thấy các ngôi sao xuất hiện.

Hậu trường

Ban đầu Chu Thiến còn có chút lo lắng, tạo hình của Hi Tuấn quả thựckhông dễ làm. Nếu là bình thường thì tốt nhưng giờ là cuộc thi quyếtđịnh, nếu lại sử dụng phong cách trước kia thì chẳng có gì mới mẻ nữa?Khêu gợi, cao quý, lạnh lùng… đều đã làm qua nhiều lần rồi! Hi Tuấn thấy cô nghĩ ngợi thì cũng đưa ra vài ý kiến. Chu Thiến suy nghĩ hồi lâu rồi mới đột nhiên nghĩ ra, nếu có thể tổng hợp tất cả lại thì sao? Đem tấtcả những tính chất này tổng hợp lại trên người anh, có phải sẽ có đượchiệu quả bất ngờ không?

https://thuviensach.vn

Nghĩ vậy, cô lập tức bắt tay vào làm.

Trong lòng đã có định hướng, Chu Thiến bắt đầu trang điểm cho Hi Tuấn. Qua nửa tiếng, Chu Thiến đã hoàn thành thiết kế của mình

Các thí sinh khác cũng đã hoàn thành thiết kế của mình, sau đó rútthăm quyết định thứ tự. Chu Thiến bốc phải sô 1, Triệu Viện Viện số hai, Giang Phong số ba, Trương Bân số bốn và Bạch Diễm cuối cùng

Triệu Viện Viện ai oán nói với Chu Thiến:

- Chúng mình thật xui xéo, là hai người đầu tiên, thiệt quá.

Bởi vì còn chưa xem được các thiết kế sau nên các giám khảo sẽ chấmđiểm cẩn thận mà không chấm cao, càng về sau điểm chấm sẽ càng dễ hơnnhiều

- Hắn là cùng nhau lên mới đúng

Triệu Viện Viện lại oán giận nói. Nhưng phía ban tổ chức muốn tạo sự hồi hộp nên nếu tất cả cùng ra sẽ chẳng còn gì thú vị nữa

Chu Thiến an ủi cô:

- Các giám khảo sẽ nghĩ đến chuyện này, điểm sẽ công bằng thôi

- Chỉ mong là thế!

Nhân viên công tác ra dấu cho Chu Thiến lên sân khấu. Hi Tuấn cúi đầu cười với cô một cái rồi khẽ nói:

- Thật tốt, có thể cùng em đứng chung một sân khấu!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 235: Kết Thúc Hoàn Mỹ

Chương 234: Kết thúc hoàn mỹ

Chu Thiến và Hi Tuấn cùng bước lên sân khấu

Khán giả không ngờ lại được thấy thiết kế của Hi Tuấn đầu tiên nên tất cả đều hoan hô đầy kích động

Trên màn hình lớn là tạo hình chỉnh thể của Hi Tuấn.

Nhìn rõ tạo hình của Hi Tuấn qua màn hình lớn, mọi người như ngừng thở, vẻ mặt kinh ngạc.

Áo khoác màu đen bó sát người để lộ ra tấm lưng chữ V rắn chắc, củaanh. Bên trong là chiếc áo mỏng màu đen cũng bó sát, cổ cắt sâu để lộ ra cơ bắp bên trong, vẻ gợi cảm bộc lộ rõ. Quần dài màu đen ôm lấy dángngười cao của anh nhưng đó cũng chưa có gì là đặc biệt. Điều thực sự hấp dẫn mọi người chính là chiếc mũ của Hi Tuấn. Mũ màu đen gắn lông hoalệ, những phụ kiện gắn trên đó đều là Chu Thiến tự tay làm. Bảy chiếclông chim bảy màu như tỏa sáng tụ lại ở dưới bằng một viên đá long lanhto bằng ngón tay cái, phản chiếu ra bảy màu sắc rực rỡ. Mà mắt Hi Tuấnlại được trang điểm hẹp dài theo kiểu mắt phượng, đuôi mắt dùng lôngchim trang trí. Trông vừa đẹp lại vừa cao quý.

Hi Tuấn mỉm cười, trên màn hình lớn xuất hiện khuôn mặt của anh, lànda trắng, lông mày xếch, mắt phượng cong cong. Đôi mắt nâu như tỏa raánh sáng cầu vồng rực rỡ vô cùng yêu mị mà cũng rất quý phái

https://thuviensach.vn

Nhìn Hi Tuấn như vậy mà khán giả quên cả hoan hô, thậm chí còn nhưngừng thở mà nhìn lên màn hình, như đang chìm đắm trong giấc mộng nàođó. Không biết là ai khẽ than lên một tiếng, lúc này mọi người như tỉnhmộng mà bắt đầu vỗ tay ầm ầm

- Hi Tuấn, quá tuyệt với

- Hi Tuấn, em yêu anh!

Những tiếng thét chói tai liên tiếp vang lên, MC phải nhắc nhở mấy lần mới khiến trường quay yên lặng trở lại.

Các giám khảo cũng bị thiết kế của Chu Thiến làm cho ngây người.Thiết kế này tuyệt đối đạt tiêu chuyển của một bậc thầy, phối hợp hoànmỹ, sáng tạo vô cùng. Dù là bọn họ có nhiều năm kinh nghiệm cũng cảmthấy trước mắt như sáng bừng

Các giám khảo liên tục gật đầu, vẻ mặt tán thưởng. Đến ngay cả A Cátluôn có hiềm khích với Chu Thiến nhìn thấy thiết kế này mà lòng cũngcũng dâng lên cảm giác khác thường. May mà lần trước anh ta bới lông tìm vết không thành công, bằng không chẳng phải là đã làm mai một một viênminh châu sao? Trong lòng không khỏi dâng lên cảm giác xấu hổ.

- Rất đẹp, thiết kế rất đặc biệt! Có thể thể hiện được hếtnhững ưu điểm của Hi Tuấn, hoa lệ, cao quý là chính, gợi cảm là phụ, tất cả những ưu điểm này dung hòa lại làm một khiến người xem cảm thấy rấtkích thích. Rất tốt

Một vị giám khảo hưng phấn bình luận

Chu Thiến thấy thiết kế của mình được mọi người công nhận thì lòngcũng rất vui. Chu Thiến không khỏi quay đầu nhìn Hi Tuấn một cái, lúcnày Hi Tuấn cũng nhìn về phía cô, trong mắt là sự tán thưởng và vui mừng

https://thuviensach.vn

Nụ cười của Chu Thiến càng rạng rỡ. Từ ngày bước ra khỏi Triệu gia, đây là ngày cô vui nhất.

Dưới sân khấu, Triệu Hi Thành còn đang vui mừng vì thành công của Chu Thiến, nhìn cô đứng trên sân khấu mà tỏa sáng thì vô cùng cảm khán.Dường như bóng người đang mỉm cười kia chính là Thiệu Lâm mà anh vẫn đặt trong trái tim, mà bóng dáng Thiệu Lâm dần mờ đi, khuôn mặt Chu Thiếnlại càng lúc càng rõ ràng. Cuối cùng, Chu Thiến dần dần thay thế ThiệuLâm hoàn toàn. Triệu Hi Thành cả kinh, lập tức tỉnh táo lại.

Đến lúc nhìn lên lại thấy Chu Thiến và Hi Tuấn nhìn nhau cười, haingười vui vẻ nhìn nhau như đôi tình nhân hòa hợp. Nhưng lúc này Triệu Hi Thành đã chẳng còn chút ghen tỵ nào, trong mắt anh lộ ra sự sầu não vôcùng. Có lẽ như vậy cũng là tốt, nếu mình không thể mang đến hạnh phúccho cô thì vì sao lại phải ghen ghét với người có thể cho cô hạnh phúc?Huống chi đó còn là Hi Tuấn, là người tuyệt đối đáng tin tưởng.

Có lẽ đó là kết thúc tốt đẹp nhất

Xung quanh, không khí vô cùng náo nhiệt, tiếng hét chói tay, tiếnghoan hô, vỗ tay ầm ĩ. Nhưng thế giới trong anh lại vô cùng tĩnh mịch

Tống Thiệu Vân nhìn vẻ cô đơn của anh thì cười lạnh

Mọi người bắt đầu chấm điểm cho Chu Thiến. Khán giả không chút băn khoăn, đương nhiên là cho điểm cao. Nhưng giám khảo lại có suy nghĩ, vẫn còn bốn thiết kế khác chưa xem, ai biết được sẽ tốt hơn Chu Thiến haykhông? Nếu giờ cho điểm Chu Thiến cao, về sau có người tốt hơn chẳngphải là khó cho điểm? Vì để công bằng, các giám khảo đều cho Chu Thiếnđiểm khá, không thấp nhưng tuyệt đối không quá cao. Các thiết kế sau sẽchấm điểm theo chuẩn điểm của Chu Thiến.

Ba người sau cũng rất xuất sắc nhưng so với Chu Thiến thì hơi kém.Lấy điểm Chu Thiến làm chuẩn, ba người sau cũng không ai cao điểm hơnChu

https://thuviensach.vn

Thiến.

Người cuối cùng chính là Bạch Diễm vốn được chú ý ngay từ đầu.

Bạch Diễm là học trò cưng của Cát Lạc ở Thượng Hải. Học theo Cát Lạchai năm rồi làm trợ lý cho Cát Lạc hai năm, có thể nói là một người mớirất có kinh nghiệm. Mục đích cô tham gia cuộc thi lần này chính là muốngành được vị trí quán quân, sau đó dùng nó làm bàn đạp để trở thành một stylist bậc thầy. Vốn mọi chuyện đều rất thuận lợi nhưng đột nhiên lạixuất hiện một "vua hạng chót" chẳng biết từ đâu đến chiếm đi hào quangcủa cô. Thậm chí còn vượt lên cô, nói thực, Bạch Diễm rất không phục cho nên trận đấu cuối cùng này, Bạch Diễm hao hết tâm sức. Nếu vẫn khôngthể thắng được Chu Thiến thì chỉ có thể trách mình không bằng người!

Ngôi sao của cô tạo hình là một nữ diễn viên nổi tiếng là "ngọc nữ"trong làng giải trí. Thiết kế của cô đương nhiên không thể quá khácthường. Bạch Diễm để cô mặc quần áo dài màu trắng, kiểu dáng đơn giản,rất mềm mại. Tóc dài thấm nước mà xõa xuống. Một bên tai gài một đóabách hợp thanh nhã. Nhìn tổng thể trông rất trong trắng thuần khiếtnhưng hấp dẫn ánh nhìn của mọi người chính là hoa văn màu lam ở ngực áocủa cô khiến trong vẻ ngây thơ lại có một chút yêu dị, thần bí.

Một thiết kế rất đẹp! Đây là thiết kế thứ hai khiến mọi người rungđộng! Các giám khảo đều rất hưng phấn, cuộc thi lần này không ngờ lại có thể chọn ra được nhiều nhân tài như vậy. Nỗi vui mừng qua đi thì lại là sự khó xử. Nên phân cao thấp ra sao?

Khán giả cũng rất khó xử, nhìn Hi Tuấn lại nhìn ngôi sao kia, haithiết kế đều rất xuất sắc. Đây là cuộc thi stylist, cũng không thể vìthích Hi Tuấn nhiều hơn mà chấm điểm cao cho Chu Thiến được. Khán giảvẫn là những người thông minh. Cuối cùng hầu như đều cho Bạch Diễm sốđiểm bằng

https://thuviensach.vn

Chu Thiến, không hẹn mà cùng nghĩ, cứ để giám khảo quyết địnhthắng bại đi.

MC nhận được số liệu qua máy tính mà kinh ngạc. Đầu tiên anh tuyênbố, Giang Phong thứ 5, Triệu Viện Viện thứ 4, Trương Bân thứ ba.

- Về phần thứ nhất và thứ nhì…

Mc lau mồ hôi nói:

- Đây đúng là một số liệu đáng kinh ngạc, Chu Thiến và BạchDiễm có cùng số điểm. Xem ra để chọn ra á quân đành phải nhờ các giámkhảo bàn bạc mới được!

Những bình chọn qua tin nhắn không được tính bởi vì thứ tự trước saunên không công bằng cho việc bình chọn. Cho nên những thí sinh được bình chọn qua tin nhắn nhiều nhất sẽ chỉ giành giải phụ là giải thí sinhđược khán giả yêu thích nhất mà thôi.

Các giám khảo và ban tổ chức cùng thương lượng rồi cuối cùng quyếtđịnh, hai người đều được đồng giải nhất, tiền thưởng vẫn là mỗi người 10 vạn tệ.

Kết quả này dường như khiến mọi người đều rất hài lòng, ai nấy đều vỗ tay hoan hô thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 236: Chê Cười

Chương 235: Chê cười

Lúc trao giải, trên sân khấu bắn pháo hoa rực rỡ, âm nhạc vui tươi, khắp trường quay là không khí vui vẻ.

Chu Thiến, Bạch Diễm và Trương Bân đứng giữa sân khấu, vẻ mặt đều rất vui mừng. Ba người đều chúc mừng nhau

Bạch Diễm cười nói với Chu Thiến:

- Thiết kế của cậu đẹp lắm! Mình rất bội phục cậu

Chu Thiến cũng chân thành mà đáp:

- Thiết kế của cậu cũng rất đẹp, nền tảng rất vững chắc, kinh nghiệm phong phú, sau này nhờ cậu chỉ bảo thêm nhiều

- Chúng ta học hỏi nhau mới đúng!

Trương Bân cũng cười chúc mừng Chu Thiến:

- Mình biết là cậu nhất định làm được mà

Chu Thiến cũng mỉm cười nói:

- Trương Bân cũng chúc mừng cậu!

- Giải ba đã là quá bất ngờ rồi, mình rất vui

https://thuviensach.vn

Đang nói, Triệu Hi Thành và ban tổ chức bước lên sân khấu trao giải cho ba người.

Trưởng ban tổ chức trao bằng khen, giấy chứng nhận cho bọn họ còn Triệu Hi Thành thì trao cúp cho ba người.

Cuối cùng, đến lượt Chu Thiến, Triệu Hi Thành trao chiếc cúp cho Chu Thiến, Chu Thiến cũng đón lấy

Triệu Hi Thành nhìn cô, đôi mắt sâu thẳm có một cảm xúc phức tạp. Anh lẳng lặng nhìn cô một hồi rồi nói:

- Chúc mừng cô!

Giọng nói nhẹ nhàng, chỉ Chu Thiến đứng gần mới có thể nghe được.

Chu Thiến ngẩng đầu nhìn anh, cô rất muốn cùng anh chia sẻ niềm vuinày nhưng tạo hóa trêu ngươi, bên anh giờ đã có người con gái khác, còncô vĩnh viễn không thể bước vào thế giới của anh…

Ngay cả có hàng vạn lời muốn nói, đến cuối cùng lại chỉ có thể thành những lời nói khách sáo:

- Cám ơn…

Anh nhìn cô, khóe miệng hơi cong như mỉm cười nhưng nụ cười này lại quá đỗi xót xa

- Tôi…

Anh thoáng dừng một chút, giọng nói có chút nghẹn ngào, sau đó cúi đầu:

- Tôi thực tình chúc phúc cho em, mong em sau này sẽ luôn hạnh phúc!

https://thuviensach.vn

Nói xong, anh lại ngẩng đầu lên, đôi mắt sâu thẳm nhìn cô chăm chúnhư muốn khắc sâu hình ảnh của cô lúc này vào trong tìm. Sau đó, anh vội vã xoay người bước xuống sân khấu, cũng mặc kệ trưởng ban tổ chức và Mc đằng sau đang gọi chụp ảnh lưu niệm.

Chu Thiến bình bóng dáng kiên quyết của anh mà lòng đau đớn. Sự vuimừng khi đoạt giải giờ chẳng còn lại chút nào. Cô nhìn bóng dáng cao lớn của anh đi xuống sân khấu, lướt qua hàng ghế khách mời, đi qua TốngThiệu Vân sau đó đi ra ngoài. Tống Thiệu Vân ngồi đó ngây ra rồi vộichạy theo

Nhìn bọn họ một trước một sau rời đi, Chu Thiến biết, cô và Triệu Hi Thành thực sự đã kết thúc…

Pháo hoa vẫn tỏa sáng, ánh sáng rực rỡ nhưng nước mắt Chu Thiến lại lặng lẽ rơi

Trên hàng ghết khách mời, Triệu Hi Tuấn lặng lẽ nhìn hết mọi chuyện, khuôn mặt tuấn tú có chút cô đơn

Mc ở bên cạnh nói:

- Xem ra, quán quân Chu Thiến của chúng ta quá vui mừng màkhóc này! Không bằng chúng ta tặng cho cô ấy một món quà để cô ấy cườinhé!

Trường quay lại náo nhiệt, mọi người đều rất mong chờ món quà mà MC nói

Camera quay về phía sân khấu, trên màn hình, ba người chậm rãi đi lên sân khấu. Chu Thiến nhìn lại, đó chẳng phải là cha cô, mẹ kế và emtrai. Chu Thiến bưng miệng, lòng vô cùng kích động

Cô sớm đã gọi điện thông báo với bọn họ chuyện tham gia thi lần này,cũng bảo bọn họ có thể xem qua Tivi, không ngờ giờ khắc này, bọn họ

https://thuviensach.vn

lạixuất hiện trước mặt mình

Ba người đi đến bên cạnh cô, lòng dâng lên biết bao cảm xúc. Có niềmvui gặp lại người thân, có kích động khi giành giải quán quân, cũng cócả sự đau đớn khi mất đi Hi Thành. Nhìn ánh mắt từ ái, quan tâm của cha, Chu Thiến không nhịn được mà vươn tay ôm chặt cha mình

Trên màn hình là cảnh tượng đầy cảm động này, khán giả đều đứng lên kích động vỗ tay, có một số người còn rơm rớm nước mắt

Chu Minh Xa buông Chu Thiến ra, nhìn cô mỉm cười nói:

- Con bé ngốc, khóc cái gì? Phải cười mới đúng chứ! Con là niềm tự hào của cha đấy con gái ạ!

Đông Đông ở bên nói với chị:

- Chị giỏi quá, em phục chị lắm! Nếu mọi người biết em là em của chị thì hâm mộ em chết mất

Chu Thiến nhìn vẻ hưng phấn, tự hào của em trai thì vui vẻ xoa đầu thằng bé.

Lý Mai cũng mỉm cười nói với Chu Thiến:

- Thiến Thiến, không ngờ con có bản lĩnh như vậy, giờ sựnghiệp của con đã có bước khởi đầu vững chắc rồi, mẹ và chị con nhấtđịnh sẽ rất vui vẻ cho con! Chúc mừng con Thiến Thiến!

Những lời này Lý Mai nói ra là xuất phát từ tấm lòng, vốn bà ta nghĩChu Thiến sẽ thành gánh nặng nhưng không ngờ cô lại có thành tựu lớn như vậy, xem ra sau này không cần bọn họ quan tâm đến tương lai của cô.Chắc chút tài sản trong nhà cô cũng chẳng buồn tranh giành

Chu Thiến nhìn Lý Mai nói:

https://thuviensach.vn

- Cảm ơn dì!

Cuộc thi năm nay kết thúc bằng cảnh gia đình đoàn tụ đầy cảm động này

Mà bên kia, Triệu Hi Thành đi phăm phăm ra khỏi trường quay mà đến thẳng bãi đậu xe. Tống Thiệu Vân chạy theo sau, thở hổn hển.

- Hi Thành, anh đợi em với

Triệu Hi Thành quay đầu lại nhìn cô ta:

- Tống Thiệu Vân, cô đi theo tôi làm gì, tôi đã nói rõ ràng rồi, từ giờ cô đừng dây dưa gì tôi nữa

Tâm tình anh rất tệ, lúc nói những lời này chẳng chút khách khí

Tống Thiệu Vân nghe xong, phản ứng đầu tiên là vội nhìn quanh, thấy không có ai thì không sợ gì nữa, thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Triệu Hi Thành thấy thế thì cười lạnh:

- Tống Thiệu Vân, nếu cô biết trọng sĩ diện thì đừng đi theo tôi. Nếu không kết quả sẽ khiến cô càng khó xử thôi

Tống Thiệu Vân bước lên vài bước, nhẹ nhàng nói:

- Hi Thành, chúng ta là thích hợp nhất, vì sao anh lại từchối em? Em yêu anh như vậy, em nhất định sẽ là con dâu tốt của Triệugia.

Triệu Hi Thành mở cửa xe, quay đầu liếc cô ta một cái, sự khinh thường hiện rõ:

- Xứng sao? Sao tôi không thấy! Cô tự cao quá rồi đó!

Nói xong, anh ngồi vào trong xe.

https://thuviensach.vn

Tống Thiệu Vân như bị bạt tai, mặt lúc đỏ lúc tái, cuối cùng cô ta giở đòn sát thủ:

- Hi Thành, nếu mất anh, em không sống nổi nữa, em sẽ chết!

Triệu Hi Thành đã ngồi vào xe, nghe xong thì lại vươn đầu ra cười:

- Thế thì phiền cô lần sau trước khi tự sát thì hãy bảo vớicha mình đi, đừng gọi cho tôi, tôi bận lắm, không có thời gian đâu

Nói xong đóng cửa xe đánh ầm một tiếng rồi nhanh chóng lái xe đi, bỏ mặc Tống Thiệu Vân đứng đó.

Tống Thiệu Vân giận run người, cô ta đạp đạp chỗ xe rời đi, khẽ mắngmột tiếng sau đó lấy điện thoại ra gọi cho lái xe của nhà đến đón. Điệnthoại vừa thông thì đã mắng:

- Anh chết đâu rồi! Còn không mau đến đón bổn tiểu thư!

Cô ta chậm rãi đi ra ngoài, lại hoàn toàn không phát hiện ra, cách đó không xa, có một phóng viên đứng ở chỗ tối, chụp hết lại được nhữngcảnh khi nãy

Ngày hôm sau, các tạp chí đều đăng tin Chu Thiến và Bạch Diễm đềuchiến thắng lên trang nhất. Những bức ảnh đều là nụ cười tự tin của ChuThiến. Nhưng lại có một tin khác cũng rất bắt mắt: “Tiểu thư nhà giàu tự sát để ép hôn người thừa kế một xí nghiệp lớn trong nước”

Tin tức này miêu tả lại một cách tường tận cảnh ở bãi đỗ xe, thậm chí còn miêu tả rất kĩ từng vẻ mặt, lời nói của hai bên khiến người ta cảmthấy rất chân thực. Chỉ là danh tính của nhân vật chính đều được sửa,chỉ là tiểu thư S và Z tiên sinh. (Sửa tên y như báo lá cải Việt Nam, Slà Song – Tống, Z là Zhao – Triệu. Kiểu như tin ngày xưa ca sĩ QV và casĩ ĐT không ưa nhau… :))). Mà ngoài văn vẻ chân thực còn có vài bức ảnhmơ hồ. Những

https://thuviensach.vn

người biết Tống Thiệu Vân và Triệu Hi Thành thì đều biếtđây đích xác là tin về bọn họ. Thế mới biết thì ra Tống Thiệu Vân luônbám chặt lấy Triệu Hi Thành, thậm chí còn tự sát để ép anh cuối cùng chỉ khiến Triệu Hi Thành khinh bỉ. Nhất thời, Tống Thiệu Vân trở thành tròhề trong mắt các gia đình quyền quý. Ai nhắc đến cô ta cũng đều bưngmiệng cười. Mà sự lạnh lùng vô tình của Triệu Hi Thành càng khắc sâutrong lòng mỗi người

Tống Trí Hào cũng chẳng có tình cảm gì với đứa con gái khiến mìnhchịu nhục này, nhắm mắt làm ngơ mà tống cô ta ra khỏi biệt thự Tống gia, để Tống Thiệu Vân quay về ở chung cư cùng mẹ, ngày nào cũng đều trốntrong nhà không dám gặp ai. Tống Thiệu Vân chẳng còn mặt mũi nào gặp ai ở đây nên nghĩ, sau này sẽ ra nước ngoài sống, không trở về nữa

Mà thời gian này Chu Thiến lại bận rộn đưa người nhà đi thăm quankhắp thành phố. Lúc này cô mới biết Đông Đông đã thi đậu vào trường đạihọc danh tiếng nhất nước, vốn định nửa tháng nữa mới đến nhưng vì muốnxem Chu Thiến thi chung kết nên mới đi trước nửa tháng.

Chu Thiến giúp bọn họ thuê khách sạn, ngày nào cũng đưa bọn họ đikhắp các danh lam thắng cảnh trong thành phố, cả gia đình ở bên nhau đầy hòa thuận, vui vẻ.

Cho nên khi Tiểu Mạt cầm báo nói với cô rằng Triệu Hi Thành và TốngThiệu Vân đã chia tay thì cô mới biết. Tiểu Mạt hưng phấn nói:

- Giờ tốt rồi, bọn họ đã chia tay, bên cạnh Triệu Hi Thành đã chẳng còn ai, cậu có thể nói sự thật cho anh ấy đi!

Chu Thiến nhớ lại bóng dáng của Triệu Hi Thành hôm ấy rồi khẽ lắc đầu:

- Vấn đề giữa bọn mình cũng chẳng phải là Tống Thiệu Vân.Tống Thiệu Vân đi rồi thì còn có thể có một cô gái khác môn đăng hộ đốixuất hiện. Anh ấy cảm thấy mình không xứng mới là nguyên nhân chính

https://thuviensach.vn

Chu Thiến ngẩng đầu nhìn Tiểu Mạt:

- Được rồi, Tiểu Mạt, mình biết cậu là vì tốt cho mình nhưngsau này đừng nhắc chuyện này nữa. Mình và anh ấy đã chẳng thể nào bênnhau được nữa…

Nhìn gương mặt ảm đạm của Chu Thiến, Tiểu Mạt thở dài. Chu Thiến đành chuyển đề tài:

- Trương Bân sẽ đi Nhật Bản, cậu có buồn không?

Tiểu Mạt gật đầu:

- Cũng có chút chút, may mà chỉ 3 tháng chứ không quá lâu.Bọn mình có thể gọi điện thoại, lên mạng nói chuyện phiếm. Anh ấy nóikhi nào quay về thì bọn mình sẽ kết hôn

Nói đến đây, trong mắt Tiểu Mạt hiện rõ sự ngọt ngào, hạnh phúc

Chu Thiến thực lòng hạnh phúc cho Tiểu Mạt, cô ôm Tiểu Mạt khẽ nói:

- Chúc mừng cậu

Tiểu Mạt cũng ôm cô:

- Thiến Thiến, hi vọng lớn nhất của mình là thấy cậu được hạnh phúc!

- Nhất định rồi, mình có gia đình yêu thương, có bạn bè quantâm, còn có thể thường xuyên được gặp Thế Duy, giờ lại có thể làm trợ lý cho Khắc Y thì mình thực sự quá thỏa mãi

Tiểu Mạt buông cô ra, mỉm cười nói:

- Thiến Thiến của chúng ta là cô gái tốt như vậy, đâu cứ phải là Triệu Hi Thành. Nhất định sẽ có anh chàng tốt biết quý trọng cậu

https://thuviensach.vn

Sau đó lại hỏi:

- Lúc nào thì cậu quay về Yêu Ti Lệ!

Chu Thiến nói:

- Yêu Ti Lệ đã tìm mình kí hợp đồng, đại khái chờ Trương Bân đi học thì mình sẽ chính thức vào làm!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 237: Nửa Năm Sau

Chương 236: Nửa năm sau

Một tuần sau, Chu Thiến và Tiểu Mạt cùng tiễn Trương Bân ra sân bay. Hôm sau, Chu Thiến đến Yêu Ti Lệ chính thức đi làm.

Từ sau khi kết thúc cuộc thi, có rất nhiều công ty đều liên lạc vớiChu Thiến mời cô về làm. Có công ty còn hứa hẹn sẽ để cho cô vị trí quan trọng nhưng Chu Thiến đều khéo léo từ chôi. Làm trợ lý của Khắc Y, được học tập theo Khắc Y mới là điều Chu Thiến hằng mơ ước, giờ đã có thểthực hiện được, sao cô có thể buông tay?

Với việc Chu Thiến đến làm, Yêu Ti Lệ đương nhiên rất hoan nghênh.Chu Thiến như miếng ngọc thô, chỉ cần hơi mài dũa thì tương lai sẽ tỏasáng vô cùng. Thậm chí còn có thể trở thành một Khắc Y thứ hai. Cho nênYêu Ti Lệ lập tức kí hợp đồng năm năm với Chu Thiến, thậm chí còn đồng ý hai năm sau sẽ tạo điều kiện cho cô ra nước ngoài đào tạo, khi trở vềnhất định sẽ được thăng chức

Chu Thiến đương nhiên rất vui.

Thời gian sau đó, Chu Thiến bắt đầu theo Khắc Y hối hả ngược xuôi,lăn lộn khắp các thành phố lớn. Đến lúc này cô mới biết Khắc Y được chào đón cỡ nào, bận rộn cỡ nào! Cô thậm chí cũng từng thử thức ba ngày bađêm như ông chỉ vì tạo hình chỉnh thể cho một người khách. Cuồng làmviệc chính là từ dùng để chỉ những người như Khắc Y. Nhưng Chu Thiến cảm thấy sự vất vả này rất có giá trị bởi vì cô đi theo Khắc Y, tiếp xúcđược với rất nhiều người, muôn hình muôn vẻ, làm thiết kế cho

https://thuviensach.vn

nhữngngười khác nhau, học được rất nhiều điều, kinh nghiệm phong phú hơn rấtnhiều.

Đồng thời, Khắc Y cũng rất hài lòng với Chu Thiến. Cô gái này khôngnói nhiều nhưng tâm tư rất linh hoạt, rất hiểu ý người. Có khi mình làmviệc quên ăn thì cô còn mua cơm cho mình. Không giống trợ lý nam, lúcTrương Bân làm trợ lý, thường thường hai người cùng nhịn đói đến 2,3ngày thì mới nhớ ra là phải ăn cơm. Hơn nữa cô cũng có thể chịu vất vả,cho dù là thức suốt đêm cũng chẳng phàn nàn một câu. Quan trọng nhất là, cô rất có năng lực, giúp mình giảm đi rất nhiều việc. Thậm chí một sốthiết kế không quá quan trọng, Khắc Y cũng tin tưởng mà giao cho ChuThiến làm.

Cứ như vậy, nửa năm lặng lẽ trôi qua

Trong nửa năm này cũng đã xảy ra rất nhiều chuyện. Chu Thiến qua công việc bận rộn mà dần dần gạt đi nỗi đau mất Triệu Hi Thành. Cô chỉ cần ở trong thành phố thì tuần nào cũng cùng Tiểu Mạt đến thăm Thế Duy. Cókhi là đến nhà trẻ của Thế Duy, có khi là đến Triệu gia. Nhưng mỗi lầnđến Triệu gia thì đều tránh thời gian Triệu Hi Thành ở nhà. Thế Duy dầndần lớn hơn, càng lúc càng hiểu chuyện, nói năng cũng lưu loát hơn. Mỗilần gặp Chu Thiến đều sà vào lòng cô mà cằn nhằn rất nhiều chuyện, trong đó cũng sẽ nhắc đến Triệu Hi Thành, cậu bé nói:

- Cha hay uống rượu, bà nội không vui

- Cha rất ít cười, bà nội bảo chắc công ty bận

- Bà nội nói sắp tới sinh nhật của Thế Duy rồi, nhưng bà ngoại nhắc đến sinh nhật của Thế Duy thì lại khóc

Đôi mắt trong veo của Thế Duy đầy sự khó hiểu:

- Vì sao bà ngoại khóc?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến ôm Thế Duy, khẽ thở dài mà nói:

- Bởi vì bà ngoại nhớ mẹ Thế Duy

Thế Duy chớp chớp đôi mắt to

- Thế Duy cũng nhớ mẹ, cha cũng rất nhớ mẹ

Chu Thiến khẽ thơm lên má thằng bé:

- Thế Duy ngoan lắm

Sự trưởng thành của Thế Duy khiến cô vui vẻ nhưng sự theo đuổi của Hi Tuấn lại khiến cô không biết phải làm gì. Nửa năm này, chỉ cần anh cóthời gian thì sẽ xuất hiện bên cô, thậm chí còn không quan tâm tin đồnày nọ. Nếu không phải vì Chu Thiến luôn chú ý thì chỉ sợ tin đồn về hai người sớm đã bay đầy trời

Anh dùng thân phận bạn bè mà xuất hiện bên cạnh cô, rất có chừng mực, cũng không gây áp lực cho cô. Nhưng chính vì như thế mới khiến ChuThiến khó xử. Có đôi khi Hi Tuấn sẽ mời cô đi ăn cơm. Lúc cô bận thì lại xuất hiện với cặp lồng cơm trên tay. Lúc cô thức đêm làm việc thì mangđồ ăn khuya đến. Vẻ mặt luôn ấm áp tươi cười mà nhìn cô. Lặng lẽ thểhiện quan tâm, trân trọng. Đến ngay cả Khắc Y cũng nói với Chu Thiến:

- Hi Tuấn có ý với em, em nên suy nghĩ đi. Cậu ấy tuy là ngôi sao nhưng lại rất tốt với em, nhân phẩm cũng rất tốt, là người đàn ôngđáng để trao gửi. Bỏ lỡ thì đáng tiếc lắm.

Quả thực Chu Thiến cũng rất cảm động. Cô và Triệu Hi Thành đã khôngthể bên nhau, về sau vẫn là sẽ cùng người đàn ông khác kết hôn, sinhcon. Nhưng người đàn ông đó có thể là bất kì ai chứ tuyệt đối không thểlà Hi Tuấn. Cô sao có thể làm em dâu Triệu Hi Thành? Cho dù mọi ngườikhông biết thì cô cũng không làm được. Hơn nữa như vậy thì cơ hội

https://thuviensach.vn

gặp Hi Thành sẽ càng nhiều. Nói thật, giờ cô vẫn chưa thể nào tự nhiên mà đốidiện với Hi Thành cho được.

Cho nên với sự quan tâm của Triệu Hi Tuấn, Chu Thiến không tiện nóirõ nhưng thường ám chỉ cho Hi Tuấn là không thể. Hi Tuấn cũng không phải kẻ ngốc, đương nhiên hiểu ý cô. Nhưng chỉ cần cô chưa chọn người đànông nào khác thì anh sẽ không buông tay.

Mà Hi Thành, nửa năm này cô luôn cố ý né tránh nên hai người chưa từng gặp lại.

Cứ như vậy, nửa năm qua đi, thu đi đông đến. Thời tiết trở nên rét buốc, khắp thành phố chìm trong màu trắng của tuyết.

Mà Chu Thiến đang chuẩn bị hành lý đi Nhật Bản. Ngày mai cô và Khắc Y sẽ cùng sang Nhật Bản để tham dự tuần lễ thời trang. Mà Khắc Y chính là nhà tạo hình được yêu thích.

Tiểu Mạt vừa giúp cô thu dọn hành lý vừa nói:

- Thật không ngờ Khắc Y còn nổi tiếng như vậy, mấy năm rồi, cứ đến đợt này là ông lại được mời sang Nhật Bản tạo hình.

Chu Thiến mỉm cười nói:

- Thầy Khắc Y có sự độc đáo của mình, so với những bậc thầy trên thế giới cũng chẳng kém chút nào

Tiểu Mạt có chút tiếc nuối nói:

- Đáng tiếc là ở Kyoto, nếu ở Tokyo thì có thể giúp mình thăm Trương Bân được

Chu Thiến cười:

https://thuviensach.vn

- Cho dù là ở Tokyo thì mình cũng không có thời gian đâu, cậu cũng biết Khắc Y rồi đấy, một khi đã làm việc là quên ăn quên ngủ, làmsao để mình đi được

Tiểu Mạt lè lưỡi:

- Cũng đúng, được rồi, không làm khó cậu nữa. Mình và Trương Bân chat qua QQ cũng được.

Hôm sau, Chu Thiến và Khắc Y bay sang Nhật Bản.

Kyoto là một trong hai trung tâm kinh tế, là thành phố lớn thứ hai của Nhật Bản

Đi máy bay xong đã có người đến đón bọn họ đến một khách sạn 5 saonghỉ ngơi. Ngày mai chính là buổi khai mạc tuần lễ thời trang, hôm naybắt đầu đi gặp qua người mẫu trước

Chu Thiến và Khắc Y cũng chỉ nghỉ ngơi một chút rồi đã đến hộitrường. Bên tổ chức mời một phiên dịch đi theo. Buổi chiều, Chu Thiến và Khắc Y đều cùng các nhà thiết kế bàn bạc, thảo luận mà Khắc Y thì chủyếu là phụ trách tạo hình của mấy người mẫu chính. Khắc Y nhìn người mẫu mặc trang phục trình diễn xong thì nhanh chóng phác thảo ý tưởng. Haingười làm việc đến khi trời tối mịt mới quay về khách sạn.

Năm giờ sáng, Triệu gia.

Triệu Hi Thành đột nhiên bị tiếng chuông điện thoại dồn dập đánhthức. Buổi tối anh đi tiếp khách uống rượu không ít, rất đau đầu. Anhvừa day day trán vừa tìm điện thoại

- Sếp Triệu!

https://thuviensach.vn

Là Lý Thêm, giọng vô cùng lo lắng. Lý Thêm tuyệt đối không vô duyênvô cớ gọi điện cho anh vào lúc này, lòng Triệu Hi Thành dâng lên dự cảmkhông hay

- Chuyện gì?

- Sếp Triệu, tối qua ở Kyoto xảy ra động đất cấp 8

Triệu Hi Thành nhíu mày:

- Thế thì sao?

- Là thế này, anh bảo tôi theo dõi về Chu tiểu thư, cô ấy giờ đang ở Kyoto

- Cái gì?

Tim Triệu Hi Thành như chìm xuống.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 238: Động Đất

Chương 237: Động đất

Chu Thiến và Khắc Y làm xong thì cùng phiên dịch đi ăn cơm. Lúc tớigần khách sạn, Khắc Y đột nhiên nhớ ra còn một số tài liệu quên ở hộitrường, vốn định quay lại lấy nhưng Chu Thiến thấy vẻ mặt ông mệt mỏithì nói:

- Thầy cứ đi nghỉ ngơi trước đi, để em đi cũng được.

Khắc Y day day thái dương nói:

- Em chưa quen thì liệu có đi được không

- Không sao, em bảo anh Trương (người phiên dịch) đi cùng một chút là được

Khắc Y nhìn người phiên dịch, anh ta nói:

- Không sao, để tôi đưa cô ấy đi

Khắc Y thực sự mệt mỏi, gật gật đầu nói với Chu Thiến:

- Được, em đi cẩn thận, đi nhanh về nhanh!

- Thầy cứ yên tâm!

Đến khách sạn, Khắc Y xuống xe, Chu Thiến và phiên dịch lại quay vềhội trường. Đến hội trường, phiên dịch đột nhiên nhận được một cuộc

https://thuviensach.vn

điện thoại, cúp máy rồi thì ngại ngùng nói với Chu Thiến:

- Chu tiểu thư, ngại quá, giờ tôi có chút việc phải đi trước, dù sao cũng đến đây rồi, cô có thể tự đi không?

Chu Thiến không muốn làm khó anh ta nên nói:

- Không sao, tôi tự tìm được, anh có việc thì cứ đi thôi

Lúc sắp đi phiên dịch dặn cô:

- Lúc về khách sạn cô chỉ cần đọc tên khách sạn hoặc đưa danh thiếp của khách sạn là được. Kyoto rất an ninh, cô đừng lo

Phiên dịch đi rồi, Chu Thiến dùng thẻ làm việc mà vào hội trường, lúc này trời đã tối muộn, trong hội trường ngoài nhân viên an ninh và nhânviên phải làm việc thêm thì cũng chẳng còn mấy người. Chu Thiến đi vàophòng làm việc lúc trước, tìm được tài liệu ở trên bàn, đang chuẩn bịrời đi thì đột nhiên căn phòng chao đảo khiến người Chu Thiến bị đẩy bật qua chỗ khác, suýt thì ngã xuống. Cô vội vịn vào cạnh bàn, còn chưađứng vững thì lại lảo đảo, thậm chí sự rung động còn lớn hơn lúc trước.Chu Thiến chỉ cảm thấy mọi thứ đều rung lên, cả căn phòng như con thuyền giữa sóng lớn. Bàn ghế đều di chuyển, rung động phát ra tiếng ầm ầm.Giấy trong văn phòng bay toán loạn.

Chu Thiến hoảng sợ mở to mắt, trong đầu hiện lên hai chữ: “Động đất”. Lòng cô hoảng sợ, chiếc bàn trước mặt không ngừng di động mà phát ranhững âm thanh khủng bố. Chu Thiến hoàn toàn mất đi trọng tâm, cả ngườidi động theo chiếc bàn, căn bản không thể đứng vững.

Ánh đèn sáng nhấp nháy, bên ngoài vang lên tiếng còi xe cảnh sát dồndập, dường như hàng vạn người đang đổ ra đường, những tiếng la hét, than khóc. Chu Thiến không hiểu tiếng Nhật, nghe vậy lại càng thêm hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến đối mặt với cơn động đất đáng sợ này, cô sợ hãi, thực sự sợ hãi. Cô chưa từng gặp phải tình huống này, hoàn toàn không biết phảilàm sao. Trong đầu cô chỉ có một suy nghĩ, đi ra ngoài! Cô muốn rangoài!

Nhưng cơn động đất vẫn còn tiếp tục, vách tường đã bị nứt ra. LòngChu Thiến càng thêm hoảng loạn, cô rất muốn kêu to, rất muốn cao giọngkêu "cứu mạng" nhưng họng như bị cái gì đó chẹn lại, không thể nói đượcgì. Cô nhìn chằm chằm về phía cửa, nghiến răng mà chạy qua.

Nhưng vừa đi được hai bước, sàn nhà lại như sóng trào mà rung lên, cô như con thuyền nhỏ giữa đại dương, hoàn toàn không có chỗ bám víu. Côđịnh vịn vào chiếc bàn nhưng bàn ghế lại đổ dồn về một phía khác. Cômuốn đứng lên nhưng lại hoàn toàn không thể. Động đất khiến mọi thứ rung động, ngay cả lục phủ ngũ tạng cô cũng như rung lên, vô cùng khó chịu.

Cô cắn răng mà chạy về phía cửa, dù là chết thì cô cũng phải đi rangoài. Cô không muốn chết một mình ở đây, chết ở nơi đất khách quêngười, chết ở chỗ không có người thân, bạn bè. Cha còn ở quê chờ cô, sắp đến sinh nhật của Thế Duy, cô mua quà sinh nhật cho thằng bé nhưng cònchưa kịp tặng.

Còn cả Hi Thành, cả Hi Thành nữa… Nửa năm qua, mỗi đêm khuya cô đơncô đều nhớ tới anh, trong giấc mộng cô luôn nhìn thấy bóng dáng của anh. Nếu lần này có thể sống sót, nếu lần này có thể sống sót…

Tôi không thể chết ở đây được! Tôi phải chạy ra! Tôi phải sống

Cô nghiến chặt răng chạy về phía trước, sức lực dồn vào tay thì mớicó thể bò chậm trong cơn động đất này. Chỉ một lát, hai tay cô đã rớmmáu. Nhưng cửa lớn đã ở ngay trước mặt, rất nhanh thôi là đã ra đến cửarồi

Nhưng còn chưa kịp vui, lại ầm ầm một tiếng, tủ lớn bên cạnh rung lên rồi đổ xuống, chắn ngay chỗ cửa lớn.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến hận không thể khóc òa lên nhưng cô biết giờ không phải làlúc để khóc. Khe nứt trên tường càng lúc càng lan rộng, căn phòng có thể sập xuống bất cứ lúc nào, nếu không muốn bị chôn sống thì phải mauchóng tìm đường ra ngoài.

Chu Thiến vịn vào tủ mà đứng lên nhìn quanh. Ngoài cửa lớn còn có một cửa sổ lớn có thể chui ra được nhưng cửa sổ lại tít ở góc kia căn phòng, cách chỗ cô đứng vài thước, căn phòng thì đang rung lên như nhảymúa, cô có thể bình an chạy qua bên kia không?

Mặc kệ, thế nào cũng phải thử một lần, còn hơn là dây dưa để rồi bị chôn sống ở đây.

Chu Thiến lảo đảo đi về phía cửa sổ, chưa được hai bước, trên đầu đột nhiên có một mảnh vữa lớn nện xuống đầu, mắt Chu Thiến tối sầm lại rồingã xuống đất, bất tỉnh nhân sự

Cũng chẳng biết qua bao lâu, Chu Thiến nghe loáng thoáng có người gọi tên cô:

- Chu Thiến, Chu Thiến, em ở trong này sao?

Ban đầu giọng nói rất xa, nhưng càng lúc càng gần hơn như thể là ởngay ngoài cửa. Ý thức của Chu Thiến dần dần tỉnh táo lại, cô chậm rãiđứng lên, cẩn thận lắng nghe.

- Chu Thiến, Chu Thiến…

Nước mắt Chu Thiến lập tức trào ra, bởi vì giọng nói này quá quenthuộc, giọng nói từng xuất hiện trong những giấc mơ đêm về của cô

Cô ngẩng đầu, đầu đau nhức, cô vừa sờ thì đã thấy tay đầy mái

https://thuviensach.vn

Lúc này đã không còn động đất, mọi thứ đều bình ổn lại. Cửa sổ bịphá, ánh mặt trời theo khe hở tiến vào. Thì ra trời đã sáng! Cô hôn mê ở đây suốt một tối. Cô nhìn khe hở qua vách tường, nhẹ thở phào, cảm ơntrời đất, khi nãy tường không bị đổ nếu không cô đã bị chôn sống.

Bên ngoài, tiếng gào càng lúc càng lo lắng, Chu Thiến vội đáp:

- Em ở đây!

Vừa lên tiếng mới phát hiện yết hầu thực sự rất đau

Đám người bên ngoài nghe được tiếng của cô thì vội chạy đến bên cửa lớn, giọng nói đầy sự vui mừng:

- Chu Thiến, em ở bên trong sao?

- Đúng, em ở trong này, cửa bị chặn rồi, em không ra được.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 239: Dư Chấn

Chương 238: Dư chấn

- Chu Thiến, em sao rồi? Không bị thương chứ?

Giọng nói này vô cùng thân thiết

Sống mũi Chu Thiến cay cay, nghẹn ngào đáp:

- Chỉ bị thương nhẹ thôi, không sao cả

Bốn phía tĩnh lặng, ngoài cửa cũng yên tĩnh đến quỷ dị, nơi này nhưthể bị bỏ quên vậy nhưng lòng Chu Thiến lại không hề sợ hãi, bởi vì… Anh đã đến, anh ở ngay bên ngoài, anh sẽ nhanh chóng đi đến bên cô…

- Chu Thiến, còn đường ra nào khác không?

- Không còn nữa, cửa sổ cũng bị chặn rồi

- Cửa chính bị cái gì chặn?

- Là một chiếc tủ lớn, đổ ngang xuống đất, em không dựng lên được. Giọng Chu Thiến hơi khàn khàn.

Giọng nói bên ngoài đột nhiên trở nên thật dịu dàng, đầy sự trấn an:

- Chu Thiến, đừng sợ… anh sẽ nghĩ cách phá cửa.

Chu Thiến đứng ra cửa, nhẹ nhàng đáp

https://thuviensach.vn

- Em không sợ

Có anh ở bên, em chẳng sợ gì cả.

Ngoài cửa anh không nói thêm gì, sau đó chỉ nghe thấy những tiếnglách cách, đột nhiên một tiếng ầm vang giữa không gian yên tĩnh này

Tim Chu Thiến đột nhiên thắt lại, lo lắng hỏi:

- Xảy ra chuyện gì? Anh không sao chứ?

Ngoài cửa, anh nhẹ nhàng đáp:

- Anh không sao, vừa tìm được chiếc búa. Chu Thiến, em lùi về sau đi, anh phá cửa

Giọng nói của anh cũng chẳng có gì là bất ổn, Chu Thiến yên lòng lùivề phía sau vài bước. Sau đó lại bắt đầu nghe những tiếng ầm ầm, loảngxoảng. Chỉ chốc lát sau cửa đã bị phá ra một góc nhỏ, nhìn qua góc đó có thể thấy được loáng thoáng khuôn mặt anh.

Anh lại dùng thêm sức, tiếp tục mở rộng chỗ hổng đến khi có thể chuivừa người thì mới dừng tay. Anh quăng búa, sau đó vội đi vào.

Anh vội tiến vào, đứng trước mặt cô. Quần áo bẩn thỉu đã chẳng cònnhìn ra màu gốc, có chỗ còn loang lổ vết mát, quần áo bị rách vài chỗ,bên tay còn có mấy vết thương nhỏ. Khuôn mặt tuấn tú cũng bẩn loang lổ,mồ hôi nhễ nhại trông rất tiều tụy nhưng ánh mắt anh nhìn cô lại đặcbiệt sáng rõ

Lúc này, anh đang nhìn cô, trong mắt không rõ là vui hay buồn, thần sắc này khiến Chu Thiến không thể áp chế bản thân được nữa

- Hi Thành!

https://thuviensach.vn

Cô khẽ gọi rồi liều lĩnh mà nhào vào lòng anh. Thân hình cao lớn,vòng tay ấm áp đã đem lại cho cô sự an toàn vô hạn. Nước mắt của cô lặng lẽ thấm ướt áo anh

Triệu Hi Thành cũng ôm chặt lấy cô, nhìn thấy cô vẫn bình an vô sựthì anh mới yên lòng. Trời mới biết lúc anh nhận được tin cô ở Kyoto anh đã lo lắng cỡ nào. Sự đau khổ, lo lắng như tảng đá lớn đè ép anh đếnkhông thở nổi.

Anh không thể ngồi yên chờ tin của cô, vừa nghĩ đến cô gặp bao nguyhiểm thì tim anh lại như đao cắt. Bất kể thế nào anh phải tận mắt thấycô an toàn, tận mắt xác định cô bình an vô sự. Bất kể thế nào, anh phảitìm được cô.

Anh bỏ mặc lời khuyên can của Lý Thêm, đáp máy bay riêng đến Kyoto (hix, giàu như là ..)

Giờ Kyoto như địa ngục trần gian, động đất 8.5 độ richter đã phá hủyrất nhiều công trình kiến trúc. Căn nhà này cũng đang lung lay sắp đổ.Những người may mắn còn sống được Chính phủ giúp đỡ mà rời khỏi Kyotonhưng vẫn còn đại bộ phận dân chúng bị mắc kẹt chờ cứu viện. Thông tinliên lạc, nguồn điện, nguồn nước đều gián đoạn như một tòa thành bỏhoang. Phần lớn Kyoto đều bị hủy hoại, quân đội được điều động để cứutrợ nhưng không thể làm xuể, vẫn phải chờ thêm cứu viện từ phía chínhphủ và nước ngoài.

Đầu tiên, Triệu Hi Thành qua mối quan hệ mà tìm được nơi ở của nhữngngười may mắn sống sót nhưng thực sự không tìm được Chu Thiến mà chỉthấy Khắc Y. Khắc Y hối hận nói với anh chuyện Chu Thiến giúp ông đếnhội trường lấy tài liệu, khả năng là bị nhốt ở đó. Triệu Hi Thành vôcùng lo lắng, vội tìm đến cảnh sát Nhật yêu cầu giúp đỡ. Cảnh sát vốnrất bận rộn, nghe yêu cầu này cũng chỉ có thể đáp:

https://thuviensach.vn

- Ngại quá, tiên sinh, rất nhiều người đang chờ chúng tôicứu, chúng tôi phải đến những khu đông người trước. Về phần hội trườnganh nói kiến trúc rất kiên cố lại có đồ phòng chống, chống đỡ qua vàingày hẳn là không sao đâu

Triệu Hi Thành nổi điên nhưng đây là Nhật Bản, không phải là địa bàncủa anh. Anh sao có thể biết cô đang nguy hiểm mà bỏ mặc? Dưới tình thếcấp bách, Triệu Hi Thành hỏi rõ địa điểm của hội trường đó rồi một mìnhtìm đến

May quá, cảm ơn trời đất, cô không sao, cô còn sống!

Triệu Hi Thành ôm chặt Chu Thiến, chưa bao giờ thành tâm cảm tạ thần linh như vậy

Một lát sau anh buông cô ra, hai tay xoa mặt cô:

- Để anh xem xem, chỗ nào bị thương?

Nương theo ánh sáng, anh phát hiện miệng vết thương trên đầu cô, sắc mặt lập tức trở nên lo lắng:

- Chảy nhiều máu thế nào còn nói là bị thương nhẹ?

Chu Thiến lau nước mắt, nhìn anh mỉm cười nói:

- Chỉ bị chút vết thương này thôi đã là may mắn rồi. Còn có thể sống mà gặp lại anh, bị thương nặng hơn nữa em cũng cam

- Em nói năng ngốc nghếch gì thế? Nào, chúng ta rời khỏi đây trước đã

Triệu Hi Thành nắm tay cô, ý bảo cô trèo qua chiếc tủ kia mà đi ra ngoài.

Chu Thiến vừa mới đứng lên, đột nhiên căn phòng lại rung lên. Nhữngtiếng loảng xoảng vang lên không ngớt. Cửa sổ, bàn ghế, đèn, thậm

https://thuviensach.vn

chí là chiếc tủ lớn, mọi thứ đều rung động. Bên ngoài cũng như vậy, tiếng ầmầm như từ bên trên rơi xuống cái gì đó, nhìn lại thì thấy một mảnh trầnnhà rơi xuống bịt kín đúng lỗ hổng của cửa kia.

Triệu Hi Thành hét lớn:

- Không hay rồi! Là dư chấn! Mau trốn xuống gậm bàn đi

Anh nắm chặt tay cô mà chạy về phía cái bàn. Gạch đá từ trần nhà thỉnh thoảng lại rơi xuống mà nện vào người bọn họ.

Bọn họ một tay ôm đầu khó nhọc chạy về phía chiếc bàn đang rung lênkia. Chỉ còn cách một thước, mặt đất càng rung động hơn, bọn họ căn bảnlà đứng cũng không vững chứ đừng nói đến di chuyển. Nếu Chu Thiến khôngnhờ Triệu Hi Thành giữ chặt thì sớm đã ngã lăn ra mà bị gạch đá từ trêntrần rơi xuống vùi lấp.

Triệu Hi Thành nhìn bức tường sắp đổ, trong lòng nhớ lại lần đầu tiên gặp phải động đất. Nơi này vốn đã bị tổn hại nặng nề, giờ lại thêm dưchấn chắc hẳn sẽ không chống đỡ thêm được. Một khi nhà sập, bọn họ không bị đè chết thì cũng là chôn sống. Đường sống duy nhất chính là trốn vào dưới chiếc bàn kia

Triệu Hi Thành nhìn nhìn chiếc bàn lại nhìn Chu Thiến ở bên, độtnhiên nghiến răng dùng hết sức đẩy Chu Thiến đi. Bất ngờ không kịp đềphòng, Chu Thiến bị anh đẩy ngã vào gậm bàn, mà bên tai lại truyền đếntiếng Triệu Hi Thành hét:

- Mau trốn vào gậm bàn

Chu Thiến nghe Triệu Hi Thành quát thì không nghĩ ngợi gì xoay trồnvào gậm bàn, xoay người nhìn lại Triệu Hi Thành thì đã thấy người anhkhông ngừng loạng choạng, căn bản là không thể bước đi. Anh cúi người,dang rộng hai tay miễn cưỡng đứng vững lại

https://thuviensach.vn

Đất đá không ngừng rơi xuống nện lên người anh, rất nhiều chỗ chảy máu

Chu Thiến nóng nảy, một tay bám vào chân bàn, một tay vươn về phía anh

- Hi Thành, nắm lấy tay em

Triệu Hi Thành vươn tay về phía cô nhưng không cẩn thận mà ngã xuống, không thể duy trì sự cân bằng nữa. Anh ngã xuống nhưng không thể đứngdậy, đất đá nện lên người anh nhưng anh vẫn gọi:

- Chu Thiến, em ở đó đứng nhúc nhích, dư chấn sẽ nhanh chóng qua đi thôi, em đừng lo.

Chu Thiến sao có thể mặc kệ anh, cô khó nhọc đi về phía anh, định kéo anh qua

Đột nhiên, căn phòng phát ra tiếng nổ, cửa sổ thủy tinh vỡ thành hàng trăm mảnh mà văng ra khắp nơi, sau đó trên nóc nhà nứt ra một khe lớn.Vách tường vốn đã nứt ra giờ hoàn toàn sụp đổ

Chu Thiến sợ ngây người, cô mở to mắt nhìn cảnh tượng chỉ có thể nhìn thấy trong phim này. Sau đó lập tức bừng tỉnh, sống chết mà kéo TriệuHi Thành trốn vào gậm bàn:

- Hi Thành, anh đứng lên đi! Phòng sắp sập rồi

Triệu Hi Thành cũng muốn đứng lên nhưng anh vừa cử động thì một tảngđá từ trên nện xuống đùi anh. Triệu Hi Thành không nhịn được mà kêu lênmột tiếng đau đớn, trán toát mồ hôi, không thể nhúc nhích thêm được.

- Hi Thành! Hi Thành!

Chu Thiến kêu to, nước mắt trào ra:

https://thuviensach.vn

- Em sẽ nhấc tảng đá đi, anh cố chịu nhé

Vừa định đi qua thì Triệu Hi Thành đã giữ chặt cô lại, anh nhìn cô,khuôn mặt đầy máu, mồ hôi và bụi bẩn không còn nhìn rõ diện mạo thật.

Anh nhìn cô đầy kiên định:

- Chu Thiến, đừng lo cho anh, em mau trốn và gậm bàn đi, phòng sắp sập rồi, đó mới là chỗ an toàn

Chu Thiến gào khóc:

- Không! Muốn trốn thì cùng trốn…

Cô nhìn anh, nước mắt rơi không ngừng, nhẹ nhàng thêm một câu:

- Phải chết thì cùng chết

Ánh mắt cũng rất kiên định:

- Anh đừng lo, em sẽ bê tảng đá đó đi

Nhưng ông trời như cũng chẳng thương hại cho bọn họ, ngay tại khi Chu Thiến vừa định bước ra thì lại ầm một tiếng, căn phòng như bị bàn tayvô hình bóp nát mà sụp xuống.

Càng nhiều đất đá rơi xuống bên cạnh Triệu Hi Thành, trên người cũngcó không ít đất đá nện vào. Triệu Hi Thành ngẩng đầu thấy một tảng đálớn đang rơi về phía Chu Thiến mà Chu Thiến còn không hay biết gì, vẫnchỉ cố gắng gạt đi những lớp đất đá trên người anh

Cả người anh bị chặn lại, căn bản không thể động đậy nhưng trong nháy mắt này, chẳng biết sức lực từ đâu truyền tới, anh giữ chặt tay ChuThiến rồi đẩy cô về phía bàn. Chu Thiến bị bất ngờ mà ngã về phía chiếcbàn nhưng đầu đập vào chân bàn, hôn mê bất tỉnh

https://thuviensach.vn

Mà Triệu Hi Thành vì đột nhiên dùng nhiều sức như vậy, bức tường bên cạnh lập tức đổ xuống, nặng nề đập lên người anh

Yết hầu Triệu Hi Thành dâng lên cảm giác ngòn ngọt. Phụt một tiếnganh đã phun ra một ngụm máu, hai mắt tối sầm lại, bất tỉnh nhân sự.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 240: Lời Nói Tận Đáy Lòng Trong Màn Đêm 1

Chương 239: Lời nói tận đáy lòng trong màn đêm 1

Nhật Bản là một đất nước nhiều thiên tai, hầu như tháng nào cũng gặpđộng đất nhưng động đất lớn như vậy quả thực ít gặp, lần này Nhật Bản bị tổn thận nặng nề. Trung tâm dư chấn cách trung tâm Nhật Bản không xanên chẳng những nhiều công trình kiến trúc bị phá hủy mà số người thiệtmạng cũng không ít. Hơn nữa, động đất lớn kéo theo sóng thần, sóng thầnquét quanh vùng duyên hải của Nhật Bản tạo nên tổn hại rất lớn. Nhấtthời, cả thế giới đều đổ dồn về Nhật Bản. Mỗi ngày đều có rất nhiều quân đội của một số quốc gia đến Kyoto cứu trợ. Nhưng dư chấn không ngừng,công tác cứu trợ khó mà tiến hành, tốn không ít thời gian.

Lúc này, Triệu gia đã biết Triệu Hi Thành một mình chạy đến Kyoto. Triệu lão gia đứng ở đại sảnh chi vào mặt Lý Thêm mà mắng:

- Sao cậu có thể để nó đi một mình! Vì sao cậu không ngăn nólại! Cho dù không ngăn được thì cũng phải sai nhiều người đi cùng nóchứ!

Lý Thêm cũng rất lo lắng:

- Lúc đó rất vội, không tìm thấy ai, sếp Triệu rất vội nên đi một mình, tôi không ngăn lại được

Tình hình thực tế là, lúc ấy anh tìm được mấy người anh em nhưng bọnhọ nghe nói là phải đi vào vùng động đất thì có chút do dự. Thiên tai là chuyện không thể ngăn cản, ở lại đó, chỉ chút rủi ro thì tính mạngkhông còn nữa. Mà Triệu Hi Thành cũng chẳng có thời gian dây dưa với bọn họ nên đi

https://thuviensach.vn

trước, anh dặn Lý Thêm ở nhà tìm một số người đi cứu viện.Sau này, Lý Thêm cảm thấy chuyện lớn như vậy hắn nên nói với Triệu lãogia mới được, vạn nhất xảy ra chuyện gì, anh cũng không gánh vác được

Triệu phu nhân lau nước mắt nói:

- Nó vội vàng đi qua đó làm gì. Nơi đó nguy hiểm như thế, đến đó chẳng phải là chịu chết hay sao?

Lý Thêm ấp úng trả lời:

- Hình như là đi cứu một người tên là Chu Thiến!

- Chu Thiến!

Triệu phu nhân và Triệu Hi Tuấn cùng ngẩng phắt dậy, kinh ngạc nhìn Lý Thêm. Triệu Hi Tuấn sốt ruột hỏi:

- Ý anh là Chu Thiến đang ở Kyoto

- Đúng thế, cô ấy đang ở Kyoto nên sếp Triệu mới sốt ruột vội đi

Triệu lão gia tử nghi hoặc hỏi:

- Nó đi cứu Chu Thiến làm gì?

Thực ra điều ông khó hiểu là, Hi Thành và Chu Thiến có quan hệ tốt từ bao giờ?

Lòng Triệu phu nhân có một dự cảm, vội nói với chồng:

- Giờ không phải lúc nói chuyện đó, giờ phải mau chóng đi tìm người sang đó cứu bọn họ mới được.

Triệu lão gia tử thoáng trầm ngâm rồi nói với Lý Thêm:

https://thuviensach.vn

- Cậu lập tức đi tìm chuyên gia cứu viện, bằng mọi giá phảimời được bọn họ rồi nhanh bay quay Kyoto mà cứu Hi Thành về cho tôi.Nhanh, nhất định phải nhanh lên

- Vâng thưa Chủ tịch, tôi biết rồi

Lý Thêm gật đầu đáp ứng, sau đó vội bước ra ngoài. Triệu Hi Tuấn nghĩ nghĩ rồi đi theo anh Lý Thêm, gọi giật Lý Thêm lại.

- Tôi đi cùng anh!

Triệu Hi Tuấn nói với Lý Thêm.

Chu Thiến lạnh quá mà tỉnh lại, cảm giác nhiệt độ xuống thấp hơn rấtnhiền, cơn lạnh như ướp cô đông cứng lại. Cô mở to mắt, trước mắt làcảnh tối đen như mực, vươn tay không nhìn thấy năm ngón, như thể đang ởtrong một phần mộ vậy

Cô chậm rãi đứng lên, đầu đụng vào cạnh bàn, lúc này mới nhớ tới lúccuối cùng, Hi Thành đã đẩy cô về đây. Miệng vết thương trên đầu vẫn cònđau, ót truyền đến những cơn đau buốt. Chu Thiến sờ sờ rồi chậm rãi đira, theo trí nhớ mà đi về phía Triệu Hi Thành.

Dư chấn qua đi, bốn phía lại vô cùng tĩnh mịch không chút tiếng động, chỉ có tiếng bước chân của cô.

Chu Thiến cảm thất rất lạnh, tuy rằng cô mặc một chiếc áo lông nhưngvẫn thấy lạnh. Cô càng không ngừng run run, vừa đi vừa khẽ gọi Triệu HiThành. Cô không dám lớn tiếng, trong không gian tĩnh mịch này, hơi lớntiếng một chút cũng đủ để cảm thấy khủng bố, như có thể đánh thức điềugì đó đáng sợ vậy

- Hi Thành, Hi Thành…

https://thuviensach.vn

Vài tiếng sau, cô nghe được một tiếng rên khe khẽ, vừa định đi quathì lại bị một tảng đá lớn chặn lại. Chu Thiến chẳng còn cách nào, đànhphải đứng đó gọi anh:

- Hi Thành, Hi Thành…

Chỉ chốc lát, bên kia truyền đến giọng nói mỏng manh của Triệu Hi Thành:

- Chu Thiến, em có sao không?

Giọng nói có chút suy yếu nhưng vẫn nghe được tiếng anh trả lời cũng khiến Chu Thiến an tâm hơn nhiều

- Em không sao, em vẫn ổn, còn anh thế nào rồi?

Bên kia, Triệu Hi Thành hơi cử động như hòn đá trên người chặn lại,căn bản không thể động đậy nổi, ngực hơi hơi đau, có cảm giác không thởđược. Hơn nữa chân như bị thương, chỉ hơi cử động một chút là cảm giácđau đớn lại truyền đến. Anh muốn hét lớn nhưng không muốn làm Chu Thiếnlo lắng nên chỉ nói:

- Anh không sao, chỉ là bị chặn lại, không dậy được

Anh nhìn bốn phía, tối như mực, hẳn đã là buổi tối

Chu Thiến không nhìn thấy anh thì không yên tâm, cô men tới gần hơn, đột nhiên lại hỏi:

- Triệu Hi Thành, vì sao anh lại đến đây… Anh biết rõ nơi này rất nguy hiểm, vì sao còn muốn đến đây?

Triệu Hi Thành nghe được giọng nói cô đơn của cô thì lòng đau đớn.Thôi, còn chẳng biết có sống được đến ngày mai hay không, có lẽ bọn

https://thuviensach.vn

họđều sẽ chết ở đây, còn giấu diếm làm gì nữa. Anh không muốn trước khichết còn điều gì tiếc nuôi

Anh nhìn về phía tiếng cô phát ra, tuy rằng không nhìn thấy cô nhưng ánh mắt vẫn rất si ngốc

- Nếu anh không đến thì cả đời này anh sẽ phải hối hận

Giọng nói nhẹ nhàng vang lên giữa chốn đổ nát này khiến người ta muốn rơi lệ

Chu Thiến dựa vào đó, nước mắt tuôn rơi:

- Nhưng giờ anh bị kẹt ở đây, có lẽ cũng chẳng còn sống được nữa, chẳng lẽ anh không hối hận sao?

- Khi đó sao nghĩ được nhiều như vậy, anh chỉ biết anh phải đến bên em. Chỉ cần có thể ở bên em, có gì mà hối hận.

- Hi Thành, em không hiểu, chẳng phải anh chê ghét em sao? Vì sao còn đến đây cứu em?

- Chu Thiến, em thực sự không hiểu sao? Cũng đúng, anh đã nói nhiều lời vô tình như vậy, đương nhiên em không hiểu…

Anh khẽ ho khan, miệng lại cảm nhận mùi máu tanh ngọt dâng lên, ngực càng thêm đau đớn, anh lặng lẽ nhổ đi búng máu rồi nói:

- Nhưng Chu Thiến à, đó không phải là những lời anh thực sựmuốn nói, là em cố em mình làm tổn thương em để em rời xa anh

Chu Thiến ngẩng phắt lên, nhìn về phía anh, trong bóng đêm, đôi mắt của cô đầy sự sợ hãi

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành chậm rãi mà nói như là có chút khó nhọc, thỉnh thoảngcòn thoáng dừng lại, nặng nề thở dốc vài tiếng. Chu Thiến không khỏi lolắng hỏi:

- Hi Thành, anh thế nào, giọng anh không ổn lắm đâu

Cô không đến gần anh được, không nhìn thấy anh, cảm giác bất lực này càng khiến cô sợ hãi. Cô rất sợ anh sẽ xảy ra chuyện.

- Anh không sao, chỉ là bị đá chẹn vào nên hơi khó thở

- Vậy anh đừng nói nữa, nghỉ ngơi một chút đi, đừng lãng phísức lực, có lẽ đội cứu viện sẽ nhanh chóng tìm được chúng ta!

- Không, anh phải nói, nói vài câu có làm sao đâu. Khó khăn lắm anh mới có được dũng khí này, anh muốn nói hết ra

Anh sợ vạn nhất bây giờ không nói thì sẽ chẳng còn cơ hội nữa.

Khóe miệng anh lại có một tia máu tươi chảy ra.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 241: Lời Nói Tận Đáy Lòng Trong Màn Đêm 2

Chương 240: Lời nói tận đáy lòng trong màn đêm 2

Nhiệt độ càng lúc càng thấp, Chu Thiến không nhịn được mà run run,xoa xoa tay mình đồng thời, dạ dày cô cũng sôi lên, yết hầu khô rát. Côcũng chẳng rõ mình đã bao lâu rồi chưa ăn uống gì. Cô vừa lạnh, vừa đóilại vừa khát. Nhưng tất cả những điều này cô chỉ có thể yên lặng chịuđựng, Hi Thành giờ đã rất khó chịu, không thể lại để anh phải lo lắngcho mình nữa

Bên kia, Triệu Hi Thành lén lau đi máu tươi nơi khóe miệng, thở hổn hển rồi nói:

- Vợ anh đã mất được hai năm, anh rất yêu cô ấy, anh từngnghĩ, cả đời này, ngoài cô ấy ra thì anh sẽ chẳng yêu ai nữa. Thật đó,anh thực sự nghĩ như vậy, có lẽ anh sẽ kết hôn với người con gái khácnhưng trong lòng anh sẽ chỉ có cô ấy. Cho đến giờ, cuộc sống của anhluôn chìm trong kí ức ngọt ngào với cô ấy. Tuy rằng phần lớn rất cô đơnnhưng kí ức về Thiệu Lâm là điều duy nhất an ủi cho cuộc đời anh. Anh đã cho rằng cả đời này anh đều sẽ sống cuộc sống như vậy mãi mãi…

Triệu Hi Thành thoáng dừng lại, nói một tràng dài này khiến anh khó thở, anh nặng nề hít sâu vài hơi.

Chu Thiến nghe đến đó thì nước mắt lã chã. Cô bưng miệng, không để mình khóc thành tiếng

- Nhưng Chu Thiến à, trời cao lại để anh gặp em… Anh khôngbiết đây có phải là thử thách cho anh không. Anh không biết vì sao lạithế, Chu

https://thuviensach.vn

Thiến, anh chẳng biết từ khi nào, trong tâm trí anh chỉ toàn là bóng dáng của em. Chỉ trong thời gian ngắn như vậy, anh thật sự khôngbiết là chuyện gì xảy ra, giống như là trời định vậy, anh cũng biết làvì sao lại thích em, anh không nói rõ được. Có lẽ là lúc em cười rộ lên, có lẽ là lúc em nói chuyện, có lẽ là lúc em bế Thế Duy, thậm chí có khi là khi em cáu giận với anh. Anh không biết, anh không thể nói rõ ràngđược, nhưng Chu Thiến, em nhân lúc anh không hề phòng bị mà đi vào lònganh, chờ đến khi hình bóng của em in sâu trong lòng anh, thật sâu thậtsâu không thể gạt bỏ đi được nữa thì anh mới phát hiện, sao có thể thếđược? Chu Thiến, anh yêu Thiệu Lâm như vậy, trong lòng anh chỉ có thể có mình cô ấy, cô ấy vì cứu anh mà chết, anh sao có thể để cho người congái khác thay thế vị trí của cô ấy trong lòng anh? Anh không thể làm như vậy được, lí trí của anh không cho phép, lòng anh cũng không cho phép.

Anh thao thao bất tuyệt nói xong giọng nói càng trở nên suy yếu nhưng trong không gian chật hẹp mà yên tĩnh này lại khiến lòng Chu Thiến rung động thật mãnh liệt.

- Anh muốn xóa bỏ hình bóng của em trong lòng anh nhưng lầnnào cũng khiến anh đau thấu tim gan. Em như đã chiếm vị trí quan trọngtrong lòng anh, mỗi lần muốn gạt đi như mang theo máu thịt. Anh nóinhững lời tuyệt tình chỉ là vì muốn bức em rời xa anh, anh ép bản thânkhông được nhớ em, anh nghĩ rằng anh đã làm được nhưng chẳng có lúc nàoanh không nhớ đến em. Khi nhìn thấy em và Hi Tuấn, anh rất ghen tị, anhghen tị với nó khi nó có thể thoải mái gần gũi bên em. Mỗi lần em cườivới nó đều khiến anh thật khó chịu. Hôm đó em ở phòng hóa trang hỏi anh, em bảo em chỉ là một người bình thường thì anh có yêu em không? ChuThiến khi yêu em, anh chưa từng nghĩ đến chuyện đó… Nhưng mà, anh khôngthể chấp nhận em, trong lòng anh rất đau nhưng anh nghĩ rồi nó sẽ quađi, nhưng không hề, dần dần mọi cảm giác trở nên chết lặng nhưng chưatừng biến mất. Anh dùng công việc mà tự làm mình trở nên u mê, dùng rượu để quên đi mọi thứ nhưng những giấc mơ đêm về, nỗi đau ấy vẫn quá daidẳng…

https://thuviensach.vn

- Chu Thiến, thật tốt, giờ anh đến đây bên em, tuy rằng bịnhốt ở đây nhưng anh đã có thể nói ra những gì anh suy nghĩ, anh chưatừng được thoải mái như vậy, anh thực sự rất vui, anh không hề hối hận.Chu Thiến, em có thể nắm tay anh không? Vươn tay lại đây nào, anh muốnnắm tay em

Nước mắt Chu Thiến lại càng rơi nhiều, tuy rằng bị nhốt ở đây, tuyrằng tính mạng bị uy hiếp, tuy rằng rất lạnh, rất đói, rất khát nhưnglòng cô lại rất vui vẻ, rất ngọt ngào. Cô muốn cười nhưng nước mắt lạicứ rơi, cô vội vã lau nước mắt rồi sờ soạng, cuối cùng tìm được một kẽhở mà vươn tay qua

- Anh chạm được tay em không? Hi Thành?

- Ở đâu?

Triệu Hi Thành sờ soạng lung tung trong bóng đêm, cuối cùng cũng chạm vào tay Chu Thiến, bàn tay cô lạnh như băng không chút ấm áp.

Tay Chu Thiến được anh nắm trong lòng bàn tay, tay anh không còn nóng như bình thường nhưng vẫn rất ấm. Chu Thiến yên tâm, ít nhất anh khôngbị lạnh

Bọn họ nắm chặt tay, Chu Thiến chảy nước mắt, nhẹ nhàng nói:

- Anh đúng là đồ ngốc, không, là em, em mới là đồ ngốc, emchẳng biết gì cả, chỉ lo trách móc anh, Hi Thành, đáng lẽ ra em nên nóisớm cho anh mới đúng. Thực ra…

Triệu Hi Thành đột nhiên cắt ngang lời cô:

- Tay em sao lạnh thế? Em lạnh à? Xem ra anh nói nhiều mà quên mất việc quan trọng

Anh rút tay về rồi nói:

https://thuviensach.vn

- Chu Thiến, em đến chỗ ngăn bàn, tìm tòi đi, trước khi anhđến đây, cảnh sát Nhật Bản đã nói, bình thường ở Nhật đều có dự trữ sẵnđồ cứu trợ ở trong này, bên trong nhất định có nước và đồ ăn, thậm chícả nến nữa, em thử tìm đi.

Bị Triệu Hi Thành cắt lời, Chu Thiến tạm thời bỏ qua những lời địnhnói. Lúc này tìm nước và đồ ăn mới là quan trọng nhất, chỉ cần bọn họcòn sống thì nhất định sẽ có cơ hội để nói.

Chu Thiến cẩn thận men theo đường cũ mà đi đến bên bàn, thật cẩn thận tìm kiếm

- Tìm được chưa, thử lục hết các ngăn tủ đi em!

Chu Thiến mày mò, tìm được một cái hộp nhỏ

- Tìm được rồi!

Chu Thiến cao hứng kêu lớn

- Mở ra đi, bên trong nhất định sẽ có nến và diêm

Chu Thiến mở hộp ra, răng va lập cập mà sờ soạng một hồi, đụng phảimột thứ tròn tròn gì đó, hẳn đó chính là nến. Mò mẫm một hồi cô cũng tìm được bật lửa, vội vàng cẩn thận châm nến.

Ánh sáng mỏng manh chiếu lên căn phòng, Chu Thiến nương theo ánh đènmà nhìn, chỉ thấy xung quanh tường đều đổ nát, chỉ còn lại không giannho nhỏ quanh bàn này. Không khí cũng thông thoáng, xem ra là chưa hoàntoàn bị phá hoại. Cô muốn nhìn qua chỗ Triệu Hi Thành nhưng bị đất đáche lấp, không nhìn được anh.

Nhưng anh như nhìn thấy cô bởi vì anh lại nói:

- Đừng vội tìm anh, nhìn xem còn cái gì nữa không

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cúi đầu, nương theo ánh nến mà nhìn, có hai túi đồ ăn, bêntrong là bánh bích quy, mấy cục đường và vài gói đậu phộng, còn có haichai nước. Chu Thiến vội báo lại cho anh nghe

Triệu Hi Thành nghe xong thì nói:

- Mấy cái này có lượng calo rất cao, có thể bổ sung thể lực, hắn có thể chống đỡ được mấy ngày

Chu Thiến thu xếp gọn lại rồi nói:

- Hi Thành, giờ em qua chỗ anh

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 242: Em Là Thiệu Lâm

Chương 241: Em là Thiệu Lâm

Chu Thiến ôm chiếc hộp nhỏ trong lòng rồi cầm ngọn nến mà dò dẫm đitới, tới chỗ bị chặn thì cầm nến cẩn thận chiếu qua, phát hiện bên cạnhcó một khe hở có thể đi vào. Lòng Chu Thiến mừng rỡ, cô vội ôm chiếc hộp rồi đi qua khe hở kia

Bên tai truyền đến tiếng Triệu Hi Thành đầy quan tâm:

- Cẩn thận!

Vừa mới đi qua là đã nhìn thấy Triệu Hi Thành. Anh bị một tảng đá lớn đè lên. May mà còn một đoạn tường ở bên chưa đổ chặn bớt lại, nếu không chỉ sợ lúc này đã Triệu Hi Thành đã chẳng còn nói chuyện được nữa. ChuThiến hoảng sợ nói:

- Hi Thành, anh đừng cử động, phía trên anh còn một đoạn tường chưa đổ

Triệu Hi Thành ừ một tiếng

Chu Thiến đem ngọn nến đến trước mặt Triệu Hi Thành, nương theo ánhnến mà nhìn rõ anh hơn. Sắc mặt anh bị tro bụi vấy bẩn nhưng khóe miệngcó chút máu

Chu Thiến hoảng sợ, lại đi đi qua một chút, cô vội lau vết máu của anh, lo lắng nói:

https://thuviensach.vn

- Hi Thành, anh bị hộc máu sao? Có phải là bị đá đổ vào mà bị thương?

Bị thương nội tạng không phải là chuyện nhỏ. Chu Thiến vô cùng lo lắng

Triệu Hi Thành nhìn cô cười cười:

- Đừng lo, anh chỉ là dập môi thôi, anh không sao, đừng có lo

- Thật không?

- Thật mà!

Triệu Hi Thành nhìn cô mỉm cười nhưng yết hầu lại có một ngụm máutươi trào lên, Triệu Hi Thành phải cố hết sức để nuốt ngược trở lại.

Chu Thiến không biết có phải là anh nói dối hay không nhưng cô mong là anh nói thật. Cô mở chiếc hộp ra nói:

- Nhìn đi, bên trong có nhiều thứ lắm, ngoài nữa, đồ ăn còn có cả bao tay, áo mưa nữa.

Triệu Hi Thành nhìn nhìn rồi nói:

- Áo mưa này chắc chắn là có thể giữ ấm, Chu Thiến em mặc vào đi

Chu Thiến nhìn anh:

- Anh lạnh không? Hay anh mặc đi!

- Anh là đàn ông, sợ gì lạnh. Em sờ xem, tay anh ấm lắm. Hơnnữa lúc trước anh đã uống nhiều rượu, giờ chưa lạnh được đâu. Huống chigiờ cũng chẳng thể mặc được

Chu Thiến gật gật đầu, giờ quả thật cô rất lạnh nhưng ở đây rất hẹp,khó mà mặc vào. Cô phủ chiếc áo mưa trên người, không biết có phải vìtác dụng tâm lý mà cảm giác ấm lên rất nhiều

https://thuviensach.vn

- Người Nhật nghĩ chu đáo thật, cái gì cũng chuẩn bị cả. Chu Thiến nói.

- Bọn họ phải sống chung với động đất, đương nhiên là có kinh nghiệm. Nhưng động đất lớn như vậy cho dù giàu kinh nghiệm cũng khó màphòng bị được

Chu Thiến lấy ra một túi đồ ăn, cẩn thận mở ra, lấy một chiếc bánh quy đưa tới bên miệng Triệu Hi Thành:

- Hi Thành, ăn chút gì đi đã

Triệu Hi Thành lắc đầu, nói:

- Giờ anh không đói, em ăn trước đi

Đồ ăn ở đây có hạn, đội cứu viện cũng chẳng biết bao giờ mới tìm đếnđược, mình đã thế này rồi chẳng biết có còn sống được hay không, đươngnhiên nên để đồ ăn cho Chu Thiến. Cơ hội sống của cô ấy mới cao hơn mộtchút. Đương nhiên phải làm cho cô không nghi ngờ

Nhưng Chu Thiến sao tin được:

- Hi Thành, anh đừng lừa em, lúc anh tới vẫn là ban ngày, giờ đã muộn thế này, sao anh có thể không đói? Hi Thành, chúng ta phải cùng sống sót, nếu anh không ăn thì em cũng không ăn

Mũi Triệu Hi Thành cay cay, một lát sau anh mới há miệng mà khẽ cắn miếng bánh:

- Được rồi, anh ăn, em cũng ăn đi

Nước mắt Chu Thiến không tự chủ được mà trào ra. Cô cũng cắn một miếng bánh, nước mắt mặn chát thấm vào miệng.

https://thuviensach.vn

Ngực Triệu Hi Thành đột nhiên đau đớn, anh cố nhẫn nại, không để lộ chút đau đớn nào rồi vội thổi tắt nến

- Sao thế? Sao lại tắt nến?

Chu Thiến cảm thấy kỳ quái.

Triệu Hi Thành chờ cơn đau qua đi thì mới nén đau trả lời:

- Nến đốt không được bao lâu, chúng ta cũng chẳng biết còn phải ở trong này đến khi nào, tiết kiệm một chút thì hơn

Nói xong câu này, Triệu Hi Thành chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ như bị ai cào cấu, anh không nhịn được nữa, phun ra một ngụm máu tươi rồi hokhan kịch liệt, nhưng vì ho lại tác động đến vết thương, máu lại càngtrào ra nhiều hơn

Chu Thiến thấy có vấn đề, lòng lại hoảng hốt, cô lo lắng hỏi

- Hi Thành, anh làm sao vậy? Anh thế nào rồi?

Lòng cô dâng lên nỗi sợ hãi. Cô không nhìn thấy gì nhưng tiếng ho của anh lại khiến cô đau lòng vô cùng. Cô vội vàng tìm bật lửa để đốt nến.

Nghe tiếng động, Triệu Hi Thành vội nắm lấy tay cô, giờ bất luận thếnào cũng không thể để cô nhìn thấy anh lúc nào, cô nhất định sẽ rất lolắng. Anh cố gắng trấn áp sự khó chịu, hít sâu một hơi, cố gắng bìnhtĩnh nói:

- Anh… anh không sao… khụ khụ… chỉ là khi nãy sặc nước bọt… không sao…

Nhưng cho dù anh khống chế thế nào thì giọng nói vẫn có chút run run:

- Đừng đốt nến… để dành sau này dùng…

https://thuviensach.vn

Anh như sắp ngạt thở, ngực đau đớn, đầu váng mắt hoa, miệng tràn ngập mùi máu tươi, anh cảm thấy toàn thân như chẳng còn sức lực gì

Chu Thiến nghe giọng anh càng lúc càng không đúng thì lòng càng sợhãi, vội giãy khỏi tay anh rồi mặc kệ anh phản đối mà châm nến.

Theo ánh nến, nhìn rõ bộ dáng của anh, Chu Thiến hoàn toàn hoảng sợ.Cho dù là đối mặt với động đất cô cũng không sợ như vậy. Miệng anh đầymáu, xung quanh cũng loang lổ những vết máu, đỏ đến chói mắt, đỏ đếnkinh tâm động phách. Vẻ mặt bị bụi đất bám vào cũng không che được sắcmặt tái mét của anh. Đầu anh gục xuống đất, đôi mắt tối đen nhìn cô. Ánh nến chập chờn trong mắt anh có một thần thái khác thường.

- Hi Thành, Hi Thành…

Chu Thiến đau lòng gọi tên anh, tay run run mà lau đi máu nơi khóe miệng anh, nước mắt như đê vỡ mà trào ra:

- Hi Thành, sao có thể thế này, anh sao rồi, anh đừng làm em sợ!

Chu Thiến khóc gọi, không còn áp chế được sự sợ hãi trong lòng nữa

Miệng cô run run, cả người cũng run run, cô khóc rống, hoàn toànkhông biết nên làm gì, cô chưa bao giờ cảm thấy bất lực như lúc này.

Triệu Hi Thành thấy cô đau lòng như vậy thì lòng cũng rất khó chịu,anh vươn tay nắm tay cô, tay cô giờ có chút lạnh nhưng tay Triệu HiThành vẫn nóng bừng, bàn tay to của anh ấm đến độ như thấu đến lòngngười, nhưng dần dần độ ấm càng lúc càng chẳng còn.

Chu Thiến dùng sức xoa tay anh, muốn cho anh chút ấm áp, cô khóc nói:

- Hi Thành, anh nhất định phải kiên trì, đội cứu viện sắp đến rồi! Chúng ta sẽ được cứu. Hi Thành, anh không thể có chuyện được,chúng ta sẽ không

https://thuviensach.vn

sao hết. Về sau chúng ta còn có thể có những ngày vuivẻ, Hi Thành, anh đừng rời bỏ em.

Triệu Hi Thành nằm rạp trên đất, nhẹ nhàng nói:

- Chu Thiến, Hi Tuấn là người tốt, nó rất yêu em, anh biết… nó có thể chăm sóc em chu đáo, anh có thể yên tâm…

Tim Chu Thiến như bị ai cào xé, đau không thể kiềm chế

- Hi Thành anh nói cái gì thế, từ đầu đến cuối em chỉ yêuanh, em không cần sống với ai cả, em chỉ cần anh thôi, không phải là HiTuấn, không phải là bất kì ai. Em muốn ở bên anh và Thế Duy… cho nên anh nhất định phải kiên trì, đừng bỏ lại em…

Cô đau khổ nắm chặt tay anh như thể chỉ có vậy mới có thể tiếp thêm sức mạnh cho anh

Ý thức của Triệu Hi Thành càng lúc càng mơ hồ:

- Đây là trời cao trừng phạt anh… trừng phạt sự dối trá, phản bội của anh… Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, anh có thể đi tìmThiệu Lâm, chỉ là không biết cô ấy có trách anh không…

Ánh mắt anh dần trở nên vô hồn:

- Anh thấy Thiệu Lâm rồi, cô ấy đang đi tới đây, cô ấy đến đón anh… thật tốt…

Khóe miệng anh tươi cười, ánh mắt dần khép lại

Trong nháy mắt này, Chu Thiến như chết sững, mất đi toàn bộ ý thức,ngơ ngác nhìn anh sau đó òa lên khóc. Cô nắm chặt tay Hi Thành, khóc lóc mà kêu:

https://thuviensach.vn

- Hi Thành, anh đi đâu tìm Thiệu Lâm! Anh không tìm được đâu! Hi Thành, em chính là Thiệu Lâm! Em luôn ở bên cạnh anh, em luôn ở bêncạnh anh! Là em không tốt! Là em quá ích kỉ! Em chỉ lo lắng cho bản thân mà chưa từng nghĩ đến cảm xúc của anh, là em không tốt, Hi Thành, anhmở to mắt nhìn đi! Thiệu Lâm ở ngay bên anh thôi! Hi Thành, em khôngchết, em sống lại đây, em đến tìm anh, chúng ta đã sắp có thể bên nhaurồi, vì sao lại xảy ra chuyện này, Hi Thành… Hi Thành…

Chu Thiến gào khóc, lớn tiếng gọi tên anh, lòng cô đau đớn đến tuyệtvọng, áy náy, hối hận vô cùng. Cảm giác đau đớn này khiến cô hận khôngthể chết ngay đi cho rồi

- Thiệu Lâm?…

Đột nhiên Triệu Hi Thành nhẹ nhàng hỏi

Chu Thiến ngừng lại, cô nghĩ mình nghe nhầm, không dám chớp mắt mànhìn anh, tim như ngừng đập theo, lại thấy anh chậm rãi mở mắt

- Hi Thành, Hi Thành.

Chu Thiến vừa khóc vừa cười, nắm lấy tay hắn, nước mắt tẩm ướt khuôn mặt.

Triệu Hi Thành mở mắt nhìn cô, hai mắt như sáng lên:

- Chu Thiến, em vừa nói gì? Em nói lại đi!

Trong mắt anh là sự khó tin hiện rõ

Chu Thiến liên tục gật đầu, nước mắt trào ra không ngừng nhưng khóe miệng lại tươi cười:

- Hi Thành, em chính là Thiệu Lâm, em biết điều này rất khótin nhưng em thực sự là Thiệu Lâm! Hai năm trước bị chết, em tỉnh lạithì phát hiện

https://thuviensach.vn

mình ở ngay trong cơ thể này, hơn nữa là hai năm sau. Emkhông biết đã xảy ra chuyện gì, chuyện này rất khó tưởng tượng nhưng màem thực sự là Thiệu Lâm. Em nhớ rõ tất cả mọi thứ về chúng ta. Hi Thành, em nhớ khi em và anh ở bên cửa sổ ngắm hoa, cùng tản bộ dưới ánh trăng, cùng chọn tên cho con, chúng ta chọn rất nhiều tên, anh còn nói nhữngcái tên này đều rất hay, về sau sinh thêm em bé thì đều dùng. Còn nữa,chúng ta vẫn muốn đi như chưa có cơ hội đên Cửu Trại Câu. Hi Thành, emthực sự là Thiệu Lâm, anh không phản bội em, cả hai lần anh đều chỉ yêuem mà thôi!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 243: Ngọt Ngào Trong Đổ Nát

Chương 242: Ngọt ngào trong đổ nát

Triệu Hi Thành run rẩy vươn tay về phía mặt cô, người đàn ông dù ởthời khắc phải chịu nhiều nỗi đau về thể xác nhất vẫn chỉ yên lặng nhẫnnại, không rên một tiếng lúc này lại rơi nước mặt. Đây chẳng rõ là nướcmắt buồn hay vui nhưng nước mắt nhanh chóng thấm ướt khuôn mặt anh. Cảmxúc không thể khống chế, anh vội lấy tay ôm mặt, như đứa trẻ con òa lênkhóc. Anh không biết phải hình dung tâm tình lúc này của mình bằng từngữ nào. Như thể món bảo bối anh trân trọng cứ ngỡ là đã biến mất mãimãi lại đột nhiên xuất hiện trước mặt. Không, như thế vẫn chưa đủ đểhình dung tâm tình của anh, bởi vì trên đời này chẳng có gì quý giá bằng Thiệu Lâm.

Trong nháy mắt khi cô nói ra điều này, anh đã tin ngay không chútnghi ngờ. Đây là trời cao ban ơn cho anh, vì sao anh phải nghi ngờ?

- Thiệu Lâm… Thiệu Lâm…

Anh nức nở nói, cảm xúc này như khiến sự đau đớn trong lòng anh giảm đi rất nhiều

Chu Thiến cố gắng đến gần hơn một chút, tảng đá kéo chặt eo cô khiếncô có chút đau đớn nhưng cô mặc kệ, cô chỉ muốn đến bên Hi Thành.

Cô đến gần anh rồi gạt tay anh ra, tự mình lau đi nước mắt cho anh,sau đó hôn lên môi anh. Nụ hôn nhẹ nhàng nhưng chứa chan tình yêu sayđắm.

https://thuviensach.vn

Môi cả hai đều run run, nước mắt hai người hòa vào nhau mà thấm vào miệng hai người, mặn chát nhưng cũng thật ngọt ngào.

Thật lâu sau, cô mới rời khỏi bờ môi anh:

- Hi Thành, xin lỗi, em hắn là nên nói sớm cho anh nhưng emthấy Tống Thiệu Vân ở bên cạnh anh, cô ấy có bề ngoài của Thiệu Lâm cònem lại quá bình thường. Em do dự, trong lòng em có suy nghĩ ích kỉ, emhi vọng anh sẽ yêu một Thiệu Lâm bình thường như thế, là em không tựtin. Lúc nghe anh nói em không xứng thì em đã hoàn toàn lùi bước. HiThành, là em không tốt, là em sai mới khiến anh phải chịu nhiều đau khổnhư vậy

Nước mắt của cô không ngừng trào ra, trong mắt đầy sự áy náy

Triệu Hi Thành rơi lệ lắc đầu, sau đó dùng trán mà cọ vào trán cô, chóp mũi hai người chạm vào nhau mà cọ cọ

- Cái gì cũng không quan trọng, Thiệu Lâm, chỉ cần em cònsống, chỉ cần em ở bên anh, bất kể em có trở thành ai thì anh cũng rấtvui rồi

Chu Thiến lau nước mắt:

- Hi Thành, anh không trách em sao?

- Cái này không phải là em sai, là vận mệnh trêu ngươi, làkhảo nghiệm của ông trời cho chúng ta. Là vì anh đã nói quá nhiều lờituyệt tình với em, sao có thể trách em được! Anh là kẻ ngốc, rõ ràngthấy em quá quen thuộc còn không thể liên hệ lại được, giờ nghĩ lại,Thiệu Lâm, thì ra em có biến thành ai thì trái tim anh vẫn hướng về em

- Hi Thành, gọi em Thiến Thiến đi, giờ em là Thiến Thiến, anh gọi em là Thiệu Lâm chỉ e mọi người sẽ sợ, ngoài anh và Tiểu Mạt sẽchẳng có ai tin em đâu

https://thuviensach.vn

- Không cần ai tin cả, anh chỉ biết anh muốn ở bên em, không ai có thể ngăn cản được

Bọn họ hôn nhau say đắm, như thể đến tim cũng đập loạn cùng nhau

- Hi Thành, vừa rồi anh khiến em sợ chết khiếp, anh có khỏe không? Anh cảm thấy thế nào? Chu Thiến lo lắng nhìn anh.

Triệu Hi Thành sờ sờ ngực:

- Giờ đã không còn đau như trước nữa rồi, Thiến Thiến, em yên tâm, giờ chẳng ai có thể tách rời chúng ta nữa, cho dù là thần chếtcũng vậy, nếu hắn ta mà đến anh cũng sẽ đuổi hắn ta đi

Chu Thiến nín khóc mà mỉm cười, Triệu Hi Thành cũng cười cười, đột nhiên lại ho khan hai tiếng, Chu Thiến lo lắng hỏi:

- Anh còn đùa, uống nước nhé, uống nước có lẽ sẽ cảm thấy khá hơn

Nói xong, cô lấy trong hộp chút nước mà đưa đến bên miệng anh

Triệu Hi Thành uống được hai ngụm nước rồi Chu Thiến lại khuyên nhủanh ăn thêm một chút. Có lẽ là tác dụng tâm lý mà anh cảm thấy thư tháihơn nhiều, tảng đá lớn đè nặng trong lòng biến mất trong nháy mắt, thoải mái vô cùng.

Bên kia, công tác cứu viện mau chóng được triển khai.

Ngày thứ ba sau động đất, Nhật Bản bắt đầu có tuyết rơi, không đếnmột tối tuyết đã dày đến nửa thước khiến cho công tác cứu trợ càng thêmkhó khăn. Dư chấn dần biến mất, quân cứu trợ các nước đã được đưa đếnnhững vùng bị thiệt hại mà bắt đầu công tác cứu trợ. Dưới sự giúp đỡ của cảnh sát địa phương, những vùng đông dân được cứu trợ trước mà nơi ChuThiến lại không thuộc phạm vi ưu tiên

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Tuấn và Lý Thêm mời thêm mười mấy chuyên gia cứu trợ, mangtheo đủ các dụng cụ mà hình thành một đội nhỏ để đến Nhật Bản. Nhiệm vụchính của bọn họ là tìm Triệu Hi Thành. Lý Thêm vì luôn được Triệu HiThành dặn dò theo dõi Chu Thiến nên biết, tìm được Chu Thiến thì chắcchắn sẽ tìm được Triệu Hi Thành.

Triệu Hi Tuấn thông qua các mối quan hệ mà tìm được Khắc Y đang chuẩn bị về nước. Biết được Chu Thiến vẫn còn mắc kẹt, Khắc Y vô cùng kinhngạc:

- Chu Thiến còn chưa thoát hiểm sao? Tổng giám đốc Triệu chẳng phải đã đi tìm cô ấy sao?

Triệu Hi Tuấn lo lắng:

- Giờ ngay cả anh tôi cũng mất liên lạc rồi

Khắc Y cả kinh nói:

- Vậy phải nhanh lên, Chu Thiến ở đó rất lâu rồi, như vậy đi, tôi dẫn mọi người đi, tôi biết Chu Thiến ở đâu

Mắt Lý Thêm sáng bừng lên:

- Vậy tốt quá

Đoàn người nhanh chóng xuất phát, ngã tư đường có rất nhiều chỗ bịngăn lại không thể thông xe, các nhân viên cứu trợ lúc chưa thể thôngđường thì chỉ có thể đi bộ, bọn họ cũng không ngoại lệ.

Dọc theo đường đi nơi nơi đều trắng xoá một mảnh, tuyết lớn phủ lênnhững nơi hoang tàn đổ nát này, cũng khiến những người đang mắc kẹt càng thêm nguy hiểm. Bởi vì nhiệt độ thấp sẽ lấy đi nhiệt lượng và thể lựccủa bọn họ mà tính mạng càng thêm nguy hiểm. Trên đường có rất

https://thuviensach.vn

nhiềucông trình kiến trúc như sắp đổ, rất nhiều người đứng bên đường khóc lóc hoặc mải mê tìm kiếm người thân của mình trong chốn phế tích.

Sau động đất, Kyoto hoàn toàn thay đổi, Khắc Y chỉ dựa vào trí nhớnên cũng không hoàn toàn chính xác, phải mất khá nhiều thời gian mới tìm được đến hội trường. Mọi người nhìn hội trường đổ nát mà tim chìmxuống. Kiến trúc lớn như vậy mà đã sụp đổ, không thể dùng tay không màtìm kiếm được, phải cần máy móc. Nhưng khắp nơi đều cần máy móc, ngườiNhật sẽ cho bọn họ mượn sao?

Triệu Hi Tuấn trầm mặt xuống, kiên định nói:

- Bất kể dùng giá nào cũng phải cứu bọn họ ra

Dưới đống đổ nát, Chu Thiến và Triệu Hi Thành hoàn toàn không biếtbên ngoài là thế nào, bọn họ vẫn đang đắm chìm trong niềm vui sướng,hạnh phúc này

Không lâu sau, xung quanh bắt đầu có những ánh sáng chiếu vào. TriệuHi Thành tắt nến, hai người nằm đối diện nhau như vậy mà tâm sự. Vốn dĩdưới tình huống này hẳn không nên nói chuyện, bảo tồn thể lực mới đúngnhưng hai người lại rất vui mừng, thậm chí quên đi cả sợ hãi.

Chu Thiến nhỏ giọng kể lại mọi chuyện cho Triệu Hi Thành, nói cho anh giờ cô còn có cha, có gia đình, cảm giác rất ấm áp. Còn nhắc đến chuyện đến Triệu gia, đến Triệu thị tìm anh như đều bị đuổi

- Lúc ấy em thực sự rất khó chịu, rõ ràng ở rất gần anh như không thể tiếp cận với anh được. Chu Thiến bĩu môi nói.

Triệu Hi Thành cầm tay cô mà khẽ tát vào mặt mình:

- Đúng, đều là anh sai, nếu để em tìm được anh thì chưa biết chừng bây giờ em đã mang thai em trai cho Thế Duy rồi

https://thuviensach.vn

Mặt Chu Thiến ửng đỏ, may mà ánh sáng ảm đảm nên không sợ bị anh nhìn thấy, nếu không anh lại trêu chọc cô

Cô lại nói tiếp:

- Sau này qua Tiểu Mạt mà em vào Triệu gia, nhìn thấy anh thì rất vui, đang chuẩn bị nói cho anh thì lại thấy Tống Thiệu Vân xuấthiện

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 244: Thoát Hiểm

Chương 243: Thoát hiểm

Nhắc tới Tống Thiệu Vân, sắc mặt Triệu Hi Thành trầm xuống, anh lén nhìn Chu Thiến, ấp úng nói:

- Thiến Thiến, thật ra anh và Tống Thiệu Vân không phải nhưem nghĩ đâu, hôm đó những lời anh nói với em về cô ta không phải làthật, anh chỉ cố ý nói thế để em bỏ đi mà thôi. Thiến Thiến, em phải tin anh, anh chưa từng có lòng gì với cô ta cả, chỉ là cô ấy trông rấtgiống Thiệu Lâm, anh chỉ tìm chút an ủi từ cô ta mà thôi

Triệu Hi Thành lo lắng nhìn Chu Thiến, sợ Chu Thiến tức giận.

Ai ngờ Chu Thiến phì cười, dịu dàng nói:

- Em biết, em nhìn ra được, em không giân anh, chuyện này vốn là tại em không tốt, không thể trách anh. Huống chi giờ cô ấy đã xuấtngoại, hoàn toàn rời khỏi cuộc sống của chúng ta, sao em còn phải để ý?Chẳng có gì quan trọng bằng hạnh phúc trước mắt của chúng ta hết, em sẽkhông để cô ấy trở thành bóng ma trong cuộc sống của chúng ta

Triệu Hi Thành vuốt ve khuôn mặt cô, khóe miệng khẽ cười:

- Thiến Thiến, chính là em thế này mới khiến anh không thể kìm lòng được

Chu Thiến cúi đầu, mặt hơi nóng lên, cô lại nói:

https://thuviensach.vn

- Hi Thành, chỉ cần chúng ta có thể tránh được kiếp nạn nàythì cùng đi du lịch được không, mang cả Thế Duy đi nữa, một nhà ba người cùng đến Cửu Trại Câu. Chúng ta nói bao nhiêu lần rồi mà chẳng đi được, lần này nhất định phải đi nhé

Triệu Hi Thành khẽ hôn cô rồi cầm tay cô nói:

- Không vội, trước đó chúng ta còn một việc quan trọng cần làm.

Chu Thiến nhìn anh hỏi:

- Chuyện gì cơ?

Anh cười cười, kéo tay cô lên má mình, hai mắt nhìn cô chăm chú, trong không gian u ám này ánh mắt anh đặc biệt sáng:

- Thiến Thiến, chúng ta phải kết hôn trước, lúc trước em mấttrí nhớ, chẳng có ấn tượng gì với hôn lễ của chúng ta cả. Nhưng hôn lễđó cũng không có ý nghĩa gì, chúng ta đứng bên nhau như tim lại cách xa. Đó chỉ là hình thức, không nhớ cũng chẳng sao. Nhưng lần này anh phảicho em một đám cưới thật long trọng, một đám cưới hoàn mỹ, vui vẻ. Anhcòn muốn truyền hình trực tiếp hôn lễ này, anh muốn cho cả thế giớibiết… anh yêu em!

(Khoa trương vái ra rồi ý :))

Anh nhìn cô mà nói, ba chữ “anh yêu em” thật nhẹ nhàng như hàm chứatất cả những tình cảm nồng nàn nhất khiến tim Chu Thiến ngọt ngào, cômỉm cười thật hạnh phúc

- Hi Thành, cho dù cả thế giới này phản đối chúng ta thì em cũng sẽ không rời xa anh, em sẽ luôn ở bên anh và Thế Duy.

Vẻ mặt Triệu Hi Thành trở nên ngạo nghễ:

https://thuviensach.vn

- Ai dám phản đối chúng ta!

Vừa nói xong anh lại nhớ đến cha mẹ mình, nhưng anh lập tức kiên định mà nói:

- Ai phản đối anh cũng mặc kệ, cùng lắm thì học theo Hi Tuấn, bỏ nhà ra đi!

Chu Thiến lắc đầu, vội la lên:

- Không thể thế được, như vậy cho dù chúng ta có ở bên nhau cũng sẽ chẳng vui vẻ

Nói xong cô bỗng phì cười:

- Xem chúng ta nói gì này, giờ ngay cả việc có thể bình an mà thoát thân không cũng không biết. Hi Thành, trên người anh có thươngtích, đừng nói nhiều nữa, phải giữ sức! Chẳng biết bao giờ mới có ngườiđến cứu chúng ta

Triệu Hi Thành an ủi cô nói:

- Đừng lo lắng, ông trời nếu đã để chúng ta nhận nhau ở đâythì sẽ không tàn nhẫn cướp đi cơ hội được sống hạnh phúc của chúng tađâu. Chúng ta nhất định sẽ thoát hiểm. Về sau sẽ còn rất nhiều thángngày hạnh phúc nữa

Chu Thiến nhẹ nhàng tiến sát bên anh:

- Chỉ cần là ở bên anh, bất kể là có làm sao em cũng không sợ

Triệu Hi Thành kề má vào má cô, ngẩng đầu nhìn ánh sáng mặt trời qua khe hở, trong ánh sáng còn rất nhiều tro bụi đang nhảy múa

Nhất định, bọn họ sẽ bình an mà thoát thân, ngày tháng hạnh phúc chỉ mới bắt đầu thôi

https://thuviensach.vn

Không lâu sau Chu Thiến nhỏ giọng nói:

- Hi Thành, em hơi mệt, buồn ngủ quá

Triệu Hi Thành vuốt tóc cô, nhẹ nhàng nói:

- Ngủ đi, có lẽ tỉnh dậy chúng ta đã ra ngoài rồi

- Anh cũng ngủ đi, anh đang bị thương, cần phải nghỉ ngơi

- Ừm, cùng ngủ đi. Không ngờ sau hai năm, lần đầu tiên chúng ta cùng ngủ bên nhau lại là ở đây

Bên ngoài, Triệu Hi Tuấn mua được một chiếc xe cẩu với giá đắt gấpmấy lần giá trị thực. Giờ ở Kyoto rất cần xe cẩu, những chiếc xe nàyđược tập trung ở những nơi tình hình nghiêm trọng, nếu không tốn nhiềutiền thì thực sự không thể có được

Cần cẩu bắt đầu hoạt động, nhấc đi từng mảnh tường lên, chỉ như vậymà cũng phải mất mấy tiếng. Mọi người đều nóng lòng nhưng cũng biếtchẳng còn cách nào khác

Chu Thiến cũng không biết đã ngủ được bao lâu thì bị những tiếng ầmầm đánh thức. Cô nghiêng tai lắng nghe một hồi rồi lập tức mừng rỡ, hình như là có tiếng máy móc, có người đến cứu rồi! Bọn họ được cứu rồi!

Cô cao hứng lớn tiếng nói:

- Hi Thành, mau tỉnh lại, có người đến cứu chúng ta!

Hi Thành không hề cử động

- Hi Thành, Hi Thành!

https://thuviensach.vn

Chu Thiến lại gọi hai tiếng, Hi Thành vẫn không cử động. Tim ChuThiến đột nhiên thắt lại, cô vươn tay khẽ lay Triệu Hi Thành nhưng anhkhông hề động đậy. Chu Thiến rơi nước mắt, cô vươn tay sờ mặt anh, lúcnày mới phát hiện mặt anh nóng như lửa, hơi thở yếu ớt cũng rất nóng.

Anh đang sốt, trên người còn bị thương, không được chữa trị kịp thời, giờ nhất định là bị hôn mê

- Hi Thành, Hi Thành.

Chu Thiến lại gọi vài tiếng nhưng anh vẫn không đáp lại, có lẽ giờ anh đã hoàn toàn hôn mê.

Chu Thiến lòng nóng như lửa đốt, cô không biết nên làm cái gì? Vếtthương của anh nghiêm trọng cỡ nào? Có nguy hiểm đến tính mạng haykhông? Cô có thể làm gì cho anh đây?

Cô lấy nước ra, mặc kệ mọi thứ, sốt nhất định phải uống nhiều nước,cô đưa nước tới bên miệng anh nhưng giờ anh hoàn toàn không có ý thức,không thể tự uống. Chu Thiến đành mớm từng ngụm nước một cho anh. Lòngcô hoảng loạn nhưng việc cứu trợ lại có vẻ thong thả dị thường, vài giờtrôi qua nhưng vẫn chẳng có tiến triển gì.

Mà bệnh tình của Triệu Hi Thành thì như càng lúc càng nghiêm trọng,anh bắt đầu nói mê, mặt đỏ bừng. Chu Thiến chẳng còn cách nào, chỉ cóthể tiếp tục bón nước cho anh. Rất nhanh đã hết một chai nước mà bênngoài tiếng máy móc cũng như dừng lại

Sau đó là tiếng đào bới, như có rất nhiều người, có lẽ là đang tìm vị trí của bọn họ

Chu Thiến như tìm được ánh sáng trong đêm đem, vui mừng mà la to:

- Chúng tôi ở đây, cứu mạng, cứu mạng!

https://thuviensach.vn

- Thiến Thiến, là em sao?

Không ngờ lại là giọng của Hi Tuấn!

Giờ Chu Thiến không có thời gian hỏi vì sao anh lại ở đây, cô vội nói

- Hi Tuấn, là tôi!

- Anh cả có ở đó không?

- Có, anh ấy bị thương, đang sốt, có vẻ không ổn đâu

Nói đến đây, nước mắt Chu Thiến lại chảy ra

- Đừng lo, chúng ta sẽ nhanh chóng cứu hai người ra

Chu Thiến lau khô nước mắt, tự nhủ trong lòng: Hi Thành sẽ không sao, Hi Thành sẽ không sao, không được khóc, anh ấy đã hứa sẽ cho cô một đám cưới long trọng. Anh đã từng hứa!

- Hi Thành, chúng ta sắp được ra ngoài rồi, anh nhất định phải kiên trì

Cô nắm chặt tay anh

Biết được vị trí chính xác của bọn họ, công tác cứu viện cũng đượctiến hành nhanh hơn, chỉ một tiếng sau, dưới sự hợp lực của mọi người,Chu Thiến và Triệu Hi Thành bị nhốt ở đây ba ngày ba đêm cũng được cứura ngoài.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 245: Tỉnh Lại

Chương 244: Tỉnh lại

Bệnh viện Kyoto vẫn chưa thể hoạt động như bình thường, những người bị thương đều được đưa qua các bệnh viện ở thành phố bên

Chu Thiến cùng Triệu Hi Thành cũng bị đưa đến bệnh viện. Vết thương ở đầu Chu Thiến cũng không quá nghiêm trọng, bác sĩ băng bó cho cô xong,cho uống thuốc hạ sốt là được. Triệu Hi Thành thì nguy hiểm hơn nhiều,bác sĩ nói đùi anh bị gãy, xương sườn cũng bị gãy hai đốt, may mà khôngđâm thủng nội tạng. Nhưng nội tạng cũng bị thương, cần phải điều dưỡngthời gian dài. Vết thương chỗ khác cũng không ít. Cấp cứu suốt mấy tiếng đồng hồ, cuối cùng Triệu Hi Thành cũng thoát hiểm.

Chu Thiến vào phòng bệnh của Hi Thành, giờ đã chẳng còn cái gọi là phòng VIP, cả phòng chật ních người bị thường

Chu Thiến đi vào, nhìn anh bị băng bó như cái bánh chưng thì lòng vừa buồn vừa vui. Buồn vì anh bị thương nặng như vậy mà vẫn thoải mái tròchuyện, an ủi cô, khi đó anh nhất định đã rất đau, vậy mà còn cố nhịn.Vui là cuối cùng anh đã không sao, anh nhất định sẽ khỏe lên, bất kể làmất bao lâu thì cô cũng sẽ ở bên anh.

Cô ngồi xuống bên anh, anh còn chưa tỉnh lại nhưng sắc mặt đã bình thường, cũng không còn sốt nữa. Cô cầm bàn tay anh, khẽ nói:

- Hi Thành, mau tỉnh lại đi, mau tỉnh lại đi, anh còn nợ em một đám cưới, anh đã hứa rồi, đừng có nuốt lời!

https://thuviensach.vn

- Triệu Hi Thành anh đã bao giờ nuốt lời chưa!

Đột nhiên anh khẽ đáp lại. Giọng nói có chút suy yếu nhưng rất rành mạch, sõ ràng

Chu Thiến vừa mừng vừa sợ nhìn anh:

- Hi Thành

Bác sĩ nói, chỉ cần anh mau chóng tỉnh lại, sẽ không có gì đáng ngại.

Triệu Hi Thành muốn quay đầu nhìn cô nhưng lại động đến vết thương mà khẽ kêu một tiếng. Chu Thiến vội ngăn lại:

- Vết thương của anh mới được xử lý thôi, đừng lộn xộn, muốn lấy gì bảo em.

Hai mắt Triệu Hi Thành tràn ngập ý cười:

- Anh chỉ muốn nhìn em nhưng nhìn em rồi lại muốn ôm em thì phải làm sao?

Mặt Chu Thiến nóng lên, cô vội nhìn quanh, các giường bệnh khác đềulà người Nhật, đương nhiên không biết bọn họ đang nói gì thì Chu Thiếnmới thoải mái. Cô cười cười rồi cúi người nhỏ nhẹ nói vào tai anh:

- Chờ vết thương của anh khỏe lại thì anh muốn ôm bao lâu cũng được

Sau đó vội đứng dậy nhìn anh cười.

- Sẽ khỏe nhanh thôi

Hai mắt anh sáng bừng, anh nắm chặt tay cô

- Thiến Thiến, đây không phải anh đang nằm mơ đấy chứ! Saolại cảm giác khó tin thế này? Anh chỉ sợ khi tỉnh lại mọi thứ đều lạinhư cũ, anh vẫn

https://thuviensach.vn

sẽ vì không thể không rời khỏi em mà đau đớn, mà em lại ở rất xa

Chu Thiến kéo tay anh áp lên má mình:

- Anh xem xem, em ở ngay đây thôi, mọi thứ đều là thật. Em đã quay về, trở lại bên anh, hơn nữa mãi mãi cũng sẽ không rời xa

Cô cúi đầu, lại nói tiếp:

- Nửa năm qua em cũng đâu vui vẻ gì, em cố gắng cười nói vớimọi người, cố gắng tỏ vẻ vui vẻ, cố gắng làm việc thật mệt nhọc nhưngchỉ cần rảnh rỗi là lại nghĩ đến anh, nghĩ đến việc không thể không rờikhỏi anh mà đau khổ. Nhưng chỉ vì lòng tự tôn buồn cười đó mà chẳng dámnói gì. Hi Thành, em hối hận lắm, thiếu chút nữa em vì bản thân cố chấpmà đánh mất anh

Nói tới đây, Chu Thiến kìm lòng không đậu mà run lên. Nếu không có trận động đất này thì có lẽ cô và anh sẽ mãi mãi rời xa nhau.

Như là cảm nhận nỗi sợ hãi của cô, anh càng nắm chặt tay cô hơn:

- Chúng ta sẽ không chia xa đâu, cho dù không có trận độngđất này thì nhất định sẽ có cơ hội khác để chúng ta bên nhau bởi vì timchúng ta chưa bao giờ tách rời!

(Sến quá :)))

Chu Thiến dựa đầu vào tay anh, nhẹ nhàng nói:

- Hi Thành, anh nói đúng

Lúc này, Triệu Hi Tuấn đi vào, nhìn thấy bọn họ thân mật dựa vào nhau như vậy thì không khỏi dừng bước, sắc mặt ảm đạm. Nhưng anh vẫn bướcqua nói:

https://thuviensach.vn

- Anh tỉnh rồi sao?

Nghe tiếng anh, Chu Thiến vội vàng ngồi thẳng dậy, cô nhìn Hi Tuấn, có cảm giác không biết nên nói gì cho phải

Triệu Hi Tuấn chào hỏi Chu Thiến, vẻ mặt cũng có chút mất tự nhiên, sau đó lại nói với Triệu Hi Thành:

- Bác sĩ nói, chỉ cần anh tỉnh lại là có thể chuyển viện,chúng ta về nước đi! Ba mẹ đều rất lo lắng, hơn nữa nơi này điều kiệnchữa bệnh không tốt lắm

Anh nhìn bốn phía đầy giường bệnh, chắc đây là lần đầu tiên anh cả sử dụng phòng bệnh với nhiều người thế này, chắc chắn là không quen.

Triệu Hi Thành gật gật đầu, anh cũng muốn nhanh chóng rời khỏi nơi mang đến cho anh sự kinh hoàng mà ngọt ngào này:

- Được, em đi làm đi

Triệu Hi Tuấn gật gật đầu:

- Vậy em đi đây

Anh xoay người đi ra phòng bệnh, Chu Thiến nhìn bóng Hi Tuấn sau đó nói với Hi Thành:

- Hi Thành…

Còn chưa nói xong, Hi Thành đã cười nói:

- Anh biết em có chuyện muốn nói với Hi Tuấn, em đi đi, anh ổn mà

Chu Thiến đắp chăn lại cho anh rồi mới đi ra ngoài. Hành lang bệnhviện cũng đầy người bệnh, chỗ nào cũng toàn những người đang băng bó,đang

https://thuviensach.vn

truyền dịch. Chu Thiến bước vội, cuối cùng tìm được Triệu Hi Tuấn ở góc cuối hành lang. Dáng người hoàn mỹ của anh trong chiếc áo lông trởnên đặc biệt hấp dẫn, thu hút ánh mắt không ít người. Cũng không biết có ai nhận ra anh không nhưng giờ mọi người đều chẳng có tâm trí nào mà lo đi tìm thần tượng.

- Hi Tuấn!

Chu Thiến gọi anh lại

Nghe giọng cô, anh quay đầu, sắc mặt không tốt lắm, đáy mắt có quầngthâm, vừa nhìn đã biết là đã lâu rồi không được nghỉ ngơi cẩn thận nhưng điều này cũng chẳng ảnh hưởng gì đến vẻ tuấn mỹ của anh

Anh nhìn cô mỉm cười, đôi mắt phượng có chút thần thái.

- Chu Thiến, tôi đang định đi uống cà phê, có muốn uống không

Anh gọi cô là Chu Thiến chứ không phải là Thiến Thiến nữa

Chu Thiến gật gật đầu.

Bọn họ đi đến máy bán hàng tự động, Triệu Hi Tuấn mua hai ly cà phê rồi đưa cho cô một ly

Chu Thiến nhận lấy, cúi đầu không nói, không biết mở miệng thế nào mà Triệu Hi Tuấn cũng cúi đầu yên lặng như đang chờ cô nói. Thật lâu sau,Chu Thiến mới nhẹ nhàng nói:

- Hi Tuấn, cảm ơn cậu đã cứu tôi

Triệu Hi Tuấn uống một ngụm cà phê rồi nhìn chằm chằm vào chiếc ly tựa như đang nghiên cứu.

https://thuviensach.vn

- Người cứu em là anh cả, nếu không có anh cả thì tôi cũng chẳng biết em đang ở Nhật Bản

Anh dựa vào vách tường, khói từ cốc cà phê lượn lờ bên cạnh:

- Nhưng anh thì cái gì cũng biết, mỗi lần em có chuyện cần giúp thì đều là anh cả ở bên em chứ không phải là tôi

Chu Thiến ngẩng đầu nhìn anh, khẽ gọi:

- Hi Tuấn… cảm ơn sự quan tâm của cậu với tôi bấy lâu nay.. nhưng mà, tôi…

Có một số lời thực sự khó mà nói ra, nhất là với Hi Tuấn

- Nhưng em yêu anh ấy chứ không phải tôi!

Triệu Hi Tuấn nói thay cô, lẳng lặng nhìn cô, đôi mắt phượng đầy sự buồn bã

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 246: Khảo Nghiệm

Chương 245: Khảo nghiệm

Hành lang bệnh viện chật ních người, bác sĩ y tá không ngừng chạy qua chạy lại. Trong không khí thoáng có mùi máu tanh và mùi thuốc sáttrùng. Khuôn mặt ai nấy đều mệt mỏi, tâm tình nặng nề, chẳng qua quantâm đền đôi nam nữ kia

Chu Thiến nghe Hi Tuấn nói xong thì cúi đầu đáp:

- Hi Tuấn, xin lỗi…

Triệu Hi Tuấn mỉm cười, nụ cười có chút xót xa, anh dịu dàng nói:

- Sao phải xin lỗi? Tôi thích em không phải là tôi sai, emkhông thích tôi cũng càng chẳng phải là em sai. Chúng ta có duyên khôngcó phận, không trách ai được. Hơn nữa anh cả vì em mà đến tính mạng cũng chẳng cần, tôi nào được như vậy. Tình cảm phải từ hai phía, trước giờtôi nghĩ chỉ cần tôi cố gắng là được, thì ra không phải, có một sốngười, một số thứ, không phải của mình thì sẽ không bao giờ là của mình. Tôi hiểu rồi, em đừng lo lắng!

Chu Thiến nhìn anh, giọng có chút nghẹn ngào:

- Sao lại thành cậu an ủi tôi thế này…

Triệu Hi Tuấn uống một hơi cạn sạch cốc cà phê, sau đó ném chính xác vào thùng rác, động tác rất thoải mái

- Bởi vì tôi không muốn thành kẻ bị an ủi

https://thuviensach.vn

Anh mỉm cười xoay người sang chỗ khác, quay lưng về phía cô, vẫy vẫy tay:

- Tôi đi trước làm thủ tục xuất viện cho anh cả

Cô có lẽ sẽ bị người đàn ông dịu dàng này hấp dẫn nhưng lòng cô đã bị Hi Thành chiếm cứ, cho dù là Hi Tuấn hay bất kì ai cũng không thể đivào lòng cô.

Nhưng Hi Tuấn là người đàn ông tốt, anh ấy nhất định sẽ có được hạnh phúc của riêng mình

Ngày hôm sau, đoàn người Triệu Hi Thành về nước, Triệu Hi Tuấn đặtviện tốt nhất trong thành phố, lại mời bác sĩ tốt nhất để điều trị

Người nhà Triệu gia nhận được tin thì vội chạy đến bệnh viện

Trong phòng VIP

Triệu phu nhân nhìn con trai băng bó khắp người mà không ngừng lau nước mắt

- Hi Thành, trước khi con làm gì thì có thể nghĩ tới cha mẹ,Thế Duy không? Nếu con thực sự xảy ra chuyện thì bảo cha mẹ phải làm sao đây?

Triệu Hi Thành nằm trên giường an ủi mẹ:

- Mẹ, con xin lỗi đã làm mẹ lo lắng. Chẳng phải giờ con không sao đấy thôi, mẹ đừng trách con chứ!

Anh nhìn quanh rồi hỏi:

- Thế Duy đâu?

https://thuviensach.vn

- Mẹ không cho nó vào sợ làm nó hoảng, chờ con khá hơn thì sẽ đưa nó đến

Triệu lão gia tử vốn rất lo lắng cho con nhưng giờ thấy anh chẳng sao thì lòng cũng thoải mái hơn nhiều, không khỏi lại bực mình. Ông đi tớiđi lui bên giường bệnh rồi dừng lại, trừng mắt nói

- Rốt cuộc là con làm sao thế? Nghe Lý Thêm nói con là vì cứu Chu Thiến mà đến Kyoto, hai người đã xảy ra chuyện gì? Chu Thiến có gìđáng để con phải vứt bỏ tất cả, đến cả tính mạng cũng không cần?

Triệu phu nhân cũng có cùng câu hỏi này. Bà sớm đã nhìn ra Chu Thiếnvà Hi Thành có gì đó khác lạ nhưng thứ nhất là Chu Thiến đã rời đi, thứhai, con cũng không có ý định tiến thêm nên mới không truy cứu. Nay conmình vì Chu Thiến mà mạng cũng không cần thì thực sự không phải làchuyện nhỏ

Đang lúc hai người chờ đợi Triệu Hi Thành trả lời thì Chu Thiến từngoài lại đẩy cửa tiến vào, nhìn thấy bọn họ thì thoáng sửng sốt, sau đó chào hỏi:

- Triệu tiên sinh, Triệu phu nhân.

Triệu phu nhân nể tình cũ mà vẫn gật đầu chào hỏi cô còn Triệu lão gia thì chỉ lạnh lùng hừ một cái rồi lại quay đi

Triệu Hi Thành nhìn thấy Chu Thiến thì ra hiệu cho trợ lý của mình kê lại gối đầu rồi nói:

- Anh ra ngoài trước đi, có việc thì sẽ gọi anh

Trợ lý gật đầu đi ra phòng bệnh.

Chờ trợ lý đi rồi, Triệu Hi Thành mỉm cười nhìn Chu Thiến rồi vươn tay:

- Chu Thiến, lại đây với anh

https://thuviensach.vn

Chu Thiến nhìn Triệu lão gia một cái, thấy ông đang giận dữ nhìnmình, ánh mắt có chút đáng sợ. Chu Thiến biết ông đang cảnh cáo mìnhnhưng cô vẫn kiên trì đi đến bên Triệu Hi Thành.

Chuyện này, ngay từ đầu đã khó nói, càng để lâu thì cũng sẽ càng thêm khó khăn.

Triệu Hi Thành giữ chặt tay Chu Thiến, bàn tay nóng ấm như tiếp thêmsức mạnh vô hạn cho Chu Thiến, anh nhìn cô một cái, ánh mắt kiên định,đầy sự tin tưởng khiến Chu Thiến bình tĩnh lại

Anh nắm tay cô, quay đầu nói với cha mẹ:

- Cha mẹ, con muốn lấy Chu Thiến, chờ con xuất viện thì con sẽ chuẩn bị đám cưới.

Triệu phu nhân nhìn Triệu Hi Thành không lên tiếng, Triệu lão gia tử hai tay chống nạnh, ngửa đầu cười lớn như nghe chuyện hài

Triệu Hi Thành nhìn cha nói:

- Cha à, con nói rất thật, cha biết tính con rồi đó, chuyện gì đã quyết thì tuyệt đối sẽ không thay đổi!

Triệu Quốc Xương lập tức trầm mặt, ông nhìn thoáng qua Chu Thiến:

- Chu tiểu thư, cô còn định ở đây sao? Những lời tôi sắp nói ra chắc chắn sẽ rất khó nghe!

Triệu Hi Thành cũng có chút lo lắng nhìn Chu Thiến:

- Thiến Thiến, em ra ngoài trước đi

Chu Thiến cầm tay Triệu Hi Thành, đầu tiên là nhìn anh mỉm cười sau đó quay đầu nhìn thẳng Triệu lão gia mà nói:

https://thuviensach.vn

- Không sao, bác muốn nói gì thì cứ nói

Triệu lão gia tử sửng sốt, ánh mắt của cô trong suốt mà thẳng thắn,vừa tinh thuần lại vừa kiên định khiến ông có cảm giác rất quen thuộc.Ông nhìn Chu Thiến từ trên xuống dưới rồi trầm giọng nói:

- Được, nếu Chu tiểu thư đã nói vậy thì tôi cũng nói thẳng.Chu tiểu thư, cô cho rằng cô và Hi Thành xứng đôi sao? Cô xứng với Triệu gia sao? Hôn nhân của Triệu gia chúng tôi chưa bao giờ là chuyện đơngiản như vậy. Con dâu của Triệu gia phải xuất thân môn đăng hộ đối, côcho là cô hợp sao?

Triệu lão gia tử nói những lời này cũng không phải là khinh thị màchỉ là đang nói thật. Mà sự bình tĩnh này của ông khiến Chu Thiến cảmthấy, cửa này chỉ e còn khó hơn so với tưởng tượng nhiều

Chu Thiến từng bàn với Triệu Hi Thành, có nên nói chân tướng cho haingười không. Nhưng Triệu Hi Thành cho rằng, chuyện này quá khó tin, hơnnữa cũng không có gì có thể chứng minh, nếu bọn họ không những không tin mà còn cho rằng hai người nói dối thì chỉ sợ sẽ phản tác dụng.

Triệu Hi Thành nghe cha nói vậy, những lời này anh cũng từng nói vớicô kết quả là khiến cô dứt khoát rời xa mình. Giờ cha lại nói điều này,anh sợ Chu Thiến sẽ tức giận nên vội nói:

- Cha, con cảm thấy điều này không quan trọng, con chỉ muốn lấy người con yêu, chuyện khác con không để ý!

Triệu lão gia cao giọng:

- Nhưng cha để ý! Chuyện này không thể để mặc được! Cha không đồng ý!

- Cha, cái này thực sự quan trọng sao? Thể diện thực sự quan trọng thế sao?

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nhìn cha thành khẩn nói:

- Con và Chu Thiến đã không thể tách rời, ở bên cô ấy con mới thấy hạnh phúc, nếu không thể ở bên cô ấy thì cả đời này của con sẽchẳng còn vui vẻ. Con mặc kệ cô ấy là ai, cô ấy có thân phận gì, hơn nữa con cũng chẳng thấy cần thiết phải so đo chuyện đó. Chu Thiến là ngườicon gái biết phấn đấu, cô ấy lạc quan, kiên cường, so với mấy tiểu thưdanh gia kia còn mạnh mẽ hơn nhiều. Con chẳng hề thấy cô ấy có gì làkhông xứng với Triệu gia chúng ta. Hơn nữa nói thật ra, Triệu gia chúngta ngoài việc có nhiều hơn nhà cô ấy chút tiền thì những phương diệnkhác cha sao biết được. Cha thậm chí còn chưa gặp qua cha mẹ cô ấy. Nhân phẩm mới là quan trọng nhất!

Triệu Hi Thành nghe Chu Thiến nói qua về người nhà của cô nên khi nói ra những lời này anh rất tự tin

Vẻ mặt Triệu lão gia vẫn bình tĩnh nhưng môi mím chặt, mày nhăn títnhư đang kìm nén cơn giận, chắc vì đây là bệnh viện mà Triệu Hi Thànhcòn chưa khỏe lại, bằng không chỉ e đã sớm nổi trận lôi đình.

Triệu phu nhân vẫn không lên tiếng lúc này đột nhiên đứng lên, đi đến bên Chu Thiến, nắm tay cô mà dịu dàng nói:

- Chu Thiến, bác vẫn rất thích cháu, cũng cảm ơn cháu đã đốitốt với Thế Duy. Bác tin vào nhân phẩm của cháu, cũng tin cháu thật lòng yêu Hi Thành chứ không phải vì tiền của Triệu gia. Nhưng Chu Thiến à,cháu còn trẻ, hôn nhân không phải là chuyện đơn giản, cháu không phảichỉ là kết hôn với Hi Thành, không phải chỉ tốt với nó thôi là đủ. Cháukết hôn với nó thì sẽ là con dâu trưởng của Triệu gia, có rất nhiềuchuyện cháu sẽ không thể tưởng tượng được. Những điều con dâu Triệu giaphải đối mặt không phải là thứ người thường có thể chấp nhận. Bác nóithế cũng chẳng phải là khinh thường cháu mà chỉ là nói sự thật mà thôi.Chắc hẳn hoàn cảnh gia đình cháu rất đơn giản, tiếp xúc với những ngườicũng đơn giản, sẽ rất khó thích

https://thuviensach.vn

ứng với cuộc sống Triệu gia. Hi Thànhgiờ không tỉnh táo nhưng cháu nhất định phải tỉnh táo, phải hiểu là haiđứa thực sự không hợp.

Chu Thiến biết Triệu phu nhân nói vậy cũng không phải là nói quá gì,làm vợ Triệu Hi Thành, làm con dâu Triệu gia không phải chỉ ngồi nhàhưởng phúc là được. Cô cũng phải giữ gìn hình ảnh cho Triệu thị, phảicùng Triệu Hi Thành tham gia các bữa tiệc xã giao, cô phải ở bên TriệuHi Thành để mọi người đánh giá. Nếu con dâu Triệu gia không thể khiếnmọi người tôn trọng thì sẽ là tổn hại cho danh dự của Hi Thành.

Nhưng cô có kinh nghiệm, cô ở Triệu gia đã hơn một năm, bởi vì "mấttrí nhớ" mà cô đã học được rất nhiều chuyện. Ngoài thân phận không thểthay đổi thì những phương diện khác cô cũng sẽ chẳng làm mất mặt HiThành được.

Chu Thiến nhìn Triệu phu nhân, nhẹ nhàng cười nói:

- Triệu phu nhân, cảm ơn bác nói với cháu những điều này,cháu biết bác tốt với cháu, nhưng tâm ý cháu sẽ không thay đổi. Cháumuốn ở bên Hi Thành, chỉ cần có thể ở bên anh ấy, mọi chuyện khác cháuđều không sợ, cháu có niềm tin có thể đối mặt với mọi thứ. Cháu sẽ làcon dâu tốt của Triệu gia, là vợ tốt của Hi Thành, là mẹ hiền của ThếDuy.

Chu Thiến không kiêu ngạo, không nịnh nọt mà nói ra những lời nàykhiến hai người rất bất ngờ. Triệu phu nhân nói những lời này chủ yếu là muốn khiến cô tự ti để cô chủ động rời đi. Không ngờ cô lại tự tin nhưvậy. Cô ấy chỉ là một cô gái bình thường, tự tin từ đâu mà có? Đúng rồi, có lẽ mọi thứ trong suy nghĩ của cô đều rất đơn giản, nếu cô ấy thực sự tham gia một bữa tiệc lớn, để cô ấy ý thức được cô ấy không thuộc thếgiới này thì cô ấy có buông tay không?

Nghĩ vậy, Triệu phu nhân nói:

https://thuviensach.vn

- Chu Thiến, lúc nói thì đương nhiên ai cũng nói hay nhưngcháu thực sự không thể khiến chúng ta tin được. Như vậy đi, tháng sauchính là sinh nhật của Thế Duy rồi, cháu lấy thân phận bạn gái của HiThành đến tham dự, đến lúc đó, không chỉ là chúng ta mà chính cháu sẽhiểu được rốt cuộc cháu có thể làm con dâu Triệu gia hay không

Nghe đến đây, mắt Triệu Hi Thành sáng bừng:

- Có phải chỉ cần Chu Thiến vượt qua được khảo nghiệm của cha mẹ thì cha mẹ sẽ đồng ý chuyện hôn nhân này không?

Triệu lão gia tử cũng thấy cách này của vợ là rất hay, nghĩ Chu Thiến chỉ là một cô gái bình thường, sao biết gì về xã hội thượng lưu? Đếnlúc đó nhất định sẽ hoảng hốt, nghĩ vậy, Triệu lão gia tử gật đầu nói:

- Được, cứ quyết thế đi. Nhưng nếu Chu Thiến không vượt qua được, hai đứa nhất định phải chia tay!

Triệu Hi Thành nắm tay Chu Thiến, hai người nhìn nhau, trong mắt đầy sự tin tưởng. Triệu Hi Thành quay đầu nói với cha:

- Được, cứ quyết thế đi ạ!

……

Từ sau hôm đó, vợ chồng Triệu thị không xen vào chuyện của bọn họ,trong mắt bọn họ, khảo nghiệm một tháng sau Chu Thiến không thể nào vượt qua. Cho dù giờ Hi Thành mời người đến dạy thì cũng chẳng thế nào huấnluyện một cô gái bình thường thành một tiểu thư khuê các trong 1 thángđược

Cho nên, một tháng này coi như là cho hai người bên nhau. Dù sao Hi Thành đang bị thương, cũng chẳng gây chuyện gì lớn được.

https://thuviensach.vn

Bởi vì tâm tình thoải mái cùng với bác sĩ điều trị tận tình, đươngnhiên còn nhờ Chu Thiến chăm sóc, Triệu Hi Thành nhanh chóng hồi phụclại. Giờ anh đã có thể ngồi xuống, có thể ngồi trên xe lăn để Chu Thiếnđẩy đi. Phòng chừng đến khi sinh nhật anh vẫn phải ngồi xe lăn rồi

Nhắc đến tiệc sinh nhật, Triệu Hi Thành lại vui vẻ, anh nói với Chu Thiến:

- Mẹ anh đúng là tạo cơ hội tốt cho chúng ta rồi!

Chu Thiến nói:

- Nói thật, em cảm thấy như đang gian lận trong thi cử vậy!

Sau đó cô lại cười cười:

- Chỉ cần có thể bên anh, gian lận thì gian lậ

Triệu Hi Thành cầm tay Chu Thiến, trong mắt tràn đầy ý cười:

- Chỉ cần qua ngày sinh nhật Thế Duy, chúng ta có thể mãi mãi bên nhau rồi

Chu Thiến nhìn anh:

- Sao anh tin tưởng em thế, không sợ em gây chuyện sao?

- Có phải em chưa từng làm con dâu Triệu gia đâu, quá thừa tư cách, lúc đó cha mẹ anh đã rất thích em còn gì

- Em có chút lo lắng

- Đừng sợ, anh sẽ luôn ở bên em

Rất nhanh đã đến ngày sinh nhật của Thế Duy.

https://thuviensach.vn

Sinh nhật tổ chức ở biệt thự Triệu gia, chẳng những bạn bè thân thích của Triệu gia đều đến mà một số nhân viên, cán bộ cao cấp của Triệu thị cũng đến chúc mừng sinh nhật Thế Duy. Tính ra, phải vài chục người, vôcùng long trọng.

Mà hôm nay, Chu Thiến lấy thân phận bạn gái Triệu Hi Thành mà thamdự, đương nhiên trang điểm cẩn thận, kĩ càng. Quần áo chuẩn bị tốt,trang điểm nhẹ nhàng rồi để Tiểu Mạt làm tóc cho mình. Sau đó Hi Thànhđến đón cô, ba người cùng đến Triệu gia.

Ở trên xe, tim Chu Thiến đập bình bịch. Triệu Hi Thành như là cảmnhận được sự lo lắng của cô thì nắm tay mỉm cười với cô, khuôn mặt tuấntú đầy tình cảm.

Tiểu Mạt ở bên kháng nghị:

- Này này, trong xe còn có người, khinh thường bạn trai tôi không ở bên đấy à…

Triệu Hi Thành cười nói:

- Được rồi, đừng có tị nạnh, chờ lúc hai người kết hôn nhất định sẽ có quà mừng lớn

Tiểu Mạt lập tức cười tủm tỉm:

- Vậy cảm ơn anh trước nhé

Sau đó lại nói với Chu Thiến:

- Thiến Thiến, cậu đừng lo lắng, cứ bình tĩnh thôi, đúng thế, tôi đây chính là cô bé lọ lem đấy, tức chết các người đi. Cậu cứ nghĩthế đi!

Triệu Hi Thành nhìn Chu Thiến, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

- Thiến Thiến không phải là cô bé lọ lem, Thiến Thiến của anh là công chúa, công chúa ngủ say, giờ đã quay về bên anh

Lòng Chu Thiến vô cùng ngọt ngào mà Tiểu Mạt ngồi bên lại nổi gai ốc toàn thân (Tiểu Mạt, em thông cảm với chị vô cùng)

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 247: Tiệc Sinh Nhật

Chương 246: Tiệc sinh nhật

Xe dừng trước cổng biệt thự Triệu gia, lập tức có người hầu mang xelăn đến. Lái xe xuống xe rồi đỡ Triệu Hi Thành ngồi lên xe lăn. Chân anh còn chưa khỏi hẳn, cần phải chú ý cẩn thận, tốt nhất không nên đi lại

Triệu Hi Thành ngồi xuống xe, Chu Thiến nói với lái xe:

- Để tôi là được rồi

Cô đón lấy rồi chậm rãi đẩy anh vào đại sảnh, Tiểu Mạt đi bên cạnh bọn họ

Khách khứa giờ đều tập trung ở đại sảnh, nhìn qua chỉ thấy trong đạisảnh đầy những người ăn mặc sang trọng đang uống rượu, nói chuyện phiếm, đám trẻ con thì đùa giỡn rất vui vẻ.

Triệu lão gia tử cùng mấy người bạn chốn thương trường tụ tập một chỗ mà nói chuyện phiếm. Triệu phu nhân mà các phu nhân, tiểu thư thì ngồinói chuyện trong nhà. Mà nhân vật chính ngày hôm nay là Thế Duy lại ngồi trên đùi bà nội, tươi cười nhìn đám trẻ con đang chơi đùa

Khi Triệu Hi Thành và Chu Thiến xuất hiện ở cửa, mọi người đều nhìnvề phía bọn họ mà kinh ngạc, cô gái trông cao nhã phía sau Hi Thành làai?

Cô gái này không thể nói là xinh đẹp, ngũ quan cũng chẳng quá nétnhưng chẳng hiểu sao lại khiến mọi người thấy thật thoải mái. Có lẽ làvì

https://thuviensach.vn

đôi mắt sáng bừng, có lẽ là vì nụ cười dịu dàng như gió mùa xuân

Cô mặc chiếc váy dài màu tím nhạt, khoác chiếc áo lông trắng, nhìn đã biết đó là chiếc áo cực quý giá khiến cô trông vô cùng cao quý. Tóc dài búi thành búi thanh nhã, dùng một chiếc trâm bằng lông chim cùng màuvới áo để trang trí, vừa quý phái lại vừa thoải mái, dịu dàng

Bạn mạt chược của Triệu phu nhân là Trương phu nhân đến bên bà, tò mò hỏi:

- Nguyệt Cầm, cô gái này là ai thế? Là bạn gái Hi Thành sao?

Tống Thiệu Vân bị Triệu Hi Thành đá là chuyện mọi người đều biết, cho nên mọi người vừa thấy bên cạnh Triệu Hi Thành có người con gái khácxuất hiện thì đương nhiên đều nghĩ như vậy

Triệu phu nhân nói kiểu ba phải:

- Chắc thế, chuyện của bọn trẻ tôi cũng không rõ

Bà không dám nói khẳng định. Thông qua lần này, Chu Thiến nhất địnhsẽ biết khó mà lui, đến lúc đó giải thích cũng dễ dàng hơn. Xã hộithượng lưu là vậy, đám đàn bà con gái nhàn rỗi đều chỉ ưa chuyện tò mò,chuyện nhà mình còn không nên vội vàng kể cho bọn họ nghe, nếu không đểbọn họ đồn đoán thì chẳng biết sẽ thế nào.

Trương phu nhân nhìn Chu Thiến lại hỏi:

- Đây là tiểu thư nhà ai, trông lạ quá

Triệu phu nhân nói quanh co:

- Cái này…

https://thuviensach.vn

Bảo bà nói sao đây, đây là bảo mẫu cũ nhà mình? Bà đúng là không còn thể diện gì

Một bên, Vương phu nhân thoáng do dự rồi nói:

- Cô ấy trông quen quá, hình như là quán quân cuộc thistylist toàn quốc lần trước Chu Thiến đúng không? Tôi xem cuộc thi này,chắc không nhầm đâu

Triệu phu nhân cười gượng hai tiếng:

- Thế à? Tôi cũng không rõ

Trương phu nhân à một tiếng:

- Stylist sao?

Thái độ không mấy coi trọng khiến mặt Triệu phu nhân nóng bừng

Vương phu nhân thấy vẻ mặt Triệu phu nhân như vậy thì vội hòa giải:

- Nói cũng thật lạ, Hi Thành dường như rất có duyên vớistylist. Lúc trước Thiệu Lâm chẳng phải rất mê làm stylist sao? Hơn nữa, tôi thấy làm stylist cũng rất được.

Trương phu nhân cũng ý thức được Triệu phu nhân không vui, vội cười cười phụ họa:

- Nói đúng lắm! Nói đúng lắm!

Triệu phu nhân miễn cưỡng cười cười, trong lòng càng cảm thấy ChuThiến không thích hợp làm con dâu mình. Bà nhìn Chu Thiến, hôm nay cô ấy ăn mặc không tệ nhưng chỉ thay một bộ quần áo là có thể thay đổi sựthật mình xuất thân bình dân sao? Ở thế giới thượng lưu, có một số

https://thuviensach.vn

thứkhông thể thay đổi trong thời gian ngắn, Triệu gia sao có thể chờ côthích nghi?

Thế Duy nhìn thấy cha và cô, mẹ nuôi là ba người cậu nhóc thích nhất, khỏi cần bàn cậu bé đã vui cỡ nào, vội nhảy xuống khỏi người bà nội,chạy vội về phía bọn họ như con chim non vui vẻ

- Cha! Cô ơi! Mẹ nuôi ơi!

Thế Duy hoan hô, mắt thấy sắp nhảy lên người Triệu Hi Thành, Chu Thiến vội tiến lên bế bổng Thế Duy, cười nói:

- Cha bị đau chân không bế Thế Duy được, để cô bế Thế Duy nhé

Thế Duy cũng biết cha không khỏe, lúc trước cậu bé cũng từng đến bệnh viện thăm cha nên cũng không khó chịu, thoải mái đồng ý

Chu Thiến cao hứng vỗ má cậu bé nói:

- Hôm nay sinh nhật Thế Duy, nói cho cô nghe, Thế Duy mấy tuổi rồi

Thế Duy vươn ba ngón tay, non nớt đáp:

- 3 tuổi!

Chu Thiến vui vẻ thơm má cậu nhóc:

- Thế Duy thông minh quá

Bên kia, Tiểu Mạt cũng nói:

- Lại đây mẹ nuôi bế cái nào, mẹ nuôi mua đồ chơi cho Thế Duy đó

Nhìn thấy Thế Duy và Chu Thiến thân thiết, đám Trương phu nhân có chút kinh ngạc:

https://thuviensach.vn

- Xem ra Thế Duy rất thân thiết với cô ấy

Triệu phu nhân nhìn cảnh này thì cũng khẽ thở dài. Chu Thiến rất tốtvới Thế Duy, khó mà để Thế Duy chấp nhận ai, nếu thân phận Chu Thiến cao hơn một chút thì tốt rồi

Nhìn thấy bọn Chu Thiến đến, Triệu lão gia vội vàng gọi Hi Thành đến, nói có một số việc muốn bàn với anh, sai người hầu đẩy anh đến đây. Chu Thiến đương nhiên không tiện đi theo, Triệu Hi Thành nhíu mày nói:

- Cha nhất định là cố ý tách anh ra để em tự ứng phó một mình, đừng sợ, anh sẽ sớm quay lại

Chu Thiến cười với anh:

- Em không sao, anh đi đi! Em tự lo cho mình được mà

Nói xong giao xe lăn cho người hầu

Triệu Hi Thành đi rồi, Chu Thiến đi tới chỗ Triệu phu nhân chào hỏi.Triệu phu nhân không muốn Chu Thiến nói chuyện với đám Trương phu nhânlâu nên chào hỏi xong lại kéo bọn họ đi về chỗ khác

Tiểu Mạt tức giận:

- Bà ấy có ý gì?

Chu Thiến lại chẳng hề bực mình:

- Cũng bình thường thôi, bà ấy là người sĩ diện như vậy, nếukhông thực sự chấp nhận mình thì sẽ luôn cảm thấy mình khiến bà mất mặt

Tiểu Mạt thở dài, tình huống này càng nghĩ càng thấy to đầu, khôngkhỏi thấy may mắn khi bản thân tìm được Trương Bân xuất thân tương tự.Lúc

https://thuviensach.vn

này Thế Duy lại ầm ỹ đòi Tiểu Mạt đưa đồ chơi, Tiểu Mạt nói với ChuThiến:

- Thiến Thiến, mình đưa Thế Duy đi một chút, cậu ở một mình được chứ?

Chu Thiến gật đầu cười nói:

- Nơi này cũng không phải đầm rồng hang hổ, có cái gì đâu, đưa quà của mình cho Thế Duy luôn đi

Chu Thiến dứng đó một mình, xung quanh đều là người không quen biết,bọn họ tụ tập một chỗ trò chuyện vui vẻ, có khi cũng tò mò nhìn qua cô,với những người này, Chu Thiến chỉ mỉm cười cho qua

Có bồi bàn bưng đồ uống đi qua, cô tiện tay lấy một ly đồ uống. Lúcnày cách đó không xa có hai cô gái ăn mặc thời trang sành điệu đi tới.

- Chào cô! Một trong hai cười chào cô

- Chào cô! Chu Thiến mỉm cười đáp lại

Một cô gái khác nói:

- Cô là bạn gái của Triệu Hi Thành sao?

Chu Thiến đáp rất kiên quyết:

- Đúng vậy.

Cô gái lúc trước có chút mất tự nhiên, nhìn Chu Thiến từ trên xuống dưới rồi hỏi:

- Cô là thiên kim nhà ai?

https://thuviensach.vn

Mắt thấy Triệu Hi Thành và Tống Thiệu Vân chia tay, không ít tiểu thư trong thành phố nghĩ mình lại có cơ hội, không ngờ bây giờ bên cạnh anh lại nảy ra một cô gái khác, thật khó chịu.

Cô gái còn lại nghe Chu Thiến đáp thì bưng miệng, vẻ mặt cực khoa trương:

- Trời ạ, cậu không xem tivi sao? Cô ấy là "vua hạng chót"Chu Thiến nửa năm trước đó! Lúc ấy bọn mình chẳng bình chọn cho cô ấysao?

- "Vua hạng chót"? Suýt thì quên mất!

Cô gái còn lại bĩu môi cười nói

Cô ta nhìn Chu Thiến, vẻ mặt cợt nhả:

- Lần sau cô làm tạo hình cho tôi đi

Giọng điệu như thể nữ vương sai người hầu vậy. Cô gái còn lại cũng cười cười nhìn Chu Thiến.

Cách đó không xa, Triệu phu nhân cũng chăm chú nhìn cảnh này. Ngườinhư vậy muốn làm con dâu Triệu gia thì bọn họ sẽ phải chịu nỗi nhục nhãnày mãi. Như vậy, cô ấy hẳn nên nhận ra mình và Hi Thành rất không xứngđi!

Chu Thiến lạnh lùng nhìn bọn họ một cái, sau đó mỉm cười:

- Ngại quá, tôi giờ là trợ lý cho thầy Khắc Y, mà Khắc Y thìkhông phải là ai cũng có thể mời được, cho dù là ngôi sao nổi tiếng cũng phải hẹn trước. Muốn nhờ tôi tạo hình thì cũng phải chờ tôi ra nướcngoài đào tạo chuyên sâu thì mới được, đến lúc đó cô hẹn với trợ lý củatôi đi. Tôi sẽ ưu tiên cô

Nói xong, cô nhìn thấy Triệu Hi Thành ngồi xe lăn được người hầu đẩyđến đây, cô vẫy vẫy tay với anh. Hai cô gái kia cũng nhìn thấy Triệu

https://thuviensach.vn

HiThành, vốn tươi cười định tiến lên chào hỏi thì lại phát hiện anh cănbản chẳng nhìn bọn họ mà chỉ cười nhìn với Chu Thiến khiến hai cô nàngcứng đờ người

Chu Thiến quay đầu lại, mỉm cười với bọn họ, tao nhã nói:

- Ngại quá, Hi Thành tới tìm tôi, tôi đi trước

Sau đó thong dong lướt qua bọn họ, đi về phía Hi Thành trong ánh mắt ghen ghét của bọn họ

Triệu Hi Thành nắm tay Chu Thiến rồi lạnh lùng nhìn qua hai cô, ánhmắt âm trầm khiến hai người cảm thấy lạnh run người, vội tránh khỏi tầmmắt của anh

Triệu Hi Thành giận dữ nói:

- Sao thế, bọn họ làm khó em?

Chu Thiến cười nói:

- Chỉ cần em tự coi trọng chính mình thì chẳng ai làm tổn thương em được

Triệu Hi Thành khen ngợi nhìn cô, nói:

- Nào, để anh dẫn em đi giới thiệu với mọi người! Vợ của Triệu Hi Thành không phải để cho ai nói gì cũng được đâu

Câu cuối cùng, giọng trở nên lạnh xuống

Cách đó không xa Triệu phu nhân thấy hết một màn này, không khỏi cúiđầu cười. Trương phu nhân nhìn thấy thì không khỏi ngạc nhiên hỏi:

- Nguyệt Cầm, bà cười gì thế? Có gì hay à?

https://thuviensach.vn

Triệu phu nhân che miệng ổn định cảm xúc bản thân rồi nói:

- Không có gì, chỉ là nghĩ đến một chuyện thú vị!

Vương phu nhân cũng hứng thú:

- Chuyện thú vị gì? Nói chúng ta cùng nghe đi cho mọi người cùng vui

Triệu phu nhân nhìn theo bóng Chu Thiến, cười nói:

- Đó là chuyện cũ, thợ săn vốn tưởng là bắt được thỏ nhưngkhông thể ngờ được mọi chuyện lại trở nên khó giải quyết! Nhưng cũng rất thú vị!

Trương phu nhân cùng Vương phu nhân nhìn nhau, không biết bà có ý gì!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 248: Chấp Nhận

Chương 247: Chấp nhận

Triệu Hi Thành đi đến đâu mọi người đều tiến lên chào hỏi, quan tâmhỏi han vết thương của anh. Ai cũng biết anh bị thương nhưng không aibiết vì sao lại có vết thương này

Triệu Hi Thành chào hỏi mọi người xong thì bắt đầu chính thức giới thiệu Chu Thiến cho mọi người.

- Đây là bạn gái tôi Chu Thiến, cô ấy là stylist

Rõ ràng, chủ động nói ra, stylist có phải là điều gì đáng xấu hổ đâu mà không thể nói. Triệu Hi Thành nghĩ vậy

Chu Thiến cười nhìn mọi người nói:

- Về sau mọi người có cần tạo hình thì cứ đến tìm tôi!

Những người này mới đầu còn tưởng rằng Chu Thiến là thiên kim nhà ai, chẳng ai biết cô. Nghe Triệu Hi Thành nói cô là stylist thì biết xuấtthân của cô không tốt lắm, dù sao có nhà giàu nào lại để con gái mìnhlàm việc này? Bọn họ có chút khinh thường nhưng thấy Triệu Hi Thành bình thản nói như vậy, Chu Thiến cũng cười rất tự nhiên như thể chẳng thấycông việc này có gì không ổn mà thậm chí còn kiêu ngạo khiến mọi ngườiđều bớt thành kiến, đánh giá lại Chu Thiến một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Chu Thiến tươi cười trò chuyện với mọi người, những người này phầnlớn cô đều biết cho nên trò chuyện không có chút gì mất tự nhiên. Cử chỉ tao nhã, nụ cười nhu hòa và giọng nói thân thiết khiến mọi người sinhhảo cảm với cô, thậm chỉ cảm thấy xuất thân của cô chẳng có gì là quantrọng.

Triệu lão gia tử đã quan sát Chu Thiến, thấy cô vẫn rất tự nhiên, bất kể là lúc một mình hay bị người khác khiêu khích hay với nhiều ngườithì vẫn chỉ luôn bình tĩnh, cười nói thoải mái, không kiêu ngạo khôngsiểm nịnh, cử chỉ khéo léo, trò chuyện với mọi người cũng thoải mái,phong cách quý phái. Nếu ông không biết rõ về cô thì thực sự đã nghĩ côlà thiên kim tiểu thư nhà ai. Hơn nữa, ông biết bây giờ có rất nhiềutiểu thư nhà danh gia hoặc là kiêu ngạo ương bướng hoặc là tỏ vẻ dịudàng, nào có được sự tự nhiên, thân thiết như Chu Thiến?

Triệu lão gia tử kinh ngạc, ông nghĩ nát óc cũng không nghĩ sẽ làtình cảnh này. Nếu gia thế Chu Thiến có thể tốt một chút, cho dù chỉ làmột tiểu thư của xí nghiệp nhỏ thì ông đã hai tay đồng ý, nhưng…

Triệu lão gia tử không khỏi thở dài, trong lòng có chút tiếc nuối.

Bên kia Triệu Hi Thành lại dẫn Chu Thiến đi đến phía các bà các cô.Đối mặt với bọn họ, Chu Thiến cũng rất thoải mái, nhiều người cô đềuquen biết, sở thích của nhiều người cô vẫn nhớ nên biết họ thích nghegì, không thích nghe cái gì, nói gì để bọn họ hứng thú. Rất nhanh nhữngngười phụ nữ tinh quái này đã có cảm tình với cô bởi vì Chu Thiến khiếnbọn họ thấy rất thoải mái, có khi còn cảm thấy như đã tìm được tri kỉ

Bọn họ kéo Chu Thiến qua một bên mà nói chuyện, vô cùng tò mò vớicông việc của cô nhưng vì rất yêu quý Chu Thiến nên không chút khinhthường, ngược lại còn rất nể vì Chu Thiến có thể làm được nhiều thứ nhưvậy

https://thuviensach.vn

Ngay cả Trương, Vương cũng hưng phấn nói với Triệu phu nhân:

- Nguyệt Cầm, cô bé này không tồi đây! So với Tống gia tiểuthư có khi còn hơn nhiều, hiểu chuyện, thoải mái, nói năng ngọt ngào, bà đúng là tốt số, cậu lớn tìm cho bà con dâu xuất sắc ghê!

Triệu phu nhân cười gượng, bà hoàn toàn không đoán được chuyện lạithành thế này. Bà nghĩ Chu Thiến sẽ không chịu nổi sự miệt thị của mọingười, lòng tự trọng bị tổn thương mà nhận thức được mình không xứng với Hi Thành. Bà thật không ngờ, Chu Thiến lại có dũng khí như vậy, dễ dàng chinh phục được mọi người, được mọi người yêu thích.

Vương phu nhân lặng lẽ nói với Triệu phu nhân:

- Nguyệt Cầm, tôi biết tôi không nên xen vào, nhưng tôi biếtbà không đồng ý cho chúng nó. Nhưng theo tôi thấy, nhân vô thập toàn,bàn thân Chu tiểu thư vẫn rất xuất sắc rồi, hơn nữa tình cảm hai ngườitốt như vậy, lại hòa hợp với Thế Duy là điều chẳng dễ. Bà nghĩ kĩ đi!

Triệu phu nhân nghe xong lời bà nói thì không nói gì nhưng cũng bắt đầu suy nghĩ

Đến lúc ăn cơm, Tiểu Mạt bế Thế Duy ra

Thế Duy hôm nay mặc bộ vest nhỏ, thắt nơ đỏ như một người lớn, vôcùng đáng yêu. Mọi người nhìn cậu bé mà không nhịn được đều muốn chơiđùa. Thế Duy thấy nhiều người yêu quý thì cũng rất vui vẻ, miệng nhỏngọt ngào gọi chú gọi cô, ông nội bà nội khiến mọi người cười vui vẻ.Không khí thực sự rất náo nhiệt.

Có người hỏi đùa cậu bé:

- Thế Duy yêu ai nhất?

https://thuviensach.vn

Thế Duy lớn tiếng nói:

- Thế Duy yêu cha yêu mẹ, ông nội, bà nội, bà ngoại, mẹ nuôi, cả cô nữa

Mọi người ai cũng khen Thế Duy thông minh. Mà vợ chồng Triệu thị thấy cậu bé nhắc đến cả Chu Thiến thì cũng biết địa vị của Chu Thiến tronglòng cậu bé, không khỏi trầm tư.

Bữa cơm trôi qua trong sự vui vẻ, ấm áp. Chu Thiến bế Thế Duy bêncạnh mà lo bón cơm cho cậu bé. Mọi người thấy cô dịu dàng như vậy thìlại càng tán thưởng

Sau khi ăn xong, người hầu đẩy một chiếc bánh ngọt lớn vào, bánh ngọt ba tầng, trên cùng cắm ba ngọn nến. Triệu lão gia bế Thế Duy cho cậu bé thổi nến. Thế Duy rất vui, phùng mang trợn má mà thổi một hơi tắt bangọn nến. Mọi người vỗ tay chúc mừng. Thế Duy cũng cao hứng vỗ bàn taynhỏ bé.

Nhìn con mình đã lớn như vậy, lại khỏe mạnh, đáng yêu, Chu Thiến và Triệu Hi Thành nhìn nhau cười, lòng rất vui vẻ

Khách khứa cùng ăn bánh ngọt, chơi đùa với Thế Duy một hồi rồi lụctục rời đi. Chu Thiến và Triệu Hi Thành dẫn Thế Duy đi dạo ở hoa viênmột lúc

Trước kia Triệu Hi Thành cùng Thế Duy tản bộ, Chu Thiến chỉ có thể ởbên nhìn lén, đau lòng rơi lệ, giờ rốt cuộc có thể đứng bên bọn họ, lòng không khỏi cảm khái

Bọn họ cùng nắm tay Thế Duy mà chậm rãi tản bộ trong hoa viên.

Chu Thiến hỏi Thế Duy:

- Hôm nay Thế Duy có vui không?

https://thuviensach.vn

Thế Duy ngẩng đầu lên, ánh trăng chiếu sáng lên khuôn mặt nhỏ nhắn của cậu bé, cậu bé cười nói:

- Vui lắm! Thế Duy có nhiều đồ chơi mới lắm

Hai người cười, trẻ con thật đúng là dễ dàng thỏa mãn.

Triệu Hi Thành đột nhiên dừng lại, ngồi xổm xuống trước Thế Duy rồi nói:

- Thế Duy, sau này cô sẽ sống cùng chúng ta được không?

Thế Duy vỗ tay vui vẻ nói:

- Được! Thế Duy rất thích

Triệu Hi Thành hỏi thêm:

- Vậy cô làm mẹ Thế Duy được không?

Thế Duy ngừng cười nhìn cha không nói, chỉ chốc lát sau mắt đã đỏ hoe:

- Cha, cha lại không cần mẹ sao?

Nhìn Thế Duy buồn bã, Chu Thiến đau lòng vội vàng ngồi xổm xuống nói:

- Không phải, cha mãi mãi cần mẹ, Thế Duy không thích cô sao?

Thế Duy lắc đầu nói:

- Thế Duy rất thích cô nhưng Thế Duy cũng rất thích mẹ

Chu Thiến ôn nhu nói:

- Thế Thế Duy có thích ở với cô không

https://thuviensach.vn

Thế Duy gật đầu:

- Thích, nhưng cô là cô, không phải mẹ!

Chu Thiến im lặng một hồi sau đó ôm Thế Duy vào lòng nói:

- Được, cô mãi mãi là cô của Thế Duy!

Triệu Hi Thành nóng nảy, nói:

- Thiến Thiến, thế sao được?

Chu Thiến đứng lên nhỏ giọng nói với Triệu Hi Thành:

- Chúng ta đừng ép Thế Duy. Từ từ rồi thằng bé sẽ hiểu, nhìn con bảo vệ mẹ như vậy, lòng em cũng rất vui

Cô cúi đầu nhìn Thế Duy nói:

- Bất kể Thế Duy có gọi em là mẹ hay không, trong lòng em nóvẫn là con em, hơn nữa không phải là con không thích em, chỉ là xưng hômà thôi, em đâu để ý

Triệu Hi Thành ôm bả vai cô nhẹ nhàng nói:

- Triệu Hi Thành, đừng buồn, Thế Duy còn nhỏ chưa hiểu chuyện, chờ con trưởng thành sẽ nhận em là mẹ thôi

Chu Thiến nhẹ nhàng gật đầu.

Hôm nay, Triệu Hi Thành cùng Chu Thiến cũng không đem kết quả khảonghiệm này mà đi tìm vợ chồng Triệu thị, thực ra kết quả đã rất rõ ràng, Chu Thiến đã được mọi người nhận thức, dựa theo ước định bọn họ nhấtđịnh phải đồng ý chuyện hôn nhân này. Nhưng bọn họ cảm thấy, chuyện nàynhất định phải cho hai người chút thời gian để bọn họ suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Nếu cứđem chuyện ước định ra để ép buộc thì sẽ khiến mọi người không vui nênhai người quyết định tạm thời không nhắc đến để hai ông bà tự suy nghĩ

Một tuần sau, Triệu phu nhân tìm Chu Thiến, Chu Thiến biết bọn họ đã có quyết đinh

Triệu phu nhân hẹn Chu Thiến đến một quán cà phê tao nhã, đi thẳng vào vấn đề:

- Chu Thiến, vốn chúng ta không hài lòng với cháu, dù sao thân phận của cháu cũng kém nhà chúng ta quá xa

Bà uống một ngụm cà phê, ngẩng đầu, nhìn Chu Thiến, đột nhiên nở nụ cười:

- Nhưng ngoài việc thân phận không hợp, mọi phương diện khácchúng ta vẫn rất hài lòng. Hiếm có chính là cháu và Thế Duy rất hợpnhau. Nhưng đương nhiên đó không phải là quan trọng nhất, quan trọngnhất là cháu có thể khiến Hi Thành ngay cả tính mạng cũng không cần, cóthể thấy cháu rất quan trọng với nó

Chu Thiến mỉm cười nhìn bà, lắng lặng nghe bà nói tiếp

- Từ sau khi Thiệu Lâm qua đời, Hi Thành như chết đi một nửa, chẳng còn tức giận chẳng còn cảm xúc, cho dù là Tống Thiệu Vân xuấthiện cũng chẳng khiến nó thay đổi, người làm mẹ như bác cũng rất khổ sở

Sắc mặt Triệu phu nhân đột nhiên trở nên ảm đạm, có lẽ là nhớ lạichuyện cũ đau lòng, Chu Thiến vươn tay khẽ nắm lấy tay bà như an ủi.Triệu phu nhân nhìn cô mỉm cười:

- Cảm ơn cháu, cháu đúng là người hiểu chuyện, khó trách HiThành yêu cháu như vậy! Cũng nhờ sự xuất hiện của cháu mới khiến có tìmđược chút

https://thuviensach.vn

sức sống, cháu quan trọng với nó như vậy, bác cũng không nhẫntâm chia rẽ hai đứa. Đương nhiên, sự phản đối của chúng ta với hai đứalà vô dụng, hai đứa xin ý kiến của chúng ta cũng là một sự tôn trọng,điều này bác rất cảm ơn cháu!

Chu Thiến lắc đầu, nói:

- Triệu phu nhân, hai người là cha mẹ của Hi Thành, cháu là vậy là điều đương nhiên

Triệu phu nhân rất hài lòng với câu trả lời này, gật gật đầu tiếp tục nói:

- Vốn cha Hi Thành còn không tán thành nhưng bác đã khuyênnhủ nó rồi, ông ấy tuy cố chấp nhưng vẫn rất quan tâm đến con mình, cuối cùng cũng đồng ý rồi.

Chu Thiến nghe đến đó thì rất vui vẻ, cô nói với Triệu phu nhân:

- Cảm ơn hai bác đã đồng ý chuyện của cháu và Hi Thành!

- Hôm nay bác hẹn cháu ra là để nói chuyện này, sau đó cũngmuốn hẹn cháu xem lúc nào có thể mời cha mẹ đến gặp gỡ, dùng cơm. Haiđứa kết hôn, không thể có chuyện hai bên thông gia còn không gặp gỡ được

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 249: Nồng Nàn

Chương 248: Nồng nàn

Chu Minh Xa vốn không đồng ý với chuyện hôn nhân này, dù sao ngườicủa Triệu gia trước kia từng đâm chết con gái lớn của ông, tuy rằngngười gây họa giờ cũng đã chết mà Triệu Hi Thành thì không liên quan gìnhưng lòng ông vẫn là không thoải mái.

Nhưng phản ứng của Lý Mai lại không giống, bà ta nghe nói Chu Thiênsẽ được gả vào nhà giàu gì mắt sáng bừng, cảm giác như một miếng bánhngon rơi trúng đầu. Tuy rằng bà ta không phải là mẹ đẻ Chu Thiến nhưngcũng là mẹ kế, vừa nghĩ đến việc mình sẽ thành thân gia với nhà giàu,trở thành người của xã hội thương lưu mà lại mừng rỡ phát điên

Thấy chồng còn do dự thì lo lắng, sợ ông làm hỏng giấc mộng thượng lưu của mình thì khuyên:

- Chuyện hôn nhân của con trẻ ông đừng can thiệp nhiều, ôngkhông thể vì một đứa con gái mà hủy đi hạnh phúc cả đời của đứa còn lại. Nghe nói Thiến Thiến ở Nhật Bản gặp động đất cũng là nhờ Triệu Hi Thành không ngại nguy hiểm đi cứu nó. Người đàn ông có tình có nghĩa như vậygiờ đi đâu mà tìm, hơn nữa điều kiện nhà bọn họ cũng tốt, về sau ThiếnThiến nhất định sẽ được sống thoải mái, làm cha sao có thể phản đối? Giờ nhà bọn họ không chê Thiến Thiến, mà còn đề nghị gặp mặt bàn chuyện hôn nhân thì chứng tỏ bọn họ không khinh thường chúng ta. Nhà chồng tốt như vậy cũng là cái phúc của Thiến Thiến! Ông đừng ngăn cản

https://thuviensach.vn

Chu Minh Xa nghe vợ nói vậy thì cũng thấy có đạo lý, ông gọi điện cho Chu Thiến bàn bạc thời gian gặp mặt.

Triệu gia nếu đã đồng ý chuyện hôn nhân này thì đương nhiên sẽ làmchu đáo. Định thời gian rồi, Triệu gia phái người về quê Chu Thiến đóncả nhà Chu Thiến lên thành phố, có thể nói là rất nể mặt thông gia khiến Lý Mai cao hứng cười tít mắt. Chu Minh Xa thấy Triệu gia có lòng nhưvậy, có thể thấy bọn họ rất hài lòng với con gái mình thì cũng rất vui

Triệu Hi Thành tuy rằng còn ngồi xe lăn nhưng vẫn cùng Chu Thiến điđón. Chu Minh Xa xuống sân bay thấy Triệu Hi Thành ngồi xe lăn đi đónthì rất cảm động. Mà Lý Mai thì lại ngạc nhiên vì Triệu Hi Thành quátuấn tú, không khỏi thầm than Chu Thiến tốt số, thái độ với Chu Thiếnđương nhiên cũng quay ngoắt 180 độ, trước Thiến Thiến, sau Thiến Thiến,vô cùng thân thiết. Lý Mai muốn để Triệu Hi Thành, Triệu gia thấy mẹ kếnày quan tâm đến Chu Thiến cỡ nào

Chu Thiến đương nhiên là biết rõ tâm tư của bà ta nhưng cũng khôngvạch trần, chỉ cười cười cho qua. Lý Mai cũng chưa từng làm chuyện gìquá đáng, nếu đã là người một nhà thì cũng chẳng cần khiến bà ta phảikhó xử khiến Triệu gia có cái nhìn không hay

Triệu Hi Thành đã thuê khách sạn tốt nhất cho bọn họ, ở phòng cũng là phòng VIP. Hôm sau, vợ chồng Triệu thị mở tiệc chiêu đãi ở ngay kháchsạn này

Vốn Lý Mai nghĩ ăn cơm với nhà giàu thì đương nhiên phải ăn mặc lộnglẫy, diêm dúa một chút. Bà ta lôi hết trang sức ra mà đeo muốn thể hiệnmình cũng không phải là hạng nghèo khó. Bà bảo Chu Minh Xa đi mua một bộ đồ hàng hiệu về mặc nhưng ông lại nói:

- Quần áo tôi mang đi không phải không tốt, hơn nữa, Triệugia cũng không phải không biết về nhà ta, bọn họ sao để ý quần áo chúngta mặc bao

https://thuviensach.vn

nhiêu tiền. Vì cùng bọn họ ăn một bữa cơm mà phải đi mua quần áo sang trọng thì như thể chúng ta đang xun xoe, nịnh nọt vậy

Ông còn bắt Lý Mai không được đeo quá nhiều trang sức:

- Cứ như nhà giàu mới nổi, quá tục tằn!

Lý Mai giờ không quá dám cãi lời chồng cho nên tháo hết, chỉ đeo chiếc vòng cổ

Hai bên gặp nhau, Lý Mai thầm cảm thấy may mắn khi mình không đeo quá nhiều trang sức. Bởi vì Triệu phu nhân cả người cũng chỉ đeo chiếc dâychuyền và đôi hoa tai, hơn nữa ăn mặc thanh lịch khiến người ta cảm thấy bà thật cao quý. Nếu mình thực sự đeo hết trang sức lên người, so vớiTriệu phu nhân thì sẽ trở nên tục khí hơn nhiều

Khi vợ chồng họ Chu đánh giá vợ chồng họ Triệu thì vợ chồng họ Triệucũng nhìn sang hai người. Chu Minh Xa mặc âu phục sạch sẽ, gọn gàng,thái độ không kiêu ngạo cũng chẳng luồn cúi, rất đúng mặc. Lý Mai dù cóchút mất tự nhiên nhưng cũng là chuyện thường, phụ nữ nhà bình thường,gặp cảnh tượng này có choáng ngợp cũng là đương nhiên. Em trai Chu Thiến cũng rất lễ phép, đúng mực, nghe nói học rất giỏi. Điều này càng khiếnbọn họ vui mừng

Tóm lại cảm giác hai bên đều không tệ, nhà trai không tự cao tự đại,nhà gái tuy không bằng nhưng cũng tự nhiên thoải mái chứ không nịnh nọt, luồn cúi.

Chu Thiến và Triệu Hi Thành thấy không khí hài hòa thì cũng rất vui

Hai bên vừa ăn cơm vừa bàn chuyện đám cưới, rất nhanh đã định ra ngày giờ tổ chức. Triệu gia còn chuẩn bị chu đáo mà tặng cho vợ chồng ChuMinh Xa một căn biệt thự trị giá đến cả chục triệu nhưng Chu Minh Xakhéo léo từ chối. Ông luôn cảm thấy, nhà trai có tiền là việc của bọnhọ,

https://thuviensach.vn

ông gả con chứ không phải là bán con. Nếu nhận quà quý như vậy thìcon gái sẽ chẳng được sống thoải mái, sẽ bị Triệu gia cho rằng nhà mìnhtham tiền. Lý Mai tuy rằng rất tiếc nhưng chuyện này bà ta không cóquyền làm chủ. Huống chi sính lễ của Triệu gia cũng chẳng phải là con số xoàng nên tâm tình cũng thoải mái hơn

Rất nhanh, chuyện người thừa kế của Triệu thị muốn cưới con gái nhànghèo đã lan rộng. Nhân vật chính cũng là người mọi người khá quen – Chu Thiến. Có một số người thậm chí còn đoán, có phải là vì Triệu Hi Thànhtừng làm người mẫu cho Chu Thiến nên mới khiến hai người gắn bó vớinhau. Mọi cô gái đều ghen tỵ với Chu Thiến, một số thậm chí còn bắt đầucũng học stylist, tham gia cuộc thi. Bọn họ cho rằng cuộc thi đã đem lại vận may cho Chu Thiến, nhất thời, cuộc thi đã chấm dứt được nửa năm lại trở thành đề tài nóng bỏng.

Triệu gia cũng bắt đầu chuẩn bị hôn lễ cho bọn họ, chuẩn bị kĩ càngtrong suốt hai tháng trời. Chân Triệu Hi Thành đã khỏi hẳn, không phảingồi xe lăn nữa nhưng mấy hôm nay vì bận rộn chuẩn bị hôn sự mà gầy đikhông ít. Tuy rằng chuyện hôn nhân đã có người chuyên chuẩn bị nhưng cónhiều chuyện anh nhất quyết tự làm để có hiệu quả tốt nhất. Mà Chu Thiến cũng bận rộn việc bố trí lại phòng, sau khi kết hôn bọn họ vẫn sẽ ở lại biệt thự Triệu gia, điều này khiến Triệu phu nhân rất vui vẻ, cho nêncố ý dặn dò Dung tẩu giúp cô chuẩn bị. Từ sau khi Quế tẩu rời đi, Dungtẩu không lâu sau đã quay về, bà rất quen việc nên giúp được Chu Thiếnkhông ít. Chu Thiến cũng rất tôn trọng bà khiến Dung tẩu luôn miệng khen ngợi thiếu phu nhân tương lai.

Trước đám cưới 1 tuần, hai người cùng đi thử áo cưới. Áo cưới của bọn họ đều được chuyển từ Milan về, đặt thiết kế riêng.

Triệu Hi Thành thay quần áo xong ngồi ở ngoài chờ Chu Thiến. Anh vừasốt ruột đọc báo vừa tưởng tượng Chu Thiến mặc áo cưới sẽ thế nào. Không lâu sau, nhân viên cửa hàng cười tủm tỉm đi ra nói với anh:

https://thuviensach.vn

- Triệu tiên sinh, Triệu phu nhân đã xong rồi

Triệu Hi Thành ngẩng đầu đã thấy Chu Thiến mặc chiếc áo cưới màu trắng chậm rãi bước ra

Áo cưới trắng tinh khôi để lộ ra bờ vai mềm của cô. Váy xòe rộng, lụa mỏng tầng tần lớp lớp, chất voan trong suốt như mây như khói, Chu Thiến tựa như tiên nữ trong mây mà nhìn anh mỉm cười.

Triệu Hi Thành kìm lòng không đậu đứng lên, hai mắt si ngốc nhìn cô.Anh cũng không nghĩ Chu Thiến xinh đẹp, đương nhiên, điều này anh vốnkhông quan tâm nhưng chính giờ khắc này, anh cảm thấy, Chu Thiến thực sự xinh đẹp, đẹp đến kinh tâm động phách, khiến anh lóa mắt

Cô nhìn anh lẳng lặng mỉm cười, dưới ánh đèn, làn da cô trắng nõn nà, hai má ửng hồng, đôi mắt như bảo thạch, lông mi dài cong vút, môi mềmmại như hoa hồng

Triệu Hi Thành đi về phía cô, nắm chặt tay cô mà kéo cô đi đến trướctấm gương lớn. Trong gương là bóng dáng hai người, nam tuấn tú, nữ túlệ. Bọn họ nắm tay nhau nhìn đối phương qua gương. Ánh mắt đầy tình ý,vui vẻ, đôi môi mỉm cười hạnh phúc

Triệu Hi Thành xoay người, cúi đầu thì thầm vào tai cô:

- Thiến Thiến, hôm nay đẹp quá, nếu ở đây không có ai thì anh thật sự muốn hôn em

Hơi thở ấm áp phun lên cổ Chu Thiến khiến cô tê dại. Chu Thiến đỏ mặt khiến cô trông càng kiều diễm, Triệu Hi Thành càng nhìn càng say mê,anh không kiềm chế được mà ôm cô vào lòng

Chu Thiến khẽ giãy, sẵng giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Hi Thành, ở đây còn có người

Nhân viên cửa hàng thấy vậy thì lén rời khỏi phòng VIP này, dành không gian cho đôi vợ chồng mới

Triệu Hi Thành cười:

- Thấy chưa? Chẳng còn ai nói

Nói xong cúi đầu dịu dàng hôn cô, hồi lâu sau anh mới buông cô ra, hơi thở có chút dồn dập:

- Thiến Thiến, qua mấy ngày nữa, chờ khi chúng ta kết hôn, anh nhất định phải…

Anh cúi đầu thì thầm câu nói đầy ái muội vào tai cô, giọng nói khànkhàn gợi cảm khiến Chu Thiến đỏ mặt, tim đập thình thịch. Ánh mắt nhìnanh long lanh nước, cô vươn tay khẽ đấm ngực anh nói:

- Đồ đen tối, đồ háo sắc

Giọng nói mềm mại khiến Triệu Hi Thành càng thêm si mê

Anh ôm cô càng chặt, nụ hôn nóng rực đậu lên mặt, lên cổ, lên vai,lên ngực cô rồi mới trở về đôi môi, nụ hôn sâu như hận không thể hút côvào người. Lửa nóng khiến hai người khẽ run lên

Triệu Hi Thành thở hổn hển, lưu luyến buông cô ra, ánh mắt mê loạn,ngực thở phập phồng, môi ướt át khiến anh trông vô cùng gợi cảm. Mà ChuThiến thở cũng không xong, cả người mềm nhũn, dựa vào người anh

Triệu Hi Thành ôm chặt lấy cô, vuốt tóc cô mà ai oán:

- Anh có thể không thành kẻ háo sắc sao? Ba năm qua anh làm hòa thượng, đâu có dễ dàng gì?

https://thuviensach.vn

Chu Thiến cười cười rồi khẽ hôn lên môi anh rồi nói:

- Được, nể tình anh thủ thân như ngọc, em nhất định sẽ lập đền thờ cho anh

Triệu Hi Thành cười đầy tà mị:

- Anh cần gì đền thờ, anh chỉ cần em thôi, thưởng em cho anh nhé

Mặt Chu Thiến đỏ như chảy máu, cô dựa đầu vào ngực anh mà nghe nhịp tim anh đập loạn, lòng ngọt ngào vô cùng:

- Hi Thành, thật tốt quá! Chúng ta có thể ở bên nhau rồi…

Triệu Hi Thành ôm chặt Chu Thiến, cằm cọ lên tóc cô, nhẹ nhàng nói:

- Thiến Thiến, về sau chúng ta nhất định sẽ rất hạnh phúc

Không khí trong phòng VIP thật nồng nàn, say mê

Thật lâu sau, Chu Thiến mới nhỏ giọng nói:

- Này… Hi Thành, anh đừng làm rối tóc em!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 250: Hôn Lễ 1

Chương 249: Hôn lễ 1

Ngày tổ chức đám cưới là ngày thời tiết đẹp, trời cao trong xanh, mây trắng mềm mại, gió thổi ấm áp

Hôn lễ của người thừa kế tập đoàn Triệu thị trở thành chủ đề nóng trong toàn thành phố.

Bởi vì nhà mẹ đẻ của Chu Thiến không ở đây mà Chu Minh Xa cũng khôngchịu nhận biệt thự của Triệu gia tặng nên địa điểm đón dâu ở ngay tạikhách sạn Chu Minh Xa ở. Ba người nhà họ Chu cùng một số họ hàng thânthích từ xa mà đến, một số bạn bè, đồng nghiệp của Chu Thiến bao gồmTriệu Viện Viện, Tiểu Mạt đều ở đây. Ba phòng tổng thống đều chật níchngười

Chu Thiến mời Khắc Y tạo hình cho mình. Tiểu Mạt nhìn Khắc Y hóa trang cho Chu Thiến thì tán thưởng nói:

- Kĩ thuật của thầy Khắc Y thật tuyệt vời, Thiến Thiến, giờ cậu cứ như tiên nữ ý

Lý Mai đang sửa sang lại váy cho Chu Thiến, nghe cô nói thế thì vội nói:

- Thiến Thiến của chúng ta vốn rất xinh đẹp, chỉ cần thoáng trang điểm là y như ngôi sao rồi!

https://thuviensach.vn

Tiểu Mạt nghe xong không khỏi quay mặt đi, miệng giật giật, nịnh nọt thế này lộ liễu quá

Chu Thiến thấy Tiểu Mạt như thế thì bưng miệng cười trộm. Bên kia, Lý Mai lại nói:

- Thiến Thiến, về sau con gả vào Triệu gia nên để ý đến dungnhan của mình một chút. Đàn ông đều yêu cái đẹp, con trang điểm đẹp mớicó thể giữ chặt Hi Thành được! Giờ xã hội này chẳng nói trước được cáigì cả, điều kiện của Hi Thành tốt, khó tránh…

Đông Đông đang chụp ảnh cho mọi người, nghe đến đó vội cắt lời mẹ:

- Mẹ, lại đây đi, con chụp ảnh cho mẹ

Lý Mai vừa nghe đến chụp ảnh thì vội chạy đến. Bà ta hôm nay mặc quần áo, đeo trang sức đều là Triệu Hi Thành tặng, lập tức quên những gìđịnh nói với Chu Thiến, vui vẻ đi chụp ảnh.

Chờ Lý Mai đi rồi, Chu Minh Xa đi đến bên con gái nói:

- Con đừng trách bà ấy, trước giờ đi theo cha chịu nhiều khổ cực, hôm nay được đắc ý thì quên mất trời đất

Chu Thiến cười nói:

- Cha, con không trách dì ấy, chúng ta là người một nhà, dì ấy cũng là muốn tốt cho con thôi

Chu Minh Xa rất vui mừng vì sự hiểu chuyện của cô, không khỏi cảm thấy mình có phúc, các con đều rất hiểu chuyện. Ông lại nói:

- Con lớn lên bên ngoài, cha chưa từng làm tròn trách nhiệmcủa người cha. Giờ thấy con hiểu chuyện, cố gắng như vậy, cha thực sựrất vui, cũng rất cảm kích ông trời.

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, giọng Chu Minh Xa trở nên nghẹn ngào, con gái mới tìm về chưa được bao lâu đã phải gả đi, lòng ông có chút cảm khái:

- Giờ có thể thấy con lấy chồng, nhìn thấy con hạnh phúc nhưthế cha cảm thấy đúng là trời cao ban phước. Cha chúc con cả đời đềuluôn hạnh phúc như vậy

- Cha!

Mắt Chu Thiến cũng hơi ửng đỏ lên. Chu Minh Xa có chút tự trách:

- Xem cha nói gì này, làm con khóc rồi. Mau, đừng có khóc, làm nhòe lớp trang điểm đó, không đẹp đâu

Tiểu Mạt vội vàng đi tới bên, cẩn thận lau khóe mắt cho Chu Thiến.

Chu Minh Xa còn nói:

- Con đừng để những lời dì nói vào lòng. Cha thấy Hi Thànhkhông phải là loại người như thế, nó rất tốt với con, cũng tôn trọng mọi người. Cha thấy sau này nó nhất định sẽ không làm gì có lỗi với conđâu.

Chu Thiến gật gật đầu nói:

- Nếu đã lấy anh ấy thì con sẽ tin tưởng anh ấy. Nếu giờ đã nghi ngờ thì chẳng phải sẽ nghi ngờ cả đời? Thế thì quá mệt!

Chu Minh Xa cười:

- Con thật hiểu chuyện

Ông nắm chặt tay Chu Thiến:

- Hôm nay con gái cha xinh quá, cha cũng muốn chụp ảnh với con

https://thuviensach.vn

Nói xong gọi Đông Đông tới chụp ảnh cho bọn họ, sau đó, mọi người lần lượt chụp ảnh với cô dâu, vô cùng vui vẻ.

Đến 10h, Triệu Hi Thành dẫn theo anh em bạn bè lên tầng đón dâu

Tiểu Mạt lại dẫn các chị em ra chặn cửa, không cho bọn họ tiến vào mà chỉ đòi lì xì

Đòi lì xì? Triệu Hi Thành đương nhiên đã chuẩn bị, cần bao nhiêu cũng có. Anh nhét qua khe cửa, nghĩ như vậy là đã có thể qua cửa nhưng cácchị em nhận lì xì xong thì vẫn đóng chặt cửa, cười nói:

- Triệu Hi Thành, hít đất 100 cái đi! Bằng không đừng mong nhìn thấy cô dâu xinh đẹp của chúng ta?

Cũng chỉ có Tiểu Mạt dám làm khó Triệu Hi Thành, mọi người còn lại chỉ ở bên xem trò hay

Triệu Hi Thành đen mặt, hít đất 100 lần thì còn có sức bế cô dâu sao? Anh không khỏi nghiến răng nghiến lợi, uy hiếp:

- Tiểu Mạt, lúc em kết hôn không muốn nhận quà à!

Tiểu Mạt chẳng coi ra gì, mặt không đổi sắc nói:

- Hôm nay không nghe uy hiếp, muốn ôm người đẹp về nhà thì hít đất đi

Chu Thiến ngồi đó chỉ cười, khó có dịp vui vẻ như thế, để mặc bọn hợtrêu đùa, họ hàng bạn bè cũng chỉ mỉm cười xem trò hay, thỉnh thoảng còn trêu đùa mấy câu. Nhưng Lý Mai lại có chút lo lắng, sợ Triệu Hi Thànhsẽ tức giận nhưng thấy Triệu Hi Thành chẳng hề nổi cáu, thậm chí còn mềm giọng cầu xin Tiểu Mạt thì không khỏi kinh ngạc mở to mắt.

Đông Đông cầm máy chụp ảnh mà chụp lại những cảnh này

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành nịnh nọt đủ kiểu nhưng Tiểu Mạt vẫn chẳng hề thay đổi, anh liếc sang Hi Tuấn, không khỏi nảy ra suy nghĩ, dùng mỹ nam kế!

Anh nói với em trai:

- Em trai ngoài, giờ phải nhờ em thôi

Hi Tuấn cười đi tới cửa, chỉ nhẹ nhàng nói:

- Tiểu Mạt, để chúng tôi vào đi được không?

Bên trong, các cô gái nghe giọng Hi Tuấn thì đều hưng phấn hét ầm lên, mọi người vội vàng mở cửa ra để gặp thần tượng.

Triệu Hi Thành nhân cơ hội chui vào, nhân viên đi theo vội vàng chiahồng bao cho mọi người, mà Triệu Hi Thành vội đi đến bên Chu Thiến, cầmhoa tươi đưa cho cô, lau mồ hôi nói:

- Cuối cùng cũng được thấy cô dâu của anh rồi

Chu Minh Xa và Đông Đông ở bên bật cười

Chu Thiến lấy khăn tay lau mồ hôi cho Hi Thành:

- Có phải là mệt lắm không

Triệu Hi Thành nhìn cô cười:

- Theo lời Tiểu Mạt, không mệt thì sao bế được người đẹp về nhà

- Ba hoa!

Chu Thiến cười, mắt đầy ý ngọt ngào. Những người khác thấy bọn họ hạnh phúc như vậy thì vô cùng hâm mộ.

Tiểu Mạt dựa vào Triệu Viện Viện nói:

https://thuviensach.vn

- Nhìn thấy bọn họ như vậy, mình cũng muốn kết hôn

Triệu Hi Thành nghe được thì quay đầu hung hăng nói:

- Tiểu Mạt, chờ lúc em kết hôn thì bảo Trương Bân hít đất 200 cái nhé

Tiểu Mạt lè lưỡi

Nghỉ ngơi một hồi, Triệu Hi Thành bế Chu Thiến ra khỏi phòng dướivòng vây của mọi người. Có nhiếp ảnh chuyên nghiệp mang máy ảnh đi chụpảnh phía sau, chụp lại từng khoảnh khắc hạnh phúc này.

Đoàn người đi ra khách sạn. Xe hoa đợi sẵn, chiếc xe màu đen sangtrọng cắm đầy hoa tươi, trước xe là hai đứa trẻ con đang hôn nhau. Triệu Hi Thành bế Chu Thiến vào xe, mọi người cũng lên xe do Triệu gia chuẩnbị, sau đó đoàn xe tiến về lễ đường

Đoàn xe rời đi, có người tò mò đứng bên đếm:

- Một chiếc… 50 chiếc… 100 chiếc…

Trời ạ, 100 chiếc xe đón dâu! Đám người đứng xem ồn ào bàn tán. Ngoài chiếc xe cô dâu chú rể ngồi có sự khác biệt, 99 chiếc xe còn lại đềucùng một hãng, cùng một màu, đều dán chữ hỉ trên kính xe, trông thậtchói mắt

Xe đi về khách sạn tổ chức lễ cưới, đi đến đâu đều khiến mọi ngườichú ý đến đó, ai nấy nhìn mà sợ hãi không thôi, thậm chí còn có đàitruyền hình đi theo sau mà chụp hình, đưa tin

Trong đám người một người khó hiểu hỏi:

- Nhà ai kết hôn thế?

Người bên cạnh khinh bỉ nhìn:

https://thuviensach.vn

- Đến ngay cả con cả nhà Triệu gia hôm nay kết hôn mà cũng không biết, đúng là đồ ngốc

- Con cả nhà Triệu gia! Khó trách! Cũng chỉ có nhà bọn họ mới có khí thế này

Đoàn xe đi vòng quanh mấy khu phố rồi dừng lại ở khách sạn sang trọng nhất thành phố. Bảo vệ đều được điều đến đây để giữ gìn trật tự. Ngườiphục vụ cũng chu đáo đón khách.

Tiếng pháo nổ vang, khắp đất trời chìm trong màu đỏ rực rỡ

Quản lý khách sạn tự mình mở cửa xe cho Chu Thiến, Triệu Hi Thànhxuống xe trước rồi mới bế Chu Thiến vào khách sạn. Váy cưới dài quéttrên thảm đỏ như một đám mây trắng, Chu Thiến và Triệu Hi Thành như đôikim đồng ngọc nữ đang rẽ mây mà đi

Triệu Hi Thành đưa Chu Thiến đến phòng chờ trong khách sạn, sau đó tự mình rót nước cho Chu Thiến, dịu dàng hỏi:

- Có mệt không em?

Chu Thiến bật cười:

- Em ngay cả đi cũng còn chẳng đi bước nào thì mệt gì đâu nhưng anh chắc mệt lắm

Trong lòng vô cùng ngọt ngào.

- Bế em thì có gì mà mệt? Anh bế cả đời cũng được

Phục vụ nữ ở bên nghe bọn họ nói chuyện, lúc đi ra nói với bạn cùng làm:

https://thuviensach.vn

- Trên đời lại có người con gái tốt số như thế, tìm được ôngchồng vừa đẹp trai, vừa giàu có lại hết mực yêu thương, coi vợ như côngchúa, đúng là chuyện cổ tích…

Mấy cô gái trốn ngoài cửa nhìn lén đôi vợ chồng mới hạnh phúc này mà ảo tưởng sẽ có ngày mình cũng được hạnh phúc như vậy

Không bao lâu đã có người tiến vào nói với bọn họ, hôn lễ sắp bắt đầu, bảo bọn họ chuẩn bị

Tiệc cưới bọn họ làm theo phong cách truyền thống, Triệu gia đặt tiệc lớn, sau đó cô dâu chú rể lên sân khấu nhận lời chúc của mọi người rồiđi kính rượu các bạn

Khách khứa đến đông đủ, sảnh lớn đặt một trăm bàn tiệc, trang trí thanh nhã, sang trọng, mà trước sảnh có đặt một sân khấu lớn

Triệu Hi Thành đứng trước sân khấu, đợi nhạc phụ đại nhân dẫn con gái đến trao cho mình

Âm nhạc nổi lên, giữa sảnh là một con đường nhỏ trải thảm đỏ, ở cuốidùng hoa tươi mà kết nên một chiếc cổng vòm xinh đẹp. Chu Thiến và chabước từ chiếc cổng này vào.

Cô dâu ôm bó hoa bách hợp, váy cưới trắng tinh như đám mây bồng bềnh, khuôn mặt xinh đẹp ẩn hiện sau tấm khăn voan. Cô dâu nắm tay cha, mắtnhìn chú rể mà đi từng bước về phía anh. Cho dù là cách một lớp voan vẫn có thể nhìn thấy cô mỉm cười hạnh phúc. Chú rể hai mắt sáng bừng, cườihạnh phúc chẳng kém cô dâu là mấy

Mọi người nhìn thấy cảnh này thì cảm thấy lòng bủn rủn, cảm động vô cùng

Cô dâu càng lúc càng bước đến gần chú rể hơn

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành mỉm cười dịu dàng, chậm rãi vươn tay về phía ChuThiến. Chu Minh Xa đặt tay Chu Thiến vào tay anh. Chu Thiến cũng traotrái tim mình cho anh.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 251: Hôn Lễ 2

Chương 250: Hôn lễ 2

Mc ở trên sân khấu nói:

- Bây giờ chúng ta cùng vỗ tay chào đón cô dâu chú rể nào!

Dưới sân khấu là tiếng vỗ tay nhiệt liệt

Hai người nắm tay nhau chậm rãi bước lên sân khấu trong tiếng vỗ tay chúc phúc của mọi người

Trên sân khấu, bóng Triệu Hi Thành cao lớn, anh tuấn, anh mặt lễ phục màu đen từ nhà thiết kế nổi tiếng, khiến khí chất cao quý của anh đượcbộc lộ rõ. Mà bên cạnh anh, Chu Thiến mặc áo cưới màu trắng tinh khiết,khăn voan trùm đầu trải dài thanh lệ vô cùng. Một đen một trắng như mộtbức tranh hoàn mỹ, tựa như hoàng tử và công chúa trong cổ tích khiếnngười xem cảm thán vô cùng.

Cảnh này được camera quay lại rồi up lên truyenfull.vn

MC đầu tiên là làm khó cặp vợ chồng mới một hồi, những câu hỏi hócbúa, hóm hỉnh khiến mọi người cười vang. Triệu Hi Thành bình thường vốnlạnh lùng nhưng hôm nay lại dịu dàng, hài hước khiến ai nấy đều kinhngạc. Thì ra Triệu Hi Thành cũng có thể đáng yêu như vậy sao. Chu Thiếnđối mặt với những câu hỏi của MC thì cũng không ngại ngùng, cô thoải mái trả lời một số câu hỏi khó của MC, những vấn đề không tiện thì chỉcười, Triệu Hi Thành sẽ cứu nguy.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, MC cười nhìn bọn họ nói:

- Đây đúng là cặp vợ chồng ăn ý, có thể thấy Triệu Hi Thànhtiên sinh rất yêu vợ, về sau nhất định sẽ là người chồng tốt. Chỉ là tôi có chút thắc mắc, tôi tin mọi người nhất định cũng rất muốn biết…

MC nhìn mọi người, lớn tiếng nói:

- Cô dâu có điểm gì thu hút Triệu tiên sinh khiến cho Triệutiên sinh nguyện quỳ gối trước váy thạch lựu của cô ấy? Mọi người cómuốn biết không!

Khách mời lập tức vỗ tay tán thưởng, lớn tiếng đáp:

- Muốn!

MC nói:

- Xem ra, đây là thắc mắc của rất nhiều người, Triệu tiên sinh không ngại chứ?

Triệu Hi Thành cười, anh đâu để ý, anh chỉ mong tất cả mọi người đều biết tình cảm của anh với cô

Anh đón lấy micro từ MC, sau đó quay đầu nhìn Chu Thiến, dưới lớpvoan mỏng, đôi mắt Chu Thiến như bảo thạch mà nhìn anh đầy tình yêu chứa chan khiến tim anh mềm lại

- Tôi nghĩ rằng tôi sẽ nói được rất nhiều nhưng thực sự lại phát hiện, tôi không biết nên nói gì…

Anh cầm micro nhẹ nhàng nói, giọng nói trầm ấp đầy sức hút

Khách khứa đều chăm chú lắng nghe

https://thuviensach.vn

- Tôi chỉ biết lúc ở bên cô ấy tôi rất vui, rất hạnh phúc,trong mắt tôi cô ấy là tuyệt vời nhất. Tôi cũng chẳng biết vì sao cô ấyhấp dẫn tôi, có đôi khi cô ấy còn làm cho tôi tức điên nhưng tôi yêu Chu Thiến như vậy. Mọi thứ của cô ấy, ánh mắt, giọng nói, nụ cười, điểm tốt cũng như điểm xấu, chỉ cần là cô ấy thì trong mắt tôi mọi thứ đều rấtđáng yêu…

Chu Thiến nhìn anh, lúc anh nói, hai mắt anh nhìn cô chăm chút, trong mắt là tình yêu sâu sắc đủ để nhấn chìm cô, mà mỗi lời anh nói lạikhiến cô vô cùng cảm động, cô cảm thấy cổ họng như bị chặn lại, sống mũi cay cay, mắt nóng bừng, nước mắt làm nhòe đi ánh nhìn của cô

MC và khán giả đều bị lời Hi Thành nói làm cho cảm động, có một số khách nữ cũng vội lấy khăn lau khóe mắt

MC mỉm cười, sau đó quay đầu nhìn Chu Thiến nói:

- Chu tiểu thư, không giờ phải là Triệu phu nhân, chắc hẳnmọi cô gái đều muốn biết cảm nhận của cô khi được gả cho người thừa kếcủa tập đoàn Triệu thị. Cô có thể cho chúng tôi biết chứ?

Chu Thiến đón lấy micro, mỉm cười, sau đó nhẹ giọng nói:

- Mc thân mến, anh nhầm rồi, tôi không lấy người thừa kế của Triệu thị, tôi chỉ lấy Triệu Hi Thành thôi

MC nghi hoặc hỏi lại:

- Cái này có gì khác nhau?

Chu Thiến nhìn Triệu Hi Thành mỉm cười thật xinh đẹp, sau đó chậm rãi nói:

- Khác nhau chính là, bất kể Hi Thành có phải là người thừakế hay là gì gì đi nữa, với tôi mà nói, chẳng có gì khác nhau cả.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành như chìm trong niềm hạnh phúc khó tả, anh nắm tay cô,nắm thật chặt. Với hai người lúc này có nói gì cũng là không cần thiết.

Tất cả mọi người đều bị tình cảm chân thành của bọn họ làm cho cảm động, mọi người không hẹn mà cùng vỗ tay chúc phúc hai người

Cuối cùng MC nói:

- Giờ chúng ta mời chú rể hôn cô dâu nào!

- Đúng rồi!

Khách mời vỗ tay nhiệt liệt

Dưới tiếng vỗ tay của mọi người, Triệu Hi Thành nhẹ nhàng vén khănvoan của Chu Thiến lên, hai người nhìn nhau chân thành, trong mắt làtình yêu ngọt ngào. Sau đó Triệu Hi Thành chậm rãi cúi đầu rồi hôn lênđôi môi đỏ mọng của cô. Chu Thiến nhắm mắt lại, lông mi khẽ run run vìhạnh phúc

Bên khách sạn cũng chọn đúng thời điểm mà bắn pháo giấy, trong tiếngnổ ầm, pháo giấy rực rỡ bắn ra đầy trời, lấp lánh dưới ánh đèn rồi bayxuống người bọn họ. Triệu Hi Thành ngẩng đầu nhìn cô, nhẹ nhàng nói:

- Anh yêu em…

Khách mời đều đứng lên nhiệt liệt vỗ tay. Chu Minh Xa đứng dưới sânkhấu, thỉnh thoảng lại lau lau khóe mắt. Đứa con gái này trước kia phảichịu bao khổ cực, cuối cùng cũng được khổ tận cam lai, về sau nhất địnhsẽ luôn được hạnh phúc. Lý Mai thấy chồng kích động thì khẽ nắm tay ôngan ủi. Mà Đông Đông thấy chị mình được hạnh phúc thì lại nhớ đến mộtngười chị khác cũng luôn yêu thương mình. Mắt cậu bé nhòe đi mà nghĩ:Chị cả nhìn thấy chị hai hạnh phúc như vậy nhất định cũng sẽ rất vui!

https://thuviensach.vn

Sau khi làm lễ xong, Tiểu Mạt cùng Chu Thiến đi thay quần áo để đi chúc rượu.

Bộ thứ hai của Chu Thiến là bộ sườn xám màu đỏ bằng tơ lụa thêu kim tuyến, rất xinh đẹp.

Tiểu Mạt búi tóc cho cô, sau đó cài một cây trâm đính viên minh châu lớn lóe ra ánh sáng long lanh.

Thay quần áo xong, Chu Thiến và Triệu Hi Thành đi kính rượu từng bàn, tiếng chúc mừng không ngớt bên tai, vợ chồng Triệu thị cũng rất vuimừng.

Bữa tiệc này mọi người đều rất vui vẻ. Một số bạn bè chốn thươngtrường kính rượu với Hi Thành, Hi Thành tửu lượng không cao, đều phảinhờ một người đỡ rượu hộ

Tiệc cưới qua đi, Chu Thiến và Hi Thành cùng vợ chồng Triệu thị tiễnkhách. Khách khứa về hết, Triệu Hi Thành quan tâm hỏi Chu Thiến:

- Em đã ăn gì chưa

Chu Thiến nói:

- Em ăn rồi, còn anh, mọi người kính rượu anh nhiều, không sao chứ?

Triệu Hi Thành nói đầy ẩn ý:

- Hôm nay anh tuyệt đối không say được

Mặt Chu Thiến đỏ lên, vội nhìn bốn phía, sau đó lườm anh đầy giận khiến Triệu Hi Thành cười lớn.

Lúc này đột nhiên có người đi vào đưa một chiếc hộp lớn cho Triệu Hi Thành nói:

https://thuviensach.vn

- Đây là một tiên sinh họ Kiều nhờ tôi giao cho anh

Họ Kiều? Chẳng lẽ là anh Kiều Tranh? Chu Thiến nghi hoặc ngẩng đầu nhìn Triệu Hi Thành một cái, Triệu Hi Thành cùng nhìn cô nói:

- Từ khi em đi, Kiều Tranh cũng ra nước ngoài, lâu rồi cũngchẳng có tin tức gì, nhất định là anh ấy nghe tin anh kết hôn thì mới về

Chu Thiến hỏi bồi bàn:

- Anh ấy đi lâu chưa?

- Chưa được bao lâu!

Triệu Hi Thành hiểu ý cô nên nói:

- Để anh đi, giờ chắc anh ấy không biết em đâu

Anh liếc cô một cái, giọng nói có chút ghen tuông:

- Chẳng lẽ em còn định bảo với anh ấy rằng em chính là Thiệu Lâm?

Chu Thiến cười, nói:

- Anh nghĩ gì thế, em chỉ muốn biết bây giờ anh ấy sống thếnào thôi. Quá khứ là quá khứ, em không muốn nhắc lại nữa, anh đi với emđi, em ở bên nhìn thôi

Chuyện Chu Minh Xa tìm được con gái, những người quen hầu như đãbiết, Kiều Tranh qua mẹ mà biết tin này. Tuy rằng cô vẫn là cô nhưngtrong lòng Kiều Tranh cô chỉ là em gái của Chu Thiến mà thôi, bọn họchẳng có chút liên quan nào cả.

Triệu Hi Thành yên lòng, Thiệu Lâm và Kiều Tranh từng có tình cảm sâu đậm anh biết, nếu không vì cô mất trí nhớ thì người thất bại thảm hạituyệt

https://thuviensach.vn

đối chính là anh.

Hai người cùng đuổi theo Kiều Tranh.

Kiều Tranh mặc quần áo thoải mái, vừa nhìn đã biết là anh không địnhtham dự tiệc cưới, chỉ đến đưa quà mà thôi. Thấy bọn họ đuổi theo, KiềuTranh dừng bước, nhìn bọn họ mỉm cười, sắc mặt rất thoải mái

Khi anh nhìn thấy Chu Thiến thì thoáng sửng sốt nhưng lập tức lại bình tĩnh trở lại.

Anh nói với Triệu Hi Thành:

- Tôi xem trên mạng thấy tin anh sắp kết hôn, vừa vặn phải về nước có chút chuyện nên đến đây xem sao

Triệu Hi Thành bắt tay chào hỏi:

- Cảm ơn quà tặng của anh

Kiều Tranh cười đầy ấm áp:

- Chỉ là chút lòng thành, thấy anh có thể tìm được người mình yêu, tôi mừng cho anh

Anh nhìn Chu Thiến rồi cười chào hỏi với cô.

Lúc này, ngoài đại sảnh khách sạn, một cô gái đang ngồi ở sô pha,nhìn thấy Kiều Tranh nói chuyện phiếm với hai người thì đi đến. Dángngười chuẩn, ngũ quan xinh xắn, khí chất cao ngạo, Chu Thiến biết đây là Thượng Quan Nhược Tuyết. Khi nhìn Kiều Tranh, vẻ cao ngạo trong mắt côấy lại trở thành sự dịu dàng, ấm áp.

- Kiều Tranh, gặp bạn chưa? Giọng nói cũng rất dịu dàng.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Triệu Hi Thành, Thượng Quan Nhược Tuyết mỉm cười, vươn tay nói:

- Triệu tiên sinh, chúc mừng anh!

Triệu Hi Thành nhìn hai người bọn họ thì đã hiểu, anh cười nói:

- Cũng chúc mừng hai người!

Mặt Thượng Quan Nhược Tuyết ửng hồng, cô liếc mắt nhìn Kiều Tranh một cái. Kiều Tranh cũng nhìn cô rất dịu dàng rồi nói với Triệu Hi Thành:

- Sau khi biết Thiệu Lâm qua đời, tôi mới hiểu ra, thực sựnhững gì giữa tôi và cô ấy đã sớm thành quá khứ, là tôi cố chấp khôngchịu buông tay mà thôi. Thiệu Lâm từng nói tôi nên biết quý trọng ngườitrước mặt, giờ tôi cũng đã buông tay, bắt đầu cuộc sống mới của chínhmình. Giờ thấy anh cũng vậy, tôi thực lòng thấy vui cho anh! Chắc hẳnđây cũng là điều Thiệu Lâm muốn thấy nhất!

Chu Thiến nhìn anh và Thượng Quan Nhược Tuyết rất ăn ý, ánh mắt nhìnnhau ngọt ngào, sự u buồn đã chẳng còn thì không khỏi vui mừng cho anh,cô tự trong lòng: Thiệu Lâm, nhìn thấy Kiều Tranh lại tìm được hạnhphúc, cô cũng vui đúng không?

Thượng Quan Nhược Tuyết nói:

- Kiều Tranh, chúng ta phải đi rồi, lát nữa còn đi gặp cha nữa.

Triệu Hi Thành hỏi:

- Vậy là chuyện vui của hai người cũng sắp rồi à?

Kiều Tranh gật đầu nói:

- Lần này tôi về nước cũng là để bàn chuyện hôn sự với gia đình cô ấy

https://thuviensach.vn

Chu Thiến không nhịn được mà nói:

- Chúc mừng anh!

Kiều Tranh nhìn cô rồi cười nói:

- Cảm ơn!

Sau đó lại quay đầu nói với Triệu Hi Thành:

- Được rồi, tôi phải đi đây, lúc nào rảnh nói chuyện sau

Nói xong, cùng Thượng Quan Nhược Tuyết tay nắm tay rời đi.

Chu Thiến cười nhìn theo bóng bọn họ nói:

- Có thể nhìn thấy anh ấy được hạnh phúc thật tốt biết bao!

Triệu Hi Thành nhìn cô nói:

- Đúng vậy, thật tốt

Có thể hoàn toàn yên tâm!

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân
dtv-ebook.com

Chương 252: Động Phòng

Chương 251: Động phòng

Buổi tối, khách mời đều là bạn bè thân thiết

Triệu gia mở tiệc tối kiểu châu Âu ở khách sạn. Âm nhạc, sàn nhày, tiệc buffe. Mọi người vui vẻ thoải mái chơi đùa.

Đôi vợ chồng mới đương nhiên trở thành đối tượng trêu chọc chính, mọi người ra đủ các trò làm khó dễ bọn họ khiến không khí tràn ngập tiếngcười.

Sau khi kết thúc bữa tiệc, Triệu gia phái lái xe đưa người thân, bạnbè từ xa của Chu Thiến về khách sạn. Người nhà Triệu gia cũng mệt mỏi,tiễn khách xong thì trở về biệt thự.

Triệu Hi Thành và Chu Thiến cùng vào phòng tân hôn, phòng tân hôn vẫn là phòng lúc trước của Triệu Hi Thành nhưng Triệu phu nhân sớm đã tântrang lại căn phòng.

Thế Duy đã ngủ từ sớm, hôm nay cậu bé cũng rất vui, thấy Chu Thiếnmặc áo cưới thì nói cô rất đẹp, còn bảo sau này lớn lên sẽ lấy cô làm vợ khiến mọi người cười đau bụng.

Đầu tiên, Chu Thiến bế Thế Duy vào phòng, thay quần áo cho cậu bé ngủ được thoải mái, sau đó nhẹ nhàng đóng cửa đi ra. Vừa mới đóng cửa thìTriệu Hi Thành đứng sau đã ôm ngang lấy người cô. Chu Thiến khẽ kêu,theo bản năng ôm lấy cổ anh. Triệu Hi Thành khẽ cười nhìn cô, tiếng cười vô cùng ái muội, anh nhìn cô rồi bế cô vào phòng tân hôn

https://thuviensach.vn

Sau khi vào phòng, Triệu Hi Thành lấy chân sập cửa lại, sau đó nhẹnhàng đặt Chu Thiến lên giường, giây sau đã hôn lên môi cô đầy nhiệttình. Chu Thiến bị anh hôn đến ý loạn tình mê, đến khi anh bắt đầu tấncông chỗ khác thì Chu Thiến thở gấp mà nói:

- Hi Thành, em phải đi tắm đã…

Triệu Hi Thành ngẩng đầu, hai mắt càng sâu thẳm như cơn lốc xoáy muốn hút cô vào trong. Anh hơi gợn khóe môi, yêu dị mà quyến rũ nói:

- Được, chúng ta cùng tắm.

Anh vào phòng tắm mở nước trước, lúc đi ra thì bắt đầu cởi lễ phụctrên người để lộ ra chiếc áo sơ mi trắng tinh bó sát lên những cơ bắpgợi cảm. Chu Thiến khẽ nuốt nước bọt

Chu Thiến nhìn anh chậm rãi tiến đến, lòng vừa lo lắng lại vừa hưngphấn, hai mắt anh sâu như biển gắt gao khóa chặt tim cô khiến tim cô đập loạn như sắp nhảy ra khỏi cổ họng.

Anh đi đến bên cô cười trấn an, sau đó kéo cô dậy khiến người cô dựa sát vào người anh. Anh nhìn cô thật sâu mà nói:

- Giờ chúng ta đi tắm nào!

Giọng nói khàn khàn đầy sức lay động.

Đầu óc Chu Thiến choáng váng, hoàn toàn không thể tự hỏi, chỉ nhìn anh chăm chú

- Đừng nhìn anh thế, anh không nhịn được đâu. Anh cười khẽ.

Chu Thiến bỏng rát, vội vàng cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Triệu Hi Thành chậm rãi cởi áo khoác cho cô, trên người cô là bộ váydạ hội màu xanh ngọc và áo khoác lông cáo. Anh cởi áo khoác của cô khiến bờ vai duyên dáng hiện rõ. Anh cúi đầu khẽ hôn lên làn da trắng nõn của cô, nụ hôn ấm áp khiến tim Chu Thiến tê dại.

Cô cảm thấy người dần nóng bừng lên.

Triệu Hi Thành chậm rãi hôn lên cổ cô, nhẹ nhàng mà hôn, hương thơmthản nhiên trên cơ thể cô khiến cảm xúc của anh tăng vọt, nụ hôn của anh dần trở nên mạnh mẽ, hơi thở nóng rực khiến cô khẽ run lên, kìm lòngkhông đậu mà khẽ rên rỉ

Tiếng rên kiều mị này lại châm ngòi lửa nóng trong anh, đôi môi anhvội vã tìm môi cô, điên cuồng mà hôn cô. Bàn tay nóng rực di chuyển khắp người cô, sau đó vươn tới lưng cô mà kéo khóa váy của cô xuống. Bộ váydạ hội nhẹ nhàng tụt khỏi thân thể non mềm của Chu Thiến, rơi xuống chân cô, cả người cô chỉ còn lại bộ nội y.

Nội y viền hoa, bộ ngực trắng như tuyết ở giữa là điểm cong cong mênguời đang tản mát ra mùi hương đặc biệt lay động thần kinh mẫn cảm củaanh, hơi thở của anh lập tức trở nên nặng nề, hai mắt tối lại.

Cô không dám cử động, làn da trong không khí thoáng lạnh bắt đầu nổigai ốc, ánh mắt của anh càng khiến cô bủn rủn, cô cảm thấy cả người nhưbị lửa thiêu đốt.

Anh hít sâu một hơi, ngực phập phồng, sau đó nhẹ nhàng mà bế cô về phía phòng tắm.

Anh đặt cô vào bồn tắm, nước ấm trong bồn khiến cô thoải mái mà khẽrên lên. Anh bắt đầu cởi nội y của cô, cô thẹn thùng che ngực, mặt đỏbừng.

https://thuviensach.vn

Anh cúi đầu nhẹ nhàng hôn cô, hôn đến độ khiến cô ý loạn tình mê,không thể thở nổi, đầu óc choáng váng, cả người bủn rủn, không thể không vươn tay mà ôm cổ anh.

Anh vừa hôn cô vừa mơn trớn da thịt trên người cô, mơn trớn khuônngực cao ngất kia, mơn trớn vùng eo mềm mại của cô, mơn trớn cặp đùi nõn nà của cô, cuối cùng dịu dàng mơn trớn nơi thần bí kia…

Cô cảm thấy toàn thân như bị đốt cháy, một cảm giác khó mà nói rõ phủ đến, cô vội ôm chặt anh, người khẽ run lên. Nụ hôn của anh trở nên vôcùng dịu dàng, như đang trấn an, đang dụ dỗ, cô cảm thấy mình như đangchìm nổi trong sóng biển, mê muội, choáng váng

Thật lâu sau anh mới buông cô ra, mặt anh ửng hồng, đôi mắt sâu thẳm mê loạn:

- Để anh tắm cho em

Anh nói, giọng nói gợi cảm vô cùng

Anh lấy bình sữa tắm ở bên ra, đổ vào tay rồi bắt đầu đánh bọt, sauđó phủ đều lên người cô, từng tấc da thịt, làn da trắng nõn hơi đỏ lên,qua lớp sữa tắm mịn màng càng trở nên bóng mịn như bạch ngọc, dụ hoặc vô cùng

Chu Thiến nằm trong bồn tắm, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, cô thật sự ngạikhi đối mặt với cảnh tượng câu dẫn thế này. Đột nhiên bên người có tiếng vang, cô không khỏi mở to mắt, đập vào mắ là thân hình cao lớn của anh. Chẳng biết anh đã cởi quần áo từ lúc nào mà xuất hiện trước mặt cô.

Chu Thiến a một tiếng, vội lấy tay bưng mắt lại nhưng vẫn không nhịn được mà nhìn lén anh qua kẽ hở

Làn da nâu bóng, những giọt nước trên người anh lấp lánh, cơ ngực săn chắc, cơ bắp rắn rỏi cùng với cái gì đó ẩn trong nước đang dựng thẳngkia…

https://thuviensach.vn

Cả người Chu Thiến nổi lên một tầng hồng nhạt đầy mê hoặc.

Triệu Hi Thành cười khẽ rồi gạt tay cô ra nói:

- Cũng chẳng phải lần đầu nhìn thấy, em xấu hổ gì chứ. Lại đây, vừa rồi anh tắm cho anh, giờ đến lượt em tắm cho anh

Mặt Chu Thiến đỏ như sắp chảy máu, cô cũng không hiểu vì sao cô lại thẹn thùng như thế, chẳng lẽ là vì thay đổi cơ thể.

Cô cúi đầu, lắc lắc đầu nói:

- Em không làm, anh tự tắm đi

Giọng nhỏ như muỗi kêu

- Em không tắm cho anh?

Anh dài giọng nói rồi lại tiếp:

- Thế thì để anh cù em

Nói xong bắt đầu vươn tay về phía em cô

Chu Thiến sợ nhất là bị cù, thực sự không chịu nổi, vội đầu hàng:

- Được rồi, em tắm cho anh là được.

Cô lấy sữa tắm đổ lên người anh. Bàn tay mềm mại lướt qua lưng anh,cánh tay, ngực, bụng, ngón tay khẽ trượt qua điểm hồng trước ngực anh,anh rên nhẹ khiến Chu Thiến vội vàng chuyển xuống chân anh, từ bắp chânanh mà tiến lên trên, đến đùi, đến bờ mông săn chắc, cuối cùng dừng lại ở bụng dưới…

Cô đỏ mặt ngẩng đầu nhìn anh, hai mắt anh đen như động không đáy mà như đang gọi cô:

https://thuviensach.vn

- Thiến Thiến!

Tiếng gọi như rên rỉ này khiến cô bủn rủn

Sau đó anh đột nhiên đứng lên, bế Chu Thiến rồi bước ra khỏi phòng tắm, đi về giường lớn

(Eo, bẩn thế, còn chưa xả hết sữa tắm :3)

- Anh không muốn đêm tân hôn của mình là ở trong phòng tắm đâu. Anh nhìn cô cười nói.

Anh đặt cô lên giường rồi đè lên người cô…

Đêm càng lúc càng sâu, ánh trăng tròn đang trốn sau đám mây, ngượng ngùng khi nhìn thấy cảnh xuân nóng bỏng kia…

Sáng sớm

Ánh mặt trời vàng rực rỡ xuyên qua cửa sổ thủy tinh mà tiến vào căn phòng, chiếu sáng bừng từng góc nhỏ

Triệu Hi Thành tỉnh lại trước, nhìn sang Chu Thiến đang ngủ say.Người cô đầy những dấu hôn của anh, tối hôm qua nhất định là anh đãkhông dịu dàng.

Lúc này anh mới phát hiện trên nệm có vệt máu loang lổ, lòng đau đớn, nhất định là đã làm đau cô… Mấy hôm tới không thể quá phóng túng được.

Triệu Hi Thành nhìn cô mỉm cười, tay chậm rãi mơn trớn khuôn mặt cô rồi vuốt tóc cô ra sau đầu, trong mắt đầy sự dịu dàng

Anh nhẹ nhàng xuống giường, mặc quần áo, cũng không ngờ lại đánh thức Chu Thiến, Chu Thiến mở mắt ra nhìn anh mỉm cười, nụ cười có chút thẹnthùng:

https://thuviensach.vn

- Chào buổi sáng!

Triệu Hi Thành đi đến bên giường khẽ hôn cô, dịu dàng nói:

- Sao không ngủ thêm chút nữa?

- Không ngủ nữa, chẳng phải hôm nay chúng ta sẽ đến Cửu Trại Câu sao?

- Còn sớm, chiều mới bay mà

Chu Thiến ôm chăn ngồi dậy:

- Cũng không sớm nữa, còn phải dậy cùng cha mẹ ăn sáng

Triệu Hi Thành vừa mặc quần áo vừa cười nói:

- Em không dậy kịp cũng không sao, cha mẹ sẽ hiểu mà!

- Không được, cha mẹ hiểu nhưng em không thể vịn vào đó mà không biết chừng mực được

Cô nhớ ra người không mặc quần áo, bên cạnh chẳng có quần áo nên định nhờ anh lấy quần áo giúp nhưng anh chỉ nhìn cô cười xấu xa rồi chỉ vàotủ quần áo:

- Quần áo ở đây này, em tự xuống lấy đi! Dù sao tối qua anh cũng nhìn thấy hết rồi, em sợ gì chứ

Chu Thiến rất ngại khi phải trần truồng đi lại trước mặt anh, cô đỏmặt lườm anh một cái rồi lấy chăn quấn quanh người, bước vội đến phòngthay đồ. Phía sau, Triệu Hi Thành cười lớn

Hai người thay quần áo xong thì cùng nhau xuống lầu, cùng vợ chồngTriệu thị ăn sáng. Thế Duy thấy thực sự có thể ở cùng Chu Thiến

https://thuviensach.vn

thìđương nhiên là rất vui vẻ, luôn quấn quýt lấy Chu Thiến, gạt Triệu HiThành qua một bên khiến anh chỉ có thể cười trừ.

Sau khi ăn xong hai người được Dung tẩu và người hầu giúp thu dọnhành lý. Vì là tuần trăng mật nên không đưa Thế Duy đi cùng. Thế Duy cóchút không vui nhưng Chu Thiến hứa hẹn rằng sẽ mua rất nhiều quà, lầnsau nhất định sẽ đưa cậu bé đi cùng thì Thế Duy mới vui vẻ lại

Lái xe đưa bọn họ ra sân bay.

Ngồi trong khoang hạng nhất, nhìn trời xanh mây trắng bên ngoài, Chu Thiến dựa đầu vào vai Triệu Hi Thành nói:

- Hi Thành, em thấy thật quá hạnh phúc.

Triệu Hi Thành tựa đầu vào đầu cô nói:

- Đồ ngốc, những tháng ngày hạnh phúc của chúng ta còn dài lắm!

HẾT

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 253: Phiên Ngoại 1: Chu Thiến

Chương 252: Phiên ngoại 1: Chu Thiến

Sau tuần trăng mật, cuộc sống của chúng tôi lại trở về với quỹ đạobình thường nhưng đó chính là cuộc sống mà tôi muốn. Sau khi kết hôn,tôi vẫn làm trợ lý cho Khắc Y nhưng may mắn là cha mẹ chồng lần nàykhông còn phản đối tôi nữa. Tôi cảm thấy bọn họ đã thay đổi rất nhiều,nhất là cha chồng tôi, tính cách cũng ôn hòa đi nhiều. Nghe nói phụ nữcó thời kì mãn kinh, lúc này tính cách vô cùng nóng nảy, khi nào quagiai đoạn đó thì lại bình thường. Chẳng lẽ đàn ông cũng có giai đoạnnày?

Chúng tôi đều có công việc riêng của mình, công việc của Hi Thànhcũng không ít, thường phải làm việc đến nửa đêm mới về. Anh ấy thườngnói với tôi:

- Thiến Thiến, vừa nghĩ đến em đang ở nhà chờ, lòng anh lại nóng như lửa đốt, làm gì cũng có tinh thần

Tôi cười, thực ra tôi cũng như vậy thôi. Mỗi sáng mở mắt đã thấy anhấy ở ngay bên cạnh, cảm giác đó thật khó mà hình dung, giống như… tráitim đang tan ra.

Rất nhiều người đều cảm thấy tôi được ông trời thiên vị, rất may mắn, tôi cũng không phủ nhận điều này. Nếu không nhờ ông trời thiên vị thìsao tôi có thể gặp được Hi Thành, tôi sao có thể bước vào cuộc sống cuaanh ấy? Tôi cảm thấy, kiếp trước nhất định chúng tôi đã có duyên nợ,đừng nói tôi sến, thực sự tôi cảm thấy như thế, bằng không thì sao cóthể giải thích mọi chuyện đã xảy ra này? Nhưng tôi thực sự cảm ơn ôngtrời, cho dù ông ấy đã

https://thuviensach.vn

từng khiến tôi rất đau khổ nhưng nếu phải trảiqua nỗi đau đó mới có được sự ngọt ngào ngày hôm nay thì bảo tôi phảichịu nhiều đau khổ hơn tôi cũng chấp nhận.

Những ngày cuối tuần, chúng tôi sẽ dẫn Thế Duy đến vùng ngoại ô dãngoại, chụp được rất nhiều ảnh chụp. Chụp được nụ cười sáng lạn của ThếDuy, chụp được cảnh Triệu Hi Thành nhìn tôi đầy tình cảm, chụp được cảnh cha con Thế Duy chơi đùa vui vẻ. Chúng tôi rất vui vẻ, trời xanh, mâytrắng, gió nhẹ, sông nhỏ, hoa cỏ, cây rừng, tất cả đều rất tốt đẹp. Cácbạn tôi nhìn những bức ảnh này đều nói chúng tôi cười trông giống nhaunhư đúc, tôi nghe mà rất vui vẻ.

Thế Duy vẫn gọi tôi là "cô" nhưng thằng bé vẫn rất thân thiết, gầngũi tôi. Trẻ con có suy nghĩ của riêng nó, trong tim nó có một chỗ chỉdành cho mẹ, thật ra đây là điều rất khó mà làm được, điều này cũngchứng tỏ, Thế Duy có một trái tim rất trong sáng.

Bạn à, có lẽ bạn sẽ nói, có đứa trẻ nào lại không trong sáng sao?Không phải, Thế Duy nhà tôi không giống thế, tôi có cảm giác, sự trongsáng này của thằng bé sẽ luôn được giữ mái. Chờ đến khi nó lớn, sự trong sáng này sẽ khiến không biết bao cô gái bị mê hoặc đây. Cho nên tôicũng không bắt ép nó, cũng chẳng để ai bắt ép nó. Thằng bé thích gọi tôi là gì cũng được, mặc kệ là thế nào tôi vẫn biết là nó yêu tôi cũng nhưtôi yêu nó vậy, thế là đủ rồi, thật đó, thế là đủ rồi.

Không lâu sau, Trương Bân cũng đã trở về, anh chàng này tôi vẫn rấtxem trọng, lần này anh ấy cũng không làm tôi thất vọng. Trương Bân vượtqua được cuộc thi của công ty mà trở thành stylist chính.

Mấy năm nay công ty phát triển rất tốt, đã xây dựng được rất nhiềuchi nhánh ở các thành phố khác nhau, giờ đang là lúc rất cần nhân tài.Như Hồ Gia Hào anh trai của Hồ Giai Giai được điều đi Thượng Hải trởthành giám đốc chi nhánh ở đó. Nghe anh ta nói, Hồ Giai Giai đã ra tù từ lâu, giờ

https://thuviensach.vn

không làm stylist nữa mà làm người mẫu. Nói thật, cô ấy trôngkhá xinh đẹp, dáng người cũng không sai, làm người mẫu cũng dễ nổitiếng, chỉ mong cô ta có thể nghiệm ra bài học mà làm người cho đến nơiđến chốn

Trương Bân trở thành stylist chính, ngay hôm sau đã đến cửa hàngtrang sức mua một chiếc nhẫn kim cương, đêm đó cầu hôn Tiểu Mạt. Tuyrằng tôi không tận mắt nhìn thấy nhưng tôi nghĩ nhất định là rất lãngmạn, rất cảm động bởi vì khi Tiểu Mạt gọi về báo tin cho tôi, giọng côấy rất kích động, nghẹn ngào. Tôi thực sự vui mừng thay cho cô ấy

Một tháng sau, bọn họ cử hành hôn lễ, tuy không long trọng như tôi và Hi Thành nhưng rất ấm áp ngọt ngào. Nhìn cảnh bạn thân cười đầy hạnhphúc khiến tôi không nhịn được mà bật khóc. Triệu Hi Thành ở bên cườinói:

- Nhìn em kia, ngốc quá, người ta cười còn em thì lại khóc

Tôi đáp:

- Em cũng muốn cười nhưng chẳng hiểu sao lại thành khóc, chẳng ngừng lại được, chẳng rõ là đạo lý gì nữa

Hi Thành vươn tay dịu dàng lau nước mắt cho tôi, sau đó ôm tôi vàolòng, để tôi dựa vào vai anh, anh nhẹ nhàng thì thầm vào tai tôi:

- Đồ ngốc…

Mỗi người phụ nữ đều nên có một bờ vai có thể dựa vào, không phải làđể ỷ lại mà chẳng qua lúc bạn cần, bờ vai đó có thể cho bạn dựa vào,giống như là trái tim tìm được bến đỗ.

Tôi đã tìm được rồi, mà bây giờ Tiểu Mạt cũng đã tìm được

https://thuviensach.vn

Tôi còn nhớ rõ khi chúng tôi còn nhỏ, lúc đó cha mẹ Tiểu Mạt còn chưa ly hôn, Tiểu Mạt rất vuiu vẻ hạnh phúc. Sau khi mẹ tôi qua đời, cô ấyhay dẫn tôi về nhà, bảo mẹ nấu cơm cho tôi ăn, cô ấy nói:

- Thiến Thiến, mình chia mẹ cho cậu, cậu cũng có mẹ, cậu đừng đau lòng

Cô ấy mãi mãi không biết, hôm đó về nhà tôi đã khóc rất nhiều, tôi biết, Tiểu Mạt sẽ là bạn của tôi cả đời.

Cũng chẳng lâu sau nữa, cô ấy cũng không còn mẹ, cha mẹ ly hôn, mẹ cô ấy bỏ nhà mà đi, để lại cô ấy cho cha. Cô ấy khóc nói với tôi:

- Thiến Thiến, mình không còn mẹ để chia cho cậu nữa….

Tôi biết cô ấy đau lòng cỡ nào. Mẹ tôi là bệnh mà phải đi nhưng mẹ cô ấy thì thực sự bỏ rơi cô ấy. Tôi đột nhiên cảm thấy, cô ấy còn đángthương hơn tôi. Hôm đó, cô ấy đã ôm tôi khóc thật lâu.

Tình bạn của chúng tôi được hình thành như vậy, chúng tôi là bạn mà cũng là người thân, cả đời này sẽ là bạn tốt, là chị em tốt.

Tôi thật sự là một người may mắn

Ngay khi Tiểu Mạt và Trương Bân đi hưởng tuần trăng mật, tôi pháthiện mình mang thai. Mọi người không biết Hi Thành đã vui thế nào đâu.Nếu đem bức ảnh anh ấy hoa chân múa tay nhảy nhót tung lên mạng thì nhất định sẽ khiến mọi người choáng váng, ai mà nghĩ được một Triệu Hi Thành lạnh lùng lại có thể có những lúc như vậy. Nếu đối thủ trên thườngtrường của anh nhìn thấy thì có cười sặc sụa hay không? Đương nhiên, tôi không thể làm thế được, Hi Thành đáng yêu như thế chỉ có tôi mới đượcnhìn thôi, người con gái khác nghĩ cũng đừng nghĩ!

https://thuviensach.vn

Sau bốn tháng siêu âm là sinh đôi, lúc này đến ngay cả cha chồng tôicũng rất kích động, cười tươi như hoa nở, điều này khiến tôi cảm thấy,thì ra mặt cha chồng tôi cũng có rất nhiều nếp nhăn… Mẹ chồng tôi thìkhỏi phải nói, mỗi lần nhìn tôi, ánh mắt bà đều dịu dàng, cười tươi nhưhoa mà nhìn xuống bụng tôi thì lại càng vui vẻ. Có phải là người lớn rất thích nhìn thấy những sinh mệnh chào đời? Có lẽ là vì thấy huyết mạchcủa mình được kéo dài mà cao hứng? Có lẽ sau này tôi già đi, nhìn thấyvợ Thế Duy mang thai mắt cũng sáng bừng?

Người vui nhất đương nhiên là tôi, có hai sinh mệnh nhỏ đang lớn dầntrong tôi, cảm giác này chỉ có người làm mẹ mới có thể hiểu. Đó là cảmgiác biết ơn, cảm động khiến người ta vui vẻ muốn khóc. Tôi lại thựchiện quá trình dưỡng thai như hồi mang thai Thế Duy, cùng con ca hát,trò chuyện, tôi cảm thấy Thế Duy sở dĩ thông minh như vậy là vì lúc mang thai tôi luôn ca hát, trò chuyện với con. Hi Thành mỗi ngày cũng đúnggiờ tan tầm mà về cùng tôi, vỗ bụng tôi mà đoán vị trí của các con.Nhưng lúc mọi người đều rất vui thì tôi lại phát hiện, Thế Duy khôngvui. Tôi biết những đứa trẻ mẫn cảm rất sợ em bé sinh ra sẽ cướp đi sựchú ý của mọi người, tôi phải hứa với nó, trong lòng mọi người, Thế Duyvà em bé đều như nhau, mọi người sẽ không vì em bé mà không yêu Thế Duynữa thì cậu nhóc mới vui trở lại.

Đủ chín tháng mười ngày, tôi thuận lợi sinh ra đôi baby dễ thươngnày, một trai một gái, là thai long phượng. Mọi người đều rất vui vẻ.Triệu Hi Thành chẳng để ý đến ánh mắt của mọi người mà hết ôm lại hôntôi

Không thể không nói, tôi thật sự là người quá may mắn.

https://thuviensach.vn

CON DÂU NHÀ GIÀU

Thập Tam Xuân

dtv-ebook.com

Chương 254: Phiên Ngoại Hi Tuấn: Chu Thiến

Chương 253: Phiên Ngoại Hi Tuấn

Mọi người đều nói tôi là ngôi sao nổi tiếng nhất Châu Á, ai cũng nóitôi là một ngôi sao rất thành công, người đàn ông thành công. Ngôi saothành công thì tôi phủ nhận, có được vị trí hôm nay cũng không phải làcông của mình tôi được, đúng thế, là một ngôi sao, tôi thành công

Nhưng là một người đàn ông, tôi cũng tính là thành công sao? Tôi thật sự không có đáp án. Trước sau tôi chỉ yêu hai người con gái nhưng cảhai đều không yêu tôi. Chị dâu Thiệu Lâm không nói, chị và anh vốn cótình cảm sâu đậm, tôi không nên thầm thương trộm nhớ chị. Đây là tôisai. Không có được Thiệu Lâm, tôi cũng không oán không hận.

Nhưng còn Chu Thiến? Vì sao giữa tôi và anh cả cô ấy lại chọn anh? Cô ấy đã nhiều lần nói rõ, cũng nhiều lần ám chỉ tôi đừng theo đuổi đểtránh khổ sở sau này. Tôi cũng từng nghĩ đến việc buông tay nhưng tôi tự nhủ với chính mình, khó khăn lắm mới gặp được người con gái khiến tôiđộng lòng, chưa đến phút cuối thì không thể dễ dàng buông tay. Nhưngkhông ngờ, phút cuối đó lại đến quá nhanh. Khi tôi nhìn thấy cô ấy đaulòng và anh cả hấp hôi trong mớ đổ nát đó, tôi biết tôi nên buông tay,chẳng gì có thể sánh bằng tình cảm trải qua sống chết này. Tình cảm củabọn họ đã đến độ sẵn sàng hi sinh vì đối phương thì tôi còn có thể làmgì? Tôi nghĩ đã đến lúc tôi rời đi, cũng chẳng phải là rời đi, tôi vốnchưa từng chạm được vào trái tim cô ấy. Có khi tôi cảm thấy mình thậtthất bại, nếu tôi là một người đàn ông thành công, nếu tôi thực sự tốtthì vì sao cô ấy lại không thích tôi?

https://thuviensach.vn

Không ai có thể trả lời tôi.

Bề ngoài, tôi tỏ ra thoải mái đón nhận kết cục này, tôi có sự kiêungạo của mình, tôi không muốn thất tình rồi còn bị đối phương đến an ủi, nói cái gì mà xin lỗi, không phải anh không tốt… Tôi không chịu nổi,tôi muốn là người bước đi trước, tôi muốn để cô ấy thấy bóng dáng thoảimái của tôi. Cô ấy vĩnh viễn không biết lúc đó tôi đau lòng cỡ nào nhưng chỉ như vậy thì sau này chúng tôi mới có thể thoải mái mà tiếp tục làmbạn bè

Mọi người đều nghĩ người như tôi tìm bạn gái là chuyện dễ dàng. Làcậu hai của tập đoàn Triệu thị, lại là minh tinh nổi tiếng, chỉ cần nóimột lời là có hàng tá cô gái xếp hàng. Nhưng thật sự là vậy sao? Khôngphải đâu, mọi người chỉ biết tôi là cậu hai Triệu Hi Tuấn, siêu sao HiTuấn chứ có ai thực sự hiểu tôi? Chính bản thân tôi mà thôi. Chỉ có haingười con gái nhưng cả hai đều không yêu tôi, siêu sao thì có là gì?Trong mắt bọn họ chẳng có ý nghĩa gì hết

Xung quanh có không ít các cô gái, bọn họ chỉ biết nói với tôi rằng:“Hi Tuấn, anh thật tuấn tú, em rất thích nghe anh hát, rất thích xemphim của anh”. Hoặc dùng ánh mắt si mê nhìn tôi, những người này chỉ cóthể là người hâm mộ cứ không thể thành người yêu được. Thật đó, đối diện với bọn họ tôi vẫn phải giữ hình tượng, giữ chừng mực, thực sự quá mệtmỏi, tôi không chịu được.

Cũng có một số cô gái trong ngành có tình cảm với tôi, bọn họ muốncùng bước bên tôi chẳng qua chỉ là mượn danh tiếng của tôi để nổi tiếng. Còn có ý nghĩa gì nữa?

Là tôi sai, tôi không nên tỉnh táo như vậy, tôi nên hồ đồ một chútmới đúng. Hôm nay có rượu hôm nay uống thì có lẽ đã vui vẻ hơn nhiều.Nhưng tôi không làm được, cho nên tôi yêu Chu Thiến, nhưng cô ấy khôngyêu tôi, cũng là chuyện chẳng có cách nào…

https://thuviensach.vn

Trợ lý của tôi nói tôi sống trong vòng luẩn quẩn, chẳng có ham mê nào xấu, cũng chẳng có hứng thú đặc biệt với cái gì, nói như thế đến tôicũng cảm thấy bản thân không bình thường, nhưng thật sự không bìnhthường sao? Tôi chẳng qua chỉ khao khát một tình cảm chân thành như anhcả và chị dâu, như anh cả và Chu Thiến. Lại nói, tôi thực sự rất hâm mộanh, anh ấy có thể gặp được hai người con gái tốt như vậy, mỗi lần đềubiến tôi thành kẻ thất bại. Tôi nhất định là có chỗ không bằng anh, là ở đâu? Tôi đau khổ suy nghĩ

Sau này nhìn anh cả và Chu Thiến kết hôn, nhìn bọn họ ở trên sân khấu hứa hẹn bên nhau trọn đời, nhẹ nhàng ôm hôn thì mắt tôi không khỏi ươnướt. Giờ khắc đó tôi thực sự chúc phúc cho bọn họ. Tuy rằng tôi không có được cô ấy nhưng cô ấy vẫn là người tôi yêu, anh cũng là người tôi kính trọng, ngoài chúc phúc bọn họ tôi thực sự không có suy nghĩ gì khác.Ừm… Cũng có, lúc ấy trong tôi cũng có ý nghĩ: rồi tôi cũng sẽ có ngayđược như bọn họ sao?

Nhìn bọn họ ôm nhau, đột nhiên tôi cảm thấy thật cô đơn. Tôi có cảmgiác sợ hãi, có lẽ cả đời này tôi cũng không tìm được người như vậy…

Sau này, một người con gái khác đột nhiên xuất hiện trong cuộc sống của tôi, cô ấy là trợ lý của tôi

Tôi vốn có hai trợ lý, trong đó một người từ chức đi nước ngoài duhọc, sau đó gọi cô gái tên Tử Kỳ này thay thế, trở thành trợ lý quản lýviệc sinh hoạt của tôi. Ban đầu tôi rất ghét, sao lại là một cô gái? Rất bất tiện! Nhưng Tử Kỳ nghiêm mặt nói với tôi:

- Anh chưa thử thì làm sao mà biết là tôi không làm được?

Ma xui quỷ khiến, tôi giữ cô ấy lại

Sau đó tôi mới phát hiện đó là một quyết định sai lầm. Cô ấy tuyệtđối phù hợp để làm mẹ tôi, cô ấy bắt đầu quản đông quản tây, ví dụ bắttôi phải

https://thuviensach.vn

ăn sáng, mặc kệ tôi ngủ say cỡ nào cũng đều ép tôi thức giấc.Tôi cáu giận, cô ấy lại nghiêm túc nói:

- Phải ăn uống cho có giờ giấc, nếu không sẽ không tốt cho cơ thể

Tôi rất ghét cô ấy. Còn nữa, cô ấy không thèm bàn bạc mà tự ý hủy đimột số bữa tiệc xã giao, tôi hỏi thì cô ấy lại nghiêm túc mà đáp: thờigian này phải nghỉ ngơi cho tốt, chuyện xã giao râu ria không cần để ý.

Cứ thế này mãi, Phật cũng phải cáu, tôi tự thấy tính tôi rất tốt, tôi cũng không thích nổi cáu với trợ lý nhưng cô ấy luôn có cách để châmngòi cơn giận trong tôi. Điều này, tôi rất phục cô ấy!

Cuối cùng cũng có một ngày tôi không nhịn được mà nhìn cô ấy gàothét, muốn đuổi việc cô ấy. Lúc ấy còn có rất nhiều người ở đó, ai cũngkinh ngạc nhìn tôi bởi vì chưa bao giờ tôi giận dữ như vậy

Cô ấy cúi đầu, đến khi ngẩng đầu thì mắt đã rơm rớm. Tôi nghĩ đếnchết tôi cũng sẽ nhớ rõ vẻ mặt của cô ấy lúc đó. Lúc này tôi mới pháthiện thì ra cô ấy rất xinh đẹp, thực sự rất xinh đẹp, da trắng nhưtuyết, mặt mày như tranh vẽ. Vì sao tôi chưa từng phát hiện?

Cô ấy nhìn tôi, nước mắt long lanh rồi nhẹ nhàng nói:

- Anh thực sự không hiểu sao? Tôi chỉ là đang quan tâm anh thôi…

Giọng cô rất khẽ, có cảm giác như chất chứa nỗi đau vô tận. Tôi không khỏi ngây ra, trong lòng dâng lên một cảm giác khó mà nói rõ, dường như có một sợi dây khẽ thắt chặt trong tim.

Cô chã chực khóc, lại mím chặt môi mà cứng rắn xoay người bỏ đi. Tôichẳng nghĩ ngợi gì vội đuổi theo, đến hành lang thì đuổi theo được côấy. Một khắc đó, tim tôi đột nhiên trở nên thoải mái vô cùng, như có cái gì đó vốn đè nặng trong lòng đã lâu lại dần biến mất

https://thuviensach.vn

Cô ấy dường như không nghĩ rằng tôi sẽ đuổi theo cô ấy, đôi mắt đẹpmở to, khó tin nhìn tôi. Gò má còn có một giọt nước mắt trong suốt khiến người ta nhìn vừa yêu vừa xót. Tôi ôm cô ấy vào lòng…

Chuyện sau này không cần tôi nói mọi người nhất định cũng biết, mọichuyện đều là nước chảy thành sông. Tôi lúc này mới hiểu được, Chu Thiến không chọn tôi không phải vì tôi không tốt mà vì duyên phận của cô ấykhông phải là tôi. Giống như duyên phận của Tiểu Kỳ chỉ là cô tôi chứkhông phải là của ai khác, không thể nói rõ được.

Tôi thật sự không nên hoài nghi chính mình.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Tai Nạn
Chương 2: Linh Hồn Của Chu Thiến Bám Vào Phu Nhân Nhà Giàu
Chương 3: Ông Chồng Triệu Hi Thành Họa Thủy
Chương 4: Tống Thiệu Lâm Không Hạnh Phúc
Chương 5: Tình Nhân Của Chồng
Chương 6: Sự Dịu Dàng Bất Ngờ
Chương 7: Lần Đầu Đến Nhà Họ Triệu
Chương 8: Cậu Em Chồng Triệu Hi Tuấn Đẹp Trai
Chương 9: Trở Về Nhà Lớn
Chương 10: Nhược Điểm Của Triệu Hi Thành
Chương 11: Nấm Càng Đẹp Thì Độc Tính Càng Cao
Chương 12: Là Đàn Bà Của Triệu Hi Thành Tôi Thì Phải Ở Bên Cạnh Tôi
Chương 13: Về Sau Không Cho Phép Em Cười Với Người Đàn Ông Nào Khác
Chương 14: Tôi Dựa Vào Chính Mình
Chương 15: Tần Tranh (1)
Chương 16: Tần Tranh 2
Chương 17: Tiệc Rượu
Chương 18: Có Lẽ Chúng Ta Có Thể Bắt Đầu Lại Một Lần Nữa
Chương 19: Kiều Tranh 1
Chương 20: Kiều Tranh 2
Chương 21: Kiều Tranh 2
Chương 22: Lửa Giận Bừng Bừng
Chương 23: Cô Vĩnh Viễn Là Đàn Bà Của Triệu Hi Thành Tôi
Chương 24: Vũ Khí Bí Mật 1
Chương 25: Chỉnh Triệu Hi Thành Thê Thảm
Chương 26: Chỉnh Triệu Hi Thành Thê Thảm 2

https://thuviensach.vn

Chương 27: Đổ Bệnh Nặng
Chương 28: Nói Chuyện Lúc Sáng Sớm 1
Chương 29: Nói Chuyện Lúc Sáng Sớm 2
Chương 30: Sức Quyến Rũ Không Giảm
Chương 31: Điều Văn Phương Đi 1
Chương 32: Gặp Lại Kiều Tranh 1
Chương 33: Gặp Lại Kiều Tranh 2
Chương 34: Gặp Lại Kiều Tranh 3
Chương 35: Gặp Lại Kiều Tranh 4
Chương 36: Mình Sẽ Li Hôn
Chương 37: Điều Văn Phương Đi 2
Chương 38: Siêu Sao Tuấn Hi 1
Chương 39: Siêu Sao Tuấn Hi 2
Chương 40: Siêu Sao Tuấn Hi 3
Chương 41: Sự Phiền Não Của Hi Tuấn 1
Chương 42: Về Muộn
Chương 43
Chương 44: Cuộc Sống Của Phu Nhân Hào Môn
Chương 45: Tìm Chút Việc Mà Làm
Chương 46: Học Nghề
Chương 47
Chương 48: Kế Hoạch Của Văn Phương 1
Chương 49: Kế Hoạch Của Văn Phương 2
Chương 50: Kế Hoạch Của Văn Phương 3
Chương 51: Chuyện Cũ 1
Chương 52: Hại Người Không Lợi Mình
Chương 53: Nhật Kí Của Tống Thiệu Lâm
Chương 54
Chương 55: Trường Học
Chương 56: Bí Mật Của Hi Tuấn Bị Bại Lộ
Chương 57: Sự Lựa Chọn Của Hi Tuấn
Chương 58: Say Rượu Tỏ Tình

https://thuviensach.vn

Chương 59: Cô Ta Chết Còn Hơn Tôi Chết!
Chương 60: Lòng Chu Thiến Hỗn Loạn
Chương 61: “Cao Nhân”
Chương 62: Cái Xác Không Hồn
Chương 63: Rốt Cuộc Không Thể Quay Về
Chương 64: Anh Sẽ Luôn Ở Phía Sau Em
Chương 65: Bản Thân Chết
Chương 66: Đến Bên Anh
Chương 67: Tình Cảm Bí Ẩn Nơi Đáy Lòng
Chương 68: Con Đường Của Chúng Ta
Chương 69: Cuộc Sống Tràn Ngập Ánh Mặt Trời
Chương 70
Chương 71: Cuộc Sống Hạnh Phúc
Chương 72: Cuộc Sống Hạnh Phúc
Chương 73
Chương 74: Yến Hội 1
Chương 75: Yến Hội 2
Chương 76: Yến Hội 3
Chương 77: Cậu Chủ, Phát Hiện Ra Gian Tình Của Phó Tổng Thư Thì Xử Lý Ra Sao?
Chương 78: Giấu Diếm
Chương 79: Lựa Chọn
Chương 80: Tranh Chấp
Chương 81: Khiêu Vũ
Chương 82: Đối Sách Của Văn Phương
Chương 83: Chân Tướng
Chương 84: Phẫn Nộ
Chương 85: Mơ Hồ
Chương 86: Mặt Đỏ Mặt Trắng
Chương 87: Uy Hiếp
Chương 88: Bỏ Đi
Chương 89: Sương Đêm

https://thuviensach.vn

Chương 90: Tống Gia
Chương 91: Tống Phu Nhân
Chương 92: Lợi Ích Của Tống Gia
Chương 93: Nói Chuyện 1
Chương 94: Nói Chuyện 2
Chương 95: Chủ Trọ Kì Quái
Chương 96: Cạnh Tranh
Chương 97: Quán Bar
Chương 98: Triệu Hi Thành Trong Bóng Tối
Chương 99: Em Sống Tốt Chứ?
Chương 100: Tình Cảm Anh Dành Cho Em Mãi Mãi Không Thay Đổi
Chương 101: Nam Nữ Phối Hợp
Chương 102: Cảnh Giác
Chương 103: Gặp Lại Triệu Hi Tuấn
Chương 104: Tình Hình Gần Đây Của Hi Tuấn
Chương 105: Trả Giá
Chương 106: Chứng Bệnh Nghĩ Mình Bị Hãm Hại
Chương 107: Ánh Trời Chiều
Chương 108: Hoàn Toàn
Chương 109: Sẩy Thai 1
Chương 110: Sẩy Thai 2
Chương 111: Sẩy Thai 3
Chương 112: Ác Mộng 1
Chương 113: Ác Mộng 2
Chương 114: Ảnh Chụp
Chương 115: Nắm Giữ Hạnh Phúc
Chương 116: Cái Gọi Là Tôn Trọng
Chương 117: Cùng Nhau Cố Gắng
Chương 118: Không Thể Hiểu
Chương 119: Vỡ Vụn
Chương 120: Hào Quang
Chương 121: Ôm

https://thuviensach.vn

Chương 122: Giương Cung Bạt Kiếm
Chương 123: Thương
Chương 124: Thế Giới Nhỏ
Chương 125: Sắc Thái
Chương 126: Cạnh Tranh
Chương 127: Bộc Lộ Bản Thân
Chương 128: Kiều Diễm
Chương 129: Cùng Đi Mua Sắm
Chương 130: Chuyện Gái Bao
Chương 131: Triệu Hi Thành Nổi Giận
Chương 132: Không Thể Cúi Đầu
Chương 133
Chương 134: Hẹn Hò
Chương 135: Khắc Y
Chương 136: Thành Bại
Chương 137: Âm Mưu Đen Tối
Chương 138: Bài Kiểm Tra Cuối Cùng
Chương 139: Vì Sao Xảy Ra Sự Cố
Chương 140: Công Bằng
Chương 141: Nhu Tình Mật Ý
Chương 142: Trợ Lý Thực Tập Khác Lạ
Chương 143: Dạy Dỗ 1
Chương 144: Dạy Dỗ 2
Chương 145: Giải Quyết
Chương 146: Xử Phạt
Chương 147: Tai Họa Ngầm
Chương 148: Vương Tử
Chương 149: Dạ Yến 1
Chương 150: Dạ Yến 2
Chương 151: Dạ Yến 3
Chương 152: Vang Động
Chương 153: Biến Cố

https://thuviensach.vn

Chương 154: Máu Mủ Tình Thâm
Chương 155: Cùng Nhau Đối Mặt
Chương 156: Họp Báo
Chương 157: Nói Dối
Chương 158: Có Thai
Chương 159: Phỏng Vấn
Chương 160: Thi Tuyển
Chương 161: Kẻ Bịt Mặt
Chương 162: Kế Hoạch
Chương 163: Manh Mối
Chương 164: Nghĩ Cách Cứu Viện
Chương 165: Một Lưới Bắt Hết
Chương 166: Đau Đớn
Chương 167: Châu Châu
Chương 168: Về Nhà 1
Chương 169: Về Nhà 2
Chương 170: Thân Nhân
Chương 171: Cách Trở
Chương 172: Gặp Lại Tiểu Mạt
Chương 173: Người Phụ Nữ Phiền Phức
Chương 174: Thế Duy
Chương 175: Gặp Lại Hi Thành
Chương 176: Hàng Nhái
Chương 177: Bế Cái Nào!
Chương 178: Bảo Mẫu
Chương 179: Mẹ Cười
Chương 180: Chuyện Cũ
Chương 181: Mâu Thuẫn
Chương 182: Chuyển Vào Triệu Gia
Chương 183: Quế Tẩu
Chương 184: Thất Vọng
Chương 185: Tâm Cơ

https://thuviensach.vn

Chương 186: Khiêu Khích
Chương 187: Hi Tuấn Về Nhà
Chương 188: Ánh Trăng
Chương 189: Mệt Mỏi
Chương 190: Ràng Buộc
Chương 191: Chơi Đụng Xe
Chương 192: Mua Chuộc
Chương 193: Mê Hoặc
Chương 194: Đồ Sứ Với Mảnh Ngói
Chương 195: Bảo Mẫu Và Thiếu Gia
Chương 196: Phòng
Chương 197: Bỏ Qua
Chương 198: Kì Thi Toàn Quốc
Chương 199: Bị Ốm
Chương 200: Rung Động
Chương 201: Ngọt Ngào
Chương 202: Mâu Thuẫn
Chương 203: Tiêm
Chương 204: Khuyên Nhủ
Chương 205: Chia Tay
Chương 206: Thổ Lộ
Chương 207: Tự Sát
Chương 208: Quá Khứ
Chương 209: Hòa Nhau
Chương 210: Giá Họa
Chương 211: Mắc Bẫy
Chương 212: Ánh Lệ
Chương 213: Đuổi Việc
Chương 214: Mục Tiêu
Chương 215: Trống Vắng
Chương 216: Buổi Biểu Diễn Thời Trang
Chương 217: Sóng Ngầm Lại Nổi

https://thuviensach.vn

Chương 218: Bữa Ăn Khó Chịu
Chương 219: Ác Mộng
Chương 220: Đi Dạo Phố
Chương 221: Không Thể Khống Chế
Chương 222: Cuộc Thi Lớn
Chương 223: “Ác Khẩu”
Chương 224: Bất Ngờ
Chương 225: Người Mẫu
Chương 226: Phòng Hóa Trang
Chương 227: Tăng Hạng
Chương 228: Nhất Thời Hồ Đồ
Chương 229: Chống Đối
Chương 230: Vua Hạng Chót
Chương 231: Tạo Hình Cuộc Sống Hàng Ngày
Chương 232
Chương 233: Trận Chung Kết
Chương 234: Đổ Dầu Vào Lửa
Chương 235: Kết Thúc Hoàn Mỹ
Chương 236: Chê Cười
Chương 237: Nửa Năm Sau
Chương 238: Động Đất
Chương 239: Dư Chấn
Chương 240: Lời Nói Tận Đáy Lòng Trong Màn Đêm 1
Chương 241: Lời Nói Tận Đáy Lòng Trong Màn Đêm 2
Chương 242: Em Là Thiệu Lâm
Chương 243: Ngọt Ngào Trong Đổ Nát
Chương 244: Thoát Hiểm
Chương 245: Tỉnh Lại
Chương 246: Khảo Nghiệm
Chương 247: Tiệc Sinh Nhật
Chương 248: Chấp Nhận
Chương 249: Nồng Nàn

https://thuviensach.vn

Chương 250: Hôn Lễ 1
Chương 251: Hôn Lễ 2
Chương 252: Động Phòng
Chương 253: Phiên Ngoại 1: Chu Thiến
Chương 254: Phiên Ngoại Hi Tuấn: Chu Thiến

https://thuviensach.vn